COMICORUM ATTICORUM FRAGMENTA

Theodor Kock

Digitized by Google

LELAND STANFORD JUNIOR UNIVERSITY
ORGANIZED 1891
STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
Digitized by Google

Digitized by Google

COMICORUM ATTICORUM

FRAGMENTA.

EDIDIT

THEODORUS KOCK.

VOLUMEN III.

NOVAE COMOEDIAE FRAGMENTA. PARS II.
COMICORUM INCERTAE AETATIS FRAGMENTA. FRAGMENTA
INCERTORUM POETARUM. INDICES. SUPPLEMENTA.

LIPSIAE,
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MDCCCLXXXVIII.

Digitized by Google

COMICORUM ATTICORUM FRAGMENTA.

EDIDIT

THEODORUS KOCK.

VOLUMEN III.

NOVAE COMOEDIAE FRAGMENTA. PARS II.
COMICORUM INCERTAE AETATIS FRAGMENTA. FRAGMENTA INCERTORUM POETARUM. INDICES. SUPPLEMENTA.

LIPSIAE,
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MDCCCLXXXVIII.

Digitized by Google

PA3465
A2
1880
V.3

104756

LIBRARY
LELAND STANFORD, JUNIOR
UNIVERSITY

Digitized by Google

Praefatio.

Quod interdum vix sperabam eventurum esse, iam tamen contigit ut ad finem perducerem opus pergratum mihi ac iucundum, sed idem simul difficillimum laborisque plenissimum et in quo a maturiore aetate paene ad extremam usque senectutem magnam virium otiique partem consumpserim. ad finem perductum dico, non perfectum: nam quamquam absolutum est quod mea doctrina et diligentia in hoc litterarum genere praestari potuit (neque enim habeo quod amplius addam), tamen si id quod praestandum erat specto, quam inperfectum sit quod mea nunc manu emitto nemo me melius novit. verum quae in simili causa ab aequis iudicibus dari solet venia, ut qui adsequi quod cupiebat non potuit tamen excusandus videatur, si quantum potuit praestitit, eadem mihi ut concedatur meo me iure flagitare posse arbitror.

non deerunt opinor qui aegre ferant in hoc novissimo volumine non omnia inveniri quae Meinekii editiones praebeant: omisi enim non solum *Γνώμας* illas *Μενάνδρου καὶ Φιλιστίωνος* quas ediderunt Boissonadus (Anecd. I 146 sq.) et nuperrime Studemundus (Menandri et Philist. compar. p. 40. 1), barbaras magnam partem neque ullo modo Menandro dignas, sed etiam *Γνώμας* Menandri *μονοστίχους* quae vocantur. dixi de eis in Musei Rhenani vol. XXXXI 85 sq.: ubi si praeter eos qui aliis quoque testimoniis Menandro tribuuntur versus — quos haec quoque editio suo loco recepit — ne unum quidem, cum permultos aliorum non modo poetarum sed omnino scriptorum esse constet, certo iudicio ad Menandrum auctorem referri posse demonstravi, multi tamen eorum copiam qui comoediae saltem esse possint, non admodum magnam praesertim, inter adespota recipiendam fuisse iudicabunt. sed ne hoc quidem cum ullo litterarum emolumento facere licuit. cum enim codicum haud paucorum, in quibus sententiae illae aliis fere scriptis adpendicis instar adduntur, cognitionem neque Meinekius habuerit ullo modo certam et commendabilem neque hodie quisquam quod sciam habeat praeter Guil. Meyerum (cf. eius commentatio quam inscripsit *Die Urbinatische Sammlung von Spruchversen*), is autem suo iure totum corpus integrum edere malit quam partem alteri committere: nihil

reliquum erat nisi ut Meinekianae editionis repetendae consilium in tanta verae scripturae ignoratione novis codicum subsidiis destitutus prorsus abicerem.

longe alia quam monostichorum ratio meo quidem iudicio est Comparationis quae dicitur Menandri et Philistionis. de qua cum neque Cobeto neque Studemundo omni ex parte adsentiar ipse quid iudicem quam brevissime fieri poterit exponere non alienum a proposito videbitur.

Choricius Gazaeus in Apologia mimorum 18, 2 (edita a C. Graux Revue de philol. 1877) p. 244 *φασὶ τὸν εὑρηκότα* inquit *τὴν ὑπὲρ ἧς ἀγωνίζομαι τέχνην . . . καὶ τὸν παῖδα τὸν Διοπείθους* (i. e. *Μένανδρον*), *ἡλικιώτας τ' ἄμφω καὶ φίλους ὅ τι μάλιστ' εἶναι . . . καὶ γνώμας ἐμμέτρους ἀλλήλοις ἀντιτιθέναι, καὶ μὴ χείρονα Μενάνδρου δόξαι τὸν ἕτερον* (*ἑταῖρον* Graux). adparet conlectas sententias metricas aemulorum poetarum inter se quasi concertantium significari, et alterum fuisse Menandrum. quaeritur quis fuerit ille quem Choricius et inventorem mimorum dicit — haec enim est ars quam defendit — et Menandri aequalem et amicum. Philistionem esse arbitratur Studemundus in editione Comparationis doctissima (Ind. Vratisl. aest. 1887 p. 17): eum enim a Cassiodorio quoque mimi inventorem dici (conl. etiam Apollin. Sidon. Ep. 2, 1 p. 211 ed. Baret.) et in Comparationis Parisinae titulo cum Menandro coniungi (cf. etiam v. 8 *Μένανδρος. . . ἔχων ἀγῶνα πρὸς Φιλιστίωνα νῦν*). sed cum Philistio aequalis et amicus Menandri haberi non potuerit nisi ab homine prorsus inperito et inlitterato, Choricius autem, ut scripta eius testantur, et litterarum graecarum rerumque gestarum fuerit peritissimus et scriptorum Atticorum, inprimis autem Menandri cognitione (cf. quae ad *Δύσκολον* adnotantur huius vol. p. 37) haud mediocriter imbutus ac praeterea scribendi genere pro illorum temporum ratione satis puro et eleganti insignis: mihi quidem fieri omnino non posse videtur ut tam foedi erroris cum aliqua probabilitate insimuletur. itaque ipsa rei natura ac ratione ad celeberrimum Menandri aequalem et aemulum deferimur Philemonem: quem etiamsi mimi inventorem fuisse praeter Choricium nemo tradat — invenit enim in Sicilia Sophron, Euripidis aequalis — tamen, quoniam ubi et quomodo illud scriptionis genus in Graecia excultum sit prorsus ignoramus, Philemonem mimis quoque componendis operam dedisse neque adfirmaverim temere neque praefracte negaverim. quod si fecit, facile intellegitur quare is qui Athenis primus mimum composuit inventor eius esse dicatur. sed multo veri similior Gallici Apologiae editoris coniectura videtur (p. 244 n. XVIII 1), non recte illa meo quidem iudicio a Studemundo (p. 17) reiecta. constat Choricii aetate novam comoediam eam dici solitam esse cuius Philemon et Menander principes fuerunt. quae

Digitized by Google

cum in privata potissimum vita describenda privatorumque morum et hominum imitatione versaretur (ut ait Marcus Aurelius quem C. Graux attulit 11, 6 ἡ νέα κωμῳδία . . . κατ' ὀλίγον ἐπὶ τὴν ἐκ μιμήσεως φιλοτεχνίαν ὑπερρύη) ideoque similior mimi quam antiqua comoedia videretur, fieri poterat ut multi mimi originem a nova quam dicebant comoedia repeterent et primum eius poetam Philemonem inventorem mimi nuncuparent. sed utut haec se habent, etiamsi erravit Choricius, prorsus aliud est in re tam tenui errare atque Menandri Philistionisque tempora confundere.

quae cum ita sint, ego quidem Menandri et Philemonis aliquam Comparationem a Choricio significari persuasum habeo, non dico eandem quae codicibus Parisinis QP continetur primum a Rigaltio edita, sed non prorsus illius dissimilem. verum postquam Philistionis κωμῳδίαι βιολογικαί editae erant, ex his multas sententias morales cum aliis quoque aliunde conlectis Comparationi additas fuisse probabile est. quo facto non iam mirum videbitur pro Philemone et in inscriptione opusculi et in prooemio (v. 8) nominatum esse Philistionem: quam nominum confusionem posterioribus saeculis etiam in eis quae Philemonis esse constat usitatam fuisse docent quae huius vol. p. 748 ad Philem. fr. 90 adnotantur.

quodsi vera sunt quae adhuc disputavi, iure meo mihi supra dixisse videor longe aliam esse quam monostichorum huius Comparationis rationem. nam monosticha quidem utpote a Doxopatro primum, saeculi undecimi scriptore (cf. Walz. Rhet. gr. II v not.), commemorata exeunte fere saeculo decimo videntur conlecta esse, Comparatio iam Iustiniani imperatoris aetate, cuius est Choricius, nota erat. illa magnam partem non esse eius cuius esse feruntur multis veterum scriptorum testimoniis constat, huius sententiis aliena admixta esse nullo fere testimonio comprobatur; illorum multa suis auctoribus restituta sunt, harum quaedam etiam ab aliis Menandri Philemonisve nomine designantur, reliquae si non sunt eorum quorum dicuntur, cuius sint prorsus ignoratur. ac cum multa in Comparatione semibarbara sane videantur et ab antiqua sermonis Attici elegantia longe remota, multa tamen manifesto Menandreae aetatis speciem referunt, multa etiam emendatione ad pristinum splendorem revocari poterunt. quocirca Cobeto Comparationem totam uno suffragio condemnanti, etsi facillime ita quaestio difficillima profligatur, adsentiri non possum, sed cum neque defendere totam neque exterminare audeam, ut in volumine secundo cum Meinekio pro Philistione Philemonem retinui, sic in tertio Menandro reliqui quaecumque ei in Comparatione tribuuntur. qua in re non defuturos intellego qui me inconstantiae accusent, quod non ea certe quae Menandreae aetatis esse vix possint inter dubia fragmenta rettulerim: sed cum vera et genuina a suppositiciis dis-

Digitized by Google

cernere in his reliquiis nequaquam ubique certum sit et facile, omnia ut erant coniuncta, sed eodem quo cetera incertarum fabularum fragmenta ordine suo quodque loco recensere satius duxi*).

sed si monostichis omissis haec editio iacturam fecisse videatur, sarcire damnum conatus sum additis fragmentis novis quae cum apud eos qui proverbia glossasque conlegerunt tum apud sophistas aliosque primorum p. Chr. n. saeculorum scriptores exstant. qua de re in Herm. vol. XXI et in Mus. Rhen. vol. XXXXIII uberius disserui. sunt autem in ea re duo pariter ut ita dicam scopuli vitandi: siquidem non minus cavendum est ne quid inter comoediae fragmenta recipiatur quod non sit comoediae, quam ne quid sine causa excludatur quod comicorum esse videatur. verum cum multo facilius sit quae non recte recepta sint expellere quam quae omissa sint repetito labore conligere, illud prius periculum, modo ne in temeritatis crimen incurrerem, minus fugiendum duxi. quodsi Scyllam inter et Charybdin cursum non infeliciter tenuisse videbor, satis superque ero contentus.

consulto per totam editionem, quantum commode fieri posse videbatur, brevitati studui. sic, ut hoc utar exemplo, in Stobaei eclogis ubi de singulorum capitum auctoribus codicum optimorum (Parisinum dico A et Vindobonensem) indicia exstarent, reliquorum librorum notationes referre, nisi quid in eis praeterea memorabile inesset, inutile duxi. pariter ubi fragmentum aliquod magni Etymologici auctoritate firmaretur, Gudiani consensum notare fere supersedi, nisi operae pretium esse videretur: ut si quis talia supplere adgrediatur opera meo quidem iudicio non admodum fructuosa, largam sine dubio in mea editione inventurus sit messem. quippe necessaria quae viderentur summo cum labore conquisivi, non necessaria defugi magis quam adpetivi: quamquam constantem in eligendo omnibus videri, in tanta praesertim laboris diuturnitate, et vel iustis desideriis satisfacere difficillimum est.

A. Meinekii editione minore in conficienda mea iam inde a primo volumine usus sum ita ut deletis quae repeti nollem et additis quae opus esse viderentur singula illius folia cum mea adnotatione seorsim adiecta operis traderem. quo in negotio sicut magnam delictorum multitudinem, inprimis numerorum non recte enotatorum copiam haud exiguam identidem ut ferebat ratio emen-

*) ceterum Athenis, ut per litteras certiorem me fecit Spir. Lambros vir clarissimus, in aedibus ministerii institutionis publicae codex exstat miscellaneus, bombycinus saeculi XIIII, quo praeter alia quaedam continentur *Παραινέσεις Μενάνδρου κατὰ στοιχεῖον* (versus 413) et *Μενάνδρου καὶ Φιλιστίωνος γνῶμαι καὶ διάλεκτοι* (versus circiter 310). haec se in annalibus Instituti francogallici editurum esse promiserat vir cl.: quod num fecerit nescio. pauca quae mecum communicavit fragmenta a Menandreae aetatis elegantia et indole longe abhorrent.

Digitized by Google

davi, ita fieri tamen facile potuit ut interdum etiam Meinekii menda remanerent. cum idem etiam in hoc tertio volumine accidisse possit — quamquam raro ut in prioribus voluminibus accidisse confido — si tamen accidit, aequius de ea re ut spero iudices periti indicabunt quam factum est in Studiis Vindobonensibus VIII 258.

in titulis librorum Stobaei et Paroemiographorum graecorum donec novae quae exspectantur editiones in tabernis Argiletanis prostabunt, nihil novandum esse arbitror. itaque vel Diogeniani nomen, quamquam proverbia ei adscripta falso ad eum referri nunc constat, tamen, quia in prioribus voluminibus remansit, etiam in tertio intactum reliqui.

quae de prioribus huius editionis partibus in annalibus philologorum disputata sunt, ea omnia — quorum quidem ad me pervenerit notitia — diligenter et attente perlegi suisque momentis accurate examinavi. cum autem, ut fert natura, ponderis et pretii sint admodum diversi, levia et inania prorsus praetermisi; quae ad meliorem poetarum comicorum cognitionem aliquid conferre viderentur, conlecta in supplementis huic volumini additis enotavi. accesserunt praeterea haud ita pauca quae virorum doctissimorum doctrinae et benignitati privatim debeo: veluti O. Hensius conlationem mihi transmisit Stobaei codicis Vossiani subtilissime confectam; H. Dilesius quae ad Menandrum et quaedam priorum voluminum fragmenta adnotavit per litteras humanissime mecum communicavit; G. Studemundus quae in academicis lectionum indicibus et philologorum annalibus disputavit ut celerrime ad me perferrentur amicissime curavit; A. Nauckius Miscellaneorum Petropolitanorum partem V gratissimum mihi donum misit. nova fragmentorum Tischendorfianorum editione, cuius exemplum Jernstedtius Petropolitanus liberaliter mihi pollicitus erat, quod adhuc uti non licuit magnopere doleo. omnibus autem qui hoc opus meum quoquo modo adiuverunt, etiam Vimariensium bibliothecarum praefectis, R. Koehlero et O. Apeltio, nunc cum de provincia tam diu administrata decedo debitas ago ex animo gratias.

Scribebam Vimariae mense Martio a. h. s. LXXXVIII.

Corrigenda.

Ante omnia huius vol. p. 393 labes quaedam tollenda est, cuius invitus ac paene insciens auctor fui, nescio qua animi obstinatione inductus ut qui ab Athenaeo 14, 652 a commemoratur *Φόρμος ὁ κωμικὸς ἐν Ἀταλάνταις*, eum necessario comicum esse putarem Atticum. verum enim vero non

est ignotus nescio quis poeta Atheniensis, sed minime ignotus ille Siculus vel Pausania teste 5, 27, 1(2). 4(7) Maenalius, ab aliis *Φόρμις* adpellatus, quem cum Epicharmo coniungit Aristoteles Poet. 5 et aequalem fuisse Epicharmi Gelonisque familiarem tradit Suidas. — itaque Phormi nomen cum eis quae adnotavimus prorsus delendum est.

Menand. fr. 58 extr. scr. comicorum. sed fortasse — (excidit fragm.). — 72 scr. W. Meyer. — *'Επιτρέπ.* sub titulo lin. 17 scr. *Πτολεμαῖον, εἴτε Θαΐδα κτλ.* — 182 lin. 5 scr. *νοῶ, λέγεις.* — 239 extr. scr. in verbis. — *Καρχηδόνιος.* del. verba 'quamquam alius poetae cet.': fuit enim etiam Alexidis *Καρχηδόνιος.* — 285 adn. l. 1 scr. *Κιθαριστῇ.* — post fr. 300 pro 1085 scr. 1086. — 301 p. 86 lin. 4 scr. *παράσχε.* — 302 adn. lin. 11 scr. *ταλαίπωροί τε.* — 325 v. 2 scr. *ἐπαριστέρως.* — 326 adn. lin. 1 scr. *δεισιδαιμονίας.* — 327 p. 96 init. scr. *τρίπτυχον.* — 335 adn. lin. 2 scr. *παραλαμβανομένων.* — 344 adn. lin. 3 scr. *ἀπε-κτάγκασι.* — 360 adn. lin. 3 scr. *νόμιμός τε.* — post 401 del. 602. 862 (haec enim sunt *Περικειρομένης*). — 409 p. 119 extr. scr. *διδοῦσ'.* — 421 p. 123 lin. 5 scr. *τὸν σώφρονα* Naber. Mnem. — 438 adn. lin. 3 scr. *ἅβρα.* — 513 adn. extr. del. interrogationis signum post mortuo. — 547 adn. init. scr. Strabo 7, 296. 7. — 805 del. verba '*Σοφοκλέους*' et quae sequuntur. — 812 extr. scr. fr. 1084. — 825 extr. scr. Crob. 7. — 951 scr. praef. 19.

Apollodor. Caryst. 11, 2 sic script. ex emend. Mein. — 25, 3 adn. p. 288 lin. paenult. scr. *τοξαλίους* A.

Damoxen. 2, 7 adn. p. 352 add. cf. adesp. 776.

Athenion. 1, 20 scr. *ἐξηυρημένοι.*

Adesp. 243 adn. lin. 3 scr. inridente. — 302 extr. pro 'Antiphanis' scr. *Anaxandridis.* — 596 adn. lin. 3 init. del. Mein. — 623 lin. 4 scr. *ἐφ' ὧν τὸ ἀναβάλλεσθαι.* — 708 adn. lin. 3 scr. prorsus. — 1293 adn. lin. 11 scr. in Thesauro, cf. — 1424 sub fin. post *θαυμάζοντος* delenda est interpunctio.

In conspectu numerorum vol. I non nihil turbatum est. in Chionid. fr. pro 6, 2 3 scr. **7**, 2 **5**. Cratin. pro 110, 9 scr. **111**, 9. Eupol. pro 550, 5 scr. 550, 5. **6**. pro 558, 27* 455 scr. 558, 27 457. praeterea numeri Mein. 574, 108—575, 122 sunt editionis minoris, non maioris. Aristoph. pro 1088, 26 388 scr. 338. pro 1222, 1259 scr. **1220**, 259. pro 1220, 262 scr. **1221**, **265**. pro 1221, 265 scr. **266**. pro 266 **267**. pro 1221, 267 scr. **1220**, **262**. 894 K est **1184**, **33** M. pro 1093, 2 scr. 1093, **3**.

In conspectu numerorum vol. II Antiphan. 243 M. est **279** K. 298 M. **278** K. Alexid. 284 M. **344** K. Philem. 88 M. **103** K. 141 M. **138** K. 153 M. **149** K.

O. Crusii Coniectanea ad comoediae antiquae fragmenta (Philol. nov. ser. I 33 sq.) et quae de Pherecratis anapaestis *συμπτύκτοις* (fr. 79) disputavit (Mus. Rhen. XXXXIII 197 sq.) sero ad me pervenerunt. itaque unum moneo me in rebus permultis ab eo dissentire.

Conspectus

numerorum huius editionis (K) et Meinekianae minoris (M) discrepantium.

M	K	M	K	M	K	M	K	M	K
Menander		40	48	80	79	148	149	191	196
2	730	41	42	93	94	149	150	192	197
3	663	42	38	94	93	150	151	193	198
4	2	43	39	98	100	151	152	194	200
5	3	44	40	99	98	152	153	195	201
6	12	45	41	100	99	153	154	196	202
7	4	46	49	107	108	154	155	197	203
8	5	47	43	108	107	155	156	198	205
9	6	48	44	109	530	156	157	199	204
10	7	49	45	110	109	157	158	200	208
11	8	50	46	111	110	158	159	201	206
12	9	51	47	112	544	159	160	202	207
13	10	52	50	113	111	160	161	203	209
14	11	53	56	114	112	161	162	204	210
15	21	54	57	115	113	162	163	205	211
16	22	55	53	116	114	163	164	206	213
17	23	56	51	117	116	164	165	207	214
18	24	57	52	118	115	165	169	208	212
19	14	58	54	119	117	169	170	209	215
20	18	59	55	120	118	170	172	210	217
21	19	60	59	121	119	172	173	211	218
22	13	61	60	122	120	173	175	212	219
23	15	62	63	123	121	174	176	213	221
24	16	63	61	124	122	175	177	214	222
25	17	64	62	125	123	176	174	215	230
26	25	65	64	126	124	177	178	216	231
27	20	66	65	127	126	178	182	217	229
28	26	68	66	128	125	180	183	218	232
29	27	69	68	129	127	181	184	219	233
30	28	70	69	130	128	182	185	220	234
31	29	71	70	131	129	183	186	221	225
32	30	72	71	132	130	184	187	222	223
33	31	73	72	133	131	185	188	223	224
34	33	74	73	134	132	186	189	224	226
35	34	75	78	135	133	187	191	225	228
36	32	76	77	136	138	188	193	226	227
37	36	77	76	137	134	189	190	227	235
38	35	78	75	138	136		194	228	237
39	37	79	74	147	148	190	195	229	236

M	K	M	K	M	K	M	K	M	K
230	238	284	291	337	348	391	399	444	tit.
231	239	285	293	338	349	392	400	445	457
232	240	286	297	339	350	393	402	446	458
233	241	287	292	340	352	394	403	447	459
234	242	288	295	341	351	395	413	448	461
235	244	289	299	342	353	396	404	449	460
236	243	290	294	343	354	397	405	450	462
237	245	291	296	344	355	398	406	451	463
238	546	292	306	345	356	399	408	452	465
239	246	293	307	346	358	400	407	453	464
240	247	294	308	347	357	401	410	454	466
241	248	295	301	348	359	402	411	455	467
242	249	296	302	349	361	403	414	456	468
243	250	297	303	350	360	404	415	457	470
244	251	298	304	351	362	405	416	458	469
245	252	299	305	352	363	406	417	459	471
246	253	300	312	353	364	407	419	460	472
247	254		313	354	367	408	418	461	473
248	255	301	309	355	365	409	420	462	475
249	256	302	310	356	366	410	421	463	474
250	259	303	311	357	368	411	422	464	476
251	257	304	317	358	369	412	424	465	478
252	258	305	315	359	370	413	423	466	479
253	260	306	314	360	371	414	425	467	480
254	261	307	318	361	372	415	426	468	477
255	262	308	319	362	373	416	433	469	494
256	264	309	320	363	374	417	427	470	481
257	265	310	322	364	375	418	428	471	482
258	263	311	323	365	378	419	431	472	483
259	266	312	324	366	379	420	429	473	484
260	267	313	325	367	376	421	430	474	485
261	271	314	332	368	377	422	432	475	486
262	270	315	333	369	381	423	436	476	487
263	268	316	601	370	382	424	434	477	488
264	269	317	326	371	385	425	437	478	489
265	272	318	328	372	380	426	439	479	490
266	273	319	327	373	383	427	442	480	491
267	274	320	329	374	384		444	481	492
268	275	321	330	375	386	428	438	482	493
269	276	322	331	376	387	429	440	483	496
270	277	323	334	377	388	430	441	484	495
271	279	324	347	378	390	431	446	485	498
272	278	325	340	379	389	432	445	486	500
273	280	326	338	380	391	433	443	487	497
274	281	327	346	381	602	434	447	488	501
275	282	328	336	382	392	435	448	489	502
276	283	329	337	383	adesp.221	436	450	490	503
277	284	330	335	384	862	437	451	491	508
278	286	331	345	385	393	438	453	492	504
279	285	332	339	386	394	439	449	493	505
280	287	333	341	387	395	440	454	494	506
281	288	334	342	388	396	441	452	495	511
282	289	335	343	389	397	442	456	496	510
283	290	336	344	390	398	443	455	497	509

M	K	M	K	M	K	M	K	M	K
498	512	552	568	606	1091	660	718	714	737
499	514	553	567	607	1092	661	1096	715	798
500	515	554	566	608	635	662	691	716	745
501	516	555	562	609	636	663	690	717	746
502	513	556	563	610	638	664	692	718	739
503	517	557	924	611	639	665	693	719	846
504	518	558	597	612	633	666	696	720	834
505	519	559	598	613	640	667	697	721	759
506	520	560	593	614	719	668	698	722	833
507	521	561	594	615	642	669	699	723	851
508	522	562	570	616	643	670	700	724	747
509	524	563	571	617	644	671	701	725	607
510	525	564	569	618	645	672	1103.4.5	726	748
511	523	565	572	619	646	673	702	727	860
512	526	566	575	620	647	674	703	728	861
513	527	567	577	621	648	675	704	729	758
514	528	568	576	622	649	676	705	730	829
515	529	569	579	623	650	677	706	731	831
516	654	570	578	624	651	678	707	732	740
517	531	571	580	625	652	679	708	733	826
518	532	572	582	626	653	680	709	734	828
519	533	573	585	627	662	681	710	735	757
520	534	574	581	628	603	682	711	736	764
521	535	575	583	629	656	683	713	737	756
522	536	576	584	630	655	684	714	738	616
523	547	577	586	631	657	685	1100	739	928
524	548	578	587	632	659	686	694	740	741
525	538	579	588	633	658	687	695	741	837
526	537	580	589	634	660	688	715	742	877
527	539	581	590	635	618	689	678	743	743
528	540	582	573	636	661	690	1087	744	929
529	543	583	591	637	664	691	1088	745	836
530	541	584	592	638	665	692	1090	746	835
531	542	585	689	639	666	693	641	747	765
532	599	586	688	640	667	694	1094	748	824
533	923	587	717	641	669	695	1099	749	843
534	550	588	634	642	668	696	614	750	763
535	551	589	604	643	670	697	1089	751	872
536	549	590	605	644	671	698	1093	752	853
537	1083	591	608	645	672	699	1097	753	866
538	552	592	679	646	673	700	1098	754	881
539	553	593	619	647	674	701	716	755	832
540	559	594	620	648	675	702	712	756	927
541	554	595	621	649	676	703	724	757	825
542	574	596	622	650	677	704	720	758	827
543	555	597	623	651	637	705	725	759	842
544	564	598	625	652	610	706	752	760	181
545	565	599	626	653	755	707	731	761	727
546	Philem. 120	600	624	654	613	708	736	762	863
547	556	601	627	655	609	709	744	763	864
548	560	602	628	656	615	710	749	764	839
549	557	603	630	657	925	711	732	765	852
550	558	604	631	658	611	712	726	766	858
551	561	605	632	659	612	713	738	767	930

M	K
768	786
769	787
770	788
771	819
772	770
773	773
774	790
775	792
776	793
777	794
778	795
779	796
780	800
781	507
782	802
783	803
784	806
785	808
786	809
787	811
788	810
789	812
790	814
791	617
792	766
793	1112
794	777
795	778
796	874
797	784
798	785
799	1113
800	769
801	856
802	857
803	820
804	818
805	815
806	816
807	817
808	775
809	771
810	776
811	780
812	781
813	782
814	783
815	868
816	841
817	855
818	840
819	830
820	849
821	850

M	K
822	147
823	890
824	722
825	916
826	911
827	891
828	892
829	900
830	885
831	887
832	865
833	880
834	976
835	879
836	875
837	873
838	962
839	600
840	936
841	913
842	901
843	886
844	888
845	912
846	893
847	917
848	894
849	968
850	910
851	918
852	867
853	902
854	937
	895
855	903
856	949
857	904
858	919
859	931
860	905
861	906
862	965
863	907
864	971
865	966
866	896
867	974
868	951
869	958
870	952
871	956
872	953
873	955
874	957

M	K
875	897
876	884
877	914
878	545
879	940
880	948
881	1117
882	993
883	1006
884	984
885	1012
886	1013
887	1019
888	1020
889	1021
890	1025
891	1026
892	1031
893	1032
894	973
895	1033
896	1034
897	1038
898	1040
899	1045
900	1046
901	975
902	964
903	1049
904	1052
905	1053
906	1055
907	1056
908	1058
909	1059
910	1061
911	1011
	1063
912	1064
913	1065
914	979
915	1066
916	1067
917	1069
918	1072
919	1078
920	1070
921	1050
922	1014
923	1062
924	969
925	1042
926	1030
927	1015

M	K
928	1022
929	1039
930	988
931	1048
932	1054
933	1010
934	1009
935	1018
936	921
937	983
938	1008
939	1076
940	1003
941	1001
942	999
943	997
944	995
945	321
946	1081
947	1082
948	978
949	1041
950	985
951	1079
952	1080
953	1043
954	994
955	1000
956	1017
957	1068
958	1060
959	1004
960	961
961	977
962	938
963	990
964	1002
965	1005
966	1071
967	1122
968	935
969	1024
970	1016
971	1077
972	1074
973	1035
974	1007
	1029
	1036
	1051
	1057
	1073
975	1037
976	989

M	K
977	987
978	980
979	982
980	922
981	950
982	986
983	869
984	1044
985	898
986	870
987	750
988	844
989	915
990	967
991	960
992	1095
993	821
994	680
995	682
996	681
997	685
998	687
999	686
1000	729
1001	595
1002	606
1003	683
1004	684
1005	822
1006	823
1007	596
1008	789
1009	848
1010	751
1011	723
1012	1075
1013	991
1014	878
1015	847
1016	889
1017	908
1018	996
1019	1119
1020	883
1021	992
1022	926
1023	845
1024	1047
1025	721
1026	932
1027	963
1028	754
1029	933
1030	939

Digitized by Google

M	K
1031	871
1032	959
1033	934
1034	899
1035	882
1036	1028
1037	947
1038	972
1039	1027
1040	909
1041	859
1042	946
1043	941
1044	942
1045	945
1046	954
1047	1101
1048	1118
vol. V	
CCXLIV n. IX	80
CCXLVIII n. XI	135
CCXLVIII n. XII	137
CCLI n. XII	180
CCLI n. XIII	181
CCLIII n. VIII	216
CCLXIII n. XIV	409
CCLXIIII n. XV	412
CCLXXIX	
n. CCLXXVIIIa	629
CCXCII. III	
n. DXXIII	733
DXXIIII	734
DXXV	981
DXXVI	753
DXXVII	728
DXXVIII	742
DXXVIIII	943
monost.	
50	768
59	854
135	772
136	774
168	760
242	1110
352	767
378	805
410	797
420	779
434	762
505	1109
560	801
562	761
643	813
669	807

M	K
681	791
684	799
694 (623)	804
699	1111
—	58
—	192
—	199
—	220
—	298
—	300
—	316
—	401
—	435
—	472, 8. 9
—	499
—	735
—	838
—	876
—	920
—	944
—	998
—	1023
—	1084
—	1085
—	1086
—	1101
—	1102
—	1107
—	1108
—	1116
—	1121—1130
Archedicus	
Mein. I 458. 9	4
Apollodorus Car.	
3	4
4	3
22	22. 23
23	24
24	25
25	26
26	27
Apollodorus	
18	19
19	18
—	21
—	22
—	23
—	24
IIII 457	25
IIII 456	26
—	27

M	K
Philippides	
26	31
27	26
28	27
29	28
30	29
31	32
32	33
33	30
34	38
35	36
36	35
38	40
40	34
Hegesippus	
I 477	3
Phoenicides	
—	5
Posidippus	
—	4
—	6
4	5
5	7
6	8
7	9
8	11
9	10
10	12
11	13
12	14
13	15
14	16
15	17
16	18
17	19
18	20
19	21
20	22
21	23
22	24
23	25
24	26
25	27
26	28
27	29
28	30
29	31
30	32
31	33
32	34
33	43

M	K
34	35
35	39
36	41
37	40
38	36
39	37
40	44
41	42
42	38
Dioxippus	
2	3
3	2
Timostratus	
I 500	2
2	3
3	4
4	5
V CCCXXVII	6
5	7
Alexander	
1	Alexid. 8
2	1
ac sic sq.	
Crobylus	
3	4
4	3
6	7
7	6
I 490	11
Nicolaus	
—	2
Sosicrates	
4	7
5	4
—	5
—	6
Adespota	
1	298
2	537
3	287
4	580
5	581
6	582
7	583
8	34
9	120
10	773

Digitized by Google

M	K
11	119
12	206
13	207
14	208
15	209
16	210
17	650 a
18	44
19	106. 107
20	1211
21	425
22	1254
23	430
24	799
25	1207
26	188
27	Demetr. 1
28	228
29	229
30	230
31	231
32	232
33	233
34	234
35	3
36	786
37	394
38	662
39	37
40	708
41	620
42	274
43	1146
44	189
45	1232
46	782. 432
47	375
48	1226
49	338
50	339
51	622
52	341
53	1205
54	487
55	488
56	875
57	611
58	621
59	331
60, 61	647. 8. 9
62	281
63	336
64	340

M	K
65	110
66	294
67	1212
68	1256
69	296
70	297
71	955
72	710
73	612
74	cf. Mein. V cccxxxiii. iv
75	1275
76	1276
77	585
78	1277
79	1030
80	781
81	1278
82	422
83	1336
84	320
85	89
86	1296
87	1279
88	1029
89	586
90	587
91	1059
92	641
93	664
94	242
95	519
96	993
97	85
98	84
99	1155
100	282
101	283
102	101
103	1091
104	884
105	284
106	1356
107	818
108	571
109	572
110	573
111	864
112	9
113	574
114	393
115	1281
116	437
117	783

M	K
118	1282
119	1025
120	438
121	1056
122	1055
123, 124	1352. 4; 1366. 7; 1374; 1377; 1381
125	48
126	82
127	49
128	61
129	822
130	1317
131	69
132	71
133	975
134	87
135	977
136	974
137	77
138	1357
139	74
140	314
141	988
142	769
143	999
144	24
145	821
146	640
147	32
148	669
149	310
150	865
151	275
152	1023
153	33. 1035
154	1359
155	1037
156	76
157	1313
158	1040
159	1045. 6. 7
160	739
161	1049
162	1051
163	869
164	1057
165	1360
166	1060
167	1061
168	1062

M	K
169	1063
170	1064
171	1065
172	70
173	68
174	823
175	824
176	73
177	667
178	78
179	72
180	785
181	1094
182	1290
183	94
184	1095
185	1291
186	714
187	1114
188	715
189	1123
190	592
191	1130
192	400
193	1292
194	290
195	740
196	1378. 1314
197	99
198	1293
199	1192
200	1198
201	39
202	38
203	57
204	53
205	638
206	6
207	489
208	676
209	947
210	58
211	1071
212	95
213	590
214	1304
215	417. 418 419
216	398
217	475
218	227
519	1322
220	1003

M	K
221	476
222	613
223	614
224	276
225	Arist. Eccl. 421
226	1164
227	810
228	22
229	1014
230	91
231	671
232	1107
233	807
234	806
235	388
236	1085
237	1144
238	595
239	596
240	722
241	599
242	742
243	54
244	1106
245	601
246	759
247	1137
248	1135
249	1134
250	1138
251	1161
252	1150
253	707
254	602
255	605
256	606
257	760
258	1185
259	575
260	576
261	56
262	577
263	843
264	699
265	Arist. Ran. 781
266	838
267	658
268	Arist. Ran. 901
269	827
270	839
271	930

M	K
272	701
273	1283
274	1345 (Arist. Thesm. 392)
275	702
276	835. 6
277	848
278	949
279	938
280	660
281	855
282	321
283	984
284	859
285	1284
286	661
287	1001
288	46
289	730
290	703
291	1039
292	633
293	1050
294	1042
295	1074
296	1083
297	1077
298	879
299	1285
300	878
301	704
302	643
303	892
304	1121
305	644
306	896
307	888
308	893
309	1118
310	899
311	1133
312	1151
313	1170
314	908
315	1163
316	645
317	1286
318	1111. 1194
319	8
320	117
321	304
322	1206
323	125
324	185

M	K
325	116
326	135
327	150
328	217
329	359
330	343
331	151. 2
332	347
333	455
334	457
335	118
336	812
337	1238
338	153
339	223
340	224
341	1215
342	225
343	226
344	11
345	1325
346	464
347	1203
348	41
349	10
350	59
351	63
352	303
353	451
354	372
355	131
356	318
357	860. 895. 912. 3. 4. 1052. 3. 4
358	288
359	289
360	332
361	98
362	1152
363	1372
364	334
365	1019
366	1080
367	1193
368	1093
369	863
370	81
371	329
372	315
373	1089
374	1127. 8
375	1078
376	1104

M	K
377	1004
378	1119
379	327
380	1115
381	1183
382	1184
383	1131
384	880
385	1196
386	1157
387	1099
388	1017. 1038
389	1012
390	854
391	1358
392	325
393	102
394	330
395	333
396	326
397	902
398	745
399	920
400	1084
401	534
402	535
403	115
404	743 a
405	727
406	129
407	286
408	285
409	397
410	608
411	Menand. 58
412	609
413	312
414	313
415	27
416	28
417	154
418	1255
419	677
420	1160
421	532
422	1264
423	1222
424	248
425	132
426	Menand. 742
427	1265

M	K
428	Theodect. fr. 13 N.
429	108
430	109
431	Timostr. 6
432	249
433	130
434	200
435	201
436	202
437	1326
438	247
439	345
440	211
441	771
442	1274
443	423
444	19
445	607
446	439
447	280
448	443
449	391
450	45
451	679
452	51
453	20
454	543
455	680
456	21
457	787
458	551
459	1329
460	777
461	789
462	697
463	112
464	79
465	30
466	1318
467	1324
468	1302
469	1087
470	943
471	23
472	1337
473	461
474	459
475	218
476	401
477	60
478	536
479	944
480	1102

M	K
481	293
482	1355
483	83. 96. 100. 335
484	986. 1148
485	962. 989. 1002. 1020. 6. 1034. 1154. 1168
486	328
487	17
488	1295
489	47
490	2
491	826
492	447
493	1231
494	Eur. Phoen. 726
495	357
496	Epicharm.
497	Menand. 1085
498	390
499*)	415
500	1271
501	1027
502	1007
503	1098
504	882
505	1174
506	1075
507	319
508	1079
509	1122
510	317
511	1171
512	972
513	1129
514	7
515	652
516	18
517	588
518	86
519	182
520	518
521	819
522	305

*) ed. mai. V CCCLXII sq.

M	K	M	K	M	K	M	K	M	K
523	Eubul.	535	376, 2	548	355	561	1375	574	1186
	136	536	517	549	356	562	1153	575	1191
524	553	537	413	550	533	563	831	576	1176. 7
525	548	538	800	551	776	564	737	577	1178. 9
526	433	539	491	552	1268	565	712	578	907
527	1225	540	183, 2	553	480	566	1312	579	1361
528	570	541	444	554	512	567	90	580	1362
529	538	542	421	555	1257	568	1086	581	744
530	155	543	584	556	1233	569	1169	582	1335
531	434	544	235	557	674	570	919	583	1261
532	598	545	1224	558	808	571	820	V p. cccxxxix	93
533	552	546	194	559	784	572	25	V p. ccclxxiv	1338
534	778	547	212	560	873	573	1301	V p. 124 n. cccc	814

reliqua meae editionis fragmenta, quorum numeri supra non commemorantur, desunt apud Meinekium.

Discrepantia
codicis A Athenaei in fragmentis comoediae antiquae*).

Chionid. 6. post fr. 5 A sic *καὶ ἐπὶ δοτικῆς ἐπὶ τῷ ταρίχει — κόπτετον. ἡ δὲ δοτικὴ ταρίχει ὡς ξίφει.*

Cratin. 8 *σηπίῃισι* et *ὁμοίῃι* (92e). — **58** *αὖτις*. **97** *μοιδεν* et *χολῃ*. — **98**, 2 *κρίνοισιν* et *κοσμοσάνδαλλος* (681). — **116** *τὸ* pro *τῷ*. — **142**, 1 *ἧσθαι*. — **161**, 1 *μελαίνας οι*. — **221**, 1 *ἐξωνίδα* et 2 *οὐ δεινουφην*. — **239**, 2 *μῆλον ἕκαστος ἔχων*, quod Meinekius coniecerat. — **344** *ὀλίσους*. —

Cratet. 1, 1. 2 *δαισοκως*. — **14**, 3 *ὁδοιποροῦ. τὰ γὰρ ταῦτα πάντ'*. 4 *πλεῖον*. 5 *παρατιθῶ*. 7 *λιανιζουσα σεαυτην*. 8 *χρὴ ἐξάιραντα*. 9. *τάπι*. 10 *αλειπασεις*. — **15**, 5 *ἀνεχετει*. 6 *ἔπειτα ἀλάβαστος*. — **25** *παιδείαις* (pro *Παιδιαῖς*). — **26** *κηφησιακαῖσι*. — **29**, 3 *ποδαν ἐμοί*. 5 *ἄγχε κεῖνον*. — **33**, 2 *μεταβύζον*.

Pherecrat. 2, 3 *λαλεῖται*. — **10**, 2 *ἅπαντα τάν τῆι*. 3 *ἧλων*. — **13**, 3 *πολύποδας*. — **22**, 1 *ἐψούσηι*. — **32**, 2 *ἔτι*. 3 *τὴν*. — **39**, 2 *ὡς ἀγαθόν γ' εο δ κίθ*. — **40**, 1 *κρότος*. — **41**, 1 *δώσων π*. — **52**, 2 *ωφελην*. — **64**, 1 *καταμ*. et *ἀνδε χρην*. 3 *οὐ ταῖς*. — **67**, 5 *στόμαχος*. — **69**, 2 *φάρυγγα* 3 *γλαισχρον*. — **85** *λυχνίων ηργασία*. — **95** *ἐκχαρυβδισαι*. — **101**, 1 *ἐγχεασθαι νων*. — **104** *μενδηροις* pro *μὲν Λήροις*. — **108**, 3 *πλέοι*. 6 *εὐμαρῆ ἦγεν αὐτοματ' εἰς*. 9 *σίζοντες ἐκέχυντ'*. 15 *ἀτμίζοντα*. 17 *γάλακτι*. 19 *πυοτομοι*. 20 *ὅμ'*. 23 *ὀπταὶ καὶ κίχλαι γὰρ εἰς ἀναβρασεις. αναβρασεις ἀναβραστ' ἠρτυμέναι*. 26 *ἐκρέμαντο*. 29 *σιβυλλιῶσαι*. 32 *ἕκαστος*. — **109**, 3 *λίμακα*. — **130**, 4 *μάχαις*. 5 *ῥεύσοντας*. 6 *οἴνωοι καπνιαι*. 7 *μετ' ἀμητίσκων καὶ νατίσκων*. 8 *ὀχετεύσοντας* et *θερμοί*. 9 *δὴ* om. 10 *ἀπαλοῖς*. — **131**, 4 *κοσμοσάνδαλλα*. — **132**, 2 *τώφθαλμώ*. — **135**, 1 *καλλισθένει*. — **143**, 3 *δωρουντ'*. 5 *μέσας*. 9 *κομνύουσι*. — **147**, 3 *καλετας* et *μηθενός*.

Teleclid. 1, 11 *λαικανίσικαισι δ' ἀνάπαιστα*. 12 *φάρυγγ'*. 14 *ἀνεστραγάλιζον*.

Hermipp. 15 *κινεῖ*. — **25**, 2 *ωκαιρασγενου*. 3 *οὐκ ἄστου καὶ πηλουγω* 4 *κανθεὶς*. — **31** *λεπαιδας* et *κραμβαλίζουσι*. — **35**, 1 *νῦν οἱ γὰρ*. 2 *βοΐδια*. 3 *λεωτρεφίδου*. — **44**, 1 *ἐὰν*. — **47**, 3 *κνημιδες* et *ἀρθροῦνται*. 7 *αἰεὶ* (487), *οὐδὲ λαταγῶναει* (668). — **51** *ἢ τῶν φιβ*. — **58**, 5 *κόμη τε νεανικὴ*. — **60** *ἀριστάναι*. — **68** *τὰς καιρινεὼς*. — **70**, 2 *μᾶλλ'*.

---

*) Post ea quae de Marciani codicis indole ac natura G. Kaibelius in praefatione editionis Athenaei (I viii sq.) disputavit neque in eo quem supra posui conspectu neque in adnotatione vol. III opus esse existimavi omnes varietatum quisquilias, quae in illo codice inveniuntur, sed ad veram scripturam indagandam inutiles sunt, recensere, cum praesertim Kaibelianae editionis etiam volumen tertium intra paucos menses proditurum sit.

Eupol. **99**, 1 *κρειους με.* 2 *ὄρνεις θ' ὁμοίως.* — **118**, 3 *πάντας* om., add. Schweigh. — **139** *ἰλεωτας* pro *Εἵλωτας.* — **150**, 1 *ἐωνημενος μόνον.* — **154**, 3 *ἡμιωβελίον*, recte. — **159**, 2 *ἅπαντες.* 3 *τοῖσι.* 4 *κάμον.* 5. 6 *τούτοιν.* 7 *τιν'* C] *τι οὖν;* 11 *ἐρχόμεθ'.* 12 *οὐ δεῖ.* 13 *εὐθὺς.* 15 *εἶπας ἔλεγες.* — **161**, 1. 2 *θυμηδία η ἵνα.* — **214**, 1 *θρεψας.* — **243** *προσπαλτειοις.* — **255**, 1 *ἀλλὴ.* — **281**, 1 *ουκαλλευθιονδελφακαωδονθηστια.*

Phrynich. **3**, 6 *συγκρύψαντες.* — **15**, 1 *οἴκω.* 2 *ἔκλαιεν.*

Aristophan. **1**, 1 *θεαρίων· ὃς.* 2 *ἐδώδια.* — **45** *παραμύθημ'.* — **51**, 1 *ἐρᾶι.* — **118** *ἀπυρίνων.* — **125**, 1 *ὠ στέκνον.* 3 *τί κριβανίτας. πάνυ δὲ λευκοὺς ὠ τέκνον*, quod recipiendum (*A. τί κριβανίτας; B. πάνυ δὲ — πάνυ γε* Kaibel. — *κτλ.*). — **149**, 4 *οὐ σημαίνοντας.* 11 *ὤιχεσθ.* — **156**, 2 *ἐστι.* — **167** *τ' ἐκαλοῦ καὶ κόλαξ.* — **186**, 1. 2 *ὑπηνέμια βίαι.* — **189** *ταῦθ' ἑκόντα πολύπους καὶ σ* (316). — **191** *πηγαί.* — **202**, 1 *ἐγωδενων* (i. e. *ἐγὼ δὲ νῷν*). — **209** *χαλκειον.* — **216**, 3 *εκλακαιναν* (484), *ἐκ λάκαιναν* (527). — **221**, 1 *δ' αὐτὴν αὐλοῖς καὶ λύραις.* — **256** *μήτ' αρμα εἶναι.* — **288** *πεταχνευται.* — **318**, 6 *οὐδησχαδόνες.* — **319**, 1 *ἔπνευσ'.* — **333**, 1 *ἤ* et *ἐστὶ.* 2. *ηνι κράτητι.* 3 *ἐνόμιζεν* et *παρακεκλ.* — **350** *οὐδὲν ἄκοσμον.* — **437**, 1 *συνδιώκῃς.* 2 *ἐπισιτίοις.* — **464**, 1 *μοίστὶν.* — **479** *καστου.* — **492**, 2 *θετταλικῶν.* — **506**, 1 *παρατέταγμαι.* 2 *φέρεταt ἀπόβασιν.* 4 *ἢ ρινης* (96), *ὀπωρεινῆς* (110). 5 *ἠτριεα* (96), *ἠτριαίαν* (110). — **543**, 3 *ὅπως* et *πωλήσεις* 4 *ὀκῶς.* — **558**, 1 *δετταὶ δε διπτυχω.* 2 *κατεσκηψε τε.* — **569**, 3 *ωυετος.* 4 *χελιδόνα.* 5 *ὑρίσους.* 11 *τοῦτον* et *φήσας.* 12 *δρῶν* et *ἀθηναίων.* 14 *τιῆτι.* — **586** *οὗτως.*

Platon. **3**, 1 *ὠ κυπρία.* 2 *τοι* pro *τε.* 3 extr. *ἔχειτον.* — **29**, 1 *ἐξιόντι μὲν γάρ.* 3. *καὶ τοὺς πονηροὺς ἤγέ μοι.* — **43**, 4 *ἢ τἄλλα βεῖν.* — **44**, 1 *ἀλιευμένος* et *εἶδον ἀνδράχμῃ.* 2 *ἀφῆκεν.* — **46**, 2 *ὃν ἐνσκευάσω.* 3 *ἀλλανεμος ἐστ' ἀλλ' εἰς θυῖαν παῖς τεον.* 8. *γε.* 9 *βαβαιὰ ξουτοισὶ.* 10 *μιξωνιαγωνιστὴς.* — **51**, 1 *γλῶσσαν.* 2 *στεφάνους δ'* et *ὅτε πεινῆτε.* 3 *πέμπεται.* — **69**, 2 *σὺ* om. 3 *λίτρον.* 6 *παράχεων.* 10 *πίνοντες ἤδη.* 11 *ησται.* 13 *καλὴν.* 14 *εἰτηδεπρυσαυτο.* — **93** *πολύποδας.* — **113**, 2 *ἐνιαυγίζομαιαβλακουντος.* — **119**, 1 *φύρμισος.* — **160**, 2 *μυννικος ἐσοθ'.* — **174**, 3 *οὐθέν.* 4 *ἐνένναι.* 9 *διαμεμιγμέναι.* 11 *ταῦτ' εὐτελέστατα.* 12. *ἡμίεκτα.* 13 *κονησαλλω.* 17 *δόρδωνι* et *κυβδα σοι.* 20 *προσοίσεται.*

Aristonym. **3** *ὥστ'* om. (287). *μὲν* pro *νῦν* (285). *ἔστιν ἔτι σαφῶς* (287). *ἐστ' ἁπλῶς* (284), *ἔστιν ἁπλῶς* (285).

Amips. **1**, 1 *ἰδὼν.* — **2**, 1 *η μαμιαι* (473), *ημανια* (667). — **6** *πολύπων.* — **8** *ὀρφοῖς* et *φάγρουσασιβορα.* — **19** *σφενδωνι.* — **21** *σφενδωνι.*

Archipp. **11**, 1 *τὰ διδαλλα.* 2. *ταξικερω.* — **19**, 1 *ἢ κῆρυξ μὲν ἐβόαξ.* — **24** *τοῖς κτένεσί τε.* — **25**, 3 *τοὺς* om. (227). *ἐντέρων* (227). *ἱππεῦσιν* pro *Ἰχθύσιν* (227). — **27** *σαλαμίνου.*

Aristomen. **6**, 1 *ὁ. στράβων.*

Call. **4** *φυλας.*

Lysipp. **1**, 2 *μοι.*

Metagen. **2**, 1 *ἐπερωτᾶν* (quod recipiendum). 2 *δεινός.* — **6**, 3 *ὁ δ' ἕτερος γε ὁ σύβαρις καλούμενος ποταμὸς.* 4 *εἴλιωμεν αὐτοσσε.* 5. 6 *ἓν μὲν ἐντεῦθεν ῥέει.* 8 *τιδὶ δ' ἀφύλισι τήνδε.* 9 *λ'.* 10. *αὐτῶι.* — **14**, 1 *μεταβάλω.*

Strattid. **2** *ἀνθρωπορέστῃ.* — **4**, 2 *υιον.* — **22** *στράτων* pro *Στράττις.* — **25** *ἐγκύψας.* — **26**, 1 *ὅθεν.* 3 *ἧι μέγα κλέος ἰδῖ.* — **28** *ὕμμες*, recte. — **33**, 1 *φέρεις αὐτῇ* et *μηδᾳ* pro *Μηδείᾳ.* — **34**, 2 *περικατωτετραμμεινῳ.* — **39** *ποταμοῖς.* — **44**, 4 *στρογγυλιπλευρων.* — **47**, 7 *δ' ἐκ κριδδαιωμεν.* — **51**, 2 extr. *ἂν.*

Theopomp. **3**, 1 *χρυσέων.* 2 *ἄκρατον* et *ὠνόμαζεν ἴν.* deinde *ἀλθαι* pro *Ἀλθαίᾳ.* — **6**, 2 *τὴν διαλαβοῦσα.* 3. *πουλυπόδιον.* — **23**, 2 *ὑπο-*

γάστριυν ὦ δάματερ (302), *ὑπογαστρίωι διαματερ* (399). — **32**, 3 *φύσεως* et *δοθησουθεν*. 8 *ταλα σπειραις μεναι*. 9 *πρυσπίυμαι*. — **41**, 3 *ποεῖ*. — **62**, 5 *ταύτην ποησ*.

Alcaei **1** *ἀδελφις*. — **17**, 1 *εἶναί τι*. 2. *ἐὰν*. — **22**, 1 *ὁδει*. — **23** *μυρίσας ἐγκατέκλεισεν* et *παλαίστραις* pro *Παλαίστρᾳ*.

Diocl. **6**, 2 *μετὰ τέτταρα*.

Nicochar. **11**, 1 *τριχιάδας* et *πρημάδας*. — **13** *λιμνίαις*.

Nicophont. **12**, 2 *τρώγων*. *σίρησι* pro *Σειρῆσι*. — **13**, 1 *νειφέτω* et *ἀλφίτοισι*. *ειρησιν* pro *Σειρῆσι*. — **19** *ἐνχειρογάστορσι*, unde mea de titulo comoediae opinio egregie firmatur.

Philyll. **3**, 1 *ἀλλὰ φέρειν*. — **5**, 2 *μετ'*. — **13**, 1 *πολυπόδιον* et *ὄστρεον*. 2 *Μιτυλήνης*. 3 *δύνικος* pro *Εὔνικος*.

Sannyrion. **10** *ποῖ* pro *'Ιοῖ*.

Apollophan. **1** *καλαιθίσκος*. — **2** *δαλνιδει* (*Δαλίδι*). — **6** *λεπασταν ἀδύοινον εὐφραίνει δι' ἡμέρας*.

Cephisodor. **3**, 1 *τὸ σῶμά μοι πριῶ* (553), *πρίω τὸ σῶμά μοι* (689) 2 *μύρον τ'* et *Ξανθίου* (689). 3 *χωρὶς πριωμοι βάκκαριν* (553), *πριω χωρις μοι βάκχαριν* (689). 5 *βάκκαριν*. — **9** *νίοῦδ'* pro *Τί· οὐδ'*. — **11** *νίεῖ* pro *Τί*.

Epilyc. **3**, 1. 2 *κοπιδ' οιω σωμ' αἰὲν*. 3 *πολλὰ οἱ κάρτα*. 4 *δωδεμος τοι*.

Euthycl. **1**, 1 *πρῶτον* et *οἶδεν*.

NOVAE COMOEDIAE FRAGMENTA

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ

Meinek. Menandri et Philem. reliq. XXIII sq.

De metris Menandri Marius Victorinus Art. gramm. p. 57, 14 Keil. *Menander in comoediis frequenter a continuatis iambicis versibus ad trochaicos transit et rursum ad iambicos redit.* idem p. 78, 20 (cf. Firmian. ap. Rufin. De metr. com. p. 564, 7) *quantum ad metrum comicum spectat, scio . . Terentianas fabulas metrum ac disciplinam graecarum comoediarum non custodisse, id est quas Menander, Philemon, Diphilus et ceteri ediderunt. nostri enim in modulandis metris . . veteris comoediae scriptores sequi maluerunt, id est Eupolin, Cratinum, Aristophanem.*

ΑΓΡΟΙΚΟΣ

Cf. *Ὑποβολιμαῖος ἢ Ἄγροικος.*

ΑΔΕΛΦΟΙ

Ἀδελφοί fuerunt etiam Alexidis, Philemonis, Diphili, Apollodori, Hegesippi, Euphronis. Menandream latine expressit Terentius: didascalia *'graeca Menandru'*. cf. tamen quae ad Diphili *Συναποθνήσκοντας* adnotantur et Grauert. Anal. hist. et phil. 116—207. Suet. Vit. Terent. *Adelphorum* (Terentii) *principium Varro praefert principio Menandri.* personarum nomina mutata esse cognoscitur ex fr. 6, id si totum Adelphorum est. unum locum, ubi lenoni meretricem eripiat adulescens, e Diphilo petitum esse Terentius ipse indicat prol. 8 sq., quo indicio fretus Ihne (Quaest. Terent. Bonn. 1843 p. 27) 2, 1, 1—42 Diphili, cetera omnia Menandri esse censet. idem (p. 32) Varronem principium Terentianae fabulae principio Menandreae ideo praetulisse suspicatur, quod raptio psaltriae apud graecum poetam narrata tantummodo fuerit a Demea.

1

ὦ μακάριόν με· γυναῖκα οὐ λαμβάνω.

Terentius Andr. 1, 1, 18 *et quod fórtunatum isti putant, uxórem numquam habui.* Donatus *dicit autem Romanis ita videri, quos spe-*

ctatores habet. Menander ὦ κτλ. μακάριόν μ' ὅστις γυναῖκ' οὐ λ. Dacier. μ' ὅσπερ Clericus. μ' ὅτιῄ Bentl. μ' ἐπεὶ Grauert. qui omnes accusativum exclamationis e latino sermone in graecum transtulerunt. τὸ μακάριον δ' αὐτῶν· γυναῖκ' οὐ λ. Dziatzko Mus. Rhen. XXXI 374. quo teste cum in Parisino A haec exstent ΤΩΜΑΝΚΑΡΙΑΗ ΜΥΓΙΝΕΚΑΟΒΑΑΜΒΑΝΩΕΤ, omnes istae coniecturae prorsus incertae videntur, Donato praesertim testante *Romanis* spectatoribus *Terentium* haec dixisse. cf. etiam Ihne p. 28. ceterum, ut per litteras me benignissime Dziatzko docuit, graeca Menandri verba quae Donatus adfert in solo codice Parisino A sunt, qui Andriae tantummodo et initii Adelphorum commentarium praebet. ceteri Donati codices graecis Menandri versibus carent: servarunt solae veteres editiones.

2

Terentius 2, 1, 45 *hómini misero plús quingentos cólaphos infregít mihi.* Donatus *secundum illud Menandri* ΑΙΓΟC ΤΗ ΠΟΙΩΝ ΤΟΙΓΟΕ.Ρ.ΠΑΤΟ ΤΟΝ ΓΡΩΝΟΝ ΟΙΚΕΤΗΝ λαβων. Benoit (Mein. V CCXL) αἰσχρὸν τοῦτό σοι, | τοιχωρύχ', εἰς τὸ γρῶνον οἰκέτην λαβών ... quae neque quid sibi velint neque quomodo cum Terentianis consentiant intellego. Duebnerus (Journal de l'instruction publ. 1855 31 Mart.) μάστιγι παίων ἐντόνως | εὐρωστότατον ἀρωγὸν οἰκέτην λαβών. M. Schmidt. Hesych. γρόνθων scribit γρόνθῳ τὸν οἰκέτην λαβών. Moeris πύξ Ἀττικοί, γρόνθος Ἕλληνες. cf. Eustath. 1322, 40. Hesych. πυγμή· γρόνθος .. ἤγουν τὸ συγκεκλεῖσθαι τοὺς δακτύλους.

3

εἰ δ' ἔστιν οὗτος τὴν κόρην ὁ διεφθορώς.

Ammonius 41 Μένανδρος Ἀδελφοῖς κτλ. Bachmann. Anecd. II 377, 13 εἰ δ' ἔστιν [οὗτος] τὴν κ. δ. Eustathius 191, 25 παραφέρουσι καὶ χρῆσιν ὁμοίαν ἐκ Μενάνδρου τὸ κτλ. Moschop. Collect. voc. Att. διεφθορώς (ex Ammonio). — εἰ δέ τις τὴν κ. δ. Monac. 499 (R. Schneider Annal. Fleckeis. 1881 p. 309). ὁ add. K. Terent. 3, 1, 8. 9 confert Valckenarius, 3, 2, 10 Meinekius.

4

ἔργον εὑρεῖν συγγενῆ
πένητός ἐστιν· οὐδὲ εἷς γὰρ ὁμολογεῖ
αὑτῷ προσήκειν τὸν βοηθείας τινὸς
δεόμενον· αἰτεῖσθαι γὰρ ἅμα τι προσδοκᾷ.

Stobaeus Floril. 10, 24 Μενάνδρου Ἀδελφοῖς A. 2. οὐδεεὶς Grot.] οὐδείς. versus recte distribuit idem Grotius. si Terentii verba 3,

2, 55 *nam hercle álius nemo réspicit nos* ex his Menandri translata sunt, non ubique illum verbum de verbo expressisse adparet.

5

οὐ παντελῶς δεῖ τοῖς πονηροῖς ἐπιτρέπειν,
ἀλλ' ἀντιτάττεσθ'· εἰ δὲ μή, τἄνω κάτω
ἡμῶν ὁ βίος λήσει μεταστραφεὶς ὅλος.

Stobaeus Floril. 44, 3 *Μενάνδρου Ἀδελφοῖς* A. Maxim. Conf. Serm. 57, 113 p. 665 Combefis. (quae editio sola codicum fide nititur). v. 1. 2 Comp. Men. et Phil. 105. 6 (p. 26 Studemund.), ubi extrema corrupta sunt. 2. μή γ', ἄνω Bernhardy Dionys. 937. 3. μεταστραφθεὶς B. 'sunt verba Hegionis, qui iniuriam a pravis hominibus inlatam omni modo vindicandam censet' ex scaena 3, 4 post 8 vel post 54. 'omisit Terentius ut saepe, quia generalem sententiam non omnino necessariam continebant.' Ihne Quaest. Ter. 29.

6

πρὸς ἅπαντα δειλὸν ὁ πένης ἐστὶ γὰρ
καὶ πάντας αὑτοῦ καταφρονεῖν ὑπολαμβάνει.
ὁ γὰρ μετρίως πράττων περισκελέστερον
ἅπαντα τἀνιαρά, Λαμπρία, φέρει.

Stobaeus Floril. 96, 11 *Μενάνδρου* A. *Adelphis* recte tribuit Meinekius propter Terent. 4, 3, 14 *omnés quibus res sunt minus secundae, mágis sunt nescio quómodo | suspíciosi: ad cóntumeliam ómnia accipiúnt magis: | propter suam inpoténtiam se sémper credunt lúdier.* apud Terentium *Micionem* adloquitur Hegio. 1. πρὸς ἁπαξάπαντα Herwerd. Nov. add. crit. 38. de postposita γάρ cf. Antiphan. 26, 22. 3. περισκελέστερον *durius, aegrius* Gesner., περισκελῶς potius σκληρῶς, στερρῶς interpretatur Cobetus, qui N. l. 72. 3 duo haec fragmenta esse suspicatur, quorum alterum cum *Adelphis* nihil commune habeat. Bentleius omnia recte cohaerere censebat, si τὸν μετρίως πράττοντα *pauperem* interpretaremur.

7

Terentius 4, 5, 59 *quid credebas? dórmienti haec tibi confectúros deos?* ubi codex Bambinus *Menandri v . . sus est in illo loco que* . . . γυμνατερον . . . ττalον abet h . . . indicavit Spengel. Varr. L. l. p. 118.

8

ὀκτώ τις ὑποχεῖν ἀνεβόα καὶ δώδεκα
κυάθους, ἕως κατέσεισε φιλοτιμούμενος.

Athenaeus 10, 431 b *Μένανδρος Ἀδελφοῖς κτλ. κατασείειν δὲ ἔλεγον ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πότοις προπινόντων* (*ὑπὸ πινόντων* A), *τὴν μεταφορὰν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν τοὺς καρποὺς κατασειόντων.* 2. *κατέσειε* Dindf. *φιλοτιμούμενον* Schweigh. *φιλοτιμουμένους* Pauw. — Phot. *κατέσειε· λέγουσιν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πότοις προπινόντων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοὺς καρποὺς κατασειόντων.* cf. Philem. 84. de verbo *ὑποχεῖν* cf. Sophil. 4, 3. Cobet V. l.² 123. N. l. 601. Grauertus ad Demeae narrationem de rapta psaltria referebat; Benfeius fragmentum ad *Ἁλιέας* pertinere censebat adsentiente Ihnio p. 32.

9

κοινὰ τὰ τῶν φίλων.

Schol. Plat. 319 Bekk. *κοινὰ τὰ τῶν φίλων, ἐπὶ τῶν εὐμεταδότων . . . καὶ Μένανδρος ἐν Ἀδελφοῖς β'.* (*β'* unus Bekkeri codex omittit, alius habet *ἐν B.*) cf. Grauert. Anal. hist. phil. 136. 7. Ritschl. Parerg. I 270. 1. Suidas *κοινὰ τὰ τῶν φίλων . . . κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Μένανδρος Ἀδελφοῖς.* Terent. 5, 3, 17 *nám vetus verbum hóc quidem est, commúnia esse amicorum inter se ómnia.* cf. Zenob. 4, 79 cum eis quae adnotavit Leutschius. Iacobsius not. mscr. *αἶνος* (*λόγος* Mein.) *παλαιός ἐστι· κοινὰ τὰ τῶν φίλων*, caesura non optima.

10

ἐγὼ δ' ἀγροῖκος, ἐργάτης, σκυθρός, πικρός,
φειδωλός.

Photius *σκυθρός· αὐθέκαστος, αὐστηρός. Μένανδρος κτλ. ἐργάτης*] *τ* in litura, pro *στ* ut videtur. Terent. 5, 4, 12, *égo ille agrestis, saévos, tristis, párcus, truculentús, tenax, dúxi uxorem.* similiter Strepsiades in Nubibus (43 sq.). de accentu vocis *ἀγροῖκος* cf. quae ad Antiphanis *Ἄγροικον* adnotavimus.

11

θεός ἐστι τοῖς χρηστοῖς ἀεὶ
ὁ νοῦς γάρ, ὡς ἔοικεν, ὦ σοφώτατοι.

Iustinus Mart. De monarch. 41 e. 109 a Mor. 5, p. 148. 50 Otto *κτλ.* 2. *ὦ* Bentl.] *οἱ.* *Ἀδελφοῖς*] *δελφοῖς* Argent.

12

τί πολλὰ τηρεῖν πολλὰ δεῖ δεδοικότα;

Stobaeus Floril. 8, 8 *Μένανδρος Ἀδελφοῖς* A. *τὸν δεδοικότα* A. Meinekius confert Eurip. Phoen. 252 *ἢ πολλὰ μοχθεῖν πόλλ' ἔχων*

ἐν δώμασιν βούλει; Gregor. Nazianz. Epist. 340 τί δεῖ θησαυρίζειν λησταῖς καὶ κλέπταις καὶ καιρῶν μεταβολαῖς; 'convenit sententia in personam Getae, qui 3, 2, 52 victus erae argumentis dicit *quid istic?* et optime addere potuit τί πολλὰ κτλ. omisit Terentius iterum sententiam generalem'. Ihne p. 30.

Praeterea monost. 696

οἴμοι· τὸ γὰρ ἄφνω δυστυχεῖν μανίαν ποιεῖ

ad *Adelphos* videtur pertinere conl. Terent. 2, 1, 43 *minume miror qui insanire occipiunt ex iniúria.* —

Donatus fabulam Menandream, nullis tamen poetae verbis adiectis, commemoravit 1, 2, 1 *melius* (Terentius) *quam Menander, cum hic illum ad iurgium promptiorem quam ad resalutandum faciat.* 2, 4, 10 *Menander mori illum* (Ctesiphonem) *voluisse fingit, Terentius fugere.* cf. Grauert. p. 133. 3, 2, 53 *apud Menandrum Sostratae frater inducitur,* qui apud Terentium est amicus mariti Sostratae. 5, 8, 15 *apud Menandrum senex de nuptiis non gravatur: ergo Terentius* εὑρητικῶς, ubi *non tantopere* vel *alio modo gravatur* scribendum esse suspicatur Ihne p. 31.

cf. etiam 615. 663. 730. 864.

ΑΛΑΕΙΣ

Herodian. I 540, 15 Lentz. Steph. Byz. Ἁλαὶ Ἀραφηνίδες . . . δασύνεται δὲ τὸ Ἁλαί, ὡς καὶ ἐν τῷ δράματι Μενάνδρου (τῷ οὕτως ἐπιγεγραμμένῳ add. Mein. in ed. Steph.) ἀπὸ τοῦ Ἀραφηνίσιν Ἁλαῖς διακεῖσθαι τὰ πράγματα, ὅς ἐστι τόπος τῆς Ἀττικῆς. Manuel. Moschop. p. 33 Titz. ἁλεσούριον δὲ δασύνεται . . καὶ Ἁλκεῖς (Ἁλαεῖς Mein.) δρᾶμα Μενάνδρου. cf. Eur. Iph. T. 1452 sq. Cram. Anecd. Par. I 397, 25 sq. Boeckh. Oec. Att. II 276. Bursian. Geogr. gr. I 348. 9. Κόνων Ἁλαιεύς est Demosth. 48, 5, Δεινίας Ἁλαιεύς C. I. I 341. 'probabile est unum alterumque eorum quae ex sequenti fabula adferuntur ex Halaensibus derivatum esse'. Mein. cf. fr. 26.

ΑΛΙΕΙΣ

Vel ut alii Ἁλιεύς. *Piscatores* fuerunt L. Pomponii Bononiensis. O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] 243. de argumento quae exposuit Birtius Elpid. 69 sq. ea vera esse neque adfirmare neque negare in animo est.

13

χαῖρ', ὦ φίλη γῆ, διὰ χρόνου πολλοῦ σ' ἰδὼν
ἀσπάζομαι· τουτὶ γὰρ οὐ πᾶσαν ποιῶ
τὴν γῆν, ὅταν δὲ τοὐμὸν ἐσίδω χωρίον·
τὸ γὰρ τρέφον με τοῦτ' ἐγὼ κρίνω θεόν.

Stobaeus Floril. 56, 3 *Μενάνδρου Ἀδελφῶν Α.* v. 4 Iustinus De monarch. 40 b (p. 148 Otto) *ἐν Μισουμένῳ δὲ πάλιν ἀποφαίνων τῶν εἰς θεοὺς παραλαμβανομένων τὰς γνώμας, μᾶλλον δὲ ἐλέγχων ὡς οὐκ ὄντας ὁ αὐτὸς Μένανδρος . . . ἐν Ἁλιεῦσι τὸ γὰρ κτλ.* ac sic *Ἁλιέων* Stobaeo pro *Ἀδελφῶν* reposuit Grauert. Anal. hist. phil. 143. 1. *σ'*] *δ'* A. 2. *ταυτὶ* Voss. 3. *τὴν γῆν*] *τινὰ γῆν* Herwerd. Obs. crit. 85. *οὐχὶ πᾶν ποιῶ γήδιον* Mein. Stob. IIII LXXI. *ἐσίδω*] *ἐπίδω* Elmsleius Ach. 42 auct., iniuria reprehensus a Fritzschio Arist. Thesm. 657 p. 242, siquidem ante vocalem comici sola *εἰς* forma utebantur. cf. Bachmann. Coniect. Arist. 87. 8. atque *ἐφορᾶν* sic Arist. Ach. 1156. Thesm. 1049. Ran. 879. *ἐπιδέσθαι* Nub. 289. 4. *τὸ δὴ — λέγω θ.* monost. 490.

3. *τὴν γῆν* non vituperandum est: cum enim dixerit *χαῖρ' ὦ φίλη γῆ*, recte addit non *totam* terram a se salutari, sed exiguam eius particulam, suum agellum. fortasse tamen *γῆν τήνδ'* *hanc meam patriam non totam saluto*, sed agellum. nam *ὅδε* pronomen comici cum substantivo coniungunt et addito articulo et omisso.

14

ὁ πρῶτος εὑρὼν διατροφὴν πτωχῷ τέχνην
πολλοὺς ἐποίησεν ἀθλίους· ἁπλοῦν γὰρ ἦν
τὸν μὴ δυνάμενον ζῆν ἀλύπως ἀποθανεῖν.

Stobaeus Floril. 61, 1 *Μενάνδρου Ἁλιέως Α.* Plaut. Trin. 2, 2, 58 *dé mendico mále meretur qui eí dat quod edit aút bibat: | nam ét illud quod dat pérdit et illi pródit* (i. e. producit) *vitam ad míseriam.* (Toeppel. Progr. Neobr. 1857 p. 11.)

15

ὡς δὲ τὴν ἄκραν
κάμπτοντας ἡμᾶς εἶδον, ἐμβάντες ταχὺ
ἀνηγάγοντο.

Bekker. Anecd. 402, 8 *ἀνηγάγοντο· ἀνήχθησαν . . . Μένανδρος Ἁλιεῦσιν κτλ.* *κάμπτοντας* Bekker.] *κάμπτοντες.* '*ut nos promunturium flectentes viderunt, celeriter navem conscenderunt.*'

16

ἐκλελάκτικεν
ὁ χρηστὸς ἡμῖν μοιχός, ἀλλ' ἀντάλλαγος —

Suidas *ἀντάλλαγον καλοῦσι τὸν ἀντὶ ἄλλου ἠλλαγμένον, οὐχὶ ἄνταλλον. Μένανδρος . . . ἐν Ἁλιεῖ κτλ.* idem *ἐκλελάκτικεν· ἀποβέβηκεν, ἀπέφυγεν.* Bekker Anecd. 410, 30 *ἀνταλλαῖος* (Mein. *ἀντάλλαγος*)

ἀντὶ τοῦ ἄνταλλος. cf. 254. ἄνταλλος Atticis quidem ignotum. manifesto oratio abrupta est.

17

δύ' οἰκίας
φηλοῦν γερόντων, ὡς λέγεις, ἀβελτέρων.

Photius et Suidas φηλοῦν· ἀπατᾶν. Μένανδρος Ἁλιεῖ κτλ. Schol. Aristoph. Pac. 1165 φῆλος ὁ ἀπατεών. Μένανδρος Ἁλιεῖ δύ' — γερόντων. φηλοῦν] φίλων cod. Phot. φηλῶν Schol. Arist. et Porson. φήλων (adiect.) Naber. — Phot. φηλώματα· ἐξαπάτας. φηλοῦν γὰρ τὸ ἐξαπατᾶν. eadem fere Harpocr. φηλώματα. Bekker. Anecd. 315, 11 φηλώματα· αἱ ἀπάται, παρὰ τὸν φήληκα. φήληξ δ' ἐστὶν ὁ ὄλυνθος ὁ φαινόμενος μὲν πέπειρος, οὐκ ὢν δέ (sic ex Bekkeri emend.). 71, 4 φήληκες . . . παρὰ τὸ φηλοῦν, ὅ ἐστιν ἀπατᾶν. Hesych. φηδῶσαι (φηλ.), φηλήτησι, φῆλον, φηλωθείς. — in verbis δύ' οἰκίας vitium latere iure suspicabatur Iacobs. not. ms. δύο σκιὰς φηλῶν — ὡς λέγουσ' Nauck. Ztschr. Gymnas. X 505. fortasse δυσηκοΐαν . . | φ. γ. φηλῶν an φηλοῦν verum sit discerni non potest.

18

χαλεπόν γε θυγάτηρ κτῆμα καὶ δυσδιάθετον.

Stobaeus Floril. 77, 6 Μενάνδρου Ἁλιεύς (i. e. Ἁλιεῦσι Mein.) A. cf. 60 et monost. 750. Hesychius οὐκ εὐδιάθετος· οὐ δυναμένη εὐχερῶς γήμασθαι, unde Mein. in Menandro κοὐκ εὐδιάθετον. 'metaphora a mercibus venum expositis petita. Lycon. Diog. L. 5, 65 βαρὺ φορτίον πατρὶ κόρη.' Mein. cf. etiam Cobet. Mnem. n. VIIII 376.

19

δύναται τὸ πλουτεῖν καὶ φιλανθρώπους ποιεῖν.

Stobaeus Floril. 91, 5 Μένανδρος Ἁλιεῖ A. idem versus monost. 120 et sine auctoris fabulaeve nomine Hermog. Progymn. p. 8, 1 Spengel. '*interdum divitiae etiam humanum faciunt hominem*'. est enim Stobaei liber Ἔπαινος πλούτου.

20

καὶ χρυσολαβὲς καλὸν πάνυ
ἐγχειρίδιον.

Pollux 10, 145 Εὐριπίδης μὲν ἐν Παλαμήδει λέγει κώπην χρυσόκολλον, Μένανδρος δὲ ἐν Ἁλιεῦσι κτλ. ἐγχειρίδιον fr. 74, 6 et Hermipp. 46, 5.

21. 22. 23

παχὺς γὰρ ὗς ἔκειτ' ἐπὶ στόμα.

. . . .

ἐτρύφησεν ὥστε μὴ πολὺν τρυφᾶν χρόνον.

. . . .

ἴδιον ἐπιθυμῶν μόνος μοι θάνατος οὗτος φαίνεται
εὐθάνατος, ἔχοντα πολλὰς χολλάδας κεῖσθαι παχύν,
ὕπτιον, μόλις λαλοῦντα καὶ τὸ πνεῦμ' ἔχοντ' ἄνω,
ἐσθίοντα καὶ λέγοντα 'σήπομ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.'

Athenaeus 12, 549 c *μνημονεύει δ' αὐτοῦ* (*Διονυσίου τοῦ Ἡρακλεώτου*) *Μένανδρος ἥκιστά γ'* (*τ'* A) *ὢν λοίδορος ἐν τοῖς Ἁλιεῦσιν, τὸν μῦθον ὑποστησάμενος ὑπέρ τινων φυγάδων ἐξ Ἡρακλείας* (fr. 21). *καὶ πάλιν* (fr. 22) *καὶ ἔτι κτλ. ἀπέθανε δὲ βιώσας ἔτη πέντε πρὸς τοῖς πεντήκοντα, ὧν ἐτυράννησε τρία καὶ τριάκοντα, ἁπάντων τῶν πρὸ αὐτοῦ τυράννων πρᾳότητι καὶ ἐπιεικείᾳ διενηνοχώς. χολλάδας*, non *χολάδας* A. Bekker. Anecd. 72, 19 *χολλάδες· διὰ δυοῖν λλ, αἱ τῆς γαστρὸς διὰ παχύτητα ἐπιπτύξεις*. Bachmann. Anecd. I 418 *χολλάδας διὰ τῶν δύο λλ, τὰς ἐν ταῖς λαγόσι σάρκας. οὕτως Φερεκράτης* (246). — Athen. 12, 549 ab *Διονύσιος ὁ Κλεάρχου τοῦ πρώτου τυραννήσαντος ἐν Ἡρακλείᾳ υἱός, καὶ αὐτὸς τῆς πατρίδος τυραννήσας ὑπὸ τρυφῆς καὶ τῆς καθ' ἡμέραν ἀδηφαγίας ὑπερσαρκήσας, ὥστε διὰ τὸ πάχος ἐν δυσπνοίᾳ συσχεθῆναι καὶ πνιγμῷ* (i. e. *τὸ πνεῦμα ἔχων ἄνω*, Sosicr. 1, 3). cf. Aelian. V. h. 9, 13 et quae ad Diphili *Amastrin* adnotavimus. Heraclea est Pontica. diversus ab hoc est Dionysius Heracleota philosophus *ὁ Μεταθέμενος* (*Θεοφάντου υἱός* Diog. L. 7, 166).

'induxerat poeta exsules Heracleotas de incredibili Dionysii edacitate querentes'. Mein. '*ut sus iacebat pronus*'. cf. Cratin. 52. fr. 21. 22 desumpta sunt ex narratione exsulum, neque ullo modo, ut putabat Mein. Anal. Ath. 252, pugnant cum v. 23, 3 (*ὕπτιον*): nam tertio fragmento ipsius Dionysii verba continentur.

23, 1 scribendum esse *νὴ Δί' ἐνθυμουμένῳ μοι θ. κτλ.* monui Mus. Rhen. XXX. 408. 9. 3. cf. Horat. C. 1, 15, 25 *sublimi anhelitu.*

24

εὐποροῦμεν, οὐδὲ μετρίως· ἐκ Κυΐνδων χρυσίον,
Περσικαὶ στολαὶ δὲ κεῖνται πορφυραῖ, τορεύματα
ἔνδον ἔστ', ἄνδρες, ποτηρίδια, τορεύματα,
κἀκτυπωμάτων πρόσωπα, τραγέλαφοι, λαβρώνια.

Athenaeus 11, 484 c *λαβρώνια, ἐκπώματος Περσικοῦ εἶδος . . . πλατὺ δ' ἐστὶ τῇ κατασκευῇ καὶ μέγα· ἔχει δὲ καὶ ὦτα μεγάλα. Μένανδρος Ἁλιεῖ κτλ.* v. 4 extr. Athenaeus 11, 500 c *τραγέλαφος· Μένανδρος δ' ἐν Ἁλιεῖ φησι τραγέλαφοι, λαβρώνιοι.* Photius *λαβρώνιον· εἶδος ποτηρίου πλατὺ τῇ κατασκευῇ, καὶ μεγάλα ὦτα ἔχον. οὕτως Μένανδρος.* 1. *εὔπορον μὲν* A. *Κυΐνδων* Mein.] *κυλινδων* A. 2. *δὲ κεῖνται* Heindorf. fil. ap. Mein. addend. ad Men. p. 562] *δ' ἐκεῖναι. τορεύματ'* A. *πορφυρᾶ τε στρώματα* Bentl. 3. *ποτηρίδιά τε καὶ* Bentl. *ποτήρι' Ἰνδικά τε τορ.* Iacobs. Addit. Athen. 261. 4. *κἀκτυπώματ' εὐπρόσωπα* Dobr. Suid. *λαβρώνιον· εἶδος ἐκπώματος. καὶ λαβρώνιος* (Diphil. 80. Hipparch. 3. Poll. 6, 96).

'militem audire mihi videor opes quas ex militia reportasset ambitiose enumerantem'. Mein. fortasse significatur Macedo *τῶν ἀργυρασπίδων*, qui thesauros in isto Ciliciae oppido multos per annos custodiebant. Strab. 14, 672 *ὑπέρκειται δὲ τὰ Κύινδα τῆς Ἀγχιάλης ἔρυμα, ᾧ ἐχρήσαντό ποτε οἱ Μακεδόνες γαζοφυλακίῳ. ἦρε δὲ τὰ χρήματα Εὐμένης ἀποστὰς Ἀντιγόνου.* cf. Diodor. 18, 58. 9. 62. 19, 56. 20, 108. 9 (Ol. 115, 3 — 119, 3). Plut. Eumen. 13 init. 16. Demetr. 32 init. Droysen. Hellen. I 195 not. 199. 321. 525. 545. 557. — etiam *τραγέλαφοι* hic sunt pocula, ut Diphil. 80.

in v. 2 sequor Bentleium. in v. 3 constat corruptum esse *ποτηρίδια*, quae forma deminutiva neque exstare usquam videtur neque decet militem gloriosum. restituto eo quod in tali rerum pretiosarum indice deesse vix poterat scr. *ποτήρι' ἄλλα τ' ἀργυρώματα.* cf. Antiphan. 224. Menand. 537, 7. Apollod. Gel. 3. neque *πρόσωπα* in v. 4 sanum est: fort. *κἀκτυπωμάτων τὰ πρῶτα.*

25

καὶ θάλαττα βορβορώδης, ἣ τρέφει θύννον μέγαν.

Athenaeus 7, 303 c *μνημονεύει δὲ τοῦ θύννου . . . Μένανδρος Ἁλιεῦσι κτλ. καὶ θάλασσα καὶ* A. alterum *καὶ* eiecit Bentl. *θάλαττα* Mein. *Μένανδρος* add. Dalecamp.

26

ἀναπετῶ τουτὶ προσελθὼν κοὐκ ἀνέξομ' οὐκέτι.

Suidas et Zonaras 204 *ἀναπετῶ· ἀναπετάσω. Μένανδρος Ἁλιεῦσιν κτλ. προσελθὼν* D Suid. et Zon.] *προελθὼν* A K. *Ἁλιεῦσι* Kuster.] *ἄλλοις.* an *Ἁλαεῦσι*? — *τουτί, τὸ θύριον* Dobr.

'suspicor haec ab eo piscatore pronuntiari, qui cistam monumenta puellae condentem recluderet'. Bernhardy. — fort. *ἀναπετῶ | τουτὶ κτλ.*

27

ἀμφιβλήστρῳ περιβάλλεται

Μένανδρος ἔφη ἐν Ἁλιεῖ. Poll. 10, 132. *περιβάλληται* vel *περιβέβληται* Mein., 'numeris anapaesticis'. simillime Herodot. 1, 141. cf. 2, 95. Aesch. Ag. 1382. Choeph. 492.

28

ἡδυλίζειν

Photius *ἡδυλισμός· εἶδός τι κολακείας. καὶ Μένανδρος ἐν Ἁλιεῖ κέχρηται τῷ ἡδυλίζειν.* Eustath. 1417, 21 *ἡδυλισμός, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἡδυλίζειν παρὰ Μενάνδρῳ.* Hesych. *ἡδυλίσαι· συνουσιάσαι. ἡδυλισμός· συνουσία.*

29

ἡ λαμπήνη

. . . *ἐν τοῖς Μενάνδρου Ἁλιεῦσιν* Pollux 10, 52. Phot. *λαμπήνη· εἶδος ἅρματος ἀμάξης* (*ἁρμαμάξης* Dobr.). *οὕτω Μένανδρος.* Hesych. *λαμπήνη· εἶδος ἀμάξης ἐφ' ἧς ὀχοῦνται. ἔνιοι ἀπήνη. ἡ ἁρμαμάξης περιφανοῦς βασιλικῆς.* similiter Suid. *λαμπήνη.* cf. Soph. fr. 405 N. Posidipp. 10.

Praeterea cf. fr. 8.

ΑΝΑΤΙΘΕΜΕΝΗ Η ΜΕΣΣΗΝΙΑ

Sic solus Suidas (fr. 32): ceteri aut *Ἀνατιθεμένην* aut *Μεσσηνίαν* commemorant, unde Meinekius fortasse non unam, sed duas fuisse fabulas coniecit. *ἀνατίθεσθαι*, *sententiam mutare*, saepissime Plato. ac proprie *οἱ πεττεύοντες* dicebantur *ἀνατίθεσθαι.* cf. fr. 86. si Suidas recte titulum coniunctim scripsit, consentaneum est puellam Messeniam dici, 'quae cum amatori nuptiarum spem fecisset, postea sententiam mutarit' (Mein.) nuptiarumque diem simulatione et fallaciis distulerit. — Demetrius De elocut. 153 de artificio Socratis in Nubibus (177 sq.) disputans *ἐκ δύο τόπων ἐνταῦθα ἐγένετο ἡ χάρις. οὐ γὰρ παρὰ προσδοκίαν μόνον ἐπηνέχθη* (cf. 152), *ἀλλ' οὐδ' ἠκολούθει τοῖς προτέροις. ἡ δὲ τοιαύτη ἀνακολουθία καλεῖται γρῖφος . . . καὶ παρὰ Μενάνδρῳ δὲ ὁ πρόλογος τῆς Μεσσηνίας.* cf. Fritzsch. Adversar. I p. 9—11.

30

οἱ δ' ἁρπάσαντες τοὺς κάδους τοὺς στρογγύλους
ὕδρευον ἀνδρειότατα κηπουροὶ πάλιν.
B. 'ἤντλουν' λέγειν δεῖ καὶ 'κάδους' οὐ δεῖ λέγειν,
ἀλλ' 'ἀντλιαντλητῆρας'.

Bekker. Anecd. 411, 12, *ἀντλιαντλητῆρα. Μένανδρος Μεσσηνίᾳ κτλ.* 1. *τοὺς στρ.* Bekker.] *στρ.* 2. *κηπουροὶ* Mein.] *κηπ* . . .

v. 3. 4, quos perperam Meinekius grammatici esse putabat, alteri personae tribuit Buttmann. (Mein. Men. rel. 562). si non essent Menandri, ille *λέξεων χρησίμων* auctor non habebat quo sententiam suam firmaret. nam propter ipsam illam vocem (*ἀντλιαντλ.*) Menandri eclogam attulit. atque haud raro in comoedia qui non satis attice loqui videntur ab altera persona sic castigantur.

31

τίθημ' ἔχειν χολήν σε καλλιωνύμου
πλείω.

Aelianus N. an. 13, 4 (*ὑπὲρ τοῦ καλλιωνύμου*) *Ἀριστοτέλης* (H. an. 8, 506 b 10) *λέγει ὅτι ἄρα ἐπὶ τοῦ λοβοῦ τοῦ δεξιοῦ καθημένην ἔχει χολὴν πολλήν ... καὶ μαρτυρεῖ τούτοις ὁ Μένανδρος ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ οἶμαι λέγων κτλ.* Plin. N. h. 32, 69 *callionymi fel ... nulli hoc piscium copiosius, ut existimavit Menander quoque in comoediis.* cf. Anaxipp. 2, 2. Athen. 7, 282 cd. — amatoris esse puellae nimiam exprobrantis iracundiam sententia est Fritzschii p. 10.

32

Ἀράβιον ἆρ' ἐγὼ κεκίνηκ' ἄγγελον.

Apostolius 3, 71 *Ἀράβιος αὐλητής· τίθεται ἐπὶ τῶν ἀπαυστὶ διαλεγομένων ... Μένανδρος Μεσσηνίᾳ κτλ. ἄγγελον* Mein.] *αὐλόν.* Suidas *Ἀράβιος ἄγγελος· Μένανδρος Ἀνατιθεμένῃ ἢ Μεσσηνίᾳ, παρὰ τὴν παροιμίαν Ἀράβιος αὐλητής.* Proverbia Coisl. 40 p. 124 *ἀπὸ τούτου ἐλήφθη ἡ παροιμία (Ἀράβιος αὐλητής), ἣν μεταλλάξας Μένανδρος Ἀράβιον, φησίν, ἐξεύρηκα σύμβουλον, καὶ Ἀράβιον ἐγὼ κεκίνηκ' ἄγγελον.* Hesych. *Ἀράβιος ἄγγελος· παροιμία παρὰ τὸ Ἀράβιος αὐλητής παραλαμβανομένη ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων.* cf. 871 et quae adnotavimus ad Canthar. 1, ubi ante 'Dion. Perieg.' add. 'Eustath.'

33

ἡγεῖταί μ' ὅλως
ἐπικόπανόν τι.

Pollux 10, 101 *τράπεζα μαγειρική, ἣν οἱ νεώτεροι ἐπικόπανον. ἔστι δὲ τοὔνομα παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Μεσσηνίᾳ κτλ.* idem 6, 90 *ἐπίξηνον, ὅπερ ἡ νέα κωμῳδία ἐπικόπανον καλεῖ. μ'* Hemsterh.] *μέν.* '*me quidem plane mensam coquinariam quandam existimat:* adeo scilicet me verberibus lacerat.' Bentl. Epist. Hemsterh. 62. puellam de acceptis iniuriis queri arbitratur Fritzsch. p. 10.

34

Suidas *ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρᾳ· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀληθῶν μέν, οὐ πιστευομένων δέ. μέμνηται τῆς παροιμίας Μένανδρος ἐν Ἀνατιθεμένῃ* (*ἐν Ἀνατιθεμένῃ* om. C). Apost. 2, 12 *ἀλ. τ. ἐπὶ Σ . . . μέμνηται τῆς παροιμίας Μένανδρος ἐν Ἀνατιθεμένῃ.* Zenob. 2, 17 *ἀλ. τ. ἐπὶ Σ. ταύτης μέμνηται Μένανδρος.* cf. Cratin. 442. Alexid. 305.

35

Harpocration 127 *μετοίκιον· Μένανδρος ἐν Ἀνατιθεμένῃ . . . πρὸς ταῖς ιβ΄ δραχμαῖς καὶ τριώβολόν φησι τούτους* (i. e. *τοὺς μετοίκους*) *τελεῖν, ἴσως τῷ τελώνῃ* (*τῷ γραμματεῖ* Poll. 3, 55). eadem omissis tamen fabularum titulis et tribus verbis extremis Photius 263, 3 et Suidas. cf. Boeckh. Oec. Att. I 446. Schoemann Ant. gr.[2] I 366.

36

ἴσσα

ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν ἀπολαχόντων καὶ ὅλως δυσπραγούντων. ἔστι καὶ ἐν Μεσσηνίᾳ Μενάνδρου καὶ ἑτέρωθι. Photius 114, 7 et Suidas (qui ζ *λαχόντων*). cf. Plat. com. 66. Nauck. Aristoph. Byz. 161. — exclamatio hominum alienis malis gaudentium.

37

Photius et Suidas *ψύλλα καὶ ψύλλαι· θηλυκῶς· παρὰ δὲ Ἡροδότῳ* (4, 173) *Ψύλλοι, ἔθνος Λιβύης, καὶ τὸ ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ Μενάνδρου κύριον ὄνομα.* 'Psyllus lenonis nomen est in Anthol. Palat. 7, 403'. Mein. Steph. Byz. *Ψύλλοι, καὶ Ψυλλικὸς κόλπος ἐν τῷ Λιβυκῷ κόλπῳ.*

ΑΝΔΡΙΑ

Terent. Andr. prol. 9 *Menánder fecit Ándriam et Perínthiam: qui utrámvis recte nórit, ambas nóverit; non ita dissimili súnt argumento, át tamen dissímili oratióne sunt factae ét stilo. quae cónvenere in Ándriam ex Perínthia fatétur transtulísse atque usum pró suis.* Donatus ad v. 10 *prima scaena Perinthiae fere eisdem verbis quibus Andria scripta est; cetera dissimilia sunt, exceptis duobus locis, altero ad versus XI, altero ad versus XX, qui in utraque fabula positi sunt.* idem ad v. 13 *conscius sibi est* (Terentius) *primam scaenam de Perinthia esse translatam, ubi senex ita cum uxore loquitur, ut apud Terentium cum liberto: at in Andria Menandri solus senex est.* ac didascalia: *graeca Menandru.* cf. Grauert. Anal. p. 173 sq. prius a Menandro scriptam esse *Andriam* ut simpliciorem fabulam arbitratur Ihnius (Quaest. Terent. 9), postea

inmutatam orationis forma paucisque scaenis auctam pro uno amore duobus inlatis et Charini Byrrhiaeque personis additis (Donat. 2, 1, 1) *Perinthiae* nomine iteratam. apud Terentium autem nihil praeter scaenas 2, 1. 2. 4, 1. 2. 5, 5. 6 ex Perinthia fluxisse (p. 5—8). cf. etiam quae de Menandreae fabulae dispositione disputavit Dziatzko Mus. Rh. XXXI 235 sq. de Caecilii Statii *Andria* ambigua est quaestio. cf. Ritschl. Parerg. 133. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] p. 37. Dziatzko p. 247 n. 1. — scripturas cod. Paris. indic. Dziatzko.

38

Terentius Andr. 1, 2, 33 *nil me fállis.* Donatus (schol. 1) *id est non te ignoro, non me decipis. sic Menander* NΫNδ . OΫΛEN Ͻ-Θ ΛCMENΛM . (schol. 2) *figura* ΛΛHNIC aloco . OYENΛIE . ΛΛNΘ ΛNICΛN . (schol. 3) *lates, ut sit* OΫΔENMEΛEΛHΘΛC *nihil me fallis.* ex quibus *νῦν δ' οὐ λέληθας μὴν ἐμέ, figura ἑλληνισμός, οὐδέν με λανθάνοις ἄν, οὐδέν με λέληθας* exsculpserunt.

39

εὑρετικὸν εἶναί φασι τὴν ἐρημίαν
οἱ τὰς ὀφρῦς αἴροντες.

Terentius 2, 4, 3 *venít meditatus álicunde ex soló loco, orátionem spérat invenísse se.* Donatus *Menander* EΫPEIKONEINAIOΛCITHNEPEMIANOITΛC OΦPICΛIpontef. *οἱ τὰς ὀφρ. αἴρ.* philosophi sunt.

40

Terentius 3, 1, 15 *Iunó Lucina, fér opem.* Donatus *obstetriciam hanc potestatem Iunoni attribuit Terentius, quamquam Menander illam Dianam adpellet.* Eugraphius *hanc* (Iunonem) *quidam tamen potius Dianam esse dixerunt: nam ita Menander ipsam vocat cum dicit* "Αρτεμιν. Schol. Theocrit. 2, 66 *καὶ παρὰ Μενάνδρῳ· 'αἱ κυΐσκουσαι ἐπικαλεῖσθε τὴν Ἄρτεμιν, ἀξιοῦσθαι συγγνώμης ὅτι διεκορήθητε'.* 'quae ita scribenda videntur *καὶ παρὰ Μενάνδρῳ αἱ κυΐσκουσαι ἐπικαλοῦνται τὴν Ἄρτεμιν ἀξιοῦσθαι συγγνώμης ὅτι διεκορήθησαν.*' Mein. ac *διεκορήθησαν* Ambros. Ziegler. p. 23. *εἰώθασιν ἐπικαλεῖσθαι* Duebner. *ἐπικαλεῖσθαι — ἀξιοῦσι συγγνωμονῆσαι* Ahrens.

41

λούσατ' αὐτὴν αὐτίκα.

Terentius 3, 2, 3 *nunc prímum fac ísta ut lavét.* Donatus (schol. 1) *Menander* ΛΟΫC . ΛTΛΫTKN. (schol. 2) *sic enim et Men-*

ander ΛΟΥCΑΤΕΛRΤΗΝΥΤΙΘΛ. *αὐτίκα* Bentl., *ὡς τάχιστα* Grauert, *ὅτι τ.* Mein.

42

καὶ τεττάρων ᾠῶν μετὰ τοῦτο, φιλτάτη,
τὸ νεοττίον.

Photius et Suidas *νεοττός· ἡ τοῦ ᾠοῦ λέκιθος καὶ τὸ πυρρόν. Μένανδρος Ἀνδρίᾳ κτλ.* praeceptum obstetricis est. Terent. 3, 2, 3 *poste deinde quod iússi ei darí bibere et quantum imperávi, date.* *τὸ νεοττίον* (vel. *τὸν νοττόν*) Mein.] *τὸν νεοττόν* Phot. et Suid. A. *τῶν νεοττῶν* Suid. VC. *τὸ νεοττόν* Med., probatum Bentleio et Dobraeo. Hesych. *νεοττίον· Ἀττικοὶ τοῦ ᾠοῦ τὴν λέκιθον.* cf. Diphil. 121. ceterum versus etiam sic distingui possunt: *καὶ τεττάρων* | *ᾠῶν κτλ.*

43

Terentius 3, 4, 13 *quidnam aúdio?* Donatus *legitur et audiam. Menander enim sic ait* ΠROTONKYME, unde Dziatzko p. 238 *τί ποτ' ἀκούσομαι;* antehac ex scriptura editionum opinor effecerant *τί δή ποτ' ἀκούσω;* (coni. aor.).

44

Terentius 3, 5, 5 *posthác incolumem sát scio fore mé, si devito hóc malum.* Donatus *Menander sic:* ΛΝΘΕΟCΘΕΤЬΟ . ΚΛΝΛΠΟΛ-CΙΜΠΠΕ *et est sensus: tam difficile est hinc evadere, ut qui hinc evaserit videatur inmortalis futurus.* unde Dziatzko *ἐνθένδε σωθεὶς οὐκ ἂν ἀπολοίμην ποτέ* (fort. *ἀπολοίμην ἔτι* vel *ἐγώ*). ante illum Casaubonus *ἔνθεν ἀποφεύγων* (*ἐνθένδ' ἀποφυγὼν* Mein.) *οὐκ ἂν ἀπολοίμην ποτέ.*

45

Terentius 4, 3 11 *ex ara hinc súme verbenás tibi.* Donatus (schol. 1) *ex ara, sc. Apollinis, quem Δήλιον Menander vocat.* ΛΓΙΛΙΟn *Par. cassion* al. (schol. 2) *Menander sic* ΚΟΛΕΞΙΛCCΥ-ΜΥΡΡΥΝΛC ΧΧΗCΛ . ΙΕ ΤΕΙΝΕ. Servius Verg. Aen. 12, 120 *abusive verbenas iam vocamus omnes frondes sacratas, ut est laurus, oliva vel myrtus. Terentius 'ex ara sume hinc verbenas.' nam myrtum fuisse Menander testatur, de quo Terentius transtulit.* *ἀπὸ δεξιᾶς σὺ μυρρίνης κλάδους λαβέ* Bentl. *ἀφ' ἑστίας σὺ μυρρίνας δέχου, δύστηνε* Iacobs. *ἀπὸ Λοξία σὺ μυρρίνας τασδὶ λαβὼν ὑπότεινε* Mein. *ἀπὸ δ' ἑστίας σὺ μυρρίνας* | *ἐπὶ γῆς διάτεινε* Duebner. *ἀπὸ τῆς ἑστίας* | *σὺ μυρρίνας τασδὶ* L. Dindorf. Ann. Fleckeis. 1869 p. 523, *cassion* et *ετεινε* non sanata censens. *ἀπὸ Λοξία σὺ μυρρίναις*

χρῆσαι, γύναι Dziatzko 239. quibus omnibus unum adicio, formam *Λοξία* (genet.) neque comicis neque tragicis usitatam fuisse.

46

Terentius 4, 4, 55 *paullum ínteresse cénses, ex animo ómnia ut fért natura, fácias, an de indústria?* Donatus *haec sententia a Terentio ἐρωτηματικῶς prolata est, quam Menander ἐπιδεικτικῶς posuit.*

47

Terentius 5, 4, 16 *síc Crito est hic.* Donatus *hic Chremes traducit illum ab iracundia dicendo sic esse eum. Menander οὕτως αὐτός ἐστιν. et recte: quia naturae ignoscitur, voluntati non item.* ΟΤΟΥ ΑΥΤΟϹ; ΕΤΤΙΝ Par. οὕτως οὗτός ἐστι. Buttmann.

48

τὸ δ' ἐρᾶν ἐπισκοτεῖ
ἅπασιν, ὡς ἔοικε, καὶ τοῖς εὐλόγως
καὶ τοῖς κακῶς ἔχουσιν.

Stobaeus Floril. 64, 15 *Μενάνδρου ἀνδρεία* A. 2. ἅπασιν om. Voss. 3. κακῶς Clericus] καλῶς. εὖ λόγων Mein. in ed. Stob., καὶ τοῖς εὐλόγοις καὶ τοῖς κακῶς φρονοῦσιν idem Stob. IIII LXXII. neque Terent. 1, 3, 12 neque Caecil. ap. Cic. Tusc. 4, 32, 68 magnam habent similitudinem.

49

Terentius 3, 3, 11 *ne me óbsecra.* Donatus T. Ω ΛΛ. HNIC MOn . M. h . N . AI . TANEREMNMACOR . corrigunt τῷ ἑλληνισμῷ 'μὴ λιτάνευε, μὴ μάχου'. Grauertus non Menandri fragmentum, sed Attici sermonis exemplum illis verbis contineri arbitratur.

50

ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα.

Menander monost. 190 et omisso auctoris nomine Suidas. ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θ., ἀλλ' ὡς δ. ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ προαίρεσιν ζώντων. κέχρηται Πλάτων ἐν Ἱππίᾳ. Hipp. mai. 301 c τοιαῦτα τὰ ἡμέτερά ἐστιν, οὐχ οἷα βούλεταί τις (φασὶν ἄνθρωποι ἑκάστοτε παροιμιαζόμενοι), ἀλλ' οἷα δύναται. cf. Demosth. 57, 31. Diogen. Vind. 2, 81. Gregor. Cypr. Mosq. 3, 57. Macar. 4, 31. Apost. 8, 38. itaque proverbium multo antiquius est Menandro; tamen recte Heindorfius (Plat. Cratyl. 425 c) versum illum ad *Andriam*

rettulisse videtur conl. Terent. 4, 5, 10 *ut químus, aiunt, quándo ut volumus nón licet.* cf. tamen Dziatzko 242.

Praeterea Menandrum Donatus commemorat 2, 1, 1 (cf. quae ad titulum adnotavimus). 4, 5, 6, *estne hic Critó, sobrinus Chrýsidis?* Donatus *sobrini sunt consobrinorum filii: nam sic dicit Menander.* (cf. Dziatzko 240. 1). 5, 3, 20 *domus, úxor, liberi ínventi invitó patre.* Donatus *mira gravitate sensus elatus est: nec de Menandro, sed proprium Terentii.*

Quae Terentius ex Euripidis tragoediis videri possit hausisse 2 (3), 5, 15 *verum illud verbumst, vólgo quod dicí solet, omnís sibi malle mélius esse quam álteri* (Eur. Med. 85. 6); 4, 1, 16 *atqui aliquis dícat 'nil promóveris': multúm: molestus cérte ei fuero* (Hippol. 1297); 5, 4, 17 *sí mihi pergit quaé volt dicere, éa quae non volt aúdiet* (Alcest. 704. 5), ea non ex Euripide ipso, sed ex Menandro Euripidis imitatore in Andriam translata esse Meinekius arbitratur Quaest. Menandr. 42 sq. — etiam proverbium quod apud Millerum Mélanges 379) est *ἅμ' ἔπος ἅμ' ἔργον* (adesp. 747. Terent. 2, 3, 7 *dictum ac factum*) ad Menandri Andriam refert Meinekius Herm. III 456. denique fr. 797 ad eandem referebat Clericus conl. Terent. 3, 3, 23.

ΑΝΔΡΟΓΥΝΟΣ Η ΚΡΗΣ

Sic Athen. 6, 243 b (fr. 56), *Κρής* Schol. Arist. Lys. 378 (fr. 57), plerumque *'Ανδρόγυνος* dicitur. *Androgynos* fuit Caecilii Statii. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.² 37. — Plat. Symp. 189 e *ἀνδρόγυνον . . . καὶ εἶδος καὶ ὄνομα ἐξ ἀμφοτέρων κοινὸν τοῦ τε ἄρρενος καὶ θήλεος, νῦν δ' οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ ἐν ὀνείδει ὄνομα κείμενον.* Suid. *ἀνδρόγυνος· ὁ . . . τὰ ἀνδρὸς ποιῶν καὶ τὰ γυναικῶν πάσχων. ἢ ἄνανδρος καὶ ἑρμαφρόδιτος.* Bekker. Anecd. 393, 29 *ἀνδρογύνων· ἀσθενῶν, γυναικῶν καρδίας ἐχόντων.* 11, 29 *ἀνδρόγυνον ἄθυρμα· εἰ θέλοις γύνιν* (*γύννιν* Arist. Thesm. 136) *τινὰ σκῶψαι, χρήσαιο ἄν.*

51

τὰ προσπεσόντα προσδοκᾶν ἅπαντα δεῖ
ἄνθρωπον ὄντα· παραμένει γὰρ οὐδὲ ἕν.

Stobaeus Floril. 108, 38 *Μενάνδρου 'Ανδρογύνου* A. 'quae semel acciderunt denuo ne accidant verendum est.' cf. Syri sententia Senec. Cons. Marc. 9. De tranquill. 11 *cuivis potest accídere quod cuiquám potest.* 2. cf. 128, 2.

52

πλήσας γὰρ ἔφερεν ἐκ παρατάξεώς ποθεν
τὰς ἐν Λαμίᾳ πάσας.

Photius et Suidas *Λάμια.* ἔστι δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας ὅθεν ὁρμηθέντες οἱ Ἕλληνες μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον, Ἀθηναίων ἡγουμένων, τῆς ἐλευθερίας ἀντιποιησάμενοι τὸν Ἀντίπατρον ἐνίκησαν. Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ κτλ. cf. Apostol. 10, 44. Arsenius Ion. 332. — πλήσας Phot. Apost. et ABE Suid.] πλήξας rel. Suid. πάσας Arsen. ἔφερεν] ἔφθειρεν Suid. Apost. ἔφθειρ' Bernhardy. πλήσας παρέφερεν H. Iacobi V CCLXII coni. Plat. com. 71, quo non plus ad intellegendum versum proficitur quam eis quae profert Herwerd. Anal. crit. 38.

53

τὸ γὰρ σύνηθες οὐδαμοῦ παροπτέον.

Stobaeus Floril. 44, 5 Μενάνδρου Ἀνδρογύνῳ A. om. fabulae titulo Anton. Mel. 102 p. 168. cf. 726.

54

μαρτύρομαι τὸν φίλιον, ὦ Κράτων, Δία.

Photius et Suidas φίλιος (Ζεύς), ὁ τὰ περὶ τὰς φιλίας ἐπισκοπῶν. Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ κτλ. μαρτύρωμαι τὸν φίλον cod. Phot.

55

Μυσῶν ἔσχατος πολέμιος

Schol. Platon. 367 Bekk. Μυσῶν ἔσχατος ἐπὶ τῶν εὐτελεστάτων ... Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ κτλ. Append. Vat. I 64 ἔσχατος Μυσῶν. μέμνηται ταύτης Μένανδρος. quae tamen etiam ad *Ephesium* possunt pertinere. cf. 199. 751. Magnet. 5. Philem. 77.

56

Athenaeus 6, 243 b μνημονεύει (Μένανδρος) αὐτοῦ (Χαιρεφῶντος τοῦ παρασίτου) καὶ ἐν Ἀνδρογύνῳ ἢ Κρητί.

57

Schol. Lys. 378 περὶ γαμηλίων λουτρῶν Μένανδρος ἐν Κρητί φησι. Κρητί Albert.] Κρήτῃ.

58

Schol. Ven. Hom. Il. 13, 291 καὶ ὁ Λυσίας τὸν Ἰφικράτην ποιεῖ λέγοντα 'τραύματα ἔχων οὐχ ἑτέρων ἐπ' ἐμὲ ἐρχομένων, ἀλλ' αὐτὸς ἐπιών'. ἀνδρογύνης καὶ ἔτ' ὀλίγα τραύματα ἐξόπισθεν ἔχων τῆς δειλίας σημεῖα καὶ οὐχὶ τοῦ θράσους. comici vel tragici poetae hic versum latere indicavit Mein. Cur. crit 34.

ἀνδρόγυνος ὀλίγα τραύματ' ἐξόπισθ' ἔχων idem IIII 687. pro *ἀνδρογύνης καὶ ἔτ' ὀλίγα* dubitans *ἀνδρογύνης καὶ τὸ λεγόμενον* Nauck. Trag. gr. fr. adesp. 374. *Μένανδρος Ἀνδρογύνῃ ἢ Κρητί· ὅλωλα τρ. ἐξ. ἔχων τῆς δ. σ. κοὐχὶ τοῦ θρ.* Preller Phil. III 522. at quis umquam talia de se ipse praedicavit? itaque certe *ὄλωλε* vel *ὄλωλας* scribendum erat vel potius *ἀπόλ.*, cum *ὄλωλα* non sit comicorum. (ed fortasse sic verba constituenda: (*Μένανδρος*) *Ἀνδρογύνῃ* . . . sexcidit fragm.) *καὶ μετ' ὀλίγα· τραύματ' ἐξ. ἔχων κτλ.*

ΑΝΕΨΙΟΙ

Consobrini fuerunt L. Afranii. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] 170.

59

φύσει γάρ ἐστ' ἔρως
τοῦ νουθετοῦντος κωφόν· ἅμα δ' οὐ ῥᾴδιον
νεότητα νικᾶν ἐστι καὶ θεὸν λόγῳ.

Stobaeus Floril. 64, 17 *Μενάνδρου Ἀνεψιός* A. 2. *νομοθετοῦντος* AB Trinc. *ἅμα — λόγῳ* om. Voss. — apte O. Ribbeck. p. 210 confert Afranii fr. 31 *ámentes, quibus ánimi non sunt íntegri, surde aúdiunt.*

60

εὐδαιμονία τοῦτ' ἐστὶν υἱὸς νοῦν ἔχων·
ἀλλὰ θυγάτηρ κτῆμ' ἐστὶν ἐργῶδες πατρί.

Stobaeus Floril. 77, 4 *Μενάνδρου*, 5 *Μενάνδρου Ἀνεψιοῖς* A. ad unum fr. coniunxit Grotius. 1. *εὐδαιμονία* H. Steph.] *εὐδαιμονίας*. 2. *B. ἀλλὰ θυγάτηρ; A. κτῆμ' ἐστὶν κτλ.* Nauck.

61

ὁ φανός ἐστι μεστὸς ὕδατος οὑτοσί,
δεῖ τ' οὐχὶ σείειν, ἀλλ' ἀποσείειν αὐτόθεν.

Athenaeus 15, 700 b *ἄλλοι δ' ἔφασκον φανὸν λέγεσθαι τὴν λαμπάδα· οἱ δὲ τὴν ἔκ τινων ξύλων τετμημένην δέσμην. Μένανδρος Ἀνεψιοῖς* (*ἀνεψιὸς* A) *κτλ.* 2. *δεῖτε* A. *ἀλλ' ἀποσείειν αὐτόθεν* Bentl.] *ἀλλὰ ποδιειν αυτόν* A. Phot. 639, 4 *φανός· λαμπὰς ἡ ἐκ κλημάτων. οὕτως Μένανδρος.* Bachmann. Anecd. I 403, 11 *φανός· λαμπὰς ἐκ κλημάτων. οὕτως Μένανδρος.* Eustath. 1571, 3 *τὸ φανίον ἐκ τοῦ φανοῦ παράγωγον, οὗ ἡ χρῆσις παρὰ Μενάνδρῳ.* — cf. Nicostr. 22. fax erat aquae plena: itaque non concuti eam oportebat, ut fulgor excitaretur, sed aquam excuti.

62

οἷσ' εἰσιὼν
πανόν, λύχνον, λυχνοῦχον, ὅ τι πάρεστι· φῶς
μόνον πολὺ ποίει.

Athenaeus 15, 700 de *πανὸς ὀνομάζεται τὸ διακεκομμένον ξύλον καὶ συνδεδεμένον· τούτῳ δ' ἐχρῶντο λαμπάδι. Μένανδρος Ἀνεψιοῖς κτλ.* 1. *οἷσ'* add. Dobr. 2. *πάρεστιν* A. 3. *ποίει* Dalecamp.] *ποιεῖ* A. 'quidquid praesto est effer: modo claram fac lucem'. Xen. Hell. 6, 2, 29 *πρὸ τοῦ στρατεύματος φῶς ἐποίει.* — tetrametr. (om. *λύχνον*) *οἷσ' ἰὼν πανόν — μόνον | πολὺ ποίει* L. Dindorf. Ann. Fleckeis. 1869, 524.

63

τὰ κακῶς τρέφοντα χωρί' ἀνδρείους ποιεῖ.

Stobaeus Floril. 56, 7 *Μενάνδρου Ἀνεψιοί* A. — verum esse norunt Borussi non minus quam Attici.

ΑΠΙΣΤΟΣ

Alciphr. Epist. 2, 4, 6 *πάντα μετέωρα νῦν ἐστι, βουλόμενα ἰδεῖν Μένανδρον καὶ ἀκοῦσαι φιλαργύρων καὶ ἐρώντων καὶ δεισιδαιμόνων καὶ ἀπίστων* dubium est suspiciosum significet an hominem cui fides haberi non possit.

64

ᾤμην, εἰ τὸ χρυσίον λάβοι
ὁ γέρων, θεράπαιναν εὐθὺς ἠγορασμένην
ἅβραν ἔσεσθαι.

Suidas *ἅβρα· οὔτε ἡ ἁπλῶς θεράπαινα οὔτε ἡ εὔμορφος θεράπαινα λέγεται, ἀλλ' οἰκότριψ γυναικὸς κόρη καὶ ἔντιμος, εἴτε οἰκογενὴς εἴτε μή. Μένανδρος Σικυωνίῳ . . . Ἀπίστῳ κτλ.* Dobraeus hoc cum fragmento *Sicyonii* (438) quod apud Suidam praecedit coniungit alteri personae tribuens (*B. ἄπιστον· ᾤμην* vel *ἄπιστά γ'· ᾤμην*). at nequaquam coeunt sententiae. de *ἅβρᾳ* cf. etiam Etym. m. 4, 22. Bekker. Anecd. 321, 12 sq.

ΑΡΡΗΦΟΡΟΣ Η ΑΥΛΗΤΡΙΣ

Etymolog. magn. 149, 18 *ἀρρηφορεῖν· τέσσαρες παῖδες ἐχειροτονοῦντο κατ' εὐγένειαν ἀρρηφόροι, ἀπὸ ἐτῶν ἑπτὰ μέχρις ἕνδεκα. τούτων δὲ δύο διεκρίνοντο, οἳ (αἳ) τῆς ὑφῆς τοῦ ἱεροῦ πέπλου ἦρχον[το] καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ αὐτόν. λευκὴν δὲ ἐσθῆτα ἐφόρουν καὶ χρυσία.* similiter Harpocrat. *ἀρρηφορεῖν.* cf. Schoemann. Ant. gr.[2] II 453.

65

οὐ γαμεῖς, ἂν νοῦν ἔχῃς,
τοῦτον καταλιπὼν τὸν βίον· γεγάμηκα γὰρ
αὐτός· διὰ τοῦτο σοὶ παραινῶ μὴ γαμεῖν.
B. δεδογμένον τὸ πρᾶγμ'· ἀνερρίφθω κύβος.
A. πέραινε. σωθείης δὲ νῦν. ἀληθινὸν
εἰς πέλαγος αὑτὸν ἐμβαλεῖς γὰρ πραγμάτων,
οὐ Λιβυκόν, οὐδ' Αἰγαῖον . . . . .
οὗ τῶν τριάκοντ' οὐκ ἀπόλλυται τρία
πλοιάρια· γήμας δ' οὐδὲ εἷς σέσωσθ' ὅλως.

Athenaeus 13, 559 d e *Μένανδρος ἐν Ἀρρηφόρῳ ἢ Αὐλητρίδι κτλ.* *ἂν* Dindf.] *ἐάν.* 3. *καὐτός* Mein. *τοῦτο σοὶ* Cobet. N. l. 76] *τοῦτό σοι.* 4. *ἀνερίφθω* A. 5. *σωθείης δέ· νῦν ἀλ.* Iacobs. at cf. adesp. 1225. 6. *σεαυτὸν ἐμβάλλεις* A. 8. *οὗ*] *οὐ* A. 7. *οὐδ' Αἰγύπτιον* add. Grot. *οὐδὲ Σικελικόν* Cobet. N. l. 76. quidni *οὐδὲ Κρητικόν* (Horat. C. 1, 26, 2)?

4. cf. Aristoph. fr. 673. frustra Herwerd. Anal. crit. 41 articulum desiderat. 6. de postposita *γάρ* cf. Antiphan. 26, 22.

66

ἐὰν δὲ κινήσῃ μόνον τὴν Μυρτίλην
ταύτην τις ἢ τίτθην καλῇ, πέρας ποιεῖ
λαλιᾶς· τὸ Δωδωναῖον ἄν τις χαλκίον,
ὃ λέγουσιν ἠχεῖν, ἣν παράψηθ' ὁ παριών,
τὴν ἡμέραν ὅλην, καταπαύσαι θᾶττον ἢ
ταύτην λαλοῦσαν· νύκτα γὰρ προσλαμβάνει.

Stephanus Byz. *Δωδώνη. μέμνηται αὐτῆς* (*τῆς παροιμίας*) *Μένανδρος ἐν Ἀρρηφόρῳ κτλ.* Zenob. 6, 5 *τὸ Δωδωναῖον χαλκεῖον· παρὰ Μενάνδρῳ ἐν τῇ Ἀρρηφόρῳ.* Suid. *Δωδωναῖον χαλκεῖον . . . κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Μένανδρος Αὐλητρίδι* (*αὐλητρίσι* VC). 2. *ἢ* Bentl.] *ἣν* S. *ἢ τιτθιολαβῇ* Naber Mnem. nov VII 413. at Graeci dicunt *τιτθολ.* 3. *Δωδωνεῖον* S. 5. *καταπαῦσαι* S.

2. *πέρας οὐ ποιεῖ* Bentl. '*numquam loquendi finem facit*'. contra dicit Cobet. N. l. 71 '*πέρας* est *τὸ ἑκάστου ἔσχατον*, id quod in quaque re *extremum* est quo perveniri potest et quo non est progredi ulterius. cf. Hegesipp. 1, 4. Posidipp. 26, 17. Damox. 3, 9.' non ubique tamen eam esse vocis significationem docet fr. 418. — 5. de forma optat. *καταπαύσαι* cf. Bamberg. Jahresber. III 12. 13.

67

πάντας μεθύσους τοὺς ἐμπόρους
ποιεῖ τὸ Βυζάντιον· ὅλην ἐπίνομεν
τὴν νύκτα διὰ σὲ καὶ σφόδρ' ἄκρατόν μοι δοκῶ.
ἀνίσταμαι γοῦν τέτταρας κεφαλὰς ἔχων.

Athenaeus 10, 442 d *Μένανδρος ἐν Ἀρρηφόρῳ ἢ Αὐλητρίδι κτλ.* v. 1—3 Aelian. V. h. 3, 14 extr. *ὁμολογεῖν τούτοις (τοῖς κατηγοροῦσι Βυζαντίων) ἔοικε καὶ ὁ Μένανδρος, ὅταν λέγῃ· μεθύσους — νύκτα.* v. 2 sq. Eustath. 1504, 63 *ἔμπορος γοῦν τις μέθυσος παρὰ Μενάνδρῳ . . . οὕτως· ὅλην κτλ.* idem Dionys. Perieg. 804 *κωμῳδοῦνται εἰς μέθην οἱ παλαιοὶ Βυζάντιοι.* Pollux 6, 25 *ὁ μέθυσος ἐπὶ ἀνδρῶν Μενάνδρῳ δεδόσθω.* cf. Lobeck. Phryn. 151. 2 et de Byzantiis Strattid. 36. 3. *διὰ σὲ*] *νὴ Δία* Herwerd. Obs. crit. 122. *Θάσιον* Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 aest. XVIII. de *μοι δοκῶ* cf. Clearch. 5.

68

τὰ πατρῷα μὲν ποιεῖ καιρός ποτε
ἀλλότρια, σῴζει δ' αὐτά που τὰ σώματα·
βίου δ' ἔνεστιν ἀσφάλει' ἐν ταῖς τέχναις.

Stobaeus Floril. 60, 5 *Μενάνδρου Αὐλητρίδος* A. 1. *τὰ γὰρ π.* Grotius. *τὰ μὲν π. μεταποιεῖ* Iacobs. Anthol. 12 p. 105. *ποιεῖ*] *ποτ* A. 2. *σῴζει*] *δουλοῖ* Mein. fort. *χρῴζει.* temporis iniquitate non solum bonorum possessio transmutatur, sed interdum etiam corporum ipsorum colores inficiuntur et vitiantur. cf. Alexid. 141, 9. 3. *ἔνεστιν* Gesn. 3] *ἔνεστι μία* A.

69

ἐλλέβορον ἤδη πώποτ' ἔπιες, Σωσία;
B. ἅπαξ. A. πάλιν νῦν πῖθι· μαίνει γὰρ κακῶς.

Athenaeus 10, 446 d *Μένανδρος Αὐλητρίδι κτλ.* (*αὐλητρίσι* A). 1. *ἐλλέβορον* Heringa Observ. 224] *βαλ' ἐς κόρον* A. *Σωσία* Heringa. *B. ἅπαξ. A.* Cobet. N. l. 22] *σωσιλαπᾶσιν* A (i. e. *Σωσία ἅπασιν*). 2. *παλινυν* A. *μαίνει* Heringa] *μένει* A.

70

πάντ' ἐστὶ τῷ καλῷ λόγῳ
ἱερόν· ὁ νοῦς γάρ ἐστιν ὁ λαλήσων θεός.

Iustinus De mon. 40 b (150 Otto) *ὁ αὐτὸς (Μένανδρος) καὶ ἐν Αὐλητρίσι κτλ.* 1. *πανταχῆ ἐστι* Bentl. *πάντῃ 'στὶ* Mein. 2. monost.

432 ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἐστιν ἐν ἑκάστῳ θεός. recte Bentl. 'si rectam rationem sequimur, ubique templum et oraculum est: mens enim cuiusque est deus ille oracula daturus, quem frustra alibi quaesiveris'. itaque frustra ἐστι τῶν χρηστῶν Herwerd. Nov. add. crit. 39.

71

ὦ τρισκατάρατε, ζωπύρει τοὺς ἄνθρακας.

Etymol. Gudian. *ζωπυρεῖν κυρίως τὸ τοὺς ἄνθρακας φυσᾶν, ὡς τὸ κτλ. Μένανδρος ἐν Ἀρρηφόρῳ*, et sine poetae fabulaeve indicio Etym. m. 413, 6. Cramer. Anecd. Ox. II 443, 16. ὦ om. et *ἀναζωπύρει* Et. Gud.

72

ἀνδρὸς χαρακτὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.

Orion Anthologuom. 1, 11 *ἐξ Ἀρρηφόρου Μενάνδρου.* Stob. Append. Flor. 163 b (Mein. IIII 231) *ἑτέρων.* Anton. Mel. 1, 48. Maxim. p. 278. cf. Wachsmuth Stud. Gnom. gr. 139. W. Meier Gnom. Urb. A 9 p. 424. repetitur 143. monost. 26.

73

ἢ χαλκοῦν μέγα
ὁλκεῖον

Pollux 10, 176 *ὁλκεῖον, ἀγγεῖον ὑγρῶν τε καὶ ξηρῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ χαλκοῦν, ὡς ἐν Ἀρρηφόρῳ Μενάνδρου κτλ.* cf. Philem. 17.

ΑΣΠΙΣ

Clipeum significari pleraque fragmenta demonstrant.

74

ὦ τρισάθλιοι
τί πλέον ἔχουσι τῶν ἄλλων; βίον
ὡς οἰκτρὸν ἐξαντλοῦσιν οἱ τὰ φρούρια
τηροῦντες, οἱ τὰς ἀκροπόλεις κεκτημένοι·
εἰ πάντας ὑπονοοῦσιν οὕτω ῥᾳδίως
ἐγχειρίδιον ἔχοντας αὑτοῖς προσιέναι,
οἵαν δίκην διδόασιν.

Stobaeus Floril. 49, 8 (*ψόγος τυραννίδος*) *Μενάνδρου Ἀσπίδος* Voss. Hens. 2. *βασιλεῖς* init. add. Grotius. *οἳ πλέον ἔχειν ζητοῦσι τῶν ἄλλων* Cobet. N. l. 76. mihi *σατράπαι* initio videtur excidisse. 3. *οἰκτρὸν οἱ* A. 4. *ἢ τὰς* Mein. 5. *οὕτω*] *οὗτοι* Porson. Arist. Vesp. 632.

75

ὃ βούλεται γὰρ μόνον ὁρῶν καὶ προσδοκῶν
ἀλόγιστος ἔσται τῆς ἀληθείας κριτής.

Stobaeus Floril. 23, 4 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου 23, 3) Ἀσπίδος A. 2. ἔσται AB] ἐστι. 'loquitur de certo quodam homine'. Mein. *nam si quod vult tantummodo videt* cet.

76ab

στρατιώτην, Σμικρίνη, σωτηρίας
ἔστ' ἔργον εὑρεῖν πρόφασιν, ὀλέθρου δ' εὔπορον.

Stobaeus Floril. 53, 5 (ψόγος τόλμης) Μενάνδρου Ἀσπίδος A. 1. Σμικρίνη Bentl.] σμικρὴν ἡ A. difficile est 'militem salutis reperire opportunitatem, facile autem interitus causam reperiet'. Iacobs. Addit. Ath. 102. *Smicrines* in comoedia nova nomen est senis avari et sordidi. Choric. Apol. mim. (Revue de philol. 1877, 228) τῶν Μενάνδρου πεποιημένων προσώπων ... Σμικρίνης (ἡμᾶς ἐποίησε) φιλαργύρους, ὁ δεδιὼς μή τι τῶν ἔνδον ὁ καπνὸς οἴχοιτο φέρων, quae ad Ἐπιτρέποντας refert O. Ribb. Agroik. 19 conl. Plaut. Aul. 300. Alciphr. 3, 43, 3 Σμικρίνης ὁ δύστροπος καὶ δύσκολος. Iulian. Caes. 311 a. Misopog. 349 c. cf. fr. 174. Galli *Harpagon*.

77

πολλοὶ γὰρ ἐκλελοιπότες
τὸν χάρακα τὰς κώμας ἐπόρθουν.

Harpocratio χάρακα . . τὸ χαράκωμα ὃ περιεβάλλοντό τινες στρατοπέδῳ ἐπὶ σωτηρίᾳ. Μένανδρος Ἀσπίδι κτλ. eadem om. fabulae nomine Suidas et Zonaras (1841). cf. Miller Mélanges 307. κώμας] πόλεις cod. Milleri.

78

ἔχων τὴν ἀσπίδα
ἔκειτο συντετριμμένην.

Schol. Aristoph. Acharn. 284 τῷ συντρίβειν καὶ Μένανδρος κέχρηται . . . ἐν Ἀσπίδι κτλ. συντρίβειν Mein.] συντριβείη. — fr. 77. 8 ex narratione pugnae videntur excerpta esse.

79

Ἑλληνίς, οὐκ Ἰβηρίς

Stephanus Byz. p. 324 Mein. Ἰβηρίαι· ἀπὸ τοῦ Ἴβηρος γενικῆς Ἰβηρὶς τὸ θηλυκὸν κτλ. Μένανδρος Ἀσπίδι.

80

βρύειν

Μένανδρος τὸ μεθύειν ἐν τῇ Ἀσπίδι, unde Romani ebrius dicunt. Priscian. 5 p. 193 Hertz.

81

ἔμυξεν

ἐστέναξεν. μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Μένανδρος ἐν Ἀσπίδι. Erotian. 67, 12 Klein. cf. Gregor. Cor. p. 563.

82

κανδύταλις

Pollux 10, 137 *ὠνόμασται τῷ κιβωτίῳ παραπλήσιόν τι σκεῦος κανδ., οὗ μέμνηται Μένανδρος ἐν Ἀσπίδι.* cf. Diphil. 40. dubitari vix potest quin etiam Poll. 7, 79 pro *κανδύτανες* scribendum sit *κανδύταλις* (*-άλεις*).

ΑΥΛΗΤΡΙΣ

Cf. *Ἀρρηφόρος ἢ Αὐλητρίς.*

ΑΥΤΟΝ ΠΕΝΘΩΝ

Fortasse homo significatur pro mortuo habitus vel se mortuum esse simulans. *Αὑτὸν* Harpocrat., *Ἑαυτὸν* Stobaeus.

83

τυφλὸν ὁ πλοῦτος, καὶ τυφλοὺς
τοὺς ἐμβλέποντας εἰς ἑαυτὸν δεικνύει.

Stobaeus Floril. 93, 21 *Μενάνδρου Ἑαυτὸν πενθοῦντος* A. 2. *τοὺς ἐμβλέποντας* Bentl.] *ἐμβλέποντες.* *ἑαυτὸν* idem] *αὑτόν.* cf. Antiphan. 259. Decimi Laberii e *Restione* fr. 1 confert O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] 291 *sic égo fulgentis spléndorem pecúniae | volo élucificare éxitum aetatí meae.*

84

τὸ στεφανοῦν

(i. e. *τιμᾶν*) *ὡς παρὰ . . . Μενάνδρῳ ἐν Αὑτὸν πενθοῦντι.* Harpocrat. 169, 25.

ΑΥΤΟΝ ΤΙΜΩΡΟΥΜΕΝΟΣ

Sic Phot. 70, 25. sed cf. *Ἑαυτὸν Τιμωρούμενος.*

ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ

Fortasse *Ἀφροδίσιος* vel etiam *Ἀφροδίσιον*. cf. Antiphanis *Ἀφροδίσιος* et Meinek. I 239. 324.

85

ἀλλ' ὅταν ἐρῶντα νοῦν ἔχειν τις ἀξιοῖ,
παρὰ τίνι τἀνόητον οὗτος ὄψεται;

Stobaeus Floril. 64, 2 (*ψόγος Ἀφροδίτης*) *Μενάνδρου Ἀφροδισίων* A. 2. *παρὰ τίνι τὸ ἀνόητον* Grot.] *παρά τινι τἀνόνητον* A.

86

ἐκφυγοῦσα δ' ἣν εἶχεν νόσον
οὐκ ἔσχε τοὺς ῥηθέντας ἀναθέσθαι λόγους.

Suidas *ἀναθέσθαι· τὸ μεταθέσθαι, ἀπὸ τῶν πεττευόντων καὶ τὰς κεκινημένας ἤδη ψήφους διορθούντων . . . Μένανδρος ἐν Ἀφροδισίῳ κτλ.* 'de puella videtur agi quae in morbi delirio dicenda tacenda locuta dicta postea *revocare* (*ἀναθέσθαι*) non posset' Iacobs. not. ms.

87

εἰ τὰς ἀληθείας ἁπλῶς τίς σοι λέγει —

Bekker. Anecd. 376, 4 et Suidas *ἀλήθεια· ἀληθῆ καὶ τὰς ἀληθείας πληθυντικῶς λέγουσι. Μένανδρος Ἀφροδισίῳ κτλ.* *ἃς ἁπλῶς* ABE Med. Suid. et Bekk. cod.

ΒΟΙΩΤΙΣ

Cf. quae ad cognominem Antiphanis fabulam adnotavimus.

88

οὐ δεῖ διαβολῆς καταφρονεῖν, οὐδ' ἂν σφόδρ' ᾖ
ψευδής· ἐπίσταντ' αὐξάνειν αὐτήν τινες,
δι' οὓς φυλάττεσθαι τὰ τοιαῦτ' ὀρθῶς ἔχει.

Stobaeus Floril. 42, 1 *Μενάνδρου Βοιωτίας* A.

89

πολλὰ δύσκολα
εὕροις ἂν ἐν τοῖς πᾶσιν· ἀλλ' εἰ πλείονα
τὰ συμφέροντ' ἔνεστι, τοῦτο δεῖ σκοπεῖν.

Stobaeus Floril. 108, 42 *Μενάνδρου ἐκ Βοιωτίας* A.

90

πλοῦτος δὲ πολλῶν ἐπικάλυμμ' ἐστὶν κακῶν.

Stobaeus Floril. 91, 19 *Μενάνδρου Βοιωτίᾳ* A. *πολλῶν ἐπικάλυμμά ἐστιν ὁ πλοῦτος* Anton. Mel. 222.

91

οὐκ ἔστιν ἑκτεὺς τοῦτο, μὰ τὸν Ἀσκληπιόν.

Erotianus 76, 1 Klein. *ἡμιεκτέον, τὸ ἥμισυ τοῦ ἑκτέως· ἑκτεὺς δὲ λέγεται Ἀττικὸν μέτρον, ἔχον χοίνικας ὀκτώ, ὥς φησι Μένανδρος ἐν Βοιωτίᾳ κτλ. ἑκτεὺς* BC. *τοῦτο* Bentl.] *τουτί·* cf. Aristoph. fr. 640.

92

πεντεκτένους μὲν καὶ περίνησα πορφυρᾶ

Photius 418, 13 *περίνησα· περιβόλαια περιφερῆ καὶ νησοειδῆ, ὅμοια ταῖς ὑπὸ Ῥωμαίων καλουμέναις χλαίναις* (fort. *λαίναις* Mein.). *Μένανδρος Βοιωτίᾳ κτλ.* (*πορφυρά* cod.). idem *πεντέκτενοι· περιπόρφυροι, διὰ τὸ ἐνυφάνθαι παρὰ τὰς ὤας πέντε κτένας πορφυροῦς.* cf. Antiphan. 297.

ΓΕΩΡΓΟΣ

Quintilianus 11, 3, 91 *cum mihi comoedi quoque pessime facere videantur, quod etiamsi iuvenem agant, cum tamen in expositione aut senis sermo, ut in Hydriae prologo, aut mulieris, ut in Georgo, incidit, tremula vel effeminata voce pronuntiant.* Fronto Anthol. Palat. 12, 233 *τὴν ἀκμὴν Θησαυρὸν ἔχειν, κωμῳδέ, νομίζεις οὐκ εἰδὼς αὐτὴν Φάσματος ὀξυτέρην. ποιήσει σ' ὁ χρόνος Μισούμενον, εἶτα Γεωργόν, καὶ τότε μαστεύσεις τὴν Περικειρομένην. Gorgiam* fr. 93. 95 eundem esse cum *Gorgia* Luciani Dial. meretr. 8, 1 atque Propert. 5, 2, 21—25 quodammodo ex Menandrea fabula fluxisse putat Meinekius (Men. rel. p. 139). de *persona* Georgi cf. O. Ribbeck. Agroik. 10.

93

εὐκαταφρόνητόν ἐστι, Γοργία, πένης,
κἂν πάνυ λέγῃ δίκαια· τούτου γὰρ λέγειν
ἕνεκα μόνου νομίζεθ' οὗτος, τοῦ λαβεῖν.
καὶ συκοφάντης εὐθὺς ὁ τὸ τριβώνιον
ἔχων καλεῖται, κἂν ἀδικούμενος τύχῃ.

Stobaeus Floril. 96, 5 *Μενάνδρου Γεωργῷ* A. 2. sic coniungenda sunt verba *οὗτος γὰρ λέγειν νομίζεται τούτου μόνου ἕνεκα, τοῦ λαβεῖν.*

94

ὁ δ' ἠδικηκὼς ὅστις ἔσθ' οὗτός ποτε
τὴν ὑμετέραν πενίαν, κακοδαίμων ἔσθ', ὅτι
τοῦτ' ἠδίκηκεν, οὗ τυχὸν μεταλήψεται.
εἰ καὶ σφόδρ' εὐπορεῖ γάρ, ἀβεβαίως τρυφᾷ·
τὸ τῆς τύχης γὰρ ῥεῦμα μεταπίπτει ταχύ.

Stobaeus Floril. 105, 28 *Μενάνδρου Γεωργῷ* A. v. 5 Etymol. m. 685, 38 *Μένανδρός φησι κτλ.* Schol. Sophoclis Oed. T. 1191. Cramer. Anecd. Ox. I 333, 32. Schol. Ven. Hom. Il. 4, 396 (IIII 383, 30 Dind.). 2. *ἡμετέραν* Voss. 3. *τυχὼν* N. 4. *εὖ ποιεῖ* Ars.

95

οὗτος κράτιστός ἐστ' ἀνήρ, ὦ Γοργία,
ὅστις ἀδικεῖσθαι πλεῖστ' ἐπίστατ' ἐγκρατῶς·
τὸ δ' ὀξύθυμον τοῦτο καὶ λίαν πικρὸν
δεῖγμ' ἐστὶν εὐθὺς πᾶσι μικροψυχίας.

Orion Antholognom. 7, 9 *τοῦ αὐτοῦ*, lemma *ἐκ τοῦ Γεωργοῦ*, falso adscriptum ad 7, 8 quod est fr. Men. 179, pertinet ad 7, 9. v. 1. 2 Stobaeus Flor. 5, 1 *Μενάνδρου Γεωργῶν* A. v. 3. 4 Stobaeus Flor. 20, 22 *τοῦ αὐτοῦ* (*Μενάνδρου*) A. — 2. *ἐπίσταται βροτῶν* Stob. *ἀδικεῖσθαι* '*iniurias ferre*'. Mein.

96

ἀγρὸν εὐσεβέστερον γεωργεῖν οὐδένα
οἶμαι· φέρει γὰρ ὅσα θεοῖς ἄνθη καλά,
κιττόν, δάφνην· κριθὰς δ' ἐὰν σπείρω, πάνυ
δίκαιος ὢν ἀπέδωχ' ὅσας ἂν καταβάλω.

Stobaeus Floril. 57, 5 *Μενάνδρου Γεωργοῦ* A. Pollux 1, 227 *Μένανδρος δίκαιον γήδιον καλεῖ τὸ μηδὲν πλέον τοῦ σπέρματος ἐκφέρον.* Quintilian 12, 10, 25 *si quod . . . uberius invenerint solum fertilioremve segetem, negaturos* (existimo) *Atticam esse, quod plus quam acceperit seminis reddat; quia hanc eius terrae fidem Menander eludit.* 2. *ὡς θεοῖς* Grot. 3. *ἐὰν* Grot.] *ἂν* AB. 4. *δίκαιος ὢν* Zedel. Magaz. f. Schul. II 359] *δικαίως*. *ἀπέδωκ'* codices. *ὅσας* Porson. App. Toup. 435] *ὅσα*. — praeivit quodammodo Xenoph. Cyrop. 8, 3, 38 *μικρὸν γήδιον, οὐ μέντοι πονηρόν γε, ἀλλὰ πάντων δικαιότατον· ὅ τι γὰρ λάβοι σπέρμα καλῶς καὶ δικαίως ἀπεδίδου.* cf. fr. 899.

97

εἰμὶ μὲν ἄγροικος, καὐτὸς οὐκ ἄλλως ἐρῶ,
καὶ τῶν κατ' ἄστυ πραγμάτων οὐ παντελῶς
ἔμπειρος, ὁ δὲ χρόνος τί μ' εἰδέναι ποιεῖ
πλέον.

Orion Anthologn. 1, 19 ἐκ τοῦ Γεωργοῦ. ἄλλως Schneidewin.] ἄλλος. ἐρῶ] λέγω Cobet. N. l. 73 conl. Rhes. 271. utrumque recte dici potuisse existimo.

98

βουβὼν ἐπήρθη τῷ γέροντι, θέρμα τε
ἐπέλαβεν αὐτόν.

Zonaras 1030 θέρμη καὶ θέρμα ... Μένανδρος κτλ. Etymol. m. 206, 57 Μένανδρος ἐν τῷ Γεωργῷ οἷον βουβὼν — γέροντι. eadem om. fabulae nomine Suidas βουβών. Phrynich. Epit. 331 θέρμα· οὕτως ὁ Μένανδρος, διὰ τοῦ ᾰ, ἀλλ' οὔτε Θουκυδίδης οὔθ' ἡ ἀρχαία κωμῳδία, οὔτε Πλάτων, θέρμη δέ, ubi cf. Lobeck. — Aelian. Ep. 2 φελλεῖ ἐπέκοψε τὸ σκέλος πάνυ ἰσχυρῶς, καὶ θέρμη ἐπέλαβεν αὐτὸ καὶ βουβὼν ἐπήρθη. quae tam manifesto ex Menandro arrepta sunt ut dubitem an etiam priora poetae sint reddenda: φελλεῖ 'πέκοψε τὸ σκέλος ἰσχυρῶς πάνυ· βουβὼν δ' ἐπ. κτλ. de nomine φελλεύς egregia est disputatio Sauppii Epist. crit. 59 sq.

99

ἦν δ' οὐ πονηρὸς οὐδ' ἐδόκουν.

Bekker. Anecd. 1380. Cramer. Anecd. Ox. IIII 363, 24 ἔχομεν τὴν χρῆσιν τοῦ 'ἦν ἐγώ' παρὰ Ἀριστοφάνει ... καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Γεωργῷ κτλ. cf. quae ad Arist. Av. 97 adnotavimus.

100

ἐμβεβρόντησαι; γελοῖον, ὃς κόρης ἐλευθέρας
εἰς ἔρωθ' ἥκων σιωπᾷς καὶ μάτην ποθουμένους
περιορᾷς γάμους σεαυτῷ.

Maximus Planudes Walz. Rhet. V 525 παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν Γεωργῷ κτλ. 2. ἔρωθ'] ἔωθ' Io. Sicel. cod. Vind. καὶ] ὡς Sicel. ποθουμένους Mein.] ποθουμένης Sicel., omissis reliquis. ποιουμένους ceteri. πονουμένους Heringa.

101

Schol. Aristoph. Plut. 652 ἀκριβῶς δεδήλωκεν ὅτι ἐπὶ κακῷ ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι τὰ πράγματα, καὶ Μένανδρος δὲ ἐν Γεωργῷ ἐν

πράγμασιν, ἐν μάχαις. postrema καὶ Μένανδρος — μάχαις omittunt Rav. et Ven. Suid. πράγματα· ἐπὶ κακῷ χρῶνται τῇ λέξει οἱ παλαιοί. haec ἐν μάχαις scholiastae, non poetae esse suspicatur Dobr. Adv. II 272.

Praeterea cf. 179 et adesp. 347.

ΔΑΚΤΥΛΙΟΣ

Sic inscriptae fuerunt etiam Amphidis, Alexidis, Timoclis fabulae. U. Koehler I. A. n. 992 Δακτ[ύ]-[λιος]. cf. H. Haupt. Ann. Fleckeis. 1876, 671.

102

τίς γὰρ οὑτοσὶ κακοδαίμων ἔφυ,
ὃς οὐκ ἂν ἐκδοίη θυγατέρας ἅσμενος,
καὶ ταῦτα πεντήκοντα παιδίσκας ἔχων;

Ammonius 110 παιδίσκη καὶ παῖς διαφέρει· παιδίσκη μὲν γὰρ ἡ ἐλευθέρα παρ' Ἀττικοῖς, παῖς δὲ ἡ δούλη. Μένανδρος ἐν Δακτυλίῳ ἐπὶ τοῦ Δαναοῦ κτλ. poetae verba ad codicum Marcianorum fidem quos contulit Cobetus exhibui. 1. τίς γὰρ non in omnibus. alii οὕτως ὁ pro οὑτοσί. ἔφυ] Ald. et cod.?] ἔφη. 2. θυγατέρ' ἂν Pauw. ἐπὶ τοῦ Δαναοῦ egregie Cobet N. l. 43] ἐπὶ τοῦ δάν et ἐπὶ τοῦ δάου cod. Marc., alii ἐπὶ τοῦδε δ' αὖθ', ἐπὶ τοῦδ' αὖθις, τοῦδ' ἄν τις. de emendando certa ratione v. 1 Cobetus desperavit. fortasse τίς γάρ ποθ' οὕτως ὡς σὺ κακοδαίμων ἔφυ. quo recepto nequaquam sequitur Danai in hac fabula partes fuisse. σύ enim altera persona est quam adpellat qui loquitur. 3. tangit Eurip. fr. 230, 1 N. Δαναὸς ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατήρ. — 'sic demum adparebat παιδίσκας dici τὰς ἐλευθέρας, quoniam Danaus dicebatur πεντήκοντα παιδίσκας ἔχειν, quod facete dictum pro θυγατέρας.' Cobet. vulgo enim παιδίσκη ἡ θεράπαινα. Suid. cf. 338.

103

οἰκόσιτον νυμφίον
οὐδὲν δεόμενον προικὸς ἐξευρήκαμεν.

Athenaeus 6, 247 f καλεῖται οἰκόσιτος ὁ μὴ μισθοῦ ἀλλὰ προῖκα τῇ πόλει ὑπηρετῶν . . . Μένανδρος Δακτυλίῳ κτλ. Δακτυλίῳ Casaub.] δακτύλωι A. — cf. Antiphan. 200. Anaxandr. 24. Anaxil. 39.

104

ἀνεμιαῖον ἐγένετο

Photius et Suidas ὑπηνέμια· Μένανδρος Δακτυλίῳ κτλ. ἐγίνετο cod. Phot. — addit Suid. τὰ δίχα σπέρματος ἄρρενος. cf. Arar. 6.

105

αὐτολήκυθοι

τὸ ὄνομα παρὰ Μενάνδρῳ ἐν . . . Δακτυλίῳ. Harpocrat. cf. Antiphan. 16.

ΔΑΡΔΑΝΟΣ

De *Dardano* Iovis filio non videtur cogitari posse, siquidem argumentis mythicis Menander abstinuit: cui sententiae nequaquam repugnant *Leucadia, Pseudheracles, Trophonius.* neque vero adfirmaverim ad Illyricam illam gentem titulum referendum esse, cui *Δαρδανεῖς* vel *Δαρδάνιοι* apud Graecos, *Dardani* apud Romanos nomen fuit, et de qua multa iocose antiquitus narrabantur. cf. Nicol. Stob. Flor. 5, 51. Aelian. V. h. 4, 1. Mant. prov. 3, 27. — ceterum *Dardanus* fuit etiam Caecilii Statii. O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] 39.

106

καὶ λαιμὰ βακχεύει λαβὼν τὰ χρήματα.

Schol. Aristoph. Av. 1563 (non est in Ven.) *παραπεποίηκε (τὸ λαῖμα) παρὰ τὸ λαιμόν. ἔστι καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Δαρδάνῳ κτλ... ἔτι μέντοι τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν τινὲς ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν καὶ εὐτόλμων οὕτω λέγουσιν. ὅπερ συμφωνότερόν ἐστι τῷ παρὰ Μενάνδρῳ. λαιμὰ* Bentl.] *λῆμα* R, *λαῖμα* reliqui.

107

Δρία παῖ, δειπνοποιεῖσθαι τί δεῖ;

Menander in Dardano παῖ Δρία dixit pro Δρίαν Priscian. 6, 5, 4. codicum varietas quamvis copiosa ap. Hertzium, ad nostrum consilium inutilis. *Δρία*, *Δρία κτλ.* Spengel. Caecil. Stat. 5 coll. Philem. 125. *Δρύα* Hertz.

108

Erotianus 74, 11 Klein. *ἡδύσμασι· τοῖς χλωροῖς καὶ ξηροῖς ἀρτύμασιν. Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις . . . Μένανδρος ἐν Δαρδάνῳ.* cf. Eupol. 145.

Praeterea cf. fr. 354.

ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΩΝ

Porphyr. Euseb. Praep. ev. 10, 3, 13 *Καικίλιος ὥς τι μέγα πεφωρακὼς ὅλον δρᾶμα ἐξ ἀρχῆς εἰς τέλος Ἀντιφάνους τὸν Οἰωνιστὴν μεταγράψαι φησὶ τὸν Μένανδρον εἰς τὸν Δεισιδαίμονα.* qua de re dixerunt Mein. I 32. 338. Cobet. Plat. 77. 8. cf. quae ad Antiphanis *Οἰωνιστὴν* adnotavimus. multa ex Menandrea fabula Plutarchum transtulisse in suum De superstitione libellum monuit Meinekius. cf. Alciphr. Ep. 2, 4, 6.

109

ἀγαθόν τί μοι γένοιτο, πολύτιμοι θεοί·
ὑποδούμενος τὸν ἱμάντα γὰρ τῆς δεξιᾶς
ἐμβάδος ἀπέρρηξ'. Β. εἰκότως, ὦ φλήναφε·
σαπρὸς γὰρ ἦν, σὺ δὲ μικρολόγος ἄρ' οὐ θέλων
καινὰς πρίασθαι.

Clemens Alex. Strom. 7, 4, 24 τοιοῦτόν τινα ἐν τῷ Δεισιδαίμονι ὁ Μένανδρος διακωμῳδεῖ κτλ. Theodoretus Affect. gr. cur. 6, 88, 5 (238 Gaisf.) ὁ Μένανδρος ἐν Δεισιδαίμονι παραπλησίως τοὺς τὰ τοιαῦτα παρατηροῦντας γελᾷ λέγων ὡδί κτλ. Cramer. Anecd. Par. IIII 251. 1. πολύτιμοι Sylburg.] ὦ πολυτίμητοι. ἀγαθόν τί μοι γένοιτο. Β. τί δ' ἔστιν; Α. ὦ πολυτίμητοι θεοί Cobet. N. l. 56. 7. 2. γὰρ add. Mein. 3. ἀπέρρηξ' Mein.] διέρρηξ' (διέρρηξα). 4. σαθρὸς Cobet. σμικρολόγος Theodoret. ἄρ' οὐ θέλων Mein.] οὐκ ἐθέλων. οὐ θέλων καινὸν Grot. — de discrimine quod est inter πολύτιμος et πολυτίμητος cf. Arist. Av. 667. Ran. 337 cum interpr.

110

οὐ δεῖ γὰρ ἀδικεῖν οἰκέτας, ἄλλως τε καὶ
ὅταν μετ' εὐνοίας τι μὴ πονηρίᾳ
πταίσωσιν· αἰσχρόν ἐστι τοῦτο γὰρ πάνυ.

Stobaeus Floril. 9, 11 Μενάνδρου Δεισιδαίμονι A. οἰκέτας Cobet. N. l. 40] τοὺς οἰκέτας A Trinc., τοὺς ἱκέτας ceteri. 2. εὐνοίας] ἐννοίας A. ἀγνοίας Pflugk. Sched. crit. 19. πονηρίᾳ Bentl.] πονηρᾶς A. 3. τοῦτο γάρ ἐστιν πάνυ cod. transposuit Dobr.

111

καὶ τυφλῷ δῆλον

. . . μέμνηται ταύτης καὶ Μένανδρος Δεισιδαίμονι. Schol. Platon. 372 Bekk.

112

ὀλόλους

τοὺς δεισιδαίμονας ἐκάλουν οἰωνιζόμενοι. Μένανδρος Δεισιδαίμονι Photius. cf. Theopomp. com. 61.

Praeterea cf. 530. 544. adesp. 105.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ

Schol. Arist. Eq. 650 (et Suid. δημιουργούς) δημιουργοὺς ἐκάλουν καὶ τὰς νῦν λεγομένας ὑπονυμφίδας, τουτέστι τὴν παρεστῶσαν

τῇ νύμφῃ γυναῖκα. ὅθεν ἔστι καὶ Μενάνδρῳ Δημιουργός. Pollux 3, 41 *ἡ διοικουμένη τὰ περὶ τὸν γάμον γυνὴ νυμφεύτρια, .. ἡ δὲ τὰ πέμματα μάττουσα καὶ τὰ περὶ τὰς θυσίας διοικουμένη δημιουργός.* cf. fr. 113. *Demiurgus* fuit Sexti Turpilii. O. Ribbeck. Com. R. fr.² 89.

113

τί τοῦτο, παῖ; διακονικῶς γὰρ νὴ Δία
προελήλυθας. Β. ναί· πλάττομεν γὰρ πλάσματα,
τὴν νύκτα τ' ἠγρυπνήκαμεν· καὶ νῦν ἔτι
ἀποίητα πάμπολλ' ἐστὶν ἡμῖν.

Athenaeus 4, 172 c *ὅτι ἐκεχώριστο τὰ τῆς ὑπουργίας, πεμμάτων μὲν προνοουσῶν τῶν δημιουργῶν, ὀψαρτυτικῆς δὲ μαγείρων, διεσάφησεν ... Μένανδρος Δημιουργῷ κτλ.* 2. *πλάσματα*] 'forsitan *πέμματα*'. Mein. cf. tamen Lobeck. Paralip. 504. — 'sunt ipsius *δημιουργοῦ* verba'. Mein.

114

μακάριος ὅστις οὐσίαν καὶ νοῦν ἔχει·
χρῆται γὰρ οὗτος εἰς ἃ δεῖ ταύτῃ καλῶς.

Stobaeus Floril. 103, 7 *Μενάνδρου Δημιουργοῦ* A. Antonius Mel. 111 p. 221. v. 1 Plutarchus Mor. 34 c *τοῦ Μενάνδρου λέγοντος κτλ.* monost. 340. Maxim. Conf. 12, 35 p. 571 Combefis. duobus versibus auctum idem fragmentum Stob. Flor. 94, 7 *Μενάνδρου Μηναγύρτῃ* A. scilicet 94, 7 'librarius lemma tertio et quarto versui adponendum primo et secundo adscripsit.' Mein. — 2. *ταύτῃ, τῇ οὐσίᾳ. ταῦτα* Max. Conf. — cf. Sext. Turpil. fr. 3 (p. 89. 90 Ribb.).

115

βίος

ἐπὶ [συν]ουσίας . . . Μένανδρος Δημιουργῷ. Bekker. Anecd. 83, 31.

116

ληνόν

Μένανδρος ἐν Δημιουργῷ . . εἴρηκε τὴν κάρδοπον. Pollux 10, 102. idem 7, 22 *τὸ ἀγγεῖον μαγὶς καὶ μάκτρα καὶ σκάφη καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ληνός.* et 7, 179 *Μένανδρος δὲ τὴν κάρδοπον καὶ ληνὸν κέκληκεν.*

ΔΙΔΥΜΑΙ

117. 118

συμπεριπατήσεις γὰρ τρίβων' ἔχουσ' ἐμοί,
ὥσπερ Κράτητι τῷ κυνικῷ ποθ' ἡ γυνή.
. . . .
καὶ θυγατέρ' ἐξέδωκ' ἐκεῖνος, ὡς ἔφη
αὐτός, ἐπὶ πείρᾳ δοὺς τριάκονθ' ἡμέρας.

Diogenes Laert. 6, 93 *μέμνηται αὐτοῦ* (*Κράτητος*) *καὶ Μένανδρος ἐν Διδύμαις οὕτως κτλ.* sic in Diogenis ed. Cobet. (cf. eiusdem N. l. 42), nisi quod levius interpungens post *γυνή* in unum haec, Grotium secutus, fragmentum coniunxit.

119. 120

ὄρνεις φέρων ἐλήλυθα.
ὄρνιθας ἀποστέλλει.

Athenaeus 9, 373 d *Μένανδρος Διδύμαις* (fr. 119) *καὶ ἑξῆς* (fr. 120). 119 *ὄρνις* Mein. Anal. Ath. 164. *διδυμίαις* A. postrema ex anapaestis excerpta esse conicit Mein.

121

Harpocratio 127, 9 *Μένανδρος ἐν Διδύμαις πρὸς ταῖς δώδεκα δραχμαῖς καὶ τριώβολόν φησι τούτους* (*τοὺς μετοίκους*) *τελεῖν.* cf. fr. 35.

122

Harpocrat. 156, 17 *Ποταμὸς δῆμος τῆς Λεοντίδος, οὗ ὁ δημότης Ποτάμιος. ἐκωμῳδοῦντο δὲ ὡς ῥᾳδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράπτους, ὡς ἄλλοι τε δηλοῦσι καὶ Μένανδρος ἐν Διδύμαις.*

ΔΙΣ ΕΞΑΠΑΤΩΝ

I. e. servus dominum bis eodem die decipiens. Martial. 14, 214 *Pueri comoedi. non erit in turba quisquam Μισούμενος ista: sed poterit quivis esse Δὶς ἐξαπατῶν.* ex hac fabula *Bacchides* Plauti expressam esse demonstravit Ritschl. Parerg. 405. cf. Fritzsch. Advers. I (Rost. 1870) 10. 11.

123

βουληφόρως
τὴν ἡμετέραν, ὦ Δημέα, προκατέλαβες
ὄρασιν.

Fulgentius Mythol. 3, 1 p. 199 *Menander .. in Discxapatonte comoedia ita ait* κτλ. *id est: consiliarie nostram, Demea, praeoccupavisti visionem.* '*prudentia tua antevenisti visum nostrum:* consilio tuo effugimus mala inminentia, priusquam viderimus'. Bentl. cf. Ritschl. Op. II 342. 3.

124

ἐμοὶ παράστα· τὴν θύραν κόψας ἐγὼ
καλῶ τιν' αὐτῶν.

Bekker. Anecd. 436, 14 et Suidas ἀπόστα. οὐ μόνον ἀπόστηθι λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ ἀπόστα ... Μένανδρος Δὶς ἐξαπατῶντι κτλ. 2. καλῶς τιν' αὐτόν cod. Bekk. — cf. fr. 170.

125

ὃν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νέος.

Stobaeus Floril. 120, 8 Μενάνδρου Δὶς ἐξαπατῶντος A. Plutarchus Mor. 119 e προσμαρτυρήσας τῷ καλῶς ὑπὸ Μενάνδρου ῥηθέντι τούτῳ κτλ. Clemens Alex. Str. 6, 2, 17 Μένανδρος πεποίηκεν κτλ. Schol. Hom. Odyss. 15, 246. Eustath. 1781, 2 Μένανδρος ... δοξάζων σύμβολον θεοφιλοῦς εἶναι τὸ (μὴ) καταγηρᾶν φησι κτλ. mon. 425. Plautus Bacch. 4, 7, 18 *quem di díligunt | aduléscens moritur.*

126

οὐ Μεγάβυζος ἦν,
ὅστις γένοιτο ζάκορος.

Photius et Suidas ζάκορος· νεωκόρος. Μένανδρος Δὶς ἐξαπατῶντι κτλ. cf. Miller. Mélanges 139. Plaut. Bacch. 2, 3, 74 (Theotimus est) *Mégalobusi filius, qui núnc in Ephesost Éphesiis carissumus.* de *Megabyzo* cf. Cratet. 33 et quae ad Alexid. 116, 4 adnotantur. 'aut sic verto: *nullus* (Ephesi) *Megabyzus fuit, qui aedituus esset Dianae,* aut: *non Megabyzus aliquis fuit, qui aedituus Dianae esset?* h. e. ut arbitror, *cui crederetur pecunia?* quaerit apud Menandrum Mnesilochi pater, quod sua sponte narrantem Chrysalum Plautus fecit'. Ritschl. Parerg. 407, ubi cf. etiam 408.

Praeterea cf. 946. adesp. 151. 2.

ΔΥΣΚΟΛΟΣ

Contraria inter se de persona Δυσκόλου apud Menandrum exstant veterum testimonia. Iulian. Misopog. 349 c πόλει γὰρ προσιὼν ἐλευθέρᾳ, τὸν αὐχμὸν τῶν τριχῶν οὐκ ἀνεχομένῃ, ὥσπερ οἱ κουρέων ἀποροῦντες ἄκαρτος καὶ βαθυγένειος εἰσέδραμον. ἐνόμισας

ἂν *Σμικρίνην* ὁρᾶν ἢ *Θρασυλέοντα*, *δύσκολον* πρεσβύτην ἢ στρατιώτην ἀνόητον. cf. ibid. 342 a οὕτω μὲν οὖν ἐγὼ ἐν Κελτοῖς, κατὰ τὸν τοῦ Μενάνδρου Δύσκολον, αὐτὸς ἐμαυτῷ πόνους προσετίθουν. Alciphro Epist. 3, 43 ἐν τούτῳ δι' ἱλαρότητος καὶ εὐφροσύνης διακειμένου τοῦ συμποσίου ἐπέστη ποθὲν *Σμικρίνης* ὁ δύστροπος καὶ *δύσκολος*. Agathias Anth. Pal. 5, 218. contra Choricius Apol. mim., ed. a C. Graux Revue de philol. 1877, 228 τῶν Μενάνδρου πεποιημένων προσώπων Μοσχίων μὲν ἡμᾶς παρεσκεύασε παρθένους βιάζεσθαι, Χαιρέστρατος δὲ ψαλτρίας ἐρᾶν, *Κνήμων* δὲ *δυσκόλους* ἐποίησεν εἶναι, *Σμικρίνης* δὲ *φιλαργύρους*, ὁ δεδιὼς μή τι τῶν ἔνδον ὁ καπνὸς οἴχοιτο φέρων. itaque dubium est, *Smicrines* an *Cnemon* (cf. fr. 898) primas partes in Menandri *Dyscolo* egerit. alterum ingeniose defendit O. Ribbeckius Agroik. 11—21, et Luciani dialogum (mort. 8) et Aeliani epistolas 13—16 e *Dyscolo* fluxisse adfirmans: sed nihil in his ita est comparatum, ut certi quicquam de Menandri fabula concludi possit. nam Luciani Cnemo non δύσκολος est, sed φιλάργυρος, et quod apud Aelianum vicinus Cnemonis *Phylasios* se ad sacras epulas invitaturum esse narrat, non negaverim id a Menandro (cf. fr. 127 et 134) mutuatum esse epistolographum, ad argumentum Dyscoli indagandum nihil valet. auget dubitationem quod senes morosos et homines avaros plus semel cum a reliquis novae comoediae poetis tum a Menandro in scaenam inductos esse constat, sicut Σμικρίνης est et in Ἀσπίδι et in Ἐπιτρέπουσιν. Libanii autem si una de Μελέταις, quae Dyscoli nomine inscribuntur, ad Menandri imitationem composita fuit, magis Δύσκολος γήμας λάλον γυναῖκα (IIII 134—150), in qua trimetri permulti inveniuntur, quam Δύσκολος ἀποκηρύττων (IIII 612—621), in qua unum investigavi, Menandreo ingenio videtur convenire. — ceterum cf. Usener. Mus. Rhen. XXVIII 405 sq. et quae adnotavimus ad Ἐπιτρέποντας et Antiphanis Ὁμοίους.

127

τῆς Ἀττικῆς νομίζετ' εἶναι τὸν τόπον
Φυλήν, τὸ Νυμφαῖον δ' ὅθεν προέρχομαι
Φυλασίων.

Harpocratio *Φυλή* ... δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Οἰνηίδος· Μένανδρος Δυσκόλῳ κτλ. v. 1. 2 (*Φυλήν*) Schol. Aristoph. Acharn. 1023 ἀπὸ Φυλῆς· ὄνομα δήμου· καὶ Μένανδρος Δυσκόλῳ κτλ. perverse Etymol. m. 802, 21 Φυλὴ γὰρ δῆμος τῆς Οἰνηίδος. ὁ δὲ Μένανδρος τόπον νομίζει εἶναι Φυλήν. 1. νομίζετ' Schol. Arist.] νομίζεται Harp. τὸν τόπον εἶναι BCG Harp. 2. τὸν AB. νυμφαῖον A. 3. φυλάξων C. Δυσκόλῳ τῆς Ἀττικῆς om. D Harpocr. — ex

prologo haec excerpta sunt. Pana autem prologum dixisse arbitratur O. Ribbeck. p. 13.

128

περὶ χρημάτων λαλεῖς, ἀβεβαίου πράγματος·
εἰ μὲν γὰρ οἶσθα ταῦτα παραμενοῦντά σοι
εἰς πάντα τὸν χρόνον, φύλαττε μηδενὶ
ἄλλῳ μεταδιδούς, αὐτὸς ὢν δὲ κύριος·
εἰ μὴ δὲ σαυτοῦ, τῆς τύχης δὲ πάντ' ἔχεις,
τί ἂν φθονοίης, ὦ πάτερ, τούτων τινί;
αὐτὴ γὰρ ἄλλῳ τυχὸν ἀναξίῳ τινὶ
παρελομένη σου πάντα προσθήσει πάλιν.
διόπερ ἔγωγέ φημι δεῖν, ὅσον χρόνον
εἶ κύριος, χρῆσθαί σε γενναίως, πάτερ,
αὐτόν, ἐπικουρεῖν πᾶσιν, εὐπόρους ποιεῖν
οὓς ἂν δύνῃ πλείστους διὰ σαυτοῦ· τοῦτο γὰρ
ἀθάνατόν ἐστι, κἄν ποτε πταίσας τύχῃς,
ἐκεῖθεν ἔσται ταὐτὸ τοῦτό σοι πάλιν.
πολλῷ δὲ κρεῖττόν ἐστιν ἐμφανὴς φίλος
ἢ πλοῦτος ἀφανής, ὃν σὺ κατορύξας ἔχεις.

Stobaeus Floril. 16, 13 *Μενάνδρου ἐκ Δυσκόλου* A. 3. *εἰς πάντα* A. *εἰς* deest B[1]. *ἅπαντα* Bentl. 4. *ὤν γε* Herwerd. Obs. crit. 86. *ὢν εἶ* Naber. Mnem. n. VIII 415. fort. *ὢν σύ.* 5. *εἰ μὴ δὲ σαυτοῦ* Mein. conl. Timocl. 8, 13] *εἰ δὲ μὴ σεαυτοῦ* A. *εἰ δ' οὐ σεαυτοῦ* B[2]. *ἃ δὲ μὴ σεαυτοῦ* Porson. Adv. 43. 9. *ἔγωγε* Tyrwhitt.] *ἐγώ σε.* 12. *ὡς* (suprascr. *οὓς*) AB. 15. *πολλῶ* B.[2] *πολλῶν* A. *πολλοῦ* N. v. 15. 16 perperam incerto poetae tribuit Grotius: fortasse *πολλῷ γε.*

'sunt filii ad patrem, ipsum forsitan *Δύσκολον*, verba'. Mein. 11. pro *αὐτόν* scribendum videtur *αὐτοῖς* (*τοῖς χρήμασιν*), siquidem diserte negat *soli* divitias esse fruendas. 15. Bekker. Anecd. 463, 23 *ἀφανὴς οὐσία λέγεται ἡ ἐν χρήμασι καὶ σώμασι καὶ σκεύεσι, φανερὰ δὲ ἡ ἔγγειος.* *οὕτω Λυσίας* ceterique oratores. pro *φανερά* etiam dicebant *ἐμφανῆ* (ut hic *ἐμφανὴς φίλος*). Xen. Hell. 5, 2, 10 *ἐψηφίσαντο ἀποδοῦναι τὰ ἐμφανῆ κτήματα.*

129

ὡς θύουσι δ' οἱ τοιχωρύχοι,
κίστας φέροντες, σταμνί', οὐχὶ τῶν θεῶν
ἕνεκ', ἀλλ' ἑαυτῶν· ὁ λιβανωτὸς εὐσεβές,

καὶ τὸ πόπανον τοῦτ' ἔλαβεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ πῦρ
ἅπαν ἐπιτεθέν· οἱ δὲ τὴν ὀσφὺν ἄκραν
καὶ τὴν χολὴν ὀστᾶ τ' ἄβρωτα τοῖς θεοῖς
ἐπιθέντες αὐτοὶ τἄλλα καταπίνουσ' ἀεί.

Athenaeus 4, 146 de *Μένανδρος ... ἐν Δυσκόλῳ φησὶν οὕτως κτλ.* v. 3—5 (*τεθέν*) Porphyrius De abst. 2, 131 *Μένανδρος ἐν Δυσκόλῳ κτλ.* v. 5. 6 Clemens Alex. Strom. 7, 6, 31 *Μένανδρός τε τὴν ὀσφὺν ἄκραν πεποίηκεν, τὴν χολήν, ὀστέα τ' ἄβρωτα, φησί, τοῖς θεοῖς ἐπιτιθέντες αὐτοὶ τὰ ἄλλα ἀναλίσκουσιν.* Etymol. m. 468, 24 *ἱερὸν ὀστοῦν· τὸ ἄκρον τῆς ὀσφύος· οὕτω γὰρ κέκληται ... ὅτι ἱερουργεῖται τοῖς θεοῖς. Μένανδρος οἱ δὲ τὴν ὀσφὺν ἄκραν θύσαντες.* 1. *δὲ οἱ τοχ* suprascr. *ι* A. 2. *κίστας* Grot.] *κοίτας*. cf. quae adnotavimus ad Pherecr. 122. Eupol. 76. Mus. Rh. XXX 414. 5. *σταμνία τ'* Brunck. 3. *εὐσεβὴς* Porphyr. 4. *ἐπὶ*] *ἐπεὶ* A Ath. 5. *τεθέν* Porphyr. *ταῦτ' — ἅπαντ' ἐπιτεθέντ'* (-*θ'*) Mein. Anal. Ath. 70. *οἱ δὲ*] *ἔτι δὲ* K. 6. *ὀστᾶ τ'* Clemens] *ὅτι ἐστ'* A Ath. (sed non habet *τὰ βρώματα*). 7. *καταπίνουσ' ἀεί* Bentl.] *καταπίνουσι. τἄλλα πάντα κατέπιον* Dobr. Adv. II 273.

5. Bekker. Anecd. 416, 11. 13 *ἅπαν . . . οἱ Ἀττικοὶ ἐκτείνουσι τὴν ὑστέραν. τὴν ὀσφὺν ἄκραν*, 'extremam dorsi partem, sacram spinam' Mein. — de sententia cf. Pherecr. 23 cum adn. et adesp. 1205.

130

οὐδὲ εἷς
μάγειρον ἀδικήσας ἀθῷος διέφυγεν·
ἱεροπρεπής πώς ἐστιν ἡμῶν ἡ τέχνη.

Athenaeus 9, 383 f *τὰ ἐκ Δυσκόλου Μενάνδρου .. τάδε κτλ.* 3. *ἡμῶν* etiam A.

131. 132

οὐδενὸς χρὴ πράγματος
τὸν εὖ πονοῦνθ' ὅλως ἀπογνῶναί ποτε.
. . . .
ἁλωτὰ γίνετ' ἐπιμελείᾳ καὶ πόνῳ
ἅπαντα.

Stobaeus Floril. 29, 45. 6. 45 *Μενάνδρου Δυσκόλου* A. ad 46 deest lemma in A. in Voss. Hens. fol. 84 v. fr. 45 6 coniuncta sunt sub lemmate *τοῦ αὐτοῦ* (praec. 47 *Μενάνδρου Εὐνούχου*) *δύσκολος*. in marg. add. 46 cum lemmate *με* (++*δυ* suprascr.), deletum eadem manu. 2. *πονοῦνθ'* Grot.] *ποιοῦνθ'*. *ἀπογν.*] *ἐπιγν.* Voss. 4. *ἁλωτὰ γὰρ* A, unde Mein. *ἁλωτὰ γὰρ | ἅπαντα γίνετ' ἐπ. κτλ.* Terent.

Heaut. 4, 2, 8 *nil tám difficilest quín quaerendo invéstigari póssiet* cont. O. Ribbeck. Agr. 15. atque sententia est comicorum sermone tritissima.

133

Ammonius 62 ὁ οὖν ἐναλλάσσων (εὐθύς et εὐθύ) ἁμαρτάνει, καθὰ Μένανδρος ἐν Δυσκόλῳ· τί φῄς ἰδὼν ἔνθεν γε πᾶς δ' ἐλευθερῶν ἀπῆλθες εὐθὺς ὡς ταχύ. Valckenarius ἐνθένδε et Ἐλευθερῶν. Meinekius τί φῄς; Β. ἰὼν ἐνθένδ' ὁ παῖς | Ἐλευθερῶν ἀπῆλθεν εὐθὺς ὡς ταχύ. ὡς τάχος Cobet. N. l. 73. non audiendi sunt Lobeck. Phryn. 144 not. *) et Fritzsch. Arist. Thesm. 727 p. 264. servum fugitivum 'non sine acumine Eleutheras aufugisse dicit' Mein. apud Platonem Protag. 310 c servus fugitivus Oenoen petiverat. de adverbio εὐθύς cf. Pherecr. 110 et quae ad eius *Μεταλλέας* adnotavimus, de *Eleutheris* Bursian. Geogr. gr. I 249. 50. neque ἰδών neque ἰών Menandri est.

134

σιωπῇ φασι τούτῳ τῷ θεῷ
οὐ δεῖν προσιέναι.

Schol. Aristoph. Lys. 2 et Suidas Πανικῷ δείματι· Πανὶ ὠργίαζον αἱ γυναῖκες μετὰ κραυγῆς. καὶ Μένανδρος ἐν Δυσκόλῳ σιωπῇ φησι τούτῳ τῷ θεῷ οὐ δεῖ προσιέναι. 1. φασι Porson. Toup. IIII 464] φησι. 2. δεῖν R et Suid.] δεῖ. δεὶς V Suid. (i. e. οὐδείς). τούτῳ etiam Suidas, quod moneo propter Meinekii errorem.

135

οὐκ ἔνεστί σοι φυγεῖν
οἰκειότητα, δᾶερ.

Schol. Eurip. Androm. 976 Dind. τὸ συγγενὲς κατὰ φυσικὴν ἀνάγκην δοῦλον, ὡς καὶ ἐν Δυσκόλῳ φησὶ Μένανδρος κτλ. ex cod. Vatic. et Marc. primus Cobetus ed. p. 291 Geel. — οὐκ ἔνεστ' ἴσως οἰκεῖν — δάει Vat., δάερ Marc.

136

οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν, οὐδὲ λοπάδ' αἰτούμενος

Etymol. Gud. 23, 26 Μένανδρος ἐν τῷ Δυσκόλῳ διαστέλλει τὴν διαφορὰν (αἰτεῖν et αἰτεῖσθαι) κτλ. Plaut. Aulul. 91 *quod quíspiam ignem quaérat, exstingui volo, ne caúsae quid sit quód te quisquam quaéritet . . . cultrúm, secúrim, pístillum, mortárium,*

quae uténda vasa sémper vicini rogant, furés venisse atque ábstulisse dícito. — cf. 476. potuit in duabus fabulis eodem versu uti.

137

ὦ δυστυχής, τί οὐ καθεύδεις;

Choerobosc. Gaisf. 163, 11 (Bekker. Anecd. 1190 ad 979, 6) *τῶν ἐπιθέτων* . . *ὁμόφωνός ἐστιν ἡ κλητικὴ τῇ εὐθείᾳ, οἷον ὁ δυστυχής ὦ δυστυχής, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ κτλ.* in cod. Marc. 489 *ὡς παρὰ τῷ Μενάνδρῳ . . . ἐν Δυσκόλῳ.* cf. fr. 216. 341.

138

εὑρηκὼς κἀγὼ τούτου τέχνην

Ammonius 61 *εὑρεῖν καὶ εὑρέσθαι διαφέρει. εὑρεῖν μὲν γάρ, τὸ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ, εὑρέσθαι δέ, οἱονεὶ τὸ ἐκπορίσασθαι. Μένανδρος Δυσκόλῳ κτλ.* — *εὑρηκός* vet. ed., *εὕρηκα* et *τουτουί* Mein. fort. *εὑρηκὼς ἐγὼ* | *τούτου τέχνην*, *postquam ego huius rei medicinam inveni* —.

139

ἀνδριάς

καὶ ἐπὶ γραφῇ . . *Μένανδρος Δυσκόλῳ.* Bekker. Anecd. 82, 11. *ἐπιγραφή* cod.

Praeterea cf. 1027.

ΕΑΥΤΟΝ ΠΕΝΘΩΝ

Cf. *Αὐτὸν πενθῶν.*

ΕΑΥΤΟΝ ΤΙΜΩΡΟΥΜΕΝΟΣ

Galenus XII p. 316 Chart. *διαφέρει τὸ τιμωρῶν τοῦ τιμωρούμενος, ὃ μετὰ τῆς καλουμένης αἰτιατικῆς σημαίνει τὸ κολάζον (κολάζων)· οὕτως γοῦν καὶ Ἑαυτὸν τιμωρούμενος ἐπιγέγραπται τὸ Μενάνδρου δρᾶμα.* Terent. Heaut. prol. 4 *ex íntegra graeca íntegram comoédiam hodié sum acturus Heaúton Timorúmenon . . . qui scrípserit | et quoia graeca sít, ni partem máxumam existumarem scíre vostrum, id dícerem.* atque didascalia: *graeca Menandru.*

140

πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς, δαιμονᾷς, γεγονὼς ἔτη
τοσαῦθ'; ὁμοῦ γάρ ἐστιν ἑξήκοντά σοι.

Schol. Plat. 380 Bekk. *ὁμοῦ σημαίνει ποτὲ μὲν τὸ ἐγγύς* (numeralibus adiunctum) . . . *Μένανδρος ἐν τῷ Ἑαυτὸν τιμωρουμένῳ κτλ.* Terentius 1, 1, 9 *nam pró deum atque hominúm fidem,*

quid vis tibi? quid quaéris? annos séxaginta nátus es, aut plús eo, ut conicio. δαιμονᾷς Porson. Miscell. 250] δαίμων δύο. verbum δαιμονᾶν nimis contumeliosum ratus Cobet. V. l.[2] 200 δαιμόνιε, quod quomodo versui conveniat, nisi γέγονας scribatur, non video. ὁμοῦ sic positum apud comicos alibi inveniri non memini. Demosth. 19, 251 ἀπὸ Σόλωνος ὁμοῦ διακόσιά ἐστιν ἔτη καὶ τετταράκοντα. 25, 51 εἰσὶν ὁμοῦ δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι.

141

λουτρόν, θεραπαίνας, ἀργυρώματα.

Athenaeus 6, 231 a Μένανδρος Ἑαυτὸν τιμωρουμένῳ κτλ. Terent. 1, 1, 78 *ancíllae tot me véstiant? sumptús domi tantós ego solus fáciam?* — στρώματ', ἀργυρώματα H. Iacobi.

142

ἐξ ἱσταρίου δ' ἐκρέματο φιλοπόνως πάνυ.
. . . . . καὶ θεραπαινὶς ἦν μία·
αὕτη συνύφαινεν ῥυπαρῶς διακειμένη.

Terentius 2, 3, 52 *subtémen nebat: praéterea una ancíllula erat; éa texebat úna, pannis óbsita, neglécta, inmunda inlúvie,* ubi graeca servavit scholiasta cod. Bembin. δ' Mein.] γάρ. — ἐκρέματο, ut Ovid. Met. 4, 35 (*Minyeides*) *haerent telae.* cf. Spengel. Varr. L. l. p. 118.

143

ἀνδρὸς χαρακτὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.

Terentius 2, 4, 4 *nám mihi quale ingénium haberes, fúit indicio orátio.* cod. Bemb. . . . λανδρος χαρακτὴρ κτλ. Spengel. Varr. L. l. p. 118. idem versus fr. 72. negat Ihnius (Quaest. Ter. 42) ex *Heauton Timorumeno* desumptum esse: sed versus proverbialis facile poterat saepius repeti.

144

πᾶς πατὴρ μωρός.

Terentius 3, 1, 31 *veméns in utramque pártem, Menedeme, és nimis.* ubi schol. Bemb. '*graece* πᾶς πατὴρ μωρός.' cf. Ihne ibid. — Herodian. I 192, 26 μωρός καὶ μῶρος Ἀττικῶς. Theogn. τοῦτο ἐπὶ ἐμψύχου τιθέμενον βαρύνεται.

145

οἴκοι μένειν χρὴ καὶ μένειν ἐλεύθερον
ἢ μηκέτ' εἶναι τὸν καλῶς εὐδαίμονα.

Stobaeus Floril. 39, 11 *Μενάνδρου Ἑαυτὸν τιμωρούμενος* A. Clemens Alex. Strom. 6, 2, 7 *ἀκήκοα δὲ Αἰσχύλου μὲν λέγοντος* (fr. 310 N.) ... *ἀλλὰ καὶ Μενάνδρου ὧδέ πως κωμῳδοῦντος κτλ.* v. 1 Stob. Floril. 53, 1 *Μενάνδρου* A. Diogenian. 7, 35. 'haec Chremetis verba esse suspicari licet, Cliniae patriam relinquendi consilium vituperantis' Mein. sed fortasse Clinias apud Menandrum *Parmenon* vocabatur: in tanta enim scriptorum constantia tamen conicio poetam scripsisse *οἴκοι μένειν χρή, Παρμένων, ἐλεύθερον*: nam non hoc iubet domi manere *et* liberum manere, tamquam domi possit etiam servus esse velle, sed domi liberum manere, cum peregre nemo sui sit iuris. *μηκέτ' εἶναι* autem Grotius recte interpretatur '*aut potius mori*', quod moneo contra ea quae Mein. V CCXLVIII disputantur.

146

μετ' ἄριστον γὰρ ὡς ἀμυγδαλὰς [ἐγὼ]
παρέθηκα, καὶ τῶν ῥοιδίων ἐτρώγομεν.

Athenaeus 14, 651 a *Μένανδρος ἐν Ἑαυτὸν* (*αὑτὸν* A) *τιμωρουμένῳ ῥοίδια ὠνόμασε διὰ τούτων κτλ.* 1. *ἐγὼ* post *ἀμυγδαλὰς* del. Bentl. 'recte, nisi *ἄριστον* corruptum est' Dindf. 2. *ἐγὼ παρέθηκα, ῥοιδίων ἐτρώγομεν* Dobr. Adv. II 273. *ἐνετράγομεν* Cobet. N. l. 73. at tempus mutatum facilem explicationem habet; quod autem *ἐντραγεῖν* Atticos, non *τρώγειν* dixisse Cobetus statuit, id iure mireris. *τρώγειν* enim tam saepe reperitur, ut exempla adferre taedeat. scilicet comici quidem numquam dicebant *ἐντρώγειν*, sed semper *τρώγειν*, numquam quod sciam *τραγεῖν*, sed *ἐντραγεῖν*. ceterum nondum persanatum est fragmentum.

147

ταῦτά σοι καὶ Πύθια
καὶ Δήλια.

Zenob. 6, 15 *ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν ὕστατα καὶ τελευταῖα ποιούντων. μέμνηται δὲ αὐτῆς Μένανδρος* (*ἐν Ἑαυτὸν τιμωρουμένῳ* add. cod. Miller. Mélanges 356). cf. etiam qui Menandri mentionem faciunt nullam Phot. 473, 1, Suid. *Πύθια καὶ Δήλια*, Apostol. 15, 9 *Πύθια καὶ Δήλια· ἐπὶ τῶν ταχέως ἀπολλυμένων.*

148

ἀλλ' ἦν χιτών σοι

Photius 70, 24 *ἦν ... [οἱ δὲ παλαιοὶ] ἐν Μενάνδρου Αὑτὸν τιμωρουμένῳ τὸ [δὲ] ψιλὸν ἀντὶ τοῦ ἰδού κτλ. οἱ δὲ παλαιοὶ* eiecit

Dobr., δὲ sublata simul interpunctione quae ante τὸ erat H. Iacobi (Mein. ed. min. XX). cf. quae adnotavimus ad Arist. Eq. 26. Antiphan. 153. Menand. 377.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ

Cf. quae ad Sophili Ἐγχειρίδιον adnotavimus II 445.

149

οὐχ ὅθεν ἂν ᾤμην ἠτύχηκα· πάντα δὲ
τὰ μηδὲ προσδοκῶμεν' ἔκστασιν φέρει.

Stobaeus Floril. 104, 7 *Μενάνδρου Ἐγχειριδίου* A. partem posteriorem Stobaeus repetit Flor. 111, 11 *τοῦ αὐτοῦ* (*Μενάνδρου*) *Ἐγχειριδίου* A. 1. *οὐχ*] *οὐκ* AB. *ἠτύχηκα* Porson. Misc. 250] *ἡ τύχη καί*. 2. *μηδὲ*] *μὴ* Stob. 111.

150

τοῦ δ' ἄρα Κωρυκαῖος ἠκροάσατο.

Photius et Suidas *Κωρυκαῖος . . . ὅθεν καὶ ἡ παροιμία κτλ. Μένανδρος Ἐγχειριδίῳ*. Zenobius 4, 75 *Κωρυκαῖος ἠκροάζετο· ταύτης Μένανδρος μέμνηται ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ . . . ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δοκούντων μὲν λάθρα πράττεσθαι, εἰς γνῶσιν δὲ ἐρχομένων*. cf. Hesych. *Κωρυκαῖος ἠκροάζετο· παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς*. cf. Suid. *τοῦ δ' ἄρα ὁ Κωρυκαῖος*. Eustath. 1534, 54 *ἐκ τῆς Κωρύκου παροιμία τοῦ δ' ἄρ' ὁ Κωρύκιος ἠκροάζετο, περὶ ἧς ἐν τοῖς τοῦ περιηγητοῦ* (Dionys. Perieg. 855) *δεδήλωται*. Append. proverb. 4, 96. optime explicat Steph. Byz. *Κώρυκος . . . λιμὴν . . καὶ νησίον . . οὗ κατὰ τὸν παράπλουν ληστήριόν τι μέγα τῶν Κωρυκαίων ὠτακουστούντων ἐν τοῖς αὐτόθι λιμέσι* (*τὰ κατὰ*) *τοὺς φόρτους καὶ τοὺς πλοῦς τῶν ἐμπόρων καὶ οὕτως αὐτοῖς ἐπιβουλευόντων, ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν περιεργαζομένων τὰ ἀπόρρητα κτλ*. cf. etiam quae adnotantur ad Antiphanis *Κώρυκον* II 66. Dioxipp. 3. — *ἠκροάσατο* Steph. AV] *ἠκροάζετο*.

151

πίε. B. πιεῖν ἀναγκάσω
τὴν ἱερόσυλον πρῶτα.

Athenaeus 10, 446 e *πίε δισυλλάβως* (*ἀεὶ συνεσταλμένως* Mein. Anal. Ath. 202). *Μένανδρος ἐν Ἐγχειριδίῳ κτλ*. *πίε* verbis poetae add. Clericus.

152

Schol. Plat. 359 Bekker. *παροιμία ἄνω κάτω πάντα, ἐπὶ τῶν τὴν τάξιν μεταστρεφόντων. Μένανδρος Ἐγχειριδίῳ.* eadem omissa voce *παροιμία* Greg. Cypr. Leid. 1, 61. cf. 514.

153

ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς

μέμνηται ταύτης ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ Μένανδρος Zenob. 6, 28. cf. Arist. Vesp. 191 cum schol. et Aristoph. fr. 192.

[ΕΚΤΡΑ]

Terent. Hec. didasc. *graeca Menandru.* at est Apollodori Carystii. cf. Mein. I 464.

ΕΜΠΙΜΠΡΑΜΕΝΗ

Sic, non *Ἐμπιπρ.*, cod. omnes. non recte Lobeck. Phryn. 96. cf. Cobet. N. l. 141. 2 et quae adnotavimus ad Arist. Av. 1310. de tituli significatione non constat.

154

. . . ἐξώλης ἀπόλοιθ' ὅστις ποτὲ
ὁ πρῶτος ἦν γήμας, ἔπειθ' ὁ δεύτερος,
εἶθ' ὁ τρίτος, εἶθ' ὁ τέταρτος, εἶθ' ὁ μεταγενής.

Athenaeus 13, 559 e *Μένανδρος . . . ἐν Ἐμπιμπραμένῃ* (sic A) *κτλ.* 2. *γήμας* A] *ὁ γήμας.* 3. *Μεταγένης* Zedelius cum L, recte fortasse, quamquam quis fuerit ille quem ridet *Metagenes* nescio. similiter iocatur Arist. Ran. 587. 8. de sententia cf. Eubul. 116. Aristophont. 5.

155

τρία γάρ ἐστι, δέσποτα,
δι' ὧν ἅπαντα γίνετ', ἢ κατὰ τοὺς νόμους,
ἢ ταῖς ἀνάγκαις, ἢ τὸ τρίτον ἔθει τινί.

Stobaeus Floril. 43, 15 *Μενάνδρου Ἐμπιμπραμένῃ* A. sine poetae fabulaeve nomine Apostolius 17, 26. — 2. *τοὺς* om. Stob. *γίνεται ἢ κατὰ τὸν νόμον* Apostol. 3. *τὸ* add. Bentl. Cuiacius Observ. 19, 16 comparavit Modestinum Digest. 1, 3, 40 *omne ius aut consensus fecit, aut necessitas constituit, aut firmavit consuetudo.*

156

ἐφ' ᾧ φρονεῖς μέγιστον ἀπολεῖ τοῦτό σε,
τὸ δοκεῖν τιν' εἶναι· καὶ γὰρ ἄλλους μυρίους.

Stobaeus Floril. 22, 28 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου) Ἐμπιμπραμένη A. 2. τιν'] τι B. μυρίους, i. e. ἀπώλεσεν.

157

ὡς ἀγαθόν ἐστι πρᾶγμα τὸ γενέσθαι τινὸς
πατέρα.

Stobaeus Floril. 75, 6 Μενάνδρου Ἐμπιμπραμένη A. ἐστι] τό AB. τινὸς] τέκνων Dobr.

158. 159

καὶ νῦν ὑπὲρ τούτων συνάγουσι κατὰ μόνας.
ἐπλήρωσέν τε τὸ συναγώγιον.

Athenaeus 8, 365 c ἔλεγον δὲ συνάγειν καὶ τὸ μετ' ἀλλήλων πίνειν, καὶ συναγώγιον τὸ συμπόσιον. Μένανδρος ἐν Ἐμπιμπραμένῃ (ἐν πιμπραμένηι A) καὶ — μόνας. εἶθ' ἑξῆς ἔφη κτλ. μήποτε δὲ τοῦτ' ἔστι τὸ ἀπὸ συμβολῶν καλούμενον. cf. Ephipp. 4. Diphil. 43, 28. Poll. 6, 8 *συναγαγεῖν* συμπόσιον, συστῆσαι, πληρῶσαι . . συναθροῖσαι.

ΕΠΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΟΣ

Dubium est qua significatione usus sit poeta. est enim ἐπαγγέλλεσθαι et *promittere* (Thom. Mag. ἐπαγγέλλομαι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ ὑπισχνοῦμαι), et *profiteri* (velut Isocr. 1, 19. Xen. Mem. 1, 2, 7. Plat. Protag. 319 a. Gorg. 447 c) et ἐπαγγελίαν *alicui denuntiare*. cf. Meier-Schoem. Att. Proc. 698 n. 13. fragmentis nihil decernitur.

160

τὸ σὸν ταπεινὸν ἂν σὺ σεμνύνῃς, καλὸν
ἔξω φανεῖται, φίλ' ἄνερ· ἂν δ' αὐτὸς ποιῇς
ταπεινὸν αὐτὸ καὶ τιθῇς ἐν μηδενί,
οἰκεῖος οὗτος κατάγελως νομίζεται.

Stobaeus Floril. 22, 29 Μενάνδρου Ἐπαγγελλόμενος A. εἰσαγγελλόμενος Voss. 1. ἂν om. A. σὺ] οὐ Voss. Hens. σεμνύνῃς Ephemer. Ien. 1828 n. 148] σεμνύνῃ. 3. τιθεῖς A. — 1. τὸ σὸν ταπεινόν, i. e. *humilem tuam condicionem* si honeste et generose feres . . . contra *si eam ipse* vitae agendique ratione *contemnendam*

esse concedes, te ipse deridere videbere. nihil agit Herwerd. Nov. add. crit. 39.

161

τὰ γὰρ τολμηρὰ τῶν ὄχλων ἔχει
ἐν τοῖς λογισμοῖς τὰς ἐπιδείξεις δυσκόλους,
ἐν τῷ δὲ πράττειν, ἂν λάβῃ τὸν καιρὸν εὖ,
ἀπροσδόκητον τὴν τέχνην ἐξηύρετο.

Stobaeus Floril. 51, 27 *Μενάνδρου Ἐπαγγελλομένοις* A. 2. *μὲν τὰς* A Vind., unde *ἐν τοῖς λόγοις μὲν* Mein. in Stob. 4. *τἀπροσδόκητον* B. *ἐξηύρετο* Mein.] *ἐξηύρατο* A. *ἐξεύρατο* cet. cf. Lob. Phryn. 139. 40. — in v. 1 *τῶν ἔργων*, in v. 3 *λάβῃς*, in v. 4 *τὴν τύχην προσλαμβάνει* Cobet. N. l. 73 sq. ac pro *ἐξηύρετο* Stob. II xxvii *ἐκτήσατο* Mein., receptis in v. 3. 4 Cobeti coniecturis. certe *τὰ τολμηρὰ τῶν ὄχλων* (pro *τὸ τολμηρόν*) dici non poterat. sed duorum versuum priorum mihi quidem nondum perspicua est sententia.

162

τοῖς ἀναιδέσιν βοηθεῖ γὰρ λόγοις τοῦθ' ἓν μόνον,
ἂν βραχεῖς αὐτοὺς ποιῇ τις τόν τε καιρὸν εὖ λάβῃ.

Stobaeus Floril. 35, 5 *Μενάνδρου Ἐπαγγελλομένῳ* A. 1. *ἀναιδέσι* AB.

163

Suidas *εἰς τὸ δέον . . . καὶ Μένανδρος ἐν Ἐπαγγελλομένῳ. μέμνηται δὲ καὶ ἑτέρωθι. Ἐπαγγ.* VE] *Ἀπαγγ.* — cf. Zenob. 3, 91 et Arist. Nub. 859.

ΕΠΙΚΛΗΡΟΣ

Cf. quae ad Antiphanis comoediam cognominem adnotavimus II 49. duas fuisse fabulae recensiones docent Harpocration 139, 25 *παρὰ Μενάνδρῳ ἐν β' Ἐπικλήρῳ* et Athenaeus 19, 373 c *Μένανδρος ἐν Ἐπικλήρῳ πρώτῃ.* Quintil. 10, 1, 70 *illa mala iudicia, quae Epitrepontes, Epicleros, Locroe habent, aut meditationes in Psophodee, Nomothete, Hypobolimaeo . . omnibus oratoriis numeris sunt absolutae.* Rhet. anon. Spengel I 432, 17 *ὅτε μὲν παρασκευάσαι δεῖ, τότε παρασκευάσαιμι· ἐὰν δὲ ὦσι παρεσκευασμένοι, περιττὸν προοιμιάζεσθαι. τοῦτο καὶ Μένανδρον εἰδέναι. ἐν γὰρ τῇ Ἐπικλήρῳ δικαζομένων τοῦ τε ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ παιδίου δικάζοντος οὐκ ἔθηκεν οὐδετέρῳ προοίμιον διὰ τὸ τὴν εὔνοιαν προϋπάρχειν τοῦ ἀνδρός· ὁμοίως δὲ κἂν πρὸς τὴν γυναῖκα τὴν ἰδίαν διαλεγώμεθα.* argumentum simile fuisse ac Terentii *Phormionis* ex

Apollodori Ἐπιδικαζομένῃ conversae probabilis est Meinekii (ed. 1) opinio. latine *Epicleron* expressit Sextus Turpilius. cf. fr. 165. 'agitur in hac fabula hoc, ut orbam puellam quam cognato nubere lex iubet adulescens quidam ducere a parentibus cogatur'. O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] 91.

164

ἆρ' ἐστὶ πάντων ἀγρυπνία λαλίστατον.
ἐμὲ γοῦν ἀναστήσασα δευρὶ προάγεται
λαλεῖν ἀπ' ἀρχῆς πάντα τὸν ἐμαυτοῦ βίον.

Theo Progymn. 1, 200. 1 Walz. 92, 16 Spengel. ἔστι δὲ καὶ ἀνάπαλιν προθέντα γνωμικὸν λόγον διηγήσασθαι, καθάπερ καὶ ἐπὶ τοῦ μύθου παρεσημειωσάμεθα· οἷον καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν τῇ χρηστῇ (χρυσῇ Hemsterhusius) Ἐπικλήρῳ ἆρ' ἐστὶ — λαλίστατον. εἶτα ἑξῆς τὸ διήγημα· ἐμὲ γοῦν κτλ. v. 1 idem 1, 196 extr. (88, 14) om. poetae fabulaeque nomine. Plutarch. Mor. 513 d πολλῷ γάρ ἐστιν ἡ χαρὰ τῆς κωμικῆς ἐκείνης ἀγρυπνίας λαλίστερον. 'haec ex initio fabulae ducta esse, ideo a Menandro ficta, ut rerum quas scire deberent spectatores narrandarum esset occasio, et per se probabile est et apparet ex imitatione Turpilii comici (Epicler. fr. 1 [12] apud Priscianum, ubi initia fere fabularum commemorantur:

Steph. *quaeso édepol, quo ante lúcem te subitó rapis,*
ere, cum úno puero? Phaedria. *néqueo esse intus, Stéphanio.*
St. *quid ita?* Ph. *út solent, me cúrae somno ségregant,*
forásque noctis éxcitant siléntio.

servum addidisse Turpilius videtur, et apud Menandrum una persona loqui.' Duebner. cf. etiam quae Ribbeckius adnotavit ad Turpilii fragm.

165

ὥσπερ τῶν χορῶν
οὐ πάντες ᾄδουσ', ἀλλ' ἄφωνοι δύο τινὲς
ἢ τρεῖς παρεστήκασι πάντων ἔσχατοι
εἰς τὸν ἀριθμόν, καὶ τοῦθ' ὁμοίως πως ἔχει·
χώραν κατέχουσι, ζῶσι δ' οἷς ἔστιν βίος.

Stobaeus Floril. 121, 11 Ἐπίκληρος A, poetae nomine omisso: sed cum praecedat 10 Μενάνδρου, dubium esse non potest quin ex Menandri fabula excerptum sit. Phot. 210, 10 λαυροστάται· μέσοι τοῦ χοροῦ . . . φαυλότεροι δὲ οὗτοι (Cratin. 422). Lucian. Toxar. 9 τοῖς κενοῖς τούτοις καὶ κωφοῖς προσωπείοις ἐοικότας . . . ἃ διῃρμένα τὸ στόμα καὶ παμμέγεθες κεχηνότα οὐδὲ τὸ σμικρότατον

φθέγγεται. Hippocr. Iurisiur. 3 (2, 5 Foes) *ὁμοιότατοί εἰσι τοῖσι παραγομένοισι προσώποισι ἐν τῇσι τραγῳδίῃσι . . . σχῆμα μὲν καὶ στολὴν καὶ πρόσωπον ὑποκριτοῦ ἔχουσι, οὐκ εἰσὶ δὲ ὑποκριταί* (Mein. ed. 1). 4. *εἰς τὸν ἀριθμόν, ad numerum explendum.* Hor. Epist. 1, 2, 27 *nos numerus sumus.*

166

ἢ δεῖ μόνον
ζῆν ἢ γενόμενον πατέρα παίδων ἀποθανεῖν·
οὕτω τὸ μετὰ ταῦτ' ἐστὶ τοῦ βίου πικρόν.

Stobaeus Floril. 76, 4 *Μενάνδρου Ἐπικλήρῳ* A. codices: *ἢ μόνον δεῖ ζῆν ἢ παίδων γεννωμένων* (*γενομένων* A) *πατέρα ἀποθανεῖν.* correxit Dobraeus Adv. II 273.

167. 168

ἀλεκτρυών τις ἐκεκράγει μέγα.
. . . οὐ σοβήσετ' ἔξω, φησί, τὰς
ὄρνιθας ἀφ' ἡμῶν;
αὕτη ποτ' ἐξεσόβησε τὰς ὄρνεις μόλις.

Athenaeus 9, 373 c *Μένανδρος ἐν Ἐπικλήρῳ πρώτῃ σαφῶς τὸ ἐπὶ τῆς συνηθείας φησὶν ἐμφανίζων οὕτως· ἀλεκτρυών — ἀφ' ἡμῶν; καὶ πάλιν· αὕτη ποτ' κτλ.* priora Eustath. 1440, 50. 2. *φησί* omittit Eust. initio *ὁ δ' εὐθὺς* add. Dobr. Adv. II 274. 3. *ὄρνις* G. Kaibel. 4. *τὰς ὄρνις* A. ac sic Meinekius in Ath. ed. nam 373 d Athenaeus ipse *ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ ὄρνις λέγουσι, πρόκειται τὸ Μενάνδρειον μαρτύριον* (fr. 167. 8).

169

τί δ' ἂν ἔχοι νεκρὸς
ἀγαθόν, ὅπου γ' οἱ ζῶντες ἔχομεν οὐδὲ ἕν;

Stobaeus Floril. 121, 19 *Μενάνδρου Ἐπίκληρος* A. 1. *ἔχοι*] *ἔχοιμεν* A. 2. *ὅπου χοί* Mein. *οὐδὲ*] *μηδὲ* (*χὤ* superscr.) Voss.

170

ὅρα σὺ καὶ φρόντιζε κἀπόστα βραχύ.

Bekker. Anecd. 81, 12 *ἀνάβα, κατάβα, διάβα, ἀπόστα. Μένανδρος Ἐπικλήρῳ κτλ.* 'secede paullulum ab hominum consuetudine, ut tecum solus consideres'.

171

οὔπω σοι πεπίστευμαι;

Priscian. 18, 266 *illi* (Attici) '*πεπίστευμαι σοί' καὶ 'ὑπὸ σοῦ'. Μένανδρος Ἐπικλήρῳ κτλ.* codicum varietatem attulit Hertzius.

172

Harpocration 139, 24 (τὸ) *ὄρον* . . . *παρὰ Μενάνδρῳ ἐν δευτέρᾳ Ἐπικλήρῳ σημαίνει ξύλον τι, ᾧ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν.* eadem, omisso tamen fabulae nomine, Photius.

ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΕΣ

Harpocration 84, 2 (*εἰ ἐβούλετο*) '*περὶ ὧν διαφερόμεθα τοῖς οἰκείοις ἐπιτρέπειν*' (verba sunt Demosth. 27, 1) *ἀντὶ τοῦ διαιτητὰς αὐτοὺς αἱρεῖσθαι. ὅθεν καὶ Μενάνδρου δρᾶμα Ἐπιτρέποντες.* cf. fr. 183. Schol. Ambros. Hom. Od. 7, 225 *κομιδῇ γὰρ σμικρολόγος φαίνεται* (*Ὀδυσσεὺς*) *προτάσσων τῶν φιλτάτων τὴν κτῆσιν, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ Σμικρίνης ἐν* (sic Mein. pro *σμικρύνησιν*) *Ἐπιτρέπουσιν.* Themist. Or. Mai. p. 52 *τίνα Ἀλκιβιάδην οὐχ ὑπερβαίνει; τίνα Κίμωνα οὐκ ἀποφαίνει Σμικρίνην;* cf. Iulian. Caes. 311 a. Quintilian. 10, 1, 70 (exscr. sub *Ἐπικλήρου* titulo). Sidon. Apollin. Epist. 4, 12 p. 257 *Terentianae Hecyrae . . . fabulam similis argumenti,* i. e. *Epitrepontes Menandri manibus habebam.* Rhet. anon. Spengel. I 432, 11 *καὶ Μένανδρος ἐν τοῖς Ἐπιτρέπουσι τὴν δίκην ἄνευ προοιμίων πεποίηκεν· οὐδὲν δὲ διαφέρει ἐνταῦθα οὕτως αὐτὰ κεῖσθαι ἢ ἐν δικαστηρίοις λέγεσθαι.* Athenaeus 14, 659 b *μάλιστα εἰσάγονται οἱ μάγειροι σκωπτικοί τινες, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Ἐπιτρέπουσιν.* Alciphr. 2, 4, 19 *τὰ δράματα . . ἃ μάλιστα ὀνῆσαι δύναται Πτολεμαῖον* (. . .). *εἴτε Θαΐδα, εἴτε Μισούμενον εἴτε Θρασυλέοντα εἴτε Ἐπιτρέποντας εἴτε Ῥαπιζομένην εἴτε Σικυώνιον.* Apollon. De synt. 3 p. 297 Bekk. *ἀναγινώσκω σοι Ἀλκαῖον, κωμῳδῶ σοι τοὺς Ἐπιτρέποντας.* ad hanc fabulam O. Ribbeckius Agr. 19. 20 refert quae Alciphr. 3, 43 narrantur et fr. 76 b, praeterea Plautini Euclionis (in Aulularia) personam ex Menandrea comoedia expressam esse monens p. 21.

173

μὴ καταφρονήσῃς τῶν θεῶν· ἐν παντὶ δεῖ
καιρῷ τὸ δίκαιον ἐπικρατεῖν ἁπανταχοῦ,
καὶ τὸν παρατυγχάνοντα τούτου τοῦ μέρους
ἔχειν πρόνοιαν κοινόν ἐστι τῷ βίῳ.

Orion Anthologn. 6, 4 ἐκ τῶν Ἐπιτρεπόντων Μενάνδρου. v. 1. 2 (ἐν παντὶ — ἐπικρατεῖν) Stobaeus Floril. 9, 12 Μενάνδρου A. 1. τῶν et 3. τοῦ add. Schneidewin. — 3. 4. 'omnibus utile est unumquemque, ubi occasionem nanciscatur, eius rei curam gerere.'

174

οἴει τοσαύτην τοὺς θεοὺς ἄγειν σχολήν,
ὥστε τὸ κακὸν καὶ τἀγαθὸν καθ' ἡμέραν
νέμειν ἑκάστῳ, Σμικρίνη;

Davides Aristotel. Categ. 23, 27 τῷ Ἐπικούρῳ συνήκμασε Μένανδρος. οὗτοι δὲ οἱ Ἐπικούρειοι καὶ μέχρι τῶν οὐρανίων ἴστων τὴν πρόνοιαν, ἵνα μὴ πράγματα σχῇ τὸ θεῖον περιεργαζόμενον τὰ τῇδε. μέμνηται δὲ τῆς δόξης καὶ Μένανδρος ἐν τοῖς Ἐπιτρέπουσιν ἡνίκα φησίν κτλ. Ioann. Philop. De aetern. mundi 16, 4 οἶδεν ἄρα καὶ τὰ μερικὰ ὁ θεός, καὶ οὐχ ὡς ἀθέως τῶν παρ' Ἕλλησι θεομάχων μᾶλλον ἢ θεολόγων τινὲς ἔφασαν, ἀγνοεῖ ὁ θεὸς τὰ καθ' ἕκαστα, μόνον οὐκ ἐκεῖνο τὸ κωμικὸν λέγοντες κτλ. οἴει etiam David. ut mihi per litteras indicavit Dilesius (cod. AB Hamilt.). οἶμ' οὐ Duebner. τοσαύτην Philop.] ταύτην. 2. ὡς ἀγαθόν τε καὶ κακὸν Dav., fort. ὥς τἀγαθόν τε καὶ τὸ κακόν. ὥς τό τε κακὸν καὶ τἀγ. H. Iacobi V 102. 3. Σμικρίνη Mein.] σμικρὸν ἦν Dav., om. Philop. cf. fr. 76.

175

ἀργὸς δ' ὑγιαίνων τοῦ πυρέττοντος πολὺ
ἀθλιώτερος, διπλάσια γοῦν ἐσθίει μάτην.

Stobaeus Floril. 30, 7 Μενάνδρου Ἐπιτρεπόντων A. latine vertit Ausonius Epigr. 117 *sanus piger febriente multo est nequior, potat duplum dapesque duplices devorat.* Theophylact. Simoc. Epist. 61 p. 781 Hercher. ἀργὸς γὰρ ὢν ἀθλιώτερος εἶ τοῦ πυρέσσοντος, ἐσθίων μάτην διπλάσια. 2. ἀθλιώτερος Stob. A] ἔστ' ἀθλ. rel. ἀχρειότερος Bentl. tum δίπλαοι ἄγουν (i. e. διπλάσια γοῦν) A. διπλᾶ οἷα γοῦν N. διπλάσια δ' Dobr. Adv. II 274. fort. ἀχρειότερος· διπλάσιά γ'. numeris trochaicis Mein. — ◡ — ἀργὸς ὑγιαίνων τοῦ π. π.| ἀθλιώτερος· διπλάσια γοῦν κατεσθίει μ.

176

ἐλευθέρῳ τὸ καταγελᾶσθαι μὲν πολὺ
αἴσχιστόν ἐστι, τὸ δ' ὀδυνᾶσθ' ἀνθρώπινον.

Stobaeus Floril. 89, 5 Μενάνδρου Ἐπιτρέποντος A. 1. τὸ] τοῦ A. μὲν πολὺ Heringa Obs. 244 | πολύ. παραπολὺ Bentl. καταγελασθῆναι πολὺ Nauck. 2. αἴσχιστόν Heringa] αἴσχιόν.

177

οὐκ οἰμώξεται
καταφθαρεὶς ἐν ματρυλείῳ τὸν βίον;

Harpocration et Suidas *ματρυλεῖον . . . Ἡρακλέων καὶ Δίδυμος τόπον τινά φασιν εἶναι ἐν ᾧ γρᾶες διατρίβουσαι δέχονται τοὺς βουλομένους καταμεθυσθῆναι. Μένανδρος Ἐπιτρέπουσιν κτλ. καταφθαρεὶς* N] *καταφθαρεῖσθε* ABC, *καταφθερεῖσθαι* D. *καταφθαρῆσθε* G. *κατὰ τρεῖς* Suid. an *ὁ καταπροεὶς*? nam cum *τὸν βίον* significet *τὴν οὐσίαν*, participio activo videtur opus esse. *ματρυλεῖον* praeter hunc versum quod sciam apud comicos non exstat: cum vero etiam *μαστρυλεῖον* (vel - *λλ* -) scribatur, prima syllaba, quod moneo contra Bernhardyum, produci videtur, praesertim si derivatum est a *μήτηρ*. Phot. *ματρυλεῖον· τόπος ἐν ᾧ γρᾶες μαστροποὶ διατρίβουσιν ἑταίρας ἔχουσαι καὶ δέχονται τοὺς βουλομένους· ἐκάλουν δὲ αὐτὰς καὶ μητέρας* (sic Naber. pro *μαςρυας*) *εὐφήμως*.

178

ἐπέπασα
ἐπὶ τὸ τάριχος ἅλας, ἐὰν οὕτω τύχῃ.

Athenaeus 3, 119 e *καὶ ἐπὶ αἰτιατικῆς* (*τὸ τάριχος*) *Μένανδρος Ἐπιτρέπουσιν κτλ.* Lexic. Herm. 325 *καὶ Μένανδρος ὁμοίως φησίν κτλ.* Cramer. Anecd. Par. IIII 248 *καὶ Μένανδρος ὁμοίως φησί κτλ.* partem eclogae (- *ἅλας*) adfert Eustath. 73 extr. *κατὰ δὲ Ἡρωδιανὸν καὶ τάριχος ἑκατέρως λέγεται, τὸ τάριχος καὶ ὁ τάριχος· φέρει δ' ἐκεῖνος καὶ χρήσεις ἀμφοῖν. Μένανδρος κτλ.* 1. *ἐπείτασα* cod. Cram. *ἐπιπάσω* Herm. 2. *ἐὰν* Elmsl. Edinb. Rev. III 191] *ἂν*.

179

οὐδὲν πέπονθας δεινόν, ἂν μὴ προσποιῇ.

Orion Anthologuom. 7, 8 *ἐκ τοῦ Γεωργοῦ*, sed margini eadem manu adscriptum *ἐκ τῶν ἀποτρεπόντων*. Plut. Mor. 475 c *οὐκ ἄχρηστον . . . ἔχειν ἀεὶ τὸ τοῦ Μενάνδρου πρόχειρον κτλ.* Stobaeus Floril. 108, 57 *Μενάνδρου* A. Lucian. Iov. trag. 53 *ὀρθῶς ἐκεῖνό μοι ὁ κωμικὸς εἰρηκέναι δοκεῖ κτλ.* om. poetae fabulaeque nomine Plut. Mor. 599 d. Diogenian. 7, 38. monost. 689. Ioann. Chrys. Hom. 80 p. 771 (M. Haupt. Opusc. III 380) *ἄκουσον καὶ τῶν ἔξωθεν ταῦτα φιλοσοφούντων καὶ λεγόντων 'οὐδὲν κακὸν πέπονθας ἐὰν μὴ πρ'.* *οὐδὲν δὲ* cod. Vind. *οὐθὲν* A Stob.

180

οὐχ εὕρεσις τοῦτ' ἐστίν, ἀλλ' ἀφαίρεσις.

Hephaestion. p. 62 Gaisf. ex cod. Saibant. (cf. Anecd. var. Schoell. et Studemund. I 77, 19) *εὕρηται καὶ εὕρησις καὶ εὕρεσις ... ἀλλὰ διὰ τοῦ ε̄ ἐν ἰάμβῳ κτλ. ἐν τοῖς Ἐπιτρέπουσιν.*

181

οἵ τηλικοῦτοι καὶ τοιοῦτοι τῷ γένει

Hephaest. p. 156 Gaisf. ex cod. Saibant. (cf. Anecd. var. Schoell. et Studemund. I 44, 14) *Μένανδρος ἐὰν (ἐν) ἐπιτρέπωσιν (Ἐπιτρέπουσιν) κτλ. τήν τοι ἐν τετάρτῳ ποδὶ συνέστειλε.* Bekker. Anecd. 1175 ad 826, 15 *καὶ παρὰ Μενάνδρῳ κτλ.* Photius 585, 9 *τηλικοῦτος ἐπὶ ἡλικίας τίθεται. οὕτως Μένανδρος.*

182

Priscianus 18, 167 *ἀρτίως καὶ ἄρτι et praeteritum paullo ante et praesens significat apud illos* (Atticos) . . . *Μένανδρος ἐν Ἐπιτρέπουσιν* ΕΙCΙΜΝ *πρὸς ἐκείνην λέγεις, ἄρτι γὰρ νοῶ. εἴσειμι* (O) *α. νοῶ*] *κατανοῶ* Ald. *ἔσιμεν πρὸς ἐκείνην ἔλεγες· ἄρτι γὰρ νοῶ* vel *ἔσιμεν πρ. ἐκ., ἄρτι γὰρ νοῶ λέγεις* Nauck. — ◡ — ◡̄ — *πρόσειμι δὲ πρὸς ἐκείνην, ἣν λέγεις· | ἄρτι γὰρ νοῶ* Herwerd. Obs. crit. 86.

183

ἐπιτρεπτέον τινὶ
ἔστιν περὶ τούτων.

Schol. Aristoph. Acharn. 1115 *ἐπιτρέψαι ὥστε κρῖναι. καὶ Μένανδρος ἐν Ἐπιτροπεῖ κτλ.* in R nil nisi prima tria verba.

184

ἐξετύφην μὲν οὖν
κλάουσα.

Schol. Eurip. Phoen. 1154 Dindf. *τύφεσθαί ἐστι τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς συγκεχύσθαι. Μένανδρος ... ἐν Ἐπιτρέπουσιν. ἐξετυφήθην* M. *ἐξετύφλων* (littera λ obscurius scripta) C. *ἐξετύφου* T. *κλάουσα* Mein.] *κλαίουσα. Ἐπιτρέπουσιν*] *ἐπιτρέπενον* I.

185

ἐχῖνος

χύτρας εἶδος μεγαλοστόμου καὶ μεγάλης. μέμνηται τῆς λέξεως ... Μένανδρος ἐν Ἐπιτρέπουσιν. Erotian. 73, 11 Klein. cf. Philem. 45.

ΕΥΝΟΥΧΟΣ

Terent. Eunuch. didascal. *graeca Menandru.* Terent. Eun. prol. 19 *nunc acturi sumus | Menandri Eunuchum.* initium fabulae

expressit Persius Sat. 5, 161 sq., ubi schol. '*hunc locum e Menandri Eunucho traxit, in quo Davum servum Chaerestratus adulescens adloquitur, tamquam amore Chrysidis derelictus, idemque tamen ab ea revocatus ad illam redit. apud Terentium personae inmutatae sunt.*' scilicet 'Davo Menandri apud Terentium Parmenonis, Chaerestrato Phaedriae, Chrysidi Thaidis nomen inpositum est. patrem Chaereae, cuius nomen Terentius reticet, Menandro Simonem adpellatum fuisse testatur Donatus ad 5, 5, 1, qui ad 3, 3, 1 de Chreme haec adnotat: *haec persona apud Menandrum adulescentis rustici est.* cf. Grauert. Anal. histor. philol. 156.' Mein. praeterea cf. quae infra ad *Κόλακα* adnotantur.

186

Terentius fabulae initio *quid igitur faciam? nón eam ne núnc quidem quom arcéssor ultro?* ubi Donatus *εἶτα τί ποιήσω . . . non eam? Probus distinguit. iungunt qui secundum Menandri exemplum legunt.* itaque Meinekius

εἶτα τί ποιήσω; μὴ προσέλθω μηδὲ νῦν,
αὐτῆς καλούσης;

Persius Sat. 5, 172 *quidnam igitur faciam? nec nunc cum arcessat et ultro supplicet accedam?* unde fortasse adici potest *αὐτῆς καλούσης* χἰκετευούσης *ἐμέ;* Hor. Serm. 2, 3, 262. 3.

187

μὴ θεομάχει, μηδὲ προσάγου τῷ πράγματι
χειμῶνας ἑτέρους, τοὺς δ' ἀναγκαίους φέρε.

Stobaeus Floril. 108, 46 *Μενάνδρου Εὐνούχῳ* A. Terentius 1, 1, 31 *neque praéterquam quas ípse amor moléstias habet áddas, et illas quás habet recté feras.* 1. *μὴ* Grot.] *καὶ μὴ* vel *μὴ καὶ* (B Vind.).

188

οὗτός ἐστι γαλεώτης γέρων.

Terent. 4, 4, 21 *víctus vétus veternosús senex, colóre mustelíno.* ubi Donatus *erravit Terentius non intellegens Menandreum illud οὗτός* (alii *αὐτός*) *ἐστιν γαλεώτης γέρων. ait autem stelionem, animal quod lacertae non dissimile est, maculoso corio: nempe ad id genus coloris facies exprimitur eunuchorum [corporis], quia plerique lentiginosi sunt.* Suidas *ἀσκαλαβώτης· Μένανδρος οὑτοσὶ* (*οὑτωσὶ* V) *δὲ γαλεώτης γέρων.* Bekker. Anecd. 452, 6 *ἀσκαλαβώτην, οὐχὶ καλαβώτην λέγουσι, μᾶλλον δὲ γαλεώτην. Μένανδρος οὕτως.* Plin. N. h. 29, 90 (stelionem) *Graeci coloten vocant et ascalaboten et galeoten . . . est . . plenus lentigine.*

189

πάντα τὰ ζητούμενα
δεῖσθαι μερίμνης φασὶν οἱ σοφώτεροι.

Stobaeus Floril. 29, 47 *Μενάνδρου Εὐνούχου* A. Clemens Alex. Strom. 5, 1, 11 *κατὰ τὸν Σοφοκλέα* (OR. 111). *τὰ δ' ὅμοια καὶ Μένανδρος ὁ κωμικὸς λέγει κτλ.* *σοφώτατοι* Clem.

190

Terentius Andr. 5, 5, 3 *égo deorum vítam ea propter sémpiternam esse árbitror, quód voluptates eórum propriae súnt: nam mi immortálitas pártast, si nulla aégritudo huic gaúdio intercésserit.* ubi Donatus *hanc sententiam totam Menandri de Eunucho transtulit.* Aristid. I 592 Dindf. *οὐκ ἐξ ἴσου τὰ πράγματα οἱ θεοὶ σφίσι τ' αὐτοῖς καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἔνειμαν, ἀλλ' αὐτοὶ μὲν ἅτ' ὄντες ἀθάνατοι καὶ κύριοι τῶν ἁπάντων ἀθανάτους καὶ τὰς εὐτυχίας ἔχουσιν.* quae sententia tam similis est Terentianae, ut Aristidem Menandri verba leviter inmutasse credam, Menandrum autem sic fere scripsisse:

οὐκ ἐξ ἴσου τὰ πράγμαθ' οἱ θεοὶ σφίσιν
αὐτοῖς τ' ἔνειμαν καὶ βροτοῖς. ἀλλ' αὐτίκα
αὐτοὶ μὲν ὄντες ἀθάνατοι καὶ κύριοι
ἁπαξαπάντων ἀθανάτους τὰς ἡδονὰς
ἔχουσιν.

191

συστομώτερος σκάφης

παροιμία ἐπὶ τῶν ... μὴ δυναμένων παρρησιάζεσθαι ... μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν τῷ Εὐνούχῳ. Zenob. 5, 95. cf. Diogenian. 8, 12. Phot. *συστομώτερον σκάφης ... ὁπότε ἐβούλοντο μέτοικον δηλῶσαι, ἢ σκάφην ἔλεγον ἢ σκαφηφόρον, διὰ δὲ τὸ ἀπαρρησίαστον εἶναι συστομώτερον ποιήσειν ἀπειλεῖν* (*ἠπείλουν*?) *σκάφης.* similiter, sed brevius Hesychius. cf. Boeckh. Oec. Ath. II 75. Photii verbis probabile fit Menandrum scripsisse (*καὶ*) *συστομώτερόν σε ποιήσω σκάφης.* Terent. 3, 5, 49 comparat Grauertus, quae similitudo non est nimia.

192

λύκου πτερά

Zenobius Milleri 87 (Mélanges p. 359) *λύκου πτερά· ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων εἴρηται ἡ παροιμία, ὅταν μέχρι τῶν λόγων ἄφοβος* (*ὁ φόβος* Diogenian. Vind. 3, 7. Macar. 5, 68. Suid.) *ᾖ* (*στῇ* Macar.). *πῶς γὰρ ἂν πτηνός τις γένοιτο λύκος; μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν Εὐνούχῳ.* cf. Cratet. 29, 3. nulla Menandri mentione facta praeter

eos quos supra commemoravimus Diogen. 6, 4. Gregor. Cypr. 2, 96. Leid. 2, 64. Apostol. 10, 80. Arsen. 34, 11. Boisson. Anecd. I 396 (*λύκου πτερόν*). fortasse etiam verba *πῶς γὰρ ἂν* | *πτηνὸς γένοιτό τις λύκος;* Menandri sunt. reperitur enim apud comicos *πτηνός*, ubi oratio supra soccum adscendit.

193

σιτοβόλια

ταμιεῖα ἵνα . . . οἱ πυροί. ἐν Μενάνδρου Εὐνούχῳ. Pollux 9, 44. 5. Terent. Eun. 2, 3, 19 confert Grauert. etiam Poll. 10, 137 *παρὰ τοῖς νεωτέροις ῥίσκοι* ad Menandri *Eunuchum* refert Meinekius conl. Terent. 4, 6, 16 *úbi sitast?* Th. *in rísco,* coniectura incerta. cf. Antiphan. 130. Posidipp. 10.

194

τρόφιμον

Terent. 2, 2, 58 *vídeo erilem fílium minórem huc adveníre.* Donatus *non potest Terentius τρόφιμον proprie dicere, et ideo erilem filium dicit.* consentaneum est hoc ipso vocabulo usum esse Menandrum. Phot. *τρόφιμος· ὁ νεώτερος οἰκοδεσπότης.*

Praeterea ad Terent. 3, 4, 1 Donatus *bene inventa persona est, cui narret Chaerea, ne unus diu loquatur, ut apud Menandrum.* ad 5, 5, 31 *quamobrem ínsigne aliquid fáceret* idem Donatus *manifestius hoc Menander explicat iam pridem infestum meretrici senem, post corruptum ab ea Phaedriam: nunc demum se inventa occasione vindicaturum.*

ΕΦΕΣΙΟΣ

Caecilii Statii fuit *Ephesio* vel sec. Spengelium *Ephesius.* O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] 40.

195

ἐγὼ μὲν ἤδη μοι δοκῶ, νὴ τοὺς θεούς,
ἐν τοῖς κύκλοις ἐμαυτὸν ἐκδεδυκότα
ὁρᾶν κύκλῳ τρέχοντα καὶ πωλούμενον.

Harpocratio *κύκλοι . . . ἐκαλοῦντο οἱ τόποι, ἐν οἷς ἐπωλοῦντό τινες . . . Μένανδρος Ἐφεσίῳ κτλ.* 1. *μὲν* N] *μὲν οὖν.* 2. *ἐνδεδυκότα* A. verba sunt aut 'servi ob facinus nescio quod timentis ne in catasta conlocatus venum detur' (Mein.) aut hominis liberi servitutis periculum metuentis. Poll. 7, 11 *κύκλοι ἐν τῇ νέᾳ κωμῳδίᾳ καλοῦνται ἐν οἷς πιπράσκεται τὰ ἀνδράποδα . . καὶ τὰ λοιπὰ ὤνια.* cf. Alexid. 99. Diphil. 55, 3.

196. 197

ἐπ' ἀρίστῳ λαβὼν
ὀψάριον
. . . .
τῶν ἰχθυοπωλῶν ἀρτίως τις τεττάρων
δραχμῶν ἐπώλει κωβιούς. B. πολλοῦ σφόδρα.

Athenaeus 9, 385 df ὀψάριον . . . ἐπὶ τοῦ ἰχθύος . . . Μένανδρος . . . ἐν Ἐφεσίῳ ἐπ' - ὀψάριον. εἶτ' ἐπιφέρει· τῶν ἰχθ. κτλ. v. 3. 4 idem 7, 309 e Μένανδρος Ἐφεσίοις κτλ. 1. ἐπαρίστῳ A. 3. ἀρτίως et 4. πολλοῦ σφόδρα om. A 385, πολλοῦ 309 add. Salvinius. 4. ἐπώλει] ἐτίμα A 309. κωβίους A 309. fortasse non πολλοῦ, sed ὀλίγου dixit, per ironiam.

198

παρέσομαι γὰρ ἓν δύο.

Suidas ἓν δύο· τὸ ταχέως, ὡς ἡμεῖς. Μένανδρος Ἐφεσίῳ. ἓν δύο Bentl.] ἔνδυο. 'dum aliquis unum duo numerare possit'.

199

ἔσχατος Μυσῶν

ταύτης μέμνηται τῆς παροιμίας Μένανδρος ἐν Ἐφεσίῳ. Miller. Mélanges 352. cf. 55.

200

Τενέδιος ἄνθρωπος

Zenobius 6, 9 Τένης ὁ Κύκνου . . . ἐνομοθέτησεν ἐπὶ τῶν δικῶν ἵστασθαι ἄνθρωπον πέλεκυν ἔχοντα κατὰ νῶτα τοῦ κρίνοντος καὶ τοῦ κρινομένου, ἵνα ὁ ἁλοὺς εὐθὺς τῷ πελέκει πληγεὶς ἀποθάνῃ. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία καὶ ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὄψεις . . . μέμνηται ταύτης ἐν Ἐφεσίῳ Μένανδρος. cf. Diogenian. 8, 58. Phot. et Suid. Τενέδιος (ἄνθρωπος, ξυνήγορος, πέλεκυς). Steph. Byz. Τένεδος.

ΗΝΙΟΧΟΣ

Cf. quae ad Antiphanis *Heniochum* adnotantur II 52.

201

ἀλλὰ θεὸς οὐδεὶς εἰς τὸ προκόλπιον φέρει
ἀργύριον, ἀλλ' ἔδωκεν εὔνους γενόμενος
πόρον, εἰσβολήν τ' ἔδειξεν εὐπορίας τινός,

ἣν ἂν παρῇς σύ, μηκέτ' αἰτιῶ θεόν,
ἤδη δὲ τῇ σαυτοῦ ζυγομάχει μαλακίᾳ.

Orion Anthologπom. 4, 1 (*περὶ προνοίας*) *ἐκ τοῦ Ἡνιόχου Μενάνδρου.* 1. *τὸ* Mein.] *τὸν.* 3. *πόρον εἰσβολήν τ'* Preller. Philol. III 521] *πόρνης βουλήν. πόρον ἢ 'σβολὴν* Nauck. Philol. VI 421. *πόρον λαβήν τ'* Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 aest. xv. 4. *σύ* add. K. *μηκέτ' αἰτιῶ θεόν* Schneidewin.] *μηκέτι τὸν θεὸν αἰτῶ.* 5. *μαλθακίᾳ* cod. *ἤδη δὲ σ. ζ. τῇ μαλακίᾳ* Schneidewin.

3. *εἰσβολήν*, ut Arist. Ran. 1104 *εἰσβολαὶ σοφισμάτων* (*ἀφορμαί, ἀρχαί* schol.). 5. Phot. *ζυγομαχεῖ· στασιάζει. ὡς οἱ βόες ἐξευγμένοι. μετῆκται ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν πρὸς ἀλλήλους μάχης· ἐκεῖνοι γὰρ πολλάκις ὅταν ἕλκωσι κάμνοντες ἐπερείδουσι* (*ἀπερ.*) *τὸ βάρος πρὸς ἀλλήλους.* Hesych. *ζυγομαχεῖν· τὸ τοῖς οἰκείοις διαφέρεσθαι.* cf. 673. adesp. 207. Ruhnk. Tim. 130. 1.

202

οὐδείς μ' ἀρέσκει περιπατῶν ἔξω θεὸς
μετὰ γραός, οὐδ' εἰς οἰκίαν παρεισιὼν
ἐπὶ τοῦ σανιδίου. τὸν δίκαιον δεῖ θεὸν
οἴκοι μένειν σῴζοντα τοὺς ἱδρυμένους.

Iustinus De monarch. p. 39 (140 Otto) *Μένανδρος ἐν Ἡνιόχῳ λέγει κτλ.* v. 1—3 (*σανιδίου*) Clemens Alex. Protrept. 7, 75 *Μένανδρος γοῦν ὁ κωμικὸς ἐν Ἡνιόχῳ ἐν Ὑποβολιμαίῳ τῷ δράματι κτλ. τοιοῦτοι γὰρ οἱ μητραγύρται.* 1. *ἔξωθεν* Argent. Iust. 2. *μετὰ γραὸς* om. Iustin. 4. *ἱδρυμένους*] *αἰτουμένους*? apud Clementem *ἐν Ὑποβολιμαίῳ* eicit Dindf. *ἐν Ἡν. καὶ ἐν Ὑπ.* Mein., similem in *Hypobolimaeo* sententiam significari ratus.

1. Eurip. Hippol. 106 *οὐδείς μ' ἀρέσκει νυκτὶ θαυμαστὸς θεός.* 'perstringit comicus Cybeles sacerdotes, qui *cum anu* circumibant urbes in gratiam deae stipem petentes'. Potter. *σανίδιον* est *tabula divinatoria.* Lobeck. Agl. I 253.

203 a b c

ἐλεεῖν δ' ἐκεῖνος ἔμαθεν εὐτυχῶν μόνος.
. . . .
ὁ χρηστός, ὡς ἔοικε, καὶ χρηστοὺς ποιεῖ.
. . . .
μί' ἐστὶν ἀρετὴ τὸν ἄτοπον φεύγειν ἀεί.

Orion Anthologπom. 7, 6 (*περὶ ἀρετῆς*) *ἐκ τοῦ Ἡνιόχου Μενάνδρου.* v. 2 Boissonad. Anecd. I 158. v. 3 monost. 339 (*τὸ ἄτοπον*). — 1. *ille* (iustus sine dubio vel bonus) *solus didicit in rebus*

secundis alios *miserari*. δ' ὁ κοινὸς Duebner. apud Both. '*humanus* et *aequus* omnibus'. ἐλεεῖν δ' ἐλεινοὺς — ἀτυχῶν Herwerd. Obs. crit. 86. ἐλεεῖν δ' ἐλεεινὸς ἔμαθεν εὐτυχ. Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 aest. VII. frustra. coniungi possunt v. 1 et 2, si cum H. Iacobi V CCLII ordinem inmutes (2. 1). 3. quomodo *una* de virtutibus vel *sola* virtus dici possit τὸν ἄτοπον vel τὴν ἀτοπίαν (sic enim interpretatur Meinek. IIII 368) fugere non video. verum enimvero una virtus est semper fugere iniustum: itaque scr. τἄδικον (τὸ ἄτοπον monost.) φεύγειν ἀεί.

204

τὸν δὲ παῖδ' οὐδ' εἴδομεν,
ἀλλ' ἁρπαγὴν αὐτῷ κατασκευάζομεν.

Ammonius 22 ἁρπαγή ... τὴν μετὰ βίας ἀφαίρεσιν δηλώσει ... καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ... ἐν Ἡνιόχῳ κτλ. v. 2 Bachmann. Anecd. 376, 25 ἁρπαγὴ ἡ μετὰ βίας ἀφαίρεσις, ἁρπάγη δὲ τὸ ἄγκιστρον, δι' οὗ τῶν φρεάτων τὰ ἀγγεῖα ἐξαίρομεν. καὶ Μένανδρος κτλ. cf. Herodian. I 304, 6. 7. II 856, 32. 3. 1. οὐδ' εἴδομεν Heringa Obs. 286] οὐ δίδομεν. οὐ διήσομεν '*non transmittemus*' Mein. sententiae magis convenire videtur οὐχ εἵλομεν *non cepimus*, sed capturos esse speramus. 2. ἁρπαγὴν Valcken. coni. Antiphan. 74, 3] ἁρπάγην.

205

ὧν δὲ μὴ αἴτιος τρόπος,
τά γ' ἀπὸ τῆς τύχης φέρειν δεῖ γνησίως τὸν εὐγενῆ.

Stobaeus Floril. 108, 45 Μενάνδρου Ἡνιόχῳ A. 1. μή 'στιν Mein. 2. τό γ' ἀπὸ A. τἀπὸ Mein. in ed. Stob. trimetros constituit Grotius ὧν δὲ μὴ τρόπος αἴτιος, | τὰ τύχης κτλ. *quorum non hominis ingenium culpam sustinet, mala a fortuna nobis inflicta ferre decet hominem ingenuum.* scilicet quae nostra culpa animis insita sunt vitia, ea non ferri sed exstirpari iubet. — cum v. 2 Antiphan. 281 contulit Meinekius. com. anon. Athen. 10, 458 c σοφός ἐστιν ὁ φέρων τἀπὸ τῆς τύχης καλῶς.

206

αὐτολήκυθοι

... τὸ ὄνομα καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἔν τε Ἡνιόχῳ καὶ Δακτυλίῳ. Harpocration. cf. 105. Antiphan. 16.

207

παρῷμμαι

ἐν ὑπεροψίᾳ εἰμί. Μένανδρος Ἡνιόχῳ. Photius. ἠνιόβωι cod.

208

χειμάζειν

τὸ ἐνοχλεῖν, ὡς Μένανδρος ἐν Ἡνιόχῳ. Ammonius 146. — cf. fr. 404, 7. 970. Philem. 28, 10.

Praeterea cf. 880.

ΗΡΩΣ

Ἥρως fuit etiam Diphili, *Ἥρωες* multorum.

209

δέσποιν', Ἔρωτος οὐδὲν ἰσχύει πλέον,
οὐδ' αὐτὸς ὁ κρατῶν τῶν ἐν οὐρανῷ θεῶν
Ζεύς, ἀλλ' ἐκείνῳ πάντ' ἀναγκασθεὶς ποιεῖ.

Stobaeus Floril. 63, 21 *Μενάνδρου Ἥρωι* A. 1. *ὦ δέσπ.* A. 2. *τῶν* add. Grot. not. *θεῶν* om. A. 3. *ἐκεῖνο* Voss. *ἀναγκασθεὶς πάντα* A. *ποεῖ* Voss.

210

ἐχρῆν γὰρ εἶναι τὸ καλὸν εὐγενέστατον,
τοὐλεύθερον δὲ πανταχοῦ φρονεῖν μέγα.

Stobaeus Floril. 89, 7 *Μενάνδρου Ἥρωι* A. 1. *τὸ* A Voss.] *τὸν.* 2. *τοὐλεύθερον δὲ* Bentl.] *τὸν ἐλεύθερον δὲ δεῖ.*

211

ὡς οἰκτρόν, ἡ [τὰ] τοιαῦτα δυστυχῶ μόνη,
ἃ μηδὲ πιθανὰς τὰς ὑπερβολὰς ἔχει.

Stobaeus Floril. 104, 13 *Μένανδρος Ἥρωι* A. 1. *ἡ*] *εἰ* B corr. at cf. *γελοῖον, ὃς κτλ.* 100 et multa alia eiusdem modi. *τὰ* del. G. A. Hirschig. Annot. crit. 21.

212

χοῦς κεκραμένου
οἴνου· λαβὼν ἔκπιθι τοῦτον.

Athenaeus 10, 426 c *Μένανδρος ἐν Ἥρωι ἔφη κτλ.* in exitu suppleri possunt multa.

213

πεφαρμάκευσαι, γλυκύτατ', ἀναλυθεὶς μόλις.

Suidas *ἀναλυθῆναι· τὸ καθαρμῷ τινι χρήσασθαι φαρμάκων. Μένανδρος Ἥρωι κτλ. ἐπεφαρμάκευσο γλυκύτ'* A cum Zonara 202.

ἐπεφαρμάκευσον B. ἐπεφαρμάκευσον E. ἐπιφαρμάκευσον ceteri. corr. Lobeck. (πεφαρμάκευσ' ὦ) et Mein. ἀναλωθεὶς B. ἀναλωθεὶς (suprascr. υ) E. *vix purgatus denuo es fascinatus.* Hesych. ἀναλῦσαι· τὸ βεβλαμμένον τινὰ δι' ἐπῳδῆς ἀπαλλάξαι. 'quemadmodum καταδεδέσθαι idem est quod πεφαρμακεῦσθαι, sic λύειν et ἀναλύειν est *veneficia solvere.*' Lobeck. Aglaoph. 644.

214

εὖ ἴσθι, κἀγὼ τοῦτο συγχωρήσομαι.

Ammonius 76 Μένανδρος ἐν Ἥρωι κτλ.

215

Bekker. Anecd. 1262 ἀπὸ τοῦ θηλυκοῦ τοῦ παῖς γίνεται ἡ παιδίσκη καὶ αἱ παιδίσκαι τῶν παιδισκῶν περισπωμένως ὡς μονογενές 'τῶν παιδισκῶν τινι δούς,' παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Ἥρωι. Meinek. τῶν δὲ παιδισκῶν τινι | δούς.

216

ὦ δυστυχής, εἰ μὴ βαδιεῖ

Choerobosc. Marcian. 489 Gaisf. 163, 11 ὁ δυστυχής ὦ δυστυχής, ὡς παρὰ τῷ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Ἥρωι κτλ. βαδιεῖ Schneidewin. G. g. A. 1848 p. 1795] βαδιῇς. — cf. 137.

Praeterea cf. fr. 879.

ΘΑΙΣ

Athenaeus 13, 567 c δράματα ἀπὸ ἑταιρῶν ἔσχε τὰς ἐπιγραφὰς . . . Μενάνδρου Θαΐς. cf. quae ad Pherecratis *Corianno* adnotantur I 162. 3. Martial. 14, 187 Μενάνδρου Θαΐς. *haec primum iuvenum lascivos lusit amores: nec Glyceră pueri, Thais amica fuit.* 'i. e. primum in scaena exhibuit et materiam comoediae fecit amantem adulescentem . . . quod sive verum est sive finxit, parum interest: certe Martialis id se credere praefert.' Gronov. Observ. script. eccles. p. 28. non audiendus est Leutsch. Philol. XV 625. Propert. 2, 6, 3 *turba Menandreae fuerat nec Thaidos olim tanta.* et 5, 5, 42 *Thais pretiosa Menandri, cum ferit astutos comica moecha Getas. in mores te verte viri: si cantica iactat, i comes et voces ebria iunge tuas. ianitor ad dantes vigilet: si pulset inanis, surdus in obductam somniet usque seram. nec tibi displiceat miles non factus amori, nauta nec attrita si ferat aera manu . . . aurum spectato, non quae manus adferat aurum.* quae omnia quodammodo e Menandro videntur derivata esse. Varro Non. Marcell. 4 p. 286

Mercer. (321 Quicherat.) et 14, 536 (626) demittere: *cum etiam Thais Menandri tunicam demissam habeat ad talos,* qui non erat meretricum, sed matronarum habitus. Ovid. A. am. 3, 603 *quae venit ex tuto, minus est accepta voluptas: ut sis liberior (?) Thaide, finge metus.* Lucian. Rhet. praec. 12 (*φαίη ἂν*) *ὑπομειδιάσας . . . Αὐτοθαΐδα τὴν κωμικὴν ἢ Μαλθάκην ἢ Γλυκέραν τινὰ μιμησάμενος τῷ προσηνεῖ τοῦ φθέγματος.* cf. Alciphro 2, 4, 19 (exscr. sub tit. *Ἐπιτρεπόντων*). fuit etiam L. Afranii *Thais.* O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] 207. Ritschl. Parerg. 142 n. 2. de accentu Herodian. II 91, 9 *τὰ εἰς ῑς λήγοντα καθαρὸν θηλυκά, εἴτ' ἄλλῳ εἴτε καὶ τῷ ᾱ παραληγόμενα . . φιλεῖ . . . ὀξύνεσθαι, οἷον . . Λαΐς, Θαΐς.*

217

ἐμοὶ μὲν οὖν ἄειδε τοιαύτην, θεά,
θρασεῖαν, ὡραίαν δὲ καὶ πιθανὴν ἅμα,
ἀδικοῦσαν, ἀποκλῄουσαν, αἰτοῦσαν πυκνά,
μηδενὸς ἐρῶσαν, προσποιουμένην δ' ἀεί.

Plutarchus Mor. 19 a *ὁ Μένανδρος ἐν τῷ προλόγῳ τῆς Θαΐδος πεποίηκεν κτλ. ἄειδε* (non *ᾆδε*) dixit Homerum imitatus. cf. Cratin. 305. Eupol. 139, 2.

218

φθείρουσιν ἤθη χρήσθ' ὁμιλίαι κακαί.

Paulus Ep. Corinth. I 15, 33. ubi adscripta repperit H. Stephanus (Com. gr. p. 351) haec *Μενάνδρου τοῦ κωμικοῦ γνώμη ἐν Θαδίᾳ* (*Θαΐδι*). ac Menandro tribuunt Hieronymus (III fol. 148 d. V fol. 86 d. VIIII 185 b. 248 c), Photius Quaest. Amphiloch. 151 (Mai. Script. vet. VIIII 102). Euripidi adscribit Socrates Hist. eccl. III 16 p. 155 d. nomen poetae omittit cum aliis (cf. Nauck. Eurip. fr. 1013) Clem. Alex. Paed. 2, 6, 50. Strom. 1, 14, 59. cf. mon. 738. Tertull. Ad uxor. 1, 8 *bonos corrumpunt mores congressus mali.* Diodor. 16, 54 extr. (*Φίλιππος*) *ταῖς πονηραῖς ὁμιλίαις διέφθειρε τὰ ἤθη τῶν ἀνθρώπων.* — mutuatus est ut solebat versum Menander ab Euripide.

219

κατὰ μυὸς ὄλεθρον

ἡ παροιμία λέγει. μέμνηται δὲ αὐτῆς Μένανδρος ἐν τῇ Θαΐδι Aelian. H. an. 12, 10. cf. Philem. 211 cum eis quae adnotavimus.

220

Ἄρης τύραννος

(*ἐκ τῶν Τιμοθέου Περσῶν*) . . . *μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν Θαΐᾳ* (*Θαΐδι* Mill.). Miller Mélanges 363. Macar. 2, 39 *Ἄρης τύραννος· ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι διαπραττομένων*. Suid. et Hesych. *Ἄρης τ.* Timoth. fr. 8 Bergk. Plut. Ages. 14 *πολλοῖς ἐπῄει τὰ τοῦ Τιμοθέου λέγειν· Ἄρης τύραννος· χρυσὸν δὲ Ἑλλὰς οὐ δέδοικεν.* cf. Plut. Demetr. 42.

221

πτωχότερος κίγκλου

παροιμία ᾗ κέχρηται Μένανδρος Θαΐδι. Photius et Suidas (*κίγκλος*). Miller. Mélanges 354 *πτωχότερος λεβηρίδος ἢ κινδάλου* (scr. *κίγκλου*). *μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν Θ[ηβ]αΐδι. ἐπὶ τῶν πάνυ πενήτων καὶ ἀσθενῶν εἴρηται ἡ παροιμία.* cf. Apostol. 9, 82. 10, 49. 15, 4 et Aristoph. fr. 29. 35.

222

μέταυλος

ἐστὶν ἡ ῥυπαρὰ λεγομένη αὐλή, οὗ ὄρνιθες ἦσαν . . . Μένανδρος Θαΐδι. Harpocration 127, 25. cf. Aristoph. fr. 371.

Praeterea cf. 407.

ΘΕΟΦΟΡΟΥΜΕΝΗ

I. e. *Puella fatidica.* Alciphr. 2, 4 extr. *μαντεύσαιτο ἡ Φρυγία τὰ συμφέροντα κρεῖσσον τῆς θεοφορουμένης σου κόρης.* Schol. Eurip. Androm. 103 (ex emend. Fritzsch. Toeppel. Progr. Neobr. 1857 p. 13) *μονῳδία ἐστὶ τὸ δι' ἑνὸς προσώπου θρηνοῦντος. ὥστε τὸ 'Ἀσιάτιδος γῆς' οὐ μονῳδία ἐστίν . . . οὐδὲ τὰ ἐν Θεοφορουμένῃ* (sic Vat., *θεοφορουμένῳ ἢ* Venet.) *ᾀδόμενα· οὐ θρηνεῖ γάρ.* quae ad Menandri fabulam videntur pertinere. *Θεοφόρητος* fuit Alexidis.

223

εἴ τις προσελθών μοι θεῶν λέγοι 'Κράτων,
ἐπὰν ἀποθάνῃς, αὖθις ἐξ ἀρχῆς ἔσει·
ἔσει δ' ὅ τι ἂν βούλῃ, κύων, πρόβατον, τράγος,
ἄνθρωπος, ἵππος· δὶς βιῶναι γάρ σε δεῖ·
εἱμαρμένον τοῦτ' ἐστίν, ὅ τι βούλει δ' ἑλοῦ'·
ἅπαντα μᾶλλον, εὐθὺς εἰπεῖν ἂν δοκῶ,
ποίει με πλὴν ἄνθρωπον· ἀδίκως εὐτυχεῖ
κακῶς τε πράττει τοῦτο τὸ ζῷον μόνον.

ὁ κράτιστος ἵππος ἐπιμελεστέραν ἔχει
ἑτέρου θεραπείαν· ἀγαθὸς ἂν γένῃ κύων,
ἐντιμότερος εἶ τοῦ κακοῦ κυνὸς πολύ.
ἀλεκτρυὼν γενναῖος ἐν ἑτέρᾳ τροφῇ
ἔστιν, ὁ δ' ἀγεννὴς καὶ δέδιε τὸν κρείττονα·
ἄνθρωπος ἂν ᾖ χρηστός, εὐγενής, σφόδρα
γενναῖος, οὐδὲν ὄφελος ἐν τῷ νῦν γένει.
πράττει δ' ὁ κόλαξ ἄριστα πάντων, δεύτερα
ὁ συκοφάντης, ὁ κακοήθης τρίτα λέγει.
ὄνον γενέσθαι κρεῖττον ἢ τοὺς χείρονας
ὁρᾶν ἑαυτοῦ ζῶντας ἐπιφανέστερον.

Stobaeus Floril. 106, 8 *Μενάνδρου Θεοφορουμένου* (sic) A. v. 2 Sueton. Vesp. 23 *de Cerylo liberto, qui dives admodum, ob subterfugiendum quandoque ius fisci, ingenuum se et Lachetem mutato nomine coeperat ferre: ὦ Λάχης, Λάχης* (Men. fr. 921), *ἐπὰν ἀποθάνῃς, αὖθις ἐξ ἀρχῆς ἔσει κηρύλος.* v. 16. 17 Schol. Eurip. Hipp. 426 *ὁ βίος ἥδεται τοῖς πονηροῖς, ὡς Μένανδρος κτλ.* v. 16 Athenaeus 6, 248 d *πράττει γὰρ πάντων ὁ κόλαξ ἄριστα, ὁ καλὸς εἶπεν Μένανδρος.* v. 18. 19 Plutarch. Mor. 739 f *πολλάκις παρίσταται καὶ τὰ τοῦ κωμικοῦ γέροντος* (i. e. *Κράτωνος*) *κτλ.*

1. *Κράτων* Gesner.] *κρατῶν. Κρίτων* vel *Στράτων* Valck. 4. *δὶς β.* A]*διαβ.* 5. *αἱροῦ καὶ ἕλου* A. 11. *εἶ*] *ἢ* (non *ᾖ*) A. 13. *ὁ δ'*] *οὐδ'* A. 14. *ἐὰν ᾖ ἄνθρωπος χρηστὸς* A. *ἂν δ' ᾖ* Mein. 16. *δεύτερος συκ.* A Schol. Eur. 17. *τὰ τρίτ' ἔχει* cod. Caes. et Vind. Stob. *τρίτος λέγεται* A Schol. Eur. *τρίτατος* (sine *λέγ.*) B I.

12. scr. *ἐν προτέρᾳ τροφῇ.* nam non solum *aliter,* sed *melius* alitur. cf. Plat. Lach. 183 b *προτέρους πρὸς τὰ τοῦ πολέμου* et ad fr. 474 H. Iacobi. 13. de forma *ἀγεννής* cf. Heind. Plat. Charmid. 158 c. Schneider. Plat. Reip. 7, 529 a (*ἀγεννῶς*). Plat. com. 46, 6. 17. *τὰ δεύτερα λέγειν* 484, *τὰ πρῶτα λ.* Strattid. 1.

224

καὶ ταχὺ
πάλιν τὸ πρῶτον περισοβεῖ ποτήριον
αὐτοῖς ἀκράτου.

Athenaeus 11, 504 a *Μενάνδρου . . . πάλιν ἐκ Θεοφορουμένης κτλ.* 1. *καὶ*] *παῖ* Toeppel. Progr. Neobr. 1857, 13. deleto v. 2 *πάλιν* (*πάλι* A), quod ex Athenaei verbis (*πάλιν ἐκ Θεοφ.*) inepte repetitum censet, Cobetus N. 75 *καὶ ταχὺ τὸ πρῶτον περισόβει π.* 'quae domini verba sunt ad servulum'. paullo ante Athenaeus

ipse *ἔδωκε τῷ παιδὶ περισοβεῖν ἐν κύκλῳ κελεύσας.* et 4, 130 c *περισοβεῖν ἐκέλευε τοῖς παισίν.* cf. Amphid. 18. an *πάλιν ὡς τὸ πρῶτον κτλ.*?

225

ὁ πλεῖστον νοῦν ἔχων
μάντις τ' ἄριστός ἐστι σύμβουλός θ' ἅμα.

Stobaeus Floril. 3, 6 *Μενάνδρου Θεοφορουμένῳ* A. 2. *τ'* add. Salvin. — hic quoque Menander Euripidem imitatur fr. 963 N. *μάντις δ' ἄριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς.* Cic. De div. 2, 5, 12 *bene qui coniciet, vátem hunc perhibeto óptimum.* Eurip. Hel. 757 *γνώμη δ' ἀρίστη μάντις* (Mein.).

226

μέσως μεθύων τὴν Θηρίκλειον ἔσπασεν.

Athenaeus 11, 472 b *θηλυκῶς δὲ τὴν Θηρίκλειον εἶπε Μένανδρος ἐν Θεοφορουμένῃ κτλ.* *τὴν* add. Schweigh. recte: nam sic demum Menandrum feminino genere usum esse adparet. *θηρικλείαν* Mein. V 103. cf. fr. 324. *μέσως* corruptum videtur. fort. *μεστὴν.*

227

ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἐπεφάνης.

ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως ἐπ' ὠφελείᾳ καὶ σωτηρίᾳ φαινομένων... Μένανδρος Θεοφορουμένῃ. Schol. Plat. 394 Bekk. cf. Creuzer. Plotin. De pulchrit. p. 534. fortasse *ἀπὸ μηχανῆς θεὸς | ἡμῖν ἐπεφ.* cf. fr. 278.

228

δεύτερος πλοῦς

παροιμία ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς τι πραττόντων, παρόσον οἱ διαμαρτόντες κατὰ τὸν πρότερον πλοῦν ἀσφαλῶς παρασκευάζονται τὸν δεύτερον... Μένανδρος... Θεοφορουμένῃ. Schol. Plat. 381 Bekk. Aristot. Eth. Nicom. 2, 9 (1109 a 34) *ἐπεὶ οὖν τοῦ μέσου τυχεῖν ἄκρως χαλεπόν, κατὰ τὸν δεύτερον, φασί, πλοῦν τὰ ἐλάχιστα ληπτέον τῶν κακῶν.* cf. Polit. 3, 13 (1284 b 19). Suid. *δεύτερος πλοῦς· ὅτε ἀποτυχών τις οὐρίου κώπαις πλεῖ.* cf. fr. 241 et Heindorf. Plat. Phaed. 99 b.

ΘΕΤΤΑΛΗ

Plinius N. h. 30, 6. 7 *nec quisquam dixit . . . quando* (ars magica) *transisset* ad *Thessalas matres . . . miror equidem Achillis populis famam eius in tantum adhaesisse, ut Menander quoque...*

Thessalam cognominaret fabulam, complexam ambages feminarum detrahentium lunam. cf. Arist. Nub. 749. Plat. Gorg. 513 a cum eis quae adn. Heindorf. Hor. Epod. 5, 45. 8. Verg. Buc. 8, 69. Ovid. Met. 7, 207 sq. — de accentu Herodian. I 321, 12. II 4, 39 (Steph. Byz. Θεσσαλία p. 311, 1 Mein.) τὸ Θεττάλη δρᾶμα Μενάνδρου βαρύνεται παρὰ Ἀττικοῖς εἰς ἰδιότητα τεθέν. i. e. 'cum e communi significatione in rei certae proprietatem' concesserit, 'diversitate accentus separatur.' Gellius 17, 3 extr.

229

καὶ τὸ κεράμιον
ἀνέῳχας· ὄζεις, ἱερόσυλ', οἴνου πολύ.

Bekker. Anecd. 399, 24 ἀνέῳγεν, οὐχὶ ἤνοιγε, καὶ ἀνεῴγετο λέγουσι . . . Θετταλῇ κτλ. Suidas ἀνεῴγεισαν . . . Θετταλῇ· καὶ τὸ κεράμιον ἀνέῳγεν (ἀνέῳχεν AC). Zonaras 213 ἀνέῳγα . . . καὶ ἐν Θετταλοῖς· τὸ κεράμιον ἀνέῳκται. Cram. Anecd. Par. IIII 113, 29 ἐν Θετταλίᾳ et ἀνέῳχας. ex *Menandri Thessala* haec excerpta esse omnibus constat. confert O. Ribbeck. Com. R.[2] 216 L. Afranii fr. 14 (3) *ex ore mi oculis tui bibiones involant.* bibiones sunt *vermiculi vinum super natantes.*

230

μικρά γε πρόφασίς ἐστι τοῦ πρᾶξαι κακῶς.

Stobaeus Floril. 4, 40 Μενάνδρου Θετταλή A. γε om. Voss.

231

εὐθυμία βίε τὸν δοῦλον τρέφει.

Stobaeus Floril. 62, 31 Μενάνδρου Θεττάλῃ A. βί A. βέλτιστε Gaisf. τοι Τίβιε Bentl. cf. Leucon. 3. Menand. 1075. emendatio, cum multa nomina in βιος exeant, admodum dubia. στρέφει A.

232

ἔλυσ' ἐμαυτόν, εἶτ' ἀπέδραν μόνος.

Zonaras 274 ἀπέδραν καὶ ἀπέδρα χρὴ λέγειν, οὐχὶ ἀπέδρασα καὶ ἀπέδρασεν. ἔλυσ' ἐμαυτόν κτλ. Bekker. Anecd. 420, 1 Μένανδρος Θετταλοῖς· εἶτ' ἀπέδραν μόνος. Suidas ἀπέδρα· καὶ τὸ πρῶτον πρόσωπον ἀπέδραν . . . Μένανδρος Θεττάλῃ (Θετταλεῦσιν AB Med. Θετταλέσιν E) εἶτ' ἀπέδραν (sic ABE) μόνος. — μόλις μόνος Naber. Mnem. nov. VIII 416. ἔλυσ' ἐμαυτὸν αὐτὸς O. Hense Lect. Stob. 20 adn. at semper quod sciam αὐτὸς ἐμαυτόν,

ut etiam ad quem provocat Eurip. Bacch. 614. ac fortasse initio excidit *δεσμῶν* vel aliquid simile.

233

ὁλόκληρος οὗτός σοι, ξένε.

Photius *ὁλόκληρος· οἱ ἄρχοντες ἐδοκιμάζοντο εἰ ὁλόκληροί εἰσιν· Μένανδρος Θετταλῇ κτλ.*

234

λυχνοκαΐαν

εἴρηκεν ... Μένανδρος ἐν Θετταλῇ. Pollux 10, 115. cf. Cratin. 227 (cum supplem.). ex cod. Laurentiano Pollucis Maassius Herm. XV 619 *Μένανδρος δὲ ἐν Θετταλῇ λ ύ χ ν ω ν ἀ φ ά ς. περὶ λύχνων ἀφάς* Herodot. 7, 215.

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Terentius Eunuch. prol. 9 *idem* (Luscius Lavinius) *Menandri Phasma nunc nuper dedit atque in Thensauro scripsit* cet., ubi Donatus argumentum fabulae Luscii sic exponit: *adulescens, qui rem familiarem ad nequitiam prodegerat, servum mittit ad patris monumentum, quod senex sibi vivus magnis opibus adparaverat, ut id aperiret inlaturus epulas, quas pater post annum decimum caverat sibi inferri. sed eum agrum, in quo monumentum erat, senex quidam avarus ab adulescente emerat. servus ad aperiendum monumentum auxilio usus senis, thesaurum cum epistula ibidem reperit. senex thesaurum, tamquam a se per tumultum hostilem illic defossum, retinet et sibi vindicat. adulescens iudicem capit: apud quem prior senex, qui aurum retinet, causam suam sic agit: 'Athenienses, bellum cum Rhodiensibus quod fuerit, quid ego hic praedicem?' et cetera, quae contra naturam iurisque consuetudinem posita argumenta notat Terentius.* videtur autem Luscius 'si summam rei spectes, Menandreae fabulae ordinem retinuisse'. Mein. Fronto Anthol. Pal. 12, 233 *τὴν ἀκμὴν Θ η σ α υ ρ ὸ ν ἔχειν, κωμῳδέ, νομίζεις, οὐκ εἰδὼς αὐτὴν Φ ά σ μ α τ ο ς ὀξυτέρην.* — bellum illud Rhodiensium contra Athenienses, quod apud Donatum commemoratur, idem esse cum bello Antigonum inter et Cassandrum gesto 315—312 a. Chr. (Diodor. 19, 77. Droysen. Hellenism. II[2] 33 sq.) et Menandri *Thesaurum* actam esse inter 310 et 308 a. Chr. arbitratur Dziatzko Ann. Fleckeisen. 1880, 811. 12.

235

εἶτ' οὐ μέγιστός ἐστι τῶν θεῶν Ἔρως
καὶ τιμιώτατός γε τῶν πάντων πολύ;

οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἐστὶ φειδωλὸς σφόδρα
ἄνθρωπος οὐδ' οὕτως ἀκριβὴς τοὺς τρόπους,
ὃς οὐχὶ τούτῳ μερίδα τῷ θεῷ νέμει
τῆς οὐσίας· ὅσοις μὲν οὖν πρᾴως ἔχει,
νέοις ἔτ' οὖσι τοῦτο προστάττει ποιεῖν·
οἱ δ' εἰς τὸ γῆρας ἀναβολὰς ποιούμενοι,
οὗτοι προσαποτίνουσι τοῦ χρόνου τόκους.

Stobaeus Floril. 63, 13. 14. 13 (v. 1—5) *Ἀλέξιδος* A (perperam coniuncti cum Alexidis fr. 289). 14 (v. 6 sq.) *Μενάνδρου Θησαυρῶν* A. versus 1—5 quoque Menandri esse demonstravit Tyrwhittus apud Gaisford.

1. *οὐ* Arsen. Viol. p. 101] *οὖν*. 2. *γε* om. A. 5. *τῶν θεῶν* A. 6. *ὅσοις* om. A. *ἔχ*[ε] A. 7. *ἔτ' οὖσι* B] *αἰτοῦσι*. *προστάττει* AB] *προστάττειν*. 9. *τοῦ χρόνου* AB] *ὡραίους*. in hoc *ἀωρίας* latere putabat Bentl.

4. Toeppelius Progr. Neobr. 1857, 14 confert Plut. Cat. mai. 3 *ὡς οὐδὲν δέοιτο ταμίου λίαν ἀκριβοῦς* (nos *genau*). 9. *τοῦ χρόνου*, i. e. *morae usuras, Verzugszinsen.* nihil agit Hirschig. Ann. crit. 21.

236

ὅταν δ' ἐρῶντος τόλμαν ἀφέλῃς οἴχεται,
εἰς τοὺς ἰαλέμους τε τοῦτον ἔγγραφε.

Stobaeus Floril. 64, 18 *τοῦ αὐτοῦ* (*Μενάνδρου* 17) *Θησαυρῷ* A. 2. *ἔγγραφε* B Arsen.] *ἔγραφε*. *ἰαλέμους*, cf. quae ad Amphidis *Ἰάλεμον* adnotantur II 241. Maxim. Planud. Walz. Rhet. V 541, 8 *ὁ ἰάλεμος εἶδός ἐστι θρήνου. τοὺς ἀξίους οὖν ἐλέου διὰ τὴν ἀμαθίαν ὁμωνύμως ἰαλέμους ἐκάλεσεν* (*Ἑρμογένης*).

237

πολλοῖς ὑπέκκαυμ' ἔστ' ἔρωτος μουσική.

Stobaeus Floril. 63, 18 *Μενάνδρου Θησαυροῖς* A.

238

ἄσιτος ἑπτὰ μῆνας, ὕδατος στράγγ' ἔχων

Photius *στράγγα· Μένανδρος Θησαυρῷ κτλ.* Etymol. m. 729, 43 *στράγξ· ἡ ἐπισχεθεῖσα ῥύσις. καὶ Μένανδρος· ὕδατος κτλ.* cf. M. Schmidt. Didym. p. 69.

Digitized by Google

239

κανθάρου μελάντερος

παροιμία. Μένανδρος Θησαυρῷ. Photius et Suidas. add. Suidas *καὶ κανθάρου σοφώτερος, ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοηθῶν.* cf. Philem. 33. Zenob. 4, 65. Diogen. 5, 40. Append. prov. 2, 41 cum eis quae edit. adn. — verbis *κανθάρου μελάντερος* bestiola significari videtur.

Praeterea cf. 960.

ΘΡΑΣΥΛΕΩΝ

I. e. *Miles gloriosus.* Iulian. Misopog. 349c *ἄκαρτος καὶ βαθυγένειος .. ἐνόμισας ἂν Σμικρίνην ὁρᾶν ἢ Θρασυλέοντα, δύσκολον πρεσβύτην ἢ στρατιώτην ἀνόητον.* Plutarch. Mor. 1095 d *οὐδὲ γὰρ Ἱέρων ἂν οὐδ' Ἄτταλος . . . ἐπείσθησαν . . . κατακλῖναι (ἐν τοῖς συμποσίοις) Κάρδακας καὶ Ἀγριᾶνας μεθ' αὐτῶν . . . καὶ Θρασωνίδας καὶ Θρασυλέοντας, ὀλολυγμοὺς καὶ κροτοθορύβους ποιοῦντας.* cf. Alciphr. 2, 4, 19 et quae ad *Ἐπιτρέποντας* adnotantur. de Sexti Turpilii *Thrasyleonte* cf. O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] 109.

240

κατὰ πόλλ' ἄρ' ἐστὶν οὐ καλῶς εἰρημένον
τὸ γνῶθι σαυτόν· χρησιμώτερον γὰρ ἦν
τὸ γνῶθι τοὺς ἄλλους.

Stobaeus Floril. 21, 5 *Μενάνδρου Θρασυλέοντος* (*θρασυλεοντ*) A. Anton. Mel. 80 p. 139. Maxim. Conf. Serm. 56, 112 p. 663 Combefis. 1. *πόλλ' ἄρ'* Pors. Adv. 235] *πόλλ' ἂν. πολλῶν* Anton. et Maxim. *πολλά γ'* Steph. 2 *σεαυτόν* Voss Hens. et Maxim. *ἦν*] *εἶ* Voss. mrg.

241

ὁ δεύτερος πλοῦς ἐστι δήπου λεγόμενος,
ἂν ἀποτύχῃ τις οὐρίου, κώπαισι πλεῖν.

Stobaeus Floril. 59, 9 *Μενάνδρου ἐκ Θρασυλέοντος* A. 2. *οὐρίου κώπαισι* Grot. cf. Cobet. N. l. 84. 5. *πρῶτον ἐν* Stob., sed *πρῶτον* om. A. *πνεύματος κώπαισι* Ios. Scalig. *ἂν ἀποτυχών τις πρῶτον ἐν κώπαις πλέῃ* Mein. 1. Eustath. 661, 43 *ὁ τῶν κωπηλατούντων πλοῦς δεύτερος κατὰ τὴν παροιμίαν λέγεται πλοῦς, ὡς πρώτου ὄντος τοῦ πλέειν πρὸς ἄνεμον.* idem Odyss. 2 extr. *δεύτερος πλοῦς ὁ δι' ἔνδειαν (ἀνέμου) δι' εἰρεσίας γινόμενος.* 1453, 18 *δεύτερος πλοῦς λέγεται, ὅτε ἀποτυχών τις οὐρίου κώπαις πλέει, κατὰ Παυσανίαν.* Bachmann. Anecd. I 191, 31. Boisson. Anecd. II 445. — cf. fr. 228. 279. *Philemoni* haec tribuuntur Diogen. Vind. 2, 45 *δεύτερος πλοῦς·*

ταύτην τὴν παροιμίαν σαφῆ ποιεῖ Φιλήμων· πλοῦς δεύτερός ἐστι δήπου λεγόμενος, ἂν ἀποτύχῃ τοῦ οὐρίου καὶ κώπαις πλεῖ. sed Stobaeus cum etiam fabulam nominet praeferendus.

242

φιλοσοφεῖ δὲ τοῦθ' ὅπως
καταπράξεται τὸν γάμον.

Harpocration φιλοσοφεῖν ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι, ἀσκεῖν . . . Μένανδρος Θρασυλέοντι κτλ. Photius et Suidas φιλοσοφεῖν. Cramer. Anecd. Ox. II 500, 4. — τοῦθ' ὅπως καταπράξεται Bentl.] τοῦτο ὅπως καταπράξηται (καταπράξῃ D) Harp. σοι τὸν γάμον Cobet. ἀσκεῖν Gronov.] φάσκειν.

243

ἡ δ' ἀνέῳγε τὴν θύραν.

Bekker. Anecd. 399, 24 ἀνέῳγεν οὐχὶ ἤνοιγε, καὶ ἀνεῴγετο λέγουσι. καὶ Θρασυλέοντι γ ἢ δ κτλ. sine auctoris fabulaeque nomine Suid. ἀνεῴγεισαν. ἀνέω (in poetae verbis) cod. Bekk. γ ἢ δ] ἤδη δ' Mein. ἡδὶ δ' Porson. — cf. 229.

244

ὡς ὀκνηρός, πάντα μέλλων, σιτόκουρος ὁμολογῶν
παρατρέφεσθαι.

Athenaeus 6, 248 a b Μένανδρος δὲ τὸν ἄχρηστον καὶ μάτην τρεφόμενον σιτόκουρον εἴρηκεν ἐν Θρασυλέοντι οὕτως κτλ. v. 1 (—σιτόκουρος) sine nomine fabulae Eustathius 1854, 7. 1. ὡς add. Porson. σιτόκουρος Pors.] σιτόκουρον ἄθλιον ἄχρηστον εἰς γῆν, perperam inlata ex fr. 420, A. — cf. Alexid. 177. παρατρέφεσθαι '*indignum ali tamquam vile quoddam mancipium.*' Casaub. cf. 866. Timocl. 9, 2. Demosth. 19, 200 ἐπὶ τῷ τριταγωνιστεῖν ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον.

ΙΕΡΕΙΑ

'Mulierem quandam' (Rhoden) 'induxisse videtur, liberaliter illam quidem educatam, sed superstitionis contagio adeo contaminatam, ut condicionis suae oblita inter Cybeles sacrificulas nomen profiteretur.' Mein.

245

οὐδεὶς δι' ἀνθρώπου θεὸς σῴζει, γύναι,
ἑτέρου τὸν ἕτερον· εἰ γὰρ ἕλκει τὸν θεὸν

τοῖς κυμβάλοις ἄνθρωπος εἰς ὃ βούλεται,
ὁ τοῦτο ποιῶν ἐστι μείζων τοῦ θεοῦ.
ἀλλ' ἔστι τόλμης καὶ βίου ταῦτ' ὄργανα
εὑρημέν' ἀνθρώποις ἀναιδέσιν, Ῥόδη,
εἰς καταγέλωτα τῷ βίῳ πεπλασμένα.

Iustinus De monarch. p. 29 e (140. 2 Otto) *ὁ αὐτὸς Μένανδρος ἐν Ἱερείᾳ.* v. 2 (*εἰ γὰρ*) — 6 (*ἀνθρώποις*) Clemens Alex. Protr. 7, 75 *ὁ αὐτὸς κωμῳδιοποιὸς* (*Μένανδρος*) *ἐν Ἱερείᾳ τῷ δράματι . . . διελέγχειν πειρᾶται τὸν ἄθεον τῆς πλάνης τῦφον, ἐπιφθεγγόμενος ἐμφρόνως κτλ.* 1. *οὐθεὶς* Iustin. 2. *τὸν*] *τινὰ* Iustin. 5. *βίας* Bentl., quod non sufficit. scr. *τόλμης ἀνιέρου.* vox rara quidem, sed optimae notae, praeter Platonem Aeschylo Euripidique cognita.

inridetur Cybeles cultus. 1. 'non opus est cuiusquam hominis auxilio, ut deus alterum hominem servet'. 7. '*nostrique ficta in saeculi ludibrium*'. Grot. *βίος* sic apud posteriores haud rarum. cf. Lucian. Hesiod. 2. Fugit. 3. 5 init. 6. 23.

246

ὄνου παρακύψεως

μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν Ἱερείᾳ . . . ἐπὶ τῶν καταγελάστως συκοφαντουμένων εἴρηται ἡ παροιμία. Zenob. 5, 39. commemorant proverbium, nulla tamen Menandri mentione facta, etiam Photius, Suidas, Macarius 6, 7. Apostol. 12, 87. cf. etiam [Lucian.] Asin. 45 extr.

ΙΜΒΡΙΟΙ

Photius *Ἴμβριοι· οἱ τὰς δίκας ὑποφεύγοντες· ἐπειδὴ ἐσκήπτοντο ἐν Ἴμβρῳ εἶναι.* Macar. 4, 76 *Ἴμβριος δίκη· ἐπὶ τῶν προφασιζομένων ἐν ταῖς δίκαις· οἱ γὰρ τὰς δίκας φεύγοντες εἰς Λῆμνον ἢ εἰς Ἴμβρον ἐσκήπτοντο ἀποδημεῖν.* id. 4, 77 *Ἴμβριος ἢ Λήμνιος· οἱ τὰς δίκας ἀποφεύγοντες* (*ὑποφ.*) *Ἀθήνησιν ἐσκήπτοντο ἐν Ἴμβρῳ ἢ ἐν Λήμνῳ εἶναι.* eodem sensu etiam *Σκυρία δίκη.* cf. Suid. *Σκυρίαν δίκην.* Poll. 8, 81. Hesych. *Ἴμβριος ἢ Λήμνιος.* Ael. Dionys. Eustath. 1222, 33. — de Caecilii Statii *Imbriis* cf. O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] 51.

247. 248

οὐκ ἔστιν οὐδέν, πάτερ, ἐν ἀνθρώπου φύσει
μεῖζον λογισμοῦ τῷ διαθέσθαι πράγματα.
ἕκαστός ἐστι καὶ λογίσασθαι κατὰ τρόπον

ἄρχων, στρατηγός, ἡγεμὼν δήμου, πάλιν
σύμβουλος· ὁ λογισμῷ διαφέρων πάντ' ἔχει.

Stobaeus Floril. 3, 9 *Μενάνδρου Ἰμβρίοις* A. 2. *τῷ*] *τὸ* A. 3. *καὶ* om. A. *τῷ* Mein. 4. *πάλιν*] *πόλει σύμβουλος* Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 aest. XIII. 5. *ὁ λογισμῷ διαφέρων* Porson Tracts 250] *ὁ. δ. λ.*, quod retinens Bentl. *βουλῆς* pro *σύμβουλος*. — locutionis *κατὰ τρόπον* exempla praebent H. Iacobi V 1071 et Cobet. N. l. 87. 8. cf. Antiphan. 39. Meinekio in duo fragmenta (v. 1. 2 et 3—5) haec dispescenti adsentiri certe non necessarium est, dum modo cum prioribus interpungas *λογισμοῦ. τῷ διαθέσθαι πράγματα ἕκαστός ἐστι καὶ* (non *τῷ*) *λ. κτλ.*, i. e. *ἕκαστος τῷ διαθέσθαι καὶ λογίσασθαι πράγματα ἄρχων ἐστίν.* si duo sunt, post *πράγματα* suppleverim *μέλλοντι. σύμβουλοι* sunt *oratores*, non qui apud Meier. Schoem. Att. Proc. 58 commemorantur thesmothetarum *σύμβουλοι.* Praeterea cf. 300.

ΙΠΠΟΚΟΜΟΣ

249

Μόνιμός τις ἦν ἄνθρωπος, ὦ Φίλων, σοφός,
ἀδοξότερος μικρῷ δ'. B. ὁ τὴν πήραν ἔχων;
A. πήρας μὲν οὖν τρεῖς· ἀλλ' ἐκεῖνος ῥῆμά τι
ἐφθέγξατ' οὐδὲν ἐμφερὲς μὰ τὸν Δία
τῷ γνῶθι σαυτόν, οὐδὲ τοῖς βοωμένοις
τούτοις· ὑπὲρ δὲ ταῦθ' ὁ προσαιτῶν καὶ ῥυπῶν·
τὸ γὰρ ὑποληφθὲν τῦφον εἶναι πᾶν ἔφη.

Diogenes Laert. 6, 83 *Μόνιμος Συρακόσιος μαθητὴς μὲν Διογένους, οἰκέτης δέ τινος τραπεζίτου Κορινθίου . . . ἐγένετο δὲ ἀνὴρ ἐλλόγιμος, ὡς καὶ Μένανδρον αὐτοῦ τὸν κωμικὸν μεμνῆσθαι· ἔν τινι γοῦν τῶν δραμάτων, ἐν τῷ Ἱπποκόμῳ, εἶπεν οὕτως κτλ.* 2. sic Cobet. N. l. 93 cum libris optimis (*ἀδοξότερος μικρῷ δέ, ὁ τὴν πήραν ἔχων*). 3. *ῥῆμά τι* cod. Flor.] *ῥήματι*.

2. *ἀδοξότερος*, nos *etwas unansehnlich*. 3. *πήρας τρεῖς* 'erat enim gibbosus utrimque'. '*μὲν οὖν*, ut passim, est ita respondentis ut quod alter dixerit corrigat.' Cobet. 93. 6. *ὑπὲρ δὲ ταῦτα* i. e. '*superavit haec* omnia Monimus, cuius dictum, *πᾶν τὸ ὑποληφθὲν τῦφός ἐστι*, Menandro videtur *celebratissimis veterum sententiis*, *τοῖς βοωμένοις τούτοις*, anteponendum esse.' Cobet. 94. Sextus Emp. Adv. math. 8, 5 (289, 28 Bekk.) *Μόνιμος ὁ κύων τῦφον* (*Schwindel*) *εἰπὼν τὰ πάντα, ὅπερ οἴησίς ἐστι τῶν οὐκ ὄντων ὡς ὄντων.* cf. Sext. Emp. Adv. math. 7, 48 (200, 7 B.). 87. 8 (208, 8 et 11 B.).

250

τὰ δ' ἐκ μέσου τριπόδια καὶ τραγήματα

Pollux 10, 80 *εἴρηνται δὲ οἱ τρίποδες . . . ὥσπερ καὶ τριπόδια, ὡς ἐν Ἱπποκόμῳ Μενάνδρου κτλ.*

251

τηγανισμοί

Pollux 10, 98 *ὑπόφαυλοι οἱ ἐν Ἱπποκόμῳ Μενάνδρου τ.* — cf. Posidipp. 5.

ΚΑΝΗΦΟΡΟΣ

Fuit etiam Anaxandridis *Canephoros* et ex Menandrea expressa Sexti Turpilii. O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] 86.

252

τὸ γὰρ προθύμως μὴ πονήσαντας τυχεῖν
εὐδαιμονίας εἴωθ' ὑπερηφανίας ποιεῖν.

Stobaeus Floril. 22 (*περὶ ὑπεροψίας*), 30. 31. 30 *τοῦ αὐτοῦ* (*Μενάνδρου* 29) *Κανηφόρος* A. 31 *Εὐριπίδου* B[2] Trinc. 'nihil enotavi ex A'. Gaisf. at Vindob. cum superiore coniungit omisso lemmate *Εὐριπίδου*. ac coniungendos esse versus adparet. 1. an *τὸ μὴ πρ. γὰρ κτλ.*? — *πονήσαντας τυχεῖν εὐδαιμονίας* Pflugk. Sched. crit. 34] *πονήσαντες εὐτύχησεν εὐδαιμονία* A. *εὐτυχῆς* N. 2. *εἴωθεν* libri. *ὑπερηφανίαν* probabiliter Mein.

253

ἀλογίστου τρόπου
ἀτύχημα φεύγειν ἐστὶν οὐκ αὐθαίρετον.

Stobaeus Floril. 108, 30 *Μενάνδρου Κανηφόρῳ* A. Sexti Turpilii fr. 3 (1 Can.), quod conferunt Ladewigius et O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] 86, non magnam habet cum Menandreo similitudinem. *ἀτύχημ' ἐλέγχειν* Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 aest. xx. *ἀτύχημα κλάειν* Madvig. Advers. crit. I 720. cum autem titulus libri 108 Stob. sit *ὅτι δεῖ γενναίως φέρειν τὰ προσπίπτοντα*, Engerus Progr. Posn. gymn. Mar. 1868 p. 13 vulgatam defendit *φεύγειν* interpretatus *fugere velle*. mihi neque haec neque Clerici explicatio probatur: unum video *οὐκ αὐθαίρετον* necessario esse praedicatum. fortasse 'nequaquam in arbitrio nostro positum est inprudentiae poenas effugere'. *ἐστὶν οὐκ αὐθ.* pro *οὐκ ἔστιν αὐθ.*, ut Nausicr. 3 *ἐστὶν οὐχὶ ῥᾴδιον.*

254

ἐδεῖτο χρῆσαι τὴν σεαυτῆς θυγατέρα
ἀντάλλαγον.

Bekker. Anecd. 407, 18 et Suidas *ἀντάλλαγον· καλοῦσι τὸν ἀντὶ ἑτέρου ἠλλαγμένον· οὐχὶ ἄνταλλον. Μένανδρος Κανηφόρῳ κτλ.* cf. 16. — *ἐδεῖτο χρῆσαι rogabat te ut mutuam dares.*

255

ὃ δ' ἀποκρινεῖται, κἂν ἐγὼ λέγοιμί σοι.

Bekker. Anecd. 429, 13 et Suidas *ἀπόκριναι . . . Μένανδρος Κανηφόρῳ κτλ.* ὃ] ἃ A Suid. *Μένανδρος* om. A et cum eis quae sequuntur C Suid.

256

γραῦς τις κακολόγος ἐκ δυοῖν Αἰξωνέοιν

Bekker. Anecd. 354, 1 *βλάσφημοι οἱ Αἰξωνεῖς κατηγοροῦνται. φησὶ γὰρ ὁ κωμικός κτλ.* Harpocration 9, 1 *Αἰξωνῆς δῆμος φυλῆς τῆς Κεκροπίδος. ἐκωμῳδοῦντο δὲ ὡς βλάσφημοι, ἀφ' οὗ καὶ τὸ κακῶς λέγειν αἰξωνεύεσθαι ἔλεγον. Μένανδρος ἐν Κανηφόρῳ.* cf. etiam Apostol. 1, 67. Suid. *αἰξωνεύεσθαι, αἰξωνεία, Αἰξωνῆς.* Plat. Lach. 197 c. Bursian. Geogr. gr. I 360. 1. recte versum ab Harpocratione servatum ad *Canephorum* rettulit Bergk. Rel. c. Att. 84 n. 'mulierem illam maledicentissimam dicit non infacete ex patre atque ex matre Aexonensibus ortam esse', ut cives Athenienses ei demum erant, qui ex duobus Atheniensibus prognati essent.

ΚΑΡΙΝΗ

Cf. quae ad Antiphanis *Carinam* adnotantur II 56 et O. Ribbeck. Com. R. fr.² 53.

257

ὦ μεγίστη τῶν θεῶν
νῦν οὖσ' Ἀναίδει', εἰ θεὸν καλεῖν σε δεῖ.
δεῖ δέ· τὸ κρατοῦν γὰρ νῦν νομίζεται θεός.
ἐφ' ὅσον βαδίζεις, ἐφ' ὅσον ἥξειν μοι δοκεῖς.

Stobaeus Floril. 32, 7 *Μενάνδρου* Trinc. et με Voss. Hens. *Καρίνῃ* add. Vind. v. 3 Artemid. Onirocr. 2, 36 *ὀρθῶς τοῦτο τὸ παλαιὸν ἔχει 'τὸ κρατοῦν δύναμιν ἔχει θεοῦ'* et 69 *εἶτα βασιλεῖς καὶ ἄρχονται· τὸ κρατοῦν γὰρ πᾶν δ. ἔχει θ.*, quod praeferunt G. Hirschig. Ann. crit. 22 et Cobet. V. l.² 119. N. l. 85. at recte

Meinekius Stob. II v '*νομίζειν θεούς*' est 'deos publica lege receptos colere; recte etiam et fere necessarium *νῦν*. eo scilicet iam ventum est ut penes quem potestas est pro deo colatur.' 1. *ἡ*, sed corr. m. rec. *ὦ* Voss. Hens. Photius 85, 1 *ἐτιμᾶτο δὲ καὶ Ἀθήνησιν ἡ Ἀναίδεια καὶ ἱερὸν ἦν αὐτῆς, ὡς Ἴστρος ἐν ιδ'.* cf. Zenob. 4, 36. Diogenian. 5, 24 (Vind. 2, 91). Greg. Cypr. Leid. 2, 28. Macar. 4, 65. Paus. 1, 28, 5. Cic. Leg. 2, 11, 28.

258

περὶ τὸν τράχηλον ἁλύσιόν τί σοι δότω.

Bekker. Anecd. 380, 30 *ἁλύσιον· ἁλυσείδιον, πλόκιον περιτραχήλιον. Μένανδρος Καρίνῃ κτλ.* Suid. *ἁλύσιον· πλοκίου γένος περὶ τὸν τράχηλον. Μένανδρος Καρίνῃ κτλ. τι*] *τις* Bentl. quod cur praeferendum sit non video. neque felicius *μοι* Bergk. pro *σοι*. docet lena puellam, quomodo amatorem emungere argento debeat. — cf. Aristoph. fr. 320, 12. Nicostr. 33. Philippid. 33.

259

Athenaeus 4, 175 a *μνημονεύει τῶν γίγγρων αὐλῶν . . . Μένανδρος ἐν Καρίνῃ.* cf. Amphid. 14.

ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΟΣ

Plautus Poenul. prol. 53 *Carchédonius vocátur haec comoédia: latíne Plautus pátruus Pultophagónides.* Menandream fabulam significari credunt plerique, negat Duebnerus: quamquam alius poetae *Καρχηδόνιος* hodie quidem non nota est.

260

ἐπιθυμίσας τῷ Βορέᾳ ἴδιον
ὀψάριον οὐδὲν ἔλαβον, ἑψήσω φακῆν.

Athenaeus 9, 385 e *Μένανδρος Καρχηδονίῳ κτλ.* sic A, nisi quod 1. *τῶι βορεαι* et 2. *οὐδὲ ἕν*. 1. *ἐπιθυμιάσας* et *λιβανίδιον* Bentl., *κρεάδιον* Dobr. *ἐπεὶ δὲ θύσας* Casaub., *ἐπεὶ θυσιάσας* Mein., *ἐπεὶ δὲ θύσας τῷ βορέᾳ νὴ τὸν Δία* Heringa. Bentleii emendationem probat Cobet. N. l. 92. 3. 'verba sunt paupercul piscatoris qui se frustra Boreae *adolevisse* queritur — quid igitur? turis aliquantulum: nempe hos honores deis habebant inopes.' mihi nondum omnis dubitatio exemta. ventis non sacrificatum esse nisi raro et certis quibusdam de causis docet Xen. An. 4, 5, 4. cf. Aelian. V. h. 12, 61. Preller. Myth. gr.[2] I 371.

261

αὐτὸν γὰρ οὐδεὶς οἶδε τοῦ ποτ' ἐγένετο,
ἀλλ' ὑπονοοῦμεν πάντες ἢ πιστεύομεν.

Eustathius 1412, 14 ὅτι δὲ τῇ μητρὶ ἀνάκειται ἡ περὶ τῶν παίδων ἀκριβὴς εἴδησις δηλοῖ . . . Μένανδρος κτλ. Schol. Hom. Od. 1, 215 καὶ Μένανδρος κτλ. v. 1 Stobaeus 76, 11 Μένανδρος Καρχηδονίῳ (καρχη^δ) A. 1. αὐτὸς Stob. οὐθεὶς AB Stob. τοῦ ποτ' Eust.] πῶς Stob. πῶς ποτ' EM Schol Hom. οἶδ' ὅτου Cobet. N. l. 54.

262

ἔργον ἐκ πολλοῦ χρόνου
ἄνοιαν ἡμέρᾳ μεταστῆσαι μιᾷ.

Stobaeus Ecl. 2, 31, 19 Wachsm. τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου 18) Καρχηδονίῳ (καρχηδν). cf. 504. 726. *difficile est inveteratam stultitiam uno die inmutare.* fallitur Iacobs. Lect. Stob. 149. Catull. 76, 13 *difficile est longum subito deponere amorem* (Ellis Journ. of philol. X 18).

263

χρεία διδάσκει, κἂν ἄμουσος ᾖ, σοφὸν
Καρχηδόνιον.

Suidas χρεία. καὶ παροιμία κτλ. Καρχηδόνιον] Καρχηδονίῳ probabiliter Toup. — rursus ab Euripide levi mutatione facta mutuatus est versum. cf. Eurip. fr. 666. 709 N.

264

ᾄδοντα λιτυέρσην ἀπ' ἀρίστου τέως

Photius Λιτυέρσης· εἶδος ᾠδῆς. Μένανδρος Καρχηδονίῳ (sic Hemsterh. pro Χαλκηδονίῳ) κτλ. . . . Μίδου δὲ ἦν ὁ Λιτυέρσης νόθος υἱός, κατοικῶν δὲ ἐν Κελαιναῖς τοὺς παριόντας ὑποδεχόμενος ἠνάγκαζε μεθ' αὐτοῦ θερίζειν, εἶτα ἀποκόπτων τὰς κεφαλὰς τὸ ἄλλο σῶμα συνείλει ἐν τοῖς δράγμασιν. ἀπέθανεν δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους . . . θεριστικὸς ὕμνος ἐπ' αὐτῷ συνετέθη. fere eadem Phot. et Suidas Λιτυέρσαν. Apostol. 10, 74. Schol. Theocr. 10, 41 Ἡρακλῆς δὲ τοῦτον ἀποκτείνας ἔρριψεν εἰς τὸν Μαίανδρον ποταμόν. Athen. 10, 415 b. 14, 619 a. Aelian. V. h. 1, 27. Sosith. trag. fr. 2 cum eis quae congessit Nauck. Preller. Myth. gr.² II 230.

265

τὸ καλῶς ἔχον που κρεῖττόν ἐστι καὶ νόμου.

Stobaeus Floril. 9, 17 *Μενάνδρου Καρχηδονίων* A. idem Stobaeus Floril. 43, 24 *Μενάνδρου* (om. fab. nom.) A.

266

ἀσκοπυτίνη

Pollux 10, 73 *Μένανδρος ἐν Καρχηδονίῳ κέχρηται τῷ ὀνόματι.* cf. Aristoph. fr. 174. 577. Antiphan. 150. Diphil. 55, 2.

267

μέσατος

ἀντὶ τοῦ μέσος· καὶ Μένανδρος Καρχηδόνιος (sic V, *Καρχηδονίοις* rel.) Schol. Aristoph. Vesp. 1502.

ΚΑΤΑΨΕΥΔΟΜΕΝΟΣ

268

ἱππεῖς προκαλεῖσθαι εἰς πεδίον

ἐπὶ τῶν τοὺς ἔν τισι βελτίους καὶ ἐπιστημονικωτέρους αὑτῶν εἰς ἔριν προκαλουμένων . . . Μένανδρος Καταψευδομένῳ. Schol. Plat. 365 Bekker. cf. Plat. Theaet. 183 d et ibi Heindorf.

269

τὸν ἀφ' ἱερᾶς

γραμμὴ ἐν τῇ τῶν πεττῶν παιδιᾷ. Μένανδρος Καταψευδομένῳ Photius et Suidas. *τὸν ἀφ' ἱερᾶς· γραμμὴ* cod. Phot. et Suid. AV] *τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς.* Hesychius quoque *τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμή,* nulla tamen Menandri mentione facta. *καταψευδόμενον* cod. Phot. — Schol. Plat. 451 Bekk. *κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς, (παροιμία) ἢ τέτακται ἐπὶ τῶν τὴν ἐσχάτην βοήθειαν κινούντων. μετείληπται δὲ ἀπὸ τῶν πεττευόντων κτλ.* cf. Alcae. lyr. 81 cum eis quae Bergkius adnotavit. Diogenian. 5, 41.

270

ἐπεπτώκειμεν

Μένανδρος Καταψευδομένῳ. Bekker. Anecd. 97, 2.

271

Μυλασεύς

Stephanus Byz. *Μύλασα, πόλις Καρίας . . . τὸ ἐθνικὸν Μυλασεύς . . . ὡς Μένανδρος Καταψευδομένῳ.*

ΚΕΚΡΥΦΑΛΟΣ

Reticulum sine dubio mulierum significatur. cf. Arist. Thesm. 138. 257. fr. 320, 6. Eupol. 170. Antiphan. 117. 189.

272

παρὰ τοῖς γυναικονόμοις δὲ τοὺς ἐν τοῖς γάμοις
διακονοῦντας ἀπογεγράφθαι πυθόμενος
πάντας μαγείρους κατὰ νόμον καινόν τινα,
ἵνα πυνθάνωνται τοὺς κεκλημένους, ἐὰν
πλείους τις ὧν ἔξεστιν ἑστιῶν τύχῃ,
ἐλθών —

Athenaeus 6, 245 bc *ὅτι δ' ἦν ἔθος τοὺς γυναικονόμους ἐφορᾶν τὰ συμπόσια καὶ ἐξετάζειν τῶν κεκλημένων τὸν ἀριθμὸν εἰ ὁ κατὰ νόμον ἐστί . . . Μένανδρος ἐν Κεκρυφάλῳ κτλ.* 5. *τύχῃ* Musurus] *τύχης* A. 6. *ἐλθών* del. Grot. sententiam non finitam esse constat. dixerat fere poeta 'ut si plures quam lex permittebat convivae invitati essent, eos gynaeconomi e convivio removerent.' Mein. Anal. Ath. 107. 4. *ἐάν* et hypothetice et interrogative accipi potest: nam perperam Meinekius hoc alterum per usum dicendi fieri non posse opinatur. Xen. Mem. 4, 4, 12 *σκέψαι ἐὰν τόδε σοι ἀρέσκῃ.* Plat. Theaetet. 156 c *ἄθρει ἐάν πως ἀποτελεσθῇ.* Gorg. 452 c *σκόπει ἐάν σοι πλούτου φανῇ τι μεῖζον.* ac sic iam inde ab Homero sexcentiens.

273

εἶτ' εὐθὺς οὕτω τὰς τραπέζας αἴρετε,
μύρα, στεφάνους ἑτοίμασον, σπονδὰς ποίει.

Bekker. Anecd. 358, 10 et Suidas *αἴρειν . . . ἐπὶ τοῦ παρακειμένην ἀφελεῖν τὴν τράπεζαν. Μένανδρος Κεκρυφάλῳ κτλ.* 1. *τὰς* om. BE Med. Suid. *αἶρε, παῖ* Iacobs. not. ms. 2. *ποίησον* Bekk. An.

274

ἡδὺ τὸ μύρον, παιδίον. B. ἡδύ· πῶς γὰρ οὔ;
νάρδινον.

Athenaeus 15, 691 ab *ναρδίνου μύρου μέμνηται Μένανδρος ἐν Κεκρυφάλῳ οὕτως κτλ.* 1. *ὡς ἡδύ* Iacob. Add. Ath. 363. *παιδάριον* Dindf. [illegible], *ἡδύ. B. πῶς κτλ.* Cobet. *ἡδὺ τὸ μύρον, παῖ. B.* [illegible] *γὰρ οὔ;* Mein. in Athen. ed. (Anal. 338) cum Dind.

275

ταὐτόματον ἡμῖν ἀφανὲς ὂν συλλαμβάνει.

Stobaeus Ecl. 1, 6 (5), 14 a Wachsm. *Μενάνδρου Κεκρυφάλῳ* F mrg. ὂν Grot.] ὅν FP. *συλαμβ.* FP. cf. 460, 4. 5.

276

Athenaeus 6, 241 e *μνημονεύει δ' αὐτοῦ (Φιλοξένου τῆς Πτερνοκοπίδος) καὶ Μένανδρος ἐν Κεκρυφάλῳ, αὐτὸ μόνον Πτερνοκοπίδα αὐτὸν καλῶν.* cf. Axionic. 6, 2.

277

Athenaeus 6, 243 a *καὶ Μένανδρος αὐτοῦ (Χαιρεφῶντος τοῦ παρασίτου) μνημονεύει ἐν Κεκρυφάλῳ.*

278

ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἐπεφάνης.

Μένανδρος . . . Κεκρυφάλῳ. Schol. Plat. 394 Bekk. cf. 227.

279

δεύτερος πλοῦς

ἐμνήσθη ταύτης Μένανδρος Κεκρυφάλῳ. Schol. Platonis 381 Bekk. cf. 228. 241.

280

ἀβυρτάκη

ὑπότριμμα βαρβαρικὸν ἐκ δριμέων σκευαζόμενον . . καρδάμων καὶ σκορόδων καὶ σινάπεως καὶ σταφίδων, ᾧ πρὸς κοιλιολυσίαν ἐχρῶντο . . ἔστι καὶ ἐν Κεκρυφάλῳ Μενάνδρου τοὔνομα. Bekker. Anecd. 323, 26. Suidas *ἀβυρτάκη· ὑπότριμμα βαρβαρικόν . . . ἔστι δὲ καὶ ἐν Κεκρυφάλῳ Μενάνδρου τοὔνομα.* cf. Pherecr. 181. Theopomp. 17. Antiphan. 142, 3. Alexid. 141, 13.

ΚΙΘΑΡΙΣΤΗΣ

Cf. quae ad Antiphanis *Citharistam* adnotavimus II 37. [*Κιθ-*]*αριστής* Koehler. I. A. n. 992. cf. Herm. Haupt. Annal. Fleckeisen. 1876, 671.

281

ᾤμην ἐγὼ τοὺς πλουσίους, ὦ Φανία,
οἷς μὴ τὸ δανείζεσθαι πρόσεστιν, οὐ στένειν
τὰς νύκτας οὐδὲ στρεφομένους ἄνω κάτω

οἴμοι λέγειν, ἡδὺν δὲ καὶ πρᾷόν τινα
ὕπνον καθεύδειν [ἀλλὰ τῶν πτωχῶν τινα].
νυνὶ δὲ καὶ τοὺς μακαρίους καλουμένους
ὑμᾶς ὁρῶ πονοῦντας ἡμῖν ἐμφερῆ.
ἆῤ ἐστὶ συγγενές τι λύπη καὶ βίος·
τρυφερῷ βίῳ σύνεστιν, ἐνδόξῳ βίῳ
πάρεστιν, ἀπόρῳ συγκαταγηράσκει βίῳ.

v. 1—5 (καθεύδειν) et 8—10 Plutarchus Mor. 466 b τοὺς μὲν γὰρ ἀφωρισμένως ἕνα βίον ἄλυπον νομίζοντας . . . ἱκανῶς ὁ Μένανδρος ὑπομιμνήσκει λέγων ᾤμην κτλ. εἶτα προελθών, ὡς καὶ τοὺς πλουσίους ἑώρα ταὐτὰ πάσχοντας τοῖς πένησιν· ἆρ' ἐστὶ κτλ. v. 1—7 Stobaeus Floril. 97, 13 Μενάνδρου A. v. 8 Stobaeus Floril. 98, 54 Μενάνδρου Κιθαριστῇ A. et om. poetae fabulaeque nomine Diogenes L. 7, 68 ἔστι δὲ καὶ ἐπαπορητικόν τι πρᾶγμα διενηνοχὸς ἀξιώματος, ὃ εἰ λέγοι τις, ἀποροίη ἄν· ἆρ' ἐστὶ κτλ. monost. 640. Gazaeus Euphr. 1 prooem. ἆρ' ἐστὶ συγγενές τι μόχθος καὶ λόγος. (ind. Nauck.)

3. ἀνώκτω A Stob. sec. Grot., ἀνύκτω sec. Gaisf. 4. λέγων A Stob. 5. τῶν φωκῶν τινα Madvig. Advers. crit. I 720 coll. Iuvenal. 3, 238. τὸν πτωχὸν μόνον Herwerd. Obs. crit. 87. μᾶλλον ἢ πτωχῶν τινα Mein. Stob. III xxxv. ἀλλὰ τ. πτ. τινα del. G. A. Hirschig. Ann. crit. 22, adsentiente Cobet. Mnem. VIIII 141. 7. πονοῦντας Geel.] ποιοῦντας. 8. ἆρ' ἐστὶ per interrogationem efferri vetat Ahrens De crasi 8. 10. πάρεστιν] πρόσεστιν Hirschig. — de sententia cf. Lucian. Epist. Saturn. 26.

282

τὸ κουφότατόν σε τῶν κακῶν πάντων δάκνει,
πενία· τί γὰρ τοῦτ' ἐστίν; ἧς γένοιτ' ἂν εἷς
φίλος βοηθήσας ἰατρὸς ῥᾳδίως.

Stobaeus Floril. 95, 2 Μενάνδρου Κιθαριστῇ A. Plutarch. Mor. 524 e τήν γε χρηματικὴν (πενίαν), ὥς φησιν ὁ Μένανδρος, εἷς ἂν φίλος ἀπαλλάξειεν εὐεργετήσας. cf. 735.

283

εἰ τοὺς ἀδικηθέντας, πάτερ, φευξούμεθα,
τίσιν ἂν βοηθήσαιμεν ἄλλοις ῥᾳδίως;

Stobaeus Floril. 9, 18 Μενάνδρου Κιθαρισταῖς A. τοῦ ἀυ κιθαρῖ Voss. Hens. 1. ἐπὶ A. ἐπεὶ | εἰ τοὺς κτλ. Mein. ed. mai. 2. βοηθήσαιμεν Voss. B²] βοηθήσοιμεν A.

284

τὸ μηδὲν ἀδικεῖν ἐκμαθεῖν γάρ, ὦ Λάχης,
ἀστεῖον ἐπιτήδευμα κρίνω τῷ βίῳ.

Stobaeus Floril. 9, 19 *ἐν ταὐτῷ* (cf. fr. 283) A. 1. *μηθὲν* A.

285

φιλόμουσον εἶν' αὐτὸν πάνυ,
ἀκούσματ' εἰς τρυφήν τε παιδεύεσθ' ἀεί.

Athenaeus 12, 511 a *Μένανδρος ἐν Κιθαριστῇ περί τινος μουσικευομένου λέγων φησί κτλ.* 2. *αἰεί* A. *φιλόμουσός ἐστι γὰρ πάνυ — τρυφήν τ' ἀεὶ παιδεύεται* Mein., sed ne sic quidem perpurgatum esse fr. propter *τε* non suo loco positum censet ed. 1, 568. fortasse *παιδεύεταί τ' ἀκούσματ' εἰς τρ. ἀεί.*

286

οὐκ οἰκοσίτους τοὺς ἀκροατὰς λαμβάνεις.

Athenaeus 6, 247 f *Μένανδρος . . . ἐν Κιθαριστῇ κτλ.* cf. 103. Antiphan. 200. 'si vis habere qui te audiant, victum eis praebe.'

287

οὕτω τι πρᾶγμ' ἔστ' ἐπίπονον τὸ προσδοκᾶν.

Stobaeus Floril. 110, 9 *Μενάνδρου Κιθαριστῇ* A.

288

ὡς ποικίλον πρᾶγμ' ἐστὶ καὶ πλάνον τύχη.

Stobaeus Ecl. 1, 7 (8), 1 Wachsm. *Μένανδρος Κιθαριστῇ.* cf. monost. 758.

289

σκοῖδον Διόνυσον

Photius *σκοῖδος· ταμίας τις καὶ διοικητής. Μακεδονικὸν δὲ τὸ ὄνομα. διόπερ Μένανδρος καὶ ἐν Κιθαριστῇ σκ. Δ. λέγει.* Pollux 10, 16 (*τὸν σκευοφύλακα*) *καὶ σκοῖδόν τινες ὠνόμαζον, τὸν ἐπὶ τῶν σκευῶν ἐν ταῖς βαρβαρικαῖς ἀποσκευαῖς· ἕτεροι δὲ . . . τὸν ἐπὶ τῶν σιτίων.* Hesych. *σκοῖδος· ἀρχή τις παρὰ Μακεδόσι τεταγμένη ἐπὶ τῶν δικαστηρίων· ἡ λέξις κεῖται ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς Ἀλεξάνδρου.* Herodian. I 142, 6 *σεσημείωται τὸ σκοῖδος παρὰ Μακεδόσιν ὁ οἰκονόμος.*

ΚΝΙΔΙΑ

290

οὐδὲν γένους γένος γὰρ οἶμαι διαφέρειν,
ἀλλ' εἰ δικαίως ἐξετάσεις, καὶ γνήσιος
ὁ χρηστός ἐστιν, ὁ δὲ πονηρὸς καὶ νόθος.

Stobaeus Floril. 86, 10 *Μενάνδρου κνηδία* A. 1. *οὐθὲν* libri. 2. *ἐξετάσῃς* Voss. Hens. fort. *ἢν* — *ἐξετάσῃς*. *γνησίος* A. *γνησίως* Voss.

291

ταὐτόματόν ἐστιν ὡς ἔοικέ που θεός,
σῴζει τε πολλὰ τῶν ἀοράτων πραγμάτων.

Stobaeus Ecl. 1, 6 (5), 9 Wachsm. *Μένανδρος Κνιδίᾳ* (sic Clericus. *κηδείᾳ* P, *κηδεία* F, in mrg. add. *σῇ*). Palladas Alex. Anth. Pal. 10, 52 *εὖ γε λέγων τὸν καιρὸν ἔφης θεόν, εὖ γε Μένανδρε . . . πολλάκι γὰρ τοῦ σφόδρα μεριμνηθέντος ἄμεινον προσπεσὸν εὐκαίρως εὗρέ τι ταὐτόματον*. 2. *πολλά* etiam F. *πολλοὺς* (sic Vat.) *δι' ἀοράτων πρ.* H. Iacobi V CCLVI. *τῶν ἀδράτων* Usener. conl. Bekker. Anecd. 7, 6 *ἄδρατα· ἀποίητα.* vehementer dubito.

ΚΟΛΑΞ

Athenaeus 6, 258 e *κεχαρακτήρικεν ὡς ἔνι μάλιστα ἐπιμελῶς τὸν Κόλακα Μένανδρος ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι.* idem 14, 659 d *ἐν τῇ τῆς πανδήμου Ἀφροδίτης ἑορτῇ* fabulae actionem fingi testatur. cf. fr. 292. Terent. Eunuch. prol. 30 *Coláx Menandrist: in east parasitús colax et míles gloriósus: eas se nón negat persónas transtulísse in Eunuchúm suam.* cf. Donat. 2, 1, 22. Grauert. Anal. hist. phil. 160 sq. Ihne Quaest. Terent. 15 sq. *Gnathonem* Terentii apud Menandrum *Struthiam*, *Thrasonem* autem *Biantem* fuisse cognoscitur ex fr. 293 et Plutarch. Mor. 57 a. Cramer. Anecd. Par. IIII 25, 17 *Τιμαχίδης* (*ὁ Ῥόδιος*) *ἐν τῷ τοῦ κόλεικος* (*Κόλακος* Mein.) *ὑπομνήματι*, i. e. in commentario scripto in Menandri Colacem (Mein.). Menandri *Colacem* a. Cn. Naevio in latinum translatam, eius autem fabulam a Plauto retractatam et pro nova datam esse docuit Ritschl. Parerg. 99—104. cf. O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] 11.

292

σπονδή· δίδου σὺ σπλάγχν' ἀκολουθῶν· ποῖ βλέπεις;
σπονδή· φέρ' ὦ παῖ Σωσία· σπονδή· καλῶς.

ἔγχει. θεοῖς Ὀλυμπίοις εὐχώμεθα
Ὀλυμπίαισι πᾶσι πάσαις (λάμβανε
τὴν γλῶτταν ἐν τούτῳ) διδόναι σωτηρίαν,
ὑγίειαν, ἀγαθὰ πολλά, τῶν ὄντων τε νῦν
ἀγαθῶν ὄνησιν πᾶσι· ταῦτ᾽ εὐχώμεθα.

Athenaeus 14, 659 d *Μένανδρος ἐν Κόλακι τὸν τοῖς τετραδισταῖς* (Alexid. 258) *διακονούμενον μάγειρον ἐν τῇ τῆς πανδήμου Ἀφροδίτης ἑορτῇ ποιεῖ ταυτὶ λέγοντα κτλ.* 1. *σπονδη. διδου συ σπλαγχνακολουθων* A. *ἀκόλουθε* Cobet. N. l. 72. 2. *σπονδη. φέρε ὦ πλειωωσια σπονδη. καλως* A. *φέρε πλείω Σωσία* Heringa. *φέρ᾽ ὦ παῖ Σωσία* Pierson. Moer. 298. *φέρ᾽ οἶνον Σωσία*, 'quia qui dicit *ὦ παῖ* sim. nomen servuli non addit' Cobet. 3. *εὔχου* A. *ἔγχει* Pierson. *ἐγχοῦ* Cobet. 4. *ὀλυμπίασι* A. ionicas formas hic et Arist. Thesm. 331 sq. (ut Av. 866) reponi iubet Herwerd. Anal. crit. 39. 5. *ἐπὶ τούτῳ διδόναι* Mein. 1. *ἐν τούτῳ* est 'dum libatio fit.' 7. *ὀνησιαν πᾶσιν* A.

2. fortasse scribendum: *σπονδή· φέρ᾽ ὦ παῖ· Σωσία, σπονδήν· καλῶς. καλῶς* dicit adlata libatione, ut 311.

293

ΒΙΑΣ. κοτύλας χωροῦν δέκα
ἐν Καππαδοκίᾳ κόνδυ χρυσοῦν, Στρουθία,
τρὶς ἐξέπιον μεστόν γ᾽. ΣΤ. Ἀλεξάνδρου πλέον
τοῦ βασιλέως πέπωκας. Β. οὐκ ἔλαττον, οὔ,
μὰ τὴν Ἀθηνᾶν. ΣΤ. μέγα γε.

Athenaeus 10, 434 bc *ἔπινε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος πλεῖστον, ὡς καὶ ἀπὸ τῆς μέθης συνεχῶς κοιμᾶσθαι δύο ἡμέρας καὶ δύο νύκτας . . . Μένανδρος δὲ ἐν Κόλακί φησι κτλ.* v. 1. 2 Athenaeus 11, p. 477 f *κόνδυ ποτήριον Ἀσιατικόν. Μένανδρος Κόλακι κτλ.* v. 3. 4 (*Ἀλεξ.* — *πέπωκας*) Plutarchus Mor. 57 a *ἂν μὲν εὐπαρύφου τινὸς ἀγροίκου λάβηται (ὁ κόλαξ) φορίνην παχεῖαν φέροντος, ὅλῳ τῷ μυκτῆρι χρῆται, καθάπερ ὁ Στρουθίας ἐμπεριπατῶν τῷ Βίαντι, καὶ κατορχούμενος τῆς ἀναισθησίας αὐτοῦ τοῖς ἐπαίνοις κτλ.* Lucian. Fugit. 19 *κολακείαν μισεῖν φασι κολακείας ἕνεκα τὸν Γναθωνίδην ἢ τὸν Στρουθίαν ὑπερβαλέσθαι δυνάμενοι.* 1. *δέκα καὶ* et 2. *στρουθίον* A 477. 3. *ἐξέπιον* Bentl.] *ἔπιον* A. *μεστόν γ᾽* | *εἷς ὢν* Mein. Anal. Ath. 196. *τρὶς μεστὸν ἐξέπιον* deleto *γε* Cobet. N. l. 58. 61. 4. *πέπωκας τοῦ β.* A. transposuit Bentl. 5. *Ἀθηναίαν. Στρ. μέγας εἶ* Mein. Anal. Ath. 196 conl. Dionys. com. 2, 36. Euphron. 1, 30. fort. *μέγα λέγεις*. — conloquuntur miles et parasitus.

294

οὐδεὶς ἐπλούτησεν ταχέως δίκαιος ὤν·
ὁ μὲν γὰρ αὑτῷ συλλέγει καὶ φείδεται,
ὁ δὲ τὸν πάλαι τηροῦντ' ἐνεδρεύσας πάντ' ἔχει.

Stobaeus Floril. 10, 21 *Μενάνδρου Κολακείᾳ* A. *Κόλακι α'* (i. e. prima ed.) Gaisf. sed cf. Ritschl. Parerg. 271. v. 1 monost. 688. v. 2. 3 desunt in Voss. 1. *οὐθεὶς* A. *ἐπλούτησε* libri. *ταχὺ* monost. 688. neque cum Grotio v. 2. 3 incerto poetae tribuente neque cum O. Hensio. Lect. Stob. 18 post v. 1 inserente *τὸν μὴ δίκαιον ἅιπερ ἀντιπαρατιθῇς*. consentio: hominem iustum dicit numquam celeriter divitem fieri, quia dum ille conligat et parcat, alius (*ὁ δὲ*) eum insidiose spoliet.

295

Χρυσίδα, Κορώνην, Ἀντίκυραν, Ἰσχάδα,
καὶ Ναννάριον ἔσχηκας ὡραίαν σφόδρα.

Athenaeus 13, 587 d *Μένανδρος ἐν Κόλακι τάσδε καταλέγει ἑταίρας κτλ.* *Ἀντίκιρραν* Mein. at semper *Ἀντίκυρα* adpellatur. cf. Athen. 12, 586 f. Plut. Demetr. 24. Harpocr. *Ἀντίκυρα.* fort. *εἶτ' Ἰσχάδα.* videtur meretrix amatori perfidiam exprobrare.

296

ἀλλ' οὐδὲ γεννήτην δύναμ' εὑρεῖν οὐδένα
ὄντων τοσούτων, ἀλλ' ἀπείλημμαι μόνος.

Erotian. 24. 5 Klein *γενέτησιν· οἱ μὲν τοῖς γονεῦσιν, οἱ δὲ συγγενέσιν. οὕτως Ἀττικῶν λεγόντων, ὡς καὶ Φιλήμων ἐν Κόλακί φησιν κτλ.* cf. Philem. 225.

297

γελῶ τὸ πρὸς τὸν Κύπριον ἐννοούμενος.

Plutarchus Mor. 57 a continuo post fr. 293, 3. 4. *γελῶ τὸ — ἐννοούμενος* egregie Cobet. V. l.[2] 401. 2] *γέλωτι — ἐνηθούμενος* '*rideo illud in Cyprium dictum cum in mentem venit.*' Terent. Eun. 3, 2, 44 (rideo) *et illúd de Rhodio dictum quom in mentém venit.*

298

πρόσεισιν οἷον ἀψοφητὶ θρέμματος
(ἁπτόμενος).

Plutarchus Mor. 57 ab (*ὁ κόλαξ*) *οὐκ ἀπ' εὐθείας ἐπάγει τὸν ἔπαινον, ἀλλ' ἀπαγαγὼν πόρρω κυκλοῦται καὶ κτλ. ἐπιψαύων καὶ*

ἀποπειρώμενος. Hesych. *ἀψοφητί· ἠρέμα, ἡσύχως . . . κολακείᾳ* (*Κόλακι* Mein. Menandr. praef. VI). *οἷον*, ut Arist. Ach. 668. Nub. 1374. *θρέμμα* Arist. Lys. 369. Antiphan. 182, 3. Men. 874.

299

κωβιός, ἠλακατῆνες,
κυνὸς οὐραῖον

Athenaeus 7, 301 d *Μένανδρος κολῶσι φησι κτλ.* sic A. *Κόλακι* Clericus. 2. *καὶ κυνὸς* perperam AC. cf. Mnesim. 4, 35. 6. sunt versus anapaestici.

300

βοῦς Κύπριος

ἴσον τῷ σκατοφάγος εἶ. λέγονται γὰρ οἱ βόες ἐν Κύπρῳ σκατοφαγεῖν (Antiphan. 126, 5). *μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν Κόλακι καὶ ἐν Ἰάμβοις* (*Ἰμβρίοις* Mill.) Miller. Mélanges 366.

Praeterea cf. 562. 1085. adesp. 125.

ΚΡΗΣ

Cf. *Ἀνδρόγυνος ἢ Κρής.*

ΚΥΒΕΡΝΗΤΑΙ

301

τἀργύριον εἶναι μειράκιόν σοι φαίνεται
οὐ τῶν ἀναγκαίων καθ' ἡμέραν μόνον
τιμὴν παρασχεῖν δυνατόν, ἄρτων, ἀλφίτων,
ὄξους, ἐλαίου, μείζονος δ' ἄλλου τινός;
ἀθανασίας δ' οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἂν συναγάγῃς
τὰ Ταντάλου τάλαντ' ἐκεῖνα λεγόμενα·
ἀλλ' ἀποθανεῖ καὶ ταῦτα καταλείψεις τισίν.
τί οὖν λέγω; μηδ' αὐτὸς εἰ σφόδρ' εὐπορεῖς
πίστευε τούτῳ, μήτε τῶν πτωχῶν πάλιν
ἡμῶν καταφρόνει, τοῦ δέ γ' εὐτυχεῖν ἀεὶ
πάρεχε σεαυτὸν τοῖς ὁρῶσιν ἄξιον.

Stobaeus Floril. 22, 19 *Μενάνδρου* Voss. (deest in A). v. 5—7 Stobaeus Floril. 118, 10 *Μενάνδρου Κυβερνήτου* A. 4. *δ'* om. Voss. NB[1]. *τ'* B[2]. 5. *ἀθανασίας*] *ἀθανασία* 118, praeter Voss. *συνάγης* Voss. 6. *τάλαντ' ἐκεῖνα* L 118] *τάλαντα ἱκανά.* 7. *ἀλλ' ἂν ἀποθάνῃς, ταῦτα* 22. *ἀλλ' ἀποθανῇ καὶ ταῦτα* 118. *καταλείψων*

O. Hense Lect. Stob. 36. *ταῦτα*] *πάντα* Mein. 8. *μήτ'* Mein. in Stob. 10. *τοῦ δ' εὐτυχεῖν δ'* Voss. Ars. *τοῦδ' εὐτυχεῖν* B[1]. *τοῦδε εὐτυχεῖν* B[2]. 11. *πάρεσχε σαυτὸν* N. *παρέσχε* B[1]. *παράσχε* B[2]. *σαυτὸν* etiam Voss. *πάρεχε* rectius quam *παράσχες* vel *πάρασχε* (Porson. Eur. Hec. 836). *τοῖς δρῶσιν*] *τοῖσιν ἔργοις* Herwerd. Obs. crit. 87. 8. *τοῖς τρόποισιν* Mein. Stob. IIII LXI. *τοῖς ἀποροῦσιν* K. Mus. Rhen. XXX 410. cf. monost. 348 *μέμνησο πλουτῶν τοὺς πένητας ὠφελεῖν.*

1. *μειράκιον*, ut 540, 1. 6. *τὰ Ταντ. τάλ.* cf. Zenob. 6, 4 *τάλαντα Ταντάλου· διεβεβόητο ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν διαδοθῆναι. διπλῆν δὲ συμβέβηκεν εἶναι τὴν παροιμίαν, καὶ τὴν μέν, Ταντάλου τάλαντα ταντολίζεται* (adesp. 602). *τὴν δέ, Ταντάλου τάλαντα.* cf. Diogenian. 8, 23. Macar. 8, 1. Phot. 570, 12. Suid. *Ταντάλου τ.* Apostol. 16, 16. Anacr. 127 Bergk.

302

οἷοι λαλοῦμεν ὄντες οἱ τρισάθλιοι
ἅπαντες οἱ φυσῶντες ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα·
αὐτοὶ γὰρ οὐκ ἴσασιν ἀνθρώπων φύσιν.
οὗτος μακάριος ἐν ἀγορᾷ νομίζεται·
ἐπὰν δ' ἀνοίξῃ τὰς θύρας, τρισάθλιος,
γυνὴ κρατεῖ πάντων, ἐπιτάττει, μάχετ' ἀεί,
ἀπὸ πλειόνων ὀδυνᾶτ', ἐγὼ δ' ἀπ' οὐδενός.

v. 1—5 Orion Antholognom. 8, 9 *ἐκ τῶν Κυβερνητῶν.* v. 1—3 Stobaeus Flor. 22, 11 *Μενάνδρου Κυβερνήταις* A (*κυβερν* suprascr. *τ*). ex Stob. Anton. Mel. 36, 52. Maxim. Conf. Serm. 34, 75 p. 624 Combefis. v. 4—7 atque 4—6 om. poetae fabulaeque nom. Plut. Mor. 471 c et 100 e. v. 4. 5 Themist. 32, 357 d *προσήκει αὐτῷ τόδ' ἔπος ἐκ τῆς κωμῳδίας κτλ.*

1. *οἱ*] *ὦ* Stob. et qui ab eo pendent. 2. *ἑαυτοὺς μεγάλα* Max. 3. *αὐτοὶ* Stob.] *οὗτοι* Orion. deinde *ἀνθρώπου* Max. 4. *ἀγορᾷ* Mein.] *ἀγοραῖς* Or. 5. *ἐπὰν*] *ὅταν* Plut. 471, *τὴν θύραν* idem. *οὐχὶ τὴν θύραν, ἀλλὰ τὴν ψυχήν, τρισάθλ.* Themist.

1. *λαλοῦσιν* Mein. ed. mai. *εἰσὶν ταλαιπωροί τε καὶ τρισάθλιοι* Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 aest. xv. *οἷοι λάλοι γενονότες* (haec verba cum superioribus cohaesisse censens)· *ὦ τρισάθλιοι* Enger. Progr. gymn. Posn. Mar. 1868, 14. *οἷοί μ' ἄρ' ἔλαθον ὄντες, ὡς τρ.* Herwerd. Mnem. nov. VI 75. *οἷοι διάγουσιν ὄντες* K.

303

τί λέγων ἀποτρώγειν ἀξιώσει νῦν ἐμοῦ
τὸ μισθάριον; μένω γὰρ ἐξ ἐχθιζινοῦ.

Bekker. Anecd. 438, 9 *ἀποτρώγειν· ἀφαιρεῖν. οὕτω Μένανδρος Κυβερνήταις κτλ.* de voce *ἐχθιξινός* cf. Lobeck. Phryn. 323. — 1. *ἀξιώσει*, sine dubio *ὁ δεσπότης*, quod moneo contra Naber. Mnem. nov. VIII 417. 2. 'frustra maneo mercedem exspectans'.

304

εἰς τὴν πονηρίαν ἀτυφίαν νομίσαντές ποτε ἀξιοῦσι πέρας.

Bekker. Anecd. 462, 5 *ἀτυφία, ταπεινοφροσύνη. Μένανδρος Κυβερνήταις κτλ.* extrema saltem emend. Cobet. N. l. 88 *τί ποθ' ἕξουσιν πέρας;* '*quo tandem evadent?*'

305

ἐπελάθεθ' αὑτὸν ὅστις εἴη.

Priscian. 18, 216 *Attici ἐπιλέλησμαι τοῦδε καὶ τόδε . . . Menander Κυβερνήταις· ἐπελάθετο κτλ.* codicum varietates ad nostrum consilium inutiles enotavit Hertz.

ΚΩΝΕΙΑΖΟΜΕΝΑΙ

Photius *κωνειαζομέναις· θανάσιμον φάρμακον πινούσαις.* Strab. 10, 486 *προσέταττε γὰρ ὁ (Κείων) νόμος τοὺς ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονότας κωνειάζεσθαι.* scilicet cognoverant tunc cicutae ope *ταχεῖαν καὶ ἐλαφρὰν γίνεσθαι τὴν ἀπαλλαγήν.* Theophr. H. plant. 9, 16 extr.

306

ὥστε μηδεὶς πρὸς θεῶν
πράττων κακῶς λίαν ἀθυμήσῃ ποτέ·
ἴσως γὰρ ἀγαθοῦ τοῦτο πρόφασις γίνεται.

Stobaeus Floril. 108, 48 *Μενάνδρου Κονιαζομέναις* A. *Κωνειαζομέναις* Mein. 1. *μηθεὶς* libri.

307

τὸ γνῶθι σαυτὸν ἔστιν, ἂν τὰ πράγματα
εἰδῇς τὰ σαυτοῦ καὶ τί σοι ποιητέον.

Stobaeus Floril. 21, 2 *Μενάνδρου Κοτταβιζούσαις.* sic fere B. *κοταβιζούσαις* Voss. Hens. *κωταζομ/* (*οισ* superscr.) A. recte Orion. Anthologn. 1, 18 *ἐκ τῶν Κωνειαζομένων.* 1. *σεαυτὸν* B[1]. 2. *εἰδῇς* Mein.] *ἴδῃς.* *ἑαυτοῦ* Voss. B[1].

308

Schol. Clem. Alex. Protr. 2, 26 p. 423 Dindf. Ἐπιμενίδης ἐκάθηρε τὰς Ἀθήνας· ἦν δὲ Κρὴς τῷ γένει καὶ σοφώτατος, οὗ καὶ Μένανδρος μέμνηται ἐν ταῖς Κωνεαζομέναις.

Cf. praeterea 613.

ΛΕΥΚΑΔΙΑ

Harpocration Λευκάς . . . ἐν μέσῳ δὲ καὶ τὸ Μενάνδρου δρᾶμα ἡ Λευκαδία. Servius Verg. Aen. 3, 279 *Varro templum Veneri ab Aenea conditum ubi nunc Leucas est dicit, quamvis Menander et Turpilius comici a Phaone Lesbio id templum conditum dicant: qui cum esset navicularius, solitus a Lesbo in continentem proximos quosque mercede transvehere, Venerem mutatam in anuis formam gratis transvexit: quapropter ab ea donatus unguenti alabastro, cum se in dies inde totum ungeret, feminas in sui amorem trahebat. in queis fuit una, quae de monte Leucate, cum potiri eius nequiret, abiecisse se dicitur.* de Sexti Turpilii *Leucadia* cf. O. Ribbeck Annal. Fleckeis. LXIX 34 sq. Com. R. fr.[2] 97. 8. qui utriusque comoediae argumentum sic fere adumbrat. puella quaedam duos amatores habet, alterum adulescentem modestum, alterum Phaonem, senem sed a Venere in iuvenem transmutatum et pulchritudinis conscientia fastidiosum. puella desiderio Phaonis simul et metu ne ille alteram amet conficitur ac tandem desperans se amorem eius nancisci posse de Leucate in mare se proicit, sed ab adulescente ex mortis periculo eripitur. quo facto Phaon rursus in senem convertitur, adulescens autem puella amata potitur. cf. Turpil. fragm. 1. 8. 11. 12. Cic. Tusc. 4, 34, 72 *est certe* (aliquis amor), *qui nihil absit aut non multum ab insania, qualis in Leucadia est.* cf. etiam quae ad Platonis *Phaonem* adnotavimus I 645. 6.

309

ὅστις ὑπέχει χρυσίῳ
τὴν χεῖρα, κἂν μὴ φῇ, πονηρὰ βούλεται.

Stobaeus Floril. 10, 20 Μενάνδρου Λευκαδίᾳ A (λευκαδεία, λευκαδία Voss. Hens.). Maximus Conf. 12, 35 p. 571 Combefis. 2. φησὶ Max. βούλεται N et B[1]] βουλεύεται (etiam Max.). Diogenian. 3, 12 (Apost. 4, 27) Ἀττικὸς ὑπέχει τὴν χεῖρα ἀποθνήσκων· ἐπὶ τῶν φιλαργύρων.

310

ἀεὶ νομίζονθ' οἱ πένητες τῶν θεῶν.

Stobaeus Floril. 95, 4 Μενάνδρου Λευκαδίᾳ A. νομίζεθ' (i. e. νομίζεσθ') B.

311

ἐπίθες τὸ πῦρ ἡ ζάκορος· οὑτωσὶ καλῶς.

Etymolog. m. 407, 22 (usque ad *ζάκορος* etiam Miller. Mélanges 139), Photius et Suidas *ζάκορος . . . Μένανδρος Λευκαδίᾳ κτλ. ἡ ζάκορος ἱερέως οὑτωσὶ καλῶς* ABVE Suid.

312

οὗ δὴ λέγεται πρώτη Σαπφὼ
τὸν ὑπέρκομπον θηρῶσα Φάων'
οἰστρῶντι πόθῳ ῥῖψαι πέτρας
ἀπὸ τηλεφανοῦς ἅλμα κατ' εὐχὴν
σήν, δέσποτ' ἄναξ . . . .

Strabo 10, 452 *ἔχει τὸ τοῦ Λευκάτα Ἀπόλλωνος ἱερὸν καὶ τὸ ἅλμα τὸ τοὺς ἔρωτας παύειν πεπιστευμένον. οὗ δὴ λέγεται πρώτη Σαπφώ, ὥς πού φησιν ὁ Μένανδρος, τὸν ὑπέρκομπον κτλ. ὁ μὲν οὖν Μένανδρος πρώτην ἁλέσθαι λέγει τὴν Σαπφώ.* ex *Leucadia* excerptum esse adparet. Schol. Hephaestion. 9, 1 p. 126 Gaisf. *κατὰ περιορισμοὺς δὲ ἀνίσους, οἷα ἐστὶν ἡ εἰσβολὴ τῆς Λευκαδίας Μενάνδρου*, quae ad hoc ipsum carmen pertinere adparet, quod post prologum positum fuerat. cf. Mein. I 443. — 3. *οἰστρῶντι*] *οἰστροῦντι*? nam Attici semper *οἰστρήσειν, οἰστρῆσαι, οἰστρηθῆναι. πέτρας*] fortasse *σκοπιᾶς*, ad amovendam positionem debilem. 4. *ἀπὸ*] *κατὰ* Herwerd. Obs. crit. 88. (Cob. V. l.[2] 277). *ἅλμα* Wordsworth. Theocrit. 3, 25] *ἀλλά.* recte Wordsw.: nam Strabonem mediam sententiam abrupisse credi vix potest. 5. *σὸν* Bentl., coniungendum cum *τέμενος* fr. 313, quod ille cum hoc (312) conectebat. mihi *κατ' εὐχήν* corruptum et scribendum videtur *κατ' αὐλὴν σήν.* cf. quae adnotavimus ad Pherecr. 46. nam '*ex tuo voto, quemadmodum tibi vovimus*' cum Meinekio scripturam vulgatam explicari posse despero. — ceterum cf. Phot. *Λευκάτης· σκόπελος τῆς Ἠπείρου* (?), *ἀφ' οὗ ῥίπτουσιν αὑτοὺς εἰς τὸ πέλαγος οἱ ἱερεῖς* (*ἐρασταί* Schleusner.). *Σαπφὼ δὲ πρώτην ἐπὶ Φάωνι τοῦτο ποιῆσαι τὴν ποιήτριαν· οἱ δὲ τὴν ἑταίραν· ἐγένετο γὰρ ἄλλη* [*Λεσβία*] *ἑταίρα.*

313

εὐφημείσθω
τέμενος πέρι Λευκάδος ἀκτῆς.

Hesychius *Λευκάδος· Μένανδρος ἐν Λευκαδίᾳ κτλ.* quamquam fuerunt qui *Leucadiae* Menandreae commemorationem ad glossam Hesychii paullo infra positam *λευκὴ ἡμέρα· ἀγαθή* conl.

fr. 315 pertinere existimarent. sed in eadem fabula orae Leucadiae et proverbii (λευκὴ ἡμέρα) mentionem fieri cur incredibile sit non video, cum praesertim Hesychium proverbia saepissime nullo adiecto testimonio commemorare constet. Bentleius fr. 312 et 313 coniunctis hanc subesse sententiam arbitrabatur: 'unde prima Sappho se praecipitavit et periit. sed (ἀλλά) quid tristia illa recenseo? potius bona et fausta verba dicantur in tuo templo'. itaque κατ' εὐχήν videtur interpretatus esse 'inter precationem'. at nequaquam haec, quamquam ex eodem carmine excerpta sunt, tam arte cum superioribus cohaerent: sed haud pauci versus videntur interiecti fuisse. fr. 313 autem clausula erat cantici. 2. πέρι Bernhardy] περί.

314

πάφωνε οὐρεία χέλυς

Bekker. Anecd. 1431 (ex Choerob.) χέλυς χέλυος. σημαίνει δὲ τὴν κιθάραν κτλ. *Μένανδρος ἐν Λευκαδίᾳ.* Eurip. Alc. 446 ἑπτάτονον ὀρείαν χέλυν. Herc. fur. 683 χέλυος ἑπτατόνου μολπάν, unde ἑπτάφωνε Lobeck. οὐρεία Menandri esse non potest, quamquam testudo ὀρεία χέλυς bene dicitur. ὄρεσι ζώουσα Hymn. Merc. 33 (cf. 24 sq.). fortasse ἑπτάφωνος Ἑρμαία χέλυς, *a Mercurio inventa.* Horat. C. 1, 10, 6. 3, 11, 1. 3.

315

Zenobius 6, 13 *Μένανδρος δέ φησιν ἐν Λευκαδίῳ* (*Λευκαδίᾳ*) *τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν λευκὴν καλεῖσθαι.* cf. Eupol. 174. Plut. Per. 27 cum adn. Sinten. Macar. 5, 51. Append. prov. 3, 60. Phot. Suid. Hesych. Bekker. Anecd. 106, 33 (Soph. fr. 5 N.). *candidi soles* Catull. 8, 3 (Ellis Journ. Philol. X 19).

316

ὀνόματα

Olympiodor. Aristot. Categ. 2, 2 cod. Mutin. 69 διττὸν τὸ ὄνομα· τὸ μὲν πτωτικόν, ὃ καὶ τοῖς γραμματικοῖς ἔθος καλεῖν οὕτω, τὸ δὲ φερόμενον κατὰ πάσης λέξεως σημαινούσης τι· οὕτω γὰρ καὶ ὁ *Μένανδρος ἐν προοιμίοις τῆς Λευκαδίας ὀνόματα ἐκάλεσεν πᾶσαν λέξιν,* καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Περὶ ἑρμηνείας ὀνόματα καλεῖ πᾶσαν λέξιν. per litteras mecum communicavit Dilesius.

317

συντρίβειν

. . *Μένανδρος κέχρηται ἐν Λευκαδίᾳ.* Schol. Aristoph. Acharn. 284. συντρίβειν Mein.] συντριβείη. cf. 78.

ΛΟΚΡΟΙ

Cf. Quintilian. 10, 1, 70 (in eis quae ad *Epicleron* adnotantur). *Λοκρίδες* fuerunt Anaxandridis.

318

ὑγιέστερος κροτῶνος

ἐπὶ τῶν πάνυ ὑγιαινόντων ἡ παροιμία ἀπὸ τοῦ ζώου τοῦ κροτῶνος. λεῖον γάρ ἐστιν ὅλον καὶ χωρὶς ἀμυχῆς καὶ μηδὲν ἔχον σίνος. μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν Λοκροῖς. Zenobius 6, 27. cf. Macar. 5, 33. Suidas et Photius 180, 16. 614, 22. Aelian. Epist. 10 p. 19 Hercher. *ὑγιεινότερος ἔσται κροτῶνος.* prorsus aliam explicationem Strabo praebet 6, 262 *τὴν παροιμίαν ὑγιέστερον Κρότωνος λέγουσαν ἐντεῦθεν εἰρῆσθαί φασιν, ὡς τοῦ τόπου πρὸς ὑγίειαν καὶ εὐεξίαν ἔχοντός τι φορὸν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀθλητῶν.* de accentu Herodian. I 36, 17 *τὸ δὲ κρότων, ὅτε τὸν κτίστην ἢ τὴν πόλιν . . . σημαίνει . . . βαρύνεται, τὸ μέντοι ἐπὶ τοῦ φθαρτικοῦ τῶν κυνῶν* (sunt *κυνοραισταί* Hom. Od. 17, 300) *ὀξύνεται.*

ΜΕΘΗ

Athenaeus 6, 247 e *Μένανδρος ἐν Μέθῃ (παράσιτον εἰσάγει?).*

319

εἶτ' οὐχ ὅμοια πράττομεν καὶ θύομεν;
ὅπου γε τοῖς θεοῖς μὲν ἠγορασμένον
δραχμῶν ἄγω προβάτιον ἀγαπητὸν δέκα,
αὐλητρίδας δὲ καὶ μύρον καὶ ψαλτρίας,
Μενδαῖον, Θάσιον, ἐγχέλεις, τυρόν, μέλι,
μικροῦ τάλαντον, γίνεταί τε κατὰ λόγον
δραχμῶν μὲν ἀγαθὸν ἄξιον λαβεῖν δέκα
ἡμᾶς, ἐὰν καὶ καλλιερηθῇ τοῖς θεοῖς,
τούτων δὲ πρὸς ταῦτ' ἀνελεῖν τὴν ζημίαν,
πῶς οὐχὶ τὸ κακὸν τῶν ἱερῶν διπλάζεται;
ἐγὼ μὲν οὖν ὤν γ' ὁ θεὸς οὐκ εἴασα τὴν
ὀσφὺν ἂν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐπιθεῖναί ποτε,
εἰ μὴ καθήγιζέν τις ἅμα τὴν ἔγχελυν,
ἵνα Καλλιμέδων ἀπέθανεν εἷς τῶν συγγενῶν.

Athenaeus 8, 364 d *θύοντες τοῖς θεοῖς ὀλίγιστα εἰς τὰς θυσίας καὶ πλεῖστα εἰς τὰ τυχόντα δαπανῶμεν, ὥσπερ ὁ καλὸς Μένανδρος ἐν τῇ Μέθῃ παρίστησιν κτλ.* v. 1—6 Athenaeus 4, 146 d *Μένανδρος ἐν Μέθῃ τοῦ μεγίστου δείπνου δαπάνημα τάλαντον τίθησι λέγων*

Digitized by Google

οὕτως κτλ., ὡς γὰρ ὑπερβολῆς τινος ἀναλώματος τάλαντον ὠνόμασεν. 1. εἶθ 146 A. ὅμοια 146] ἅπαντα 364. 3. coni. v. 1 et 8 scribendum est ἄγομεν. ἀγαπητῶν 364 A. δώδεκα 146 A. 5. Μενδαῖον 364 A] ταύτας 146 A. συνάγοντι G. Hermann. Μενδαῖον, ἐγχέλεις, Θάσιον Porson. Adv. 94. τυρόν, Θάσιον, Μενδαῖον, ἐγχ. μέλι Mein. in ed. Ath. 6. τάλαντον 146 A] ταλάντου 364 A. τε 364 A] τὸ. τοι Mein. 1. καταλογον 146 A. 9. ἀνελεῖν (non ἂν ἑλεῖν) A. τούτων δὲ καὶ — ἀνελεῖν G. Herm. ἀντανελεῖν Dobr. Adv. II 321 coni. Demosth. 18, 231 ἀντανελεῖν ταῦτα (nos *gegen einander aufheben*). cf. Cobet. N. l. 79. 80. τούτων, τοσαύτην δ' ἀνθελεῖν Pflugk. Sched. crit. 22. 11. ὧν ἂν θεὸς Herwerd. Obs. crit. 89. 13. τιν' ἔγχελυν Dobr.

1. 'non mirum est male nobiscum agi, cum male deis litemus.' Mein. 3. de voce ἀγαπητόν idem confert Hipparch. 1, 3. Diphil. 89, 2. tamen scr. ἀνάπηρον. cf. Hermipp. 35. [Plat.] Alcib. II 149a (Λακεδαιμόνιοι) ἀνάπηρα θύουσιν ἑκάστοτε. 5. *Thasium* et *Mendaeum* coniunxit etiam Demosth. 35, 35. 6. 'γίνεται τὸ κατὰ λόγον referenda sunt ad ea quae sequuntur: *si tam maligne sacra facimus et luxuriae instrumenta tam magno emimus*, γίνεται τὸ κατὰ λόγον δραχμῶν ἀγαθὸν ἄξιον λαβεῖν δέκα ἡμᾶς'. Cobet. N. l. 79. at tum sententia hiabit v. 10 πῶς οὐχὶ κτλ. itaque praeterea ex cod. A 364 v. 6 recipiendum duxi τε, ut protasis pertineat usque ad finem v. 9. 8. καὶ καλλ. scilicet si sacra etiam bene cesserint: sin minus, ne tantum quidem bonum nos accipere aequum est. 9. fortasse τύφου δὲ πρὸς τούτοις ἀνελεῖν τὴν ζ. 10. διπλάζεται, quia et pecunia perit et poena a sacrificantibus exigitur. 14. an Καλλιμέδοντος ἀπέθαν' εἰς? nam *Callimedon* ipse (cf. Antiphan. 26, 5) tunc sine dubio dudum mortuus erat.

320

ἐμὲ γὰρ διέτριψεν ὁ
κομψότατος ἀνδρῶν Χαιρεφῶν, ἱερὸν γάμον
φάσκων ποιήσειν δευτέραν μετ' εἰκάδα
καθ' αὑτόν, ἵνα τῇ τετράδι δειπνῇ παρ' ἑτέροις·
τὰ τῆς θεοῦ γὰρ πανταχῶς ἔχειν καλῶς.

Athenaeus 6, 243 a καὶ Μένανδρος αὐτοῦ (Χαιρεφῶντος) μνημονεύει . . . ἐν Μέθῃ κτλ. vicesimus quisque mensis dies Apollini sacer erat eoque lauta inter amicos cognatosque convivia instituebantur. τετράδι Hercules natus erat, in cuius honorem opulentiores Atheniensium adulescentes amicos epulis excipere solebant. sic fere Mein. 1. sed neque ille neque quisquam alius locum obscurum inlustravit: nam quae Herwerdenus profert Obs. crit. 90 ea per-

multis laborant difficultatibus. de *ἱερῷ γάμῳ* cf. Preller. Myth. gr.[2] I 127. 8. 1. *ἐμὲ διέτριψεν.* sic iam Homerus Od. 2, 204 *ὄφρα κεν ἤ γε διατρίβῃσιν Ἀχαιούς.* 5. Eurip. Iph. Taur. 467 *τὰ τῆς θεοῦ μὲν πρῶτον ὡς καλῶς ἔχῃ φροντιστέον μοι.* cf. Arist. Pac. 868. Phryn. com. 9.

321

. . . . Ἀδράστεια καὶ
θεὰ σκυθρωπὲ Νέμεσι, συγγινώσκετε.

Miller. Mélanges 382 *Ἀδράστεια· ἑταίρα τῆς Νεμέσεως. Μένανδρος Μέθῃ κτλ. θεὰ σκυθρωπὲ Νέμεσι* Mein. Herm. III 456. 7] *θεαὶ σκυθρωπαὶ Νέμεσις.* Bekker. Anecd. 342, 6 et Suidas *Ἀδράστεια· οἱ μὲν τὴν αὐτὴν τῇ Νεμέσει λέγουσιν . . . ἔνιοι μέντοι ὡς διαφέρουσαν συγκαταλέγουσιν αὐτὴν τῇ Νεμέσει, ὡς Μένανδρος καὶ Νικόστρατος* (37). cf. quae ad Cratini *Nemesin* adnotavimus I 47 et Lehrs Pop. Aufs. 57. 8.

322

. . . εἶτ' οὐκ εἶχεν οὐ πῦρ, οὐ λίθον,
οὐκ ἄλλο τοιοῦθ' ἕτερον.

Bekker. Anecd. 379, 31 et Suidas *ἄλλο ἕτερον· ἐκ παραλλήλου λέγουσιν. Μένανδρος Μέθῃ κτλ. ἄλλο τοιοῦθ'* Dindf. Ann. Fleckeis. 1869, 524] *ἄλλο τι οὔθ'* Suid. et Bekk. cod. *ἄλλ' ὁτιοῦν* Porson Tracts 200.

ΜΕΣΣΗΝΙΑ

Cf. *Ἀνατιθεμένη ἢ Μεσσηνία.*

ΜΗΝΑΓΥΡΤΗΣ

Cf. quae ad Antiphanis *Μηναγύρτην* adnotavimus II 74.

323

οὕτω μαθεῖν δεῖ πάντα καὶ πλοῦτον φέρειν·
ἀσχημοσύνης γὰρ γίνετ' ἐνίοις αἴτιος.

Stobaeus Floril. 94, 7 (cum fr. 114 coniunctum) *Μενάνδρου Μηναγύρτῃ* A. cf. quae ad 114 adnotantur. — scr. *πάντα, παῖ, πλ. φ.,* i. e. *δεῖ πάντα (unumquemque) μαθεῖν φέρειν οὕτω τὸν πλ.*

324

προπίνων Θηρικλείαν τρικότυλον .

Athenaeus 11, 472 b *θηλυκῶς δὲ τὴν Θηρίκλειον εἶπε Μένανδρος . . . ἐν Μηναγύρτῃ κτλ.* Θηρικλείαν Dindf.] *θηρίκλειον* A. *μεστὴν προπ. θηρίκλειον* Mein. Anal. Ath. 217. cf. 226.

ΜΙΣΟΓΥΝΗΣ

Phrynich. Epit. 417 *Μένανδρος τὴν καλλίστην τῶν κωμῳδιῶν τῶν ἑαυτοῦ τὸν Μισογύνην κατεκηλίδωσεν εἰπών* (excidit poetae dictum. cf. fr. 334). finxerat poeta hominem, quem matrimonii initi mox (ut *Δύσκολον* Libanii) adeo paeniteret, ut quidquid uxor et luxuriae et superstitioni dedita ageret ei odiosum esset et molestum. cf. etiam Leutsch. Philol. XV 625. — Cic. Tusc. 4, 11, 25 *odium mulierum, quale in Μισογύνῃ Atilii est.* O. Ribbeck. Com. R. fr.² 32.

325

πρὸς τὸ πρᾶγμ' ἔχω
κακῶς. B. *ἐπαριστερῶς γὰρ αὐτὸ λαμβάνεις·*
τὰ δυσχερῆ γὰρ καὶ τὰ λυπήσαντά σε
ὁρᾷς ἐν αὐτῷ, τὰ δ' ἀγάθ' οὐκέτι βλέπεις.
εὕροις δ' ἂν οὐδὲν τῶν ἁπάντων, Σιμύλε,
ἀγαθὸν ὅτῳ τι μὴ πρόσεστι καὶ κακόν.
γυνὴ πολυτελής ἐστ' ὀχληρόν, οὐδ' ἐᾷ
ζῆν τὸν λαβόνθ' ὡς βούλετ'· ἀλλ' ἔνεστί τι
ἀγαθὸν ἀπ' αὐτῆς, παῖδες· ἐλθόντ' εἰς νόσον
τὸν ἔχοντα ταύτην ἐθεράπευσεν ἐπιμελῶς,
ἀτυχοῦντι συμπαρέμεινεν, ἀποθανόντα τε
ἔθαψε, περιέστειλεν οἰκείως· ὅρα
εἰς ταῦθ', ὅταν λυπῇ τι τῶν καθ' ἡμέραν.
οὕτω γὰρ οἴσεις πᾶν τὸ πρᾶγμ'· ἂν δ' ἐκλέγῃ
ἀεὶ τὸ λυποῦν, μηδὲν ἀντιπαρατιθεὶς
τῶν προσδοκωμένων, ὀδυνήσει διὰ τέλους.

v. 1—4 Clemens Alex. Strom. 2, 23, 141 *ὁ κωμικὸς Μένανδρος καταδραμὼν τοῦ γάμου, ἀλλὰ καὶ τὰ χρήσιμα ἀντιτιθεὶς ἀποκρίνεται τῷ εἰπόντι* (v. 1. 2), *εἶτ' ἐπιφέρει* (3. 4) *καὶ τὰ ἑξῆς.* v. 3—6 Stobaeus Floril. 108, 44 *Μενάνδρου Μισογύνου* A. v. 5. 6 Stobaeus Floril. 105, 10 *Μενάνδρου* A. v. 7 sq. Stobaeus Floril. 69, 4 *Μενάνδρου* A. v. 14 (*ἂν ἐκλέγῃ*) — 16 Stobaeus Floril. 108, 41 *Μενάνδρου Μισογύνου* A. itaque haec omnia esse ex *Misogyne* constat, de continuitate v. 6 et 7 non constat. — 3. *δυσχερῆ τε* Clem. *λυπήσαντα* Clem.] *λυπήσοντα* AB Vind. Stob. 4. *οὐκ ἐπιβλέπεις*

Clem., probatum Herwerdeno Obs. crit. 122 coni. [Isocr.] 1, 21 extr. 5. ἂν om. Voss. Stob. 105. οὐδὲν B] οὐθὲν. Σιμύλε] ὦ Δημέα Stob. 105 (ὦ om. B). Δημύλε Mein. 6. ὅτῳ Grot.] ὅπου. ἐν ᾧ Stob. 105. cf. Cobet N. l. 88 (Mnem. nov. II 433 ὅτῳ μὴ καὶ κακὸν πρόσεστί τι). τι om. Voss. 8. ἕν ἐστι A probante Mein. V 104. τι B Voss.] τοι. 8. 9 ἕν ἐστί τοι ἀγαθὸν ἀπ' αὐτῆς δῆλον O. Hense Lect. Stob. 31. ἔχει τί τοι | ἀγαθὸν ἀπ' αὐτῆς πᾶς τις ἐλθὼν κτλ. Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 aest. XIIII. fortasse ἀπ' αὐτῆς *αὖθις*. nam *liberi* quidem nec bene hic coniunguntur cum ceteris matrimonii commodis neque fuerunt illis temporibus ἀγαθὸν ἀναμφισβήτητον (cf. 418). 10. τὸν ἔχονθ' ἑαυτὴν, *maritum*, Herwerd. Nov. add. crit. 39. 12. ὅρα B] ὁρᾷ. 14. δ' ἐκλέγῃ A 108] δὲ λέγῃς A Voss. 69. 16. προσδοκωμένων 108] προσλεγομένων 69. προσγενομένων Voss. 69. προσλελεγμένων B 69. ὀδυνήσῃ 108] οὐ δυνήσῃ 69.

4. ἐν αὐτῷ (τῷ πράγματι) i. e. in matrimonio. 6. *nullam rem inveneris, cui non boni aliquid simul et mali innatum sit.* itaque post ἀγαθόν non erat interpungendum.

326

ἐθύομεν δὲ πεντάκις τῆς ἡμέρας,
ἐκυμβάλιζον δ' ἑπτὰ θεράπαιναι κύκλῳ·
αἱ δ' ὠλόλυζον.

Strabo 7, 297 ἅπαντες τῆς δεισιδαιμονίας ἀρχηγοὺς οἴονται τὰς γυναῖκας· αὗται δὲ καὶ τοὺς ἄνδρας προκαλοῦνται πρὸς τὰς ἐπὶ πλέον θεραπείας τῶν θεῶν . . . τὸν δὲ Μισογύνην αὐτὰ (scr. ταὐτὰ) ταῦτα αἰτιώμενον (ποιεῖ Μένανδρος) κτλ. 3. αἱ δὲ sunt reliquae quae aderant mulieres.

327

ἕλκει δὲ γραμματείδιον
ἐκεῖσε δίθυρον καὶ παράστασις, μία
δραχμή.

Harpocration 148, 1, Photius, Suidas παράστασις . . . ἔστι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς ἰδίας δίκας. Μένανδρος Μισογύνῃ κτλ. 1. γραμματείδιον N Harp.] γραμματεῖον A. γραμμάτιον B. γραμματίδιον cet. et Phot. — γραμμ. est libellus, in quo actor et nomen suum et causam scribebat: qui libellus reo tradebatur. δίθυρος autem dicitur, quia ex duabus tabulis vel duobus foliis constabat. Poll. 10, 57 γραμματείδιον δίθυρον ἢ τρίπτυχον ἢ καὶ πλειόνων πτυχῶν. Hesych. δίθυρον· γραμματίδιον δίπτυχον. idem θυρίς . . . θυρίδας Ἀττικοὶ τὰς τῶν γραμμάτων (γραμματείων Hemsterh.) πτυχάς· καὶ δίθυρον λέγουσιν· οὐ τρίθυρον ἀλλὰ

τρίπτυχον (sic Salm. pro *τρίπυλον*). cf. adesp. 778. — Poll. 8, 39 *ἡ δὲ παράστασις δραχμὴ ἦν, ἣν ὁ διώκων παρὰ διαιτητῇ προεισέφερεν.* cf. 8, 127. Schoemann. Ant. gr.² I 489. 502. loquitur uxor *τοῦ μισογύνου.* ac sic fr. 328.

328

ὄμνυμί σοι τὸν ἥλιον,
ἦ μὴν ἀποίσειν σοι γραφὴν κακώσεως.

Priscianus 18, 247 *Attici ὄμνυμι θεούς . . . Menander . . . in Misogyno κτλ.* *ἀποίσειν* VRM (cf. Cobet. Mnem. VII 186)] *ποιήσειν* C(O). *ἐποίσειν* Markland. Eur. Suppl. 1192. *ἐπιθήσειν* Porson. Adv. 293. conficit rem Demosth. 27, 12 *ὅταν κατ' αὐτῶν τὰς γραφὰς ἀπενέγκωμεν* (*πρὸς τὸν ἄρχοντα*). de *γραφῇ κακώσεως* Schoemann. Ant. gr.² I 533. 4.

329

χαῖρ', ὦ Γλυκέριον. ΓΛ. καὶ σύ. Α. πολλοστῷ χρόνῳ
ὁρῶ σε.

Priscianus 18, 251 *Attici ὅσῳ χρόνῳ. Μένανδρος Μισογύνῃ κτλ.* *Γλυκέριον* Bentl.] *γλυκέρα* codices. *ὦ χαῖρε Γλυκέρα* Porson. *χαῖρ' ὦ Γλυκέρα μοι* Spengel. *ὦ χ. Γλυκέρα. Γλ. καὶ σὺ πόλλ'. Α. ὅσῳ χρόνῳ* C. F. Hermann. Mus. Rh. V 614. *χαῖρ' ὦ Γλυκέριον. Γλ. καὶ σύ γε. Α. πολλοστῷ* Cobet. N. l. 88. 9 conl. Arist. Lys. 6. '*longum post tempus*'. Philostr. Epist. 38, 357 *Τιμαγόρα καὶ Λαῒς . . καὶ τὸ Μενάνδρου Γλυκέριον.*

330

ἀλλ' οὐ τὰ βίου νῷν ἴσως δεῖ φροντίσαι.

Priscianus 18, 305 *Attici 'φροντίζει τῶνδε' καὶ 'τάδε' καὶ 'περὶ τῶνδε'. Μένανδρος Μισογύνῃ κτλ.* *ἀλλ' οὐ* Putsch.] *ΑΛΟΥ* VML. *οὐδὲ* vel *οὐχὶ* Mein. *οὐ τὰ βιότου* Bentl. *οὐ τὰ Τιβίου* Bergk. perperam: nam prima syllaba producitur. Leucon. 3.

331

χλαμύδα, καυσίαν,
λόγχην, ἀόρτην, ἱμάτια.

Pollux 7, 79 *ῥίσκοι . . . καὶ ἀόρται, Μενάνδρου εἰπόντος ἐν Μισογύνῃ κτλ.* idem 10, 139 *τὸ γὰρ ἐν Μισογύνῃ Μενάνδρου κτλ. ἀμφίβολον, ὅτι ἔνιοι καὶ ἀορτῆρα* (Pherecr. 37) *γράφουσιν.* ac 10, 162 *ἡ δὲ καυσία πῖλος Μακεδονικὸς παρὰ Μενάνδρῳ.* cf. Diphil. 40. Posidipp. 10.

332

Athenaeus 15, 691 c *ἐπιπράσκετο Ἀθήνησιν ἡ τοῦ μύρου κοτύλη ὡς μὲν Ἵππαρχός φησιν* (fr. 4) *πέντε μνῶν, ὡς δὲ Μένανδρος ἐν Μισογύνῃ, δέκα. πέντε*] ε̄ A. *δέκα*] ῑ A. cf. Antiphan. 223. videtur ὁ *μισογύνης* queri de uxoris luxuria.

333

ἐπιχρύσους σανδαλοθήκας

Pollux 7, 87 *Μένανδρος ἐν Μισογύνῃ καὶ ἐπ. σ. λέγει.* idem 10, 50 *Μένανδρος ἐν Μισογύνῃ καὶ σανδαλοθήκας* (*εἴρηκεν*) et 10, 127 *παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Μισογύνῃ σανδαλοθῆκαι.* fortasse ex eadem mariti oratione ac fr. 332.

334

Phrynichus Epit. 417 *γῦρος· καὶ τοῦτο Μένανδρος τὴν καλλίστην τῶν κωμῳδιῶν τῶν ἑαυτοῦ, τὸν Μισογύνην, κατεκηλίδωσεν εἰπών* (lacunam indic. Lobeck). *τί γὰρ δὴ γῦρός ἐστιν οὐ συνίημι. τοῦτο*] *τούτῳ* Bentl. Eustath. 1864, 5 *οἱ παλαιοί φασιν ὅτι γυροὶ λέγονται καὶ οὗ τὰ φυτὰ ἐμβάλλουσι* (*scrobes*). ac sic Theophrast. Caus. pl. 3, 4, 1. 6, 2. 12, 1. (Aelian. N. an. 9, 32). ut nesciam quid causae habuerit Phrynichus hanc vocem vituperandi. nisi forte apud Menandrum *γῦρος* erat ornamentum muliebre.

Praeterea cf. fr. 601.

ΜΙΣΟΥΜΕΝΟΣ

Libanius IIII 512, 1 Reisk. *ἔχεις ἐκ τῆς κωμῳδίας παραλαβών, ὡς ὑπέρογκόν τι καὶ σοβαρὸν καὶ πολλή τις ἀλαζονεία στρατιώτης ἀνήρ. εἴ τις ὑμῶν φαντάζεται τὸν Μενάνδρου Θρασωνίδην, οἶδεν ὃ λέγω· στρατιωτικὴν γάρ φησιν ἀηδίαν νοσοῦντα τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀπέχθειαν αὐτῷ κινῆσαι τὴν ἐρωμένην· καὶ γέγονεν ἀμέλει προσηγορία τῷ δράματι τοῦ Θρασωνίδου τὸ μῖσος.* indicat 'notissimam Menandri fabulam *Μισούμενον*, in qua miles ille *Thrasonides* primas partes agebat'. Bentl. servus eius erat *Γέτας*. argumentum fabulae exponit Arrian. Dissert. Epict. 4, 1, 19 Schweigh. *πρῶτον μὲν ἐξελήλυθε τῆς νυκτός, ὅτε Γέτας οὐ τολμᾷ ἐξελθεῖν . . . εἶτα ξίφος αἰτεῖ, καὶ πρὸς τὸν ὑπ' εὐνοίας μὴ διδόντα χαλεπαίνει, καὶ δῶρα τῇ μισούσῃ πέμπει καὶ δεῖται καὶ κλάει. πάλιν δὲ μικρὰ εὐημερήσας ἐπαίρεται· πλὴν καὶ τότε πῶς;* Diogenes L. 7, 130 *τὸν γοῦν Θρασωνίδην καίπερ ἐν ἐξουσίᾳ ἔχοντα τὴν ἐρωμένην διὰ τὸ μισεῖσθαι ἀπέχεσθαι αὐτῆς.* (cf. fr. 336.) tandem puellam ei ereptam esse consentaneum est ab aemulo adulescente. Irenaeus Contra haer. 2, 27 p. 151 (Thrasonides) *qui est apud comicum Menandrum valde*

amans et odibilis. cf. Plut. Mor. 1095 d (exscr. sub tit. *Thrasyleontis*). Alciphr. 2, 4, 19 (ad *Ἐπιτρέποντας*). Anthol Pal. 5, 218 (ad *Dyscolon*). 12, 233 (ad *Georgon*). Martial. 14, 214 (ad *Δὶς ἐξαπατῶντα*). Lucian. Dial. meretr. 13. Alciphr. 3, 36.

335

εἰ γὰρ ἐπίδοιμι τοῦτο, καὶ ψυχὴν πάλιν
λάβοιμ' ἐγώ· νυνὶ γάρ — ἀλλὰ ποῦ θεοὺς
οὕτως δικαίους ἔστιν εὑρεῖν, ὦ Γέτα;

Iustinus De mon. 40 b (142 Otto) *ἐν Μισουμένῳ ἀποφαίνων περὶ τῶν εἰς θεοὺς παραλαμβονομένων τὰς γνώμας, μᾶλλον δὲ ἐλέγχων ὡς οὐκ ὄντας ὁ αὐτὸς Μένανδρος κτλ.* 1. frustra *κἂν* Mein. et Otto. *πάλιν* add. Bentl. 2. post *γάρ* orationem abrumpit.

336

παρ' ἐμοὶ γάρ ἐστιν ἔνδον, ἔξεστιν δέ μοι
καὶ βούλομαι τοῦθ', ὡς ἂν ἐμμανέστατα
ἐρῶν τις, οὐ ποιῶ δέ.

Plutarchus Mor. 524. 5 *πῶς οὐ μανικὸν . . τὸ πάθος, εἴ τις ἱματίῳ μὴ χρῆται διὰ τὸ ῥιγοῦν, μηδ' ἄρτῳ διὰ τὸ πεινῆν ... ἀλλ' ἐν τοῖς Θρασωνίδου κακοῖς ἐστιν κτλ.* ad hanc fabulam rettulit Toup. Emend. II 445. verba *ὡς ἂν — τις* Menandreis add. Madvig. Advers. crit. I 644. Cobet. V. l.[2] 152. N. l. 42. Lucian. Philops. 14 *περιβάλλει τὸν Γλαυκίαν ὡς ἂν ἐμμανέστατα ἐρῶσα.* conf. Nauck. Mélanges gréco-rom. V 241.

337

Ἄπολλον, ἀνθρώπων τιν' ἀθλιώτερον
ἑόρακας; ἆρ' ἐρῶντα δυσποτμώτερον;

Plutarchus Mor. 525 (post fr. 336). sunt verba Thrasonidae, de misera sua sorte querentis, fortasse in ipsa fabula fragmento 336 vel praemissa vel postposita. *ἄνθρωπόν τιν'* Naber. Mnem. nov. VIII 417. *δυσποτμώτερος, βαρυποτμώτατος, εὐτεκνώτατος* Euripides.

338

παιδισκάριόν με καταδεδούλωκ' εὐτελές,
ὃν οὐδεὶς τῶν πολεμίων πώποτε.

Arrianus Dissert. Epict. 4, 1, 20 p. 533 Schweigh. *εἶτα τί λέγει (Θρασωνίδης); κτλ.* Clemens Alex. Strom. 2, 15, 64 *τὸν γὰρ κωμικὸν ἐκεῖνον Θρασωνίδην ἄλλη σκηνὴ (τραγῳδεῖ)· παιδισκάριόν*

με, φησίν, εὐτελὲς καταδεδούλωκεν. — *ὃν οὐδὲ εἷς τῶν πολ. οὐπώποτε* Mein. ed. mai. Clem. Alex. Paedag. 1, 5, 14 *ἔστιν ἐκμαθεῖν τὰς καλὰς καὶ ὡραίας, ἔτι δὲ καὶ ἐλευθέρας νεάνιδας παιδίσκας καλουμένας, παιδισκάρια δὲ τὰς δούλας.* cf. 102.

339

ἀπαμφιεῖ γὰρ τὸ κατάπλαστον τοῦτό σου
καὶ λανθάνειν βουλόμενον ἡ μέθη ποτέ.

Bekker. Anecd. 415, 8 et Suidas (*ἀπαμφιέσαντες*) *ἀπαμφιεῖ· ἀποκαλύψει. Μισουμένῳ κτλ. σου* Hemsterh. Lucian. 443] *μὲν* Bekk. An. *μου* Suid. — Hesych. *ἀπαμφιεῖ· ἀπογυμνώσει.* dicit puella modestiam a milite promissam ficticiam esse et ebrietate mox eversum iri.

340

ἐκ Κύπρου λαμπρῶς πάνυ
πράττων· ἐκεῖ γὰρ ὑπό τιν' ἦν τῶν βασιλέων.

Schol. Hom. Odyss. 17, 442 *πολλοὺς εἶχεν ἡ Κύπρος βασιλεῖς ἐν ταὐτῷ* (*χρόνῳ*, ante Ol. 117, cf. Diodor. 19, 79). *φησὶ καὶ ὁ Μένανδρος ἐν Μισουμένῳ κτλ. λαμπρῶς πάνυ* Mein.] *λαμπρῶς πάνυ λαμπρά.* in schol. post verba *ἐν Μισουμένῳ* adduntur *ὡς ἐν παραβάσει*, quae nemodum intellexit. 1. fortasse *πρῴην δ' ἐπανῆλθον* (vel *ἐπανῆλθεν*) *ἐκ Κ. κτλ.*

341

ὦ δυστυχής,
τί οὐ καθεύδεις; σύ μ' ἀποκναίεις περιπατῶν.

Bekker. Anecd. 1190 (ad 979, 6) *ὁ δυστυχής ὦ δυστυχής, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ· τί οὐ καθ.* v. 2 ibidem 428, 27 *ἀποκναίει· διαφθείρει, ἀποκόπτει, ἀπολλύει ἢ λυπεῖ, ὀδυνᾷ, ἐνοχλεῖ, παρατείνει· οἷον· τί οὐ κτλ. Μένανδρος Μισουμένῳ.* Suidas *ἀποκναίειν· ἐνοχλεῖν, παρατείνειν. τί οὐ κτλ. Μένανδρος Μισουμένῳ.* Hesych. *ἀποκναίεις· ἀναιρεῖς.* cf. idem *ἀποκναίει.* Demosth. 21, 153 *ἀποκναίει ἀηδίᾳ καὶ ἀναισθησίᾳ.* Ruhnk. Tim. 42. sed cum *ὦ δυστυχής, τι οὐ καθεύδεις* *Dyscoli* esse constet (137), ex *Μισουμένῳ* autem nihil nisi v. 2 adferatur, dubium est an v. 1 hic sit delendus. Geta erum adloquitur. nisi forte prior pars (v. 2) militis, altera Getae est.

342

εἴσελθε κἂν νῦν, ὦ μακάριε.

Schol. Isocratis Nicocl. 3, 34 *τὸ παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Μισουμένῳ κτλ. Μισουμένῳ* Dobson.] *Μισουμένῃ.* fortasse continuo cum fr. 341 coniunctum fuit.

343

Λακωνικὴ
κλείς ἐστιν ὡς ἔοικέ μοι περιοιστέα.

Schol. Aristoph. Thesm. 423 et Suidas *Λακωνικαὶ κλεῖδες· Μένανδρος Μισουμένῳ* (*Μισουμέναις* Suid.) *κτλ. καί φασιν ὅτι ἔξωθεν περικλείεται μοχλοῦ παρατιθεμένου* (*περιτιθ.* Suid.) *ἤ τινος τοιούτου ὥστε τοῖς ἔνδον μὴ εἶναι ἀνοῖξαι.* Olympiodorus Platon. Alcib. I p. 152 Creuz. *αἱ δὲ τῶν Λακεδαιμονίων* (*γυναῖκες*) *ἐφυλάττοντο, ὡς ἐδήλωσεν ἡ πάντολμος κωμῳδία λέγουσα Λακωνικὴ κλείς ἐστι καὶ οὐ περιοιστέα,* ubi margo *κοὐ περιοιστέα. προσοιστέα* Bergk. *Λακωνικὴ — ἔοικέ μοι* | *περιοιστέα* Cobet. N. l. 32. dicit fortasse miles puellam sibi ab aemulo Laconica clave custodiendam esse.

344

ὦ πάτερ,
μισοῦσι μὲν Θράσων', ἀπεκτάγκασι δ' οὔ.

Bekker Anecd. 429, 27 *ἀπεκτόνασιν, οὐκ ἀπεκτάγκασι. Μισουμένῳ· πάτερ μὲν Θράσων'* (cod. *θρασωνι*) *ἀπεκτάγκασι δ' οὔ.* Suidas *ἀπεκτάγκασι καὶ ἀπεκτόνασι· μισοῦσι μέν, ὦ πάτερ, Θράσων', ἀπεγκτάγκασι δ' οὔ.* at idem *ἀποκτιννύναι* ... *ἀπεκτόνασιν, οὐκ ἀπεκτάγκασι. μισοῦσι μέν, ὦ πάτερ, Θράσωνα κτλ.* versuum reliquias disposuit Toupius. *μισοῦσι μὲν* | *Θρασωνίδην, ὦ πάτερ κτλ.* Dobr. Adv. II 277. *ἀπεκτόνασι* Cobet. N. l. 55. 'tam foedum est *ἀπέκταγκα*, ut semibarbaris Byzantinis solis imputari posse credam'. non adsentior ten Brinkio, qui Philol. XIII 754 haec puellae tribuit. at eius ut servae pater in comoedia esse vix potuit.

345

ΘΡ. οὐπώποτ' ἠράσθης, Γέτα;
Γ. οὐ γὰρ ἐνεπλήσθην.

Hermias Plat. Phaedr. p. 76 Ast. *οἱ μὲν γὰρ ὑπέλαβον ἁπλῶς φαῦλον τὸ ἐρᾶν, ὡς* ... *ὁ εἰπών 'πλήρει γὰρ ὄγκῳ γαστρὸς αὔξεται κύπρις'* (Nauck. Trag. gr. fr. adesp. 150) *καὶ φησίν 'οὐπώποτε ἠράσθην, οὐ γὰρ ἐνεπλήσθην'.* quae Bekkerus (Schol. Plat. 312) ex cod. D ita emendavit ut supra scripsimus, non addita tamen personarum notatione, quae est Meinekii. idem recte ut videtur ad Menandri *Μισούμενον* rettulit. cf. Plaut. Mil. glor. 1, 1, 49.

346

ἀφανεῖς γεγόνασιν αἱ σπάθαι.

Pollux 10, 145. 6 *τὴν σπάθην ἐπὶ τοῦ ξίφους εἰρήκασιν* ... *καὶ ἐν τῷ Μισουμένῳ Μένανδρος, ὅταν λέγῃ κτλ.* cf. Philem. 70. —

probabiliter Meinekius ad eam scaenam refert, in qua gladium poscit Thrasonides.

347

σπαθᾶν

Μένανδρος Μισουμένῳ· τὸ ἀλαζονεύεσθαι. Photius.

Cf. praeterea adesp. 129. nullius pretii sunt quae proferuntur Cramer. Anecd. Par. III 494, 6 et 502, 11. — ex *Misumeno* Luciani Dialogum meretr. 13 expressum esse arbitratur O. Ribbeck. Alaz. 36 conl. etiam Alciphr. 3, 36.

ΝΑΥΚΛΗΡΟΣ

Theophilum navicularium, Stratonis cuiusdam filium, ex mari Aegaeo post longam absentiam redeuntem fecerat poeta. cf. fr. 348. 9. *Ναύκληρος* fuit etiam Eudoxi, *Ναύκληροι* Nausicratis (II 295), *Nauclerus* Caecilii Statii. O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] 54.

348

ἥκει λιπὼν Αἰγαῖον ἁλμυρὸν βάθος
Θεόφιλος ἡμῖν, ὦ Στράτων. ὡς εἰς καλὸν
τὸν υἱὸν εὐτυχοῦντα καὶ σεσῳσμένον
πρῶτος λέγω σοι τόν τε χρυσοῦν κάνθαρον.
ΣΤΡ. ποῖον; Α. τὸ πλοῖον· οὐδὲν οἶσθας, ἄθλιε.
ΣΤΡ. τὴν ναῦν σεσῶσθαί μοι λέγεις; Α. ἔγωγε μὴν
τὴν ναῦν ἐκείνην ἣν ἐποίησε Καλλικλῆς
ὁ Καλύμνιος, Εὐφράνωρ δ' ἐκυβέρνα Θούριος.

Athenaeus 11, 474 b *Μένανδρος Ναυκλήρῳ· ἥκει — τὸ πλοῖον* (om. altera parte v. 5) *καὶ μετ' ὀλίγα· τὴν ναῦν κτλ.* v. 1. 2. 4. 5 Macrob. Sat. 5, 21 *sequitur ut quando cantharum et poculi et navigii genus esse supra diximus, probetur exemplis . . . Menander in Ναυκλήρῳ κτλ.* v. 1 Eurip. Troad. 1 (*ἥκω*) et Athen. 1, 4 a. v. 5 Schol. Aristoph. Pac. 143 et Suidas *κάνθαρος· ἄντικρυς Μένανδρος ἐν Ναυκλήρῳ κάνθαρον εἶπε πλοῖον εἶναι.* inter v. 5 et 6 plura excidisse possunt. 2. *ἐς* A Ath. 4. *τε*] *δὲ* Macrob. *κάνθαρον*] *θαρο* P Macr. 5. *πλοῖον*] *ηλοιον* P Macr. *οὐδὲν* Mein.] *οὐδέ μ'* Macr. *αθαιε* P Macr. 6. *ἔγωγε μὴν* Bentl.] *ἐγὼ τὴν ἐμὴν* A. 7. *κείνην ναῦν καλλικλῆς ἐποίησε* A. emend. Grotius Excerpt. 735. 8. *ὁ Καλύμνιος* Heringa Obs. 251] *τὸν καλούμενον* A. *Εὐφράνωρ δ'* Grot.] *ευφρανορ'* A. *δὲ κυβερνᾷ* Heringa. — de *cantharo* cf. Nicostr. 10. Sosicr. 2.

fieri non potest ut Strato navigii sui *nomen* (*τὸν χρ. κάνθ.*) ignoret, quod scilicet cupiens ut *montes aureos* sibi reportaret sine

dubio ipse ei dederat. est autem ὁ *χρυσοῦς κάνθαρος* vel ὁ *χρυσοκάνθαρος* quae apud Aristophanem vocatur *μηλολόνθη* (Schol. Arist. Nub. 763. Phot. et Hesych. *μηλολόνθη*. Eustath. 1329, 25). contra ei qui Stratoni filium rediisse nuntiat *nomen* navigii ignotum esse ultima verba (v. 7. 8) ostendunt. itaque scr. *πρῶτος λέγω σοι. ΣΤΡ. τόν τε* (vel *τὸν δὲ*) *χρ. κάνθαρον; Α. ποῖον; ΣΤΡ. τὸ πλοῖον· οὐδὲν οἶσθας, ἄθλιε; τὴν ναῦν—λέγεις; Α. ἔγωγε μὴν κτλ.* scilicet Straton gaudet quidem filium servatum esse, sed anxius dubitat de navigio.

349

ὦ φιλτάτη γῆ μῆτερ, ὡς σεμνὸν σφόδρ' εἶ
τοῖς νοῦν ἔχουσι κτῆμα πολλοῦ τ' ἄξιον.
ὡς δῆτ' ἐχρῆν, εἴ τις πατρῴαν παραλαβὼν
γῆν καταφάγοι, πλεῖν τοῦτον ἤδη διὰ τέλους,
καὶ μηδ' ἐπιβαίνειν γῆς, ἵν' οὕτως ᾔσθετο,
οἷον παραλαβὼν ἀγαθὸν οὐκ ἐφείσατο.

Athenaeus 4, 166 b *χρὴ δὲ τοὺς τὰ πατρῷα κατεδηδοκότας κατὰ τὸν Μενάνδρου Ναύκληρον οὕτως κολάζεσθαι· φησὶν γάρ κτλ.* 4. *πλεῖν*] *πλὴν* A. 4. cf. 363, 7. 5. 'ne attingere quidem patriam, nedum in ea habitare'. Mein. — videtur Theophilus rediens terram patriam salutare.

350

ὅ τε Πολυνείκης πῶς ἀπώλετ' οὐχ ὁρᾷς;

Schol. Sophocl. OC. 1375 extr. *Μένανδρος ἐν Ναυκλήρῳ* (*ναυκλήροις* R) *κτλ.* *τε*] *δὲ* Mein., 'propter Porsoni regulam'. — videtur etiam in *Nauclero* rixa fratrum fuisse.

351

ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', οἷόν ἐστ' ἐλπὶς κακόν.

Stobaeus Floril. 110, 8 *Μενάνδρου Ναύκληρος* A.

352

καὶ φύσει πως εὐάγωγόν ἐστι πᾶς ἀνὴρ ἐρῶν.

Stobaeus Floril. 63, 17 *Μενάνδρου Ναυκλήρῳ* A.

ΝΟΜΟΘΕΤΗΣ

Athenaeus 6, 247 e *Μένανδρος ἐν . . Νομοθέτῃ* (*παράσιτον εἰσάγει*?). Quintil. 10, 1, 70 (cf. *Ἐπίκληρος*). *Νομοθέται* Ammon. fr. 353.

353

ἑτέρου λυχνοῦχος, ἑτέρου λήκυθος

Ammonius 90 *λυχνίον ἐστὶν ἡ λυχνία* (Antiphan. 55, 2), *λύχνος* (*λυχνοῦχος* Mein.) *δὲ ὁ φανός. Μένανδρος ἐν Νομοθέταις κτλ.*

ΞΕΝΟΛΟΓΟΣ

Photius et Hesychius *ξενολόγος· ξένους συλλέγων στρατιώτας.* Harpocrat. 133, 27 *ξένοι οἱ μισθοφόροι.* Diodor. 14, 47 (*Καρχηδόνιοι*) *μετὰ πολλῶν χρημάτων ἀπέστειλάν τινας . . . ξενολογήσοντας.* cf. 13, 44. 19, 61. Isocr. 5, 96 *ἀναγκαζόμενοι ξενολογεῖν ἐκ τῶν πόλεων* (*στρατολογεῖν* Demosth. 40, 36) *πλέον ἀνήλισκον εἰς τὰς διδομένας τοῖς συλλέγουσι δωρεὰς ἢ τὴν εἰς τοὺς στρατιώτας μισθοφοράν.*

354

ἀνδρὸς πένητος υἱός, ἐκτεθραμμένος
οὐκ ἐξ ὑπαρχόντων, ὁρῶν ᾐσχύνετο
τὸν πατέρα μίκρ' ἔχοντα· παιδευθεὶς γὰρ εὖ
τὸν καρπὸν εὐθὺς ἀπεδίδου χάριτος καλόν.

Theon Soph. prog. IV 199 Walz. (91, 11 Spengel.) *ἐπιφωνεῖν διηγήσει ἐστὶ τὸ καθ' ἕκαστον μέρος τῆς διηγήσεως γνώμην ἐπιλέγειν . . . θεάτρῳ καὶ σκηνῇ . . ἐπιτήδειον. διὸ καὶ παρὰ τοῖς τοιούτοις ποιηταῖς ἐπὶ πλεῖστόν ἐστιν, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ πολλαχοῦ μὲν ἀλλαχόθι καὶ ἐν ἀρχῇ δὲ τοῦ τε Δαρδάνου καὶ τοῦ Ξενολόγου κτλ. ὁ γὰρ τελευταῖος στίχος ἐκ περιττοῦ πρόσκειται θηρώμενος μόνον τὸν παρὰ τῶν θεατῶν ἔπαινον.* 1. *εὖ τεθρ.* G. A. Hirschig. Ann. crit. 23. 4. *χάριτος* add. Camerarius. *χάριτος ἀπεδίδου* Spengel — 2. *οὐκ ἐξ ὑπ.*, i. e. sumptuosius quam pro patris opibus, ut Horatius (Sat. 1, 6, 79. 80). filium pudebat patrem tam pauperem videre, i. e. eum adiuvabat. veri similius est ad *Xenologi* quam ad *Dardani* prologum haec pertinere.

355

οὕτως ἀσυλλόγιστον ἡ τύχη ποιεῖ,
τὸ συμφέρον τί ποτ' ἐστὶν ἀνθρώπου βίῳ,
οὐ χρῆται νόμοις, καθ' οὓς κρίνει τὰ πράγματα,
οὐδ' ἔστιν εἰπεῖν ζῶντα 'ταῦτ' οὐ πείσομαι'.

Stobaeus Ecl. 1, 7 (8), 7 a Wachsm. *Μενάνδρου Ξενολόγῳ* (*ξενολίγῳ*) ad v. 2 F mrg. et ad ecl. 8 *μενάνδρου ξενολίγ* P mrg. *ξενολόγῳ* Heeren. v. 4 Stobaeus Floril. 111, 10 *Μενάνδρου* A. Plutarch.

Mor. 476 e *πολλοὶ καὶ τὸ τοῦ Μενάνδρου πεφρίκασιν κτλ.* — 3. *καθ' οὓς δὲ κρίνει πράγματ' οὐ χρῆται νόμοις* Bentl. *οὐ χρῇ νόμοις καθ' οὓς κρινεῖ τὰ πρ.* Heimsoeth. Ind. lect. Bonn. aest. 1867 XVII. *οὐ γὰρ νόμοι καθ' οὓς κρινεῖ τὰ πρ.* Usener. ut spurium del. Mein., glossema esse talis fere versus *νόμων ἀπόντων ἐν κρίσει τῶν πρ.* censet Enger. Mus. Rh. XXIII 539. 4. *οὐκ — τοῦτ'* Stob. 111 et Plut.

ΟΛΥΝΘΙΑ

356

ὡς ἄδικον, ὅταν ἡ μὲν φύσις
ἀποδῷ τι σεμνόν, τοῦτο δ' ἡ τύχη κακοῖ.

Stobaeus Floril. 107, 7 *Μενάνδρου Ὀλυνθιακῶν* A. M. *Ὀλυνθιακοῖς* B. 2. *παραδῷ? τι — ἡ τύχη] τὸ — εἰ τύχοι* A.

357

μετ' Ἀριστοτέλους γὰρ τέτταρας τῆς ἡμέρας
ὀβολοὺς φέρων

Suidas *φέρειν· λαμβάνειν. Ἀριστ. Ἀχ.* (65). *Μένανδρος Ὀλυνθίᾳ κτλ. καὶ ὁ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου.* Diodor. 19, 68 (*Ἀριστοτέλης ὁ ναύαρχος*) *καταπλεύσας εἰς Λῆμνον* (Ol. 116, 3, a. Chr. 314)... *Λημνίους ἔπειθεν ἀποστῆναι τῶν περὶ Ἀντίγονον, οὐ προσεχόντων δ' αὐτῶν τήν τε χώραν ἐδῄωσε καὶ τὴν πόλιν ἐπολιόρκει . . . Διοσκορίδης δὲ κατασταθεὶς ναύαρχος ὑπ' Ἀντιγόνου . . . τὸν μὲν Ἀριστοτέλην ἐξέβαλεν ἐκ τῆς νήσου, τῶν δὲ νεῶν τὰς πλείους αὐτάνδρους εἷλεν.* Droysen. Hellen. I 353.

358

ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος

Zenobius 6, 51 *ὡς οὐχ ὑπάρχων κτλ. ταύτης μέμνηται Μένανδρος ἐν Ὀλυνθίᾳ.* Aristarcho tragico (4 p. 565 N.) tribuit Athen. 13 extr. (*τάδ' οὐχ κτλ.*), Chaeremoni Suidas *ὡς οὐχ.* cf. [Demosth.] 59, 1 (*ὥστ' οὐχ*). Phot. *ὑπάρχων· προκατάρχων· ὡς οὐχ κτλ.* — '*non inferens iniuriam, sed vindicans inlatam*'. Leutsch.

359

περιθέτην (*κόμην*)

ὡς ἐν Ἄμφιδος Ἀλκμαίωνι (2) *καὶ Μενάνδρου Ὀλυνθίᾳ.* Pollux 10, 170.

ΟΜΟΠΑΤΡΙΟΙ

360

χρηστοὺς νομιζομένους ἐφόδιον ἀσφαλὲς
εἰς πάντα καιρὸν καὶ τύχης πᾶσαν ῥοπήν.

Stobaeus Flor. 37, 10 (περὶ χρηστότητος) *Μενάνδρου Ὁμοπάτριοι* A. 1. *χρηστοὺς νόμιζε μόνους* Cobet. N. l. 89, sua ipse emendatione non contentus. scilicet scribendum est *χρηστὸς νόμιμός τε νοῦς.* cf. 472, 1. 2. 2. *πᾶσαν ῥοπήν* Gesner.] *ῥοπὴν πᾶσαν.*

361

πᾶς ἐρυθριῶν χρηστὸς εἶναί μοι δοκεῖ.

Stobaeus Floril. 31, 5 *Μενάνδρου Ὁμοπατριῶν* Gesner. *Μουσωνίου* Trinc. at Musonii est quae sequitur ecloga. *πᾶς*] *ἅπας* Grot. — fortasse *πᾶς παῖς.* Terent. Adelph. 4, 5, 9 *erubuit. salva res est.*

362

ἦν δῆλον οὔ τι νυμφίος τε ἀλφάνει.

Suidas *ἀλφάνει· εὑρίσκει. Μένανδρος Ὁμοπατρίοις κτλ. ἦν — οὔνι* B E[1]. Bentleius *ἦν δηλονοτὴ νυμφίος τότ᾽ ἀλφάνει,* non contentus ipse. *ἦν δὲ δῆλον οὔτι τὴν νύμφην ποθ᾽ ὅστις ἀλφάνει* Bernhardy, non satis peritus comicae dictionis.

ΟΡΓΗ

Eusebius Olymp. 114, 4 *Μένανδρος ὁ κωμικὸς πρῶτον δρᾶμα διδάξας Ὀργὴν ἐνίκησεν,* ubi dubium est *πρῶτον* utrum ad *δρᾶμα* an ad *ἐνίκησε* pertineat. Anon. De comoed. XII *ἐδίδαξε δὲ πρῶτον ἔφηβος ὢν ἐπὶ Διοκλέους ἄρχοντος* (Ol. 114, 3).

363

καίτοι νέος ποτ᾽ ἐγενόμην κἀγώ, γύναι,
ἀλλ᾽ οὐκ ἐλούμην πεντάκις τῆς ἡμέρας
τότ᾽· ἀλλὰ νῦν. οὐδὲ χλανίδ᾽ εἶχον· ἀλλὰ νῦν.
οὐδὲ μύρον εἶχον· ἀλλὰ νῦν. καὶ βάψομαι,
καὶ παρατιλοῦμαι νὴ Δία καὶ γενήσομαι
Κτήσιππος, οὐκ ἄνθρωπος ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ·
κᾆθ᾽ ὡς ἐκεῖνος κατέδομαι καὶ τοὺς λίθους
ἁπαξάπαντας, οὐ γὰρ οὖν τὴν γῆν μόνην.

Athenaeus 4, 166 a *Μένανδρος ἐν Ὀργῇ περὶ αὐτοῦ (Κτησίππου τοῦ Χαβρίου) τάδε λέγει κτλ.* 7. *καθὼς* A. — cf. Timocl. 5. Diphil. 38. 5. African. Gell. 6(7), 12, 5 *qui cotidie unguentatus adversum speculum ornetur, cuius supercilia radantur, qui barba vulsa feminibusque subvulsis ambulet . . . cumne quisquam dubitet quin idem fecerit quod cinaedi facere solent?*

364

διαφέρει Χαιρεφῶντος οὐδὲ γρῦ
ἄνθρωπος ὅστις ἐστίν, ὃς κληθείς ποτε
εἰς ἑστίασιν δωδεκάποδος, ὄρθριος
πρὸς τὴν σελήνην ἔτρεχε τὴν σκιὰν ἰδὼν
ὡς ὑστερίζων, καὶ παρῆν ἅμ' ἡμέρᾳ.

Athenaeus 6, 243 a *κἀν τῇ Ὀργῇ δέ φησι (Μένανδρος) κτλ.* v. 2 Pollux 6, 8 *κληθῆναι ἐπὶ δεῖπνον ᾗ τε παροιμία λέγει καὶ Μένανδρος.* v. 3 Hesychius *δωδεκάποδος· οὕτως ἔλεγον ἐλλειπτικῶς στοιχείου ἢ σκιᾶς. οὕτω γὰρ συνετίθεντο ἐπὶ δεῖπνον ἥξειν, τοῦ στοιχείου ὄντος δωδεκάποδος.* 1. *οὐδὲν* supplet Mein. 2. *ἄνθρ.* A. — cf. Eubul. 119, 6. adesp. 155. Plut. Mor. 50 e (*ὁ κόλαξ*) *ἁλίσκεται σκιὰν καταμετρῶν τὴν ἐπὶ τὸ δεῖπνον.* 4. *τῆς σελήνης?*

365

ὁ λιμὸς ὑμῶν τὸν καλὸν τοῦτον δακὼν
Φιλιππίδου λεπτότερον ἀποδείξει [νεκρόν].

Athenaeus 12, 552 e *Μένανδρος Ὀργῇ κτλ.* 1. *ὑμῖν* Bentl. 2. *νεκρόν* 'ex praecedentibus inlatum videtur'. Mein. Anal. Ath. 254. — cf. Aristophont. 8. 10.

366

οὐκ ἔστι μοιχοῦ πρᾶγμα τιμιώτερον·
θανάτου γάρ ἐστιν ὤνιον.

Stobaeus Flor. 6, 25 *Μενάνδρου Ὀργῇ* A. 1. *τιμιώτερον* Scaliger] *ἀτιμότερον.* 'nihil potest *carius* quam sic *emi* ut vita et capite constet'. Cobet. Mnem. VIIII 92. — est parodia Eurip. fr. 1016 N. *οὐκ ἔστιν ἀρετῆς κτῆμα τιμιώτερον.*

367

τοῦθ' ἑταῖρός ἐστιν ὄντως. οὐκ ἐρωτᾷ, πηνίκα
δεῖπνόν ἐστιν, ὥσπερ ἕτεροι, καὶ τί δειπνεῖν κωλύει

τοὺς παρόντας, εἶτα δεῖπνον ἕτερον εἰς τρίτην βλέπει,
. . . . εἶτα περίδειπνον πάλιν.

Athenaeus 6, 247 de Μένανδρος ἐν τῇ Ὀργῇ περὶ φίλου λέγων οὐχ ὑπακούοντος γάμων δείπνῳ φησίν κτλ. 1. ἐστιν ὄντως Grot.] ὄντως ἐστὶν A. οὗτος ὄντως ἔσθ' ἕτ. Cobet. N. l. 70. 4. εἶτα δ' ἕτερον εἰς τετάρτην Pors. εἰς τετάρτην δ' αὖθις ἕτερον Mein. εἶτα πάλιν ἀριστόδειπνον Herwerd. Anal. crit. 39. cf. fr. 368. ac multa alia possunt excogitari. περίδειπνον Casaub.] περὶ δεῖπνον A. ceterum Cobetus monet Atticos non dixisse τετάρτην, sed τετράδα, conl. 320, 4. cf. Arist. Nub. 1131. Plut. 1126 et proverb. τετράδι γέγονας.

368

ἄδειπνον

Pollux 6, 102 ἀριστόδειπνον Μένανδρος εἴρηκε, καὶ ἄδειπνον ὁ αὐτὸς ἐν Ὀργῇ. ἄδειπνον] περίδειπνον (*silicernium*) Herwerd. Anal. crit. 40, ut Pollucis verba pertineant ad fr. 367. sane ἄδειπνον tam vulgare est, ut non opus fuerit enotari.

369

οὐ μάτην

οὐκ ἀληθῶς. Μένανδρος ἐν Ὀργῇ. Hesychius. οὐ μὰ τήν Bentl. Callim. p. 302. Bosius ἄλλως pro ἀληθῶς. οὐκ delebat Passow. Suidas νὴ τήν, μὰ τήν· ἐλλειπτικῶς κατὰ τὸ μὰ τόν καὶ μὰ τάς. cf. Arist. Ran. 1374 cum interpr.

ΠΑΙΔΙΟΝ

Fuit Παιδίον (vel Παῖδες) Apollodori et Posidippi, *Paedium* Sexti Turpilii, cuius de argumento cf. O. Ribb. Com. R. fr.[2] 103, et Atellana Novii. cf. ibid. 265.

370

ἂν πάντα δουλεύειν ὁ δοῦλος μανθάνῃ,
πονηρὸς ἔσται· μεταδίδου παρρησίας,
βελτίον' αὐτὸν τοῦτο ποιήσει πολύ.

Stobaeus Floril. 62, 27 Μενάνδρου Παιδίου Gesn. 'nihil enotatum ex A'. Gaisf. om. B. v. 1. 2 Philon. I 473 (attulit Grotius) (θαυμάσιος δὲ ἀρετὴ) ἡ ἐν δέοντι παρρησία, ὡς καὶ κωμικὸν ἀψευδῶς μᾶλλον ἢ κωμικῶς εἰρῆσθαι δοκεῖν 'ἂν πάνθ' ὁ δοῦλος ἡσυχάζων(-ειν) μανθάνῃ' κτλ. ἂν πάντα — μανθάνῃ Philo] ἅπαντα (εἰ πάντα Gesn.) — μανθάνει. βελτίον' Iacobs. Lect. Stob. 102] βέλτιστον. cf. Cobet. N. l. 80.

371

Ἐφέσια τοῖς γαμοῦσιν οὗτος περιπατεῖ
λέγων ἀλεξιφάρμακα.

Suidas ἀλεξιφάρμακα· ἀλεξητήρια φαρμάκων. Μένανδρος Παιδίῳ κτλ. cf. Anaxil. 18, 7. Plut. Mor. 706 e οἱ μάγοι τοὺς δαιμονιζομένους κελεύουσι τὰ Ἐφέσια γράμματα πρὸς αὑτοὺς καταλέγειν.

372

ἀλύσιον
χρυσοῦν ἐπόρισας. εἴθε λιθοκόλλητον ἦν·
καλὸν ἦν ἂν οὕτως.

Pollux 10, 187 ἐν τῷ Μενάνδρου Παιδίῳ χρυσοῦν κτλ. 1. ἀλύσιον add. Mein. ex Alciphr. 3, 3, 4 τὸ χρυσοῦν ἀλύσιον, ὅπερ ποτὲ εὐπορῶν τῇ γαμετῇ κόσμον εἶναι περιαυχένιον ἐπεπορίκειν. meretricis verba munus oblatum fastidientis. haud longe aberant a fr. 373. cf. etiam 957.

373

μάραγδον εἶναι ταῦτ' ἔδει καὶ σάρδια.

Athenaeus 3, 94 b μαράγδων μνημονεύει Μένανδρος ἐν Παιδίῳ (πεδίῳ A) κτλ. ἄνευ δὲ τοῦ σ λεκτέον παρὰ γὰρ τὸ μαρμαίρειν ὠνόμασται. Eustath. 842, 53 καὶ τὸ σμάραγδος μάραγδος. οἷον κτλ. 853, 50 ὁ παρὰ Μενάνδρῳ δίχα τοῦ σ μάραγδος. σάρδια, ut Aristoph. fr. 320, 13. cf. Philemonis *Σάρδιος*.

374

εἴ τις δικαστὴς ἢ διαιτητὴς θεῶν —

Ammonius 41 δικαστὴς καὶ διαιτητὴς διαφέρει . . . Μένανδρος ἐν Παιδίῳ (παίδῳ cod.) κτλ. sine fabulae indicio Etymol. Gud. 146, 14. ἤ τις δικ. Pierson. Moer. 134 init. sed in tanta eclogae tenuitate nihil certum est.

375

ἐνταῦθ' ἀπόστα μικρόν.

Bekker. Anecd. 436, 14 et Suidas ἀπόστα· οὐ μόνον ἀπόστηθι . . . Μένανδρος Παιδίῳ κτλ.

ΠΑΛΛΑΚΗ

Cf. cognominis Diphili fabula et *Paelex* Naevii. O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] 17.

376

μικρὸν ἐπιμείνας προστρέχει,
'ἠγόρακά σοι περιστέρια' λέγων.

Athenaeus 14, 654 b *περιστέριον οὕτως ἔστιν εὑρεῖν εἰρημένον παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Παλλακῇ κτλ.* 1. *ἐπιμείνας* Cleric.] *ἐπέμεινας* A. 2. 'suppleverim *περιστέρια ταδί' λέγων* Cobet. N. l. 89. — ceterum cf. adesp. 1115.

377

νῦν πῖθι, νῦν ἀφύβρισον. B. ἦν ἀφύβρικα.

Bekker. Anecd. 473, 3 *ἀφυβρίσαι . . τὸ ἀκολάστως ὑβρίσαι δηλοῖ εἰς κόρον καὶ ὥστε ἀποπληρωθῆναι. οὕτω Μένανδρος Παλλακῇ κτλ.* *ἦν* Dobraeus Adv. II 620] *ἦν*. cf. 148.

378

πολλοὺς λογισμοὺς ἡ πονηρία κυκλοῖ.

Stobaeus Floril. 2, 4 *Μενάνδρου Παλλακῇ* A. *κυκλοῖ* A] *κυκλεῖ*. *λογισμούς* cum non idem sit ac *σοφισμούς*, minus suo loco positum videtur. *ἑλιγμούς* coni. Plat. Reip. 405 c Cobet. Mnem. nov. II 446. facilius *λυγισμούς*. cf. Eupol. 339. Arist. Ran. 775.

379

ἀλλὰ τῶν χρηστῶν ἔχει τιν' ἐπιμέλειαν καὶ θεός.

Stobaeus Floril. 37, 11 *Μενάνδρου Παλλακῇ* A.
Cf. praeterea fr. 903.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Cf. quae ad Aristophontis fabulam cognominem adnotantur II 278.

380

εὔπιστον ἀτυχῶν ἐστιν ἄνθρωπος φύσει·
τὸν πλησίον γὰρ οἴεται μᾶλλον φρονεῖν
ὁ τοῖς λογισμοῖς τοῖς ἰδίοις πταίων ἀεί.

Stobaeus Floril. 104, 5 *Μενάνδρου Παρακαταθήκης* A. 1. *εὔπειστον* Mein. in Stob. — monost. 183 *εὔπειστον ἀνὴρ δυστυχὴς καὶ λυπούμενος* (*εὔπιστόν ἐστι δυστ. λ.* Mein. V 110). 'facile ei persuadent alii, quem sua semper consilia frustrantur'.

381

πεποιήκατ' ἔργον οὐχ ἑταίρων . . .
. . . . . ταὐτὰ δ' ὄντα γράμματα
τὴν προσαγόρευσιν οὐ σφόδρ' εὔσημον ποιεῖ.

Athenaeus 13, 571 de *Μένανδρος ἐν Παρακαταθήκῃ ἀπὸ τῶν ἑταιρῶν τοὺς ἑταίρους διαστέλλων φησί κτλ.* 1. 2 *οὐχ ἑταίρων γὰρ ταυτα δ' ὄντα* A. *οὐχ ἑταίρων νὴ Δία, | μᾶλλον δ' ἑταιρῶν· ταὐτὰ κτλ.* Casaub. *φίλταται, | μὰ Δί', ἀλλ' ἑταιρῶν* Zedelius Neues Mag. II 182. *Παρμένων* Mein. in Ath. in v. 2 deest articulus ante *γράμματα*: quapropter nondum persanatum versum iudico. sententia haec est 'cum utriusque vocis litterae sint eaedem, ambiguam faciunt adpellationem'. Alciphr. 3, 64, 3 *ἑταίρου γάρ, οὐχ ἑταίρας ἔργον διεπράξατο.*

382

στρατεία δ' οὐ φέρει περιουσίαν
οὐδεμί', ἐφήμερον δὲ καὶ προπετῆ βίον,
οὗ πεῖραν ἔχομεν ὄντος οὐ σωτηρίου.

Stobaeus Floril. 53, 2 *Μενάνδρου Παρακαταθήκῃ* A. 1. *στρατία* AB. 2. *οὐδεμί'* Bentl. *οὐδεμίαν.* 3. *ἐχόμ/ ου τοῦ σ̄ρίου* AB 'i. e. *ἐχόμενον τοῦ σωτηρίου*'. Gaisf.

383. 384

ὁλκὴν ταλάντου χρυσίου σοι, παιδίον,
ἕστηκα τηρῶν.
μακάριος ἐκεῖνος δέκα τάλαντα καταφαγών.

Pollux 9, 76 *τὸ δὲ χρυσίον ὅτι τοῦ ἀργυρίου δεκαστάσιον ἦν σαφῶς ἄν τις ἐκ τῆς Μενάνδρου Παρακαταθήκης μάθοι. προειπὼν γὰρ ὁλκὴν — τηρῶν, ἐπάγει μετὰ ταῦτα περὶ ταὐτοῦ λέγων μακάριος κτλ.* sic prorsus Bekkeri ed. cf. Cobet. N. l. 89. 1. 'in tuam gratiam pondus auri observo'. 3. fortasse *μάκαρ γ' ἐκεῖνος.* cf. Phrynich. com. 31. ac saepius *μάκαρ* in canticis. Liv. 38, 11 *pro argento si aurum dare mallent, darent convenit, dum pro argenteis decem aureus unus valeret.* cf. Hultsch. Metrol. 174. 5.

385*

αἰσχρὸν γενέσθαι πτωχὸν ἀσθενῆ θ' ἅμα.

Stobaeus Floril. 96, 21 *τοῦ αὐτοῦ* (*Μενάνδρου* 20) *Παρακαταθήκης* A. cf. Aristophont. 6.

386

ἔστι κρίσις ἄδικος, ὡς ἔοικε, κἂν θεοῖς.

Iustinus Mart. De mon. 40 b (142 Otto) *Μένανδρος . . . ἐν Παρακαταθήκῃ κτλ.*

387

τοὺς ὄφεις καλῶς γέ μοι
ἠγόρασας.

Hesychius *ὄφεις· τὰ δρακοντώδη γινόμενα ψέλλια. Μένανδρος Παρακαταθήκῃ κτλ.* Moeris 205, 26 Bekk. *ὄφεις Ἀττικοὶ τὰ παρὰ τοῖς Ἕλλησι ψέλια.* Poll. 5, 99 *τὰ περὶ τοὺς καρποὺς περικάρπια καὶ . . . ὄφεις καὶ ψέλια.* cf. Nicostr. 33.

388

συνακολούθει μεθ' ἡμῶν.

Bekker. Anecd. 368, 3 *ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ· οὕτω συντάσσουσιν οἱ Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἀκολουθεῖν αὐτῷ . . . Μένανδρος . . . κἂν τῇ Παρακαταθήκῃ κτλ.*

389

θύραν ἔξελε

Ammonius 71 *θύρα καὶ θυραία διαφέρει. θύρα μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐξ ἀρχῆς γενομένη. Μένανδρος ἐν Παρακαταθήκῃ κτλ. θυραία δὲ τὸ μέλλον πρὸς ἐκκοπὴν θύρας μέγεθος.* Photius *θυραία· τὸ ἄνοιγμα τῆς θύρας. Μένανδρος.* cf. Lobeck. Paralip. 309.

390

Harpocration *ὅρος· οὕτως ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἐπόντα ταῖς ὑποκειμέναις οἰκίαις καὶ χωρίοις γράμματα, ἃ ἐδήλου ὅτι ὑπόκειται δανειστῇ . . . καὶ Μένανδρος Παρακαταθήκῃ.* similiter nulla Menandri mentione facta Photius et Suidas, ac copiosius Bekker. Anecd. 285, 12. Pollux 9, 9 *τὸ ὑπόχρεων χωρίον ὡρισμένον, καὶ ἡ ἐνεστηκυῖα στήλη ὅρος.* 3, 85 *ὅρους ἐνεστάναι χωρίῳ· λίθος δ' ἦν ἡ στήλη τις δηλοῦσα ὡς ἔστιν ὑπόχρεων τὸ χωρίον.* cf. Hesych. *ὅρος.* Meier-Schoem. Proc. Att. 506. Demosth. 31, 1. 3. 4. 41, 6.

ΠΕΡΙΚΕΙΡΟΜΕΝΗ

Agathias Anthol. Pal. 5, 218 *τὸν σοβαρὸν Πολέμωνα, τὸν ἐν θυμέλῃσι Μενάνδρου κείραντα γλυκεροὺς τῆς ἀλόχου πλοκάμους ὁπλότερος Πολέμων μιμήσατο . . . ἀλλ' ἔμπης τελέθει Μισούμενος, αὐτὰρ ἔγωγε Δύσκολος, οὐχ ὁρόων τὴν Περικειρομένην.*

Philostrat. Epist. 16 init. οὐδὲ ὁ τοῦ Μενάνδρου Πολέμων καλὸν μειράκιον περιέκειρεν, ἀλλ' αἰχμαλώτου μὲν ἐρωμένης κατετόλμησεν ὀργισθείς, ἣν οὐδὲ ἀποκείρας ἠνέσχετο· κλαίει γοῦν καταπεσὼν καὶ μεταγινώσκει. cf. etiam eiusdem Epist. 61 (p. 253, 25 Kayser). Anthol. Pal. 12, 233 (exscr. sub tit. Γεωργοῦ). Athen. 12, 540 e. Lucian. Dial. meretr. 8, 1 ὅστις . . . μήτε ἐρράπισέ ποτε ἢ περιέκειρεν ἢ τὰ ἱμάτια περιέσχισεν, ἔτι ἐραστὴς ἐκεῖνός ἐστιν; et Πολέμων ζηλότυπος persona est Lucian. Dial. meretr. 9, argumento tamen diverso. ceterum animadvertendum quam Agathias ἄλοχον vocat apud Philostratum esse *puellam captivam*.

391

οὕτω ποθεινόν ἐστιν ὁμότροπος φίλος.

Stobaeus Ecl. 2, 33, 6 Wachsm. Μενάνδρου Περικειρομένῃ (περικειρόμενοι). οὕτω Gaisf.] τω litt. initial. pro rubr. om. L.

392

ὅμως δ' ἀπόδειξον ταῦτα τῇ γυναικί.

Bekker. Anecd. 427, 23 ἀποδεῖξαι· οὐ παραδεῖξαι. ὅμως δ' ἀπόδειξον ταῦτα τῇ γυναικί, καὶ Περικειρομένῃ Μένανδρος. γυναικί, καὶ] γυναικί σου Mein. 'nisi forte plura exciderunt'. quod si factum est, haec non pertinent ad Περικειρομένην, sed periit testimonium ex ea petitum.

Praeterea cf. 602. 862. adesp. 221.

ΠΕΡΙΝΘΙΑ

Cf. quae ad *Andriam* adnotantur et Dziatzko Mus. Rhen. XXXI 248 sq. Περινθίαν τὴν πρώτην commemorat Zenobius Milleri (68) Mélanges 355, quo nomine fortasse Andria significatur. cf. fr. 401.

393

ὅστις παραλαβὼν δεσπότην ἀπράγμονα
καὶ κοῦφον ἐξαπατᾷ θεράπων, οὐκ οἶδ' ὅ τι
οὗτος μεγαλεῖόν ἐστι διαπεπραγμένος,
ἐπαβελτερώσας τὸν πρότερον ἀβέλτερον.

Suidas ἀβέλτερος· ἀνόητος, ἀσύνετος. Μένανδρος Περινθίᾳ κτλ. 2. οὐκ οἶσθ' ὅτι Porson. Adv. 255. 4. πρότερον Cobet. N. l. 80] ποτε. ποτ' ὄντ' Scaliger. τὸ πρόσθ' Grotius. — 2. 3. 'nescio quid magnifici perfecerit', i. e. nihil magnifici perfecit.

394

οὐπώποτ' ἐζήλωσα πολυτελῆ νεκρόν·
εἰς τὸν ἴσον ὄγκον τῷ σφόδρ' ἔρχετ' εὐτελεῖ.

Stobaeus Floril. 123, 2 (*περὶ ταφῆς*) *Μενάνδρου Περινθ[ε]ίας* A. 1. monost. 411. 2. *ἴσον δ'* codices. *εἰς τὸν ἴσον οἶκον* Bentl. at Soph. El. 1142 *σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει.* cf. Cobet. V. l.² 195. — scilicet *cremando* vel *putescendo* uterque ad eandem exiguitatem redigitur.

395

ὅσ' ἔστι μαλακὰ συλλαβὼν
ἐκ τῆς πόλεως τὸ σύνολον ἐκπήδα, φίλος.

Pollux 10, 11. 12 *ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα* (*τὰ κατ' οἶκον σκεύη*) *ὑπὸ τῶν νεωτέρων καὶ μαλακά, οἷον εὐμεταχείριστα, ὡς εἶπε Μένανδρος ἐν τῇ Περινθίᾳ κτλ. ὅσ' ἔστι μαλακὰ* Bentl.] *ὅ ἐστι μαλακόν.* 2. *φίλος* C, *θᾶττον* P. *Φίλων* Mein. *Φίλων,* | *θᾶττον* Mein. 1.

396

ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν εἰσι πομπεῖαί τινες
σφόδρα λοίδοροι.

Harpocration, Photius, Suidas *πομπείας καὶ πομπεύειν ἀντὶ τοῦ λοιδορίας καὶ λοιδορεῖν . . . μεταφέρει δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν λοιδορουμένων ἀλλήλοις. Μένανδρος Περινθίᾳ κτλ. ἡ μεταφορὰ δὲ* Phot. *ἡ μεταφορὰ* Suid. et D Harp.. *περινθείαι* cod. Phot. *περινθίω* *V Suid. cf. Demosth. 18, 122 cum schol., Phot. Suid. *τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν σκώμματα.*

397

οὐδεμίαν ἡ γραῦς ὅλως
κύλικα παρῆκεν, ἀλλὰ πίνει τὴν κύκλῳ.

Athenaeus 11, 504 a *ἔδωκε* (*τὴν φιάλην*) *τῷ παιδὶ περισοβεῖν ἐν κύκλῳ κελεύσας, τὸ κύκλῳ πίνειν τοῦτ' εἶναι λέγων, παρατιθέμενος Μενάνδρου ἐκ Περινθίας κτλ. ἡ γραῦς*] *ἤγρευσ'* A. temulentam obstetricem Terentii Andr. 1, 4 et 5 dici censet Grauert.

398

τὸ παιδίον δ' εἰσῆλθεν ἑψητοὺς φέρον.

Athenaeus 7, 301 b *ἑψητός. ἐπὶ τῶν λεπτῶν ἰχθυδίων . . . Μένανδρος Περινθίᾳ κτλ. δ'* om. A. Terent. Andr. 2, 2, 31 *puerum*

convení Chremi, hólera et pisciculós minutos férre obolo in cenám seni.

399

οὐδ' αὐτός εἰμι σὺν θεοῖς ὑπόξυλος.

Schol. Hermog. V 486 Walz. κεῖται δὲ (τὸ ὑπόξυλος) ἐπὶ τῶν λαμπρῶν μὲν ἔξωθεν καὶ ἐπιεικῶν, πονηρῶν δὲ τὰ ἔνδον. καὶ Μένανδρος ἐν τῇ Περινθίᾳ φησίν κτλ. ἀντὶ τοῦ κίβδηλος καὶ οὐ γνήσιος. Bekker. Anecd. 1073 (ad 67, 7) εἴρηται (τὸ ὑπόξ.) μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἐκ ξύλου σκευῶν, οἷς ἐπιπολῆς ἐπελήλαται ἄργυρος. cf. Aristoph. fr. 881. Alexid. 192.

400

τὰ δ' ἄλλ' ἀνέπαφα σώματ' οὐδ' ἕλῃ.

Suidas ἀνέπαφον· ἀνεύθυνον, καθαρόν, ἀθιγές, ἀψηλάφητον. Μένανδρος Περινθίᾳ κτλ. ἄλλα — οὐδέλῃ ABE Med. — Bekker. Anecd. 203, 26 ἀνέπαφα· τὰ ἀνεπίληπτα, ὧν οὐκ ἄν τις ἅψαιτο· 397, 30 ἀνέπαφον — ἀθιγές (ut Suid.). Zonar. ἀνέπαφον· μὴ ψηλαφηθέν. Hesych. ἀνέπαφος· ἀψηλάφητος. 'ἀνέπαφα σώματα sunt quae in titulo C. I. 1704. 5 dicuntur σώματα ἀνέφαπτα, *servitia libertate donata*' Mein., qui in extr. οὐδὲ ληπτέα. an οὐδ' ἕλκειν ἐχρῆν? de rebus Demosth. 35, [11]. 56, 38.

401

Αἰάντειος γέλως

μέμνηται ταύτης Μένανδρος ἐν Περινθίᾳ τῇ πρώτῃ. λέγουσι δὲ ὅτι Πλεισθένης ὁ ὑποκριτὴς Καρκίνου Αἴαντα ὑποκρινόμενος εὐκαίρως ἐγέλασε· τοῦ γὰρ Ὀδυσσέως εἰπόντος ὅτι τὰ δίκαια χρὴ ποιεῖν, μετὰ εἰρωνείας ὁ Αἴας τῷ γέλωτι ἐχρήσατο. Zenob. Milleri Mélanges 355. aliter non commemorato Menandro Zenob. 1, 43, alii. Cf. praeterea fr. 602. 862.

ΠΛΟΚΙΟΝ

Photius πλόκιον· ἁλυσίου χρυσείου (sic) πλοκή. Hesychius πλόκιον· εἶδος περιδεραίου. Plut. Mor. 141 d ἱμάτια καὶ πλόκια τῶν πολυτελῶν. fortasse *monile* illud instrumentum erat ἀναγνωρίσεως alicuius: quo artificio ante Menandrum multos usos esse cognoscitur ex Aristot. Poet. 16, p. 1454 b 25. 1455 a 21. Menandream fabulam Caecilii *Plocio* longe praefert Gellius 2, 23. cf. fr. 402. 4 et O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] 58—62.

402

ἐπ' ἀμφότερον οὖς ἡπίκληρος ἡ καλὴ
μέλλει καθευδήσειν· κατείργασται μέγα
καὶ περιβόητον ἔργον· ἐκ τῆς οἰκίας
ἐξέβαλε τὴν λυποῦσαν ὡς ἐβούλετο,
ἵν' ἀποβλέπωσι πάντες εἰς τὸ Κρωβύλης
πρόσωπον ᾗ τ' εὔγνωστος οὖσ' ἐμὴ γυνὴ
δέσποινα· καὶ τὴν ὄψιν ἣν ἐκτήσατο
ὄνος ἐν πιθήκοις τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον
ἔστιν. σιωπᾶν βούλομαι τὴν νύκτα τὴν
πολλῶν κακῶν ἀρχηγόν. οἴμοι Κρωβύλην
λαβεῖν ἔμ', ἑκκαίδεκα τάλαντα . . .
τὴν ῥῖν' ἔχουσαν πήχεως. εἶτ' ἐστὶ τὸ
φρύαγμά πως ὑποστατόν; μὰ τὸν Δία
τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, οὐδαμῶς.
παιδισκάριον θεραπευτικὸν δὲ καὶ λόγου
τάχιον ἀπαγέσθω δέ τις ἢ ἄρ' ἀντεισαγάγοι.

Gellius N. Att. 2, 23, 8 sq. *accesserat dehinc lectio* (Plocii Menandrei et Caeciliani) *ad eum locum, in quo maritus senex super uxore divite atque deformi querebatur, quod ancillam suam, non inscito puellam ministerio et facie haud inliberali, coactus erat venumdare suspectam uxori quasi paelicem. nihil dicam ego quantum differat. versus utrimque eximi iussi et aliis ad iudicium faciendum exponi. Menander sic* cet. 1. *ἀμφότερον οὖς* Cobet. Mnem. nov. IIII 450] ΑΜΦΟΤΕΡΑΝΙΝ V(atic. 3452). ΑΜΦΟΤΈΡΑΝ ἽΝΑ Urb. (Vat.-Urbin.). deteriorum codicum discrepantiam, apud Hertzium accurate enotatam, ubique omitto. *ἡπίκληρος* M. Haupt. cf. Opusc. II 90 sq.] ΕΠΙΚΛΗΡΟΣ. *ἡ καλὴ* O. Ribbeck.] ΗΚ V. 2. *μέλλει* Grot.] ΜΕΛΛΕΙΝ Urb. ΜΕΜΕΙΝ V. *καθευδήσειν* Urb. (Spengel. Caec. Stat. Ploc. fr. 1 p. 36 sq.)] ΚΑΘΕΥΔΕΣΕΙ V. *κατείργασται* Dorvill.] ΚΑΤΕΙΡΓΑCΑCΑ. 3. *οἰκίας* cod. rec.] ΟΙΚΕΙΑΣ V Urb. 4. *λυποῦσαν ὡς* Cobet.] ΛΥΠΟΥCΙΝΕΝ V. ΛΥΠΟΥ͂CΑΝ ῞ΗΝ Urb. 5. *ἵν' ἀποβλέπωσι* Spengel.] ΙΝΑΑΠΟΒΛΕΠΩCΙΝ VUrb. *Κρωβύλης* Urb. corr.] ΚΡΩΒΟΥΛΗC VUrb. 6. *ᾗ τ' εὔγνωστος οὖσ' ἐμὴ γυνὴ* M. Haupt.] ΗΤΕΥΝΩΕΤΟC ΥCΑΕΜΕΓΥΝΗ V. ῞ΗΤΟ ΕΙ͗ΓΝΩCΤΟC ΕΙ͂ΧΕ͂ ΜΕΓΥΝῊ Urb. 7. *ἣν* Grot. ΩΝ V. ὤΝ Urb. 8. *τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον | ἔστιν* M. Haupt.] ΤΟΙΤΟΔΚΤΟΛΕΓΟΜΕΝΟΝΕCΤΙΝΔΚΤΟΥΤΟ V. ΤΟΙΤΟ ΛΕΓΌΜΕΝΟΝ ᾿ΕCΤΙΝ ΔῊ ΤΟΥ͂ΤΟ Urb. sic *τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο* Philem. 77. ac *τοῦτο δὴ τὸ λ.* etiam Spengel. 9. ΒΟΙΛΟΜΑΙ V. 10. ΟΙΜΜΟΙ V Urb. 11. *ἔμ' ἑκκαίδεκα* Hertz.] ΕΜΕΚΑΙΔΕΚΑ. *φερομένην* in exitu supplet K. 12. *τὴν* suppl. K. *ῥῖν' ἔχουσαν* K.] ΓΕΙΝΕCΟΥCΑΝ V. ΓΥΝΑΙΚΛΟΥCΑΝ

Urb. ΠΕΗΧΕΩC V. deinde ΕΙΤΕ Urb. ἧς Herwerd. Obs. crit. 122. 13. φρύαγμά πως ὑπόστατον C. F. Hermann. Mus. Rh. V 614 (πῶς Spengel.)] ΦΡΥΑΓΜΑΕΙΚΤΩCΑΝΫΠΟCΤΑΤΟΝ V. ΦΡΎΑΙΜΑ ΕΪ́ΠΩC 'ΑΝΥΠΌCΤΑΤΟΝ Urb. μὰ τὸν add. Grot. 14. ΟΥΔΑΜΟC V. 15. ΠΑΙΔΙCΧΑΡΙΟΝ V Urb. ΘΕΡΑΠΕΙΤΙΚΟΝ V. ΛΟΓΟΙ V. τοῦ λόγου H. Iacobi. τοῦ δόμου Ribbeck. Com. R. fr.[2] XXIX. 16. ΤΑΧΙΟΝ ΑΠΑΓΕCΘΩΔΕΤΙCΑΡΑΝΠΙCΑΓΑΓΟΙ V, in quibus ΑΡΑΑΝΤΙC Urb. — post v. 14 quaedam excidisse arbitratur Ribbeck. τάχιον (θᾶττον) λόγου | ἀπήγαγ' (ἀπήλασ'?)· ἔστω· τίς δ' ἄρ' ἣν ἀντεισάγει; Grot. sed omnia hic obscura, neque aliorum coniecturas, quae sunt permultae, recensere expedit.

1. Terent. Heaut. 2, 3, 101 *(faxo) in aúrem utramvis ótiose ut dórmias*, ubi scholion ad Io. Calphurnii commentarium adscriptum (Spengel. De Caec. Stat., cf. M. Haupt. l. c.) *talis sententia est apud Menandrum, quae latine sic exprimitur 'in aúrem utramvis, cúm quidem dotata ést, cubet'* (*cubat* Mein.). Plaut. Pseud. 1, 1, 121 *de istác re in oculum utrúmvis conquiéscito* B. *utrum óculum an aurem?* Append. prov. 2, 78 ἐπ' ἀμφότερα καθεύδει τὰ ὦτα· ἐπὶ τῶν ἔξω φροντίδος. Apostol. (Arsen.) 7, 72a. Poll. 2, 84 *Αἰσχίνης ὁ Σωκρατικὸς καὶ ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὦτα καθεύδειν λέγει.* Liban. Epist. 1279 ἐμοὶ ἐπ' ἀμφότερα καθεύδειν δέδωκας. Plin. Epist. 4, 29 *nihil est quod in dextram aurem fiducia mei dormias: non inpune cessatur.* 6. 'senex cum uxorem propterea ancillam expulisse dicit, ut omnes ipsam intuerentur, i. e. ne qua pulchrior oculos in se converteret, eadem utitur amaritudine qua antea deformem vocaverat καλήν. deinde aliud addit: 'expulit' inquit 'ancillam, ut facile cognosceretur se esse uxorem meam potentem ac dominam'. poterat simpliciter dici δέσποινα, sed γυνὴ δέσποινα et recte dictum est ut Homericum illud γυνὴ δέσποινα (Od. 7, 347) et fortasse paullo quam illud magnificentius'. M. Haupt. 8. Mantiss. prov. 4, 24 ὄνος ἐν πιθήκοις· ἐπὶ τῶν αἰσχρῶν ἐν αἰσχροῖς. 9. et 12. articulum in exitu senarii satis tuentur praeter fr. 320, 1 Arist. Vesp. 504. Eccl. 452. Nicostr. 17, 2. Amphid. 30, 5. Alexid. 24, 2. 255, 3. Philem. 126, 2. Diphil. 77. Archedic. 2, 8. 12. Lucian. De merc. cond. 35 δεῖ Ἀδώνιδας αὐτοὺς . . ἀκούειν, πήχεως ἐνίοτε τὴν ῥῖνα ἔχοντας. 13. ὑποστατόν, ut Eurip. Suppl. 737 Ἄργος οὐχ ὑποστατόν. fr. 177 N. θεὸς θνητοῖς οὐδαμῶς ὑποστατός. Xen. Cyrop. 5, 2, 33 οἱ πολλοὶ ἄνθρωποι ἂν θαρρῶσιν ἀνυπόστατον τὸ φρόνημα παρέχονται.

403

ἔχω δ' ἐπίκληρον Λάμιαν· οὐκ εἴρηκά σοι
τοῦτ'; εἶτ' ἄρ' οὐχί; κυρίαν τῆς οἰκίας
καὶ τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν πατρῴων ἄντικρυς

ἔχομεν, Ἄπολλον, ὡς χαλεπῶν χαλεπώτατον.
ἅπασι δ' ἀργαλέα 'στίν, οὐκ ἐμοὶ μόνῳ,
υἱῷ πολὺ μᾶλλον, θυγατρί. *Β.* πρᾶγμ' ἄμαχον λέγεις.
Α. εὖ οἶδα.

Gellius 2, 23, 12 *idem ille maritus senex cum altero sene vicino conloquens et uxoris locupletis superbiam deprecans haec ait* κτλ. 1. ΕΛΙΩ V. ΔΈ Urb. ΕΠΙΚΑΛΗΡΟΝ V. *Λάμιαν* Mein.] ΛΑΜΙΑΝ V. ΛΑΜΊΑΝ Urb. 2. ΤΟΥΓΕΙΤΑΡΟΥΧΙ V. ΤΟΥ̃ΤΟΕἼΤΕΑΡΑΟΥΧῚ Urb. ΚΙΡΙΑΝ V. 3. καὶ τῶν πατρῴων ἄντικρυς Spengel.] ΚΙΠΑΝΤΩΝΑΝΤΕΚΕΙΝΕC V. ΚΑΙ ΠΆΝΤΩΝ ΑΝΤῚ ἘΚΕΙΝΗC Urb. fortasse καὶ τῶν ἁπάντων ἄντικρυς. 4. ΑΠΌΛΛΩΝ ὯC Urb. ΛΑΛΕΠΟΝ V. ΧΑΛΕΠΟΝ Urb. 5. ΔΕ V. 'στιν Spengel.] ΕCΤΙΝ. ΟΥΚCΜΟΙ V. 6. ΜΑΜΟΝ V. *Β.* add. Spengel. ΠΡΑΓΜΑ libri. ΑΜΑΧΟ V. 7. *Α.* add. Heringa. ΟΙΔΑ V.

1. *Λάμιαν*, i. e. turpissimam. cf. quae ad Cratetis *Lamiam* adnotantur I 136. Arist. Vesp. 1035. 1177. Strab. 1, 17 ἥ τε γὰρ Λάμια μῦθός ἐστι καὶ ἡ Γοργὼ καὶ ὁ Ἐφιάλτης καὶ ἡ Μορμολύκη. Horat. A. p. 340. 2. τοῦτ'; εὖ γὰρ οἶδα. K. 3. si verum est τῶν πατρῴων, hoc significat: 'non solum suae dotis, sed etiam mei patrimonii dominam'. 4. ἔχομεν] ἄχομεν K. (ἃ ἔχ.) et fortasse χαλεπωτάτην (κυρίαν). 6. υἱῷ πολὺ μᾶλλον, θ. Duebner.] υἱῷ, π. μ. θ.

404

ὦ τρὶς κακοδαίμων, ὅστις ὢν πένης γαμεῖ
καὶ παιδοποιεῖθ'. ὡς ἀλόγιστός ἐστ' ἀνήρ,
ὃς μήτε φυλακὴν τῶν ἀναγκαίων ἔχει,
μήτ' ἂν ἀτυχήσας εἰς τὰ κοινὰ τοῦ βίου
ἐπαμφιέσαι δύναιτο τοῦτο χρήμασιν,
ἀλλ' ἐν ἀκαλύπτῳ καὶ ταλαιπώρῳ βίῳ
χειμαζόμενος ζῇ, τῶν μὲν ἀνιαρῶν ἔχων
τὸ μέρος ἁπάντων, τῶν δ' ἀγαθῶν οὐδὲν μέρος·
ὑπὲρ γὰρ ἑνὸς ἀλγῶν ἅπαντας νουθετῶ.

Gellius 2, 23, 15 *filia hominis pauperis in pervigilio vitiata est: ea res clam patrem fuit, et habebatur pro virgine. ex eo vitio gravida mensibus exactis parturit. servus bonae frugi cum pro foribus domus staret et propinquare partum erili filiae atque omnino vitium esse oblatum ignoraret, gemitum et ploratum audit puellae in puerperio enitentis: timet, irascitur, suspicatur, miseretur, dolet. hi omnes motus eius affectionesque animi in graeca quidem comoedia mirabiliter acres et illustres: apud Caecilium autem pigra istaec omnia et a rerum dignitate atque gratia vacua sunt. post ubi idem*

servus percontando quod acciderat repperit, has apud Menandrum voces facit κτλ. v. 1—8 Stobaeus Floril. 68, 4 *Μενάνδρου* A. v. 1 monost. 757. v. 6. 7 Dio Chrysost. 32 p. 365 M. *οἱ δὲ . . . ἄπειροι . . . ἄθλιοι μηδεμίαν σκέπην μηδὲ προβολὴν ἔχοντες ἀπὸ τῶν παθῶν, ἀλλ' ἐν — χειμαζόμενοι, καθάπερ σκάφει σαθρῷ καὶ λελυμένῳ.* 1. ὢ] ὡς mon. 757. *γαμεῖ* Stob. et mon.] *ἀνὴρ.* 2. *παιδοποιεῖθ'* Stob.] *παιδοποιεῖ.* ὡς] ὃς Stob. A. 3. ὃς] ὡς Stob. A. 4 *μήτ' ἂν ἀτυχήσας* Stob.] ΜΗΤΑΝΑΤΙΧΗCΗ V. ΕΙΜΗΤΟΑΝΑΤΕΙΧΗCΗ Urb. *κοινὰ*] *λοιπὰ* Stob. 5. *ἐπαμφιάσαι τοῦτο δύναιτο* Stob. ΕΠΑΜΦΙΕCΤΑΙΔΙΝΑΤΟΤΟΥΤΟ V. ΕΠΑΜΦΙΕCΘΑΙ ΔΥΝΑΤΑΙ ΤΟΥΤΟ Urb. *ἐπαμφιέσασθαι τοῦτο δύναται* Maehly Philol. XXIII 175, securus ut videtur de v. 4 (*ἄν*). *ἐπαμφιέσαι* Mein. in Stob. 6. ΑΚΑΧΥΠΤω V. ΑΚΑΤΑΚΥΠΤῼ Urb. ΤΑΛΕΠωΡω V Urb. ΒΙΟ V. 7. ΧΕΙΜΑΞΟΜΕΝΟC V. *ζῇ, τῶν* Stob.] ΖΕΤωΝ V. ΖΗΤωΝ Urb. *ἀνιαρῶν* Stob.] ΑΝΙΑΡΟΝ V. ΑΝΙΑΡΟΝ ΔΕ Urb. 8. *τῶν δ'* om. Gellii cod. *οὐδὲν μέρος* Zedel.] *οὐ δυνάμενος* (ΔΙΝΑΜΕΝΟC V). 9. *ἀλγῶν* Grot.] *ἀλεγῶν. λέγων* Cobet. Mnem. nov. IIII 452 '*loquor de uno, admoneo omnes.*' ΝΟΙΟΕΤω V.

3. i. e. 'cui neque propinquorum tutela et defensio praesto est' quod moneo contra Dobr. Adv. II 278. 4. *τὰ κοινά* sunt 'quae accidere solent hominibus'. Mein. 5. *ἐπαμφιέσαι.* contrarium *ἀπαμφιεῖ* 339.

405. 406

ὅστις πένης ὢν ζῆν ἐν ἄστει βούλεται,
ἀθυμότερον ἑαυτὸν ἐπιθυμεῖ ποιεῖν·
ὅταν γὰρ εἰς τρυφῶντα καὶ σχολὴν ἄγειν
δυνάμενον ἐμβλέψῃ, τότ' αὐτὸν ἔστ' ἰδεῖν
ὡς ἄθλιον ζῇ καὶ ταλαίπωρον βίον.
. . . .
κακῶς ὁ δεσπότης βεβούλευται πάνυ·
ἐν ἀγρῷ γὰρ οἰκῶν οὐ σφόδρ' ἐξηλέγχετο
τῆς μερίδος ὢν τῆς οὐδαμοῦ τεταγμένος,
εἶχεν δὲ παραπέτασμα τὴν ἐρημίαν.

Stobaeus Floril. 96, 20 *Μενάνδρου Πλοκίῳ* A. 1. *ζῇ* B. 2. *αὑτὸν* A. *αὐτὸν* Voss. Hens. *ποεῖν* Voss. H. 4. *ἀμβλέψῃ* A. *τόθ' αὐτὸν* Mein. *ἔστ'*] *ἔστιν* A. 5. *ζῇ* Gesn.] *ζῆν.* 8. *τεταγμένος* Mein.] *τεταγμένης.* 9. *ἐρημίαν*] *ῥαθυμίαν* Voss.

artissime coniuncta apud Stobaeum segregavit Grotius, v. 6 sq. incerto poetae tribuens. at sunt omnia servi fidelis (Parmenonis), de quo Gellius, eiusdemque scaenae ac fortasse *ῥήσεως*, sed non continuanda. atque eiusdem *ῥήσεως* videtur esse fr. 408. 8. cf.

Plat. com. 173, 7. 8. τῆς ὑστέρας (τάξεως) τεταγμένος Plat. Critiae 108 c. τῆς πρώτης τάξεως τ. Lys. 14, 11. 16, 15. cf. Isocr. 12, 180.

407

ὦ Παρμένων, οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν τῷ βίῳ
φυόμενον ὥσπερ δένδρον ἐκ ῥίζης μιᾶς,
ἀλλ' ἐγγὺς ἀγαθοῦ παραπέφυκε καὶ κακόν,
ἐκ τοῦ κακοῦ τ' ἤνεγκεν ἀγαθὸν ἡ φύσις.

Stobaeus Floril. 105, 23 *Μενάνδρου Πλοκίων Θαΐδος* A. 'aut *Πλοκίου* aut *Θαΐδος* fragmentum excidisse dicas'. Mein. Stob. IIII VII. at fortasse Thais erat ancillula a Crobyla expulsa, quae haec Parmenoni dicebat. Themist. Or. 22 p. 276 c *λέγει τις ὀρθῶς τῶν τοῦ γέλωτος ποιητῶν ὅτι μηδέν ἐστιν ἀγαθὸν ἐν τῷ βίῳ φυόμενον ὥσπερ δένδρον ἐκ ῥίζης μιᾶς, ἀεὶ δὲ αὐτῷ προσπέφυκε καὶ κακόν.* addit Nauckius Choric. 23 *οὐδὲν ἄκρατόν ἐστι τῶν κακῶν, ἀεὶ δέ τι παραπέφυκεν ἀγαθόν.* [Callisth.] 13 *ἐγγὺς ἀγαθοῦ πέφυκε κακόν* (V CCLXIII). cf. 325, 6.

408

ἆρ' ἐστὶν ἀρετῆς καὶ βίου διδάσκαλος
ἐλευθέρου τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγρός.

Stobaeus Floril. 56, 5 *Μενάνδρου Πλοκίῳ* (*πλόκῳ*) A.

409

μεστὰς τρίχας φθειρῶν τε καὶ ῥύπου, διδοὺς
πιεῖν, ἀνηδαξᾶτ' ἄν, ὥστε μὴ πιεῖν.

Erotian. 17, 16 Klein. (ex schol. UV Darembg. p. 205) *ὀδαξησμοὶ ἢ ἀδαξησμοί· ἐν γάρ τισι τῶν ἀντιγράφων οὕτως εὕρομεν. εἰσὶ γὰρ κνησμοὶ μετ' ἐρεθισμοῦ, ὡς καὶ Μένανδρος ἐν Πλοκίῳ φησί· τὸ μὴ τὰς τρίχας αἴρων* (*αἴρων* U) *καὶ τὸν ῥύπον διδοὺς πιεῖν ἀνεδάξατο* (sic V, *ἀνεδέξατο* U), *ὥστε μὴ πιεῖν.* 1. *μεστὰς* et *φθειρῶν* H. Jacobi. *αἱρῶν* Daremb. *σαίρων* Egger. *τε καὶ ῥύπου* H. Iacobi. *ἂν ἠδαξᾶτ' ἄν* Schneidewin. G. g. A. 1852 p. 422. *ἀνηδαξᾶτο* Darembg. — omitto coniecturas quae defendi non posse videntur. omnes in eo peccaverunt quod de viro haec narrari putant. at, si quid video, Crobyle dicitur tam foede ac turpiter corpus curare. Caecil. Stat. Ploc. fr. 2 *taedet méntionis: quaé mihi, | ubí domum adveni ac sédi, extemplo sávium | dat ieiuna anima: nil peccat de sávio: | ut dévomas volt, quod foris potáveris.* simile est quod hic narratur. itaque scr. *τὰς τρίχας | μεστὰς ἔχουσ' αἱρῶν τε καὶ ῥύπου, πιεῖν | διδοῦσ*

Digitized by Google

ἂν ἠδαξᾶτ' ἄν, ὥστε μὴ πιεῖν, i. e. 'capillos sordium plenos habens caput scalpebat, ut oblatam potionem recusarem'. αἶρα proprie est *lolium*, sed sine dubio etiam capitis *sordes* significabat. Bekker. Anecd. 22, 13 τὰς αἴρας, ὅπερ ἐστὶ ῥύπος τῶν πυρῶν. cf. Pherecr. 188. Aristoph. fr. 480. ὄρυζον ὅμοιον ταῖς αἴραις Theophr. H. plant. 4, 4, 10. similiter τὰ ἄχυρα (*palea*) et ὁ ἄχωρ Aristoph. fr. 410. ac πίτυρον utrumque dicitur.

410

ἀεὶ τὸ λυποῦν ἀποδίωκε τοῦ βίου·
μικρόν τι τὸ βίου καὶ στενὸν ζῶμεν χρόνον.

Stobaeus Floril. 108, 32 Μενάνδρου Πλοκίῳ Α. v. 1 monost. 3 (ἐκδίωκε). Senec. Brev. vit. 2 *adeo ut quod apud maximum poetarum more oraculi dictum est, verum esse non dubitem 'exigua pars est vitae quam nos vivimus.'* v. 2 fortasse 'scriptoris prosaici verba' esse mire suspicatur Meinekius Stob. IIII ix. x. — confert Toeppel. Progr. Neobr. 1867, 19 Eurip. Suppl. 953 σμικρὸν τὸ χρῆμα τοῦ βίου· τοῦτον δὲ χρὴ ὡς ῥᾷστα καὶ μὴ σὺν πόνοις διεκπερᾶν. addo Herc. fur. 503 sq.

411

οὐκ ἔστιν εὑρεῖν βίον ἄλυπον οὐδενός.

Orion Anthologn. 8, 5 ἐκ τοῦ Πλοκίου. monost. 419. Εὐριπίδου (fr. 872 N.) Anton. Mel. 1, 72 p. 73, 9 et Maxim. Conf. 28 p. 615, 3 ed. Combefis. Paris. 1675. cf. Wachsmuth. Stud. zu den griech. Floril. 140. 1. ἐν οὐδενί Maxim. cum plurimis.

412

Schol. Hephaest. p. 29 Gaisf.[2] cod. Saib. (cf. Anecd. var. Schoell. et Studemund. I 67, 22) ἐπισυναλοιφῆς (duorum versuum ita coniunctorum, ut prior in vocalem elisam exeat, ut Soph. OR. 332 τί ταῦτ' | ἄλλως κτλ.) exempla adferens καὶ Μένανδρος ἐν Πλοκίῳ 'λεπτὸν μεθ' ἑτέρας ἱστὸν ὑφαίνει', ubi verba quibus contineretur ἐπισυναλοιφή excidisse adparet.

413

γυνὴ κυεῖ δέκα μῆνας;

Gellius 3, 16, 3 *hoc idem* (decimo mense mulierem parere) *tradit etiam Menander poeta vetustior, humanarum opinionum vel peritissimus. versus eius super ea re de fabula Plocio posui* κτλ. δέκα μῆνας Hertz.] ΔΕΚΑΜΗΝΑΣ V. Caecilius (Gell. ibid.) *solétne mulier décimo mense párere?* B. *pol, nonoque, etiam septimo atque*

octavo. extrema corrupta sunt. octavum mensem a Menandro praetermissum esse ipse testatur Gellius, septimum vero nonumque commemoratum conicit Hertz. Annal. Fleckeis. Suppl. VII 47.

414

Cramer. Anecd. Ox. IIII 544. 5 '*ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται.*' *τοῦτο τοῦ Θεόγνιδος.* sed paullo post *Μενάνδρου τοῦτο πέφυκεν ἐκ δράματος Πλοκίου, οὐ Θεόγνιδος.* at est Euripidis fr. 809, 7 N., ubi cf. Nauckii adn. — itaque aut exciderunt nonnulla, aut Euripideo versu ut saepe usus est Menander.

415

δεύτερος πλοῦς

... *Μένανδρος* .. *Πλοκίῳ.* Schol. Plat. 384 Bekk. cf. 228. 241. 279.

416

τρυγόνος λαλίστερον

. . . *μέμνηται ταύτης τῆς παροιμίας ἐν τῷ Πλοκίῳ ὁ αὐτός* (*Μένανδρος*) Aelian. N. an. 12, 10. cf. Alexid. 92.

Praeterea cf. 649. 929.

ΠΡΟΓΑΜΟΙ

Rectius fortasse *Προγάμια.* Pollux 3, 38 *ἡ πρὸ γάμου προτέλεια* (cf. Schoem. Ant. gr.² II 530) *καὶ προγάμια· οὕτω δ' ἂν καλοῖτο καὶ τὰ πρὸ γάμου δῶρα.* Photius *προτέλεια· ἡ πρὸ τῶν γάμων θυσία. Μένανδρος.* cf. Plut. Mor. 141 ef *οἱ τῇ γαμηλίᾳ θύοντες Ἥρᾳ τὴν χολὴν οὐ συγκαθαγίζουσι ... ἀλλ' ἐξελόντες ἔρριψαν παρὰ τὸν βωμόν,* quae fortasse aliquo modo ex Menandro fluxerunt. *Progamos* fuit Caecilii Statii. O. Ribbeck. Com. R. fr.² 67.

417ab

τὸ τῆς τύχης τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.

. . . .

τυφλόν γε καὶ δύστηνόν ἐστιν ἡ τύχη.

Stobaeus Ecl. 1, 7(8), 2. 3 Wachsm. 2 *Μενάνδρου Προγάμων* (*πρὸ γάμων* F et per comp. P, uterque in mrg.). *Χαιρήμονος* (fr. 20 Nauck.) VAE sec. Heeren. 'vix credo'. Wachsm. — 3 lemma deest. *τυφλόν γε καὶ δύστηνον ἀνθρώπου βίος* Stobaeus Floril. 98, 11 *Μενάνδρου* A. monost. 718 *ἀνθρώποις τύχη.*

1. monost. 489 *τὰ θνητὰ πάντα μ. π. ἔχει.* Eurip. fr. 553 *ἀλλ' ἦμαρ ἕν τοι κτλ.* 2. *γε* om. P. *δὲ* monost. 718. *τι* G. A. Hirschig. Ann. crit. 24. *δύστηνον*] *δυσήνιον* Usener. *δυσήκοον* Heimsoeth.

Ind. Bonn. hib. 1869 IIII. κἀνόητον Herwerd. Obs. crit. 123. cf. Lehrs Popul. Aufs. 187 not.

ΠΡΟΕΓΚΑΛΩΝ

I. e. *alterius accusationem anteveniens.*

418

οἷον τὸ γενέσθαι πατέρα παίδων ἦν . .
λύπη, φόβος, φροντίς, πέρας ἐστὶν οὐδὲ ἕν.

Stobaeus Floril. 76, 8 *Μενάνδρου Προεγκαλῶν* Α. 1. κακόν in exitu add. Grotius et Bentl., ἄρα Mein. οἷον ἦν O. Hense Lect. Stob. 14. 15. propter inperf. ἄρα praeferendum. 2. ἐστὶν οὐδεέν Bentl.] οὐδέν ἐστι. οὐδεέν ἐστι Vind.

419

τὸ δ' εὖ
κελευόμενον μέν ἐστιν ἀσφαλέστατον
δούλῳ ποιεῖν, ὥς φασιν.

Stobaeus Floril. 62, 17 *Μενάνδρου Προεγκαλῶν* Α. 2. ἐστι π ρ ο σ φ ι λ έ σ τ α τ ο ν? 3. δούλῳ ποιεῖν Grotius] δουλοποιεῖν. δοῦλον π. Erfurdt.

ΠΩΛΟΥΜΕΝΟΙ

Polumeni fuit Caecilii Statii. O. Ribbeck. Com. R. fr.² 67. Ritschl. Parerg. 160 not.

420

(οἴμοι) τάλας, ἕστηκας ἔτι πρὸς ταῖς θύραις
τὸ φορτίον θείς; σιτόκουρον ἄθλιον,
ἄχρηστον εἰς τὴν οἰκίαν εἰλήφαμεν.

Athenaeus 6, 248 b *Μένανδρος δὲ τὸν ἄχρηστον καὶ μάτην τρεφόμενον σιτόκουρον . . . ἐν Πωλουμένοις κτλ.* οἴμοι add. Cobet. N. l. 89, τί ὦ Porson. 3. τὴν] γῆν ὁμολογῶν Α, perperam hac ecloga confusa cum fr. 244. — cf. Alexid. 177.

1. ὦ τάλας tragicorum esse monuit Cobetus: Theogneti 1, 5 huc non pertinet, Arist. Ach. 454 et Thesm. 1038 παρατραγῳδεῖ. Theopomp. 32, 8 est Σπινθὴρ τάλας. cf. adesp. 1215. confert Ribbeck. Caec. Stat. fr. inc. 24 *tu, quid enim óscitans | hictánsque restas?*

421

οὐ πανταχοῦ τὸ φρόνιμον ἁρμόττει παρόν,
καὶ συμμανῆναι δ' ἔνια δεῖ.

Clemens Alex. Strom. 6, 2, 12 *Μένανδρος ἐν Πωλουμένοις . . λέγων κτλ.* v. 1 Orion Anthologn. 1, 12 *ἐκ Πωλουμένων*, et monost. 691. — 1. *τὸ φρ.*] *δ' ὁ φρόνιμος* monost. 2. *συμμανῆναι* anon. Potter. et Bentl.] *συμβῆναι* L. *μεμηνόσιν* suppl. Herwerd. Obs. crit. 90. 1, *τὸν σώφρονα* Mnem. nov. VIII 419, unde cognoscitur quam inutilis sit ista supplendi libido. Senec. Tranq. an. 15 *si graeco poetae credimus, aliquando et insanire iucundum est.* Hor. C. 3, 19, 18. 4, 12, 28.

422

γραμματικός

Cramer. Anecd. Ox. IIII 310, 24 *μέμνηται τοῦ ὀνόματος Μένανδρος ἐν Πωλουμένοις.*

423

διασείστους (ἀστραγάλους)

. . . παρὰ τὸ κινεῖσθαι καὶ διασείεσθαι πρότερον, εἶτα βάλλεσθαι, ἵν' ἀκακούργητοι μᾶλλον ὦσι. Μένανδρος Πωλουμένοις. Harpocrat. 58, 21. eadem fere Suidas *διασείστους. διάσειστοι κύβοι* nulla adiecta interpretatione Poll. 7, 203.

424

καταφαγᾶς

Μένανδρος Πωλουμένοις. Bekker. Anecd. 105, 20 et Menandrum acerbe reprehendens Phryn. Epit. 433, ubi cf. Lobeck. Pollux 6, 40 *παμπόνηρον τὸ παρὰ Μυρτίλῳ τῷ κωμικῷ* (4 hui. ed. I 254. cf. Arist. Av. 288. 9) *καταφαγάς, κἂν Αἰσχύλος αὐτὸ ᾖ προειρηκώς* (fr. 420 N.).

ΡΑΠΙΖΟΜΕΝΗ

Bekker. Anecd. 300, 10 et Photius *ῥαπίσαι· τὸ πατάξαι τὴν γνάθον ἀπλείστῳ* (*ἀκλείστῳ* Bekk., *ἁπλῇ τῇ* Phot.) *χειρί, οἷον τὸ* (*ὃ λέγουσι καὶ* Phot.) *ἐπὶ κόρρης.* si dictum illud M. Marcelli Syracusas oppugnantis apud Polyb. 8, 8 (Mein. ed. mai.) *τὰς σαμβύκας* (i. e. *τὰς σαμβυκιστρίας*) *ῥαπιζομένας ὥσπερ ἐκσπόνδους μετ' αἰσχύνης ἐκπεπτωκέναι* ullo modo ad hanc fabulam pertinet, titulus citharistriam significat contumeliose e convivio eiectam, neque ulla est *Ῥαπιζομένης* cum *Περικειρομένῃ* cognatio, quam fuisse Meinekius ed. 1 p. 138. 9 coniecerat. — cf. etiam Alciphr. 2, 4, 19 (exscr. sub tit. *Ἐπιτρεπόντων*). Lucian. Dial. meretr. 8, 1 (exscr. sub tit. *Περικειρομένης*).

425

ὁ μὴ δεχόμενος τῶν θεῶν τὸ σύμφορον
αὐτῷ διδόντων ἕνεκα τοῦ ζῆν, οὐ βούλεται
. . . τὸ δ' ἀτυχεῖν ἢ τὸ μὴ
θεὸς δίδωσιν, οὐ τρόπου δ' ἔσθ' ἁμαρτία.

Stobaeus Ecl. 2, 8 (7), 9. 9 a Wachsm. (περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν) Μενάνδρου 'Ραπιζομένῃ F mrg. 1. σύμφερον (sic) Heeren. 2. αὐτῶν Pauw. οὐ del. Grot. βούλεται; Badham. Philol. X 340. 4. δ' ἔσθ'] 'σθ' Mein. δ' Heeren. ἁμαρτία F] ἁμάρτημα P. τοιοῦτος ἀτυχεῖν· ἣν δὲ μὴ θεὸς διδῷ, | τοῦ μὴ διδόντος, οὐ τρ. κτλ. Grotius. οὗτος ἀτυχεῖν· ἐὰν δὲ κτλ., ut Grot., Mein. — v. 3. 4 a prioribus separat, sic scribens ⏑–⏑–⏓ τὸ δ' ἀτυχεῖν τιν' ἢ τὸ μὴ | θ. δ., οὐ τρόπου 'σθ' ἁμ. Badham. ἢ τὸ μὴ del. O. Hense. quae duo fragmenta statuit Badhamius, eorum neutrum stare potest, alterum autem a priore separatum titulo libri Ecl. 2 non convenit. mihi scribendum videtur: ὁ μὴ δεχόμενος τῶν θεῶν τὸ σύμφορον | αὐτῶν διδόντων ἕνεκα τοῦ ζῆν εὐτυχῶς, | οὐ βούλεθ' οὗτος εὐτυχεῖν· ἐὰν δὲ μὴ | θεοὶ διδῶσιν, οὐ τρόπου 'σθ' ἁμ.

426

ἀτύχημα κἀδίκημα διαφορὰν ἔχει·
τὸ μὲν διὰ τύχην γίνεται, τὸ δ' αἱρέσει.

Stobaeus Ecl. 2, 8 (7), 7 Wachsm. Μενάνδρου FP. ῥαπιζομένω (η suprascr.) add. August., non Vatic. fabulae nomen per errorem ex ecl. 9 (fr. 425) repetitum censet Wachsm. quod si verum est, ad incerta potius fragmentum pertinet. 1. καὶ ἀδίκ. FP. 2. τὸ μὲν Wyttenb.] τὸ μὲν γὰρ P. τὸ μὲν διὰ τύχην γὰρ F. τὸ μὲν τύχῃ γὰρ Mein.

427

ἆρ' ἐστὶν ἀγαθῶν πᾶσι πλείστων ἀξία
ἡ σύνεσις, ἂν ᾖ πρὸς τὰ βελτίω σοφή.

Orion Anthologn. 1, 15 ἐκ 'Ραπιζομένης Μενάνδρου. Stobaeus Flor. 3, 7 Μενάνδρου A (πανταπλείστων αἰτία). atque αἰτία quidem iure probatur Cobeto N. l. 80.

428

τοὐμὸν θυγάτριον· πάνυ γάρ ἐστι τῇ φύσει
. . φιλάνθρωπον τὸ παιδάριον σφόδρα.

Clemens Alex. Paed. 1, 4, 11 δοκοῦσιν οἱ Ἀττικοὶ παιδάριον ἐπικοίνως οὐ μόνον τὸ ἄρρεν ἀλλὰ καὶ τὸ θῆλυ κεκληκέναι, εἴ τῳ

πιστὸς καταφαίνεται ὁ κωμικὸς ἐν Ῥαπιζομένῃ Μένανδρος ὡδέ πως λέγων κτλ. 1. ἐστιν F. 2. χαρίεν suppl. Heinsius, τουτὶ Fritzsch. Arist. Thesm. 1203 p. 563, νὴ Δία Mein. verius ut videtur πρᾷον φιλάνθρωπόν τε Cobet. N. l. 36 coni. Thesm. 1211, lenae verba esse suspicans.

429

πόθεν γάρ, ὦ φίλοι θεοί,
τούτους ἀνεσπάκασιν οὗτοι τοὺς λόγους;

Bekker. Anecd. 399, 3 et Suidas ἀνέσπακεν· ἀνεύρηκεν, εἴληφεν. Μένανδρος Ῥαπιζομένῃ κτλ. πόθεν] πέποθε A Suid. 2. τούτους add. Suid. — Hesych. et Etym. m. 104, 43 ἀνεσπάκασιν· εὑρήκασιν, εἰλήφασιν. atque in Etym. m. Va Gaisf. 266 ἀνέσπακε... ἔστι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ εἴληφεν· οἷον· πόθεν γάρ, ὦ θεοί, τούτους ἀνεσπάκασι τοὺς λόγους; cf. Arist. Ran. 903 cum interpr. et Soph. Ai. 302 Lob.

430

ὁ μυόχοδος γέρων
λεληθέναι σφόδρ' οἰόμενος

Photius 282, 11 et Suidas μυόχοδον· οὐδενὸς ἄξιον. Μένανδρος Ῥαπιζομένῃ κτλ. μυόδοχον BE Suid. — derivatum a χέζω, latine *muscerda*. Arist. Pac. 786 σφυράδων ἀποκνίσματα confert Bernhardy. Hesych. μυόχοδος· οὐδενὸς ἄξιος. Moeris 203, 28 Bekk. μυσκέλενδρον Ἀττικοί, μυόχοδον Ἕλληνες. Phot. μυσ[ι]κέλενδρον· τὸ τοῦ μυὸς ἀποπάτημα, μυόχοδον. cf. Poll. 5, 91 extr.

431

εἶτ' ἀμφορεαφόρος τις ἀποφορὰν φέρων

Suidas ἀμφορεαφόρους· τοὺς μισθίους, τοὺς τὰ κεράμια φέροντας κτλ. Μένανδρος Ῥαπιζομένῃ. cf. Bekker. Anecd. 389, 24. Moeris 190, 32. Hesych. ἀμφορεαφόρους. Aristoph. fr. 299. Eupol. 187. — Ammon. 21 ἀποφορά ἐστι τὰ ἀπὸ τῶν δούλων τοῖς δεσπόταις παρεχόμενα χρήματα. Xen. De Ath. rep. 1, 11. Boeckh. Oec. Ath. I 78. 9.

432

οὐχ ὁρᾶτε τὴν τροφὸν
ζῶμ' ἐνδεδυμένην;

Pollux 7, 51 ὅτι δὲ ἐνδῦναι ἦν ἐπιτήδεια (τὰ ζώματα) τεκμήραιτ' ἄν τις ἐκ τῶν ἐν τῇ Μενάνδρου Ῥαπιζομένῃ κτλ. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γὰρ γραῶν τὸ φόρημα ἦν. Photius ζῶμα· χιτῶνός τι ζωστοῦ

γένος. οὕτω Μένανδρος. cf. etiam Bekker. Anecd. 261, 24. *ἀποδεδύσθαι* et *ἐκδεδύσθαι* Lys. 10, 10.

433

ἔρχεται τἀληθὲς εἰς φῶς ἐνίοτ' οὐ ζητούμενον.

Stobaeus Floril. 11, 10 *Μενάνδρου Ῥαπιζομένῃ* A. antea Mein. *ἔρχεται | τἀληθὲς κτλ.*

434

καὶ τυφλῷ δῆλον

ἐπὶ τῶν ἄγαν σαφεστάτων. μέμνηται ταύτης Μένανδρος . . Ῥαπιζομένῃ. Schol. Plat. 372 Bekk. cf. 111.

435

ἀνηνέχθη

ἀνήνεγκε καὶ ἀνελάμβανεν αὐτόν. Ῥαπιζομένῃ Μένανδρος. Bekker. Anecd. 402, 13. *convaluit.* cf. Theopomp. com. 66.

436

ἀπελευθέραν

Μένανδρον ἐν Ῥαπιζομένῃ εἰρηκέναι. Athenaeus 3, 115 b.

ΣΑΜΙΑ

Tituli rationem fortasse inlustrat Diphil. 50.

437

φέρε τὴν λιβανωτόν· σὺ δ' ἐπίθες τὸ πῦρ, Τρύφη.

Phrynichus Ecl. 187 *λίβανον λέγε τὸ δένδρον, τὸ δὲ θυμιώμενον λιβανωτόν . . . Μένανδρος ἐν τῇ Σαμίᾳ φησὶ κτλ. τὴν* cod. Nunn.] *τόν. Τρυφή* (sic) Scaliger] *τρυφᾶν. τρυφῇ* cod. Nunn. *Τρύφων* H. Iunius. — *ἐπίθες, τῷ βωμῷ.* dum alius servus tus adfert, Tryphe ignem arae inponit. *Tryphe* est Alexid. 230.

ΣΙΚΥΩΝΙΟΣ

Macarius 7, 62 et Suidas *Σικυώνιος ἐπαπέδυ* (cf. Arist. Lys. 615)· *ἐπὶ τῶν τολμηρὸν μέν τι ποιούντων, οὐδὲν δὲ ἀνυόντων.* Mac. 7, 63 *Σικυώνιος δραπέτης· ὁμοία.* quae ad inlustrandum titulum facere videntur: fuit enim in hac quoque fabula miles gloriosus. cf. fr. 439. 442. qui quod *Stratophanes* vocatur ut in *Truculento* Plauti, hanc ex Menandrea fabula expressam fuisse censebat Schoellius. contra quem O. Ribbeck. Alaz. 34. 5. n. 6.

79. 80. — commemorat *Sicyonium* Alciphr. 2, 4, 19 (exscr. sub tit. Ἐπιτρεπόντων). fuit etiam Alexidis fabula cognominis.

438

ἅβραν γὰρ ἀντωνούμενος
ἐρωμένην αὐτῇ μὲν οὐ παρέδωκ' ἔχειν,
τρέφει δὲ χωρίς, ὡς ἐλευθέραν πρέπει.

Suidas ἅβρα· Μένανδρος . . . Σικυωνίῳ κτλ. 1. ἅβρ. Mein.] καὶ ἅβρ. 2. ταύτῃ Clericus. 3. τρέφει — ἐλευθέραν Dobr. Adv. II 278] τρέφειν — ἐλευθέρᾳ. de ἅβρᾳ cf. 64.

439

εὐλοιδόρητον, ὡς ἔοικε, φαίνεται
τὸ τοῦ στρατιώτου σχῆμα καὶ τὸ τοῦ ξένου.

Stobaeus Floril. 53, 3 Μενάνδρου Σικυωνίῳ (σικυῶ) A. 1. εὐλοιδώρητον Voss. Hens. miles erat *Stratophanes* fr. 442.

440

ὁ πλέων κατήχθη, κρίνεθ' οὗτος πολέμιος·
ἐὰν δ' ἔχῃ τι μαλακόν, ἀγγαρεύεται.

Suidas ἄγγαροι ... καὶ ἀγγαρεύεσθαι καλοῦσιν ὥσπερ ἡμεῖς νῦν τὸ εἰς φορτηγίαν καὶ τοιαύτην τινὰ ὑπηρεσίαν ἄγεσθαι. καὶ Μένανδρος καὶ τοῦτο ἐν Σικυωνίῳ παρίστησιν κτλ. 2. δ' add. Bentl. '*supellex, si quam secum detulit,*' in portu '*fisco damnatur*' Bentl. Hesych. ἀγγαρεύεται· ὑπ' ἀγγαρευτῶν κατέχεται. Bekker. Anecd. 325, 5 ἄγγαρος . . . παρὰ τοῖς βαρβάροις ὁ δημόσιος γραμματοφόρος (cf. Blomfield. Aesch. Ag. 273), ὅθεν ἀγγαρεύεσθαι τὸ εἰς δημοσίαν χρείαν ὑπηρετεῖν. et 11 τίθεται δὲ . . . καὶ ἐπὶ τῶν τοῦ λιμένος παραφυλακῶν.

441

κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δείλαιαι φρένες.

Photius et Suidas κακὴ μὲν ὄψις· κόμμα παροιμίας κτλ. Μένανδρος Σικυωνίῳ. omisso auctoris fabulaeque nomine Diogenian. 5, 89. Apost. 9, 23 (δειλίᾳ). cf. Philem. 21.

442

Στρατοφάνη, λιτὸν ποτ' εἶχες χλαμύδιον καὶ παῖδ' ἕνα.

Photius Στρατοφάνη· τὴν κλητικὴν πτῶσιν. Μένανδρος Σικυωνίῳ κτλ. καὶ ἀεὶ οὕτως λέγει (Μένανδρος). per totam fabulam

ea vocativi forma uti poetam dicit. *παῖδ'* Toup.] *πέλα* cod. — Athen. 6, 230 c *οἶδα κἀγώ τινα . . πτωχαλαζόνα, ὃς δραχμῆς ἔχων τὰ πάντα ἀργυρώματα ἐβόα καλῶν τὸν οἰκέτην ἕνα ὄντα καὶ μόνον, ὀνόμασι δὲ χρώμενον ψαμμακοσίοις· παῖ Στρομβιχίδη, μὴ τῶν χειμερινῶν ἀργυρωμάτων ἡμῖν παραθῇς, ἀλλὰ τῶν θερινῶν.* cf. Eupol. 159, 3.

443

ὡς αἰεὶ τὸν ὅμοιον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὅμοιον.

μέμνηται αὐτῆς . . . Μένανδρος Σικυωνίῳ. Schol. Platon. 375 Bekk.

444

Pollux 4, 119 *οἱ παράσιτοι μελαίνῃ ἢ φαιᾷ (ἐχρῶντο ἐσθῆτι), πλὴν ἐν Σικυωνίῳ λευκῇ, ὅτε μέλλει γαμεῖν ὁ παράσιτος.*

445

παλίμβολος τρίπρατος

Harpocration 143, 11 *παλίμβολον . . . ὁ πολλάκις ἐμπολῇ μεταβεβλημένος παλίμπρατος παλίμβολος λέγεται, ὡς δῆλον . . . ἐκ τοῦ Μενάνδρου Σικυωνίου.* Photius 374, 5 *ὁ πολλάκις ἐπ' ἐμπολῇ μεταβεβλημένος καὶ λεγόμενος ἐν τῷ βίῳ παλίμπρατος παλίμβολος ἐλέγετο, ὡς . . . Μένανδρος.* Eustath. 725, 32 *φέρει δὲ καὶ (τῶν τις παλαιῶν) ἀπὸ χρήσεως τοῦ κωμικοῦ τὸ παλίμβολος τρίπρατος, καὶ πολλάκις ἀπημπολημένος.* Pollux 6, 164 *παλίμβολος παλίμπρατος.* cf. 4, 36. 6, 190. Bekker. Anecd. 291, 29 *παλίμβολος . . . ὁ δοῦλος ὁ διὰ πονηρίαν πιπρασκόμενος καὶ ἄλλοτε ἄλλους δεσπότας κεκτημένος.* cf. Hesych. *παλίμβολος.* Eustath. 1405, 7. 1542, 50. Ruhnken. Tim. 205. Nauck. Aristoph. Byz. p. 177. *Δύσπρατος* comoedia fuit Antiphanis. cf. II 47.

446

ἀναίνεσθαι

κοινῶς μὲν ἀρνεῖσθαι, ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς γάμους καὶ τὰ ἀφροδίσια λέγεται. Μένανδρος Σικυωνίῳ. Harpocration 17, 16. cf. Plat. com. 181.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ

447

ἀπορῶν τι βούλευσαι κατὰ σαυτὸν γενόμενος·
τὸ συμφέρον γὰρ οὐχ ὁρᾶται τῷ βοᾶν,
ἐν τῷ πρὸς αὑτὸν δ' ἀναλογισμῷ φαίνεται.

Orion Anthologn. 1, 17 ἐκ τῶν Στρατιωτῶν Μενάνδρου. 1. ἀπορῶν K. Mus. Rh. XXX 410. 11] ὁρῶν. cf. 301, 11 et de sententia 1096. ἐρῶν Nauck. Bullet. Petersb. XII 514.

448

οὐδεὶς ξύνοιδεν ἐξαμαρτάνων πόσον
ἁμαρτάνει τὸ μέγεθος, ὕστερον δ' ὁρᾷ.

Stobaeus Floril. 4, 7 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου 6) Στρατιώταις A. 1. ὅσον Mein. Stob. I xii.

ΣΥΝΑΡΙΣΤΩΣΑΙ

Pollux 6, 101 τὸ Μενάνδρου δρᾶμα Συναριστῶσαι. *Synaristosae* fuerunt Caecilii Statii. O. Ribb. Com. R. fr.[2] 68.

449

Ἔρως δὲ τῶν θεῶν
ἰσχὺν ἔχων πλείστην ἐπὶ τούτου δείκνυται·
διὰ τοῦτον ἐπιορκοῦσι τοὺς ἄλλους θεούς.

Stobaeus Floril. 63, 15 Μενάνδρου Συναριστώσαις A. 2. τούτοις B. miror cur non numerosius scripserit ἰσχὺν ἐπὶ τούτου δ. πλ. ἔχων.

450

ἀστεῖον τὸ μὴ
συνάγειν γυναῖκας μηδὲ δειπνίζειν ὄχλον,
ἀλλ' οἰκοσίτους τοὺς γάμους πεποιηκέναι.

Athenaeus 6, 247. 8 Μένανδρος . . . ἐν Συναριστώσαις ἔφη κτλ. 3. i. e. vili pretio nuptias celebrasse, nullo invitato nisi qui ad familiam pertineret. cf. Antiphan. 200.

451

ἂν ἔτι πιεῖν μοι δῷ τις. B. ἀλλ' ἡ βάρβαρος
ἅμα τῇ τραπέζῃ καὶ τὸν οἶνον ᾤχετο
ἄρασ' ἀφ' ἡμῶν.

Bekker. Anecd. 358, 10 et Suidas αἴρειν τράπεζαν· ἐπὶ τοῦ παρακειμένην ἀφελεῖν τὴν τράπεζαν. Μένανδρος . . . Συναριστώσαις κτλ. 1. B. add. Cob. N. l. 24. συαριστώσαις cod. Bekk. ἂν — δῷ τις pendebant a verbis quae apud poetam praecedebant: quod moneo contra Naberum, Mnem. nov. VIII 419.

452

τρισάθλιόν γε καὶ ταλαίπωρον φύσει
πολλῶν τε μεστόν ἐστι τὸ ζῆν φροντίδων.

Stobaeus Floril. 98, 53 *Μενάνδρου Συναριστώσαις* A. cf. Antonius Mel. 155 p. 247. Maxim. Conf. 36, 79 p. 627 Combefis.

453

καὶ τὸν ἐπὶ κακῷ
γινόμενον ἀλλήλων ἀγαπησμόν, οἷος ἦν.

Bekker. Anecd. 324, 27 et Suidas *ἀγαπησμόν· λέγουσι καὶ ἀγάπησιν (ἀγαπησμὸν?) τὴν φιλοφρόνησιν. Συναριστώσαις Μένανδρος κτλ. ἀλλήλων* pendet a *κακῷ*. Hesych. *ἀγαπησμός· ἀγάπησις*. Zonar. 22 *ἀγαπησμός· ἡ φιλοφροσύνη*. cf. Lobeck. Phryn. 352.

454

πατὴρ δ' ἀπειλῶν οὐκ ἔχει μέγαν φόβον.

Stobaeus Floril. 83, 7 *Μενάνδρου Συναριστώσαις* A. de locutione *ἔχειν φόβον* cf. 625, 2.

455

Plinius N. h. 23, 159 *(myrtus sativae semen) odorem oris commendat vel pridie commanducatum. item apud Menandrum Synaristosae hoc edunt.*

456

γυναικείαν ἀγοράν

τὸν τόπον οὗ τὰ σκεύη τὰ τοιαῦτα (ταῖς γυναιξὶν ἐπιτήδεια) πιπράσκουσιν . . . εὕροις ἂν ἐν ταῖς Συναριστώσαις Μενάνδρου. Pollux 10, 18.

Praeterea cf. 954.

ΣΥΝΕΡΩΣΑ

Cf. *Συνέφηβος* Philemonis, *Συνεξαπατῶν* Batonis. Eurip. Andr. 222 *ἐγὼ . . . σοὶ καὶ ξυνήρων*. Liban. III 443, 9 R. nihil agit Naber. Mnem. nov. VIII 420.

457

ἄφες τὸν ἄνθρωπον. τί κόπτεις, ὦ μέλε;

Schol. Plat. 363 Bekk. et Suidas *ὦ μέλε· παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ γυναικῶν λέγεται μόνον . . . παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπ'*

ἀνδρῶν, ὥς . . . ἐν Μενάνδρου Συνερώσῃ κτλ. σημαίνει δὲ ὦ δείλαιε, ὦ πονηρέ.

458

ἀναπετῶ

ἀναπετάσω. Μένανδρος . . . ἐν Συνερώσῃ. Suidas. cf. 26.

ΣΥΝΕΦΗΒΟΙ

Cicero De fin. 1, 2, 4 *Synephebos ego potius Caecili aut Andriam Terenti quam utramque Menandri legam?* De opt. gen. or. 6, 18 *eidem Andriam et Synephebos nec minus Terentium et Caecilium quam Menandrum legunt.* cf. O. Ribb. Com. R. fr.[2] 69. atque eodem titulo usus est L. Pomponius Bononiensis. Ribb. 250.

459

Zenobius 5, 60 *οὐκ εἰμὶ τούτων τῶν ἡρώων· αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν βουλομένων εὖ ποιεῖν. οἱ γὰρ ἥρωες κακοῦν ἕτοιμοι μᾶλλον ἢ εὐεργετεῖν, ὥς φησι Μένανδρος ἐν Συνεφήβοις.* Schol. Aristoph. Av. 1490 *ἥρωες δὲ δυσόργητοι καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσι γίνονται, καθάπερ Μένανδρος ἐν Συνεφήβοις.* ubi *Συνεφήβοις* Heringa] *συνερίφοις* RV. *συνερίθοις* Ald. cf. etiam Hesych. *κρείττονας* et Arist. Av. 1492. fr. 692.

ΤΙΤΘΗ

Cf. quae ad Antiphan. 159, 4 et ad Eubuli *Τίτθας* adnotavimus.

460

οἱ τὰς ὀφρῦς αἴροντες ὡς ἀβέλτεροι
καὶ 'σκέψομαι' λέγοντες· ἄνθρωπος γὰρ ὢν
σκέψει σύ; περὶ τοῦ; δυστυχεῖς ὅταν τύχῃ·
αὐτόματα γὰρ τὰ πράγματ' ἐπὶ τὸ συμφέρον
ῥεῖ κἂν καθεύδῃς ἢ πάλιν τοὐναντίον.

Stobaeus Floril. 22, 9 *Μενάνδρου Τίτθῃ (τιτθῇ)* B Voss. Hens. deest in A. v. 4. 5 sine auctoris fabulaeque indicio Stob. Ecl. 1, 6(5), 14 b Wachsm. perperam coniuncti cum fr. 275. 3. *σκέψῃ* libri. *σύ; περὶ τοῦ;* Cob. Mnem. VI 311] *σὺ περί του. περίττου* N. *περιττοῦ ἢ περίτου* B[2]. *περὶ τούτου* Ars. *σκέψει τι περί του* Cob. Mnem. nov. II 34. *δυστυχεῖς* N[1]. *σὺ περὶ τοῦ δυστυχῆσ' ὅταν τύχῃ* Dobr. Adv. II 281. *(an te curis enecabis, idque ut quandoque fortunae vi opprimaris?).* 4. *ἐπὶ*] *ἐπεὶ* Voss. Hens. 5. *κἂν* om. B[1] N Ecl. *καθεύδησῃ* (sic) FP[2]. *καθεύσῃ* P[1]. *καθευδήσῃ* Voss. Hens. Flor.

1. 'quam stolidi sunt philosophi qui' cet. 3. ὅταν τύχῃ ut Philem. 16. Men. 178. 5. Timotheum pinxerant inimici κοιμώμενον, τὴν δὲ Τύχην τὰς πόλεις δικτύῳ περιβάλλουσαν. Plut. Sull. 6.

461

ἣν ἄν τις ὑμῶν παιδίον
ἠτήσατ' ἢ κέχρηκεν, ἄνδρες γλυκύτατοι.

Suidas αἰτήσασθαι· τὸ χρήσασθαι. Μένανδρος Τιτθῇ κτλ. Zonaras 95 αἰτήσασθαι· τὸ χρήσασθαι. ἀνδρὸς τίτθην (i. e. Μένανδρος Τίτθῃ) ἣν ἄν κτλ. atque ἣν etiam *V Med. Suid. 1. ἣν ἄν] ἤδη C. F. Hermann. εἴ Pors. Adv. 292. παιδίον] λοπάδιον Herwerd. Nov. add. crit. 40. at Caec. Stat. Titth. 1 *quae non peperit lacte non habet.* cf. etiam 3. 4. itaque subditum *infantem* significari adparet. 2. γλυκύτατοι optime convenit tali mulieri qualem nutricem fuisse fingas: quod moneo contra Bernhardyum. sententia haec fere videtur fuisse: raro invenias mulierem quae non infantem aliquando mutuum aut rogaverit aut dederit. verba quomodo sint restituenda nescio. — cf. 476.

ΤΡΟΦΩΝΙΟΣ

Cf. quae ad Cratini *Trophonium* adnotantur I 79.

462

ξένου τὸ δεῖπνόν ἐστιν ὑποδοχῆς. Β. τίνος;
ποδαποῦ; διαφέρει τῷ μαγείρῳ τοῦτο γάρ·
οἷον τὰ νησιωτικὰ ταυτὶ ξενύδρια
ἐν προσφάτοις ἰχθυδίοις τεθραμμένα
καὶ παντοδαποῖς, τοῖς ἁλμίοις μὲν οὐ πάνυ
ἁλίσκετ', ἀλλ' οὕτω παρέργως ἅπτεται·
τὰς δ' ὀνθυλεύσεις καὶ τὰ κεκαρυκευμένα
μᾶλλον προσεδέξατ'· Ἀρκαδικὸς τοὐναντίον
ἀθάλαττος ἐν τοῖς λοπαδίοις ἁλίσκεται·
Ἰωνικὸς πλούταξ· ὑποστάσεις ποιῶ,
κάνδαυλον, ὑποβινητιῶντα βρώματα.

Athenaeus 4, 132 e Μένανδρος ἐν Τροφωνίῳ κτλ. v. 10. 11 idem 12, 517 a (μνημονεύει τοῦ κανδαύλου) Μένανδρος Τροφωνίῳ κτλ. v. 10 Pollux 6, 60 αἱ δὲ περιτταὶ σκευασίαι ὀνθυλεύσεις . . ἐκαλοῦντο, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ αἱ ὑποστάσεις, ζωμὸς παχὺς ἀμύλῳ πηγνύμενος. 'iusculum admixta farina *farcis instar* constipatum.' Mein. Iren. Socr. Hist. eccl. 3, 7 p. 176 (σημαίνει ἡ ὑπόστασις)

παρὰ Μενάνδρῳ τὰ καρυκεύματα. v. 11 Athenaeus 1, 9 c *περιελῶν . . τὰς μαγειρικὰς μαγγανείας καὶ τά, ὡς ὁ Μένανδρός φησιν, ὑποβινητιῶντα βρώματα* (exscr. Eustath. 1724, 54). '*cibaria Venerem irritantia*'. Mein. cf. adesp. 887.

1. *ὑποδοχή* Dobr. Adv. II 278. *ξένου — ὑποδοχή τινος. Β. ποδ.* Herwerd. Stud. crit. 89. nam '*quis* sit hospes scire coqui non interest,' sed *unde* sit. 3. *τὰ* Grot. Excerpt. 745] *τὰ μὲν* A. 8. *Ἀρκαδικὸς* Bentl.] *χεται Ἀρκαδικὸς* A. *εἰ δέ τις ἔρχεται Ἀρκ.* VL. 9. *ἀθάλασσος* A. *ἐν*] *ὢν* Mein. *λεπαδίοις* Madvig. Advers. crit. III 54, quia non patellae commemorandae sint, sed esca. 10. *ὑπόστασις* A 517. *ποιῶ* Coraes] *ποιῶν* utrubique A. *ποθεῖ* (sublata post *πλούταξ* interpunctione) Grotius. *πιὼν* Dobr. 11. *κάναυλον ὑποβεινητιῶντα* A 132.

10. *Ἰων. πλ.* i. e. *εἰ δὲ Ἰων. πλ. ἐστίν.* de voce *πλούταξ* cf. Eupol. 159, 9. Herodian. I 42, 23. 524, 16. II 8, 15. de *candaulo* Nicostr. 17 et Athen. 12, 516 cd.

463

τὸ μηδὲν ἀδικεῖν καὶ φιλανθρώπους ποιεῖ.

Stobaeus Floril. 9, 20 *Μενάνδρου Τροφωνίῳ* A. *μηθὲν* A. cf. fr. 19. 284. 568, 3 et Cobet. N. l. 85.

464

Harpocration 41, 3 *ὅτι δὲ λύσαντες τὴν λήκυθον ἐχρῶντο τῷ ἱμάντι πρὸς τὸ μαστιγοῦν, Μένανδρος Τροφωνίῳ.*

465

χορτασθείς

Μένανδρος ἐν Τροφωνίῳ ἔφη. Athenaeus 3, 99 f. cf. Cratin. 142. Aristoph. fr. 154. Eubul. 30.

ΥΔΡΙΑ

Cf. quae ad Antiphanis *Hydriam* adnotantur. Schol. Arist. Av. 602 *ἐν ὑδρίαις ἔκειντο οἱ θησαυροί.* Quintilian. 11, 3, 91 *senis sermo in Hydriae prologo.* de anonymi Romani *Hydria* cf. O. Ribbeck. Com. R. fr.² 112.

466

ὡς ἡδὺ τῷ μισοῦντι τοὺς φαύλους τρόπους
ἐρημία, καὶ τῷ μελετῶντι μηδὲ ἓν

πονηρὸν ἱκανὸν κτῆμ᾽ ἀγρὸς τρέφων καλῶς.
ἐκ τῶν ὄχλων δὲ ζῆλος, ἥ τε κατὰ πόλιν
αὕτη τρυφὴ λάμπει μέν, ἐς δ᾽ ὀλίγον χρόνον.

Stobaeus Floril. 58, 8 *Μενάνδρου Ὑδρίας* A. v. 1. 2 (*ἐρημία*) idem 56, 11 *Μενάνδρου Ὑδρία* A. 1. *τρόπους* om. 56. 3. 4. *τρέφων* — *ἥ τε* om. B. del. A^2. *πτόλιν* B. 5. *δ᾽ ὀλίγον*] *ὀλίγον δὲ* Voss. Hens. *ὀλίγον δ᾽ ἐς* Mein. ed. mai.

4. *ἐκ*] *οὐκ* G. A. Hirschig. Ann. crit. 24. at sententia est: 'ex magno hominum concursu et turba necessario concertatio oritur'. 5. fortasse *λαμπρά*.

467

γέροντα δυστυχοῦντα τῶν θ᾽ αὑτοῦ κακῶν
ἐπαγόμενον λήθην ἀνέμνησας πάλιν
ἐπὶ τἀτυχεῖν τ᾽ ἤγειρας.

Stobaeus Floril. 104, 2 *Μενάνδρου Ὑδρίας* A. 2. *ἐπαγομένων* A Voss. 3. *ἐπὶ τἀτυχεῖν* Grot.] *ἔπειτ᾽ ἀτυχεῖν. ἔπειτα τυχεῖν* Voss. Hens. 'qui hoc loco senex commemoratur, fortasse idem est, a quo prologus fabulae actus est.' Mein.

468

εὐθὺς καταχρήσεσθ᾽ αὑτὸν ἀνορωρυγμένην
ταύτην ἰδόντα.

Suidas *ἀνορωρυγμένον, οὐχὶ ἀνωρυγμένον λέγουσιν. Μένανδρος Ὑδρίᾳ κτλ.* Bekker. Anecd. 405, 28 *Μένανδρος· τὴν ἀνορωρυγμένην ταύτην ἰδών. καταχρήσεσθ᾽ αὑτὸν* Bernhardy] *καταχρήσεσθαι τὸν* AC. *καχρήσασθαι τὸν* ceteri. *ἀνορωρυγμένην* BCE Suid. et Bekk. An.] *ἀνορωρυγμένον. Ὑδρίᾳ* A] *ὑδρείᾳ*. — '*statim ipsum sibi mortem consciturum, quando effossam urnam intellexerit*'. Bernh.

469

οἱ Θρᾷκες, Λίβυ,
Τρῶες καλοῦνται· πάντα νῦν ἤδη 'σθ᾽ ὁμοῦ.

Schol. Plat. 380 Bekk. *ἔχει* (*τὸ ὁμοῦ*) *καὶ δύναμιν συλλεκτικήν, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Ὑδρίᾳ κτλ. ὅπερ δηλοῖ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ*. 1. *Λίβυ* | *Τρῶες* Cobet. N. l. 22. 3] *Λιβύτρωες*. '*Λίβυς* servile nomen est, ut *Φρύξ, Σύρος, Τίβιος, Λυδός, Καρίων, Γέτας*'. etiam Lysandri frater *Libys* erat. Xen. Hell. 2, 4, 28. 2. *ἤδη 'σθ᾽*] *ηιδεισθ᾽* B. de locutione *πάντα ὁμοῦ* cf. Aristoph. fr. 543, 6.

Digitized by Google

470

οἱ δὲ κατὰ χειρῶν λαβόντες περιμένουσι φίλτατοι.

Athenaeus 9, 408 e f *Μένανδρος Ὑδρίᾳ κτλ.* Phryn. Epit. 327 *μεστὴ ἡ κωμῳδία τοῦ κατὰ χειρός*, ubi cf. Lobeck. uterque numerus usitatus, singularis in antiqua comoedia frequentior. fortasse *περιμένουσι, φίλτατοι* (*φίλτατε*).

471

παρουσία

Hesychius *οὕτως ἐκάλουν καὶ τὰ ὑπάρχοντα. καὶ μήποτε ἡ παρὰ πρόθεσις παρέλκει. Μένανδρος Ὑδρίᾳ* (*ὑδρείας* cod.). cf. Cratet. 16.

ὙΜΝΙΣ

Meretricis nomen est Lucian. Dial. mer. 13. sed cum Ammon. 5 et Harpocrat. 94, 7 *ἐν τῷ Ὕμνιδι* praebeant (ceteri articulum omittunt), non dubito quin Menander *virum* significaverit. cf. *Ἄλεξις, Ἄμφις, Δοῦρις, Λῦσις, Χρῦσις.* itaque recte scrib. *Ὕμνις, Ὕμνιδος* cet.

472

νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, μακάριόν γ' ἡ χρηστότης
πρὸς πάντα καὶ θαυμαστὸν ἐφόδιον βίῳ.
τούτῳ λαλήσας ἡμέρας σμικρὸν μέρος
εὔνους ἐγὼ νῦν εἰμι. 'πειστικὸν λόγος'
πρὸς τοῦτ' ἂν εἴποι τις μάλιστα τῶν σοφῶν.
τί οὖν ἑτέρους λαλοῦντας εὖ βδελύττομαι;
τρόπος ἔσθ' ὁ πείθων τοῦ λέγοντος, οὐ λόγος.
τὸ γὰρ λέγειν εὖ δεινόν ἐστιν εἰ φέροι
βλάβην τινά.

v. 1—7 Stobaeus Flor. 37, 18. 19. 18 (v. 1—6) *Μενάνδρου Ὕμνις* Voss. Hens. deest in A. 19 *Μενάνδρου Ὕμνυς* (sic) A. v. 7 Plutarch. Mor. 801 c *τὸ τοῦ Μενάνδρου κτλ.* v. 1—7 recte coniungunt Voss. Hens. et Trinc. v. 8. 9 add. K. nam v. 7—9 sine lemmate Maximus Conf. Serm. 15 p. 580 ed. Combefis. Paris 1765. 1. *γ'* add. Clericus. *μακάριόν τι χρ.* Mein. *χρηστότης καὶ αἰδώς* Voss. Hens. sed *καὶ αἰδ.* del. m¹. 2. *τῷ βίῳ* Voss. H. N. 3. *τούτῳ* superscr. *οις* Voss. H. *μέρους* idem. 4. *πειστικὸν* B²| *πιστικὸν*. 6. *εὖ* N. *εὖ* superscr. *οὐ* Voss. H. 7. *ἔστω* Maxim. 9. *τινὰ βλάβην* Maxim.

473

οὐ πάνυ τι γηράσκουσιν αἱ τέχναι καλῶς,
ἂν μὴ λάβωσι προστάτην φιλάργυρον.

Stobaeus Floril. 61, 3 *Μενάνδρου Ὑμνίδος* A. Maximus Tyr. Dissert. 30 p. 320 *μὴ ἐνόχλει τῇ τύχῃ· οὐ γὰρ τοῖς δεομένοις δίδωσιν. μὴ ἐνόχλει τῇ τέχνῃ· ἀκούεις γὰρ Μενάνδρου λέγοντος κτλ.* 1. *τι*] *τοι* A Stob. *γηράσκουσιν*] *γὰρ πράττουσιν* Herwerd. Mnem. nov. VI 75. nihil novandum in ecloga minime perspicua: nam neque *προστάτης* utrum sit *artifex*, ut in Protagora *ἐπιστάτης*, an *patronus*, neque cur *avaro* opus sit artibus ut honeste senescant vel crescant satis adparet.

474

νῦν δὲ κατὰ πόλιν
εὕρηκε τὸν ἕτερον, τὸν σέ, τὸν ἐμὲ τουτονί.

Apollonius De pron. p. 13 Schneider. *Ἀττικοὶ γοῦν τὸν ἐμέ. Μένανδρος ἐν Ὑμνίδι κτλ.* Bekker. Anecd. 923, 10 *καὶ Μένανδρος ἐν ὕδατι* (*Ὕμνιδι*)· *τὸν ἐμὲ τουτονί.* 2. *πρότερον ἢ σὲ τὸν ἐμὲ τ.* H. Iacobi V CCLXVI. *τὸν ἕτερον, σέ. B. τὸν ἐμὲ τ.*; Herwerd. Stud. crit. 89. — cf. Plat. Soph. 239a ibique Heindorf.

475

ἀλλὰ τἀργυρώματα
ἥκω λαβεῖν βουλόμενος.

Athenaeus 6, 231 a *Μένανδρος . . . ἐν Ὑμνίδι κτλ.*

476

οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν, οὐδὲ λοπάδ' αἰτούμενος

Harpocration *ᾐτημένην· αἰτεῖσθαι ἔλεγον τὸ κιχρᾶσθαι. Μένανδρος ἐν τῷ* (perperam Mein. *τῇ*) *Ὕμνιδι κτλ.* Ammon. 5 *τὸ μὲν γὰρ αἰτῶ ἐπὶ τοῦ ἅπαξ τι λαβεῖν καὶ μὴ ἀποδοῦναι, τὸ δὲ αἰτοῦμαι ἐπὶ τοῦ χρήσασθαι εἰς ἀπόδοσιν. Μένανδρος ἐν τῷ Ὕμνιδι διαστέλλει κτλ.* similiter Suidas *αἰτήσασθαι* et *αἰτούμενος* (utrubique *Ὕμνιδι*). Bekker. Anecd. 359, 15 *αἰτούμενος· κιχράμενος. Μεν. Ὕμνιδι κτλ.* ibid. 81, 18 *αἰτεῖν καὶ αἰτεῖσθαι διαφέρει· οὐ πῦρ γὰρ κτλ.* et 360, 4 *αἰτήσασθαι· τὸ χρήσασθαι. Μένανδρος.* cf. etiam Phot. 77, 1. — idem fr. 136.

477

βάκηλος εἶ

Zenobius Milleri 2, 70 (Mélanges 365) *βάκηλος εἶ· αὕτη τέτα(κ)ται κατὰ τῶν ἐκλύτων καὶ ἀνάνδρων. λέγεται δὲ κυρίως*

βάκηλος ὁ ἀπόκοπος. μέμνηται αὐτῆς Μένανδρος ἐν Ὑμνιάδι (sic). Hesychius *βάκηλος ὁ μέγας ἢ ἀνόητος, ἢ ὁ ἀπόκοπος, ὁ ὑπ' ἐνίων γάλλος. οἱ δὲ ἀνδρόγυνος. ἄλλοι παρειμένος, γυναικώδης. παρὰ Μενάνδρῳ Ὕμνιδι.* cf. Alexid. 100. Antiphan. 113, 2. Lucian. Eunuch. 8 *τὸ τοῦ εὐνούχου καὶ τῶν βακήλων χεῖρον εἶναι· τοὺς μὲν γὰρ κἂν πεπειρᾶσθαί ποτε ἀνδρείας, τοῦτον δὲ ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς ἀποκεκόφθαι καὶ ἀμφίβολόν τι ζῷον εἶναι.*

478

κιγκλισμός

Μένανδρος ἐν Ὑμίδῃ (*Ὕμνιδι*) *φησὶν ἀντὶ τοῦ τάραχος.* Etymol. Gud. 321, 28. Zonaras 1209 *κιγκλισμὸς ἀντὶ τοῦ τάραχος. οὕτω Μένανδρος.* Bekker. Anecd. 1215 et 1459 not. ex cod. Barocc. 50, Cramer. Anecd. Ox. II 454, 22 *καὶ Μένανδρος* (*ἐν Ὕμνιδι* add. Bekk. 1459, *ἐν Ὑμνίδι* Cram.) *κιγκλισμός φησιν ἀντὶ τοῦ τάραχος.*

479

παρυφές

Hesychius *παρυφίς· Μένανδρος ἐν Ὑμνίδι.* Pollux 7, 46 *ἡ παρυφίς.* at rectius Pollux ipse 7, 53 et Photius 388, 13 *παρυφές* (*πάρυφες*). cf. Aristoph. fr. 320, 7.

480

πόσθων

ὁ παιδαριώδης καὶ ἀνάγωγος. Μένανδρος ἐν Ὑμνίδι. Bachmann. Anecd. I 357, 8. Photius *πόσθων· δηλοῖ δὲ καὶ τὸν παιδαριώδη καὶ ἄφρονα κατὰ μεταφοράν.* Hesychius *πόσθωνας . . . τοὺς παῖδας . . . ἄλλοι μωροὺς ἢ παιδαριώδεις.* idem *σμόρδωνες· ὑποκοριστικῶς ἀπὸ τῶν μορίων, ὡς πόσθωνες.* cf. Arist. Pac. 1300.

ΥΠΟΒΟΛΙΜΑΙΟΣ Η ΑΓΡΟΙΚΟΣ

Fabulas cognomines scripserunt Cratinus minor, Alexis, Philemon, Eudoxus. de quattuor (vel duabus) Caecilii Statii *Hypobolimaeis* cf. O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] 47 sq. Agroik. 10. 12 sq. atque *Rastrariae* quidem cognomen optime convenit cum altero Menandreae comoediae titulo. Varro R. r. 2, 11, 11 *vocantur διφθερίαι . . in comoediis qui in rustico opere morantur, ut apud Caecilium in Hypobolimaeo habet adulescens.* ac sine dubio filius agrestis cum rastro inducebatur. Cic. Pro Rosc. Am. 16, 46 *ecquid videtur . . . senex ille Caecilianus minoris facere Eutychum filium rusticum quam illum alterum Chaerestratum? . . . alterum in urbe secum honoris causa habere, alterum rus supplicii causa relegasse?* quae ad Men-

andream non minus quam ad Caecilianam pertinent. cf. Quintilian. 1, 10, 18 (fr. 495). 10, 1, 70 (exscr. sub tit. *Ἐπικλήρου*). finxerat poeta duorum filiorum patrem alterum suppositicium in urbe, alterum genuinum ruri educasse.

481

τοῦτον εὐτυχέστατον λέγω,
ὅστις θεωρήσας ἀλύπως, Παρμένων,
τὰ σεμνὰ ταῦτ' ἀπῆλθεν, ὅθεν ἦλθεν, ταχύ,
τὸν ἥλιον τὸν κοινόν, ἄστρ', ὕδωρ, νέφη,
πῦρ· ταῦτα, κἂν ἑκατὸν ἔτη βιῷς, ἀεὶ
ὄψει παρόντα, κἂν ἐνιαυτοὺς σφόδρ' ὀλίγους,
σεμνότερα τούτων ἕτερα δ' οὐκ ὄψει ποτέ.
πανήγυριν νόμισόν τιν' εἶναι τὸν χρόνον,
ὅν φημι, τοῦτον ἢ 'πιδημίαν, ἐν ᾧ
ὄχλος, ἀγορά, κλέπται, κυβεῖαι, διατριβαί·
ἂν πρῶτον ἀπίῃς καταλύσεις, βελτίονα
ἐφόδι' ἔχων ἀπῆλθες, ἐχθρὸς οὐδενί·
ὁ προσδιατρίβων δὲ σκοπιάσας ἀπώλεσε,
κακῶς τε γηρῶν ἐνδεὴς που γίνεται,
ῥεμβόμενος ἐχθροὺς ηὗρ', ἐπεβουλεύθη ποθέν,
οὐκ εὐθανάτως ἀπῆλθεν ἐλθὼν εἰς χρόνον.

Stobaeus Floril. 121, 7 *Μενάνδρου Ὑβολιμαίου* A. v. 8 monost. 444. a. v. 8 alteram eclogam incipere suspicatur Mein. 4. *ἄστρ'* Bentl.] *ἀστέρα* Voss. *ἀστέρας* A. 5. *κἂν ἑκατὸν ἔτη* Porson. Adv. 292] *ἔτη κἂν ἑκατόν. βιῷς ἀεί* Mein.] *βιώσηται* A. *βιώσεται* Vind. Voss. Hens. (ubi bis haec ecl.). *βιώσεαι* B. *βιῷς ἔτι* Pors. *γὰρ ἔτη κἂν ἑκατὸν βιῷς ἔτι* Iacobs. Addit. Ath. 106. *ταῦτ' ἔτη κἂν ἑκατὸν ἔτι βιῷς, ἀεὶ* Duebn. 6. *ὄψει* AB Voss.] *ὄχει.* 7. *δ'* add. Pors. *ἕτερ' ἄρ'* Bernhardy Hist. litt. gr. I 29, totum versum uncis includens. 9. *ὅν φημι*] *Εὔφημε* Heringa Obs. 257. *Ὀνήσιμε* Nauck. prius probat M. Haupt. Opusc. III 607. *ἢ 'πιδημίαν, ἐν ᾧ* Porson.] *τὴν ἐπιδημίαν ανω* AB Voss. *κἀπιδημίαν βροτῶν* Grot. *τοῦτον τὸν ἐπιδημίας, ἐν ᾧ* Iacobs. Add. Ath. 33. *τὴν ἐπιδημίαν ἄνω* Bentl. *τοῦτον κἀπιδημίαν· ἄνω | ὄχλος* Lennep. Phalar. 103. *τὴν ἄνω 'πιδημίαν* Nauck. 11. *πρῶτον ἀπίῃς* AB Voss.] *πρῶτος ἀπέλθῃς. πρῶτος* etiam Vind. *πρῶτ' ἀπέλθῃς* Porson. *πρῷος* pro *πρῶτος* Preller. Philol. III 522. *προαπίῃς καταλύσεως* '*si prius abis quam conventus dissolvitur*' M. Haupt. Opusc. III 608. Herwerd. Nov. add. crit. 40 propter peccatum metricum non commemoro. 13. *σκοπιάσας* A]

κοπιάσας. δ' ἐκοπίασεν ἀπολέσας Porson. ὁ δὲ προσδιατρίβων κοπιάσας ἀπώλεσεν Mein. Philol. XIII 525, comparans ἀνιᾶν et ἀνιάζειν. idem ἐκοπίασεν ἀπολυθεὶς (καταλ.) Stob. IIII xxii. 14. που M. Haupt.] του. 'pronomen indefinitum absurdum est.' 15. ηὗρ' A] εὗρ'. 16. ἀπήλυθεν Voss. H. (fol. 81 v.).

4. miror *caelum* non commemorari. fortasse τὸν ἥλιον, τὸν οὐρανόν κτλ. cf. etiam quae adnotantur ad 531, 7. cum v. 8 sq. cf. Alexid. 219, 10 sq. 5. πῦρ. cf. 537, 2. 11. scribendum videtur ἂν πρῲ καταλίπῃς ταῦτ' ἀνύσας et 13. δὲ κοπιάσας ἀπέλιπεν. πρῲ sic (non de anni dieive tempore) etiam Plat. Parm. 135 c. 14. γηρῶν. cf. Plat. Critiae 112 c. Xen. Cyr. 4, 1, 15. Isae. 2, 22. 16. εὐθανάτως. cf. 23, 2. Cratin. 413. εἰς χρόνον 'qui in vitam venit diu ibi moraturus' Mein. 1.

482. 483

παύσασθε νοῦν λέγοντες· οὐδὲν γὰρ πλέον
ἀνθρώπινος νοῦς ἐστιν, ἀλλ' ὁ τῆς τύχης
(εἴτ' ἐστὶ τοῦτο πνεῦμα θεῖον εἴτε νοῦς)
τοῦτ' ἔστι τὸ κυβερνῶν ἅπαντα καὶ στρέφον
καὶ σῷζον, ἡ πρόνοια δ' ἡ θνητὴ καπνὸς
καὶ φλήναφος. πείσθητε κοὺ μέμψεσθέ με·
πάνθ' ὅσα νοοῦμεν ἢ λέγομεν ἢ πράττομεν
τύχη 'στίν, ἡμεῖς δ' ἐσμὲν ἐπιγεγραμμένοι.
. . . .
τύχη κυβερνᾷ πάντα· ταύτην καὶ φρένας
δεῖ καὶ πρόνοιαν τὴν θεὸν καλεῖν μόνην,
εἰ μή τις ἄλλως ὀνόμασιν χαίρει κενοῖς.

Stobaeus Ecl. 1, 6 (5), 1 a Wachsm. Μενάνδρου Ὑποβολιμαίῳ P.[2] ὑποβολιμαῖος FP[1]. a v. 9 nova ecloga incipit in FP, ut iam voluerat Mein. 1. quam incerto poetae tribuit Wachsmuth. ac sane offendunt κυβερνᾷ πάντα v. 9 ex v. 4 repetita. 1. λέγοντες K. Mus. Rhen. XXX 399, tum nesciens id occupatum esse ab Heimsoethio Ind. Bonn. aest. 1867 xvii] ἔχοντες. πλέον] Κλέων Mein. Phil. XII 369, hic πλέον non defendi Philem. 118 a recte indicans. 2. ἀνθρ. Mein.] ἀνθρ. FP. 3. εἴτε νοῦς FP. εἴτ' ἄνουν O. Hense. εἴτε μὴ Mein. εἴθ' ὃ λῇς Heimsoeth. verba nondum sanata. 4. τουτέστι F. τουτέστι P. ἅπαντα add. Bentl. στρέφον F] στρέφων (ων m.[2] in ras.) P. τρέφον Mein. 5. σῷζον F] ζῶον (supra ο m.[2] ω) P. δὲ FP. 7. πάνθ' ὅσα Salm. ap. Grot.] ἅπανθ' ὅσα FP. ἅπανθ' ἃ Heeren. νοοῦμεν Canter.] ποιοῦμεν FP. λέγομεν Canter.] γέγονεν FP. 8. τύχη 'στίν Grot.] τύχη ἐστὶν F. τύχης ἐστὶν P. 10. τὴν FP] καὶ

Wachsm. τὴν θεῶν Bentl. 11. ἄλλος ἄλλως FP. ὀνόμασι FP. χαίρει P^2] χαίρειν FP^1.
τύχη τὰ θνητῶν πράγματ', οὐκ εὐβουλία Chaerem. 2. cf. adesp. 147 et incert. comic. 35 (48) Ribb. *felicitas est quam vocant sapientiam* (cont. M. Haupt). — 1. Eurip. fr. 22 N. τὴν δ' εὐγένειαν.. μή μοι λέγε. 7. ex solemni precationum formula. Xen. Hipparch. init. θύοντα χρὴ αἰτεῖσθαι θεοὺς ταῦτα διδόναι καὶ νοεῖν καὶ λέγειν καὶ πράττειν, ἀφ' ὧν θεοῖς κεχαρισμενώτατα ἄρξειας ἄν. cf. Anab. 5, 6, 28 (Mein. 1). 8. [Demosth.] 59, 43 ἦν συκοφάντης τῶν . . . ἐπιγραφομένων ταῖς ἀλλοτρίαις γνώμαις. cf. Aeschin. 1, 188. — ceterum cf. Studemund Wochenschr. f. klass. Philol. 1886, 21. 2.

484

τὰ δεύτερ' ἀεὶ τὴν γυναῖκα δεῖ λέγειν,
τὴν δ' ἡγεμονίαν τῶν ὅλων τὸν ἄνδρ' ἔχειν.
οἶκος δ' ἐν ᾧ τὰ πάντα πρωτεύει γυνή,
οὐκ ἔστιν ὅστις πώποτ' οὐκ ἀπώλετο.

Stobaeus Floril. 74, 5 Μενάνδρου Ὑποβολιμαίου Α. 1. ἀεὶ Mein.] αἰεί. 3. sic Bentl. οἰκία δ' ἐν ᾗ πρωτεύει πάντα AB. 4. ὅστις Bentl.] ἥτις. — 1. τὰ δεύτερα λέγειν ut 223, 17.

485

τοῦτο μόνον ἐπισκοτεῖ
καὶ δυσγενείᾳ καὶ τρόπου πονηρίᾳ
καὶ πᾶσιν οἷς ἔσχηκεν ἄνθρωπος κακοῖς,
τὸ πολλὰ κεκτῆσθαι· τὰ δ' ἄλλ' ἐλέγχεται.

Stobaeus Floril. 91, 9 Μενάνδρου Ὑποβολιμαίῳ Α. 2. δυσγενείᾳ — πονηρίᾳ Bentl.] δυσγένειαν — πονηρίαν. 'solae divitiae sunt quae hominum vitia tegant'. '*alioqui*' ea vitia '*redarguuntur et deteguntur*'. Bentl.

486

οὐ παντὸς ἀγαθοῦ τὴν πρόνοιαν αἰτίαν
κρίνων ἂν ὀρθῶς ὑπολαβεῖν τίς μοι δοκεῖ,
ἀλλ' ἔστι καὶ ταὐτόματον ἔνια χρήσιμον.

Stobaeus Ecl. 1, 6(5), 10 Wachsm. Μενάνδρου Ὑποβολιμαίῳ (rubr. superscr. τοξενω) F. 1. οὐ] υ F (o pro rubr. om.). ὁ Mein. 2. ἂν οὐκ ὀρθῶς ὑπολαβεῖν μοι Mein. 3. ἔνια F, ἔνια corr. ἐνίοτε P. ἐνίοις Mein. ἔνθα Usener. sed cf. 421.

Google

487

ἀεὶ κράτιστόν ἐστι τἀληθῆ λέγειν.
ἐν παντὶ καιρῷ τοῦτ' ἐγὼ παρεγγυῶ
εἰς ἀσφάλειαν τῷ βίῳ πλεῖστον μέρος.

Stobaeus Floril. 11, 11 *Μενάνδρου Ὑποβολιμαίῳ* A.

488

πολλῶν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν θηρίων
ὄντων, μέγιστόν ἐστι θηρίον γυνή.

Stobaeus Floril. 73, 56 *Ὑποβολιμαίου* A. cum *Menandri Hypobolimaeus* omnium fuerit clarissima, dubium vix potest esse quin ea ipsa significetur. 1. *θηρίον* B.

489

Ἄπολλον, ἀλλὰ σκαιὸν οὐ μετρίως λέγεις,
μετὰ μαρτύρων ἀτυχεῖν, παρὸν λεληθέναι.

Stobaeus Floril. 109, 3 (*ὅτι δεῖ τὰς ἀτυχίας κρύπτειν*) *Μενάνδρου Ὑποβολιμαίῳ* A. 2. *λεληθότα* Nauck., quod non necessarium.

490

δυσπαρακολούθητόν τι πρᾶγμ' ἐστὶν τύχη.

Stobaeus Ecl. 2, 1, 6 Wachsm. *Μενάνδρου Ὑποβολιμαίου* FP. quae F addit *ἡσιόδου πυνδάρου*, ea pertinent ad ecl. 7. 8. — *τι*] *δὲ* monost. 660. *ἐστὶν* Clericus] *ἐστὶ* FPL. *ἔσθ' ἡ* monost. — *δυσπαρακολούθητον*, i. e. *δυστέκμαρτον.*

491

τὸν ἄμητα, Χαίριππ', οὐκ ἐᾷς πέττειν τινά.

Athenaeus 14, 644 f *ἄμης πλακοῦντος γένος ... Μένανδρος ἐν Ὑποβολιμαίῳ κτλ.* sic Porsonus. *αμητα χαίριππουκεαιεσ πέττιν* A. om. versum C. fortasse *πέττειν. Β. τίνα* | *ἄμητα;* — de *Chaerippo*, si is idem est, cf. Phoenicid. 3, 2. Athen. 10, 416 e. Aelian. V. h. 1, 27.

492

ὡς μηδὲν ἀποκρινουμένου δ' οὕτω λάλει.

Bekker. Anecd. 429, 13. 16 et Suidas *ἀπόκριναι· ἀποκρινεῖται λέγουσι μᾶλλον ἢ ἀποκριθήσεται. Μένανδρος . . . Ὑποβολιμαίῳ*

(ὑποβολιμαίᾳ Bekk. cod.) κτλ. ἀποκρινουμένου — λάλει G. A. Hirschig. Ann. crit. 24 et Cobet. N. l. 58] ἀποκρινουμένῳ — λαλεῖν. ἀποκρινούμενα codices Suid. οὕτως Suid. τούτῳ '*mihi*' Mein.

493

γέρων ἀπεμέμυκτ' ἄθλιος λέμφος.

Ammonius 88 λέμφοι παρὰ Ἀττικοῖς οἱ κορυζώδεις ἐλέγοντο καὶ μυξώδεις. *Μένανδρος Ὑποβολιμαίῳ* (-οις) κτλ. ἀπεμέμυκτ' Burmann. Praef. Bentl. Emend. 24] ἀπέμικτ'. Pollux 2, 78 τὸ (τὴν κόρυζαν) ἀφαιρεῖν ἀπομύττειν . . . ἤδη δέ τινες τῶν κωμικῶν τὸ ἐπὶ κέρδει ἐξαπατᾶν ἀπομύττειν εἶπον. Hesych. ἀπομύττειν· ἐξαπατᾶν, γοητεύειν. Terent. Phorm. 4, 4, 1 *émunxi argentó senes.* Horat. A. p. 238 *emuncto Simone.* — deest in fine iambus.

494

μικρὰ Παναθήναι' ἐπειδὴ δι' ἀγορᾶς πέμποντά σε,
Μοσχίων, μήτηρ ἑώρα τῆς κόρης ἐφ' ἅρματος.

Photius et Suidas πέμπειν· τὸ πομπεύειν. *Μένανδρος Ὑποβολιμαίῳ ἢ Ἀγροίκῳ* κτλ. 1. ἐπειδὴ Bentl. ap. Kuster.] ἐπεί. πέμποντας ἐμοσχίων ABVE Suid. 2. μήτηρ] μηρ (supra scr. ῶ) A Suid. trimetros Naberus restituit in Phot. ed.

Choricius Apol. mim. (Revue de philol. 1877, 228) τῶν Μενάνδρου πεποιημένων προσώπων *Μοσχίων* μὲν ἡμᾶς παρεσκεύασε *παρθένους βιάζεσθαι, Χαιρέστρατος δὲ ψαλτρίας ἐρᾶν,* Κνήμων δὲ δυσκόλους ἐποίησεν εἶναι, Σμικρίνης δὲ φιλαργύρους. *Chaerestratum* fratrem esse *Moschionis* conlata Caeciliana fabula censet O. Ribbeck. Agroik. 11.

495

Quintilianus 1, 10, 18 *apud Menandrum in Hypobolimaeo senex reposcenti filium patri velut rationem inpendiorum quae in educationem contulerit exponens psaltis se et geometris multa dicit dedisse.* fortasse ψάλταις ἔδωκα πολλὰ καὶ γεωμέτραις.

496

Schol. Aristoph. Lysistr. 378 περὶ *γαμηλίων λουτρῶν* *Μένανδρος ἐν Κρητί φησι καὶ ἐν Ὑποβολιμαίῳ.* cf. 57.

Cf. praeterea fr. 202.

ΦΑΝΙΟΝ

Athenaeus 13, 567 c ἀπὸ ἑταιρῶν ἔσχε τὰς ἐπιγραφὰς . . . *Μενάνδρου Θαΐς καὶ Φάνιον.* cf. quae ad Pherecratis *Corianno* ad-

notantur I 162. 3. Herodian. II 757, 22 inter adpellativa nomina neutra in nomina propria feminina commutata recenset *ἡ Λεόντιον, ἡ Χρυσίον, ἡ Φάνιον.* sed cum *Φανιον* a *φανός* sit deductum ut *Χρυσίον* a *χρυσός*, scribendum videtur *Φανίον*.

497

οἷα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν
τὰ φαῦλα μείζω καὶ τὰ δείν' ὑπέρφοβα,
πυργοῦντες αὑτούς.

Stobaeus Floril. 102, 3 *κατὰ ἰατρῶν Μιμνέρμου Νάννου* A. *Μιμνέρμου κατὰ ἰατρῶν* Voss. Vind. *Μενάνδρου* Porson. *Φανίου* Mein. Mimnermi *Nanno* distichis conscripta est. 1. *ὁποῖα* Bergk. et Cobet. Mnem. nov. II 449. 2. *ὑπέρφοβα* B] *ὑπὲρ φόβον*. 3. *πυργοῦν* sic praeter ceteros Euripides. cf. Med. 526. Tro. 608. Herc. fur. 475. Or. 1568. Rhes. 122. — quamquam (ut 499) nequaquam certum est haec ex hac fabula excerpta esse, tamen hic omittere nolui.

498

ὑπελήλυθέν τέ μου
νάρκα τις ὅλον τὸ δέρμα.

Athenaeus 7, 314 b *νάρκη. Μένανδρος δὲ ἐν Φανίῳ* (sic Schweigh., *φανωι* A) *διὰ τοῦ α ἔφη κτλ. μηδενὸς τῶν παλαιῶν οὕτω κεχρημένου.* et sine fabulae indicio Eustathius 1173, 47 (*ὑπελήλυθέ μου*). *ὅλον τὸ δέρμα νάρκα τις* Dobr. Adv. II 279. de voce *νάρκα* cf. Lob. Phryn. 331.

499

ἄνθρωπος ὢν ἥμαρτον· οὐ θαυμαστέον.

Orion Anthologn. 8, 11 *Φανιέως*. *Φανίου* Schneidewin.

500

φειδωλὸς ἦν καὶ μέτριος ἀγοραστής.

Athenaeus 4, 171 a *παρὰ Μενάνδρῳ ἐστὶ κοινότερον* (*ἀγοραστής*) *ἐν Φανίῳ κτλ.* deest ultimus iambus. — *ἀγοραστής* etiam Xen. Mem. 1, 5, 2.

ΦΑΣΜΑ

Fuit etiam Philemonis *Φάσμα* (II 502) et Diogneti *Φάσμα ἢ Φιλάργυρος*. ac Plauti *Mostellaria* Phasma nominabatur. cognominem Luscii Lavinii fabulam (cf. O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] 83 et 392) e Menandrea expressam fuisse testatur Terentius Eunuch. prol. 9

idem Menandri Phasma nunc nuper dedit, ubi haec adnotantur: *Phasma nomen est fabulae Menandri, in qua noverca, superducta adulescenti, virginem quam ex vicino quodam conceperat, furtim eductam cum haberet in latebris apud vicinum proximum, hoc modo secum habebat assidue, nullo conscio. parietem, qui medius inter domum matris ac vicini fuerat, ita perfodit, ut in ipso transitu sacrum locum esse simularet. cumque transitum intenderet sertis ac fronde felici, rem divinam saepe faciens evocabat ad se virginem. quod cum animadvertisset adulescens, primum adspectu pulchrae virginis velut numinis visu perculsus exhorruit: unde Phasma est nomen fabulae. deinde paullatim re cognita exarsit in amorem puellae, ita ut remedium tantae cupiditatis nisi ex nuptiis non reperiretur. ita ex commodo matris et virginis et ex voto amatoris consensuque patris nuptiarum celebratione finem accipit fabula.* cf. Fronto Anth. Pal. 12, 233 (exscr. sub tit. *Thesauri*). Atilius Fortunatianus p. 2672 (Caesius Bassus p. 255, 10 Keil.) *ithyphallicum metrum saepe recipit tribrachum, ut apud Menandrum in Phasmate.* — repetita est fabula Athenis ἐπὶ Ξενοκλέους (non ante a. a. Chr. 168) a Monimo histrione. U. Koehler I. A. n. 975 III 15. 16. 20.

501

ἐπισημαίνεσθ', ἐὰν
ἡ σκευασία καθάρειος ᾖ καὶ ποικίλη.

Athenaeus 14, 661 f καὶ Μένανδρος ἐν Φάσματι κτλ. ἐπισημαίνεσθ', ἐὰν Bentl.] ἐπισημαίνεσθαι ἂν (sic) A. καθάρειος Cobet. N. l. 78] καθάριος. *plaudere* coquus iubet convivas.

502

ἔμβαρος

Zenobius Milleri 1, 8 (Mélanges 350) ἔμβαρός εἰμι . . . τοὺς Ἀθηναίους τῇ παροιμίᾳ κεχρῆσθαι ἐπὶ τῶν παραπαιόντων καὶ μεμηνότων. μέμνηται δὲ . . Μένανδρος ἐν τῷ Φάσματι. Hesychius ἔμβαρος· ἠλίθιος, μωρός, ἢ νουνεχής. Μένανδρος Φάσματι. cf. Pausan. Eustath. 331, 26. Append. prov. 2, 54. Suidas ἔμβαρος· νουνεχής, φρόνιμος, ubi ἔμβαρός τις οὑτοσί 'ms. 177' Bernh., quae fortasse sunt Menandri verba.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΙ

Fratrum duorum duarumque sororum mutui amores significantur: nam *Stichum* Plauti ex *Philadelphis* Menandri expressam esse C. F. Hermannum (in Allg. Lit. z. 1838, 137) secutus Ritschelius demonstravit Parerg. 274 sq., simul etiam Menandri fragmentis suum cuique in fabula locum adsignans.

503

ἤδη δ' ἐπιχύσεις διάλιθοι, λαβρώνιοι,
Πέρσαι δ' ἔχοντες μυιοσόβας ἑστήκεσαν.

Athenaeus 11, 484 d. *Μένανδρος . . . ἐν Φιλαδέλφοις κτλ.* v. 2 Pollux 10, 94 *τὴν μυιοσόβην ἐν ταῖς* (alii cod. *τοῖς*) *Μενάνδρου Φιλαδέλφοις ἔστιν εὑρεῖν.* 1. *ἐπιχύσεις* Ritschl. 277] *ἐπίχυσις* A. 2. *μυοσοβας* A. 1. cf. Aristoph. fr. 214. 2. Arist. Eq. 59. 60. — res pretiosas ab Epignomo Plautino in patriam reportatas et in portu expositas intellegit Ritschelius.

504

οὐ ῥάδιον
ἄνοιαν ἐν μικρῷ μεταστῆσαι χρόνῳ.

Stobaeus Ecl. 2, 31, 20 Wachsm. *τοῦ αὐτοῦ* (*Μενάνδρου* 18. 19) *Φιλαδέλφοις.* cf. 262.

505

νὴ τὸν Δία τὸν μέγιστον ἐκτυφήσομαι.

Schol. Eurip. Phoen. 1154 Dindf. *τύφεσθαί ἐστι τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς συγκεχύσθαι. Μένανδρος ἐν Φιλαδέλφοις κτλ. νὴ*] *μὰ* C. *τὸν* ante *Δία* om. M. *ἐκτυφώσομαι* C. *ἐκταφήσομαι* T. cf. 184. Arist. Nub. 1504. 5. — Plaut. Stich. 1, 1, 5 et 19. 20 adfert Ritschelius.

506. 507

ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν, εἰ μεθ' ὧν κρίνῃ τις ἄν.
. . . .
τοῦτ' ἔστι τὸ ζῆν, οὐχ ἑαυτῷ ζῆν μόνον.

Stobaeus Floril. 121, 5 *Μενάνδρου Φιλαδέλφοις* A. 1. *κρίνῃ* Mein.] *κρίνει* libri. 2. *ζῇ μόνον* A. inter utrumque versum plura excidisse suspicatur Meinekius. Cobeti rationem N. l. 86 versum priorem cum monost. 756 et adesp. 537 confundentis et ubique *ἄν τις ὡς δεῖ ζῆν μάθῃ* restituentis recte redarguit Meinekius Stob. IIII xxxii: nisi quod verborum conlocatio *μεθ' ὧν κρίνῃ τις ἄν* (pro *μεθ' ὧν ἄν τις κρ.*) magnam habet dubitationem. nam in talibus sententiis *ἄν* cum pron. relativo artissime coniungitur. fortasse una sententia est: *ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν, εἰ μεθ' ὧν κρίνειέ τις | γένοιτο τὸ ζῆν, οὐχ ἑαυτῷ ζῆν μόνον.* — mulier absentem maritum desiderans loqui videtur Ritschelio 275.

508

ὥστ' ἔγωγ' ἂν εἱλόμην που σαυνίῳ πεπληγμένος —

Pollux 10, 143 *ἐπὶ τοῦ δόρατος* (*τὸ σαυνίον*) *ἐν Φιλαδέλφοις Μενάνδρου κτλ.* oratio inperfecta (*σ. πεπλ.* | *ἀποθανεῖν*). Gelasimum Plautinum (Stich. 4, 2, 56) loqui censet Ritschelius 275. 6. Cf. praeterea adesp. 1555. 6. 7.

ΧΑΛΚΕΙΑ

Harpocrat. *Χαλκεῖα ... ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις ἀγομένη Πυανοψιῶνος ἕνῃ καὶ νέᾳ, χειρώναξι κοινή, μάλιστα δὲ χαλκεῦσιν ... Φανόδημος δὲ οὐκ Ἀθηνᾷ φησιν ἄγεσθαι τὴν ἑορτήν, ἀλλ' Ἡφαίστῳ. γέγραπται δὲ καὶ Μενάνδρῳ δρᾶμα Χαλκεῖα.* Etym. m. 805, 43 *Χαλκεῖα ἑορτὴ ἀρχαία .. δημώδης* (*δημοτελής* Eustath. 284, 37). *ὕστερον δὲ ὑπὸ μόνων ἤγετο τεχνιτῶν, ὅτι ὁ Ἥφαιστος ἐν τῇ Ἀττικῇ πρῶτον χαλκὸν εἰργάσατο. ἔστι δὲ ἕνη καὶ νέα Πυανοψιῶνος, ἐν ᾗ καὶ* (*αἱ*) *ἱέρειαι μετὰ τῶν ἀρρηφόρων τὸν πέπλον διάζονται* (sic Sauppius pro *διέζωνται*). *Ἡρωδιανὸς δὲ λέγει ὅτι ἡ πλείων χρῆσις προπερισπᾷ.* cf. Poll. 7, 105. Hesych. *Χαλκεῖα.* Pherecr. 46. Welcker. Trilog. 290. Schoemann. Ant. gr.[2] II 450. fuerunt etiam Caecilii Statii *Chalcia*. O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] 38. 9.

509

οὐκ ἂν γένοιτ' ἐρῶντος ἀθλιώτερον
οὐδὲν γέροντος πλὴν ἕτερος γέρων ἐρῶν·
ὃς γὰρ ἀπολαύειν βούλεθ' ὧν ἀπολείπεται
διὰ τὸν χρόνον, πῶς οὗτος οὐκ ἔστ' ἄθλιος;

Stobaeus Floril. 116, 9 *τοῦ αὐτοῦ* (*Μενάνδρου* 8) *Χαλκεῖα* A. 3. Arist. Eq. 524 *ἐπὶ γήρως ... τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη.* concidit igitur Naberi temeritas Mnem. nov. VIII 421.

510

τοῦτο δὴ τὸ νῦν ἔθος,
'ἄκρατον' ἐβόων 'τὴν μεγάλην'. ψυκτῆρά τις
προὔπινεν αὐτοῖς ἀθλίους ἀπολλύων.

Athenaeus 11, 502 e *Μένανδρος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Χαλκεῖά φησιν κτλ.* 3. *αὐτοὺς* et *ἀπώλλυον* A. emend. Bentl. *προὔπινεν ἂν* (*αὖ*) *τοὺς κτλ.* Dobr. Adv. II 3. *ἀθλίως* Mein. ed. mai. — 2. *μεγάλην, κύλικα,* ut Alexid. 111. Diphil. 17, 8. Sophil. 3.

511

ἀντήλιος

ἡ ἀντανακλωμένη ἀπὸ τοῦ ἡλίου αὐγή. ἔστι δὲ ἐν Χαλκείοις Μενάνδρου τοὔνομα. Bekker. Anecd. 411, 1. *ἀντανακλ.* cod. pr.] *ἀνακλ.* cod. ex corr.

ΧΑΛΚΙΣ

Titulus dubius.

512

Photius et Suidas *πέμπτη φθίνοντος· ἐν ταύτῃ αἱ τῆς μοιχείας γραφαὶ ἐδίδοντο. Μένανδρος Χαλκίδι. μενάνδρ^ου^ χαλκί^δ^* V Suid. scribunt *Χαλκείοις.*

ΧΗΡΑ

513

ἑκοῦσα δ' ἀδελφὴ ποιήσει τοῦτό σοι
ἀντάλλαγόν γ' ἕξουσα τούτῳ διδομένη.

Suidas *ἀντάλλαγος. Μένανδρος ... Χήρᾳ κτλ.* sic G. Hermann.] *ἑκοῦσα ἡ ἀδελφὴ ποιήσει τούτοις οἱ ἀντάλλαγον τέξεις ὁ τούτῳ διδομένην* codices. (*ἀνταλλαγ* superscr. ο A. *ἀντάλλαγ' ὃν* E. *ἀνταλλαγον* sine acc. B. *διδομένην* AC. *δεδ.* ceteri). 1. *παρήσει* pro *ποιήσει* et 2. *τούτων διδομένην* (*τὴν θυγατέρα*) Bernhardy. '*libens tibi soror hoc* (quod cupis) *faciet*' (*peccati veniam concedet* Bernh.), '*cum alium maritum pro mortuo*' (?) '*habitura sit, huic nubens*'. G. Herm.

514

τὸ λεγόμενον τοῦτ' ἔστι νῦν,
τἄνω κάτω, φασίν, τὰ κάτω δ' ἄνω.

Schol. Platon. 359 Bekk. *παροιμία ἄνω κάτω πάντα. Μένανδρος .. ἐν Χήρᾳ κτλ.* eadem Greg. Cypr. Leid. 1, 61, nisi quod initio *ἄνω κάτω πάντα· ἐπὶ τῶν τὴν τάξιν μεταστρεφόντων.* — *φασί* non videtur Menandri esse.

515

βοῶν ποιείτω τὴν πόλιν διάστατον.

Harpocration 60, 16 *διαστῆσαι ἀντὶ τοῦ διαταράξαι καὶ οἷον ἀδύνατον ποιῆσαι .. Μένανδρος Χήρᾳ κτλ. χηραιβοῶν* N. *χηραιβῶν* BC. *ηραι βοῶν* I. *ποιήτω* C. *διάστατον* Vales.] *διαστατῶν.* cf. Theopomp. com. 41, 3.

516

πρὸς τὴν ἀδελφὴν ἀνάδοχον τῶν χρημάτων

Suidas *ἀνάδοχος· ἀνάδοχον, οὐκ ἀναδοχέα λέγουσιν. Μένανδρος Χήρᾳ κτλ.* '*praedem.*' cf. Lobeck. Phryn. 315.

517

δὶς παῖδες οἱ γέροντες

Schol. Platon. 465 Bekk. *μέμνηται αὐτῆς (τῆς παροιμίας) . . . καὶ Μένανδρος Χήρᾳ.* cf. Cratin. 24. Arist. Nub. 1417.

ΨΕΥΔΗΡΑΚΛΗΣ

Pyrgopolinices aliquis significatur. cf. fr. 523.

518

μάγειρ', ἀηδής μοι δοκεῖς εἶναι σφόδρα·
πόσας τραπέζας μέλλομεν ποιεῖν, τρίτον
ἤδη μ' ἐρωτᾷς· χοιρίδιον ἓν θύομεν,
ὀκτὼ ποιήσοντες τραπέζας δ'_ ἢ μίαν,
τί σοὶ διαφέρει τοῦτο; παράθες σημίαν.
οὐκ ἔστι κανδύλους ποιεῖν, οὐδ' οἷα σὺ
εἴωθας εἰς ταὐτὸν καρυκεύειν, μέλι,
σεμίδαλιν, ᾠά. πάντα γὰρ τἀναντία
νῦν ἐστιν· ὁ μάγειρος γὰρ ἐγχύτους ποιεῖ,
πλακοῦντας ὀπτᾷ, χόνδρον ἕψει καὶ φέρει
μετὰ τὸ τάριχος, εἶτα θρῖον καὶ βότρυς.
ἡ δημιουργὸς δ' ἀντιπαρατεταγμένη
κρεάδι' ὀπτᾷ καὶ κίχλας τραγήματα.
ἔπειθ' ὁ δειπνῶν μὲν τραγηματίζεται,
μυρισάμενος δὲ καὶ στεφανωσάμενος πάλιν
δειπνεῖ μελίπηκτα τὰς κίχλας.

Athenaeus 4, 172 a *Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ, καταμεμφόμενος τοὺς μαγείρους ὡς ἐπιχειροῦντας καὶ οἷς μὴ δεῖ, φησίν κτλ.* v. 6—13 (*κίχλας*) idem 14, 644 c *ἐγχύτων δὲ πλακούντων μνημονεύει Μένανδρος ἐν Ψευδηρακλεῖ κτλ.* 4. *ποιήσοντες — δ' ἢ μίαν* Dindf.] *ποίησον τὰς — δυομαν* (sic) A. 5. *παραθήσω μίαν* Bentl. *διαφέρει; τοῦτο παράθες Σιμία* Dindf. *πάραγε Σ.* Mein. 6. *οὐδ'* Mein. *ἔστιν κάνδύλους* A 172. *οἷα*] *ὅσα* A 644. 7. *ταὐτὸ* A 172. *μελισενμιδαλινωι· ἀ* A 644. 9. *ἐγχύτους* A 644]

εν πιχυχε τους (i. e. ἐγχύτους et ἐπιχύτους) A 172. 10. ὀπτᾷ A 172] ὀπτοὺς A 644. ἕψει A utrubique. 13. κρεαδιοπται A 644. κρεάδια ὀπτᾷ et καὶ τραγήματα A 172. καὶ del. Schweigh. 16. τὰς κίχλας Porson. Misc. 237] ταῖς κίχλαις A.

'sunt τραπεζοποιοῦ verba ad coquum'. Mein. Phot. 598, 14 et Etym. m. 763, 46 τραπεζοποιός· ὁ τῶν περὶ τὸ συμπόσιον πάντων ἐπιμελούμενος, τραπεζῶν, σκευῶν, σπονδῶν, ἀκουσμάτων. οὕτως Μένανδρος. quae ex *Pseudheracle* excerpta esse existimat Mein. Hesych. τραπεζοποιός· οὐχ ὁ μάγειρος, ἀλλ' ὁ τῆς πάσης περὶ τὰ συμπόσια σκευασίας ἐπιμελούμενος. cf. Poll. 3, 41. 6, 13. Antiphan. 152. Philem. 61. — 1. ἀηδής *molestus*. 5. scrib. παράθες δὴ μίαν. sic παρατιθέναι τράπεζαν Cratet. 14, 5. Alexid. 171. v. 5 cum 6 fortasse non continuo cohaerebat. 6. de *candylo* cf. Aristoph. fr. 791. post ᾠά v. 8 interrogandi signo posito Mein. 1 p. 572 *quin tu candylos facis et quae praeterea condire soles bellaria? sic enim nunc est: coquus parat bellaria, libifica carnes assat.* 7. Hesych. κρηπίς . . . τὸ ἐπίθεμα τῶν ἐγχύτων πλακούντων. '*Gusskuchen*' Lobeck. Agl. II 1069 not. q. 12. de δημιουργῷ cf. Antiphan. 225. Alexand. 3. 14. ὁ δειπνῶν, i. e. is qui δεῖπνον exspectat, sed pro eo τραγήματα accipit. 15. post cenam ante compotationem et τραγήματα unguenta coronaeque adferebantur. cf. Athen. 15, 669 c. 674 bc. 685 e. C. F. Herm. Ant. gr. priv. 28, 23. Becker. Charikl.[2] I 180. 1.

519

νῦν δ' εἰς γυναικωνῖτιν εἰσιόνθ' ὅταν
ἴδω παράσιτον, τὸν δὲ Δία τὸν κτήσιον
ἔχοντα τὸ ταμιεῖον οὐ κεκλεισμένον,
ἀλλ' εἰστρέχοντα πορνίδια —

Harpocration 115 extr. κτήσιον Δία ἐν τοῖς ταμιείοις ἱδρύοντο. Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ κτλ. 3. scrib. κεκλῃμένον. Phot. κλῇσαι οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν, οὐ κλεῖσαι· καὶ κλῇδα. cf. Bamberg. Progr. Goth. 1885 p. 8 n. 3. deest apodosis: 'indignatio suboritur'. — 2. de Iove *Ctesio* cf. Athen. 11, 473 bc. Preller. Myth. gr.[2] I 114. 4 fortasse paelex significatur de qua fr. 520.

520

μήτηρ τέθνηκε ταῖν ἀδελφαῖν ταῖν δυοῖν
ταύταιν· τρέφει δὲ παλλακή τις τοῦ πατρὸς
αὐτάς, ἅβρα τῆς μητρὸς αὐτῶν γενομένη.

Suidas ἅβρα· οἰκότριψ γυναικὸς κόρη καὶ ἔντιμος, εἴτε οἰκογενὴς εἴτε μή. Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ κτλ. v. 2. 3 Eustathius 1854,

16 *αἱ θρεπταὶ τοῖς δεσπόταις δοῦλαι ... ἅβραι λεγόμεναι ... Μένανδρος· τρέφει δὲ κτλ.* cf. 64. 438.

521

ὑπὲρ μὲν οἴνου μηδὲ γρῦ, τίτθη, λέγε·
ἂν τἄλλα δ' ᾖς ἄμεμπτος, ἕκτην ἐπὶ δέκα
Βοηδρομιῶνος ἐνδελεχῶς ἄξεις ἀεί.

Ammonius 67 *Μένανδρος ἐν Ψευδηρακλεῖ κτλ.* 2. *ἕκτην ἐπὶ δέκα* Porson. Misc. 253] *εἰς τὴν ἕκτην*, quibus *ἐπὶ δέκα* addit cod. Mus. Brit. 3. *ἄξεις* Cobet. Mnem. IIII 109] *ἕξεις*. Plut. Phoc. 6 *ἐνίκων δ'* (prope Naxum) *μεγάλοις μυστηρίοις, καὶ παρεῖχεν οἰνοχόημα Χαβρίας Ἀθηναίοις καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν τῇ ἕκτῃ ἐπὶ δέκα τοῦ Βοηδρομιῶνος.*

522

ἀστοργίαν ἔχει τιν' ὁ σκληρὸς βίος.

Stobaeus Floril. 16, 10 *Μενάνδρου ἐν Ψευδηρακλεῖ* A.

523

χαῦνόν τι πλάσμα καὶ διάκενον

Plutarchus Mor. 59 e *ἐν κωμῳδίᾳ Μενάνδρου Ψευδηρακλῆς πρόσεισι, ῥόπαλον κομίζων οὐ στιβαρὸν οὐδ' ἰσχυρόν, ἀλλὰ χ. τι πλ. κ. δ.* 'potuit' eis verbis 'uti qui refelleret quae' Pseudhercules 'iactaret'. M. Haupt. Ind Berol. 1855/6 p. 6. cf. Herwerd. Obs. crit. 91. fortasse in exitu addendum *περιφέρων.*

524

οὐκ ἐπείρα Νάννιον;

Athenaeus 13, 587 b *Μένανδρος ἐν Ψευδηρακλεῖ φησιν κτλ.* Photius *πειρᾶν τὸ πειράζειν ἐπὶ φθορᾷ καὶ συνουσίᾳ Μένανδρος.*

525

Καρκίνου ποιήματα

Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ, αἰνιγματώδη. ὁ γὰρ Καρκίνος Ὀρέστην . . ἀναγκαζόμενον ὁμολογῆσαι ὅτι ἐμητροκτόνησεν ἐποίησε δι' αἰνιγμάτων ἀποκρινόμενον. Photius. cf. Suidas *Καρκίνου π.* — 'spectat hoc sine dubio ad illum novae tragoediae morem, quo poetae non simplici et plano dicendi genere, sed obscuris verborum ambagibus utebantur.' Mein. I 510. 11.

Praeterea cf. 722.

ΨΟΦΟΔΕΗΣ

Hesychius *ψοφοδεής· δειλός, κενόφοβος, ὁ καὶ τοὺς ψόφους καὶ τὰ ἐλάχιστα φοβούμενος.* similiter Suidas. cf. Plat. Phaedr. 257 d. Lucian. Pro imag. 7. Quintil. 10, 1, 70 (exscr. sub tit. *Ἐπικλήρου*).

526

ἐπίσημον οὖν τὴν ἀσπίδ' εἰς τὴν τοῦ Διὸς
στοὰν ἀνέθηκαν.

Boissonad. Anecd. III 240 *παρὰ Μενάνδρῳ . . . ἐν Ψοφοδεεῖ κτλ.* Herod. De soloec. 308, 7 Nauck. (Lex. Vindob.). cf. ibid. 292, 10. *οὖν*] *αὖ* cod. Bar. Mus. Ox. II 113, ubi om. *τοῦ. ἀνέθηκα* Naber. Mnem. nov. VIII 421. ac quidni *ἀνέθηκεν*? significari videtur porticus Iovis *Eleutherii.* cf. 1008. Harpocr. 43, 19. 70, 13. Xen. Oecon. 7, 1. Bursian. Geogr. gr. I 282.

527

ὄνος λύρας

Μένανδρος Ψοφοδεεῖ. ἡ δ' ὅλη παροιμία ὄνος λύρας ἤκουε καὶ σάλπιγγος ὗς. Photius et Suidas, qui *ἡ δ' ὅλη* om. — cf. Leutsch. Philol. III 567.

528

Νοῦθος

κύριον Ψοφοδεεῖ. Herodian. II 947, 26, ex emend. Schneidewin. G. g. A 1842 p. 525. cod. *νοῦθος κύριον· ψόφος ἐν οὔδει. ἡσίοδος ἐν τρίτῳ.* sed Lehrs *κύριον, καὶ ψόφος, ἣν οἶδεν Ἡσίοδος ἐν τρίτῳ· νοῦθος δὲ ποδῶν ὑπόδουπος ὀρώρει.* itaque hoc quidem fragmentum plus quam dubiae est fidei.

529

Πάνακτος

. . . *ἀρρενικῶς Μένανδρος ἐν Ψοφοδεεῖ.* Harpocration 144, 23. *Ψοφοδεεῖ* Vales.] *ψηφώσεσιν* A. *ψηφώδεσσι* C. *ψηφώδεσιν* B. Photius et Suidas *Πάνακτος . . . Μένανδρος ἀρσενικῶς.* cf. Bursian. Geogr. gr. I 250. 1. 332.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

530

ὅταν δ' ἀγρυπνεῖν εἴπῃς τισε . . . . .
τὴν αἰτίαν γνώσει περιπατεισ . . .
εἰσῆλθες εὐθύς, ἂν κοπιάσῃ . .

μαλακῶς ἐλούσω· πάλιν ἀνασ . . . .
πρὸς ἡδονὴν ὕπνος αὐτοσοβ . . . .
τὸ πέρας· κακὸν ἔχεις οὐδὲν η . . . .
ἔστι ην διῆλθες· φορτικωτερ . . .
ἐπέρχεταί μοι, τρόφιμε, συγγν . . . .
τὸ δὴ λεγόμενον, οὐκ ἔχεις ον . . .
ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθι· μη . . . .
ικοιταληθῆ λέγω, νὴ τοὺς θε .
τοῦτ᾽ ἔστι τἀρρώστημα καὶ μὴ . . .
ἀτόπως ἐμαυτοῦ καὶ βαρέως . . . .
. . . . νικόν ἐστι τἀνόητο . . .
. . ν πάνυ γὰρ ταυτειλελ . . . . .
. . παραινεῖς ὅτι πα . . . . .
εἰ μέν τι κακὸν ἀληθὲς εἶχες, Φειδία,
ζητεῖν ἀληθὲς φάρμακον τούτου σ᾽ ἔδει·
νῦν δ᾽ οὐκ ἔχεις· κενὸν εὕρηκα τὸ φάρμακον
πρὸς τὸ κενόν· οἰήθητι δ᾽ ὠφελεῖν τί σε.
περιμαξάτωσάν σ᾽ αἱ γυναῖκες ἐν κύκλῳ
καὶ περιθεωσάτωσαν· ἀπὸ κρουνῶν τριῶν
ὕδατι περίρραν᾽ ἐμβαλὼν ἅλας, φακούς.

v. 1—18 fragmentum a Tischendorfio inventum 'codicis antiquissimi, quarti ut videtur saeculi', editum a Cobeto Mnem. nov. IIII 286 sq. v. 17—23 Clemens Alex. Strom. 7, 4, 27 *εὖ γὰρ καὶ ὁ Μένανδρος κτλ.* unum esse fragmentum intellexit Cobetus.

2. ΓΝΩΣΗ Tisch. 9. 'ΟΝ in exitu non satis certum esse adnotavit Tischendorf.' Cobet 292. item 11. ΟΙΤ non satis certum esse Tischend. adnotat. 12. ΤΑΡΩΣΤΗΜΑ Tisch. 14. ΤΟΑΝΟΗΤΟ Tisch. 17. 18 nihil nisi ΝΤΙΚΑΚΟΝΑΛΗΘΕΣ et ΚΑΛΗΘΕΣΦΑΡΜΑ Tisch. supplentur a Clemente. *Φειδία,* | *ζητεῖν* Grotius Exc. 751] *φιλιάζειν* L. 18. *τούτου σ᾽ ἔδει* Grot.] *τούτους σε δεῖ* L et (*σεδεῖ* coniunct.) V. 19. *τὸ φ. εὕρηκας κενὸν* cod. Par.: quamquam nihil eiusmodi tradit Dindf., hoc potius 'aliis' tribuens. 20. *δ᾽* et 21. *σ᾽* Sylburg.] *δὲ* et *σε* L. 22. *περιθεωσάτωσαν* Mein.] *περιθέτωσαν* L. *περιθειωσάτωσαν* Bentl.

1. *τί σ᾽ ὀνήσει φάρμακον;* Fritzsch. De prolog. quibusd. com. gr. Rost. 1877. *τί σε λυπεῖ; φράζ᾽ ἐμοί* Gomperz Herm. XI 509. *τί σ᾽ ἐγείρει συννοῶν* (cohaerent enim haec cum eis quae sequuntur) K. 2. *ἡδέως* in exitu add. Cobet., *οὐ θαμά* Fritzsch., quod cum rarissime in trimetris comicis inveniatur (Arist. Plut. 1166. fr. 149, 4), non videtur ultro coniectura inferendum esse. *περι-*

πατήσας βραχὺ K. 3. ἂν κοπιάσῃς τὰ (τὼ) σκέλη recte Cobetus. fallitur Fritzschius. 4. πάλιν ἀναστρέψας λόου | πρὸς ἡδονήν, ὕπνος αὐτὸ σοβεῖν δυνήσεται, | τὸ τέρας Fritzschius, prorsus infeliciter meo quidem iudicio. πάλιν ἀναστὰς περιπατεῖς — ὕπνος αὐτὸς ὀβολιμαῖος ἦν Gomperz. 513. πάλιν ἀναστὰς ἐνέπιες | πρὸς ἡδ., ὕπνος αὐτὸς ὃ βαρύνει σ' (vel ὃ βλάπτει σ') αἱρεῖ K. 6. ἥδε γὰρ νόσος | ἔσθ' ἣν διῆλθες Fritzsch. ἡ γὰρ αἰτία Gomperz. 513. ἡ νόσος τρυφὴ | ἔσθ' ἣν δ. K. 7. φορτικώτερον δέ τι et 8. συγγνώμην δ' ἔχε Cobet. 9. οὐκ ἔχεις ὅποι χέσῃς Cobet. conl. Marc. Anton. 5, 12. ὅπου χέσῃς Fritzschius conl. Strab. 7 fr. 8 ἐλευθέρα Κόρκυρα· χέζ' ὅπου θέλεις. ὅποι πτύσῃς Naber. Mnem. n. VIII 415. 10. 11 μὴ ὤρασι δὲ | ἵκοιο· τἀληθῆ Fritzsch. '*sit ius liceatque tibi perire,* quem invitum servare nequeo.' 'non minus aspera oratione utitur v. 21 sq.' μὴ μεῖζον κακὸν (μείζων βλάβη) | ἵκοιτο· τἀληθῆ K. 11. in exitu νὴ τοὺς θεούς Cobet. 12. τἀρρώστημα. B. καὶ μήν, ὠγαθέ Cobet. καὶ μήν, νὴ Δία Fritzsch. 13. βαρέως ἔχω πάνυ Cobet. πάνυ cum redeat v. 15, βαρέως ἔχειν δοκῶ Fritzsch. βαρέως ἄγαν ἔχω K. 14. *A.* φιλόνικόν ἐστι τἀνόητον (nihil amplius) Cobet. τἀνόητον, ὥστε μὴ | εἴκειν Fritzsch. τἀνόητον· ῥᾴδιον | φέρειν πάνυ γὰρ ταῦτ', εἰ λελογισμένως ἔχεις, conlocatione verborum nimis contorta, Gomperz. 509. τἀνόητον, κοὐ φιλεῖ (θέλει) | εἴκειν· πάνυ γὰρ ταῦτ', εἰ λελόγισαι, νῦν λέγεις. K. *nimis pertinax est inprudentia: prorsus eadem enim, si animadvertisti,* quae antea dicebas *nunc repetis.* 16. *B.* τί δέ μοι παραινεῖς; *A.* ὅ τι παραινῶ; τοῦτ' ἐρῶ Cob. τί δὴ παραινεῖς; Gomperz. in exitu καταφανῆ Fritzsch. 'γὼ φράσω K. 19. εὕρηκα δὲ κενὸν φάρμακον Grot., quod satisfacere iure negat Dindorfius. κενὸν ἄρα καὶ τὸ φάρμακον Cobet. N. l. 39, quod fortasse, ne ictus cadat in alteram syllabam vocis κενόν, melius scribitur κενὸν ἄρα καὶ τὸ φ. 20. scrib. εἰ δ' οἴει τί σ' ὠφελεῖν τόδε (vel εἰ δ' οἴει τόδ' ὠφ. τί σε), περιμαξάτωσαν κτλ. 23. περίρραν' Sylburg. | περιρράναι L. (περίρραν' i. e. περίρραναι est imper. aor. med.). περίρραναι βαλὼν Lobeck Aglaoph. 632. 3 not. nn. βάλλειν pro ἐμβάλλειν docens medicorum non minus quam poetarum esse.

3. 4. aoristi usus (εἰσῆλθες, ἐλούσω) haud ita vulgaris: sed cf. Anaxandr. 34, 10 ὑφείλετ' ἄρνα ποιμένος παίζων, Ἀτρεὺς ἐκλήθη. Alexid. 98, 20 εὐφυεῖς ὀδόντας ἔσχεν, ἐξ ἀνάγκης δεῖ γελᾶν. Diphil. 43, 12. 29. Horat. Serm. 2, 6, 28 *ludos spectaverit (spectaverat* al.) *una, luserit in campo: 'Fortunae filius' omnes.* sententia est: si (modice) ambulaveris, post ambulationem balneo usus fueris, somnus tibi sua sponte obtinget. nam lavationes in primis somno sunt utiles. Galen. VI 258 Kuehn. οὐδὲν οὕτω πέττει μὲν τὰ πεφθῆναι δεόμενα, διαφορεῖ δὲ τοὺς μοχθηροὺς χυμούς, ὡς ὁ ὕπνος μετὰ βαλανεῖον. 259 συντελεῖ δ' εἰς τὸν ὕπνον οὐχ ἥκιστα

καὶ αὐτὸ τὸ βαλανεῖον. ὑπνωδέστεροι μὲν οἱ λουσάμενοι γίνονται πάντες. VIII 131 *τὰ τῶν ποτίμων καὶ θερμῶν ὑδάτων λουτρὰ καὶ οἴνου πόσιν ὕδατι μετρίως κραθέντος ὕπνον ἐργαζόμενα* (*δρῶμεν*). 3. *κοπιᾶν τὰ σκέλη*, ut Alexid. 147, 3. 4. *μαλακῶς ἐλούσω*, ut *μαλακῶς ἐσθίεις* Theophr. Char. 2 (Cobet.). 6. *τὸ πέρας*, ut Alexid. 261, 13. Apollod. com. 13, 13. Euang. 9. *κακὸν ἔχεις οὐδέν*, cf. Antiphan. 177, 3. Alexid. 146, 10. 11 (Cobet.). 9. Marc. Anton. 5, 12 *πρόιθι οὖν καὶ ἐρώτα, εἰ τιμητέον καὶ ἀγαθὰ ὑποληπτέον τὰ τοιαῦτα, ὧν προεπινοηθέντων οἰκείως ἂν ἐπιφέροιτο τὸ τὸν κεκτημένον αὐτὰ ὑπὸ τῆς εὐπορίας οὐκ ἔχειν ὅποι χέσῃ.* cf. adesp. 491. Eupol. 224. [Diogen.] Epist. 38 extr. *ὅποι πτύσαιμι τόπον οὐκ εἶχον*, et paullo ante *ὡς μηδὲ ὅποι πτύσῃ τις τόπον εἶναι.* Eurip. Herc. fur. 1245 *γέμω κακῶν δή, κοὐκέτ' ἔσθ' ὅπου τεθῇ* (al. *ὅποι*, *ὅπῃ*). 11. *ἱκνεῖσθαι* cum praeter formulam *μὴ ὥρασι ἵκοι(τ)ο* in *trimetris* comicorum ignotum sit, fortasse scribendum est *γένοιτο*. 21. Procul. Plat. Cratyl. p. 106 *οἱ μάντεις διὰ τῶν περιρράνσεων καὶ περιθειώσεων ἁγνοὺς ἑαυτοὺς καὶ τοὺς συνόντας ἀποτελοῦσιν.* Bachmann. Anecd. I 339, 2 *περικαθαίρων· ἀναλύων τὸν πεφαρμακευμένον ἢ τὸν γεγοητευμένον.*

conloquitur sive paedagogus sive senior amicus cum adulescentulo propter infelicem amorem opinor et *ἀγρυπνίαν* vitae satietate capto.

cum adesp. 114 coniunxerat Cobetus et Meinekium secutus, cui altera tantum fragmenti pars nota erat, ad *Δεισιδαίμονα* rettulerat: quae opinio novo supplemento infirmatur potius quam stabilitur. cum adesp. 114 et 105 conglutinabat Wilamowitzius Herm. XI 500 sq. at manifesto sunt tria fragmenta. 'ex principio' fabulae Cobetus, ex prologo Fritzschius excerptum esse iudicant; cum fr. 531 quodammodo cohaesisse censet Cobetus, negat Fritzschius. 'iuvenis' (fr. 531) indignatur, quod fortis animi est; Phidias aegrescit animo fracto'; ille 'bona quaedam perdidit; Phidias bonorum nimia copia diffluit; alter mala patitur mediocria, Phidias praeter morbum opinatum aliud nullum.' ille 'non sibi videtur aegrotare, sed adverso casu non levi percussus est'.

totum fragmentum in hunc fere modum redintegrandum videtur:

ὅταν δ' ἀγρυπνεῖν εἴπῃς, τί σ' ἐγείρει συννοῶν
τὴν αἰτίαν γνώσει· περιπατήσας βραχὺ
εἰσῆλθες εὐθύς, ἂν κοπιάσῃς τὼ σκέλη·
μαλακῶς ἐλούσω· πάλιν ἀναστὰς ἐνέπιες
πρὸς ἡδονήν, ὕπνος αὐτὸς ὃ βαρύνει σ' ἀρεῖ.
τὸ πέρας, κακὸν ἔχεις οὐδέν· ἡ νόσος τρυφὴ
ἔσθ' ἣν διῆλθες· φορτικώτερον δέ τι
ἐπέρχεταί μοι, τρόφιμε, συγγνώμην δ' ἔχε·

τὸ δὴ λεγόμενον, οὐκ ἔχεις ὅπου χέσῃς
ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθι· μὴ μεῖζον κακὸν
γένοιτο· τἀληθῆ λέγω, νὴ τοὺς θεούς·
τοῦτ' ἔστι τἀρρώστημα. *B.* καὶ μήν, ὠγαθέ,
ἀτόπως ἐμαυτοῦ καὶ βαρέως ἄγαν ἔχω.
A. φιλόνικόν ἐστι τἀνόητον κοὐ φιλεῖ
εἴκειν· πάνυ γὰρ ταῦτ', εἰ λελόγισαι, νῦν λέγεις.
B. τί δὴ παραινεῖς; *A.* ὅ τι παραινῶ; 'γὼ φράσω.
εἰ μέν τι κακὸν ἀληθὲς εἶχες, Φειδία,
ζητεῖν ἀληθὲς φάρμακον τούτου σ' ἔδει·
νῦν δ' οὐκ ἔχεις· κενὸν ἄρα καὶ τὸ φάρμακον
πρὸς τὸ κενόν· εἰ δ' οἴει τί σ' ὠφελεῖν τόδε,
περιμαξάτωσάν κτλ.

531

εἰ γὰρ ἐγένου σύ, Τρόφιμε, τῶν πάντων μόνος,
ὅτ' ἔτικτεν ἡ μήτηρ σ', ἐφ' ᾧ τε διατελεῖν
πράττων ἃ βούλει καὶ διευτυχεῖν ἀεί,
καὶ τοῦτο τῶν θεῶν τις ὡμολόγησέ σοι,
ὀρθῶς ἀγανακτεῖς· ἔστι γάρ σ' ἐψευσμένος
ἄτοπόν τε πεποίηκ'. εἰ δ' ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς νόμοις
ἐφ' οἷσπερ ἡμεῖς ἔσπασας τὸν ἀέρα
τὸν κοινόν, ἵνα σοι καὶ τραγικώτερον λαλῶ,
οἰστέον ἄμεινον ταῦτα καὶ λογιστέον.
τὸ δὲ κεφάλαιον τῶν λόγων, ἄνθρωπος εἶ,
οὗ μεταβολὴν θᾶττον πρὸς ὕψος καὶ πάλιν
ταπεινότητα ζῷον οὐδὲν λαμβάνει.
καὶ μάλα δικαίως· ἀσθενέστατον γὰρ ὂν
φύσει μεγίστοις οἰκονομεῖται πράγμασιν,
ὅταν πέσῃ δέ, πλεῖστα συντρίβει καλά.
σὺ δ' οὔθ' ὑπερβάλλοντα, Τρόφιμ', ἀπώλεσας
ἀγαθά, τὰ νυνί τ' ἔστι μέτριά σοι κακά.
ὥστ' ἀνὰ μέσον που καὶ τὸ λοιπὸν [δὴ] φέρε.

Plutarchus Mor. 103 d *εἰς ἃς (τύχας) διαβλέψας ἄν τις οὐκ ἀπεικότως εἴποι . . . τὸ ὑπὸ τοῦ Μενάνδρου ῥηθὲν κτλ.* v. 1—9 Pseudo-Plutarchus V 639 ed. m. Wyttenb. 2. *τε* Schaeferus | *γε. διὰ τέλους* | *πράττειν* G. A. Hirschig. Ann. crit. 24. 3. *πράσσων* libri. *διευτυχεῖν* Pseudo-Plutarchus] *διευτυχῶν.* 5. *σ'* add. Grotius. 8. *σοί τι* Pseudo-Plutarchus. *τί σοι* Mein. 11. *ὕψος*] *οἶκτον* quat-

tuor cod. Paris. *ὄγκον* Duebner. 12. *οὐθὲν* libri. 13. *ἀσθενέστερον γὰρ ὢν* cod. Par. 14. *οἰκονομεῖται*] *διαπονεῖται* Mein. *μέγιστ' ἐξοικοδομεῖται πράγματα* Herwerd. Mnem. nov. VI 76. 17. *νυνί* Bentl.] *νῦν*. *τ'* Hercher.] *δ'*. 18. *δὴ* plurimi cod. om. *εὖ* Bentl. *τὸν λοιπὸν φέρε* cod. Periz. *τὸ νῦν λυποῦν* Grot. *τὸ λοιπὸν δεῖ φέρειν* Meziriac. *τὸ λοιπὸν διάφερε* Hercher. *καὶ σὺ τῶν λοιπῶν φέρει* Wyttenb. *τὸ λυποῦν δὴ φέρε* Cobet. N. l. 81. *τὸ λυπηρὸν φέρε* Nauck. Mélanges gréco-rom. V 241.

ad *Δεισιδαίμονα* refert Cobet. Mnem. nov. IIII 291. contra quem cf. quae Fritzschius disputavit ad fr. 530. 7. *ἔσπασας τὸν ἀέρα τὸν κοινόν*. 'quasi haec supra soccum adsurgerent continuo addidit *ἵνα σοι κ. τρ. λ.*' Cobet. N. l. 53. cf. 481, 4. 611. Eurip. Hel. 906 *κοινὸς γάρ ἐστιν οὐρανὸς πᾶσιν βροτοῖς καὶ γαῖα*. Aesch. Prom. 1092 *κοινὸν φάος*. 14. fortasse scribendum *μεγίστοις ἐξανεμοῦται πνεύμασιν*. cf. Eurip. Helen. 32. Androm. 938 (*ἐξηνεμώθην μωρίᾳ*).

532

καὶ τοῦτον ἡμᾶς τὸν τρόπον γαμεῖν ἔδει
ἅπαντας, ὦ Ζεῦ σῶτερ, ὡς ὠνούμεθα·
οὐκ ἐξετάζειν μὲν τὰ μηδὲν χρήσιμα,
τίς ἦν ὁ πάππος ἧς γαμεῖ, τήθη δὲ τίς,
τὸν δὲ τρόπον αὐτῆς τῆς γαμουμένης, μεθ' ἧς
βιώσεται, μήτ' ἐξετάσαι μήτ' ἰδεῖν·
οὐδ' ἐπὶ τράπεζαν μὲν φέρειν τὴν προῖχ', ἵνα
εἰ τἀργύριον καλόν ἐστι δοκιμαστὴς ἴδῃ,
ὃ πέντε μῆνας ἔνδον οὐ γενήσεται,
τῆς διὰ βίου δ' ἔνδον καθεδουμένης ἀεὶ
μὴ δοκιμάσαντα μηδέν, ἀλλ' εἰκῆ λαβεῖν
ἀγνώμον', ὀργίλην, χαλεπήν, ἐὰν τύχῃ,
λάλον. περιάξω τὴν ἐμαυτοῦ θυγατέρα
τὴν πόλιν ὅλην· οἱ βουλόμενοι ταύτην λαβεῖν,
λαλεῖτε, προσκοπεῖσθε πηλίκον κακὸν
λήψεσθ'· ἀνάγκη γὰρ γυναῖκ' εἶναι κακόν,
ἀλλ' εὐτυχὴς ἔσθ' ὁ μετριώτατον λαβών.

Stobaeus Floril. 72, 2 *Μενάνδρου* A. 2. *ὠνούμεθα* G. A. Hirschig. Ann. crit. 25] *ὠνήμεθα*. cf. Cobet. V. l.[2] 158. 3. *μηθὲν* libri. 4. *τήθη* Mein.] *τιτθή*. *τιθὴ* A. 6. *ἐξετάζειν* Bentl. *εἰσιδεῖν* Mein. 7. *οὐδ'* Hirschig.] *ἀλλ'*. 8. *εἰ τἀργ.* Bentl.] *εἶτ' ἀργ.* 9. *ὃ*] *ὃς* A. 11. *δοκιμάσαντα* Cobet. N. l. 90] *δοκιμάσασθαι*. 15. *λαλεῖτε*] *ἀθρεῖτε* Herwerd. Obs. crit. 92. *δ' ἡλίκον* Mein. Stob.

2. '*ut in emendo solemus* non *unde sit* sed *quale sit* spectare potissimum'. Cobet. *τοῦτον τὸν τρόπον ὡς*, ut antiquiores fere *ὥσπερ*. cf. Heindorf. Plat. Phaed. 86 a. Lobeck. Phryn. 426. 7. 4. Herodian. I 311, 29 *τὰ εἰς θη δισύλλαβα βαρύνεται . . . τήθη, τίτθη*. cf. Lob. Phryn. 134. 7. '*non* decet spectare quae non utilia sunt, neglegere (*μὴ ἐξετάσαι*) vero mores cet.; *nec* decet argentum accurate examinare, uxorem vero incaute (*μὴ δοκιμάσαντα*) et inconsulte ducere'. Eurip. El. 1097 (Mein.) *ὅστις δὲ πλοῦτον ἢ εὐγένειαν εἰσιδὼν γαμεῖ πονηράν, μωρός ἐστι.* 8. Bekker. Anecd. 238, 18 *δοκιμαστής· ὁ δικάζων καὶ ἱστὰς τὸν σταθμὸν καὶ τὸ μέτρον τῶν ὠνίων, εἰ ἔστι καλὰ καὶ ἔμμετρα καὶ ἀκακούργητα.* ibid. 89, 7 *δοκιμαστήν· οὐκ ἀργυρογνώμονα. δοκιμαστήν* rectius dici monet quam *ἀργυρογνώμονα*. [Plat.] De virt. 378 d *περὶ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον εἰσὶν ἡμῖν δοκιμασταί . . . τίνας οὖν τούτους καλεῖς; ἀργυρογνώμονας.* — fortasse scribendum *ἔσθ' ὁ δοκιμαστής*.

533

ἀπολεῖ με τὸ γένος. μὴ λέγ', εἰ φιλεῖς ἐμέ,
μῆτερ, ἐφ' ἑκάστῳ τὸ γένος. οἷς ἂν τῇ φύσει
ἀγαθὸν ὑπάρχῃ μηδὲν οἰκεῖον προσόν,
ἐκεῖσε καταφεύγουσιν, εἰς τὰ μνήματα
καὶ τὸ γένος, ἀριθμοῦσίν τε τοὺς πάππους ὅσοι·
οὐδὲν δ' ἔχουσι πλεῖον, οὐδ' ἐρεῖς ὅτῳ
οὐκ εἰσὶ πάπποι· πῶς γὰρ ἐγένοντ' ἄν ποτε;
οἳ μὴ λέγειν δ' ἔχουσι τούτους διά τινα
τόπου μεταβολὴν ἢ φίλων ἐρημίαν,
τί τῶν λεγόντων εἰσὶ δυσγενέστεροι;
ὃς ἂν εὖ γεγονὼς ᾖ τῇ φύσει πρὸς τἀγαθά,
κἂν Αἰθίοψ ᾖ, μῆτερ, ἐστὶν εὐγενής.
Σκύθης τις· ὄλεθρος· ὁ δ' Ἀνάχαρσις οὐ Σκύθης;

Stobaeus Floril. 86, 6 *Ἐπιχάρμου* A. at recte v. 1—10 idem 87, 4 *Μενάνδρου* A Voss. Hens. (utrubique). 1. *φιλεῖς τί με* Herwerd. Obs. crit. 92. at cf. Arist. Nub. 83. 2. *μῆτερ*] *μήτε* A 86. *τῇ φύσει* A Voss. 87] *φύσει* A Voss. 86. 3. *ὑπάρχῃ* A 87] *ὑπάρχει* Voss. et A 86. 4. *ἐκεῖσε*] *ἐς τοῦτο* B 86 et A Voss. 87. *μνήματα*] *κτήματα* A Voss. 86. 5. *ὅσοι* om. A Voss. 86. *ὅσα* B 86. 6. *δ'* om. Voss. 87. *οὐδένα δ' ἔχοις ἰδεῖν οὐδ' εἰπεῖν* 86 (excepto B et *ἐρεῖ* Voss.). 7. *ἐγένοντο* om. *ἄν* A Voss. 86. 8. *οἳ* Salmas.] *εἰ*. *τούτους* 87] *τοῦτο* 86. 10. *λεγόντων*] *ἐχόντων* Mein. Stob. III xxviii. *δυσμενέστεροι* A[1] 86. 11. *ὡς ἂν εὖ γερόνωση ἐρημίαν* (ex 9) *τῇ φύσει π. τ.* A. *οσανευγερυωση τῇ φύσει π. τ.* Voss.

12. κἂν] καὶ A. ἢ μῆτερ Grotius] ἡ μήτηρ. ἢ μητέρων A. 13. post τις interpunxit Porson.

de sententia cf. Plat. Theaet. 174 d πάππων καὶ προγόνων μυριάδες ἑκάστῳ γεγόνασιν ἀναρίθμητοι (Mein. 1). 9. verba φίλων ἐρημίαν aliquid vitii videntur contraxisse. 12. sic contemptim *Dacus et Aethiops* Horat. C. 3, 6, 14. 13. i. e. εἴ τις Σκύθης ἐστίν, ὄλεθρον εὐθὺς αὐτὸν καλοῦμεν.

534

ἅπαντα τὰ ζῷ' ἐστὶ μακαριώτατα
καὶ νοῦν ἔχοντα μᾶλλον ἀνθρώπου πολύ.
τὸν ὄνον ὁρᾶν ἔξεστι πρῶτα τουτονί,
οὗτος κακοδαίμων ἐστὶν ὁμολογουμένως·
τούτῳ κακὸν δι' αὑτὸν οὐδὲν γίνεται,
ἃ δ' ἡ φύσις δέδωκεν αὐτῷ ταῦτ' ἔχει.
ἡμεῖς δὲ χωρὶς τῶν ἀναγκαίων κακῶν
αὐτοὶ παρ' αὑτῶν ἕτερα προσπορίζομεν.
[λυπούμεθ' ἂν πτάρῃ τις, ἂν εἴπῃ κακῶς
ὀργιζόμεθ', ἂν ἴδῃ τις ἐνύπνιον σφόδρα
φοβούμεθ', ἂν γλαὺξ ἀνακράγῃ δεδοίκαμεν.]
ἀγωνίαι, δόξαι, φιλοτιμίαι, νόμοι,
ἅπαντα ταῦτ' ἐπίθετα τῇ φύσει κακά.

Stobaeus Floril. 98, 8 Μενάνδρου A. 1. μακαριώτερα Grotius. quod nequaquam necessarium. 4. οὗτος] ὅς τοι K., ut Bekkerus Plat. Reip. 1, 330 b pro τούτου (ἕνεκα) ex codicibus (οὔτοι) reposuit οὔ τοι. itaque non opus est quod Cobet. V. l.[2] 542 v. 5 scribit τούτῳ δέ. 6. αὐτῷ om. ANB. ταῦτ' ἔχει μόνα B. αὐτὰ ταῦτ' ἔχει Mein. 7. om. A. 8. αὐτῶν Mein.] αὐτῶν. 9. εἴποι A. 10. ὀργιζόμεσθ', ἐὰν ἴδῃ τις ἐνύπνιον om. σφόδρα Mein. 11. ἐὰν A. ἄν τι B. δεδοίκαμεν om. B.

cf. Philem. 93. 9. cf. Arist. Av. 720. sternutamentum etiam infelix augurium fuisse praeter alios ostendit Plinius N. h. 28, 26. post v. 11 Herwerdenus Anal. crit. 38. 9 fr. adesp. 341, in cuius v. 4 cum Cobeto scribit τιθέμεθα, inserens totam eclogam ad Δεισιδαίμονα referebat (cf. eiusd. Observ. crit. 86). mihi potius v. 9—11 ut alieno loco inlati videntur proscribendi esse.

535

εἶτ' οὐ δικαίως προσπεπατταλευμένον
γράφουσι τὸν Προμηθέα πρὸς ταῖς πέτραις,

Digitized by Google

καὶ γίνετ' αὐτῷ λαμπάς, ἄλλο δ' οὐδὲ ἓν
ἀγαθόν; ὃ μισεῖν οἶμ' ἅπαντας τοὺς θεούς,
γυναῖκας ἔπλασεν, ὦ πολυτίμητοι θεοί,
ἔθνος μιαρόν. γαμεῖ τις ἀνθρώπων, γαμεῖ;
λάθριοι τὸ λοιπὸν ἄρ' ἐπιθυμίαι κακαί,
γαμηλίῳ λέχει τε μοιχὸς ἐντρυφῶν,
καὶ φαρμακεῖαι, καὶ νόσων χαλεπώτατος
φθόνος, μεθ' οὗ ζῇ πάντα τὸν βίον γυνή.

[Lucianus] Amor. 43 *καταράσεται Προμηθεῖ τὴν Μενάνδρειον ἐκείνην ἀπορρήξας φωνήν κτλ.* 6. *ἔθνος μιαρὸν γάρ· εἴ τις ἀνθρώπων γαμεῖ* Bothius. *ἔθνος μιαρόν· εἰ γάρ τις ἀνθρώπων γαμεῖ* Mein. 7. *τὸ* add. Guietus. *κακαί* idem] *καί.* *ἄρ'*] *γὰρ* vulg. 8. *τε* om. aliquot cod. 9. *ἐπιβουλαί* ante *καὶ φαρμακεῖαι* del. Bentl. *χαλεπωτάτη* Bentl. at cf. Mein. 1. — multa in hac ecloga corrupta esse adparet. v. 4 omnes dei mulieres odisse dicuntur. itane vero? quarum permultas tantopere amaverint, ut relicto Olympo in terram descenderint. immo Euripidis admiratores et aemuli ac philosophorum haud pauci, qui caelibem vitam praedicarent. itaque scrib. *ἅπαντας τοὺς σοφούς.* 7. multo aptius *ἐπιβουλαί* (ante v. 9) quam *ἐπιθυμίαι* commemorantur. accedit quod v. 6 neque Boissonadii (Philostr. Epist. p. 198) emendatio *γαμεῖ τις ἀνθρ., γάμει | λάθριος* neque Herwerdeni (Nov. add. crit. 41) *γαμεῖ τις ἀνθρ.; γαμεῖ | ὄλεθρον* sufficit. scrib. *γαμεῖ τις ἀνθρώπων γάρ, εἰ | λάθριοι τὸ λοιπόν εἰσιν ἐπιβουλαὶ κακαί,* sententia per interrogationem efferenda. denique v. 10 *φθόνος* per totam vitam mulieres magis quam viros comitari quomodo dici possit non video. fortasse *φόβος.*

536

μὰ τὴν Ἀθηνᾶν, ἄνδρες, εἰκόν' οὐκ ἔχω
εὑρεῖν ὁμοίαν τῷ γεγονότι πράγματι,
ζητῶν πρὸς ἐμαυτὸν τί ταχέως ἀπολλύει.
στρόβιλος ἐν ὅσῳ συστρέφεται, προσέρχεται,
προσέβαλεν, ἐξέρριψεν, αἰὼν γίνεται.
ἀλλ' ἐν πελάγει συγκλυσμός· ἀναπνοὴν ἔχει
'Ζεῦ σῶτερ' εἰπεῖν 'ἀντέχου τῶν σχοινίων',
ἑτέραν περιμεῖναι χἀτέραν τρικυμίαν,
ναυαγίου τ' ἂν ἐπιλάβοιτ'· ἐγὼ δ' ἅπαξ
ἁψάμενός εἰμι καὶ φιλήσας ἐν βυθῷ.

Alexander Walz. Rhet. VIII 441. 2. De schem. 11, p. 18, 14 Spengel. *λεπτολογία ἐστίν, ὅταν ἑνὸς ἑκάστου τῶν συμβεβηκότων ἢ συμβαινόντων τὴν ἀκριβῆ καὶ ἐπὶ λεπτῷ ἐξεργασίαν ποιώμεθα, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ ταυτί κτλ.* v. 4 Photius 543, 22 *στρόβιλος· ἡ συστροφή. καὶ ὁ λαῖλαψ. στρόβιλος ἐν ᾧ* (*ἐνῶ* cod.) *συστρέφεται.* 1. *εἰκόν'* (*εἰκόνα*) L. Norrmann.] *εἰκόνες.* 2. *εὑρεῖν* add. Porson. Adv. 294. 3. *ζητῶ* plenius post *πράγματι* interpungens Cobet. N. l. 621. *ἀπολλύει* Norrm.] *ἀπολαύει.* 4. *ἐν ὅσῳ* Porson.] *ἐν ᾧ. ὃς ἐν ᾧ* Spengel. in praef. 5. *προσέβαλεν* Pors.] *προέλαβεν*, pro quo *προὔλαβεν* dicendum fuisse monet Cobet. cf. quae adnotavimus ad Stephan. com. 1. idem *ὑπέλαβεν* conl. Herodot. 7, 170 *ὑπολαβόντα σφέας χειμῶνα μέγαν ἐκβαλέειν ἐς τὴν γῆν. ἐξέρριψεν*] *ἐξήρειψεν* vel *ἐξέτριψεν* Herwerd. Nov. add. crit. 41. *ἐξέρρηξεν* Ellis Journ. philol. X 19 conl. Aristot. Meteor. 2, 8 (366, 31). sed *ἐξέρριψεν* (scil. *τῆς νεώς* vel *τὴν ναῦν εἰς τὴν γῆν*) sanum videtur. 6. *ἔχει* Pors.] *ἔχειν.* 8. *καὶ ἑτέραν* Norrm.] *ἑτέραν.* 9. *τ'* K. mutata simul interpunctione] *δ'. ἐπιλάβοι'* Porson.] *ἐπιλάβοι.* 10. *καὶ φιλήσας* Norrm.] *ἐφίλησας.*

'verba sunt novi amatoris, qui *ut vidit, ut periit* et repentino amoris ictu percussus didicit *ὅτι φιλήματος οὐδέν ἐστι δεινότερον ἔρωτος ὑπέκκαυμα*'. Cobet. 4. Phrynich. Epit. 396 *οἱ ἀρχαῖοι τὴν βίαιον τοῦ ἀνέμου εἴλησιν καὶ συστροφὴν στρόβιλον καλοῦσι.* 10. *ἀψάμενος, τῆς ἐρωμένης. φιλήσας exosculatus.* verba *ἐν βυθῷ* imaginem repetunt naufragii.

537

ὁ μὲν Ἐπίχαρμος τοὺς θεοὺς εἶναι λέγει
ἀνέμους, ὕδωρ, γῆν, ἥλιον, πῦρ, ἀστέρας.
ἐγὼ δ' ὑπέλαβον χρησίμους εἶναι θεοὺς
τἀργύριον ἡμῖν καὶ τὸ χρυσίον.
ἱδρυσάμενος τούτους γὰρ εἰς τὴν οἰκίαν
εὔξαι· τί βούλει; πάντα σοι γενήσεται,
ἀγρός, οἰκίαι, θεράποντες, ἀργυρώματα,
φίλοι, δικασταί, μάρτυρες. μόνον δίδου·
αὐτοὺς γὰρ ἕξεις τοὺς θεοὺς ὑπηρέτας.

Stobaeus Floril. 91, 29 *Μενάνδρου* A. Compar. Men. et Phil. 359 (Studemund. Men. et Phil. comp. 68 sq. p. 23. 4). v. 6 Plutarchus Mor. 1058 c *ἐκ τῆς στοᾶς γὰρ λαβόντα τὴν ἀρετὴν ἔστιν εἰπεῖν 'εὖξαι εἴτι βούλει, πάντα σοι γενήσεται'. βασιλείαν ἔχει, τύχην δίδωσιν.* 1. *ὁ μὲν γὰρ Ἐπ. θεοὺς* Dobr. Advers. II 283. 2. *ὕδωρ γῆν ἥλιον* Grot.] *ἥλιον γῆν ὕδωρ.* 4. *ἡμῖν* Grot.] *ἡμῶν.* in exitu *μόνους* add. B. cf. Cobet. N. l. 82. *μόνον* Heinsius. 6.

εὖξαι· τί βούλει; Madvig. Advers. crit. I 719] εὖξαι τί β. εὖξαιτ' εἰ β. A Voss. εὔξαι τ' εἰ Vind. εὖξαιθ' ὃ B. γενήσεται] γενέσθαι A. γενήσεσθαι B. 8. δικασταί] βοηθοί Mein. Stob. III xxxi ex Philem. 65. ac sane δικαστὰς nemo votis sibi expetet nisi *faventes*. scr. θιασῶται. de sententia cf. Aristoph. fr. 437. 9. τοὺς ὑπηρέτας θεούς Comp. Men.

de placitis Epicharmi et Menandri cf. M. Haupt. Opusc. II 191 sq. 6. cf. Antiphan. 109, 3. Philem. 65. Plaut. Pseud. 2, 3, 5 *haéc* (epistula) . . *córnu copiaést, ubi inest quidquíd volo.*

538

ὅταν εἰδέναι θέλῃς σεαυτὸν ὅστις εἶ,
ἔμβλεψον εἰς τὰ μνήμαθ' ὡς ὁδοιπορεῖς.
ἐνταῦθ' ἔνεστ' ὀστᾶ τε καὶ κούφη κόνις
ἀνδρῶν βασιλέων καὶ τυράννων καὶ σοφῶν
καὶ μέγα φρονούντων ἐπὶ γένει καὶ χρήμασιν
αὐτῶν τε δόξῃ κἀπὶ κάλλει σωμάτων.
κᾆτ' οὐδὲν αὐτοῖς τῶνδ' ἐπήρκεσεν χρόνος.
κοινὸν τὸν ᾅδην ἔσχον οἱ πάντες βροτοί.
πρὸς ταῦθ' ὁρῶν γίνωσκε σαυτὸν ὅστις εἶ.

Comparatio Men. et Phil. 361 (Studemund Men. et Philist. compar. 166 sq. p. 31). 1. ὅταν] ἂν Herwerd. Mnem. nov. VI 77. θέλῃς Heinsius] θέλεις QP. σεαυτὸν Grot. Exc. 761] σαυτόν. 3. ἐνταῦθ' Grot.] ἐνθ' αὐτ' QP. ἔνεστ' ὀστᾶ τε Pors. Adv. 291] ἔνεστιν ὄστεα (sic fere QP). 6. κἀπὶ Mein.] καί. σωμάτων Mein.] τῶν σωμάτων. 7. κᾆτ' K.] καὶ QP. ἀλλ' Mein. αὐτοῖς Mein.] αὐτῶν. χρόνον '*vim temporis*' Grot. χορός (coniung. cum τῶνδε) Enger. Mus. Rh. 1867, 638. 9. ὄλεθρον Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 aest. xiiii, quod propter ictum (ἐπήρκεσέν) admitti non potest. μόρον Herwerd., qui haec aut tragici aut imitatoris tragicorum esse censet. cur comoediae abiudicentur nullam video causam.

cf. Philem. 116. Theophylact. Simoc. Epist. 85 (Gnomol. Vind. Ritschl. Opusc. I 566, 85) εἰ λύπης ἐθέλεις κρατεῖν, περιπόλει τοὺς τάφους. . .καὶ τὰς μεγίστας τῶν ἀνθρώπων εὐδαιμονίας ἐπόψει περαιτέρω κόνεως μὴ κεκτημένας τὸ φύσημα. — 2. scr. ὡς ὁδοιπόρος. 8. ἔσχον] ἔλαχον K.

539

ὁ πάντα βουληθεὶς ἂν ἄνθρωπος πονεῖν
πᾶν ἂν γένοιτο· πλούσιος τρόπον τινά·
πάλιν φιλόσοφός τινι μαθήσει χρώμενος·

τὸ σῶμ' ὑγιαίνει τινὰ δίαιταν προσφέρων.
πλὴν ἕν τι τῶν πάντων ἀδύνατον ἦν ἄρα
εὑρεῖν, δι' οὗ τρόπου τις οὐ λυπήσεται.
οὐ γὰρ τὸ μὴ πράττειν κατὰ νοῦν ἔχει μόνον
λύπην, παρέχει δὲ φροντίδας καὶ τἀγαθά.

Stobaeus Floril. 98, 19 *Μενάνδρου* A. v. 8 Philostr. Vit. Apoll. 2, 36 p. 88 *πολλοὺς οἶδα τῶν σφόδρα ἡγουμένων εὖ πράττειν οὐδὲ καθεύδειν δυναμένους, ἀλλ' ἐκπηδῶντας τοῦ ὕπνου, καὶ τοῦτ' ἂν εἴη τὸ παρέχειν φροντίδας καὶ τἀγαθά.* 1. *βουληθεὶς*] *παιδευθεὶς* K. nam *voluntas* sola homini nihil proderit, nisi discendo et exercitatione excolatur. *ἂν* om. A. 2. *πᾶν* Mein. Stob.] *πᾶς. πῶς* AB. *τρόπον τινά* Mein.] *τρόπον οὗτος.* 4. *ὑγιαίνειν* AB. *ὑγιαίνων* Mein. Stob. 6. *λυπηθήσεται* AB. 8. *παρέχει* Grot.] *πῦρ ἔχει.*

540

μειράκιον, οὔ μοι κατανοεῖν δοκεῖς ὅτι
ὑπὸ τῆς ἰδίας ἕκαστα κακίας σήπεται,
καὶ πᾶν τὸ λυμαινόμενόν ἐστιν ἔνδοθεν.
οἷον ὁ μὲν ἰός, ἂν σκοπῇς, τὸ σιδήριον,
τὸ δ' ἱμάτιον οἱ σῆτες, ὁ δὲ θρὶψ τὸ ξύλον.
σὲ δὲ τὸ κάκιστον τῶν κακῶν πάντων, φθόνος
φθισικὸν πεποίηκε καὶ ποιήσει καὶ ποιεῖ,
ψυχῆς πονηρᾶς δυσσεβὴς παράστασις.

Stobaeus Floril. 38, 29 *Μενάνδρου* A. 3. *πᾶν τὸ λυμαινόμενόν ἐστιν ἔνδοθεν* Dobr. Adv. II 282] *πάντα τὰ λυμαινόμεν' ἔνδοθέν ἐστιν* A Voss. *ἔνεστιν ἔνδοθεν* Grot. 4. *ἂν*] *ἐὰν* Voss. *τἂν σκοπη* A (σ suprascr. m. 2). *τὸ σιδήριον* Bentl.] *τὸ σίδηρον* A. *τὸν σίδηρον* Voss. Hens. *τὸν σίδηρον, ἂν σκοπῇς* Grot., quod fortasse recipiendum. 5. *ὁ δὲ* AB^2 Voss.] *ἡ δέ.* cf. Porson. Adv. 289. *θρὶξ* Voss.^{1} Hens. 6. *σὲ* Dobr.] *ὅ. ποεῖ* Voss. 8. *παράστασις* AB^2 Voss. *παραστάτης* Arsen.

Polyb. 6, 10 (Grot.) *καθάπερ σιδήρῳ μὲν ἰός, ξύλοις δὲ θρῖπες καὶ τερηδόνες συμφυεῖς εἰσι λῦμαι . . . τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τῶν πολιτειῶν κατὰ φύσιν ἑκάστῃ παρέπεταί τις κακία.* Diog. L. 6, 5 (*Ἀντισθένης*) *ὥσπερ ὑπὸ τοῦ ἰοῦ τὸν σίδηρον, οὕτως ἔλεγε τοὺς φθονεροὺς ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἤθους κατεσθίεσθαι.* Gnomol. Vind. Ritschl. Opusc. I 565, 69 *ὥσπερ σκώληξ ἀναλίσκει τὸ ξύλον ὅπου εἰσέρχεται, οὕτως καὶ ἡ ἁμαρτία μένουσα ἐν τῷ ποιήσαντι αὐτήν.* 4. coniung. *ὁ ἰὸς λυμ. τὸν σίδ. — ἂν σκοπῇς.* cf. Philem. 31, 5. 7. tria tempora verbi coniunguntur ut Philem. 91, 1. 2. Eur. Tro. 467

πτωμάτων γὰρ ἄξια πάσχω τε καὶ πέπονθα κἄτι πείσομαι (Ellis). sed fortasse scrib. καὶ πονεῖν ἀεὶ ποιεῖ. 8. Suidas παράστασις· ὁρμή, προθυμία.

541

τίνι δεδούλωνταί ποτε;
ὄψει· φλύαρος· τῆς γὰρ αὐτῆς πάντες ἂν
ἤρων· κρίσιν γὰρ τὸ βλέπειν ἴσην ἔχει.
ἀλλ' ἡδονή τις τοὺς ἐρῶντας ἐπάγεται
συνουσίας· πῶς οὖν ἕτερος ταύτην ἔχων
οὐδὲν πέπονθεν, ἀλλ' ἀπῆλθε καταγελῶν,
ἕτερος δ' ἀπόλωλε; καιρός ἐστιν ἡ νόσος
ψυχῆς, ὁ πληγεὶς δ' εἴσω δὴ τιτρώσκεται.

Plutarchus Stob. Floril. 63, 34 καὶ λελάληκε (Μένανδρος) περὶ τοῦ πάθους (τοῦ ἔρωτος) φιλοσοφώτερον. ἄξιον γὰρ εἶναι θαύματος φήσας τὸ περὶ τοὺς ἐρῶντας ὥσπερ ἐστὶν ἅμα λαλεῖ· εἶτα ἀπορεῖ καὶ ζητεῖ πρὸς ἑαυτὸν κτλ. v. 7. 8 Plutarch. Mor. 763 b τὸ αὐτὸ σῶμα πολλοὶ καὶ τὸ αὐτὸ κάλλος ὁρῶσιν, εἴληπται δ' εἷς, ὁ ἐρωτικός· διὰ τίνα αἰτίαν; οὐ γὰρ μανθάνομέν γέ που Μενάνδρου λέγοντος, οὐδὲ συνίεμεν καιρός ἐστιν κτλ. 1. δεδούλωνται Vind. B] δεδούλωται. 5. ταύτην] αὐτὴν K. 7. δ' add. Dobr. 8. εἴσω δὴ] εἰσβολῇ Bentl. εἷς ὁδὶ G. Herm. εὐστοχίᾳ Iacobs. Lect. Stob. 105. 6 ex paraphrasi Plutarchea τοῦτο δὲ εὐστοχίας ἐστὶ καιροῦ τῷ πάθει ἀμωσγέπως συνάπτοντος. ἔνδοθεν Dorvill. cf. Cobet. N. l. 82. 3. εἰς ὅλην (τὴν ψυχήν) anon. apud Ellis. Journ. philol. X 21. αὐτόθεν Mein. V CCLXXI. ἡσυχῇ K.

quae apud Plutarchum praecedunt verba Meinekius ita in versus dispescit: ἄξιον γὰρ θαύματος | τὸ πάθος ἔρωτος ὁπόθεν ἀρχὴν λαμβάνει. versum alterum τὸ τῶν ἐρώντων, οἷς πάρεστιν, ἀμποιεῖ refingit Ellis 20. possunt multa alia excogitari.

542

εἴπερ τὸν ἀδικοῦντα μὲν ὡς ἠμύνετο
ἕκαστος ἡμῶν καὶ συνηγωνίζετο,
ἴσως νομίζων ἴδιον εἶναι τὸ γεγονὸς
ἀδίκημα, καὶ συνέπραττον ἀλλήλοις πικρῶς,
οὐκ ἂν ἐπὶ πλεῖον τὸ κακὸν ἡμῖν ηὔξετο
τὸ τῶν πονηρῶν, ἀλλὰ παρατηρούμενοι
καὶ τυγχάνοντες ἧς ἔδει τιμωρίας
ἦτοι σπάνιοι σφόδρ' ἂν ἦσαν ἢ πεπαυμένοι.

Stobaeus Floril. 43, 30 *Μενάνδρου* A. 1. *ἀδικοῦντ' ἀσμένως* Grot. *ἐπιμελῶς* Mein. Stob. II xi. 2. *συνηγωνίζετο* AB] *συνηγωνίσατο* Voss. Hens. 4. *συνεπράττομεν* Heringa Obs. 273. *πικρῶς*] *πονηρῶς* Voss. H. 5. *ηὔξετο* Bentl.] *ηὔξαιτο* AB. om. Voss. H. 8. *σφόδρα μὲν* Voss. H. — *ἀδικοῦντ' εὐμενῶς* — *ἡμῖν* — *συνηγωνίζετο* | *πικρῶς* — *ἀλλήλοις, ἴσως* | *οὐκ ἂν κτλ.* Herwerd. Anal. crit. 31.

nulla v. 1 emendatio earum quae adhuc prolatae sunt sufficit. fortasse scribendum *εἰ χειρὶ τοῖς ἀδικουμένοις ἠμύνετο κτλ.* cf. Plat. com. 174, 14. *ἀμύνεσθαί τινι* Plat. Reip. 5, 464 e *ἥλιξι ἥλικας ἀμύνεσθαι καλόν.* sed omnem paene dubitationem eximit quem Meinekius attulit Diog. L. 1, 59 *ἐρωτηθεὶς (Σόλων) πῶς ἥκιστ' ἂν ἀδικοῖεν οἱ ἄνθρωποι, εἰ ὁμοίως, ἔφη, ἄχθοιντο τοῖς ἀδικουμένοις οἱ μὴ ἀδικούμενοι.* cf. etiam 679.

543

Δέρκιππε καὶ Μνήσιππε, τοῖς εἰρημένοις
ἡμῶν ὑπό τινος ἢ πεπονθόσιν κακῶς
ἔστιν καταφυγὴ πᾶσιν, οἱ χρηστοὶ φίλοι.
καὶ γὰρ ἀποδύρασθ' ἔστι μὴ γελώμενον,
καὶ συναγανακτοῦνθ' ὁπόταν οἰκείως ὁρᾷ
ἕκαστος αὐτῷ τὸν παρόντα, παύεται
τοῦτον μάλιστα τὸν χρόνον τοῦ δυσφορεῖν.

Stobaeus Floril. 113, 9 *Μενάνδρου* A. 2. *ἡμῖν* B². 4. *ἀποδύρασθ' ἔστι* L. Dindorf. Ann. Fleckeis. 1869, 524] *ἀποδύρασθαί τι* AB. alii *ἐποδ.* non adsentior Meinekio Stob. IIII xiiii. 6. *αὐτῷ* Mein. Stob.] *αὐτῶν.* — novasse Menandrum *τὸ λέγομαι κακῶς ὑπό τινος* pro *ἀκούω κακῶς* ad normam *τοῦ λέγω τινὰ κακῶς* monet Cobet. N. l. 54. 5.

544

παράδειγμα τοὺς Σύρους λαβέ·
ὅταν φάγωσ' ἰχθὺν ἐκεῖνοι, διά τινα
αὐτῶν ἀκρασίαν τοὺς πόδας καὶ γαστέρα
οἰδοῦσιν, ἔλαβον σακίον, εἶτ' εἰς τὴν ὁδὸν
ἐκάθισαν αὐτοὺς ἐπὶ κόπρου, καὶ τὴν θεὸν
ἐξιλάσαντο τῷ ταπεινοῦσθαι σφόδρα.

Porphyrius De abstin. 4, 347 (177, 4 Nauck.) *τὸ μέντοι τῶν ἰχθύων ἀπέχεσθαι ἄχρι τῶν Μενάνδρου χρόνων τοῦ κωμικοῦ διέμεινε·*

λέγει γὰρ κτλ. 2. *φάγωσ'* Pors. Toup. Opusc. IIII 471] *φάγωσιν.* 3. *αὐτῶν* Nauck. *ἄτοπον* Herwerd. Obs. crit. 122. *τὼ πόδε* R, quod recipiendum et scrib. *καὶ τὴν γαστέρα.* 4. *ἔλαβον* Scaliger] *εἶτ' ἔλαβον.* *σακίον* Pors. Dobr. Arist. p. 115] *σακκίον.* cf. Aristoph. fr. 328. Phrynich. Ecl. 257, sed ibi etiam Lobeck. Phot. 497, 10 *σάκος· οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι διὰ τοῦ ἑνὸς κ.* Eustath. 588, 12 *οἱ παλαιοὶ τὸν σάκκον φασὶ καὶ δι' ἑνὸς γράφεσθαι κ, καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ κωμικός.* 5. *αὐτοὺς* Toup. Opusc. II 149] *αὐτοί.* 6. *τῷ* Cleric.] *τοῦ.* *ταπεινοῦσθαι* K.] *ταπεινῶσαι.* *τεταπεινῶσθαι* Heringa.

ad *Δεισιδαίμονα* referebat Clericus. Plut. Mor. 168 d (*ὁ δεισιδαίμων*) *ἔξω κάθηται σακκίον ἔχων καὶ περιεζωσμένος ῥάκεσι ῥυπαροῖς, πολλάκις δὲ γυμνὸς ἐν πηλῷ καλινδούμενος ἐξαγορεύει τινὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ.* at talia poterant in quavis fabula narrari. Diodor. 2, 4 *τοὺς Σύρους...ἀπέχεσθαι τούτου τοῦ ζῴου καὶ τιμᾶν τοὺς ἰχθῦς ὡς θεούς.* ubi cf. Wesseling. Lucian. De dea Syr. 14 (*οἱ Σύροι*) *ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι καὶ οὔκοτε ἰχθύων ψαύουσι.* 3. 4. Martial. 4, 43 *iuro per Syrios tibi tumores.* v. 2 scr. *ἰχθὺν ἐκεῖ καὶ — οἰδῶσιν*, ut apodosis incipiat ab *ἔλαβον.*

545

Lucianus Pseudolog. 4 *παρακλητέος ἡμῖν τῶν Μενάνδρου προλόγων εἷς ὁ Ἔλεγχος, φίλος Ἀληθείᾳ καὶ Παρρησίᾳ, θεὸς οὐχ ὁ ἀσημότατος τῶν ἐπὶ τὴν σκηνὴν ἀναβαινόντων, μόνοις ὑμῖν ἐχθρὸς τοῖς δεδιόσι τὴν γλῶτταν αὐτοῦ, πάντα εἰδότος καὶ σαφῶς διεξιόντος ὁπόσα ὑμῖν σύνοιδεν.* idem De conscr. hist. 41 *τοιοῦτος ὁ συγγραφεὺς ἔστω, ἄφοβος, ἀδέκαστος, ἐλεύθερος, παρρησίας καὶ ἀληθείας φίλος, ὡς ὁ κωμικός φησι, τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάσων.* Aphthonius Prog. 11 (p. 45, 1 Spengel.) *προσωποποιία, ὅταν ἅπαντα πλάττηται, καὶ ἦθος καὶ πρόσωπον ὥσπερ ἐποίησε Μένανδρος Ἔλεγχον.* Hermogenes Prog. 9 (p. 15, 44 Spengel.) *προσωποποιία, ὅταν πράγματι περιτιθῶμεν πρόσωπον, ὥσπερ ὁ Ἔλεγχος παρὰ Μενάνδρῳ.* Theon. Prog. 68, 21 *προσωποποιίας τί ἂν εἴη παράδειγμα κάλλιον...τῶν Μενάνδρου δραμάτων.* cf. etiam Doxopatr. Walz. Rhetor. II 646, 21. Cramer. Anecd. Par. I 398, 22 *Μενάνδρου φίλος ἀλήθεια καὶ θεοὶ παρρησία*, quae corrigenda sunt ex superioribus. *Ἐλευθερία, Παρρησία, Ἔλεγχος* cum *Veritate* coniunguntur Lucian. Pisc. 17. Apost. 16, 10 *τὰ σῦκα σῦκα λέγω καὶ τὴν κάρδοπον (κάρδοπον) ἐπὶ τῶν τὰ ἀληθῆ λεγόντων ἀνεπιφθόνως.* 15, 95 b *τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην σκάφην λέγει.* cf. adesp. 227. Mein. ed. min. XXI. Fritzsch. Lucian. I p. 90, quocum ex parte tantummodo consentio. — his omnibus conlatis Menandrum sic fere scripsisse arbitror (ac v. 1. 2. 7 sic iam Meinekius):

Ἔλεγχός εἰμ' ἐγώ,
ὁ φίλος Ἀληθείᾳ τε καὶ Παρρησίᾳ
Ἐλευθερίᾳ τε (συγγενέστατος) θεός,
μόνοισιν ἐχθρὸς τῶν βροτῶν τοῖς τὴν ἐμὴν
γλῶτταν δεδιόσι, πάντα τ' εἰδὼς καὶ σαφῶς
διεξιὼν ὁπόσα σύνοιδ' ὑμῖν (κακά),
τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην σκάφην λέγων.

Elenchus prologi est, non fabulae nomen. sic Philemo *Aëra*, poeta anon. (adesp. 154) *Φόβον προλογίζοντα* fecerat, Afranius *Σοφίαν* (*Sapientiam*), Plautus *Arcturum, Auxilium, Larem familiarem, Luxuriam, Inopiam* cet.

546

τοὺς τῆς γαμετῆς ὅρους ὑπερβαίνεις, γύναι,
τὴν αὐλίαν· πέρας γὰρ αὔλειος θύρα
ἐλευθέρᾳ γυναικὶ νενόμιστ' οἰκίας·
τὸ δ' ἐπιδιώκειν εἴς τε τὴν ὁδὸν τρέχειν,
ἔτι λοιδορουμένην, κυνός ἐστ' ἔργον, Ῥόδη.

Stob. Floril. 74, 11 *Μενάνδρου* A. Harpocrat. *αὔλειος ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας. ὡς δηλοῖ Μένανδρος.* 2. *διὰ τὴν αὐλὰν λίαν* AVoss. *τὴν αὔλιον* Pors. Kidd. 387. *αὐθαδίᾳ* Bentl. (del. *διὰ τὴν*). *τὴν αὐλίαν* (*αὔλιον*) del. Cob. N. l. 76. 7. deinde *αὔλειος* B Bentl.] *αὔλιος*. *ὅρος γὰρ αὔλειος θύρα* Cob. ibid. 178. *ὅρους ὑπερβ. γ.* | *τοὺς τῆς γαμετῆς· πέρας γὰρ κτλ.* Nauck. cf. tamen Aristoph. fr. 255. Pac. 982. 5. *ἔστεργον ῥώδη* Voss. Hens. ac *ῥώδη* etiam A. *κυνὸς κτλ.* om. B.

ad *Ἱέρειαν* propter *Ῥόδης* nomen referebat Clericus, incerta prorsus coniectura. cf. Philem. 84.

547. 548

πάντες μὲν οἱ Θρᾷκες, μάλιστα δ' οἱ Γέται
ἡμεῖς ἁπάντων (καὶ γὰρ αὐτὸς εὔχομαι
ἐκεῖθεν εἶναι τὸ γένος), οὐ σφόδρ' ἐγκρατεῖς
ἐσμέν.
γαμεῖ γὰρ ἡμῶν οὐδὲ εἷς εἰ μὴ δέκ' ἢ
ἕνδεκα γυναῖκας, δώδεκ' ἢ πλείους τινές.
ἂν τέτταρας δ' ἢ πέντε γεγαμηκώς τις ᾖ,
καταστροφὴ γῆς, ἀνυμέναιος ἄθλιος,
ἄνυμφος οὗτος ἐπικαλεῖτ' ἐν τοῖς ἐκεῖ.

Strabo 296. 7 *λέγει Μένανδρος περὶ αὐτῶν (τῶν Γετῶν), οὐ πλάσας, ὡς εἰκός, ἀλλ' ἐξ ἱστορίας λαβών. πάντες — ἐσμέν. καὶ ὑποβὰς μικρὸν τῆς περὶ τὰς γυναῖκας ἀκρασίας τίθησι παραδείγματα γαμεῖ κτλ.* 5. *εἰ μὴ δέκ' ἢ* Salmasius Exerc. Plin. 112 a] *οὐδέκ' ἤ.* 6. *δώδεκ' ἢ* Porson.] *δώδεκά τε. δώδεκά τις πλ.* Vatic. *δωδεκέτις* Ven. Mosq. 7. *τις ἢ* K.] *τύχῃ.* 8. *γῆς* K.] *τις. τύχῃ | καταστροφῆς τις* Tyrwhitt. *ἄθλιος*] *ἤθεος* Naber. Mnem. nov. VIII 421. at eo nomine numquam ni fallor in malam partem utuntur. fortasse verba sic transponenda sunt *ἄνυμφος οὗτος, ἀνυμέναιος κἄφιλος* (*adfinibus carens*), *καταστρ. γ. ἐπικαλ.* — *καταστροφὴ γῆς* *pernicies patriae* vocatur, ut *δύ' ἄτα κἀπαναστάσεις θρόνων* Antigone et Ismene dicuntur Soph. Ant. 533.

549

ἄνθρωπος ὢν μηδέποτε τὴν ἀλυπίαν
αἰτοῦ παρὰ θεῶν, ἀλλὰ τὴν μακροθυμίαν.
ὅταν γὰρ ἄλυπος διὰ τέλους εἶναι θέλῃς,
ἢ δεῖ θεόν σ' εἶναί τιν' ἢ τάχα δὴ νεκρόν.
παρηγόρει δὲ τὰ κακὰ δι' ἑτέρων κακῶν.

Compar. Men. et Phil. 362 *Μένανδρος περὶ λογισμῶν* (Studemund Men. et Philist. comp. 201 sq. p. 34). v. 1—4 om. poetae nomine Boisson. Anecd. I 126. 1. *τὴν* om. Boiss. 2. *αἴτει* Boiss. *θεῶν* Heinsius] *θεοῦ. τὴν* add. Dobr. Adv. II 285. *μακροθυμεῖν σε χρή* Boiss. 3. *ὅταν δ'* Bentl. *ἐπὰν δὲ ἄλ.* Boiss. *ἐὰν δ'* Dobr. 4. *σ' εἶναί τιν'* Mein.] *σε εἶναι. ἢ γάρ σε θεὸν εἶναι δεῖ ἢ τάχα νεκρόν* Boiss. *ἐὰν δ' ἄλυπος — ἢ δεῖ θεόν σ' εἶναι γὰρ* Nauck. *ἄνθρωπον ὄντ' οὐδ. τ. ἀλ. | αἰτεῖν π. θ., ἀλλὰ μακροθυμεῖν σε χρὴ παρηγορεῖν τε τὰ κ. δι' ἑτ. κ. | ἢ δεῖ θεόν σ' εἶναι γὰρ ἢ τάχα δὴ ν. | ἐὰν ἄλυπος κτλ.* H. Iacobi Progr. Posn. 1861, 11 conl. Babr. 30, 10 *ἢ γάρ με νεκρὸν ἢ θεὸν σὺ ποιήσεις* et epigrammate in Epicharmum composito Bergk. Poet. lyr.[2] 456 *εἰμὶ νεκρὸς κτλ.* — mihi *παρηγορεῖν τὰ κακὰ δι' ἑτέρων κακῶν* non videtur defendi posse exemplo Philem. 234. nam si 'calamitates calamitatibus solvuntur eo quod mala malis consolantur' i. e. in oblivionem ducunt, idcirco non recte homo ipse mala malis consolari iubetur. fortasse scr. *παρηγόρει τε τὰ κάκ' ἀεὶ διακαρτερῶν*, qui versus post v. 2 inserendus est.

550. 551

ἅπαντι δαίμων ἀνδρὶ συμπαρίσταται
εὐθὺς γενομένῳ, μυσταγωγὸς τοῦ βίου

ἀγαθός· κακὸν γὰρ δαίμον' οὐ νομιστέον
εἶναι βίον βλάπτοντα χρηστόν . . .
. . . .
ἅπαντα δ' ἀγαθὸν εἶναι τὸν θεόν . .

Clemens Alex. Strom. 5, 14, 130 *Μένανδρος ὁ κωμικὸς ἀγαθὸν ἑρμηνεύων τὸν θεόν, φησίν ἅπαντι — χρηστόν. εἶτα ἐπιφέρει ἅπαντα — θεόν, ἤτοι πάντα θεὸν ἀγαθὸν λέγων ἢ ὅπερ καὶ μᾶλλον ἐν πᾶσι τὸν θεὸν ἀγαθόν.* cf. Eusebius Praep. ev. 13 p. 403. v. 1—3 (*ἀγαθός*) Plutarchus Mor. 474 b *ὡς ὁ Μένανδρός φησιν κτλ.* v. 1. 2 Ammianus Marc. 21, 14 *in lucem editis hominibus cunctis...quaedam...numina sociari...auctores docuere praeclari: inter quos est etiam Menander comicus, apud quem hi senarii duo leguntur κτλ.* Stobaeus Ecl. 1, 5(4), 4 Wachsm. *Μενάνδρου* (adscr. ad ecl. 3, cf. Wachsm.). Schol. Theocr. 2, 28 *Μένανδρός φησι 'δαίμων — γινομένῳ'* (*γεινομένῳ*) Ambros. Ziegler. p. 21.

1. *ἅπαντ' ὁ δ.* FP Stob. *συμπαρίσταται* Clem. Stob. Schol. Theocr. Vat. 4. 5. P (2835). *συμπαραστατεῖ* Plut. 4. in exitu *οὐδένα* ex Eurip. Iph. T. 391 *οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακόν* addit Toeppel. Progr. Neobr. 1857, 15. 5. *ἀγαθὸν οἴομ' εἶναι* Dobr. Adv. II 284. *ἅπαντα δ' ἡγοῦμ' ἀγ. εἶναι τὸν θεόν* K. 'deum in omnibus bonum esse existimo'. — 1. Soph. El. 916 *τοῖς αὐτοῖσί τοι οὑχ αὑτὸς ἀεὶ δαιμόνων παρίσταται.* Senec. Epist. 110 *unicuique nostrum paedagogum dari deum.* de sententia cf. Heindorf. Plat. Phaed. 107 d. Lehrs Pop. Aufs. 169. 70.

552

ὦ γῆρας ἐχθρὸν σωμάτων ἀνθρωπίνων,
ἅπαντα συλῶν τὰ καλὰ τῆς εὐμορφίας,
καὶ μεταχαράττον τὴν μὲν ἀνδρίαν μελῶν
εἰς τἀπρεπές, τὸ δὲ τάχος εἰς ὄκνον πολύν.

Compar. Men. et Phil. 357 *Μένανδρος περὶ γήρως* (Studemund. Men. et Phil. Comp. 35 sq. p. 21). 2. *τὰ* add. Mein. 3. *μεταχαράττον* Mein.] *μεταχαράσσον. ἀνδρίαν*] *ἁρμονίαν* Bergk. *ἀγλαΐαν* Mein. 4. *τἀπρ.* Bentl.] *ἀπρ.* qui apud Studemundium sequuntur versus duo, huc certe non pertinent.

553

ἐὰν πονηροῦ γείτονος γείτων ἔσῃ,
πάντως παθεῖν πονηρὸν ἢ μαθεῖν σε δεῖ·
ἐὰν ἀγαθοῦ γείτονος γείτων ἔσῃ,
ὡς προσδιδάσκεις ἀγαθὰ καὶ προσμανθάνεις.

Compar. Men. et Phil. 361 *Μένανδρος περὶ γειτονίας* (Studemund. Men. et Phil. comp. 133 sq. p. 28). Boisson. Anecd. I 151, ubi v. 4 prorsus corruptus. 1. 3. *ἔσῃ*] *γένῃ* Mein. ed. mai. 2. *τι παθεῖν* Dobr. Adv. II 285. *ποιεῖν πονηρὸν ἢ παθεῖν τι δεῖ* K. 3. *ἐὰν δ' ἄρ'* Grot. *ἐὰν ἀγ. δὲ* Rutgers. *ἐὰν δικαίου* Heinsius. 4. *ὡς*] *καὶ* Dobr. *σῶς* K. *ἀγαθὰ* Grot.] *τὰ ἀγαθά*. *προσμανθάνεις*] fortasse *προσλαμβάνεις*. cf. 564, 3.

554

οὐκ ἐκ πότων καὶ τῆς καθ' ἡμέραν τρυφῆς
ζητοῦμεν ᾧ πιστεύσομεν τὰ τοῦ βίου,
πάτερ; οὐ περιττὸν οἴετ' ἐξευρηκέναι
ἀγαθὸν ἕκαστος, ἂν ἔχῃ φίλου σκιάν;

Plutarchus Mor. 479 c *ὁ Μένανδρος ὀρθῶς κτλ.* v. 4 idem Mor. 93 c *τὸν παρὰ τῷ Μενάνδρῳ νεανίσκον ὑπερφυῶς ἐπαινοῦμεν εἰπόντα θαυμαστὸν ὅσον νομίζειν ἀγαθὸν ἕκαστον, ἂν κτλ.* 3. *οὐ* Grot.] *οὔ.* idem per interrogationem haec efferri iussit. cf. Madvig. Advers. crit. I 642. Cobet. V. l.² 380. N. l. 90. '*nonne quaerimus? nonne quisque putat?*

555

ὀχληρὸν ὁ χρόνος ὁ πολύς. ὦ γῆρας βαρύ,
ὡς οὐδὲν ἀγαθόν, δυσχερῆ δὲ πόλλ' ἔχεις
τοῖς ζῶσι καὶ λυπηρά. πάντες εἰς σὲ δὲ
ἐλθεῖν ὅμως εὐχόμεθα καὶ σπουδάζομεν.

Stobaeus Floril. 116, 8 *Μενάνδρου Α.* 1. *ὦ* B] *τὸ. βαρύ*] *βαθύ* Mein. 3 *τοῖς ζῶσι*] *βροτοῖσι* K. nam prorsus aliter *οἱ ζῶντες* et *τὸν ζῶντα* Philem. 71, 12. 133, 3.

556

ἔνεγκ' ἀτυχίαν καὶ βλάβην εὐσχημόνως.
τοῦτ' ἔστιν ἀνδρὸς νοῦν ἔχοντος, οὐκ ἐὰν
ἀνασπάσας τις τὰς ὀφρῦς οἴμοι λαλῇ,
ἀλλ' ὃς τά γ' αὑτοῦ πράγματ' ἐγκρατῶς φέρει.

Stobaeus Floril. 108, 31 *Μενάνδρου Α.* 2. *οὐκ ἐὰν — λαλῇ* Mein.] *οὐκ ἄνω — λαλεῖ. οὐχ ὃς ἂν* B. 3. *ἀνασπάσαντα — λαλεῖν* H. Stephanus. *οἴμοι* Gesn.] *εἰ μή. ἐμοὶ* B. 4. *τά γ' αὑτοῦ* Mein.] *τὰ αὐτοῦ.*

557

πλεονεξία μέγιστον ἀνθρώποις κακόν·
οἱ γὰρ θέλοντες προσλαβεῖν τὰ τῶν πέλας
ἀποτυγχάνουσι πολλάκις νικώμενοι,
τὰ δ' ἴδια προστιθέασι τοῖς ἀλλοτρίοις.

Stobaeus Floril. 10, 3 *Μενάνδρου* A. Antonius Mel. 41 p. 65. Maxim. Conf. 22, 59 p. 602 Combefis. 2. *γὰρ*] *μὲν* Max. Conf. 4. *ἀλλοτρίοις* iure corruptum putabat Mein. male defendit Herwerd. Obs. crit. 94. fortasse *ἐναντίοις*.

558

Διονυσίων μὲν ἦν
πομπή . . . .
ὁ δέ μ' ἠκολούθησεν μέχρι τοῦ πρὸς τὴν θύραν·
ἔπειτα φοιτῶν καὶ κολακεύων ἐμέ τε καὶ
τὴν μητέρ' ἔγνω μ'.

Hermogenes De inv. 4, 11 p. 177 Walz. 255, 28 Spengel. *ὅπου δ' ἂν ὁ νοῦς αἰσχρὸς ᾖ, τότε χρεία τῆς σεμνότητος τοῦ λόγου... ὡς παρὰ τῷ Μενάνδρῳ. πυθομένου γάρ τινος κόρης πῶς εἴη διεφθαρμένη, σεμνῶς ἀφηγήσατο πρᾶγμα αἰσχρὸν ὀνόμασι βελτίστοις κτλ. τὸ γὰρ διεφθάρθαι καὶ ὑβρίσθαι σεμνῶς 'ἔγνω με' εἰπὼν ἐκόσμησε πρᾶγμα αἰσχρὸν σεμνοτέρᾳ λόγου συνθέσει.* Plautus Cist. 1, 1, 91 *per Dionýsia máter pompam mé spectatum dúxit. dum redeó domum cónspicillo cónsecutust clánculum me usque ád foris. inde in amicitiam insinuavit cúm matre et mecúm simul, blánditiis, munéribus, donis.* 1. *μὲν* add. Dobr. fortasse *ἦν Διονυσίων*. 2. *πομπή· 'πὶ τὴν θέαν δέ μήτηρ μ' ἤγαγεν* ex Plauto Herwerd. Mnem. n. VI 77. 3. *με* Vind.] *μοι*. *ἠκολούθησεν* Dobr. Adv. II 285] *ἠκολούθησε*. *ὁ δ' ἐπηκολούθησεν* Bernhardy Synt. 98. *ὁ δ' ἠκολούθησεν* vel *ὁ δ' ἠκολούθει μοι* Herwerd. 4. *ἐμέ τε καὶ* add. Dobr. 5. *γινώσκειν* ut lat. *cognoscere*.

559

λύπης ἰατρός ἐστιν ἀνθρώποις λόγος·
ψυχῆς γὰρ οὗτος μόνος ἔχει θελκτήρια·
λέγουσι δ' αὐτὸν οἱ πάλαι σοφώτατοι
ἀστεῖον εἶναι φάρμακον.

Compar. Men. et Phil. 362 *Μένανδρος περὶ λόγου* (Studemund 182 sq. p. 32). v. 1. 2 Schol. Venet. Hom. Il. 15, 393 *Μέναν-*

δρος γὰρ ἔφη ὡς ἰατρός ἐστιν ὁ λόγος ἀνθρώποις νόσων. ψυχῶν γὰρ οὗτος μόνος ἔχει κουφίσματα, πρὸς τὸ μὴ συγκαταπίπτειν τῷ σώματι τὴν ψυχήν, ἀλλ' ὑπερορᾶν τὸ βάρος τοῦ σώματος. Schol. Aesch. Prom. 378 (om. auctoris nomine et v. 1 *λόγος γὰρ ἀνθρώποισιν ἴαται νόσους*). cf. 591, 3. monost. 326. 577. 622. 674. Diphil. 117. 1. *πάρεστιν ὁ λόγος ἰατρὸς ἀνθρώπῳ νοσοῦντι* QP. 2. *θελκτήρια* Schol. Aesch.] *ἰάματα* QP. 3. *σοφώτατα* Herwerd.* Obs. crit. 93. 4. *ἀστίον* QP. *οἰκεῖον εἶναι φάρμακον τοῖς ἀθλίοις* Naber. Mnem. nov. VIII 422.

560

θύων οὐδεπώποτ' ηὐξάμην
ἐγὼ τὸ σῷζον τὴν ἐμὴν συνοικίαν,
ἀλλὰ παρέλιπον οἰκετῶν εἶναι στάσιν
ἔνδον παρ' αὐτῶν, πρᾶγμα χρησιμώτατον.

Schol. Victor. Hom. Il. 21, 389 *καὶ Μένανδρος* (*καὶ*) *τοῦτο* (an *Εὐνούχῳ*?) *θύων κτλ.* Schol. A *οὐδέποτε θύων εὐξάμην ἄλλως σῴζεσθαι τὴν οἰκίαν ἢ στάσιν οἰκετῶν εἶναι ἐν αὐτῇ.* Philodem. Hercul. vol. VIII col. 10 *βλακεύειν φραστέον, εἰ νομίζει* (*βασιλεὺς*) *τὴν ἀρχὴν οὕτως ἀσφαλεστέραν ἕξειν, ὡς καὶ τῶν ἰδιωτῶν τινες εὐκταῖον ὑπονοοῦσιν οἰκετῶν εἶναι στάσιν.* cf. Buecheler. Mus. Rhen. XXXXII 200. 2. *συνοικίαν* Fiorillo Herod. Att. 161] *οἰκίαν. τὸ σῴζειν τὴν ἐμὴν Δί' οἰκίαν* Buecheler. 3. *παρέλειπον* Mein. *ἀλλ' οὐ παρέλιπον* Buechel. 4. *αὐτῶν* (*αὑτ.*) Bothius] *αὐτῷ. αὑτῷ* Buechel.

scrib. *θεοῖσι θύων — ἔγωγε σῴζειν — ἀλλ' ἦ παρενείρων οἰκετῶν θεῖναι* (*τοὺς θεοὺς*) *στάσιν.* atque *ἀλλ' ἦ* etiam Ellis Journ. philol. X 21. multo violentius Herwerd. Obs. crit 94. — Plut. Cat. mai. 21 (Mein. 1) *ἀεὶ στάσιν τινὰ ἔχειν τοὺς δούλους ἐμηχανᾶτο καὶ διαφορὰν πρὸς ἀλλήλους, ὑπονοῶν τὴν ὁμόνοιαν καὶ δεδοικώς.*

561

τῆς σκιᾶς τὴν πορφύραν
πρῶτον ἐνυφαίνουσ'· εἶτα μετὰ τὴν πορφύραν
τοῦτ' ἔστιν οὔτε λευκὸν οὔτε πορφύρα,
ἀλλ' ὥσπερ αὐγὴ τῆς κρόκης κεκραμένη.

Athenaeus 2, 162. 3. Dindorf. *Μένανδρος πάλιν κτλ.* 2. *ἐνυφαίνουσιν* C. 4. *τῇ κρόκῃ* Mein. — cf. Aristoph. fr. 712. Plin. N. h. 35, 29 *tandem ars ... invenit lumen atque umbras, differentia colorum alterna vice sese excitante. postea deinde adiectus est*

splendor, alius hic quam lumen. quod inter haec et umbras esset adpellaverunt tonon, commissuras vero colorum et transitus harmogen

562

πῶς δὴ τὸ τραῦμα τοῦτ' ἔχεις; 'μεσαγκύλῳ.'
πῶς πρὸς θεῶν; 'ἐπὶ κλίμακα
πρὸς τεῖχος ἀναβαίνων.' ἐγὼ μὲν δεικνύω
ἐσπουδακώς, οἱ δὲ πάλιν ἐπεμυκτήρισαν.

Plutarchus Mor. 547 c ἔνιοι δὲ κακοήθως οἷόν τι δέλεαρ μικρὸν εὐλογίας ὑποβάλλοντες ἐκκαλοῦνται τὴν περιαυτολογίαν· οἱ δὲ προσπυνθάνονται καὶ διερωτῶσιν ὡς παρὰ τῷ Μενάνδρῳ τὸν στρατιώτην, ἵνα γελάσωσι κτλ. v. 4 Tryphon De tropis 21 (VIII 759 Walz. 205, 23 Spengel. cf. Bachm. Anecd. II 423. 4) μυκτηρισμός ἐστι τὸ μετὰ ποιᾶς κινήσεως καὶ συναγωγῆς τῶν μυκτήρων γινόμενον, ὥσπερ καὶ Μένανδρός φησιν 'οἱ δὲ ἐμυκτήρισαν'. 1. πῶς] τῷ, i. e τίνι, K.: nam respondet μεσαγκύλῳ et tum demum alter interrogat πῶς; δὴ add. cod. Duebn. 2. κλίμακι vel -ος Mein. πρὸς κλίμακα | ἐπὶ τεῖχος Bachmann. Coniect. Arist. 82. 3: sed quae ad tuendam coniecturam attulit non magni sunt pretii.
ad *Colacem* refert Cobet. V. l.^{2} 317. sed cf. 58. Lucian. Dial. meretr. 9 et 13. narrat parasitus quomodo in convivio militem ad stultam magniloquentiam provocaverit eoque risum eorum qui aderant excitaverit. δείκνυμι ἐσπουδακώς est '*serium vultum ostendo* quasi his omnibus' militis narrationibus 'habeam fidem'. Cobet. 4. Pollux 2, 78 μυκτηρίζειν . . . τῷ μυκτῆρι ἐνδείκνυσθαι τὸ δυσχεραίνειν. . .καὶ τὸν εἴρωνα ἔνιοι μυκτῆρα καλοῦσιν. Phot. μυκτηρίζει· ἐξουθενεῖ. Hesych. μυκτηρίζει· χλευάζει, καταγελᾷ.

563

ταύτας μεγίστας ἀποτίνω 'γὼ συμβολάς.
σφάττει με, λεπτὸς γίνομ' εὐωχούμενος
τὰ σκώμμαθ' οἷα τὰ σοφά τε καὶ στρατηγικά.
οἷος δ' ἀλαζών ἐστιν ἀλιτήριος.

Plutarchus Mor. 547 cd καὶ κόλακι καὶ παρασίτῳ δύσοιστον ἐν χρείᾳ καὶ δυσκαρτέρητον ἑαυτὸν ἐγκωμιάζων πλούσιός τις ἢ σατράπης ἢ βασιλεύς. καὶ συμβολὰς ταύτας ἀποτίνειν μεγίστας λέγουσιν, ὡς ὁ παρὰ Μενάνδρῳ κτλ. v. 1 ex Plut. add. K., inserto 'γὼ. 3. τὰ σκωμμάτια Mein. κομπάσμαθ' G. A. Hirschig. Ann. crit. 26, incertum relinquens quomodo versus absolvendus esset. τὰ σκεμμάτια Herwerd. Mnem. nov. VI 78. cum deminutivum de magniloqua

militis oratione aptum non esse videatur, scribo *τὰ σκέμματ' ἀεὶ τὰ σοφὰ καὶ στρ.* — proclive est ad *Colacem* vel ad *Thrasyleontem* haec referre, sed non minus incertum.

564. 565

καίτοι τί λογίζομ' ὁ κακοδαίμων προσδοκῶν
χάριν παρὰ γυναικὸς κομιεῖσθαι; μὴ μόνον
κακόν τι προσλάβοιμι, καὶ κάλλιστ' ἔχει.
οὐκ ἐν γυναικὶ φύεται πιστὴ χάρις.

Stobaeus Floril. 73, 40 *Μενάνδρου* A. *καίτοι*] *καί γε* A Voss. Hens. *τί* add. Bentl. 2. *χάριν κομιεῖσθαι παρὰ γ.* Bothius multo ante Cobet. N. l. 87. *μὴ μόνον*] *μὴ μὲν οὖν* Valck. 4. *πιστὴ* Bentl.] *πλείστη*.

v. 4 a reliquis separatum Euripidi tribuit Dobr. Adv. II 282. cuius rei necessitatem non video. fortasse alteri personae adscribendus est.

566

χαλεπόν, Παμφίλη,
ἐλευθέρᾳ γυναικὶ πρὸς πόρνην μάχη.
πλείονα κακουργεῖ, πλείον' οἶδ', αἰσχύνεται
οὐδέν, κολακεύει μᾶλλον.

Palladius Vita S. Chrysost. p. 142 ed. Big. *δεινὸν κολακεία, κατὰ τὸν κωμικὸν Μένανδρον, μετὰ δυστροπίας συγκεκλωσμένη, καθὼς λέγει κτλ.* v. 1. 2 Cyrillus In Iul. 7, 229 a. 1. *Παμφίλη* Pallad.] *Πάμφιλε.* 2. *μάχεσθαι* Pallad. 3. *πλείονα οἶδεν, πλείονα κακουργεῖ* vulgo. corr. Dobr. Adv. II 284. *πανουργεῖ* K. siquidem meretrix virum non aperte *κακουργεῖ*, ac si id faceret, eo inferior esset uxore. 4. *οὐδέν* Dobr.] *οὐδένα.* — rectius *Παμφίλη*. conqueritur enim mulier cum muliere.

567

οἴμοι τάλας ἔγωγε. ποῦ ποθ' αἱ φρένες
ἡμῶν ἐκεῖνον ἦσαν ἐν τῷ σώματι
τὸν χρόνον, ὅτ' οὐ ταῦτ', ἀλλ' ἐκεῖν' ᾑρούμεθα;

Plutarchus Mor. 450 c *ὁ Χρύσιππος εἰπὼν ὅτι τυφλόν ἐστιν ἡ ὀργή . . . χρῆται μάρτυρι τῷ Μενάνδρῳ λέγοντι κτλ.* 1. *ποθ' αἱ* Grot. Exc. 755] *ποτε.* 3. *ὅτ'* add. Meziriac. *οὐ ταῦτα*, i. e. non sana consilia, sed insana.

568

οἷος δὲ καὶ τὴν ὄψιν εἶναι φαίνεται,
ἀφ' οὗ τοιοῦτος γέγονεν, οἷον θηρίον.
τὸ μηδὲν ἀδικεῖν καὶ καλοὺς ἡμᾶς ποιεῖ.

Sextus Emp. Pyrrh. Hypot. 1, 108 ὁ *Μένανδρος* ἔφη κτλ. 3. cf. 19 et 463. tales sententiae pluribus comoediis aptae sunt. 'haec dici videntur de adulescentulo in nequitiam prolapso. dum virum probum, ait, putavi esse, pulcher mihi visus est. at ex quo inprobum et nequam se esse ostendit, quam foedus videtur. ipsius igitur formae gratia ab honestate pendet.' Bentl.

569

Γλυκέρα, τί κλάεις; ὀμνύω σοι τὸν Δία
τὸν Ὀλύμπιον καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, φιλτάτη,
ὀμωμοκὼς καὶ πρότερον ἤδη πολλάκις.

Priscianus 18, 247 *Attici* ὄμνυμι θεούς. *Menander* κτλ. codicum varietatem enotavit Hertz. 3. ΓΛΥΚΕΡΑ. ὀμώμοκας G. A. Hirschig. Ann. crit. 26. adversatur quodammodo Alciphr. 2, 3 init. (H. Iacobi V CCLXXIII) μὰ τὰς Ἐλευσινίας θεάς, μὰ τὰ μυστήρια αὐτῶν, ἃ σοι καὶ ἐναντίον ἐκείνων ὤμοσα πολλάκις κτλ.

570

κἂν σφόδρα σαφῶς εἰδῇς τι, τὸν κρύπτοντά σε
μηδέποτ' ἐλέγξῃς· δύσκολον πρᾶγμ' ἐστὶ γὰρ
ἃ λανθάνειν τις βούλεται ταῦτ' εἰδέναι.

Stobaeus Floril. 3, 4 *Μενάνδρου* cod. Mend. cf. Mein. Stob. IIII LIII. deest in A. 1. τι om. ed. Bas. 2. πρᾶγμ' ἐστὶ γὰρ Mein.] γὰρ πρᾶγμ' ἐστί. γὰρ πρᾶγμ' ἀεί Iacobs. Add. Ath. 47. πρᾶγμ' ἔφυ Gesner.

571

ὅταν ἕτερός σοι μηδὲ ἓν τέλεον διδῷ,
δέξαι τὸ μόριον· τοῦ λαβεῖν γὰρ μηδὲ ἓν
τὸ λαβεῖν ἔλαττον πλεῖον ἔσται σοι πολύ.

Stobaeus Floril. 3, 23 *Μενάνδρου* A. Maxim. Conf. 8, 27 p. 557 extr. Combefis. 1. τέλεον Bentl.] πλέω A. πλέον Trinc. μηδὲν πλεῖον et 2. μηδὲν Max. Conf.

572

ὅταν τι πράττῃς ὅσιον, ἀγαθὴν ἐλπίδα
πρόβαλλε σαυτῷ, τοῦτο γινώσκων ὅτι
τόλμῃ δικαίᾳ καὶ θεὸς συλλαμβάνει.

Stobaeus Floril. 7, 4 *Μενάνδρου* A. 2. *πρόβαλλε σαυτῷ* A] *πρόβαλλ' ἑαυτῷ.* Demosth. 18, 97 *ἀγαθὴν προβαλλόμενος ἐλπίδα.* — 3. cf. Aesch. Pers. 742.

573

ὀργῇ παραλογισμός ποτ' οὐδεὶς φύεται.
αὕτη κρατεῖ νῦν· ἂν δὲ μικρὸν παρακμάσῃ,
κατόψεται τί μᾶλλόν ἐστι συμφέρον.

Stobaeus Floril. 20, 3 *Μενάνδρου* Trinc. deest in A. 1. *φύεται*] *φαίνεται* Grot. *ὀργῇ λογισμὸς γάρ ποτ' οὐδεὶς φύεται* Dobr. Adv. II 280. *ὀργῇ, πάτερ, λ. οὐδ. φύεται* Mein. 3. *τί μᾶλλόν ἐστι* Cobet. N. l. 88] *τι μᾶλλον εἰς τὸ. τις μᾶλλον εἰς τὸ* Dobr. — de absente aliquo irato narrat qui loquitur.

574

εἰ καὶ σφόδρ' ἀλγεῖς, μηδὲν ἠρεθισμένος
πράξῃς προπετῶς· ὀργῆς γὰρ ἀλογίστου κρατεῖν
ἐν ταῖς ταραχαῖς μάλιστα τὸν φρονοῦντα δεῖ.

Stobaeus Floril. 20, 21 *τοῦ αὐτοῦ* (*Μενάνδρου* 19. 20) A. Philistioni tribuit Antonius Mel. 78 p. 134. at Menandro etiam Maxim. Conf. 19, 54 p. 595 Combefis. 2. *τι προπετῶς* A. *γὰρ* om. Arsen. 3. *τὸν εὖ φρονοῦντα* Cobet. N. l. 90. qua coniectura caesura corrumpitur. ac bene hic *φρονοῦντα*, sive *ratione praeditum* sive *sapientem* interpretaris. — *ἐν ταῖς ταραχαῖς* '*in ipso adfectus aestu.*' Meinek. 1.

575

σὺ μὲν παραινεῖς ταῦτα ὅσα σοι πρέπει,
ἐμὲ δὲ ποιεῖν τὸ καθῆκον οὐχ ὁ σὸς λόγος,
εὖ ἴσθ' ἀκριβῶς, ὁ δ' ἴδιος πείθει τρόπος.

Stobaeus Floril. 37, 5 *Μενάνδρου* A. Maxim. Conf. 57, 113 p. 665 Combefis. Anton. Mel. 97 p. 159. 1. *πάντα ταῦθ' ὅσα(ἃ)* Gaisf. *ὅσα* Trinc. *ὅσσα* ceteri. *ταῦθ' ὁποῖα, ταῦθ' ὅσα σοι, πάτερ,* et in Stob. *ταῦτά πως ὅσα* Mein. *ταῦθ' ἃ σοὶ δοκεῖ πρέπειν* K. 2. *οὐ* et 3. *ἴσθι* Max. Conf.

576

οὐδὲν διαβολῆς ἐστιν ἐπιπονώτερον·
τὴν ἐν ἑτέρῳ γὰρ κειμένην ἁμαρτίαν
εἰς μέμψιν ἰδίαν αὐτὸν ἐπάναγκες λαβεῖν.

Stobaeus Floril. 42, 4 *Μενάνδρου* Voss. Hens. et Trinc. *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου* A. *Εὐριπ. Ἀλεξ. ἢ Μενάνδρου* B. at lemma *Εὐρ. Ἀλ.* pertinet ad 42, 3 (fr. 57 N.). Maxim. Conf. 10, 32 p. 563 Combefis. Antonius Mel. 53 p. 79. 1. *ἔστ' ἐπιφθονώτερον* Herword. Mnem. nov. VI 78. 2. *ἐν* om. Trinc. 3. *εἰς* Salmas.] *ἀεὶ. δεῖ* Dindf.

577

ὅστις δὲ διαβολαῖσι πείθεται ταχύ,
ἤτοι πονηρὸς αὐτός ἐστι τοὺς τρόπους,
ἢ παντάπασι παιδαρίου γνώμην ἔχει.

Stobaeus Floril. 42, 6 *Μενάνδρου* A. Maxim. Conf. 10, 32 p. 563 Combefis. Anton. Mel. 53 p. 79. 2. *ἐστιν αὐτὸς* Voss. Hens. *τοῖς τρόποις* Max. Conf. *τὸν τρόπον* Ant.

578

δεῖ τὸν πολιτῶν προστατεῖν αἱρούμενον
τὴν τοῦ λόγου μὲν δύναμιν οὐκ ἐπίφθονον,
ἤθει δὲ χρηστῷ συγκεκραμένην ἔχειν.

Stobaeus Floril. 45, 8 *Μενάνδρου* A. 'sententia cothurno quam socco dignior.' Mein. at interdum etiam nova comoedia res publicas attingit.

579

ἡ νῦν ὑπό τινων χρηστότης καλουμένη
μεθῆκε τὸν ὅλον εἰς πονηρίαν βίον·
οὐδεὶς γὰρ ἀδικῶν τυγχάνει τιμωρίας.

Stobaeus Floril. 46, 11 *Μενάνδρου* A. 1. *τινων* AVoss.] *τινος*. 2. *μεθῆκε*] *μετέθηκε* G. A. Hirschig. Ann. crit. 26. cf. Cobet. N. l. 87. *πονηρίαν* Gesner] *ἀπορίαν*.

580

τί διακενῆς εἶ χρηστός; ὁ δεσπότης
αὐτὸς ἀπολλύει πάντα, σὺ δὲ μὴ λαμβάνεις,
σαυτὸν ἐπιτρίβεις, οὐκ ἐκεῖνον ὠφελεῖς.

Stobaeus Floril. 62, 10 *Μενάνδρου* A. 1. *εἰ γὰρ ὁ* Iacobs. Lect. Stob. 101. 2. sic AB. *ἀπολαύει* Gaisf., quod apud comicos semper cum genet. coniungitur. *ἀπολάπτει* Iacobs. at *de suo* aliquid *ἀπολάπτειν* ineptum est. cf. Arist. Nub. 811. *λαμβάν* (superscr. ςς) A. *λαμβάνῃ* B. 3. *σαυτὸν* Grot.] *σεαυτόν*. Hanovii ratio (Exerc. crit. 126. 7) non est probabilis, nisi quod recte inprobat *εἰ γάρ*. sententia manifesto haec est: 'si erus sua sponte omnia profundit, non iniustum est te tibi quantumcumque potes vindicare.' itaque scr. *ὅταν ὁ δεσπ. αὐτὸς ἀποβάλλῃ πάντα, σὺ δὲ μὴ λαμβάνῃς, σαυτὸν ἐπιτρ. — ὠφελῶν.* cf. Arist. Eccl. 811. Diphil. 32, 6.

581

ἐμοὶ πόλις ἐστὶ καὶ καταφυγὴ καὶ νόμος
καὶ τοῦ δικαίου τοῦ τ' ἀδίκου παντὸς κριτὴς
ὁ δεσπότης. πρὸς τοῦτον ἕνα δεῖ ζῆν ἐμέ.

Stobaeus Floril. 62, 34 *Μενάνδρου* A.

582

πατρῷ' ἔχειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα·
τὰ μετὰ γυναικὸς δ' εἰσιόντ' εἰς οἰκίαν
οὔτ' ἀσφαλῆ τὴν κτῆσιν οὔθ' ἱλαρὰν ἔχει.

Stobaeus Floril. 68, 28 *Μενάνδρου* A. v. 2. 3 idem 72, 7 *Μενάνδρου* A. 2. *τὰ μετὰ γ. δ'* Porson. Adv. 289] *τὰ δὲ μετὰ γ. δὲ* om. 72. 3. *οὐκ-οὐδ'* 72. — *τὸν καλῶς εὐδαίμονα*, ut 145. Theopomp. com. 34. Cratin. min. 4.

583

ὅταν πένης ὢν καὶ γαμεῖν τις ἑλόμενος
τὰ μετὰ γυναικὸς ἐπιδέχηται χρήματα,
αὑτὸν δίδωσιν, οὐκ ἐκείνην λαμβάνει.

Stobaeus Floril. 70, 5 *Μενάνδρου* A. 2. *μετὰ*] *παρὰ* Voss. Hens. *μετὰ τῆς* (om. *τὰ*) *γ.* Cobet N. l. 87. at cf. 582. fortasse cum Eur. Suppl. 876 *φίλων δὲ χρυσὸν . . . οὐκ εἰσεδέξατ' οἶκον* scribendum *εἰσδέχηται*.

584

δύ' ἔσθ' ἃ κρῖναι τὸν γαμεῖν μέλλοντα δεῖ,
ἤτοι προσηνῆ γ' ὄψιν ἢ χρηστὸν τρόπον·
τὴν γὰρ ὁμόνοιαν τὴν πρὸς ἀλλήλους ποιεῖ.

Stobaeus Floril. 70, 7 *Μενάνδρου* A. 1. *ἔσθ' ἃ* Bentl.] *ἔστι* A Voss. *ἔστ' ἃ* rel. 2. *προσηνῆ γ'* anonymus ap. Mein.] *προσηνὴν* A Voss. cf. exempla congesta ab Elmsl. Eur. Med. 1263 et Thucyd. 2, 40 *ἤτοι κρίνομέν γε ἢ ἐνθυμούμεθα ὀρθῶς*. non intellego pertinaciam Cobeti N. l. 58. 62 quod optimi scriptores probum Atticumque iudicarunt poetis comicis concedere nolentis. *προσηνὴς ὄψις ἢ χρηστὸς τρόπος* Bentl., quod transpositis v. 2. 3 recipit O. Hense Lect. Stob. 36. 7. 3. *πρὸς*] *παρὰ* Voss.

585

ὅστις γυναῖκ' ἐπίκληρον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν
πλουτοῦσαν, ἤτοι μῆνιν ἐκτίνει θεῶν,
ἢ βούλετ' ἀτυχεῖν μακάριος καλούμενος.

Stobaeus Floril. 72, 11 *Μενάνδρου* A. 3. *ἡγούμενος*, sed in mrg. ab eadem manu *καλούμενος* Voss. Hens.

586

αἰσχύνομαι τὸν πατέρα, Κλειτοφῶν, μόνον.
ἀντιβλέπειν ἐκεῖνον οὐ δυνήσομαι
ἀδικῶν, τὰ δ' ἄλλα ῥᾳδίως χειρώσομαι.

Stobaeus Floril. 79, 14 *Μενάνδρου* A. 2. *πρὸς ἐκεῖνον* Naber. Mnem. nov. VIII 423. 3. *ἀδικῶν* Bentl.] *ἀδίκως*. *ἀδεῶς* Grot. *χειρώσομαι* ut haud raro apud Sextum Empiricum: veluti 392, 3 Bekk. *οἱ τὰς πρώτας τῶν πραγμάτων ὑποθέσεις χειρωσάμενοι*. cf. Anaxandr. 33, 16.

587

ὑπερήφανόν που γίνεθ' ἡ λίαν τρυφή,
ὅ τε πλοῦτος ἐξώκειλε τὸν κεκτημένον
εἰς ἕτερον ἦθος, οὐκ ἐν ᾧ τὸ πρόσθεν ἦν.

Stobaeus Floril. 93, 22 *τοῦ αὐτοῦ* (*Μενάνδρου* 21) A. ac *Μενάνδρου* Voss. Hens. fol. 93 v. 1. *που* om. Trinc. 3. *τὸ* om. A. verba extrema Herwerdenus Mnem. VI 78 aut Menandro abiudicanda aut cum *μένοντα* a quo proximus versus inceperit coniungenda censet. sed *οὐκ ἐν ᾧ κτλ.* paullo insolentius dixit pro *ἐν ᾧ τὸ πρ. οὐκ ἦν*.

588

κρεῖττον γάρ ἐστιν, ἂν σκοπῇ τις κατὰ λόγον,
μὴ πόλλ' ἀηδῶς, ὀλίγα δ' ἡδέως ἔχειν,
πενίαν τ' ἄλυπον μᾶλλον ἢ πλοῦτον πικρόν.

Stobaeus Floril. 97, 2 *Μενάνδρου* A. 1. *κατὰ τρόπον* Cobet. N. l. 87. 'κατὰ λόγον non significat *εὖ* vel *ὀρθῶς*.' 3. *τ'* om. codices, unde Meinekius Stob. III xxxv hunc versum fortasse a reliquis separandum putat; praecessisse enim fere *θέλοιμ'* (*ἂν*) *ἔχειν*.

589

ἄνευ κακῶν γὰρ οἰκίαν οἰκουμένην
οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, ἀλλὰ τοῖς μὲν ἡ τύχη
τούτων δίδωσιν ἀφθονίαν, τοῖς δ' οἱ τρόποι.

Stobaeus Floril. 98, 37 *Μενάνδρου* A. cf. Susar. 4.

590

ὦ μεταβολαῖς χαίρουσα παντοίαις τύχη,
σόν ἐστ' ὄνειδος τοῦθ', ὅταν τις ὢν ἀνὴρ
δίκαιος ἀδίκοις περιπέσῃ συμπτώμασιν.

Stobaeus Floril. 107, 3 *Μενάνδρου* A. 2. *ὅταν τις ὢν* B] *ὅταν οὗτος*. *αν τις ὢν* om. Voss. Hens. atque *ὅτ' ἀνὴρ* Arsen.

591

τῷ μὲν τὸ σῶμα διατεθειμένῳ κακῶς
χρεία 'στ' ἰατροῦ, τῷ δὲ τὴν ψυχὴν φίλου·
λύπην γὰρ εὔνους οἶδε θεραπεύειν λόγος.

Stobaeus Floril. 113, 14 *τοῦ αὐτοῦ* (*Μενάνδρου* 13) A. 1. *τὸ* add. AB. 2. *χρεία 'στ'* Mein.] *χρεί' ἔστ'*. 3. *λόγος* monost. 319 (*οἶδεν ἰᾶσθαι λ.*)] *φίλος*. cf. 559, 1. — *τεθεῖσθαι* pro *κεῖσθαι* Menandri aetate in usum venisse monet Cobet. V. l.[2] 312. N. l. 55.

592

ὅταν ᾖ γέρων τις ἐνδεὴς τε τὸν βίον,
οὐδ' αὖ τὸ θνήσκειν δεινόν, ἀλλ' ἐν τῷ καλῶς
ἑκάτερον αὐτῶν τὴν διάγνωσιν φέρει.

Stobaeus Floril. 121, 10 *Μενάνδρου* A. 1. *τοῦ βίου* (*victus*) Mein. 1 p. 574. 2. *οὐδ' αὖ* A] *οὐδὲν* Zedelius. *καλῷ* Valck. excidisse quaedam inter v. 1 et 2 Meinekii est suspicio. *οὐκ ἔστι τὸ ζῆν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ γλυκὺ* | (*οὐδ' αὖ κτλ.*) supplet Cobet. N. l. 75. 6. et vivere et mori bonum esse potest: 'id solum discrimen facit utrum eorum bene et honeste possit fieri. si honeste vivere datur, vita est potior: non datur, satius est mori'. Cob.

593

οὐκ ἔστ' ἄπιστον οὐδὲν ἐν θνητῷ βίῳ,
οὐδ' ἂν γένοιτο. πολλὰ ποικίλλει χρόνος
παράδοξα καὶ θαυμαστὰ καὶ ζώντων τρόποι.

Stobaeus Ecl. 1, 8(9), 31 Wachsm. *Μενάνδρου* F (ad mrg. v. 2. 3.) — 2. *ποικίλει* FP. 3. *τρόπον* F.

594

ἀδύνατον ὡς ἔστιν τι σῶμα τῆς τύχης·
ὁ μὴ φέρων δὲ κατὰ φύσιν τὰ πράγματα
τύχην προσηγόρευσε τὸν ἑαυτοῦ τρόπον.

Stobaeus Ecl. 2, 8(7), 5 Wachsm. *Μενάνδρου.* 1. *τύχης* Cleric.] *ψυχῆς*. *ἀδύνατον ὄντως ἐστὶ τοὔνομα τῆς τ.* Bentl. *ἀδύνατον ὡς* vix potuit dicere Menander. — 'fortunam nihil' dicit 'esse nisi inanem quandam imaginem, sine corpore et specie'. Mein. 1, conferens Sueton. Iul. Caes. 77 *nihil esse rem publicam, adpellationem modo, sine corpore et specie.*

595

ἀεὶ δ' ὁ σωθείς ἐστιν ἀχάριστον φύσει.
ἅμ' ἠλέηται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις,
ἣν δεόμενος τότ' ἀθάνατον ἕξειν ἔφη.

Stobaeus Ecl. 2, 46, 9 Wachsm. *τοῦ αὐτοῦ* (*Μενάνδρου* 8). v. 1 monost. 34. v. 2 monost. 645. Zenobius 1, 81. Diogenian. 2, 29. Gregor. Cypr. 1, 46. Apostol. 2, 66. Eustathius 982, 47. 1256, 48. Schol. Ven. Hom. Il. 14, 276 (*ὁ κωμικός*). Auson. Epigr. 134 *nil homine terra peius ingrato creat* ... *si quid petenti promptus opis inpertias, ut miserearc, gratia actutum perit.* 1. *ἀχάριστος* monost. 34. 2. *ἅμα τετέλεσται* Schol. Hom. 3. *ἕξειν* L] *σχήσειν* Usener. v. 2. 3 a 1 separat Mein. ed. min.

596

ἐὰν ἐγὼ φῶ νῦν ἔχειν βακτηρίαν
χρυσῆν, τί μοι σεμνότερον ἔσται τὸ ξύλον;
ἀληθὲς εἶναι δεῖ τὸ σεμνόν, οὐ κενόν.

Stobaei Append. Flor. p. 76, 20 (p. 242, 13 sq. Mein.) *Μενάνδρου.* 2. *μοι*] *σοι* Mein. ed. mai. v. 3 a reliquis separavit Mein. in Stob., cuius rei causam idoneam non video.

597

πένητος οὐδέν ἐστι δυστυχέστερον.
ἅπαντα μοχθεῖ κἀγρυπνεῖ κἀργάζεται,
ἵν' ἄλλος ἐλθὼν μεταλάβῃ καὶ κτήσηται.

Compar. Men. et Phil. 357 *Μένανδρος περὶ πενίας* (Studemund 24 sq. p. 20). 1. *οὐδέν ἐστι* Grot.] *ἀνδρὸς οὐκ ἔστι. ἀνδρὸς οὔτι* Rutgers. at *οὔ τις* et *οὔτι* (pro *οὐδείς* et *οὐδέν*) non est comicorum. Gregor. Naz. II 210b *ἀνδρὸς οὐδὲν ἀθλιώτερον.* (Nauck. Mélanges grécoromains V 240). 3. *τῆς κτήσεως* vel *κτῆσίν τ' ἔχῃ* Mein. *κεκτημένος* Heimsoeth. Ind. Bonn. aest. 1867 v.

1. contrarium dicit Diphil. 104.

598

ἄνθρωπε, μὴ στέναζε, μὴ λυποῦ μάτην·
χρήματα, γυναῖκα καὶ τέκνων πολλῶν σποράν,
ἅ σοι τύχη κέχρηκε, ταῦτ' ἀφείλετο.

Compar. Men. et Phil. 362 (Studemund 195 sq. p. 33. 4). qui apud Studemundium inter v. 1 et 2 interpositi sunt versus tres, eos Menandro adscribere non audeo. 1. *μὴ λυποῦ*] *καὶ λυποῦ*? 3. *τύχη κέχρηκε* Grot.] *κεχώρικε τύχη.* Plut. Mor. 116a (cont. Mein.) *οὐ δεῖ δυσφορεῖν, ἐὰν ἃ ἔχρησαν ἡμῖν πρὸς ὀλίγον (οἱ θεοί) ταῦτα ἀπαιτῶσιν.*

599

ὀκνεῖ δὲ νοῦν ἔχουσ' ἴσως·
ἀεὶ δὲ τοῖς παροῦσι δακρύοις ἐμποιεῖ
τὸ θῆλυ τῆς ψυχῆς ἀναβολὴν τῷ πάθει.

Schol. Euripidis Phoen. 61 *πᾶσα γυνὴ πρὸς θάνατον δειλόν. Μένανδρος κτλ.* 1. *νοῦν ἔχουσα* ABI. *νουνεχῶς* M. 2. *δὲ*] *γὰρ* I. *Μένανδρος* Dobr. Adv. II 270] *μεναν* (superscr. *δ*) M. *μὲν ἀνδρὸς* ABI.

600

οὐχ ὁ τρόφιμός σου πρὸς θεῶν, Ὀνήσιμε,
ὁ νῦν ἔχων Ἀβροτόνιον τὴν ψάλτριαν,
ἔγημ' ἔναγχος; ΟΝΗΣ. πάνυ μὲν οὖν.

Schol. Aristot. p. 93, 13 *τῷ μὲν ἐρωτηματικῷ ταχεῖα ἕπεται ἡ ἀπόκρισις, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ 'οὐχ — ἔναγχος;' πρὸς ὃ ταχεῖα ἡ ἀπόκρισις εἰπόντος 'πάνυ μὲν οὖν'.* om. nomine poetae Walz. Rhet. graec. II 289, 14. VII 3, 27. VIII 496, 6. v. 1 Schol. Aristidis

p. 53 Dind. δύο οὖν ἡ λέξις (τρόφιμος) σημαίνει, καὶ τὸν θρέψαντα καὶ τὸν τραφέντα. θρέψαντα τὸν δεσπότην, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ. v. 3 Schol. Apoll. Rhod. 3, 294 ἄγχι· ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ χρόνου. Μένανδρος· ἔγημεν ἔναγχος. ἀντὶ τοῦ νῦν. ἢ ἀντὶ τοῦ ταχέως. 1. σοι Walz. ubique. Ὀνήσιμε Walz.] Ὀνήσιμος Schol. Aristot. 2. Ἀβροτόνιον C. Keil.] Ἀβρότονον.

601

. . . ἐπιτρίβουσιν ἡμᾶς οἱ θεοὶ
μάλιστα τοὺς γήμαντας· ἀεὶ γάρ τινα
ἄγειν ἑορτήν ἐστ' ἀνάγκη.

Strabo 7, 297 ὅρα πάλιν τὸν αὐτὸν ποιητὴν (Μένανδρον) ἃ λέγει εἰσάγων τὸν ἀχθόμενον ταῖς περὶ τὰς θυσίας τῶν γυναικῶν δαπάναις καὶ λέγοντα κτλ. non ex *Misogyne* excerpta esse, ad quem, dubitans sane, Meinekius referebat, ex ipso Strabone concludas. Plaut. Mil. glor. 3, 1, 98. 9 (691. 2) confert Lobeck. Agl. II 1039. 40.

602

. . . . οὐδείς ἐστί μοι
ἀλλότριος, ἂν ᾖ χρηστός· ἡ φύσις μία
πάντων, τὸ δ' οἰκεῖον συνίστησιν τρόπος.

Stobaeus Ecl. 2, 33, 7 Wachsm. (coniunct. cum 391). 3. συνίστησι βίος L. — 'amicitiam contrahunt mores'. ad Περικειρομένην dubitans referebat Meinekius.

603

οὐκ ἔστι μείζων ἡδονὴ ταύτης πατρί,
ἢ σωφρονοῦντα καὶ φρονοῦντ' ἰδεῖν τινα
τῶν ἐξ ἑαυτοῦ.

Stobaeus Floril. 75, 9 Μενάνδρου A. 2. κεὐτυχοῦντ' Mein. κεὐποροῦντ' Herwerd. Obs. crit. 95. κεὐθενοῦντ' K. — de sententia cf. Soph. Ant. 761 sq.

604

πολλοὺς δι' ἀνάγκην γὰρ πονηροὺς οἶδ' ἐγὼ
ὅταν ἀτυχήσωσιν γεγονότας, οὐ φύσει
ὄντας τοιούτους.

Stobaeus Floril. 107, 8 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου) A. Μενάνδρου Voss. Hens. 1. δ' ἀνάγκη B. 2. ἀτυχηάσωσι A.

605

τὸ δ' εὖ φέρειν
ἔστιν τοιοῦτον, ἂν δύνῃ μόνος φέρειν,
καὶ μὴ 'πίδηλον τὴν τύχην πολλοῖς ποιῇς.

Stobaeus Floril. 109, 4 *Μενάνδρου* A. 2. *ἔστιν τοιοῦτον*] *ἔστ'* B. 3. *ποιῇς* Vind. *ποῇς* AB.

606

μανθάνειν·
ὅτου δ' ἂν ἔργου τυγχάνῃς ἄπειρος ὤν,
τὸ πυνθάνεσθαι τῶν κατειδότων καλόν.

Stobaeus Ecl. 2, 31, 13 Wachsm. *Μενάνδρου.* 1. *μανθάνειν* seclusit Mein. ut ex ecloga Stobaei 14 iteratum vel (V 109) ex alio quod periit fragmento relictum. sed fortasse poeta sic fere dixerat *ἀλλ' ἕν τι δεῖ τὸν σωφρονοῦντα μανθάνειν.* 2. *ὅτου* Mein.] *οἵου* L. (*οἷα* rubr. add.).

607

ἕκαστος . . .
κύψας καθ' ἑαυτὸν τῶν τραγημάτων ἔφλα
φυλαττόμενός τε κἀμβλέπειν φοβούμενος.

Plutarchus Mor. 133 b *τῶν παρὰ τῷ Μενάνδρῳ νεανίσκων ὑπὸ τοῦ πορνοβοσκοῦ παρὰ πότον ἐπιβουλευομένων καλὰς καὶ πολυτελεῖς εἰσάγοντος ἑταίρας, ἕκαστος, ὥς φησι, κύψας κτλ.* idem 706 b *παρὰ τῷ Μενάνδρῳ τῶν συμποτῶν ἕκαστος ἐπιβουλευόμενος ὑπὸ τοῦ πορνοβοσκοῦ σοβαράν τινα παιδίσκην ἐπάγοντος αὐτοῖς κτλ.* 2. *καθ'* Wyttenb.] *ἐς.* 3. sic Herwerd. Obs. crit. 123. *καὶ φοβ. ἐμβλ.* Plut. versum 3 addi iam Porsonus iusserat Arist. Av. 705.

608

ἐὰν κακῶς μου τὴν γυναῖχ' οὕτω λέγῃς,
τὸν πατέρα καὶ σὲ τούς τε σοὺς ἐγὼ πλυνῶ.

Artemidorus Onirocr. 2, 5 *πλύνειν καταχρηστικῶς καὶ τὸ ἐλέγχειν ἔλεγον οἱ παλαιοί, ὥς που καὶ Μένανδρος κτλ.* cf. Suidas *πλύνεται.* 1. *ἢν γὰρ* Suid. — cf. Aristoph. fr. 200. post *μου τὴν γυναῖκα* opus erat *σοῦ τὸν πατέρα.* itaque fortasse *λέγῃς καὶ τὸν πατέρα, σὲ τούς τε σοὺς κτλ.*, ut apodosis incipiat a *σέ.*

609

Ἥλιε, σὲ γὰρ δεῖ προσκυνεῖν πρῶτον θεῶν,
δι' ὃν θεωρεῖν ἔστι τοὺς ἄλλους θεούς.

Clemens Alex. Protr. 6, 68 *πεπλανῆσθαι γοῦν ὁ Μένανδρός μοι δοκεῖ ἔνθα φησίν κτλ.*

610

νῦν δ' ἕρπ' ἀπ' οἴκων τῶνδε· τὴν γυναῖκα γὰρ
τὴν σώφρον' οὐ δεῖ τὰς τρίχας ξανθὰς ποιεῖν.

Clemens Alex. Paed. 3, 2, 6 *τὴν ξανθίζουσαν τοὺς πλοκάμους ὁ κωμικὸς Μένανδρος εἴργει τῆς οἰκίας κτλ.* 1. *ἔρρ'* Mein. et Cobet. N. l. 30. 'viri verba sunt uxorem repudiantis: *exi, vade foras.*' — *παρατραγῳδεῖ.* Eurip. Helen. 477 *ἀλλ' ἕρπ' ἀπ' οἴκων.* flavus crinis meretricum erat. Serv. Verg. Aen. 4, 695.

611

ἅπανθ' ὅσα ζῇ καὶ τὸν ἥλιον βλέπει
τὸν κοινὸν ἡμῖν, δοῦλα ταῦτ' ἔσθ' ἡδονῆς.

Plutarchus Mor. 21 c *ὁ δὲ Μένανδρος ἐπῆρε...τὴν φιληδονίαν καὶ ὑπεχαύνωσε τοῖς ἐρωτικοῖς καὶ διαπύροις ἐκείνοις κτλ.*

612

ἔχω δὲ πολλὴν οὐσίαν καὶ πλούσιος
καλοῦμ' ὑπὸ πάντων, μακάριος δ' ὑπ' οὐδενός.

Plutarchus Mor. 25 a *Μένανδρος κτλ.*

613

καλὸν τὸ Κείων νόμιμόν ἐστι, Φανία·
ὁ μὴ δυνάμενος ζῆν καλῶς οὐ ζῇ κακῶς.

Strabo 10, 486 *Μένανδρος κτλ. προσέταττε γάρ, ὡς ἔοικεν, ὁ νόμος τοὺς ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονότας κωνειάζεσθαι τοῦ διαρκεῖν τοῖς ἄλλοις τὴν τροφήν.* Stephanus Byz. *Ἰουλίς...παρ' οἷς νόμος ἐτέθη, ὡς Μένανδρος κτλ.* ad *Κωνειαζομένας* referebat Naber. Mnem. nov. VIII 424, nulla necessitate.

614

κακῶς ἀκούων ὅστις οὐκ ὀργίζεται,
πονηρίας πλείστης τεκμήριον φέρει.

Ms. Hercul. I 74 ed. Ox. *κακῶς γὰρ ἀκούων καὶ πάσχων ὅστις οὐκ ὀργίζεται, πονηρίας πλείστης τεκμήριον φέρει, κατὰ τὸν Μένανδρον.* indic. Dobraeus Adv. II 286.

615

ἐγὼ δ' ἀνόητος, εὐτελὴς ὑπερβολῇ,
ὁ δ' ἄσωτός ἐστι, πολυτελής, θρασὺς σφόδρα.

Suidas *εὐτελὴς ἐπ' ἀρετῆς, ὁ φειδωλός, καὶ ὀλιγοδάπανος. οὕτω Μένανδρος κτλ.* ita Grotius et Cobet. Conl. crit. 149] *καὶ 'ὁ ἄσωτος κτλ.'* Suid., tamquam sint duo diversa fragmenta. 1. *ἐγὼ μὲν οὖν τις εὐτελὴς* Herwerd. Obs. crit. 96. *ἐγὼ μὲν ὀκνηρός* K., ut oppos. sit *θρασύς*. *Adelphis* tribuit Toupius, sine idonea causa.

616

ἡ δ' εὐπατέρεια φιλόγελώς τε παρθένος
Νίκη μεθ' ἡμῶν εὐμενὴς ἕποιτ' ἀεί.

Schol. Aristid. p. 301 Dind. *παρὰ τὸ (τὸν) κωμικὸν κτλ. λέγει δὲ τὴν Ἀθηνᾶν.* v. 2 Bekker. Anecd. 368, 3 *ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ . . . Μένανδρος κτλ.* Himer. Or. 19, 3 *Νίκη χρυσοπτέρυγε, Νίκη Διὸς τοῦ μεγάλου παῖ, εὐπατέρεια καὶ φιλόγελως (τούτοις γάρ σε τοῖς ὀνόμασιν ἀγάλλει ἡ ποίησις) ἵλεως εἴης καὶ δοίης θῦσαι τὰ νικητήρια.* 1. *εὐπατέρεια* Himer.] *εὐπάτειρα* D Schol. Ar. non dubitavi Homericam formam retinere. *παρθένος Νίκη* Mein.] *παρθενικά.* 2. *ἕποιτ'* Bekk. An.] *εὖ ποτ'* Schol. Ar. — miror neminem miratum esse Minervam *φιλόγελων.* scr. *φιλόπολίς τε π.*

aut ex ultima fabulae parte aut, si v. 2 scribatur *ὑμῶν*, ex prologo excerptum esse existimat Meinekius.

617

Ἕλληνές εἰσιν ἄνδρες, οὐκ ἀγνώμονες,
καὶ μετὰ λογισμοῦ πάντα πράττουσίν τινος.

Schol. Aristid. p. 3, 19 Dind. *σοφοὺς (τοὺς Ἕλληνας λέγει) καὶ Μένανδρος κτλ.*

618

ἄνοια θνητοῖς δυστύχημ' αὐθαίρετον.
τί σαυτὸν ἀδικῶν τὴν τύχην καταιτιᾷ;

Stobaeus Floril. 4, 4. 6 (interposito perperam versu Sophoclis) *Μενάνδρου* A(bis). *Μενάνδρου* Voss. Hens. (ad solam ecl. 4). 2. *τύχην* Gesner.] *ψυχήν.* — *καταιτιᾶσθαι*, in oratione soluta haud rarum, hodie apud comicos quod sciam non exstat.

619

χαλεπόν γε τοιαῦτ' ἐστὶν ἐξαμαρτάνειν,
ἃ καὶ λέγειν ὀκνοῦμεν οἱ πεπραχότες.

Stobaeus Floril. 4, 8 *τοῦ αὐτοῦ* (*Μενάνδρου* 6. 7) A. *ἄτοπον — εἰ πεπράχαμεν* Naber. Mnem. nov. VIII 423. sed cf. 628. 2. *πεπραγότες* Steph.

620

εὐηθία μοι φαίνεται, Φιλουμένη,
τὸ νοεῖν μὲν ὅσα δεῖ, μὴ φυλάττεσθαι δ' ἃ δεῖ.

Stobaeus Floril. 4, 28 *Μενάνδρου* A. Maxim. Conf. 24 extr. p. 606 Combefis. 1. *εὐήθεια* Max. Conf. *Φιλουμένη* Bentl.] *δηλουμένη*, etiam Max. 2 *ἃ*] *ὅσα* hic quoque B[1]. 'intellegere quae intellegi opus sit, sed non cavere a quibus cavendum sit'.

621

ὁ μὴ φέρων γὰρ εὖ τι τῶν ἐν τῷ βίῳ
ἀγαθῶν ἀλόγιστός ἐστιν, οὐχὶ μακάριος.

Stobaeus Floril. 4 39 *Μενάνδρου* A. 2. *ἀλόγιστός*] *ἄλογός* AB. *ἄλογός τις* Gaisf. *οὐχὶ* Mein.] *οὐ. οὔτοι* Bentl. *ἀλόγιστος οὗτός ἐστ', οὐ μ.* antehac Mein.

622

τἀπίθανον ἰσχὺν τῆς ἀληθείας ἔχει
ἐνίοτε μείζω καὶ πιθανωτέραν ὄχλῳ.

Stobaeus Floril. 12, 8 *Μενάνδρου* A. 1. *τἀπίθανον* K.] *τὸ πιθανὸν. τὸ ψεῦδος* Valcken. Diatr. 258. 2. *πιθανωτέραν ὄχλῳ* Salmas.] *πιθανώτερον ὄχλου*. 'incredibilia apud multitudinem saepe plus fidei habent quam vera'. Plut. Phoc. 1 (att. Mein. 1 p. 575) *οὐ πιθανὸν ἔσχεν οὐδὲ προσφιλὲς ὄχλῳ τὸ ἦθος. ἀπίθανος* vox est Platoni philosopho aliisque multis usitata.

623

τοὺς τὸν ἴδιον δαπανῶντας ἀλογίστως βίον
τὸ καλῶς ἀκούειν ταχὺ ποιεῖ πᾶσιν κακῶς.

Stobaeus Floril. 15, 1 *Μενάνδρου* A. Anton. Mel. 56 p. 83. Maxim. Conf. 61, 122 p. 672 Combefis. 2. *τὸ* AB] *τῷ. πᾶσιν*] *πεινῆν* Bentl. *πάλιν* vel *πάσχειν* Mein. *πράσσειν* (*πράττ.*) Ellis Journ. philol. X 21. cum Bentleio facit Cobet. Mnem. VIIII 114. 'laudantur primum, deinde *male esuriunt* qui suas opes stulte et inconsulte profundunt'. nescio quomodo huic interpretationi obstat

τὸ καλῶς ἀκούειν, quod non videtur significare ab adulatoribus *falso* laudari. si βίος vita est, non victus, scribam πεσεῖν κακῶς. *gloriae cupiditas* eis qui sine ratione vitam profundunt celeriter mortem adfert.

624

οὐπώποτ' ἐζήλωσα πλουτοῦντα σφόδρα
ἄνθρωπον, ἀπολαύοντα μηδὲν ὧν ἔχει.

Stobaeus Floril. 16, 7 *Μενάνδρου* A. Maxim. Conf. 12, 35 p. 571 Combefis. Anton. Mel. 140 p. 221. Stob. Floril. 93, 20 librariorum errore hoc fr. coniungitur cum Antiphan. 259, ubi cf. quae adnotavimus.

625. 626

μὴ πάντοθεν κέρδαιν', ἐπαισχύνου δέ μοι·
τό μὴ δικαίως εὐτυχεῖν ἔχει φόβον.
. . . .
ὦ τρὶς κακοδαίμων, ὅστις ἐκ φειδωλίας
κατέθετο μῖσος διπλάσιον τῆς οὐσίας.

Stobaeus Floril. 16, 8 *τοῦ αὐτοῦ* (*Μενάνδρου* 7) A. 1. κέρδαιν' ἐπαισχ. Bentl.] κέρδαινε αἰσχ. μοι] τι Dobr. 3. ὦ B[2]] ὁ. — in codicibus male coniuncta separavit Meinekius. 2. ἔχει φόβον, ut 454. Tr. fr. adesp. 462, 1 N. τὰ μεγάλα δῶρα τῆς τύχης ἔχει φόβον. 3. 'qui propter parsimoniam odium hominum duplo maius quam patrimonium peperit.'

627

οὐ γὰρ τὸ πλῆθος, ἂν σκοπῇ τις, τοῦ ποτοῦ
ποιεῖ παροινεῖν, τοῦ πιόντος δ' ἡ φύσις.

Stobaeus Floril. 18, 5 *Μενάνδρου* (ad 4) A. Anton. Mel. 68 p. 116. Maxim. Conf. 30, 69 p. 617 Combefis. 1. πότου Max. Conf. 2. πίοντος Vind.

628

χαλεπὸν ὅταν τις ὧν πίῃ πλέον λαλῇ,
μηδὲν κατειδώς, ἀλλὰ προσποιούμενος.

Stobaeus Floril. 18, 19 *Μενάνδρου* A. Anton. Mel. 68 p. 116. Maxim. Conf. 30, 69 p. 617 Combefis. Stobaei titulus est περὶ ἀκρασίας. 1. 'fortasse χαλεπόν γ'' Mein. πίνῃ Trinc. Gesn. codices. Max. Conf. πρέπει πλείω Herwerd. Stud. crit. 90, quod refutatur titulo libri. fort. ἐμπιὼν κενὸν λαλῇ. sic μικρὸν λαλεῖν Philem. 5. 2. κατιδὼν Max. Conf.

629

ἐπίσχες ὀργιζόμενος. B. ἀλλὰ βούλομαι.
A. οὐδεὶς γὰρ ὀργῆς χάριν ἀπείληφεν, πάτερ.

Stobaeus Floril. 20, 6 *Μενάνδρου* (*μ'* ut solet) Vind. deest in A. cf. Nauck. Ztschr. f. Alterth. 1855 p. 19. 1. *ἀλλ' οὐ*?

630

οὐκ ἔστιν ὀργῆς, ὡς ἔοικε, φάρμακον
ἀλλ' ἢ λόγος σπουδαῖος ἀνθρώπου φίλου.

Stobaeus Floril. 20, 20 *Μενάνδρου* A. Anton Mel. 78 p. 134. Maxim. Conf. 19, 54 p. 595 Combefis. 2. *ἄλλο γ' ἢ* A. Eurip. fr. 1064 N. *οὐκ ἔστι λύπης ἄλλο φάρμακον βροτοῖς | ὡς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ φίλου παραίνεσις.*

631

οὐδεὶς ἐφ' αὑτοῦ τὰ κακὰ συνορᾷ, Πάμφιλε,
σαφῶς, ἑτέρου δ' ἀσχημονοῦντος ὄψεται.

Stobaeus Floril. 23, 3 *Μενάνδρου* A. Anton. Mel. 81 p. 140 *Σωκράτης*, quod natum est ex eo quod praecedit lemmate *Σωσικράτης*. cf. Ritschl. Opusc. I 837. Maxim. Conf. 69, 131 p. 686 Combefis. 1. *ἐφ' αὑτοῦ* Stephan.] *ἐπ' αὐτοῦ*. *ἑαυτοῦ* Herwerd. Obs. crit. 95. *τὸ κακὸν* Ant. et Maxim. *Πάμφιλε* om. Ant. 2. *ἑτέρου δ' ἀσχ. σαφῶς ὄψεται* Ant. et Max. Catull. 22 extr. *suus cuique attributus est error: sed non videmus, manticae quod in tergo est.* (Ellis Journ. philol. X 19.)

632

ὁ συνιστορῶν αὑτῷ τι, κἂν ᾖ θρασύτατος,
ἡ σύνεσις αὐτὸν δειλότατον εἶναι ποιεῖ.

Stobaeus Floril. 24, 3 *Μενάνδρου* A. 1. *συνιστορῶν* i. e. *συνειδώς*. syntaxis qua utitur neque Graecis neque Romanis inusitata.

633

δεῖ τοὺς πενομένους μέχρι ἂν ζῶσιν πονεῖν·
ἀπραξία γὰρ λιτὸν οὐ τρέφει βίον.

Stobaeus Floril. 29, 17 *Μενάνδρου* A. Arsenius Viol. p. 177. v. 2 Photius *λειτόν· τὸν πένητα, ὡς ἡμεῖς. οὕτω Μένανδρος.* 1. *τούς γε* L. Dindorf. *πενομένους* Bentl.] *γινομένους*. *μέχρι* Voss. Hens.] *μέχρις* AB. *τοὺς πενομένους μέχρι ἂν οὗ* Mein. ed. mai.

634

ὁ φθονερὸς αὑτῷ πολέμιος καθίσταται·
αὐθαιρέτοις γὰρ συνέχεται λύπαις ἀεί.

Stobaeus Floril. 38, 11 *Μενάνδρου* A.

635

καλὸν οἱ νόμοι σφόδρ' εἰσίν· ὁ δ' ὁρῶν τοὺς νόμους
λίαν ἀκριβῶς συκοφάντης φαίνεται.

Stobaeus Floril. 44, 8 *Μενάνδρου* A. 1. *οἱ νόμοι σφόδρ', ὁ δ' ἐπιτηρῶν* Cobet. Mnem. VIIII 127. 2. *φαίνεται*] *γίνεται* Cob. 'nam qui hoc faciunt, non *videri* calumniatores, sed *esse* solent'.

636

ὁ προκαταγινώσκων δὲ πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς
αὐτὸς πονηρός ἐστι πιστεύσας κακῶς.

Stobaeus Floril. 46, 7 *Μενάνδρου* A. 1. *ὁ* om. Voss. Hens. fol. 72 r. — 2. *κακοῖς* Cobet. Mnem. VIIII 128. 'nam qui hoc facit non male credit, sed malis, et sic demum *αὐτὸς πονηρός* dicitur esse. *αὐτός* enim stare non potest, nisi alii inprobi opponantur.' cum adesp. 346 coniungit H. Iacobi Progr. Posn. 1861, 9. ego non video quid reprehendendum sit in tali sententia: 'qui priusquam accurate audiverit condemnat, ipse (non condemnatus qui malus esse creditur) malus est, male confisus accusatori'.

637

καλόν γε βασιλεὺς τῇ μὲν ἀνδρείᾳ κρατῶν,
τὰ δὲ τοῦ βίου δίκαια διατηρῶν κρίσει.

Stobaeus Floril. 48, 7 *Μενάνδρου* A. 1. *ἀνδρίᾳ* A.

638

μὴ τοῦτο βλέψῃς εἰ νεώτερος λέγω,
ἀλλ' εἰ φρονοῦντος τοὺς λόγους ἀνδρὸς ἐρῶ.

Stobaeus Floril. 52, 9 *Μενάνδρου* A. 1. correptionem vocalis in *τοῦτο βλ.* Meinekius novae comoediae exemplis defendit I 295. cf. add. 8. ed. Theocr. 331. attamen ipse *μὴ τοῦτ' ἐλέγξῃς* Stob. IIII LXXI. *μέμψησθ'* Cobet. N. l. 57. 8. 2. *ἀλλ' εἰ*] *ἂν εὖ* Cob. *φρονούντων — ἀνδρῶν* ex cod. Par. (?) Brunck. *ἐρῶ*] *φέρω* Bentl. *λέγω* Cob. — de sententia cf. Soph. Ant. 728.

639

οὐχ αἱ τρίχες ποιοῦσιν αἱ λευκαὶ φρονεῖν,
ἀλλ' ὁ τρόπος ἐνίων ἐστὶ τῇ φύσει γέρων.

Stobaeus Floril. 52, 10 *Μενάνδρου* A. Aesch. Sept. 622. Cic. Sest. 52, 111. Pind. Ol. 4, 26. monost. 705 contulit Toeppel. Progr. Neobr. 1857, 16. Publil. *sensus, non aetas invenit sapientiam.*

640

ὅστις στρατηγεῖ μὴ στρατιώτης γενόμενος,
οὗτος ἑκατόμβην ἐξάγει τοῖς πολεμίοις.

Stobaeus Floril. 54, 23 *Μενάνδρου* A.

641

ὁ τῶν γεωργῶν ἡδονὴν ἔχει βίος,
ταῖς ἐλπίσιν τἀλγεινὰ παραμυθούμενος.

Stobaeus Floril. 57, 1 *τοῦ αὐτοῦ* (*Μενάνδρου* 9, post quam eclogam conlocatur 1) A. *Εὐριπίδου* Trinc., cui non multum tribuendum. 2. *τὰ δεῖνα* A.

642

ἐν τοῖς πολεμίοις ὑπερέχειν τὸν ἄνδρα δεῖ·
τὸ γὰρ γεωργεῖν ἔργον ἐστὶν οἰκέτου.

Stobaeus Floril. 57, 3 *Μενάνδρου* A. 1. πολεμικοῖς K.

643

τὰ μεγάλα κέρδη ῥαδίως ἢ πλουσίους
τοὺς παραβόλως πλέοντας ἢ νεκροὺς ποιεῖ.

Stobaeus Floril. 59, 14 *Μενάνδρου* A. 2. '*temere et audacter mari se credentes*'. Mein. 1.

644

ὅταν ἀτυχῇ τις, εὐνοοῦντος οἰκέτου
οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα κάλλιον βίῳ.

Stobaeus Floril. 62, 6 *τοῦ αὐτοῦ* (*Μενάνδρου* 5) A. ἀτυχῇ K.] *τύχῃ*, quod sublata interpunctione coniunctum cum *οἰκέτου* admodum languet.

645

ὅταν φύσει τὸ κάλλος ἐπικοσμῇ τρόπος
χρηστός, διπλασίως ὁ προσιὼν ἁλίσκεται.

Stobaeus Floril. 65, 2 *Μενάνδρου* A. Anton. Mel. 110 p. 185. Maxim. Conf. 44, 89 p. 640 Combefis. 1. *ἐπικοσμεῖ* Max. Conf. 1. 2. *τρόπους χρηστούς* vel *τρόπον χρηστόν* Mein. Stob. II xxxv. *προσιδὼν* Cobet. Mnem. nov. II 111.

646

ἓν ἐστ' ἀληθὲς φίλτρον, εὐγνώμων τρόπος.
τούτῳ κατακρατεῖν ἀνδρὸς εἴωθεν γυνή.

Stobaeus Floril. 67, 9 *Μενάνδρου* A. 1. *ἓν ἐστ'* Mein.] *ἔνεστ'*. *εὐγνωμόνων* B. monost. 241 *θεοῦ πέφυκε δῶρον εὐγν. τρ.* L. Afranius 20, 3 (O. Ribb.[2] 213) *aetás et corpus ténerum et morigerátio, haec sínt venena fórmosarum múlierum.*

647

οἰκεῖον οὕτως οὐδέν ἐστιν, ὦ Λάχης,
ἐὰν σκοπῇ τις, ὡς ἀνήρ τε καὶ γυνή.

Stobaeus Floril. 67, 11 *Μενάνδρου* A.

648

γαμεῖν κεκρικότα δεῖ σε γινώσκειν, ὅτι
ἀγαθὸν μέγ' ἕξεις, ἂν λάβῃς μικρὸν κακόν.

Stobaeus Floril. 68, 11 (*ὅτι οὐκ ἀγαθὸν τὸ γαμεῖν*) *Μενάνδρου* A. 2. *μέγ' ἕξεις* Bentl.] *μεθέξεις*. Aristot. Eth. Eud. 2, 1129 b 8 *τὸ μεῖον κακὸν ἀγαθόν πως*. Plut. Mor. 610 e *μὴ τὸ μικρὸν ἀγαθὸν μέγα νομίζειν κακόν*. Diogenian. 6, 62 *μικρὸν κακὸν μέγα ἀγαθόν.*

649

τὸ γυναῖκ' ἔχειν εἶναί τε παίδων, Παρμένων,
πατέρα μερίμνας τῷ βίῳ πολλὰς φέρει.

Stobaeus Floril. 68, 18 *Μενάνδρου* A. 'fortasse ad *Plocium* revocandum'. Mein.

650

ὅστις πενόμενος βούλεται ζῆν ἡδέως,
ἑτέρων γαμούντων αὐτὸς ἀπεχέσθω γάμου.

Stobaeus Floril. 68, 25 *Μενάνδρου* A. 1. *πενόμενος* Bentl.] *γενόμενος*.

651

τὸ γαμεῖν, ἐάν τις τὴν ἀλήθειαν σκοπῇ,
κακὸν μέν ἐστιν, ἀλλ' ἀναγκαῖον κακόν.

Stobaeus Floril. 69, 10 *Μενάνδρου* A.

652

τότε τὰς γυναῖκας δεδιέναι μάλιστα δεῖ,
ὅταν τι περιπλάττωσι τοῖς χρηστοῖς λόγοις.

Stobaeus Floril. 73, 43 *Μενάνδρου* A. 2. *τι* add. Salmasius. idem *περιπέττωσι* coni. Arist. Plut. 159 *ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν*. Lucian. Anachars. 19 *περιπέττειν τὸ πρᾶγμα τοῖς λόγοις*. Plat. Leg. 10, 886 e *λόγοισι . . εἰς τὸ πιθανὸν περιπεπεμμένα*. Xen. Oec. 1, 20 *λῦπαι ἄρα ἦσαν ἡδοναῖς περιπεπεμμέναι*. Cobet. V. I.[2] 190.

653

οὐδέποθ' ἑταίρα τοῦ καλῶς πεφρόντικεν,
ἢ τὸ κακόηθες πρόσοδον εἴωθεν ποιεῖν.

Stobaeus Floril. 73, 45 *Μενάνδρου* A. 2. 'fortasse ᾗ' Mein.

654

ἢ μὴ γαμεῖν γάρ, ἂν δ' ἅπαξ λάβῃς, φέρειν
μύσαντα πολλὴν προῖκα καὶ γυναῖκα δεῖ.

Stobaeus Floril. 74, 27 *Μενάνδρου* A. Palladas Anth. 2, 409 *χρή με μύσαντα φέρειν*. qui his subiciuntur sedecim versus non sunt Menandri. cf. praeter Mein. Quaest. Menandr. 20. 1 Nauck. Trag. gr. fr. adesp. 458.

655

ὀδυνηρόν ἐστιν εὐτυχοῦντα τῷ βίῳ
ἔχειν ἔρημον διαδόχου τὴν οἰκίαν.

Stobaeus Floril. 75, 8 *Μενάνδρου* A. '*victu abundantem*'.

656

οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἀθλιώτερον πατρός,
πλὴν ἕτερος ἂν ᾖ πλειόνων παίδων πατήρ.

Stobaeus Floril. 76, 1 *Μενάνδρου* A. 2. *ἕτερος ὃς ἂν ᾖ* Porson. Arist. Thesm. 450. cf. 509.

657

ἔστιν δὲ μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός·
ἡ μὲν γὰρ αὑτῆς οἶδεν ὄνθ', ὁ δ' οἴεται.

Stobaeus Floril. 76, 7 *Μενάνδρου* A. Schol. Hom. Od. 1, 215 *Εὐριπίδης· μήτηρ κτλ.* et Od. 4, 387 *Εὐριπίδης· ἀεὶ δὲ μήτηρ κτλ.* cf. Eustath. 1412, 14 et supra fr. 261. 1. *φιλότεκνον* M Schol. Od. utrubique. 2. *οἶδεν ὄνθ'* Eustath.] *οἶδεν υἱόν. οἶδ' ἐόντας* EM Schol. Od. 1. *οἶδεν αὐτῆς ὄντα* M Schol. Od. 4. — cur eos versus ab utroque poeta usurpari potuisse neget Cob. N. l. 53. 4 non video.

658

θυγάτηρ ἐπίγαμος, κἂν ὅλως μηδὲν λαλῇ,
διὰ τοῦ σιωπᾶν πλεῖστα περὶ αὑτῆς λέγει.

Stobaeus Floril. 77, 2 *Μενάνδρου* A. 1. *ὅλως*] *ἄλλος* A.

659

μηδὲν ὀδύνα τὸν πατέρα γινώσκων ὅτι
ὁ μέγιστον ἀγαπῶν δι' ἐλάχιστ' ὀργίζεται.

Stobaeus Floril. 79, 18 *Μενάνδρου* A. 1. *μηδὲν ὀδύνα τὸν* Bentl.] *μηδὲν ἀδύνατον* A. 2. *ὁ* om. A. *μέγιστον* Bentl.] *μέγιστ'. ὁ πλεῖστον ἀγ.* vel *ὁ πλεῖστ' ἀγ. καὶ* Mein. Stob. III xviii. (*καὶ* Grot.) *ὁ μάλιστά σ' ἀγ.* K.

660

οὐκ ἔστ' ἄκουσμ' ἥδιον ἢ ῥηθεὶς λόγος
πατρὸς πρὸς υἱὸν περιέχων ἐγκώμιον.

Stobaeus Floril. 83, 1 *Μενάνδρου* A. — i. e. quam sermo coram filio habitus patris laudes continens. moneo contra Herwerd. Nov. add. crit. 41. 2.

661

οὐδέποτ' ἀληθὲς οὐδὲν οὔθ' υἱῷ πατὴρ
εἴωθ' ἀπειλεῖν οὔτ' ἐρῶν ἐρωμένῃ.

Stobaeus Floril. 83, 2 *τοῦ αὐτοῦ* (*Μενάνδρου* 1) A. 2. *εἴωθ'* Bentl.] *εἴωθεν.*

662

ὁ σκληρότατος πρὸς υἱὸν ἐν τῷ νουθετεῖν
τοῖς μὲν λόγοις πικρός ἐστι, τοῖς δ' ἔργοις πατήρ.

Stobaeus Floril. 83, 4 *Μενάνδρου* A.

663

νἱῷ προθύμως τἀξιούμενον ποιῶν
κηδεμόν' ἀληθῶς, οὐκ ἔφεδρον ἕξεις βίου.

Stobaeus Floril. 83, 5 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου 4) A. 2. τοῦ βίου A Trinc. — ad *Adelphos* rettulit Meinekius propter Terent. Ad. 1, 1, 47 sq., qui tamen locus non magnam habet cum hoc fr. similitudinem. ac cf. Ihn. Quaest. Ter. 28.

664

τοὺς εὖ γεγονότας καὶ τεθραμμένους καλῶς
κἀν τοῖς κακοῖς δεῖ λόγον ἔχειν εὐφημίας.

Stobaeus Floril. 89, 1 Μενάνδρου A. 1. γεγῶτας A et (Mein. Stob. III xxix) B. tragici putant esse Cobet. N. l. 49 ('dictum eiusmodi, qualia saepe *chorus* in tragoedia post longiorem ῥῆσιν interfari solet') et Nauck. Trag. gr. fr. adesp. 460. quod ut admitti posse haud negaverim, necessarium esse non credo. si enim εὐφημία ut videtur modestum hominis ingenui in malis *silentium* significat, nihil est cur ea verba tragoediae vindicentur.

665

πλοῦτος ἀλόγιστος προσλαβὼν ἐξουσίαν
καὶ τοὺς φρονεῖν δοκοῦντας ἀνοήτους ποιεῖ.

Stobaeus Floril. 92, 8 Μενάνδρου A. Antonius Mel. 104 p. 177. Maxim. Conf. 9, 31 p. 561 Combefis. 1. πλοῦτός τ' AB. *vis 'consili expers'* Horat. C. 3, 4, 65.

666

κρεῖττον ὀλίγ' ἐστὶ χρήματ' ἀνυπόπτως ἔχειν,
ἢ πολλὰ φανερῶς, ἃ δεῖ μετ' ὀνείδους λαβεῖν.

Stobaeus Floril. 94, 11 Μενάνδρου A. 2. ἃ δεῖ AB] ἀλλὰ Grot. 'locus nondum sanatus'. Mein. Stob. III xxxiii. iiii. σ' ἔχειν ἢ πόλλ' ἃ φανερώσει σε μετ' ὀν. λ. Enger. Progr. Posn. 1868, 7, non feliciter. φανεροῦ, Φαῖδρε, μετ' ὀνείδους K.

667

οὐκ ἔστι λύπης, ἄν περ ὀρθῶς τις σκοπῇ,
ἄλγημα μεῖζον τῶν ἐν ἀνθρώπου φύσει.

Stobaeus Floril. 99, 7 Μενάνδρου A. 1. ἐάν περ codices. 2. ἀνθρώπου Cobet. Mnem. IIII 272 | ἀνθρώποις. ἀνθρώπων Steph.

668

πολλῶν φύσει τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις κακῶν
ὄντων μέγιστόν ἐστιν ἡ λύπη κακόν.

Stobaeus Floril. 99, 18 *Μενάνδρου* A. Plutarchus Mor. 102 c *πολλῶν γὰρ ὄντων ψυχικῶν παθῶν ἡ λύπη τὸ χαλεπώτατον πέφυκεν εἶναι πάντων.* 1. *ἀνθρώποις* Cleric.] *ἀνθρώπων.*

669

ἔξωθέν εἰσιν οἱ δοκοῦντες εὐτυχεῖν
λαμπροί, τὰ δ' ἔνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι.

Stobaeus Floril. 104, 14 *τοῦ αὐτοῦ* (*Μενάνδρου* 13) A. 2. *λαμπροί* ex Eurip. Androm. 330 add. Valcken. Eur. Hipp. 956. *ἔνδον* Valck.] *ἔνδον εἰσί.* apud Eur. est *εὖ φρονεῖν* pro *εὐτυχεῖν. ἔνδον*, *domi.* cf. 302, 5. hanc quoque sententiam ab Euripide mutuatus est Menander.

670

οὐδέν με λυπεῖ μᾶλλον ἢ χρηστὸς τρόπος
εἰς χαλεπὸν ὅταν ᾖ συγκεκλημμένος βίον.

Stobaeus Floril. 107, 1 *Μενάνδρου* A. 1. *οὐδέν* Voss. Hens.] *οὐθέν.* 2. *συγκεκλημμ.* K.] *συγκεκλεισμ.*

671

οἰκτρότατόν ἐστι πεῖραν ἐπὶ γήρως ὁδῷ
ἀδίκου τύχης δίκαιος εἰληφὼς τρόπος.

Stobaeus Floril. 107, 2 *τοῦ αὐτοῦ* (*Μενάνδρου* 1) A. *γήρως ὁδῷ* Scaliger] *γῆρας ὁδοῦ* AB. 2. *τρόπον* Voss. Hens. *ἐπὶ γήρως ὁδῷ* Lycurg. Leocr. 40.

672

ἄνδρα τὸν ἀληθῶς εὐγενῆ καὶ τἀγαθὰ
καὶ τὰ κακὰ δεῖ πταίοντα γενναίως φέρειν.

Stobaeus Floril. 108, 6 *τοῦ αὐτοῦ* (*Μενάνδρου* 5) A. *τὸν ἀληθῶς ἄνδρα εὐγενῆ* codices. transposuit Porsonus Advers. 290.

673

ταῖς ἀτυχίαισι μὴ 'πίχαιρε τῶν πέλας·
πρὸς τὴν τύχην γὰρ ξυγομαχεῖν οὐ ῥᾴδιον.

Stobaeus Floril. 112, 1 (ὅτι οὐ χρὴ ἐπιχαίρειν) Μενάνδρου A. ἀτυχίαισι Bentl.] ἀτυχίαις. titulo libri refellitur Herwerd. Mnem. nov. VI 79. 'noli gaudere malis aliorum: nam contra fortunam pugnare non facile est nec tibi nec illis'.

674

οὐκ ἐμὸν ἀνοίγειν λανθάνουσαν ἀτυχίαν
ἔστ', ἀλλὰ μᾶλλον κατακαλύπτειν φημὶ δεῖν.

Stobaeus Floril. 112, 2 Μενάνδρου A. 2. μᾶλλον add. A.

675

μέγιστόν ἐστιν ἆρα τοῖς ἐπταικόσιν
τὸ παρόντας ἐγγὺς τοὺς συναλγοῦντας βλέπειν.

Stobaeus Floril. 113, 13 (οἱ ἀτυχοῦντες χρῄζουσι τῶν συμπασχόντων) Μενάνδρου A. 1. μέγιστον] ἥδιστον Mein. Stob. IIII xiii. ἆρα Iacobs. Add. Ath. 51] ἄρα. χάρμα Wakef. Silv. crit. 1, 2 p. 40. at ea voce comici non utuntur nisi παρατραγῳδοῦντες.

676

εἰ τἄλλ' ἀφαιρεῖν ὁ πολὺς εἴωθεν χρόνος
ἡμῶν, τό γε φρονεῖν ἀσφαλέστερον ποιεῖ.

Stobaeus Floril. 115, 4 Μενάνδρου A. 2. de molesto ictu cf. Reisig. Coniect. 134. 5.

677

πάντων ἰατρὸς τῶν ἀναγκαίων κακῶν
χρόνος ἐστίν· οὗτος καὶ σὲ νῦν ἰάσεται.

Stobaeus Floril. 124, 22 Μενάνδρου A.

678

ὦ δέσποτ' ἄναξ, ἔστι τοῖς σοφοῖς βροτῶν
χρόνῳ σκοπεῖσθαι τῆς ἀληθείας πέρι.

Stobaeus Ecl. 1, 8(9), 9 Wachsm. τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου 8) F mrg. 1. sic FP. ὦναξ Heeren. Αἴας Grot. (cf. Soph. Ai. 485). ἄξι' ἐστὶ L. Dindf. Thesaur. (σκοπεῖσθαι). ἄρ' ἔξεστι Nauck. Tr. gr. fr. p. 600 (Crit. 2). ἄναξ, ἔξεστι Cobet. N. l. 52. 3. tragici esse Meinekius, satyricae fabulae Cobetus arbitratur. donec certa emendatio inventa fuerit, Menandro relinquere satius erit, cum praesertim tam verecunda adpellatio sententiae simplicitati ne in

tragoedia quidem convenire videatur. cf. etiam Schneidewin. Philol. X 302. Meinekio videtur Menandri esse qui continuo apud Stobaeum sequitur versus *ὁ χρόνος ἁπάσης ἐστὶν ὀργῆς φάρμακον*, hoc autem distichon Critiae.

679

εἰ πάντες ἐβοηθοῦμεν ἀλλήλοις ἀεί,
οὐδεὶς ἂν ὢν ἄνθρωπος ἐδεήθη τύχης.

Stobaeus Ecl. 2, 8(7), 3 Wachsm. *Μενάνδρου* F mrg. 2. *τύχης* Cleric.] *ψυχῆς*. cf. 542.

680

ὁ μὲν λόγος σου συνέσεως πολλῆς γέμει,
τὰ δ' ἔργα σύνεσιν οὐκ ἔχοντα φαίνεται.

Stobaeus Ecl. 2, 15, 23 Wachsm. *Μενάνδρου*. 1. *σου* add. Gaisf.

681

ὁ μὲν λόγος σου, παῖ, κατ' ὀρθὸν εὐδρομεῖ,
τὸ δ' ἔργον ἄλλην οἶμον ἐκπορεύεται.

Stobaeus Ecl. 2, 15, 26 Wachsm. *Μενάνδρου*. 1. *παῖ* Schneidewin. Coni. crit. 115] *καὶ* L. *πᾶς* Iacobs. Lect. Stob. 147. *κεἰ* Mein. 2. *ἐμπορ.* Schneidew. *εἰσπ.* Mein. vox *οἶμος* praeter hunc versum apud comicos non invenitur.

682

ὁ μὴ φρονῶν μέν, πολλὰ δ' ἐφ' ἑκάστου λαλῶν
δείκνυσιν αὐτοῦ τὸν τρόπον τοῖς ῥήμασιν.

Stobaeus Ecl. 2, 15, 28 Wachsm. *Μενάνδρου*. 2. *αὑτοῦ* Sarti] *αὐτὸν* L. *αὐτοῖς* Mein.

683

πολὺ κρεῖττόν ἐστιν ἓν καλῶς μεμαθηκέναι
ἢ πολλὰ φαύλως περιβεβλῆσθαι πράγματα.

Stobaeus Ecl. 2, 31, 15 Wachsm. *Μενάνδρου*. 2. fortasse *περιβεβύσθαι γράμματα*. cf. Lucian. Gall. 11. Cratin. 186, 4. Hegesipp. 1, 26.

684

ὅταν λέγῃς μὲν πολλά, μανθάνῃς δὲ μή,
τὸ σὸν διδάξας τοὐμὸν οὐ μαθὼν ἔσει.

Stobaeus Ecl. 2, 31, 18 Wachsm. *Μενάνδρου.* 2. *ἔσει*] *ἄπει* Cobet. N. l. 63. *οὐκ εἴσει μαθὼν* Mein.

685

ἡ τῶν ὁμοίων αἵρεσις μάλιστά πως
τὴν τοῦ βίου σύγκρασιν ὁμόνοιαν ποιεῖ.

Stobaeus Ecl. 2, 33, 4 Wachsm. *Μενάνδρου.* 2. *ὁμονοεῖν* Usener. ap. Wachsm. Naber. Mnem. nov. VIII 425.

686

ἀνὴρ ἀχάριστος μὴ νομιζέσθω φίλος,
μήθ' ὁ πονηρὸς κατεχέτω χρηστοῦ τόπον.

Stobaeus Ecl. 2, 46, 1 Wachsm. *Μενάνδρου.* v. 1 monost. 40. *ἀνὴρ ἀχάριστος* Mein.] *ἀχάριστος ἄνθρωπος* L. *ἀνὴρ ἄχρηστος* Men. Wolff. Vind. 4. *ἀνὴρ ἀμνήμων* Men. Urb. *ἀχάριστος ἀνὴρ* Men. rel. *ἀχάριστος ἡμῖν* Gaisf. *ἀχάριστος ὃς ἂν ᾖ* O. Hense. *κομιζέσθω* Men. Wolff. *λογιζέσθω* Men. Vind. 28. 2. *μήθ' ὁ* L. *μηδ' ὃς* Nauck. *μήποθ' ὁ* Mein., in duo fragmenta dividens, ed. min. XXI.

687

γυναικὶ δ' ὅστις ὅρκον ὀμνύων ἀνὴρ
μηδὲν ποιεῖ δίκαιον, οὗτος εὐσεβής.

Stobaei App. Flor. 15, 1 *Μενάνδρου.* 2. *οὐκ ἔστ' εὐσ.* K. 'qui iureiurando feminae se obstringens nihil iusti facit, *non est* pius'.

688

ἐμὲ δ' ἀδικείτω πλούσιος καὶ μὴ πένης·
ῥᾷον φέρειν γὰρ κρειττόνων τυραννίδα.

Antonius Mel. 60 p. 61 et Stobaeus Frobenii p. 208. in cod. Stob. Voss. Hens. adscriptum ad 95, 2 (Menand. fr. 282). in Mel. Aug. 5 nihil nisi lemma *Μενάνδρου* relictum. 1. *ἐμὲ δ' ἀδικείτω* Grotius] *ἀδικείτω με* Anton. *ἀδικείτω μοι* Frob. et Voss. *ἀδικησάτω με* Mein. *ὑβριζέτω με* Usener. cf. Wachsmuth. Stud. zu d. gr. Flor. 136. spurium iudicavit Porson. Miscell. 252. non adsentior.

689

πρᾶον κακοῦργος σχῆμ' ὑπεισελθὼν ἀνὴρ
κεκρυμμένη κεῖται παγὶς τοῖς πλησίον.

Antonius Mel. 78 p. 134. Maxim. Conf. 19, 54 p. 595 Combefis. 1. *ἀνὴρ κακ. πρ. ὑπεισελθὼν σχῆμα.* corr. Grot. 2. *κεῖται*

Mein.] *πρόκειται. κεκρ. παγὶς πρόκ. τοῖς πέλας* Grot. fortasse *παγὶς πρόκειται τοῖς πέλας κεκρυμμένη*. K. cf. Wachsm. Stud. zu d. gr. Flor. 141.

690

μισῶ πένητα πλουσίῳ δωρούμενον·
ἔλεγχός ἐστι τῆς ἀχορτάστου τύχης.

Compar. Men. et Phil. 358 (Studemund 51. 2 p. 22). v. 1 monost. 360. 2. Hesych. *ἀχόρταστος· ἄπληστος. — δωρεῖσθαι* socco abiudicat Cobet. N. l. 44. at est Eupol. 78 in sententia minime elata et saepissime apud scriptores orationis solutae. versum 2 propter vocem *ἀχόρταστος* defendere nolo. sententia est 'odi pauperem diviti dona offerentem: arguit enim res ipsa sortem egenam, quia *διδοὺς αἰτεῖν δοκεῖ* (fr. 1095)'.

691

χρυσὸς μὲν οἶδεν ἐξελέγχεσθαι πυρί,
ἡ δ' ἐν φίλοις εὔνοια καιρῷ κρίνεται.

Compar. Men. et Phil. 359 (Studemund 83. 4 p. 24). Anton. Mel. 130 p. 214. Mel. Aug. 11, 59. Maxim. Conf. 6, 24 p. 549 Combefis. 1. *οἶδεν ἐξελ.*] *οἶδε δοκιμάζεσθαι* Ant. et Max. Conf. 2. *ἡ πρὸς φίλους δ'* Max. Conf. *κρίνεται*] *γίνεται* Comp. cf. Wachsm. Stud. 136.

692

καιρῷ τὸν εὐτυχοῦντα κολακεύων φίλος
καιροῦ φίλος πέφυκεν, οὐχὶ τοῦ φίλου.

Compar. Men. et Phil. 359 (Studemund 85. 6 p. 25). Anton. Mel. 130 p. 214. Mel. Aug. 11, 60. Maxim. Conf. 6, 24. 1. *καιρῷ τὸν εὐτ.* Grot.] *ὁ καιρῷ εὐτ.* Comp. Max. Conf. et Ant. *φίλος* Mein.] *φίλον. ὁ γὰρ τὸν — φίλον* Herwerd. Mnem. nov. VI 79. condemnat (ut totam Comparationem Men. et Phil.) Cobet. N. l. 44. cf. Wachsmuth. Stud. 142.

693

ἀπόντι μᾶλλον εὐχαριστίαν ποίει·
τῷ γὰρ παρόντι γίνετ' εὐτονώτερον.

Compar. Men. et Phil. 359 (Studemund 87. 8 p. 25). condemnat Cobet. N. l. 44. neque *εὐχαριστία* videtur Menandri esse posse (cf. Lobeck. Phryn. 18) neque *εὐτονώτερον* sententiae convenit; desideratur vox quae idem significet ac *molestior*.

694

φρόνησιν ἀσκῶν ἄφροσιν μὴ χρῶ φίλοις,
ἐπεὶ κεκλήσει καὶ σὺ παντελῶς ἄφρων.

v. 1 Compar. Men. et Phil. 359 (Studemund 90 p. 25). v. 1 (ab ἄφροσιν) 2 Anton. Mel. 127 p. 217. 1. τοῖς ἄφροσιν Dobraeus Advers. II 285. 2. κεκλήσῃ Mein.] κληθήσῃ. cf. Wachsm. Stud. 137.

695

μυστήριόν σου μὴ κατείπῃς τῷ φίλῳ,
κοὐ μὴ φοβηθῇς αὐτὸν ἐχθρὸν γενόμενον.

v. 1 Compar. Men. et Phil. 359 (Studemund 89 p. 25). v. 1. 2 Anton. Mel. 137 p. 317. 2. καὶ οὐ φοβηθήσῃ Ant. correxit Pflugkius Sched. cr. p. 25. ἵνα μὴ φοβηθῇς Usener. — condemnat Cobet. N. l. 45. cf. Wachsm. Stud. 137. voce μυστήριον sic Menander uti vix potuit.

696

ὁ γὰρ ἀδίκως τι καθ' ἑτέρου ζητῶν κακὸν
αὐτὸς προπάσχει τοῦ κακοῦ τὴν ἔκβασιν.

Compar. Men. et Phil. 360 (Studemund 107. 8 p. 27). 1. τι addidit Heinsius. condemnat Cobet. N. l. 44.

697

ὅταν ἐκ πονηροῦ πράγματος κέρδος λάβῃς,
τοῦ δυστυχεῖν νόμιζέ σ' ἀρραβῶν' ἔχειν.

Compar. Men. et Phil. 360 (Studemund 109. 10 p. 27). 2. σ' add. Rutgers. 'ἀρραβών originem a latino *arrha* habet. cf. Gell. 17, 2, 21'. Lobeck. Pathol. elem. 287. est vero iam apud Antiphanem 123, 6. cf. Herodian. II 728, 34. νόμιζέ σε ἔχειν vix potest Menandri esse. totam eclogam condemnat Cobet. N. l. 44.

698

δούλῳ γενομένῳ, δοῦλε, δουλεύων φοβοῦ·
ἀμνημονεῖ γὰρ ταῦρος ἀργήσας ζυγοῦ.

Compar. Men. et Phil. 360 (Studemund 115. 6 p. 27) et sine indicio poetae Boisson. Anecd. I 28. v. 1 monost. 138 δοῦλος γεγονὼς ἑτέρῳ δουλεύειν φοβοῦ. ac δουλεύειν etiam Boisson An., δουλογενεῖ δοῦλε initio v. 1 Comp. — tam inepta adnominatio Menandro prorsus indigna.

699

ἐλεύθερος πᾶς ἑνὶ δεδούλωται, νόμῳ,
δυοῖν δὲ δοῦλος, καὶ νόμῳ καὶ δεσπότῃ.

Compar. Men. et Phil. 360 (Studemund 118. 9 p. 27). 1. δὲ δούλω τῶ QP, corr. Rigalt. 2. δυοῖν Mein.] δύσιν QP. Phrynich. Ecl. 210. δοῦλος Rig.] δούλω QP.

700

νόμος φυλαχθεὶς οὐδέν ἐστιν ἢ νόμος,
ὁ μὴ φυλαχθεὶς καὶ νόμος καὶ δήμιος.

Compar. Men. et Phil. 361 (Studemund 144. 5 p. 29). Philistioni dat cod. Boissonad. Anecd. I 150. 'non videtur antiqui poetae esse'. Mein.

701

μὴ πάσχε πρῶτον τὸν νόμον καὶ μάνθανε.
πρὸ τοῦ παθεῖν δὲ τῷ φόβῳ προλαμβάνου.

Compar. Men. et Phil. 361 (Studemund 147. 8 p. 29). 2. δὲ Mein.] σε. 'non est antiqui poetae.' Mein. cf. Cobet. N. l. 44.

702

γυναῖχ' ὁ διδάσκων γράμματα καλῶς
ἀσπίδι δὲ φοβερᾷ προσπορίζει φάρμακον.

Menandri Disticha Parisina Studemund 1. 2 p. 35. 1. γράμματ' οὐ καλῶς ποιεῖ Grot. γράμματ' εὔμορφον καλῶς A. Rossbach. 2. δὲ add. Mein. προσπορίζει Boisson. Anecd. I 148 n. 2† προπορίζει QP. fortasse ἀσπίδι πονηρᾷ (sic Heinsius) προσπορίζων vel οὐ καλῶς ποιῶν προσπορίζει. ἀσπίς hic est *vipera*.

703

καλὴν γυναῖκ' ἐὰν ἴδῃς μὴ θαυμάσῃς·
τὸ γὰρ πολὺ κάλλος καὶ ψόγων πολλῶν γέμει.

Menandri Dist. Par. Studemund 5. 6 p. 35 et om. auctoris nomine Anton. Mel. 110 p. 186. cf. Wachsm. Stud. p. 140. condemnat Cobet. N. l. 44. 'bellissime τὸ πολὺ κάλλος opponitur ψόγοις πολλοῖς'. scribendo κακὴν γυν. paullo tolerabilior fit oppositio.

704

γνώμην ἀρίστην τῇ γυναικὶ μὴ λέγε·
γνώμῃ γὰρ ἰδίᾳ τὸ κακὸν ἡδέως ποιεῖ.

Menandri Dist. Par. Studemund 9. 10 p. 35. 1. *γνώμην κακίστην* Heinsius. *πονηρὰν* Dobraeus Adv. II 291. condemnat Cobet. N. l. 45.

705

μὴ κλᾶε τοὺς θανόντας· οὐ γὰρ ὠφελεῖ
τὰ δάκρυ' ἀναισθήτῳ γεγονότι καὶ νεκρῷ.

Menandri Dist. Par. Studemund 13. 14 p. 35. 1. *τοὺς θανόντας* Heinsius] *τὸν θανόντα.* idem 2. *ἀναίσθητον γεγονότα καὶ νεκρόν.* ut supra Rutgers. *ἀναισθήτῳ ὄντι καὶ νεκρῷ γεγονότι* QP.

706

τί τῷ θανόντι δῶρα λαμπρὰ προσφέρεις,
ἃ μετ' ὀδύνης εἴασε κοὐκ ἐχρήσατο;

Menandri Dist. Par. Studemund 17. 18 p. 36. 2. *εἴασε* Mein.] *ἔασεν* QP.

707

πράττων καλῶς μέμνησο τῆς δυσπραξίας·
ὡς γὰρ τὸ πράττειν οὕτω καὶ σκόπει.

Menandri Dist. Par. Studemund 25. 6 p. 36. v. 2 del. Dobraeus Adv. II 292. *καὶ τὸ τέλος σκ.* 'dubitanter' Studemund. non credo.

708

ἐὰν τροφὴν δοὺς τὸν λαβόντ' ὀνειδίσῃς,
ἀψινθίῳ κατέπασας Ἀττικὸν μέλι.

Menandri Dist. Par. Studemund 33. 4 p. 37. Philistioni tribuuntur in Comparatione Studemundi. 2. videtur proverbium fuisse.

709

εἰ γάμος ἦν ὁ σῴζων τὴν ἄλλου νόσον
νόσον σῴζων αὐτὸς ἀποθνῄσκει νοσῶν.

Menandri Dist. Par. Studemund 29. 30 p. 37. 1. *ἰατρὸς ἦν οὐκ οἶδε, τὴν δ' κτλ.* Studemund 'dubitanter'. 2. *νοσοῦντα* (del. v. 1) Dobr. Adv. II 292.

710

ὅταν τι μέλλῃς τὸν πέλας κακηγορεῖν,
αὐτὸς τὰ σαυτοῦ πρῶτον ἐπισκέπτου κακά.

Menandri Dist. Par. Studemund 41. 2 p. 38. 1. *μέλλῃς* Mein.] *μέλλεις* QP. *κακηγορεῖν* Mein. ed. mai.] *κατηγορεῖν*. cf. Nauck. Arist. Byz. 180. 2. *πρῶτ'* Mein. deinde fortasse *ἐπισκοποῦ*.

711

μηδέποτε πειρῶ στρεβλὸν ὀρθῶσαι κλάδον,
οὐκ ἦν ἐνεγκεῖν ὅπου φύσις βιάζεται.

Menandri Dist. Par. Studemund 45. 6 p. 38. 2. *φύσιν δ' ἐνεγκεῖν οὐ φύσις* H. Iacobi. cf. Philem. 147, 2. Diogenian. 6, 92 *ξύλον ἀγκύλον οὐδέποτ' ὀρθόν*. adesp. 182.

712

ἐπὰν ἐκ μεταβολῆς ἐπὶ κρεῖττον γένῃ,
ὅτ' εὐτυχεῖς μέμνησο τῆς προτέρας τύχης.

Menandri Dist. Par. Studemund 37. 8 p. 37. 1. *ἐκ μεταβολῆς ἐπὰν ἐπὶ τὸ κρεῖττον* non sine dubitatione Mein. 2. *προτέρας σου* QP. corr. Grotius. *ὅταν εὐτυχῇς* Mein.

713

μάτην ἄρ' οἱ γέροντες εὔχονται θανεῖν,
γῆρας ψέγοντες καὶ πολὺν χρόνον βίου.

Menandri Dist. Par. Studemund 49. 50 p. 38. 1. *ἄρ'* add. Mein. 2. idem *πολὺν χρόνον βίου*] *πολύχρονον βίον*. sunt versus Eurip. Alc. 669. 70 (*μακρὸν χρόνον β.*). sed consulto hic reliqui, quos multo probabilius sit ex Menandro excerptos esse quam plurimos alios: mutuatus est comicus ut solet a tragico.

714

ὅταν γέρων γέροντι γνώμην διδοῖ,
θησαυρὸς ἐπὶ θησαυρὸν ἐκπορίζεται.

Menandri Dist. Par. Studemund 53. 4 p. 38. 1. *τινὰ γνώμην* Grotius. *συγγνώμην* Cobet. N. l. 44, condemnato tamen versu. fortasse *συμβουλὴν διδῷ*, quamquam ne id quidem satisfacit. 2. *ἐκπορίζεται* Mein.] *ἐμπορίζεται πρᾶγμα* QP. *πρᾶγμα* del. Rutgers. requiritur *ἀνασωρεύεται* vel aliquid simile: nam cum *ἐκπορίζεται* recte coniungebatur *ἐπὶ θησαυρῷ*. si ex comoedia fragmentum est excerptum, fortasse servi est per ironiam loquentis.

715

ὁ λοιδορῶν τὸν πατέρα δυσφήμῳ λόγῳ
τὴν εἰς τὸ θεῖον ἐκμελετᾷ βλασφημίαν.

Compar. Men. et Phil. 366 (Studemund 153. 4 p. 30). 1. τὸν add. Heinsius. δυσφήμῳ Bentl.] δυσφημεῖ. 2. ἐκμελετᾷ idem] μελετᾷ. προμελετᾷ Dobr. Adv. II 285.

716

ὁ μὴ τρέφων τεκοῦσαν ἐκ τέχνης νέος
ἄκαρπος οὗτός ἐστ' ἀπὸ ῥίζης κλάδος.

Compar. Men. et Phil. 366 (Studemund 155. 6 p. 30). 2. οὗτός ἐστ' Mein.] ἐστιν οὕτως QP. fortasse ἄκαρπος ἀγαθῆς ἐστ' ἀπ. ῥ. — 1. ἐκ τέχνης, *ex opificio*.

717

ὁ προσιὼν
γέρων ἁλιεύς, παρ' οὗ τὸ φέρνιον τρίτην
ταύτην ἐπριάμεθ' ἡμέραν.

Eustathius 742, 58 φερνία δὲ ἰχθύων σπυρίδες Μένανδρος κτλ. Pollux 10, 132 τὰ ἁλιέως σκεύη φέρνιον, σπυρίς, σπυρίδιον. cf. 6, 94. Ammon. 144 φέρνιον τὸ ἁλιευτικὸν σπυρίδιον. Hesych. φ(έ)ρμια (sic) ἃς ἔνιοι ἀσίλλας, τὰς ἐκ σχοίνων πλεκομένας, καὶ ἰχθυηρὰ ἀγγεῖα, οἷον σπυρίδια. Herodian. I 360, 20. 24 προπαροξύνεται . . . ποίμνιον . . παίγνιον . . . φέρνιον ἡ σπυρὶς τῶν ἰχθύων. Alciphr. 1, 9, 2 ἐπὶ τῶν φερνίων κομίζειν τοὺς ἰχθύας. latine *sporta*. — videtur fuisse diverbium. (τίς) ὁ προσιών; *B.* γέρων κτλ.

718

εἰ μὲν δή τινα
. . πόρον ἔχεις· εἰ δὲ μή, νενόηκ' ἐγώ,
μισῶμεν ἀλλήλους.

Schol. Homer. Koen. Greg. Cor. p. 48. 9 Schaef. οὐκ ἐλλιπὲς τὸ τῆς φράσεως, ἀλλ' ἀρχαικόν. . Μένανδρος κτλ. Cramer. Anecd. Par. III 5, 1 et 274, 27 Μένανδρος κτλ. (μισῶ μὲν). ac μισῶ μὲν etiam apud Schaef. v. 1. 2 Eustathius 66, 32 Μένανδρος ὁ κωμικός κτλ. 1. εἰ μὲν οὖν | σύ τινα πόρον ἔχεις Herwerd. Obs. crit. 96. σὺ πόρον ἔχεις τιν' H. Iacobi. εἰ μὲν δή τινα | ἀπόρων πόρον ἔχεις (ictu nisi in primo pede vix tolerabili) O. Hense Lect. Stob. 21 adn. — sententia obscura. neque huc facere videtur Hesych. γευσώμεθα ἀλλήλων· πεῖραν λάβωμεν. pertinet enim ad Hom. Il. 20, 258.

719

. . . εἰρήνη γεωργὸν κἀν πέτραις
τρέφει καλῶς, πόλεμος δὲ κἀν πεδίῳ κακῶς.

Stobaeus Floril. 55, 9 *Μενάνδρου* A. Apostol. 6, 59b *Μενάνδρου κτλ.* Maximus Conf. 37, 79 p. 629 Combefis. 1. *κἂν*] *κᾶν* Voss. Hens. *καὶ* Arsen. 2. *εἰ κἂν* Maxim. *καὶ πεδίῳ* Voss. Hens. *κακῶς* Voss. Arsen. Apost. Maxim.] *κακὸς*. *ἔφυ* quod in exitu versus habent omnes del. Salmas. 'pax agricolam vel in saxis nutrit bene, bellum vel in arvo male'. Bentl.

720

παίδων ἐπ' ἀρότῳ γνησίων
δίδωμί σοὐγὼ τὴν ἐμαυτοῦ θυγατέρα.

Clemens Alex. Strom. 2, 23, 137 *γάμος μὲν οὖν ἐστι σύνοδος ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἡ πρώτη κατὰ νόμον ἐπὶ γνησίων τέκνων σπορᾷ· ὁ γοῦν κωμικὸς Μένανδρος παίδων, φησί, κτλ.* Apuleius Apol. p. 576 *ille celeberrimus in comoediis versus de proximo congruit Πωαω Νεπα ΡΟΓΟΗΙ ΗΙ CΙΟΝc ΗΙCΝΟΡeΙ.* ita cod. Flor. excerpta Lindenbr. *Πωλω Νεπω ΡΟΓΟΝΙΝΙΕΙΟΝ c ΝΙCΝΟΡΘΙ.* Procop. Epist. 135 Hercher. *πατὴρ μόνον γίνου παίδων ἐπ' ἀρότῳ γνησίων, ἡ κωμῳδία φησίν.* 1. *ἐπ' ἀρότῳ* Porson. Dobr. Ach. 234] *σπόρῳ τῶν* L. confirmant Procopius et Apuleii codices. 2. *σοι 'γὼ* Dobr.] *σοί γε*. cf. Cobet. N. l. 58. 61.

721

Gregorius Nazianz. Apol. p. 14 ed. Bas. *οὐδὲν γὰρ οὕτως ἡδὺ τοῖς ἀνθρώποις ὡς τὸ λαλεῖν τἀλλότρια.* 'ex Menandro haec petita esse, indicante Porsono ad Eurip. Orest. 228, monuit Elias Cretensis. Porsonus conicit *οὐδὲν γὰρ οὕτως ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκύ,| ὡς τοὐκλαλεῖν τἀλλότρια*'. Mein. Porsoni adnotationem frustra quaesivi.

722

ἐλεύθερόν τι τολμήσει πονεῖν,
θηρᾶν λέοντας, ῥόπαλα βαστάζειν.

Schol. Hom. Odyss. 2, 10 *οὕτω γὰρ οἱ εὐγενεῖς τῶν νέων ἐπαιδεύοντο. καὶ ὁ Μένανδρος, ἐλεύθερόν τι τόλμης εἶ πονεῖν θῆραν λέγοντας ὅπλα βαστάζειν.* plurima corr. Buttmannus, *ῥόπαλα* pro *ὅπλα* M. Haupt. Ind. Berol. 1855. 6 p. 6, ad *Pseudherculem* haec probabili coniectura referens. 'videtur falsus ille Hercules austeram vitam, qualem scilicet ipse ageret, commendasse et praecepisse ut iuvenes magna ingeniisque digna auderent Herculemque illum priorem et se alterum imitarentur'.

723

θυγάτριον, ἡ νῦν ἡμέρα δίδωσί μοι
ἢ δόξαν ἤτοι διαβολήν.

Boissonad. Anecd. III 237, Polyb. De barbar. 289, 12 Nauck. (Lex. Vindob.) *γίνεται σολοικισμὸς οὕτως ὡς παρὰ Μενάνδρῳ κτλ. ἐχρῆν γὰρ ἤτοι δόξαν ἢ διαβολήν.* cf. Lobeck. Soph. Ai. p. 146 not. Cobet. N. l. 62. 3.

724

ἀρχὴ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν
ἀγαθά, τὰ λίαν ἀγαθά.

Schol. Plat. 369 Bekk. *χαλεπὰ τὰ καλά, παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν εὐπραγίᾳ μεταβαλλομένων εἰς ὠμότητα . . . ὅθεν, οἶμαι, φησὶ καὶ Μένανδρος κτλ.* Plutarchus Mor. 1076 d *Μενάνδρῳ (δυσκολαίνουσιν) εἰπόντι θεατρικῶς κτλ.* 2. prius *ἀγαθὰ* om. Plut. scribendum est *ὦγαθέ, τὰ λίαν ἀγ.* certe *τἀγαθά* necessarium erat. cf. Cratin. 187, 2. Philon. Iud. II 20 M. *μεγίστη ἀρχὴ κακῶν, ὡς εἶπέ τις οὐκ ἄπο σκοποῦ, τὰ λίαν ἀγαθά* cont. Nauck. Mélanges gréco-rom. V 241. 2. *θεατρικῶς* locutum esse Menandrum Plutarchus dicit propter *τὸ παράδοξον* sententiae.

725

μέμφομαί σοι τοῦθ' ὅτι
χρηστά με λέγοντ' οὐκ εὖ ποιήσειν προσδοκᾷς.

Priscianus 18, 239 *Attici μέμφεται σοί καὶ σέ . . . Μένανδρος κτλ.* 2. *εὖ ποιήσειν* Bentl.] ΕΥΠΟΙΗΣΕΝ VRM. *ἐποίησεν* (O). ceterae codicum varietates apud Hertzium.

726

ἔργον ἐστί, Φανία,
μακρὰν συνήθειαν βραχεῖ λῦσαι χρόνῳ.

Stobaeus Floril. 43, 31 *τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου* 30) A. Anton. Mel. 102 p. 168. Maxim. Conf. 62, 125 p. 674 Combefis. 1. *Φανία* Gataker. Posth. 10 p. 504] *Πανία* cod. Stob. *ἀμήχανον μακρὰν κτλ.* Max. Conf. et cod. Barocc. 143 fol. 138. 2. *βραχεῖ* Gatak.] *ἐν βραχεῖ. ἐν βραχὺ* cod. Bar. — in exitu cod. Bar. et Maxim. Conf. addunt *τὸ γὰρ σύνηθες οὐδαμοῦ παροπτέον* (fr. 53). quae si continuo cum eis quae praecedunt coniuncta fuerunt, omnia ad *Ἀνδρόγυνον* pertinent.

727

λελουμένη γὰρ ἠτέρα καὶ διαφανὲς
χιτωνάριον ἔχουσα.

Eustathius 1166, 52 *χιτώνιον καὶ χιτωνάριον λεπτὸν ἔνδυμα γυναικεῖον πολυτελές. Μένανδρος κτλ. ἡτέρα* Bentl.] *ἡ ἑταίρα. λελουμένη παρῆν ἑτέρα* Naber. Mnem. nov. VIII 425.

728

. . . . . *οὐκ ἐλευθέρου φέρειν*
νενόμικα κοινωνοῦσαν ἡδονὴν ὕβρει.

Stobaeus Floril. 89, 6 *τοῦ αὐτοῦ* (*Μενάνδρου* 5) A. *μ*[ε] Vind.

729

. . . . . *οὐχὶ τὴν αὐτὴν ἔχει*
διάνοιαν αἰτῶν εἷς ἕκαστος καὶ λαβών.

Stobaeus Ecl. 2, 46, 8 Wachsm. *Μενάνδρου.* 1. *ἔχει* est in L.

730

. . . . *οὐ λυποῦντα δεῖ*
παιδάριον ὀρθοῦν, ἀλλὰ καὶ πείθοντά τι.

Stobaeus Floril. 83, 12 *τοῦ αὐτοῦ* (*Μενάνδρου* 10 et 11) A. 1. *μάλα δεῖ* AB. *μὰ Δία δεῖ σ' ἀεὶ* Mein. ed. mai. fortasse *μάλα* dittographia est vocis *ἀλλά* in v. 2. Terent. Adelph. 1, 1, 32 *pudóre et liberálitate líberos | retinére satius ésse credo quám metu.* unde ad *Adelphos* fragmentum referebat Meinekius incerta, ut ipse ait, coniectura.

731

ἄνθρωπε, πέρυσι πτωχὸς ἦσθα καὶ νεκρός,
νυνὶ δὲ πλουτεῖς.

Eustathius 1833, 58 *τὸν πτωχὸν ἀστείως νεκρῷ εἴκασεν ὁ Μένανδρος εἰπὼν κτλ.* 2. *νυνὶ* Grot.] *νῦν.*

732

κομψὸς στρατιώτης οὐδ' ἂν εἰ πλάττοι θεὸς
οὐδεὶς γένοιτ' ἄν.

Stobaeus Floril. 53, 6 *Μενάνδρου* A. *ἂν εἰ πλάττοι*] *ἂν πλάττῃ* A. *ἐὰν πλάττῃ* Gaisf. sed illud melius. 2. *οὐθεὶς* codices. videtur mulier, ut apud Lucianum Dial. meretr. 13, 4. 5, militis inmanitatem abominari.

733

ἐν νυκτὶ βουλάς, ὅπερ ἅπασι γίνεται,
διδοὺς ἐμαυτῷ.

Etymolog. Gud. 222, 40 *εὐφρόνη, ἡ νύξ, παρὰ τὸ εὖ φρονεῖν ἐν αὐτῇ, ὡς Μένανδρος κτλ.* indic. Nauck. Philol. IIII 360. Etymol. m. 399, 51 *ὁ χρησμός 'νὺξ καὶ βουλή'*, ubi cod. Sorb. Gaisf. *ὡς Μένανδρος· ἐν νυκτὶ βουλή.* monost. 150 *ἐν νυκτὶ βουλὴ τοῖς σοφοῖσι γίνεται.* Liban. IIII 878, 26 R. *τὸν ἁπανταχῇ περιφερόμενον τίς οὐκ οἶδε λόγον, ὅς φησι δεῖν ἐν νυκτὶ βουλῆς ἔχεσθαι.* et IIII 881, 18 *τὴν παροιμίαν ἐποίησε, τὰς βουλὰς εἰς τὸν τῆς νυκτὸς ἄγειν καιρόν.* cf. etiam Zenob. 3, 97. Diogenian. Vind. 2, 46 et utrubique Leutsch. ac iam Herodot. 7, 12 *νυκτὶ δὲ βουλὴν διδοὺς (Ξέρξης) εὕρισκέ οἱ οὐ πρῆγμα εἶναι στρατεύεσθαι.*

734

ἃ γὰρ μεθ' ἡμέραν τις ἐσπούδασε,
ταῦτ' εἶδε νύκτωρ.

Schol. Hom. Il. 2, 80 cod. Par. 2556 ap. Cramer. Anecd. Par. III 148, 21 (*Νέστωρ*) *πιστεύσας τῷ* (*τοῦ Ἀγαμέμνονος*) *ὀνείρῳ, ὁποῖόν τι Μένανδρος ἐπεφώνει εἰπὼν κτλ.* 1. *πάνυ τις* Mehler. Mnem. I 145. *τις ἐσπούδαζ' ἔχων* Piccolos. *ἐξεσπούδακε* Mein. quod verbum me legere non memini.

735

Plutarchus Mor. 524 e *τήν γε χρηματικὴν* (*πενίαν*), *ὥς φησιν ὁ Μένανδρος, εἷς ἂν φίλος ἀπαλλάξειεν εὐεργετήσας.* cf. fr. 282. aliud tamen fragmentum, cum illius sententiae opportunitas saepius sine dubio veniret, respicere credo Plutarchum. fortasse Menander scripsit

ταύτην ἀπαλλάξειεν εἷς τις ἂν φίλος
εὐεργετήσας.

736

. . . . εὐκαταφρόνητος τῇ στολῇ
εἴσειμι, καὶ ταῦτ' εἰς γυναῖκας.

Schol. Apoll. Rhod. 1, 724 *ἄοπλος ὁ Ἰάσων εἰς τὴν Ὑψιπύλης εἰσέρχεται. ἀνὴρ γὰρ ὢν τὰς γυναῖκας οὐ δέδοικεν. καὶ Μένανδρος κτλ.* loqui videtur aliquis propter vilem vestitum in mulierum coetum intrare verens (Mein.).

737

πᾶς ὁ μὴ φρονῶν
ἀλαζονείᾳ καὶ ψόφοις ἁλίσκεται.

Stobaeus Floril. 22, 12 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου 11) A.

738

οὐκ ἔστ' ἀνοίας οὐδέν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
τολμηρότερον.

Stobaeus Floril. 4, 35 Μενάνδρου A. Anton. Mel. 79 p. 137. Cramer. Anecd. Ox. IIII 254, 22. Maxim. Conf. 40, 86 p. 634 Combefis. οὐδέν om. Voss.

739

ὦ νύξ, σὺ γὰρ δὴ πλεῖστον Ἀφροδίτης θεῶν
μετέχεις μέρος.

Plutarchus Mor. 318 d πλεῖστον γὰρ Ἀφροδίτης οὐ νύξ, κατὰ Μένανδρον, ἀλλὰ τύχη μετέσχηκεν. idem Mor. 654 d ὁ Ἐπίκουρος παρὰ πᾶν δίκαιον ἀφαιρεῖ τὴν Ἀφροδίτην τῆς νυκτός. καίτοι κράτιστον (πλεῖστον Wyttenb.) αὐτῇ θεῶν μετεῖναί φησιν ἐρωτικὸς ἀνὴρ Μένανδρος. Schol. Theocr. 2, 10 δεῖ δὲ τοῖς κλεπτομένοις ἔρωσι σιγῆς καὶ νυκτός. Μένανδρος ὦ νύξ, σοὶ γὰρ δεῖ πλεῖστον Ἀφροδίτης (δὴ — Ἀφροδίτη P 2835. σὺ γὰρ δὲ Ambros. Ziegler p. 19). Philostr. Vit. soph. 1, 5 p. 518 ὦ νύξ, σὺ γὰρ δὴ πλεῖστον μετέχεις σοφίας μέρος θεῶν. unde recte Meinekius quod supra scripsimus elicuit, nisi quod paullo probabilius in ed. 1 Ἀφροδίτης μέρος| μετέχεις θεῶν. Grotius ὦ νύξ, σὺ γὰρ δὴ πλ. Ἀφρ. ἔχεις. de syntaxi Heindorf. Plat. Soph. 235 a.

740

μαρτύρομαι, ναὶ μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονὶ
καὶ τὰς θύρας.

Suidas ναὶ μὰ τόν . . . οἱ ἀρχαῖοι οὐ προπετῶς κατὰ τῶν θεῶν ὤμνυον, ἀλλὰ κατὰ τῶν προστυγχανόντων, ὡς καὶ Μένανδρος κτλ. 1. ναὶ μὰ τὸν Mein.] τόν. Μένανδρος μαρτυρεῖ· 'ναὶ μὰ τὸν κτλ.' Schroeder. Progr. Mariaeins 1845. sed cf. Arist. Nub. 495. 1222. 1297. Av. 1031. Ran. 528 cet. τουτονὶ Mein.] τοῦτον. μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτονί est Arist. Thesm. 748. 2. καὶ τὰς θυγατέρας Naber. Mnem. nov. VIII 425. at nusquam Apollo Musarum pater fuisse dicitur. — significari videtur Apollo ἀγυιεύς, cuius prope ianuam erat ara. cf. 45. 748. Arist. Vesp. 875. Preller. Myth. gr.^{2} I 211.

741

δεδράμηκά σοι
δρόμον τοιοῦτον οἷον οὐδεὶς πώποτε.

Etymolog. m. 316, 48 et Zonaras 618 *ἔδραμον...ἐξ οὗ καὶ τὸ παρὰ Μενάνδρῳ οἷον κτλ.* *τοιοῦτον* om. Etym.

742

τὸν τῇ φύσει
οἰκεῖον οὐδεὶς καιρὸς ἀλλότριον ποιεῖ.

Stobaeus Floril. 84, 2 *Μενάνδρου* Vindob. deest in A. *Εὐριπίδου* Trinc., cuius non esse anapaestus docet in quinta sede. cf. etiam Nauck. Tr. gr. fr. p. XI.

743

μικροῦ μὲν ἀρραβῶνά με
ἔπεισεν εὐθὺς καταβαλεῖν.

Etymolog. m. 148, 52 *ἀρραβὼν ἡ ἐπὶ ταῖς ὠναῖς παρὰ τῶν ὠνουμένων διδομένη προκαταβολὴ ὑπὲρ ἀσφαλείας. Μένανδρος κτλ.* utitur sic aliquotiens Plautus in Mostellaria. *με* Mein.] *μ'*. 'non multum afuit quin mihi persuaderet ut —'.

744

πάντα γὰρ
ταῖς ἐνδελεχείαις καταπονεῖται πράγματα.

Stobaeus Floril. 29, 19 *Μενάνδρου* A. *ἐνδελ.* AB Voss. Hens.] *ἐντελ.* de quarum vocum discrimine cf. Naek. Choeril. p. 169 sq.

745

ἔστι δὲ
γυνὴ λέγουσα χρήσθ' ὑπερβάλλων φόβος.

Stobaeus Floril. 73, 2 *Μενάνδρου* A. *δὲ* om. Voss. Hens. quid sibi velit *φόβος* non exputo.

746

οὐ πάνυ
εἴωθ' ἀληθὲς οὐδὲ ἓν λέγειν γυνή.

Stobaeus Floril. 73, 59 *Μενάνδρου* A.

747

ἄνθρωπον ἐξαλλάξομεν κακόν τί σοι
δώσοντα.

Zonaras 767 *ἐξαλλάξαι ἀντὶ τοῦ τέρψαι. Μένανδρος κτλ.* Bekker. Anecd. 96, 1 *ἐξαλλάξαι..ἀντὶ τοῦ τέρψαι. Μένανδρος· ἄνθρωπον ἐξαλλάξομεν.* Phrynich. Epit. 363 *ἐξαλλάξαι, τὸ τέρψαι καὶ παραγαγεῖν εἰς εὐφροσύνην ... οὐ χρῶνται οἱ δόκιμοι. Φιλιππίδης δὲ* (35) *καὶ Μένανδρος αὐτῷ χρῶνται.* cf. Anaxandr. 20. *κακὸν δώσοντα,* ut Antiphan. 211, 4. — per interrogationem effert H. Iacobi.

748

καθεδοῦμαι δ' ἐνθαδὶ τὸν Λοξίαν
αὐτὸν καταλαβών.

Zonaras 1170 *καθεδοῦμαι...καὶ Μένανδρος κτλ.* cf. Epimerism. Hom. 255, 22. Plaut. Most. 5, 1, 45 *ego interim aram hanc óccupabo.* *αὐτὸν*] *τοῦτον* Mein., qui aram illam Apollinis Loxiae nomine nuncupatam fuisse (cf. 740) docet coll. Phot. Bibl. 535, 33 *τὸν βωμὸν ἀγυιὰν* (*Ἀγυιᾶ ἢ* Mein.] *Λοξίαν ἐκάλουν, τὴν τοῦ θεοῦ προσηγορίαν νέμοντες τῷ βωμῷ.* ac Phot. lex. *Λοξίας· εἰώθασι τὸν πρὸ τῶν θυρῶν ἱδρυμένον βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος Λοξίαν καὶ Ἀπόλλω προσαγορεύειν καὶ Ἀγυιᾶ.*

749

ὡς ἡδὺ πρᾶος καὶ νεάζων τῷ τρόπῳ
πατήρ.

Stobaeus Floril. 83, 13 *Μενάνδρου* A. Plaut. Mil. glor. 3, 1, 67 *me ut fateáre faciam esse ádulescentem móribus.* *νεάζειν* ceteroquin comicis ignotum.

750

Bekker. Anecd. 1316 *ὁ Μένανδρος οὐκ ἔχω οὔτε ἅλας οὔτε ὄξος οὔτ' ὀρίγανον. οὐκ ἔχω γὰρ οὔθ' ἅλας | οὔτ' ὄξος οὔτ' ὀρίγανον* Mein.

751

εἰ μὴ γαμεῖς γάρ, ἔσχατον νόμιζέ με
Μυσῶν.

Schol. Rhes. 244 *Μένανδρος κτλ.* 2. *φρυγῶν μυσῶν* A. *Φρύγ' ὄντα Μυσῶν* Cobet. Mnem. nov. II 298. ubi tamen nescio quomodo *νομίζειν* coniungi potuerit cum participio 'servus de gente

sua iocatur, dum erili filio promittit se puellae quam amat copiam ei facturum'. Cob. — cf. Magnet. 5. Philem. 77.

752

οὐκ ἄρα φροντίζει τις ἡμῶν ἢ μόνος
θεός.

Theophilus Autol. 2, 8 *Μένανδρος κτλ.* '*μόνος* fortasse Theophili est'. Mein.

753

. . . . *τὸν νοῦν ἔχων ὑποχείριον*
εἰς τὸν πίθον δέδωκα.

Galenus V 412 Kuehn. *ὅταν μνημονεύῃ (Χρύσιππος) τοῦ Μενανδρείου ἔπους, ἐν ᾧ φησι κτλ., φανερῶς κἀνταῦθα μαρτυροῦσαν ἀπόφασιν τῇ παλαιᾷ δόξῃ παρατίθεται.* indic. Bergkius. *ὑποβρύχιον* (sic Naber.) *τὸν νοῦν ἔχων εἰς τὸν πίθον δέδυκα* Cobet. Mnem. nov. I 353. Diogenis dolium videtur significari: sed non satis intellego.

754

. . *φιλόνικος δ' ἐστὶ καὶ μία γυνὴ*
εἰς μῆνιν.

Schol. Aeschin. 2, 179 *γυναικείῳ ἀνθρώπῳ τὴν ὀργήν· δοκοῦσιν αἱ γυναῖκες πικραὶ σφόδρα εἶναι περὶ τὸ ὀργίζεσθαι. διὸ καὶ Μένανδρός φησι κτλ.* Aristaen. Epist. 2, 20 *ὡς φιλόνεικος, εἶπεν, ὑπάρχεις καὶ λίαν γυνή, ὡς ἀτεράμων, ὦ γῆ καὶ θεοί.* unde Herwerd. Stud. crit. 89. 90 del. verbis *εἰς μῆνιν* pro *μία* scr. *λίαν. καὶ πικρὰ* Schneidewin. *κἀγρία* H. Saupp. *Σιμία* Mein. voce *μῆνις* Menander usus est fr. 585 et plus semel Plato philosophus.

755

μικρὰς τίθημι συμβολὰς ἀκροώμενος.

Athenaeus 6, 270 d *εἰ δὲ λουσάμενοι λογάρια δειπνοῦμεν, μικρὰς — ἀκροώμενος, κατὰ τὸν Μένανδρον.* Bentleius etiam priora Menandro tribuens *εἰ λουσάμενοι λογάρια δειπνοῦμεν φίλοι, κτλ.* cf. Mein. Anal. Ath. 119. *μακρὰς* Cobet. V. l.² 204 conl. Poll. 6, 12 *ἀσύμβολοι ἀπὸ συμβολῶν, ἀφ' ὧν οἱ Ἀττικοὶ μακρὰς διδόναι συμβολὰς ἔλεγον ἀντὶ τοῦ μεγάλας.* idem N. l. 91 adfert Machon. Athen. 13, 580 d *μακρὰς πράττειν συμβολάς.* sed si dixerunt Attici *μακρὰς συμβολὰς τιθέναι,* contrarias dixerunt *μικράς,* neque inepta haec est sententia '*exiguam stipem* pendo audiens', i. e. non magnus labor est audiendi, ubi boni aliquid audire possis.

756

ὄνειδος αἰσχρὸς βίος ὅμως κἂν ἡδὺς ᾖ.

Plutarchus Mor. 21 c ὁ *Μένανδρος . . . τὴν θρασύτητα τῆς ἀκολασίας ἐξέκοψεν εἰπών κτλ.* Stobaeus Floril. 6, 26 *τοῦ αὐτοῦ* (*Μενάνδρου* 25) A.

757

οὐδεὶς γὰρ ἀγαπῶν αὐτὸς ἀμελεῖθ' ἡδέως.

Plutarchus Mor. 491 c *τὸ δὲ Μενάνδρειον ὀρθῶς ἔχον ὡς κτλ.* sine auctoris nomine idem 95 d. *γὰρ* om. 491.

758

ὦ παῖ, σιώπα· πόλλ' ἔχει σιγὴ καλά.

Apostolius 18, 62 a (Ars.) *Μενάνδρου ἡ παραίνεσις.* Plutarchus Mor. 502 e *εἴπωμεν πρὸς τὸν ἀδόλεσχον κτλ.* Stobaeus Floril. 33, 3 *Σοφοκλέους Ἀλεάσι* (*Ἀλεάδαις*) Gesner. de A nihil Gaisf. cf. Soph. fr. 79 N. *σιγὴ*] *σιωπὴ* Apostol. et Stob. — mihi tam vulgaris sententia facile utrique poetae videtur se offerre potuisse: neque video cur Menandro eam tribui posse neget Cobet. N. l. 53. *σιγή* (-ῇ) est Arist. Pac. 53. Eccl. 1088.

759

ἔθυον οὐ προσέχουσιν οὐδέν μοι θεοῖς.

Plutarchus Mor. 1102 b *θύσας δὲ ἄπεισι λέγων τὸ Μενάνδρειον κτλ.* *Μενάνδρειον* Reisk.] *μὲν ἀνδρεῖον.*

760

εἷς ἐστι δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.

Liban. II 88, 11 *νοῦν εἶχε Μένανδρος ὁ Διοπείθους, καὶ πλεῖστα τοῖς οἰκέταις ἄρα τοῖς αὑτοῦ δεδουλευκὼς οὕτως ἔσχεν εἰπεῖν τὸ κτλ.* Aristid. II 204 Dindf. *τὸ τοῦ κωμῳδιοποιοῦ βεβαίως καὶ παγίως ἔχει ὡς ἄρ' εἷς εἴη τῆς οἰκίας δοῦλος ὁ δεσπότης.* ubi schol. 519, 25 *ὁ κωμικὸς σχετλιάζων τοῦτο εἰσάγει, ὅ τε Ἀριστοφάνης καὶ ὁ Μένανδρος.* etiam Aristophanis fragmentis adnumerandum esset, nisi scholiasta videretur dubitasse Aristophanem Aristides diceret *τὸν κωμῳδιοποιόν*, an Menandrum. ceterum cf. monost. 168. Aphthon. Walz. Rhet. II 23, 24. 594, 3.

761

ὡς χαρίεν ἔστ' ἄνθρωπος, ὅταν ἄνθρωπος ᾖ.

Galen. IX 815 Kuehn. *τοιοῦτον δ' ἐστὶ καὶ τὸ παρὰ τῷ κωμικῷ· καὶ σπάνιόν ἐστ' ἄνθρωπος ὅταν ἄνθρωπος* (om. ᾖ). Stobaeus Floril. 5, 11 sine lemmate, sed coniunct. cum 9 *Μενάνδρου· ἢ χ. ἔστ' ἄνθρ. ἂν ἄνθρ. ᾖ.* Clemens Alex. Strom. 8, 3, 5 *οὕτω τοι καὶ ὁ κωμικὸς ἔλεγεν· ὡς χαρίεις ἐστὶν ἄνθρ., ἔστ' ἂν ἄνθρ. ᾖ.* nullo auctoris indicio Etym. m. 824, 41 (*τὸ ὡς σημαίνει*) *βεβαίωσιν· ὡς χαρίσοιτ' ἄνθρωπος ἀνθρώποισι.* monost. 562 *ὡς χαρίεις ἐστὶν ἄνθρ., ὅταν υἱὸς ᾖ.* cf. Walz. Rhet. VIII 480, 3 (*χάριεν — ὅς τ' ἄνθρ.*). 517, 3 (*χάριεν — ὅταν*). cf. Dobr. Adv. II 286. Mein. IIII 372. M. Haupt. Opusc. III 608. Cobet. Mnem. nov. III 29. XII 443.

762

ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἐστιν ἐν ἑκάστῳ θεός.

Gnom. monost. 434. Plutarchus Mor. 999 e *καθάπερ Μένανδρος· ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ὁ θεός.* ac sic sine auctoris nomine Iamblich. Protr. p. 138. Nemes. Nat. hom. p. 321 *Εὐριπίδης καὶ Μένανδρος τὸν νοῦν ἐν ἑκάστῳ φασὶ προνοεῖν ἑκάστου.* Tzetzes Exeg. Il. p. 53, 6 *ὁ Μένανδρος πάλιν φησὶν κτλ.* (om. *ἐν*). plura praebet Nauck. Eur. fr. 1007. cf. eiusdem Arist. Byz. 280 n. 13.

763

ὑπεδεξάμην, ἔτικτον, ἐκτρέφω, φιλῶ.

Demetr. De eloc. 193. 4 *διὰ τοῦτο καὶ Μένανδρον ὑποκρίνονται λελυμένον ἐν τοῖς πλείστοις, Φιλήμονα δὲ ἀναγινώσκουσιν. ὅτι δὲ ὑποκριτικὸν ἡ λύσις παράδειγμα ἐγκείσθω τόδε κτλ.* cum Menandrum dixerit asyndeto saepissime uti et ecloga praestantissimum praebeat asyndeti exemplum, dubitari non potest quin sit Menandri. — *ὑπεδεξάμην* K.] *ἐδεξάμην.* nam *δέξασθαι* est *alienum accipere*, *ὑποδέχεσθαι concipere.* Pollux 2, 6 *ὑποδέξασθαι, κυῆσαι, γεννῆσαι, τεκεῖν.* Xen. Mem. 2, 2, 5 *ἡ γυνὴ ὑποδεξαμένη φέρει.* Plat. Menex. 237 c *τῆς τεκούσης καὶ θρεψαμένης καὶ ὑποδεξαμένης.* Aelian. N. an. 9, 5 (*ἡ φύσις προτιμᾷ*) *τοῦ ὑποδεχομένου τὸ σπεῖρον. φιλῶ* Cobet. N. l. 92] *φίλε.*

764

Κορινθίῳ πίστευε καὶ μὴ χρῶ φίλῳ.

Anthol. Palat. 11, 438. '*πίστει τε* Both. '*μὴ πίστευε μηδὲ χρῶ*' interpretatur Mein. ed. min. xxi conl. Theocr. Epigr. 6, 6.

fortasse *Κορίνθιον ὑπόπτευε.* de ictu insolentiore cf. Aristoph. fr. 320, 14.

765

ἀσπίδιον ἐπριάμην τι καὶ μαχαίριον.

Stephanus Byz. *Ἀσπίς . . . ἔστι δὲ τοῦτο* (*ἀσπιδιώτης*) *παρὰ τὸ ἀσπίδιον. Μένανδρος κτλ.*

766

φοβούμενοι τὸ θεῖον ἐπὶ τοῦ σοῦ πάθους —

Nemesius Nat. hom. p. 179 *φυσικῶς ὁρῶντές τινας πάσχοντας συστελλόμεθα, ὡς εἴρηται καλῶς καὶ Μενάνδρῳ τό κτλ.* *ἀπὸ* Nauck. Arist. Byz. 242. fortasse adiciendum *συστελλόμεσθα.*

767

μισῶ πονηρόν, χρηστὸν ὅταν εἴπῃ λόγον.

Stobaeus Floril. 2, 5 *Μενάνδρου* A. monost. 352. Anton. Mel. p. 278, 12. *ὅταν* Stob. Ant.] *ἂν*. cf. G. Kaibel. Epigr. p. xxiii n. 1117a. W. Meyer. Urbin. Gnomol. p. 426 n. 26.

768

ἀσυλλόγιστόν ἐστιν ἡ πονηρία.

Stobaeus Floril. 2, 6 *Μενάνδρου* A. monost. 50.

769

ἅπαντα δοῦλα τοῦ φρονεῖν καθίσταται.

Stobaeus Floril. 3, 11 *Μενάνδρου* A. Apostol. 3, 63b *Μενάνδρου.* Maxim. Conf. 2, 11 p. 134 Combefis. Anton. Mel. 26 p. 38. *τοῦ* A Voss. Ant.] *τῷ.*

770

τυφλόν τι τἀνόητον εἶναί μοι δοκεῖ.

Stobaeus Floril. 4, 13 *Μενάνδρου* A. *ἡ τύχη* | *τυφλόν τι κἀν.* Herwerd. Obs. crit. 123.

771

ἀνδρὸς τὰ προσπίπτοντα γενναίως φέρειν.

Stobaeus Floril. 7 p. 98 Gesner. monost. 13. om. Grotius, Gaisfordus, Meinekius in ed. Stob.

772. 773. 774

δίκαιος ἂν ᾖς, τῷ τρόπῳ χρήσει νόμῳ.
χρηστοῦ πρὸς ἀνδρὸς μηδὲν ἐννοεῖν κακόν.
δίκαιος ἀδικεῖν οὐκ ἐπίσταται τρόπος.

Stobaeus Floril. 9, 9 *Μενάνδρου* A (sic coniuncta). ad v. 1 *μεναvδρ*, ad 2 et 3 *τοῦ ἀντ* Voss. Hens. Maxim. Conf. 5, 23 p. 545 Combefis. 1. monost. 135. 3. monost. 136. 2. *ἐννοεῖν* Arsen. *ἐννόει* (*ν* et accent. circumfl. supra scr.) Voss. Hens. *ἐννόει* B[1] Trinc. *ὑπονόει* AB[2]. *ὑπονοεῖν* Maxim.

775

τὸ μηδὲν ἀδικεῖν πᾶσιν ἀνθρώποις πρέπει.

Stobaeus Floril. 9, 10 *Μενάνδρου* A. *μηδὲν* A] *μὴ* Trinc. *μὴ ἀδικεῖν ἅπασιν* Mein. ed. mai.

776

λέγεις, ἃ δὲ λέγεις ἕνεκα τοῦ λαβεῖν λέγεις.

Stobaeus Floril. 10, 6 *Μενάνδρου* A. Maxim. Conf. 12, 35 p. 571 Combefis.

777

κρεῖττον δ' ἑλέσθαι ψεῦδος ἢ ἀληθὲς κακόν.

Stobaeus Floril. 12, 5 *Μενάνδρου* A. Maxim. Conf. 35, 77 p. 625 Combefis. Anton. Mel. 45 p. 69. *δ'* om. A Voss. Max. unde *λέγεσθαι* Nauck. *ψεῦδος*] *κέρδος*, sed in marg. *ψεῦδος* m.[1] Voss. Hens. *ψευδὲς* Herwerd. Obs. crit. 97. *δέχεσθαι ψευδὲς* Naber. Mnem. nov. VIII 425.

778

ἦ πού τι χαλεπόν ἐστι τὸ ψευδῆ λέγειν.

Stobaeus Floril. 12, 9 *Μενάνδρου* A. *Εὐριπίδου* Trinc. *τι* add. Grot. — potuit uterque ea sententia uti. loquitur homo probus, invitus ad mentiendum adgrediens.

779

ὁ πολὺς ἄκρατος ὀλίγ' ἀναγκάζει φρονεῖν.

Stobaeus Floril. 18, 4 *Μενάνδρου* A. Clemens Alex. Paed. 2, 2, 22 *ὁ γὰρ ἄκρατος κατὰ τὸν κωμικὸν ὀλίγ' ἀναγκ. φρ.* monost. 420. Maxim. Conf. 30, 69 p. 617 Combefis. Anton. Mel. 68 p. 116.

Varro Sat. 7, 1 Oehler. (Mein. V ccxcix) *non mirum si caecutis: aurum enim non minus praestringit oculos quam ὁ πολὺς ἄκρατος.*

780

ὅσος τὸ κατέχειν ἐστὶ τὴν ὀργὴν πόνος.

Stobaeus Floril. 20, 19 *Μενάνδρου* Trinc. deest in A. cf. Philem. 185.

781

συγκέχυκε νῦν τὴν πίστιν ὁ καθ' ἡμᾶς βίος.

Stobaeus Floril. 28, 7 *Μενάνδρου* A. *νῦν*] *δὴ* Voss.

782

ἀπερυθριᾷ πᾶς, ἐρυθριᾷ δ' οὐδεὶς ἔτι.

Stobaeus Floril. 32, 1 *Μενάνδρου* Trinc. de A nihil Gaisf. deest lemma in Voss. Hens. — Plut. Mor. 547 b *δεῖ ἐρυθριᾶν ἐπαινούμενον, οὐκ ἀπερυθριᾶν* (Mein. 1).

783

οὐδὲν σιωπῆς ἐστι χρησιμώτερον.

Stobaeus Floril. 33, 2 *Μενάνδρου* Voss. Hens. (*μεναν* with *δρ* above). Trinc. de A nihil Gaisf. *οὐθὲν* codices (praeter Urbin. W. Meyeri p. 442 n. 15).

784

οὐδεὶς πονηρὸν πρᾶγμα χρηστὸς ὢν ποιεῖ.

Stobaeus Floril. 37, 1 *Μενάνδρου* A. *οὐδεὶς* A et Voss.[1]] *οὐθείς. ποεῖ* Trinc.

785

ὡς ἡδὺ συνέσει χρηστότης κεκραμένη.

Stobaeus Floril. 37, 2 *τοῦ αὐτοῦ* A.

786. 787. 788

ὁ χρηστός ἐστι πολλαχοῦ σωτήριος.
τὸ χρηστὰ πράττειν ἔργον ἔστ' ἐλευθέρου.
μέγιστον ἀγαθόν ἐστι μετὰ νοῦ χρηστότης.

Stobaeus Floril. 37, 6. 7. 8 *τοῦ αὐτοῦ* (*Μενάνδρου* 5) ter A. 1. *πανταχοῦ* Floril. Monac. 110 (Mein. Stob. IIII 275, 21).

789

κἂν ταῖς ἀπορίαις ἔσθ' ὁ χρηστὸς χρήσιμος.

Stobaeus Floril. 37, 12 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου 11) A. χρήσιμος AB²] χρήσιμον.

790

τὸ δοκεῖν διαβολὴν ἔσχε μείζω τοῦ ποιεῖν.

Stobaeus Floril. 42, 5 τοῦ αὐτοῦ (Μενάνδρου 4) Trinc. etiam A, de cuius errore cf. 576. μεταβολὴν ἔχε Voss.

791

κοινὸν ἀγαθὸν τοῦτ' ἐστί, χρηστὸς εὐτυχῶν.

Stobaeus Floril. 43, 23 Μενάνδρου A. monost. 681. ἀγαθὸν τοῦτ' ἐστί Dobr. Arist. Eccl. 70 p. 142] ἀγαθόν ἐστι τοῦτο. δὲ καλόν ἐστι monost. ἀγαθὸν δὲ τοῦτο Gaisf. γὰρ ἀγαθόν ἐστι Mein.

792

οὐκ ἔστι τόλμης ἐφόδιον μεῖζον βίου.

Stobaeus Floril. 51, 20 Μενάνδρου A. βίῳ Salmas. ap. Grot. — militi vel parasito apta sententia.

793

οὐκ ἔστι τόλμης ἐπιφανεστέρα θεός.

Stobaeus Floril. 51, 25 Μενάνδρου A. '*nullum praesentius numen*'. Cleric. — cf. Cobet. N. l. 26.

794

ἀγροῖκος εἶναι προσποιεῖ πονηρὸς ὤν.

Stobaeus Floril. 56, 9 Μενάνδρου A. προσποιεῖ A] προσποιῇ. est pers. 2.

795

ἔχει τι τὸ πικρὸν τῆς γεωργίας γλυκύ.

Stobaeus Floril. 57, 9 Μενάνδρου A. τι τὸ A] τι πικρὸν τὸ Bentl.

796

λυπεῖ με δοῦλος μεῖζον οἰκέτου φρονῶν.

Stobaeus Floril. 62, 5 Μενάνδρου A. 'qui supra servum sapit'.

monost. 323 *λυπεῖ με δοῦλος δεσπότου μεῖζον φρονῶν*, 'qui dominum contemnit'.

797

ὀργὴ φιλούντων ὀλίγον ἰσχύει χρόνον.

Stobaeus Floril. 63, 20 *Μενάνδρου* A. monost. 410 (*φιλοῦντος μικρὸν*). Terent. Andr. 3, 3, 23 *amántium ira amóris integrátio est*, unde Clericus Menandri versum ad *Andriam* referebat.

798

μόνος ἔστ' ἀπαρηγόρητον ἀνθρώποις ἔρως.

Stobaeus Floril. 64, 3 *Μενάνδρου* A (cohaeret cum ecl. 5, cui perperam adscr. *Μενάνδρου*). *Μενάνδρου* etiam Voss. Hens. *μόνος* A] *μόνον. ἀπαρ.* 'quod adloquio flecti non possit'.

799

μηδέποτε γήμῃ μηδὲ εἷς εὔνους ἐμοί.

Stobaeus Floril. 68, 10 *Μενάνδρου* A. monost. 684.

800

ἔργον γυναικὸς ἐκ λόγου πίστιν λαβεῖν.

Stobaeus Floril. 73, 4 *Μενάνδρου* A. scr. *ἀργὸν γυν. κτλ.* nam non *difficile*, sed *inutile est* cet. cf. Arist. Ran. 1498 et quem ibi exscripsimus Isocr. 4, 44. Aristot. Pol. 7, 12 extr. *τὸ διατρίβειν νῦν ἀκριβολογουμένους καὶ λέγοντας περὶ τῶν τοιούτων ἀργόν ἐστιν.*

801

ὡς ἔστ' ἄπιστον ἡ γυναικεία φύσις.

Stobaeus Floril. 73, 7 *Μενάνδρου* A. monost. 560 (*ἄπιστος*). hanc quoque sententiam ex Euripide sumpsit Iph. T. 1298 *ὁρᾶτ', ἄπιστον ὡς γυναικεῖον γένος* (Toeppel. Progr. Neobr. 1857, 25).

802

πολὺ χεῖρόν ἐστιν ἐρεθίσαι γραῦν ἢ κύνα.

Stobaeus Floril. 73, 44 *Μενάνδρου* A. *χειρότερον* Trinc.

803

φύσει γυνὴ δυσάνιόν ἐστι καὶ πικρόν.

Stobaeus Floril. 73, 46 *Μενάνδρου* A. Harpocratio 64, 1 *δυσάνιος . . ὁ ἐπὶ παντὶ ἀνιώμενος, κἂν μικρὸν καὶ εὐκαταφρόνητον*

ἢ . . ἐχρήσατό που τῷ ὀνόματι καὶ Μένανδρος. 'respicere videtur etiam Hesychius λυσανίας· ὁ λύων τὰς ἀνίας. καὶ δυσάνιος γυνή, ἡ ἐπὶ τοῖς τυχοῦσιν ἀχθομένη.' Mein. — δυσάνιον Vind. A Voss.] δυσήνιον.

804

ὅπου γυναῖκές εἰσι, πάντ' ἐκεῖ κακά.

Stobaeus Floril. 73, 58 Μενάνδρου A Voss. Hens. monost. 623 et 694.

805

νόμος γονεῦσιν ἰσοθέους τιμὰς νέμειν.

Stobaeus Floril. 79, 26 Μενάνδρου A. monost. 378. Apostol. 12, 4c Σοφοκλέους (Φιλήμονος Z). at Arsenii auctoritas etiam minor est quam vel Stobaei.

806

δίκας γραφόμενος πρὸς γονεῖς μαίνει, τάλαν.

Stobaeus Floril. 79, 32 Μενάνδρου A. μαίνῃ codices.

807

ἡδὺς πατὴρ φρόνησιν ἀντ' ὀργῆς ἔχων.

Stobaeus Floril. 83, 10 Μενάνδρου A. monost. 669 (ἡδύ γε, quod probat Cobet. Mnem. VIIII 138. cf. 809. 814).

808

υἱὸς δ' ἀμείνων ἐστὶν εὐνοίᾳ πατρός.

Stobaeus Floril. 83, 11 τοῦ αὐτοῦ A.

809

ἡδύ γ' ἐν ἀδελφοῖς ἐστιν ὁμονοίας ἔρως.

Stobaeus Floril. 84, 1 Μενάνδρου A. ἡδύ Porson. Misc. 194] ὡς ἡδύ. ἀδελφοῖς ἐστιν] ἀδελφοῖσιν B.

810

αἰσχυνόμενος αἴσχιστα πενίαν ἂν φέροις.

Stobaeus Floril. 95, 6 Μενάνδρου A. sine auctoris nomine Plut. Mor. 128a. ἂν add. Pors. Eur. Or. 485. φέροις A] φέρεις.

811

ἄνθρωπος· ἱκανὴ πρόφασις εἰς τὸ δυστυχεῖν.

Stobaeus Floril. 98, 7 *Μενάνδρου* A. cf. Philem. 194, 2.

812

πειρῶ τύχης ἄνοιαν ἀνδρείως φέρειν.

Stobaeus Floril. 108, 5 *Μενάνδρου* A. monost. 707 (*εὐχερῶς*). Chaeremoni (38 N., cf. Eurip. fr. 174 N.) adsignat Dobr. Adv. II 360, Menandro vero 108, 3 (cf. fr. 1083).

813

ἄνθρωπος ἀτυχῶν σῴζεθ' ὑπὸ τῆς ἐλπίδος.

Stobaeus Floril. 110, 4 *Μενάνδρου* A. monost. 643 (*ἀνὴρ ἀτυχῶν δὲ*). *σῴζεται ταῖς ἐλπίσιν* A²B mrg. et monost.

814

ἡδύ γε φίλου λόγος ἐστὶ τοῖς λυπουμένοις.

Stobaeus Floril. 113, 11 *Μενάνδρου* A. *λόγος φίλου 'στί* Porsonus Misc. 195.

815. 816. 817

ἐπὶ τοῦτ' ἐγένοντο πάντες, ἐνθάδ' ἥξομεν.
ἀνθρωπίνως χρὴ τὰς τύχας φέρειν, ξένε.
τὰ κοινὰ κοινῶς δεῖ φέρειν συμπτώματα.

Stobaeus Floril. 124, 6 *Μενάνδρου* A. v. 2. 3 Apostol. 3, 1c *Μενάνδρου* et om. auctoris nomine Plut. Mor. 118c *τὰ κοινὰ τοῦ βίου συμπτώματα κοινῶς φέρειν καὶ τἀνθρώπινα ἀνθρωπίνως.* v. 1 om. Voss. signum interruptae orationis in exitu v. 1 ponit Mein. in Stob., initio proximi versus *χἠμεῖς* fuisse censens conl. Antiphan. 53, 4 Stob. IIII xxiii. neutrum necessarium, siquidem in conloquio sententia facile intellegebatur. 1. *ἐνθάδ' ἥξομεν* Porson. Adv. 290] *ἔνθα λήξομεν.* 2. *χρὴ*] *δεῖ* A Voss. Apost. *χρὴ* supra scr. *δεῖ* Vind. 3. *κοινῶς δεῖ* Vind. Apost.] *κοινῷ χρῆ* A. *κοινῷ χρὴ* Voss. Hens. *συμπτώματι* Voss. Hens. *τὰ κοινὰ κοινῶς δεῖ φ. σ. κἀνθρωπίνως τἀνθρώπιν'* O. Hense Lect. Stob. 17.

1. Soph. Ai. 1365 *καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἵξομαι,* ubi schol. *ὑπόκειμαι τῇ ὁμοίᾳ τύχῃ τῇ ἀνθρωπίνῃ.*

818

ἅπαντα σιγῶν ὁ θεὸς ἐξεργάζεται.

Stobaeus Ecl. 1, 1 (3 Heer. 2 Mein.), 11 Wachsm. *Μενάνδρου.* (cf. Wachsm. 1, 1, 6.)

819

οὐδὲν κατὰ λόγον γίνεθ' ὧν ποιεῖ τύχη.

Stobaeus Ecl. 1, 7(8), 5 Wachsm. *Μενάνδρου* FPmrg. (ad 6, 2). *γίγνεθ'* P[2]. *γίνεσθ'* FP[1].

820

πᾶν τοὔργον ὀρθῶς ἐκμαθεῖν χρόνου μέτα.

Stobaeus Ecl. 1, 8(9), 8 Wachsm. *Μενάνδρου* FB mrg. *χρόνῳ* Wachsm.

821

τί δ' ὄφελος εὖ λαλοῦντος, ἂν κακῶς φρονῇ;

Stobaeus Ecl. 2, 15, 21 Wachsm. *Μενάνδρου.* *εὖ* add. Schneidewin. Coni. crit. 115.

822. 823

οὐδὲν γὰρ αἰσχρόν ἐστι τἀληθῆ λέγειν.
ἀδύνατον ὡς ἔοικε τἀληθὲς λαθεῖν.

Stobaei Append. Flor. p. 76, 20 (p. 242, 11. 12 Mein.) *Μενάνδρου.* 1. *ἐστι* add. Mein.

824

παρ' αὐτὸν ἴσα βαίνουσ' ἑταίρα πολυτελής —

Harpocration, Photius, Suidas, Cramer. Anecd. Ox. II 496, 5 *ἴσα βαίνων . . . ἀντὶ τοῦ συνὼν ἀεὶ καὶ μηδὲ βραχὺ ἀφιστάμενος ... Μένανδρος κτλ.* *αὐτῶν* BC, *ἑτέρα* D, *πολυετής* BCG Harp.

825

ἀλλὰ σκατοφάγος ἐστὶ καὶ λίαν πικρός.

Photius *σκατοφάγος· ἀκάθαρτος. οὕτως Μένανδρος κτλ. πικρός*] fortasse *πινῶν.* Arist. Lys. 279. Plut. 297. — Pollux 6, 40 *δυσχερὲς ὁ σκατοφάγος.* cf. Arist. Plut. 706. Antiphan. 126, 4. Crobyl. 6.

826

ἓν γάρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακόν.

Photius et Suidas *τῶν τριῶν κακῶν ἕν· λεγόμενόν τί ἐστι. καὶ Μένανδρος δύο προθεὶς ὡς παροιμιῶδες ἐπιλέγει παίζων τὸ κτλ.*

ἔχοι Suid. *κακόν* Phot. et BVE Suid.] *κακῶν*. 'aut in Photii verbis *τρία* scribendum pro *δύο*, aut quod malim in Menandri versu *δυοῖν* pro *τριῶν*. hinc est quod *παίζων* dicit'. Mein. consentit tamen Suidas cum Photio. — *τούτων*] *τοῦτο* Naber. iam Sophocl. fr. 822 N. *λύσω* (?) *γάρ εἰ καὶ τῶν τριῶν ἓν οἴσομαι* (*ξίφος, ἀγχόνη, κρημνός*). cf. Aristoph. fr. 549. Alexid. 8.

827

ἔγημε θαυμαστῶς γυναῖχ' ὡς σώφρονα.

Hesychius *ὡς* p. 336 M. Schmidt. *Μένανδρος κτλ.* *θαυμαστῶς*, non *θαυμαστὴν* Hesychius Schmidtii. cf. Cobet. V. l.² 216. '*mirum quam modestam*'. Mein. 1.

828

Θρᾷξ εὐγενὴς εἶ, πρὸς ἅλας ἠγορασμένος.

Zenobius 2, 12 *ἁλώνητον ἀνδράποδον· ἴσον τῷ βάρβαρον καὶ εὐτελές. εἰς τὴν μεσόγειον ἀναβάντες οἱ ἔμποροι ἐκόμιζον ἅλας, ἀνθ' ὧν τοὺς οἰκέτας ἐλάμβανον· ὅθεν καὶ ὁ κωμικός φησι κτλ.* Diogenian. 1, 100 (Apostol. 2, 27) *ἁλώνητον ἀνδράποδον· τὸ εὐτελές, τὸ πρὸς ἅλας ὠνηθέν. ὅθεν καὶ Μένανδρος κτλ.* Apostol. 8, 91 l *Θρᾷξ κτλ. Θεοκρίτου*, cui nihil tribuendum. — 1. *εὐγενὴς*] an *εὐτελής*? *ἠγορασμένος*] *ὠνημένος* Diogen. et Apost. 2, 27. Pollux 7, 14 *ἁλώνητοι ἐκαλοῦντο οἱ μηδενὸς ἄξιοι τῶν οἰκετῶν, ὅτι τῶν Θρᾳκῶν οἱ μεσόγειοι ἁλῶν ἀντικατηλλάττοντο τοὺς οἰκέτας.* Bekker. Anecd. 380, 16 *ἁλώνητος· οἷον βάρβαρος καὶ εὐτελής. οἱ γὰρ Θρᾷκες ἀνδράποδα ἁλῶν ἀπεδίδοντο.* cf. etiam Hesych. *ἁλώνητος*.

829

ποτήριον, τράπεζαν, ἁρπάγην, κάδον

Ammonius 22 *ἁρπάγην ὡς σκάφην, ἐν ᾗ ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ἐξαίρουσι. καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἀναγινώσκομεν κτλ.* *κάδον* Bentl.] *δεύτερον κάδον*. id unde inlatum sit docet Dobr. Adv. II 285. Herodian. I 304, 7 *τὸ ἁρπάγη, σιδήριόν τι, βαρυνόμενον.* II 856, 32 *ἁρπάγη βαρύνεται ἐπὶ τοῦ ἐργαλείου.* Hesych. *ἁρπάγη· ἐξαυστήρ· ἔστι τὸ* (*τι*) *σκεῦος ἔχον ὀγκίνους* (*uncinos*), *ᾧ τοὺς κάδους ἀνασπῶσιν ἀπὸ τῶν φρεάτων.* cf. etiam Poll. 10, 98.

830

πρὸς ταῖς ἐμαυτοῦ νῦν θύραις ἕστηκ' ἐγώ.

Apollonius Synt. 2, 21 p. 152, 11 Bekk. *παρὸν οὖν φάναι, πρὸς ταῖς ἐμαῖς θύραις ἕστηκα, καὶ μεταλαβεῖν πρὸς ταῖς θύραις*

μου ἕστηκα, ἀλλὰ καὶ κτλ. καὶ πάνυ ἀναγκαίως τοῦ Μενάνδρου τὴν σύνθετον παραλαβόντος συμφερομένην ὀρθοτονουμένῃ ἕστηκα ἐγώ· ἔμφασιν γὰρ ἔχει ὡς οὐ πρὸς ταῖς ἄλλου. om. poetae nomine Apollon. De pron. p. 65, 4 Schneid. *νῦν* deest in loco priore, *ἕστηκ᾽ ἐγώ* in posteriore.

831

οὐχ οὗτος ἱππόκαμπος ἦν ἐν αἰθέρι;

Nonius Marcellus 2 p. 120 Mercer. (125 Quicherat.) *hippocampi, equi marini, a flexu caudarum, quae piscosae sunt: et est graecum. Menander κτλ. uchutos hippocampus in aeter* (conglutinata tamen ultima voce cum nomine quod sequitur Naevii) Harl. uchutos h. in aeter Colbert. et cod. P. Daniel. *οὐχ οὗτος ἱππ. ἐν αἰθέρι* Scalig. *ἐστ᾽ ἐν αἰθ.* Bentl. *ἦν* ('quod in voce *in* latet') Quicherat. videtur *ἀδύνατον* aliquid significari.

832

ἤδη ἀλεαίνῃ πρὸς τὸ πῦρ καθημένη.

Zonaras 135 *ἀλεαίνειν τὸ θερμαίνεσθαι, οὐκ ἀλεαίνεσθαι . . . Μένανδρος κτλ. ἤδη* vel *ἠδὲ δ᾽ ἀλεαίνει* Mein. fort. *ἔνδον ἀλεαίνει* vel *ἵν᾽ ἦδ᾽ ἀλεαίνῃ.* cf. Arist. Eccl. 540.

833

λυκοφίλιοι μέν εἰσιν αἱ διαλλαγαί.

Eustathius 809, 42 *παρὰ Αἰλίῳ Διονυσίῳ κεῖται τὸ λυκοφιλίως ἀντὶ τοῦ ὑπόπτως, ὑπούλως. ὃς φέρει καὶ Μενάνδρου χρῆσιν ταύτην κτλ.* Photius *λυκοφιλίως· ὑπόπτως, ὑπούλως. οὕτω Μένανδρος.* quod fortasse alterum est fragmentum. cf. etiam Cobet. Mnem. X 59.

834

στυππεῖον, ἐλέφαντ᾽, οἶνον, αὐλαίαν, μύρον

Cosmas Topogr. Christ. 5 p. 197 *Ἀττικοὶ λέγουσιν αὐλαίαν τὸ μέγα καὶ ποικίλον παραπέτασμα . . . ὁμοίως καὶ Μένανδρος κτλ.* sic Porson.] *ἐλέφαντα, μύρον, οἶνον, αὐλαίαν.*

835

ὁρᾷς; ἀκαρὴς παραπόλωλας ἀρτίως.

Etymolog. m. 45, 23 *ἀκαρής, ὁ ἐλάχιστος καιρός. ἐτίθετο δὲ κυρίως ἐπὶ οἱουδήποτε ἐλαχίστου. Μένανδρος κτλ. παραπόλλωνας* Etym. Gud. 24, 48. *ὁρᾷς; ἐν ἀκαρεῖ* Bentl. *ὁρᾷς; ἀκαρὴς γὰρ*

παραπόλωλας Mein. *παρ' ἀκαρῆ γὰρ ἀπόλωλας* Cobet. N. l. 92. ac sic (*παρ' ἀκαρῆ* vel *παρ' ἀκαρὲς*) iam Fritzschius Fragm. Eupolid. 15, recte versus Eupolidei reliquias (ut Mein. I 442. 3) esse negans. cf. Alexid. 144.

836

οὐδὲ λόγον ὑμῶν οὐδ' ἐπιστροφὴν ἔχω.

Etymolog. m. 58, 43 *λόγος ἡ φροντίς. Μένανδρος κτλ.* Bekker. Anecd. 839, 9 *ὡς παρὰ Μενάνδρῳ κτλ.* Cramer. Anecd. Ox. IIII 327, 20. Schol. Oppian. Halieut. 1, 649 *λόγος λέγεται καὶ ἡ φροντίς, ὡς καὶ παρὰ Μενάνδρῳ κτλ.* — *οὐδὲ—οὐδ'*] *οὐ—οὐδ'* Et. Va. *οὔτε — οὔτ'* Bekk. Cram. *οὐ δὴ — οὐδ'* Hemsterh. *ὑμῶν*] *ἡμῶν* Schol. Opp. Bekk. *ἔχω*] *ἔχει* Cram. *ποιοῦμαι* Ra Opp. *ἔχων* Bekk.

837

τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο θᾶττον ἢ βάδην

Etymolog. m. 184, 47 *βάδην ἀπιόντος, ἠρέμα παραγινομένου. ἢ θᾶττον ἢ βραδέως. Μένανδρος κτλ.* cf. adesp. 1577. Xenoph. Hellen. 5, 4, 53 *θᾶττον ἢ βάδην ἀπῆλθον.*

838

οἶμαί σε τὸν ἐπ' ἀριστέρ' ἐμπερονώμενον

Etymolog. Milleri (Mélanges 110) *ἐμπερονήσασθαι· ἐμπεπορπῶσθαι. Μένανδρος κτλ., ἀπὸ τῆς περόνης. ἐκ τοῦ ρ* supra scr. *H* (*ῥητορικοῦ*). *ἀριστέρ' ἐμπερονώμενον* Nauck. Bullet. Petersb. XIII 356| *ἀριστερὰ ἐμπερονημένον.* non recte Mein. Herm. III 452. 3 de perfecto non reduplicato cogitat. cf. Hermipp. 47, 2 et de sententia Arist. Av. 1567. Ephipp. 23.

839

ἀπασκαριῶ δ' ἐγὼ γέλωτι τήμερον.

Suidas *ἀπασκαρίζειν* . . . *Μένανδρος κτλ.* *δ'* Mein.] *σ'*. '*exultabo prae risu*'. cf. Cratin. 26. Aristoph. fr. 495. Zonar. 282 *ἀπασκαρίζειν· διακεχυμένως γελᾶν.*

840

οὐχ ὅθεν ἀπωλλύμεσθα σωθείημεν ἄν;

Schol. Arist. Av. 374 et Suidas *ἀπέχθεια* . . . *Μένανδρος κτλ. ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν. ἀπωλλύμεσθα* K.] *ἀπολλύμεθα* schol. Ar. (*ἀπολλύμεσθα* V). *ἀπολόμεσθα* A Suid. *ἀπολόμεθα* BE Med. *ἀπωλόμεσθ' ἴσως σωθεῖμεν* Porson. Arist. p. 80. *καὶ σωθεῖμεν* idem Misc. 382.

ac sic Cobet. V. l.[2] 328. 'unde non multum afuit quin periremus'. Polyb. 40, 5 extr. *τὴν παροιμίαν διὰ στόματος εἶχον, ὡς εἰ μὴ ταχέως ἀπωλόμεθα, οὐκ ἂν ἐσώθημεν.* cf. Plut. Themist. 29. Aeneae Epist. 16. Arist. Ran. 1448.

841

εἰς τὰ καθάρεια λιμὸς εἰσοικίζεται.

Suidas *εὐρωτιῶν. ὁ τῶν ἀστικῶν (βίος) εἰς πενίαν συνεχῶς ὑπὸ τῶν ποιητῶν σκώπτεται καὶ ὀνειδίζεται, ὥς φησι Μένανδρος κτλ. καθάρεια* Mein.] *καθαρά.* 'quae sententia quam vera sit norunt qui in magnis urbibus munditiem multorum animadverterint, *quibus plus est elegantiae quam nummorum*'. Cobet. N. l. 78. cf. 501. Eubul. 110. Nicostr. 6. Amphid. 35. Ephipp. 15, 3.

842

πύλη τίς ἐστι Ταινάρου πρὸς ἐσχάτοις.

Tzetzes Lycophr. Cass. 90 *ἔστι γὰρ ἐν τῷ Ταινάρῳ τῆς Λακωνικῆς στόμα, καὶ Ἅιδου κάθοδον αὐτὸ λέγουσιν, ὡς καὶ Μένανδρός φησι κτλ.* Schol. Pindar. Pyth. 4, 77 (p. 349 Boeckh.) *καὶ Μένανδρος κτλ.*

843

πικροῦ γέροντος, αὐθεκάστου τὸν τρόπον

Bekker. Anecd. 462, 29 *λέγεται δὲ αὐθέκαστα καὶ τὰ αὐτόματα καὶ σκληρά. Μένανδρός φησι κτλ.* ibidem 17, 26 *Μένανδρος δὲ ἐπὶ τοῦ πικροῦ καὶ ἀηδοῦς τέθεικε τὴν λέξιν κτλ. τὸν τρόπον* 17] *τοῦ τρόπου* 462. *τοὺς τρόπους* Mein. aliter Philem. 89, 7. Posidipp. 40.

844

ἐλεεῖθ' ὁ ποιμὴν καὶ καλεῖται γλυκύτατος.

Bekker. Anecd. 1368. 9 *ἐλεῶ ἐλεεῖς. καὶ ὁ Μένανδρος ἐδήλωσεν εἰπὼν κτλ.* Cramer. Anecd. Ox. IIII 420, 2 *παρὰ Μενάνδρῳ κτλ. ἐλεεῖθ'* Mein.] *ἐλεεῖται. γλυκύτατος*] *ἥδυτατος* Cramer. Anecd.

845

ὁ μηδὲν ἀδικῶν οὐδενὸς δεῖται νόμου.

Boissonad. Anecd. I 124 *Μενάνδρου κτλ. πρὸς γὰρ τοὺς πονηροὺς εἰσιν οἱ νόμοι ἐξευρημένοι.* cf. Antiphan. 288. sententia eiusmodi est ut uterque ea potuerit uti.

846

ὁ θάτερος μὲν τοῖν δυοῖν Διοσκόροιν

Herodian. De soloec. 309. 10 Nauck. (Lex. Vindob.) Boisson. Anecd. III 258, gramm. Ammon. 195 Valck. *Μένανδρος λέγει κτλ. ἀντὶ τοῦ φάναι ὁ ἕτερος.* Eustathius 1573, 62 *Χρύσιππος δὲ λέγων τὸν θάτερον τῶν Διοσκούρων ἐσχάτως βαρβαρίζει.* quae quomodo conciliari possint cum superioribus nescio. — *δυοῖν*] *διδύμοιν*? ceterum cf. Lucian. Pseudolog. 29 *θάτερον τῶν πενήτων* et *ἅτερον αὐτῶν ἀπέκτεινεν.* Thes. gr. l. IIII 256.

847

καθιζάνει μὲν ἐνίοτ' εἰς τὰ σήσαμα.

Herodian. De soloec. 308, 6 Nauck. (Lex. Vindob.) cf. 292, 8. Boissonad. Anecd. III 240 et 257 (*σολοικισμὸς περὶ τὰς προθέσεις*) *παρὰ Μενάνδρῳ κτλ.* — *τὰ σήσαμα* est ea pars fori, ubi sesamum venibat. Eupol. 304.

848

ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλαὶ νῷν αἱ γυναί.

Cramer. Anecd. Ox. I 102, 7 *τὸ παρὰ μιμηερμνω κτλ. εἰ μὲν περισπάσεις (γυναῖ) κατ' ἀποκοπὴν ἐκ τοῦ γυναῖκες, εἰ δὲ ὀξύνεις ἐκ τῆς γυνή εὐθείας. Μιμνέρμῳ* Cramerus. *Μενάνδρῳ* Mein. om. nomine auctoris Etymol. Milleri (Mélanges 275) *ὥσπερ καὶ τὸ κτλ. ἀποβολῇ τοῦ γυναῖκες ἢ ἀπὸ τοῦ γυνή γυναί, ὡς μονή μοναί. γυναί*] *νωναί* cod. Mill. (postea recte). non dubitandum quin Meinekius recte Menandro tribuerit. perperam Millerus Philippidi, cuius cf. fr. 2. praeterea cf. Pherecr. 91. adesp. 1336.

849. 850

φιλῶ σ', Ὀνήσιμε, καὶ σὺ περίεργος εἶ.
οὐδὲν γὰρ γλυκύτερον ἢ πάντ' εἰδέναι.

Cramer. Anecd. Par. IIII 418 *δηλοῖ τὸ ἐκ παίδων φιλομύθους ἡμᾶς εἶναι καὶ χαίρειν* [*ἐν*] *τῇ περιεργίᾳ, ὥς φησι Μένανδρος φιλῶ — εἶ. καὶ πάλιν οὐδὲν κτλ.* v. 2 omisso poetae nomine Cicer. Ep. Att. 4, 11. Themistius Or. 21, 262 c *οὐκ ἔστι γάρ, φασί, γλυκερώτερον ἢ πάντ' εἰδέναι.* 1. *καὶ σὺ γὰρ* vel (V 110) *καὶ σὺ περίεργός τις* Mein. 2. *γὰρ* om. Cic. *οὐδὲν γλυκύτερόν ἐστιν* Cobet. N. l. 92.

851

ὁμοῦ δὲ τῷ τίκτειν παρεγένεθ' ἡ κόρη.

Schol. Apollon. Rhod. 2, 121 τὸ ὁμοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγγύς, ὡς Ἀθηναῖοι εἰώθασι χρῆσθαι. Μένανδρος κτλ. contra Photius 334, 4 et Suidas ὁμοῦ...ἀντὶ τοῦ ἐγγύς· ἔστι δὲ τοῦτο πολὺ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὡς καὶ Μένανδρος· ἤδη γάρ (ἐστιν ἥδε) τοῦ τίκτειν ὁμοῦ (Toup. Cur. nov. 265) et Harpocrat. ὁμοῦ...καὶ Μένανδρός που· ἤδη γάρ ἐστι τοῦ (ἐστιν ἥδε τῷ Cobet.) τίκτειν ὁμοῦ. sed hi Menandrum cum Aristophane (fr. 542) videntur confudisse. cf. etiam Cobet. Coll. crit. 181. Dionys. Hal. 1, 29 καὶ γὰρ ὁμοῦ τι τῷ τίκτειν τὴν κόρην εἶναι. recte ut videtur Meinekius γὰρ ἐγένεθ'.

852

μάντις δ' ἄριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς.

Schol. Aristid. 403, 17 ὁ Μένανδρος. εἶπε γὰρ κτλ. Plutarchus Mor. 432 c Εὐριπίδης φησί κτλ. (om. δ'). idem 399 a ὁ μὲν εἰκάζων καλῶς, ὃν ἄριστον μάντιν ἀνηγόρευκεν ἡ παροιμία. proverbio uterque uti poterat. Cic. De divin. 2, 5, 12 *béne quí coniciet, vátem hunc perhibebo óptimum.*

853

ἐν γειτόνων οἰκῶ γάρ, ὦ τοιχωρύχε.

Schol. Eurip. Phoen. 886 ἔθος ποιητικὸν τὸ ἀπὸ τοῦ γὰρ ἄρχεσθαι. καὶ Μένανδρος κτλ. ἐν C] ἐκ. cf. Saupp. Epist. crit. 107. οἰκῶ γὰρ Porson. Dobr. Arist. Vesp. 741] οἴκων γὰρ ABMT. γὰρ οἴκων I. om. C.

854

βέλτιστε, μὴ τὸ κέρδος ἐν πᾶσιν σκόπει.

Anon. Walz. Rhet. II 16 τὸ τοῦ Μενάνδρου κτλ. cf. ibid. 251. 294. 5. monost. 59. W. Meyer, Urbin. Sammlg. 428. 9.

855

ὡς ὡραΐζεθ' ἡ τύχη πρὸς τοὺς βίους.

Schol. Theocr. 1, 107 καὶ τὸ θρύπτεσθαι ὡραΐζεσθαί φησι Μένανδρος κτλ. Ammonius Aristot. περὶ ἑρμηνείας p. 96, 14 (ed. Berol.) τὸ δὲ ὅμοιον ἀξιώματι, οἷον κτλ. ὡς om. schol. Theocr. praeter Ambros. Ziegler. p. 16, ubi εἰς pro πρός. ὡραΐζεται — ἐν τοῖς βίοις Ammon. οἷον ὡς· ὡράζεθ' ἡ τύχη Herwerd. Nov. add. crit. 42. fortasse ὡράζεθ' ἡμῶν ἡ τ.

856

πένης λέγων τἀληθὲς οὐ πιστεύεται.

Compar. Men. et Phil. 357. (Studemund 23 p. 20.)

857

ἐλευθέρως δούλευε· δοῦλος οὐκ ἔσει.

Compar. Men. et Phil. 360 (Studemund 117 p. 27). ἐλευθέρως Grot.] ἐλευθέρω QP.

858

νόμον φοβηθεὶς οὐ ταραχθήσει νόμῳ.

Compar. Men. et Phil. 361 (Studemund 146 p. 29). ταραχθήσῃ Rigalt.] πειραθήσει (η) QP.

859

ἤρων γάρ, ἤρων, ὁμολογῶ. καὶ νῦν δ' ἐρῶ.

Cramer. Anecd. Ox. IIII 413, 3 ἐρῶ ἐρᾷς, τουτέστι τὸ ἐρωτικῶς ἔχω, διὰ τοῦ η γίνεται κατὰ τὸ παρῳχημένον, οἷον ἤραον ἤρων ἀρμολογῶ καὶ νῦν δ' ἐρῶ, παρὰ Μενάνδρῳ. ἤρων γάρ, ἤρων K.] ἤραον ἤρων. ἤρων Schneidewin. ἤρων γάρ Herwerd. Obs. crit. 123. ἤρων· μέμην' ἄρ' Piccolos. ὁμολογῶ Schneidewin.

860. 861

κόψω τὴν θύραν.
ἀλλ' ἐψόφηκεν ἡ θύρα. τίς οὑξιών;

Schol. Arist. Nub. 132 (om. verba Men. V) et Suidas κόπτειν· ἐπὶ μὲν τῶν ἔξωθεν κρουόντων κόπτειν λέγεται, ἐπὶ δὲ τῶν ἔσωθεν ψοφεῖν. ἱκανῶς δὲ διέστειλε Μένανδρος, ἐπὶ μὲν τῶν ἔξω κόψω τὴν θύραν εἰπών, ἐπὶ δὲ τῶν ἔσω ἀλλ' ἐψόφηκεν κτλ. 2. sic Cobet. V. l.[2] 217. ἐψόφηκε τὴν θύραν ἐξιών schol. ἐψόφει καί τις τὴν θύραν ἐξιών Suid. ἐψόφηκε τὴν θύραν τις ἐξιών Kuster. '*at concrepuit ostium. quis est qui egreditur foras?*' Cob. — fortasse unum fragmentum est.

862

. . . . ὁ δ' ἀλάστωρ ἐγὼ
καὶ ζηλότυπος ἄνθρωπος

Bekker. Anecd. 374, 29 et Etymol. m. 57, 35 ἀλάστωρ . . . Μένανδρος κτλ. ad Περικειρομένην referebat Meinekius, tamquam talia non in qualibet fabula dici possent.

863. 864

ἐξακεῖσθαί μοι δοκῶ τὸ δίκτυον.
ἱμάτιον ἀκούμεθα.

Eustathius 1647, 58 ex Aelio Dionysio *ἀκέστριαν, οὐκ ἠπήτριαν. Μένανδρος ἐξακεῖσθαι — δίκτυον, καὶ ἱμ. κτλ.* v. 1 initio una syllaba deest. 2. *διερράγη τῳ θοἰμάτιον· ἀκούμεθα* Cobet. Mnem. nov. III 382 coni. Terent. Adelph. 1, 2, 40 *discidit | vestém: resarciétur.* itaque v. 2 ad *Adelphos* videtur pertinere. *ἐξακεῖσθαι* et *ἀκούμεθα* futura sunt.

865

Plutarchus Mor. 666 f *οἱ κωμικοὶ τοὺς πολυτελῶς . . . γαμοῦντας (λέγουσιν) ὡς οὐ βεβαίως οὐδὲ θαρραλέως ἐπισυνάπτουσιν· ὡς Μένανδρος πρὸς τὸν κελεύοντα ταῖς λοπάσι περιφράττειν . . ωπον δεινῶς οὐ πρᾶγμα νύμφης λέγεις.* quae supra modum corrupta sunt. *δεινὸν σὺ πρᾶγμα . . τῆς νύμφης λέγεις* Scaliger. *φράγμα* Buttmann. *δεινόν γε σὺ περίφραγμα* Herwerd. Mnem. nov. VI 79.

866

. . ἵν' οὐχ αὑτῷ παρετράφην, ἀλλὰ σοί.

Priscianus 18, 177 *ἑαυτὸν proprie quidem tertiae est personae, invenitur tamen et primae et secundae adiunctum. Μένανδρος κτλ. τουτέστιν οὐκ ἐμαυτῷ. ἑαυτῷ* C (O). AITωI R. *ἑαυτῷ 'γὼ* Mein. ed. mai. ΓΑΡΕΤΡΑΦΗΝ VRM. *παρατρέφεσθαι* Demosth. 19, 200. — non intellego.

867

. . παραιτοῦμαί σε συγγνώμην ἔχειν.

Etymolog. m. 652, 22 et Zonaras p. 1521 *παραιτεῖσθαι . . . ἐπὶ τοῦ αἰτεῖν, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ κτλ.*

868

. . προποιήσεις ἀστικὸν σαυτὸν πάλιν.

Bekker. Anecd. 454, 7 *ἀστεῖος καὶ ἀστικός, διττῶς. Μένανδρος κτλ. Μένανδρος Ἥρῳ ποιήσεις κτλ.* Toupius Suid. III 18 ed. Lips. *πάτερ, ποιήσεις* Mein. 1 p. 577. fortasse *πάτερ, οὐ ποιήσεις — πάλιν;*

869

πυθοῦ παρ' αὐτῆς διὰ τίν' αἰτίαν . .

Bekker. Anecd. 871, 7 *τὸ δὲ πευστικὸν μακρηγορίας δεῖται καὶ διὰ πολλῶν ἀπολογίας, ὡς καὶ παρὰ τῷ Μενάνδρῳ εὑρίσκομεν κτλ. ἀντὶ τοῦ ἐρωτήσας ἄκουσον.*

870

. . ἀπῄειν τῶν τόκων ἔχων τόκους.

Bekker. Anecd. 1294 (ad 1047, 13) et Cramer. Anecd. Ox. IIII 368, 27 *καὶ ἐν συνθέσει παρῄειν καὶ ἐξῄειν, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ κτλ.* *ἀπῄει* Cramer.

871

Ἀράβιον ἐξεύρηκα σύμβουλον . .

Proverbia Coisl. 40 p. 124 *ἀπὸ τούτου ἐλήφθη ἡ παροιμία (Ἀράβιος αὐλητής), ἣν μεταλλάξας Μένανδρος Ἀράβιον, φησίν κτλ.* cf. 32. Canthar. 1.

872

. . φορὰ γὰρ γέγονε νῦν τούτου καλή.

Io. Philop. Aristot. Meteor. p. 98 b 31 *τὸ πολλοὺς γεγονέναι καρποὺς 'φορὰν καρπῶν' λέγομεν, καὶ ἐπὶ τῶν χειρόνων* (de *rebus deterioribus*) *ὁμοίως. Μένανδρος κτλ. διοτιδήποτε.* sic enim Philoponus, ut per litteras me certiorem fecit Dilesius. quid extrema sibi velint nescio. *γέγ. ν. τ.* K.] *ν. τ. γέγ.* *νῦν γέγ. τούτου* Mein.

873

. . τραγῳδὸς ἦν ἀγὼν Διονύσια.

Schol. Aristoph. Acharn. 202 *ὁ ἐπιλήναιος ἀγὼν τελεῖται τῷ Διονύσῳ . . . Μένανδρος κτλ.* *τραγῳδῶν* Dindf. fortasse *τραγῳδοῖς*.

874

πικρόν ἐστι θρέμμ' ἐν οἰκίᾳ γέρων.

Stobaeus Floril. 116, 20 *Μενάνδρου* A. *θρέμμ'*] *γέρων* Voss. Hens. *γέρων* A] *γέρων* cum duobus punctis et in mrg. *μένων* Voss. Hens. *πικρὸν γάρ ἐστι* Mein.

875

. ἀλλ' ἀλαζὼν καὶ θεοῖσιν ἐχθρός

Schol. Aristoph. Ran. 280 *ἠλαζονεύετο ἀντὶ τοῦ ἐψεύδετο. καὶ Μένανδρος κτλ.* *ἀλλ'* om. R. fortasse *μὰ Δί' ἀλλ' — ἐχθρὸς ἦν.*

876

νεώτερόν τι συμβέβηκέ σοι;

Schol. Eurip. Hec. (M) 217 *νέον· ἤτοι καινὸν ἢ δεινόν. Μένανδρος· νεώτερόν τί σοι συμβ.* aut in exitu aut initio iambus deest.

877

ἐκάθηντ' ἐπὶ δίφρου μήτηρ τε καὶ
παρθένος.

Etymol. m. 279, 37 δίφρος, κυρίως τὸ ἅρμα . . . λέγεται καὶ ἐπὶ τῆς καθέδρας . . . Μένανδρος κτλ.

878

οὐκ ἔστιν οὔτε διάβολος
γραῦς ἔνδον

Syrian. Walz. Rhet. IIII 98, 2 διττὸν τὸ τῆς διαβολῆς ὄνομα. ἐπί τε γὰρ τῆς διαβολῆς αὐτῆς τάττεται, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ κτλ. καὶ ἐπὶ τῆς κατηγορίας.

879

ἀλλὰ καὶ χαμαιτύπη
κρίζει τις.

Eustath. 1350, 13 κρίζειν, οὗ ἡ χρῆσις παρὰ Μενάνδρῳ, οἷον κτλ. ὃ ἐστι ποιόν τινα ἦχον ἀποτελεῖ. Schol. Arist. Av. 1258 χαμαιτύποι (-αι Mein.) αἱ πόρναι παρὰ Μενάνδρῳ πρῴην ἄρας ἐπάταξα. αἱ πόρναι om. R. πρῴην] Ἥρῳ Mein. ἄρας Bentl.] ἄρης. ἄρας ἐπάταξα sunt Aristophanis Eq. 1130, cetera mirum in modum perturbata, sed quae ad idem fragmentum pertinere videantur. quae servavit Eustathius etiam tetrametri troch. reliquiae esse possunt.

880

τηρῶ τὸν Δία
ὕοντα πολλῷ.

Nonius Marc. 4 p. 387 Mercer. (p. 448 Quicherat.) *servare, sollicite et suspiciose observare . . . Verg. in Georg. lib. I* (335) *quod superest, caeli menses et sidera serva, quod est Menandri* κτλ. τον διατοντατιοχω Harl. τον δια τον τα ποχω Paris. 7667 (praestant.). τον αιατοντατιοχω cod. Tornes. τὸν Δία νοντατιοχω Gerl. ex Leid. et Guelferb. τὸν ἥλιον τάποχω cod. Victor. τὸν αἰγίοχον Turn. ex vet. libro. ὕοντα πολλῷ Porson. Ἡνιόχῳ Bergk.

881

ἡμέραν τρίτην
ἐπεκώμασ' ἡμῖν.

Zonaras 1745 τρίτην ἡμέραν λέγουσιν, οὐχὶ τρίτης ἡμέρας, οὐχὶ (οὐδὲ) τρίτῃ ἡμέρᾳ (Tittm. τρίτη ἡμέρα) . . . Μένανδρος κτλ.

ἐπεκώμασεν Lex. Ruhnken. De Antiph. p. 248] ἐπενόμασεν. cf. Pherecr. 182. Antiphan. 280.

882

ἡ πόλις
ὅλη γὰρ ᾄδει τὸ κακόν.

Orion Theb. Etym. 23, 1 (ᾄδειν) λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ τὰ αὐτὰ ἐπαναλαμβάνειν. Μένανδρος κτλ.

883

διεμέριζε γὰρ
ὁ Βορυσθενίτης.

Schol. Dionys. Perieg. 311 Βορυσθένης ποταμὸς περὶ τὸν Πόντον, ὅθεν καὶ οἱ Ποντικοὶ Βορυσθενῖται, ὡς Μένανδρος λέγει κτλ. 'rectius Βορυσθενείτης. quod quis suspicari possit διεμήριζε, Menandri verecundiae repugnaret'. Mein. V 109.

884

ταῦτά σ' ἀπολώλεκ', ὦ πονηρέ.

Galenus II 61 Chart. εἰ δὲ λέγοι τις ταῦτά τε καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα ὑπάρχειν ἀέρα πεπληγμένον πως, καλὸν ἐπειπεῖν αὐτῷ τὸ Μενάνδρειον ταῦτά τε ἀπολώλεκεν ὦ π. corr. Mein. sed fortasse ταῦτά σε | ἀπολώλεκ' ὦ π.

885

ἐγάμησεν ἣν ἐβουλόμην ἐγώ.

Schol. Lips. Hom. 9, 394 γαμέσσεται. ἐντεῦθεν ἔλαβε Μένανδρος τὸ κτλ. cf. Lobeck. Phryn. 742. depravato codice deceptum esse auctorem scholiorum Lipsiensium iure suspicatur Cobet. N. l. 69. 70.

886

οὐκ ἠρκέσαμεν . . ἑαυτοῖς.

Eustathius 1547, 29 Μένανδρος οὖν, φασίν, ἁμαρτάνει λέγων κτλ. ἐχρῆν γὰρ ἀλλήλοις εἰπεῖν. Herodian. Boissonad. Anecd. III 269 vel 320, 5 Nauck. (Lex. Vindob.) Μένανδρος ὁ κωμικὸς ἀκυρολογεῖ λέγων· οὐκ ὁρίσαμεν αὐτοῖς ἤδη εἰμὶ σῶς. Schneidewin. οὐκ ἠρέσαμεν αὑτοῖσιν, ἤδη δ' εἰμὶ σῶς. videntur potius verba corrupta ex Eustathio emendanda esse οὐκ ἠρκέσαμεν ἑαυτοῖς ἀντὶ τοῦ ἀλλήλοις.

887

. . . *ἐξάραντες ἐπικροτήσατε.*

Schol. Aristoph. Plut. 689 *Μένανδρος κτλ.* *ἐξάραντες, τὰς χεῖρας*, quod initio supplet Dindorf. cf. adesp. 771. '*sublatis manibus plaudite*'. Hemsterh.

888

. . . *ἀπεκήρυξεν αὐτὴν ἀγαγών.*

Ammonius 81 *ἀποκηρῦξαι λέγουσιν ἐπὶ τοῦ ὑπὸ κήρυκι ἀποδίδοσθαί τι. Μένανδρος κτλ. οἷον ὑπὸ κήρυκι ἐπώλησε.* eadem fere Bachmann. Anecd. II 378, 23, nisi quod *ὑπεκήρυξεν* praebet et *ὑποκηρύξαι.* atque *ἀποκηρύττειν* sic Demosth. 23, 201 et haud raro Lucianus, *ὑποκηρύττειν* (*-εσθαι*) non videtur significare nisi *per praeconem pronuntiare.* — *ἀπαγαγών* Mein.

889

τὴν ἀλεκτρυόνα μοι δοὺς ᾤχετο.

Harpocrat. 13 cod. Marc. *ἀλεκτρυὼν ἐπὶ θήλεος καὶ ἄρρενος λέγεται· καὶ Μένανδρος κτλ.* 'fort. *μοι* delendum.' Mein.

890

κρίσιμος γὰρ αὕτη γίνεται.

Pollux 4, 178 *τάχα δ' ἂν ἰατρῷ προσήκοι καὶ κρίσιμος ἡμέρα. Μένανδρος γὰρ περὶ τῆς ἑβδόμης λέγων φησί κτλ.*

891

εἰπὸν δὲ τί ποιεῖν μέλλετε.

Etymolog. m. 302, 26 *τὸ προστακτικὸν εἶπον εἰπάτω εἰπάτωσαν. Μένανδρος κτλ.* Cramer. Anecd. Ox. IIII 202, 2 *ὡς παρὰ Μενάνδρῳ· τί δὲ ποιεῖν μέλλετ*ε*αι; ἀντὶ τοῦ εἰπέ*, ubi adparet ante *τί* excidisse *εἶπον.*

892

κρόκην δὲ νήσεις . . . καὶ στήμονα.

Schol. Ven. Hom. 21, 31 *νήθειν. Μένανδρος κτλ.* possunt etiam tetrametrorum iamb. esse reliquiae. *νήσει* est apud Dindf. IIII 254, 5.

893

ἀλλ' Ἡρακλεῖδαι καὶ θεοί.

Photius et Suidas *Ἡράκλεις· ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν ... ἐπικαλοῦνται δὲ καὶ* (om. Suid.) *τοὺς Ἡρακλείδας ὁμοίως. Μένανδρος ἀλλ' ὦ* (om. Phot.) *Ἡρακλεῖδαι.* Etym. m. Milleri (Mélanges 151) *ἐγκαλοῦνται δὲ τοὺς Ἡρακλείδας ὁμοίως. Μένανδρος ἀλλ' Ἡρ. κ. θ.* fortasse huc pertinent etiam quae Eustathius tradit 1593, 14 *τὸν δὲ Ἡρακλῆν καὶ Ἡρακλείδην Πανσανίας καλεῖσθαι φησίν* et Cramer. Anecd. Ox. III 390 in. *τὸ γὰρ ὦ Στρεψιάδη καὶ τὸ ὦ Ἡρακλείδη γινόμενα ἐν τῇ κλητικῇ Στρεψίαδες* (Arist. Nub. 1206) *καὶ Ἡράκλειδες παιγνίου χάριν λέγονται παρὰ τοῖς κωμικοῖς.* unde Meinekius Menandrum dixisse putat *ἀλλ' Ἡράκλειδες καὶ θεοί.* nisi forte haec omnia corruptis Menandri codicibus debentur et poeta dixit *ὦ Ἡράκλεις τε καὶ θεοί.*

894

ἦσαν περινομαὶ τῇ θεῷ.

Photius *περινομαί· περιχωρίαι κτλ. Μένανδρος.*

895

ἔγωγ' ἐπίσταμαι

ῥινᾶν.

Eustathius 998, 30 *ἀπὸ τῶν τοιούτων ῥινῶν δοκεῖ λέγεσθαι ἐπὶ ἀπάτης τὸ ῥινᾶν ... ἡ δὲ χρῆσις τῆς λέξεως καὶ παρὰ Πανσανίᾳ, ὅς φησιν ὅτι ῥινᾶν τὸ ἐξαπατᾶν. Μένανδρος κτλ.* et 1822, 44 *φέρει δὲ χρῆσιν ... ἐκ Μενάνδρου Αἴλιος Διονύσιος τὸ κτλ.* Photius *ῥινᾶν· ἐξαπατᾶν. οὕτως Μένανδρος.* fortasse huc pertinet Aelian. N. an. 9, 7. cf. fr. 937. 'sunt parasiti gloriantis verba'. Bentl.

896

Eustathius 1595 extr. *μύρα καὶ κρόμυον, οἱ τόποι ἐν οἷς αὐτὰ ἦσαν. οὕτω καὶ Μένανδρος ἀναμενῶ σε, φησί, πρὸς τοὔλαιον, ἤγουν ἔνθα πωλεῖται τὸ ἔλαιον.* Schol. Hom. Odyss. 8, 260 *Μένανδρος· ἀνάμεινόν με πρὸς τοὔλαιον.*

897

αὐλὰς θεραπεύειν καὶ σατράπας

Athenaeus 5, 189 e *νῦν δὲ τὰ βασίλεια λέγουσιν αὐλάς, ὥσπερ Μένανδρος κτλ.* cf. Diphil. 97. adesp 145.

898

βούλει τι, Κνήμων; εἰπέ μοι.

Bekker. Anecd. 1290 et Cramer. Anecd. Ox. IIII 351, 25 *βούλει Ἀττικῶς διὰ τῆς ει διφθόγγου, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ κτλ. τι*

deest ap. Bekker. Choric. Apol. mim. (cf. 494) *τῶν Μενάνδρου πεποιημένων προσώπων . . . Κνήμων δυσκόλους ἐποίησεν εἶναι.* cf. O. Ribbeck. Agr. 12, qui *Cnemonem* protagonistam *Dyscoli* fuisse eique comoediae hoc fragmentum attribuendum esse arbitratur. at ab aliis *Smicrines* vocatur. cf. quae ad titulum Dyscoli adnotavimus.

899

τἄλλα δ' ἄν τις καταβάλῃ

Schol. Aristid. 541, 30 Dindf. *καταβαλεῖν ἀντὶ τοῦ σπείρειν. καὶ Μένανδρος κτλ.* cum fragm. 96 incerta coniectura coniungebat Schneidewin. Coni. crit. 66.

900

τί γὰρ ἐγὼ κατελειπόμην;

Sextus Empir. Pyrrh. Hyp. 1, 189 *καὶ τὸ τί ἀντὶ τοῦ διὰ τί παραλαμβάνεται παρὰ Μενάνδρῳ κτλ.*

901

ὕδατος αὐτοῖς οὐ μετόν

Suidas *οὐ μετὸν αὐτῷ· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐξόν . . . Μένανδρος κτλ.*

902

ἔνδοθεν δὲ πρίεται

Etymolog. m. 688, 13 *ἰστέον ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι οὐ λέγουσι πρίζω, ἀλλὰ χωρὶς τοῦ ζ πρίω. καὶ παρὰ Μενάνδρῳ κτλ. ἔνδοθι* cod. V ap. Gaisf. 1938.

903

ἐκκορηθείης σύ γε.

Schol. Aristoph. Pac. 59 et Suidas *ἐκκορηθείης· ἀρά τις αὕτη τοῖς ἀρχαίοις, ὥς που καὶ ὁ Μένανδρός φησι πολλάκις κτλ. βουλόμενος τὸ ἄρδην ἀπολέσθαι σημᾶναι. πολλάκις* om. Suid. a verbis poetae seclusit Mein. fortasse *Παλλακῇ* K. Zonaras 671 *ἐκκορηθείης· παντελῶς ἀφανισθείης. Μένανδρος κτλ.* Eustath. 1887, 34 *ἐκκορηθείης ἀντὶ τοῦ ὡς κάθαρμα ἐκβληθείης.* Alciphr. 3, 62 init. *ἐκκορηθείης, ὅτι ἄκαιρος εἶ καὶ λάλος.* aliter Eupol. 233, 4. Aristoph. fr. 266.

904

ἀρτικροτοῦνθ' οἱ γάμοι.

Bekker. Anecd. 447, 20, Suidas et Zonaras 309 *ἀρτικροτεῖσθαι, συμφωνεῖσθαι, κτλ. φησὶ Μένανδρος.* 'fortasse *ἠρτικροτοῦντο δ' οἱ*

γάμοι.' Mein. Photius *ἠρτικροτοῦντο· συνεφώνουν* (*συνεφωνοῦντο*). Hesych. *ἀρτικροτεῖν· συμφωνεῖν. ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.*

905

κριὸς τὰ τροφεῖα

Zenobius 4, 63 *κριὸς τροφεῖ' ἀπέτισεν· ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων, ἐπεὶ τὰς φάτνας πλήττουσιν οἱ κριοί . . . κριὸς τὰ τροφεῖα . . . μέμνηται αὐτῆς Μένανδρος.* Zenobius Milleri 2, 31 (Mélanges 361) *κριὸς τὰ τροφεῖα· ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων ἡ παροιμία εἴρηται. οἱ γὰρ κριοὶ τοὺς θρέψαντας κορύπτουσι. μέμνηται δὲ αὐτῆς Μένανδρος.* itaque Menander nihil nisi verba supra exscripta. cf. Diogenian. 5, 62. Photius, Hesychius, Suidas *κριὸς τροφεῖα ἀπέτισεν* et Eupol. 99.

906

ἔστιν δ' ὁμοῦ τὸ χρῆμα.

Schol. Aristoph. Thesm. 572 et Suidas *ὁμοῦ· ἀντὶ τοῦ ἐγγύς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς· καὶ Μένανδρος κτλ. ἔστι δὲ* Suid.

907

Τρικορυσία βασίλιννα

Aelianus ap. Suid. *παίσωμεν* et *Τρικορυσία· καὶ ἔδνα ᾔτει, γενέσθαι βασιλίς, τὸ τοῦ Μενάνδρου, ἵνα τι καὶ παίσω κτλ., καὶ αὕτη δέσποινα εἶναι τοῦ Πόντου ἐθέλουσα. βασίλισσα* Suid. *Τρικορ.* Eustathius 1425, 40 *βασίλισσα κατὰ Αἴλιον Διονύσιον ἀττικῶς. βασίλινναν δέ, φησί, Μένανδρος λέγει.* dicere videtur mulierem acriter dicacem, siquidem Tricorythus culicibus abundabat. Arist. Lys. 1032 *ἐμπὶς Τρικορυσία*, ubi schol. *ἔστι γὰρ* (*Τρικόρυθος*) *ἀλσώδης καὶ κάθυγρος. ἢ ἐπεὶ πονηροί εἰσιν οἱ Τρικορύσιοι.* cf. Bursian. Geogr. gr. I 340. 1.

908

Harpocration 14 cod. Marc. *ἀμβλυώττειν ἀττικῶς τὸ μὴ σφόδρα ὁρᾶν· γράφεται δὲ κοινῶς ἀμβλυωπεῖν, ὡς Μένανδρος ἀμβλυωπούντων ἀνδρῶν.* scr. ⏑ – ⏑ *ἀνδρῶν ἀμβλυωπούντων* ⏑ –. monstrat Harpocration quomodo Menandri aetate orta sit *ἡ κοινή.*

909

Cramer. Anecd. Ox. IIII 412, 25 *ἑστιῶ σημαίνει τὸ ἀριστοποιῶ, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ ἑστιᾶν τοὺς φίλους. ἑστιάσω* Mein.

910

Hesychius *ἀλλ' ἄχρι· ἔξεστιν, ἀντὶ ἔστω. Μένανδρος.* Bekker. Anecd. 376, 30 *ἀλλὰ χρή. ἀντὶ τοῦ ἔστω.* et 378, 26 (Zonar. 135) *ἀλλὰ χρή· τοῦτο δηλοῖ συγκατάθεσιν, οἷον 'καὶ μάλα'.* Suid. *ἀλλὰ χρή· ἔστω· τοῦτο δηλοῖ* cetera ut Bekk. 378. — *ἀλλὰ χρή. B. ἔξεστιν* Kuster. *ἀλλὰ χρὴ κἄξεστιν* Mein.

911

Plutarchus Mor. 995 e *τοὺς Βοιωτοὺς ἡμᾶς οἱ Ἀττικοὶ καὶ παχεῖς καὶ ἀναισθήτους καὶ ἠλιθίους μάλιστα διὰ τὰς ἀδηφαγίας προσηγόρευον. καὶ ὁ Μένανδρος οἳ γνάθους ἔχουσι.* ubi *ὑῶν γνάθους ἔχουσι* vel *ὄνων γνάθους ἔχουσι* Mein. Hesychius *ὄνου γνάθος· Εὔπολις* (434) *παίζει εἰς πολυφαγίαν.* cf. Cratin. 310.

912

φοβοῦμαί σ' ἐσχάτως.

Photius 24, 10, Suidas et Zonaras 888, Lex. Vindob. 80, 7 Nauck. *ἐσχάτως· ἄκρως. Μένανδρος κτλ.* cf. Hesych. et Wesseling. Diodor. Sic. 18, 48. Phrynich. Epit. 389.

913

οἷον πατάγημ' ἥκεις.

Photius 402, 5 et Suidas *πατάγημα· ἀντὶ τοῦ λάλος καὶ πανοῦργος. Μένανδρος κτλ. ἀντίλαλος* cod. Phot.

914

πότοι συνεχεῖς, κύβοι

Ammonius 118 *πότος βαρυτόνως τὸ συμπόσιον, ὡς Μένανδρος κτλ.*

915

τὸν χόα

ἐκκέχυκας.

Bekker. Anecd. 1431 *χοᾶ παρὰ τῷ Μενάνδρῳ κτλ. χόα* Mein. recte.

916

οἶσθ' ὃ τι ποίησον;

Schol. Eurip. Hec. 229 *οἱ Ἀττικοὶ χρῶνται τοῖς προστακτικοῖς ἀντὶ ὁριστικῶν. Μένανδρος κτλ.* Gregorius Cor. p. 15 *τὸ Μενάνδρου κτλ. ἀντὶ τοῦ ποιήσεις.* Schol. Arist. Thesm. 870 *σύνηθες*

τὸ σχῆμα. Μένανδρος· οἶσθ' ὃ ποίησον. cf. etiam Suid. *ψεῦσον.* — *οἶσθ'*] *οἶδ'* perperam Eurip. cod. I Dindf. et Monac. 499 Ann. Fleckeis. 1881, 309.

917

καπρᾷς, κακόδαιμον.

Artemidorus Onir. 2, 12 *οὕτω (κάπροι) λέγονται αἱ κατωφερεῖς, καὶ τὸ κτλ. Μένανδρός φησι.* Phot. *καπρῶντας· ὁρμητικῶς ἔχοντας πρὸς συνουσίαν.* cf. Arist. Plut. 1024.

918

οὐθὲν μέλει σοι.

Etymolog. m. 640, 13 *ὁ τε σύνδεσμος ἀπαιτεῖ καὶ ἕτερον σύνδεσμον, οὔτε τοῦτο, οὔτε τοῦτο. ὅθεν σεσημείωται τὸ παρὰ Μενάνδρῳ κτλ., ὅτι οὐκ ἔχει ἑτέρου συνδέσμου ἐπιφοράν.* Menandri verba non recte videntur tradita esse.

919

ᾤδουν τ' ἐν ἐμαυτῷ.

Herodianus Hermanni p. 317 et Cramer. Anecd. Ox. III 260, 15 *ὁ Μένανδρος ἀπὸ τοῦ οἰδῶ τὸν παρατατικὸν μετέβαλεν εἰς τὸ ω, εἰπὼν κτλ. τ'* om. Cram. Hesych. *ᾤδουν· ὠργιζόμην, ἐν ἑαυτῷ ἠγανάκτουν, ἢ ἐμαυτῷ.* 'fortasse *ᾤδουν ἐπ' ἐμαυτῷ* vel *ᾤδουν ἐμαυτῷ*, *ipse mihi irascebar.*' Mein.

920

ἁγνὴ γάρ εἰμι.

Schol. Eurip. Hipp. 138 *ἁγνόν· ἄθικτον. κτλ. Μένανδρος* Fl. 15.

921

ὦ Λάχης Λάχης

Apollonius De synt. 1, 17 p. 46, 12 Bekk. *τὸ παρὰ Μενάνδρῳ κτλ.* cf. fr. 223.

922

κεφάλαιόν ἐστι

Quintilianus 3, 11, 27 *caput rei est; apud Menandrum* κτλ. e iudiciali oratione haec petita esse censet Spalding.

923

ἔργον ἐστὶν εἰς τρίκλινον συγγενείας εἰσπεσεῖν,
οὗ λαβὼν τὴν κύλικα πρῶτος ἄρχεται λόγου πατὴρ

καὶ παραίνεσις πέπαικεν, εἶτα μήτηρ δευτέρα,
εἶτα τήθη παραλαλεῖ τις, εἶτα βαρύφωνος γέρων,
τηθίδος πατήρ, ἔπειτα γραῦς καλοῦσα φίλτατον.
ὁ δ' ἐπινεύει πᾶσι τούτοις.

φησὶ Μένανδρος. Athenaeus 2 p. 162 Dind. 1. *ἐστὶν* add. Mein. 3. *παραίνεσις* C. *παραινέσεις* Schweigh. *παραινεῖ τοῖσι παισίν* Herwerd. Obs. crit. 93. *παραινέσας πέπωκεν* Mein. in Ath. 4. *τηθὶς* (propter v. 5) *παρακαλεῖ* '*admonet*' Mein. Anal. Ath. 36. — *τηθὶς* est *matertera.* Hesych. *παραλαλεῖ· φλυαρεῖ.* Plut. Mor. 709 b *πρεσβῦται σκυθρωποὶ ἢ βαρὺ φθεγγόμενοι ἐκ πώγωνος.* cf. Alexid. 311. '*ein familiencongress, in welchem dem sohn des hauses, der ein extravagantes leben führte, ein eindringlicher sermon gehalten wird... zunächst der hausvater, der seine ermahnung mit einem herzhaften trunk besiegelt. ihm schliesst sich die mutter an, sodann kommt die tante . . . nach ihr intoniert in tiefem bass der mütterliche grossvater . . die grossmutter, die den misrathenen jungen ihr* '*liebes kind*' *nennt . . . der junge herr sagt zu allem ja und denkt* '*lass sie nur sprechen*'. Mein. Herm. I 324.

924

ὡς Ἀλεξανδρῶδες ἤδη τοῦτο· κἂν ζητῶ τινα,
αὐτόματος οὗτος παρέσται· κἂν διελθεῖν δηλαδὴ
διὰ θαλάττης δέῃ τόπον τιν', οὗτος ἔσται μοι βατός.

Plutarchus Alex. 17 *ἡ δὲ τῆς Παμφυλίας παραδρομὴ πολλοῖς γέγονε τῶν ἱστορικῶν ὑπόθεσις γραφικὴ πρὸς ἔκπληξιν καὶ ὄγκον, ὡς θείᾳ τινὶ τύχῃ παραχωρήσασαν Ἀλεξάνδρῳ τὴν θάλασσαν ... δηλοῖ δὲ καὶ Μένανδρος ἐν κωμῳδίᾳ παίζων πρὸς τὸ παράδοξον κτλ.* Cramer. Anecd. Ox. III 214 *καὶ ὁ κωμῳδὸς Μένανδρος ἐπὶ ταῖς εὐτυχίαις τοῦ Μακεδόνος εἶπε παίζων πρὸς τὸ παράδοξον κτλ.* cf. Schol. Hom. Il. 13, 29. de illa Alexandri expeditione Arrianus 1, 26, 1 *ἔστι δὲ ταύτῃ ἡ ὁδὸς οὐκ ἄλλως ὅ τι μὴ τῶν ἀπ' ἄρκτου ἀνέμων πνεόντων. . . τότε δὲ ἐκ νότων σκληρῶν βορέαι ἐπιπνεύσαντες, οὐκ ἄνευ τοῦ θείου ὡς αὐτός τε καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν ἐξηγοῦντο, εὐμαρῆ καὶ ταχεῖαν τὴν πάροδον παρέσχον.* cf. Strab. 14, 666. 7. Flav. Ioseph. Archaeol. 2, 16, 5.

1. scr. *ἤδη· πάτον ἐὰν ζητῶ τινα* et 3. *δέῃ* (cf. Philetaer. 3) *πόρον τιν'.*

925

λανθάνει τὰ πράγματα
τοὺς λέγειν ἡμῶν ὀκνοῦντας τὰς ἀληθείας ἀεὶ
τοῖς ἀναγκαίοις.

Schol. Eurip. Hippol. 332 *κατὰ γὰρ Μένανδρον τὸ τοῖς φίλοις λέγειν τὰ ἀναγκαῖα σοφῶν ἀνδρῶν ἐστι, ἐν οἷς φησι κτλ.* 1. *λανθάνειν* Bl. scrib. *καὶ φθάνει*, i. e. dum moramur verum familiaribus dicere, res ipsae nos anteveniunt in aperiendis eis quae facta sunt.

926

ἀλλὰ προσέδωκας τάλαντον, ἵνα παρ' ἡμῶν . . .
καὶ τὸν ἴκτινον λάβῃς.

Choeroboscus Bekkeri ad Etymol. m. 902 *καὶ ἡ αἰτιατικὴ ἴκτινον, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ.* 1. *προσεδόκας* ms. Ven. Cob. *ἵνα παρ' ἡμῶν* Mein.] *εἶναι παρ' ἡμῖν.* in exitu *τὸν ταῶν* add. K. 2. *καὶ* add. Mein.

927

οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς δεῖ γὰρ ἡμῖν εὐνοεῖν,
ἀλλ' ὑπάρχειν τοῦτο.

Photius et Suidas *ὑπάρχων* ... *τὸ ὑπάρχειν οὐχ ἁπλῶς τὸ εἶναι σημαίνει, ἀλλὰ τὸ πάλαι εἶναι καὶ προϋπεῖναι, φθάνειν. Μένανδρος κτλ.* 1. *ἡμῖν* Tyrwhitt.] *ὑμῖν.* 2. *ἀλλὰ καὶ ὑπάρχειν* Photius, *ἀλλὰ ὑπάρχειν τοῦτο* Suidas. 1. *εὐνοεῖν* om. V Suid. *Μένανδρος* om. *V Suid. '*vos enim nobis* oportet bene favere non rogatos, sed priusquam rogemini'. Porson. Advers. 292.

928

δεῖ γὰρ ἢ πλουτεῖν . . . ὅπως μὴ μάρτυρας πολλοὺς ἔχειν
τοὺς ὁρῶντας.

Schol. Hesiod. Op. 637 *Μένανδρος δέ φησι κτλ.* inter *πλουτεῖν* et *ὅπως* lacuna est decem fere litterarum sec. Gaisford. *ἔχειν*] *ἕξειν* duo cod. et Trinc. 'divitias optat sine testibus'. Bentl.

929

Κρωβύλῃ τῇ μητρὶ πείθου καὶ γάμει τὴν συγγενῆ.

Herodianus Herm. 302 *οὐδὲ συγγενίδα (λέγομεν) ἀλλὰ συγγενῆ, ὥς που καὶ Μένανδρος κτλ.* Cramer. Anecd. Ox. III 247, 5 *τὴν εὐγενῆ . . καθάπερ καὶ τὸ ἀρσενικόν, ὥς που καὶ Μένανδρος κτλ. Κρωβύλε*, ut sint trimetri iamb., Mein. contra propter nomen *Κρωβύλης* ad *Πλόκιον* referunt Hermannus et Herwerd. Obs. crit. 96. Nov. add. crit. 42.

930

ἡδύ γ' ἀποθνήσκειν ὅτῳ ζῆν μὴ πάρεσθ' ὡς βούλεται.

Stobaeus Floril. 121, 6 *Μενάνδρου* A 5, quocum 6 coniungitur. ac diserte *Μένανδρος* (*μ*^ε ut solet) Vind. *γ'* Mein.] *τ'*. *ἡδύς τ'* Voss. Hens. cf. Cobet. Mnem. VIIII 147.

931

Schol. Arist. Av. 1736 *Ὑμὴν ὦ Ὑμέναιε. εἴρηται περὶ τούτου ἐν τοῖς Μενανδρείοις ὅτι ἐν τοῖς γάμοις ᾔδετο.* sic R. om. V.

932

Eunapius fragm. p. 99 Bekk. *ὁ Στιλίχων οὐκ ἐφόνευσε τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ζῆν αἰσχρῶς ἠνάγκαζε πάντα ἀφαιρούμενος, καὶ πρὸς τὸ βαρύτατον, ὡς ἔφη Μένανδρος τὴν πενίαν, θηρίον καὶ.. ἔφη Μένανδρος* Bekkerus] *φαμὲν ἀνδρός. θηρίον διαπαλαίειν* Mein. coni. monost. 450 *πενίας βαρύτερον οὐδέν ἐστι φορτίον* et Arist. Plut. 439. cf. etiam adesp. 183.

933

Palladas Anth. Pal. 10, 52 *εὖ γε λέγων τὸν καιρὸν ἔφης θεόν, εὖ γε Μένανδρε.* cf. 291.

934

Proverbia Coisl. 253 *ἤτοι κρίνον ἢ κολοκύντην, ἐπὶ τῶν ἀδήλων. τὸ γὰρ τῆς κολοκύντης ἄνθος καλεῖται κρίνον. ἄδηλον δὲ εἰ μέχρι κρίνου προβήσεται ἢ καὶ καρπὸν οἴσει. μέμνηται ταύτης Μένανδρος.* cf. Diphil. 98. Zenob. 4, 18. Diogenian. 5, 10. Apostol. 8, 45.

935

Arsenius Viol. 507 *Μένανδρος τὸν φθόνον πρόνοιαν τῆς ψυχῆς εἶπεν. — πονηρίαν* Nauck. coni. 540, 8. *πρίονα* dixerat Socrates (Maxim. Conf. p. 658 Combefis.) vel *ἕλκος* (Stob. Floril. 34, 48). H. Iacobi V CCLXXXIX. scr. fortasse *παράνοιαν*: nam *πονηρίαν* quidem esse ita constat, ut vix quisquam Menandrum id dixisse adnotaturus fuerit.

936

Strabo 14, 637 (*εὐδαίμων ἡ Σάμος*) *ὡς δῆλον ἐκ τοῦ τοὺς ἐπαινοῦντας μὴ ὀκνεῖν ἐφαρμόττειν αὐτῇ τὴν λέγουσαν παροιμίαν, ὅτι φέρει καὶ ὀρνίθων γάλα, καθάπερ που καὶ Μένανδρος ἔφη.* cf. Eustath. Dionys. Perieg. 532.

937

Aelianus N. an. 9, 7 *ὁ τοῦ Μενάνδρου Θήρων μέγα φρονεῖ, ὅτι ῥινῶν ἀνθρώπους φάτνην αὐτοὺς ἐκείνους εἶχεν.* Plaut. Curc. 2,

1, 13 *quin réciperet se huc ésum ad praesepím suam.* (att. Scaliger). si etiam φάτνην ἔχειν ex Menandro ductum est, poeta fortasse dixerat: ῥινῶν ἔχω | φάτνην ἐκείνους. cf. 895. *Thero* parasitus est.

938

Schol. Aristoph. Pac. 869 σησαμῆ· πλακοῦς γαμικὸς ἀπὸ σησάμων πεποιημένος, διὰ τὸ πολύγονον, ὥς φησι Μένανδρος. omisi quae desunt in R. cf. Arist. Av. 159.

939

Simplicius Arist. p. 355, 35 Bekk. ὅταν λέγωμεν ὅτι ἀπὸ τύχης ἦλθεν ὁ ξένος καὶ λυτρωσάμενος τὸν αἰχμάλωτον, ὡς ὁ παρὰ Μενάνδρῳ Δημέας τὴν κράτειαν, ἀπῆλθεν. sic cod. optimi. τὸν κράτην ('quod Κράτητα scribendum videtur' Mein.) Excerpta Paris. nullius pretii, ut mihi per litteras significavit Dilesius. Δημέας τὴν Κράτειαν exemplis nominis Κράτεια adlatis C. Keil. Philol. I 552. — nescio quis Demea apud Menandrum sive Cratetem sive Crateam aliquam ex captivitate redemerat.

940

Aristides II 399 Dind. αὐτὴν ἐὰν ἴδωσι τὴν Ἑλένην, Ἑλένην λέγω; θεράπαιναν μὲν οὖν ὁποίαν ἐποίησε Μένανδρος τὴν Φρυγίαν, τῷ ὄντι παιδιὰν ἀποφαίνουσι τοὺς Σατύρους τοῦ Σοφοκλέους (οἱ περὶ ἐγκρατείας διαλεγόμενοι).

941

Libanius III 375, 22 Reisk. κεκλεῖσθαι τοῖς ὑποκριταῖς τὸ θέατρον, ἵνα μὴ τραγῳδὸς εἰσελθὼν Πασιφάην μιμήσηται τὴν ἐξοκείλασαν εἰς ἀλλόκοτον ἔρωτα, μηδ' αὖ κωμῳδὸς τὰς παρὰ Μενάνδρῳ τεκούσας. scr. τικτούσας. cf. *Andria*, *Plocium* al.

942

Hermogenes De ideis III 306 Walz. p. 352, 17 Spengel. παρὰ τῷ Μενάνδρῳ μυρία ἂν εὕροις τοιαῦτα, καὶ γυναῖκας λεγούσας (λοχευούσας?) καὶ νεανίσκους ἐρῶντας καὶ μαγείρους (add. γαυρουμένους) καὶ παρθένους θρυπτομένας καί τινας ἄλλους.

943

Aristides II 73 Dindf. μανίᾳ τινὶ παρελήρησεν ἐπὶ τῆς μύλης. ad quae schol. p. 410, 32 Μανίας τινὸς οὕτω καλουμένης εἰσαχθείσης ὑπὸ Μενάνδρου ἐν μυλῶνι δεδεμένης καὶ φλυαρούσης. indic. Nauck. Hall. Lit. z. 1847, 490.

944

Philostr. Epist. 38 (p. 245 extr. Kayser.) meretrix meretrici haec praecipit: *τὸν μὲν γέροντα τίμησον . . . τὸν νέον δίδαξον ὡς ἄρτι ἀρχόμενον, τὸν ξένον ἂν σπεύδῃ κατάσχε. ταῦτα καὶ Τιμαγόρα καὶ Λαῒς καὶ Ἀρισταγόρα καὶ τὸ Μενάνδρου Γλυκέριον.* cf. 329 et 569. veri simile est Menandrum ipsum talia de Glycera praedicasse.

945

Athenaeus 13, 594 d *ὅτι Μένανδρος ὁ ποιητὴς ἤρα Γλυκέρας κοινόν. ἐνεμεσήθη δέ. Φιλήμονος γὰρ ἑταίρας ἐρασθέντος καὶ χρηστὴν* (*Χρήστην* Mein.) *ταύτην ὀνομάσαντος διὰ τοῦ δράματος, ἀντέγραψε Μένανδρος ὡς οὐδεμιᾶς οὔσης χρηστῆς.*

946

Galenus De natural. facult. 1, 17 (II 67 Kuehn.) *ὁμοίως τοῖς ὑπὸ τοῦ βελτίστου Μενάνδρου κατὰ τὰς κωμῳδίας εἰσαγομένοις οἰκέταις, Δάοις τέ τισι καὶ Γέταις, οὐδὲν ἡγουμένοις σφίσι* (*φησί* Kuehn.) *πεπρᾶχθαι γενναῖον, εἰ μὴ τρὶς ἐξαπατήσειαν τὸν δεσπότην.* Philostr. Imag. 3 extr. (*τῇ ἀλώπεκι*) *χρῆται ὁ Αἴσωπος διακόνῳ τῶν πλείστων ὑποθέσεων, ὥσπερ ἡ κωμῳδία τῷ Δάῳ.* Strab. 7 p. 304 *Δακοὺς τοὺς .. πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ τὰς τοῦ Ἴστρου πηγὰς οἶμαι Δάους καλεῖσθαι τὸ παλαιόν. ἀφ' οὗ καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ἐπεπόλασε τὰ τῶν οἰκετῶν ὀνόματα Γέται καὶ Δᾶοι. τοῦτο γὰρ πιθανώτερον ἢ ἀπὸ τῶν Σκυθῶν, οὓς καλοῦσι Δάας· πόρρω γὰρ ἐκεῖνοι περὶ τὴν Ὑρκανίαν.* fortasse haec pertinent ad *Δὶς ἐξαπατῶντα.* cf. Ovid. Amor. 1, 15, 17.

947

Schol. Aristoph. Thesm. 506 *οὐ γάλα πρότερον τοῖς βρέφεσιν ἐδίδοσαν, ἀλλὰ μέλι ἀπολείχειν. Μένανδρος δὲ οὐκ ὀρθῶς* (!) *ποιεῖ τὰ ἀρτίτοκα γάλακτος δεόμενα.* 'quae spectare possunt ad *Andriam* vel *Adelphos*, quibus in fabulis puellae post scaenam pariebant'. Fritzsch.

948

Iustinus Mart. Apol. 55 e (54 Otto) *τῷ δὲ καὶ μὴ δεῖν χειρῶν ἔργοις ἀνθρώπους προσκυνεῖν Μενάνδρῳ τῷ κωμικῷ καὶ τοῖς τὰ τοιαῦτα φήσασι ταὐτὰ φράζομεν· μείζονα γὰρ τὸν δημιουργὸν τοῦ σκευαζομένου ἀπεφήναντο. χειρῶν ἔργοις ἀνθρώπους* H. Steph.] *χειρῶν ἀνθρώποις* (sic).

949

Quintilianus 9, 3, 89 *etiam in personae fictione accidere quidam idem putaverunt, ut in verbis esset haec figura: crudelitatis mater est avaritia . . . quale est apud Menandrum, Oedipus Thriasius.* 'Menander coniectorem aliquem risisse videtur, quod genus hominum in Thriasio campo sedes suas habuisse constat.' Mein. Bekker. Anecd. 265, 11 *Θριάσιον πεδίον . . . ἀπὸ τῶν βληθεισῶν εἰς αὐτὸ θριῶν ὑπ' Ἀθηνᾶς. θρίαι δέ εἰσιν αἱ μαντικαὶ ψῆφοι* (cf. Phot. et Hesych. *θρίαι*). *νύμφαι δέ τινες, Θρίαι ὀνομαζόμεναι, ἐξεῦρον τὴν τοιαύτην μαντείαν.* Steph. Byz. *Θρῖα δῆμος τῆς Οἰνηίδος φυλῆς. . . θριαὶ δὲ αἱ μαντικαὶ ψῆφοι, ἃς εὗρεν Ἀθηνᾶ.* Zenob. 5, 75 *πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες.* cf. Soph. fr. 425 N. Lobeck. Agl. 814. Bursian. Geogr. gr. I 328. Gemoll. Homer. Hymn. 2, 552 p. 254.

950

Quintilianus 10, 1, 69 (Euripidem) *admiratus maxime est, ut saepe testatur, et secutus, quamquam in opere diverso, Menander.*

951

Seneca Quaest. nat. 4 praef. *aut illud Menandri . . . omnes ait malos vivere, et in scaenam velut rusticus poeta prosiluit. non senem excepit, non puerum, non feminam, non virum; et adicit non singulos peccare, non paucos, sed iam scelus esse contextum (confertum).*

952

Plinius N. h. 13, 13 *telinum* (unguentum) *fit ex oleo recenti, cypiro, meliloto, feno graeco, melle, maro, amaraco. hoc multo erat celeberrimum Menandri poetae comici aetate.* cf. Athen. 5, 195 d. 15, 689 a d.

953

Plinius N. h. 18, 72 *antiquissimum in cibis hordeum, sicut Atheniensium ritu Menandro auctore adparet.*

954

Plinius N. h. 19, 113 *Menander .. auctor est allium edentibus, si radicem betae in pruna tostam superederint, odorem exstingui.* 'fortasse ad *Synaristosas* referendum'. Mein. conl. fr. 455.

955

Plinius N. h. 20, 252 *blitum iners videtur ac sine sapore aut acrimonia ulla, unde convicium feminis apud Menandrum*

faciunt mariti. Suid. *βλιτάδας οἱ παλαιοὶ τὰς εὐτελεῖς γυναῖκας ἔλεγον.* Hesych. *βλιτάς . . . καὶ βλίτωνας τοὺς εὐήθεις.* cf. *βλιτομάμμας.*

956

Plinius N. h. 36, 44 *versicolores* (marmoris) *maculas et in totum marmorum adparatum etiam Menander, diligentissimus luxuriae interpres, primus et raro attigit.*

957

Plinius N. h. 37, 106 *hac* (sardonychem dicit) *certe apud Menandrum et Philemonem* (216) *fabulae superbiunt.*

958

Ausonius Idyll. 13 praef. p. 169 poetas *lasciviae paginae, vitae probae* commemorans *quid antiquissimi poetae Laevii Erotopaegnion libros loquar? quid Euenum, quem Menander sapientem vocavit? quid ipsum Menandrum? quid comicos omnes, quibus severa vita est et laeta materia?*

959

Caelius Aurelianus Morb. acut. 3, 15 *comicus Menander, inducens senem irascentem, istius passionis* (hydrophobiae) *imaginem vinolentis adscripsit, dicens non posse bibere eos qui vinum usque ad vexationem potant.*

960

Horatius Epod. 1, 33 *haud paravero, quod aut avarus ut Chremes terra premam, discinctus aut perdam nepos.* ad Menandri fabulam aliquam haec pertinere censet Meinekius.

961

Schol. Sophoclis Antig. 136 *βακχεύων, ἐνθουσιῶν, καὶ μέγα φυσῶν, καὶ πνέων ὀργήν, ὡς τὸ Μενάνδρου ἀλλὰ καὶ πν . . .* 'sic ms. nec plura. nihil enim erasum aut deletum est.' Elmsl. erat sine dubio *πνέων* vel *πνέουσα.*

962

εἰς ἀγορὰν ὑφαίνειν

τὸ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐκφέρειν τὰ ὑφαινόμενα. οὕτω Μένανδρος. Suidas. Lucian. Lexiphan. 22 *τοῖς ὑπὸ τῶν κοροπλάθων εἰς τὴν ἀγορὰν πλαττομένοις ἐοικώς.*

963

σύνταγμα τῆς ἀρχῆς

Schol. Aeschin. 3, 95 *σύνταγμα οἱονεὶ πλῆθος χρημάτων. λέγεται δὲ καὶ ἀλλαχοῦ τὸ σύνταγμα καὶ ἐπὶ τοῦ τάγματος τῶν στρατιωτῶν. ὅθεν καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἀνέγνωμεν τὸ σ. τ. ἀρχ.*

964

ὄφελον . . . οἷον ὤφελεν μὴ γεγενῆσθαι τόδε, ὤφελον μὴ πεπραχέναι τοῦτο. Μένανδρος. Photius 363, 20.

965

ἄγριον κυβευτήν

Μένανδρος εἶπε τὸν σφόδρα κυβεύειν ἐσπουδακότα. Harpocration 4, 2 et Suidas *ἀγρίους*.

966

ἀκούσας ἥκειν

οὐχ ἥκοντα, Ξενοφῶν ἐν Ἀπομνημονεύμασιν ἔφη καὶ Μένανδρος καὶ ἄλλοι. Bekker. Anecd. 373, 10. ambiguum est utrum ipsis verbis an syntaxi tantum (*ἀκούειν* c. infin.) Menandrum usum esse significet.

967

Ἀλέας Ἀθηνᾶς

Proculus Hesiod. Op. 491 *ἀλέα ἡ θέρμη ἡ περὶ τὸν ἥλιον, κυρίως ὕπαιθρος τόπος ὑπὸ ἡλίου θερμαινόμενος. Μένανδρος ἀλέας Ἀθήνας. Ἀλέας Ἀθηνᾶς* Mein. cf. Preller. Myth. gr². I 156. II 241.

968

ἄστικτον χωρίον

Μένανδρος . . εἰώθει (εἴωθε) λέγειν τὸ ἀνεπιδάνειστον. Schol. Lucian. p. 186 Iacobitz. Hesych. *ἄστικτον τὸ ἀνέπαφον χωρίον· τὸ γὰρ ὑποκείμενον ἐστίχθαι ἐλέγετο.* cf. 390. 400. Pollux 3, 85 *λίθος ἦν ἢ στήλη τις δηλοῦσα ὡς ἔστιν ὑπόχρεών τινι τὸ χωρίον. ἐπὶ δὲ τούτου ἐλέγετο ἐστίχθαι τὸ χωρίον, ὡς τὸ ἐναντίον ἄστικτον.*

969

δικάσιμοι ἡμέραι

παρὰ Μενάνδρῳ. Pollux 8, 25. cf. Philetaer. 12.

970

ἐπιχειμάζεις σεαυτόν

Μένανδρος εἴρηκεν ἐπὶ τοῦ λυπεῖν . . . πειστέον δὲ τοῖς δοκίμοις τοῖς μηδ' εἰδόσι τοὔνομα. Phrynich. Epit. 387. non pertinet ad fr. 208, siquidem verbi simplicis (*χειμάζειν*) et tragici et Plato philosophus saepissime ea significatione utuntur.

971

ἐς κόρακας

ἐν Θεσσαλίᾳ τόπος ἐστὶ Κόρακες, ὅπου τοὺς κακούργους ἐνέβαλλον. ὅθεν ἡ παροιμία. μέμνηται δὲ ταύτης Μένανδρος συνεχῶς. Zenobius 3, 87. Zenobius Milleri (Mélanges 356) *ἐς κόρακας. μέμνηται ταύτης Μένανδρος.*

972

καυνάκας πορφυροῦς

ἐπὶ στρωμάτων Μένανδρος ὠνόμασεν. Pollux 6, 11. 10, 23 *οἱ παρὰ Μενάνδρῳ καυνάκαι.* idem 7, 59 *καυνάκης Περσῶν.* 7, 60 *Βαβυλωνίων ἐστὶν ὁ καυνάκης.* cf. Hesych. Phot. Arist. Vesp. 1137.

973

μᾶλλον μᾶλλον

οὕτως λέγουσιν ἄνευ τοῦ καὶ συνδέσμου. οὕτω Μένανδρος. Photius 244, 21, sed cod. semel *μᾶλλον.* cf. Arist. Ran. 1001. Anaxil. 32. etiam Romanorum poetae *magis magis.*

974

μελαγχρὲς μειράκιον

Eustathius 1799, 16 *Ἀττικὸς δὲ ἀνὴρ τὸ μελαγχροιὴς μελαγχρὴς λέγει. ὅθεν καὶ Μένανδρος μ. μ.* Schol. Hom. Od. 16, 175 *μελαγχρής, ὡς Εὔπολις* (430). *καὶ τὸ οὐδέτερον Μένανδρος εἶπε, μ. μ.* Cramer. Anecd. Par. III 498 *Μένανδρος εἴρηκε μ. μ.* cf. Cratin. 425. Antiphan. 135, 3. Polioch. 2. Lobeck. Paralip. 256.

975

οὐ μηκέτι

ἀντὶ τοῦ οὐκέτι. Μένανδρος. Photius.

976

παλαιὸν ἐντραγεῖν

Schol. Aristoph. Eq. 51 *ἔντραγε. οὕτω τὸ ἀκρατίζειν. καὶ Μένανδρος κτλ.* sic RVΘ. *ἀλλ' ἐῶν* Ald. *πάλιν* M. verba corrupta sunt.

977

ποτήριον τορνευτὸν καὶ τορευτά

Μένανδρός πού φησιν. Athenaeus 11, 781 e. '*tornatum, rotundatum*' et '*caelatum*' Mein. l. cf. Lobeck. Phrynich. 324.

978

πρός με

Io. Charax Bekker. Anecd. 1154 *παρὰ Μενάνδρῳ σημειοῦνται τὸ πρός με ἐγκλιθέν.*

979

σπαρτοπόλιος ὠμόγραυς

Photius *σπαρτοπόλιον· ὡς ἡμεῖς. καὶ Μένανδρος κτλ. σπαρτοπόλιος* Mein.] *σπαρτήπωλις* cod. *ὠμόγραυς* Lob. Paralip. 227] *ὁμογραῦς* cod. etiam *σπαρτοπώλιον* cod. — Pollux 4, 153 *ἡ σπαρτοπόλιος .. δηλοῖ τῷ ὀνόματι τὴν ἰδέαν, μηνύει δὲ ἑταίραν πεπαυμένην τῆς τέχνης.* cf. idem 4, 134. Schol. Ven. Hom. Il. 13, 361 *μεσαιπόλιος ὁ λεγόμενος σπαρτοπόλιος, ᾧ διεσπαρμέναι εἰσὶν αἱ πολιαί, ὁ μεσῆλιξ* (Mein. V 108. 9).

980

Ταναγρικὴ γυνή

Stephanus Byz. *Τάναγρα ... καὶ Μένανδρος Τ. γ.* cf. Sophil. 4, 4.

981

φίλη πειθοῖ

Choerobosc. cod. Marc. p. 335, 20 *καὶ Μένανδρος κτλ.* vulgo poetae nomen om.

982

ἄγγαρος

Aristophanes Byz. fr. Paris. p. 40—42. p. 84 sq. 172 *ἄγγαρος· ὁ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόρος, ὡς Ἡρόδοτος* (8, 98). *καὶ οἱ εὐτελεῖς δὲ καὶ ἄφρονες οὕτως ὠνομάζοντο, ὡς Μένανδρος.* '*ἄγγαρος* primum eam vim accepit ut esset id quod *ἐργάτης, ὑπηρέτης, ἀχθοφόρος*, deinde ad stupidum quemlibet hominem et inertis ingenii baiulum translatum est'. Nauck. Arist. Byz. p. 172. — cf. 440.

983

ἀγυιεῖς

οἱ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς λεγόμενοι οἱ πρὸ τῶν οἰκιῶν βωμοί, ὥς φασι Κρατῖνος (375) *καὶ Μένανδρος.* Harpocration 4, 17. cf. 45. 740. 748.

984

ἀδιάφθορον

Photius 10, 7 . . . *καὶ τὸ μήπω μετ' ἀνδρὸς παιδισκάριον γεγονός, ὡς Μένανδρος.*

985

ἄθαπτος

ὁ μὴ τεθαμμένος παρὰ Μενάνδρῳ. Bekker. Anecd. 353, 3. quod cur memoratu dignum visum sit nescio.

986

αἰτιώτατος

Bekker. Anecd. 854, 18 *εἰ δέ ποτε εὕροις ἐν ὀνόμασι κυρίοις ἢ ἐν ἀντωνυμίαις τὸ τοιοῦτο (τὸ συγκριτικόν), παραγωγὴν μόνον λέγε καὶ μὴ σύγκρισιν, ὥσπερ ἐστὶ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει τὸ αὐτότατος καὶ παρὰ Μενάνδρῳ τὸ αἰτ.* adparet alterum exemplum non aptum esse ad id quod volebat demonstrandum. itaque cum praesertim *αἰτιώτατος* nihil habeat insoliti, scribendum est *αὐταιτιώτατος*.

987

Phrynich. Epit. 442 *αἰχμαλωτισθῆναι· τοῦθ' οὕτως ἀδόκιμον ὡς οὐδὲ Μένανδρον αὐτῷ χρήσασθαι. διαλύων οὖν λέγε αἰχμάλωτον γενέσθαι.* quid dixerit Menander prorsus incertum est, nisi quod voce *αἰχμάλωτος* aliquo modo eum usum esse constat. cf. Poll. 1, 166.

988

ἀκουστής

Pollux 2, 82 *φαῦλον ὁ Μενάνδρου ἀκ. ἀντὶ τοῦ ἀκροατής.*

989

ἀκρατεύεσθαι

ἀδοκίμῳ ὄντι οἵ γε πολλοὶ χρῶνται τούτῳ τῷ ὀνόματι, καὶ Μένανδρος. λέγε οὖν οὐκ ἐγκρατεύεσθαι. Phrynich. Epit. 442.

990

ἀλάβαστον

Eustathius 1161, 29 *τὸ ἀλάβαστρον παρὰ Μενάνδρῳ ἄνευ τοῦ ῥ κατὰ Αἴλιον Διονύσιον.* Bekker. Anecd. 374, 6 *ἀλάβαστρον . . . λίθινος ἢ ψήφινος μυροθήκη. γράφεται δὲ ἡ λέξις μάλιστα καὶ χωρὶς τοῦ ρ παρὰ Μενάνδρῳ.* cf. Cratet. 15, 6. Alexid. 62. 143. Arist. Ach. 1053. Lys. 947.

991

ἀναπετῶ

ἀναπετάσω. Μένανδρος Ἁλιεῦσι (26) *καὶ ἐν Συνερώσῃ* (458) *καὶ ἑτέραις.* Suidas.

992

ἀνάριστον

Suidas *ἀνάριστος· μᾶλλον δὲ ἀναρίστητος . . . Μένανδρος δὲ ἀνάριστον.* cf. Aristoph. fr. 454.

993

ἀνατρέχω

Μένανδρος ἀντὶ τοῦ ἀναλύω. Suidas et Zonaras. non intellego.

994

ἀπέλιπε, ἀπέπεμψε

Bekker. Anecd. 421, 6 *ἀπέλιπε μὲν ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα λέγεται, ἀπέπεμψε δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα. οὕτω Μένανδρος.*

995

ἀπέφησεν

ἀντὶ τοῦ ἀντεῖπε. Μένανδρος. Bekker. Anecd. 423, 9 et Suidas.

996

ἀπονυχίζειν

τὸ ἀφαιρεῖν τὰς ὑπεραυξήσεις τῶν ὀνύχων παρὰ Μενάνδρῳ. Harpocrat. 25, 2 cod. Marc.

997

ἀποσοβῶμεν

ἀποτρέχωμεν. Μένανδρος. Bekker. Anecd. 436, 23 et Suidas *ἀποσοβεῖ. ἀποτρέχομεν* cod. Bekk. 'dicitur (*σοβεῖν*) potissimum de eis qui superbia elati magnifice incedunt'. Mein. 1.

998

ἀριστόδειπνον

Μένανδρος εἴρηκε. Pollux 6, 102. cf. 368 et Alexid. 294.

999

ἀσχολοῦμαι, καὶ ἀσχολεῖ(ται) καὶ ἀσχολεῖσθαι

(*πάντα*) *ταῦτα Μένανδρος λέγει.* Bekker. Anecd. 457, 18 et Suidas *ἄσχολος.* cf. Philem. 220.

1000

ἀττικουργές (*ἀττικουργῆ*)

τὸ εἰργασμένον τὸν ἀττικὸν τρόπον, οὐ μόνον ὑποδήματα καὶ σκεῦος, ἀλλὰ καὶ ῥήματα καὶ εἴτι ἄλλο. ἀττικουργῆ φησί που Μένανδρος. Bekker. Anecd. 461, 30. '*καὶ εἴτι ἄλλο· ἀλλὰ καὶ ῥήματα ἀττικουργῆ φησί που Μένανδρος.*' Mein.

1001

βαθύς

ἀντὶ τοῦ πονηρός. οὕτω Μένανδρος. Suidas. i. e. *βαθυγνώμων.* aliter Posidipp. 27, 4. 5.

1002

βοίδης

Eustathius 962, 18 *ὅτι καὶ εἰς ἀναισθησίας σκῶμμα λαμβάνεται ὁ βοῦς, δηλοῖ καὶ ὁ παρὰ Μενάνδρῳ βοίδης, ὅ ἐστι πρᾶος, εὐήθης, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ἀμνοκῶν* (Arist. Eq. 264).

1003

βουκόρυζαν

τὴν μεγάλην κόρυζαν. καὶ κορυζᾶν τὸν ἰσχυρῶς κορυζῶντα. Μένανδρος. Suidas. *κορυζᾶν*] *βουκορυζῶντα* Toup. *βουκόρυζον* Hemsterhus. *κορυζῶντα* Bernhardy. *βουκορυζᾶν* Naber. Mnem. nov. VIII 425. Hesych. *βουκόρυζος· ἀναίσθητος, ἀσύνετος.* similiter *ὀρθοκόρυζον* Alciphr. 3, 48, 5. cf. Lobeck. Phryn. 434.

1004

βρυχᾶται

κλαυθμυρίζει, ὡς παιδίον φωνεῖ ἢ δακρύει, ὡς Μένανδρος. Schol. Nicandr. Alexiph. 221.

1005

δεδείπνηκας

Μένανδρος. Bekker. Anecd. 89, 29. quod cur excerpserit Antatticista nescio. *δεδειπνήκασι*, quo magis atticum videri potuerit *δεδειπνᾶσι*, Mein. ed. mai. at *δεδειπνᾶσι* quod sciam nusquam exstat, *δεδείπναμεν, δεδειπνάναι* multis locis (cf. Hermipp. 60), *δεδειπνήκασι* plus semel.

1006

διήρτησεν

ἐξηπάτησεν. οὕτως Μένανδρος. Suidas. Zonaras 533 *διαρτῆσαι*

τὸ ἐξαπατῆσαι. οὕτως Μένανδρος. Bekker. Anecd. 241, 13 διαρτᾶν· πλανᾶν, ἐξαπατᾶν.

1007

δύσριγος

Phrynichus Epit. 418 Menandrum acerbe reprehendit τὸν λέγοντα μεσοπορεῖν, καὶ γῦρος (cf. 334), καὶ λήθαργος, καὶ σύσσημον, καὶ πορνοκόπος, καὶ ὀψωνιασμός, καὶ ὀψώνιον, καὶ δύσριγος. cf. tamen Aristoph. fr. 92 et Lobeck. Phryn. 420.

1008

Ἐλευθέριος

Harpocration 70, 16 ὅτι δὲ (Ζεὺς) ἐπιγέγραπται μὲν Σωτήρ, ὀνομάζεται δὲ καὶ Ἐλευθέριος, δηλοῖ καὶ Μένανδρος. cf. 526 et Preller. Myth. gr.[2] I 117. 331 n. 3.

1009

ἔμπυος

ὁ ἐμπυϊκός, παρὰ Μενάνδρῳ. Hesychius.

1010

ἐξανέψιοι, ἐξανέψιαι

Pollux 3, 29 οἱ ἐκ τῶν ἀνεψιαδῶν ἀλλήλοις ἐξανέψιοί τε καὶ ἐξανέψιαι. τούτῳ δὲ τῷ ὀνόματι οὐ πάνυ τετριμμένῳ κέχρηται Μένανδρος. 'me iudice ἐξανέψιοι non possunt esse nisi οἱ ἐξ ἀνεψιῶν γεγονότες, i. e. filii ἀνεψιῶν.' Nauck. Arist. Byz. p. 144.

1011

ἐπισημαίνειν

Photius σημαίνειν καὶ ἐπισημαίνειν· τὸ σφοδρῶς αὐλεῖν, ὥσπερ οἱ σαλπιγκταί. οὕτως Μένανδρος.

1012

ἔσχεν

ἐπέσχε. Μένανδρος. Photius.

1013

ἠγρηγόρειν καὶ ἐγρηγόρειν

φησὶ Μένανδρος. Photius 59, 6. (-ορεῖν bis cod.) si est prima persona, scr. ἠ(ἐ)γρηγόρη.

1014

ἡμίγραφον, ἡμιλάσταυρον, ἡμιφυές

Pollux 6, 161 *τῶν μέντοι Μενάνδρου τὸ μὲν ἡμιφυὲς καὶ ἡμίγραφον ἀνεκτά. τὸ δὲ ἡμιλάσταυρον παμπόνηρον.* Phryn. Ecl. 195 *λάσταυρος μὲν οἱ νῦν χρῶνται ἐπὶ τοῦ πονηροῦ καὶ ἀξίου σταυροῦ· οἱ δὲ ἀρχαῖοι ἐπὶ τοῦ καταπύγωνος.*

1015

ἡμιώριον

ὡς Μένανδρος. Pollux 1, 71. *semihora?*

1016

Ἰκόνιον

πόλις Λυκαονίας...γράφεται δὲ διὰ τοῦ ι (non ει), *ἐπειδὴ εὑρέθη (εὕρηται) ἡ ἀρχὴ συστελλομένη παρὰ Μενάνδρῳ.* Etymolog. m. 470, 45. eadem fere Cramer. Anecd. Ox. II 206, 1. extrema adduntur, quia *Ἰκόνιον* perperam ab *εἰκών* derivabant.

1017

κάθου

(i. e. *κάθησο*) *παρὰ Μενάνδρῳ.* Eustathius 1840, 3. cf. Aristoph. fr. 620. Anaxandr. 13. Alexid. 224.

1018

καλαθίσκος

εἶδος ὀρχήσεως. καὶ σκεῦος γυναικεῖον παρὰ Μενάνδρῳ. Hesychius. cf. Eupol. 227. Apolloph. 1.

1019

κατάστικτον

χιτωνίσκου γένος. οὕτως Μένανδρος. Photius 143, 20. *κατάστικτον* Mein.] *κατατικόν.* Poll. 7, 55 *ὁ δὲ κατάστικτος χιτὼν ἐστιν ὁ ἔχων ζῷα ἢ ἄνθη ἐνυφασμένα.* Hesych. *κατάστικτον· ποικίλον.*

1020

κατεγγυπωμένως

νωθρῶς, ἀνάνδρως. οὕτω Μένανδρος. Photius. Bekker. Anecd. 233, 10 *γνύπετον· ἀργόν. οἱ δὲ ἔκλυτον. οἱ δὲ γνύπετοι ἐκτεταμένοι, δειλοί. ἄλλοι δὲ κατηφεῖς ἀπέδοσαν. καὶ κατεγγυπτῶσθαι τὸ κατεστυγνάσθαι.* Hesych. *γνυπ(ε)τεῖν, γνυπ(ετ)ήσει, γνύπετοι, γνυπο(ῦ)ντι, γνύπωνες.* Etymol. m. 236, 40 *γνύπετοι.* Hesychius praeterea nulla

interpretatione adiecta *κατεγγυπτωμένον* et *κατεγγυπῶσθαι*, *κατεγγυπῶσθαι* etiam Etymol. — itaque dubium est *κατεγγυπωμένως* an *κατεγγυπτωμένως* Menander dixerit: alterum etymologiae magis conveniens. ceterum cf. adesp. 990.

1021

κνύειν

ξύειν καὶ οἷον ειθειν· Μένανδρος. Photius. sic vel *ει θειν* cod. m.[1] *κνήθειν* Mein.

1022

κοιτών

Pollux 1, 79 *εἰ γὰρ καὶ Μένανδρος αὐτὸ βαρβαρικὸν οἴεται, ἀλλ' Ἀριστοφάνης ὁ κωμῳδοδιδάσκαλος* (fr. 6) *τὰ τοιαῦτα πιστότερος αὐτοῦ.* videtur Menander aliquem ea voce usum ab altero reprehendi fecisse. cf. Lobeck. Phryn. 252. 3.

1023

κολλυβιστής

ἐπὶ τοῦ ἀργυραμοιβοῦ φησιν ὁ Μένανδρος ἀδοκίμως· τὸ μὲν γὰρ κόλλυβος [ὅπερ ἐστὶν εἶδος νομίσματος] δόκιμον (Eupol. 233, 3), *τὸ δὲ κολλυβιστὴς παρασεσημασμένον.* Thomas Mag. 203, 13. cf. Phrynich. Epit. 440. Pollux 7, 170 *κολλυβιστής, ὡς Λυσίας ἐν τῷ περὶ χρυσοῦ τρίποδος.* nos *Pfennigfuchser.*

1024

κουρίδα

Helladius Phot. Bibl. 530, 13 *τὰς νῦν λεγομένας κουρίδας οἱ Ἀττικοὶ κομμωτρίας ἐκάλουν. εὕρηται δὲ παρὰ Μενάνδρῳ καὶ τὸ κουρίδα.* cf. quae ad Antiphanis *Κουρίδα* adnotantur et Amphidis Alexidisque fabulae cognomines.

1025

κύμινον

ἐπὶ μικρολόγου Μένανδρος. Photius. fortasse *κυμινοπρίστην* vel *κυμινοκίμβικα*, ut nunc etiam Plut. Mor. 632 c *κυμινοπρίστην* edunt pro *κύμινον.* cf. Alexid. 251. Posidipp. 26, 12. Hesych. *κυμινοπρίστης* et Arist. Vesp. 1357.

1026

Κυραννή

ὄνομα θεοῦ γυναικείας Κιλικίου. οὕτω Μένανδρος. Photius

191, 25. Hesych. *Κυρράνη· ὄνομα γυναικείας θεοῦ.* cf. Lobeck. Aglaoph. 630 n. k.

1027

λεβήτιον

Cramer. Anecd. Ox. IIII 273, 9 *γίνεται τὰ ὑποκορίσματα … δι' ἀναγκαιότητα, ὡς ἐὰν ὃ αἰτῇ τις σμικρύνῃ, ἵνα μὴ μεγάλην ποιήσῃ τὴν χάριν· ᾧ κέχρηνται οἱ κωμικοί, ὡς ἔχει τὸ παρὰ Μενάνδρῳ λεβήτιον.* ad *Δύσκολον* refert Duebnerus.

1028

λήδιον

τὸ τριβώνιον. Μένανδρος. Etymol. m. 949 cod. Havn. Bloch. Hesych. *λήδιον* et *ληίδιον*. Eustath. 1147 init. Herodian. 542, 1 cum eis quae Lentzius adnotavit. *ληδάριον* est Arist. Av. 715. 915.

1029

λήθαργος

οὕτω Μένανδρος. οἱ δ' ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι ἐπιλήσμονα καλοῦσιν. Phrynich. Epit. 416. cf. fr. 1007. Thomas Mag. 222, 11 *Ἀττικοὶ μὲν οὖν λήθαργον ἐπὶ τῆς νόσου φασίν … Μένανδρος δὲ καὶ τὸν νοσοῦντα λήθαργον λέγει.*

1030

ληστοσαλπιγκτάς

τινας Μένανδρος καλεῖ. Pollux 4, 87. Photius *ληστοσαλπιγκτάς· τοὺς Τυρρηνούς, ἀπὸ Πισαίου τοῦ εὑρόντος.* Hesychius *ληστοσάλπιγγες· οἱ Τυρρηνοί, ἐπειδὴ πρῶτοι σάλπιγγος εὑρεταὶ γεγόνασιν.* cf. Lobeck. Paralip. 131.

1031

μάγαρον

οὐ μέγαρον, εἰς ὃ τὰ μυστικὰ ἱερὰ κατατίθενται. οὕτως Μένανδρος. Photius et Aelius Dionysius Eustath. 1387, 18. 'sunt autem *μάγαρα* subterranea templorum penetralia, in quibus mystica Cereris *χθονίας* sacra condebantur.' Mein. 1.

1032

μακαρίτας

τοὺς τεθνηκότας. οὕτως Μένανδρος. Photius. cf. Aristoph. fr. 488, 10.

1033

Μαρμάριον

Εὐβοίας ὅρμος καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος. οὕτω Μένανδρος. 247, 25. Steph. Byz. *Μαρμάριον· πόλις Εὐβοίας.* Bursian. gr. II 432.

1034

τὸν μάρτυν καὶ τὸν μάρτυρα

Μένανδρος. Photius.

1035

μεγιστᾶνες

Phrynich. Ecl. 196 *Ἀντίοχος ὁ σοφιστὴς . . . τοὔνομα ἔθηκεν, Μενάνδρῳ ἀκολουθήσας, οὐ γάρ δή τινι τῶν ἀρχαίων. ἡμεῖς δὲ μεγιστᾶνες . . . ἀλλὰ μέγα δυναμένους λέγομεν.* non ante Macedonicam aetatem in Graecia usitatum. cf. Lobeck. et Herodian. I 8. 32. 16, 12. II 862, 19. 22.

1036

μεσοπορεῖν

Phrynich. Epit. 416 *καὶ τοῦτο Μένανδρος . . . πάντα φύρων.* fr. 1007. *ὁδοιπορεῖν, εὐθυπορεῖν, βραδυπορεῖν, ὠκυπορεῖν* confert Lobeck.

1037

μετριάζειν

Phrynichus Epit. 425 *τοῦτο οἱ μὲν ἀρχαῖοι ἐπὶ τοῦ τὰ συμβαίνοντα μετρίως φέρειν τιθέασι, Μένανδρος δ' ἐπὶ τοῦ ἀσθενεῖν, παρὰ τὴν τῶν δοκίμων χρῆσιν.* '*μετριάζειν* et morbi dicuntur cum paullisper remittunt, et ipsi aegrotantes cum ad sanitatem inclinant. unde factum est ut et ei *μετριάζειν* dicerentur qui non satis firma utuntur valetudine'. Lobeck.

1038

μονοπείρας

τοὺς μὴ ἀθρόους ἀλλὰ μονολήστας. οὕτω Μένανδρος. Photius. *μονολήστας* Coraes | *μόνον ληστάς.* Aristot. Hist. an. 8, 5 p. 594 a 30 *ἀνθρωποφαγοῦσιν οἱ μονοπεῖραι τῶν λύκων μᾶλλον ἢ τὰ κυνηγέσια.*

1039

μυκτηρισμόν

τὴν ἐξαπάτην Μένανδρος. Pollux 2, 78. cf. 493.

1040

νεαλής

ἐκτείνεται τὸ ᾱ. Ἀριστοφάνης (fr. 361). *Μένανδρος.* Photius

1041

νηττάριον

Bekker. Anecd. 857, 20 *τὸ ὑποκοριστικὸν ἐλάττωσίν τινα σημαίνει . . . πολλάκις ὑποθωπεύοντες τοιούτοις κεχρήμεθα ὀνόμασιν, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ νηττάριον.* eadem fere Cramer. Anecd. Ox. IIII 329, 15 (*νιτάριον*). cf. Arist. Plut. 1011.

1042

νουθετησμός

Pollux 9, 139 *φαῦλος ὁ Μενάνδρου ν.* — *νουθετησμός* Mein. ed. mai.] *νουθετισμός.* cf. *σκαριφησμός* (Ar. Ran. 1497), *λοιδορησμός* (ibid. 758), *ὀρχησμός, κροτησμός* al. Lobeck. Phryn. 510.

1043

νουνεχόντως

Bekker. Anecd. 587, 15 *τὸ παρὰ Μενάνδρῳ νουνεχόντως δοκεῖ ἀσύστατον εἶναι.* cf. Lobeck. Phryn. 604.

1044

οἴκει

παρὰ Μενάνδρῳ ἀντὶ τοῦ οἴκοι. Ioannes Alexandr. De accent. p. 36, 32. Eustathius 1907, 50 *Ἡρακλείδης. . λέγει τὴν οι εἰς τὴν ει μεταποιεῖν, τὸ δυοῖν λέγοντας δυεῖν καὶ τὸ οἴκοι οἴκει καὶ τὸ ποῖος πεῖος.* vix credo.

1045

οἰκείαν, οἰκείους

Photius *τὰ τοιαῦτα παρεσημειοῦτο Ἀριστοφάνης πρὸς τὴν οἰκείαν, ὅτι οὐ κυρίως κέχρηνται τῷ ὀνόματι. οἰκείους γὰρ ἐκτίθεται ἐν τῷ περὶ συγγενικῶν τοὺς κατ' ἐπιγαμίαν παρεσηγμένους ἔξωθεν. ὁ δὲ Μένανδρος ἐνίοτε ἐπὶ τῶν συγγενῶν λέγει, οὐχ ὡς ἡμεῖς ἐπὶ τῶν κατ' ἐπιγαμίαν φίλων.* cf. Nauck. Arist. Byz. p. 129.

1046

ὄλολυν

Μένανδρος τὸν γυναικώδη καὶ κατάθεον καὶ βάκηλον. Photius 329, 18. cf. Anaxandr. 34, 4.

1047

ὀλολύττουσιν

οὐχὶ ὀλολύζουσι. Μένανδρος. Photius 329, 20. pravo codice videtur deceptus fuisse. talia enim semper in *ζειν*, numquam in *ττειν* desinunt. cf. *γρύζειν, οἴζειν, ἐποίζειν, δυσοίζειν, οἰμώζειν, φεύζειν, κοκκύζειν, αἰάζειν, μύζειν, πιπίζειν, ὤζειν.* atque eiusdem generis sunt *τίζειν, πατερίζειν, ἀδελφίζειν, θυγατερίζειν, δημίζειν.* cf. 326, 3 et Arist. Av. 266. fr. 871. Demosth. 18, 260 cet.

1048

ὀξύχειρ

καὶ ὀξυχειρία, τὸ μὲν παρὰ Μενάνδρῳ εἴρηται, τὸ δὲ παρ' Ἀλέξιδι (323). Pollux 2, 149.

1049

ὀψιπέδων

ὁ μέχρι πολλοῦ ἐν πέδαις γεγονώς· σύνηθες Μενάνδρῳ τὸ ὄνομα. Photius. *πέδων, τριπέδων* Aristoph. fr. 97, *πεδότριψ* adesp. 1110. Hesych. *ὀψιπέδωνας.*

1050

ὀψωνιασμός

Pollux 6, 38 *παμπόνηρον Μενάνδρου ὁ ὀψ. ὀψωνισμός* Bekk. sed formam *ὀψωνιασμός* diserte tuetur Phrynichus (fr. 1007).

1051

ὀψώνιον

Phrynich. Epit. 418. cf. fr. 1007. Lobeck. Phryn. 420. Photius *ὀψώνιον· τὴν ὀψωνίαν. τὸ δὲ παρ' ἡμῖν ὀψώνιον μισθὸν λέγουσι καὶ σιτηρέσιον.* Thugenid. 2.

1052

πεντηκοστολόγοι

τελῶναι. Μένανδρος. Photius. cf. Eubul. 122.

1053

πέπλεκται

ἥττηται. Μένανδρος. Photius. *πέπληκται* Dobr. cf. Cobet. Mnem. VIII 50. sed fortasse *πέπεκται*, ut *ἐπέχθη* Arist. Nub. 1356.

1054

περισκελίδας

Pollux 2, 194 *Μένανδρος καὶ περισκ. εἴρηκε φορεῖν τὰς κόρας.* idem 5, 100 *τούτῳ τῷ ὀνόματι κέχρηνται Μένανδρος καὶ Νικόστρατος* (33) *οἱ κωμῳδοδιδάσκαλοι.*

1055

πέφηνας

τὸ εἴρηκας. Μένανδρος. Photius. 'vix credibile est Menandrum *πέφηνα* transitive dixisse'. Mein. — scilicet scribendum est '*πέφηνας*, i. e. *ἀπέφηνας.*

1056

πλοκαμῖδα

Μένανδρος καὶ οἱ ἄλλοι. Photius 434, 21. idem *πλοκαμίς· ὁ οὖλος βόστρυχος...καὶ ἡ τῶν τριχῶν ἐμπλοκή.*

1057

πορνοκόπος

οὕτω Μένανδρος. οἱ δ' ἀρχαῖοι πορνότριψ λέγουσιν. Phrynich. Epit. 415. Thomas Mag. 291, 15. cf. fr. 1007.

1058

προτέλεια

ἡ πρὸ τῶν γάμων θυσία. Μένανδρος. Photius. cf. *Πρόγαμοι.* Eustathius 881, 31 *παρὰ Παυσανίᾳ εἰπόντι, ὅτι προτέλεια ἡ πρὸ τῶν γάμων θέα* (*θυσία* Mein.), *ἴσως τὰ λεγόμενα θεώρητρα.* cf. Plat. com. 174, 5.

1059

ῥυτίσματα

Photius *αἱ ἀκέστριαι τῶν διερρυηκότων ἱματίων τὰ ἀναπληρώματα ῥυτίσματα ἐκάλουν. οὕτως Μένανδρος.*

1060

σάββους

...τοὺς βάκχους καλοῦσι, καὶ ταύτην ἀφιᾶσι τὴν φωνήν, ὅταν ὀργιάζωσι τῷ θεῷ· ὧν πίστιν ἔστι δήπου καὶ παρὰ Δημοσθένους λαβεῖν καὶ παρὰ Μενάνδρου. Plutarchus Mor. 671 f. cf. Eupol. 84. Demosth. 18, 260.

1061

σάγη

ἡ πανοπλία. οὕτως Μένανδρος. Photius.

1062

σανδάλιον

οὐ μόνον Μένανδρος εἴρηκε . . . ἀλλὰ καὶ Κρατῖνος (131). Pollux 7, 86.

1063

σημαίνειν

Photius. cf. fr. 1011.

1064

σκάφας

ἔφερον οἱ μέτοικοι ἐν τῇ πομπῇ τῶν Παναθηναίων, οἱ μὲν χαλκᾶς, οἱ δὲ ἀργυρᾶς, κηρίων καὶ ποπάνων πλήρεις, ἐνδεδυκότες φοινικοῦς χιτῶνας. οὕτως Μένανδρος. Photius. cf. 191. Bekker. Anecd. 304, 27. Harpocr. σκαφηφόροι.

1065

σκηνή

ἡ οἰκία καὶ καταγωγή. ὡς Ἀσιαγενῆ τὴν λέξιν (σημειοῦνται). οὕτως Μένανδρος. Photius. Hesych. σκηνάς· καταγωγάς, οἰκήματα. et σκηνή· ἡ ἀπὸ ξύλων ἢ περιβολαίων οἰκία.

1066

στασιασμόν

τὴν στάσιν. Μένανδρος. Photius 535, 3.

1067

στιγμήν

ὡς ἡμεῖς, τὸ ἐλάχιστον. οὕτως Μένανδρος. Photius. — στίλην Arist. Vesp. 213.

1068

στλεγγίδα

. . . (ἔστιν) ἡ συνήθης ξύστρα, καθὼς καὶ Μένανδρος μέμνηται. Erotian. 115, 3 Klein.

1069

στραγγαλᾶν

εἴρηκέ που Μένανδρος. 'fortasse στραγγαλιᾶν.' Mein. στραγγεύομαι Arist. Nub. 131. cf. Pherecr. 21. 'de servo nequam et *strangulatione digno*'. Mein. Alciphr. p. 176. dubito de ea significatione apud scriptores qui ante aetatem Romanam fuerunt.

1070

σύγκλινον

(*τὸν παρακείμενόν τινι συμπότην*) *Μένανδρος λέγει.* Pollux 6, 12.

1071

συκοφαντεῖν

παρὰ Πλάτωνι καὶ Μενάνδρῳ οἷον κνίζειν ἐρωτικῶς. Etymolog. m. 733, 48. Suidas *συκοφαντεῖν· κνίζειν ἐρωτικῶς. οὕτως Πλάτων καὶ Μένανδρος.* cf. Plat. com. 255. Arist. Pac. 1350.

1072

συμβόλαια

τὰ συναλλάγματα. οὕτως Μένανδρος. Photius.

1073

σύσσημον

Phrynich. Epit. 418. cf. 1007. *σύσσημον τῆς ἀρχῆς* Diodor., *σύσσημον αἴρειν* et *πωλεῖν ἀπὸ συσσήμου* alii.

1074

Τεμβρίειον

Stephanus Byz. *Τέμβριον, πόλις Φρυγίας. Μένανδρος δὲ Τεμβρίειόν φησιν, ὡς Γορδίειον. Ἀλέξανδρος* pro *Μένανδρος* Mein. suspicionis causam non video: nam ut *Quinda* oppidum etiam *Tembrium* commemorare poterat poeta.

1075

Τίβιον

Append. prov. 3, 79 *Μάις καὶ Θίμβις· ταῦτα ὀνόματά εἰσι Φρυγικά . . . τὸν δὲ Θίμβιν ὁ Μένανδρος συνεχῶς Τίβιον ὀνομάζει. καὶ ὅλη ἡ Φρυγία Τιβία καλεῖται.* cf. Leucon. 3.

1076

τρίγωνον

. . . *ὄνομά ἐστι δικαστηρίου, ἴσως καὶ τῷ σχήματι τριγώνου ὄντος. μνημονεύουσιν αὐτοῦ ἄλλοι τε καὶ Μένανδρος ἐν τῇ* (reliqua desunt). Harpocration.

1077

τρόπαιον

ἡ νέα (*Ἀτθίς*), *ἧς ἐστι Μένανδρος* (non *τροπαῖον*). Schol Thucyd. 1, 30.

1078

τύντλος

πηλὸς καὶ τάραχος. Μένανδρος. Photius cf. Sosip. 35.

1079

ὑπόθεσιν

ἀντὶ τοῦ ὑποθήκην. Μένανδρος. Bekker. Anecd. 115, 1.

1080

φερνήν

τὴν προῖκα, Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ καὶ Μένανδρος. Photius et Etymolog. m. 790, 49. Herodian. I 327, 23 *τὸ φερνή ἡ προίξ παρὰ τὸ φέρω ὀξύνεται.* cf. II 227, 10. 939, 9.

1081

φρυάττεσθαι

τὸ καταπλήττεσθαι. οὕτως Μένανδρος. Etymolog. m. 801, 17 et Suidas, qui rectius *καταπλήττειν* et post *Μένανδρος* adicit *καὶ φρυαττόμενος ὁ ἐπαιρόμενος* (in Etymol. ante *φρυάττεσθαι*). cf. Wesseling. Diod. Sic. 4, 74.

1082

χλωρόν

τὸ ἀκμάζον. Μένανδρος. Suidas.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΑ

1083

ὅταν τις ἡμῶν ἀμέριμνον ἔχῃ βίον,
οὐκ ἐπικαλεῖται τὴν τύχην εὐδαιμονῶν·
ὅταν δὲ λύπαις περιπέσῃ καὶ πράγμασιν,
εὐθὺς προσάπτει τῇ τύχῃ τὴν αἰτίαν.

Compar. Men. et Phil. 357 (Studemund 12 sq. p. 19) *Μένανδρος.* Stobaeus Ecl. 2, 46, 11 Wachsm. (*Φιλή:* (*Φιλήμονος* Mein.). in versu 1 emendando desudarunt Meinekius, Herwerdenus Obs. crit. 93, Wachsmuthius (*ἀμέριμνον ὅταν ἔχῃ τις ἡμῶν τὸν β.* vel *ὅταν μὲν ἀμ. τις ἡμ. ζῇ βίον* Mein., *ἡμῶν μὲν* Herw., *ἡμῶν γὰρ* W.). 2. *εὐδαίμονα* Stob. L. i. e. *ἢ* (vel *οὐ*) *δαίμονα.* 3. *ἐπὰν* id. *ἐπιπέσῃ* Comp.

1084

μὴ οὖν θέλε λυπεῖν σαυτὸν εἰδὼς ὅτι
πολλοῖς τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει
καὶ τὸ κακὸν ἀγαθοῦ γίνεται παραίτιον.

Stobaeus Floril. 108, 3 *Εὐριπίδου Ἀντιγόνῃ* (174 N.) A. 1. *ἔθελε* Grot. *εἰδὼς* AM] *εἰδὼς τοῦθ'* B. *ἐξειδὼς* G. Herm. 2. *πολλοῖς* Herm.] *πολλάκις*. transpositis apud Stobaeum lemmatis Menandro haec tribuerunt pro fr. 812 Dobr. Adv. II 360. Nauck. Tr. gr. fr. p. 325. Herwerd. Exerc. crit. 36.

1085

ἄνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἴη ποτ' ἄν,
ἄνευ δὲ μητρὸς οὐδὲ συλλαβὴ τέκνου,
πατέρα δὲ ποιεῖ τέκνα, μητέρ' ὡς ἀνήρ.

Clemens Alex. Strom. 2, 23, 142. 3. sic Sylburg.] *πατέρα δὲ γάμος ποιεῖ, ὡς μητέρα ἀνήρ.* Menandro tribuebat Hemsterhusius. cui miror adsentiri Dindorfium: metrum enim haec ad comoediam non pertinere satis demonstrat. v. 1 est Eurip. Orest. 554. — ceterum cf. adesp. 16.

1086

γαστὴρ ὅλον τὸ σῶμα, πανταχῇ βλέπων
ὀφθαλμός, ἕρπον τοῖς ὀδοῦσι θηρίον.

Plutarchus Mor. 54 b *παρασίτου γὰρ ὁ τοιοῦτος εἰκονισμός ἐστι.* antehac aenigma his contineri suspicatus postea comici esse posse concessit Meinekius V CCCLXII. Diphili *Telesiae* (133) tribuit Fritzschius ap. Toeppel. Eupol. Adul. p. 31. potest etiam, non minus incerta sane coniectura, ad Menandri *Colacem* referri.

1087

ἐπὰν ἐν ἀγαθοῖς εὐνοούμενός τις ὢν
ζητῇ τι κρεῖττον ὧν ἔχει, ζητεῖ κακά.

Stobaeus Floril. 4, 29. om. A. lemma om. Trinc. Menandro tribuit Cleric. 204. 'al. hic adscribitur Eurip.' Gesner. 1. *ἐν*] *ἐπ'* B. 2. *ζητεῖ* et *κρείττω* Trinc. pro *εὐνοούμενος* recte *ὁμολογουμένοις* Cobet. 'qui non contentus est *veris* bonis et meliora quaerit invenire solet malum'. N. l. 91. 2.

1088

λαμπρῶς ἐνίοτε ζῶσιν, οἷς χαλεπώτερον
τοῦ περιποιήσασθαί τι τὸ φυλάξαι βίον.

Stobaeus Floril. 15, 4. cf. Diphil. 134.

1089

ἅπανθ' ὅσ' ὀργιζόμενος ἄνθρωπος ποιεῖ,
ταῦθ' ὕστερον λάβοις ἂν ἡμαρτημένα.

Stobaeus Floril. 20, 5 τοῦ αὐτοῦ (Φιλήμονος 4) A. Μενάνδρου Trinc.

1090

ὃς δ' οὔτ' ἐρυθριᾶν οἶδεν οὔτε δεδιέναι,
τὰ πρῶτα πάσης τῆς ἀναιδείας ἔχει.

Stobaeus Floril. 32, 2. cf. Diphil. 135.

1091

αἰσχρόν γ' ὅταν τις ἐπὶ γλώσσῃ φυεὶς
γλώσσῃ ματαίους ἐξακοντίζῃ λόγους.

Stobaeus Floril. 36, 12 Μενάνδρου A Voss. Hens. tragico (Euripidi potissimum) tribuebat Valckenar. Diatr. 262 d et post eum Dobraeus Adv. II 281, Meinekius, Cobetus N. l. 49, Nauckius Tr. gr. fr. adesp. 442. — 1. εὐεπὴς γλώσσῃ Valcken., αἰσχρὸν γάρ ἐσθ' ὅταν τις εὔγλωσσος φανεὶς Heringa Obs. 261. ὅταν τις ἀξίωμ' ἔχων μέγα Cobet. N. l. 85. εὐεπὴς γεγὼς φύσει Herwerd. Mnem. nov. VI 79.

1092

οὔτ' ἐκ χερὸς μεθέντα καρτερὸν λίθον
ῥᾷον κατασχεῖν, οὔτ' ἀπὸ γλώσσης λόγον.

Stobaeus Floril. 36, 14 Μενάνδρου A. Plutarchus Mor. 507 a οὔτε γὰρ πτηνὸν ἐκ τῶν χειρῶν ἀφέντα ῥᾴδιόν ἐστιν κατασχεῖν οὔτε λόγον ἐκ τοῦ στόματος προέμενον. 'tragici esse genetivus χερός docet'. Mein. quod confirmat quodammodo Vindob., 'ubi insequenti Euripidis loco τοῦ αὐτοῦ Δίκτυος praefigitur. iam patet Menandri locum excidisse'. Nauck. Eur. 1031. 1. καρτερᾶς Cobet. N. l. 53. 'at μεθιέναι λίθον ἐκ χειρός non est lapidem *manu iaculari*, sed *missum facere*.' Mein. Stob. II vi. ἐκ χερῶν ἀφέντα Nauck. — '*semel emissum volat inrevocabile verbum*' Horat. Epist. 1, 18, 71.

1093

ὡς κρεῖττόν ἐστι δεσπότου χρηστοῦ τυχεῖν
ἢ ζῆν ταπεινῶς καὶ κακῶς ἐλεύθερον.

Stobaeus Floril. 62, 7. cf. Philem. 227.

1094

ψυχὴν ἔχειν δεῖ πλουσίαν· τὰ δὲ χρήματα
ταῦτ' ἐστὶν ὄψις, παραπέτασμα τοῦ βίου.

Stobaeus Floril. 93, 1. cf. Antiphan. 327. Alexid. 340.

1095

οὐχ ὁ λόγος αὔξει τὴν τέχνην περισσὸς ὤν,
ἀλλ' αὐτὰ κοσμεῖ τὴν τέχνην τὰ πράγματα.

Stobaeus Ecl. 2, 15, 19 Wachsm. *Μενάνδρου.* sed Floril. 60, 3 *Ἑρμοδότου* A. cf. Mein. Stob. IIII xxix.

1096

αἰσχύνομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι φίλῳ,
μή μ' ἄφρονα κρίνῃ καὶ διδοὺς αἰτεῖν δοκῶ.

Compar. Men. et Phil. p. 358 (Studemund 49. 50 p. 22). Plutarchus Mor. 384 d *ἃ Δικαίαρχος Εὐριπίδην οἴεται πρὸς Ἀρχέλαον εἰπεῖν· οὐ βούλομαι — πένης, | μή — κρίνῃς ἢ κτλ.* videbatur igitur Dicaearcho Euripides 'his versibus in nescio qua fabula' (non *Archelao*) 'usus esse respectu Archelai regis, apud quem tum versabatur'. Mein. IIII 707. cf. Nauck. Eur. fr. 960. — 1. *δωρεῖσθαι* Morell.] *δωρή(ι)σασθαι* QP. 2. *διδῶν* Q. *δίδων* P.

1097

ἂν ἀγνοῶν τι παρά τινος θέλῃς μαθεῖν,
τὸ τοῦ μαθητοῦ πρῶτον, ἔχε τὴν σιγήν.

Compar. Men. et Phil. 363 (Studemund 159. 60 p. 30. 1). *Φιλήμονος.* 367 *Μενάνδρου.* apud Studemundum Menandro tribuitur. 1. *ἐὰν* cod. 2. *τὰ — πρῶτα, τὴν σιγὴν ἔχε* (*τὴν σιγὴν ἔσχε* 363) Mein. at semper quod sciam *σιγὴν ἔχειν*, non *τὴν σιγήν*. ceterum cf. Cobet. N. l. 45.

1098

ὁ μὴ γέλωτος ἄξιος ἂν ᾖ γέλως,
αὐτὸς πέφυκε τοῦ γέλωτος κατάγελως.

Compar. Men. et Phil. 363 (Studemund 157. 8 p. 30) *Φιλήμονος.* 367 *Μενάνδρου.* 1. *ὁ γέλως ἂν μὴ ᾖ τοῦ γέλωτος ἄξιος* QP. *ἄξιος ὢν ἂν* vel *ἄξιος δ' ἂν* Mein. *ἂν μὴ γέλωτος ἄξιος γὰρ* Mein. V cclxxix (ed. min. xxi). 2. *πέφυκεν αὐτοῦ τοῦ γέλωτος κατάγελως*, vel *αὐτοῦ πέφυκε τοῦ γέλωτος κατάγελως* Mein. atque *αὐτὸς*

πέφυκε τοῦ γ. κ. cod. Paris. — plura contulit Studemund. Aristot. Rhet. 3, 18 *δεῖν ἔφη Γοργίας τὴν μὲν σπουδὴν διαφθείρειν τῶν ἐναντίων γέλωτι, τὸν δὲ γέλωτα σπουδῇ.*

1099

κἂν μυρίων γῆς κυριεύῃς πήχεων,
θανὼν γενήσει τάχα τριῶν ἢ τεττάρων.

Compar. Men. et Phil. p. 364 (Studemund 57. 8 p. 22) et Mel. Aug. 14, 17 *Μενάνδρου.* contra Anton. Mel. 140 p. 222 et Maxim. Conf. 12, 35 p. 572 Combefis. *Φιλιστίωνος.* cf. Wachsmuth. Stud. zu gr. Floril. 122. 1. *κυριεύῃς πήχεων* Mein.] *πηχῶν κυριεύῃς. κύριος πηχῶν ἴσῃ* QP. *πήχεων ἧς κύριος* Dobr. *μυρίων πηχῶν γῆς κύριος ὑπάρχῃς* (*ὑπάρχεις* Max.) Anton. et Maxim. 2. *τάχα* om. Ant. et Maxim.

1100

ἂν καλὸν ἔχῃ τις σῶμα καὶ ψυχὴν κακήν,
καλὴν ἔχει ναῦν καὶ κυβερνήτην κακόν.

Menandri Dist. Par. Studemund 57. 8 p. 39. contra Anton. Mel. 110 p. 186 *Ἰσοκράτους.* cf. Wachsmuth. Stud. z. gr. Floril. 139. 40. 1. *ἂν* Grot.] *ἐάν. ἔχῃς σῶμα* Anton. *ψ. κ.* Rutgers.] *κ. τὴν ψ.* QP. 2. *ἔχεις* et *κακὸν κυβερνήτην* QP et Ant. corr. Rutgers.

1101

τύχην ἔχεις, ἄνθρωπε, μὴ μάτην τρέχε.
εἰ δ' οὐκ ἔχεις, κάθευδε, μὴ κενῶς πόνει.

Orion. Ritschl. Opusc. I 572, 103. cf. Boissonad. Philostr. Epist. 211. 1. *τρέχε* Boisson. Anecd. I 91] *τρέχῃς.* 'Menandri esse ex cod. Vindob. discimus'. Ritschl. non esse Menandri suo iure Meinekius censuit. ortum esse existimat H. Iacobi (Progr. Posn. 1861, 3 sq.) ex disticho vere Menandreo quod in tabella Abbotiana ex Aegypto reportata Feltonius enotavit, edidit Welckerus Mus. Rhen. XV 157 (Froehner Tablettes grecques du musée de Marseille 1867 p. 4)

ᾧ μὴ δέδωκεν ἡ τύχη κοιμωμένῳ,
μάτην δραμεῖται, κἂν ὑπὲρ Λάδαν τρέχῃ.

2. *δραμῖται* et *λάδαν* tab. *Λάδας* autem (cf. *Φιλολάδας, Νικολάδας* al.) nomen est duorum celeberrimorum cursorum, quorum alter *σταδιοδρόμος* Aegiensis, alter *δολιχοδρόμος* fuit. Paus. 2, 19, 7. 3, 21, 1. 8, 12, 5. 10, 23, 14. cf. etiam Plut. Mor. 804 e. Martial. 10, 100. Anthol. Pal. 3, 844. 11, 344. et Aegiensis quidem

cum Ol. 125, 2 aliquanto post mortem Menandri vicerit, adparet antiquiorem dici, Myronis aequalem, siquidem recte hi versus ad Menandrum referuntur (H. Iacobi). cf. etiam Kaibel. Epigr. p. xxiii n. 1117 b. denique ex codice Urbinate W. Meyerus (p. 427. cf. 419) protulit *τύχην ἔχεις· κάθευδε, μὴ λίαν πόνει· | εἰ δ' οὐκ ἔχεις, κάθευδε, μὴ μάτην πόνει*, quae ille Menandrea esse confidit.

1102

ἆρ' ἐστὶν ἀνοητότατον αἰσχροκερδία·
πρὸς τῷ λαβεῖν γὰρ ὢν ὁ νοῦς τἄλλ' οὐχ ὁρᾷ.

Stobaeus Floril. 10, 4 *Διφίλου* A. *Μενάνδρου* Voss. Hens. (*πρὸς τὸ* v. 2). cf. Diphil. 99.

1103. 1104. 1105

μέλλων τι πράττειν μὴ προείπῃς μηδενί.
ἅπαντα μεταμέλειαν ἀνθρώποις φέρει.
μόνη σιωπὴ μεταμέλειαν οὐ φέρει.

Compar. Men. et Phil. 363 *Φιλιστίωνος*. 367 *Μενάνδρου*. apud Studemundum (163. 161. 2 p. 31) Menandro tribuuntur. sunt etiam inter septem sapientium apophthegmata (1103). cf. quae adnotavit Studem. 1. cf. 695. 2. *φέρει ἀνθρ.* 363. *ἀνθρ. μεταμ. φέρει* 367. corr. Grotius. tria fragmenta constituit Mein. cum autem cod. Paris. 1773 v. 2. 3 haec praebeat *τὰ γάρ τισιν λεχθέντα καὶ μὴ γενόμενα εἴωθε πλείστων*, H. Iacobi (Mein. ed. min. xx. xxi) ita haec emendat: *τὰ γάρ τισιν λεχθέντα καὶ μὴ γενόμενα | εἴωθε πλείστην μεταμέλειαν εἰσφέρειν· | μόνη σιωπὴ μεταμέλειαν δ' οὐ φέρει.* quae mihi quidem Menandrea non videntur. condemnat Cobet. N. l. 45.

1106

φόβος τὰ θεῖα τοῖσι σώφροσιν βροτῶν.

Stobaeus Floril. 5, 3 sine lemmate vulgo. sed Voss. Hens. *Μενάνδρου* (*μεναν* superscr. *δρ*) coniunct. cum 4. atque iterum fol. 102 r. *Μενάνδρου* coniunct. cum 5, 4—8. cum autem 5, 2 et 4. 6. 7 sint Euripidis, 5 Sophoclis, 8 certe non Menandri, admodum dubia est Stobaei fides etiam de v. 3. quae sunt Euripidis non sunt eius modi ut Menander ea ab illo sumpsisse videatur. inter adespota (287) recepit Nauck.

1107

γυναικὶ δ' ὄλβος, ἂν πόσιν στέργοντ' ἔχῃ.

Stobaeus Floril. 74, 15 *Εὐριπίδου* A. *Μενάνδρου* Apostol. 5, 87 g (Arsen.). adparet Stobaeum sequendum esse.

1108

γῆρας λέοντος κρεῖσσον ἀκμαίων νεβρῶν.

Cramer. Anecd. Ox. IIII 254, 21 *Μενάνδρου*, praemisso fr. 738. non esse Menandri praeter *κρεῖσσον*, quod facile in *κρεῖττον* commutari potest, docet *ἀκμαίων* epitheton comicis ignotum, hac praesertim mensura. itaque perperam inter Menandrea recepit Duebnerus (482).

1109

ταμιεῖον ἀρετῆς ἐστιν ἡ σώφρων γυνή.

Stobaeus Floril. 5, 9 *Μενάνδρου* A. *ἐστιν ἀρετῆς ἡ σωφροσύνη* codices. corr. Gesner. et Mein. sed Stobaeus 67, 12 *τ. ἀρ. ἐστι γενναία γυνή. Ἀλεξάνδρου* A. monost. 505 *ταμιεῖον ἀνθρώποισι σωφροσύνη μόνη.* ex Euripidis *Alexandro* excerptum esse arbitratur Gaisford. fortasse Menander ab Euripide mutuatus est.

1110

θεὸς δὲ τοῖς ἀργοῦσιν οὐ παρίσταται.

Stobaeus Floril. 30, 6 (coniunct. cum Soph. fr. 287 N.) *Σοφοκλέους Ἰφιγενείας.* monost. 242. *δὲ*] *γὰρ* Stob. A. *ἀργοῖσιν* monost. inter tragicorum adespota (440) recepit Nauck. Menandro tribuere videtur Vindob.

1111

ἡ δ' εὐλάβεια καλὸν ἔθος τοῖς χρωμένοις.

Florileg. Monac. (Stob. Floril. IIII 277 Mein.) n. 141. *ἡ δ'* add. Nauck. Bullet. Petropol. XII 515, Menandro versum adsignans.

1112

πολλῶν ἰατρῶν εἴσοδοί μ' ἀπώλεσαν.

monost. 699. est parodia Eurip. Androm. 930 *κακῶν γυναικῶν εἴσοδοί μ' ἀπώλεσαν.* cf. Plut. Mor. 610 b. Plin. N. h. 29, 11 *hinc illa infelix monumenti inscriptio, turba se medicorum perisse.* Menandri videtur esse. cf. Haupt. Herm. VIII 7.

1113

μὴ 'πὶ μικροῖς αὐτὸς αὑτὸν ὀξύθυμον δείκνυε.

Stobaeus Floril. 20, 8 *Ἐπιχάρμου* A (fr. 21 p. 261 Lorenz). *Μενάνδρου* Anton. Mel. 73 p. 143.

1114

θανόντων δὲ καὶ λόγοι φίλοι προδόται.

Stobaeus Floril. 126, 2. om. lemma Gaisf. Menandro tribuit Gesner. sed *Πινδάρου* Vindob.

1115

ἰσχὺς νοῦν οὐκ ἔχουσα τάφῳ τοὺς ἐμπίπτοντας παραδίδωσιν.

Maximus Conf. 4, 17 p. 541 Combefis. *Μενάνδρου.*

1116

καὶ φιλεῖν δεῖ ὡς μισήσοντας καὶ μισέειν (sic) *ὡς φιλήσοντας.*

Maximus Conf. 6, 24 p. 549 Combefis. *Μενάνδρου.* cf. Philem. 233. monost. 406.

1117

Apostolius 17, 47 b et Cramer. Anecd. Ox. IIII 254, 4 *ὕβρις καὶ οἶνος εἰώθασιν ἀποκαλύπτειν φίλοις τὰ ἤθη τῶν φίλων. Μενάνδρου* Z Apost. et Cram. Anecd. Maxim. Confess. 30 p. 617, 32 Combefis. Anton. 1, 41 p. 40, 38. sed lemma ad proximam sententiam (fr. 779. monost. 420) pertinere et hanc Plutarchi esse (fr. 39 Wyttenb.), Apostolium autem ex Maximo hausisse et incertum scriptorem in Crameri Anecdotis Maximum esse censet Wachsmuth. Stud. 138.

1118

Io. Lydus De mens. ed. Haas. p. 277 *ἐν τῷ κατ' αὐτὸν* (*Κρόνον*) *ἱερῷ, ὥς φησι Φύλαρχος καὶ Μένανδρος, οὔτε γυνὴ οὔτε* [*κύων οὔτε*] *μυῖα εἰσῄει.* de re cf. Lobeck. Aglaoph. 1095 sq., qui pro Saturno Herculem nominandum fuisse statuit. Menandri comici an alterius cognominis fragmentum sit non constat.

1119

Schol. Demosth. 21, 133 *ἐξ Ἀργούρας*] *παρὰ Μενάνδρῳ Ἀργυρᾶς. Ἄργουρα πόλις Εὐβοίας.* de qua cf. Demosth. 21, 132. 164. Harpocr. *Ἄργουρα.* Bursian. Geogr. gr. II 416 n. 3. dubium est quem Menandrum significet.

1120

Stephanus Byzant. *Καππαδοκία . . .* (*Καππαδοκίας*) *ὁ κτίστης Καππάδοκος εἴρηται ὑπὸ Μενάνδρου.* '*Ἀλεξάνδρου?*' Mein.

1121

ὁρῶ τιν' ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον

Cramer. Anecd. Ox. I 255, 22 *καθεδοῦμαι κτλ. παρὰ Μενάνδρῳ.* perperam Menandrum nominavit pro Aristophane (Plut. 382): ut mirer etiam a Duebnero Menandro adsignari.

1122

Schol. Hesiod. Theog. 138 Menandro tribuit *ἐρᾷ μὲν ὄμβρων γαῖα.* at est notissimum Euripidis fragmentum 890, 7 N., neque id credibile est tam stolide Menandrum transscripsisse, ut etiam vocem *γαῖα* retineret.

1123

Euripidis fr. 526 N. falso tribuitur Menandro Apostol. 6, 67 b.

1124

Euripidis fr. 925 N. falso tribuitur Menandro Mantiss. prov. 1, 4 extr.

1125

Aeschyli fr. 151 N. inepte Menandro adsignatur Apostol. 8, 89 k.

1126

Sophoclis fr. 842 N. Menandro adsignatur Apostol. 13, 36 a.

1127

Θρᾷκες ὅρκι' οὐκ ἐπίστανται.

Zenobius 4, 32 ... *ταύτης μέμνηται Μένανδρος ἐν τῇ πρώτῃ. ἐν τῇ πρώτῃ Ἐπικλήρῳ* Schott. de historico cogitarunt Hemsterhusius, Niebuhrius, Meinekius, alii (cf. Mueller. Fragm. hist. IIII 204. 448). comicum significari censent Miller. Mélanges 355. Nauck. Bullet. Petropol. XIII 373 n. 7.

1128

Hesych. *ἀφαιᾶσαι· ἀπαλγῆσαι. ἀπολειτουργῆσαι. καὶ ἀπολέσαι. ὁ αὐτὸς δελφοῖς. Ἀδελφοῖς* Florens Christ. 'Menander' M. Schmidt, qui temptat *ἀφ(εῖναι* vel *ἑσθαι)· ἐᾶσαι, ἀπαλλάξαι, ἀπολειτουργῆσαι καὶ ἀπολῦσαι.* sed praeterquam quod haec omnia prorsus incerta sunt, *Ἀδελφοί* fuerunt etiam Alexidis, Philemonis, Diphili, Apollodori, Hegesippi, Euphronis.

1129

[Lucian.] Amor. non solum 43, sed etiam 42 *εὐθὺς ἀπὸ — τῷ ποιμένι* ex Menandro sumpta esse arbitratur Lobeckius Agl. I 631.

1130

Quos Clemens Alex. Strom. 5, 14, 19 adfert tamquam Menandreos versus duodecim, aliis quattuor auctos et Philemoni tributos a Iustino De mon. p. 163 Ox., neutrius esse posse post Brunckii admonitionem (Poes. eth. p. 336) non minus constat quam novem versus qui apud Clementem (5, 14, 120) sequuntur eidem Menandro adsignati.

Carmen spurcissimum et foede obscaenum quod in Anthol. lat. Ries. n. 712 inscribitur '*Ἀνεχόμενος ex Menandro*', ex comoediis certe poetae non conversum esse vix est quod moneam.

Ad Menandrum Meinekius aliquot trimetros rettulit qui in Alciphronis epistolis reperiuntur. ei rectius omnes adespotis adnumerabuntur.

Praeterea cf. fr. 6. 426. Philem. 120. Diphil. 99 (supplem.). adesp. 116. 125. 131. 153. 281. 287. 346. 359. 403. 1206. 1241. Qui in Studemundi Comparationis editione praeter eos quos supra exhibuimus exstant versus, eos Menandri fragmentis addere non ausus sum.

ΙΠΠΑΡΧΟΣ

Meinek. I 457. 8.

ΑΝΑΣΩΙΖΟΜΕΝΟΙ

Cf. quae ad Antiphanis fabulam cognominem adnotantur II 23.

1

προσέχεις τι τούτῳ τῷ στρατιώτῃ; ποῦ δ' ἔχει
ἀργύριον οὗτος; οὐδαμόθεν, εὖ οἶδ' ἐγώ,
ἀλλ' ἢ δαπίδιον ἓν ἀγαπητὸν ποικίλον,
Πέρσας ἔχον καὶ γρῦπας ἐξώλεις τινὰς
τῶν Περσικῶν. Β. ἐς κόρακας, ὦ μαστιγία.
Α. καὶ κόνδυ καὶ ψυκτῆρα καὶ κυμβίον.

Athenaeus 11, 477 f *κόνδυ, ποτήριον Ἀσιατικόν ... Ἵππαρχος Ἀνασῳζομένοις κτλ.* 1. *ποῦ δ' ἔχει* Iacobs. Add. Ath. 259] *τοῦ δὲ δείου* A. *τί δ' ἐδίδου;* Fritzsch. Toeppel. Progr. Neobr. 1857, 17. 2. *εὖ οἶδ' ἔχει* Mein. Anal. Ath. 221. 4. *Πέρσας*] *ὄρνεις* Dobraeus Adv. II 333. *ἔχον* A, non *ἔχων*. 5. *ἐς* Mein.] *εἰς*. cf. quae adnotantur ad Arist. Eq. 1151 et Antiphan. 245, 1. 6. *ψυκτηρίαν*

Iacobsius. *ψυκτήριον* vel *κυμβίδιον* pro *κυμβίον* Mein. *καί τι κυμβίον* Herwerd. Stud. crit. 91.

lenonem loqui putat Herwerdenus, Phoenicid. 4 confert Toeppel. Progr. Neobr. 1857, 16. 3. *ἀγαπητόν* haud raro dicitur id quo quis contentus esse possit, deinde *tenue*, *vile*. 4. Theophr. Char. 21 *αὐλαίαν ἔχουσαν Πέρσας ἐνυφασμένους* contulit H. Iacobi V cccix, Eurip. Ion. 1158 sq. Toeppelius. addo Athen. 5, 197 b *ψιλαὶ Περσικαὶ τὴν ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν χώραν ἐκάλυπτον, ἀκριβῆ τὴν εὐγραμμίαν τῶν ἐνυφασμένων ἔχουσαι ζῳδίων.* attamen *Πέρσας ἔχον καὶ γρῦπας τῶν Περσικῶν* Hipparchum dixisse non credo. scrib. *τέρα τ' ἔχον.* cf. Arist. Ran. 937. Philem. 87. Antiphan. 172, 7, et de forma *τέρα* Arist. Ran. 1342. Moeris (et Thomas Mag.) *τέρα Ἀττικοί, τέρατα Ἕλληνες.* L. Dindorf. in Steph. Thes. Bekker. Anecd. 308, 25 *τέρας . . καὶ τὸ ζῷον τὸ μὴ κατὰ φύσιν γεννηθέν.*

ΖΩΓΡΑΦΟΣ

2

πολύ γ' ἐστὶ πάντων κτῆμα τιμιώτατον
ἅπασιν ἀνθρώποισιν εἰς τὸ ζῆν τέχνη.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα καὶ πόλεμος καὶ μεταβολαὶ
τύχης ἀνήλωσ', ἡ τέχνη δὲ σῴζεται.

Stobaeus Floril. 60, 2 *Ἱππάρχου ἐκ Ζωγράφου* A. v. 1. 2 Bekker. Anecd. 647, 10 *τούτων μάρτυς τῶν λεχθέντων* (*ὅτι τέχνης οὐδέν ἐστι χρησιμώτερον*) *Ἵππαρχος ὁ κωμικὸς διά τινος τῶν αὐτοῦ κωμῳδιῶν λέγων κτλ.* Theodosius grammat. 50 *ἐξαιρέτως δὲ Ὕπαρχος* (sic) *ὁ κωμικὸς ποιεῖται τοῦτο δῆλον λέγων οὑτωσί κτλ.* 1. *πολλῷ γάρ ἐστι κτ. τ.* Bekk. An. *πολὺ γάρ ἐστι κτ. τ.* Theod. 3. *πόλεμος ἢ καὶ* Salmas. ap. Grot. 4. *ἀνήλωσ' ἡ τέχνη δὲ* Mein.] *ἀνήλωσε τέχνη δὲ μόνη* A. *ἀνάλωσε τέχνη δὲ* Vind. *μεταβολὴ — ἀνήλωσεν, τέχνη δὲ* Mein. in Stob.

ΘΑΙΣ

3

ὁ λαβρώνιος δ' ἔσθ' οὗτος ὄρνις; B. Ἡράκλεις,
ποτήριον χρυσοῦς διακοσίους ἄγον.
A. ὢ περιβοήτου, φιλτάτη, λαβρωνίου.

Athenaeus 11, 484 d *Ἵππαρχος ἐν Θαΐδι κτλ.* 3. *περιποθήτου* Bothius. — ridet nescio quis 'munera Thaidi ab amatore missa: in quibus cum etiam labronium memorasset, alter nominis insolentia offensus num id avis nomen sit interrogat.' Mein. cf. Diphil. 80. Menand. 24, 4 et 503.

ΠΑΝΝΥΧΙΣ

Titulus utrum ad pervigilii solemnitatem pertineat an a Pannychide mulierculae nomine ductus sit incertum est. cf. Alexidis *Παννυχὶς ἢ Ἔριθοι*, *Ἰπνὸς ἢ Παννυχίς* Pherecratis, *Παννυχίς* Eubuli et Callippi. *παννυχὶς κωμική* proverbium est Theophan. Contin. 5, 26. cf. Aelian. N. an. 7, 19 *τὰ μειράκια τὰ τοῦ Μενάνδρου ἐν ταῖς παννυχίσιν ἀκόλαστα.* meretricis nomen est Lucian. Dial. mer. 9.

4

Athenaeus 15, 691c *παμπόλλου δ' ἐπιπράσκετο Ἀθήνησιν ἡ τοῦ μύρου κοτύλη, καὶ ὡς μὲν Ἵππαρχός φησιν ἐν Παννυχίδι, πέντε μνῶν. πέντε*] ε̄ A. cf. Boeckh. Oec. Att. I 117.

5

βατάνιον

Pollux 10, 108 *Ἄλεξις ἐν Ἀσκληπιοκλείδῃ* (24) *πατάνια εἴρηκεν· ἐν δὲ ταῖς Ἱππάρχου Παννυχίσιν εὑρῆσθαί φασι κατὰ τὴν τῶν ἰδιωτῶν συνήθειαν εἰρημένον βατάνιον.*

Cf. praeterea quae ad Callippi *Παννυχίδα* adnotantur.

ΛΥΓΚΕΥΣ

Meinek. I 458.

ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ

1

μάγειρ', ὁ θύων ἔσθ' ὁ δειπνίζων τ' ἐμὲ
Ῥόδιος, ἐγὼ δ' ὁ κεκλημένος Περίνθιος·
οὐδέτερος ἡμῶν ἥδεται τοῖς Ἀττικοῖς
δείπνοις. ἀηδία γάρ ἐστιν Ἀττικὴ
ὥσπερ ξενική· παρέθηκε πίνακα γὰρ μέγαν,
ἔχοντα μικροὺς πέντε πινακίσκους ἐν οἷ.
τούτων ὁ μὲν ἔχει σκόροδον, ὁ δ' ἐχίνους δύο,
ὁ δὲ θρυμματίδα γλυκεῖαν, ὁ δὲ κόγχας δέκα,
ὁ δ' ἀντακαίου μικρόν. ἐν ὅσῳ δ' ἐσθίω,
ἕτερος ἐκεῖν', ἐν ὅσῳ δ' ἐκεῖνος, τοῦτ' ἐγὼ
ἠφάνισα· βούλομαι δ' ἐγώ, βέλτιστε σύ,
κἀκεῖνο καὶ τοῦτ', ἀλλ' ἀδύνατα βούλομαι·
οὔτε στόματα γὰρ οὔτε χείλη πέντ' ἔχω.

Digitized by Google

ὄψιν μὲν οὖν ἔχει τὰ τοιαῦτα ποικίλην,
ἀλλ' οὐδέν ἐστι τοῦτο πρὸς τὴν γαστέρα·
κατέπασα γὰρ τὸ χεῖλος, οὐκ ἐνέπλησα δέ.
Β. τί οὖν; Α. ἔχεις ὄστρεια; Β. πολλά. Α. πίνακά μοι
τούτων παραθήσεις αὐτὸν ἐφ' ἑαυτοῦ μέγαν.
ἔχεις ἐχίνους; Β. ἕτερος ἔσται σοι πίναξ·
αὐτὸς γὰρ αὐτὸν ἐπριάμην ὀκτὼ 'βολῶν.
Α. ὀψάριον αὐτὸ τοῦτο παραθήσεις μόνον,
ἵνα ταὐτὰ πάντες, μὴ τὸ μὲν ἐγώ, τὸ δ' ἕτερος.

Athenaeus 4, 131 f *Λυγκεὺς δ' ἐν Κενταύρῳ διαπαίζων τὰ Ἀττικὰ δεῖπνά φησι κτλ.* v. 12 (*ἀλλ'*). 13 Eustathius 261, 38 *παρὰ τὸ δέκα μὲν στόματα καὶ ἑξῆς* (Hom. Il. 2, 489) *πέπαικταί τινι παλαιῷ ὡς ἐκ προσώπου λίχνου τό κτλ.* 1. *ἔσθ'* Mein.] *ἐστὶν* A. *ἐστὶ δειπνίζων τ'*, quia *ὁ δειπνίζων* idem sit atque *ὁ θύων* Herwerd. Anal. crit. 41. 6. *οἷ* Dindf.] *ᾧ* A. 10. *ἐκεῖνο* A. at potius cogitandum *ἐκεῖνα* et deinceps scribendum *ταῦτ'*. 11. *σύ,·| κἀκεῖνο* Schweigh.] *συγκαμεῖν* A. *βούλομαι δέ γ' ὦ — σύ, καὶ τοῦτο κάπτειν, ἀλλ'* Porson. Adv. 294. 13. *χείλη*] *χεῖρας* Emperius. 14. *οὖν* est in A et C. 15. *οὐδέν* Dindf.] *οὐθέν* A. 16. *κατέπασα* Mein.] *κατέπλησα* A. *κατέπλασα* Herwerd. Nov. add. crit. 44. *κατέδευσα* K. 17. personarum dissignatio est K., ex parte Meinekii in ed. mai. 20. *γὰρ* VL] *δ'* A. *'βολῶν* K.] *ὀβολῶν* A. 22. *ταῦτα* A.

invitatus parasitus ad cenam cum coquo conloquitur. 4. 5. ‘nam quamquam Atticorum summa est in moribus omnique vita concinnitas et elegantia, tamen etiam illorum non minus quam peregrinorum, in conviviis certe, quaedam est iniucunditas, ut scilicet nimis parcae ac tenues sint epulae.’ 5. *παρέθηκε* ‘scil. Atticus homo’. Mein. sed quomodo *τις* deesse possit non video. 7. *echinos* ipsos non reprehendit (cf. 19 sq.), sed quod pauci adponantur. 9. de *ἀντακαίῳ* cf. Antiphan. 77. Strab. 7 p. 307 (*ἐν τῷ διάπλῳ τῷ εἰς Φαναγορίαν ἐκ τοῦ Παντικαπαίου*) *εἰσὶν οἱ ἀποληφθέντες ἐν τῷ κρυστάλλῳ . . . ἀντακαῖοι, δελφῖσι πάρισοι τὸ μέγεθος.* 16. Hom. Il. 22, 495 *χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερῴην δ' οὐκ ἐδίηνεν* (Mein. V 113). 21. ne sicuti in eo de quo supra narraverat convivio denuo propter paucitatem adparatus cibo aliquo privetur, unum idemque omnibus obsonium adponi iubet, sed ut sufficiat omnibus.

ΑΡΧΕΔΙΚΟΣ

Meinek. I 458. 9. Droysen. Hellenism. I 500 n. 61.

ΔΙΑΜΑΡΤΑΝΩΝ

Ἐλπίδος vel *γνώμης* opinor.

1

Νικοστράτην τιν᾽ ἤγαγον πρῴην σφόδρα
γρυπήν, Σκοτοδίνην ἐπικαλουμένην, ὅτι
δῖνόν ποτ᾽ ἦρεν ἀργυροῦν ἐν τῷ σκότῳ.
B. δῖνον καὶ δεινόν, ὦ θεοί.

Athenaeus 11, 467 e *Ἀρχέδικος ἐν Διαμαρτάνοντι παράγων οἰκέτην τινὰ περὶ ἑταιρίδων διαλεγόμενόν φησι κτλ.* Eustathius p. 1207, 11 *γράφεται γὰρ (ὁ δῖνος) τὰ πλείω διὰ διφθόγγου (δεῖνος). τῆς δὲ τοιαύτης γραφῆς τεκμήριον τόδε. λέγει, φασίν, Ἀρχέδικος οὕτω· Νικοστράτην — σκότῳ. πρὸς ὅπερ ἐρωτηματικῶς εἰπών τις, δῖνον; ἐπάγει, δεινόν, ὦ θεοί. καὶ διὰ μὲν τοῦ σκοτοδίνη ἐμφαίνεται ἡ διὰ τοῦ ῑ γραφή, διὰ δὲ τοῦ δεινόν, ὦ θεοί, ὑπονοεῖται ἡ δίφθογγος.* 2. *σκοτοδεινην* A. *σκοτοδίνην* Eust. 3. *δῖνόν* Eust.] *δεῖνόν* A. *ἦιρεν* A. *ἥρπασ᾽* Herwerd. Nov. add. crit. 45. cf. Mein. Anal. Ath. 215. 4. *δεινον καὶ δεινον* A. *δεῖνον δεινόν* C. *δεινόν γε δεῖνον* Mein. solum *δῖνος*, non *δεῖνος*, recte admittit Cobet. V. l.² 90. cf. Strattid. 34. *B. δῖνον; . . . . . δεινόν, ὦ θεοί* Herwerd. — 1. *ἤγαγον ad dominum duxi.* 2. *Σκοτοδίνην* vel propterea scribendum est, quia eo nomine etiam *σκοτοδινίας* memoriam volebant revocare.

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

2

πρῶτον ὠμῶν κειμένων
τῶν ἰχθύων πάρεισιν οἱ κεκλημένοι·
'δίδου κατὰ χειρός.' 'τοὔψον οὐκ εἴσει λαβών;'
τὰς λοπάδας ἐπιθεὶς ἐπὶ τὸ πῦρ τοὺς ἄνθρακας
ἔρραν᾽ ἐλαίῳ πάντα καὶ ποιῶ φλόγα.
ἐν ᾧ τὸ λάχανον αἵ τε τῶν παροψίδων
πάντ᾽ ἄνδρα δριμύτητες εὐφραίνουσί μου,
ἐφθὸν τὸν ἰχθὺν ἀποδίδωμ᾽, ἔχοντα τοὺς
χυμοὺς ἐν αὑτῷ τήν τε τῆς ἅλμης ἀκμήν,
εἰς ἣν ἂν ἐμβάψαιτο πᾶς ἐλεύθερος·

ἐλαδίου κοτύλη τε παραναλωμένη
σέσωκέ μοι τρίκλινα πεντήκοντ' ἴσως.

Athenaeus 7, 292e *παρ' Ἀρχεδίκῳ ἐν Θησαυρῷ ἄλλος σοφιστὴς μαγειρίσκος τάδε λέγει κτλ.* v. 11 Eustathius 1552, 33 *ἐλάδιον. κεῖται οὖν παρὰ τῷ Δειπνοσοφιστῇ, ἐλαδίου κοτύλη.* 3. *οὐκ εἴσει* (ab *εἴσειμι*) K.] *οἰχήσει* A. *οὐκ οἴσεις* Herwerd. Obs. crit. 100. 4. 5. *τὸν ἄνθρακα* (G. Herm.) *ἔρραν' ἐλαίῳ πάντα* Mein. Anal. Ath. 129 (de singulari cf. Sotad. 1, 12). *τούς τ' ἄνθρακας ῥάνας — πανταχῇ* Herwerd. ac *πανταχοῦ* vel *πανταχῇ* G. Herm. fortasse *ἐπιθεὶς πρῶτον ἐπὶ τοὺς ἄνθρακας.* 7. *πάντ'* K.] *τόν.* 9. *αὑτῷ* Dindf.] *αὐτῷ* A. 10. *πᾶς* VL] *πᾶς ἀνὴρ* A. 11. *κοτύλη τε παραναλωμένη* Dobr. Adv. II 314] *κοτύλης τε παραναλωμένης.* 12. *σέσωκέ μοι* Mein.] *σέσωκέμου* A. *σέσωκ' ἐμοὶ* Schweigh.

loquitur popinarius. 3. 'verba *δίδου — λαβών* a convivis sibi acclamari fingit'. Mein. 7. coniung. *αἱ τῶν παροψίδων μου δριμύτητες.* 11. 'olei cotyla (ad ignem suscitandum) solitae inpensae addita in popina mea fortasse triclinia quinquaginta, i. e. quinquaginta tricliniorum homines, retinuit', vel 'tot emptores retinuit ut quinquaginta tricliniis operam meam conlocare possim'. cf. Anaxandr. 70.

3

δραχμῶν τριῶν γλαυκίσκον . . . . .
γόγγρου κεφαλὴν καὶ τὰ πρῶτα τεμάχια
δραχμῶν πάλιν πέντ'. ὢ ταλαιπώρου βίου.
δραχμῆς τραχήλους. ἀλλὰ νὴ τὸν ἥλιον,
κἀμοὶ τράχηλον ἕτερον εἴ ποθεν λαβεῖν
ἦν καὶ πρίασθαι δυνατόν, ὃν ἔχω τοῦτον ἄν,
πρὶν εἰσενεγκεῖν ταῦτα δεῦρ', ἀπηγξάμην.
οὐδεὶς δεδιακόνηκεν ἐπιπονώτερον.
ἅμα μὲν πρίασθαι πολλὰ καὶ πολλοῦ σφόδρα,
ἅμα δ' εἴ τι χρηστὸν ἀγοράσαιμ' ἀπωλλύμην,
'κατέδοντ' ἐκεῖνοι τοῦτο' πρὸς ἐμαυτὸν λέγων,
'διαπυτιοῦσ' οἶνον δὲ τοιοῦτον χαμαί'.
οἴμοι.

Athenaeus 7, 294b *Ἀρχέδικος ἐν Θησαυρῷ παράγει τινὰ μάγειρον λέγοντα περὶ ὧν ὠψώνηκεν αὐτός κτλ.* 1. *ὠψώνηκ' ἐγώ* add. Dindorfius. *ὦ μεγάλοι θεοί* vel *οἴμοι τῶν κακῶν* Mein. 2. *γόγγρου δὲ* Schweigh. *γόγγρου κεφάλαια* Mein. *κεφαλὴν καὶ τακεροχρῶτα* Herwerd. Obs. crit. 124. at non qualia, sed cuius piscis essent indicandum erat. scrib. *κεφάλαιον καὶ τάδ' ὀρφῶ τεμάχια.*

cf. Cratin. 147. 6. *τουτονί* Nauck. 8. *οὐθείς* A. 9. *πόλλ' ἔδει πολλοῦ σφ.* K. 11. *τοῦτο* Musur.] *τοῦτον* A. *λέγων* Dobr. Adv. II 314] *λέγω* A. 12. *ἐκπυτιοῦσ'* Mein. Anal. Ath. 130. *ἀποπυτιοῦσ'* Nauck.

loquitur popinarius. de tota ecloga cf. Diphil. 43, 28 sq. — 4. *τραχήλους* '*cervices cochlearum*'. Mein. cf. Posidipp. 14, 3 et quae adnotavimus ad Eubul. 66, 3. 5. 6. '*mihi quoque si cervicem aliam aliunde emere liceret, hanc ego quam habeo, priusquam haec intus inferrem, strangularem.* veretur enim ne adulescentuli, quibus omnia ista coemit, nolint sibi de pecunia expensa satisfacere.' Schweigh. 7. 'iunge *ἀπηγξάμην ἄν*.' Iacobs. Add. Ath. 174. 8. Hesych. *δεδιακόνηκε· διῴκηκε. διηκόνησε.* 12. Horat. Carm. 2, 14, 26 *mero tinguet pavimentum superbo.*

ΑΔΗΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

4

Polybius 12, 13 *Τίμαιός φησι Δημοχάρην μὲν (ἀδελφιδοῦν ὄντα Δημοσθένους) ἡταιρηκέναι τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος, οὐκ εἶναι δ' ἄξιον τὸ ἱερὸν πῦρ φυσᾶν . . . κωμικόν τινα μάρτυρα προσεπισπασάμενος* (*οὐκ* add. Both.) *ἀνώνυμον . . . ἀλλ' οὐκ ἔστι τούτων οὐδέν . . Ἀρχέδικος ὁ κωμῳδιογράφος* (*λέγει*) *ταῦτα μόνος περὶ Δημοχάρους.* 'ut in Antipatri gratiam se insinuaret Archedicus Democharem conviciis proscidit': quem 'patriae amantissimum fuisse, Antipatro infestissimum satis constat'. Mein. I 459.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ Ο ΓΕΛΩΙΟΣ

De utroque Apollodoro Meinek. I 459—469.

ΑΙΣΧΡΙΩΝ

Commemoratur a Suida. cf. Mein. I 461. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] 35. 6. fragmenta non exstant.

ΑΠΟΛΕΙΠΟΥΣΑ

Cf. Mein. I 461 et quae ad cognominem Diphili fabulam adnotantur II 545.

1

ἀγωνιῶσα τόν τε τοῦ λάκκου κάδον
λύσασα καὶ τὸν τοῦ φρέατος εὐτρεπεῖς
τὰς ἱμονιὰς πεποίηκα.

Athenaeus 3, 125 a *ὁ Ἀπολλόδωρος ὁ Γελῷος καὶ τοῦ λάκκου αὐτοῦ, ὥσπερ ἡμεῖς λέγομεν, μνημονεύει ἐν Ἀπολειπούσῃ οὕτως κτλ.*

3. *πεποίηκα* Dalecampius] *πεποίηκας* A. *ἀπολειπούσῃ* A (non *ἀπολιπ.*). loquitur mulier 'in cisternam descensura, fortasse ut a mariti iniuriis se tueretur. situlae funes solverat ut scalam conficeret cuius ope in puteum descenderet.' Mein. cf. Lysipp. 1. quamquam etiam alia ratione haec explicari possunt.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΔΙΟΠΟΙΟΣ

Pollux 4, 19 *γραμματεῖον παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καὶ ἐν ᾧ ἀργύριον ἀπέκειτο . . . οἱ δὲ νεώτεροι αὐτὸ καὶ ἀργυριοθήκην ὠνόμαζον. Ἀπολλοδώρου δὲ τοῦ Γελῴου καὶ δρᾶμα ἔστιν ὁ Γραμματειδιοποιός.* 7, 190 *Ἐκπωματοποιὸς δρᾶμα Ἀλέξιδος καὶ Γραμματειδιοποιὸς Ἀπολλοδώρου* (etiam Carystii). Harpocrat. 33, 4 et Bekker. Anecd. 443, 6 *διττὰ ἦν γραμματείδια οἷς ἐχρῶντο Ἀθηναῖοι, τὰ μὲν ὥστε γράφειν μόνον τι ἐν αὐτοῖς, τὰ δὲ καὶ ὥστε ἀργυρίδιον κατατίθεσθαι.* Hesych. *ἀργυροθήκη· τὸ ἀργυρίου* (*ἀργυριον* cod.) *γραμματείδιον.* Mein. I 461. alii (contra Pollucis auctoritatem) *litium procuratorem* interpretantur.

2

μεταξὺ τῶν λόγων δέ, τουτί μοι δοκεῖ
κυμινοδόκην, οὐ γραμματεῖον περιφέρειν.

Pollux 10, 93 *ἐν τῷ τοῦ Γελῴου Ἀπολλοδώρου Γραμματειδιοποιῷ κυμινοδόκη κτλ.* *μεταξὺ* (*τῶν*)*λόγων* 'colloquentium est formula, in qua est excusatio quaedam abrupti subito sermonis et ad aliud deducti.' Heindorf. Plat. Phaedr. 230 a. cf. Lucian. Char. 24 init. Dial. mort. 10, 12 init. 'quod secum portat iste, non *γραμματεῖον* mihi esse videtur, sed cumini repositorium.' Mein.

ΔΕΥΣΟΠΟΙΟΣ ΣΙΣΥΦΟΣ (?)

A Suida commemorantur, prior etiam ab Eudocia. Mein. I 460. 1.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΙ Η ΑΠΟΚΑΡΤΕΡΩΝ

Cf. quae ad Antiphanis *Ἀποκαρτεροῦντα* et Timocl. 18, 4 adnotavimus.

3

ἐφεξῆς στρώματ', ἀργυρώματα,
καὶ Θηρίκλειοι καὶ τορευτὰ πολυτελῆ
ποτήρι' ἕτερα.

Athenaeus 11, 472 c *Ἀπολλόδωρος ὁ Γελῷος ἐν Φιλαδέλφοις ἢ Ἀποκαρτεροῦντί φησιν κτλ.* 2. *καὶ* init. add. Naber. Mnem. nov. VIII 427. *Θηρίκλεια* Porson. *καὶ τορευτὰ* Porson.] *τορευταὶ* (om. *καὶ*) A.

3. *ποτήρι'* Naber.] *ποτήρια.* tetrametros (*ἀργυρώματα* | *Θηρίκλεια* — *ποτήρια* | *ἕτερα* constituerunt alii. Menand. 24 contulit Mein.

4

ἀλλὰ σχεδόν τι τὸ κεφάλαιον τῶν κακῶν
εἴρηκας· ἐν φιλαργυρίᾳ γὰρ πάντ' ἔνι.

Stobaeus Floril. 16, 11 *Ἀπολλοδώρου Ἀποκαρτερῶν* A. Cf. etiam Carystii fr. 3.

ΨΕΥΔΑΙΑΣ

I. e. *Aiax personatus.* cf. *Ψευδηρακλῆς* Pherecratis et Menandri. Mein. I 461.

5

μάχαιρα, λόγχη, στρωματεύς

Pollux 10, 138 *στρωματεῖς Ἀπολλόδωρος ὁ Γελῷος ἐν Ψευδαίαντι ἔφη κτλ.* Phrynich. Epit. 401 *στρωματεύς ἀδόκιμον. στρωματόδεσμος ἀρχαῖον καὶ δόκιμον*, ubi cf. Lobeck. et Antiphan. 38. Alexid. 115, 3. adparatus militaris recensetur.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ Ο ΚΑΡΥΣΤΙΟΣ

ΑΜΦΙΑΡΕΩΣ

Cf. quae ad Aristophanis *Amphiaraum* adnotavimus.

1

ἐμβαλόντες, ὦ πονηρὲ σύ,
εἰς σακκοπήραν αὐτὸν ἐπιθήσουσί που
ἐφ' ὑποζύγιον.

Pollux 10, 161 *σακκοπήραν, ὡς εἴθισται τοῖς ἰδιώταις λέγειν, ἐν Ἀπολλοδώρου τοῦ Καρυστίου Ἀμφιαράῳ κτλ.* *ὦ πονηρέ σε* | *εἰς σακκοπήραν αὐτίκ'* Mein.

ΑΝΤΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

2

τοὺς στρωματεῖς ἔλυον.

Pollux 10, 138 *ὁ Καρύστιος Ἀπολλόδωρος ἐν Ἀντευεργετοῦντι κτλ.*

ΑΠΟΚΑΡΤΕΡΟΥΝΤΕΣ

3

σπουδάζω

. . . ἐπὶ τοῦ λίαν θέλω Ἀπολλόδωρος Καρύστιος Ἀποκαρτεροῦσιν. Photius et Suidas, qui *Geloum* nominat.

ΑΠΟΛΕΙΠΟΥΣΑ

4

τὴν ἐπωμίδα
πτύξας διπλῆν ἄνωθεν ἐνεκομβωσάμην.

Photius Epist. 156 p. 210 Ἀπολλοδώρου τοῦ Καρυστίου . . . ἐχρῆν περιπτύσσεσθαι μᾶλλον ἢ δυσχεραίνειν τῇ λέξει (ἐγκομβώσασθαι) . . . ὁ δὲ Καρύστιος ἐν Ἀπολειπούσῃ κτλ. Suidas ἐγκομβώσασθαι· Ἀπολλόδωρος Καρυστίοις ἀπολιποῦσι κτλ. Etymolog. m. 311, 3. 8 ἐγκόμβωμα· ὁ δεσμὸς τῶν χειρίδων . . . Ἀπολλόδωρος κτλ. 1. ἐπωμίαν Phot. et Etym. m. Milleri (Mélanges 97). 2. πτύξασα Phot. Etym. Mill. Suid. διπλῶς Etym. (etiam Milleri). ἐκομβωσάμην BE Med. Suid. — Pollux 4, 119 τῇ τῶν δούλων ἐξωμίδι καὶ ἱματίδιόν τι πρόσκειται λευκόν, ὃ ἐγκόμβωμα λέγεται. fuit enim et ἐξωμίς (Poll. 4, 118. 7, 47) et ἐπωμίς (γυναικῶν Poll. 7, 49). cf. Becker. Charikl.[2] III 161 sq. 178. 9.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΔΙΟΠΟΙΟΣ

5

ὦ πάντες ἄνθρωποι, τί τὸ ζῆν ἡδέως
παρέντες ἐπιμελεῖσθε τοῦ κακῶς ποιεῖν
πολεμοῦντες ἀλλήλους; πότερα πρὸς τῶν θεῶν
ἐπιστατεῖ τις τοῦ βίου νυνὶ τύχη
ἄγροικος ἡμῶν, οὐδὲ παιδείαν ὅλως
εἰδυῖα, τί τὸ κακόν ποτ' ἢ τί τἀγαθὸν
ἔστ' ἀγνοοῦσα παντελῶς εἰκῇ τέ πως
ἡμᾶς κυλίνδουσ' ὅντιν' ἂν τύχῃ τρόπον;
οἶμαί γε· πῶς γὰρ μᾶλλον ἂν προείλετο
Ἕλλην ἀληθῶς οὖσα λεπομένους δρᾶν
αὐτοὺς ὑφ' αὑτῶν καὶ καταπίπτοντας νεκρούς,
ἐξὸν ἱλαροὺς παίζοντας ὑποπεπωκότας
αὐλουμένους σποδεῖν; λέγ' αὐτή, γλυκυτάτη,
ἔλεγχ' ἄγροικον οὖσαν ἡμῶν τὴν τύχην.

. . . .

οὐ τοῦτο τὸ ζῆν ἐστι τὸν καλούμενον
θεῶν ἀληθῶς βίον. ὅσῳ δ' ἡδίονα
τὰ πράγματ' ἐν ταῖς πόλεσιν ἦν ἂν ἢ τὰ νῦν,
εἰ μεταβαλόντες τὸν βίον διήγομεν·
πίνειν Ἀθηναίους ἅπαντας τοὺς μέχρι
ἐτῶν τριάκοντ', ἐξιέναι τοὺς ἱππέας
ἐπὶ κῶμον εἰς Κόρινθον ἡμέρας δέκα,
στεφάνους ἔχοντας καὶ μύρον πρὸ ἡμέρας,
τοὺς τὴν ῥάφανον πωλοῦντας ἕψειν Μεγαρέων,
εἰς τὸ βαλανεῖον ἀπιέναι τοὺς συμμάχους,
κεραννύναι τὸν οἶνον Εὐβοῆς. τρυφὴ
καὶ βίος ἀληθῶς. ἀλλ' ἀπαιδεύτῳ τύχῃ
δουλεύομεν.

Athenaeus 7, 280 de *Ἀπολλόδωρος ὁ Καρύστιος ἐν Γραμματιδιοποιῷ (περὶ τῆς τύχης) πάντες — τύχην* (14). *καὶ προελθών· οὐ τοῦτο κτλ.* v. 10 Eustathius 1077, 31 *ἔστι κοινὸν καὶ τὸ Ἕλλην, ὡς δηλοῖ τὸ 'Ἕλλην ἀληθῶς οὖσα', ὅπερ ἐν τοῖς τοῦ Ἀθηναίου κεῖται περὶ τῆς τύχης.*

2. *κακῶς* C] *καλῶς* A. 5. *οὐδὲ* Mein.] *οὔτε.* 6. *ποτ' ἢ τί* Erfurdt. Obs. 461] *ἢ τί ποτ' ἢ τί* A. *ἤ τι τὸ κακόν, ἢ τί ποτε* C. 9. *πῶς* Iacobs. Add. Ath. 163] *τίς.* 12. *ὑποπεπωκότας* C] *ὑποπεπτωκότας* A. 13. *σποδεῖν* K.] *ωδει* A. *τί δεῖ λέγειν ὦ γλ.* Iacobs. *κηλουμένους ᾠδῇ* Mein. Anal. Ath. 125. at opus est infinitivo qui pendeat ab *ἐξόν.* 15. *τὸν καλ.* Schweigh.] *τὸ καλ.* 17. *ἢ* Musur.] *ἦν* A. *ἦ* P. 18. *μεταβάλλοντες* A. corr. Cas. 19. interpunctionem post *ἅπαντας* del. H. Iacobi V 113. 20. *τοὺς* Dindf.] *τοὺς δ'* A 23. *ἐλθεῖν Μεγαρέας* Grotius. 25. fortasse *Εὐβοᾶς. B. τρυφὴ* et 26. *A. ἀλλ'* Kaibel., quod nequaquam necessarium est.

3. *ἀλλήλους* pendet a *κακῶς ποιεῖν.* 9. '*nam si graeca esset Fortuna nostra,* non barbara, *quomodo quaeso mallet nos pereuntes videre?*' 10. *Ἕλλην*, cf. Philem. 55. Bekker. Anecd. 51, 5 *λέπειν· τὸ ἐκδέρειν μαστιγοῦντα.* itaque non opus emendatione Naberi *οὖσ' ἀπολλυμένους* Mnem. nov. VIII 428. 13. cf. Arist. Eccl. 942. 1016. Philetaer. 18 *καλόν γ' ἔστ' ἀποθανεῖν αὐλούμενον· τούτοις ἐν ᾅδου γὰρ μόνοις ἀφροδισιάζειν ἔστιν. γλυκυτάτη*] deam aliquam, Pacem vel *Γεωργίαν*, adpellari arbitratur Mein. 15. cf. Menand. 190 et Terent. Andr. 5, 5, 3. 22. 'vel ante solis ortum comissandum esse dicit'. Mein. 23. 'brassicam qui venalem adportent Megarenses melius ipsos eam coquere et vesci. constat enim Megarenses quidquid ad vitam sustentandam pertineret Athenas

adportasse, ipsos autem fere tenui victu contentos fuisse. Arist. Ach. 729 sq.' Mein. 25. cum ipse poeta sit Carystius, non mirum est tam lepidum popularibus ministerium delegari.

ΔΙΑΒΟΛΟΣ

Calumniator significatur vel *calumniatrix*. cf. Menand. 878. Mein. I 463. *Διάβολος* est etiam Nicostrati.

6

καὶ κλῄεθ' ἡ θύρα μοχλοῖς· ἀλλ' οὐδὲ εἷς
τέκτων ὀχυρὰν οὕτως ἐποίησεν θύραν,
δι' ἧς γαλῆ καὶ μοιχὸς οὐκ εἰσέρχεται.

Stobaeus Floril. 6, 28 *Ἀπολλόδωρος* A. *Apollodori in Calumniatore* Gesner. in mrg. et Grot. cf. Mein. I 463. — 1. *καὶ* om. A. *κλῄεθ'* K.] *κλείεθ'*. *κατακλείεθ'* Bothius. *κεκλείσεθ'* Naber. Mnem. nov. VIII 428. 3. *εἰσδύσεται* Mein. Stob. IIII LVI. *εἰσερπύσει* Nauck.

7

μέγα,
ὦ Φορμίων, γλωττόκομον· οὐκ ὀφθαλμιῶ.

Pollux 10, 154 *ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγγείου γλωττοκομεῖον* (*γλωττόκομον* Nunnesius) *παρὰ τοῖς νεωτέροις ἔστιν εὑρεῖν, ὡς . . . ἐν Ἀπολλοδώρου τοῦ Καρυστίου Διαβόλῳ κτλ. μέγ' ὁ Φορμίων κτλ.* (uno versu) Lobeck. *ὀφθαλμιῶ* Iungermann.] *ὀφθαλμῷ*. — cf. Timocl. 2. Phrynich. Ecl. 98 *γλωσσόκομον· τὸν μὲν τύπον καὶ τὴν θέσιν ὑπ' ἀρχαίων ἔχει, διεφθαρμένως δὲ λέγεται ὑπὸ τῶν πολλῶν. ἐχρῆν γὰρ γλωττοκομεῖον λέγειν, ὥσπερ ἀμέλει οἱ ἀρχαῖοι.* Bekker. Anecd. 32, 28 *γλωττοκομεῖον* . . . *καλοῦσι δ' αὐτὸ οἱ ἀμαθεῖς γλωσσόκομον.* de *Phormione* opinionem Meinekii exscripsimus ad titulum *Ἐπιδικαζομένου* extr.

ΕΚΤΡΑ

Vita Terentii Mai. p. 38 *fabulae eius* (Terentii) *exstant quattuor e Menandro translatae . . . duae ex Apollodoro Caricio* (scr. Carystio), *Hecyra et Phormio*. cf. Ihne Quaest. Ter. p. 41. Didasc. Ter. Hec. Pighiana *tota graeca Apollodoru* (non *Menandru*). cf. Mein. I 464.

8

ὀλίγαις ἐραστὴς γέγον' ἑταίραισιν, Σύρα,
βέβαιος.

Terentius Hecyr. 1, 1, 1 *per pól quam paucos réperias merc-*

tricibus fidélis evenire amatorés, Syra. ubi Donatus *quidam non paucos sed paucis legunt. sic enim Apollodorus αλπα ICHPAS THC rei IONHNC THRAICCI PΑγγιbaiωC.* corr. Bentleius. cf. Cobet. N. l. 123.

9

σύ με παντάπασιν ἥγησαι λίθον.

Terentius 2, 1, 17 *tu inquam, mulier, quaé me omnino lápidem, non hominém putas.* Donatus ἐν ἤθει. *sic Apollodorus σύ με παντάπασιν eHCAY λίθον.* corr. Cobet.

10

οἱ γὰρ ἀτυχοῦντες τὸν χρόνον κερδαίνομεν,
(ὁπόσον ἂν ἀγνοῶ) μεν ἠτυχηκότες.

Terentius 3, 1, 6 *nám nos omnes, quíbus est alicunde áliquis obiectús labos, ómne quod est intérea tempus, príus quam id rescitúmst lucrost.* Donatus *totum Apollodori est, qui sic ait ΟΙΓΑΡ ACICOΥΝΙΕΣ ΤΟΝ χΡω CNOΦ ΔιεNTIKHKOTHC.* emendavit et supplevit Cobet.

11

οὕτως ἕκαστός ἐστι παρὰ τὰ πράγματα
ἢ σεμνὸς ἢ ταπεινός.

Terentius 3, 3, 20 *ómnibus nobis út res dant sese, ita magni atque humilés sumus.* Donatus οὕτως ἕκαστος διὰ τὰ πράγματα σεμνὸς ἦν καὶ ταπεινός. 1. οὕτως] ἡμῶν Cobet., Terentium secutus. ἐστι add. Mein. παρὰ Cobet.] διὰ.

12

Μυκόνιος φαλακρός

Terentius 3, 4, 26 *magnús, rubicundus, críspus, crassus, caésius.* Donatus *inperite Terentium de Myconio crispum dixisse aiunt, cum Apollodorus calvum dixerit, quod proprium Myconiis est . . . unde etiam proverbium graecum Μυκόνιος φαλακρός.* nihil de eo proverbio paroemiographi. sed Strabo 10, 487 τοὺς φαλακροὺς τινες Μυκονίους καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ τὸ πάθος τοῦτο ἐπιχωριάζειν τῇ νήσῳ.

ΕΝΝΕΑ

Titulus corruptus. Ἐνναία (i. e. *mulier Ennaea*) vel Νεμέα (meretrix) Meinek. I 464.

13

μαρσίπιόν τι μικρόν

Pollux 10, 152 *εἰ δὲ καὶ τῷ μαρσιπίῳ τις χρῆσθαι βούλοιτο, βοηθήσει αὐτῷ Ἀπολλόδωρος ὁ Καρύστιος εἰπὼν ἐν τῇ Ἐννέα κτλ.*

ΕΠΙΔΙΚΑΖΟΜΕΝΟΣ

Terentius Phorm. prol. 24 *adportó novam Epídicazomenon quám vocant comoédiam Graecí, Latini Phórmionem nóminant, quia prímas partis quí aget is erit Phórmio parasítus, per quem rés geretur máxume.* et Didascalia *graeca Apollodoru Epidicazomenos.* Ἐπιδικαζομένη Bentl. 'Ἐπιδικαζόμενον si inscripsit Apollodorus, fecit hoc propter Phormionem, qui se paternum Phanii amicum simularet ideoque *causa virginis suscepta* Antiphonem in iudicio cogeret ut illam matrimonio sibi iungeret. cf. Meier. Att. Proc. 462, 56. sin Ἐπιδικαζομένην inscripsit, id propter Phanium fecisse putandus est, quae intercedente Phormione cogeret Antiphonem ut se uxorem duceret. *Phormionis* parasiti nomen non fictum, sed e rei veritate ductum fuisse conligas ex Athen. 6, 244 f *Ἀριστόδημος ... παρασίτους ἀναγράφει ... Σελεύκου Φορμίωνα.* neque alius videtur Phormio fuisse is quem in *Διαβόλῳ* induxit Apollodorus.' Mein. I 465. 6. fuerunt fabulae cognomines Philemonis, Diphili, Anaxippi.

14

Terentius Phorm. 1, 1, 14 *porro aútem alio* (munere Geta ferietur), *ubi erit púero natalís dies; ubi ínitiabunt.* Donatus *Terentius,* inquit, *Apollodorum sequitur, apud quem legitur in insula Samothracum a certo tempore pueros initiari, more Atheniensium.*

15

Terentius 1, 2, 37 *nos ótiosi operám dabamus Phaédriae.* Donatus adfert verba Apollodori *ΝΑλΚΕΙS δε σιωεμαλι μЄΟΑ.* 'codex Antverpensis *αναλκεις δε συνεμαμμωα εναργης δε συνεπιμελομεθα.* i. e. *συνεπεμελούμεθα.*' Mein. cf. Dziatzko Mus. Rhen. XXXI 371. *ναλκεις*] *ἐν λέσχῃ* Ellis Journ. philol. X 21.

16

Terentius 1, 2, 41 *intérvenit aduléscens quidam lácrumans.* Donatus *Apollodorus tonsorem ipsum nuntium facit, qui dicat se nuper puellae comam ob luctum abstulisse: quod scio (scito?) mutasse Terentium, ne externis moribus spectatorem Romanum offenderet.*

17

Terentius 3, 1, 18 *quántum metuist míhi, videre huc sálvom nunc patruóm, Geta.* Donatus *non optat salvum patruum venire*

secundum Apollodorum, et ostendit non congruere salutem eius cum commodo suo.

18

Terentius 3, 2, 21 *immo id quod aiunt aúribus teneó lupum. nám neque quo pacto á me amittam néque uti retineám scio.* Donatus 'fortasse ex Apollodoro' (Mein.) *τῶν ὤτων ἔχω τὸν λύκον· οὔτ' ἔχειν, οὔτ' ἀφεῖναι δύναμαι.* Aristaenet. Epist. 2, 3 extr. *ἐγὼ γὰρ τὸν λ. τῶν ὤτων ἔχω, ὃν οὔτε κατέχειν ἐπὶ πολὺ δυνατόν, οὔτε μὴν ἀκίνδυνον ἀφεῖναι.* Macar. 8, 44 *τὸν λύκον τῶν ὤτων ἔχειν· ἐπὶ τῶν ἐν κινδύνῳ καθεστώτων· οὔτε γὰρ κατέχειν οἷόν τε οὔτε ἀφεῖναι ἀκίνδυνον.* itaque Apollodorus videtur scripsisse *τὸν γὰρ λύκον πως, φασί, τῶν ὤτων ἔχω, | ὃν οὔτε κατέχειν χερσὶ δυνατὸν οὔτε μὴν ἀσφαλὲς ἀφεῖναι.* cf. Mus. Rhen. XXXXIII 35.

19

Terentius 3, 3, 29 *sólus est homo amico amicus.* Donatus ex Apollodoro *μόνος ἐπίσταται φιλεῖν φίλους. μόνος φιλεῖν γὰρ τοὺς φίλους ἐπίσταται* Guyetus.

20

Terentius 4, 1, 9 *senéctus ipsast mórbus.* Donatus ex Apollodoro *τὸ γῆράς ἐστιν αὐτὸ νόσημα.* eadem verba sine auctoris nomine Hensio teste exstant in Vossiano cod. Stobaei fol. 69 r. in mrg. sup. m. 5.

21

Terentius 4, 1, 21 *nam ego meórum solus súm meus.* Donatus ex Apollodoro *ἐγὼ γάρ εἰμι μόνος τῶν ἐμῶν ἐμός. ἐγὼ γάρ εἰμι τῶν ἐμῶν ἐμὸς μόνος* Guyetus. *ἐγὼ μόνος γάρ εἰμι τῶν ἐμῶν ἐμός* Grotius. Priscianus 17, 110 *Persius* (5, 88) '*vindicta postquam meus a praetore recessi*' *et Euripides* (fr. 993 N.) *ἐγὼ δ' ἐμός εἰμι.*

22

Terentius 4, 3, 41 *parvi ré tulit non súscepisse: invéntast quae dotém petat.* Donatus *in graeca fabula senex hoc dicit, quid interest me non suscepisse filiam, si modo dos dabitur alienae?*

23

μυρίας δίκας

Donatus ex Apollodoro ad Terent. 4, 3, 63 *sescéntas proinde scribito iam mihi dicas.*

Praeterea Apollodorus a Donato commemoratur ad 2, 1, 51 et 2, 2, 25. — cf. etiam adesp. 891.

ΙΕΡΕΙΑ

Geloo adsignant Suidas et Eudocia. Mein. I 460. — Σφαττομένην Meinekius I 466 prioribus poetae fabulis adnumerat, quod Chaerephon parasitus Olymp. 120 vix superarit. quod si verum est et in fr. 24 καινὸν Χαιρεφῶντα recte interpretantur *alterum quendam Chaerephontem*, prioris quasi successorem, adparet Ἱέρειαν post Ol. 120 scriptam esse. contra si Casauboni emendatio probatur, etiam Ἱέρεια inter primas Apollodori comoedias referenda est.

24

καινόν γέ φασι Χαιρεφῶντ' ἐν τοῖς γάμοις
ὡς τὸν Ὀφέλαν ἄκλητον εἰσδεδυκέναι.
σπυρίδα λαβὼν γὰρ καὶ στέφανον, ὡς ἦν σκότος,
φάσκων παρὰ τῆς νύμφης ὁ τὰς ὄρνεις φέρων
ἥκειν, δεδείπνηχ', ὡς ἔοικεν, εἰσπεσών.

Athenaeus 6, 243 d Ἀπολλόδωρος ὁ Καρύστιος ἐν Ἱερείᾳ κτλ. 1. καινόν] καὶ νῦν Casaub. 4. νῦν φησοτας A. ὄρνις Mein. in Athen. cf. Menandr. 167. 8. 5. δεδείπνηχ' ὡς Casaub.] δεδειπνηκὼς A.

si καινόν scripsit poeta, 'nomen hominis in superioribus indicatum fuisse probabile est'. Mein. *Ophelas* fortasse est praefectus Alexandri m. postea Cyrene potitus, quem Diodorus Siculus narrat cum Agathocle Carthaginiensibus bellum intulisse, sed prope urbem contentione orta ab Agathocle inpugnatum occidisse. Diod. 20, 41. 2. idem 20, 40 πρὸς Ἀθηναίους περὶ συμμαχίας διεπέμπετο (Ὀφέλλας), γεγαμηκὼς Εὐθυδίκην τὴν Μιλτιάδου θυγατέρα τοῦ τὴν προσηγορίαν (ἀνα)φέροντος εἰς τὸν στρατηγήσαντα τῶν ἐν Μαραθῶνι. διὰ δὴ ταύτην τὴν ἐπιγαμίαν καὶ τὴν ἄλλην σπουδὴν ὑπῆρχεν ἀποδεδεγμένος εἰς τὴν πόλιν. eas ipsas nuptias fortasse significat Apollodorus: quamquam temporum rationes ei coniecturae non admodum videntur favere.

ΠΡΟΙΚΙΖΟΜΕΝΗ Η ΙΜΑΤΙΟΠΩΛΙΣ

Philoxen. gloss. προικίζω *doto* (Diod. Sic. 16, 55). προικιζομένη *dotanda*. Mein. I 466.

25

πλὴν τό γ' οἰνάριον πάνυ
ἦν ὀξὺ καὶ πονηρόν, ὥστ' ᾐσχυνόμην.
τὰ λοιπὰ μὲν γὰρ ὀξαλείους χωρία
συκᾶς φέρει, τοὐμὸν δὲ καὶ τὰς ἀμπέλους.

Athenaeus 3, 76 a ὀξαλείων δὲ σύκων οὕτως καλουμένων μνημονεύει Ἡρακλέων ὁ Ἐφέσιος καὶ Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνός, παρατιθέμενοι Ἀπολλοδώρου τοῦ Καρυστίου ἐκ δράματος Προικιζομένης (ἢ add. Schweigh.) Ἱματιοπώλιδος τάδε κτλ. v. 1. 2 Eustathius 1910, 23 χρῆσις δὲ τοιούτου ὀξέος, ὥς φησιν Ἀθήναιος, παρὰ Ἡρακλέωνι ἐν τῷ 'τὸ οἰνάριον — πονηρόν.' v. 3 Photius ὀξάλειοι· συκαῖ τινες. 1. γ' add. Dindf. 3. ὀξαλείους Dindf.] τοξαλείους A. 4. συκᾶς ἃς A.

ΣΦΑΤΤΟΜΕΝΗ

Cf. quae ad Ἱέρειαν supra adnotavimus.

26

καλῶ δ' Ἄρη Νίκην τ' ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς,
καλῶ δὲ Χαιρεφῶντα· κἂν γὰρ μὴ καλῶ,
ἄκλητος ἥξει.

Athenaeus 6, 243 e Ἀπολλόδωρος ὁ Καρύστιος ... ἐν Σφαττομένῃ κτλ. 1. Ἄρη Dindf.] Ἄρην A. — ἐπ' ἐξόδοις ἐμαῖς ridicule, tamquam ad expeditionem bellicam proficiscatur. videtur enim Pyrgopolinices aliquis nuptias celebrans pristinae disciplinae memor etiam Martem et Victoriam ad sacrificium invitare.

ΑΔΗΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

27

οἶδ' ὅτι καλοῦμεν ῥάφανον, ὑμεῖς δ' οἱ ξένοι
κράμβην· γυναιξὶ διαφέρειν οἴει δέ τι;

Athenaeus 1, 34 d ὅτι τὴν κράμβην ῥάφανον ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ Ἀπολλόδωρος δηλοῖ ὁ Καρύστιος κτλ. 1. οἶδ'] εἰ δ' BC. ὑμεῖς Dalecamp.] ἡμεῖς. 2. δέ τι K.] δὲ τί.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ

ΑΔΕΛΦΟΙ

1

ἀπραγμόνως ζῆν ἡδύ· μακάριος βίος
καὶ σεμνός, ἂν ᾖ μεθ' ἑτέρων ἀπραγμόνων·
ἐν θηρίοις δὲ καὶ πιθήκοις ὄντα δεῖ
εἶναι πίθηκον· ὢ ταλαιπώρου βίου.

Stobaeus Floril. 121, 13 *Ἀπολλοδώρου Ἀδελφῶν* A. v. 3 est protasis: 'ubi vero inter bestias et simias necesse est esse simiam, vae cet.'

ΑΦΑΝΙΖΟΜΕΝΟΣ

2

. . *στρατιώτην ἔργον ἄχρι γήρως λαβεῖν*
ἔστιν διηυτυχηκότ', ἂν μὴ δειλὸς ᾖ.

Stobaeus Floril. 53, 4 *Ἀπολλοδώρου ἐξ Ἀφανιζομένου* A.

ΓΑΛΑΤΑΙ

Cf. Meinek. I 467. fuit *Γαλάτης* Posidippi, *Γαλάτεια* Nicocharis et Alexidis.

3

τοῖς γὰρ μεριμνῶσίν τε καὶ λυπουμένοις
ἅπασα νὺξ ἔοικε φαίνεσθαι μακρά.

Stobaeus Floril. 99, 26 *Ἀπολλοδώρου Γάλακτος* A. *in Galatis* Gesner. *λυπουμένοις τε καὶ μεριμνῶσιν* Voss. Hens.

ΔΙΑΜΑΡΤΑΝΩΝ

Vel *Διαμαρτάνοντες*. Mein. I 466. 7. cf. fr. 5 et Archedici fab. cognom.

4

ὅτε μειράκιον ἦν, τοὺς ἀώρους ἠλέουν,
νυνὶ δ' ὅταν γέροντος ἐκφορὰν ἴδω,
κλάω· πρὸς ἐμὲ γάρ ἐστι τοῦτ', ἐκεῖνο δ' οὔ.

Stobaeus Floril. 119, 14 *Ἀπολλοδώρου ἐκ Διαμαρτάνοντος* A. 3. *κλαίω* cod. *τοῦτ', ἐκεῖνο δ' οὔ* Dobr. Arist. p. 108] *τοῦτο κεῖν' ὁδοῦ. τοῦτο, κεῖνο δ' οὔ* Tyrwhitt. — 1. *τοὺς ἀώρους ἠλέουν, ἐκφερομένους* vel *θαπτομένους.*

5

καθίσω

καθεδοῦμαι. Ἀπολέγων Διαμαρτανούσῃ. Bekker. Anecd. 101, 1. *Ἀπολλόδωρος* Valcken. Diatr. 244. *Διαμαρτάνουσι* Mein. I 467.

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ

6

οὐ πανταχοῦ Φρύξ εἰμι· τοῦ ζῆν ἢν ὁρῶ
κρεῖττον τὸ μὴ ζῆν, χρήσομαι τῷ κρείττονι.

Stobaeus Floril. 121, 14 *Ἀπολλοδώρου ἐκ Κιθαρῳδοῦ* A. 1. τοῦ] τὴν A. ἦν] ἂν Mein. 2. κρεῖσσον cod. χρήσομαι A Voss. B] χρησόμεθα. Tertull. De anim. 279 b *comici Phrygas timidos inludunt.* cf. O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] 122 (n. 44).

ΛΑΚΑΙΝΑ

7

μὴ καταφρόνει, Φιλῖν', ἐθῶν γεροντικῶν,
οἷς ἔνοχος, εἰς τὸ γῆρας ἂν ἔλθῃς, ἔσει.
ἀλλὰ μέγα τοῦθ' οἱ πατέρες ἡλαττώμεθα·
ὑμεῖς μὲν ὠνειδίσατ', ἐάν τι μὴ ποιῇ
ὁ πατὴρ προθύμως, 'οὐ γέγονας αὐτὸς νέος;'
τῷ δὲ πατρὶ πρὸς τὸν υἱόν, ἂν ἀγνωμονῇ,
οὐκ ἔστιν εἰπεῖν 'οὐ γέγονας αὐτὸς γέρων;'

Stobaeus Floril. 116, 35 *Ἀπολλοδώρου Λακαίνης* A. 1. *Φιλῖν'* Salmas. ap. Grot.] φιλεῖν. ἐθῶν Mein. Menandr. praef. xviii] ἐτῶν. 3. οἱ AB] οὗ. 4. ὑμεῖς AB] ἡμεῖς. 5. προθύμως Mein. Menandr. praef. xix] πρόθ' ὑμῶν AB. 5. et 7. αὐτὸς] καὐτὸς Cobet. N. l. 124 conl. Menandr. 363, 1. 6. ἂν Mein.] ἐάν. *cum inique agit cum patre.*

8

φυσικόν γε τοῦθ'· ἕκαστος ἐν ταῖς ἀτυχίαις
ἥδιστα πρὸς τοὺς ὁμοπαθεῖς ὀδύρεται.

Stobaeus Floril. 113, 7 *Ἀπολλοδώρου ἐκ Λακαίνης* A. 1. γε add. Mein. ἕκαστος Grot.] ἕκαστον. 2. πρὸς Grot.] τοῦθ' ὅς. τοῦθ' ὃ A. ὁμοιοπαθεῖς A. — φυσικόν, i. e. *naturae consentaneum,* ea significatione antiquioribus ignotum. cf. Mein. I 469.

ΠΑΙΔΙΟΝ

Cf. Mein. I 467. est *Παιδίον* etiam Menandri et Posidippi.

9

οὐδέποτ' ἀθυμεῖν τὸν κακῶς πράττοντα δεῖ,
ἄνδρες, τὰ βελτίω δὲ προσδοκᾶν ἀεί.

Stobaeus Floril. 110, 2 *Ἀπολλοδώρου ἐκ Παίδων* A. ἐν Παιδίῳ Mein.

10

ταχύ γε στρατιώτης γέγονας ἀντ' ἐλευθέρου.

Digitized by Google

Stobaeus Floril. 53, 7 *Ἀπολλοδώρου Παιδίου* Vindob. *Ἀπολλοδώρου Παιδίων* A. *Παιδίῳ* Gaisf. *γε*] *δὲ* AB.

ΠΑΡΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟΙ

Cf. Mein. I 467 et de verbo *παραλογίζεσθαι* Philem. 32. Aeschin. 1, 117 *ἀπάτῃ τινὶ παραλογισάμενος ὑμᾶς.* 2, 128 *μεγάλα τὴν πόλιν παραλογίζεται.*

11

οὐ δεῖ λέγειν γὰρ μακάριον τὸν χρήματα
ἔχοντα πλεῖστα, τὸν δὲ μὴ λυπούμενον.

Stobaeus Floril. 99, 17 *Ἀπολλοδώρου Παραλογιζόμενοι* A. 1. *γὰρ* add. Grot.

ΣΥΝΕΦΗΒΟΙ

12

σχιστὸν χιτωνίσκον τιν' ἐνδέδυκας;

Ammonius 133 *σχισταί, τὰ ὑποδήματα . . . σχιστὸς δὲ ἀρσενικῶς χιτὼν γυναικεῖος. Ἀπολλόδωρος Συνεφήβοις κτλ. τιν'* Scalig.] *τινά.* in exitu *οὗ;* add. Mein. ed. mai., nisi sint tetram. iamb. reliquiae. *σὺν ἐφήβοις* cod. Par.] *ἐν ἐφήβοις.* cf. Mein. I 467. — Pollux 7, 54 *ὁ δὲ σχιστὸς χιτὼν περόναις κατὰ τοὺς ὤμους διεῖρτο καὶ πόρπῃ κατὰ τὰ στέρνα ἐνῆπτο· ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ὁ τῶν παρθένων οὕτω χιτωνίσκος, οὗ παραλύσαντες (-σασαι) ἄχρι τινὸς τὰς πτέρυγας ἐκ τῆς κάτω πέζης παρέφαινον τοὺς μηρούς.*

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

13

δεῖ τὸν ἀκροατὴν καὶ συνετὸν ὄντως κριτὴν
πρὸ τῶν λεγομένων τὸν βίον διασκοπεῖν,
ποῖός τις ὁ λέγων καὶ πόθεν, καὶ τὴν ἀκμὴν
ἐκ παιδὸς αὐτοῦ πρὸς τί καταθέμενος.
αὐτοῦ προδότης κακός τε τῆς ὥρας φύλαξ·
μάλισθ' ὁ τοιοῦτος ἀνατρέπει πᾶσαν πόλιν.
οὐδὲν γὰρ αἰσχρόν ἐστιν αὐτὸν ἀποτυχεῖν.
πράττουσι πάντα· τὴν γὰρ αἰσχύνην πάλαι
πᾶσαν ἀπολωλέκασι καθ' ἑτέρας θύρας.
ὅθεν ἐπιχειρεῖ πάντ' ἀπηρυθριακότως
ἕκαστος αὐτῶν, πρὸς δὲ πάντ' ἐστὶν θρασύς,
ψεύδετ', ἐπιορκεῖ, μαρτυρεῖ, δικορραφεῖ,

κλέπτει, τελωνεῖ, ῥᾳδιουργεῖ· τὸ δὲ πέρας,
οὐ πόλιν ὅλην φυλὴν δὲ μαλακὸς ἀνατρέπει·
ἐπεὶ κατὰ μέρος τὰς πόλεις, ὦ φίλε, θεῶ,
ὑπὸ Λαισποδιῶν γάρ εἰσιν ἀνατετραμμέναι,
σκόπει· νεῶν δὲ κατάλογον δόξεις μ' ἐρεῖν.

Stobaeus Floril. 46, 15 *Ἀπολλοδώρου* A. 1. *ὄντος* A. 2. *τῶν λεγομένων* Cobet. V. l.[2] 640. 1] *τοῦ λεγομένου*. cf. Mnem. VIIII 128. 4. *αὐτοῦ*] *εὐθὺς* Herwerd. Obs. crit. 101. an *αὐτίκ' εἰς τί κτλ.*? *πρός τι καταθέμενος* ut videtur A. *κ̣ατα θέμενος ὡς ὡὐτοῦ* B[2]. *κατατεθειμένος* Mein. in Stob. *πρὸς τί καταθέμενος λέγει* (cum proceleusmatico) Cobet. scrib. potius *καταθέμενος ἔχει*. aoristus enim in hac periphrasi non minus usitatus perfecto. ante v. 7 plura excidisse arbitratur Mein. Stob. IIII LXVII. 7. *αὐτὸν*] *αὐτοῖς* Gesner., quod deleta interpunctione (ut coniungantur *αὐτοῖς πράττουσι*) probat Mein. in Stob. *αὐτοῖς ἀπὸ τύχης* Madvig. Advers. crit. I 719. 10. *ἀπηρ.* Halm. Lect. Stob. 52] *ἀπερ.* 14. *εἰ μὴ πόλιν, φυλὴν δ* Gesner. (adversatur v. 6). *φύρδην ὁ* Iacobs. Addit. Athen. 25. *ὅλην πόλιν, οὐ φ.* Madvig. v. 14 suppositicium censens *τὸ δὲ πέρας, κατὰ μέρος αὐτὰς τὰς πόλεις, ὦ φίλε, θεῶ, ὑπὸ Λαισπ. ὥς εἰσιν ἀνατετραμμέναι* O. Hense Lect. Stob. 8. 9. atque *ὥς εἰσιν* etiam G. A. Hirschig. Ann. crit. 28. 15. *θεῶ*] *Θέων* Salmas., quod nomen hodie quidem apud comicos non exstat. 16. *Λαισποδίων* (sic pro —*ιῶν*) Salmas.] *λεπριδίων. λεσπριδίων* A. *γάρ εἰσιν* Iacobs.] *εἰσιν γάρ.* 17. *νέων καταλόγων* B[1]. *ἐρεῖν*] *αἵρειν* A.

2. 'dicere videtur poeta *quae vulgo ab hominibus de aliquo narrantur*'. Mein. Stob. IIII LXVII. immo '*priusquam ea quae dicit probes vita oratoris examinanda est.*' Aeschin. 1, 30 *οὐκ ᾤετο δεῖν ὁ νομοθέτης τὸν ῥήτορα ἥκειν ἐπὶ τὸ βῆμα τῶν λόγων ἐπιμεληθέντα πρότερον ἀλλ' οὐ τοῦ βίου* (cont. Cobet.). Aeschin. 1, 180 (Gell. 18, 3) confert H. Iacobi V CCCXI. 5. Aeschin. 1, 182 *εὑρὼν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου* 'rem foedam verborum lenitate obumbrans' Cobet. Mnem. VIIII 128. 9. *ἑτέρας θύρας podicem* dicit. Plut. Mor. 645 e (Mein. V 113) *τὴν διὰ τῶν ὤτων ἀποκλείει τρυφὴν καὶ ἡδυπάθειαν τῇ αὐλείῳ, κατὰ τὰ ὄμματα καὶ τὰς ῥῖνας ὥσπερ καθ' ἑτέρας θύρας ἐπεισάγων τῇ ψυχῇ.* 17. tam multas numero urbes esse dicit, quae ab inpudicis hominibus eversae sint, ut oratione opus sit longiore quam Homeri navium catalogus fuerit, si quis omnes enumerare velit. scilicet in eis quae v. 17 sequebantur singulas civitates nominatim recensuerat.

5. protasis loco haec sunt: *si quis sui proditor est* cet. itaque post *φύλαξ* interpungendum erat. 7. scrib. *οὐδὲν γὰρ αἰσχρόν ἐστιν αὐτοῖς· ἀπὸ τύχης πράττουσι πάντα. nihil est quod turpe eis videatur; sicuti fors fert, omnia agunt.* Lys. 21, 10 *τοῦτο οὐκ*

ἀπὸ τύχης ἐγένετο, ἀλλ' ἀπὸ παρασκευῆς τῆς ἐμῆς. Plat. Leg. 11, 920 d *ἀπὸ τύχης ἀπροσδοκήτου.* 14. hic versus quamquam nihil continet quod non iam v. 6 dictum sit, tamen omitti non potest: nam verba *τὸ δὲ πέρας* non adhortationi (*θεῷ*) praemittuntur, sed conclusioni. *φυλὴν* sane ineptum est, *φύρδην* vero neque comicis usitatum neque sententiae aptum: nam *ἄρδην ἀνατρέπειν*, non *φύρδην* recte dicitur. fortasse *οὐ πόλιν ὁμοῦ φίλοις ὁ μαλακὸς ἀνατρέπει;* 15. *θεῷ, ὑπὸ Δ. θ' ὡς εἰσιν ἀνατ. σκόπει.*

14

εἰς οἰκίαν ὅταν τις εἰσίῃ φίλου,
ἔστιν θεωρεῖν, Νικοφῶν, τὴν τοῦ φίλου
εὔνοιαν εὐθὺς εἰσιόντα τὰς θύρας.
ὁ θυρωρὸς ἱλαρὸς πρῶτόν ἐστιν, ἡ κύων
ἔσηνε καὶ προσῆλθ', ὑπαντήσας δέ τις
δίφρον εὐθέως ἔθηκε, κἂν μηδεὶς λέγῃ
μηδέν.

Athenaeus 1, 3 c *κατὰ τὸν κωμῳδιοποιὸν Ἀπολλόδωρον κτλ.* 3. *εἰσιόντα* BC] *εἰσιόντι* VL. 5. *ἔσανε* C 'sed α in ras.' Kaibel. atque *ἔσηνα* etiam posteriores. *προσῆλθ'* Mein.] *προσῆλθεν. ὑπαντήσας δέ τις* Grot. Excerpt. 807] *ὑπάντησέ τις* C. *ὑπήντησεν δέ τις* et 6. *εὐθέως τ'* Mein.

15

μισῶ τύχην συνοῦσαν ἀτυχεῖ σώματι·
ὅστις γὰρ εὐπορῶν, παρὸν ζῆν ἡδέως,
κακῶς διάγει, τί ἄν τις ἄλλ' ἢ τῇ τύχῃ
μέμφοιτο, διότι δυστυχεῖ συνδυστυχεῖ.

Stobaeus Floril. 16, 2 *Ἀπολλοδώρου* A. 3. *τις*] *οὗτος* K. 4. *συντύχει* A[1]. *συνδυστυχεῖ* A[2] B[2]. *σὺν τύχῃ* N Trinc. — 'qui opibus instructus, quibus suaviter vivere possit, tamen morbo laborans vel alio malo infeliciter vivit, quid *hic* aliud quam Fortunae exprobret, quod infelicis hominis infelicitatem una ferat?'.

16

οὐκ οἶδ' ὅτῳ πέποιθας· ἀργυρίῳ, πάτερ;
ὃ καιρὸς ὁ τυχὼν τοῖς μὲν οὐ κεκτημένοις
ἔδωκε, τῶν κεκτημένων δ' ἀφείλετο;

Stobaeus Floril. 105, 49 *Ἀπολλοδώρου* A. 2. *ὃ* Mein.] *ὁ.* post

πέποιθας interpunxit et quae sequuntur per interrogationem extulit K. quo facto non opus est Bothii emendatione *οὐκ οἶδ' ὅπως πέποιθας ἀργυρίῳ.*

17

χαλεπὸν τύχη 'στὶ πρᾶγμα, χαλεπόν· ἀλλὰ δεῖ
αὐτὴν φέρειν κατὰ τρόπον ὥσπερ φορτίον.

Stobaeus Floril. 108, 36 *Ἀπολλοδώρου* A. *τύχη 'στὶ* Porsonus] *τύχης τι. τύχης τὸ* B. *τύχηστι* Vind. *κατὰ τρόπον*, cf. Antiphan. 39, 2.

18

χρόνον γὰρ εἰς τὰ πράγματ' ἂν λάβῃς,
ἅπαντα λήξει καὶ κατασταλήσεται.

Stobaeus Floril. 29, 43 *Ἀπολλοδώρου* Trinc. *ἀπολλοδο̄* Vindob. deest ecloga in A. 1. *βραχύν* in exitu add. Vind. et B². *χρόνον γὰρ ἱκανὸν* Grot. ms. *ἂν* Mein.] *ἐὰν.* 2. *κατασταλήσεται* *sedabitur.* verbum philosophis in tali re usitatum.

19

μάστιγος οὔσης ὅρκον οἰκέτῃ δίδως;

Stobaeus Floril. 27, 7 *Ἀπολλοδώρου* A. *οἰκέτῃ* AB² Damasc.] *οὐκέτι.*

20

ἐργοδοτῶν

ὡς κἂν τῇ συνηθείᾳ. Ἀπολλόδωρος. Bekker. Anecd. 94, 5. Phrynichus Epit. 344 *ἐργοδότης οὐ κεῖται, τὸ δὲ ἐργοδοτεῖν παρά τινι τῶν νεωτέρων κωμῳδῶν, οἷς καὶ αὐτοῖς οὐ πειστέον.* cf. Lobeck.

21

μέλασμα

τὸ βάμμα τῆς κεφαλῆς. Ἀπολλόδωρος. Photius 255, 8. Poll. 2, 35 *μέλασμα τὸ τῆς κόμης βάμμα.*

22

ῥάξαι

ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. οὕτως Ἀπολλόδωρος. Photius 483, 5. Bekker. Anecd. 113, 12 *ῥάξαι· ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν.* Demosth. 54, 8 *ὑποσκελίσαντες καὶ ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβορον.*

23

συντύχημα

συντυχία. οὕτως Ἀπολλόδωρος. Photius. *ἀπόλλων* cod. corr. Porson.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΑ

24

Quos Stobaeus Floril. 105, 51 servavit tredecim versus *τραγικὸν ἐπεισόδιον* inscribens (fr. adesp. 462 N.), eos Arsenius (Apostol. 15, 95a) *Ἀπολλοδώρου* esse unde compererit non adparet. apud Stobaeum lemma deest in Trinc. et ecl. 49 Apollodori est (fr. 16). fortasse Arsenius codice utebatur, in quo ecl. 50 deesset et 51 lemmate careret. non esse comici constat.

25

Etymolog. Gud. 342, 35 *κράδη· ἡ συκῆ...Ὧρος τῷ Θηριππίδῃ ἔστι πατὴρ κύμινον καὶ μόνον οὔτ' ἀρηχεύων τοὺς θαλλοὺς τῶν κραδῶν.* Ritschelius De Orione p. 39 *κράδη· ἡ συκῆ...Ὧρος. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Θηριππίδῃ· ἔστιν πατὴρ κύμινον (αὖον ἐσθίων) | μόνον οὐ ταριχεύων τε θαλλοὺς τῶν κραδῶν.* Meinekius (IIII 457, 8) solutam esse orationem censens *τῷ Θ. ἔστι πατὴρ κύμινον πρίων* (vel *κυμινοπρίστης*) *καὶ μόνον οὐ τ. τοὺς θ. τῶν κρ.*, Alciphronis esse suspicatur. cf. etiam H. Iacobi V cccxii. Mein. IIII 641. res prorsus incerta est.

26

ἐγὼ γὰρ (*ἔγωγ' ἂν* Mein.) *οὐ τὸν πλοῦτον ἴδοιμι ὅσος ἐστίν,*
ἀλλ' ὅστις αὐτὸν κέκτηται, εἰ ὑπέρτερός ἐστιν ὧν ἔχει.

Stobaeus Floril. 26, 3 *τοῦ αὐτοῦ* (*Ἀπολλοδώρου* 2) A. Apollodoro comico tribuentes Grotius et Iacobsius (Lect. Stob. 62) trimetros restituere conati sunt, infeliciter uterque. cod. Vindob. lemma *τοῦ αὐτοῦ* omittit: solutam esse orationem Meinekius intellexit IIII 456. Stob. I xxiv.

27

Athenaeus 11, 482e *κύμβα ποτήριον Ἀπολλόδωρος Παφίοις* (*π φίους* A). in his ne quis Apollodori comici fragmentum fabulaeque ignotae hucusque nomen delitescere opinetur, conf. 483a *Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τῷ Περὶ ἐτυμολογιῶν Παφίους τὸ ποτήριον καλεῖν κύμβαν* (*λέγει*).

ΑΝΑΞΙΠΠΟΣ

Meinek. I 469. 70.

ΕΓΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΟΣ

Anthippus auctor comoediae dicitur Athen. 9, 403 e, sed correxerunt errorem librarii Valckenarius Eurip. Hipp. 265 et Piersonus Moer. 74.

1

Σόφων Ἀκαρνὰν καὶ Ῥόδιος Δαμόξενος
ἐγένονθ᾽ ἑαυτῶν συμμαθηταὶ τῆς τέχνης·
ἐδίδασκε δ᾽ αὐτοὺς Σικελιώτης Λάβδακος.
οὗτοι τὰ μὲν παλαιὰ καὶ θρυλούμενα
ἀρτύματ᾽ ἐξήλειψαν ἐκ τῶν βυβλίων,
καὶ τὴν θυῖαν ἠφάνισαν ἐκ τοῦ μέσου,
οἷον λέγω κύμινον, ὄξος, σίλφιον,
τυρόν, κορίαννον, οἷς ὁ Κρόνος ἀρτύμασιν
ἐχρῆτο, πάντ᾽ ἀφεῖλον εἶναί θ᾽ ὑπέλαβον
τὸν τοῖς τοιούτοις παντοπώλην χρώμενον.
αὐτοὶ δ᾽ ἔλαιον καὶ λοπάδα καινήν, πάτερ,
πῦρ τ᾽ ὀξὺ καὶ μὴ πολλάκις φυσώμενον
ἐπόθουν· ἀπὸ τούτου πᾶν τὸ δεῖπνον εὐτρεπές.
οὗτοί τε πρῶτοι δάκρυα καὶ πταρμὸν πολὺν
ἀπὸ τῆς τραπέζης καὶ σίαλον ἀπήγαγον,
τῶν τ᾽ ἐσθιόντων ἀνεκάθηραν τοὺς πόρους.
ὁ μὲν οὖν Ῥόδιος πιών τιν᾽ ἅλμην ἀπέθανεν·
παρὰ τὴν φύσιν γὰρ τὸ ποτὸν ἦν· μάλ᾽ εἰκότως.
ὁ Σόφων δὲ πᾶσαν τὴν Ἰωνίαν ἔχει,
ἐμὸς γενόμενος, ὦ πάτερ, διδάσκαλος.
καὐτὸς φιλοσοφῶ καταλιπεῖν συγγράμματα
σπεύδων ἐμαυτοῦ καινὰ τῆς τέχνης. Β. παπαῖ,
ἐμὲ κατακόψεις, οὐχ ὃ θύειν μέλλομεν.
Α. τὸν ὄρθρον ἐν ταῖς χερσί μ᾽ ὄψει βυβλία
ἔχοντα καὶ ζητοῦντα τὰ κατὰ τὴν τέχνην.
οὐδὲν Διοδώρου διαφέρω τἀσπενδίου.
γεύσω δ᾽, ἐὰν βούλῃ, σὲ τῶν εὑρημένων.
οὐ ταὐτὰ προσάγω πᾶσιν ἀεί· βρώματα

τεταγμέν' εὐθύς ἐστί μοι πρὸς τὸν βίον·
ἕτερ' ἐστὶ τοῖς ἐρῶσι καὶ τοῖς φιλοσόφοις
καὶ τοῖς τελώναις. μειράκιον ἐρωμένην
ἔχον πατρῴαν οὐσίαν κατεσθίει·
τούτῳ παρέθηκα σηπίας καὶ τευθίδας
καὶ τῶν πετραίων ἰχθύων τῶν ποικίλων,
ἐμβαμματίοις γλαφυροῖσι κεχορηγημένα·
ὁ γὰρ τοιοῦτός ἐστιν οὐ δειπνητικός,
πρὸς τῷ φιλεῖν δὲ τὴν διάνοιάν ἐστ' ἔχων.
τῷ φιλοσόφῳ παρέθηκα κωλῆν ἢ πόδας·
ἀδηφάγον τὸ ζῷον εἰς ὑπερβολήν
ἐστιν. τελώνῃ γλαῦκον, ἔγχελυν, σπάρον·
ὅταν ἐγγὺς ᾖ τῳ δ' ἡ σορός, ἀρτύω φακῆν
καὶ τὸ περίδειπνον τοῦ βίου λαμπρὸν ποιῶ.
τὰ τῶν γερόντων στόματα διαφορὰν ἔχει,
νωθρότερα πολλῷ δ' ἐστὶν ἢ τὰ τῶν νέων.
σίναπι παρατίθημι τούτοις, καὶ ποιῶ
χυλοὺς ἐχομένους δριμύτητος, τὴν φύσιν
ἵνα διεγείρας πνευματῶ τὸν ἀέρα.
ἰδὼν τὸ πρόσωπον γνώσομ' οὗ ζητεῖ φαγεῖν
ἕκαστος ὑμῶν.

Athenaeus 9, 403e *τί τοιοῦτον ἐξεῦρεν ὁ παρὰ Ἀνθίππῳ τῷ κωμικῷ μάγειρος* (ὃς add. Schweigh.) *ἐν τῷ Ἐγκαλυπτομένῳ τοιάδε ὠγκώσατο* (*ὠγκήσατο* A) *κτλ.* v. 8 Eustathius 1257, 34 *κυμίνῳ καὶ ὄξει καὶ σιλφίῳ καὶ κοριάννῳ καὶ τοῖς τοιούτοις, ἃ δὴ ἀρτύματα Κρόνου παίζονται εἶναι.* v. 31—37 Eustathius 1585, 61 *δηλοῖ παρὰ Ἀθηναίῳ μάγειρος ἐμβαμμάτια καταλέγων καὶ ἰχθύδια κατασκευασθέντα μειρακίῳ ἐρωμένην ἔχοντι. φησὶ γὰρ ἐκεῖνος, ὡς ὁ τοιοῦτος νέος ἐστὶν οὐ δειπνητικός, πρὸς τῷ φιλεῖν δὲ τὴν διάνοιάν ἐστ' ἔχων.*

3. *ἐδίδασκεν* A. 6. *θυϊαν* (sine accentu) A. 9. *ἐχρῆτο* Herwerd. Obs. crit. 101] *ἐχρᾶτο. πάντ' ἀφεῖλον* Dobr. Advers. II 323] *πάντα φίλων το* A. 10. *τοιούτοις* add. Dindf. 11. *ἐλεόν τε* Toup. 13. *ἐπόθουν* K.] *ἐποίουν.* 14. *πρῶτοι* C] *πρῶτον* A. 16. *ἀνεκάθηραν* C] *ἀνεκάθαραν* A. 18. *B. μάλ'* Kaibel. 24. *χερσί μ'* K.] *χερσὶν.* 25. *τὰ* add. Casaub. 26. *οὐθὲν* A. *Διοδώρου* Mein.Exerc phil. II 9] *χονδρευουσι* A. *τασπενδιου* A. *διαφέροντ' Ἀσπ.* sublato puncto post *τέχνην* Mein. in Ath. 27. *βούλῃ, σὲ* Tyrwhitt. Toup. IIII 449] *βούλησθε* A. 28. *ἀεί· βρώματα* K.] *ἀεὶ βρώματα.* 32. *πατρῴαν* Toup.] *τὴν πατρῴαν* A. 38. *κωλῆν ἢ* Kaibel.] *κωλέαν.* cf. Euphron. 3.

Lob. Phryn. 78. 40. ἐστι τελωνη A. 41. ἦ τῳ δ' ἡ σορός K.] ἦν δὲ ὅδ' ὕστερος A. ἦ δ' ὁ σταυρός Dobr.: tamquam *in cruce mori* mos fuerit Atheniensium. ἦ δ' ὅδ' ἕτερος (ὁ θάνατος) Cobet. Mnem. IIII 321. 44. νωθρότερα Toup.] νωθρότατα A. 45. παρατίθημι σίναπι τούτοις A. transp. Casaub. (σ. τ. π.) et Mein. 48. οὗ Toup.] εἰ A. fortasse ὅ. ζητεῖ] χρήζει Herwerd. Obs. crit 102, nulla necessitate.

1. de *Sophone* cf. Bato 4, 4. Pollux 6, 70 πολλὰ ἂν εἴη τῶν περὶ τὴν ἡδυντικὴν σκευασίαν ἐξευρεῖν ἐκ τῶν ὀψοποιικῶν συγγραμμάτων Παντολέοντος καὶ Μιθαίκου καὶ Ζωπυρίνου (Bat. 4, 6) καὶ Σόφωνος καὶ Ἡγησίππου καὶ Παξάμου καὶ Ἐπαινέτου. συναριθμοῖτο δ' ἂν τούτοις Ἡρακλείδης τε ὁ Συρακόσιος καὶ Τυνδάριχος ὁ Σικυώνιος (Bat. 4, 5) καὶ Σιμωνακτίδης ὁ Χῖος (Bat. 4, 4) καὶ Γλαῦκος ὁ Λοκρός. 4. θρυλούμενα, cf. Antiphan. 246, 2. 11. *patrem* adpellat *erum*. 13. ἐπόθουν, i. e. nihil amplius *desiderabant* quam oleum cet. 16. πόρους, *venas*. cf. Damox. 2, 29 (Mein.). 18. 'non mirandum esse dicit hominem lenibus cibis adsuetum muria pota mortuum esse.' Mein. 22. καινὰ] fortasse κανόνα. Damox. 2, 15 τὸν Ἐπικούρου κανόνα (διανεγνωκώς). 23. cf. Alexid. 173, 12 cum eis quae adnotavimus. 26. Athen. 4, 163d (ex Archestrato) 'πρέπει... ὁπόσοι τάδε μωρολογοῦσιν τοῖς λαχάνοις προσάγειν καὶ πρὸς Διόδωρον ἰόντας τὸν σοφὸν ἐγκρατέως μετ' ἐκείνου πυθαγορίζειν.' ἦν δὲ ὁ Διόδωρος οὗτος τὸ μὲν γένος Ἀσπένδιος, Πυθαγορικὸς δὲ δόξας εἶναι τῶν κυνικῶν τρόπον ἔζη, κομῶν καὶ ῥυπῶν καὶ ἀνυποδητῶν. et 163f Σωσικράτης... βαθεῖ πώγωνι χρήσασθαι τὸν Διόδωρον ἱστορεῖ καὶ τρίβωνα ἀναλαβεῖν κόμην τε φορῆσαι, κατά τινα τῦφον τὴν ἐπιτήδευσιν ταύτην εἰσαγαγόντα, τῶν πρὸ αὐτοῦ Πυθαγορικῶν λαμπρᾷ τε ἐσθῆτι ἀμφιεννυμένων καὶ λουτροῖς καὶ ἀλείμμασι κουρᾷ τε τῇ συνήθει χρωμένων. cf. Diog. L. 6, 13 et Mein. Anal. Ath. 78. gloriatur coquus tam acriter mane se arti studere, ut alter Diodorus esse videatur. 42. τὸ περίδειπνον hic '*die Henkersmahlzeit*' (Mein.), non *silicernium*, quod proprie significat. λαμπρόν, ut Demetr. 6 τὴν τυραννικὴν φακῆν. 45. σίναπι, apud antiquiores νᾶπυ, Hehn Kulturpfl. 183. 4. Phrynich. Epit. 288 σίναπι οὐ λεκτέον, νᾶπυ δέ, ὅτι Ἀττικὸν καὶ δόκιμον. attamen σιναπίζειν Xenarch. 12. 47. '*ut excitata senum natura aerem corporibus inclusum suscitem.*' Mein. conl. Erotian. 45, 2 Klein. ἀὴρ . . . καὶ τὸ ἐν ἡμῖν πνεῦμα, καὶ ἡ δι' ἕδρας δυσώδης πνοή, et Damox. 2, 28. πνευματῶ, ut Theophr. fr. 5, 40 (ὁ ζέφυρος) βορέου ἧττον ψυχρὸς διὰ τὸ ἀφ' ὕδατος πνευματουμένου καὶ μὴ χιόνος πνεῖν. Plut. Mor. 878e πνευματούμενος (ὁ ἀὴρ) κατὰ τὴν κίνησιν '*motu in ventum mutatus.*' Meinekii πνευματιῶ (post ἵνα) quid sit nescio.

ΕΠΙΔΙΚΑΖΟΜΕΝΟΣ

Cf. quae ad cognominem Apollodori Carystii fabulam adnotavimus.

2

ἐάν με κινῇς καὶ ποιήσῃς τὴν χολὴν
ἅπασαν ὥσπερ καλλιωνύμου ζέσαι,
ὄψει διαφέροντ' οὐδὲ ἓν ξιφίου κυνός.

Aelianus H. an. 13, 4 *ἐπὶ τοῦ λοβοῦ τοῦ δεξιοῦ καθημένην ἔχει* (*ὁ καλλιώνυμος*) *χολὴν πολλήν . . . καὶ μαρτυρεῖ τούτοις . . . καὶ Ἀνάξιππος ἐν Ἐπιδικαζομένῳ κτλ.* cf. Menand. 31. Polyb. 34, 2, 15 *τοὺς γαλεώτας, οὓς καὶ ξιφίας λέγεσθαι καὶ κύνας* (Strab. 1 p. 24 C.).

ΚΕΡΑΥΝΟΣ

Tituli ratio exponitur fr. 3. cf. Mein. I 438. 469. 70.

3

ὁρῶ γὰρ ἐκ παλαίστρας τῶν φίλων
προσιόντα μοι Δάμιππον. Β. ἦ τοῦτον λέγεις,
τὸν πέτρινον; τοῦτον οἱ φίλοι καλοῦσί σοι
νυνὶ δι' ἀνδρείαν Κεραυνόν. Α. εἰκότως.
ἀβάτους ποιεῖν γὰρ τὰς τραπέζας οἴομαι
αὐτόν, κατασκήπτοντά γ' αὐταῖς τῇ γνάθῳ.

Athenaeus 10, 416f *Ἀνάξιππος Κεραυνῷ κτλ. ἐν τούτοις ἐδήλωσεν ὁ κωμικός, δι' ὅ τι καὶ τὸ δρᾶμα Κεραυνὸν ἀπ' αὐτοῦ ἐπιγέγραφε.* v. 4—6 Eustath. 862, 9 *ἕτερος πολυφάγος Κεραυνὸς ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ κατά τινα ποιητὴν ἀβάτους ἐποίει τὰς τραπέζας κατασκήπτων αὐταῖς τῇ γνάθῳ.* 2. *ἦ* add. Schweigh. 3. *τὸν πέτρινον τοῦτον οἱ φίλοι καλοῦσί σοι νυνὶ* AC. *τὸν . . . ὃν οἱ φίλοι κτλ.* Elmsl. Eurip. Bacch. 10, dubitans de epitheto *πέτρινον*. *τὸν πτέρινον; Β. οἶδ' ὃν* Mein. Anal. Ath. 184, ubi *οἶδα* post interrogationem *ἦ τοῦτον λέγεις* non aptum videtur. fortasse *τὸν κέδρινον; Α. αὐτὸν τοῦτον ὃν καλοῦσί τοι κτλ.* nam *φίλοι* ex v. 1 ortum videtur. *τὸν κέδρινον*, ut Chaerephon Socraticus adpellabatur *ὁ θάψινος*. 6. *γ'* om. A. *αὐταῖς* C et Eust.] *αὐτῇ* A. *κατασκήπτοντα ταύταις* Mein. in Ath. malim *κατασκήπτοντ' ἐπ' αὐτὰς*. — cf. Aristophont. 3.

4

οἴμοι, φιλοσοφεῖς. ἀλλὰ τούς γε φιλοσόφους
ἐν τοῖς λόγοις φρονοῦντας εὑρίσκω μόνον,
ἐν τοῖσι δ' ἔργοις ὄντας ἀνοήτους ὁρῶ.

Athenaeus 13, 610f *ἐμφανίζει ὑμῶν τὸ ἀνόητον Ἀνάξιππος ὁ κωμῳδιοποιός, ἐν Κεραυνουμένῳ λέγων οὕτως κτλ.* 1. *γε* Grot.

Excerpt. 863] τε A. 2. μόνοις et 3. ἀνοήτους σφόδρα Herwerd. Obs. crit. 102.

5

ἀποτετύχηται

ἀντὶ τοῦ ἀποτέτευκται. Ἀνάξιππος Κεραυνῷ. Bekker. Anecd. 79, 5.

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ

6

ζωμήρυσιν φέροις· ὀβελίσκους δώδεκα·
κρεάγραν· θυΐαν· τυρόκνηστιν παιδικήν·
στελεόν· σκαφίδας τρεῖς· δορίδα· κοπίδας τέτταρας·
οὐ μὴ πρότερον οἴσεις, θεοῖσιν ἐχθρὲ σύ,
τὸ λεβήτιον· τάκ τοῦ νίτρου· πάλιν ὑστερεῖς;
καὶ τὴν κύβηλιν τὴν ἀγωνιστηρίαν.

Athenaeus 4, 169 b μαγειρικὰ σκεύη καταριθμεῖται Ἀνάξιππος ἐν Κιθαρῳδῷ οὕτως κτλ. Eustathius 872, 12 τυρόκνηστις μαγειρικὸν σκεῦος ἦν, καθά φησι (Ἀθήναιος), καὶ ἡ ζωμήρυσις καὶ οἱ ὀβελίσκοι καὶ ἡ κρεάγρα καὶ ἡ θυεία καὶ ὁ στελεὸς καὶ αἱ κοπίδες καὶ ἡ κύβηλις καὶ ἡ χύτρα. 1. φέρ'· οἶσ' Dobr. Adv. II 271. fortasse φέρ'· εἶτ'. 2. θυίαν A. παιδικήν] παῖ, λύκον Mein. Anal. Ath. 80. at λύκος idem est ac κρεάγρα. Poll. 6, 88. παῖ, δίδου Herwerd. Obs. crit. 102. πελλίκην Nauck. 3. ἐλεόν Steph. δορίδα Cas.] διριδα A. om. C. 4. οὐ μὴ] οὐ δὴ Herwerd. Obs. crit. 103. οὔ μοι K. sententia per interrogationem efferenda. οἴσεις Villebrun.] νεύσεις. 6. τάκ τοῦ νίτρου Mein.] κάκ τοῦ λητρου A. cf. Cobet. N. l. 180. 6. ἀγωνιστηρίαν] ταγηνιστηρίαν Mein. in Ath.

3. στελεόν Schweighaeuserus interpretatur *lignum massae farrinaceae extendendae et aequandae inserviens.* Photius στελεόν· τὸ τοῦ πελέκεως ξύλον. Hesych. στελεόν· οὐδετέρως· τὸ τοῦ πελέκυος ξύλον. contra Bekker. Anecd. 64, 9 στελεός· ἀρρενικῶς λέγεται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν. Poll. 6, 89 κοπίδα, μαχαίρας, δορίδας, αἷς ἔδερον ἢ ἐφ' ὧν, ἴσως δὲ καὶ τυρόκνηστιν, ἣν καὶ κύβηλιν καλοῦσιν. 10, 104 μαγειρικὰ δὲ καὶ κοπίδες καὶ μαχαιρίδες καὶ δορίδες. Hesych. et Etym. m. 284, 13 δορίδες· μάχαιραι μαγειρικαὶ εἰς τὸ ἐκδεῖραι τὰ θύματα ἐπιτήδειοι. Eustath. 243, 6 δορίδες κατὰ Αἴλιον Διονύσιον μαγειρικαὶ τράπεζαι. 5. Hesych. τάκ τοῦ νίτρου (τακτονίτου cod., emend. Pierson.)· τὰ τῶν μαγείρων ξηρὰ ἀρτύματα, διὰ τὸ ἔνθα καὶ τὸ νίτρον πωλεῖσθαι. itaque τὸ νίτρον ea fori pars est ubi νίτρον et cetera arida condimenta venibant. de κοπίδι cf. Aristoph. fr. 138. 6. κύβηλις est Cratin. 315. Philem. 13. eam neque ἀγωνιστηρίαν neque ταγηνιστηρίαν intellego.

7

μυιοσόβην λαβὼν παράστηθ' ἐνθάδε.

Pollux 10, 94 *τὴν μυιοσόβην...ἔστιν εὑρεῖν καὶ ἐν Ἀναξίππου Κιθαρῳδῷ κτλ.* initio *καὶ* add. Mein. sed multa alia (*τὴν, σὺ δὲ*) possunt suppleri.

ΦΡΕΑΡ

Cf. Diphili fabula cognominis.

8

σὺ δὲ τὴν μέλην, Συρίσκε, ταυτηνὶ λαβὼν
ἔνεγκον ἐπὶ τὸ μνῆμ' ἐκείνῃ, μανθάνεις;
καὶ κατάχεον.

Athenaeus 11, 486ef *μέλη. οὕτω καλεῖταί τινα ποτήρια, ὧν μνημονεύει Ἀνάξιππος ἐν Φρέατι λέγων οὕτως κτλ.* 2. *ἔνεγκον* Iacobs. Add. Ath. 269] *ἔνεγκ'* A. iubet nescio quis servum mulieri mortuae libationem ferre.

ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

Meinek. I 471. 2. Droysen. Hellenism. I 500 n. 61. Wachsmuth. Athen. I 624 n. 2.

ΑΔΩΝΙΑΖΟΥΣΑΙ

Cf. Meinek. I 349. 472 et Diphil. 50. similes sunt *Διονυσιάζουσαι* Timoclis, *Θεσμοφοριάζουσαι* Aristophanis.

1

ἀναμασχαλιστῆρας

Pollux 5, 100 (de ornatu muliebri) *περὶ δὲ τοῖς στέρνοις αἰγίδας καὶ μασχαλιστῆρας. καὶ ἀναμασχαλιστῆρας Φιλιππίδης ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς ἐν Ἀδωνιαζούσαις. ἀναμασχαλιστῆρας* Bekker.] *ἀναμασχαλιστήρ, ὡς.* Hesychius *ἀναμασχαλιστήρ· εἶδος γυναικείου κόσμου. ἀμφιμασχαλιστήρ (la pèlerine)* Mein. ed. mai.

2

γυναί

ἀντὶ τοῦ γυναῖκες. Φιλιππίδης Ἀδωνιαζούσαις. Bekker. Anecd. 86, 12. cf. Pherecr. 91. dubitat de Philippide Nauck. Bullet. Petrop. XIII 360.

3

κατεύχεσθαι

ἐπὶ τοῦ ἀγαθοῦ, ἀντὶ τοῦ εὔχεσθαι. Φιλιππίδης Ἀδωνιαζούσαις. Bekker. Anecd. 104, 26.

ΑΜΦΙΑΡΕΩΣ

Cf. quae ad Aristophanis *Amphiaraum* adnotavimus.

4

ὄστρει᾽, ἀκαλήφας καὶ λεπάδας παρέθηκέ μοι.

Athenaeus 3, 90 b *τῆς μέντοι θαλασσίας ἀκαλήφης μνημονεύει καὶ Φιλιππίδης ἐν Ἀμφιαράῳ οὕτως κτλ. ὄστρει᾽* Mein.] *ὄστρε᾽. καὶ* add. Dindf. *παρέθηκέν* A.

ΑΝΑΝΕΟΥΣΑ

I. e. mulier quae Medeae instar magicis opinor artibus humanis corporibus florem aetatis reddere se posse profitebatur. in quo titulo cur offenderit Meinekius (I 472. 3) non video. *Ἀνανεουμένη* fuit Philemonis.

5

ἔπειτ᾽ ἐπὶ τούτοις πᾶσιν ἧκ᾽ ὄρχεις φέρων
πολλούς. τὰ μὲν οὖν γύναια τἄλλ᾽ ἠκκίζετο,
ἡ δ᾽ ἀνδροφόνος Γνάθαινα γελάσασα
'καλοί γε', φησίν, 'οἱ νεφροί, νὴ τὴν φίλην
Δήμητρα.' καὶ δύ᾽ ἁρπάσασα κατέπιεν,
ὥσθ᾽ ὑπτίους ὑπὸ τοῦ γέλωτος καταπεσεῖν.

Athenaeus 9, 384 e *καὶ ὄρχεις ἤσθιον, οὓς καὶ νεφροὺς ἐκάλουν. Φιλιππίδης ἐν τῇ Ἀνανεώσει* (i. e. *Ἀνανεούσῃ*) *Γναθαίνης τῆς ἑταίρας τὸ γαστρίμαργον ἐμφανίζων λέγει κτλ.* Eustathius 1231, 41 *δοκοῦσιν ἀστείως καὶ οἱ ὄρχεις νεφροὶ κληθῆναι παρὰ τῷ εἰπόντι τὸ ἧκεν ὄρχεις φέρων πολλούς. καὶ ἡ Γνάθαινα τῶν ἄλλων γυναικῶν ἀκκιζομένων 'καλοί γε' εἶπεν 'οἱ νεφροί' καὶ δύο κτλ. δῆλον οὖν ἐν τούτοις ὅτι οὐ κυριολεκτικῶς ἡ Γνάθαινα ἐλάλησεν, ἀλλ᾽ ἐσεμνολόγησεν εὐφημότερον τοὺς ὄρχεις νεφροὺς διὰ τὰς αἰδουμένας γυναῖκας.* 2. *τἄλλα ἀκκίζετο* (superscr. *η*) A. *ἠκκ.* C. 3. sic A. *γελάσασ᾽ ἡδέως* Porson. *Γνάθαιν᾽ ἀναγελάσασ᾽, ἄγαν* Iacobs. Addit. Athen. 204. *ἀναγελάσασα δὴ* Mein., *ἀναγελάσασ᾽ ἅμα* idem in Ath. — de verbo *ἀκκίζεσθαι* cf. Philem. 4, 14. narratio similis est illius, de qua dixi Herm. XXI 406 sq.

Digitized by Google

6

ἔλεγον ἐγώ σοι μὴ γαμεῖν, ζῆν δ' ἡδέως.
τὸ Πλάτωνος ἀγαθὸν δ' ἐστὶ τοῦτο, Φειδύλε,
μὴ λαμβάνειν γυναῖκα, μηδὲ τῇ τύχῃ
διὰ πλειόνων αὑτὸν προβάλλειν πραγμάτων.

Stobaeus Floril. 68, 6 *Φιλιππίδου Ἀνανεούσης* A. 2. *δ'* add. A (supra scr.) Voss. Hens. B. *Φειδύλε* Mein. *'φίδυλε* A Voss. Arsen. Gesn. mrg. *φείδυλε* A.' Gaisf. 4. *προβάλλειν* A] *παραβάλλειν.* cf. Plat. Phaedr. 241e. — 1. *ἡδέως*] *ἠθέῳ* K. cf. Eupol. 332. Plat. Leg. 8, 840d. 9, 877e. 12, 947c. Ruhnk. Tim. 132. 3.

7

ὅταν δ' ἁμαρτάνῃς τι, χαῖρ' ἡττώμενος·
μάλιστα γὰρ οὕτω σῴζεται τὸ συμφέρον.

Stobaeus Floril. 1, 13 *Φιλιππίδου Ἀνανεούσης* cod. Ven. sec. Kirchhoff. (Mein. Stob. I III). *Philippid. in Ananeusa.* Gesner. deest ecl. in plerisque cod. 1. *δ'* add. Mein. — *ἡττώμενος* i. e. *cedens.* Lobeck. Soph. Ai. 1353.

8

ψωμοκολακεύων καὶ παρεισιὼν ἀεί

Athenaeus 6, 262a *Φιλιππίδης ἐν Ἀνανεώσει* (i. e. *Ἀνανεούσῃ*) *κτλ.* Bekker. Anecd. 116, 23 *ψωμοκόλακες· Φιλιππίδης Ἀνανε[υ]ούσῃ.* Photius *ψωμοκόλακες· Φιλιππίδης.* cf. Aristoph. fr. 167.

ΑΡΓΥΡΙΟΥ ΑΦΑΝΙΣΜΟΣ

Cf. quae ad Antiphanis fabulam cognominem (et fr. 39) adnotavimus. Philippideae fabulae argumentum Meinekius versibus ultimis fr. 9 quodammodo inlustrari censet I 473.

9

ἀλλ' ἔλεος ἐμπέπτωκέ τίς μοι τῶν ὅλων,
ὅταν ἀπορουμένους μὲν ἀνθρώπους ἴδω
ἐλευθέρους, μαστιγίας δ' ἀπ' ἀργυροῦ
πίνακος ἄγοντος μνᾶν τάριχος ἐνίοτε
δυοῖν ὀβολῶν ἔσθοντας ἢ τριωβόλου,
καὶ κάππαριν χαλκῶν τριῶν ἐν τρυβλίῳ
ἄγοντι πεντήκοντα δραχμὰς ἀργυρῷ·
πρότερον δὲ φιάλην ἦν ἀνακειμένην ἰδεῖν

ἐργῶδες. Β. ἀμέλει τοῦτο μὲν καὶ νῦν ἔτι·
ἂν γὰρ ἀναθῇ τις, εὐθὺς ἕτερος ἥρπασεν.

Athenaeus 6, 230a *Φιλιππίδης δ' ἐν Ἀργυρίου ἀφανισμῷ ὡς φορτικοῦ μέμνηται τοῦ τοιούτου* (argenteorum vasorum usum dicit) *καὶ σπανίου, ζηλουμένου δὲ ὑπό τινων νεοπλούτων μετοίκων κτλ.* 1. *μοί τις* C. 3. *ἀπ'* Herwerd. Anal. crit. 44] *ἐπ'*. 5. *δυεῖν* A. *ὀβολοῖν* Dindf. 6. *ἐν ἀργυρῷ* et 7. *τρυβλίῳ* Roeper. — *νεόπλουτοι* isti metoeci vilissimis quidem cibis, quippe quibus adsuevissent, sed ex vasis argenteis ostentationis causa vescebantur. 5. *ἔσθειν* solus inter comicos in trimetro pro *ἐσθίειν* usurpavit: nam Archipp. 20 dubiae est fidei. 8. *ἀνακειμένην* ambigue: *in mensa domi propositam* et *dedicatam.*

Cf. praeterea fr. 27 et 33.

ΑΥΛΟΙ

10

τοὺς δὲ πυριέφθας καὶ τὰ λάχανα ταῦτ' ἔχων

Athenaeus 14, 658de *πυριέφθων μνημονεύει* (*οὕτω δὲ καλεῖται τὸ πρῶτον γάλα*) *Φιλιππίδης ἐν Αὐλοῖς κτλ. λάχανα* et *αὐλοῖς* A. in C nihil exstat nisi *πυριέφθα* (sic) *δὲ καλεῖται παρὰ φιλιππίδῃ τὸ πρῶτον γάλα.* Pollux 6, 54 *Φιλιππίδης ἐν Αὐλοῖς καὶ πυρίεφθα εἴρηκεν.* unde Schweighaeuserus *τὰ δὲ πυρίεφθα κτλ.* vel *τοὺς δὲ πυρίεφθα — ἔχειν.* Poll. 1, 248 *πυριάτη τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν λεγόμενον πυρίεφθον.* Eustath. 1626, 4. Cratin. 142. Eubul. 74, 5.

ΒΑΣΑΝΙΖΟΜΕΝΗ

11

ἐπανακάμψαι

ἐπαναστρέψαι. Φιλιππίδης Βασανιζομένῃ. Bekker. Anecd. 92, 22.

[ΚΟΘΟΡΝΟΙ]

Cf. Philonid. 6, huius edit. I 255. Mein. I 103.

ΛΑΚΙΑΔΑΙ

Cf. Meinek. I 473. Hesych. *Λακιάδαι· δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ῥαφανῖδας φέρων, ὃν ἐπιβοῶνται κατὰ τῶν μοιχῶν.* Append. prov. 5, 43 *ὦ Λακιάδαι· ἐπὶ τῶν μοιχῶν. δῆμος γὰρ τῆς Ἀττικῆς αἱ* (*οἱ*) *Λακιάδαι, ἐν ᾧ ῥαφανῖδες πολλαί, αἷς ἐχρῶντο κατὰ τῶν ληφθέντων μοιχῶν ἐνυβρίζοντες.* cf. Mantiss. prov. 3, 50. Posidipp. 4. Bursian. Geogr. gr. I 326. 'solebant Athenienses cum moechum videbant exclamare *ὦ Λακιάδαι*, quo significabant opus esse *ταῖς ῥαφανῖσιν.*' Heins. ad Hesych.

Digitized by Google

12

κράτιστόν ἐστι τοῦτον ἐκτεμεῖν, γύναι,
τὸν δίφρον· ἄχρηστα παντελῶς τὰ σπαρτία·
ἕτερον δὲ καινὸν ἐμβαλεῖν αὐτῷ τόνον.

Pollux 10, 36 *καὶ μήν τό γε τῇ κλίνῃ ἢ τῷ σκίμποδι ἐντεταμένον, ὡς φέρειν τὰ τυλεῖα, σπάρτα, σπαρτία, τόνος, κειρία . . . Φιλιππίδης ἐν Λακιάδαις κτλ.* 2. *παντελῶς τὰ σπαρτία*] *παντελῶς οὕτως ἔχει τὰ σπάρτα* C. cf. Arist. Av. 815. 16 cum interpr.

13

ὀρθῶς γε τὴν ῥύμην ὡδοιπορήκαμεν.

Pollux 9, 38 *τάχα δ' ἂν εὕροις καὶ ῥύμην (τὸν στενωπὸν) εἰρημένην . . . Φιλιππίδου (εἰπόντος) . . . Λακιάδαις* (sic Meurs. pro *Λακιάδης*) *κτλ.* ὁδοιπεπορ. Mein. *ὁδωπορήκαμεν* Dobr. Adv. I 578, quod quid sit nescio. *ὁδοιπορήσομεν* Herwerd. Anal. crit. 34. 5. cui numquam fuisse *ὁδοιπεπόρηκα* facile concedo, sed non magis quid sit *ῥύμην ὀρθῶς ὁδοιπορεῖν* exputo. itaque scrib. *ὁδοπεποιήκαμεν.*

ΜΑΣΤΡΟΠΟΣ

14

ἀπόστασις

ἀντὶ τοῦ οἴνου ἀποθήκας ἔχουσα. Φιλιππίδης Μαστροπῷ. Bekker. Anecd. 80, 32. Strabo 17, 794 *εἶτα τὸ Καισάρ(ε)ιον καὶ τὸ Ἐμπόριον καὶ ἀποστάσεις καὶ μετὰ ταῦτα τὰ νεώρια,* ubi *ἀποστάσεις* manifesto sunt *horrea (Niederlagen, Speicher).* apud Antatticistam post *ἀντὶ τοῦ* videtur excidisse *συνοικία* vel aliquid simile.

ΟΛΥΝΘΙΑ

Cf. Meinek. I 341.

15

οὐ χαλεπόν ἐστι τῷ κακῶς διακειμένῳ
εἰπεῖν τιν' ἐσθίοντα 'μὴ κακῶς ἔχε',
πύκτῃ τ' ἐπιτιμᾶν οὐδὲν ἔργον μαχομένῳ,
αὐτὸν μάχεσθαι δ' οὐκέτ' ἐστὶ ῥᾴδιον.
ἕτερόν τι τὸ λέγειν ἐστὶ τοῦ πεπονθέναι.

Stobaeus Floril. 113, 17 *Φιλίππου Ὀλυνθιακῷ* Trinc. deest in A. *φιλι^{ππ} ὀλυν^{θ}* (alterum vocabulum in litura) Voss. Hens. *Philippides Olynthiaco* Grot. 2. *ἐσθίοντα*] *εὐσθενοῦντα* Thom. Mag. p. 382b. *εὐθενοῦντα* Bernard. *τινα σθένοντα* Meinek. at *σθένειν*

praeter formulam *καθ' ὅσον ἂν σθένω* (Arist. Plut. 912) comicis non videtur in usu fuisse. *τιν' εὖ πράττοντα* Cobet. Mnem. nov. II 450. facilius est *τὸν εὖ ἔχοντα*. 4. *μάχεσθαι δ'* Porson. Advers. 297] *δὲ μάχεσθαι*. *οὐκέτ'* Arsen.] *οὐκ*. 5. *τὸ — τοῦ* Porson.] *τοῦ — τὸ*. *ἔστιν ἕτερόν τι τοῦ λ. τὸ π.* Nauck. Philol. VI 423. *πεπονθέναι*] *πεποιηκέναι* Both. versum 5 proscribit Herwerd. Anal. crit. 34.

ΣΥΝΕΚΠΛΕΟΥΣΑΙ

Sic Athenaei *Συμπλεούσας* et Pollucis *Συνεκπλέουσαν* coniungit Meinek. I 474.

16

ὁ φανὸς ἡμῖν οὐκ ἔφαινεν οὐδὲ ἕν.
Β. ἔπειτα φυσᾶν δυστυχὴς οὐκ ἠδύνω;

Athenaeus 15, 700c *ἄλλοι δ' ἔφασκον φανὸν λέγεσθαι τὴν λαμπάδα, οἱ δὲ τὴν ἔκ τινων ξύλων τετμημένων δέσμην... Φιλιππίδης Συμπλεούσαις κτλ.* Eustathius 1571, 13 *φανὸς ἡ ἐκ ξύλων τετμημένων δέσμη. καὶ δηλοῖ αὐτὸ Φιλιππίδης ἐν τῷ 'ὁ φανὸς — οὐδέν'* (sic). *πρὸς ὃ λέγει ὁ ἀκούσας 'ἔπειτα — ἠδύνω'. καὶ ὅρα τὸ ὁ φανὸς οὐκ ἔφαινεν ἐτυμολογικῶς ῥηθέν.* — altercantur inter se emptor et venditor.

17

ὅταν ἐξίῃς,
παραγώγιον ὧν ἂν ἐκφέρῃ σ' εἰσπράξομαι.

Pollux 9, 30 *καὶ παραγώγιον τέλους ὄνομα, εἰ δεῖ πρὸς ἀπολογίαν τῆς κοινῆς χρήσεως παρέχεσθαι τὸ ἐν τῇ Φιλιππίδου Συνεκπλεούσῃ εἰρημένον κτλ.* 1. *ἐξίῃς* Cobet. N. l. 125] *ἐξῇς*. 2. *ὧν* add. Cobet. *ἐκφέρῃ σ'* Cobet.] *ἐκφέρῃς*. de sententia cf. Dionys. com. 3, 16. 17. paciscitur enim ianitor cum servo, ut furti partem ipse accipiat.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΙ

18

ὅταν ἀτυχεῖν σοι συμπέσῃ τι, δέσποτα,
Εὐριπίδου μνήσθητι, καὶ ῥάων ἔσει.
'οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.'
εἶναι δ' ὑπόλαβε καὶ σὲ τῶν πολλῶν ἕνα.

Stobaeus Floril. 108, 10 *Φιλιππίδου Φιλαδέλφων* A. pro suis venditavit Michael Hamartolus Boissonad. Anecd. IIII 456. 2. *ἔσει* Mein.] *ἔσῃ*. 3. Eurip. fr. 662 N. 4. *νόμιζε δ' εἶναι* Mich. Hamart. — 2. cf. Theopomp. com. 62, 5 et adesp. 478.

ΦΙΛΑΘΗΝΑΙΟΣ

U. Koehler. I. A. n. 975 V 8 *ἐπὶ Μνησιθέου παλαιᾷ Δάμων Φιλαθηναίῳ Φιλιππ[ίδου]* et 12 *ὑπε(κρίνετο) Δάμων*. de tempore fabulae repetitae cf. quae Koehlerus exposuit p. 403.

19

τοῖς συκαμίνοις δ' ἀντὶ τοῦ φύκους ὅλον
τὸ πρόσωπον

Photius 547, 7 *συκάμινα· τὰ μόρα. Φιλιππίδης Φιλαθηναίῳ κτλ.* 2. *ἐστι καταπεπλησμένον* suppl. Mein., *ἐστι καταπεπλασμένη* coni. Arist. Eccl. 878 Herwerd. Obs. crit. 103. sic quoque duae syllabae desunt.

ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ

20

πλακοῦντες, ἐπιδορπίσματ', ᾠά, σήσαμα·
ὅλην λέγοντ' ἄν μ' ἐπιλείποι τὴν ἡμέραν.

Athenaeus 14, 640c *τραγήματα Κράτης φησὶ Φιλιππίδην λέγειν ἐν Φιλαργύρῳ οὕτως κτλ.* 2. *λέγοντ' ἄν μ'* Iacobs. Add. Ath. 339| *λέγοντά με* A. *ἐπιλείποι* A. pro quo male *ἐπιλίποι* VL. miror enim neminem vidisse contrario opus esse *ὅλην λέγοντ' οὐκ ἂν ἐπιλείποι μ' ἡμέραν.*

ΦΙΛΑΡΧΟΣ

21

μακρὸν ποιῶ

ἀντὶ τοῦ μηκύνω. Φιλιππίδης Φιλάρχῳ. Bekker. Anecd. 108, 12. Photius et Suidas *μακρὸν ποιῶ· ἀντὶ τοῦ μηκύνω. οὕτω Φιλιππίδης.* an *Φιλαργύρῳ*?

ΦΙΛΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Cf. Meinek. I 341. 474.

22

πόστην ὑφοδώσεις, παιδάριον, ῥύμην; B. τρίτην.
ὁ γὰρ στενωπὸς οὗτος ἐν Ἀθήνησιν ἦν.

Pollux 9, 38 *τάχα δ' ἂν εὕροις καὶ ῥύμην εἰρημένην ... Φιλιππίδου (εἰπόντος) ἐν Φιλευριπίδῃ κτλ.* sic Bekker. 1. *ὑφοδώσεις* Dobr. Adv. I 578] *ὑφ' ὁδοῦ ὡς εἶναι.* 2. *ἐν Ἀθήνησιν] Λακιάδαισιν* Dobr.: sequitur enim apud Pollucem *καὶ Λακιάδαις* (fr. 13). v. 2 Philippidi abiudicat Mein. — videtur nescio quis puerum viam monstrantem interrogare quotum angiportum ducturus sit. in v. 2 omnia obscura. fortasse *ἐν ἀφόδοισιν ἦν.* cf. Arist. Eccl. 1059.

23

οὗτος οἴεται περισπάσειν
κερμάτιον αὐτοῦ.

Pollux 9, 88 *κέρματα ἀλλ' οὐ κέρμα λέγειν Ἀττικόν ... εὕροι δ' ἄν τις αὐτὸ (τὸ κέρμα) καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὥσπερ ἐν ... τῷ Φιλίππου* (*Φιλιππίδου* Bekker.) *Φιλευριπίδῃ κτλ.* in distinguendis versibus secutus cum Cobet. N. l. 32. 3. Meinekius *οἴεται* | *περισπ. κτλ.* *opinatur nummulos ei se surrepturum esse.*

24

περικατάληπτος γίνομαι.

Φιλιππίδης Φιλευριπίδῃ. Bekker. Anecd. 112, 31. *circumcirca prehendor.*

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

25

ὁ τὸν ἐνιαυτὸν συντεμὼν εἰς μῆν' ἕνα,
ὁ τὴν ἀκρόπολιν πανδοκεῖον ὑπολαβὼν
καὶ τὰς ἑταίρας εἰσαγαγὼν τῇ παρθένῳ,
δι' ὃν ἀπέκαυσεν ἡ πάχνη τὰς ἀμπέλους,
δι' ὃν ἀσεβοῦνθ' ὁ πέπλος διερράγη μέσος,
τὰς τῶν θεῶν τιμὰς ποιοῦντ' ἀνθρωπίνας.
ταῦτα καταλύει δῆμον, οὐ κωμῳδία.

v. 1—3 Plutarchus Demetr. 26, v. 4—7 Dem. 12. coniunxit Meinekius. incertum tamen est num continuo cohaeserint. Plut. 26 *Φιλιππίδης τὸν Στρατοκλέα λοιδορῶν ἐποίησεν 'ὁ τὸν — ἕνα', καὶ περὶ τῆς ἐν τῷ Παρθενῶνι κατασκηνώσεως 'ὁ τὴν — παρθένῳ.'* et 12 *διὸ καὶ Φιλιππίδης ἐχθρὸς ὢν τοῦ Στρατοκλέους ἐν κωμῳδίᾳ πρὸς αὐτὸν ἐποίησε ταῦτα· δι' ὃν ἀπέκαυσεν κτλ. ἦν δὲ ὁ Φιλιππίδης Λυσιμάχου φίλος, καὶ πολλὰ δι' αὐτὸν ὁ δῆμος εὖ ἔπαθεν ὑπὸ τοῦ βασιλέως.* 3. *εἰσαγαγὼν* Mein.] *εἰσάγων. ἐπαγαγὼν* Naber. Mnem. nov. VIII 428. 5. *διερράγη* Cobet. N. l. 29] *ἐρράγη.*

cum Demetrius intra brevissimum tempus parvis magnisque mysteriis initiari vellet, *Στρατοκλέους γνώμην εἰπόντος Ἀνθεστηριῶνα τὸν Μουνιχιῶνα ψηφισαμένους καλεῖν καὶ νομίζειν ἐτέλουν τῷ Δημητρίῳ τὰ πρὸς Ἄγραν· καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν ἐξ Ἀνθεστηριῶνος ὁ Μουνιχιὼν γενόμενος Βοηδρομιὼν ἐδέξατο τὴν λοιπὴν τελετήν, ἅμα καὶ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Δημητρίου προσεπιλαβόντος.* Plut. Demetr. 26. ibidem 24 *Δημήτριος τοσαύτην ὕβριν εἰς παῖδας ἐλευθέρους καὶ γυναῖκας ἀστὰς κατεσκέδασε τῆς ἀκροπόλεως, ὥστε δοκεῖν τότε μάλιστα καθαρεύειν τὸν τόπον, ὅτε Χρυσίδι καὶ*

Λαμίᾳ καὶ Δημοῖ καὶ Ἀντικύρᾳ, ταῖς πόρναις ἐκείναις, συνακολασταίνοι. et 12 *ἐπεσήμηνε δὲ τοῖς πλείστοις τὸ θεῖον. ὁ μὲν γὰρ πέπλος, ᾧπερ ἐψηφίσαντο μετὰ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθηνᾶς προσενυφῆναι Δημήτριον καὶ Ἀντίγονον, πεμπόμενος διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ μέσος ἐρράγη θυέλλης ἐμπεσούσης . . . καὶ πάχνης βαθείας ἐμπεσούσης οὐ μόνον ἀμπέλους καὶ συκᾶς ἁπάσας ἀπέκαυσε τὸ ψῦχος, ἀλλὰ καὶ τοῦ σίτου τὸ πλεῖστον κατέφθειρεν ἐν χλόῃ.* — scripta haec sunt a Philippide Ol. 120: nam archonte Nicocle Ol. 119, 3 *μύησις* illa facta erat. Mein. I 437. de *Stratocle* Demetrii adulatore cf. etiam Droysen. Hellenism. I 81. 2. 438 sq. 504. 5. 'versiculo ultimo significantur oratorum criminationes, qui poetarum petulantia rempublicam pessum dari calumniabantur'. Cobet. Obs. crit. Plat. 123, antiquae comoediae indolem Philippidis versus spirare admonens.

26

οὐκ ἔστιν 'ἐμεθύσθην, πάτερ' λέγοντα
'ἥμαρτον', ὥστε πρὸς ἐμὲ συγγνώμης τυχεῖν.
ὁ γὰρ εἰς τὸν ἀσθενῆ βίᾳ τι, Πάμφιλε,
ποιῶν ὑβρίζειν, οὐχ ἁμαρτάνειν δοκεῖ.

Stobaeus Floril. 18, 21 *Φιλιππίδου* A. 1. in exitu *νῦν* add. Gesner. *σε* vel *καὶ* (in Stob.) Mein. fortasse *λέγοντά σ' ἢ*. 2. sic A. *ὡς τὸ πάρος σε* Iacobs. Lect. Stob. 14. *ὡς τὸ πρόσθε* (*ἔμπροσθε*) Mein. negat pater filio non leviter peccanti, sed homini inopi vim inferenti ignosci posse.

27

τὰ ποτήρι' ἂν ἴδῃς τὰ παρεσκευασμένα,
ἅπαντα χρυσᾶ, Τρόφιμε, νὴ τὸν οὐρανόν,
ὑπερήφανα. ἐγὼ μὲν γὰρ ἐξέστην ἰδών.
κρατῆρες ἀργυροῖ, κάδοι μείζους ἐμοῦ.

Athenaeus 11, 781f *Φιλιππίδης κτλ.* v. 2—4 Eustathius 1632, 29 *ἀστειότερον ἔφρασεν ὁ γράψας οὕτω· νὴ τὸν οὐρανόν, ὑπερήφανοι κρατῆρες, ἀργυροῖ κάδοι καὶ μείζονες ἐμοῦ.* 3. *οὐπερήφανα* C. *ὑπερήφαν'· ἔγωγε* Mein 4. *μείζους* Schweigh.] *καὶ μείζους*. apodosis ad quam pertinebat *ἂν* v. 1 verbis superioribus quae omisit Athenaeus continebatur: ut non opus sit cum Herwerdeno Stud. crit. 92 scribere *ἄν*. v. 3. 4 cum Eustathio, qui hic meliore codice videtur usus esse, sic constituendi videntur: *ὑπερήφανοι κρατῆρες, ἀργυροῖ κάδοι, | μείζους ἐμοῦ· 'γὼ μὲν γὰρ ἐξέστην ἰδών.* ad *Ἀργυρίου ἀφανισμόν* referebat Schweigh.

28

αἰσχρὰν γυναῖκ' ἔγημας, ἀλλὰ πλουσίαν·
κάθευδ' ἀηδῶς ἡδέως μασώμενος.

Stobaeus Floril. 69, 8 *Φιλιππίδου* A. 1. *ἀλλ' οὐ.* Trinc. 'non credo haec recte Herwerdenum' (Obs. crit. 103) 'inter duas conloquentes personas distribuisse sic ut verba *ἀλλὰ πλουσίαν* maritus dixerit. a *κάθευδε* orditur apodosis, nota dicendi forma'. Mein. Stob. IIII LXXIII. cf. quae adnotavimus ad Philem. 4, 11.

29

ὁ τραχύτατος δὲ συκοφάντης μνᾶς δύο
λαβὼν ἄπεισιν ἀρνίου μαλακώτερος.

Stobaeus Floril. 2, 10 *Φιλιππίδου* A.

30

Athenaeus 1, 23c *ἀνακεῖσθαι δέ φαμεν ἐπὶ ἀνδριάντος. ὅθεν τοὺς ἐπὶ κατακειμένων χρωμένους τῇ λέξει διέσυρον . . . Φιλιππίδης· καὶ δειπνῶν ἀεὶ ἀνακείμενος παρ' αὐτόν . . . καὶ ἐπάγει· πότερον ἀνδριάντα εἱστία; — ἀνδριάντας ἑστιᾷς* Pierson. Moer. 442. Phryn. Ecl. 216 '*ἀνάκειται μὲν γὰρ ἀνδριὰς καὶ ἀναθήματα' καλῶς ἐρεῖς· ἀνάκειται δὲ ἐπὶ τῆς κλίνης οὐκέτι, ἀλλὰ κεῖται*, ubi cf. Lobeck. Append. prov. 1, 27 *ἀνδριὰς σφυρήλατος· ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.* similiter Diphil. 125.

31

ἀποστρεφομένης τὴν κορυφὴν φιλεῖς μόλις.

Plutarchus Mor. 750f *τούτου οὐδέν ἐστιν ἐρωτικώτερος ὁ μὴ διὰ κέρδος ἀλλ' ἀφροδισίων ἕνεκα καὶ συνουσίας ὑπομένων γυναῖκα μοχθηρὰν καὶ ἄστοργον· ὥσπερ Στρατοκλεῖ τῷ ῥήτορι Φιλιππίδης ὁ κωμικὸς ἐπεγγελῶν ἐποίησεν κτλ.* si *φιλεῖς* poeta scripsit, *Stratoclem* ipsum quisquis haec dicit adloquebatur. fortasse eiusdem fabulae est cum fr. 25.

32

ὁ κοινὸς ἰατρός σε θεραπεύσει χρόνος.

Stobaeus Floril. 124, 21 *Φιλιππίδου* (*φιλιππίδους*) A. — cf. Mein. I 342. 3.

33

ἀλύσιον εἶχε τετταράκοντ' ἄγον δραχμάς.

Pollux 10, 167 *ἡ ἅλυσις . . . ἐπὶ τοῦ γυναικείου κόσμου . . .*

Φιλιππίδης δὲ ἔφη κτλ. cf. quae ad Arist. Nub. 320 adnotavimus. — ad *Ἀργυρίου ἀφανισμόν* refert Mein. I 473, coniectura incerta.

34

τυροὺς καὶ ταρίχους

Eustathius 73, 42 *κατὰ Ἡρωδιανὸν καὶ τάριχος ἑκατέρως λέγεται. τὸ τάριχος γὰρ καὶ ὁ τάριχος. Φιλιππίδης κτλ.* cur post *τυρούς* Mein. addat *τε* nullam video causam.

35

ἐξαλλάξαι

τὸ τέρψαι καὶ παραγαγεῖν εἰς εὐφροσύνην· φυλαττόμενον χρὴ οὕτω λέγειν· οὐ γὰρ χρῶνται οἱ δόκιμοι. Φιλιππίδης δὲ καὶ Μένανδρος αὐτῷ χρῶνται. Phrynichus Epit. 363. cf. Anaxandr. 20. Menand. 747.

36

κοράσιον

Photius 369, 26 *παιδισκάριον· κοράσιον δ' οὐ λέγεται, ἀλλὰ καὶ κεκωμῴδηκεν Φιλιππίδης ὡς ξενικόν.* Phrynich. Ecl. 73 *κόριον ἢ κορίδιον ἢ κορίσκη λέγουσι· τὸ δὲ κοράσιον παράλογον.* Poll. 2, 17 *τὸ κοράσιον εἴρηται μέν, ἀλλὰ εὐτελές, ὥσπερ καὶ τὸ κορίδιον.* Schol. B Hom. Il. 20, 404 *κοράσιον μᾶλλόν ἐστι Μακεδονικόν.*

37

κοσκινομάντεις

εἴρηκε Φιλιππίδης. Pollux 7, 188. Philostr. Vit. Apollon. 6, 11 p. 114 (222 Kayser.) *γρᾶες ἀνημμέναι κόσκινα φοιτῶσιν ἐπὶ ποιμένας, ὅτε δὲ καὶ βουκόλους, ἰώμεναι τὰ νοσοῦντα τῶν θρεμμάτων μαντικῇ.* Theocr. 3, 31 *Ἀγροιὼ κοσκινόμαντις.*

38

λυχνοῦχον

τὸν κεράτινον φανὸν ἀπὸ τοῦ λύχνον ἐν αὐτῷ περιέχεσθαι. φανὸς δὲ ἡ ἐκ ξύλων λαμπάς. Φιλιππίδης. Photius 238, 5. cf. Aristoph. fr. 8.

39

μυρίνης

Aelianus V. hist. 12, 31 *μύρῳ οἶνον μιγνύντες οὕτως ἔπινον καὶ ὑπερησπάζοντο τὴν τοιαύτην κρᾶσιν· καὶ ἐκαλεῖτο ὁ οἶνος μυρίνης. μέμνηται δὲ αὐτοῦ Φιλιππίδης ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητής.* cf. Diphil. 17, 10. Posidipp. 34.

40

συνεπαινεῖν

ἀντὶ τοῦ συγκατατίθεσθαι. Φιλιππίδης. Bekker. Anecd. 113, 33. Cf. praeterea Philem. 227. Menand. 1093.

ΗΓΗΣΙΠΠΟΣ

Meinek. I 475 sq.

ΑΔΕΛΦΟΙ

1

βέλτιστε, πολλοῖς πολλὰ περὶ μαγειρικῆς
εἰρημέν' ἐστίν. ΣΥΡ. ἢ λέγων φαίνου τι δὴ
καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν ἢ μὴ κόπτε με.
Α. οὐκ ἀλλὰ τὸ πέρας τῆς μαγειρικῆς, Σύρε,
εὑρηκέναι πάντων νόμιζε μόνον ἐμέ.
οὐ γὰρ παρέργως ἔμαθον ἐν ἔτεσιν δυσὶν
ἔχων περίζωμ', ἀλλ' ἅπαντα τὸν βίον
ζητῶν κατὰ μέρη τὴν τέχνην ἐξήτακα,
εἴδη λαχάνων ὅσ' ἐστί, βεμβράδων τρόπους,
φακῆς γένη παντοδαπά. τὸ πέρας σοι λέγω·
ὅταν ἐν περιδείπνῳ τυγχάνω διακονῶν,
ἐπὰν τάχιστ' ἔλθωσιν ἀπὸ τῆς ἐκφορᾶς,
τὰ βάπτ' ἔχοντες, τοὐπίθημα τῆς χύτρας
ἀφελὼν ἐποίησα τοὺς δακρύοντας γελᾶν.
τοιοῦτος ἔνδοθέν τις ἐν τῷ σώματι
διέδραμε γαργαλισμὸς ὡς ὄντων γάμων.
ΣΥΡ. φακῆν παρατιθείς, εἰπέ μοι, καὶ βεμβράδας;
Α. τὰ πάρεργά μου ταῦτ' ἔστιν· ἂν δὲ δὴ λάβω
τὰ δέοντα, καὶ τοὐπτάνιον ἁρμόσωμ' ἅπαξ,
ὅπερ ἐπὶ τῶν ἔμπροσθε Σειρήνων, Σύρε,
ἐγένετο, καὶ νῦν ταὐτὸ τοῦτ' ὄψει πάλιν·
ὑπὸ τῆς γὰρ ὀσμῆς οὐδὲ εἷς δυνήσεται
ἁπλῶς διελθεῖν τὸν στενωπὸν τουτονί·
ὁ δὲ παριὼν πᾶς εὐθέως πρὸς τὴν θύραν
ἑστήξετ' ἀχανής, προσπεπατταλευμένος,
ἄφωνος, ἄχρι ἂν τῶν φίλων βεβυσμένος

τὴν ῥῖν' ἕτερός τις προσδραμὼν ἀποσπάσῃ.
ΣΤΡ. μέγας εἶ τεχνίτης. Α. ἀγνοεῖς πρὸς ὃν λαλεῖς·
πολλοὺς ἐγὼ σφόδρ' οἶδα τῶν καθημένων,
οἳ καταβεβρώκασ' ἕνεκ' ἐμοῦ τὰς οὐσίας.

Athenaeus 7, 290b *ἀλαζονικὸν δ' ἐστὶ πᾶν τὸ τῶν μαγείρων φῦλον, ὡς καὶ Ἡγήσανδρος ἐν δελφοῖς* (sic A) *παρίστησι. παράγει δὲ μάγειρον λέγοντα κτλ.* atque *Ἡγήσανδρος* etiam C. v. 1—3 Athenaeus 9, 405d *βέλτιστε — εἰρημέν' ἐστὶν κατὰ τοὺς Ἡγησίππου Ἀδελφούς· σὺ οὖν δρῶν τι φαίνου καινὸν — ἐμέ.* v. 11—14 Eustathius 1604, 27 *δηλοῖ μάγειρος εἰπών· ὅταν ἐν π. τ. δ., τοὐπίθημα — γελᾶν.* v. 19—27 Eustathius 1709, 60 *Ἀθήναιος δὲ παραφέρει μάγειρόν τινα ἐκ τοῦ κατὰ τὰς Σειρῆνας μύθου ἀστεϊζόμενον οὕτως· ἦν τοὐπτανεῖον — ἀποσπάσῃ.*

2. *ΣΤΡ.* add. K. *φαινουτιλη* A. 3. *κόπτε ἐμέ* A. 4. *Σύρε* Petit. Misc. 6, 4] *εὗρε* A. 5. *εὕρημα μόνον εἰδέναι τῶν νομιζομένων ἐμέ* A. *εὑρηκέναι τανῦν νόμιζε μόνον ἐμέ* Casaub. *εὑρημένον μόνον εἰδέναι νόμιζ' ἐμέ* Valck. Annot. N. t. 331. *εὑρηκέναι νόμισόν με τῶν ὄντων* (vel *νυνί, ζώντων, πάντων*) *μόνον* Dobr. Adv. II 314. *εὑρηκέναι πάντων νόμιζε μόνον ἐμέ* Mein. 6. *δυσὶν* Porson.] *δυεῖν* A. 9. *εἰ δὴ* A. *βεμβράδων*] *μεμβράδων* C. idem 17 *μεμβράδας*. 10. *Α. τὸ πέρας μοι λέγε* Mein. Anal. Ath. 128. non credo. 12. *ἀπὸ* Mein. ibid.] *ἐκ*. 13. *βάπτ'*] *φαί* Madvig. Advers. crit. III 60. 1. 18. *ἐὰν* A. *ἦν* C. *δὲ δή*, non *δὲ μή*, A. *δὲ* C. 19. *τοὐπτανεῖον* AC. 20. *ἔμπροσθεν* AEust. *Σύρε* om. Eust. 22. *γὰρ ὀσμῆς* Piers. Moer. 59] *ὀσμῆς γὰρ* ACEust. 26. *ἄχρι ἂν* C] *ἀχαριαν* A. *ἄχρις ἂν* Eust. 29. *κεκλημένων* Mein. Anal. Ath. 128 '*hospitum ad cenam invitatorum.*'

conloquitur cum servo (Syro) coquus gloriosus, suae ut videtur, non alienae domi (23) cenam adparans. *οἱ καθήμενοι* v. 29 videntur esse adulescentuli qui popinam eius frequentant, nunc ipsum cenantes. 3. *κόπτε*, cf. Anaxipp. 1, 23. 13. colorati, i. e. *atrati*, ut in funere. 19. Herodian. I 375, 28 *ὀπτανεῖον· παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς* [*καὶ*] *διὰ τοῦ ῑ γράφεται καὶ προπαροξύνεται, οἷον ὀπτάνιον.* cf. I 363, 5. II 417, 13. 459, 32. Phrynich. Epit. 276 *ὀπτάνιον λέγουσιν, τῆς μὲν δευτέρας συλλαβῆς ὀξυτονουμένης, τῆς δὲ τρίτης συστελλομένης.* '*ὀπτάνιον* in omnibus veterum comicorum locis metri ratio partim fert partim exigit.' Lobeck. cf. Arist. Eq. 1033. Pac. 891. Alexid. 173, 13. Philem. 61. Sosip. 39. Damox. 2, 45. Nicomach. 1, 25. 25. Moeris 59 *ἀχανὴς Ἀττικῶς, ἄφωνος Ἑλληνικῶς*, ubi cf. quae adnot. Pierson.

ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΙ

Φιλέταιρος apud Suidam. cf. Mein. I 477.

2

Ἐπίκουρος ὁ σοφὸς ἀξιώσαντός τινος
εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν ὅ τι ποτ' ἐστὶ τἀγαθόν,
ὃ διὰ τέλους ζητοῦσιν, εἶπεν ἡδονήν.
εὖ γ', ὦ κράτιστ' ἄνθρωπε καὶ σοφώτατε·
τοῦ γὰρ μασᾶσθαι κρεῖττον οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἓν
ἀγαθόν· πρόσεστιν ἡδονῇ γὰρ τἀγαθόν.

Athenaeus 7, 279d *Ἡγήσιππος ἐν Φιλεταίροις κτλ.* 3. *εἰπεῖν* AC. corr. Cas. 6. *ἡδονῇ*, non *ἡδονή*, A. 'edere enim suave simul et bonum est'.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΟΝ

3

Σατύας Σατύαντος

παρ' Ἡγησίππῳ. Herodian. I 650, 9 (Bekker. Anecd. 1185 ad 976, 25). Mein. I 477. non credo comicum dici. *Ἡγήσιππος ἐν τοῖς Παλληνιακοῖς* est Herodian. I 331, 9, Tarentinus identidem apud Athenaeum.

ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΣ

Meinek. I 477.

ΚΑΤΑΨΕΥΔΟΜΕΝΟΣ

Cognomines fuerunt fabulae Alexidis, Philemonis, Menandri.

1

οὐ παντελῶς εὐκαταφρόνητος ἡ τέχνη,
ἂν κατανοήσῃς, ἐστὶν ἡμῶν, Δημύλε·
ἀλλὰ πέπλυται τὸ πρᾶγμα, καὶ πάντες σχεδὸν
εἶναι μάγειροί φασιν, οὐδὲν εἰδότες.
ὑπὸ τῶν τοιούτων δ' ἡ τέχνη λυμαίνεται.
ἐπεὶ μάγειρον ἂν λάβῃς ἀληθινόν,
ἐκ παιδὸς ὀρθῶς εἰς τὸ πρᾶγμ' εἰσηγμένον,
καὶ τὰς δυνάμεις κατέχοντα καὶ τὰ παθήματα
ἅπαντ' ἐφεξῆς εἰδόθ', ἕτερόν σοι τυχὸν
φανήσεται τὸ πρᾶγμα. τρεῖς ἡμεῖς . .
ἐσμὲν ἔτι λοιποί, Βοιδίων καὶ Χαριάδης
ἐγώ τε. τοῖς λοιποῖς δὲ προσπέρδου. ΔΗΜ. τί φής;
Α. ἐγώ. τὸ διδασκαλεῖον ἡμεῖς σῴζομεν

τὸ Σίκωνος. οὗτος τῆς τέχνης ἀρχηγὸς ἦν.
20 ΔΗΜ. ἆρα σύ με κόπτειν οἷος εἶ γε, φίλτατε;
Α. οὐκ ἀλλ' ἐν ὅσῳ προσέρχετ' ἐξ ἀγορᾶς ὁ παῖς,
μικρὰ διακινήσω σε περὶ τοῦ πράγματος,
23 ἵνα τῷ λαλεῖν λάβωμεν εὔκαιρον χρόνον.
17 περὶ φύσεως κατεῖχε πάντας τοὺς λόγους·
15 ἐδίδασκεν ἡμᾶς πρῶτον ἀστρολογεῖν . .
16 ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθὺς ἀρχιτεκτονεῖν·
18 ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἔλεγε τὰ στρατηγικά.
19 πρὸ τῆς τέχνης ἔσπευδε ταῦθ' ἡμᾶς μαθεῖν.
24 ΔΗΜ. Ἄπολλον, ἐργῶδές γ'. Α. ἄκουσον, ὦγαθέ.
25 δεῖ τὸν μάγειρον εἰδέναι πρώτιστα μὲν
περὶ τῶν μετεώρων, τάς τε τῶν ἄστρων δύσεις
καὶ τὰς ἐπιτολάς, καὶ τὸν ἥλιον πότε
ἐπὶ τὴν μακράν τε καὶ βραχεῖαν ἡμέραν
ἐπάνεισι, κἀν ποίοισίν ἐστι ζῳδίοις.
30 τὰ γὰρ ὄψα, φασί, καὶ τὰ βρώματα σχεδὸν
ἐν τῇ περιφορᾷ τῆς ὅλης συντάξεως
ἑτέραν ἐν αὑτοῖς λαμβάνει τὴν ἡδονήν.
ὁ μὲν οὖν κατέχων τὰ τοιαῦτα, τὴν ὥραν ἰδὼν
τούτων ἑκάστοις ὡς προσήκει χρήσεται·
35 ὁ δ' ἀγνοῶν ταῦτ' εἰκότως τυντλάζεται.
πάλιν τὸ περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἴσως
ἐθαύμασας τί τῇ τέχνῃ συμβάλλεται.
ΔΗΜ. ἐγὼ δ' ἐθαύμασ'; Α. ἀλλ' ὅμως ἐγὼ φράσω.
τοὐπτάνιον ὀρθῶς καταβαλέσθαι καὶ τὸ φῶς
40 λαβεῖν ὅσον δεῖ καὶ τὸ πνεῦμ' ἰδεῖν πόθεν
ἔστιν, μεγάλην χρείαν τιν' εἰς τὸ πρᾶγμ' ἔχει.
ὁ καπνὸς φερόμενος δεῦρο κἀκεῖ διαφορὰν
εἴωθε τοῖς ὄψοισιν ἐμποιεῖν τινα.
τί οὖν; ἔτι σοι δίειμι τὰ στρατηγικά.
45 ἔγωγε τὸν μάγειρον. ἡ τάξις σοφὸν
ἁπανταχοῦ μέν ἐστι κἀν πάσῃ τέχνῃ,
ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς δ' ὥσπερ ἡγεῖται σχεδόν.
τὸ γὰρ παραθεῖναι κἀφελεῖν τεταγμένως
ἕκαστα καὶ τὸν καιρὸν ἐπὶ τούτοις ἰδεῖν,
50 πότε δεῖ πυκνότερον ἐπαγαγεῖν καὶ πότε βάδην,

καὶ πῶς ἔχουσι πρὸς τὸ δεῖπνον, καὶ πότε
εὔκαιρον αὐτοῖς ἐστι τῶν ὄψων τὰ μὲν
θερμὰ παραθεῖναι, τὰ δ' ἐπανέντα, τὰ δὲ μέσως,
τὰ δ' ὅλως ἀποψύξαντα, ταῦτα πάντα δὴ
ἐν τοῖς στρατηγικοῖσιν ἐξετάζεται
μαθήμασιν. ΔΗΜ. τίς δή τι παραδείξας ἐμοὶ
τὰ δέοντ' ἀπελθὼν αὐτὸς ἡσυχίαν ἄγε.

Athenaeus 9, 377f *μέγας ἐστὶ σοφιστὴς καὶ οὐδὲν ἧττων τῶν ἰατρῶν εἰς ἀλαζονείαν καὶ ὁ παρὰ Σωσιπάτρῳ μάγειρος ἐν Καταψευδομένῳ, λέγων ὧδε κτλ.* 2. *ἐὰν* A. 3. *πέπλυται* Porson. Med. 139 x, cf. Cobet. V. l.[2] 225. 6] *πέπαυται* AC. Aeschin. 3, 178 *νῦν δ' ἤδη καταπέπλυται τὸ πρᾶγμα.* cf. Poll. 7, 38. 4. *οὐδὲν* Dindf.] *οὐθὲν* A. 6. *ἂν* Grot. Excerpt. 887] *ἐὰν* A. 8. *παθήματα* Both.] *μαθήματα.* alimenta *quomodo adficiant* (*τὰς δυνάμεις*) *et quomodo ipsa adficiantur* (*τὰ παθήματα*). *οὐράνια παθήματα* Plat. Ion. 531c. *τὰ τοῦ κόσμου παθήματα* [Plat.] Axioch. 370c. 10. *τρεῖς δ'* G. A. Hirschig. Ann. crit. 29. in exitu *μόνοι* add. Casaub., *ἔτι* (*ἐσμὲν ἐπίλοιποι*) Both. 12. 13. fortasse *ΔΗΜ. τί φής; ἐγώ; Α. τὸ κτλ. ἐρῶ* pro *ἐγώ* Mein. Anal. Ath. 166. 15. in exitu *Σίκων* add. Grot. *Β. βαβαί* Mein. Anal. Ath. v. 17 ante 15 posuit G. A. Hirschig. Ann. crit. 29. mihi praeterea v. 20—23 inter 14 et 17. 15 conlocandi videbantur. 19—24 om. C. 20. *οἷος εἶ γε* 'vix sanum est'. Mein. Anal. fortasse *ἐννοεῖς, ὦ φίλτατε;* 22. *μικρὸν διαμνήσω* Iacobs. at imitatur Arist. Nub. 477. 23. ante hunc versum nonnulla excidisse censet Herwerd. Anal. crit. 35. 6. fortasse *τῷ γὰρ λαλεῖν ἐλάβομεν.* 24. *γ'* add. Dindf. *ὡς ἐργῶδες*, caesura rarissima, Casaub. 28. *ἐπὶ τὴν μακρὰν καὶ τὴν βρ.* Herwerd. Obs. crit. 104. 29. *ἔσται* Mein. Anal. 30. *ὄψα, φασί, καὶ* K.] *ὄψα, φασί, πάντα καὶ. τὰ γ. ὄψα πάντα καὶ τὰ βρ. σχεδὸν* Mein. in Ath. atque om. *φασί* C. 32. *ἑτέραν ἐν ἑτέροις* Mein. Anal. *αὐτοῖς λαμβάνει* A, non *λαμβάνειν.* 34. *προσήκει* C] *προσῆκε* A. 38. *ἐγὼ δ' ἐθαύμασα* A. *ἐγὼ δ' ἐθαύμασ';* Mein. Anal. conl. Straton. 7 *ἐγὼ κέκληκα μέροπας; ich soll mich gewundert haben?* 39. *τοὐπτάνειον* AC. *καταβάλλεσθαι* A. 40. *λαβεῖν* Casaub.] *λαμβάνειν* AC. 41. *ἐστὶ* A. 42. *δεῦρ' ἐκεῖσε* Herwerd. Mnem. nov. VI 81. 43. *ὄψοισιν* Dobr. Adv. II 321] *ἕψουσιν* AC. 44. *τί οὖν* Casaub.] *τοιοῦτον* A. om. C. deinde *ἔτι δίειμί σοι τὰ στρατηγικά. ἡ τάξις σοφὸν πανταχοῦ. καθ' ἡμᾶς δὲ πάνυ* C. post hunc v. lacunam indicavit Dindf. *εἶναι δέ φημι δεῖν στρατηγικώτατον* vel *πάντων γὰρ οὖν κρίνω στρατηγικώτατον ἔγωγε τὸν μ* supplet Herwerd. Obs. crit. 105. 45. *ἔχωγε* A. fortasse (sine lacuna) *ΔΗΜ. ζηλῶ σε τὸν μάγειρον. Α. ἡ κτλ.* 47. *ἡγεῖται*, non *ἡγεῖτο*, A. 52. *αὐτοῖς* Both.] *αὐτῶν.* 54. *δὴ* add. LV.

56. *τίς — ἄγε* om. C. fortasse *τί φῂς σύ; καταδείξας κτλ.* cf. tamen Epinic. 1, 3.

exponit coquus Demylo, quot et quibus disciplinis opus sit ei qui coqui nomine dignus esse velit. 2. *ἂν κατανοήσῃς*, ut *ἂν σκοπῇς* Philem. 31, 5. 2. *Δημύλε.* alii *Δήμυλε.* cf. Lobeck. Pathol. prol. 122. 137. 8. cf. Nicomach. 1, 19 *τῶν ἰχθύων γὰρ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς τύχας ἐντεῦθεν εἴσει.* 11. *Boedio* aliunde non cognitus, *Chariades* Atheniensis est. Euphron. 1, 7. 20. *κόπτειν* ut Anaxipp. 1, 23. Alexid. 173, 12. 31. Plut. Mor. 430 init. *ἐναρμόνιος ἡ τοῦ κόσμου σύνταξις.* 35. Bekker. Anecd. 65, 15 *τυντλώδης καὶ ληρώδης λόγος· οἷον ὁ πεπατημένος καὶ κοινός. τύντλος γὰρ ὁ πεπατημένος πηλός.* Photius *τυντλάζειν· ἐπιρραίνειν πηλῷ* (Arist. Pac. 1148). *τύντλος γὰρ ὁ πηλώδης τόπος.* '*ludibrio habetur*' Schweigh. conl. *προπηλακίζειν.* 39. quid sit *τοὐπτ. καταβαλέσθαι* nescio. 47. cf. Posidipp. 26, 6. 53. *ἐπανέντα, τὸν μάγειρον.* 56. cf. Nicomach. 1, 41. 2.

Ε Υ Φ Ρ Ω Ν

Meinek. I 477. 8.

ΑΔΕΛΦΟΙ

1

πολλῶν μαθητῶν γενομένων ἐμοί, Λύκε,
διὰ τὸ νοεῖν ἀεί τι καὶ ψυχὴν ἔχειν
ἄπει γεγονὼς μάγειρος ἐκ τῆς οἰκίας
ἐν οὐχ ὅλοις δέκα μησί, πολὺ νεώτατος.
Ἆγις Ῥόδιος ὤπτηκεν ἰχθὺν μόνος ἄκρως·
Νηρεὺς δ' ὁ Χῖος γόγγρον ἧψε τοῖς θεοῖς·
θρῖον τὸ λευκὸν οὑξ Ἀθηνῶν Χαριάδης.
ζωμὸς μέλας ἐγένετο πρώτῳ Λαμπρίᾳ.
ἀλλᾶντας Ἀφθόνητος, Εὔθυνος φακῆν,
ἀπὸ συμβολῶν συνάγουσιν ἀρίστων πόρους.
οὗτοι μετ' ἐκείνους τοὺς σοφιστὰς τοὺς πάλαι
γεγόνασιν ἡμῶν ἑπτὰ δεύτεροι σοφοί.
ἐγὼ δ' ὁρῶν τὰ πολλὰ προκατειλημμένα
εὗρον τὸ κλέπτειν πρῶτος, ὥστε μηδένα
μισεῖν με διὰ τοῦτ', ἀλλὰ πάντας λαμβάνειν.
ὑπ' ἐμοῦ δ' ὁρῶν σὺ τοῦτο προκατειλημμένον
ἴδιον ἐφεύρηκάς τι, καὶ τοῦτ' ἐστὶ σόν.

πέμπτην ἔθυον ἡμέραν οιτινι οἱ
πολλοὶ γέροντες, πλοῦν πολὺν πεπλευκότες,
λεπτὸν ἔριφον καὶ μικρόν. οὐκ ἦν ἐκφορὰ
Λύκῳ κρεῶν τότ' οὐδὲ τῷ διδασκάλῳ.
ἑτέρους πορίσασθαι δύ' ἐρίφους ἠνάγκασας·
τὸ γὰρ ἧπαρ αὐτῶν πολλάκις σκοπουμένων,
καθεὶς κάτω τὴν χεῖρα τὴν μίαν λαθὼν
ἔρριψας εἰς τὸν λάκκον ἰταμῶς τὸν νεφρόν.
πολὺν ἐποίησας θόρυβον. 'οὐκ ἔχει νεφρόν'
ἔλεγον. ἔκυπτον οἱ παρόντες ἀποβολῇ.
ἔθυσαν ἕτερον. τοῦ δὲ δευτέρου πάλιν
τὴν καρδίαν εἶδόν σε καταπίνοντ' ἐγώ.
πάλαι μέγας εἶ, γίνωσκε· τοῦ γὰρ μὴ χανεῖν
λύκον διακενῆς σὺ μόνος εὕρηκας τέχνην.
χορδῆς ὀβελίσκους ἡμέρας ζητουμένους
δύ' ἐχθὲς ὠμοὺς εἰς τὸ πῦρ ἀποσβέσας,
καὶ πρὸς τὸ δίχορδον ἐτερέτιζες, ᾐσθόμην.
ἐκεῖνο δρᾶμα, τοῦτο δ' ἐστὶ παίγνιον.

Athenaeus 9, 379cd *Εὔφρων...ἐν τοῖς Ἀδελφοῖς τῷ δράματι ποιήσας τινὰ μάγειρον πολυμαθῆ καὶ εὐπαίδευτον μνημονεύοντά τε τῶν πρὸ αὑτοῦ τεχνιτῶν καὶ τίνα ἕκαστος εἶχεν ἰδίαν ἀρετὴν καὶ ἐν τίνι ἐπλεονέκτει...λέγει οὕτως κτλ.* 5. *ὤπτα μὲν* Mein. Anal. Ath. 167. 7. *θρῖον* Casaub.] *οριον* A. *Ἀθηνῶν* L] *ανθηνων* A. 8. *ζωμὸς ὁ μέλας* Mein. v. 9 ante 8 conlocat Herwerd. Obs. crit. 107. 6. 10. 7. 9. 8 hoc ordine Kaibel. post v. 10 lacunam indicavit Mein., nomen coqui et cibum ab eo inventum desiderans. 10. om. C. *ἀρίστων*] *εὖρ' Ἵππων* Herwerd. Obs. crit. 106. Mnem. nov. VI 82. *αὖ Κρίτων* K., *ὁ τὰ ὀψαρτυτικὰ συνθείς* Athen. 12, 516c. *πόρους*] *σπάρους* Kaibel. 12. *ἡμῖν* alicubi ni fallor Herwerd. 14. *πρῶτος*, non *πρῶτον*, AC. 15. et 35. om. C. 18. sic A. *οἱ Τήνιοι* VL. in articulo iure offendit Herwerd. Mnem. nov. IIII 308. 9. nondum persanatus est versus. 19. *γέροντες*] *παρόντες* Kaibel. 21. *Λύκῳ κρεῶν τότ'* Porson. Toup. Emend. IIII 499] *τότε λευκω κρεων* A. 23. *σκοπουμένων* Casaub.] *κοπουμένων* A. 24. *λαθὼν*] *λαβὼν* Both. *τὴν ψόαν λαβὼν* Naber. Mnem. nov. VIII 431 conl. fr. 7. 25. *τὼ νεφρὼ* et 26. *νεφρώ* Dobr. Adv. II 322. 26. *ἔχει* Schweigh.] *εἶχε* A. 27. *ἔλεγον*] *λέγων* Herwerd. Mnem. nov. VI 81. *ἔκυπτον*] *ἐλυποῦνθ'* vel *ἐκόπτονθ'* Herwerd. Obs. crit. 106. Mnem. nov. VI 81. *προσβολήν* pro *ἀποβολῇ* ibidem conl. Arist. Pac. 39. sed nondum persanatus est versus. 28. *πάλιν* Tyrwhitt.

Digitized by Google

Toup. Emend. ιιιι 428] πάνυ A. post 29 lacuna statuenda est. cf. infra Casaub. 30. γίνωσκε] Λυκίσκε K. 32. ἡμέρας] ἥρπασας? 33. ἀπέσβεσας Casaub. 34. καὶ πρὸς] κατὰ Fritzsch. Quaest. Arist. 282. 35. δρᾷμ' ἦν Both.

coquus discipulum ingeniosum conlaudat. 2. ψυχὴν ἔχειν *fortem esse*. 4. Damoxen. 2, 3 confert Cobet. Mnem. XI 402. nov. III 303. 5. Athen. 12, 516c περὶ (τῆς καρύκης) τῆς σκευασίας οἱ τὰ ὀψαρτυτικὰ συνθέντες εἰρήκασι, Γλαῦκός τε ὁ Λοκρὸς καὶ Μίθαικος καὶ Διονύσιος, Ἡρακλεῖδαί τε δύο γένος Συρακόσιοι, καὶ Ἆγις καὶ Ἐπαίνετος. cf. Poll. 6, 70. Hedylus poeta Athen. 8, 345a νῦν ἔμβαλε τὴν βαλανάγραν, ἔλθῃ μὴ Πρωτεὺς Ἆγις ὁ τῶν λοπάδων· γίγνεθ' ὕδωρ καὶ πῦρ καὶ ὅ βούλεται. cf. Baton. 4. 6. de *Nereo* cf. Anaxandr. 30. Mein. I 372. τοῖς θεοῖς, cf. Philem. 79, 23. 11. τοὺς πάλαι, Solonem, Biantem, Periandrum cet. 18. i e. 'quintus hodie dies est post sacrificium illud', quod moneo contra Casaubonum qui haec non recte interpretatus est. cf. Pherecr. 182. Antiphan. 280. Menand. 717. 881. in fictis enim id genus narrationibus quasi fidei faciendae causa tempus definiri solet. cf. v. 33. 20. contra morem sacrificiorum, in quibus fere permissa erat ἐκφορά. cf. Arist. Plut. 1138 cum interpr. et Theopomp. com. 28. 70. Eupol. 281. 24. 'mactato primo haedo, dum curiosius iecur spectant nautae, nebulo iste manum ulterius promovet, renem aufert iacitque in foveam: quem ubi animadversum est deficere, tumultuari nautae et sibi timere, quibus hoc portentum esset oblatum'. itaque 'succidaneam victimam praecidaneae substituunt. sed hoc quoque frustra: nam haec sine corde reperitur, fraude simili eiusdem hominis. *ita opus est tertio haedo*'. Casaub. 27. ἔκυπτον '*sie liessen die Köpfe hängen*' vel συνέκυπτον Mein. Anal. Ath. 167. 30. μέγας, ut Dionys. 2, 36. Hegesipp. 1, 28. Posidipp. 27, 1. itaque frustra μάγος Iacobs. 31. de proverbio (λύκος χανών) cf. Eubul. 15, 11. Aristoph. fr. 337. ludit hic simul in nomine coqui. Aristaen. 2, 20 λύκος χανών, ὦ Λύκων, ἄπιθι διακενῆς (Coraes). τέχνη hic non est *ars* coquinaria (τὴν τέχνην), sed *artificium* aliquod singulare. 32—34. ludit in duplici significatione vocis χορδή, quae et *farcimen* et *chordam* lyrae designat. sed haec extrema tenebris premuntur, quas nequaquam discussit Herwerdenus Stud. crit. 92 et Mnem. nov. VI 81.

ΑΙΣΧΡΑ

I. e. *Αἴσχρα*, quod erat mulieris nomen. Mein. I 369. 477.

2

Μίδας δὲ κεστρεύς ἐστι· νῆστις περιπατεῖ.

Athenaeus 7, 307c ὅτι δὲ εἶδος κεστρέων οἱ νήστεις ... *Εὔφρων*

Αἴσχρα (*αἰσχρα* A) *κτλ. κεστρεὺς ὥστε νῆστις* Madvig. Adv. crit. III 61 non memor talium exemplorum qualia congesta sunt Cratin. 52. *Midas* servi nomen est. Strab. 7, 304 (*τοὺς οἰκέτας*) *προσηγόρευον Μάνην ἢ Μίδαν τὸν Φρύγα, Τίβιον δὲ τὸν Παφλαγόνα.*

ΑΠΟΔΙΔΟΥΣΑ

Cf. Meinek. I 477. 8.

3

ἐπὰν δὲ καλέσῃ ψυγέα τὸν ψυκτηρίαν,
τὸ τευτλίον δὲ σεῦτλα, φακέαν τὴν φακῆν,
τί δεῖ ποιεῖν; σὺ γὰρ εἶπον. B. ὥσπερ χρυσίου
φωνῆς ἀπότισον, Πυργόθεμι, καταλλαγήν.

Athenaeus 11, 503a *ὃν ἡμεῖς ψυγέα καλοῦμεν, ψυκτηρίαν τινὲς ὀνομάζουσιν· τοὺς δ' Ἀττικοὺς καὶ κωμῳδεῖν τὸν ψυγέα ὡς ξενικὸν ὄνομα. Εὔφρων* (*εὐφορίων* A, corr. Mein. Euphor. 37) *ἐν Ἀποδιδούσῃ κτλ.* 1. *τὸν* Casaub.] *τὴν* A. Eustathius 1632, 13 *ὁ ψυκτηρίας ὡς κοχλίας.* 2. *τευτλίον — σεῦτλα* Schweigh.] *σευτλίον — τεῦτλα* A. *φακέαν* Mein.] *φακέα* A. 3. *σὺ* Schweigh.] *εὖ* A. 4. *ἀπότισαι* Mein. potius *ἀποτῖσαι* (*δεῖ*). *Pyrgothemis* tam rarum et magnificum nomen est, ut poeta eo non sine certa quadam causa in comoedia usus esse videatur. de *καταλλαγῇ* cf. Diphil. 66, 14.

ΔΙΔΥΜΟΙ

4

ὁ γὰρ τὸν ἴδιον οἰκονομῶν κακῶς βίον,
πῶς οὗτος ἂν σώσειε τῶν ἔξω τινά;

Stobaeus Floril. 15, 2 *Εὔφρονος Διδύμων* Voss. Hens. (*δυδίμων*) et Froben. *Εὔφρονος* B. 'nihil enotavi ex A'. Gaisfordus. cum ecl. 1 (Menandri) perperam coniungit Trinc.

5

ὦ Ζεῦ, τί ποθ' ἡμῖν δοὺς χρόνον τοῦ ζῆν βραχὺν
πλέκειν ἀλύπως τοῦτον ἡμᾶς οὐκ ἐᾷς;

Stobaeus Floril. 98, 12 *Εὔφρονος Διδύμων* A. 1. *ποθ'*] *πάνθ'* A. 2. *πλέκειν*, ut *διαπλέκειν* Arist. Av. 754.

ΘΕΩΝ ΑΓΟΡΑ

6

καινοὺς πορίζου πρός με θεῶν θεούς,
ἵνα τοὺς παλαιοὺς μὴ 'πιορκῇς πολλάκις.

Stobaeus Floril. 28, 11 *Εὔφρονος Θεῶν ἀγορᾶς* A. 1. *πρός με πρὸς θεῶν* Grotius. *πρὸς σὲ τῶν θεῶν* Bailei. Com. gr. I 76. '*novós reperito, pér deos te oró, deos, ne véterum fallas úsque et usque númina*'.

ΘΕΩΡΟΙ

7

λοβός τίς ἐστι καὶ ψύαι καλούμεναι·
ταύτας ἐπιτεμὼν πρὶν θεωρῆσαι μαθών —

Athenaeus 9, 399 bc *ὀσφύος αἱ ἐκ πλαγίων σάρκες ἐπανεστηκυῖαι ψύαι...μνημονεύει αὐτῶν καὶ Εὔφρων ὁ κωμικὸς ἐν Θεωροῖς κτλ. χαἰ* Herwerd. — Phrynich. Epit. 300 *ψύα· οἱ μὲν ἁπλῶς ἁμαρτάνοντες διὰ τοῦ ῡ· οἱ δὲ διπλῇ ἁμαρτάνοντες διὰ τοῦ ο̅ι̅, οἷον ψοία. ἔστι δὲ καὶ τὸ ὄνομα κίβδηλον. νεφρὸν οὖν λέγε.* ubi cf. Lobeck. '*pulpa lumborum*' Nunnes. Erotian. 7, 8 Klein. et Zonar. 1875 *ψόαι καὶ ψοιαὶ καὶ ψύαι· αἱ λαγόνες...ἡ ἐπιψαύουσα σὰρξ ἐπιπολῆς οὖσα τοῖς ὀστέοις.* Hesych. *ψυῖαι . . . αἱ κατὰ τὴν ὀσφὺν σάρκες.* Phot. *ψόας ἢ ψοίας ἢ ὅπη χρὴ καλεῖν, παρ' οὐδενὶ Ἀττικῶν εὗρον. οἱ δὲ παλαιοὶ γυμνασταὶ ἀλώπεκα προσαγορεύουσιν.* vel *νεφρομήτραν* Clearch. Athen. 399 b. Poll. 2, 185 *οἱ ἔνδοθεν κατὰ τὴν ὀσφὺν μύες καλοῦνται ψόαι καὶ νευρομῆτραι καὶ ἀλώπεκες.* 2. *πρὶν θεωρῆσαι* '*priusquam θεωροῦ munus obeas.* constat enim' *τοὺς θεωροὺς* 'ante profectionem hostiae exta consuluisse. omisit Athenaeus quae proxime sequebantur: *his incisis si videris fausta portendi, proficiscaris licet.*' Mein.

ΜΟΥΣΑΙ

8

Φοινικίδης δ' ὡς εἶδεν ἐν πλήθει νέων
μεστὴν ζέουσαν λοπάδα Νηρείων τέκνων,
ἐπίσχετ' ὀργῇ χεῖρας ἠρεθισμένας·
'τίς φησιν εἶναι δεινὸς ἐκ κοινοῦ φαγεῖν;
τίς ἐκ μέσου τὰ θερμὰ δεινὸς ἁρπάσαι;
ποῦ Κόρυδος, ἢ Φυρόμαχος, ἢ Νείλου βία;
ἴτω πρὸς ἡμᾶς, καὶ τάχ' οὐδὲν μεταλάβοι.'

Athenaeus 8, 343 b *Εὔφρων ἐν Μούσαις κτλ.* 1. *νέων* Schweigh.] *νεῶν* A. 2. *νηρίων* A. 3. scrib. *οὐκ ἔσχεν manus non continuit. ἠρεθισμένος (ὀργῇ)* Both. 5. *γ' ἄρ ἁρπάσαι* A. 6. *νιλλου* A. 7. *οὐδὲν ἂν λάβοι* Mein. in Ath. *τάχ' ἂν οὐδὲν μεταλ.* Herwerd. Obs. crit. 107. — *Εὔφρων* (*εὐφάνης* A) Schweigh. conl. Suida, qui Athenaeo auctore *Μούσας* in Euphronis fabulis numerat.

de lurconibus quos commemorat poeta cf. Antiphan. 48. 190, 4.

Alexid. 47. 168. 221, 16. 227. Timocl. 10. 11. Cratin. min. 8. 2. *Νηρείων* nescio utrum ad maris fetus an ad Nerei coqui artificia referam. 4. *ἐκ κοινοῦ* Antiphan. 230. 6. periphrasi Homerica per iocum utitur. extrema *παρὰ προσδοκίαν* addidit.

ΠΑΡΑΔΙΔΟΜΕΝΗ

Fortasse *Παρεκδιδομένη*. cf. Meinek. I 478 et quae ad Antiphanis *Παρεκδιδομένην* adnotantur.

9

οὑμὸς διδάσκαλος δὲ μήτραν σκευάσας
παρέθηκε Καλλιμέδοντι, κἀσθίονθ' ἅμα
ἐποίησε πηδᾶν, ὅθεν ἐκλήθη Κάραβος.

Athenaeus 3, 100d *Εὔφρων ἐν Παραδιδομένῃ κτλ.* 2. *κἀσθίονθ'* C] *κἀσθίων θ'* A. — loquitur coquus. cf. Antiphan. 26, 5. Alexid. 145. similis iocus est Athen. 3, 104cd *ἐπεισῆλθον φέροντες.. καράβους μείζονας Καλλιμέδοντος τοῦ ῥήτορος, ὃς διὰ τὸ φιληδεῖν τῷ βρώματι Κάραβος ἐκλήθη.* 3. *πηδᾶν* non intellego, nisi sit *gaudio exsultare.*

ΣΥΝΕΦΗΒΟΙ

10

ὅταν ἐρανισταῖς, Καρίων, διακονῇς,
οὐκ ἔστι παίζειν, οὐδ' ἃ μεμάθηκας ποιεῖν.
ἐχθὲς κεκινδύνευκας· οὐδεὶς εἶχέ σοι
κωβιὸς ὅλως γὰρ ἧπαρ, ἀλλ' ἦσαν κενοί·
ἐγκέφαλος ἠλλοίωτο. δεῖ δέ, Καρίων,
ὅταν μὲν ἔλθῃς εἰς τοιοῦτον συρφετόν,
Δρόμωνα καὶ Κέρδωνα καὶ Σωτηρίδην,
μισθὸν διδόντας ὅσον ἂν αἰτήσῃς ἁπλῶς,
εἶναι δίκαιον, οὗ δὲ νῦν βαδίζομεν,
εἰς τοὺς γάμους, ἀνδροφόνον, ἂν τοῦτ' αἰσθάνῃ.
ἐμὸς εἶ μαθητὴς καὶ μάγειρος οὐ κακός.
ὁ καιρὸς εὐκτός· ὠφελοῦ. φιλάργυρος
ὁ γέρων, ὁ μισθὸς μικρός· εἴ σε λήψομαι
νῦν μὴ κατεσθίοντα καὶ τοὺς ἄνθρακας,
ἀπόλωλας. εἴσω πάραγε. καὶ γὰρ οὑτοσὶ
προσέρχεθ' ὁ γέρων. ὡς δὲ καὶ γλίσχρον βλέπει.

Athenaeus 9, 377d *ὁ ἐν τοῖς Εὔφρονος Συνεφήβοις μάγειρος ἀκούσατε οἷα παραινεῖ κτλ.* 5. *ὁ κέφαλος*, vel, si *ἐγκ.* (*οὐγκέφαλος*) retineatur, *ἠλλοτρίωτο* (*fraude tua subductum erat*) Mein.

εἷς κέφαλος Both. 8. *αἰτήσῃς* Dindf.] *αἰτήσαις*. 9. *οἷ* Dindf. 15. *οὑτοσὶ* Dindf.] *αὐτὸς οὑτοσὶ* A. *πάραγε* del. Schweigh. 16. *προσέρχεσθ'* A.

coquus famulo praecipit. 'quandocumque mercedem accipies quantam poposceris, non licet furta ista committere quae a me didicisti: at nunc, cum senex dives et avarus mercede perexigua promissa nuptias (filii opinor vel filiae) celebrat, surripe quidquid poteris'. 10. *ἀνδροφόνον*, cf. Amphid. 30, 8 et quae ad Philemonis *Ἀνδροφόνον* adnotantur. *ἂν τοῦτ' αἰσθάνῃ*, *si sentis quid hoc sibi velit*, *ἀνδροφόνον* esse. 14. Ion. trag. fr. 29 N. (*Ἡρακλῆς*) *κατέπινε καὶ τὰ κᾶλα καὶ τοὺς ἄνθρακας*. 16. Arist. Vesp. 900 *ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει*.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

11

ἐγὼ μαθητὴς ἐγενόμην Σωτηρίδου,
ὃς ἀπὸ θαλάττης Νικομήδει δώδεκα
ὁδὸν ἀπέχοντι πρῶτος ἡμερῶν ποτε
ἀφύης ἐπιθυμήσαντι χειμῶνος μέσου
παρέθηκε νὴ Δί' ὥστε πάντας ἀνακραγεῖν.
B. πῶς δὲ δυνατὸν τοῦτ' ἐστί; A. θήλειαν λαβὼν
γογγυλίδα, ταύτην ἔτεμε λεπτὰ καὶ μακρά,
τὴν ὄψιν αὐτῆς τῆς ἀφύης μιμούμενος·
ἀποζέσας, ἔλαιον ἐπιχέας, ἅλας
δοὺς μουσικῶς, μήκωνος ἐπιπάσας ἄνω
κόκκους μελαίνης τὸν ἀριθμὸν δώδεκα,
περὶ τὴν Σκυθίαν ἔλυσε τὴν ἐπιθυμίαν.
καὶ Νικομήδης, γογγυλίδα μασώμενος,
ἀφύης τότ' ἔλεγε τοῖς φίλοις ἐγκώμιον.
οὐδὲν ὁ μάγειρος τοῦ ποιητοῦ διαφέρει·
ὁ νοῦς γάρ ἐστιν ἑκατέρῳ τούτων τέχνη.

Athenaeus 1, 7 d *Νικομήδει τῷ Βιθυνῶν βασιλεῖ ἐπιθυμήσαντι ἀφύης (μακρὰν δὲ οὗτος ἦν τῆς θαλάσσης) μάγειρός τις μιμησάμενος τὸ ἰχθύδιον παρέθηκεν* [*ὡς ἀφύας*]. *ὁ γοῦν παρ' Εὐφρονι τῷ κωμικῷ μάγειρός φησιν κτλ.* v. 6—12 Suidas *ἀφύα· θήλειαν λαβὼν γογγυλίδα ταύτην ἔτεμεν εἰς μακρὰ καὶ λεπτὰ τὴν ὄψιν τῆς ἀφύης μιμούμενος ἐπιζέσας, ἔλαιον ἐπιχέας, ἅλας, μήκωνας ἐπιπάσας, ἔλυσε τὴν ἐπιθυμίαν.* 2. *θαλάττης* Dindf.] *θαλάσσης*. 3. *πρῶτος* BCD] *πρῶτον* VL. corruptum videtur. 5. *παρέθηκε νὴ Δί'* Mein.] *παρέθηκεν ἡδείας* C (*ἡδεῖς* VL). 7. *ταύτην ἔτεμε λεπτὰ τὴν ὄψιν* BCD. ex Suida

suppl. Porson. et Elmsl. Arist. Ach. 301 p. 32. 9. *κἀποζέσας* K. 11. *τετταράκοντα τὸν ἀριθμόν* Porson.] *τὸν ἀριθμὸν β̄* C. *μ̄* E. *μελαίνης, τὸν ἀριθμὸν δὲ δώδεκα* Mein. 12. *ἔλυσε* C] *ἐγλύσε* V. *ἐκλύσε* Basil. *ἔπαυσε* Porson. 13. *μασώμενος* Dindf.] *μασσώμενος* C. 'Nicomedes, quem sui nominis primum et Bithyniae regem fuisse probabile est, regnavit ab Ol. 125, unde apertum est fabulam ex qua fragmentum petitum est ante Ol. 126 vix doceri potuisse'. Mein. I 478. 6. Theophr. H. plant. 7, 4, 3 (*γογγυλίδα φασὶ*) *τῷ ἄρρενι καὶ τῇ θηλείᾳ διαφέρειν. γίγνεσθαι δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ σπέρματος ἄμφω. πρὸς δὲ τὸ ἀποθηλύνεσθαι πηγνύναι δεῖν μανάς· ἐὰν γὰρ πυκνάς, πάσας ἀπαρρενοῦσθαι.* 12. '*τὴν ἐπιθυμίαν λύειν* dictum est ut *νόσον λύειν* et similia, *desiderium, morbum levare* vel *tollere*. Plut. Mor. 662c (*τί*) *οὕτω ῥᾳδίως νόσον ἔλυσεν ὡς λουτρὸν . . . καὶ τροφὴ παρελθοῦσα μεθ' ἡδονῆς εὐθὺς ἔλυσε τὰ δυσχερῆ πάντα.*' sic *λύειν λύπην* Liban. IIII 227, 16. Iacobs. Addit. Ath. 5.

12

οὐκ ἔστι μοιχοῦ μεῖζον οὐδὲ ἓν κακόν·
ἐν ταῖς γὰρ ἑτέρων βούλετ' ἀτυχίαις τρυφᾶν.

Stobaeus Floril. 6, 21 *Εὔφρονος* A.

Μ Α Χ Ω Ν

Meinek. I 478 sq.

Quamquam Athenis neque natus est neque fabulas docuit, tamen cum ad Atticorum poetarum exemplum se conformaverit, non omittendus esse videbatur. *Χρειῶν* vero fragmenta, utpote comoediae aliena, non recepimus.

ΑΓΝΟΙΑ

1

ἥδιον οὐδέν ἐστί μοι τῆς ματτύης.
τοῦτ' εἴτε πρῶτοι Μακεδόνες τοῖς Ἀττικοῖς
κατέδειξαν ἡμῖν, εἴτε πάντες οἱ θεοί,
οὐκ οἶδα· πλήν γ' ὅτι μουσικωτάτου τινὸς

Athenaeus 14, 664a *Μάχων ὁ Σικυώνιος . . . οὐκ ἐδίδαξεν Ἀθήνησι τὰς κωμῳδίας, ἀλλ' ἐν Ἀλεξανδρείᾳ . . . ἐποίησε δὲ ἐν δράματι Ἀγνοίᾳ ταυτί κτλ.* 3. *κατέδειξαν* L] *κατεδίδαξαν* A. 4. *πλήν γ' ὅτι* Schweigh.] *πλήν ἐστίν γε* A. in exitu *τοῦτ' ἔστιν εὕρημ' ἀνδρός*, vel *εὑρήματ' ἀνδρός ἐστι* (*εὕρημα γέγονεν ἀνδρός* Anal. 321)

suppl. Mein. 3. *πάντες* non recte sollicitat Herwerd. Obs. crit. 124. Mnem. nov. VI 83. tantum esse dicit mattyam beneficium, ut non unius, sed omnium deorum esse donum debeat. hominem Atticum in theatro Alexandrino loquentem fecit.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

2

ὀψοφάγος εἰμί. τοῦτο δ' ἐστὶ τῆς τέχνης
θεμέλιος ἡμῖν. προσπεπονθέναι τι δεῖ
τὸν μὴ τὰ παρατεθέντα λυμανούμενον.
πεφροντικὼς αὐτοῦ γὰρ οὐκ ἔσται κακός.
ἔπειτ' ἐπὰν ᾖ καθαρὰ τᾀσθητήρια,
οὐκ ἂν διαμάρτοις. ἕψε καὶ γεύου πυκνά.
ἅλας οὐκ ἔχει· προσένεγκ'. ἔτ' ἐπιδεῖταί τινος
ἑτέρου· πάλιν γεύου σὺ μέχρι ἂν ἡδὺς ᾖ·
ὥσπερ λύραν ἐπίτειν' ἕως ἂν ἁρμόσῃ·
εἶθ' ὁπόταν ἤδη πάντα συμφωνεῖν δοκῇς,
εἴσαγε διὰ πασῶν Νικολαΐδας Μυκόνιος.

Athenaeus 8, 345f *Μάχων Ἐπιστολῇ κτλ.* 2. *θεμέλιος* A] *θεμέλιον* Dindf. 3. *παραδοθέντα* Mein. 'ea quae coquo adparanda tradita sunt. non enim de adponendis, sed de adparandis cibis agitur.' 4. *ὁ πεφρ.* Kaibel. *αὑτοῦ* Dindf.] *αὐτοῦ* A. 5. *τᾀσθ.* V] *τ' αἰσθ.* A. 6. *καὶ γεύου* Coraes] *καί γε οὐ* A. 7. *προσένεγκ.' ἔτ'* Iacobs. Add. Ath. 191] *προσένεγκε* A. *προσένεγκον* Dobr. Adv. II 319. *ἔπιδ' εἰ δεῖται* Porson. 8. *παλιηγευου συμμετρίαν ἁρμόσῃ* A. 9. *ἐπίτειναι· ὡς ἡδὺς εἶ* A. *πάλιν γεύου σύ· μέτρι' ἀναρμόσῃ* (?), *ὥσπερ λ. ἐπίτεινέ γ' ἕως ἂν ἡδὺς ᾖ* (*ὁ ἰχθύς*) Iacobs. *μέχρι ἂν ἡδὺς ᾖ, ὥσπερ λύραν ἐπίτειν', ἕως ἂν ἁρμόσῃ* Mein. *γεύου σύ· μέχρι ἂν ἁρμόσῃ, ὥσπερ λύραν ἐπίτεινον. B. οἴμ' ὡς ἡδὺς εἶ* (cf. Cratin. 183, 3) K. 10. *δοκῇ* Iacobs. 11. sic A. *Νικολᾶδας* Dindf., *Μυκονίας* Casaub.

coquus cupediarum ipse amator discipulo praecipit. 4. 'qui in cena coquenda sui ipsius rationem habebit, is malus non erit coquus'. Mein. 9. confert Kaibelius Plut. Mor. 657de *ἐκέλευσα λαβόντα ποτήριον· ὥσπερ λύραν ἐντείνεσθαι τὴν ἐπαινουμένην κρᾶσιν καὶ ἁρμονίαν· καὶ προσελθὼν ὁ παῖς ὑπῆγε τὴν ἄκρατον.* de v. 11 desperant Meinekius (Anal. Ath. 152. 3. V 114) et quamvis multa moliatur Herwerd. Obs. crit. 107. 8. Mnem. nov. VI 83. neque vero eis quae alibi de Myconiis narrantur (Eustath. 1828, 6. Strab. 10, 487. Phot. *Μυκόνιον*, cf. etiam Cratin. 328) quicquam proficitur.

ΒΑΤΩΝ

Meinek. I 480. 1.

ΑΙΤΩΛΟΣ

1

ἄνθρωπος ὢν ἔπταικας· ἐν δὲ τῷ βίῳ
τέρας ἐστὶν εἴ τις ηὐτύχηκε διὰ βίου.

Stobaeus Floril. 98, 18 *Βάθωνος ἐξ Αἰτωλοῦ* A (scr. *Βάτωνος*). 105, 30 *Βάθωνος ἐξ Αἰτωλοῦ* A (*αἰτωλῶν* Voss.). 2. *πέρας* A 105.

ΑΝΔΡΟΦΟΝΟΣ

Cf. quae ad Philemonis *Ἀνδροφόνον* et Euphron. 10, 10 adnotantur.

2

τῶν φιλοσόφων τοὺς σώφρονας ἐνταυθοῖ καλῶ,
τοὺς ἀγαθὸν αὑτοῖς οὐ διδόντας οὐδὲ ἕν,
τοὺς τὸν φρόνιμον ζητοῦντας ἐν τοῖς περιπάτοις
καὶ ταῖς διατριβαῖς ὥσπερ ἀποδεδρακότα.
ἄνθρωπ' ἀλάστωρ, διὰ τί συμβολὰς ἔχων
νήφεις; τί τηλικοῦτον ἀδικεῖς τοὺς θεούς;
τί τἀργύριον, ἄνθρωπε, τιμιώτερον
σαυτοῦ τέθεικας ἢ πέφυκε τῇ φύσει;
ἀλυσιτελὴς εἶ τῇ πόλει πίνων ὕδωρ·
τὸν γὰρ γεωργὸν καὶ τὸν ἔμπορον κακοῖς.
ἐγὼ δὲ τὰς προσόδους μεθύων καλὰς ποιῶ.
ἔπειθ' ἕωθεν περιάγεις τὴν λήκυθον,
καταμανθάνων τοὔλαιον, ὥστε περιφέρειν
ὡρολόγιον δόξεις τι, οὐχὶ λήκυθον.

Athenaeus 4, 163 b *Βάτων ὁ κωμικὸς ἐν Ἀνδροφόνῳ φησίν κτλ.* v. 3. 4 fr. 5, 14. 15. 1. *ἐνταυθὶ* Herwerd. Obs. crit. 108. *ἐνταυθοῖ* est 'in inscriptione Attica archonte Euclide vetustiore Palingenes. Ath. 1880 n. 4668 lin. 13' Bamberg. Progr. Goth. 1885, 14 n. 2. 3. *φρό | μον* A. 4. *κἂν* Herwerd. Obs. crit. 109. 8. *σαυτοῦ* A. *σαυτῷ* Nauck. *συχνῷ* vel *αὐτός* Herwerd. Obs. crit. 109. Mnem. nov. IIII 301. 2. *τοσοῦτ' ἔθηκας* Kaibel. 11. *ποῶ* A. 14. *δόξεις τι* Bergk.] *δόξει τις* A. tum *κοὐχὶ* K.

13. '*diligenter explorans quod in ampulla inest oleum*'. Mein. in epigrammate Athen. 4, 162a philosophi vocantur *ἀνηλιποκαι-*

βλεπέλαιοι(?) et Epictetus in cynici supellectile commemorat *λήκυθον καὶ πήραν* (Schweigh.). non liquet. 14. *ὡρολόγιον* est *viatorium pensile*. Vitruv. 9, 8, 1. ac 'solarii Herculanensis summa est cum ampulla olearia similitudo.' Mein.

3

ἐξὸν γυναῖκ' ἔχοντα κατακεῖσθαι καλὴν
καὶ Λεσβίου χυτρῖδε λαμβάνειν δύο·
ὁ φρόνιμός ἐστι τοῦτο, τοῦτο τἀγαθόν.
Ἐπίκουρος ἔλεγε ταῦθ' ἃ νῦν ἐγὼ λέγω.
εἰ τοῦτον ἔζων πάντες ὃν ἐγὼ ζῶ βίον,
οὔτ' ἄτοπος ἦν ἂν οὔτε μοιχὸς οὐδὲ εἷς.

Athenaeus 7, 279c *ἐν τῷ Ἀνδροφόνῳ ἐπιγραφομένῳ ὁ αὐτὸς Βάτων* (sic Casaub., *Πλάτων* A, cf. Mein. I 481) *διαπαίξας τινὰ τῶν ἐπιεικῶν φιλοσόφων ἐπιφέρει κτλ.* 2. *χυτρῖδε* Casaub.] *χυτρίδε* A. *χυτρίδια* Porson. 3. *τοῦτο, τοῦτο* Casaub.] *τοῦτο* A. *ὁ φρ. οὗτός ἐστι, τοῦτο* Kaibel. 5. *ἅπαντες* AC. — 1. cf. adesp. 282. 2. *χυτρίς χυτρῖδος*, ut *χειρίς χειρῖδος* (Mein.). *λαμβάνειν emere*. 5. i. e. 'si meo consilio uterentur omnes, laeti et contenti essent eis quae homini permissae sunt voluptatibus'. 6. *ἄτοπος* ut philosophi isti qui in fr. 2 commemorantur.

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

4

εὖ γ', ὦ Σιβύνη, τὰς νύκτας οὐ καθεύδομεν,
οὐδ' ἀνατετράμμεθ', ἀλλὰ κάεται λύχνος,
καὶ βυβλίον ἐν ταῖς χερσί, καὶ φροντίζομεν
τί Σόφων καταλέλοιπ' ἢ τί Σημωνακτίδης
ὁ Χῖος, ἢ Τυνδάριχος ὁ Σικυώνιος,
ἢ Ζωπυρῖνος. Β. αὐτὸς εὕρηκας δὲ τί;
Α. τὰ μέγιστα. Β. ποῖα ταῦτα; Α. τοὺς τεθνηκότας —

Athenaeus 14, 662c *ἀοιδίμων ὀψαρτυτῶν ὀνόματα καταλέγει Βάτων ἐν Εὐεργέταις οὕτως κτλ.* 2. *ἀνατετράμμεθ'* Both.] *ἀναγεγράμμεθα* A. *καίεται* A. 3. *βιβλίον ἐν* Bothius] *βιβλίον* A. *βιβλί' ἐν* Porson. 4. sic Porson. *σοφῶν καταλέλοιπεν ητις ἡμωνακτείδης* A. 5. *Τυνδάριχος* Porson.] *τυνδαρικος* A. 7. *ποῖα* Schweigh.] *πόσα*. in fine Porsonus supplet *ὅταν περ ὀσφρανθῶσι ποιῶ ζῆν πάλιν* ex Philem. 79, 26.

Σιβύνη coqui loquentis famula est. 2. *ἀναπεπαύμεθ'* Cobet. N. l. 125. 'est enim *ἀναπαύεσθαι* in usu de eis qui quamquam somnum non capiunt requiescunt tamen et quiete fessum corpus

reficiunt. et coniunguntur nonnumquam *καθεύδειν* et *ἀναπαύεσθαι*. perfectum *ἀναπεπαῦσθαι* optime de eo dicitur qui intermisso labore quiete fruitur ad vires reficiendas'. non dubitabit Bothium sequi qui comparaverit Arist. Ran. 543. 4. Poll. 6, 70 *πολλὰ ἂν εἴη τῶν περὶ τὴν ἡδυντικὴν σκευασίαν ἐξευρεῖν ἐκ τῶν ὀψοποιικῶν συγγραμμάτων Παντολέοντος καὶ Μιθαίκου καὶ Ζωπυρίνου καὶ Σόφωνος καὶ Ἡγησίππου καὶ Παξάμου καὶ Ἐπαινέτου. συναριθμοῖτο δ' ἂν τούτοις Ἡρακλείδης τε ὁ Συρακούσιος καὶ Τυνδάριχος ὁ Σικυώνιος καὶ Σιμωνακτίδης ὁ Χῖος καὶ Γλαῦκος ὁ Λοκρός.* cf. Euphron. 1, 5 sq.

ΣΥΝΕΞΑΠΑΤΩΝ

5.

ἀπολώλεκας τὸ μειράκιόν μου παραλαβών,
ἀκάθαρτε, καὶ πέπεικας ἐλθεῖν εἰς βίον
ἀλλότριον αὐτοῦ, καὶ πότους ἑωθινοὺς
πίνει διὰ σὲ νῦν, πρότερον οὐκ εἰθισμένος.
B. εἶτ' εἰ μεμάθηκε, δέσποτα, ζῆν, ἐγκαλεῖς;
A. ζῆν δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦθ'; B. ὡς λέγουσί γ' οἱ σοφοί.
ὁ γοῦν Ἐπίκουρός φησιν εἶναι τἀγαθὸν
τὴν ἡδονὴν δήπουθεν· οὐκ ἔστιν δ' ἔχειν
ταύτην ἑτέρωθεν, ἐκ δὲ τοῦ ζῆν παγκάλως
ἴσως ἅπαντας εὐτυχεῖν δώσεις ἐμοί.
A. ἑόρακας οὖν φιλόσοφον, εἰπέ μοι, τινὰ
μεθύοντ' ἐπὶ τούτοις θ' οἷς λέγεις ζηλούμενον;
B. ἅπαντας· οἱ γοῦν τὰς ὀφρῦς ἐπηρκότες
καὶ τὸν φρόνιμον ζητοῦντες ἐν τοῖς περιπάτοις
καὶ ταῖς διατριβαῖς ὥσπερ ἀποδεδρακότα,
οὕτως, ἐπὰν γλαυκίσκος αὐτοῖς παρατεθῇ,
ἴσασιν οὗ δεῖ πρῶτον ἅψασθαι τόπου
καὶ τὴν κεφαλὴν ζητοῦσιν ὥσπερ πράγματος,
ὥστ' ἐκπεπλῆχθαι πάντας.

Athenaeus 3, 103 c *Βάτων ἐν Συνεξαπατῶντι δυσχεραίνοντα ποιήσας μειρακίου πατέρα, ὡς διαφθαρέντος κατὰ τὴν δίαιταν ὑπὸ παιδαγωγοῦ, φησίν κτλ.* idem 7, 279 a *Βάτων* (sic Casaub., *Πλάτων* hic ut 103 AC) *ἐν Συνεξαπατῶντι δυσχεραίνοντα ποιήσας πατέρα τῷ τοῦ υἱοῦ παιδαγωγῷ καὶ λέγοντα κτλ.* 1. *μου τὸ μειράκιον* AC 103. 3. *ποτοὺς* A 279. 4. *εἰθισμένος* A 279] *εἰθισμένον* 103. 5. *εἶτ' εἰ* A 279] *εἴ τι* 103. fortasse *ὅτι ἡ*. 6. *δ' ἐστὶ τὸ τοιοῦτον* AC utrubique. *δὲ τὸ τοιοῦτον* Dindf. *φῂς τὸ τοι-*

Digitized by Google

οὗτον Cobet. Mnem. VIIII 114. *λέγουσί γ'* Mein. Anal. Ath. 46] *λέγουσιν.* 9. *δὴ καλῶς* A 103. *παγκάλως* 279. *ἔτ. εἰ μὴ ἐκ τοῦ ζ. καλῶς* C. 10. utrubique om. C. *ευσωσιαπαντητυχον* A 103. *εὖ σῶς ἅπαντας ἢ τυχὸν* 279. *ἴσως ἅπαντας εὐτυχεῖν* Herwerd. Obs. crit. 124 '*fortasse dabis* (concedes) *τὸ ζῆν παγκ. omnibus parere felicitatem*'. *εὐτυχεῖν* pro *ἢ τυχὸν* Emperius p. 346. '*fortasse*' dicit per ironiam. 11. *ἑώρακας οὖν* A 279] *ἑώρακας σύ* 103. *ἑώρακας δὲ σὺ* C. 12. *ἐπὶ* A utrubique. del. Grotius. *ζηλούμενον* K.] *κηλούμενον.* cf. varietas script. Nicol. 21. 13. *γοῦν* A 103. *γὰρ* 279. 14. 15 om. C. cf. fr. 2, 3. 4. *τὸ φρ.* A 279. *ζητοῦντες* A 279] *ζῶντες* 103. 16. *οὕτως*] *οὗτοι δ'* K. 17. *οὐδεῖ* A 279. 18. *ὥσπερ* Porson.] *ὡσπερὶ* A utrubique. v. 18 expungit G. A. Hirschig. Annot. crit. 30. non accedo.

6. '*ζῆν* pro *ἡδέως ζῆν vita frui*'. Cobet. 9. Epicur. Diog. L. 10, 140 *οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν ἄνευ τοῦ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως, οὐδὲ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως ἄνευ τοῦ ἡδέως. ὅτῳ δὲ μὴ ὑπάρχει ζῆν φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως, οὐκ ἔστι τοῦτον ἡδέως ζῆν.* 16. *οὕτως* referunt ad *ὥστε* v. 19 'tam bene glauco adposito norunt . ., ut omnes stupefiant.' 17. *τόπον* et *κεφαλὴν* (i. e. *κεφάλαιον*) *πράγματος* dicit ad exemplum rhetorum. glauci autem caput praeter cetera in deliciis erat. cf. Sannyr. 3. Antiphan. 132, 4. Anaxandr. 30, 2. Sotad. 1, 5.

6

Athenaeus 15, 678 f *σὺ γὰρ εἶ ὁ τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις οὐ μόνον ἀπόρρητα ἐκλέγων ἀλλὰ καὶ διορύττων, καθάπερ οἱ παρὰ Βάτωνι τῷ κωμῳδιοποιῷ ἐν Συνεξαπατῶντι φιλόσοφοι. ἀπόρρ. οὐ μόνον ἐκλέγων ἀλλὰ καὶ ἐξορύττων* Mein. Anal. Ath. 328.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

7

πολλῶν σφόδρ' ὄντων χἀτέρων ἐν τῷ βίῳ
ἐφ' οἷς ἅπαντες εἰκότως θορυβούμεθα,
μάλιστ' ἐμοὶ δήπουθε κινοῦσιν χολὴν
οἱ τῶν τρόπων φάσκοντες ἐπιεικῶς ἐρᾶν
καὶ λανθάνειν δοκοῦντες, ὅτι πεπλασμένως
τὸ πρᾶγμα περιπέττουσι κοὐκ ἀληθινῶς.
τίνα γὰρ ἔχει, πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς, διαφορὰν
ὁ τῶν νεωτέρων τε καὶ λείων τρόπος
παρ' ὃν οἱ δασεῖς ἔχουσι καὶ προβεβηκότες;

Stobaeus Floril. 6, 2 *Βάθωνος* A (scr. *Βάτωνος*). 3. *ἔνιοι* Grot.

4. *ἐπιεικῶν* Wakefield. 6. *περιπέττουσι* nescio quis apud Mein.] *παρακεντοῦσι*, quod defendit Herwerd. Mnem. nov. VI 84 'significari potuit is qui ambiguo vocabulo usus aliquid falsi statuat'. 8. *τε* om. A. — 7. non morum differentiam in pueris et adultis, sed venustatis et corporis esse dicit.

8

Plutarchus Mor. 55c *Βάτωνι τὴν σχολὴν ἀπεῖπεν Ἀρκεσίλαος, ὅτε πρὸς Κλεάνθην στίχον ἐποίησεν ἐν κωμῳδίᾳ· πείσαντος δὲ τὸν Κλεάνθην καὶ μεταμελομένου διηλλάγη. Βάτωνι* Mein. I 480] *βάττῳ*.

ΕΠΙΝΙΚΟΣ

Meinek. I 438. 481.

ΜΝΗΣΙΠΤΟΛΕΜΟΣ

Nomen fabulae dedit rerum scriptor qui apud Antiochum Syriae regem multum valuit. Athen. 15, 697d *Μνησιπτολέμου τοῦ ἱστοριογράφου, τοῦ παρὰ Ἀντιόχῳ τῷ προσαγορευθέντι μεγάλῳ πλεῖστον ἰσχύσαντος*. cf. fr. 1.

1

ἐπ' ἀλφίτου πίνοντα τοῦ θέρους ποτὲ
ἰδὼν Σέλευκον ἡδέως τὸν βασιλέα
ἔγραψα, καὶ παρέδειξα τοῖς πολλοῖς ὅτι,
κἂν τὸ τυχὸν ᾖ πραγμάτιον ἢ σφόδρ' εὐτελές,
σεμνὸν δύναται τοῦθ' ἡ δύναμις ἡ 'μὴ ποιεῖν.
'γέροντα Θάσιον τόν τε γῆς ἀπ' Ἀτθίδος
ἐσμὸν μελίσσης τῆς ἀκραχόλου γλυκὺν
συγκυρκανήσας ἐν σκύφῳ χυτῆς λίθου,
Δήμητρος ἀκτῇ πᾶν γεφυρώσας ὑγρὸν
κατησίμωσε πῶμα, καύματος λύσιν.'

Athenaeus 10, 432b *ἔπινον οἱ πολλοὶ καὶ ἄλφιτα ἐπιβάλλοντες τῷ οἴνῳ ... Ἐπίνικος γοῦν, Μνησιπτολέμου ἀνάγνωσιν ποιησαμένου τῶν ἱστοριῶν ἐν αἷς ἐγέγραπτο ὡς Σέλευκος ἐπηλφίτωσε, γράψας δρᾶμα Μνησιπτόλεμον, καὶ κωμῳδῶν αὐτὸν καὶ περὶ τῆς πόσεως ταῖς ἐκείνου χρώμενος φωναῖς ἐποίησε λέγοντα κτλ.* 1. *ἐπαλφιτοῦντα τοῦ θ. ποτὲ* Cobet. Mnem. IIII 322. 5. *ποιεῖν*, non *ποεῖν*, A. 10. *κατησίμωσε* Schweigh.] *κατησίμωσα* A. *κατησίμωκα* C.

6. cf. Alexid. 167, 5. 7. *ἐσμὸν* condemnavit Herwerd. Obs. crit. 110. 'non enim dulce *examen* apum Seleucum vino inmiscuisse

duco neque *ἑσμόν largam copiam*' interpretari licet, 'nam ita requireretur *μέλιτος*. obstat vero epitheton *ἀκραχόλου*, quominus ut Soph. OC. 481 *μελίσσης* pro *μέλιτος* positum existimemus.' neque vero *νασμὸν* poetam scripsisse arbitror, quod praeter Herwerdenum putabat Fiorillo Obs. in Ath. crit. 110, sed *δασμὸν μελίσσης*. 9. 'iniecta farina vinum ut aqua ponte sternitur'. G. Herm. Opusc. II 253. — loquitur Mnesiptolemus ipse, cuius adfectatum dicendi genus poeta lepidissime perstringit (Mein. I 440).

ΥΠΟΒΑΛΛΟΜΕΝΑΙ

Cf. Arist. Thesm. 340. 407. 565.

2

καὶ τῶν ῥυτῶν τὰ μέγιστα τῶν ὄντων τρία
πίνειν δεήσει τήμερον πρὸς κλεψύδραν
κρουνιζόμενον. ἀμφότερα δ' οἰωνίζομαι·
ἔστιν δ' ἐλέφας. Β. ἐλέφαντας περιάγει; Α. [*ῥυτὸν*]
χωροῦντα δύο χόας, ὃν οὐδ' ἂν ἐλέφας ἐκπίοι.
ἐγὼ τοῦτο πέπωκα πολλάκις.
Β. οὐδὲν ἐλέφαντος γὰρ διαφέρεις οὐδὲ σύ.
Α. ἕτερον τριήρης· τοῦτ' ἴσως χωρεῖ χόα.
. . . .
Β. ὁ Βελλεροφόντης ἐστὶν ἀπὸ τοῦ Πηγάσου
τὴν πύρπνοον χίμαιραν εἰσηκοντικώς.
Α. εἶεν· δέχου καὶ τοῦτο.

Athenaeus 11, 497 a *Ἐπίνικος ἐν Ὑποβαλλομέναις 'καὶ τῶν — χωρεῖ χόα'. περὶ δὲ τοῦ τρίτου λέγων φησίν· ὁ Βελλεροφόντης κτλ. ἐκαλεῖτο δὲ τὸ ῥυτὸν πρότερον δίκερας.* idem 11, 469 a *μνημονεύει τοῦ ποτηρίου τούτου (ἐλέφαντος) καὶ Ἐπίνικος ἐν Ὑποβαλλομέναις, οὗ τὸ μαρτύριον παρέξομαι ἐν τῷ περὶ τοῦ ῥυτοῦ λόγῳ.* et 496 f *ῥυτόν. ἔχει τὸ υ βραχὺ καὶ ὀξύνεται.* v. 4. 5 Eustathius 1286, 28 *τὸ ῥυτὸν ὅμοιον κέρατι, διατετριμμένον* (scr. *διατετρημένον* ex Athen. 497 e), *ἐξ οὗ κρουνίζοντες λεπτῶς, ὥς φησιν Ἀθήναιος, κάτωθεν πίνουσι. Δίφιλος· ῥυτὸν χωροῦντα δύο χοᾶς, ὃν οὐδ' ἂν ἐλέφας ἐκπίῃ· καὶ σημείωσαι τὸ ῥυτὸς ἐνταῦθα ἀρσενικόν.* errasse de Diphilo Eustathium ab epitomae auctore deceptum monuit Schweighaeuserus, de masculino genere Meinekius. v. 8 Athenaeus 11, 500 f *ὅτι καὶ τριήρης εἶδος ἐκπώματος, Ἐπίνικος* (*εὔνικος* A) *ἐν Ὑποβαλλομέναις δεδήλωκε. προείρηται τὸ μαρτύριον.* 3. *οἰωνιζόμεναι* A. 4. *ἔστιν* A. *ἐλέφαντας* pro *ἐλέφαντα* idem. unde *ἔστι δ' ἐλέφας. Β. τί φῄς; ἐλέφαντας περιάγει;* Cobet. N. l. 653. 5. 6. sic A. *ὃν* del. Mein.

ἐκπίῃ C. 6. ἐγὼ δὲ Casaub. τοῦτό γ' ἐκπέπωκα Mein. τρὶς πέπωκα Iacobs. χωροῦν δύο χόας, οἷον οὐδ' ἂν ἐκπίοι | ἐλέφας· ἐγὼ τοῦτ' ἐκπ. Dobr. Adv. II 335. recepta in v. 4 Cobeti emendatione (et del. ῥυτόν) χωροῦντα δύο χόας, ὃν οὐδ' ἂν ἐκπίοι | ἐλέφας· ἐγὼ δέ γ' ἐκπέπωκα π. K. 7. οὐδὲ γρῦ G. A. Hirschig. Ann. crit. 31, coll. Antiph. 190, 13. Menand. 364. 8. τουτις ὡς A. 9—11. om. C. 9. ἀπὸ Π. Dobr. 10. πυρπνόον A.

2. πίνειν πρὸς κλεψύδραν per iocum dixit ut λέγειν πρὸς κλεψύδραν. 3. κρουνιζόμενον *liquorem ore excipientem* (Dobr.). ἀμφότερα δ' οἰωνίζομαι 'I will bet'. Dobr. ne sic quidem intellego. 4. περιάγει est pers. 2. 'qui ad bellum proficiscens uxorem aut concubinas *secum trahit*, qui in publicum prodiens aut discipulorum agmen trahit secum aut quemlibet gregem, περιάγεσθαι eos omnes dicitur'. Cobet. 7. Diogenian. 4, 43 (2, 64 Vind.) ἐλέφαντος διαφέρεις οὐδέν· ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. 8. τριήρης, cf. Antiphan. 224, 4. 9. etiam *Bellerophontes cum Pegaso* poculum est. Astydam. fr. 3, 4 δύο δὲ χρυσᾶ (κυμβία), γρύψ, τὸ δ' ἕτερον Πήγασος. de *elephanto* poculo cf. etiam Damox. 1.

ΕΥΔΟΞΟΣ

Meinek. I 492.

ΝΑΥΚΛΗΡΟΣ

1

ψηφοπαίκτης

Pollux 7, 200. 1 εἴη ἂν καὶ ὁ ψηφοπαίκτης ἐν τέχνῃ· τὸ δὲ ὄνομα τοῦτο εἴρηκέ τις τῶν νέων κωμῳδῶν Εὔδοξος ἐν Ναυκλήρου δράματι. sunt praestigiatores, qui calculis θαυματοποιοῦσι. cf. Alciphr. 3, 20.

ΥΠΟΒΟΛΙΜΑΙΟΣ

2

Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα

Zenobius 1, 1 ἐπὶ τῶν ἀηδῶν τάττεται ἡ παροιμία. μέμνηται δὲ αὐτῆς Εὔδοξος ἐν Ὑποβολιμαίῳ. φασὶ δὲ ὅτι Ἀβυδηνοῖς ἔθος ἦν μετὰ τὸ δεῖπνον καὶ τὰς σπονδὰς προσάγειν τοὺς παῖδας . . . κεκραγότων δὲ τῶν παίδων . . . ἀηδίαν εἶναι πολλὴν τοῖς δαιτυμόσιν. cf. etiam Diogenian. 1, 1. contra Athen. 14, 641 a τὸ κατὰ τὴν παροιμίαν λεγόμενον Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα τέλος τί ἐστι καὶ ἐλλιμένιον, ὡς Ἀριστείδης φησὶν ἐν τρίτῳ περὶ παροιμιῶν. per ironiam sic dicebatur: quid proprie significet ἐπιφόρημα docent Aristoph. fr. 774. Archipp. 9. Philyll. 19.

ΦΟΙΝΙΚΙΔΗΣ

Meinek. I 481. 2

ΑΥΛΗΤΡΙΔΕΣ

1

δύνασαι σιωπᾶν; B. ὥστε τοὺς τὰς διαλύσεις
συντιθεμένους κεκραγέναι δοκεῖν.

Hesychius *δύνασαι σιωπᾶν; πρῶτόν φασι Φοινικίδην Μεγαρέα κωμικὸν ποιητὴν ἐν ἄστει διδάσκοντα ἀποσκῶψαι τὴν σιωπωμένην ὁμολογίαν περὶ τῶν διαλύσεων Ἀντιγόνου καὶ Πύρρου βουλόμενον εἰπεῖν ἐν ταῖς Αὐλητρίσιν οὕτως κτλ.* 1. *τοὺς* add. Mein. 2. *πᾶσιν δοκεῖν* vel *δοκεῖν μέγα* Mein. I 482. *τούτους κεκραγέναι δ.* Cobet. N. l. 26. *παρ' ἐμὲ κεκραγέναι δοκεῖν* K. 'foedus fortasse dicit illud, quo Pyrrhus cum Antigono Gonata coniunctus postea a Lysimacho victus est'. Mein. cf. Droysen. Hellenism. I 625. II 84 not. 201. pax illa facta est vere anni a. Chr. 287.

ΜΙΣΟΥΜΕΝΗ

Μισούμενος secundum Suidam et Eudociam.

2

μύρτων λέγουσιν καὶ μέλιτος ἐγκώμια,
καὶ τῶν προπυλαίων καὶ τέταρτον ἰσχάδων·
τούτων ἐγευσάμην καταπλεύσας εὐθέως —
B. καὶ τῶν προπυλαίων; A. κοὐδὲν ἦν τούτων ὅλως
πρὸς ἀτταγῆνα συμβαλεῖν τῶν βρωμάτων.

Athenaeus 14, 652 d *Φοινικίδης ἐν Μισουμένῃ φησίν κτλ.* 1. *λέγουσιν* A. 4. *προσπυλαίων* A. personarum notatio est Meinekii in Ath. 5. *συμβάλλειν* A. totam eclogam om. C.

ante v. 1 exciderunt fere haec *τὴν Ἀττικὴν γὰρ εὐλογοῦντες Ἀττικῶν μύρτων κτλ.* Plin. N. h. 10, 133 *attagen maxime Ionius celebratur.* cf. Horat. Epod. 2, 54. quocirca Ionem hominem inrideri suspicatur Meinekius. certe Athenarum gloriae obtrectat. qui loquentem interpellat, Cario aliquis videtur esse.

ΠΟ(Ι)ΗΤΗΣ

U. Koehler. I. A. I n. 972. fragmenta non exstant.

ΦΥΛΑΡΧΟΣ

Cf. quae ad Mnesim. 4, 7 et Sophili *Φύλαρχον* adnotavimus.

3

τρίτον δὲ πρὸς τούτοισι τὸν σοφώτατον
Χαίριππον. οὗτος, ὥσπερ οἶδας, ἐσθίει
μέχρι ἂν διδῷ τις ἢ λάθῃ διαρραγείς.
τοιοῦτ᾽ ἔχει ταμιεῖον ὥσπερ οἰκίας.

Athenaeus 10, 415e περὶ Χαιρίππου φησὶ Φοινικίδης ἐν Φυλάρχῳ οὕτως κτλ. 1. τὸ τρίτον A. βορώτατον Mein. 2. Χαιρίππου et Χαίριππον A. 3. καὶ λάθῃ Mein. Anal. Ath. 183. φθάσῃ Bruno Keil. 4. τοσοῦτ᾽ et ταμιεῖον ἐν τῇ κοιλίᾳ Mein. ibid. — Χαίριππος metro firmatur Menand. 491. contra Aelian. V. h. 1, 27 ἀδηφάγους λέγουσιν ἀνθρώπους γεγονέναι . . . καὶ Χάριππον.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

4

μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἂν ὑπομείναιμ᾽ ἔτι,
Πυθιάς, ἑταιρεῖν. χαιρέτω· μή μοι λέγε·
ἀπέτυχον· οὐδὲν πρὸς ἐμέ· καταλῦσαι θέλω.
εὐθὺς ἐπιχειρήσασα φίλον ἔσχον τινὰ
στρατιωτικόν· διαπαντὸς οὗτος τὰς μάχας
ἔλεγεν, ἐδείκνυ᾽ ἅμα λέγων τὰ τραύματα,
εἰσέφερε δ᾽ οὐδέν. δωρεὰν ἔφη τινὰ
παρὰ τοῦ βασιλέως λαμβάνειν, καὶ ταῦτ᾽ ἀεὶ
ἔλεγεν· διὰ ταύτην ἣν λέγω τὴν δωρεὰν
ἐνιαυτὸν ἔσχε μ᾽ ὁ κακοδαίμων δωρεάν.
ἀφῆκα τοῦτον, λαμβάνω δ᾽ ἄλλον τινά,
ἰατρόν. οὗτος εἰσάγων πολλούς τινας
ἔτεμν᾽, ἔκαε, πτωχὸς ἦν καὶ δήμιος.
δεινότερος οὗτος θατέρου μοι κατεφάνη.
ὁ μὲν διήγημ᾽ ἔλεγεν, ὁ δ᾽ ἐποίει νεκρούς.
τρίτῳ συνέζευξ᾽ ἡ τύχη με φιλοσόφῳ,
πώγων᾽ ἔχοντι καὶ τρίβωνα καὶ λόγον.
εἰς προὔπτον ἦλθον ἐμπεσοῦσα δὴ κακόν·
οὐδὲν ἐδίδου γάρ· εἴ τι δ᾽ αἰτοίην, ἔφη
οὐκ ἀγαθὸν εἶναι τἀργύριον. ἔστω κακόν,
διὰ τοῦτο δός μοι, ῥῖψον· οὐκ ἐπείθετο.

Stobaeus Floril. 6, 30 Φοινικίδου A. 4. ἔσχον Damasc.] εἶχον. 6. ἐδείκνυ᾽ Gaisf.] ἐδείκνυ. 8. λαμβάνειν] ἀναμένειν Madvig. Advers.

crit. I 718 'dicendum erat *λήψεσθαι*'. 9. *λέγω*] *λέγει* Nauck. *ἔλεγε* Mein. Stob. IIII LVI. 11. *δ'* add. Damasc. 12. *πολλούς*] *χωλούς* K. 17. *λόγον*] *ῥύπον* K. 18. *ἦλθον*] *ἔλαθον* Herwerd. Anal. crit. 43. 19. *εἴ τι δ' αἰτοίην* Cobet. N. l. 126] *εἰ δέ τ' αἰτοίμην τάλαν αἰτῶ τι* A. *εἴ τι δ' αἰτοίμην* Grotius. '*αἰτεῖν* si quid aliud meretricium est, non *αἰτεῖσθαι*. Menand. 217, 3'. Cobet. ex A *τάλαν, ἐπαιτεῖς; εἶτ' ἔφη* Mein. Stob. IIII LVI. '*o bona, stipem petis?*' amatoris verba sunt.

2. Harpocrat. 132, 6 *Πολέμων ἐν τοῖς Περὶ ἀκροπόλεως παρατίθεται ψήφισμα καθ' ὃ ἀπείρητο Ἀθήνησιν ὄνομα πεντετηρίδος τίθεσθαι δούλῃ ἢ ἀπελευθέρᾳ ἢ πόρνῃ ἢ αὐλητρίδι.* cf. Athen. 13, 587c. commemorantur tamen et *Nemeas* et *Isthmias* meretrices. Athen. 13, 593f et 587c. praeterea cf. Athen. 13, 571d *καλοῦσι . . . τὸ ἐπὶ συνουσίαις μισθαρνεῖν ἑταιρεῖν.* 3. *οὐδὲν πρὸς ἐμέ* '*non convenit mihi*' (*es ist nichts für mich, passt mir nicht*). Macho Athen. 581e *καταλελυκυίας τῆς Γναθαινίου σχεδὸν | οὐκέτι θ' ἑταιρεῖν ὑπομενούσης.* Demosth. 33, 4 *τὸ πλεῖν καταλέλυκα.* 7. *δωρεάν*, *eine Pension.* v. 10 *δωρεάν* idem est quod *προῖκα.* 15. Polyb. 1, 14, 6 *ἐξ ἱστορίας ἀναιρεθείσης τῆς ἀληθείας τὸ καταλειπόμενον αὐτῆς ἀνωφελὲς γίνεται διήγημα.* 'miles narrabat tantum modo quot homines interfecisset, medicus re vera interficiebat'. 18. *προὖπτον*, i. e. *ἀναμφίλεκτον, ὁμολογούμενον.*

5

Athenaeus 8, 345e *Φοινικίδης δὲ τοὺς ἰχθῦς παρατιθεὶς τοῖς τὰς συμβολὰς δεδωκόσι τὴν μὲν θάλασσαν ἔλεγε κοινὴν εἶναι, τοὺς δ' ἐν αὐτῇ ἰχθῦς τῶν ὠνησαμένων.* si haec ut videntur ad comicum pertinent, poeta coquum fecit qui symbolas non dedissent convivio excludentem. '*τοὺς ἰχθῦς, ἔφη, | παρέθηκα τοῖς τὰς συμβολὰς δεδωκόσιν· | κοινὴ γὰρ ἡ θάλαττα (μὲν πᾶσιν βροτοῖς), | οἱ δ' ἰχθύες μόνοισι τοῖς ὠνουμένοις.*

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΣ

Meinek. I 482 sq.

ΑΝΑΒΛΕΠΩΝ

Plat. Phaedr. 243b (*Στησίχορος*) *ποιήσας . . τὴν καλουμένην παλινῳδίαν παραχρῆμα ἀνέβλεψεν.* cf. Arist. Plut. 95. 117. 126. 866. Herodot. 2, 111.

1

ἐγὼ μάγειρον λαμβάνων ἀκήκοα
τὰ τῶν μαγείρων πάντα καθ' ἑκάστου κακά.

ἀντεργολαβοῦντες ἔλεγον ὁ μὲν ὡς οὐκ ἔχει
ῥῖνα κριτικὴν πρὸς τοὔψον, ὁ δ' ὅτι τὸ στόμα
πονηρόν, ὁ δὲ τὴν γλῶτταν εἰς ἀσχήμονας
ἐπιθυμίας . . . .
. . . . ἔνιά τε τῶν ἡδυσμάτων,
κάθαλος, κάτοξος, χναυστικός, προσκαυστικός,
καπνὸν οὐ φέρων, πῦρ οὐ φέρων. ἐκ τοῦ πυρὸς
εἰς τὰς μαχαίρας ἦλθον· ὧν εἷς οὑτοσὶ
διὰ τῶν μαχαιρῶν τοῦ πυρός τ' ἐλήλυθεν.

Athenaeus 14, 661f *Ποσίδιππος* (sic A) *ἐν Ἀναβλέποντι κτλ.* 1. *ἕν' ἐγὼ* G. A. Hirschig. Ann. crit. 31. *λαμβάνων* Mein.] *ἀναλαβὼν* A. *ἕνα λαβὼν* Coraes. 2. *καθ' ἕκαστον* Dobr. Adv. II 351. 3. *ἀντεργολαβοῦντες ἔλεγον ὁ μὲν* Grot.] *ἀντεργολαβοῦντος ἐλέγομεν* A. fortasse *τὰ τῶν μαγείρων πάνθ' ἃ καθ' ἑκάστου κακὰ* (*convicia*) *ἀντέργολαβοῦντος ἔλεγον, ὁ μὲν κτλ.* *ἔχοι* Dobr. 4. *κριτικὴν* B] *κρητικὴν* A. *τὸ* add. Iacobs. Add. Ath. 346. *ὅτιὴ στόμα* Dobr. 5. *γλῶτταν* Dindf.] *γλῶσσαν* A. 6. post *ἐπιθυμίας* quaedam excidisse sensit Dindorf. *ἔνιά τε*] *ἀνεῖτο* Dobr. *ἐμίαινε* (coniunct. cum reliquis sine lacuna) Cobet. V. l.² 188. 9. at requireretur *μιαίνει* vel *μιαίνοι*. *ὥς ἐστι κατακεχρημένος,* | *ὁ δ' ὅτι ἀφειδής ἐστι τῶν ἡδ.* supplet Mein. 7. *κάτοξος* Grot.] *κατοξους* A. 8. *πῦρ οὐ* Grot.] *οὐ πῦρ οὐ* A. *φέρων δ'* A. 10. *εἰς τὸ πῦρ* Grot.

1. '*cum conducerem* in foro, ubi coquorum statio erat.' Mein. 9. *ad cultros ventum est*, sc. pugna inter coquos exorta. 10. Zenob. 3, 19 *διὰ μαχαιρῶν καὶ πυρὸς ῥίπτειν δεῖ· ἐπὶ τῶν παραβαλλομένων καὶ ῥιψοκίνδυνα ποιούντων.* Xen. Mem. 1, 3, 9 *κἂν εἰς μαχαίρας κυβιστήσειε κἂν εἰς πῦρ ἅλλοιτο.* ac *διὰ πυρὸς βαδίζειν* Arist. Lys. 133. cf. Eupol. 162. Apostol. 6, 2. Ovid. Met. 8, 76 *ire per ignes, per gladios ausim.* 9. 10. hoc est: 'hunc unum qui in concertatione victor fuit mecum duco.'

ΑΠΟΚΛΕΙΟΜΕΝΗ

Puella ab amatore exclusa. U. Koehler. I. A. 975 II 15 *ἐπὶ Τιμησιά[νακτος π]αλαιᾶ Φιλόστρατο[ς Ἀποκλει]ομένει Ποσει[δίππου]* 'circa annum 180'. Koehler. p. 403. Strat. Anthol. Pal. 12, 193 *μνησθήσει τούτων, ὑπερήφανε, καὶ σὺ φιλήσεις, καὶ κωμῳδήσεις τὴν ἀποκλειομένην* (Mein.).

2

ταυτὶ μὲν οὖν τοιαῦτα· συμβαίνει δέ τι
νῦν μοι διακονοῦντι παρὰ τῷ δεσπότῃ
ἀστεῖον· οὐχ ἁλῶσομ' ἐκφέρων κρέας.

Athenaeus 14, 659a *Ποσίδιππος* (sic A) *περὶ δούλων μαγείρων ἐν Ἀποκλειομένῃ φησίν κτλ.* et 658f *οὐδὲ γὰρ ἂν εὕροι τις ὑμῶν δοῦλόν τινα μάγειρον ἐν κωμῳδίᾳ πλὴν παρὰ Ποσιδίππῳ* (sic A) *μόνῳ.* — Casaubonus epularum tenuitatem dici putabat, ex quibus aliquid furto subducere operae pretium non esset. contra Meinekius 'quamdiu libera utebar condicione, si quid forte mecum auferrem, in furto fere a ianitore deprehensus sum: nunc cum totus in domini servitium concesserim, tutus et tranquillus furto meo me oblectabo'. de qua interpretatione in tanta eclogae exiguitate nequaquam constat.

3

ἑψητὸν ἀγοράζειν τινά

Athenaeus 7, 301b *ἑνικῶς* (*ἑψητός*)...*Ποσείδιππος Ἀποκλειομένῃ κτλ.* cf. Nicostr. 13.

4

ὦ Λακιάδαι

Zenobius Milleri 1, 73 (Mélanges 357. 8) *Πλακίαδαι καὶ στέλαιον* (sic)· *αὕτη εἴρηται ἐπὶ τῶν μοιχῶν*... *δῆμος δέ ἐστι τῆς Ἀττικῆς οἱ Πλακιάδαι* (*Λακ.*)· *κἀκεῖ ῥαφανῖδες μεγάλαι γίνονται· ταύταις δὲ χρῶνται κατὰ τῶν ληφθέντων μοιχῶν .. εἰ δὲ μὴ παρεῖεν, στελαιῷ* (sic) *ἐκ τῆς δικέλλης. μέμνηται Ποσίδιππος ταύτης ἐν Ἀποκλειομένῃ.* similia Posidippo non commemorato Suidas. cf. quae ad Philippidis *Laciadas* adnotantur. *ὦ Λακιάδαι καὶ στειλέαι* Nauck. Bullet. Petrop. XIII 374 coni. Hesych. *στειλέαν· τὴν μακρὰν ῥάφανον* (Antiphan. 121).

5

τηγανίζεσθαι

Pollux 10, 98 *τὸ ῥῆμα..ἔστιν ἐν Ἀποκλειομένῃ Ποσειδίππου.*

ΑΡΣΙΝΟΗ

Plures fuerunt successorum Alexandri m. temporibus mulieres hoc nomine insignes, ex quibus unam significari consentaneum est.

6

βοῦς ἕβδομος

μέμνηται τῆς παροιμίας... Ποσίδιππος ἐν Ἀρσινόῃ. Zenobius Milleri 1, 71 (Mélanges 357). Euthycl. 2. Philem. 86.

ΓΑΛΑΤΗΣ

Cf. quae ad Apollodori *Galatas* adnotantur et Meinek. I 483.

7

κόρακι κλῄεθ' ἡ θύρα.

Pollux 7, 111 ἣν Ὅμηρος εἴρηκε κορώνην οἱ δὲ νῦν κόρακα, οὕτως ὠνόμασε καὶ Ποσείδιππος ἐν Γαλάτῃ εἰπὼν κτλ. ἔστι μὲν οὖν οὐ κεκριμένη τοῖς νέοις ἡ φωνή, ληπτέον δὲ καὶ τὰ σπάνια, εἰ μὴ παρ' ἄλλων εἴη χρηστέα (sic Bekker.). κλείεθ' ἡ θύρα Bekker.| κλείεται θύρα A. κλύε τὰς θυρίδας Falck. et 10, 22 τὰ περὶ τὰς θύρας ῥητέον, μοχλοὶ...καὶ κορῶναι καὶ κόρακες. Ποσείδιππός γοῦν ἐν Γαλάτῃ φησίν· κόρακι κρούεθ' ἡ θύρα. ubi κλείεθ' ἡ θύρα Falckenb.

8

Pollux 4, 175 ἔνιοι δὲ καὶ τῶν Ἀθήνησι κωμῳδούντων τῶν νέων, οἷον... Ποσείδιππος ἐν Γαλάτῃ, λίτρας μνημονεύουσιν. cf. Philem. 78.

ΔΗΜΟΤΑΙ

9

νεανισκεύεται

...Ποσείδιππος Δημόταις. Photius et Suidas. cf. Eupol. 29. 109. Amphid. 19.

ΕΠΙΣΤΑΘΜΟΣ

Bekker. Anecd. 253, 22 ἐπίσταθμοι· οἱ ἄρχοντες καὶ σατράπαι, οἱ κατέχοντες βασιλεῖ τὰς ὑπηκόους πόλεις... οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι τοὺς τοιούτους ἁρμοστὰς ἐκάλουν. similiter Etym. m. 364, 37. Harpocr. ἐπίσταθμος· Ἰσοκράτης Πανηγυρικῷ (4, 162) Ἑκάτομνος (Ἑκατόμνως) ὁ Καρίας ἐπίσταθμος, ὃς οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ κατὰ σατραπείαν Καρίας κύριος. fuit *Epistathmos* etiam Caecilii Statii. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] 41.

10

σκηνάς, ὄχους,
ῥίσκους, ἀορτάς, τάχανα, λαμπῆνας, ὄνους.

Pollux 10, 139 αἱ δὲ ἀορταὶ εἴρηνται ἐν Ποσειδίππου Ἐπιστάθμῳ κτλ. 2. λάχανα Iungerm. et Toupius III 235 conl. Hesych. λάχανα· τὸ ἐπὶ τῆς ἀπήνης πεπλεγμένον, ἐν ᾧ καθέζονται. quae vox admodum dubia est. πλόχανα Ruhnken. λάσανα Mein. cf. Antiphan. 130. Diphil. 40. Menand. 29. 331.

ΕΡΜΑΦΡΟΔΙΤΟΣ

11

υἱὸν τρέφει πᾶς κἂν πένης τις ὢν τύχῃ,
θυγατέρα δ' ἐκτίθησι κἂν ᾖ πλούσιος.

Stobaeus Floril. 77, 7 *Ποσειδίππου Ἑρμαφροδίτου* A. 2. *δ'* om. B. *ἐκτίθησι*] *ἐκδίδωσι* Nauck. Mélanges gréco-rom. V 244, conl. Anaxandr. 78. sed fortasse est comica veritatis superlatio.

ΕΦΕΣΙΑ

Ephesia fuit etiam Antiphanis, *Ephesius* Menandri.

12

Φρύνη πρὸ ἡμῶν γέγονεν ἐπιφανεστάτη
πολὺ τῶν ἑταιρῶν· καὶ γὰρ εἰ νεωτέρα
τῶν τότε χρόνων εἶ, τόν γ' ἀγῶν' ἀκήκοας.
βλάπτειν δοκοῦσα τοὺς βίους μείζους βλάβας
τὴν ἡλιαίαν εἷλε περὶ τοῦ σώματος,
καὶ τῶν δικαστῶν καθ' ἕνα δεξιουμένη
μετὰ δακρύων διέσωσε τὴν ψυχὴν μόλις.

Athenaeus 13, 591 e *Ποσίδιππος* (sic A) *ὁ κωμικὸς ἐν Ἐφεσίᾳ τάδε φησὶν περὶ αὐτῆς* (*Φρύνης*) *κτλ.* 1. *πρὸ ἡμῶν*] *περισήμων* Iacobs. Add. Ath. 318. *πρό γ' ἡμῶν* Dobr. Adv. II 346. 3. *εἶ* Casaubonus] *εἴη* A. 4. *βίους*] fortasse *νέους*. nam non prorsus conveniunt Alexid. 116, 6. 11. Menand. 855. Nicol. 1, 13. 5. *εἷλε*] *εἶχε* Schweigh. *εἰς ἡλ. ἦλθε* Dobr. *εἶδε* ante Cobetum N. l. 127 Bothius. cf. Arist. Ach. 613. at quid est *τὴν ἡλιαίαν εἶδε περὶ τοῦ σ.*? scribendum est *εἷλε χάριτι σώματος.*

de causa Phrynes et defensione Hyperidis cf. Athen. 13, 590 de.

ΚΩΔΩΝ

Fortasse *Κύδων*. Mein. I 483. cf. quae ad Ephippi *Cydonem* adnotavimus. si *Κώδων* titulus fuit, fabulae argumentum ex illo more petitum esse crediderim, de quo cf. interpretes Arist. Av. 842. 1160.

13

τὸν παῖδ' ἄνω σπεύδοντα πρὸς τὸ τελώνιον

Pollux 9, 28 *εἴρηται τὸ τελώνιον ἐν Ποσειδίππου Κώδωνι κτλ.*

ΛΟΚΡΙΔΕΣ

Cf. quae ad Anaxandridis *Locrides* adnotavimus.

14

ὥρα περαίνειν· ἐγχέλεια, καράβους,
κόγχας, ἐχίνους προσφάτους, μηκώνια,
πίνας, τραχήλους, μύας.

Athenaeus 3, 87f *οἱ τράχηλοι τῶν πορφυρῶν εὐθετοῦσι πρὸς τὰς τῶν στομάχων διαθέσεις. μνημονεύει δ' αὐτῶν Ποσίδιππος* (sic A) *ἐν Λοκρίσιν οὕτως κτλ.* Photius *τράχηλοι· τῶν θαλασσίων πορφυρῶν. οὕτως Ποσίδιππος.* Etym. m. 764, 47 *ἐν τῷ ῥητορικῷ λεξικῷ τράχηλον εὗρον σημαίνειν τῶν θαλασσίων πορφύρων* (sic). *οὕτω Ποσίδιππος.* — 1. post *περαίνειν* interpunxit Herwerd. Stud. crit. 92. 3. *ἐγχέλεια* Porson.] *ἐγχέλια* A. 3. *πίνας* A] *πίννας. μύας*] *μῦς* K.

'tempus est verbis meis finem inponere: (emi) *ἐγχέλεια κτλ.*' 2. Athen. 3, 87e *αἱ μήκωνες (τῶν κηρύκων) πρὸς μὲν τὰς τῶν στομάχων εὐτονίας οὐκ εὐθετοῦσι, πρὸς δὲ τὴν τῆς κοιλίας ἀσθένειαν χρήσιμοι.* et 7, 316d *ὁ μήκων (τοῦ πουλύποδος) κεῖται ἐπάνω τῆς κοιλίας οἱονεὶ κύστις.* 3. Herodian. I 256, 6 *τὰ εἰς να δισύλλαβα βαρύνεται, πῖνα ἐπὶ τοῦ ὀστρέου κτλ.* II 455, 5 *τὰ εἰς ινα ἀποστρέφεται τὴν ει δίφθογγον ... πῖνα ἐπὶ τοῦ θαλασσίου διὰ τοῦ ι.* cf. 570, 1. *τραχήλους* non proprium piscium genus esse, sed quia per se coquerentur seorsim nominasse Posidippum monuit Salmas. Exerc. Plin. 792. cf. Archedic. 3, 4 et quae ad Eubul. 66, 3 adnotantur.

ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΟΙ

Vel *Μεταφερόμενος*, quo titulo significari potest philosophus ut Dionysius *ὁ Μεταθέμενος* (Athen. 7, 281 d. 10, 437e. Diog. L. 7, 23) ab altera disciplina ad alteram transiens. sic *μεταφέρειν* Xenarch. 7, 2. cui significationi optime convenit fr. 15.

15

ὥστ' ἐν ἡμέραις δέκα
εἶναι δοκεῖν Ζήνωνος ἐγκρατέστερον.

Diogenes Laert. 7, 27 *(Ζήνων) καὶ εἰς παροιμίαν σχεδὸν ἐχώρησεν· ἐλέγετο γοῦν ἐπ' αὐτῷ 'τοῦ φιλοσόφου Ζήνωνος ἐγκρατέστερος.' ἀλλὰ καὶ Ποσείδιππος Μεταφερομένοις κτλ.*

16

κυβίων

μνημονεύει Ποσίδιππος (sic A) *ἐν Μεταφερομένῳ.* Athenaeus 3, 118b. cf. Alexid. 15, 9.

17

Κύπριον

τὸ τάριχον. Ποσίδιππος (sic cod. cf. Bekker. adn. ad 93, 19) *Μεταφερομένοις.* Bekker. Anecd. 102, 32. *Cyprium salsamentum* et

cybia Meinekius arbitratur inter cibos memorata fuisse, quibus adulescens fragmenti 15 se ingurgitaverit: coniectura prorsus incerta.

ΜΥΡΜΗΞ

Viri nomen esse existimat Meinekius I 483. heros *Myrmex* est Harpocrat. 126, 6 atque Hesych. et Phot. *Μύρμηκος ἀτραπούς*.

18

ὧν τοῖς θεοῖς ἄνθρωπος εὔχεται τυχεῖν
τῆς εὐθανασίας κρεῖττον οὐδὲν εὔχεται.

Stobaeus Floril. 118, 17 *Ποσειδίππου* (sic) *ἐκ Μύρμηκος* A. 2. *εὐθανασίας* A] *ἀθανασίας* cf. Cobet. N. l. 127. — nihil dicit melius hominibus exoptari posse quam mortis felicitatem.

19

οὕτω τι πολύπουν ἐστὶν ἡ λύπη κακόν.

Stobaeus Floril. 99, 29 *Ποσιδίππου* (sic) *ἐκ Μύρμηκος* A. *τι*] *τοι* A. *πολύχουν* Toup. *πολύπονον* Mein. Stob. III XL. *ποικίλον* Naber. Mnem. nov. VIII 431. desperat G. A. Hirschig. Ann. crit. 31. fortasse *πολύχρουν*, non uno colore est, sed variis modis exprimitur.

ΟΜΟΙΟΙ

Cf. quae ad Antiphanis *Ὁμοίους* adnotantur.

20

ἔργον γε λύπην ἐκφυγεῖν, ἡ δ' ἡμέρα
ἀεί τι καινὸν εἰς τὸ φροντίζειν φέρει.

Stobaeus Floril. 99, 30 *Ποσιδίππου ἐξ Ὁμοίων* A. Eurip. fr. 939 N. *ἀεί τι καινὸν ἡμέρα παιδεύεται.*

ΠΑΙΔΙΟΝ

21

τὸ ἑφθοπώλιον

εἴρηται . . . παρὰ Ποσειδίππῳ ἐν Παιδίῳ. Athenaeus 3, 94 c.

ΠΟΡΝΟΒΟΣΚΟΣ

22

ὁ μὴ πεπλευκὼς οὐδὲν ἑόρακεν κακόν·
τῶν μονομαχούντων ἐσμὲν ἀθλιώτεροι.

Athenaeus 4, 154 f ὁ κωμῳδιοποιὸς Ποσείδιππος (sic A) ἐν Πορνοβοσκῷ φησιν κτλ. 1. ἑόρακεν A. Mantinenses id genus certaminis invenisse et Casandrum in funere parentum gladiatorum pugnam edidisse narrat 154 d. 155 a.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

23

ἐβάδιζες ἔξω τῶν πυλῶν μάγειρος ὤν;
B. ἐντὸς πυλῶν γὰρ ἂν μένων ἄδειπνος ἦν.
A. πότερ' οὖν ἀφεῖσαι; B. κατ' ἀγορὰν ἐργάζομαι·
ἐπρίατο γάρ τις ὁμότεχνός με γνώριμος.

Athenaeus 14, 659 c Ποσίδιππος (A) περὶ δούλων μαγείρων . . . Συντρόφοις κτλ. 2. γὰρ ἂν μένων Dindf.] παρμένων A. 3. πότερ' Dobr. Adv. II 350] πότερον A. ἀφεῖσαι Dobr.] ἀφεισεα A. 4. ἐπριᾶτο A.

3. '*num igitur manu missus es? — minime: emit me quidam eorum qui apud forum profitentur.* nempe quidam ruri degens hunc coquum apud forum isto die conduxerat'. Dobr.

24

ἔνδοθι προνομεύειν ὅρμενα

Photius ὅρμενα· τὰ τῆς κράμβης. Ποσείδιππος Συντρόφοις κτλ. παρὰ τοῖς παλαιοῖς οὐχ εὕρομεν. cf. Nicostr. 34. Thomas Mag. 275, 7 οὐχ εὑρίσκεται οὔτε τὸ προνομεύειν οὔτε ἡ προνομεία παρὰ ῥήτορσιν, ἀλλ' ἀντὶ τούτων λῄζεσθαι . . καὶ καταδρομή. Moer. 206, 25 προνομεύειν τὸ κατατρέχειν καὶ κατασύρειν. ecloga mihi quidem obscura.

ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ

25

ἐθισμός

ἀντὶ τοῦ ἔθος. Ποσίδιππος (sic cod.) Φιλοπάτορι. Bekker. Anecd. 93, 19. cf. Lobeck. Phryn. 511.

ΧΟΡΕΥΟΥΣΑΙ

26

μαθητὰ Λεύκων οἵ τε συνδιάκονοι
ὑμεῖς· ἅπας γάρ ἐστιν οἰκεῖος τόπος
ὑπὲρ τέχνης λαλεῖν τι· τῶν ἡδυσμάτων
πάντων κράτιστόν ἐστιν ἐν μαγειρικῇ

ἀλαζονεία· τὸ καθ' ὅλου δὲ τῶν τεχνῶν
ὄψει σχεδόν τι τοῦθ' ἡγούμενον.
ξεναγὸς οὗτος, ὅστις ἂν θώρακ' ἔχῃ
φολιδωτὸν ἢ δράκοντα σεσιδηρωμένον,
ἐφάνη Βριάρεως, ἂν τύχῃ δ' ἐστὶν λαγώς.
ὁ μάγειρος ἂν μὲν ὑποδιακόνους ἔχων
πρὸς τὸν ἰδιώτην καὶ μαθητὰς εἰσίῃ,
κυμινοπρίστας πάντας ἢ λιμοὺς καλῶν,
ἔπτηξ' ἕκαστος εὐθύς. ἂν δ' ἀληθινὸν
σαυτὸν παραβάλλῃς, καὶ προσεκδαρεὶς ἄπει.
ὅπερ οὖν ὑπεθέμην, τῷ κενῷ χώραν δίδου.
καὶ τὰ στόματα γίνωσκε τῶν κεκλημένων·
ὥσπερ γὰρ εἰς τἀμπόρια, τῆς τέχνης πέρας
τοῦτ' ἔστιν, ἂν εὖ προσδράμῃς πρὸς τὸ στόμα.
διακονοῦμεν νῦν γάμους. τὸ θῦμα βοῦς,
ὁ διδοὺς ἐπιφανής, ἐπιφανὴς ὁ λαμβάνων.
τούτων γυναῖκες ἱέρειαι τῇ θεᾷ θεοί,
κορύβαντες, αὐλοί, παννυχίδες, ἀναστροφή·
ἱππόδρομος οὗτός ἐστί σοι μαγειρικῆς.
μέμνησο καὶ σὺ τοῦτο.

Athenaeus 9, 376e *Ποσείδιππος* (sic A) *ἐν Χορευούσαις· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων πρὸς τοὺς μαθητὰς τάδε κτλ.* v. 12 Eustathius 1828, 6 *φειδωλὸς . . . καὶ κυμινοπρίστης, ἔτι δὲ καὶ λιμός.* v. 1—7 med. et 19—24 om. C. 3. *λαλεῖν* L] *ἄλλειν* A. 5. *ἀλαζονείαι* et *καθόλου* A. 6. *ὄψει σχεδόν τι πάντα* Porson. *ὄψεις δ' ἔχοντι* A. *πάντα* dubium videtur. 7. *οἷον ξ. οὗτος, ἂν θ. ἔχῃ* vel *ξ. οὗτος, ἡνίκ' ἂν* Mein. fortasse *ξ. οὗτος αὐτίκ', ἂν κτλ.* cf. Arist. Av. 166 cum eis quae adnotavi. 9. *ἂν τύχῃ*] *ἐν μάχῃ* K. cf. Arist. Pac. 1190. 10. *ἂν* Dindf.] *ἐὰν* AC. 12. *καλῶν* Grot. Excerpt. 817] *καλῶς.* 13. *ἔπτηξ'* Casaub.] *ἐπιτηξ'* A. *ἔπειτ' ἧξεν* C. *ἕκαστος εὐθὺς* om. C. *ἂν* Dindf.] *ἐὰν* AC. 14. *παραβάλῃς* C. *προσεκδαρεὶς* A] *πρὸς ἐκδαρεὶς* Dindf. 16. *στόματα* Casaub.] *στόμια* A. 18. *ἂν εὖ* C] *ἄνευ* A. 21. *γυναῖκές εἰσ'* Erfurdt. Obs. 441. *τῇ θεᾷ θεοί*] *τῇ θεῷ* Grot. cf. Cobet. N. l. 26. 7. *γυν. ἱέρειαι Θεᾷ, Θεῷ* Wilam. ap. Kaibel. conl. Dittenb. Syll. inscr. 13, 39. 23. *μοι* Mein. Anal. Ath. 165. 24. *τοῦτο,* non *τουτί,* A.

6. cf. Sosipat. 47. 7. Hesych. *ξεναγός· ὁ τῶν ξένων ἡγούμενος.* *dux mercennariorum.* cf. quae ad Menandri *Ξενολόγον* adnotantur. 9. *Βριάρεως,* cf. Timocl. 12, 4. Plaut. Poen. 5, 5, 41. 12. *λιμούς,* '*famelicos*' Mein. 13. *ἀληθινὸν* coquum dicit qui sine

pompa et iactatione quod opus est facit. attamen scribendum videtur *ἀπλήγιον*. cf. Eupol. 22. 14. cf. Arist. Vesp. 450. *παραβάλλῃς, ὥσπερ εἰς κίνδυνον*. 17. '*nam plane extrema nostrae est artis linea, quasi circa portum recta in os incurrere*'. Grot. *ἐμπόριον* est locus mercaturae idoneus, idem Romanorum *emporium* (Coraes). *στόμα ἐμπορίου* quoque dicitur i. e. *ostium* portus. 20. *ὁ διδοὺς socer, ὁ λαμβάνων gener*. 22. *κορύβαντες*, i. e. temulenti comissatores. '*ἀναστροφή* idem est ac *circulus* apud Romanos, *conversazione* apud Italos. Neograeci *συναναστροφή*'. Coraes. 23. *ἱππόδρομος* iam apud Hom. Il. 23, 330. hic in translatione ut *παλαίστρα*.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

27

ἰδιώτης μέγας
αὐτοῖς ὁ Σεύθης. οἶσθα δ', ὦ βέλτισθ', ὅτι
ἀγαθοῦ στρατηγοῦ διαφέρειν οὐδὲν δοκεῖ.
οἱ πολέμιοι πάρεισιν· ὁ βαθὺς τῇ φύσει
στρατηγὸς ἕστηκεν, τὸ πρᾶγμ' ἐδέξατο.
πολέμιός ἐστι πᾶς ὁ συμπίνων ὄχλος.
κινεῖ γὰρ ἀθρόος οὗτος· εἰσελήλυθεν
ἐκ πέντε καὶ δέχ' ἡμερῶν προηλπικὼς
τὸ δεῖπνον, ὁρμῆς μεστός, ἐκλελυμένος,
τηρῶν πότ' ἐπὶ τὰς χεῖρας οἴσει τις. νόει
ὄχλου τοιούτου ῥαχίαν ἠθροισμένην.

Athenaeus 9, 377 b *καὶ περὶ ἑτέρου μαγείρου, ὄνομα δ' ἐστὶ Σεύθης, ὁ αὐτός φησιν ποιητὴς* (*Ποσείδιππος*) *οὕτως κτλ.* 2. *σευήθης* A. δ' add. Grotius. *οἶσθας* Pierson. Moer. 283. 3. *οὐδὲν* P] *οὐθὲν* A. 5. *ἕστηκεν καὶ* A. *ἕστηκε* C. *καὶ* del. (vel *ἕστη καὶ*) Casaub. 7. *κινεῖ* Grot.] *πίνει* AC. 8. *προηλπικὼς* C] *προσηλπικὼς* A. 9. *ἐκλελεγμένος* Mein. probabilius *ἐκκεκαυμένος* Cobet. N. l. 5. 10. *ὁπότε κατὰ χειρὸς* Cobet. tribrachum cum anapaesto poetam coniunxisse non credo. 11. fortasse *τοσούτου*. *ῥαχίαν* Schweigh.] *ῥακίαν* A.

1. quid hic sit *ἰδιώτης* nescio. 5. *ἐδέξατο*, ut imperator impetum hostium. 7. *κινεῖν* ut Romani *movere* exercitum dicunt posteriores. cf. Polyb. 2, 54 (Mein.). 11. Eustath. 1540, 27 *τὸν τόπον ᾧ προσαράττει τὸ κῦμα ῥαχίαν λέγουσιν, ὡς ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ*. cf. Poll. 1, 109. Phot. *ῥαχίαν*. Plut. Mor. 789 d *ῥαχίαν ἐν δήμῳ καὶ ψόφον*. 791 a *τὴν ῥαχίαν καὶ τὸν ψόφον ἀφεικώς*. proverbium fuit *ῥαχίας λαλίστερος*. Diogenian. 7, 99. Gregor. Cypr. 3, 58. Apostol. 15, 21.

28

Ἑλλὰς μέν ἐστι μία, πόλεις δὲ πλείονες·
σὺ μὲν ἀττικίζεις, ἡνίκ' ἂν φωνὴν λέγῃς
αὐτοῦ τινές, οἱ δ' Ἕλληνες ἑλληνίζομεν.
τί προσδιατρίβων συλλαβαῖς καὶ γράμμασιν
τὴν εὐτραπελίαν εἰς ἀηδίαν ἄγεις;

[Dicaearchus] 3, 7 in C. Mueller. Geogr. min. I 109 *ὅτι δὲ πᾶσα ἣν κατηριθμήμεθα Ἑλλάς ἐστι, μαρτυρεῖ ἡμῖν ὁ τῶν κωμῳδιῶν ποιητὴς Ποσείδιππος, μεμφόμενος Ἀθηναίοις ὅτι τὴν αὐτῶν φωνὴν καὶ τὴν πόλιν φασὶν Ἑλλάδος εἶναι, λέγων οὕτως κτλ. πρὸς μὲν τοὺς οὐχ ὑπολαμβάνοντας εἶναι τὴν Θετταλίαν τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲ τοὺς Θετταλούς, Ἕλληνος ἀπογόνους ὄντας, ἑλληνίζειν ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω.* 3. *αὐτοῦ τιν'* Salmas. fortasse *αὐτῖτιν*, ut *αὐτίτην οἶνον* dicebant *τὸν ἐπιχώριον.*

Atticus aliquis Thessalum parum attice loquentem reprehenderat. respondet Thessalus, ut Attici *ἀττικίζειν* debeant, ita ceteris Graecis sua cuique lingua uti licere. 5. *τὴν εὐτραπελίαν*, *conloquii facilitatem.*

29

ναοὶ δύ' εἰσὶ καὶ στοά, καὶ τοὔνομα,
καὶ τὸ βαλανεῖον, καὶ τὸ Σαράβου κλέος,
τὸ πολὺ μὲν ἀκτή, τοῖς δ' Ἐλευθερίοις πόλις.

[Dicaearchus] 1, 11 in C. Mueller. Geogr. min. I 102 *ἡ δὲ πόλις (Πλαταιαί) κατὰ τὸν κωμῳδιῶν ποιητὴν Ποσείδιππον κτλ.* 1. *νεὼ* Mein. 2. *Σαράβου* Mein.] *Σηράμβου.* 3. *Ἐλευθερίοις* I. Voss. Scylac. 9] *ἐλευθέροις.*

anno ante Leuctricam pugnam tertio *ἡ πόλις (Πλαταιαί) ὑπὸ τῶν Θηβαίων καθῃρέθη πλὴν τὰ ἱερά.* Paus. 9, 1, 18. 1. Pausanias 9, 2 Iunonis, 4 Minervae Cererisque templa commemorat. 2. *Σάραμβος ὁ κάπηλος* est Plat. Gorg. 518 b (cum *Thearione* Aristoph. fr. 1 et *Mithaeco* coniunctus), *οἶνον θαυμαστὸν παρασκευάζων.* 'propter Posidippi testimonium hominem Plataeas patriam habuisse conicias'. Mein. V 115. O. Muellerus Aegin. 77 Aeginetam fecerat. *Σάραμβον* plerique dicunt, sed *Σάραβον* verum nomen esse docet Achaeus Athen. 4, 173 d *Σαρᾰβικῶν κοπίδων συνομώνυμε.* Poll. 7, 193 *Σαράβωνα ὁ Πλάτων κάπηλον ὠνόμασεν, ἐπαινῶν αὐτὸν ἐπ' οἰνουργίᾳ.* 3. 'festis Eleutheriorum diebus Plataea urbs est, i. e. hominum multitudine frequens'. de *Eleutheriis* in memoriam victoriae Plataeensis quinto quoque anno celebratis cf. Paus. 9, 2, 4 (6). Strab. 9, 412. — *ἀκτή* oppidum procul a mari situm, monte Cithaerone interiacente, dici nullo modo poterat. neque vero Cic.

Digitized by Google

Att. 1, 18 ad defendendam vocem quicquam valet. fortasse *ἀργή* (*γῆ*), de qua forma Aristoteli et posterioribus usitata cf. Lobeck. Phryn. 105.

30

οὐδεὶς ἀλύπως τὸν βίον διήγαγεν
ἄνθρωπος ὤν, οὐδὲ μέχρι τοῦ τέλους πάλιν
ἔμεινεν εὐτυχῶν.

Clemens Alex. Strom. 6, 2, 13 *Ποσείδιππος κτλ.* Maximus Conf. 28, 68 p. 614 extr. Combefis. et omisso auctoris nomine Stobaeus Floril. 99, 14. *ἄνθρωπος ὢν οὐδεὶς ἄλυπος — διήγαγεν, οὐδὲ μέχρι τέλους ἔμ. εὐτ.* Stob., sed *ἄνθρωπος ὢν* post *διήγ.* Trinc. *ἄλυπος — οὐδ' ἄχρι τέλ.* et om. *πάλιν* Max. *ἄχρι* etiam Clem. 2. *οὐδεὶς δὲ μέχρι τέλους* Grot. *οὐδ' εἴ γε μέχρι τέλους* Gaisf. nos secuti sumus Meinekium. 3. *εὐτυχῶν* V. *εὐτυχών* L Clem. *ἀτυχῶν* recte ut videtur Potter.

31

τὴν χλανίδα πάντες, ὡς ἔοικεν, οὐκ ἐμὲ
προσηγόρευον· οὐδὲ εἷς νῦν μοι λαλεῖ.

Stobaeus Floril. 14 (*περὶ κολακείας*), 1 *Ποσειδίππου* (sic) A. i. e. antehac, ubi splendida veste indutus prodibam, omnes me adpellabant, nunc nemo: itaque non me, sed vestem adloquebantur.

32

διὰ τὴν τέχνην μὲν γνωρίμους ἐκτησάμην
πολλούς, διὰ τὸν τρόπον δὲ τοὺς πλείστους φίλους.

Stobaeus Floril. 37 (*περὶ χρηστότητος*), 14 *Ποσειδίππου* A. Maxim. Conf. 57, 114 p. 665 Combefis. 1. *διὰ τὴν τέχνην* Stob.] *τέχνῃ* Max. 'poterat homo *κουρεὺς εἶναι τὴν τέχνην* et hinc *γνωρίμους* permultos habere'. Cobet. N. l. 74. vel coquus, ut H. Iacobi V cccxx. itaque perperam *τύχην* Mein. in Stob.

33

οὐκ ἔργον ἐστὶν εὖ λέγειν, ἀλλ' εὖ φρονεῖν·
πολλοὶ γὰρ εὖ λέγοντες οὐκ ἔχουσι νοῦν.

Stobaeus Ecl. 2, 15, 24 Wachsm. *Ποσειδίππου* (.*οδιδίππου*) L. 1. *φρονεῖν* Cobet. N. l. 90] *ποιεῖν*. 2. *λέγοντες εὖ* L.

34

διψηρός, ἄτοπος ὁ μυρίνης ὁ τίμιος.

Athenaeus 1, 32b *μυρίνης δὲ οἶνος κεῖται παρὰ Ποσειδίππῳ κτλ.* *δίψης ἀρωγὸς* Herwerd. Nov. add. crit. 45. 6, minime 'ingeniose', ut iudicabat Mein. Anal. Ath. 16, quamquam Antiphan. 150 *δίψους ἀρωγόν.* *ἄποτος* Coraes. *μυρίνης* Pors.] *μυρρίνης.* cf. Diphil. 17, 10. scribendum videtur *λιψουρὸς ἀτόπως* coll. Aesch. Choeph. 756. 'urinam ciet'.

35

Harpocration 98, 8 *τὴν πενιχρὰν κόρην .. θῆσσαν ὀνομάζουσιν οἱ Ἀττικοί. ἐπάναγκες δὲ ἦν τοῖς ἔγγιστα γένους τὰς θήσσας ἢ λαμβάνειν πρὸς γάμον ἢ ε̄ μνᾶς διδόναι, ὡς καὶ Ποσείδιππός που ὁ κωμικός φησιν.*

36

προσέκοψε τῷ ἀνθρώπῳ

ἀντὶ τοῦ ἠλλοτριώσατο. οὕτως Ποσείδιππος. Photius et Suidas. *προσέκοψεν* Phot. *προσέκοψε τἀνθρώπῳ* Mein. i. e. *succensuit.* cf. Wesseling. Diod. 1, 71 et exempla ab eodem ad 13, 80 congesta. Alexid. 81.

37

τὸ τῆς ἐλαίας δένδρον

παρὰ Ποσειδίππῳ. Cramer. Anecd. Ox. II 277. scr. *ἐλάας.*

38

ὀνυχιστήρια λεπτά

παρὰ Ποσειδίππῳ. Pollux 10, 140. est *μαχαιρῶν* genus. *παρὰ* add. Bekker.

39

ἄθετος

ὁ ἀποίητος. οὕτω Ποσείδιππος. Bekker. Anecd. 350, 21. *ποσίδ.* cod. — ambiguam habet explicationem.

40

αὐθέκαστος

Ποσείδιππος ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ ἐχρήσατο. Bekker. Anecd. 462, 32. cf. Philem. 89, 7.

41

ἡ ἔπηλις

ἔστι παρὰ Ποσιδίππῳ. Bekker. Anecd. 424, 26. Suidas *ἀπηλιώτης· ὁ ἄνεμος...καὶ πάντα τὰ ὅμοια ψιλῶς. καὶ ἡ ἔπηλις ἔστι*

παρὰ Ποσειδίππῳ. Eustath. 1562, 38 ἔπηλις ἡ ἐπὶ τοῦ προσώπου μελανία (*Sommersprossen*). discernenda haec ἔπηλις ab altera quae significat τὸ πῶμα τῆς λάρνακος. Herodian. I 91, 9. — cf. Lobeck. Soph. Ai. 805.

42

ἐπίχαρμα

Pollux 3, 101 *τὸ παρὰ Ποσειδίππῳ ἐπίχαρμα μοχθηρόν.* cf. Theocrit. 2, 20.

43

κακοπρόσωπος

Ποσείδιππος. Bekker. Anecd. 104, 19. *ποσίδ.* cod. cf. Bekker. adn. ad 93, 19.

44

κύφωνες

ἱμάτια γυναικεῖα ἢ χιτῶνος εἶδος. οὕτως Ποσείδιππος. Photius. Hesych. *κύφων...ἔστι καὶ χιτῶνος εἶδος.*

Menaecchmos Plauti et *Aululariam* O. Ribbeckius Alazon. 25 n. 1, quod *servi* coqui in eis inveniantur, ex Posidippi comoediis expressas esse arbitratur coll. Athen. 14, 658f *οὐ γὰρ ἂν εὕροι τις δοῦλόν τινα μάγειρον πλὴν παρὰ Ποσειδίππῳ μόνῳ.*

ΔΑΜΟΞΕΝΟΣ

Meinek. I 484. 5.

ΑΥΤΟΝ ΠΕΝΘΩΝ

Cf. cognominis Menandri fabula.

1

εἰ δ' οὐχ ἱκανόν σοι, τὸν ἐλέφανθ' ἥκει φέρων
ὁ παῖς. Β. τί δ' ἐστὶ τοῦτο, πρὸς θεῶν; Α. ῥυτὸν
δίκρουνον, ἡλίκον τι τρεῖς χωρεῖν χόας,
Ἄλκωνος ἔργον. προὔπιεν δέ μοί ποτε
ἐν Κυψέλοις Ἀδαῖος.

Athenaeus 11, 468f *ἐλέφας· οὕτως ἐκαλεῖτο ποτήριόν τι, ὡς Δαμόξενός φησιν ἐν Αὑτὸν πενθοῦντι κτλ.* Eustathius 1286, 29 *κεῖται οὐδετέρως (τὸ ῥυτὸν) ἐν τῷ· ἐλέφας ἐστὶ ῥυτὸν δίκρουνον τρεῖς χωροῦν χοᾶς.* Hesychius *ἐλέφαντα...καὶ ῥυτόν, τρεῖς χόας*

Digitized by Google

χωροῦν. 1. *ἥξει* Mein. Anal. Ath. 216. 3. *χωρεῖν* Coraes] *χωροῦν.*

cf. Epinic. 2. — 4. *Alcon* artifex clarissimus. Ovid. Met. 13, 683 sq. *προὔπιεν*, *donavit*. cf. Stephan. com. 1. 5. Steph. Byz. *Κύψελα· φρούριον τετειχισμένον ἐν Ἀρκαδίᾳ ὑπὸ Μαντινέων . . ἔστι καὶ Κ. πόλις Θράκης πλησίον τοῦ Ἕβρου ποταμοῦ.* cf. Plin. N. h. 4, 43. de *Adaeo*, quem adparet hic non vivum commemorari, cf. Antiphan. 303 et Heraclid. com. II 435. Mein. I 485. — conloquuntur miles gloriosus et puella. scaenam *Truculenti* 2, 6 contulit O. Ribbeck. Alaz. 81.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

2

I *Ἐπικούρου δέ με*
ὁρᾷς μαθητὴν ὄντα τοῦ σοφοῦ, παρ' ᾧ
ἐν δύ' ἔτεσιν καὶ μησὶν οὐχ ὅλοις δέκα
τάλαντ' ἐγώ σοι κατεπύκνωσα τέτταρα.
Β. τοῦτο δὲ τί ἐστιν; εἰπέ μοι. Α. καθήγισα.
III *μάγειρος ἦν κἀκεῖνος, ὦ γῆ καὶ θεοί.*
Β. ποῖος μάγειρος; Α. ἡ φύσις πάσης τέχνης
ἀρχέγονόν ἐστ'. Β. ἀρχέγονον, ὠλιτήριε;
Α. οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πονεῖν σοφώτερον,
πᾶν εὐχερές τε πρᾶγμα τοῦ λόγου τριβὴν
ἔχοντι τούτου· πολλὰ γὰρ συμβάλλεται.
διόπερ μάγειρον ὅταν ἴδῃς ἀγράμματον
μὴ Δημόκριτόν τε πάντα διανεγνωκότα,
μᾶλλον δὲ κατέχοντα [καταγέλα ὡς κενοῦ]
καὶ τὸν Ἐπικούρου κανόνα, μινθώσας ἄφες
ὡς ἐκ διατριβῆς. τοῦτο δεῖ γὰρ εἰδέναι,
τίν' ἔχει διαφορὰν πρῶτον, ὦ βέλτιστε σύ,
γλαυκίσκος ἐν χειμῶνι καὶ θέρει, πάλιν
ποῖος περὶ δύσιν Πλειάδος συνειδέναι
ἰχθὺς ὑπὸ τροπάς τ' ἐστὶ χρησιμώτατος.
αἱ μεταβολαὶ γὰρ αἵ τε κινήσεις κακὸν
ἠλίβατόν ἐστ' ἀνθρώποις ἀλλοιώματα
ἐν ταῖς τροφαῖς ποιοῦσι, μανθάνεις; τὸ δὲ
ληφθὲν καθ' ὥραν ἀποδίδωσι τὴν χάριν.
τίς παρακολουθεῖ δ' αὐτά; τοιγαροῦν στρόφοι
καὶ πνευμάτια γινόμενα τὸν κεκλημένον

ἀσχημονεῖν ποιοῦσι. παρὰ δ' ἐμοὶ τρέφει
τὸ προσφερόμενον βρῶμα, καὶ λεπτύνεται
ὀρθῶς τε διαπνεῖ. τοιγαροῦν εἰς τοὺς πόρους
ὁ χυμὸς ὁμαλῶς πανταχοῦ συνίσταται.
χυμός, λέγει Δημόκριτος, οὐδὲν πρᾶγμα τὰ
γινόμενα ποιεῖ τὸν φαγόντ' ἀρθριτικόν.
Β. καὶ τῆς ἰατρικῆς τι μετέχειν μοι δοκεῖς.
Α. καὶ πᾶς ὁ φύσεως ἐντός. ἡ δ' ἀπειρία
τῶν νῦν μαγείρων κατανόει, πρὸς τῶν θεῶν,
οἷα 'στίν. ἅλμην ὅταν ἴδῃς ἐξ ἰχθύων
ὑπεναντίων αὐτοῖσι ποιοῦντας μίαν
καὶ σήσαμ' ὑποτρίβοντας εἰς ταύτην, λαβὼν
ἕκαστον αὐτῶν κατὰ μέρος προσπαρδέτω.
Β. ὥς μοι κέχρησαι. Α. τί γὰρ ἂν εὖ γένοιτ' ἔτι,
τῆς ἰδιότητος πρὸς ἑτέραν μεμιγμένης
καὶ συμπλεκομένης οὐχὶ συμφώνους ἁφάς;
V τὸ ταῦτα διορᾶν ἐστιν ἐμψύχου τέχνης,
οὐ τὸ διανίζειν λοπάδας οὐδ' ὄζειν καπνοῦ.
ἐγὼ γὰρ εἰς τοὐπτάνιον οὐκ εἰσέρχομαι.
Β. ἀλλὰ τί; Α. θεωρῶ πλησίον καθήμενος,
πονοῦσιν ἕτεροι δ', οἷς λέγω τὰς αἰτίας
καὶ τἀποβαῖνον· ὀξὺ τὸ περίκομμ', ἄνες.
VII Β. ἁρμονικὸς εἶ μάγειρος. Α. ἐπίτεινον τὸ πῦρ.
ὁμαλιζέτω τοῖς τάχεσιν· ἡ πρώτη λοπὰς
ζεῖ ταῖς ἐφεξῆς οὐχὶ συμφώνως. νοεῖς
τὸν τύπον; Β. Ἄπολλον, μέγα τι φαίνεθ' ἡ τέχνη.
Α. εἶτ' οὐδὲν εἰκῇ παρατίθημι, μανθάνεις;
βρῶμ', ἀλλὰ μείξας πάντα κατὰ συμφωνίαν.
IIII Β. πῶς; Α. ἔστιν αὐτοῖς ἃ διὰ τεττάρων ἔχει
κοινωνίαν, διὰ πέντε, διὰ πασῶν πάλιν.
ταῦτα προσάγω πρὸς αὐτὰ τὰ διαστήματα
καὶ ταῖς ἐπιφοραῖς εὐθὺς οἰκείως πλέκω·
VI ἐνίοτ' ἐφεστὼς παρακελεύομαι· πόθεν
ἅπτει; τί τούτῳ μιγνύειν μέλλεις; ὅρα,
διάφωνον ἕλκεις· οὐχ ὑπερβήσει σοφόν;
II Ἐπίκουρος οὕτω κατεπύκνου τὴν ἡδονήν,
ἐμασᾶτ' ἐπιμελῶς, εἶδε τἀγαθὸν μόνος

ἐκεῖνος οἷόν ἐστιν· οἱ δ' ἐν τῇ στοᾷ
ζητοῦσι συνεχῶς οἷόν ἐστ' οὐκ εἰδότες.
οὐκοῦν ὅ γ' οὐκ ἔχουσιν, ἀγνοοῦσι δέ,
οὐδ' ἂν ἑτέρῳ δοίησαν. B. οὕτω συνδοκεῖ.
VIII ἀφῶμεν οὖν τὰ λοιπά. δῆλα δὴ πάλαι.

Athenaeus 3, 101. 2 (Ἀρχέστρατος) ἐσθίειν παρακελεύεται τὰ καὶ τά, οὐδὲν ἀποδέων τοῦ παρὰ Δαμοξένῳ τῷ κωμῳδιοποιῷ μαγείρου, ὃς ἐν Συντρόφοις φησὶν κτλ. v. 21 sq. Eustathius 1623, 8 (indic. Nauck.) ἡλίβατον· χρῆσις αὐτοῦ γνωμικὴ (κωμικὴ) ἐν τῷ αἱ μεταβολαὶ γὰρ αἵ τε κινήσεις κακὸν ἡλίβατον· ἔντ' (ut C) ἀνθρώποις ἀλλοιώματα ἐν ταῖς τροπαῖς ποιοῦσιν.

4. ἐγώ τοι Both. 5. καθήγισα G. Herm. Drac. praef. xxv] καθήγησα A. 6. ὦ γῆ καὶ θεοί G. A. Hirschig. Ann. crit. 32, alteri personae tribuens] οὐκ ᾔδει θεοί A. 8. B. add. Cobet. N. l. 24. 9. οὐθὲν A. τοῦ 'πινοεῖν Reisig. Coniect. 31. τοῦ φρονεῖν Emper. οὐκ ἔστιν οὐδὲ ἓν νοεῖν σ. 'nihil sapientius cogitari potest' Herwerd. Anal. crit. 32. 3. 10. πᾶν εὐχερές τε K.] ἦν τ' εὐχερὲς τὸ A. πᾶν τ' εὐχερὲς τὸ Reisig. 14. del. G. Herm. Drac. praef.: sententiam mutavit El. doctr. m. 135. atque eici vetat Hanov. Exerc. crit. 145, desperans sane de emendatione. κατέχονθ' ὡς κενοῦ σὺ καταγέλα Iacobs. Add. Ath. 68. secutus sum Kaibelium. v. 15—18 et 31. 32. 57—61. 63—68 om. C. 15. μινθώσας ἄφες G. Herm.] μισθῶσα σαφὲς A. μισθώσας ἄφες Grot. Excerpt. 701. ἄφες· ὡς ἐκ διατριβῆς τοῦτο Schweigh. ἄφες ἐκ τῆς διατριβῆς K. 17. πρῶτον D] πρῶτος A. 19. Πλειάδων 'scripta lectio' Casaub. DP. πλειάδος A. uterque numerus in usu fuit. σάφ' εἰδέναι Herwerd. Mnem. nov. IIII 299. σοι σκευάσαι K. nam (συν)ειδέναι repetitum ex 16. 20. ὑποτροπάς A. ὑπὸ τροπάς ut videtur C. 21. 22. sic A. αἵ τε κινήσεις κύκλων ἡλίβατ' ἐν ἀνθρ. Hanov. 132. 3. ἡλίβατον ἔν τ' ἀνθρώποις C. ἡλίβατον ἀνθρώποισι Porson. ἀλλοιώματ' C. ἀλλοίωμά τε Iacobs. κινήσεις, κακὸν ἡλίβατον ἀνθρώποισιν, ἀλλοιώματα κτλ. Kaibel. non credo. 23. τροφαῖς Grot.] τροπαῖς AC. 25. δ' αὐτά K.] ταῦτα. 30. ὁμαλῶς ὁ χυμὸς C. 31. λέγει Mein.] λέγεις A. οὐδὲν πρᾶγμα· τὰ | γινόμενα κτλ. Kaibel. 36. οἷα 'στίν Grot.] οἷαν τὴν A. ἅλμην Mein.] ὀσμὴν A. ἐδωδὴν Casaub. οἷα 'στίν· οὓς ἅλμην ἂν ἴδοις Dobr. Adv. II 301. 37. αὐτοῖσι, non αὑτοῖσι, A. ποιοῦντας Schweigh.] ποιούντων A. 38. ἐπιτρίβοντας Reisig. 39. πρόσπαρδε σύ Herwerd. Obs. crit. 111. 12. πρόσπαρδ'· ἴτω Mein. Anal. Ath. 46. 40. ὥς μοι κεχάρισαι Mein. πρόσπαρδ'. B. ἰοῦ, | ὥς μοι κεχάρισαι. K. 41. dubito an scribendum sit μεμειγμένης et 60 μειγνύειν. non dubitavi de v. 54. 42. συμπλεκομένης C] συμπλεκομένας A. 43. εὐτυχοῦς Dobr. εὐφυοῦς Herwerd. Nov. add. crit. 47. εὐστόχου K.

44. *οὐ τοῦ* Dobr. 45. *τοὐπτάνιον* Valcken. Phoen. 252] *τοὐπτάνειον* A. 46. personarum notatio est Schweighaeuseri. 47. *πονοῦσιν ἕτεροι δ', οἷς* K.] *ποιοῦσι δ' ἕτεροι· σοὶ δὲ* A. ac *πονοῦσι* Casaub. *ἕτεροι· ἐγὼ δὲ* C. 48. *ἄνες* Mein.] *ἄφες* A. 49. *εἶ* K.] *οὐ.* 50. *ὁμαλιζέτω τοῖς στάχεσιν πρώτη* A. *τις ὡς τάχος. ἡ* Iacobs. *ἐπιτείνων τὸ πῦρ ὁμάλιζε τοῖσι τάχεσιν* Dobr. in scriptura cod. A fortasse latet *ὁμαλιζέτω τις τὸ τάχος· ἡ πρώτη κτλ.* ac sic nunc Kaibel. 51. *ταῖς* Casaub.] *τοὺς* A. *τοῖς* C. 52. *μέγα τι φαίνεθ' ἡ* K.] *καὶ τί φαίνεται* A. *καὶ τί φαίνεται; B. τέχνη* Mein. *καί τι φ. τέχνη;* idem. Anal. Ath. 46. 53. *οὐθὲν εἰκῆι* A. *παρατίθεμαι βρῶμα* om. *μανθάνεις* C. 55. personas distinxit Iacobs. *αὑτοῖς* (i. e. *ἀλλήλοις*) Dobr.] *αὐτοῖς* A. 56. *κοινωνίαν*] *συμφωνίαν* Herwerd. Anal. crit. 33. dein *διὰ πασῶν καὶ ἄλλα ληρήσας ἐπάγει· οὕτως ἐπίκουρος κατεπύκνου τὴν ἡδονήν* C. 59. *ἐνίοτ'* G. Herm. El. doctr. m. 131] *ἐνίοτε δ'* A. *ἔσθ' ὅτε δ'* Mein. Anal. Ath. 46. *ἐφεστὼς* Herwerd. Obs. crit. 112] *ἀφεστὼς.* 61. *ὑπερβήσηι* A. *σοφόν*] *Σόφων* Mein. Anal. vox corrupta 62. *οὕτως Ἐπίκουρος* C. 63. *εἶδε*] *οἶδε* Cobet. N. l. 24. 66. *ὅ τι οὐκ* Mein. Anal. 67. *οὕτω συνδοκεῖ* Mein.] *οὕτω σοι δοκεῖ* A. *οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ;* Cobet. conl. Arist. Vesp. 933.

3. Euphron. 1, 4 confert Cobet. Mnem. XI. 402. nov. III 303. 4. *consumpsi in culina,* 'in fumum dissolutam esse pecuniam significans'. Herm. cf. Arist. Nub. 857 *καταπεφρόντικα.* 5. *καθήγισα.* cf. Arist. Lys. 238. Av. 566. 7. interrogatio cum indignatione coniuncta (Dobr.). 11. *συμβάλλεται,* ut Sosipat. 37. Alexid. 149, 4. 15. Archestr. Athen. 7, 285b *τὴν ἀφύην μίνθου πᾶσαν, πλὴν τὴν ἐν Ἀθήναις.* 16. '*veluti ex erudito studio et ex doctorum hominum commercio notum hoc debet habere*'. Schweigh. 19. Plin. N. h. 2, 125 *post aequinoctium* (autumni) *diebus fere quattuor et quadraginta Vergiliarum occasus hiemem incohat, quod tempus in* III *Idus Novembris incidere consuevit.* cf. 18, 225. 20. *τροπάς solstitia.* 21. Diog. L. 7, 155 *κύκλους εἶναι ἐν οὐρανῷ πέντε, ὧν πρῶτον ἀρκτικόν . . δεύτερον τροπικὸν θερινόν, τρίτον ἰσημερινόν, τέταρτον χειμερινὸν τροπικόν, πέμπτον ἀνταρκτικόν.* 22. Append. prov. 3, 9 *παροιμία· ἠλίβατον κακόν, ἐπὶ τῶν σφόδρα δεινῶν.* hoc ipsum proverbium hic depravationis occasionem dedit. *ἀλλοιώματα* per adpositionem ad *κακόν* adiectum esse statuit Mein. 25. 6. cf. Nicomach. 1, 30. *τὸν κεκλημένον,* conlective, *amicos invitatos.* 34. *ὁ φύσεως ἐντός,* 'naturae cognitione imbutus. Sext. Emp. Adv. gramm. 1, 155 *καὶ ἰδιῶται καὶ οἱ παιδείας ἐντός*' (Mein.). 42. terminum (*ἀφάς*) ex arte musica adscitum esse monuit Petitus. 48. cf. Athenicon. 31 (Mein.). '*nimium acutus sonus est; remitte; rursus intende.*' Mein. 51. 2. '*tenesne formam et rationem praeceptorum meorum?*' Schweigh. 61. '*διάφωνον ἕλκειν* haud dubie musicae artis dictio est'. Mein. 62. *καταπυκνοῦν τὴν ἡδονήν, condensare* et undique

perficere notionem voluptatis, ipsius est Epicuri locutio. Diog. L. 10, 142 n. 8 *εἰ κατεπυκνοῦτο πᾶσα ἡδονή. . . οὐκ ἄν ποτε διέφερον ἀλλήλων αἱ ἡδοναί.* 67. *δοίησαν.* rarior forma hic ipso metro necessaria. *συνδοκεῖ* Arist. Av. 811. 1630. Lys. 167 ac saepissime apud Platonem philosophum.

ordo versuum in codice Athenaei misere perturbatus sic restituendus est I. 1—5. II. 62—67. III. 6—42. IIII. 55—58. V. 43—48. VI. 59—61. VII. 49—54. VIII. 68. initia singularum partium numeris in margine notavi.

ΑΔΗΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

3

νεανίας τις ἐσφαίριζεν εἷς
ἐτῶν ἴσως . . . ἑπτακαίδεκα,
Κῷος· θεοὺς γὰρ φαίνεθ' ἡ νῆσος φέρειν.
ὃς ἐπεί ποτ' ἐμβλέψειε τοῖς καθημένοις,
ἢ λαμβάνων τὴν σφαῖραν ἢ διδούς, ἅμα
πάντες ἐβοῶμεν . . . . . .
ἡ δ' εὐρυθμία τό τ' ἦθος ἡ τάξις θ' ὅση
ἐν τῷ τι πράττειν ἢ λέγειν ἐφαίνετο.
πέρας ἐστὶ κάλλους, ἄνδρες. οὔτ' ἀκήκοα
ἔμπροσθεν οὔθ' ἑόρακα τοιαύτην χάριν.
κακὸν ἄν τι μεῖζον ἔλαβον, εἰ πλείω χρόνον
ἔμεινα· καὶ νῦν δ' οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκῶ.

Athenaeus 1, 15 b *ἐφρόντιζον εὐρυθμίας οἱ σφαιρίζοντες. Δαμόξενος γοῦν φησι κτλ.* 1. *εἷς* C] *ὢν* VL. 2. *ἴσως ἑκκαίδεκ' ἢ 'πτακαίδεκα* Porson. conl. Antiphan. 82, 2. *γενόμενος* add. Mein. sed multa id genus excogitari possunt, velut *εἰ θνητός*, conl. v. 3. 6. *ὥσπερ ἐκ κελεύσματος* suppl. Porson. et quidni *ἐκπεπληγμένοι χαρᾷ* (Aesch. Choeph. 233. Aeschin. 1, 134) vel quidvis aliud? 7. *ἦ τ'* Porson. *τό τ'* LV] *τὸ δὲ* C. *ἡ τάξις θ'* Porson.] *ἡ δὲ τάξις.* C. *ἡ τάξις δ'* Kaibel. 8. sic Casaub.] *λέγειν ἢ πράττειν* C. 9. *πέρας ἐστὶ* Cobet. N. l. 72 conl. Posidipp. 26, 17. Philosteph. 3. Hegesipp. 1, 4. Arist. Ran. 421] *τέρας ἔτι* C. *πέρας ἔτι* E. *πέρας τι* Porson. *τέρας τι* Kaibel. 10. *ἑόρακα* Dindf.] *ἑώρακα* C. 12. *καὶ νῦν γ'* Porson. at *καὶ νῦν δέ* est *ac nunc quoque.*

6. nequaquam necessarium est quod indicat G. Kaibelius post *ἐβοῶμεν* commemorari quid clamaverint.

ΚΡΙΤΩΝ

Meinek. I 484.

ΑΙΤΩΛΟΣ

U. Koehler. I. A. n. 975 III 19 *ἐπὶ Ξενοκλέους Κρίτων Αἰτωλῷ. ὑπε(κρίνετο) Μόνιμος.* 'non ante annum 168' Koehler p. 403. *Αἰτωλοί* Pollux.

1

ἐκεῖ γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἡ παρεμβολή.

Pollux 9, 15 *παίζοντι τὸ στρατόπεδον ἔξεστι κατὰ τὴν τῶν πολλῶν χρῆσιν καὶ παρεμβολὴν ὀνομάσαι . . . Κρίτων ἐν Αἰτωλοῖς κτλ.* ita Bekker. *τινὲς δὲ καὶ τῶν νεωτέρων ποιητῶν ἐχρήσαντο τῇ λέξει, ὥσπερ Δίφιλος καὶ Κρίτων* ABC. non consentio cum Fielitzio De Attic. com. bipart. 59. — cf. Theophil. 9. Diphil. 57.

ΕΦΕΣΙΟΙ

U. Koehler. I. A. n. 975 III 3 *Κρίτων Ἐφεσίοις.* [*ὑ*]*πε*(*κρίνετο*) *Σώφιλος.* tota periit.

ΜΕΣΣΗΝΙΑ

2

κράββατος

Pollux 10, 35 *σκίμπους τῶν ἔνδον σκευῶν, ὃς καὶ ἀσκάντης ἐστὶν εἰρημένος, καὶ σκιμπόδιον. ἐν δὲ τῇ Κρίτωνος Μεσσηνίᾳ καὶ τῷ Ῥίνθωνος Τηλέφῳ καὶ κράββατον εἰρῆσθαι λέγουσιν. ἐγὼ δ' οὐκ ἐντετύχηκα τοῖς δράμασιν. τῶν γὰρ ἀδοξοτέρων* (*εἰσίν*). sic enim haec interpungenda sunt. Phrynich. Ecl. 62 *σκίμπους λέγε, ἀλλὰ μὴ κράββατος*, ubi cf. Lobeck.

ΦΙΛΟΠΡΑΓΜΩΝ

3

Φοίνικα, μεγάλου κύριον βαλλαντίου,
ναύκληρον ἐν τῷ λιμένι ποιήσας ἄπλουν,
καὶ φορμιῶσαι ναῦς ἀναγκάσας δύο,
εἰς Δῆλον ἐλθεῖν ἠθέλησ' ἐκ Πειραιῶς,
πάντων ἀκούων διότι παρασίτῳ τόπος
οὗτος μόνος τρί' ἀγαθὰ κεκτῆσθαι δοκεῖ,
εὔοψον ἀγοράν, παντοδαπὸν θυτῶν ὄχλον,
αὐτοὺς παρασίτους τοῦ θεοῦ τοὺς Δηλίους.

Athenaeus 4, 173b *Κρίτων ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν Φιλοπράγμονι παρασίτους τοῦ θεοῦ καλεῖ τοὺς Δηλίους διὰ τούτων κτλ.* 1. *βάλλοντι*

οὐ A. 3. sic A (φορμῶσαι Bruns). κἀφ' ὅρμον ὦσαι Erfurdt. Obs. 453. quod vereor ne ineptum sit. κἀκφορτιῶσαι Mein. qui Anal. Ath. 82 'ganeo iste hominem eo redegerat ut duarum navium merces quocumque pretio vendere coactus esset'. at istud verbum neque exstat usquam neque recte formatum est. καὶ φορτίοισι ναῦς ἅμ' ἀνακάψας Iacobs. Add. Ath. 112 conl. Anaxil. 22, 19. scribendum videtur καὶ φορτί' ὠμὰ ναῦς θ' ἅμ' ἐγκάψας δύο. cf. Xen. Anab. 4, 8, 14 τούτους ... καὶ ὠμοὺς δεῖ καταφαγεῖν. Hellen. 3, 3, 6 καὶ ὠμῶν ἐσθίειν αὐτῶν (τῶν Σπαρτιατῶν). Hom. Il. 4, 35 εἰ... ὠμὸν βεβρώθοις Πρίαμον. Philostrat. Apollon. 4, 36 p. 80 (177) εἰ. . . Νέρων σε ὠμὸν φάγοι. proverbialis est locutio. 6. μόνος Casaub.] μόνον A. μόνος τρί' K.] τρία μόνον A. 7. παντοδαπαν A. θυτῶν K.] οὐκουντ' A. θύτης posterioribus in usu fuit. — 4. Πειραιῶς, ut Pherecr. 34. Alexid. 245, 1. Philisc. 2.

ΠΑΡΑΜΟΝΟΣ

ΝΑΥΑΓΟΣ ΧΟΡΗΓΩΝ

U. Koehler. I. A. n. 975 III 5 Παράμονος Ναυαγῷ. ὑπε. Ὀνήσιμος. et IIII 11 [Παρά]μονος Χορηγοῦντι. [ὑπε.] Μόνιμος. III 17 Παράμονος τεθνηκὼς. . . ις. ὑπε. Δάμων.

ΣΩΓΕΝΗΣ

ΦΙΛΟΔΕΣΠΟΤΟΣ

U. Koehler. I. A. n. 975 III 9 Σωγένης Φιλοδεσπότῳ. ὑπε. Ἑκαταῖος. cum Critone, Paramono, Timostrato coniungitur.

ΤΙΜΟΣΤΡΑΤΟΣ

Meinek. I 499. 500. aetas eius quodammodo definitur titulo U. Koehleri I. A. n. 975 II init. et III 7, ubi cum Critone, Paramono, Sogene coniungitur.

ΑΣΩΤΟΣ

1

ἄχρι τοῦ νῦν

μετὰ ἄρθρου. Τιμόστρατος Ἀσώτῳ. Bekker Anecd. 81, 1.

ΔΗΜΟΠΟΙΗΤΟΣ

Harpocration δημοποίητος ὁ ξένος μὲν ὢν τῇ φύσει, ὑπὸ δὲ τοῦ δήμου πολίτης γεγενημένος. ὃν δὲ τρόπον γίνονταί τινες δημοποίητοι, δεδήλωκε Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, εἰ γνήσιος. veri simile

est etiam Timostratum Atheniensium in ea re levitatem perstrinxisse. — cf. Poll. 3, 56.

2

οἱ μὲν προσέφερον τὸν χάρακα πρὸς τὴν ἄκραν.

Etymolog. m. Milleri (Mélanges 307) et Suidas *χάραξ. Δημόστρατος Δημοποιήτῳ.* sic Kuster. pro *δημοποίητα* Suid. *δημοποιητά* Et. m. — *Δημόστρατος* 'videndum ne ex *Timostrato* corruptum sit'. Mein. I 500.

ΛΥΤΡΟΥΜΕΝΟΣ

U. Koehler. I. A. n. 975 II init. [*Τιμ*]*όσ*[*τρατος*] *Λυτ*[*ρουμένῳ*] *ὑπε. Διογείτων.*

ΠΑΝ

3

διὰ χειρὸς δανεῖσαι

Τιμόστρατος Πανί. Bekker. Anecd. 89, 23. i. e. *sine syngrapha.* Charit. 1, 12 *ἡ διὰ χειρὸς πρᾶσις.*

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

4

ζάγρα

λοιδορίας εἶδος. Τιμόστρατος Παρακαταθήκῃ τὰς βασάνους καὶ τὰς πληγὰς ζάγριον λέγει. Bekker. Anecd. 98, 4. Photius *ζάγρα· λοιδορίας εἶδος· οὕτως Τιμόστρατος.*

ΦΙΛΟΔΕΣΠΟΤΟΣ

Cf. Theogneti et Sogenis fabulae cognomines et quae ad illam adnotavimus.

5

ἀφελοῦμαι

ἀντὶ τοῦ ἀφαιρήσομαι. Τιμόστρατος Φιλοδεσπότῃ. Bekker. Anecd. 80, 12. vix credibile est ea forma usum esse hominem Atticum, ne post ea quidem quae Meinekius attulit V 117. itaque fortasse hominem non Atticum ita loquentem poeta induxerat.

ΦΙΛΟΙΚΕΙΟΣ

U. Koehler. I. A. n. 975 III 7 *Τιμόστρατος Φιλοικείῳ. ὑπε. Καλλίστρατος. φιλοίκειος* vox est posterioribus usitata. Polyb. 32, 14, 9 *τὸ μεγαλόψυχον καὶ φιλοίκειον τῆς τοῦ Σκηπίωνος προαιρέσεως.*

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

6

A. τηρεῖν μὲν ἑτέροις οἱ γέροντες δυνάμεθα.
B. ἡμεῖς δ' ἀπολαύειν ὧν ἔχουσιν οἱ νέοι.

Stobaeus Floril. 115, 12 *Τιμοστράτου* (*τιμοστρᾶ*) Vindob. deest lemma Trinc. 1. *ἑτέροις* Vind.] *ἑτέρους*. 2. *ἀπολαύειν* Vind.] *ἀπολαβεῖν*. 'conloquitur senex frugi et parcus cum meretricula'. Mein. Stob. IIII xiiii. sed potius coniung. *ἡμεῖς δ' οἱ νέοι ἀπολ. ὧν ἔχουσιν* (*οἱ γέροντες*).

7

δυνάμεις

τὰ τῶν ἰατρῶν φάρμακα. Τιμόστρατος. Bekker. Anecd. 91, 1.

ΦΙΛΗΜΩΝ

ΜΙΛΗΣΙΑ

U. Koehler. I. A. n. 975 iii 11 *Φιλήμων νεώ(τερος) Μιλησίᾳ. ὑπε. Κράτης.* cum *tertium* aliquem *Philemonem* significari ex temporum rationibus recte concluserit Koehlerus, ex alterius Philemonis fabulis (II 540) haec eximenda erat.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Meinek. I 265. 485.

ΑΡΕΟΠΑΓΙΤΗΣ

1

σύ μου καταφρονεῖς, ὅτι μάγειρός εἰμ', ἴσως·
ὅσον δ' ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης εἴργασμ' ἐγώ,
οὐδεὶς ὑποκριτὴς ἔσθ' ὅλως εἰργασμένος.
καπνιζομένη τυραννὶς αὕτη 'σθ' ἡ τέχνη.
ἀβυρτακοποιὸς παρὰ Σέλευκον ἐγενόμην·
παρ' Ἀγαθοκλεῖ δὲ πρῶτος εἰσήνεγκ' ἐγὼ
τῷ Σικελιώτῃ τὴν τυραννικὴν φακῆν.
τὸ μέγιστον οὐκ εἴρηκα· Λαχάρους τινός,
ὅτ' ἦν ὁ λιμός, ἑστιῶντος τοὺς φίλους,
ἀνάληψιν ἐποίησ' εἰσενέγκας κάππαριν.
B. γυμνὴν Ἀθηνᾶν τότ' ἐποίησε Λαχάρης
οὐδὲν ἐνοχλοῦσαν· σὲ δ' ἐνοχλοῦντα νῦν ἐγώ.

Athenaeus 9, 405 e *καταφρονεῖς ὅτι μάγειρός εἰμι ἴσως· ὅσον ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης εἴργασμ' ἐγώ, κατὰ τὸν κωμικὸν Δημήτριον, ὅς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρεοπαγίτῃ ταῦτ' εἴρηκεν· ὅσον ἀπὸ ταύτης τῆς τέχνης κτλ.* v. 1. 11. 12 ex Athen. add. K. (11. 12 — *ἐνοχλοῦσαν* iam Dindf.). cf. nunc etiam Kaibel. 2. *δ'* add. Mein. 4. *αὕτη 'σθ'*

Digitized by Google

Dindf.] αὐτῆσθ' A. 6. δὲ add. Mus. 7. τὴν add. Casaub. 8. τινός] τότε vel ποτέ Mein. 10. ἐποίησ' VL] ἐποίησεν A. 11. Ἀθηνᾶν τότ' ἐποίησε K.] ἐποίησεν Ἀθηνᾶν A. alia trimetrorum comicorum vestigia in illo Athenaei loco deprehendit Meinekius Anal. Ath. 176.

4. καπνιζομένη 'utpote inter culinae fumos imperium exercens'. Mein. simul vero ἀλαζονεία coquorum ea voce irridetur. cf. Arist. Vesp. 324 sq. cum schol. 8. *Lachares*, inpotentissimus Athenarum tyrannus, a Demetrio Poliorc. post ingentem in urbe *famem* exortam expulsus. Plut. Demetr. 33 ἁλῶν μέδιμνον ὠνοῦντο τετταράκοντα δραχμῶν, ὁ δὲ τῶν πυρῶν μόδιος ὤνιος ἦν τριακοσίων. cf. Paus. 1, 25, 7. 29, 10. 16. Polyaen. 3, 7, 1. 4, 8, 6. Plut. Mor. 1090e. Droysen. Hellen. I 563. 7. 8. 585. 6. 652. 10. 'refeci qui invitati erant ex virium defectione'. 11. Paus. 1, 25, 7 (Λαχάρης) ἀσπίδας ἐξ ἀκροπόλεως καθελὼν χρυσᾶς καὶ αὐτὸ τῆς Ἀθηνᾶς τὸ ἄγαλμα τὸν περιαιρετὸν ἀποδύσας κόσμον ὑπωπτεύετο εὐπορεῖν.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΟΝ

2

Demetrii fortasse huius est quod I 796 inter fragmenta cognominis antiquae comoediae poetae posui fr. 6.

ΔΙΩΞΙΠΠΟΣ

Meinek. I 485.

ΑΝΤΙΠΟΡΝΟΒΟΣΚΟΣ

1

οἵων δ' ἐπιθυμεῖ βρωμάτων, ὡς μουσικῶν·
ἤνυστρα, μήτρας, χόλικας —

Athenaeus 3, 100e μνημονεύει τῆς μήτρας . . . Διώξιππος ἐν Ἀντιπορνοβοσκῷ κτλ. in exitu deest verbum a quo pendebant accusativi. — Plut. Mor 127b μουσικὸν καὶ λιτὸν δεῖπνον (Mein.).

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

2

μὴ κατακούσειεν δέ μου,
ὁ Κωρυκαῖος. B. ἀλλὰ μὴν κατακήκοα
σοῦ κατακολουθῶν ἔνδοθεν.

Photius 199, 4 et Suidas Κωρυκαῖος . . . Διώξιππος Θησαυρῷ κτλ. 1. μὴ om. *V Suid. μὴ κατήκουσεν Bernhardy. δέ μου Kuster. | δέμας. 3. σοῦ κατακολουθῶν ἔνδοθεν Toupius] κατακολουθῶν ἐν-

δοθέν σου. τὰ πάντ' ἀκολ. ἔνδοθέν σου Bernh. *κατακήκοεν* | *ὁ κατακ.* Naber. Mnem. nov. VIII 432. — cf. Menand. 150 et quae ad Antiphanis *Κώρυκον* adnotavimus.

ΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΟΣ

Fabulosos rerum scriptores significari censet I. G. Voss. cf. Mein. I 485.

3

τὴν στοὰν διεξέπαιον Ἀμφικλῆς μήτρας δύο
κρεμαμένας δείξας, ἐκεῖνον πέμπε, φής, ἐὰν ἴδῃς.

Athenaeus 3, 100e *μνημονεύει τῆς μήτρας . . . Διώξιππος . . . Ἱστοριογράφῳ κτλ.* 1. *διεξέπαιεν* Casaub. 2. *φάς* Dindf. '*ἐκείνων πέμπε*', *φησίν*, '*ἂν ἴδῃς*', post *Ἀμφικλῆς* distinguens, Herwerd. Mnem. VI 84. deleto sententiarum nexu nihil potest adfirmari. fortasse *οἱ δ' ἐπεὶ* | *τὴν στ. διεξέπαιον, Ἀμφικλῆς μήτρας — ἐκεῖνον* (*Καλλιμέδοντα*) *πέμπε, φησίν*, huc *mitte* i. e. huc venire iube, ut secum auferat. cf. Alexid. 193. Euphron. 9. de *Amphicle* nihil notum.

ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ

4

τῆς Θηρικλείου τῆς μεγάλης χρεία 'στί μοι.
B. εὖ οἶδα. A. καὶ τῶν Ῥοδιακῶν· ἥδιστα γὰρ
ἐκ τῶν τοιούτων αἴσχεα ποτηρίων
εἴωθα πίνειν.

Athenaeus 11, 472b *θηλυκῶς δὲ τὴν Θηρίκλειον εἶπε . . . Διώξιππος ἐν Φιλαργύρῳ κτλ.* v. 2 Athenaeus 11, 494f *μνημονεύει αὐτῶν* (*τῶν Ῥοδιακῶν*) *καὶ Διώξιππος ἐν Φιλαργύρῳ.* 1. *Θηρικλείας* Dindf. 3. *αἴσχεα*] *ἐκχέας* Porson. at ex poculis vinum non effunditur, sed bibitur. *ἐσχέας* vel *ἐγχέας* Coraes, quod non multo melius. *Αἰσχέα* Mein., quod nomen mihi ignotum est. *Αἰσχρέας* Atheniensis est Herodot. 8, 11. de *Rhodiacis* cf. Epigen. 5, 1. Diphil. 5.

5

παρ' Ὀλυμπίχου δὲ Θηρικλείους ἔλαβεν ἐξιτάτους
δύο ψυκτῆρας.

Athenaeus 11, 502d *Διώξιππος Φιλαργύρῳ κτλ.* 1. sic A, i. e. *ἕξ, εἶτα τοὺς.* 2. *δύο*] *B* A. *ἕξ,* | *εἶτα τοὺς* verum esse non potest, ne tum quidem, si sint tetrametri trochaici. neque vero v. 1 trochaicus fuisse potest. *ἔπειτα τοὺς δύο ψυκτῆρας* mendose Schweig'.

ἔπειτα τοὺς δύο ψυγέας Mein. fortasse aliquid excidit. quis fuerit *Olympichus* nescio. qui Demosth. 57, 38 commemoratur alius est.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΟΝ

6

Dioxippo fortasse tribuendum est fragmentum quod Chionidi adscribitur 8.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Meinek. I 376. 485. 6.

ΦΙΛΟΛΑΚΩΝ

Stultos illos morum Laconicorum admiratores, quos Aristophanes (Av. 1281 sq.) et Antiphanes (44) atque haud semel Plato philosophus (cf. potissimum Protag. 342b) non minus quam comicus (124) inriserunt et qui ne Phocionis quidem aetate (Plut. Phoc. 10) emortui erant, etiam a Stephano significari censet Meinekius I 486.

1

Σ. ***τούτῳ προέπιεν ὁ βασιλεὺς κώμην τινά.***
Β. ***καινόν τι τοῦτο γέγονε νῦν ποτήριον;***
Σ. ***κώμη μὲν οὖν τίς ἐστι περὶ τὴν Θουρίαν.***
Β. ***εἰς τὰς Ῥοδιακὰς ὅλος ἀπηνέχθην ἐγὼ***
καὶ τοὺς ἐφήβους, Σωσία, τοὺς δυσχερεῖς.

Athenaeus 11, 469ab ἔφηβος· τὸ καλούμενον ποτήριον . . . Στέφανος ὁ κωμικὸς ἐν Φιλολάκωνί φησι κτλ. 1. προεπιεν A. δὲ προὔπι' Mein. δὲ προὔπιεν ὁ β. Pierson. Moer. — apud comicos augmentum, ubi accentu acuitur, cum praepositione πρό semper coalescit. προὔπιεν Damox. 1, 4. προὔπινεν Menand. 510, 3. προὔθηκεν Eubul. 14, 4. προὔδωκεν Philyll. 18. προὔδοσαν Arist. Lys. 108. προὔλιπεν Av. 1558. προὔφθης Eccl. 884. προὔπεμψεν Alexid. 65. atque etiam προὐπίνομεν Arist. Thesm. 631. προὐθέμεσθα Lys. 611. προὐκείμεθ' fr. 488, 7. προὐδιδάξατο Plut. 687. προὐνοήσω Eq. 421. προὐτένθευσαν Nub. 1200. προὐσχόμην Nub. 1385. προὐδίδου Eupol. 181, 4. contra semper προελήλυθα (et προέστηκα). itaque hic quoque προὔπιεν scribendum est: τούτῳ δ' ὁ βασιλεὺς προὔπιεν κ. τ. 2. τοῦτο Iacobs. Add. Ath. 251] νῦν τοῦτο (γ. νῦν) A. καινόν τι νῦν τουτὶ γ. ποτ. Mein. in Ath. 4. Ῥοδιακὰς Abresch. Dilucid. Thucyd. 661] δ' οδιακὸς A. 5. δυσχερεῖς L] δυσχερισ A.

ante v. 1 mira poculorum genera, qualia erant ἐλέφας, τραγέ-

λαφος, τριήρης (Antiphan. 224, 4. Epinic. 2, 4), altera persona commemoraverat: quo fiebat ut is quocum loquebatur etiam *κώμην* pro poculo haberet. *προὔπιεν*, ut Damox. 1, 4. 3. *Thuriam* Messeniae oppidum interpretatur Meinekius (Strab. 8, 360. 1). mihi secus videtur conferenti eiusdem Strabonis 6, 280 *τὸν Μολοττὸν Ἀλέξανδρον μετεπέμψαντο (οἱ Ταραντῖνοι) ἐπὶ Μεσσαπίους καὶ Λευκανούς, καὶ ἔτι πρότερον Ἀρχίδαμον τὸν Ἀγησιλάου καὶ ὕστερον Κλεώνυμον* (qui non fuit proprie rex) *καὶ Ἀγαθοκλέα, εἶτα Πύρρον . . . οὐδ' ἐκείνοις εὐπειθεῖν ἠδύναντο οὓς ἐπεκαλοῦντο. . . ὁ γοῦν Ἀλέξανδρος τὴν κοινὴν Ἑλλήνων τῶν ταύτῃ πανήγυριν (ἐξ Ἡρακλείας) μετάγειν ἐπειρᾶτο εἰς τὴν Θουρίαν.* ubi Thurios Italiae significari adparet. cf. etiam Iustin. 12, 2, 1. 15. Liv. 8, 24. versatus autem est Alexander Molossorum rex in Italia a. Chr. 332—323 (Ol. 112, 1—113, 3), unde nihil concludi potest de aetate neque Philolaconis fabulae neque Stephani. magis tamen inclino ut Pyrrhum regem intellegendum esse existimem. Polyb. 8, 26 (Suid. *προσπεσόντων*) *προσπεσόντων δὲ (τῶν περὶ Πύρρον) εἰς Τάραντα καὶ τοὺς Θουρίους ἠγανάκτει τὰ πλήθη.* 4. *ἀπηνέχθην*, *cogitatione delatus sum* totus ad pocula.

ΣΤΡΑΤΩΝ

Meinek. I 426.

ΦΟΙΝΙΚΙΔΗΣ

Φοῖνιξ apud Suidam. sed significari videtur ille Phoenicides, de quo Antiphan. 48, 3. 190, 4. Euphron. 8.

1

Σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον, εἰς τὴν οἰκίαν
εἴληφ'· ἁπλῶς γὰρ οὐδὲ ἓν μὰ τοὺς θεοὺς
ὧν ἂν λέγῃ συνίημι. καινὰ ῥήματα
πεπορισμένος πάρεστιν· ὡς εἰσῆλθε γάρ,
εὐθύς μ' ἐπηρώτησε προσβλέψας μέγα,
'πόσους κέκληκας μέροπας ἐπὶ δεῖπνον'; λέγε.
'ἐγὼ κέκληκα μέροπας ἐπὶ δεῖπνον; χολᾷς;
τοὺς δὲ μέροπας τούτους με γινώσκειν δοκεῖς;
οὐδεὶς παρέσται· τοῦτο γὰρ νὴ τὸν Δία
ἔτι κατάλοιπον, μέροπας ἐπὶ δεῖπνον καλεῖν.'
'οὐδ' ἄρα παρέσται δαιτυμὼν οὐδεὶς ὅλως;'
'οὐκ οἶδ' ἔγωγε Δαιτυμόν''. ἐλογιζόμην,

ἥξει Φιλῖνος, Μοσχίων, Νικήρατος,
ὁ δεῖν', ὁ δεῖνα· κατ' ὄνομ' ἀνελογιζόμην·
οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς οὐδὲ εἷς μοι Δαιτυμών.
'οὐδεὶς παρέσται' φημί. 'τί λέγεις; οὐδὲ εἷς;'
σφόδρ' ἠγανάκτησ', ὥσπερ ἠδικημένος,
εἰ μὴ κέκληκα Δαιτυμόνα. καινὸν πάνυ.
'σὺ δ' ἄρα θύεις ἐρυσίχθον';' οὐκ ἔφην ἐγώ.
'βοῦν δ' εὐρυμέτωπον;' 'οὐ θύω βοῦν, ἄθλιε.'
μῆλα θυσιάζεις ἄρα;' 'μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ,
οὐδέτερον αὐτῶν, προβάτιον δ'.' 'οὐκοῦν' ἔφη
τὰ μῆλα πρόβατα.' 'οὐ μανθάνω
τούτων οὐδέν, οὐδὲ βούλομαι.
ἀγροικότερός εἰμ', ὥσθ' ἁπλῶς μοι διαλέγου.'
''Ὅμηρον οὐκ οἶδας λέγοντα;' 'καὶ μάλα
ἐξῆν ὃ βούλοιτ', ὦ μάγειρ', αὐτῷ λέγειν.
ἀλλὰ τί πρὸς ἡμᾶς τοῦτο, πρὸς τῆς Ἑστίας;'
'κατ' ἐκεῖνον ἤδη πρόσεχε καὶ τὰ λοιπά μοι'.
''Ὁμηρικῶς γὰρ διανοεῖ μ' ἀπολλύναι;'
'οὕτω λαλεῖν εἴωθα.' 'μὴ τοίνυν λάλει
οὕτω παρ' ἐμοί γ' ὤν.' 'ἀλλὰ διὰ τὰς τέτταρας
δραχμὰς ἀποβάλω' φησί 'τὴν προαίρεσιν;
τὰς οὐλοχύτας φέρε δεῦρο.' 'τοῦτο δ' ἐστὶ τί;'
'κριθαί.' 'τί οὖν, ἀπόπληκτε, περιπλοκὰς λέγεις;'
'πηγὸς πάρεστι;' 'πηγός; οὐχὶ λαικάσει
ἐρεῖς σαφέστερόν θ' ὃ βούλει μοι λέγειν;'
'ἀτάσθαλός γ' εἶ, πρέσβυ' φήσ'· 'ἅλας φέρε.
τοῦτ' ἔστι πηγός. ἀλλὰ δεῖξον χέρνιβα.'
παρῆν. ἔθυεν, ἔλεγεν ἄλλα ῥήματα
τοιαῦθ' ἃ μὰ τὴν γῆν οὐδὲ εἷς ἤκουσεν ἄν,
μίστυλλα, μοίρας, δίπτυχ', ὀβελούς· ὥστε με
τῶν τοῦ Φιλητᾶ λαμβάνοντα βυβλίων
σκοπεῖν ἕκαστα τί δύναται τῶν ῥημάτων·
πλὴν ἱκέτευον αὐτὸν ἤδη μεταβαλεῖν
ἀνθρωπίνως λαλεῖν τε. τὸν δ' οὐδ' ἂν ταχὺ
ἔπεισεν ἡ Πειθὼ μὰ τὴν γῆν οἶδ' ὅτι.

Athenaeus 9, 382c Κόροιβος ὁ Ἠλεῖος μάγειρος ἦν, καὶ οὐχ οὕτως ὠγκύλλετο ἐπὶ τῇ τέχνῃ, ὡς ὁ παρὰ Στράτωνι μάγειρος ἐν

Φοινικίδῃ. περὶ οὗ τοιαῦτα λέγει ὁ μεμισθωμένος κτλ. v. 1—4 med. Athen. 14, 659 b. Philem. 123, ubi cf. quae adnotavimus. v. 34 Eustathius 1476, 48 *τοὺς οὐλοχύτας τῶν τις παλαιῶν κριθὰς ἡρμήνευσεν. εἰπόντος γάρ τινος 'τοὺς οὐλοχύτας φέρε δεῦρο' ἐρωτᾷ τις 'τοῦτο δ' ἐστὶ τί;' ἕτερος δέ τις ἀποκρινόμενος διασαφεῖ ὅτι 'κριθαί.'*

3. *ὧν* A 659] *ὅσ'* o ex ω corr. A 382. *κενὰ* AC 382. 6. *λέγων* K. 8 et 39—47 om. C. 7. *χολᾷς, εἰ τοὺς μέροπας τοὺς σοὺς* Heimsoeth. Comm. crit. XVII. cf. tamen Mein. Anal. Ath. 353. 10. *ἔτι* Dobr.] *ἔστι* A. cf. Cobet. De artific. orat. 14. 11. *οὐδεὶς* P] *οὐδὲ εἷς* AC. 12. *οὐκ οἶδ' ἔγωγε Δαιτυμόν'* K.] *οὐκ οἴομαί γε δαιτυμών* A. 16. *οὐδεὶς*] *οὐδὲ εἷς* AC. 18. *δαιτυμόνα* P] *δαιτυμόνας* AC. *καινὸν* A] *σκαιὸν* P. fortasse *Δαιτυμόνα καινόν τινα.* 19. *σὺ δ'* K.] *οὐδ'* AC. *θύει* A. *θύεις ἄρ' οὐδ' ἐρυσ.* Bothius. 21. *ἆρα* V] *ἄρα.* 22. sic A. *προβάτιον δ', ἔφην ἐγώ.* | *οὐκοῦν, ἔφη, τὰ μῆλα πρόβατ'. οὐ μανθάνω* Dindf. *προβάτιον δ'· οὐκοῦν, ἔφη,* | *τὰ μῆλα πρόβατα. μανθάνεις; οὐ μανθάνω* Dobr. Adv. II 322. *οὔκουν ἔφη* | *τὰ μῆλα πρόβατα; μῆλα πρόβατ'; οὐ μανθάνω* Cobet. N. l. 36. 24. *ἔγωγε τούτων* Casaub. cf. Cobet. *τούτων ἁπάντων* Mein. *οὐδ' οἶδα τούτων* idem in Ath. 26. *οὐκ οὖν, ἔφη, τὰ πρόβατα ὅμηρος* (*ὅμηρον* epit. Hoesch.) *οὐκ οἶσθα λέγοντα. ὁμηρικῶς γὰρ διανοῇ* C. 26. *οἶδας*] *οἶσθα* A. *οἶσθας* Dindf. 27. *βούλοιτ' ὦ* Coraes] *βούλει τω* A. 30. *διανοει* A. *διανοῇ* C. 33. *ἀποβάλω* Dindf.] *ἀποβαλῶ* A. 36. *πηγὸς πάρεστι; σαφέστερον λέγε* mediis omissis C. *λαικάσει* Coraes] *λεκας εἰ* A. *λαικάσει* in A diserte scriptum se vidisse dicit Cobet. N. l. 253. 39. *τοῦτ' ἐστὶ πηγός;* seni tribuit Mein. in Ath. *ἀλλὰ δεῖξον*] *ἀλλ' ὄρεξον* K. cf. Arist. Pac. 1105. Av. 1759. Hom. Od. 15, 312. Plat. Phaed. 117 b. 40. *παρ' ἦν* A. *παρῆν* (*ἡ χέρνιψ*). *ὁ δὲ θύων ἔλεγεν* K. 41. *ἃ μὰ* L] *ἅμα* A. 42. *μίστυλλε* Casaub. 43. *φιλήτα* P] *φίλτα* A. *βυβλίων*] fortasse *βυβλίον.* ac *βιβλίον* etiam Kaibel. 44. *ἕκαστον* Cobet. N. l. 36. 45. *ἱκέτευον* Pors.] *ἱκετεύω γ'* A. *ἤθη* Pors. non feliciter. 46. *οὐδ'* K.] *οὐκ.* '*ne Suada quidem.*' *τάχα* Mein. Anal. Ath. 168. 47. *πείθω* A.

7. *χολᾷς* idem quod *μελαγχολᾷς.* cf. Antiphan. 89, 4. 8. *μέροπες* Atticis sunt avium genus. Aristot. H. an. 9, 13. Plut. Mor. 976 d *οὐδὲν οὕτως εὐχείρωτον ἀνθρώπῳ . . . ὡς . . . μέροψι μέλισσαι.* cf. Aelian. H. an. 8, 6. nisi forte de fabulosis illis *Meropibus* cogitat, de quibus Aelian. V. h. 3, 18. cf. Alexid. *Μεροπίς.* 14. perridicule, tamquam oblivisci potuerit, secum reputat num quem Daetymona norit. 17. *ἠγανάκτησ'* est pers. 3. 19. *ἐρυσίχθονα* interpretantur *bovem aratorem.* Lobeck. Aglaoph. 856 n. dd comparat *σκέπαρνον* (*vellus ovis*), *ἑλκύδριον* (*cadum*), alia (Athen. 3, 99 a). ceterum hoc nomine non usus est Homerus. quid sint *ἐρυσάρματες ἵπποι* intellego, quid sit *βοῦς* vel etiam *σῦς* (Wilam.) *ἐρυσίχθων* nescio: nam nusquam *ἐρύειν* est *sulcare.* fortasse *ἀροσίχθων.* in v. 20 del. *δ'*:

nam verbis *βοῦν εὐρυμέτωπον* interpretatur glossam v. 19. 21. neque *θυσιάζω* verbum est Homericum. *oves* senex confundit cum *malis*. 30. 'Homericisne locutionibus me perdere in animo habes?' 33. *προαίρεσις* est totius vitae ratio atque institutum. [Isocr.] 1, 9 *τὰς τοῦ πατρὸς προαιρέσεις ἀναμνησθεὶς οἰκεῖον καὶ καλὸν ἕξεις παράδειγμα*. [Demosth.] Epist. 3, 10 *οὔτε τῆς μεγαλοψυχίας οὔτε τῆς ἄλλης προαιρέσεως τῆς ὑμετέρας ἀκόλουθον ἂν φανείη*. 3, 18 *ἀναίδεια καὶ προαίρεσις πονηρίας ἐν τῇ πόλει ἰσχύει*. 36. etiam *πηγός* Homeri linguae alienum. 'fortasse alius poetae locum in animo habuit, qui *ἅλα πηγόν*, *marinam aquam concretam*, de sale marino dixerat'. Mein. 35. *περιπλοκάς*, ut Antiphan. 74, 1. 36. *λαικάσει*. cf. Cephisodor. 3, 5 (I 800). 38. *ἀτάσθαλον* coquus senem dicit propter illud obscaenum verbum *λαικάζειν*. 42. Homerus *μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα*. quod a coquo in suum usum translatum non intellegens senex nomen substantivum *τὸ μίστυλλον* dici putat. simillime lusit Martial. 1, 50. *ὀβελίσκους* dicebant Attici. 43. *Philetas*, grammaticus et poeta Cous, Ol. 120 videtur floruisse. Mein. I 427. 8. 527. 45. *ἤδη tandem aliquando*.

ΘΕΟΓΝΗΤΟΣ

Meinek. I 487.

ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ

Suidas *Θεόγνητος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Φάσμα ἢ Φιλάργυρος, Φιλοδέσποτος, Κένταυρος, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς*. hodie apud Athenaeum *Centauri* mentio nulla est.

ΦΑΣΜΑ Η ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ

Cf. quae ad Philemonis *Φάσμα* adnotavimus et Mus. Rhen. XXXXIII 45 sq.

1

ἄνθρωπ', ἀπολεῖς με· τῶν γὰρ ἐκ τῆς ποικίλης
στοᾶς λογαρίων ἀναπεπλησμένος νοσεῖς·
'ἀλλότριόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος ἀνθρώπῳ, πάχνη·
σοφία δ' ἴδιον, κρύσταλλος. οὐδεὶς πώποτε
ταύτην λαβὼν ἀπώλεσ'.' ὦ τάλας ἐγώ,
οἵῳ μ' ὁ δαίμων φιλοσόφῳ συνῴκισεν.
ἐπαρίστερ' ἔμαθες, ὦ πονηρέ, γράμματα·
ἀνατέτροφέν σου τὸν βίον τὰ βυβλία.
πεφιλοσόφηκας γῇ τε κοὐρανῷ λαλῶν,
οἷς οὐδέν ἐστιν ἐπιμελὲς τῶν σῶν λόγων.

Athenaeus 3, 104 b *πρὸς οὓς καὶ Θεόγνητος* (*Θέογνις* C teste Dind.) *ἐν Φάσματι ἢ Φιλαργύρῳ φησὶν ἐκ τούτων* (?) *κτλ.* v. 6—10 Athenaeus 15, 671 b *οἴῳ — συνῴκισεν, κατὰ τὸ Θεογνήτου τοῦ κωμῳδιοποιοῦ Φάσμα, ἐπαρίστερα κτλ.* 2. *νοσεῖς* Grot.] *νοσεῖς ἐρεῖς* A. 3. *πάχνη*, non *πάχνης*, A. 4. *οὐθεὶς* A. 6. *συνῴκησεν* A 671. 7. *πονηρέ* C] *πόνηρε* A utrubique. 8. *ἀνατέτροφέν* G. B. Hirschig. Ann. crit. 32] *ἀντέστροφέν* A 104. *ἀνέστροφέν* A 671. 9. *καὶ οὖν ῶ* A 671. 10. *οὐδέν* C] *οὐθέν* A utrubique. *τῶν* om. A 104 (Bruns). *σῶν* om. C ibid.

3. cf. adesp. 104. 6. Zenob. 5, 35 *οἴῳ μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκαθεῖρξεν· ἐπὶ τῶν δυσανασχετούντων ἐπί τινι δυσχερεῖ πράγματι λέγεται ἡ παροιμία. Κύκλωψ γάρ ἐστι δρᾶμα* Φ ι λ ο ξ έ ν ο υ *τοῦ ποιητοῦ, ἐν ᾧ* Ὀ δ υ σ σ ε ὺ ς *περισχεθεὶς τῷ τοῦ Κύκλωπος σπηλαίῳ λέγει κτλ.* cf. Diogenian. 7, 19. Apostol. 12, 52. Philoxen. 9 Bergk. Philoxenum Cytherium saepe imitati sunt comici. cf. quae ad Antiphanis *Cyclopem* adnotavimus. 8. Antiphont. Tetral. 1 *β* 2 *ἐμοὶ ζῶν ἄνθρωπος* ἀ ν α τ ρ ο π ε ὺ ς *τοῦ βίου ἐγένετο* (Hirschig). Aeschin. 3, 158 *τὸν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν πόλιν ἄρδην ἀνατετροφότα.* Andocid. 1, 31 (*Ἱππόνικος τὸν υἱὸν*) *ἀλιτήριον αὐτῷ ἔτρεφεν, ὃς ἀνατέτροφεν ἐκείνου* τ ὸ ν *πλοῦτον, τὴν σωφροσύνην,* τ ὸ ν *ἄλλον* β ί ο ν *ἅπαντα.* (Cobet. N. l. 127). 9. cf. Eurip. Med. 57. Philem. 79, 1.

ΦΙΛΟΔΕΣΠΟΤΟΣ

Non recte Timostrati fabula cognominis *Φιλοδεσπότης* dicitur Bekker. Anecd. 80, 12. Theognid. 849 *δῆμον φιλοδέσποτον*. Herod. 4, 142 *ἀνδράποδα φιλοδέσποτα* (cf. Poll. 3, 74). Plut. Mor. 491 c *κύων φιλοδέσποτον* (*ἐστίν*). cf. quae ad Sogenis *Φιλοδέσποτον* adnotantur. fallitur Mein. IIII 550 not.

2

ὁ Πανταλέων μὲν αὐτὸς αὐτοὺς τοὺς ξένους
τούς τ' ἀγνοοῦντας αὐτὸν ἐπλάνα, καὶ σχεδὸν
ἀπεκραιπάλα τὰ πλεῖστα τοῦ γελάσαι χάριν,
ἰδίαν τιν' αὑτῷ θέμενος ἀδολεσχίαν.

Athenaeus 14, 616 a *Πανταλέοντος μνημονεύει Θεόγνητος ἐν Φιλοδεσπότῳ κτλ. καὶ Χρύσιππος δ' ὁ φιλόσοφος. . .περὶ τοῦ Πανταλέοντος τάδε γράφει· ὁ δὲ πλάνος Πανταλέων τελευτᾶν μέλλων ἑκάτερον τῶν υἱῶν κατ' ἰδίαν ἐξηπάτησε, φήσας μόνῳ αὐτῷ λέγειν ὅπου κατορωρύχοι τὸ χρυσίον· ὥστε μάτην ὕστερον κοινῇ σκάπτοντας αἰσθέσθαι ἐξηπατημένους.* 1. *αὐτὸς ἀστὸς* Bergk. *αὐτὸς ἀστὸς ὢν ξ.* Herwerd. Obs. crit. 124. 4. *αὑτῷ* Dindf.] *αὐτῷ* A. de *Pantaleonte* cf. praeterea quae ad Theopompi comici fabulam cognominem adnotavimus et Mein. I 241. qui quod I 487 Theognetum de Pan-

taleonte tamquam de mortuo loqui censet, verum forsitan non viderit, siquidem Theopompi fabula ab alio aliquo Pantaleonte nomen accepisse potest.

Praeterea cf. adesp. 132.

ΑΝΤΙΦΩΝ

Boeckh. C. I. I 767 n. 1585 *ποιητὴς καινῆς κωμῳδίας Ἀντιφῶν Ἀθηναῖος. Ἀντιφῶν Ἀθηναῖος ὑποκριτὴς καινῆς κωμῳδίας.* Mein. I 489. cf. etiam Mein. I 314 sq. tituli C. I. 1583—1585 sunt Boeotici Olympiadis Boeckhio auctore circiter 145. recensentur ei qui Museis a Thespiensibus in Helicone celebratis (Paus. 9, 31, 3) vicerant.

ΒΙΟΤΤΟΣ

ΑΓΝΟΩΝ ΠΟΙΗΤΗΣ

U. Koehler. I. A. n. 975 v 7. 13 *ἐπὶ Μνησιθέου . . . Βίοττος Ἀγνοοῦντι. ὑπε(κρίνετο) Δάμων* et III 15. 21 *ἐπὶ Ξενοκλέους . . . Βίοττος Ποητεῖ. ὑπε. Δάμων.* haec fabula cum acta sit 'non ante annum 168' (Koehler), Biottum fuisse novissimae comoediae poetam constat. fuit etiam tragicus *Βίοτος* (Stob. Floril. 78, 3 A). Nauck. Tr. gr. fr. p. 642.

ΤΙΜΟΞΕΝΟΣ

ΣΥΓΚΡΥΠΤΩΝ

U. Koehler. I. A. n. 975 v 7. 15 *ἐπὶ Μνησιθέου . . . Τιμόξενος Συνκρύπτον[τι]. ὑπε. Καλλ:κράτης.*

ΦΙΛΟΚΛΗΣ

ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΣ

U. Koehler. I. A. n. 975 v 7. 9 *ἐπὶ Μνησιθέου . . . Φιλοκλῆς Τραυματίᾳ. ὑπε. Καλλικράτης. Τραυματίαν* scripserunt etiam Antiphanes et Alexis.

ΧΑΙΡΙΩΝ

ΑΥΤΟΥ ΚΑΤΑΨΕΥΔΟΜΕΝΟΣ

U. Koehler. I. A. n. 975 v 7. 11 *ἐπὶ Μνησιθέου . . . Χαιρίων Αὐτοῦ καταψευδομέ[νῳ]. ὑπε. Δάμων. Καταψευδόμενος* fuit Alexidis, Philemonis, Menandri, Sosipatri

COMICORUM
INCERTAE AETATIS
FRAGMENTA

Digitized by Google

ΑΘΗΝΙΩΝ

Meinek. I 489. 90. Ἀθηνικῶντα rectius dici conl. Boeckh. C. I. II 201, 16, ubi plus semel Ἀθηνικῶν Θεοφάνου Chius nominatur, in Zimmerm. Ephem. phil. 1839 contendit G. Dindorfius. similia sunt Ἀπελλικῶν, Κιλλικῶν. prioris nominis casus genetivus semper Ἀπελλικῶντος Strab. 13, 609 sq. rerum scriptor Ἀθηνακῶν ὁ τὰ Σαμοθρᾴκια γράψας est Herodian. I 30, 2. II 915, 11. non minus Ἀθηνίων quam Ἀθηνικῶν et Ἀθηνακῶν probatur H. Iacobio Mein. V xxi. Schol. Apollon. 1, 917 (Lob. Agl. 1220), ubi Laurentianus Ἀθηνίων. cf. etiam Lehrs. Mus. Rhen. II 348. C. Keil. Anal. 232. Lobeck. Pathol. prol. 317.

ΣΑΜΟΘΡΑΙΚΕΣ

1

οὐκ οἶσθ' ὅτι πάντων ἡ μαγειρικὴ τέχνη
πρὸς εὐσέβειαν πλεῖστα προενήνεχθ' ὅλως;
Β. τοιοῦτόν ἐστι τοῦτο; Α. πάνυ γε, βάρβαρε.
τοῦ θηριώδους καὶ παρασπόνδου βίου
ἡμᾶς γὰρ ἀπολύσασα καὶ τῆς δυσχεροῦς
ἀλληλοφαγίας, ἤγαγ' εἰς τάξιν τινά,
καὶ τουτονὶ περιῆψεν ὃν νυνὶ βίον
ζῶμεν. Β. τίνα τρόπον; Α. πρόσεχε, κἀγώ σοι φράσω.
ἀλληλοφαγίας καὶ κακῶν ὄντων συχνῶν,
γενόμενος ἄνθρωπός τις οὐκ ἀβέλτερος
θύσας ἱερεῖον πρῶτος ὤπτησεν κρέας.
ὡς δ' ἦν τὸ κρέας ἥδιον ἀνθρώπου κρεῶν,
αὑτοὺς μὲν οὐκ ἐμασῶντο, τὰ δὲ βοσκήματα
θύοντες ὤπτων. ὡς δ' ἅπαξ τῆς ἡδονῆς
ἐμπειρίαν τιν' ἔλαβον, ἀρχῆς γενομένης,
ἐπὶ πλεῖον ηὖξον τὴν μαγειρικὴν τέχνην.
ὅθεν ἔτι καὶ νῦν τῶν πρότερον μεμνημένοι

τὰ σπλάγχνα τοῖς θεοῖσιν ὀπτῶσιν φλογὶ
ἅλας οὐ προσάγοντες· οὐ γὰρ ἦσαν οὐδέπω
εἰς τὴν τοιαύτην χρῆσιν ἐξευρημένοι.
ὡς δ' ἤρεσ' αὐτοῖς ὕστερον, καὶ τοὺς ἅλας
προσάγουσιν ἤδη τῶν ἱερῶν γεγραμμένων
τὰ πάτρια διατηροῦντες, ἅπερ ἡμῖν μόνα
ἅπασιν ἀρχὴ γέγονε τῆς σωτηρίας,
τὸ προσφιλοτεχνεῖν διά τε τῶν ἡδυσμάτων
ἐπὶ πλεῖον αὔξειν τὴν μαγειρικὴν τέχνην.
Β. καινὸς πάρεστιν οὑτοσὶ Παλαίφατος.
Α. μετὰ ταῦτα γαστρίον τις ὠνθυλευμένον
προϊόντος εἰσηνέγκατ' ἤδη τοῦ χρόνου·
ἐρίφιον ἐτακέρωσε, πνικτῷ διέλαβεν
περικομματίῳ, διεγίγγρασ' ὑποκρούσας γλυκεῖ,
ἰχθὺν παρεισεκύκλησεν οὐδ' ὁρώμενον,
λάχανον, τάριχος, πουλύποδας, χόνδρον, μέλι.
ὡς πολὺ δὲ διὰ τὰς ἡδονὰς ἃς νῦν λέγω
ἀπεῖχ' ἕκαστος τοῦ φαγεῖν ἂν ἔτι νεκροῦ,
αὐτοῖς ἅπαντες ἠξίουν συζῆν, ὄχλος
ἠθροίζετ', ἐγένονθ' αἱ πόλεις, οἰκούμεναι
διὰ τὴν τέχνην, ὅπερ εἶπα, τὴν μαγειρικήν.
Β. ἄνθρωπε, χαῖρε· περὶ πόδ' εἶ τῷ δεσπότῃ.
Α. καταρχόμεθ' ἡμεῖς οἱ μάγειροι, θύομεν,
σπονδὰς ποιοῦμεν, τῷ μάλιστα τοὺς θεοὺς
ἡμῖν ὑπακούειν διὰ τὸ ταῦθ' εὑρηκέναι
τὰ μάλιστα συντείνοντα πρὸς τὸ ζῆν καλῶς.
Β. ὑπὲρ εὐσεβείας οὖν ἀφεὶς παῦσαι λέγων,
ἥμαρτον· ἀλλὰ δεῦρο σὺ ξυνείσιθι
ἐμοί, τά τ' ἔνδον εὐτρεπῆ ποίει λαβών.

Athenaeus 14, 660e οὐκ ἀπεικότως καὶ Ἀθηνίων ἐν Σαμόθραξιν, ὥς φησιν Ἰόβας, μάγειρον εἰσάγει φυσιολογοῦντα διὰ τούτων κτλ. v. 27 καινὸς οὑτοσὶ Παλαίφατος Eustathius 1859, 45.

2. προενήνεχθ' K.] προσενήνεχθ'. 3. scrib. πάνυ γε· βαρβάρου καὶ θηριώδους κτλ. 11. θύσας P mrg.] ἔθυσ' A. κρέας Porson. Toup. Emend. III 474] κρέα A. 12. ὡς Casaub.] ἴσως A. 13. αὐτοὺς A. εἰτ (suprascr. θ) αὐτοὺς C. αὐτοὺς ἔτ' οὐκ Mein. Anal. Ath. 319. 16. iure Bothius offendit in similitudine versuum 16 et 26. scilicet post v. 15 pro ea quam poeta scripsit apodosi

casu aliquo amissa v. 26 leviter inmutatus insertus fuit. atque etiam in v. 23—25 nonnihil turbatum est. ηὖξον Dindf.] τινηυξον A. τινὲς ηὖξον C. 'apertum est τιν' ex praeced. versu inrepsisse'. Mein. 21. ἤρεσεν C. αὐτοῖς] τοῖς Mein. 22. προσάγου καὶ ἐπάγει καινὸς γὰρ — παλαίφατος (27) om. 28—46 C. in altera versus parte scribendum τῶν ἱερῶν ἐράνων μόνων τὰ π. διατ., ὅπερ ἡμῖν ἅμα (nam μόνα ex v. praec. ortum) ἐν ἅπασιν κτλ. 24. γέγονεν A. 27. πάρεστιν Mein.] γάρ ἐστιν. 30. ἐρίφιον Dobr.] ἀκριβῶς ἐρίφιον A. πνικτῷ διέλαβεν περικομματίῳ, διεγ. Mein. in Ath. πνικτὸν διέλαβεν, περικομματίῳ διεγ. κτλ. Porson. Miscell. 247. 31. διεγίγγρασ' Dobr.] διεπίγγρας A. ὑποκρούσας quid sibi velit nescio. 32. οὐδ' ὁρώμενον] εὖ κεχρωσμένον K. cf. Antiphan. 217, 11 *(schön gebräunt)*. 33. πουλύποδας K.] πολυτελές. cf. Anaxandr. 30. 34. δὲ add. Mein. 37. ἐγένονθ', non ἐγένοντό θ' A. 39. περὶ πόδ' etiam A. inter v. 39 et 40 plura videntur excidisse. 40. ἀπαρχόμεθ' Mein. Anal. Ath. 320. 42. ταῦθ' εἰρηκέναι (sic) A. 44. ἀφεὶς Iacobs. Add. Ath. 345] ἄφες A. σαφές Both. ἅλις Naber. Mnem. nov. VIII 433. ἥμαρτον priori personae addit (παῦσαι λέγων· ἥμαρτον) Cobet. N. l. 25. 45. σὺ ξυνείσιθι | ἐμοί Dobr.] συνέσθιε μοι (sic) A. νῦν ξυνείσιθι Cob. 44—46 uni servo continuavit K.

'cum servo conloquitur coquus, quem ille conducere a domino iussus erat'. Mein. scaena est (cf. 45. 6) ante domum eri. 2. προφέρεσθαι, i. e. *crescere, proficere,* apud posteriores aetate scriptores haud raro invenitur, inprimis apud Plutarchum. 6. 'imitatur tragicos mansuetioris vitae initia exponentes'. Mein. 19. 'nullum hoc disertius testimonium a salis usu abstinuisse Graecos in sacris faciendis' Mein., in hac re a Romanis dissentientes. 20. i. e. 'ad cibos condiendos'. Mein. 22. ἔρανος genus erat conviviorum tunc cum maxime usitatum. quod quamquam fere profanum erat, tamen cum cultu deorum saepe coniungebatur. recte igitur addidit ἱερῶν. in privatis et profanis epulis salis usum dicit concessum esse et in sacris tantum modo pristinum morem mansisse. 27. *Palaephato* coquum comparat ut incredibilia narrantem et ad *priscorum hominum* mores pertinentia. 30. πνικτῷ διέλαβεν '*suffocata carne dispescuit*'. Mein. 31. i. e. tam mollia et delicata fecit quam erant μέλη γιγγραντά Axionic. 3, 3. γλυκεῖ, i. e. οἴνῳ. 36. '*sociare vitam libuit*'. Grot. 39. cf. Plat. com. 129. 197. 41. σπονδὰς ποιοῦμεν. cf. Antiphan. 152, 3. Menand. 273. 44. servus 'ut se expediat ὑπὲρ εὐσεβείας οὖν σαφές inquit et quia antea addubitaverat, παῦσαι λέγων, ἥμαρτον addit'· 'satis verborum, inquit: *nunc* (δεῦρο νῦν) mecum ingredere domum et cenam intus para'. Cobet. N. l. 25.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Meinek. I 487 sq.

[ΑΙΠΟΛΟΙ]

Cf. quae adnotavimus ad Alexid. 8.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ

1

ἰδοὺ κάτοπτρον· εἰπέ μοι, τούτῳ τί χρῇ;

Schol. Ven. Hom. Il. 1, 216 *ἀπὸ τοῦ χρῶμαι τὸ δεύτερον τῆς κοινῆς διαλέκτου ἐστὶ χρᾷ ἰωνικῶς. ἀττικὸν δὲ χρῇ, ὡς εἴρηται Ἀλεξάνδρῳ ἐν Διονύσῳ κτλ.* Cramer. Anecd. Par. III 275, 30 *ὡς εἴρηται Ἀλεξάνδρῳ ἐν Διονυσίῳ κτλ. τούτῳ τί χρῇ* G. Herm. El. d. metr. 145] *τί χρὴ τοῦτο* Schol. Hom. *τί τούτων χρή* Cram. Anecd. — videtur Bacchum perinde atque Aristophanes in *Ranis* et Aeschylus in *Edonis* muliebriter vestitum in scaenam induxisse. ac cf. Arist. Thesm. 140.

ΕΛΕΝΗ

Scripserunt *Helenam* etiam Anaxandrides et Alexis. Mein. I 370. 488.

2

εὐορκησία

Ἀλέξανδρος Ἑλένῃ. Bekker. Anecd. 96, 33. *ευορκισια* cod.

ΠΟΤΟΣ

3

εἰς αὔριόν με δεῖ λαβεῖν αὐλητρίδα·
τραπεζοποιόν, δημιουργὸν λήψομαι·
ἐπὶ τοῦτ᾽ ἀπέστειλ᾽ ἐξ ἀγροῦ μ᾽ ὁ δεσπότης.

Athenaeus 4, 170e *Ἰόβας ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς Ὁμοιότησι τὸν αὐτὸν εἶναί φησι τραπεζοκόμον καὶ τὸν ὑπὸ Ῥωμαίων καλούμενον στρούκτωρα, παρατιθέμενος ἐκ δράματος Ἀλεξάνδρου ᾧ ἐπιγραφὴ Πότος κτλ.* 2. cf. Antiphan. 152. 225. Philem. 61. Menand. 518, 12. Pollux 3, 41 *ἡ τὰ πέμματα (τὰ εἰς τὸν γάμον) μάττουσα καὶ τὰ περὶ τὰς θυσίας διοικουμένη δημιουργός, ὁ δὲ πάντων τῶν περὶ τὴν ἑστίασιν ἐπιμελούμενος τραπεζοποιός.* 6, 13 *ὁ φροντίζων τῆς ὑπηρεσίας ἁπάσης τραπεζοποιός.*

ΤΙΤΙΓΟΝΙΟΝ

Meretricis nomen esse tenui voce praeditae arbitratur Mein. cf. I 346. Eustathius 229, 28 *ἐκ τοῦ τιτίζειν . . . τιτιγόνιον, ζωΰφιον παρὰ τῷ αὐτῷ* (*Αἰλίῳ Διονυσίῳ*) *ὅμοιον τέττιγι.* cf. Etym. m. 760, 47. et 396, 1 *τὸν μέγιστον τέττιγα ἀχέταν καλοῦσιν οἱ παλαιοὶ κατὰ Παυσανίαν, κερκώπην δὲ τὸ ἐλάχιστον τεττίγιον . . . τὸ δὲ μετὰ τοῦτο τιτιγόνιον, ἴσως παρὰ τὸ τιτίζειν.* Plin. N. h. 11, 92 (cicadae) *quae canunt vocantur achetae et quae minores ex his sunt tettigonia* (titigonia). 'est deminutivum a voc. *τιτιγών*, ut *ὀλολυγών* ab *ὀλολύζω*'. L. Dindf. Photius 587, 21 *τιγόνιον· ἐπὶ νηπίου τίθεται.* 592, 11 *τιττιγόνιον* (*γ* ex emend. add.) *ὅμοιον τέττιγι.* cf. Epilyc. 4. Hesych. *ἠτιγόνιον* (i. e. *τιτιγ.*)*· τέττιγι ὅμοιον. καὶ ὁ κέρκωψ.* et *τιγόνιον ἢ τεττιγόνιον· εἶδός τι τεττίγων Ἀριστοτέλει.* 'De n. an. 4, 7. 5, 30.' Soping. in indice Aristoteleo non repperi neque *τιγ.* neque *τιτιγ.*

4

προχύτης

Athenaeus 11, 496c *εἶδος ἐκπώματος . . . Φιλητᾶς δ' ἐν Ἀτάκτοις ἀγγεῖον ξύλινον, ἀφ' οὗ τοὺς ἀγροίκους πίνειν. μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ἀλέξανδρος ἐν τιγονι* (sic A). om. C.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

5

ταμιεῖον ἀρετῆς ἐστι γενναία γυνή.

Stobaeus Floril. 67, 12 *Ἀλεξάνδρου* A. Clemens Alex. Paed. 3, 11, 67 (om. poetae nomine) *συλλήβδην γοῦν ταμιεῖον ἀρετῆς ἐστιν ἀνδρεία γυνή, ἥτις σῖτα ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγεν.* monost. 505 *ταμιεῖον ἀνθρώποισι σωφροσύνη μόνη*, ubi *τ. ἀρετῆς ἐστιν ἡ σώφρων γυνή* Mein. — Euripidis esse ex *Alexandro* putabat Gaisford.

6

ἦσαν ἄνθρωποι δὲ πέντε καὶ γυναῖκες τέτταρες.

Schol. Aristoph. Thesm. 682 *γυναιξὶ καὶ βροτοῖς· γελοίως εἶπεν, ὡς Ἀλεξανδ.* (sic) *κτλ. πέπαικται οὖν τοῦτο ὡς ἐν κωμῳδίᾳ.* — *δὲ* add. Mein. *τέτταρες* Mein.] *τρεῖς.* fortasse *τρεῖς ἐκεῖ. Ἀλεξανδ.* Lobeckius Pathol. prol. 25 n. 14 interpretatur *Ἀλεξανδρεῖς*, Alexandrinos ita locutos esse docens conl. Esdr. 9, 40. Alex. Trall. IIII 233 Basil.

7

Schol. Aristoph. Ran. 840 *ὅτι λαχανοπώλιδος υἱὸς ἦν Κλειτοῦς ὁ Εὐριπίδης Ἀλέξανδρός φησι.* ad comicum num recte haec referantur dubitat Meinekius (I 488).

8

Append. proverb. 4, 77 *συμβαλούμενος· κατ' ἔλλειψιν καὶ αὕτη. ἐνδεῖ γὰρ εἰς ἔρωτα. μέμνηται ταύτης Ἀλέξανδρος* (*Ἀναξανδρίδης* Bernhardy Jahrb. f. wissensch. Krit. 1837, 178). Athen. 15, 692d (ind. Mein.) *συμβαλοῦμαί τι μέλος ὑμῖν εἰς ἔρωτα, κατὰ τὸν Κυθήριον ποιητήν. Cyclopis* exordium esse arbitratur Bergk. adparet Philoxeni locutione comicum usum et scribendum esse *συμβαλοῦμαί σοι μέλος* (*συμβαλοῦμαι μέλος* Mein.). Plat. Symp. 185c *ταῦτά σοι ... περὶ Ἔρωτος συμβάλλομαι.* Dionys. Hal. Comp. verb. 1 *συμβάλλομαί σοι μέρος* (*μέλος* Mein.) *εἰς τὸν ἔρωτα τὸ περὶ συνθέσεως ὀνομάτων.*

9

θόλος

οἴκημα στρογγυλοειδὲς . . . οὕτως Ἀλέξανδρος. Zonaras 1047. Alexandrum Aphrodisiensem dici censet Tittmannus. — significari videtur prytaneum.

adparet omnia Alexandri fragmenta admodum dubia esse.

ΔΕΞΙΚΡΑΤΗΣ

Meinek. I 492.

ΥΦ ΕΑΥΤΩΝ ΠΛΑΝΩΜΕΝΟΙ

1

εἰ δὲ μεθύω καὶ χιόνα πίνω καὶ μύρον
ἐπίσταμ' ὅτι κράτιστον Αἴγυπτος ποιεῖ —

Athenaeus 3, 124b *Δεξικράτης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὑφ' ἑαυτῶν πλανώμενοί φησιν κτλ.* 1. *εἰ δὲ*] *ἰδὲ* Porson. *ἤδη* Dindf. *τί δέ* Mein. sed nihil mutandum: deest apodosis *τί σοι διαφέρει τοῦτο;* (Mein.) vel tale aliquid. 2. *ἐπίσταμ' ὅτι* Mein.] *ἐπὶ στόματι* A. cf. Cobet. N. l. 704 extr. Xen. Mem. 2, 1, 30 *ἵνα ἡδέως πίῃς . . . τοῦ θέρους χιόνα περιθέουσα ζητεῖς.* cf. Euthycl. 1. de unguento *Aegyptio* Plat. com. 69, 7.

ΔΗΜΟΝΙΚΟΣ

Meinek. I 492.

ΑΧΕΛΩΙΟΣ

1

ἐσπουδάκει δ' ἕκαστος, ὡς ἂν ἑστιῶν
ἅμα τ' ὀξύπεινον ἄνδρα καὶ Βοιώτιον·
τὸ γοῦν κατὰ χειρὸς περιέγραψ' εἴπας, ὅτι
μετὰ δεῖπνον αὐτῷ τοῦτο γίνεται λαβεῖν.

Athenaeus 9, 410d *Πολέμων ἐν ἕκτῳ τῶν πρὸς Ἀντίγονον καὶ Ἀδαῖον περὶ τῆς διαφορᾶς λέγει τοῦ κατὰ χειρὸς πρὸς τὸ νίψασθαι. Δημόνικος δ' ἐν τῷ Ἀχελωνιῳ* (sic A) *τό* (*τε* add Mein.) *πρὸ τοῦ δείπνου* (*καὶ τὸ μετὰ τὸ δεῖπνον* add. Mein.) *κατὰ χειρός φησι διὰ τούτων κτλ.* Demonici eclogam om. C. 1. *ἑστιῶν* Casaub.] *ἐσθίων* A. 3. *περιέγραψ' εἴπας* Cobet. N. l. 2] *περιγράφει πᾶς* A. 'perspicuum est *ὅτι Ἡρακλῆς ξενίζεται*, qui morae inpatiens *τὸ κατὰ χειρός* ante cenam ut inutile *περιέγραψ' εἴπας ὅτι κτλ. εἶπα* et imper. *εἶπον, εἶπαι, εἴπας* apud sequiores tritissima sunt'. Cobet. *περιγράφειν* est *tollere, omittere* (Mein.), pro quo Attici vetustiores fere *διαγράφειν* dicebant. cf. Ruhnken. Tim. 81. 2. 3. — Herculis cum Acheloo certamen fabulae argumentum videtur fuisse.

ΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΣ

Cf. *Τιμόστρατος*, fr. 2.

ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ

Meinek. I 492.

ΜΕΤΟΙΚΙΖΟΜΕΝΟΣ

Cf. quae ad Alexidis *Εἰσοικιζόμενον* adnotavimus.

1

φέρειν τὸν οἶνον

ἐπὶ τοῦ νήφειν. Διόφαντος Μετοικιζομένῳ. Bekker. Anecd. 115, 31.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

Meinek. I 492.

ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΗ

Suidas *Εὐάγγελος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Ἀνακαλυπτόμενος, ὡς Ἀθήναιος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς.* videtur erravisse. cf. quae ad Philemonis *Ἀνακαλύπτοντα* adnotantur.

1

τέτταρας . . τραπέζας τῶν γυναικῶν εἶπά σοι,
ἓξ δὲ τῶν ἀνδρῶν, τὸ δεῖπνον δ' ἐντελὲς καὶ μηδενὶ
ἐλλιπές. λαμπροὺς γενέσθαι βουλόμεσθα τοὺς γάμους.
οὐ παρ' ἑτέρου δεῖ πυθέσθαι, πάντα δ' αὐτόπτης ἐρῶ.
τῶν μὲν ἐλαῶν ἄφελε . . πάνθ' ὅσ' ἂν βούλῃ γένη.
εἰς δὲ τὰ κρέα μόσχον ἔλαβες, δέλφακας, χοίρους, λαγώς.
A. ὡς ἀλαζὼν ὁ κατάρατος. B. θρῖα, τυρόν, ἐγχύτους.
A. παῖ Δρόμων. B. κάνδυλον, ᾠά τ', ἀμύλιον . . . .
τὸ πέρας, ὕψος τῆς τραπέζης πήχεών ἐστιν τριῶν,
ὥστε τὸν δειπνοῦντ' ἐπαίρειν, ἄν τι βούληται λαβεῖν.

Athenaeus 14, 644cd *ἐγχύτων δὲ πλακούντων μνημονεύει . . . Εὐάγγελος ἐν Ἀνακαλυπτομένῃ* (*ἀκαλυπτομένῃ* A) *κτλ.* om. eclogam C. 1. *ποιεῖν* suppl. Mein. *εἶπά σοι* Schweigh.] *εἶπας οἱ* (sic) A. 2. *τὸ δεῖπνον δ'* Dindf.] *τὸ δὲ δεῖπνον* A. *μηδενὶ* Fiorillo] *μηδὲν* A. *μηδενὸς* Mein. 3. *ἐλλειπές* A. *γίνεσθαι* A. 4. 5. *ἐρῶ.* | *τῶν*] *ἐρωτῶν* A. 5. 'fortasse *τῶν ἐλαῶν μὲν γὰρ ἄφελε*' Dindf. *ὅσ' ἂν βούλῃ* (vel *ὁπόσα βούλει*) Dindf.] *ὅσα βούλει* A. *τῶν μὲν ἄλλων ἄφελε πάντων ὅσα γε βούλει, νὴ Δία* (vel *πάνθ' ὅσ' ἂν θέλῃς γε, νὴ Δία*) Herwerd. Obs. crit. 113. *τῶν μὲν ἔνδον ἄφελε πάντων πάνθ' ὅσ' ἂν βούλῃ γένη* K. 6. *δέλφακας* B] *δέλφακα* A. *λαγώς* Schweigh.] *λαγωούς* A. 8. fortasse *κάνδαυλον.* cf. Nicostr. 17. in exitu A. *παῖ, παῖ Δρόμων* suppl. Mein. sed etiam deminutivum *ἀμύλιον* parum aptum videtur. 9. *ἐστι* A. *ἔστω* Dalecamp. *ἔσται* Both. 10. *ἐπαίρεσθ'* Mein.

conloquitur erus nuptias adparans cum coquo, praesente etiam huius famulo. 5. *ἔνδον*: nam eis quae in foro coquus emerat opponuntur quae *domi* ad cibos parandos adservari solent. cf. Alexid. 127, 4. 191. Diphil. 18. *γένη*, ut Alexid. 261, 3. Henioch. 3, 1. Timocl. 3. Diphil. 44, 2. Hegesipp. 1, 10. 9. *τὸ πέρας*, ut Alexid. 261, 13. Apollodor. com. 13, 13. cum eis quae sequuntur Toeppelius (Progr. Neobr. 1857, 18) comparat Plaut. Menaechm. 1, 1, 24 *ceriális cenas dát: ita mensas éxstruit, tantás struices cóncinnat patinárias: standúmst in lecto, sí quid de*

summo pelas. 10. verbi *ἐπαίρειν* intransitive usurpati certa exempla desidero, etsi *ἀπαίρειν* saepissime sic ponitur.

ΕΥΜΗΔΗΣ

U. Koehler. I. A. 977 q 5 *Εὐμήδη[ς]*. 'aetas poetae incerta est'. Koehlerus, qui comicum dici arbitratur. G. Kaibel. Ind. Rost. aest. 1883, 8.

ΣΦΑΤΤΟΜΕΝΟΣ

Σφαττομένην scripsit Apollodorus Carystius.

1

Athenaeus 15, 698f *Εὐμήδης ἐν Σφαττομένῳ . . . ηγουμενην δε.υκνον εἰστοπρόσθιδών.* sic R. Schoellius (Herm. IIII 166 sq.) litteras partim mutilatas partim prorsus obscuras explicavit. cf. quae Kaibelius de illis verbis disputavit in Ind. lect. Rost. aest. 1883 p. 8.

ΘΟΥΓΕΝΙΔΗΣ

Meinek. I 499.

ΔΙΚΑΣΤΑΙ

1

τριαχθῆναι

λέγουσιν οἱ παλαιστριτικοὶ ἀντὶ τοῦ τρὶς πεσεῖν, ἢ τὸ τρὶς τροχάσαντα (Photius cum AVSuid. *στοχάσαντα*) *νικηθῆναι, στάδιον, δίαυλον, δόλιχον. οὕτως Θουγενίδης ἐν Δικασταῖς.* Photius 600, 1. Suidas *τριαχθῆναι.* similiter omisso Thugenidis testimonio Bekker. Anecd. 114, 22, ubi post *δίαυλον* excidit *δόλιχον*, et Etym. m. 765, 39 (*πρὶν στοχάσαντα* pro *τρὶς τροχ.*). Zonaras 1751 *τριαχθῆναι· ἀντὶ τοῦ τρὶς πεσεῖν.* cf. Blomfield. Gloss. Aesch. Ag. 165.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

2

ᾔτησεν εἰς ὀψώνιον τριώβολον.

Pollux 6, 38 *Θουγενίδης ἔφη κτλ.*

3

μὴ νόμισον

ἀντὶ τοῦ μὴ νομίσῃς· οὕτω Θουκυδίδης. Photius 267, 8 et Suidas. Bekker. Anecd. 107, 30 *μὴ νόμισον· ἀντὶ τοῦ μὴ νομίσῃς.* —

Θουκυδίδης Phot. *Θαγενίδης* Suid. *Θουγενίδης* Piers. Moer. p. 334. cf. Porson. Eur. Hec. 1174. eadem syntaxi Arist. Thesm. 870 *μὴ ψεῦσον.*

4

Λειβηθρίων ἀνοητότεροι

Zonaras 1294 *Λειβήθριοι· ἔθνος μωρόν, ἀπὸ τόπου Λείβηθρα καλουμένου, ἐν ᾧ κατοικοῦσιν ἀνόητοι ἄνθρωποι. Θουκυδίδης κτλ.* Cramer. Anecd. Par. IIII 148, 28 *Λείβηρα* (sic) *τόπος ἐν ᾧ κατοικοῦσιν ἀνόητοι ἄνθρωποι. Θουκυδίδης κτλ.* — *ἀνοητότεροι*] *ἀμουσότεροι* 'Lex. reg. ms., quod ad Hesych. *Λείβηθρον* excitavit Alberti'. Tittm. *Θουκυδίδης*] *Θουγενίδης* Schaefer. Tittm. CXLVI. Zenob. 1, 79 *ἀμουσότερος Λειβηθρίων . . . Λειβήθριοι ἔθνος Πιερικόν ἐστι . . . λέγονται δὲ ἀμουσότατοι εἶναι, ἐπειδὴ παρ' αὐτοῖς ὁ τοῦ Ὀρφέως ἐγένετο θάνατος,* ubi cf. editor. Diogenian. 2, 26 (Vind. 1, 37). 7, 14. Apostol. 2, 67. 10, 50. adesp. 1572.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΟΝ

5

ἀνέσπακεν

Θουκυδίδης. ἀνεύρηκεν, εἴληφεν. Suidas. *Θουγενίδης* Mein. Thucydidis locum reperiri posse negat Duker. Thucyd. 6, 100. cf. Menand. 429.

ΚΑΛΛΙΠΠΟΣ

Meinek. I 490.

Pro *Κάλλιππος*, ignoto etiam tunc comici poetae nomine, apud Athen. 15, 668c Porsonus *καὶ Ἵππαρχος.* sed tantus est comicorum nostris demum temporibus in lucem cognitionemque redeuntium numerus, ut etiam Callippus inter eos fuisse possit.

ΠΑΝΝΥΧΙΣ

Cf. quae ad Hipparchi fabulam cognominem adnotantur.

1

ὁ διαγρυπνήσας πυραμοῦντα λήψεται
τὰ κοττάβια καὶ τῶν παρουσῶν ἣν
θέλει φιλήσει.

Athenaeus 15, 668c *ἦν δέ τι καὶ ἄλλο κοτταβίων εἶδος προτιθέμενον ἐν ταῖς παννυχίσιν, οὗ μνημονεύει Κάλλιππος* (*κάλλιπος* A) *ἐν Παννυχίδι διὰ τούτων κτλ.* 1. *διαγρυπνήσας* Porson.] *δ' ἀγρυπνήσας τὸν* A. 2. *κοττάβια* etiam A. *ἥντιν' ἂν* (*θέλῃ*) Mein. monens

etiam dimetros restitui posse in ed. min. (eiecto quod interpolatum esse putat *πυραμοῦντα*) *ὁ διαγρ. λήψεται | τὰ κ. καὶ τῶν παρου-| σῶν ἣν θ. φ.* mihi probabilius videtur scribere *ὁ δ. πυραμοῦν-| τα λήψεται καὶ τῶν παρου-| σῶν κτλ.* nam *τὰ κοττάβια* interpretationis causa videntur adiecta esse ad *πυραμοῦντα.*

Schol. Pind. Ol. 9, 1 *ὁ πυραμοῦς εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἑφθοῦ καὶ πυρῶν πεφρυγμένων· ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἆθλα τοῖς διαγρυπνηταῖς.* Athen. 14, 647bc (*Ἰατροκλῆς τὸν πυραμοῦντα διαφέρειν λέγει*) *τῆς πυραμίδος καλουμένης. γίνεσθαι γὰρ ταύτην ἐκ πυρῶν πεφωσμένων καὶ μέλιτι δεδευμένων. αὗται δὲ ἆθλα τίθενται ταῖς παννυχίσι τῷ διαγρυπνήσαντι.* neque neglegendum testimonium Etym. m. 533, 21 (*ἐν τοῖς κοττάβοις*) *ἆθλα οἱ νικῶντες ἐλάμβανον πλακουντίσκους, πυραμοῦντας καὶ σησαμοῦντας, ἅπερ κοττάβια ἔλεγον.*

ΑΔΗΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

2

δευτερίας

κάλλιπος. οἶνος εὐτελής. Hesychius. *Κάλλιππος* Mein. — de *δευτερίᾳ* cf. Nicophont. 20.

ΚΡΩΒΥΛΟΣ

Meinek. I 475. 490. 1.

ΑΠΑΓΧΟΜΕΝΟΣ

1

παράσιτον αὐτόσιτον· αὐτὸν γοῦν τρέφων
τὰ πλεῖστα συνερανιστὸς εἶ τῷ δεσπότῃ.

Athenaeus 6, 248b *αὐτόσιτον εἴρηκε Κρώβυλος ἐν Ἀπαγχομένῳ κτλ.* idem 2, 47e *αὐτόσιτον* (*εἴρηκε*) *Κρώβυλος· παράσιτον αὐτόσιτον.* 2. *συνερανιστὸς* Porson.] *συνερανιστής* AC. Hesych. *αὐτόσιτον· τὸν ἑαυτὸν τρέφοντα. ἢ τὸν σὺν ἑτέρῳ δειπνοῦντα καὶ ἑαυτῷ φέροντα τὰ ἐπιτήδεια πρὸς τὸ δεῖπνον.* Bekker. Anecd. 466, 12 *αὐτόσιτος· ὁ οἰκόσιτος.* ceterum quod Porsonus metri causa restituit quid sit ego quidem nescio.

2

καὶ σκάφην λαβών τινα
τῶν ἐσχαριτῶν τῶν καθαρῶν

Athenaeus 3, 109cd *τούτου* (*ἄρτου ἐσχαρίτου*) *μνημονεύει... Κρώβυλος ἐν Ἀπαγχομένῳ κτλ.* cf. Antidot. 3.

ΑΠΟΛΕΙΠΟΥΣΑ

3

τὸ γὰρ ἐνδελεχῶς μεθύειν τίν' ἡδονὴν ἔχει,
ἀποστεροῦντα ζῶνθ' ἑαυτὸν τοῦ φρονεῖν,
ὃ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔσχεν ἡ φύσις;

Athenaeus 10, 429d *τὸ ἐνδελεχῶς μεθύειν, φησὶ Κρώβυλος ἐν Ἀπολειπούσῃ* (sic A), *τίν' ἡδονὴν κτλ.* idem 443f (om. C) *Κρώβυλος ἐν Ἀπολιπούσῃ* (sic A) *κτλ.* 1. *ἔχειν* A 443. 2. *σωφρονεῖν* AC 429. *ἀποστεροῦνθ' ἑκόνθ'* Naber. Mnem. nov. VIII 432. at cf. Philem. 104, 1.

4

πάλιν ἡ τοῦ βίου
ὑγρότης με τοῦ σοῦ τέθαιφε· τὴν ἀσωτίαν
ὑγρότητα γὰρ νῦν προσαγορεύουσίν τινες.

Athenaeus 6, 258bc (*τοῦ ὑγροῦ βίου*) *πολλοὺς καὶ διδασκάλους φησὶν εἶναι Ἀθήνησιν Ἄλεξις ἐν Πυραύνῳ ... καὶ Κρώβυλος ἐν Ἀπολιπούσῃ* (sic A) *κτλ.* 1. *πάλαι δ'* Both. 2. *τέθλιφε* (del. *τοῦ*) Herwerd. Obs. crit. 124. nondum inventum est quod satisfaciat.

ΨΕΥΔΥΠΟΒΟΛΙΜΑΙΟΣ

5

Λάχης. Β. ἐγὼ δὲ πρὸς σέ. Α. πρόαγε. Β. ποῖ;
Α. ὅποι μ' ἐρωτᾷς; ὡς Φιλουμένην, παρ' ᾗ
τἀπιδόσιμ' ἡμῖν ἐστιν, ἧς ἐχθὲς πιεῖν
κυάθους ἕκαστον ἐβιάσω σὺ δώδεκα.

Athenaeus 8, 364. 5 *ὀνομάζουσι δ' οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἐπιδόσιμά τινα δεῖπνα, ἅπερ Ἀλεξανδρεῖς λέγουσιν ἐξ ἐπιδομάτων ... Κρώβυλος ἐν Ψευδυποβολιμαίῳ κτλ.* 1. *χαῖρ' ὦ Λάχης* Iacobs. Add. Ath. 196. *Λάχης, Λάχης* Both. ante v. 1 excidisse *πρὸς σὲ βούλομαι* arbitratur Mein. 1. 2. *πρόαγεοποῦμερωταῖς* A (Bruns.). *ὅποι* Iacobs. 3. 4. *Β. ἧς — δώδεκα;* Mein. in Ath. 4. *ἕκαστον* Casaub.] *ἕκατον* A. *ἀκράτου μ'* Dobr. Adv. II 321.

3. *ἐπιδόσιμα δεῖπνα adiecticias cenas* interpretatur Casaubonus, i. e. quae fiebant ex ea pecunia quam conferebant sodales ultra id quod debebant ex pacto vel infelici alea. cf. Alexid. 65, 4. Athen. 4, 141b *ἄν τι λάβωσιν* (*οἱ Σπαρτιᾶται πρὸς τὰ φιδίτια*) *ἐπιδόσιμον, ἰχθὺν ἢ λαγών.*

6

εἰσῆλθεν ἡμίκραιρα τακερὰ δέλφακος·
ταύτης μὰ τὸν Δί' οὐχὶ κατέλιπον δ' ἐγὼ
οὐδέν.

Athenaeus 9, 384cd *ἦσαν καὶ ἡμίκραιραι πολλαὶ δελφάκων. μνημονεύει δ' αὐτῶν Κρώβυλος (κρωβύλος A) ἐν Ψευδυποβολιμαίῳ κτλ.* 1. *εἰσῆλθεν* L] *εἰσῆλθον* A. 2. *δ' ἐγὼ* Dindf.] *λέγω* A. *γ' ἐγὼ* Musur. cf. Amips. 7.

7

καὶ πλεκτάνην στιφρὰν σφόδρ', ἐν τούτοις τέ που
αἰσχυνόμενον ἧπαρ καπρίσκου σκατοφάγου.

Athenaeus 3, 107ef *μήποτε δὲ καὶ Κρώβυλος (ρωβουλος A) ὁ κωμῳδιοποιὸς αἰσχυνόμενον εἶπε τὸ τοιοῦτον ἧπαρ ἐν Ψευδυποβολιμαίῳ λέγων οὕτως κτλ.* *ἐν*] *ἐπὶ* Mein. Anal. Ath. 48. 2. *καπρίσκου σκατοφάγου* Porson.] *καὶ πρίσκους καταφάγου* A. — cf. Alexid. 110, 17. '*pudore suffusum* vocat iecur, quoniam fere omento involuta adponebantur'. *πλεκτάνη* 'conlective sunt bracchia polyporum'. Mein.

Praeterea cf. fr. 9.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

8

ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ
τοὺς δακτύλους δήπουθεν Ἰδαίους ἔχω,
καὶ τὸν λάρυγγ' ἥδιστα πυριῶ τεμαχίοις.
B. κάμινος, οὐκ ἄνθρωπος.

Athenaeus 1, 5f *παρὰ Κρωβύλῳ τῷ κωμικῷ (τις) φησιν κτλ.* v. 1—3 Suidas *Τιμαχίδας . . . καὶ Κρώβυλός φησιν κτλ.* v. 1. 2 Suidas et Zonaras 1085 *Ἰδαίους· ψυχρούς. κτλ.* 3. *φάρυγγ'* Suid. *Τιμαχ. πυρειῶ* CE. *τεμαχίοις* Suid. *Τιμ.* et L] *τεμάχοις. τεμαχείοις* C. *τεμμαχίοις* E. — 1. *ὑπερβολῇ* coniung. cum *θερμά*. 2. 'heluo aliquis gloriatur se *Idaeos* digitos, i. e. ferro et aeri similes habere, quibus cibos calidissimos absque ullo doloris sensu contrectare possit.' Kuster. cf. etiam Lobeck. Aglaoph. II 1181. Suidas Idaeos interpretatur *frigidos*, i. e. caloris patientes, quales fuerunt Dactyli Idaei, *εὐπάλαμοι θεράποντες, οἳ πρῶτοι τέχνην πολυμήτιος Ἡφαίστοιο εὗρον ἐν οὐρείῃσι νάπαις, ἰόεντα σίδηρον ἐς πῦρ τ' ἤνεγκαν.* Schol. Apollon. Rhod. 1, 1129. cf. Preller. Myth. gr.^{2} I 518.

9

χλωρὸν ἐρέβινθόν τινα
ἐκοττάβιζον κενὸν ὅλως. B. τράγημα δὲ
ἔστιν πιθήκου τοῦτο δήπου δυστυχοῦς.

Athenaeus 2, 54e *Κρώβυλος κτλ.* 2. *τράγημα δὲ* Dindf.] *τραγήματα δ'* CE. *δυστυχῆ* E. ad *Ψευδυποβολιμαῖον* propter simili-

tudinem fr. 6. 7. referebat Mein. — non intellego, ne post Schweighaeuseri quidem explicationem.

10

τὸν πλακοῦντα κόμμιδι,
οὐ μέλιτι διεκόσμει.

Bekker. Anecd. 1208 *δεῖ γινώσκειν ὅτι τοῦ κόμμι εὑρέθη παρὰ Κρωβύλῳ* (sic Mein. pro *Κρυβόλῳ*) *ἡ δοτικὴ κόμμιδι ὡς παρὰ τῆς κόμμιδος γενικῆς· ἔχει δὲ οὕτως κτλ.* Bekker. Anecd. 104, 1 *κόμμιδι· ἡ δοτική. Ἡρόδοτος δευτέρῳ* (2, 86). cf. Herodian. II 767, 9. apud Herodotum hodie scribitur *ὑποχρίοντας τῷ κόμμι.*

11

Harpocration 141, 11 *χιλίας ἐζημιοῦντο αἱ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀκοσμοῦσαι γυναῖκες . . . Κρώβυλος δὲ ὁ κωμικός φησι τοῦ Φιλιππίδου τὸν νόμον εἶναι τὸν περὶ τούτων κείμενον.* *Philippidem* dicit Hyperidis in administranda republica adversarium, quem Crobylus mortuum commemoraverat iudice Meinekio I 490. 1.

ΛΑΩΝ

Meinek. I 492. 3.

ΔΙΑΘΗΚΑΙ

1

τῶν γὰρ μετ' ἐμαυτὸν εἰκόνος καὶ μνημάτων
ἀεὶ καταφρονῶν ζῶν ἔχειν τι βούλομαι.

Stobaeus Floril. 123, 5 *Λάωνος ἐκ Διαθηκῶν* A. *εἰκόνων* Mein. ed. mai. — contemnit simulacra et monumenta mortuorum prae voluptatibus vitae.

ΑΔΗΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

2

Βοιωτὸν ἄνδρα στέργε, τὴν Βοιωτίαν
μὴ φεῦγ'· ὁ μὲν γὰρ χρηστός, ἡ δ' ἐφίμερος.

[Dicaearchus] 1, 22 in C. Mueller. Geogr. min. I 104 *γράφει* (*Λάων*) *ἐπαινῶν αὐτοὺς καὶ οὐ λέγων τὴν ἀλήθειαν. μοιχὸς γὰρ ἁλοὺς ἀφείθη, μικροῦ διαφόρου τὸν ἀδικηθέντα ἐξαγοράσας· Βοιωτὸν κτλ. ἐφίμερος* Steph.] *ἐφήμερος.* extremis verbis (*μοιχὸς κτλ.*) non ipsum Laonem, sed adulterum quem in fabula induxerit significari monet Mein. I 492. 3. Pherecr. 160 *ἤνπερ φρονῇς εὖ, φεῦγε τὴν Βοιωτίαν.*

ΛΕΞΙΦΑΝΗΣ

Meinek. I 493.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ

ΜΑΝΕΚΤΩΡ Η ΕΡΜΙΟΝΕΥΣ (ΕΡΜΙΟΝΗ)

Meinek. I 493. 4.

[ΜΕΝΙΠΠΟΣ]

ΚΕΡΚΩΠΕΣ ΟΦ[Ε]ΙΣ

Nomen poetae dubium. Meinek. I 494. V 12.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Meinek. I 495. 6.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

1

τὸ τῶν παρασίτων, ἄνδρες, ἐξηῦρεν γένος
Διὸς πεφυκώς, ὡς λέγουσι, Τάνταλος.
οὐ δυνάμενος δὲ τῇ τέχνῃ χρῆσθαι καλῶς
ἀκόλαστον ἔσχε γλῶσσαν, εἶτ' ἀκουσίῳ
δίφρῳ περιπεσὼν δυναμένῳ λιμὸν ποιεῖν
ἀπὸ τῆς τραπέζης ἐξαπίνης ἀπεστράφη·
ἄφνω δὲ πληγεὶς εἰς μέσην τὴν γαστέρα
ἔδοξεν αὐτῷ γεγονέναι τἄνω κάτω,
Σίπυλόν τε τοῦτον ἀνατετράφθαι τὸν τρόπον·
καὶ μάλα δικαίως· Φρὺξ γὰρ ὢν οὐχ ἱκανὸς ἦν
τὴν τοῦ τρέφοντος εὖ φέρειν παρρησίαν.
διὸ δὴ τοιαύτης παντελῶς καχεξίας
ἐν τοῖς βίοις παρὰ πᾶσιν ἐζηλωμένης
πικρῶς ἐπιπλῆξαι βούλομ', ἄνπερ νὴ Δία
παρρησίαν μοι δῶτε, τοὺς ἀσυμβόλους

τἀλλότρια δειπνεῖν ἑλομένους ἄνευ πόνου.
τί γὰρ παθών, ἄνθρωπε, πρὸς τῶν δαιμόνων
βούλει παρασιτεῖν; ἢ τί τῶν ἐν τῷ βίῳ
ηὔξηκας; εἶπον· ἄξιον γὰρ εἰδέναι·
τίνος μαθητὴς γέγονας; αἵρεσιν τίνα
ζηλοῖς; ἀπὸ τίνων δογμάτων ὁρμώμενος
τολμᾷς παρασιτεῖν; ἃ μόλις ἡμεῖς τὸν βίον
ἅπαντα κατατρίψαντες οὐδὲ νῦν ἔτι
ἀνεῳγμένην δυνάμεθα τὴν θύραν ἰδεῖν
διὰ τοὺς ἄνω διὰ τἀλλότρια μασωμένους.
οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐπὶ τράπεζάν ἐσθ' ὁ πλοῦς.
πλευρὰν ἔχειν πρώτιστον ἐν τούτοισι δεῖ,
πρόσωπον ἰταμόν, χρῶμα διαμένον, γνάθον
ἀκάματον, εὐθὺς δυναμένην πληγὰς φέρειν.
στοιχεῖα μὲν ταῦτ' ἐστὶ τῆς ὅλης τέχνης.
ἔπειτα δεῖ σκωπτόμενον ἐφ' ἑαυτῷ γελᾶν·
αἰσχρὸν γὰρ οἶμαι δοῦλον εἶναι σκώμματος.
ἀπὸ τῶν ἐτῶν κλέπτει τις ἢ καὶ βάπτεται,
θέλων καλὸς εἶναι, καὶ παρ' ἡλικίαν νοσεῖ·
ἔστω Γανυμήδης οὗτος ἀποθεούμενος·
πρὸς χάριν ὁμιλεῖ τοῦ τρέφοντος ἐπ' ὀλέθρῳ·
παρατάττεταί τις καὶ ποιεῖ πάντας νεκρούς,
δειπνῶν σιωπῇ τοῦτον ὑπομυκτηρίσας
εἰς τὴν τράπεζαν καὶ σὺ τὴν χολὴν ἄφες.
οἶμαι δ' ἐμαυτὸν εὔθετον τῷ πράγματι,
παῖδες, γεγονέναι· πάντα γὰρ πρόσεστί μοι
ὅσα περ ἔχειν τἀλλότρια τὸν δειπνοῦντα δεῖ,
λιμός, ἀπόνοια, τόλμα, γαστήρ, ἀργία.
καὶ νῦν μ' ὁ Λυδῶν τῶν πολυχρύσων ἄναξ
σύνδειπνον αὐτῷ κέκρικεν εἶναι καὶ φίλον.

Stobaeus Floril. 14, 7 *Νικολάου* A. v. 1—11 om. A.
1. *ἐξεῦρεν* cod. 4. *ἀκούσιος* vel *ἀκουσίως* Mein. 6. *ἀπὸ τῆς* B[2]| *εἰ τῆς* Trinc. Gesn. *θείης* (-*ας*) Iacobs. 8. *τἄνω καὶ κάτω* Trinc. 12. *διὸ δεῖ* A. 14. *πικρὸς* A. *ἐπιπλῆξαι* A Gesn. mrg.] *ἐκπλῆξαι*. 15. *τοῖς ἀσυμβόλοις* — *ἑλομένοις* K. nam *ἐπιπλήττειν* semper cum dativo coniungitur. cf. Heindorf. Plat. Protag. 327 a. 17. *παθών* Mein. (cf. Cobet. Mnem. VIIII 113)] *μαθών*. 19. *ηὔξηκας* B (*ἴσως*)| *νυξῆκας* AN. *νὺξηκας* Vind. *εὕρηκας* A mrg. 'quid eorum quae ad

vitam humanam pertinent tu *promovisti?*' 21. ζηλοῖς Valcken.] ηλοῖς Vind. κλοῖς Trinc. Gesn. εἶλον AB² Gesn. mrg. (ex coniectura). 22. ἃ] ὃ Mein. εἰ Naber. Mnem. nov. VIII 432. ᾧ K. '*quo studio* nos totam vitam consumpsimus'. 23. ἅπαντα Iacobs. Add. Ath. 9] πάντα. οὐδὲ νῦν γέ πω Mein. sententiam mutavit V 116. 25. ἄνω διὰ A et Vindob.] ἀναιδῶς Grot. ἀνώδυνα B². ἀνοδίᾳ Mein. 'dici videntur qui in parasitica arte exercenda *praecipitem et negatam viam* sequuntur'. de qua re magnopere dubito. fortasse ἀνοίᾳ (cf. σπουδῇ, παιδιᾷ). μασωμένους Mein.] μασσωμένους. 27. πρώτιστον ἐν τούτοισι AB² Gesn. mrg. πρώτοισι τούτοισι Trinc. πρώτιστον εὔτονόν σε Mein. ἄτρυτόν σε δεῖ K. ultra soccum enim adsurgit oratio: ἄτρυτ. ut πολυχρύσων 44. 29. εὐθὺς] εὖ τε Herwerd. Obs. crit. 113. 33. βάπτεται A corr. et B] βλάπτεται. v. 36 ante 33 transponit Mein. a monacho versum 36 interpositum esse censet Cobet. N. l. 38. 9. sed ante 33 aliquid deesse constat. ὁμίλει B corr. 37. παρατάττεταί A mrg. B mrg.] ταράττεται. παράττεται Vind. AB. 'fortasse χαράττεται'. Mein. cf. Elmsl. Eur. Med. 154. ποιεῖ] πτοεῖ Gesn. mrg. 38. δειπνῶν Cobet. N. l. 39] δείπνῳ. δείπνει B. 40. τῷ πράγματι A Vind.] τοῖς πράγμασι. 41. παῖδες] ἄνδρες ut v. 1 Mein. Stob. IIII LIX. fortasse πάλαι. 42. παρέχειν (supra α scr. ε) A. τὸν τἀλλότρια δειπνοῦντα G. A. Hirschig. Ann. crit. 33. Cobet. N. l. 39 et 643. 43. γαστριμαργία Badham. 44. μ' ὁ] με B Trinc. 45. καὶ add. Grot.

1. ἐξηῦρεν, i. e. primus in vitam hominum et consuetudinem induxit. Athen. 4, 154d (Mein.) τῶν μονομαχούντων εὑρετὰς ἀποφαίνει Μαντινεῖς. 2. est Euripidis Orest. 5, ut 4 Orest. 10, quocirca retineri potest γλῶσσαν. 5. 6 nemo adhuc intellexit. fortasse versus transponendi et sic scribendi sunt: (ἀκουσίως) | Διὸς τραπέζης ἐξαπίνης ἀπεστράφη (ἀπεστάθη)· | δεσμῷ περιπεσὼν δ' ἔμαθέ πως λιμὸν παθεῖν, ac deinceps ἄφνω τε — γαστέρα λέγουσιν αὐτῷ κτλ.: nam cum ἔδοξεν accus. casus (Σίπυλον) coniungi nullo modo potest. de anacolutho, haud raro sane, cf. Plat. Apol. 21c διασκοπῶν οὖν τοῦτον...καὶ διαλεγόμενος αὐτῷ ἔδοξέ μοι οὗτος ὁ ἀνὴρ κτλ. 9. Strab. 1, 58 σεισμούς τινας μεγάλους τοὺς μὲν πάλαι περὶ Λυδίαν γενομένους καὶ Ἰωνίαν μέχρι τῆς Τρῳάδος, ὑφ' ὧν καὶ κῶμαι κατεπόθησαν καὶ Σίπυλος κατεστράφη, κατὰ τὴν Ταντάλου βασιλείαν. Plut. Mor. 1059c (οἱ ποιηταὶ λέγουσιν) ὡς ἐκ θεῶν προνοίας ἀνατροπὴν ἔσχεν ἡ παλαιὰ Σίπυλος τὸν Τάνταλον κολαζόντων. cf. Aristot. Meteor. 2, 8. Plin. N. h. 2, 205. 5, 117. Aristid. I 427 Dind. 11. i. e. *libertatem a domino sibi concessam.* 12. *iam cum prava haec consuetudo hodie ab omnibus celebretur, ego vituperare adgredior eos qui* cet. 26. ridicule inmutat proverbium οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθόν ἐσθ' ὁ πλοῦς. 37. i. e. 'si qui miles gloriosus de proeliis narrat et quomodo hostes omnes interfecerit'. cf. Tibull. 1, 10, 29 sq. 39. '*bilem* ex insipidis militis iactationibus

conlectam in mensam effunde, i. e. cibis fortiter te ingurgita'. Mein. 44. verba ex tragico petita (Mein.). cf. Eurip. Iph. Aul. 787. videtur autem *satrapam* aliquem Lydiae dicere.

2

ἀκολαστοτέρα

Νικόλαος. Bekker. Anecd. 367, 25. neque tamen iuraverim comicum dici.

ΝΙΚΟΜΑΧΟΣ

Meinek. I 496 sq.

ΕΙΛΕΙΘΥΙΑ

1

ὑποδεικνύεις μὲν ἦθος ἀστεῖον πάνυ
καὶ πρᾶον, ὀλίγωρον δὲ πεποίηκάς τι. Β. πῶς;
Α. ἐν τῇ τέχνῃ τίνες ἐσμὲν οὐκ ἐξήτακας.
ἢ πρότερον ἐπύθου τῶν ἀκριβῶς εἰδότων
οὕτω τ' ἐμισθώσω με; Β. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
Α. καὶ μὴν ἴσως ὅσον μαγείρου διαφέρει
μάγειρος οὐκ οἶσθ'. Β. εἴσομαι δέ γ', ἢν λέγῃς.
Α. τὸ γὰρ παραλαβόντ' ὄψον ἠγορασμένον
πότερον ἀποδοῦναι σκευάσαντα μουσικῶς
διακόνου 'στὶ τοῦ τυχόντος. Β. Ἡράκλεις.
Α. ὁ μάγειρός ἐσθ' ὁ τέλεος ἑτέρα διάθεσις.
πολλὰς τέχνας λάβοις ἂν ἐνδόξους πάνυ,
ὧν τὸν μαθεῖν βουλόμενον ὀρθῶς οὐκ ἔνι
ταύταις προσελθεῖν εὐθύς· ἀλλ' ἔμπροσθε δεῖ
. . . .
ζωγραφίας ἧφθαι. ταὐτὰ καὶ μαγειρικῆς
πρότερον μαθεῖν δεῖ τῆς τέχνης ἑτέρας τέχνας,
ὧν εἰδέναι σοι κρεῖττον ἦν μοι πρὶν λαλεῖν,
ἀστρολογικήν, γεωμετρικήν, ἰατρικήν.
τῶν ἰχθύων γὰρ τὰς δυνάμεις καὶ τὰς τέχνας
ἐντεῦθεν εἴσει, παρακολουθήσας χρόνοις,
πότ' ἄωρός ἐσθ' ἕκαστος ἢ πόθ' ὥριμος.
τῶν ἡδονῶν γὰρ μεγάλα τὰ διαστήματα·
ἐνίοτε κρείττων γίνεται θύννου βόαξ.

Β. ἔστω. γεωμετρικῇ δὲ καὶ σοὶ πρᾶγμα τί;
Α. τοὐπτάνιον ἡμεῖς σφαῖραν εἶναι τιθέμεθα.
τοῦτο διελέσθαι καὶ τόπον λαβόνθ' ἕνα
μερίσαι κατ' εἶδος τῆς τέχνης ἐπιδέξια,
ἐκεῖθεν ἐνταῦθ' ἐστὶ μετενηνεγμένα.
Β. οὗτος, πέπεισμαι, κἂν τὰ λοιπὰ μὴ λαλῇς.
Α. περὶ τῆς ἰατρικῆς δέ· τῶν γὰρ βρωμάτων
πνευματικὰ καὶ δύσπεπτα καὶ τιμωρίαν
ἔχοντ' ἔνι' ἐστίν, οὐ τροφήν. δειπνῶν δὲ πᾶς
τἀλλότρια γίνετ' ὀξύχειρ κοὐκ ἐγκρατής.
τοῖς δὴ τοιούτοις βρώμασιν τὰ φάρμακα
εὕρητ' ἐκεῖθεν, μεταφορὰ δ' ἐστὶν τέχνης.
ἤδη τὸ μετὰ νοῦ καὶ τὸ συμμέτρως ἐμόν
. . . .
περὶ τακτικῆς, ἕκαστα ποῦ τεθήσεται·
ἀριθμῷ τὸ πλῆθος εἰδέναι μαγειρικῆς.
οὐδείς ἕτερός σοι πρὸς ἐμὲ καὶ γραφήσεται.
Β. μίκρ' ἀντάκουσον ἐν μέρει κἀμοῦ. Α. λέγε.
Β. σὺ μηδὲν ἐνόχλει μήτε σαυτὸν μήτ' ἐμέ,
ἀπραγμόνως δὲ διαγενοῦ τὴν ἡμέραν.

Athenaeus 7, 290ef *Νικόμαχος ἐν Εἰλειθυίᾳ* (*εἰληθυία* A) *καὶ αὐτὸς παράγει τινὰ μάγειρον ὑπερβάλλοντα τοὺς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίτας. λέγει δ' οὖν οὗτος πρὸς τὸν μισθωσάμενον κτλ.* v. 33 Eustathius 1753, 48 *ὁ ἐσθίων κατὰ σπουδὴν διὰ πεῖναν ὀξυχειρίᾳ χρῆσθαι οὐκ ἐγκρατῶς λεχθείη ἂν κατὰ τὸν εἰπόντα, ὡς ἐπὶ τὰ ἀλλότρια δεῖπνα . . . πᾶς γίνεται ὀξύχειρ, οὐκ ἐγκρατής.*

2. *πεποίηκάς τί πως* Mein. 6. *καὶ μὴν* Iacobs. Add. Ath. 166] *κῴμην* (coniunct. cum *οὐ* v. 5) A. *ἦ μὴν* Grot. Excerpt. 883. *μαγείρου διαφέρει* Schweigh.] *διαφέρει μαγείρου* AC. 7. *ἦν*] *ἂν* Mein. *δ' ἐὰν* Nauck. post hunc v. *ἔπειτα αὐχήσας ὁ μάγειρος εἰδέναι τὸ ἠγορασμένον ὄψον σκευάζειν μουσικῶς ληρεῖ ὅτι πρὸ τῆς μαγειρικῆς τέχνης πρότερον μαθεῖν δεῖ ἑτέρας τέχνας, ἀστρολογικὴν κτλ.* C. 9. *πότερον* A] *πότερ'* Dobr. Arist. append. 114. *ὁτιοῦν* Hanov. Exerc. crit. 131. *πάτερ* Mein. 'blandientis est ut apud Diphil. 17, 5. 20, 2. Anaxipp. 1, 11'. V 117. 10. *διακονουστούτου* A. *διακόνου 'στ' οὐ τοῦ* Schweigh. 11. *τέλεος* Herwerd. Nov. add. crit. 47] *τέλειος*. idem inter 14 et 15 *τὴν τεκτονικὴν* commemorari debuisse arbitratur. Meinekius post v. 14 et post 36 lacunae signa ponit. 14. *ταύταις*] fortasse *αὐταῖς*. 15. corrupta haec esse constat. sententia perspicua fit, si scribas *ἄλλων* vel *ἑτέρων προῇφθαι.* sed plura hic turbata sunt.

ταὐτὰ (κατὰ ταὐτὰ) Dindf.] ταῦτα A. 16. τῆς] τινα G. Herm. 17. ὧν εἰδέναι τι κρεῖττον ἢ μάτην λαλεῖν Iacobs. 166. 7. 18. γεωμ., ἰατρ. Mein.] ἢ ἰατρικήν, γεωμ. A. 19. τέχνας] τύχας Erfurdt. Obs. 462. σχέσεις K. conl. Alexid. 124, 12. quae vox medicorum potissimum est. 20. εἴσῃ A. παρακολουθήσας Mein.] παρακολουθήσεις A. 21. πότ' ἄωρος C] ποθ'ωρος (sic) A. πόθ' ὥριός ἐσθ' ἕκαστος ἢ πότ' ἀώριος Mein. 25. τοὐπτάνιον Casaub.] τοὐπτάνειον AC. 29. κἂν K.] καί. ac sic nunc Kaibel. λαλῇς C] λαλεῖς A. 32. ἔνι' ἔστιν Mein.] ἔνεστιν A. δειπνῶν δὲ πᾶς Dindf.] δείπνω δέπας A. ἐπὶ τὰ ἀλλότρια δεῖπνα πᾶς C. 34. 35. 37. 38 (ἀριθμητικῆς ἀριθμῷ τὸ πλῆθος εἰδέναι), 36 (συμμέτρως ἔχον, quod est Iacobsii 167), 39, in quo extrema corrupta censet, transponit G. A. Hirschig. Ann. crit. 33. 4. 36. εἰ δὴ — συμμέτρως ἔνι Kaibel. post hunc v. ἔπειτα δεικνύει ὁ μάγειρος ὅτι καὶ τακτικῆς ἐστι τὸ εἰδέναι ἕκαστα ποῦ τεθήσεται. τὸ ἀριθμεῖν τὸ πλῆθος, ἣν καὶ αὐτὴν δεῖ προειδέναι τὸν μάγειρον om. ceteris C. 37. sic A. 38. μαγειρικῆς] ἀριθμητικῆς Grot. 885. λογιστικῆς Iacobs. 167. εἰδέναριθμητικῆς Mein. ἀριθμητικῆς τὸ πλῆθος ὀρθῶς εἰδέναι Kaibel. 39. οὐθεὶς A. 'fort. κἀγγραφήσεται, sc. in tabulas quibus coquorum nomina inscripta erant'. Mein. καταγραφήσεται Both. 40. μίκρ' ἀντάκουσον Cobet. N. l. 127. 8] μικρὰ διάκουσον A. 41. μηθὲν A. 42. δίαγε νῦν Cobet.

10. 'famuli est cuiuslibet' talia administrare: maiora conficere nemo potest nisi coquus (11). 14. 'multae sunt artes, ad quas *ipsas* (αὐταῖς) accedere non licet, nisi antea alias quasdam didiceris.' Sosip. 15—19 confert Mein. ὧν pendet a μαθεῖν. 25. 'dicit coquus culinam sic *dividi* a coquis solitam, ut *singulis suae artis partibus* proprium locum adsignent'. Casaub. 33. τἀλλότρια, i. e. quae suae naturae non conveniant. 38. τὸ πλῆθος, i. e. quantum cuiusque earum rerum quae ad epulas comparantur sumendum sit.

ΝΑΥΜΑΧΙΑ

2

ἐργῶδές ἐστιν ἐν βίῳ βεβιωκότα
τοὺς τῶν φθονούντων πάντας ὀφθαλμοὺς λαθεῖν.

Stobaeus Floril. 38, 10 ἐκ τοῦ Νικομάχου Ναυμαχίας A. 1. εὖ βίον βεβηκότα Mein. quam locutionem non memini usquam inveniri. ἔστ' ἐν ὀλβίοις βεβηκότα Herwerd. Anal. crit. 33. ἐν πόλει βεβιωκότα Cob. Mnem. VIIII 121. 'nam qui in urbe vivunt invidorum oculos nullo modo possunt effugere'. fortasse ἔστ' ἐν εὐδίᾳ βεβιωκότα. cf. Xen. Anab. 5, 8, 19. Cyr. 6, 1, 16.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

3

οὐσίδιόν μοι καταλιπόντος τοῦ πατρὸς
οὕτω συνεστρόγγυλα κἀξεκόκκισα
ἐν μησὶν ὀλίγοις ὥσπερ ᾠόν τις ῥοφῶν.

Athenaeus 2, 58a *ᾠῶν δὲ ῥοφητῶν μνημονεύει Νικόμαχος κτλ.* 1. *μοι κ. τοῦ* Cobet. V. l.[2] 375. 6. N. l. 614] *γὰρ κ. μοι τοῦ* CE. 2. *συνεστρόγγυλα* Mein] *συνεστρογγύλικα* CE. cf. Cob. V. l.[2] 375. cf. Alexid. 246, 4. 2. *ἐξεκόκκισα* ab Aristophane mutuatus est. Ach. 1179. Pac. 63. Lys. 364. 448. 3. i. e. *οὕτω ῥᾳδίως ὥσπερ τις ᾠὸν ῥοφεῖ.*

4

ὦ χαῖρε, χρυσοκλύστα καὶ χρυσοῦς ἐμῶν.

Athenaeus 11, 781 f *φησὶ πρός τινα Νικόμαχος κτλ. χαῖρε* add. Mein. *χρυσόκλυστα* Letronn. De nom. vas. gr. 56] *χρυσοκλαῦστα* C. — Midam aliquem adloquitur. cf. Pherecr. 131. Diphil. 43, 21.

Quae Bekker. Anecd. 337, 11 et 349, 10 adferuntur Nicomachi frustula, ea ad tragicum Nicomachum potius pertinere intellexit Meinekius I 498. cf. Nauck. Tr. gr. fr. p. 591.

ΝΙΚΩΝ

Meinek. I 495.

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ

1

καὶ πάνυ τις εὐκαίρως προπίνων φησὶ
πατριῶτα. μάνην δ' εἶχε κεραμεοῦν ἁδρόν,
χωροῦντα κοτύλας πέντ' ἴσως. ἐδεξάμην.

Athenaeus 11, 487 c *μάνης· ποτηρίου εἶδος. Νίκων Κιθαρῳδῷ κτλ.* v. 2. 3 (-*ἴσως*) Pollux 6, 99 *μέμνηται μάνου Νίκων ἐν Κιθαρῳδῷ κτλ.* 1. *φησί, σοὶ* Heringa Obs. 29. *μοι* Porson. 2. *πατρίωι ταμανην δὲ* et *ἀδρόν* A Ath. *πατριώτιδα δὲ μανὴν λάβε κερ. κτλ.* A Poll. *μάνην δέχου, πατριῶτα* Porson. facilius est *φησίν, ἥν,* | *πατριῶτα. μάνην δ' εἶχε κτλ. ἥν,* i. e. *ἰδού* (*λαβέ* Poll.), *προπίνω σοι. πατριώτας* inter se adpellant servi. Cratin. 30. Pherecr. 11.

ΞΕΝΩΝ

Meinek. I 500.

ΑΔΗΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

1

πάντες τελῶναι, πάντες εἰσὶν ἅρπαγες.
κακὸν τέλος γένοιτο τοῖς Ὠρωπίοις.

[Dicaearchus] 1, 7 in C. Mueller. Geogr. min. I 101 *τελωνῶν (ἐν Ὠρωπῷ) ἀνυπέρβλητος πλεονεξία ἐκ πολλῶν χρόνων ἀνεπιθέτῳ τῇ πονηρίᾳ συντεθραμμένη . . . οἱ στίχοι Ξένωνος κτλ.* v. 1 et 2 transponendi videntur. — cf. Bursian. Geogr. gr. I 220. Boeckh. Oec. Att. I 342.

ΠΟΛΙΟΧΟΣ

Meinek. I 498.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΣΤΗΣ

Cf. quae ad Philetaeri fabulam cognominem adnotantur.

1

. . . ὅπως σε πείσει μηδὲ εἷς, πρὸς τῶν θεῶν,
τοὺς βόακας, ἄν ποτ' ἔλθῃ, λευκομαινίδας καλεῖν.

Athenaeus 7, 313c *καλοῦνταί τινες (μαινίδες) καὶ λευκομαινίδες, ἃς ἔνιοι βόακας ὀνομάζουσι. Πολίοχος Κορινθιαστῇ κτλ.* 1. *πείσει* Cobet. N. l. 617] *πείσῃ*. 2. *ἔλθῃ* ut certo corruptum, ita non emendatum est ab Herwerd. Anal. crit. 33. Mnem. nov. IIII 307 (*ἔσθῃς*).

ΑΔΗΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

2

μεμαγμένην
μικρὰν μελαγχρῆ μᾶζαν ἠχυρωμένην
ἑκάτερος ἡμῶν εἶχε δὶς τῆς ἡμέρας
καὶ σῦκα βαιά, καὶ μύκης τις ἐνίοτ' ἂν
ὠπτᾶτο, καὶ κοχλίας γενομένου ψακαδίου
ἠγρεύετ' ἄν, καὶ λάχανα τῶν αὐτοχθόνων
θλαστή τ' ἐλάα, καὶ πιεῖν οἰνάριον ἦν
ἀμφίβολον.

Athenaeus 2, 60b *μύκαι . . . Πολίοχος κτλ.* 5. *κοχλίου* C. 6. *ἠγρεύετ'* Brunck.] *ἀνηγρεύετ'* CE. 7. *ἐλάα* Dindf.] *ἐλαία.* — cf. Antiphan. 226. 8. vinum *dubium* vinumne an acetum sit.

ΣΩΣΙΚΡΑΤΗΣ

Meinek. I 498. 9.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

1

ὅταν γάρ, οἶμαι, λευκὸς ἄνθρωπος, παχύς,
ἀργός, λάβῃ δίκελλαν εἰωθὼς τρυφᾶν
πεντεστάτηρον, γίνεται τὸ πνεῦμ' ἄνω.

Pollux 9, 57 *ὅταν εἴπωσι πενταστάτηρον, πεντάμνουν δοκοῦσι λέγειν, ὡς ἐν τῇ Σωσικράτους Παρακαταθήκῃ κτλ.* idem 4, 173 *δίκελλαν πενταστάτηρον Σωσικράτης* (*κράτης* A) *ἐν Παρακαταθήκῃ τὴν πεντάλιτρον.* 2. *εἰωθὼς* I. Scalig.] *εἰδώς.* 3. *πεντεστάτηρον* K.] *πενταστάτηρον.* cf. Hermipp. 34. Polluci falsam formam relinquendam esse duxi. Hesych. *πεντεστατήριον· πενταετῆ,* ubi *πεντεστάτηρον· πεντάλιτρον* Bernh. — non mirum esse nescio quis dicit, si homo laboris inperitus tamen laborare coactus anhelare incipiat. cf. Menand. 23, 3.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΙ

2

λεπτὴ δὲ κυρτοῖς ἐγγελῶσα κύμασιν
αὔρα, κόρη Σκείρωνος, ἡσύχῳ ποδὶ
προσῆγε πράως καὶ καλῶς τὸν κάνθαρον.

Athenaeus 11, 474a *Σωσικράτης Φιλαδέλφοις κτλ.* 3. *πράως* A. *καλῶς*] *μαλακῶς* vel *κἀκαλῶς* Mein. Anal. Ath. 218. at 'videtur neque haerendum esse in *πράως καὶ καλῶς*, quod est fere *πράως καὶ εὐσχημόνως*, neque *ἀκαλῶς* tuto tribui posse comico poetae'. Haupt. Opusc. III 396. — 2. Strab. 1, 28 *ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων πετρῶν . . . Σκείρωνες καλοῦνται οἱ ζέφυροι, καὶ μάλιστα οἱ ἀργέσται.* et 9, 391 *ἀπὸ τῶν ἄκρων τούτων* (*τῶν Σκειρωνίδων*) *καταιγίζοντα σκαιὸν τὸν ἀργέστην Σκείρωνα προσηγορεύκασιν Ἀθηναῖοι.* Theophrast. fr. 5, 10, 62 *ἀργέστην οἱ μὲν Ὀλυμπίαν, οἱ δὲ Σκίρωνα καλοῦσιν. ποδὶ* 'nautico'. Arist. Eq. 436. Mein. — genus dicendi in his versibus conspicuum mihi quidem simillimum videtur Nausicratis.

ΑΔΗΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΩΝ

3

ἀγαθοὶ δὲ τὸ κακόν ἐσμεν ἐφ' ἑτέρων ἰδεῖν,
αὐτοὶ δ' ὅταν ποιῶμεν οὐ γινώσκομεν.

Stobaeus Floril. 23, 2 *Σωσικράτους* (*σωσικρᾶ*) A. *σικρᾶ* Voss. Hens. fol. 5 v. *σιοκρᾶ* idem fol. 19 v. Euripidi tribuit Antonius Mel. p. 349. cf. monost. 46. 47. Stobaeus 23, 5 *Εὐριπίδου· ἅπαντές ἐσμεν εἰς τὸ νουθετεῖν σοφοί, αὐτοὶ δ' ὅταν σφαλῶμεν, οὐ γιγνώσκομεν* (Eurip. fr. 1029 N.). 1. *δὲ*] *γὰρ* Voss. fol. 19. *ἐσμεν* om. idem. *ἑτέρους* Trinc. — cf. Ritschl. Opusc. I 836. 7.

4

ὅταν ποθεῖν λέγῃ σε καὶ στέργειν γυνή,
φοβοῦ παρ' αὐτῆς πλεῖον' ὧν λέγει κακά.

Maximus Conf. p. 198 Gesner. *Σωκράτους*. *Σωσικράτους* Mein. I 499. cf. Wachsmuth. Stud. z. d. gr. Floril. 141. in editione Maximi Combefisiana, mea fortasse caecitate quadam deceptus, non repperi. 1. *ποθεῖν λέγῃ σε καὶ στ.* Mein.] *ποθεῖν σε καὶ στ. λέγει. λέγῃ ποθεῖν σε καὶ στ.* Wachsm. 2. *πλεῖον'* Mein.] *πλέον'*.

5

ἡ τῶν κολάκων εὔνοια καθάπερ ἐκ τροπῆς
φεύγει τὰς ἀτυχίας.

Maximus Conf. 11 p. 567 ed. Combefis. Paris. 1675 *Σωκράτης κτλ.* scr. *Σωσικράτης*. 2. scr. *τὰς ἀτυχίας φεύγει.*

6

Maximus Conf. 31 p. 620 Combefis. *Σωκράτ. τῆς παρρησίας ὥσπερ ὀπώρας ἐν καιρῷ ἡ χάρις ἡδεῖα.* quae sic videntur redintegranda: *Σωσικράτης· τῆς παρρησίας | καθάπερ ὀπώρας ἐστὶν ἡν καιρῷ χάρις | ἡδεῖα.*

7

ἀμφίας

οἶνος ὁ φαῦλος καλεῖται παρὰ Σωσικράτει. Athenaeus 1, 31 e. *ἄμφιος* CE. Suidas *ἀμφίας· μέτριος οἶνος. Νικόστρατος Οἰνοποιῷ* (18) *καὶ Σωσικράτης.* Hesych. *ἀμφίας· γένος οἴνου.*

ΦΙΛΟΣΤΕΦΑΝΟΣ

Meinek. I 498.

ΔΗΛΙΟΣ

Cf. Criton. 3, 8. fortasse scaena fabulae Delos fuit. nam Athenis certe non fuit. cf. fr. 1.

1

εἰδώς σε πάντων διαφέροντα τῇ τέχνῃ
τῇ τ' ὀξύτητι μετὰ Θίβρωνα, Δαίδαλε,
τὸν ἐξ Ἀθηνῶν, τὸν καλούμενον Πέρας,
δοὺς μισθὸν ὃν μ' ᾔτησας ἥκω δεῦρ' ἄγων.

Athenaeus 7, 292. 3 *Φιλοστέφανος ἐν Δηλίῳ καὶ ὀνόματα ἐνδόξων μαγείρων ἐν τοῖσδε καταλέγει κτλ.* 2. *Θίβρωνα* Gaisford.] *θίμβρωνα* AC. *Δαίδαλε* Mus.] *δεδαλε* A. 4. *μ'* add. Casaub. *ἄγων* Schweigh.] *ἄγων σε* A. 3. cf. Cobet. N. l. 71. 2. Plin. N. h. 34, 55 *fecit* (Polyclitus) *et quem canona artifices vocant, lineamenta artis ex eo petentes, veluti a lege quadam.*

ΦΟΡΜΟΣ

ΑΤΑΛΑΝΤΑΙ

1

φοίνικα

τὸν καρπὸν . . κέκληκεν . . . Φόρμος ὁ κωμικὸς ἐν Ἀταλάνταις. Athenaeus 14, 652a. nihil aliunde de hoc comico cognitum. *Phormis* poetae nomen est apud Suidam.

ΧΑΡΙΚΛΕΙΔΗΣ

Meinek. I 423. 490.

ΑΛΥΣΙΣ

Pollux 10, 167 *ἡ ἅλυσις οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ δεσμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ γυναικείου κόσμου.* Hesych. *ἁλύσιον· τὸ περὶ τὸν τράχηλον πλόκιον.* cf. Aristoph. fr. 320, 12. Menand. 258. Philippid. 33. similes fabularum tituli Pherecratis *Λῆροι*, Menandri *Πλόκιον*. potest tamen esse *ἅλυσις* etiam *κατάδεσμος* magicus (*vincula* Hor. Sat. 1, 8, 50. *licia* Verg. Ecl. 8, 74).

1

δέσποιν' Ἑκάτη τριοδῖτι,
τρίμορφε, τριπρόσωπε,
τρίγλαις κηλευμένα.

Athenaeus 7, 325d *Ἀθήνησι καὶ τόπος τις Τρίγλα καλεῖται, καὶ αὐτόθι ἐστὶν ἀνάθημα τῇ Ἑκάτῃ τῇ Τριγλανθίνῃ. διὸ καὶ Χαρικλείδης ἐν Ἁλύσει φησί κτλ.* Eustathius 1197, 29 *ὅτι δὲ πολυώνυμος ἡ ῥηθεῖσα Ἑκάτη δηλοῖ καὶ τὸ εἰς αὐτὴν ἐπίγραμμα ἔχον οὕτως κτλ. κηλευμένη, τουτέστι θελγομένη, χαίρουσα.* et 32 *ὅτι καὶ τόπος τις Ἀθήνησι Τρίγλη ἐκαλεῖτο, καὶ ὡς ἀνάθημα ἦν ἐκεῖ Τριγλανθήνῃ Ἑκάτῃ, δηλοῦσι καὶ αὐτὸ οἱ παλαιοί.* 1. *Ἑκάτη* in Char. vers. om. Eust. *Ἑκάτα* Dindf. 2. *τρίμορφε θεά, τριπρ.* Bergk. P. l.[2] p. 1038. 'quod Athenaeus ex Chariclide, comico ut videtur poeta, profert non ab ipso poeta videtur profectum, sed ex populari cantilena adscitum.' 3. *τρίγλαισι* Kaibel. *κηλευμένα* (supra scr. *η*) A (Bruns). videtur scribendum *κηλουμένη* vel *κηλουμένα.* — cf. Nausicr. 2, 9.

FRAGMENTA
INCERTORUM POETARUM

ΑΔΕΣΠΟΤΑ

Incertorum poetarum fragmenta, quo melius eorum qui lecturi essent commodis consuleretur, quam accuratissime fieri poterat in genera sua distribuimus. itaque primum locum obtinent ea quae sive certis indiciis sive probabili coniectura aut antiquae aut novae comoediae adscribenda erant; sequitur magna eorum multitudo de quorum genere non constat. haec excipiunt fragmenta dubia et perperam comoediae tributa. in singulis autem his capitibus singulorum fragmentorum is servatur ordo, de quo dixi in praefatione vol. I p. IV. claudunt agmen eclogae ampliores, quae apud scriptores primorum p. Chr. saeculorum sine originis indicio, sed haud paucis versibus integris versuumque partibus servatis in solutam orationem conversae inveniuntur: quae quamquam novae comoediae pleraeque omnes tribuendae videntur, tamen quoniam non tam codicum ms. ope quam coniectura fere, haud raro incerta, redintegrandae sunt, consulto a reliquis segregatae suo quodam proprio capite comprehenduntur. dixi de his Herm. XXI 391 sq. Mus. Rhen. XXXXIII 29 sq.

ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΚΩΜΩΙΔΙΑΣ

1

(ὁ) *Φορμίων τρεῖς* (*ἀργυροῦς*) *στήσειν ἔφη*
τρίποδας, ἔπειτ' ἔθηκεν ἕνα μολύβδινον.

Zonaras 1366 *οἱ Ἀττικοὶ μόλυβδον καὶ μολύβδινον*...*κτλ.* 1. *ὁ* et *ἀργυροῦς* add. Mein. *στήσειν ἔφη* idem] *ἔφη στήσειν.* cf. Cratin. 318 et 456.

2

μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ Κλέωνος εὐθέως
ὑπερέβαλεν ὑπὲρ τοῦ Ὑπερβόλου.

Schol. Aristoph. Eq. 1304 *κεραμεὺς ὁ Ὑπέρβολος. μετὰ δὲ τὴν κτλ. μετ' αὐτὸν* (*αὐτῶν* V) *γὰρ ἐπολιτεύσατο.* 1. *μετὰ τὴν δ'*

Mein. I 190. 2. μέγ' ὑπερέβαλλεν ὁ κεραμεὺς Ὑπέρβολος Mein. — ὑπερέβαλ(λ)εν 'scil. πονηρίᾳ vel μοχθηρίᾳ, quod in praecedentibus verbis fortasse posuerat horum versuum auctor'. Mein. I 190. ubi quod 'in tanto omnium de arte quam factitavit Hyperbolus consensu' idem hic figulus dicatur, id facile eo explicari monet quod lucernae haud paucae figlinae fuerint. cf. Philetaer. 4. — ridicule abutitur originatione nominis *Hyperboli* (ἀποβολήν, ὑπερέβαλε), itaque v. 2 fortasse ita redintegrandus: ὑπερβολῇ πάνθ' ὑπερέβαλεν Ὑπέρβολος. nam figulum fuisse scholiasta dicit, non poeta.

3. 4. 5

ἀλλ' Ἀλκιβιάδην τὸν ἁβρόν, ὦ γῆ καὶ θεοί,
ὃν ἡ Λακεδαίμων μοιχὸν ἐπιθυμεῖ λαβεῖν.

Athenaeus 13, 574 d Ἀλκιβιάδης ὁ καλός, ἐφ' οὗ τις τῶν κωμικῶν ἔφη κτλ. 1. ἀλλ' add. Pors. — cf. Plut. Alcib. 23.

ad Alcibiadem pertinent duo quaedam frusta apud Liban. IIII 194, 15, ex comoedia aliqua ut videntur excerpta. κατεαγὼς (φαίνεται add. K.) | ἐν ταῖς μέθαις· ἀνδρόγυνος ἐπὶ τῆς ἑσπέρας, et ὑπὲρ τὸν Πρωτέα | τὴν φύσιν ἀμείβων.

6

βδελυρὸν μὲν οὖν τὸ πρᾶγμα, κοὐκ ἂν ἐβουλόμην
λαχεῖν· ἐπειδὴ δ' ἔλαχον, οὐκ ἂν ἐβουλόμην.

Hermogenes Walz. Rhet. III 440. 1 (II 453. 4 Spengel) τοῦ κωμικῶς λέγειν ... τρεῖς μέθοδοι, τὸ κατὰ παρῳδίαν σχῆμα, τὸ παρὰ προσδοκίαν, τὸ ἐναντίας ποιεῖσθαι τὰς εἰκόνας τῇ φύσει τῶν πραγμάτων . . . τὸ δὲ παρὰ προσδοκίαν οὕτω 'βδελυρὸν — ἔλαχον'. προσδοκᾷ μὲν ὁ ἀκροατὴς ἀκοῦσαι 'ὑπομενῶ', φησὶ δὲ 'οὐκ ἂν ἐβουλόμην'. 'videtur Aristophanis esse.' Mein. cf. Aristoph. fr. 620. facilius etiam coniungitur cum Plat. com. fr. 166. 7. sed certi nihil statui potest.

7

Dio Chrysost. 33 p. 31 R. εἶτα ἐξύρων μέχρι τῶν παρειῶν· οὐδὲ τοῦτό πω δεινόν· ἀλλ' ὅμως ὁ κωμικὸς καὶ τοῦτον ἐκέλευσε κατακάειν ἐπὶ φαλήτων συκίνων ἑκκαίδεκα. ad *Demos* Eupolidis referebat Meinekius II 469. 70. cf. Nauck. Philol. IIII 360. — Lobeck. Aglaoph. 703, n. g 'Catullus 36 Volusii scripta *infelicibus ustulanda lignis* dicit; Epicuri libri Lucian. Alex. 47 comburuntur ἐπὶ ξύλων συκίνων, sicuti monstra ὀξυθυμίοις καίεσθαι solebant.' cf. etiam Lucian. Peregr. 24. Bekker. Anecd. 10, 26 (adesp. 659) ἀγρίοις κατακαῦσαι ξύλοις· τὰ τερατώδη τὴν φύσιν ἀγρίοις ἔκαιον ξύλοις. φάλητες σύκινοι sunt trunci ficulnei in figuram membri

Priapei (Hor. Serm. 1, 8, 1) formati. eis homines delicatulos tamquam monstra quaedam cremari iusserat poeta. numerum (*ἑκκαίδεκα*) explicare non magis possum quam Cratin. 186. Teleclid. 44. Arist. Eq. 546. fortasse poeta scripserat *ὃς δ' ἂν ξυρῇ μέχρι τῶν παρειῶν* (*τὴν κόμην*), | *λέγω' πὶ φαλ. συκ. ἑκκαίδ.* | *τοῦτον κατακάειν. κατακάετ' αὐτὸν ἐπὶ φαλήτων συκίνων* | *ἑκκαίδεκ'* Blaydes. Arist. fr. 954.

8

εὐδαίμων . . . Πολίαγρος
οὐράνιον αἶγα πλουτοφόρον τρέφων.

Plutarchus Mor. 27c *τὸν κωμῳδούμενον ὑπερβάλλει μαστροπείᾳ Πολίαγρον κτλ.* 1. fortasse *εὐδ. ἄρ' ἐστὶ Π.* 2. *ἔνδον τρέφων* Naber. Mnem. nov. VIII 24. — cf. Cratin. 244. Boissonadus confert Alciphr. 3, 62 (adesp. 1561) *Πολιάγρου τοῦ κυρτοῦ μαλακώτερός ἐστι τὰ τοιαῦτα Λυσικλῆς. ἐκεῖνος γὰρ λύτρα παρὰ τῶν μοιχῶν ἐπὶ τῇ γαμετῇ πραττόμενος ἀθῴους τῆς τιμωρίας ἠφίει*, et Aelian. V. h. 5, 8 *Σωκράτης μὲν οὖν κωμῳδούμενος ἐγέλα, Πολίαγρος δὲ ἀπήγξατο.* 'cum *αἴξ* meretricem significet, *οὐράνιον* ambigue dictum videri potest, respectu ad *οὐράν*, *caudam salacem* (Horat. Sat. 1, 2, 45)'. Bothius. ceterum cf. Mus. Rhen. XXXXIII 38. 9.

9

χρόαν δὲ τὴν σὴν ἥλιος λάμπων φλογὶ
αἰγυπτιώσει.

Eustathius 1484, 26 *αἰγυπτιάσαι καὶ αἰγυπτιάζειν τὸ ἐπικαῦσαι, οἷον κτλ.* 1. *λάμπων*] *λαμπρᾷ* Nauck. 2. *αἰγυπτιώσει* Mein.] *αἰγυπτιάσει.* prorsus diversa sunt *αἰγυπτιάζειν* (*Aegyptios imitari*, Arist. Thesm. 922) et *αἰγυπτιοῦν Aegyptiorum similem facere.* atque Hesych. *αἰγυπτιῶσαι· μελᾶναι.* Etym. m. 30, 18 *αἰγυπτ(ι)ῶσαι· μελᾶναι καὶ ἐπικαῦσαι.* ex satyrica fabula excerptum arbitratur Cobet. N. l. 48. cf. Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 133. probabilius Meinekius parodiam esse putavit Aesch. Prom. 22. videtur ecloga Platonis Sannyrionisve esse, quorum utriusque fuit *Io.* neque quicquam est quod a comicorum genere dicendi in parodiis recedat, *αἰγυπτιοῦν* autem vix potest alii poetae adscribi. *χρόα* est Arist. Plut. 1020, *χροιά* Nub. 718. 1012. 1017. 1171.

10

δεινὸν . . κεραυνὸν ἐν γλώττῃ φέρει.

Plutarchus Pericl. 8 *αἱ κωμῳδίαι τῶν τότε διδασκάλων σπουδῇ τε πολλὰς καὶ μετὰ γέλωτος ἀφεικότων φωνὰς εἰς αὐτὸν* (*Περικλέα*) *ἐπὶ τῷ λόγῳ μάλιστα τὴν προσωνυμίαν* (*τοῦ Ὀλυμπίου*) *γενέσθαι*

δηλοῦσι, βροντᾶν μὲν αὐτὸν καὶ ἀστράπτειν ὅτε δημηγοροίη, δεινὸν δὲ κεραυνὸν ἐν γλώσσῃ φέρειν λεγόντων. δεινὸν Διὸς κεραυνὸν Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 aest. xx. cf. 49.

11

γεροντανωγῶν κἀναμισθαρνεῖν διδούς

Plutarchus Mor. 807 b *τραχὺς ὢν (Κλέων) πρὸς τοὺς ἐπιεικεῖς καὶ βαρύς, αὖθις ὑπέβαλε τοῖς πολλοῖς πρὸς χάριν ἑαυτὸν κτλ. καὶ τὸ φαυλότατον καὶ τὸ νοσοῦν μάλιστα τοῦ δήμου προσεταιριζόμενος ἐπὶ τοὺς ἀρίστους.* et Nic. 2 *ἴσχυε μὲν γὰρ ὁ Κλέων μέγα κτλ.* — *ἀναμισθαρνεῖν*, *mercede* tamquam medicina *accepta convalescere*. parodia est Soph. fr. 442, 2 N. *γεροντανωγῶ κἀναπαιδεύω πάλιν.* cf. Arist. Eq. 1099 et Nauck. p. 190. versus si non Aristophanis, at certe aetatis est Aristophaneae.

12. 13. 14

οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ ψηνίζεται.
οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ βινητιᾷ.
οὐδεὶς κομήτης ὅστις οὐ περαίνεται.

v. 1 Synesius Epist. 104, 244 a (702 Hercher.) *τοῦτό γε πάντως οἶσθα τὸ κτλ.* cf. Calvit. 85 d. v. 2 Macar. 6, 74. v. 3 Photius et Suidas *οὐδεὶς κ.*, Apostol. 13, 31, ubi additur *λέγουσι ἀψηνίζεται, ἄλλη βηνιᾷ (ψηνίζεται, ἄλλοι βινητιᾷ* Leutsch.). — Eurip. Tro. 1051 *οὐκ ἔστ' ἐραστής, ὅστις οὐκ ἀεὶ φιλεῖ.* cf. Herm. XXI 379 n. 18—20. similes sententiae in antiqua comoedia haud rarae. Arist. Eq. 878. Eccl. 112.

15

κεκολλόπευκας· τοιγαροῦν ῥήτωρ ἔσει.

Stobaeus Ecl. 2, 3, 3 b Wachsmuth. coniuncta cum Platon. com. 186, 5. separavit ab hoc et incerto poetae tribuit Wachsmuthius.

16

ἄνευ δὲ μητρός, ὦ κάθαρμ' Εὐριπίδη;

Schol. Eurip. Orest. 554 (p. 159, 15 Dind.) *ἄνευ δὲ πατρός (τέκνον οὐκ εἴη ποτ' ἄν)· λέγεταί τις αὐτοῦ εἰπόντος τοῦτο εἰρηκέναι κτλ.* ex comoedia Ranarum non dissimili excerptum. cf. Menand. 1085.

17

ὀκνεῖς λαλεῖν; οὕτω σφόδρ' εἶ τηθαλλαδοῦς;

Eustathius 971, 39 *τηθαλλαδοῦς καὶ σκῶμμα εὐηθείας ἔχει, ὡς τῶν ὑπὸ τοιαύταις (τήθαις) τεθραμμένων εἰς εὐήθειαν ἐπιδιδόντων διὰ τὸ ἀνειμένον τῆς τροφῆς. διὸ καὶ ὁ εἰπὼν ἐρωτηματικῶς τό κτλ. ὀνειδίζων κέχρηται τῇ λέξει παίζων εἰς ἀνδραποδώδη τινὰ καὶ οἷον γραοτρεφῆ. ἀνημένον] ἀνειμένον* H. Stephan. *ἀμενηνὸν* Nauck. Philol. I 360. Photius *τηθαλλαδοῦς· γυναικότροφος· ὑπὸ τήθῃ* (sic Cobet. Mnem. VII 480 pro *τίτθῃ*) *τεθραμμένος*. idem *τηθαλλαδοῦς· ὃν οἱ πολλοὶ μαμμόθρεπτον λέγουσιν*. Bekker. Anecd. 65, 30 *τηθαλλαδοῦς· ὁ ὑπὸ τήθῃ καὶ γυναιξὶ τεθραμμένος*. cf. Etym. m. 756, 31. Phrynich. Epit. 299 *μαμμόθρεπτον μὴ λέγε, τηθαλλαδοῦν δέ*. cf. quae adn. Lobeck. ibidem et Ai. 391. Pathol. prol. 350. Nauck. Arist. Byz. 143, 37. 138. 9. est igitur antiquioris aetatis.

18

κύων τις ἐδόκει συμποιεῖν Μολοττικός.

Diogenes L. 4, 20 *ἦν δὲ (Πολέμων) καὶ φιλοσοφοκλῆς, καὶ μάλιστα ἐν ἐκείνοις, ὅπου κατὰ τὸν κωμικὸν τὰ ποιήματα αὐτῷ (Σοφοκλεῖ) κτλ.* ad Aristophanem referebat Bergk. R. c. Att. 377. cf. Nauck. Philol. VI 425.

19

ἀπηλλάγημεν πολυχέσου νοσήματος.

Suidas *ἀπηλλάγησαν· ἐτελεύτησαν, ἢ τινος ἐστερήθησαν. κτλ. πολυχέσου* ABE. *νοσήματος] πάθους* VC. *παθήματος* Schaefer. Dionys. 203. 'at *πάθους* nihil est nisi glossema nominis *νοσήματος*'. Mein.

20

ἤτοι τέθνηκεν ἢ διδάσκει γράμματα.

Zenobius 4, 17 *ἤτοι — γράμματα· τῶν μετὰ Νικίου στρατευσαμένων εἰς Σικελίαν οἱ μὲν ἀπώλοντο, οἱ δὲ ἐλήφθησαν αἰχμάλωτοι καὶ τοὺς τῶν Σικελιωτῶν παῖδας ἐδίδασκον γράμματα. οἱ οὖν διαφεύγοντες εἰς Ἀθήνας καὶ ἐρωτώμενοι περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ἔλεγον· ἢ τέθν. κτλ.* similiter Diogenian. 5, 9. Apostol. 8, 73. cf. Plut. Nic. 29. Diodor. Sic. 13, 33 (Leutsch.). 'veri simile est haec ex comoedia petita esse post Siciliensem cladem in scaenam commissa'. Mein.

21

Κορυδέως . . εἰδεχθέστερος

Zenobius 4, 59 *οὗτος ὁ Κορυδεὺς ἐπὶ δυσμορφίᾳ ἐκωμῳδεῖτο, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ὧν ἕνα τὸν Ἀρχέστρατόν φασιν.* Diogenian.

5, 57 *K.* *εἰδ. ἐπὶ τῶν δυσμόρφων· οὗτος γὰρ ἐπὶ ἀμορφίᾳ διεβάλλετο.* cf. Apostol. 9, 92. Hesychius *Κορυδεύς· ὄνομα κύριον. οὗτος ἐκωμῳδεῖτο ἐπὶ δυσμορφίᾳ, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ.* de *Archestratis* cf. Eupol. 276. fortasse ⏑ _ *K.* *ἐστὶν εἰδ.*

22

Μουσῶν εὐκόλων ἀνθρήνιον

Philostratus Imag. 13 (p. 414. 5 Kayser.) *ἢ πού τις καὶ ἀναφθέγξεται μικρὸν ὕστερον ἐπὶ σοί, Μουσῶν εὐκόλων ἀνθρήνιον λέγων.* Schol. Sophocl. OCol. 17 *μέλισσαν αὐτὸν* (*τὸν Σοφοκλέα*) *ἐκάλεσαν οἱ κωμικοί.* cf. Aristoph. fr. 581. ac Phrynichus tragicus *μέλιττα* dicitur Arist. Av. 750. alterutrum significari censet Mein.

23

οὐδέποτε προδέδωκέ με.

Bekker. Anecd. 53, 2 *εὑρίσκομεν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ τὸ οὐδέποτε καὶ ἐπὶ παρῳχημένου χρόνου κτλ.* 'fortasse *δέ* excidit.' Mein. vel *γάρ*.

24

Hesychius *Ἐξήκεστος· ἡταιρηκώς. ὅθεν καὶ τοὺς πρωκτοὺς ὁμωνύμως Ἐξηκέστους ἔλεγον. Ἐξηκεστιδαλκίδαι· παρὰ τὸν Ἐξηκεστίδην καὶ Ἀλκ(ε)ίδην τοὺς κιθαρῳδούς. Ἀλκ(ε)ίδην*] *Ἀλκαῖον* Mein. — cf. Arist. Av. 11 et 1764 cum interpr. Bergk. R. c. Att. 373. 4. de forma Lobeck. Paralip. 367, qui confert *Ἡρακλειοξανθίαν* Aristophanis, *Ὀρεσταυτοκλείδην* Timoclis, *Διονυσαλέξανδρον* Cratini, *Ἰκαρομένιππον* Luciani. addo *Χοιριλεκφαντίδην* Cratini 335.

25

Οἰωνίχου μουσεῖον

Hesychius *Οἰώνιχον· μουσεῖον. τοῦτο δὲ Οἰωνίχου φησὶ μουσεῖον εἶναι.* 'certe scribendum *Οἰωνίχου μουσεῖον*, qua quidem adpellatione comicus aliquis lasciva Oeonichi carmina notavisse videtur'. Bergk. R. c. Att. 231. cf. Cratin. 305. Arist. Eq. 1287.

26

αὐτόχρημα Χαιρεφῶν

Apostolius 18, 15 *Χαιρεφῶν αὐτόχρημα· ἐπὶ τῶν ὠχρῶν καὶ ἰσχνῶν.* cf. Suidas *Χαιρεφῶν*, ubi deest *αὐτόχρημα*, de qua voce cf. Arist. Eq. 78. adesp. 1525. Lucian. Demosth. enc. 13 *κλύδωνα...αὐτόχρημα θαλάττιον.*

27. 28

De comoedia vi Duebn. p. xvi (Studemund Philol. XLVI 10, 4) *τέταρτον* (comicae dictionis genus) *κατὰ παρωνυμίαν, ὡς ὅταν τῷ κυρίῳ ἔξωθέν τις ἅπτηται* (*τι κατάθηται* MPV), *ὡς τό μώμαξ καλοῦμαι Μίδας . . . ἕκτον κατὰ ἐναλλαγήν* (sic V pro *ἐξαλλ.*), *ὡς τό ὦ Βδεῦ δέσποτα, ἀντὶ τοῦ ὦ Ζεῦ. μώμαξ*] *μίμαξ* Par., *μὼξ* Laur. 31, 4. plura inveniuntur apud Stud. *Μώμαξ* vel *Μίμαξ καλοῦμαι Μειδίας* Mein. *Μώμαξ καλοῦμαι καὶ Μίδας* H. Iacobi.

Midam non divitem illum, sed stultum iudicem, de quo Ovid. Met. 11, 172, H. Iacobi intellegit V 121. 2. cf. Bernays. Mus. Rhen. VIII 587. ad Ar. Lysistr. 940, ut voluit Studemundius, alterum fr. pertinere vix potest.

29

Ἐρετρικὸς κατάλογος

ἐπὶ τῶν σφόδρα πλουσίων. Macar. 4, 16. Hesychius *Ἐρετριακὸς κατάλογος· ἐπὶ Διφίλου* (Ol. 84, 3) *ψήφισμα ἐγράφη ἐξ Ἐρετρίας καταλέξαι ὁμήρους τοὺς τῶν πλουσιωτάτων υἱούς. τοῦτο οὖν τὸ ψήφισμα ἔχει ἐπιγραφὴν Ἐρ. κ.* similiter Photius. ex Macario cognoscitur hominem divitem aut ipsum *Ἐρετρικὸν κατάλογον* dici aut in talem referri. quod fieri vix potuit nisi in comoedia.

30

σπερχυλλάδην κέκραγας

ἀγανακτήσας ὑλακτεῖς ἄγαν. παρὰ τὸ σπέρχεσθαι. Hesychius. cf. Lobeck. Pathol. prol. 426. antiquam comoediam redolet.

31

Ἐπειοῦ δειλότερος

οὕτως ἐλέγετο Κρατῖνος ὁ κωμικός, ἴσως διὰ τὸ ταξιαρχῆσαι τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς δειλότερός τε φανῆναι. Suidas et eisdem fere verbis Zenob. 3, 81. Diogenian. 4, 61. Hesychius. — *Epeus,* is qui equum durium opinor fecit (Eur. Tro. 10), ignavus dici videtur, quia Troiae dolo, non vi capiendae auctor fuerat. Lycophr. Cass. 931 *ἔγχος πεφρικὼς καὶ φάλαγγα θουρίαν.* Cratinus autem ab aemulo aliquo, fortasse Aristophane, eo nomine notabatur. cf. Cratin. 460.

32

ἠρινοῦ πόκου

Hesychius *ἀπὸ τῶν ποιμνίων τῶν κατὰ τὸ ἔαρ φόρους τελούντων* [*ἔαρι*]. *ἠρινοῦ πόκου* Dobr. Adv. I 593] *ἠρινοτόκου* cod. *κατὰ*

τὸ ἔαρ φόρους M. Schmidt] κατεοφόρους cod. κατ' ἔαρ φόρους Musur. τῶν συμμάχων κατ' ἔτος φόρον τελούντων ἔαρι Mein. Photius ἠρινοτόκου (ἠρινοῦ τόκου Pors., πόκου Dobr.), ἐπεὶ ἔαρος οἱ φόροι ἐφέροντο. ex antiqua comoedia excerpta haec esse adparet. possunt tamen etiam ad causidicorum emolumenta referri, quoniam lites sociorum vere Athenis dirimebantur. Schol. Arist. Av. 1478 τῷ μουνιχιῶνι μηνὶ τοῦ ἔαρος δικάζονται (γυμνάζονται RV) αἱ πρὸς τοὺς ξένους δίκαι.

33

κεραμικὴ μάστιξ

τὸν ὀστρακισμὸν λέγουσι, μάστιγα μὲν διὰ τὸ βασανίζειν τοὺς ὀστρακιζομένους καὶ κολάζειν, κεραμ[ε]ικὴν δὲ διὰ τὸ ἐκ κεράμου τὰ ὄστρακα εἶναι. Hesychius. κεραμικὴ Mein.] κεραμεικὴ cod. ac recte Photius 155, 24 κεραμικὴ μάστιξ· ὀστρακισμός. cf. Nauck. Aristoph. Byz. 239. in comoedia aliqua ostracismum eo nomine significatum fuisse adparet.

34

ἀλλὰ θῦε τοὺς κέδρους.

Ammonius 81 et Bachmann. Anecd. II 378, 20 κέδρος θηλυκῶς μὲν τὸ δένδρον, ἀρσενικῶς δὲ ὁ καρπός. ἀλλὰ κτλ. similiter Etymolog. m. 498, 42 (οὐδετέρως δὲ ὁ καρπός, et τὰς κέδρους, ubi tamen τοὺς κέδρους DM). his inter se comparatis neque τοὺς neque τὰς κέδρους videtur scriptum fuisse, sed τοῦ κέδρου, quod Ammonius pro masculino, Etymologici auctor pro neutro habuit. antiquae comoediae adnumerandum videtur fragmentum conl. Bekker. Anecd. 42, 19 ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ τὸ θῦσαι ἀντὶ τοῦ θυμιᾶσαι. cf. Porphyr. De abst. 2, 59 (120, 17 Nauck.) τὸ θύειν τοῦ θυμιᾶν εἴχετο καὶ τοῦ νῦν παρ' ἡμῖν λεγομένου ἐπιθύειν.

35

[κἄν τις τύχῃ πρῶτος παραβαλών, εἴληφε ποδάνιπτρα,]
ἐξιὼν δ' ἔτι κνέφους τὸ χειρόνιπτρον εἵλετό μοι.

Etymologic. Milleri (Mélanges 309) χειρόνιπτρα· τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ κτλ. prior versus est Eupolidis 118, 1 quamvis corruptus; altero quid faciam nescio. cf. tamen quae adnotavimus ad Eupol. 168. Meinekius Herm. III 455 ἐξιὼν δ' ἔτι | κνέφους τὸ χ. εἵλετό μου ◡ –.

36

ἄριστα χωλὸς οἰφεῖ.

Athenaeus 13, 568 e ὄντως γὰρ ἄριστα χωλὸς οἰφεῖς, τοῦ

κρηπιδοποιοῦ πατρὸς οὐ (*σου* Dobr.) *πολλά σε σωφρονίσαντος*. exitus est tetrametri iamb., ex antiqua comoedia excerptus.

37

γλῶττάν τέ σοι
δίδωσιν ἐν δήμῳ φορεῖν
καλῶν λόγων ἀείνων,
ᾗ πάντα νικήσεις λέγων.

Bekker. Anecd. 347, 7 *ἀείνως γλῶττα καὶ ἀείνως φωνὴ καὶ ὀργὴ καὶ ἐπιθυμία, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων χρῶ κτλ. τὸ δὲ γλῶττα ἀείνως πάνυ καινῶς καὶ ἐναργῶς εἴρηται ἐπὶ τῆς δεινῆς εἰπεῖν.* versus sic distinxit Mein. 4. *νικήσεις* Mein. et Fritzsch. Arist. Ran. p. 100] *κινήσεις*. cf. Arist. Nub. 432. Eq. 93. tetrametros iambicos (*δίδωσιν | θησαυρὸν ἐν δ. — ἀείνων | κτλ.*) constituit Naber. Mnem. nov. VIII 433. reprehendens grammatici adnotationem Cobetus N. l. 507 *ἀείνων* cum *λόγων* coniungi iubet. non credo: *λόγων* enim unde pendebit? ac si Homerus dixit *τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή*, non deterius alii dicere licuit *ἡ γλῶσσα ἔρρει μέλιτος*. Latini *cultrum cruore manantem, simulacrum multo sudore manans*. et Hom. Od. 9,222 *ναῖον ὀρῷ ἄγγεα*.

38

τῶν πολιτῶν ἄνδρας ὑμῖν δημιουργοὺς ἀποφανῶ.

Hephaestio 6 p. 37 Gaisf. Schol. p. 175 Gaisf. *ἔτι μέντοι καὶ ἐν τοῖς καταληκτικοῖς καὶ ὁ τρίβραχυς ἐγχωρεῖ. . οὐ μόνον ὁ τροχαῖος. παράδειγμα κτλ. ἄνδρες* F, quod praefert Mein. *δημιουργοὺς* om. FHB. *τῶν ποιητῶν, ὦνδρες, ὑμᾶς* vel *τῶν πολιτῶν, ὦνδρες, ἡμᾶς* (i. e. *τοὺς ποιητάς*) Dobr. Adv. I 381. 'poetas esse qui optimos cives faciant demonstrabo'. ex epirrhemate aliquo.

39

οὐδ' Ἀμυνίαν ὁρᾶτε πτωχὸν ὄντ' ἐφ' ἡμῖν;

Hephaestio 6 p. 36 Gaisf. *ὁμοίως δὲ καὶ τὸ τετράμετρον βραχυκατάληκτον ἐπίσημόν ἐστιν, οἷον κτλ. Ἀμυνίαν* Mein.] *Ἀμειψίαν. τὸ τοῦ Ἀμειψίου· οὐδ' Ἀμυνίαν* Fritzsch. Quaest. Ar. 256. *ὑμῖν* CPS. Schol. Hephaest. p. 174 extr. *πτωχὸν ὄνθ' ἕν' ἡμῶν*. fortasse *ὄντ' ἐν ἡμῖν*. — cf. Mein. I 200. Arist. Vesp. 1267—74 *Ἀμυνίας ὁ Σέλλου. . .ἐς Φάρσαλον ᾤχετ', εἶτ' ἐκεῖ μόνος μόνοις τοῖς πενέσταισι ξυνῆν. . αὐτὸς πενέστης ὢν ἔλαττον οὐδενός.*

40

βουκολήσεις τὰ περὶ τὸν βοῦν.

Zenobius Milleri 4 (Mélanges 384) *βουκ. τὰ ἐπὶ τὸν βοῦν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ ὀστρακιζόμενοι* (*ἐξοστρ.* vel *ἐξωστρακισμένοι* Mein.) *μεθίσταντο εἰς Αἴγιναν* (sic Miller. pro *Ἄργιναν*), *ἔνθα ἦν βοῦς χαλκῆ παμμεγέθης.* — *περὶ* Mein. Herm. III 457. *τὸν*] *τὴν* K. 'mox ostracismo in exsilium pulsus eris'. scaenam esse similem Arist. Eq. 284—302 monuit Meinekius. boves aeneas deis consecratas idem commemorat in arce, in Lemno insula (Soph. fr. 703 N.) et in ostio Bospori.

41

ἐξυβρίσας πειθαρχεῖν οὐκέτι τολμᾷ,
ἀλλὰ δάκνει τὴν Εὔβοιαν καὶ ταῖς νήσοις ἐπιπηδᾷ.

Plutarchus Pericl. 7 *ὑφ' ἧς* (*ἐλευθερίας*) *ὥσπερ ἵππον ἐξυβρίσαντα τὸν δῆμον οἱ κωμῳδιοποιοὶ λέγουσι πειθαρχεῖν οὐκέτι τολμᾶν, ἀλλὰ δάκνειν τὴν Εὔβοιαν καὶ ταῖς νήσοις ἐπιπηδᾶν.* 2. *δάκνει μὲν* G. Herm. *δακνάζει* Mein. cum Teleclid. 42. 44. 47 coniungit Bergk. R. c. Att. 330. 1. — 1. fortasse *ὥσπερ δ' ἵππος φάτνῃ ἐξυβρίσας κτλ.*, ut *εὐπραγίαις ἐξυβρίζειν* Thucyd. 1, 84.

42

Προῖτος . . .
Βελλεροφόντην, ὁ δὲ Πήγασος ἦν ἐξ Ἀρκαδίας ἐπίκουρος.

Origenes contra Cels. 310 Spencer. *παίζοντες οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ ἀνεγράψαντο Προῖτος ἔκτεινε* (al. *ἔγημε*) *κτλ. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν γελωτοποιεῖν ἐθέλοντες ταῦτα συνέταττον.* indicavit et ita ut supra scripsimus disposuit Cobet. Mnem. VIII 419. 20, de *ἔκτεινε* tacens et v. 2 add. *ἐπίκουρος*, conl. Hermipp. 63, 18 *ἀνδράποδ' ἐκ Φρυγίας, ἀπὸ δ' Ἀρκαδίας ἐπικούρους.* neque *ἔκτεινε* neque *ἔγημε* scribi potuisse a poeta adparet. fortasse Origenes verbum magis apud vulgus usitatum (*ἔκτεινε*) posuerat pro *ἀνῄρει* vel simili. non consentio cum Leone Mus. Rhen. XXXIII 412. 13. *ἐξ Ἀρκ. ἐπίκουρος* proverbialiter dicitur: 'sine ullo commodo suo Bellerophontem adiuvit'.

comparat Origenes haec cum narratione Mosis de Cherube, ne ad vitae lignum via pateret ad paradisi custodiam adposito.

43

Celsus apud Origenem contra Cels. 329 Spencer. *εἴπερ ἐβούλετο ὁ θεός, ὥσπερ ὁ παρὰ τῷ κωμῳδῷ Ζεύς, ἐκ τοῦ μακροῦ ὕπνου*

διυπνίσας ῥύσασθαι τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἐκ κακῶν... ἀλλ' ὁ μὲν κωμῳδὸς ἐν τῷ θεάτρῳ γελωτοποιῶν συνέγραψεν ὅτι Ζεὺς ἐξυπνισθεὶς Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις τὸν Ἑρμῆν ἔπεμψε. quae verba 330 sic repetit: *ὁ μὲν οὖν κωμῳδὸς γελωτοποιῶν τὸν Δία κοιμώμενον πεποίηκε καὶ διυπνιζόμενον καὶ πέμποντα πρὸς τοὺς Ἕλληνας τὸν Ἑρμῆν.* indicavit Cobet. Mnem. VIII 419. 20. emendare possis: *ὁ Ζεὺς ἀφυπνισθεὶς | Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις ἐλεῶν Ἑρμῆν κατέπεμψεν.* sed magis credo Celsum *argumentum* comoediae antiquae, fortasse Aristophaneae, breviter adumbrasse quam singula verba ex ea excerpsisse. cf. Leo Mus. Rhen. XXXIII 413. 14. scilicet res Graecorum poeta finxerat magnopere perturbatas esse eo, quod Iuppiter paullisper obdormivisset. ad restituendam igitur Graeciae salutem Mercurium missum esse. nugatur Zielinskius Mus. Rhen. XXXVIIII 306 sq. temere haec cum Cratini *Pytine* conglutinans. ceterum cf. adesp. 815.

44

τὴν λαμπροτάτην πόλεων πασῶν ὁπόσας ὁ Ζεὺς ἀναφαίνει.

Athenaeus 1, 20b *προσέτι τε τὴν λαμπροτάτην — ἀναφαίνει, τὰς Ἀθήνας λέγω.*

45

ἀλλ' οὐδὲν δεῖ παρὰ τὸν βωμὸν βαστάζειν τὰς ἐπινοίας.

Zenobius 1, 66 *ἀλλ' οὐδὲν δεῖ παρὰ τὸν βωμόν σε βουλεύειν· ὅτι μὴ χρὴ ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασι βουλεύεσθαι, ἀλλὰ πρὸ τῶν πραγμάτων. παρόσον καὶ οἱ τὰ ἱερεῖα προσάγοντες πρὸ τοῦ καλλιερῆσαι βουλεύονται. βωμὸν βαστάζειν τὰς ἐπινοίας* C] *βωμὸν βαστάζειν* P (*βουλεύειν* mrg.). *βωμὸν τὰς ἐπινοίας* B. Diogenian. 2, 14 (Apostol. 2, 44) *ἀλλ' οὐδὲν δεῖ περὶ τὸν βωμὸν τὰς ἐπινοίας.* Gregor. Cypr. Mosq. 4, 53 *οὐ παρὰ βωμὸν δεῖ τὰς ἐπινοίας.* — ex parabasi versus excerptus est.

46

ἐπικαττύειν καὶ πτερνίζειν

τὰ παλαιὰ ἐπισκευάζειν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοῖς παλαιοῖς ὑποδήμασιν ἕτερα καττύματα καὶ πτέρνας προσαπτόντων. λέγουσι δὲ ἐπὶ τῶν τὰ παλαιὰ τῶν δραμάτων μεταποιούντων καὶ μεταρραπτόντων. Bekker. Anecd. 39, 19. vituperatio aemuli poetae ex parabasi aliqua excerpta.

47

ὦ μόνοι ὦτοι τῶν Ἑλλήνων

Eustathius 1522, 56 *καὶ ὦτοι οἱ αὐτοὶ (οἱ εὐήθεις) ἀπὸ*

ὀρνέου μιμηλοῦ καὶ εὐεξαπατήτου, ὡς ἀλλαχοῦ σαφῶς δηλοῦται. διὸ καὶ ἡ κωμῳδία σκώπτουσα τοὺς Ἀθηναίους ὦ μόνοι ὦτοι τῶν Ἑλλήνων, ἔφη, λοιδοροῦσα ἐκείνους ὡς ῥᾷον ἀπατωμένους οἷς ἀκούουσι. Athenaeus 9, 390. 1 *ἀνθρωποειδὴς δέ ἐστιν (ὁ ὦτος) τὴν μορφήν, καὶ πάντων μιμητὴς ὅσα ἂν ἄνθρωπος ποιῇ, διόπερ καὶ τοὺς ἐξαπατωμένους ῥᾳδίως ἐκ τοῦ τυχόντος οἱ κωμικοὶ ὤτους καλοῦσιν.* Aelius Dionysius Eustath. 561, 8 *τοὺς χαύνους καὶ κενοδόξους ὤτους ἐκάλουν.* Eustathius 1687, 60 *οἱ ῥᾷον ὑπὸ τοῦ τυχόντος ἐξαπατώμενοι ὦτοι ἐλέγοντο. προσφυέστερον δ' ἂν ὦτοι καλοῖντο οἱ ἐκ μόνης ἀκοῆς ἀπεριέργως καὶ ἀνεξετάστως ἀπάτην πάσχοντες.* quae originatio fortasse ipsa quoque ex comoedia aliqua fluxit. verba supra exscripta ex initio parabasis sumpta sunt.

48

Ἀνδροκλέα τὸν ἀπ' αἰγείρων

Hesychius *ἀπ' αἰγείρων· κτλ. ἀντὶ τοῦ συκοφάντην, ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ αἰγείρου τὰ πινάκια ἐξῆπτον, τουτέστιν ἐξήρτων οἱ ἔσχατοι.* Cratino tribuit Bergk. R. c. Att. 261, de eis qui propter paupertatem extremos in theatro cuneos occupabant sermonem esse ratus. at ea interpretatio ad sola verba *οἱ ἔσχατοι* pertinet: prioribus *Androcles* ab Hesychio ut *calumniator* recte significari videtur. fort. idem qui Ecphant. 4. Cratin. 208. 263 irridetur. cf. adesp. 51. verba ex parabasi exscripta.

49

(*ὅταν*) *ἀστράψῃ διὰ Πυκνός*

ἀντὶ τοῦ δι' Ἅρματος. Hesych. *ἀστράψῃ. ὅταν* add. Mein. idem *ἀστραπὴ δι' Ἅρματος· Ἀθηναῖοι, ὁπότε δι' Ἅρματος αὐτοῖς ἀστράψειεν, ἔπεμπον εἰς δύο θεοὺς τοὺς λεγομένους Πυθιαστάς.* Eustath. 266, 39 *ἔστι τῆς Ἀττικῆς τόπος ἐν Πάρνηθι Ἅρμα καλούμενος, κείμενος περὶ . . . Φυλήν. τὸ δὲ παροιμιῶδες, ὁπόταν ἀστράψῃ δι' Ἅρματος* (H. Iacobi V cccxxxviii). cf. Bursian. Geogr. gr. I 252. Unger Theb. Parad. 409 sq. dubitari vix potest quin Pericles significetur (cf. adesp. 10), qui ut Iuppiter *δι' Ἅρματος* in contione fulguret. Arist. Ach. 531 *ἤστραπτ', ἐβρόντα.* tetrametri anapaestici exitum esse dicit Meinekius, in eo metri genere paenultimam produci posse censens.

50

παρὰ κωφὸν (*ἔοικ'*) *ἀποπαρδεῖν.*

παροιμία· ἐπὶ ἀναισθήτων. Photius 385, 14. *ἀποπαρδεῖν* Cobet.] *ἀποπέρδειν. ἔοικ'* add. K. ut sit tetr. anap. exitus. quamquam *παρὰ κ. ἀποπ.* etiam trimetri pars esse poterat. Hesych. *παρὰ*

κωφὸν ἀποπαρδεῖν· ἡ παροιμία. πρόδηλος δὲ αὐτῆς ἡ αἰτία. (*οὐ γὰρ ἀκούει ὁ κωφός* add. Suidas.) Diogenian. 7, 43 *παρὰ κωφῷ ἀποπέρδειν.* Plut. Boissonad. Anecd. I 396 *πρὸς κωφοῖς ἀποπέρδει*[ς]. scilicet usitatum proverbium *παρὰ κωφὸν* (*ῷ*) *διαλέγει* Greg. Cypr. 3, 32 comicus aliquis in obscaenum transtulit.

51. 52

ἐν δὲ διχοστασίῃσι καὶ Ἀνδροκλέης πολεμαρχεῖ.
ἐν γὰρ ἀμηχανίῃ καὶ ὁ Καρκίνος ἔμμορε τιμῆς.

Zenobius 3, 77 *ἐν δὲ — πολεμαρχεῖ· ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τῶν διὰ περιπέτειάν τινα τιμῆς ἀξιουμένων. τοιαύτη δέ ἐστι καὶ ἡ λέγουσα· ἐν γὰρ — τιμῆς. ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ὁ πάγκακος ἔμμορε τιμῆς.* Plutarch. Nic. 11 *ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ὁ πάγκακος ἔμμορε τ.* (*ἔλαχε* V). Alexand. 53 (*ἔλλαχε*). Comp. Lys. Sull. 1 ((*ἔλλαχε*). 1. *διχοστασίῃσι* Macar. Walz. Arsen. p. 229] *διχοστασίῃ. κἂν — πολεμαρχοῖ* Mein. 2. hunc quoque versum comico recte tribuit Bergk. P. l.[2] II 1044.

53

εὐφράνας ὑμᾶς ἀπέπεμπ' οἴκαδ' ἄλλον ἄλλοσε.

Hephaestio 16 p. 109 Gaisf. (*τὸ Εὐπολίδειον μέτρον*) *ἐνίοτε καὶ ἀντισπαστικὸν καθαρὸν ποιοῦσιν, οἷον κτλ. ὑμᾶς ἀπέπεμπ'* Mein.] *ἡμᾶς ἀπόπεμπ'.* manifesto ex parabasi comoediae antiquae. de se loquitur poeta. praecesserat sententia talis fere *ὁπότε γὰρ χορὸν λάβοι, εὐφρ. κτλ.* — ceterum de errore Hephaestionis cf. G. Herm. El. d. m. 578. Fritzsch. De v. Eupol. 8. Fragm. v. Eup. 10. 11.

54

εἰς τὴν ὀρχήστραν· ἔτι γὰρ τὴν θέαν ᾤκειτ' ἐκεῖ.

Photius 351, 16 *ὀρχήστρα· πρῶτον ἐκλήθη ἐν τῇ ἀγορᾷ, εἶτα καὶ τοῦ θεάτρου τὸ κάτω ἡμίκυκλον, οὗ καὶ οἱ χοροὶ ᾖδον καὶ ὠρχοῦντο· εἰς — ἐκεῖ, φησὶν ὁ κωμικός. ᾠκεῖτ'* Dobr. — Eupolideum esse versum intellexit Fritzschius Fragm. v. Eupol. 22. nihil agunt qui *τὴν θέαν οἰκεῖν* interpretari conantur. scribendum est *ἐπὶ γὰρ τὴν θέαν ὠθεῖσθ' ἐκεῖ*, *ad spectandum profuse tenditis.* Plat. Euthyd. 294 d (*οἱ κάπροι*) *πρὸς τὴν πληγὴν ὠθούμενοι.* Plut. Mor. 794 d *ἐκεῖ χρὴ . . . ὠθεῖσθαι δρόμῳ.* Maxim. Tyr. 2 p. 6 *ὠθεῖσθαι δρόμῳ ἐπ' αὐτόν.*

55

(*ὡς*) *παχυσκελὴς ἀλετρὶς πρὸς μύλην κινουμένη*

Plutarchus Mor. 1101 f *ἐν πομπαῖς καὶ θυσίαις οὐ μόνον γέρων*

καὶ γρῆυς, οὐδὲ πένης καὶ ἰδιώτης, ἀλλὰ καὶ παχυσκ. κτλ. καὶ οἰκότριβες καὶ θῆτες ὑπὸ γήθους ἀναφέρονται (*exhilarantur*). versum esse intellexit Musgravius Eurip. Iph. T. 198, Eupolideum Bergkius Mein. II 965, ὡς add. Fritzsch. Fr. v. Eup. 18 '*uti molitrix quae inter molendum saltat.*' — cf. Aristoph. fr. 63.

56

θερμολουσίαις ἁπαλοί, μαλθακευνίαις ἁβροί

Bekker. Anecd. 4 init. et 415, 27. Suidas ἁπαλοὶ θερμολουσίαις, ἁβροὶ μαλθακευνίαις· ἐπὶ τῶν ὑπὸ τρυφῆς καὶ ἁβρότητος διαρρεόντων. (ἁβρὸν δὲ σημαίνει τὸ τρυφερόν add. Bekk. 4.) Gregor. Cypr. (post 1, 86 Mosq. p. 101 Leutsch.) Apostol. 3, 35. Append. prov. 1, 34 ἁπαλοὶ θερμολουσίαις· ἀντὶ τοῦ τρυφηλοὶ καὶ τὴν σάρκα διαρρέοντες. transposuerunt, ut versus esset Eupolideus, Bergk. R. c. Att. 283 et Meinekius. θερμολουσίαισιν (tetr. troch.) Bothius. Plut. Mor. 789ef θερμολουτοῦσι καὶ καθεύδουσι μαλακώτερον.

57

θυμελικὰν ἴθι μάκαρ φιλοφρόνως εἰς ἔριν.

Hephaestio 13 p. 75 Gaisf. συντιθέασι δὲ καὶ ἑτέρῳ τρόπῳ τὸ (παιωνικὸν) τετράμετρον, ὥστε τρεῖς εἶναι τοὺς καλουμένους τετάρτους παίωνας, εἶτα τελευταῖον τὸν κρητικόν κτλ. θεμελιακάν C. Schol. cod. S ἐκ τῶν καλουμένων Δελφικῶν ἐστιν ἡ προκειμένη χρῆσις, μὴ ἐχόντων τὸ ὄνομα τοῦ ποιητοῦ. 'his versibus chorus tragicum compellasse videtur de poesis principatu cum aemulis certantem'. Mein. Phrynichum significari posse monens.

58

Harpocration 86, 12 ὅτι ἐκαλοῦντό τινες καὶ Ἱππάρχειοι Ἑρμαῖ ἀπὸ Ἱππάρχου τοῦ Πεισιστράτου, εἴρηται ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ. Schol. Demosth. 20, 112 Ἑρμαῖ Ἱππάρχειοι ἀπὸ Ἱππάρχου τοῦ Πεισιστράτου. res ipsa notissima.

59

Plutarchus Pericl. 13 οἱ κωμικοὶ πολλὴν ἀσέλγειαν αὐτοῦ (Περικλέους) κατεσκέδασαν, εἴς τε τὴν Μενίππου γυναῖκα διαβάλλοντες, ἀνδρὸς φίλου καὶ ὑποστρατηγοῦντος, εἴς τε τὰς Πυριλάμπους ὀρνιθοτροφίας, ὃς ἑταῖρος ὢν Περικλέους αἰτίαν εἶχε ταῶνας ὑφιέναι ταῖς γυναιξὶν αἷς ὁ Περικλῆς ἐπλησίαζε. fortasse idem *Menippus* Arist. Av. 1293. Plut. Mor. 812d Περικλῆς Μενίππῳ ἐχρῆτο πρὸς τὰς στρατηγίας. de *Pyrilampe*, Demi patre, cf. Arist. Vesp. 98. Eupol. 213.

60

Plutarchus Pericl. 16 init. *τὴν δύναμιν αὐτοῦ . . . κακοήθως παρεμφαίνουσιν οἱ κωμικοί, Πεισιστρατίδας μὲν νέους τοὺς περὶ αὐτὸν ἑταίρους καλοῦντες, αὐτὸν δ' ἀπομόσαι μὴ τυραννήσειν κελεύοντες, ὡς ἀσυμμέτρου πρὸς δημοκρατίαν καὶ βαρυτέρας* (τῆς) *περὶ αὐτὸν οὔσης ὑπεροχῆς.*

61

βυρσόκαππον

τὸν Κλέωνα. Hesychius. *βυρσοκνάφον* Hemsterhusius et Ruhnkenius, *βυρσόπαππον* Pearson, *βυρσοκάπηλον* Dobraeus Advers. I 581.

62

προβατοκάπηλος

προβατοπώλης. ἐλέγετο δὲ Λυσικλῆς. Photius. cf. Arist. Eq. 132. 8. Schol. Eq. 762 *Λυσικλῆς ὡς προβατοκάπηλος διεβέβλητο.* cf. Plut. Per. 24. ex comoedia fluxit.

63

Plutarchus Pericl. 24 *ἐν ταῖς κωμῳδίαις Ὀμφάλη τε νέα καὶ Δηιάνειρα (ἡ Ἀσπασία) ... προσαγορεύεται.* cf. Cratin. 241.

64

Athenaeus 10, 415 d *οἱ κωμῳδιοποιοὶ Κλεώνυμον καὶ Πείσανδρον (εἰς πολυφαγίαν διαβεβλήκασιν).* de Cleonymo nota res erat. *Pisander*, sive idem fuit quem Aristophanes (Pac. 395. Av. 1556. Lys. 490) et Eupolis (31) inrident sive alius, hic tantum modo propter voracitatem commemoratur.

65

Plutarchus Mor. 1142 b *καὶ ἄλλοι κωμῳδιοποιοὶ* (praeter Pherecratem et Aristophanem) *ἔδειξαν τὴν ἀτοπίαν τῶν μετὰ ταῦτα τὴν μουσικὴν κατακεκερματικότων.*

66

Philostratus Vit. sophist. 1, 15, 2 *καθάπτεται ἡ κωμῳδία τοῦ Ἀντιφῶντος (τοῦ Ῥαμνουσίου) ὡς δεινοῦ τὰ δικανικὰ καὶ λόγους κατὰ τοῦ δικαίου ξυγκειμένους ἀποδιδομένου πολλῶν χρημάτων αὐτοῖς μάλιστα τοῖς κινδυνεύουσιν. . . οὐκ ἀπεικὸς ἦν γενέσθαι καὶ τὸν Ἀντιφῶντα κωμῳδίας λόγον αὐτὰ μάλιστα κωμῳδούσης τὰ λόγου ἄξια.* commemoratur *Antiphon* Arist. Vesp. 1270. 1301 (si is est Rhamnusius. cf. quae adnotantur ad Cratin. 201).

Plat. com. 103. eorum quae Philostratus narrat hodie nullum apud comicos vestigium.

67

Schol. Arist. Av. 281 *Φιλοκλῆς τραγῳδίας ποιητὴς καὶ Φιλοπείθους υἱὸς ἐξ Αἰσχύλου ἀδελφῆς. ὅσοι δὲ Ἁλμίωνος αὐτόν φασιν, ἐπιθετικῶς λέγουσι διὰ τὸ πικρὸν εἶναι. ἅλμη γὰρ ἡ πικρία.* ad comoediam haec referenda esse vidit Herwerden. Nov. add. crit. 47.

68

Plutarch. Aristid. 5 (*τῷ Καλλίᾳ*) *τις τῶν βαρβάρων . . . ἔδειξε πολὺ χρυσίον ἐν λάκκῳ τινὶ κατορωρυγμένον. ὁ δὲ Καλλίας τὸν μὲν χρυσὸν ἀνείλετο, τὸν δ' ἄνθρωπον ἀπέκτεινεν. ἐκ τούτου φασὶ καὶ λακκοπλούτους ὑπὸ τῶν κωμικῶν τοὺς ἀπὸ τῆς οἰκίας* (*αὐτοῦ*) *λέγεσθαι.* Hesych. *λακκόπλουτος· ὁ Καλλίας ὑπὸ τῶν κωμικῶν διὰ τὸ περιτυχεῖν χρυσῷ εἰς φρέαρ βεβλημένῳ.* Apostol. 10, 43 *λακκόπλουτος εἶ κατὰ τὸν Καλλίαν.* fortasse *ὡς λ. εἶ σὺ κατὰ τ. Κ.*

69

Hesychius *Δημοκαλλίας· τοὺς περὶ τὰ δημόσια ἀναστρέφοντας. Δημοκαλλίας,* i. e. *δημοπιθήκους* Mein.] *δημοκαλλίκας* cod. *δημοκόλακας* Is. Voss. *δημοπιθήκους* dixit Arist. Ran. 1085. Suidas *Καλλίας. . .καὶ Καλλίου· πιθήκου. τὸν πίθηκον Καλλίαν προσηγόρευσαν.* eadem Append. prov. 3, 40. Dinarch. fr. VI 2 *οἱ τοὺς Καλλίας ἐν τοῖς οἴκοις τρέφοντες* (*τουτέστι πιθήκους* Suid.).

70

Λαισποδίας

ὄνομα κύριον. ἔνιοι δὲ τὸν Ἀλκμέωνα ᾠήθησαν λέγεσθαι, οἱ δὲ τὸν δρεπανώδεις πόδας ἔχοντα. Hesychius. *Laespodias* iste cruribus distortis insignis passim a comicis inridetur. hic tamen *Alcmeon* Laespodiae cognomine notatus significatur (cf. Apollod. com. 13, 16), quem eundem esse cum adversario Themistoclis censet Meinekius coll. Plut. Mor. 805 c. sed fuerunt plures illis temporibus Alcmeones.

71

Δημοκλεῖδαι

οἱ ξένοι καὶ μοιχοί, ἀπὸ Δημοκλείδου τοιούτου ὄντος. καθάπερ καὶ τοὺς ἡταιρηκότας Τιμάρχους ἔλεγον, τοὺς δὲ πονηροὺς Εὐρυβάτους, Κιλλίκωνας δὲ τοὺς προδότας. Hesychius. Suidas *Δημοκλείδας· ξένους καὶ μοιχούς. τοιοῦτος ὁ Δημοκλῆς. Κιλλίκωνας* etiam Suidas. *Κιλλικῶντας* Mein. sed illam formam probam esse contendit H. Iacobi

V cccxxxviii. Ἀπελλικῶντος semper Strabo. de *Democlide* vel *Democle* nihil aliunde compertum.

72

Μενωνίδαι

Hesychius, *τῶν εὐσήμων, ἐκ Μενωνιδῶν. τινὲς δέ φασι τὸν Μένωνα ἐξωστρακίσθαι. εὐσήμων* Mein.] *εὐφήμων. Μενωνιδῶν* Mein.] *Μένωνος ἰδίων.* 'verba *ἐκ Μενωνιδῶν* poetae esse videntur, cuius locum interpretatur glossographus verbis *Μενωνίδαι τῶν εὐσήμων, Menonidae inlustribus gentibus adnumerandi.*' Mein. *εὐήθων* Bergk. Comment. crit. II viii, qui *Menonem* artificem, Phidiae accusatorem, significari censet.

73

Κήπιδος σκέλος

παροιμιῶδες ἦν κατὰ τὸ Πέρδικος σκέλος. Hesychius. *Cepis* Adimanti pater est Plat. Protag. 315e.

74

Δούλωνα

τὸν μουσικὸν Φιλόξενον, ἐπειδὴ δοῦλος ἐγεγόνει ὁ Φιλόξενος. ἦν δὲ τὸ γένος Κυθήριος. Hesychius. cf. Lobeck. Soph. Ai. p. 167. comoediae adscripsit Mein., atque antiquae magis convenire videtur quam novae. servum adpellabant, quia apud Dionysium tyrannum degebat. aliam causam indicat Suidas *Φιλόξενος . . . ἀνδραποδισθέντων τῶν Κυθήρων ὑπὸ Λακεδαιμονίων* (*Ἀθηναίων* Mein.) *ἠγοράσθη ὑπὸ Ἀγεσύλου τινὸς καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐτράφη.* quae ad Ol. 88, 4 Meinekius, ad Ol. 90 referebat Reinesius. cf. Aristoph. fr. 641. 725. Antiphan. 209.

75

Δρυαχαρνεῦ

δρύινε Ἀχαρνεῦ ἀναίσθητε. ἐκωμῳδοῦντο γὰρ οἱ Ἀχαρνεῖς ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί. Etymolog. m. 288, 17 et Suidas (ubi perperam *Δραχαρνεῦ*). similiter Hesychius (*δοκοῦσι γὰρ οἱ Ἀχαρνεῖς σκληροὶ τὴν γνώμην εἶναι καὶ ἄτεγκτοι*). cf. Zonar. 569.

76

Hesychius *Κλαζομένιοι· οὕτω* (*οὗτοι* Mein.) *κωμῳδοῦνται. δοκοῦσι γὰρ ἐπικύπτοντες προστιλᾶν.* et *Κλαζομένιος· οὗτος Ἡρακλείδης ὁ Κλαζομένιός τε καὶ ὁ βαῦς* (*βαῦς* Mein.) *καλούμενος.* Plato Ion. 541d *Φανοσθένη τὸν Ἄνδριον καὶ Ἡρακλείδην τὸν Κλαζο-*

μένιον, οὓς ἥδε ἡ πόλις ξένους ὄντας ἐνδειξαμένους ὅτι ἄξιοι λόγου εἰσὶ καὶ εἰς στρατηγίας καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἀρχὰς ἄγει. cf. Athen. 11, 506 a. Aelian. V. h. 14, 5. 'βαῦς, i. e. κύων.' Bergk. P. l.² p. 1048. βαῦς quid sit nescire se fatetur Lobeck. Paralip. 91. ἐπικύπτοντες προστιλῶσιν ipsius poetae verba esse arbitratur Mein., cui οὗτος Ἡρ. simul indicium videtur hanc glossam ex scholiis veteris comici derivatam fuisse.

77

Διὶ Συκασίῳ

παραπεποίηται παρὰ τὸ συκοφαντεῖν. Hesychius. Eustathius 1572, 57 λέγεται καὶ ὁ Συκάσιος Ζεὺς παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὁ καθάρσιος· τῇ γὰρ συκῇ ἐχρῶντο ἐν καθαρμοῖς. et ipse Hesych. Συκάσιος Ζεύς· ὁ καθάρσιος. τῇ γὰρ συκῇ ἐχρῶντο ἐν καθαρσίοις. cf. Lobeck. Aglaoph. 703 n. g. — sine dubio poeta utraque significatione confusa comice luserat, veluti Διὶ Συκασίῳ (γὰρ εὔχεται θεῶν μόνῳ). cf. Cratin. 69.

78

λωπιστὸς ὁ Παλαμήδης

ἐκ τῆς τῶν ἱματίων ἐπιρίψεως. Hesychius. 'ridet opinor histrionem qui Palamedem λώπει indutus inscite egerat.' Mein. cuius opinionis periculum non suscipio. — ἐπιρράψεως idem, sed retractavit sententiam V 120.

79

περισχαδόν

τὸν ὑποκρινόμενον τὸν Περσέα ὡς πτωχὸν καὶ φησίμορφον. ψιάθιον, ἐν ᾧ περιειλοῦσι τὰς ἰσχάδας. Hesychius. 'apertum est risisse poetam histrionis, qui Persei partes actitaverat, paupertatem et macilentiam. legendum φθισίμορφον. sed περισχαδόν expedire non licuit.' Mein. cf. Nauck. Tr. gr. fr. p. 313.

80

αἰτῶμαι

αἰτιῶμαι Hesychius. 'suspectum' M. Schmidt. minime. notatur Hyperbolus vel nescio quis eodem modo Atticum sermonem pervertens. cf. Plat. com. 168.

81

ἀναστῦψαι

Pollux 2, 176 τὸ ἀνασπάσαι τὸ αἰδοῖον παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κωμικοῖς ἀναστ. καλεῖται.

82

ἀποπαρδακᾷ

Hesychius *τοῦτο εἴρηται παρὰ τὸ ἀποπαρδεῖν. ἀποπάρδακα* (ab *ἀποπάρδαξ*) Mein.

83

ἀποφύλιον

Pollux 3, 56 *τὸν δὲ τοιοῦτον (τὸν παρεγγεγραμμένον πολίτην) καὶ ὑπόξυλον ὠνόμαζον οἱ νέοι κωμικοί. καὶ ὑπόχυτον δὲ οἱ παλαιότεροι τὸν κακῶς γεγονότα, καὶ παρημπολημένον, ὡς ἀποφύλιον τὸν φυλὴν μὴ ἔχοντα.*

84

ἀρχολίπαρος, ἀρχογλυπτάδης

Eustathius 211 init. *παρὰ τοῖς παλαιοῖς ῥήτορσι καὶ ἀρχολίπαρος ὁ λιπαρῶν, φασίν, ἵνα ἀρχῆς τύχῃ...ὁ καὶ ἀρχογλυπτάδης, ἤγουν ὡσπερεὶ γλύφων τὰς ἀρχάς.* Etym. m. 151, 35 *ἀρχογλυπτάδης ὁ ὡσπερεὶ γλύφων τὰς ἀρχάς.* cf. Arist. Ach. 595 sq. Lobeck. Soph. Ai. 880.

85

βλεπεδαίμων

Pollux 1, 21 *κωμικὸν ὁ βλεπεδαίμων.* Eustathius 206, 27 *ὁ διεστραμμένος τὰς ὄψεις καὶ οἷον ὑπὸ δαίμονος πεπληγώς. Παυσανίας δὲ προστίθησι καὶ ὅτι τοὺς Σωκρατικοὺς οὕτως ἔλεγον.* Hesych. *βλεπεδαίμων· ὁ ὑπὸ νόσου κατεσκληκὼς καὶ κακόχρους ὑπὸ δαιμόνων.* cf. Lobeck. Phryn. 768. *larvae similis.*

86

γλωττοκηλοκόμπης

Eustathius 1689, 41 *ἐκ τοῦ κηλεῖν καὶ γλωσσοκηλόμπης* (sic) *κωμικώτερον παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὁ γλώσσῃ κηλῶν καὶ κόμποις. γλωσσοκηλοκόμπης* Nauck. Philol. VI 425. nomen compositum antiquae comoediae.

87

διαπερδικίσαι

Hesychius et Etym. m. 269, 37 *διαλινῆσαι καὶ διαφυγεῖν. διαλινῆσαι, callide per laqueos effugere,* Mein.] *διαλαλῆσαι. διολισθῆσαι* Hemsterh. *ἐκπερδικίσαι* est Arist. Av. 768, ubi cf. quae adnotavimus. ac *διεκπερδικίζειν* commemorat Suidas. est fortasse hoc quoque Aristophanis.

88

δορυφορήματα

καλεῖται παρὰ τοῖς παλαιοῖς κωμικοῖς τὰ κωφὰ πρόσωπα· ἃ συνεξέρχεται μὲν τοῖς κωμῳδοῦσιν, αὐτὰ δὲ οὐδὲν διαλέγεται. Bachmann. Anecd. II 329, 7. Plut. Mor. 791e *ὁ δέ, ὥσπερ ἐπὶ σκηνῆς δορυφόρημα, ἦν ὄνομα βασιλέως καὶ πρόσωπον.* ac sic etiam alibi. cf. Lucian. De conscr. hist. 4. Icarom. 9. Nigrin. 24. De paras. 59. Dial. mort. 6, 3.

89

ἐγκυσίχωλος

παρὰ τὸν κῦσον, ὁ ἀπὸ τοῦ κύσου χωλὸς καὶ ἀπὸ τῆς κοτύλης. κῦσον γὰρ εἰώθασιν οἱ κωμικοὶ καὶ τὸν πρωκτὸν καλεῖν, περὶ ὃν ἡ κοτύλη. Etymologic. m. 311, 44. Photius (Nauck. Philol. VI 424) *κυσ[ιν]όχωλος καὶ ἐγκυσ[ιν]όχωλος· ὁ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν κῦσον τόπου χωλός.* Hesychius *ἐγκυσίχωλος· ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ κύσου χωλός.*

90

ἐνόρχην λαόν

Hesychius *τὸν ἐπὶ ἥβης.* indic. Nauck. fortasse *λεών.* nam quomodo versui insertum fuerit ignoratur. cf. Arist. Lys. 661.

91

εὐπραξίαν

οἱ παλαιοὶ κωμικοὶ διὰ τοῦ ξ. Θουκυδίδης δὲ διὰ τοῦ γ. Photius. cf. Philem. 163. Lobeck. Soph. Ai. 759.

92

θεάτρια

καὶ συνθεάτρια, ὡς ἡ παλαιὰ κωμῳδία. Pollux 2, 56. cf. Aristoph. fr. 472.

93

κοννόφροσιν

ἄφροσιν. Hesychius. 'quod si non ex Amipsiae *Conno*, certe ex comico poeta' antiquae opinor comoediae 'petitum est'. Mein. I 202 n. 21. — *κενεόφροσιν* G. Dindf. in Thesauro. quod non necessarium. ad Theognidem certe (233. 847) vel [Pindarum] Nem. 11, 39 (29) glossa non pertinet.

94

ὀνοστύπαξ

[*ὀνοστύπτα.*] *διὰ μὲν τοῦ ὄνου τὸν μυλῶνα ὀνειδίζων, διὰ δὲ*

τοῦ στύππακος, ὅτι στυππειοπώλης ἦν. Hesychius. Schol. Arist. Eq. 254 σκώπτει τὸν Εὐκράτην ὡς τοιαύτην τέχνην ἔχοντα. ἐν ἄλλοις γοῦν φανερώτερόν φησι 'καὶ σὺ κυρηβιοπῶλα Εὔκρατες στύπαξ.' et 129 (Εὐκράτης) στύππαξ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ στυππειοπώλης εἶναι. cf. Aristoph. fr. 696. dubitari non potest quin apud Hesychium quoque *Eucrates* significetur.

95

πανδαισία

Harpocration . . ἔστι μὲν τοὔνομα πολλάκις καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ. πανδαισία δέ ἐστι τὸ πάντα ἔχειν ἄφθονα καὶ μηδὲν ἐλλείπειν ἐν τῇ δαιτί. Apostol. 3, 40 Ἀπίδων πανδαισία, i. e. convivia in Aegypto Apide reperto celebrata. ad comoediamne pertineant nescio.

96

παρημπολημένον

Pollux 3, 56. cf. 83. γάμους παρεμπολᾶν est Eurip. Med. 910.

97

πορνότριψ

Thomas Mag. 291, 15 R. πορνοκόπος Μένανδρος λέγει (1057), οἱ δ' ἀρχαῖοι πορνότριψ. ubi οἱ ἀρχαῖοι sunt poetae comoediae antiquae. πορνότριψ est etiam Bekker. Anecd. 12, 1.

98

σκηνοποιούς

τοὺς μηχανοποιοὺς ἡ παλαιὰ κωμῳδία ὠνόμαζεν. Pollux 7, 189. σκηνικοὺς οἱ παλαιοὶ ὠνόμασαν C.

99

τυραννοδαίμονα

ἣν οὐκ ἂν τις τύραννον μόνον εἴποι, ἀλλὰ καὶ δαίμονα. Hesychius. 'Aspasiam dicere videtur.' Mein. cf. Cratin. 241. Eupol. 274.

100

ὑπόχυτον

Pollux 3, 56. cf. 83. metaphora a vino petita. cf. Phryn. 65.

101

φειδός

Eustathius 537, 39 παρὰ τὸ δέον ἀνελεύθερος, καὶ κατὰ πα-

λαιὰν κωμῳδίαν εἰπεῖν φειδός, ἤγουν φειδωλὸς δαπάνης. et 1828, 12 *φειδός, ἤγουν φειδωλός.*

102

φόρτακας

ἡ παλαιὰ κωμῳδία τοὺς ἀχθοφοροῦντας ἐκ τοῦ ἐμπορίου καλεῖ. Pollux 7, 132.

ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΩΜΩΙΔΙΑΣ

103

Numenius Euseb. Praep. evang. 14, 7 (1) *περὶ Λακύδου βούλομαί τι διηγήσασθαι ἡδύ. ἦν μὲν δὴ Λακύδης ὑπογλισχρότερος καί τινα τρόπον ὁ λεγόμενος οἰκονομικὸς οὗτος, ὁ εὐδοκιμῶν παρὰ τοῖς πολλοῖς, αὐτὸς μὲν ἀνοιγνὺς τὸ ταμιεῖον, αὐτὸς δ' ἀποκλείων. καὶ προῃρεῖτο δὲ ὧν ἐδεῖτο καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐποίει πάντα δι' αὐτουργίας, οὔ τί που αὐτάρκειαν ἐπαινῶν, οὐδ' ἄλλως πενίᾳ χρώμενος, οὐδ' ἀπορίᾳ δούλων, ᾧ γε ὑπῆρχον δοῦλοι ὁπόσοι γοῦν· τὴν δὲ αἰτίαν ἔξεστιν εἰκάζειν.* (2) *ἐγὼ δὲ ὃ ὑπεσχόμην τὸ ἡδὺ διηγήσομαι. ταμιεύων γὰρ αὐτὸς ἑαυτῷ τὴν μὲν κλεῖδα περιφέρειν ἐφ' ἑαυτοῦ οὐκ ᾤετο δεῖν, ἀποκλείσας δὲ κατετίθει μὲν ταύτην εἴς τι κοῖλον γραμματεῖον· σημηνάμενος δὲ δακτυλίῳ τὸν μὲν δακτύλιον κατεκύλιε διὰ τοῦ κλείθρου ἔσω εἰς τὸν οἶκον μεθιείς, ὥσθ' (ὡς) ὕστερον, ἐπειδὴ πάλιν ἐλθὼν ἀνοίξειε τῇ κλειδί, δυνησόμενος ἀνελὼν τὸν δακτύλιον αὖθις μὲν ἀποκλείειν, εἶτα δὲ σημαίνεσθαι, εἶτα δ' ἀναβάλλειν ὀπίσω πάλιν ἔσω τὸν δακτύλιον διὰ τοῦ κλείθρου.* (3) *τοῦτο οὖν τὸ σοφὸν οἱ δοῦλοι κατανοήσαντες, ἐπειδὴ προΐοι Λακύδης εἰς περίπατον ἢ ὅποι ἄλλοσε, καὶ αὐτοὶ ἀνοίξαντες ἂν κἄπειτα, ὡς σφίσιν ἦν θυμός, τὰ μὲν φαγόντες τὰ δ' ἐμπιόντες* (*δὲ πιόντες*), *ἄλλα δὲ ἀράμενοι ἐκ περιόδου ταῦτα ἐποίουν· ἀπέκλειον μέν, ἐσημαίνοντο δὲ καὶ τὸν δακτύλιον πολλά γε αὐτοῦ καταγελάσαντες εἰς τὸν οἶκον διὰ τοῦ κλείθρου ἠφίεσαν.* (4) *ὁ οὖν Λακύδης πλήρη μὲν καταλιπών, κενὰ δὲ εὑρισκόμενος τὰ σκεύη, ἀπορῶν τῷ γιγνομένῳ, ἐπειδὴ ἤκουσε φιλοσοφεῖσθαι παρὰ τῷ Ἀρκεσιλάῳ τὴν ἀκαταληψίαν, ᾤετο τοῦτο ἐκεῖνο αὐτῷ συμβαίνειν περὶ τὸ ταμιεῖον. ἀρξάμενός τε ἔνθεν ἐφιλοσόφει παρὰ τῷ Ἀρκεσιλάῳ, μηδὲν μήτε ὁρᾶν μήτε ἀκούειν ἐναργὲς* (*ἐναργ. οὐδὲν οὔτ' ἀκ. οὔθ' ὁρᾶν*) *ἢ ὑγιές· καί ποτε ἐπισπασάμενος τῶν προσομιλούντων αὐτῷ τινα εἰς τὴν οἰκίαν ἰσχυρίζετο πρὸς αὐτὸν ὑπερφυῶς, ὡς ἐδόκει, τὴν ἐποχὴν καὶ ἔφη· τοῦτο μὲν ἀναμφίλεκτον*

ἐγώ σοι ἔχω φράσαι, αὐτὸς ἀπ' ἐμαυτοῦ μαθών, οὐκ ἄλλου πειραθείς. (5) κἄπειτα ἀρξάμενος περιηγεῖτο τὴν ὅλην τοῦ ταμιείου συμβᾶσαν αὐτῷ πάθην. τί οὖν ἄν, εἶπεν, ἔτι Ζήνων λέγοι πρὸς οὕτως ὁμολογουμένην διὰ πάντων φανεράν μοι ἐν τοιοῖσδε ἀκαταληψίαν; ὃς γὰρ ἀπέκλεισα μὲν ταῖς ἐμαυτοῦ χερσίν, αὐτὸς δὲ ἐσημηνάμην, αὐτὸς δὲ ἀφῆκα μὲν εἴσω τὸν δακτύλιον, αὖθις δ' ἐλθὼν ἀνοίξας τὸν μὲν δακτύλιον ὁρῶ ἔνδον, οὐ μέντοι καὶ τὰ ἄλλα, πῶς οὐ δικαίως ἀπιστούντως τοῖς πράγμασιν ἕξω; οὐ γὰρ τολμήσω εἰπεῖν ἔγωγε, ἐλθόντα τινὰ κλέψαι ταῦτα, ὑπάρχοντος ἔνδον τοῦ δακτυλίου. (6) καὶ ὃς ἀκούων — ἦν γὰρ ὑβριστής — ἐκδεξάμενος τὸ πᾶν ὡς ἔσχεν ἀκοῦσαι, μόλις καὶ πρότερον ἑαυτοῦ | κρατῶν ἀπέρρηξε(ν) γέλωτα καὶ μάλα πλατύν, γελῶν τε ἔτι καὶ καγχάζων διήλεγχεν ἅμα αὐτοῦ τὴν κενοδοξίαν. ὥστε ἔκτοτε Λακύδης ἀρξάμενος οὐκέτι μὲν τὸν δακτύλιον ἔσω ἐνέβαλλεν, οὐκέτι δὲ τοῦ ταμιείου ἐχρῆτο ἀκαταληψίᾳ, ἀλλὰ κατελάμβανε τὰ ἀφειμένα καὶ μάτην ἐπεφιλοσοφήκει. (7) οὐ μέντοι ἀλλὰ οἵ γε παῖδες φόρτακες ἦσαν καὶ οὐ θατέρᾳ ληπτοί, οἷοι δὲ οὗτοι οἱ κωμῳδικοὶ οἰκέται (sic Hirzel. pro τε καὶ) Γέται καὶ Δᾶοι (sic Hirz. pro Δακοὶ) κἀκ τῆς Δακικῆς (Ἀττικῆς Hirz.) λαλεῖν στωμυλήθρας κατεγλωττισμένοι. ἐπεί τε (εἴτε παρὰ Hirz.) τοῖς Στωικοῖς τὰ σοφίσματα ἤκουσαν εἴτε καὶ ἄλλως ἐκμαθόντες εὐθὺ τοῦ τολμήματος ᾔεσαν καὶ παρελύοντο τὴν σφραγῖδα, καὶ τοτὲ μὲν ἑτέραν ἀντ' ἐκείνης ὑπετίθεσαν, τοτὲ δὲ οὐδὲ ἄλλην, διὰ τὸ οἴεσθαι ἐκείνῳ γε ἀκατάληπτα ἔσεσθαι, καὶ οὕτω καὶ ἄλλως. (8) ὁ δὲ εἰσελθὼν ἐσκοπεῖτο· ἀσήμαντον δὲ τὸ γραμματεῖον θεωρῶν, ἢ σεσημασμένον μέν, σφραγῖδι δ' ἄλλῃ, ἠγανάκτει· τῶν δὲ σεσημάνθαι λεγόντων, αὐτοῖς γοῦν τὴν σφραγῖδα ὁρᾶσθαι τὴν αὐτήν, ἠκριβολογεῖτο ἂν καὶ ἀπεδείκνυε· τῶν δ' ἡττωμένων τῇ ἀποδείξει καὶ φαμένων, εἰ μή τι (μηκέτι Hirz.) ἔπεστιν ἡ σφραγίς, αὐτὸν ἴσως ἐπιλελῆσθαι καὶ μὴ σημήνασθαι· καὶ μὴν αὐτός γε ἔφη σημηνάμενος μνημονεύειν καὶ ἀπεδείκνυε καὶ περιῄει τῷ λόγῳ καὶ ἐδεινολογεῖτο πρὸς αὐτοὺς οἰόμενος παίζεσθαι καὶ προσώμνυεν. (9) οἱ δ' ὑπολαβόντες τὰς προσβολὰς ἐκείνου αὐτοί γε ᾤοντο (fortasse ᾐτιῶντο) ὑπ' αὐτοῦ παίζεσθαι· ἐπεὶ σοφῷ γε ὄντι δεδόχθαι τῷ Λακύδῃ εἶναι ἀδοξάστῳ, ὥστε καὶ ἀμνημονεύτῳ· μνήμην γὰρ εἶναι δόξαν· ἔναγχος γοῦν τοῦ χρόνου ἔφασαν ἀκοῦσαι ταῦτα αὐτοῦ πρὸς τοὺς φίλους (λέγοντος add. Hirz.). (10) τοῦ δὲ ἀναστρέφοντος αὐτοῖς τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ λέγοντος οὐκ Ἀκαδημαϊκά, αὐτοὶ φοιτῶντες εἰς Στωικῶν τινος τὰ λεκτέα ἑαυτοῖς ἀνεμάνθανον, κἀκεῖθεν ἀρξάμενοι ἀντεσοφίστευον καὶ ἦσαν ἀντίτεχνοι κλέπται Ἀκαδημαϊκοί. ὁ δὲ στωικῶς (sic Hirz. pro στωικὸς) ἐνεκάλει· οἱ παῖδες δὲ τὰ ἐγκλήματα παρέλυον αὐτῷ ὑπὸ ἀκαταληψίας, οὐκ ἄνευ τωθασμῶν τινῶν. (11) διατριβαὶ οὖν ἦσαν πάντων (πάντ') ἐκεῖ καὶ λόγοι | καὶ ἀντιλογίαι, καὶ ἓν οὐδὲν ἐν τῷ μέσῳ κατελείπετο, οὐκ ἀγγεῖον, οὐ τῶν ἐν ἀγγείῳ τιθεμένων, οὐχ ὅσα εἰς οἰκίας κατασκευὴν

ἄλλ' ἐστὶ συντελῆ. (12) καὶ ὁ *Λακύδης* τέως μὲν ἠπόρει, μήτε λυσιτελοῦσαν ἑαυτῷ θεωρῶν τὴν τοῖς ἑαυτοῦ δόγμασι βοήθειαν, εἴ τε μὴ ἐξελέγχοι, πάντα ἀνατρέψεσθαι ἑαυτῷ δοκῶν· πεσὼν (οὖν add. Hirz.) εἰς τἀμήχανον τοὺς γείτονας ἐκεκράγει καὶ τοὺς θεούς· καὶ ἰοὺ ἰοὺ καὶ φεῦ φεῦ καὶ νὴ τοὺς θεοὺς καὶ νὴ τὰς θεάς, ἄλλαι τε ὅσαι ἐν ἀπιστίαις δεινολογουμένων εἰσὶν ἄτεχνοι πίστεις, ταῦτα πάντα ἐλέγετο βοῇ καὶ ἀξιοπιστίᾳ. (13) τελευτῶν δὲ ἐπειδὴ ἄδην (sic pro ἐπεὶ μάχην Diels) εἶχεν ἀντιλεγόμενος (sic pro ἀντιλεγομένους Usener) ἐπὶ τῆς οἰκίας, αὐτὸς μὲν ἂν δήπουθεν ἐστωικεύετο πρὸς τοὺς παῖδας, τῶν παίδων δὲ τὰ Ἀκαδημαϊκὰ ἰσχυριζομένων, ἵνα μηκέτι πράγματα ἔχοιεν (ἔχοι), οἰκουρὸς ἦν φίλος (?) τοῦ ταμιείου προκαθήμενος. οὐδὲν δὲ εἰς οὐδὲν ὠφελῶν, ὑπιδόμενος οἷ τὸ σοφὸν αὐτῷ ἔρχεται ἀπεκαλύψατο. ἄλλως, ἔφη, ταῦτα, ὦ παῖδες, ἐν ταῖς διατριβαῖς λέγεται ἡμῖν, ἄλλως δὲ ζῶμεν.

sic Dindorfius: a quo ubicumque discessi, accurate notavi. eadem, sed multo brevius et ex parte tantum modo, Diogenes Laert. 4, 59. contineri hac narratione argumentum comoediae integrae, Nubium haud dissimilis, ad inrisionem philosophorum conscriptae saeculo a. Chr. tertio, indicavit R. Hirzelius Herm. XVIII 3 sq. *Lacydes* est Arcesilae Academici discipulus et successor. Diog. L. 4, 59. Plut. Mor. 63e. Cic. Acad. 2, 6, 16. paucissima versuum qui in Numenii verbis servati videntur vestigia diductis paullulum litteris indicavi; interdum ad restituendos numeros transpositione opus est. fragmenta huius comoediae sunt apud Numen. Euseb. Praep. ev. 14, 5, 14. de quibus infra.

104

ἐρημία μέν ἐστι, κοὐκ ἀκούσεται
οὐδεὶς παρών μου τῶν λόγων ὧν ἂν λέγω.
ἐγὼ τὸν αἰῶν', ἄνδρες, ἐτεθνήκη πάλαι
ἅπανθ' ὃν ἔζην· τοῦτό μοι πιστεύετε.
παγγηκγοτοκαλον τἀγαθόν, τὸ σεμνὸν ἦν,
τὸ κακόν· τοιοῦτον ἦν τί μου πάλαι σκότος
περὶ τὴν διάνοιαν, ὡς ἔοικε, κείμενον,
ὃ πάντ' ἔκρυπτε ταῦτα κἠφάνιζέ μοι.
νῦν δ' ἐνθάδ' ἐλθών, ὥσπερ εἰς Ἀσκληπιοῦ
ἐγκατακλιθείς, ὡς ἴστε μετ' ὀλίγον χρόνον,
ἀναβεβίωκα· περιπατῶ, λαλῶ φρονῶν,
τὴν τηλικούτων καὶ τοιούτων ηλιον
νυντοντον εὑρών, ἄνδρες, ἐν τῇ τήμερον.
ὑμᾶς ορωτο νυν νσιραι τὸν ἀέρα,

τὴν ἀκρόπολιν, τὸ θέατρον . . . . .
. . . .
. . . .
. . *ἀρίστων φιλόσοφος μαθήματα.*

Papyrus Didot. Aegypt. saec. a. Chr. secundi (Un papyrus inédit . . . par H. Weil. Paris. 1879). 3. *αἰῶν'* K. Mus. Rhen. XXXV 278] ΑΛΛΟΝ. *ἐτεθνήκη* K.] ΤЄΘΝΗΚЄΙ. *ἐτεθνήκειν* Cobet. Mnem. VIII 14. 4. ΑΠΑΝΤΑ. *αἰῶν'* Weil. *ὃν ἔζην* K.] ΩΝΕΖΗ. Demosth. 24, 7 iam contulit Weil. *πιστεύετε* Buecheler. Mus. Rh. XXXV 278] ΠΙϹΤЄΥϹЄΤΑΙ. 5. tres litterae ΓΗΚ dubiae sunt. *παρῆν τό τε καλόν* Cobet. aliud aliquid desiderari docent v. 6. 7. fortasse *ἄχνη τὸ καλόν μοι.* *ἦν* in fine add. Buecheler. 10. *ὡς ἴστε* K.] ΩϹΝΙϹΘЄ. tenues cum adspiratis in hoc papyro saepissime commutantur. *μετ' ὀλίγον* K.] ΤΟ (macula) ΛΟΙΠΟΝ. 11. *φρονῶν* K.] ΦΡΟΝΩ. 12. *ἡδονῶν* K. 13. *ξύνοικον* K. in exitu ϹΗ. ЄΡΟΝ pap. at comicorum est *τήμερον*. 14. *ἐρωτῶ* K. ΝΤΝ in pap. supra lineam positum. in ΝϹΙΡΑΙ latere videtur *ὁρᾷ*. *ἀέρα* K.] ΑΡΑ. cf. Eurip. fr. 935 N. *ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα.*

cf. Theognet. 1 et adesp. 1419. Mus. Rhen. XXXXIII 46. 7. obtrectator nescio quis philosophiae, adulescentulus ut videtur, qui antehac notiones morales temere contempserat, brevissimum tempus a magistro stoico institutus iam aliter philosophiam aestimat: et laetitiam suam, ne quis non initiatus audiat, solus cum spectatoribus (cf. 3 et 13 *ἄνδρες*) communicat. 5. facilius etiam videtur *πάχνη*, Theognet. 1, 3. sed cf. Leutsch. Append. prov. 1, 44. Hom. Il. 5, 499. 501. 4, 426. 11, 307. 15, 626. Od. 12, 238. Soph. OCol. 681. Arist. Vesp. 92. 10. spectatores qui eum in scholam intrantem viderant, ut in Nubibus Strepsiadem et Phidippidem, testes esse vult quam brevi tempore ab errore sit reductus. 13. *ἐν τῇ τήμερον* alibi me legere non memini.

105

. . . .
ἄνθρωπος οἶνον, αὐτὸ τοῦτ' ἐκπλήτ . .
ἔγωγε, ὑπὲρ τοῦ μεθύσκεσθ' οὐ λέγω.
ἀπιστία γάρ ἐσθ' ὅμοιον τοῦτό γε,
εἰ καὶ βιάζεται κοτύλην τις τοὺς βο .
ὠνούμενος πίνειν ἑαυτόν. τοῦτ' ε .
προσέμενον· οὗτος ἐμπεσὼν διασ . .,
τὸν ἔρωτα· τί δ' ἐμοὶ τοῦτο; πάλιν οἰμώ . .
προῖκα δὲ λαβὼν τάλαντα τέτταρ' ἀργυ .
οὐ τῆς γυναικὸς νενόμιχ' αὐτὸν οἰκέ .

ἀπόκοιτός ἐστι, πορνοβοσκῷ δώδεκα
τῆς ἡμέρας δραχμὰς δίδωσι. Β. δώδεκα
. . . . . . *τακ . . βως οὑτοσὶ τὰ πράγματα*
. . . . . *σ δια . ροφὴν ἀνδρὶ καὶ πρὸς ἡμερ .*
. . . . . . *ελ . . ισται δύ᾽ ὀβολοὺς τῆς ἡμέρας*
. . . . . *ντ . . γωπεινωντιπτι* . . . . *ποτε*
. . . . *σ . . προσμενειχαιρω* . . . . . .
. . . . *γλυκυτατεοτης* . . . . *τηρ*
. . . . *ονωσαθλιοστισ* . . . .
. . . . *τρισκακοδ* . . . .

Fragmentum a Tischendorfio inventum, editum a Cobeto Mnem. nov. IIII 286. 2. ΜΕΘΤΣΚΕΘ cod. Tisch. corr. Cob. 9. Τ cod., *οὐ* Cob. in *νενομιχ αυτον* apostr. et spir. post add. teste Tisch. 10. *πορνοβοσκῶι* Gomperz. Herm. XI 509] *πορνοβοσκοῦ*. ΔΩΔΕΚ cod. Tisch. *δώδεκα* Cob.

ante v. 1. Cobetus supplet *ὅτι μὲν τοσοῦτον ἐκπέπωκ᾽ ἄνευ κακοῦ* | *ἄνθρ. κτλ.* sed verborum continuatio talem fere sententiae conformationem requirit: *εἰ καὶ τοσοῦτον ἂν ἀκρατής τις ἐκπίῃ* | *ἄνθρ. κτλ.* 1. *ἐκπλήττομαι* Cobet. 2. *ἔγωγ᾽* et *μὴ μεθύσκεσθ᾽* Cob. versus nondum persanatus videtur. 3. *ἀπιστίαι* Gomperz. 508. recte *ἀπληστίᾳ* Wilamowitz. 4. *τοὺς βόας* Cob., praeter comicorum consuetudinem. 5. *ὠνούμενος*] an *μιμούμενος*? *τοῦτ᾽ ἐγὼ* Cob. 6. *διασκεδᾷ* Cob., coniectura nequaquam certa. 7. *οἰμώξομαι* Cob. 8. *ἀργύρου* Cob. 9. *οἰκέτην* Cob. 11. 12. *δώδεκα* | *δραχμάς*; K. Mus. Rhen. XXXII 112. 3. 12. *ἐπίστατ᾽ ἀκριβῶς* E. Hiller. Fleckeis. ann. CXV 339. 40. at *δώδεκα* v. 11 per se solum stare non poterit. 13. *εἰς διατροφὴν* Cob. *εἰ πρὸς διατρ.* Gomperz. 509. *καὶ πρὸς δ.* E. Hiller. 340. 14. init. *πόνον* suppl. Gomp. deinde *λελόγισται* Cob. 13—15 *οἶδ᾽·* (i. e. *οὑτοσὶ ἀκριβῶς τὰ πρ. οἶδεν*) *εἰς δ.* et *καὶ πρὸς ἡμέρας* | *χρείας νενόμισται δύ᾽ ὀβ. τῆς ἡμέρας* | *ἀρκεῖν·* K. 15. *τελεῖν; τί ἐγὼ πεινῶντι δὴ πτισάνην ποτὲ* | *ἔδωχ᾽* Gomperz., coniectura prorsus incerta. 17. *γλυκύταθ᾽ ὁ τῆς νύμφης πατήρ* K.

magnopere de hoc fragmento dissentiunt homines docti. vernam et nutricem conloqui, tertiam autem personam (dominum) v. 5. 6 dicere *τοῦτ᾽ ἐγὼ προσέμενον* Gomperzius censet 510. 11. prorsus aliter E. Hiller. 339. 40. cf. etiam quae nos disputavimus in Mus. Rhen. v. 8 aliam personam loqui arbitratur Cobet. — 10. *ἀπόκοιτος*, ut Lucian. Dial. deor. 10, 2. cf. Cobet. 288. 14. *ὀβολῶν τεττάρων* opus rusticum facit Luciani Timon 6.

Menandro tribuit Cobetus. sed cum quod se demonstraturum esse promisit non demonstraverit, tutius erat inter adespota recipere. cf. quae adnotavimus ad Menand. 530.

106. 107

ὁ *Μνησίθεος δ' ἔφη τὸν οἶνον τοὺς θεοὺς*
θνητοῖς καταδεῖξαι τοῖς μὲν ὀρθῶς χρωμένοις
ἀγαθὸν μέγιστον, τοῖς δ' ἀτάκτως τοὔμπαλιν·
τροφήν τε γὰρ δίδωσι τοῖς εὖ χρωμένοις,
ἰσχύν τε ταῖς ψυχαῖσι καὶ τοῖς σώμασιν·
εἰς τὴν ἰατρικήν τε χρησιμώτατον·
καὶ τοῖς ποτοῖς γὰρ φαρμάκοις κεράννυται,
καὶ τοῖσιν ἑλκωθεῖσιν ὠφελίαν ἔχει·
ἐν ταῖς συνουσίαις τε ταῖς καθ' ἡμέραν
τοῖς μὲν μέτριον πίνουσι καὶ κεκραμένον
εὐθυμίαν, ἐὰν δ' ὑπερβάλῃς, ὕβριν,
ἂν ἴσον ἴσῳ δὲ προσφέρῃ, μανίαν ποιεῖ,
ἐὰν δ' ἄκρατον, παράλυσιν τῶν σωμάτων.

Athenaeus 2, 36a *Μνησίθεος δὲ — σωμάτων. διὸ καὶ καλεῖσθαι τὸν Διόνυσον πανταχοῦ ἰατρόν· ἡ δὲ Πυθία εἴρηκέ τισι Διόνυσον ὑγιάτην καλεῖν.* idem 1, 22e *Μνησίθεος ὁ Ἀθηναῖος Διόνυσον ἰατρόν φησι τὴν Πυθίαν χρῆσαι τιμᾶν Ἀθηναίοις.* v. 11 sq. Eustathius 1624, 34 *λέγει (ὁ Ἀθήναιος) ὅτι ἐὰν ὑπερβάλῃς μὲν τὸν ἐν τῷ κράματι δηλαδὴ οἶνον, εἰς ὕβριν φέρει· ἐὰν δὲ ἴσον ἴσῳ προσφέρῃ, μανίαν ποιεῖ· ἂν δ' ἄκρατον, παράλυσιν σωμάτων. διὸ στοχαστέον τοῦ συμμέτρου. οὕτω γὰρ ἂν μὴ βλαπτομένου τοῦ πίνοντος καλῶς ἂν ὁ Διόνυσος καλοῖτο ἰατρός, ἔτι δὲ καὶ ὑγιείας αἴτιος, καθότι καὶ ἡ Πυθία εἴρηκέ τισι Διόνυσον ὑγιατὴν καλεῖν, ὅπερ ἐστὶν αἴνιγμα τοῦ τὸν οἶνον ὑγιαστικὸν εἶναι.*

1. *ὁ* add. et *Μνησίθεος δ' ἔφη* poetae adiecit Mein. 2. *γρ. θνητῶν* E. 4. *τοῖς εὖ* Mein. Anal. Ath. 17] *τοῖς* BE. 8. *ὠφελίαν* Dindf.] *ὠφέλειαν* CE. 11. *εὐθυμίαν* Iacobs. Animadv. Anthol. gr. I 327] *εὐθυμίαν φέρει. ὑπερβαλεῖς* superscr. *η* E. *εἰς ὕβριν* CE. *ἂν ἴσον ἴσῳ δὲ* Nauck. Obs. crit. 36] *ἐὰν δ' ἴσον ἴσῳ*, contra comicorum consuetudinem, qui semper *ἴσον ἴσῳ*, numquam *ἰσόν ἴσῳ*. praeterea Nauckius *ἂν ἴσον ἴσῳ δέ, παράλ. τῶν σωμ., ἐὰν δ' ἄκρατον προσφ., μανίαν ποιεῖ.* 12. *προσφέρει* superscr. *η* E. *προσφέρῃ* est 2. pers. sing. med. 13. *ἐὰν* Brunck.] *ἄν.* — quae post v. 13 in cod. adduntur alii poetae (*διὸ — πανταχοῦ* | *ἰατρόν — Πυθία* | *εἴρηκε κτλ.*) tribuit Dindorfius, Athenaei verba esse censet Meinekius. in his pro *πανταχοῦ πολλαχοῦ* Mein. Anal. Ath. 108. mihi Eustathii praesertim verba consideranti dubium non est quin haec quoque poetae alicuius sint, sive eiusdem (ita tamen ut post v. 13 excidisse quaedam statuam) sive alterius. scribendum autem videtur

διὸ καὶ καλοῦσι τὸν Διόνυσον πολλαχοῦ
ἰατρόν, ὡς ἂν τῆς ὑγιείας αἴτιον·
καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι γοῦν ἡ Πυθία
ἔχρησε τιμᾶν ὡς ὑγιαστὴν τὸν θεόν.

ita enim, non ὑγιάτην, quod quomodo formatum sit nescio, scribendum videtur, siquidem ὑγιάζειν *sanare* apud scriptores posteriores haud raro reperitur. Alexidis esse eclogam (propter Alexid. 216, ubi cf. quae adnotavimus) sententia fuit Schweighaeuseri, quem secutus est Cobetus Mnem. nov. XII 447. 8. ceterum cf. Varron. Sat. Menipp. 96, 1 p. 236 Oehler.

108. 109

ἐγὼ γεωργῶ τὸν ἀγρόν, οὐχ ὅπως τρέφῃ
αὐτός με, παρ' ἐμοῦ δ' ἵνα τρυφὴν προσλαμβάνῃ.
σκάπτω γὰρ αὐτὸς ἐπιμελῶς σπείρω τ' ἀεί,
καὶ πάντα ποιῶ πρὸς τὸ δούς τι καὶ λαβεῖν·
ὁ δὲ λαμβάνει μέν, ἀποδίδωσι δ' οὐδὲ ἕν.
. . . .
ἀποστερητὴν ἔλαθον ἀγοράσας ἀγρόν.
ἔσπειρα μὲν κριθῶν μεδίμνους εἴκοσιν·
τούτων δ' ἀπέδωκεν οὐδ' ὅλους τρισκαίδεκα,
οἵ δ' ἕπτ' ἐπὶ Θήβας ἐστράτευσάν μοι δοκῶ·
τὸ τῶν γυναικῶν ῥῆμα διατηρεῖ μόνον
'ὀνησιφόρα γένοιτο'· τοῦτο γίνεται.
ὃ γὰρ φέρει νῦν οὗτος, εἰς ὄνος φέρει.

Stobaeus Floril. 57, 7 κωμικοῦ ποιητοῦ A. dispescuit (post v. 5) quae apud Stobaeum coniuncta sunt Mein. attamen non multa videntur excidisse. 1. ἐγὼ γεωργῶ Dobr. Porson. Aristoph. p. 66] ἔγωγ' (ἔγωγε Trinc.) δρῶ. ὅπως] ἵνα A. 3. σπέρω Trinc. 4. **δούς τι** K.] δοῦναι. 5. οὐδέν A. 7. κριθὴν A. κριθῆς Mein. V 122. 8. δ' add. Mein. Stob. II xxix. 9. Θήβαις A. μοι δοκῶ, quod facile est commutare in μοι δοκεῖν, firmatur eis quae adnotavimus ad Clearch. 5. 10. τὸ] τί A. ῥῆμα Dobr.] σχῆμα. σῆμα Vindob. 11. ὀνησιφόρα Vind.] ὀνησιφόρους 'ut videtur A' (per compendium). Gaisford.

4. *operam do ut postquam dedi etiam aliquid recipiam.* cf. Epicharm. versus ἁ δὲ χεὶρ τὰν χεῖρα νίζει· δός τι κἄν τι λαμβάνοις. sic Ritschl. Opusc. I 720. καὶ λάβοις τί κα Ahrens Dial. dor. 456. καί τι δοὺς λαβέ Schneidewin. 8. de forma τρισκαίδεκα cf. quae adnotavimus ad Arist. Ran. 50. nescio tamen an melius scribatur τρεῖς καὶ δέκα. 9. i. e. *septem modii illi,* quos de viginti sibi

Digitized by Google

creditis ager mihi debebat tredecim tantummodo redditis, *illuc iverunt unde non magis redibunt quam septem duces a Thebis.* 10. *τὸ τῶν γ. ῥῆμα*, 'nimirum ipsum illud quod sequitur *ὀνησιφόρα γένοιτο*, quod mulieres religiosae in ore gerebant.' Mein. Stob. II xxix. Photius et Hesych. *ὀνησιφόρος· ὠφέλειαν φέρων.* Hesych. *ὀνησιφόρων· τὰ ὠφέλιμα φερόντων.* cf. Alexid. 195, 5. inprobat vocem Pollux 5, 136 *τὸ γὰρ ὀνησιφόρον μοχθηρόν.* 12. 'iocum captat ex ridicula etymologia, quasi *ὀνησιφόρα* sint quae *ὄνος φέρειν* possit'. Bentl.

110

τὸν νομοθέτην φασὶν Χαρώνδαν ἔν τινι
νομοθεσίᾳ τά τ' ἄλλα καὶ ταυτὶ λέγειν·
ὁ παισὶν αὑτοῦ μητρυιὰν ἐπεισάγων
μήτ' εὐδοκιμείσθω μήτε μετεχέτω λόγου
παρὰ τοῖς πολίταις, ὡς ἐπείσακτον κακὸν
κατὰ τῶν ἑαυτοῦ πραγμάτων πεπορισμένος.
εἶτ' ἐπέτυχες γάρ, φησί, γήμας τὸ πρότερον,
εὐημερῶν κατάπαυσον, εἶτ' οὐκ ἐπέτυχες,
μανικὸν τὸ πεῖραν δευτέρας λαβεῖν πάλιν.

Diodorus Sic. 12, 14 (*ποιηταὶ*) *μεμαρτυρήκασι*. . .*τὸν περὶ τῆς μητρυιᾶς τεθέντα* (*νόμον*) *ἐν τούτοις κτλ.* idem 12, 12 *τοῖς μητρυιὰν ἐπαγομένοις κατὰ τῶν ἰδίων τέκνων ἔθηκε* (*Χαρώνδας*) *πρόστιμον τὸ μὴ γενέσθαι συμβούλους τούτους τῇ πατρίδι, νομίζων τοὺς κακῶς περὶ τῶν ἰδίων τέκνων βουλευσαμένους καὶ συμβούλους κακοὺς ἔσεσθαι τῇ πατρίδι· ἔφη γὰρ τοὺς μὲν πρῶτον γήμαντας καὶ ἐπιτυχόντας δεῖν εὐημεροῦντας καταπαύειν, τοὺς δὲ ἀποτυχόντας τῷ γάμῳ καὶ πάλιν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἁμαρτάνοντας ἄφρονας δεῖν ὑπολαμβάνεσθαι.* — 2. *ταυτὶ* Bentl.] *ταῦτα.* 3. *ὁ παισὶ μητρυιὰν ἐπεισάγων ἀνὴρ* G. Herm. ac sane *μητρυΐάν* paullo insolentius quam alia id genus. fortasse *ὁ π. μητρ. ἑαυτοῦ 'πεισάγων.* 4. *εὐδοκιμείτω* Herwerd. Anal. crit. 35. atque est sane *εὐδοκιμεῖσθαι* posteriorum. 6. *πραγμάτων*] fortasse *θρεμμάτων*, quod nomen aliquotiens in comoediis exstat, vel *σπερμάτων*. 9. *πεῖραν* Bentl.] *πείρας.* quae v. 7. 8 vulgantur Diodori verbis satis contra hominum doctorum opiniones firmantur.

111

Clemens Alex. Paedag. 2, 1, 3 *κἀμοὶ μὲν ἔλεος ὕπεισι τῆς νόσου* (peregrinorum ciborum cupiditatem dicit), *οἱ δ' ἐξυμνεῖν οὐκ αἰσχύνονται τὰς σφετέρας ἡδυπαθείας τὰς ἐν τῷ πορθμῷ τῷ*

Σικελικῷ σμυραίνας πολυπραγμονοῦντες καὶ τὰς ἐγχέλεις τὰς Μαιανδρίους καὶ τοὺς ἐν Μήλῳ ἐρίφους καὶ τοὺς ἐν Σκιάθῳ κεστρεῖς καὶ τὰς Πελωρίδας κόγχας καὶ τὰ ὄστρεια τὰ Ἀβυδηνά, οὐ παραλείποντες δὲ τὰς ἐν Λιπάρᾳ μαινίδας οὐδὲ τὴν γογγύλην τὴν Μαντινικήν, ἀλλ' οὐδὲ τὰ παρὰ τοῖς Ἀσκραίοις τεῦτλα, κτένας τε ἐκζητοῦσιν Μηθυμναίους καὶ ψήττας Ἀττικὰς καὶ τὰς Δαφνίους κίχλας Χελιδονίους τε ἰσχάδας, δι' ἃς εἰς Ἑλλάδα πεντακοσίαις ἅμα μυριάσιν ὁ κακοδαίμων ἐστέλλετο Πέρσης. ὄρνεις ἐπὶ τούτοις συνωνοῦνται τοὺς ἀπὸ Φάσιδος, ἀτταγᾶς Αἰγυπτίους, Μῆδον ταῶνα. ταῦτα τοῖς ἡδύσμασιν ἐξαλλάσσοντες οἱ γαστρίμαργοι τοῖς ὄψοις ἐπικεχήνασιν, ὅσα τε χθὼν πόντου τε βένθη καὶ ἀέρος ἀμέτρητον εὖρος ἐκτρέφει τῇ αὐτῶν ἐκποριζόμενοι λαιμαργίᾳ. codicum varietates, quoniam nos non Clementem edimus, cf. apud Dindorfium. — haec ex vetustiore aliquo scriptore desumpta esse iam Potterus coniecerat, ex comoedia derivata videri monuit L. Friedlaenderus in Ind. Regiomont. hib. 1869/70, non congruere cum indice Varroniano apud Gell. 6(7), 16, neque cum Antiphanis fr. 193 (vel 236), neque cum Archestrato (Athen. 3, 92d) recte animadvertens. in trimetros redigebat Lehrsius (ap. Friedl.), non omnia feliciter. verum non ex una fabula, sed ex pluribus haec consuta ideoque inritum esse pristinae formae restituendae laborem alia quaedam videntur testimonia docere. Athen. 1, 4c *πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι διὰ στόματος εἶχον τὰς ἐν τῷ Σικελικῷ μυραίνας, τὰς πλωτὰς ἐγχέλεις, τῶν Παχυνικῶν θύννων τὰς ἠτριαίας, τοὺς ἐν Μήλῳ ἐρίφους, τοὺς ἐν Συμαίθῳ* (*Σκιάθῳ* Gesner.) *κεστρέας· καὶ τῶν ἀδόξων* (ut mendosum notat C) *δὲ τὰς Πελωρίδας κόγχας, τὰς ἐκ Λιπάρας μαινίδας, τὴν Μαντινικὴν γογγυλίδα, τὰς ἐκ Θηβῶν βουνιάδας καὶ τὰ παρ' Ἀσκραίοις τεῦτλα.* Pollux 6, 63 *ἰστέον δὲ ὅτι παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὐδοκίμουν μύραινα ἐκ πορθμοῦ καὶ μύραινα Ταρτησσία, καὶ θύννος Τύριος καὶ κεστρεὺς ἐκ Σκιάθου καὶ ἔριφος ἐκ Μήλου, καὶ κόγχαι Πελωριναί, ὅθεν ἴσως καὶ αἱ νῦν καλούμεναι Πελωρίδες ὠνομάσθησαν, τεῦτλον ἐξ Ἄσκρης* (sic), *μαινίδες ἐκ Λιπάρας, γογγύλαι ἐκ Μαντινείας, Μηθυμναῖοι κτένες, γαλεὸς ἐκ Ῥόδου, ψῆτται ἐξ Ἐλευσῖνος, ἀφύαι Φαληρικαί, τρίγλαι Αἰξωνικαί, ἐγχέλυες ἐκ Βοιωτίας αἱ Κωπᾶδες, ὡς ἐκ Σικελίας αἱ πλωταί, καὶ Θασία ἅλμη καὶ Θάσιαι ῥαφανῖδες καὶ τυρὸς Κύθνιός τε καὶ Σικελικός, καὶ ἅλες Τραγασαῖοι.* addo vinorum indicem apud Clementem Paed. 2, 2, 30 *πλαδώσης ὀρέξεως . . αἱ διαπόντιοι οἰνηγίαι, παραφρονούσης καὶ πρὸ τῆς μέθης περὶ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς. Θάσιός τε γὰρ ὁ εὐώδης καὶ ὁ εὔπνους Λέσβιος καὶ Κρής τις γλυκὺς καὶ Συρακούσιος ἡδὺς καὶ Μενδήσιός τις Αἰγύπτιος καὶ ὁ νησιώτης Νάξιος καὶ ἀνθοσμίας τις ἄλλος τῆς Ἰταλῶν γῆς, πολλὰ ταῦτα ὀνόματα, σώφρονι συμπότῃ οἶνος εἷς.* nec denique neglegendus Lucianus Navig. 23 *τάριχος μὲν ἐξ Ἰβηρίας, οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας, ἔλαιον ἐξ Ἰβηρίας καὶ τοῦτο, μέλι δὲ ἡμέτερον* (fortasse *ἡμεδαπὸν*) *τὸ ἄπυρον καὶ ὄψα*

πανταχόθεν καὶ σύες καὶ λαγῴ, καὶ ὅσα πτηνά, ὄρνεις ἐκ Φάσιδος καὶ ταὼς ἐξ Ἰνδίας καὶ ἀλεκτρυὼν ὁ Νομαδικός. inter haec ut permulta comoediae speciem referre concedam, ita omnia inde fluxisse haud adfirmaverim, siquidem in haud paucis manifesta elegiaci metri vestigia adparent. — de *ficubus chelidoniis* cf. quae adnotavimus ad Epigen. 1. Pollux 6, 81 *ἰσχάδες χελιδόνιοι αἱ Ἀττικαί.* Athen. 14, 652f *χελιδονίας..τὰς ἐρυθρομελαίνας ἰσχάδας.* Athenaei et Pollucis anguillae *πλωταί* inlustrantur Varronis loco Macrob. Sat. 2, 12 *in Sicilia manu capi muraenas flutas, quod hae in summa aqua prae pinguedine flutent.* cf. Colum. R. r. 8, 17, 8.

112

Themistius Or. 21, 262c *οἷα δὲ λέγει ὁ μάγειρος ὁ κωμῳδικός, οὐδὲ ἐκεῖνα πάνυ λυσιτελεῖ πυνθανομένῳ, ἀλλ' ἐπέτριβε τοὺς δαιτυμόνας ἐξαλλάττων τὰ ἡδύσματα. ἀλλ' οὐκ ἐνταῦθα Καρίωνος τὸ κακὸν τὸ μέγα, ὅτι μοχθηρὰ ἡ τέχνη αὐτοῦ καὶ ἀλλόκοτος, ἀλλ' ὅτι πονηρὸν ἀνθρώπιον ἦν καὶ οὐκ ἐπὶ τῷ ἔργῳ* (*ἐπὶ οὐκ ἔργῳ* ed. Paris.) *εἰς τὰς οἰκίας παρερχόμενον, ἀλλ' ἵνα λαλήσῃ καὶ ψιθυρίσῃ καὶ διαβάλῃ καὶ ἐξενέγκῃ οὐχ ὅσα μάγειρον εἰκὸς μαστιγίαν, ὃς δικαίως ἐκρέματο ἂν οὕτω τύχῃ, διὰ τὴν χρηστὴν φιλομάθειαν, ἐν τῇ σπυρίδι. ἀλλὰ καὶ τὰ ἀπόρρητα τῆς οἰκίας, οὐδ' ὅσα ἀκήκοε μόνον, ἀλλὰ πολλὴ ἡ προσθήκη καὶ ἡ τῶν κακῶν ἐποικοδόμησις. ἀλλ' ὦ μοχθηρὲ καὶ ἀπόπληκτε Καρίων, ἀκήκοας ὅτι ὁ δεῖνα λιβανωτοῖς τοῖς θεοῖς ἔθυσε· λέγε οὖν ὅτι λιβανωτοῦ. μόνον γὰρ τοῦτο ἀκήκοας· καὶ μὴ ὅτι παμμέλανας ταύρους, μηδὲ ὅτι κριοὺς ἐκτομίας. σὺ δὲ καὶ εἴδωλα καταλέγεις, ὅσα ἐκίνησε τὸν Πλούτωνα* (*Πλάτωνα* ed. Par.) *γοητεύσας· ἔπειτα ἂν μὲν ἀγαθὸν πύθῃ, στεγανὸς εἶ καὶ Ἀρεοπαγίτου σιωπηλότερος· ἐὰν δέ τινος κακοῦ ἐπιλάβῃ, Ἰλιάδα ἐξ αὐτοῦ ποιεῖς καὶ Ὀδύσσειαν, πολλὰ οὔτ' αὐτὸς ἀκούσας οὔτε παρακούσας, ἀλλ' αὐτὸς τεκὼν καὶ αὐτὸς ὑφήνας. ἔπειτα ἄχθει δῆθεν πρὸς τὸν εἰπόντα, κακοδαίμονά τε καὶ θεοῖς ἐχθρὸν ὀνομάζων καὶ ἀπιστεῖν προσποιεῖ καὶ ἀγανακτεῖς καὶ σχετλιάζεις. ὅμως δὲ τὰ μὲν ἄπιστα καὶ σχέτλια καὶ ὀργῆς ἄξια λέγεις τε καὶ ἐκτραγῳδεῖς καὶ ἐμπίμπλης αὐτῶν μονονουχὶ τοὺς νευρορράφους καὶ τοὺς βαλανέας· τὸν δὲ κακοδαίμονα ἐκεῖνον καὶ θεοῖς ἐχθρόν, ᾧ πάνυ χαλεπαίνεις καὶ πρὸς ὃν πάνυ ἀγανακτεῖς, ἐάν τις πυνθάνηται καὶ ἐκλιπαρῇ, ἧττον ἂν εἰς φῶς ἀνάγῃς ἢ τὴν μητέρα Πριάμου, ὅτι οἶμαι αὐτὸς ἐκεῖνος ὑπάρχεις, αὐτὸς ὁ ποιητὴς καὶ ὑποκριτὴς τῶν δραμάτων.* verba *λιβανωτοῖς τοῖς θεοῖς* corrupta videntur. *αὐτός τε τεκὼν καὐτὸς ὑφήνας* (fort. *αὐτὸς πλέξας, αὐτὸς ὑφήνας*) ex poeta aliquo fluxisse monuit Meinekius. neque minus *μονονουχὶ τοὺς νευρορράφους | καὶ τοὺς βαλανέας...ἧττον ἂν | εἰς φῶς ἀνάγοις ἂν ἢ Πριάμου τὴν μητέρα... αὐτὸς ποιητὴς χὐποκριτὴς τῶν δραμάτων* ex comoedia excerpta, cetera

vero ita inmutata sunt, ut argumentum tantum modo scaenae narretur, non verba serventur.

113

Plutarchus Mor. 615d ἑστιῶν (τις) πλείονας ἕκαστον ἐκέλευε τῶν εἰσιόντων ὅποι βούλεται παρεμβάλλειν καὶ κατακλίνεσθαι, διὰ τὸ καὶ ξένους καὶ πολίτας καὶ συνήθεις καὶ οἰκείους καὶ ὅλως παντοδαποὺς τοὺς κεκλημένους εἶναι. (2) πολλῶν οὖν ἤδη παρόντων, ξένος τις ὥσπερ εὐπάρυφος ἐκ κωμῳδίας, ἐσθῆτί τε περιττῇ καὶ ἀκολουθίᾳ παίδων ὑποσολοικότερος, ἧκεν ἄχρι τῶν θυρῶν τοῦ ἀνδρῶνος καὶ κύκλῳ ταῖς ὄψεσιν ἐπελθὼν τοὺς κατακειμένους οὐκ ἠθέλησεν εἰσελθεῖν, ἀλλ' ᾤχετο ἀπιών· καὶ πολλῶν μεταθεόντων οὐκ ἔφη τὸν ἄξιον ἑαυτοῦ τόπον ὁρᾶν λειπόμενον. (3) ἐκεῖνον μὲν οὖν πολλῷ γέλωτι χαίροντας, εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων ἐκέλευον οἱ κατακείμενοι· καὶ γὰρ ἦσαν πολλοὶ μετρίως ὑποπεπωκότες. videtur tota comoediae scaena vel narratio adumbrari. Pollux 7, 46 εἴδη ἐσθήτων . . . ἡ παραπόρφυρος ἢ ὡς ἡ νέα κωμῳδία εὐπάρυφος. cf. Nicostr 9. nec desunt versuum vestigia: ὄψει δ' ἐπελθὼν τοὺς κατακειμένους κύκλῳ. . .οὐκ ἔφη | τὸν ἄξιον αὐτοῦ τόπον ὁρᾶν (λελειμμένον) . . . χαίροντες, εὐφημοῦντες ἐκπέμπειν δόμων | ἐκέλευον . . . πολλοὶ μετρίως γὰρ ἦσαν ὑποπεπωκότες.

114

Α. πῶς εἰσιν οἱ πυρο . . . . . .
Β. τί δέ σοι μέλει τοῦτ'; *Α.* οὐδεν . . . . .
εἰς τὴν ἀλήθειαν καταχρησ . . . .
ἂν τίμιος, δακέτω σ' ὑπερ ε . . . .
5 πένητος· αἴσθου σαυτὸν ὄντα . . .
ἄνθρωπον· ἄνθρωπον δὲ κα . . . .
ἵνα μὴ 'πιθυμῇς τῶν ὑπερ . . . .

Fragmentum a Tischendorfio inventum, a Cobeto cum fr. Menandr. 530 editum Mnem. nov. IIII 285 sq. 2. ΤΟΥΤΟΟΥΘΕΝ Tisch. 4. ΤΕΙΜΙΟΣ et ΣΕΤΠΕΡΕ Tisch. 7. ΕΠΙΘΥΜΗΙΣ et ΥΠΕΡ Tisch.

1. πυροὶ παρ' ἡμῖν ὤνιοι; Cobet. πυροὶ κατ' ἀγορὰν ὤνιοι; Fritzschius De prolog. quibusd. Rost. 1877 p. 4, Wilamowitz. et Gomperz. Herm. XI. 2. οὐδέν· ἀλλὰ βούλομαι Cob. οὐδέν, οἶμαι, κωλύει Fritzsch. οὐθέν retinet Gomperz. conl. Etym. m. 640, 13 σεσημείωται τὸ παρὰ Μενάνδρῳ οὐθὲν μέλει σοι (fr. 918). οὐδέν· ὥσπερ εἰσόδῳ K. 3. καταχρῆσθαι τῷ λόγῳ Cob. καταχρῆσθαι τἀγορᾷ Fritzsch., ut ad τίμιος v. 4 suppleri possit ἡ ἀγορά. aliter enim scribendum esse τίμιοι (οἱ πυροί). καταχρῆσθαι βούλομαι K. 4. ἐμοῦ τοῦ σφόδρα Cob. ἑκάστου τόδε K. 5. ὄντα, Φειδία Cob.

πολυτελῆ Fritzsch. ὄντα μηδὲν ἢ K. 6. καλόν τε κἀγαθόν Cob. καὶ τὸν πλησίον Gomperz. καὶ τὸν ἄθλιον K. 7. ὑπὲρ σαυτὸν πάνυ Cob., ὑπὲρ ἄνθρωπόν ποτε Fritzsch., ὑπὲρ θνητοῦ φύσιν Gomperz., ὑπὲρ τὰ δέοντ' ἄγαν K.

'incerti poetae' de Tischendorfii sententia Cobet. Mnem. n. IIII 285. Cobetus ipse cum Menand. 530 coniunxit, haec Menandrea esse se demonstraturum promittens. quo promisso cum non steterit, tutius iudicavi inter adespota recipere. cum Menand. 530 coniungi nullo modo possunt: nam ad divitum pauperumque studia diversa haec pertinent, non ad aegritudinem aliquam. contra magnam similitudinem habent cum Menand. 128.

115

ὁ πρῶτος εἰπὼν 'μεταβολὴ πάντων γλυκύ',
οὐχ ὑγίαινε, δέσποτ'. ἐκ μὲν γὰρ κόπου
γλυκεῖ' ἀνάπαυσις, ἐξ ἀλουσίας δ' ὕδωρ,
καὶ τἆλλα τοιαῦτ'· ἂν δέῃ δ' ἐκ πλουσίου
πτωχὸν γενέσθαι, μεταβολὴ μέν, ἡδὺ δ' οὔ.
ὥστ' οὐχὶ πάντων ἐστὶ μεταβολὴ γλυκύ.

Schol. Eurip. Orest. 234 μεταβολὴ πάντων γλυκύ· προσακουστέον τῶν κακῶν. κεκωμῴδηται ὁ στίχος. τὸ γὰρ ἐξ ὑγείας εἰς νόσον μεταβάλλειν οὐκ ἔστιν ἡδύ. φησὶ γὰρ ὁ κωμικός κτλ. cf. Valckenar. Diatr. 229. 2. ὑγίαινε δέσποτ' Porson.] ὑγιαίνει δέ ποτε. ὑγιαίνει δέσποτα εἰς Ven. Marc. 471. ὑγιαῖ δὲ ποσῶς ἐκ Vat. 909 (uterque sec. Cobet. ap. Geel. Eurip. Phoen. p. 260). 3. γλυκεῖα ἀνάπαυσις Vat.] γλυκύτατ' ἀνάπασις Ven. 4. τἆλλα τοιαῦτ' K.] τὰ τοιαῦτα Vat. Ven. τἆλλα τὰ τοιαῦτ' Nauck. Philol. V 527. VI 425. ἢν δέῃ δ' idem] ἢν δὲ ἐκ Vat. ἢν δὲ εἰς Ven. 5. sic Vat. Ven. 6. ὥστε Vat.] οὕτως Ven. ἐστὶ Ven.] ἡ Vat. v. 6 non recte delent Bothius et Herwerd. Obs. crit. 120. — 1. cf. Cobet. V. L.^{2} 205. μεταβολὴ πάντων γλυκύ est etiam Aristot. Rhet. 1, 11 (1371a 28). Ethic. Nic. 7, 15 (1154^b 28). Eud. 7, 1 (1225^a 16). 5. καὶ τἆλλα τ., i. e. καὶ τἆλλα πάντα τοιαῦτά ἐστιν. — 'Anaxandridi tribuebat Porsonus propter fr. 17. similius etiam Antiphanis fr. 207, 5.' Mein.

116

εἶτ' εἰ μὲν ᾔδησθ' ὅτι τοιοῦτον τὸν βίον,
ὃν οὐκ ἐβίωσε, ζῶν διηυτύχησεν ἄν,
ὁ θάνατος οὐκ εὔκαιρος· εἰ δ' ἤνεγκεν αὖ
οὗτος ὁ βίος τι τῶν ἀνηκέστων, ἴσως
ὁ θάνατος αὐτὸς σοῦ γέγονεν εὐνούστερος.

Plutarchus Mor. 110 e *θέασαι οἷα περὶ τούτου φησὶ τῶν κωμικῶν τις πρὸς τὸν ἐπὶ τῷ ἀώρῳ λυπούμενον θανάτῳ κτλ.* 1. *ἥδησθ'* Herwerd. Obs. crit. 117] *ἥδεις.* cf. Lob. Phryn. 237. Cobet. N. l. 214. 5. *τοιοῦτον* K.] *τοῦτον.* constr. *ὅτι τὸν βίον, ὃν οὐκ ἐβ., τοιοῦτον ζῶν διηυτ. διηυτ.* K.] *διευτ.* 2. *οὐ βεβίωκε* Herw. 3. *αὖ* add. Hercher. 5. *ὁ θάνατος* add. Meziriac. ad eandem cum Menand. 531 fabulam pertinere statuebat Mein. Quaest. Men. 29 sq.

117

τάλαντον ἡ προίξ· μὴ λάβω; ζῆν δ' ἔστι μοι
τάλαντον ὑπεριδόντι; τεύξομαι δ' ὕπνου
προέμενος; οὐ δώσω δὲ κἀν Ἅιδου δίκην
ὡς ἠσεβηκὼς εἰς τάλαντον ἀργύρου;

Plutarchus Mor. 18 d *τάλαντον κτλ. μοχθηροὶ μέν εἰσι λόγοι καὶ ψευδεῖς. . .καὶ τοκογλύφῳ πρεσβύτῃ πρέποντες.* 4. *ἀργύρου* Mein.] *ἀργυροῦν.* cf. Cobet. Mnem. VII 171. ad Menandri *Thesaurum* in prima Men. ed. referebat Mein.

118

Α. τύχην ἀμύνεσθαι; τίνα τρόπον; Β. φιλοσόφως.
Α. τὸν Δία δὲ πῶς ὕοντα; τὸν βορέαν δὲ πῶς;
Β. ζητοῦμεν ἱμάτιον, βαλανεῖον, πῦρ, στέγην·
οὐχ ὑόμενοι καθήμεθ' οὐδὲ κλάομεν.

Plutarchus Mor. 600 b *ὥσπερ ἐν κωμῳδίᾳ τις ἠτυχηκότα φίλον θαρρεῖν καὶ τὴν τύχην ἀμύνεσθαι παρακαλῶν, ἐρομένου 'τίνα τρόπον;' ἀποκρίνεται 'φιλοσόφως', οὕτω καὶ ἡμεῖς αὐτὴν ἀμυνώμεθα φιλοσοφοῦντες ἀξίως· τὸν Δία δὲ πῶς ὕοντα; τὸν βορέαν δὲ πῶς; πῦρ ζητοῦμεν, βαλανεῖον, ἱμάτιον, στέγην· καὶ γὰρ οὐχ ὑόμενοι καθήμεθα, οὐδὲ κλαίομεν.* 3. Herwerd. Obs. crit. 118 *ζητοῦντε πῦρ, β. ἱμ. στ.* de ictu in *τίνα τρόπον* cf. Athenion. 8 *ζῶμεν. τίνα τρόπον; πρόσεχε.*

119

σχολαστής ἐστι· δεῖ δ' οἶμαι γαμεῖν
τὸν ἐπιμελῆ καὶ δυνατὸν οἰκονομεῖν ὄχλον
πλείω. Β. τὸν ἀμελῆ μᾶλλον, ἐπιθυμοῦντα δὲ
σχολῆς, ἵν' ἔχων οἰκονόμον ἀδεῶς περιπατῇ.

Antipater Stob. Floril. 67, 25 *ὅσῳ γὰρ μᾶλλον αὐτὸς ἀπὸ τῆς οἰκονομίας ἀπέστραπται, τοσούτῳ μᾶλλον τὴν διαδεξομένην τὴν διοίκησιν παραληπτέον καὶ περὶ τὰ ἀναγκαῖα ἑαυτῷ ἀπερίσπαστον τηρητέον. οὐ κακῶς καὶ ὁ κωμικὸς ἐπιτέμνει* (*τὸν εἰπόντα* add. Mein. in

Stob.) σχολαστής — πλείω. ἐπιφωνήσας· τὸν ἀμελῆ κτλ. 1. ἐστι add. AB. δεῖ δ' Valcken.] ἀεί AB. 2. ἐπιμελῆ καὶ Mein.] ἐπιμελῆσαι. ὄχλον] ὅτλον K.

'agitur de filii matrimonio inter parentes sive inter patrem et patruum aliosve cognatos. horum alter otium amare adulescentem dicit: matrimonium autem iniri non debere nisi ab homine diligenti et attento: ad quae alter respondet τὸν ἀμελῆ cet.' Mein. conl. Xenoph. Memor. 2, 6, 38 ὡς ὄντι οἰκονομικῷ καὶ ἐπιμελεῖ τὰ ἑαυτῶν ἐπιτρέψαι. 4. περιπατῇ. videtur igitur adulescens ille peripateticus fuisse.

120

καὶ περιβόητον πᾶσιν ἀνθρώποις ποιεῖ
αὑτὸν ὁ Κράτης, καὶ τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον
ἥττων ἑαυτοῦ πορνιδίῳ τρισαθλίῳ
ἑαυτὸν οὕτω παραδέδωκεν.

Ammonius Differ. 42 διαβόητος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐπ' ἀρετῇ πολυθρύλητος, περιβόητος δὲ ὁ ἐπὶ κακίᾳ· κτλ. 1. ποιεῖ add. Porson. Dobr. Arist. Nub. 993. 2. αὑτὸν Ald.] αὐτὸν παραδίδωσιν. Κράτης Pors.] ἀκρατής.

121. 122

οἴει δ' ἑταίρας τὸν σοφιστὴν διαφέρειν;
. . . .
παιδεύομεν δ' οὐ χεῖρον ἡμεῖς τοὺς νέους.
σύγκρινον, ὦ 'τάν, Ἀσπασίαν καὶ Σωκράτην·
τῆς μὲν γὰρ ὄψει Περικλέα, Κριτίαν δὲ τοῦ
ἑτέρου μαθητήν.

Alciphron 1, 34. 4. 7. 1. διαφ. ἑτ. σοφ. 3. ἐπεὶ σύγκρ. εἰ βούλει, Α. . . καὶ Σ. 4. ὄψει μαθητὴν Π., τοῦ δὲ Κριτ.

123

(Κόρινθος)

δυοῖν θαλάτταιν ἐν μέσῳ παρακειμένη,
χαρίεσσ' ἰδεῖν μὲν κἀμφιλαφῶς τρυφημάτων
ἔχουσα, τοὺς δ' οἰκοῦντας ἀχαρίτους τε καὶ
ἀνεπαφροδίτους (θαυμασίως) κεκτημένη.

Alciphron 3, 60, 3. 1. κειμένη. 2. χαρίεσσα μὲν ἰδ. καὶ ἀμφ. ἔχ. τρ. 3. οἰκ. δὲ ἀχ. καί. 4. θαυμασίως exempli causa add. — de voce ἀμφιλαφής cf. Ruhnken. Tim. 26. 7. antiquae comoediae esse potuisse non crediderim.

124

(ὁ κουρεύς)

πανοῦργος ἦν καὶ σκαιός· ἔλαθε τοῦτο γὰρ
ποιῶν παρὰ μέρος κοὐ κατὰ πάσης τῆς γνάθου,
καὶ πολλαχοῦ δασεῖαν, ἀλλαχοῦ δὲ καὶ
λείαν κατέλιπε τὴν σιαγόνα . . .

Alciphron 3, 66. 1. *γὰρ τοῦτο* (*τὸ κείρειν*). 2. *παρὰ μ. ποιῶν*. 3. *ὥστε ὑπολειφθῆναί μοι π. μὲν δασ., πολλαχοῦ δὲ λείαν κτλ.*

125

ἐμέ, Νικόμαχε, πρὸς τὸν στρατιώτην τάξατε·
ἂν μὴ ποιήσω πέπονα μαστιγῶν ὅλον,
ἂν μὴ ποιήσω σπογγιᾶς μαλακώτερον
τὸ πρόσωπον —

Plutarchus Mor. 62e *δεῖ πρῶτον ἐν ταῖς ἐπαγγελίαις σκοπεῖν τὴν διαφοράν. εὖ γὰρ εἴρηται καὶ τοῖς πρὸ ἡμῶν φίλου μὲν ἐκείνην εἶναι τὴν ἐπαγγελίαν· 'εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.' κόλακος δὲ ταύτην· 'αὖδα ὅ τι φρονέεις'. καὶ γὰρ οἱ κωμικοὶ τοιούτους εἰσάγουσιν κτλ.* 2. *ἂν*] fortasse *κἄν*. deest apodosis. non recte Madvig. Advers. crit. I 616 *μαστίγου μ' ὅλον*. Menandri esse probabile est, e *Colace* excerptos Wyttenbachius existimabat. Terent. Eun. 4, 6. 7, Plaut. Mil. glor. 5, 31, Lucian. Dial. mer. 9 contulit Mein.

126

ἀρετὴ
καὶ τὸ καλὸν αὔτ' οὐκ οἶδ' ὅποι τότ' οἴχεται
ἔπη πτερόεντ' ὄνθ' ὡς ἀληθῶς καὶ μάτην
ἐν ταῖσι διατριβαῖς σκιαμαχούμενα.

Lucian. Pisc. 35 extr. *ἡ ἀρ. καὶ τὸ κ. οὐκ — οἴχεται ... πτερόεντα ὡς ἀληθῶς ἔπη, μάτην ἐν ταῖς δ. σκ.*

127

ἄπολις, ἄοικος, πατρίδος ἐστερημένος,
οὐκ ὀβολόν, οὐ δραχμὴν ἔχων, οὐκ οἰκέτην,
ἀλλ' οὐδὲ μᾶζαν, ἧς Ἐπίκουρος εὐπορῶν

οὐδὲ τῶν θεῶν φησιν εἰς εὐδαιμονίας λόγον ἐλαττοῦσθαι. Iulian. Orat. 6, 195b. v. 1 idem ad Themist. 256d *τὸν Διογένους ἐκεῖνον 'ἄπολιν, ἄοικον — ἐστερημένον'.* ac v. 1 cum altero *πτωχὸς πλανήτης, βίον ἔχων τοὐφήμερον* Diog. L. 6, 38 narrans Diogenem

Sinopensem τὰς τραγικὰς ἀρὰς αὑτῷ συνηντηκέναι λέγειν. cf. Aelian. V. h. 3, 29 Διογένης ὁ Σινωπεὺς συνεχῶς ἐπέλεγεν ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ὅτι τὰς ἐκ τῆς τραγῳδίας ἀρὰς ἐκπληροῖ. cf. Tr. gr. fr. adesp. 107 Nauck. 2. οὐ δρ., οὐκ οἰκ. ἔχων. ἔχων οὐδ' οἰκέτην G. Kaibel. Philol. Anzeig. IIII 59. — adparet comicum aliquem tragici versus (Euripidis secundum Mein. Exerc. Ath. I 48) in suum usum detorsisse.

128

τί οὖν ἐκεῖνοι τοὺς λίθους στεφανοῦσι καὶ
κάουσι δεῖπνα πολυτελῆ κἀς τοὺς βόθρους
μελίκρατον ἐκχέουσιν, ὡς γοῦν εἰκάσαι;

Lucianus Charon. 22. στεφ. τοὺς λίθους . . . καὶ βόθρον τινὰ ὀρύξαντες καίουσί τε ταυτὶ τὰ πολυτελῆ δεῖπνα καὶ ἐς τὰ ὀρύγματα καὶ μελίκρ. ὡς γ. εἰκ., ἐκχ.; — tales sententiae in nova comoedia frequentes. inridet autem mortuorum inferias.

129

καὶ γὰρ μετὰ Κάλλα γέγονα καὶ μετ' Αἰχμία,
καὶ μετὰ Μενοίτα καὶ μετὰ Περδίκκα πάλιν,
καὶ ναί γε μὰ Δία τρίτον ἔτος μετὰ Κινησία.

Schol. Hermog. Walz. Rhet. V 485 τῶν κωμικῶν τις περί τινος ἀλαζόνος στρατιώτου φησί κτλ. ᾱ πρὸς ἑκάστην τὴν τελευτὴν προσθεὶς ἐπέραινεν ὀνόματα πλατύτατα ἐξειργασμένος. ad Menandri *Μισούμενον* referebat Mein. Menand. edit. pr. p. 117. 1. *Κάλλα* Mein.] καλά. μετ' *Αἰχμία* Mein.] μεταίχμια Ven. μετ' ἀκμεῖα Paris. μεταγμαῖα tres alii libri. μετ' Ἀλκέτα Schneidewin. μετ' Ἀγαλλία Mein. olim. 2. μετὰ Μενοίτα καὶ μετὰ Περδίκκα Ven.] μετὰ νύκτα καὶ Περδίκκα Monac. et tres Par. 3. ναί γε Ald.] νή γε. καὶ ναὶ μὰ Δία τρίτον γ' ἔτος μετὰ Κινέα Mein. καὶ νὴ Δὶ τρίτον ἔτος γε μετὰ Κινησία G. Herm. Mein. V 121.

'sunt gloriabundi militis verba, quorum ducum auspiciis stipendia fecerit magnifica quadam iactantia enarrantis.' Mein. Quaest. Men. 50. *Callas*, Harpali filius, mercennariorum dux Alexandri m. successorumque eius aetate celeberrimus, iam Ol. 111, 2 in Asia contra Persas pugnabat (Diodor. 17, 7 extr.). Thessalorum equitum dux est Ol. 111, 3 (Diodor. 17, 17), etiam in pugna apud Granicum commissa (Arrian. 1, 14, 3); post Alexandri mortem Casandri partes secutus est. (Diodor. 19, 35. 36 extr. Ol. 116, 1). cf. etiam Curt. 3, 1, 24. Droysen. Hellen. I 247. 250. *Acchmias* mihi quidem ignotus. *Alcetas*, Epiri rex (Diodor. 19, 88. 9 Ol. 117, 1), non videtur

significari. alter *Alcetas,* Perdiccae frater, commemoratur Plut. Alex. 55. Eumen. 5. 8. cf. Droysen. Hellen. I 108. 110. 115. 143. 158. 174. 5. 8. sed scribendum videtur *μετ' Ἀλκία.* Arrian. 1, 29, 4 (*εἰς Γόρδιον ἧκον*) *ἱππεῖς Ἠλείων ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα, ὧν ἡγεῖτο Ἀλκίας ὁ Ἠλεῖος.* equitum dux fuerat etiam Callas. 2. *Menoetas* dux Macedonum est Diodor. 19, 47 (Ol. 116, 1).

130

μηδέποτε πεῖραν τοῖς θεοῖς εὔχου λαβεῖν,
Φαίδιμε, τοιούτου μηδενός, μηδ' εἰδέναι
ὡς ἔστιν ἑτέρῳ ῥᾴδιον παραινέσαι.

Stobaeus Floril. 114, 4 sine lemmate.

131

εἰ μνημονεύεις εὖ παθὼν φιλεῖς τέ με,
ἀπέχω πάλιν, Φιλῖνε, παρὰ σοῦ τὴν χάριν·
τούτου γὰρ αὐτὴν ἕνεκα πρὸς σὲ κατεθέμην.

Porphyrius De abstin. 2, 61 (p. 121, 14 Nauck.) *οὐ γὰρ δὴ ἄνθρωπος μὲν ἐρεῖ κτλ. θεὸς δὲ οὐκ ἀρκεῖται τούτοις.* 2. *πάλιν* Mb et Bodl.] *πάλαι. Φιλῖνε παρὰ σοῦ τὴν χάριν* Grot. Excerpt. 911] *φιλεῖν ἀπαλάσσου χάριν. φιλεῖν ἐπαράσσου τὴν χ.* cod. Meerm. 3. *ἕνεκα* Grot.] *ἕνεκεν. ἕνεκεν ὡς σὲ* Nauck. Philol. VI 425. 'suavissimum fragmentum, tenerum ac molle Menandri spirans ingenium'. Cobet. V. l.[2] 188 n. 1.

132

παραπλήσιον πρᾶγμ' ἐστὶ γῆρας καὶ γάμος.
τυχεῖν γὰρ αὐτῶν ἀμφοτέρων σπουδάζομεν,
ὅταν δὲ τύχωμεν ὕστερον, λυπούμεθα.

Stobaeus Floril. 68, 26 *Θεοδέκτου* A. at tragici esse non potest. cf. quae Nauck. adnotavit ad Theod. fr. 13 (p. 626). 'fortasse *Θεογνήτου*' Mein. 3. melius conveniet *ὅταν τύχωμεν δ'. ὅταν δ' ἔχωμεν* Nauck.

133

νῦν τῶν κατ' ἄστυ πραγμάτων ἀπαλλαγεὶς
εἰς τὸν ἀγρὸν εἶμι κἀνδρὶ συνέσομαι φίλῳ
καὶ γῆθεν ἀναμένοντι τὴν ἐπικαρπίαν.

Alciphron 3, 70, 1. 1. *εἰ τῶν.* 2. *βαδιοίμην καὶ συνεσοίμην … ἀλλὰ γῆθεν.*

134

ὁ γὰρ γυναικὸς ἐνδεθεὶς φίλτροισιν ἢ
τέκνων ἀνάγκῃ φύσεος ἐπιμελούμενος
γέγονε λεληθὼς δοῦλος ἀντ' ἐλευθέρου.

Eusebius Praep. ev. 8, 11, 17. 1. φίλτροις ἐνδ. 2. φύσεως προκηδόμενος. 3. ἀντ' ἐλ. δοῦλος.

135

τὰ πανοῦργα ταῦτ' ὀψάρια χὐποτρίμματα

Plutarchus Mor. 126a ὀψοποιῶν δὲ τέχναι καὶ δημιουργῶν καὶ τὰ πανοῦργα ταῦτα ὀψάρια καὶ ὑποτρίμματα, κατὰ τὸν κωμικόν, ἀεὶ τοὺς ὅρους τῆς ἡδονῆς μετατίθησιν εἰς τοὔμπροσθεν καὶ παραλλάττει τὸ συμφέρον. etiam extrema haec poetae videntur esse: τοῦ συμφέροντος τοὺς ὅρους τῆς ἡδονῆς | ἀεί τι μετατίθησιν εἰς τοὔμπροσθεν. τοῦ συμφέροντος pendet a τοὔμπροσθεν. — χὐποτρ. Mein.] καὶ ὑπ., conl. χὐπὲρ Iph. Aul. 1389. addo χὐπερορρωδοῦσα Eurip. Suppl. 344. χὐπὸ Ion. 1270. Cycl. 207. Iph. Aul. 1118.

136

. . . . οὐκ ἀπὸ πονηροῦ λήμματος
οὐδενὸς ἐφ' οἷς ῥήγνυσθε ταῦτ' ἐκτησάμην,
ἀλλ' ὀβολὸν ὀβολῷ προστιθείς, δραχμῇ δραχμήν.

Libanius IIII 202, 5. 1. οὐδ' ἀπ' ἄλλου π. 2. ταῦτ' ἐφ' οἷς ῥήγνυσθε ὑμεῖς. 3. καὶ δραχμῇ.

137

. . . . . οὐδενὸς δεῖσθαι λέγων
ἕκαστος αὐτῶν,. ἀλλὰ μικρὸν ὕστερον
δεῖται προσελθὼν κἀγανακτεῖ μὴ λαβών.

Lucianus Pisc. 35 init. μηδενὸς — αὐτῶν (τῶν φιλοσόφων) ἀλλὰ μόνον πλούσιον εἶναι τὸν σοφὸν κεκραγὼς μικρὸν κτλ. ad Euripidis *Telephum* refert Fritzschius v. 2, mihi omnia comoediae videntur deberi.

138

. . . . . οἶδε γὰρ συνουσία
φαύλη κακύνειν, ὥσπερ αὖ τοὐναντίον
ποιεῖν ἀμείνους τῶν καλῶν ὁμιλία.

Eusebius Praep. ev. 6, 6, 42 Dind. — *κακύνειν* hac significatione apud antiquiores inveniri non memini.

139

. . . . . *οὐδὲ τὴν νευρὰν Ἔρως*
μετρίως ἐνέτεινεν, ἀλλ' ὅσον εἶχεν ἰσχύος
προσελκύσας τὰ τόξα διαφῆκεν βέλος.

Aristaenetus Epist. 1, 10 (p. 140 Hercher.). 1. *ὅθεν ὁ Ἔρ. οὐ μ. ἐνέτ. τὴν ν.* 3. *σφοδρότατα διαφῆκε τὸ β.*

140

σίζουσι τηγάνοισι περιηχούμενοι
τὸν πάντα τ' ἀμφ' ἴγδιν τε κἀλετρίβανον
. . . . . . *κατατρίβοντες βίον.*

Clemens Alex. Paed. 2, 1, 3 *ταγήνοις σ. π., ἀμφὶ τὴν ἴγδιν καὶ τὸν ἀλ. τὸν π. αὐτῶν κ. β. οἱ πάμφαγοι.* de articulo omisso cf. Eupol. 346. Anaxandr. 33, 3.

141

εἰς μελίπηκτα καὶ
τραγήματ' ἐξώκειλεν, ἐπιδορπισμάτων
εὑροῦσα πλῆθος, παντοδαπὰς θηρωμένη
⟨γεύσεις⟩.

Clemens Alex. Paed. 2, 1, 4 *(ἡ λιχνεία) εἰς τὰ πέμματα καὶ τὰ μελ., πρὸς δὲ καὶ εἰς τὰ τρ. — πλῆθος εὑρίσκουσα, π. θ. ποιότητας.*

142

ἅπαντ' ἀφανίζει γῆρας, ἰσχὺν σώματος,
ἀκοήν, ὅρασιν, κάλλος· οὐκέθ' ἡδονὴ
ἔστιν.

Cod. Vindob. 1 et 2 post Menandri monost. 32. 2. *οὐκέτι ἡδονήν* Vind. 2.

143

καλὸν
πρόσρημα μισάνθρωπος ὠνομαζόμην
προσηγορίαν ἀπὸ τοῦ τρόπου μεταλαμβάνων.

Libanius IIII 185, 25. 2. *ὠν., ἀλλ' οὐ Τίμων ἔτι, τὴν πρ. κτλ.* fortasse ex Antiphanis *Timone* excerptum.

144

εἰς ὗς μετέβαλε ποικίλων τε θηρίων
ὄψεις . . .
τροφήν τ' ἐχορήγει τὴν ἑκάστῳ πρόσφορον.

Libanius IIII 155, 7 *εἰ καὶ μετέβαλεν (ἡ Κίρκη) εἰς σύας καὶ π. θ. ὄψ., ἤδη καὶ τροφὴν ἐχ. κτλ.* *Circe* fuit Ephippi et Anaxilae.

145

τὰς σὰς θεραπεύω μᾶλλον ἀγκάλας ἐγὼ
ἢ τὰς ἁπάντων τῶν σατραπῶν καὶ βασιλέων
αὐλάς.

Alciphron 2, 3, 9. 1. *ἐγὼ* add. 2. *ἢ τὰς αὐλὰς ἀπ. κτλ.* fortasse Menandri sunt: est enim epistula Menandri ad Glyceram. cf. Menand. 897.

146

οἷς
τὰ περιδέραια ταῦτα καὶ θεάματα
τὰ κορασιώδη παραβαλεῖν οὐκ ἄξιον.

Plutarchus Mor. 528a *μαθημάτων κάλλος . . . ὧν τίνι τὰ τοῦ πλούτου φάλαρα ταῦτα καὶ π. καὶ θ. κορασ. π. ἄξιον;*

147

γνώμη γὰρ οὐδέν ἐστιν, ἡ τύχη δὲ πᾶν,
ἧς ἡδὺς ὁ τυχὼν ἔστι καὶ νομίζεται.

Alciphron 3, 44 extr. *οὐδὲν γὰρ ἐν ἀνθρ. γνώμη, πάντα δὲ ἡ τ., καὶ ταύτης ὁ τ. ἡδ. κτλ.* — cf. Menand. 482, 2.

148

οὐδὲν καλύπτει νὺξ κακῶς εἰργασμένον·
ὅ τι δ' ἂν ποιῇς, ἀεὶ νόμιζ' ὁρᾶν τινα.

Stobaeus Ecl. 1, 3(4), 29 'incerti comici'. Wachsm. Menandri esse censebat G. Herm., duo fragmenta, unum tragici, alterum comici, Mein. — 1. *οὐδ' ἓν* P². *οὐδ'* (vel *οὐκ*) *ἐγκ.* Theophil. Autol. 2, 17. *νὺξ* Theoph.] *τῶν* FP. *εἰργασμένον* Theoph.] *εἰργασμένων* FP. *χρόνος*| *οὐδὲν κ. τῶν κτλ.* Mein. *οὐδὲν καλυπτὸν τῶν* O. Hens. 2. *δ'* om. Theoph. *ποιεῖς* P. *ἀεὶ* FP] *δεινὸν* Theoph. *τινα* Theoph.] *τινας* FP. — cf. Diels. Mus. Rhen. XXX 176. 8. 9.

149

ἕτερον δὲ συκῆ καὶ δάφνη καὶ μυρρίνη,
ἐφ' οἷς φρονοῦσιν οἱ τρισάθλιοι μέγα.

Socratic. Epist. 36 (p. 635a Hercher.). 1. *καὶ μυρρ. καὶ δ.* 2. *μέγα φρ. οἱ κτλ.* Academicorum *διαιρέσεις* (ut Epicrat. fr. 11) inrideri censet qui primus haec verba comici esse vidit Hercherus Herm. VIII 223. 4. possunt tamen etiam ad Theophrasti scholam pertinere.

150

ὅ τι μόνον ἡμῖν προῖκ' ἔδωκαν οἱ θεοί,
τὸν ὕπνον, τί τοῦτο πολυτελὲς σαυτῷ ποιεῖς;

Plutarchus Mor. 166b *ἀλλ' ὅ γε κωμικὸς οὐκ ἀηδῶς εἴρηκέ που πρὸς τοὺς καταχρυσοῦντας τὰ κλινίδια καὶ καταργυροῦντας ὅ τι μόνον ἔδωκαν ἡμῖν οἱ θεοὶ προῖκα, τὸν ὕπνον, τί καὶ τοῦτο κτλ.* emend. Mein. Hercherus *ὅτι* Plutarcho relinquens post *ὕπνον* plenius interpunxit.

151. 152

ὦ φιλτάτη κλίνη.
Βακχὶς θεόν σ' ἐνόμισεν, εὔδαιμον λύχνε·
καὶ τῶν θεῶν μέγιστος, εἰ ταύτῃ δοκεῖς.

Plutarchus Mor. 513f *τοῖς ἐρωτικοῖς ἡ πλείστη διατριβὴ περὶ λόγους μνήμην τινὰ τῶν ἐρωμένων ἀναδιδόντας, οἵ γε κἂν μὴ πρὸς ἀνθρώπους, πρὸς ἄψυχα περὶ αὐτῶν διαλέγονται· ὦ — κλίνη· καὶ Βακχὶς κτλ.* 3. *σὺ τῶν* vel *κ' εἶ* (*κεἶ*) *τῶν* Reisk. *μέγιστος εἶ, τ. δοκῶν* Mein. *τ. δοκεῖν* Boisson. Anecd. V 492. Nauck. Philol. VI 425. H. Iacobi V CCCXLVIII. quae Naberus excogitavit Mnem. nov. VIII 435, ea eo minus admitti possunt, quod Plutarchus de *lacta* amantium recordatione agit. fortasse sermo abruptus est, ita fore explendus *κᾆτ' ὢν θεῶν μέγιστος, εἰ τ. δ.* (si Bacchidi placet), *μὴ προσκυνῶ σε;* anacoluthia frequentissima. — fortasse ad Menandri *Δὶς ἐξαπατῶντα* haec pertinebant.

153

τὰ δ' Ἴσθμι' ἀποδοίμην ἂν ἡδέως ὅσου
ὁ τῶν σελίνων στέφανός ἐστιν ὤνιος.

Plutarchus Mor. 676c *καὶ τοῦτο ἔστι μὲν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ φιλαργύρου τινὸς ἀκοῦσαι λέγοντος κτλ.* *σελίνων* enim corona Isthmiaca erat. Diphil. 32, 33. Menandro tribuebat Mein. Quaest. Men. 52.

154

ἀμορφότατος τὴν ὄψιν εἰμὶ γὰρ Φόβος,
πάντων ἐλάχιστον τοῦ καλοῦ μετέχων θεός.

Sextus Emp. Adv. dogm. 5, 122 *εἰ δὲ ὁ ἔλεος θεός ἐστι, καὶ ὁ φόβος ἀμορφότατος μὲν τὴν ὄψιν κτλ. ἀμ. γάρ εἰμι τὴν ὄψιν θεός, πάντων — Φόβος* K. ex prologo comoediae. Rutil. De fig. 2, 91 *poetae qui fabulas scripserunt in prologis..humana figura produxerunt personas quae in veritate...sunt non personae.* cf. Menand. 545.

155

ὅστις ἐπὶ δεῖπνον ὀψὲ κληθεὶς ἔρχεται,
ἢ χωλός ἐστιν ἢ οὐ δίδωσι συμβολάς.

Schol. Theocr. 7, 24 *οἱ γὰρ κεκλημένοι σπεύδουσιν. ἐπὶ δὲ τῶν βραδυνόντων παροιμία κτλ.* v. 1 Apollon. Synt. 2, 7 p. 106, 20 Bekk. *ὡς ἐν τῷ κτλ.* 1. *ὀψὲ κληθεὶς* cod. L] *κληθεὶς ὀψέ.* cf. Menand. 364. Apostol. 13, 15 *οὐδέποτε κληθεὶς ἐπὶ δεῖπνον ὕστατος ἀφικόμην· τοῖς τρεχεδείπνοις τοῦτο ἁρμόδιον*, quae videntur excerpta esse ex Plut. Mor. 726b.

156

ἀλλ' εἴθε μήτε πρότερον ηὐξάμην τάλας
μήτ' ἔσχον ἐπινεύουσαν εὐθὺς τὴν τύχην.

Libanius IIII 212, 14, ubi *μηδὲ — μηδ'. ἀλλ', τάλας, εὐθὺς* add. — loquitur avarus, cui thesaurus inventus perniciosus fuit.

157

καὶ γὰρ καθεύδων διαλέγεσθαί σοι δοκῶ,
κᾆτ' ἠνιάθην, ὅτι ὄνειρος ἦν ἄρα.

Procopius Epist. 50. 1. *καὶ καθ. προσδιαλ.* 2. *καὶ..ἠνιάθην ὅτι περ ὄν. ἦν.*

158

ἀβαρὲς γὰρ ὅρκος χρῆμα σοί γ' εἶναι δοκεῖ,
ὃ παντὸς ἄχθους ἐστὶ δυσφορώτερον.

Theophylactus Simoc. Epist. 67. 1. *ἀβ. γάρ τι χρ. ὁ ὅρκ. εἶναι δ.* 2. ὃ] *καί.* amantium iusiurandum dicit.

159

(*πολλοὶ*)
φίλοι λεγόμενοι συμπιόντες εἰσάπαξ
ἐκ πανδοκείου καὶ παλαίστρας κἀγορᾶς
φιλίαν συλλέγουσιν. Plutarchus Mor. 94 a. 1. *ἅπαξ.*

160

τῶν γειτόνων γὰρ δυσμενὴς καὶ βάσκανος
οὑφθαλμός, ὥσπερ φησὶν ἡ παροιμία.

Alciphron 1, 15 init. *δυσμ. καὶ β. ὁ τ. γ. ὀφθ., φησὶν ἡ π.*

161

ὁ δὲ παιδαγωγὸς ἔνοπλος ἑπόμενος, φορῶν
βακτηρίαν ἢ σκῦτος ἐν τῇ δεξιᾷ.

Libanius IIII 868, 22. 27. 1. *π. . . ἔν., ὡς ἄν τις εἴποι, ἑπ. (τῷ παιδί), β. — δεξιᾷ προφέρων.* deploratur per ironiam puerorum servitus.

162

λόχος δ' ἐμοί τις ἐξαπίνης ἀναφαίνεται
νέων ἀγερώχων ἐπ' ἐμὲ συντεταγμένων.

Alciphron 3, 37, 1 *εἶτά μοι λ. ἐξαίφνης κτλ.* consulto risus excitandi causa Homerico epitheto (*ἀγερώχων*) usus est. loquitur anus timida.

163

στοιχεῖα ταῦτα τῆς ἀρετῆς ἐστιν δύο,
ἐλπίς τε τιμῆς καὶ φόβος τιμωρίας.

Plutarchus Mor. 12c *δύο γὰρ ταῦτα στ. τ. ἀρ. ἐστιν κτλ.*

164

ὄψει γὰρ οὔποτ' αὐτὸν οἰκείῳ πάθει
μισοῦντα καὶ χαίροντα καὶ λυπούμενον.

Plutarchus Mor. 53 init. *ὄψεται γὰρ αὐτὸν* (*τὸν κόλακα*) *οὐδαμοῦ...οἰκ. π. φιλοῦντα καὶ μ. κτλ.*

165

εἰ δ' οὐκ ἐρᾷς, τί γὰρ δακρύεις καὶ στένεις
κλύδωνα σαυτῷ προσφέρων αὐθαίρετον;

Theophylactus Simoc. Epist. 57. *τί δακρ. — καὶ κλ. σ. προσφέρεις αὐθ.*

166

ἀλλ' οὔτε δούλους οὔτε μὰ Δί' ἄν τις φίλους
κτήσαιτο πολλοὺς ἀπ' ὀλίγου νομίσματος.

Plutarchus Mor. 93e *οὔτε γὰρ δ. οὔτε φ. ἔστι κτήσασθαι κτλ.*

167

τὰ δ' ἀγαθὰ διεχῆ καὶ συνιόντα δυσκόλως
μόλις πρὸς αὐτοῖς τοῦ βίου τοῖς τέρμασιν.

Plutarchus Mor. 115 f *στρογγύλα εἶναί φασι (τὰ κακὰ) καὶ συνεχῆ, τὰ δ' ἀγαθὰ διεχῆ τε καὶ δυσκ. συνερχόμενα πρὸς κτλ.*

168

οὐ γὰρ Δανάης ἔχεις τὸ κάλλος οὔτε σὺ
σεμνότερον, οὔτ' ἐγὼ Διὸς εὐπορώτερος.

Theophylactus Simoc. Ep. 81. 2. *οὔτε Δ. ἐγὼ πλουσιώτερος.* vel *οὔτε πλουσιώτερος Διὸς | ἐγώ.*

169

τὸ τόξον ἐκπέπτωκε, καὶ δοῦλος κόρης
καλῆς ὁ πολλῶν δεσπότης ἐδείκνυτο.

Libanius IIII 1072, 23. Amori ipsi pulchram puellam conspicienti arma excidunt.

170

ἀμέλει πολλάκις
ὁ βραχὺς ἐκεῖνος τοξότης ἀκίδος βολῇ
μικρᾶς περιττὸν καὶ τὸν Ἄρη

(*ἀποφαίνει*). Aristaenetus Ep. 1, 15. 1. *ἀμ. τοι π.* 2. *μικρᾶς ἀκίδος βολῇ.* 3. *καὶ αὐτὸν τὸν Ἄρη π.*

171

ὦ μακαρία,
ἥτις ἐν ἔρωτι καὶ τοιαύταις παιδιαῖς
οἴει (τανῦν) τὰ πράγματ' εἶναι.

Lucianus Iupp. trag. 2 extr. 2. *ταῖς τοιαύτ. — τὰ πράγματα ἡμῖν. τανῦν* add. K. indicavit Mein. II 595.

172

ταχὺ γὰρ ἐλπίσας
Ἔρως πτεροῦται, κᾆτ' ἀπελπίσας ταχὺ
πτερορρυεῖν εἴωθεν.

Alciphron 2, 1, 5 *ὀξύς ἐστιν Ἔρως . . καὶ ἐλθεῖν καὶ ἀποπτῆναι. ἐλπίσας πτεροῦται, ἀπελπίσας κτλ.* prorsus eadem (ut ex eadem comoedia) Aristaenet. 2, 1.

173. 174. 175

βακτηρία,
τρίβων, κόμη, τοὐντεῦθεν ἀμαθία, θράσος
καὶ πάνθ' ἁπλῶς τὰ τοιαῦτα.

Iulianus 7, 225b *οὐδὲ γὰρ ἐν παροιμίᾳ περιφερόμενον αὐτὸ γιγνώσκουσι τὸ ὅτι βότρυς πρὸς βότρυν πεπαίνεται. ὁρμῶσιν ἐπὶ τὸν κυνισμόν. β. — τὸ ἐντ. — θράσος, ἰταμότης καὶ πάντα κτλ.* cf. adesp. 239. etiam proverbium *βότρυς (γὰρ) πρὸς βότρυν πεπαίνεται* ex comoedia excerptum. neque minus Lucian. Bis acc. 8 *ἁπανταχοῦ | πώγων βαθὺς καὶ βυβλίον ἐν τἀριστερᾷ.*

176

τὸν θρυλούμενον
ἁλῶν μέδιμνον συγκατεδηδοκὼς χρόνῳ
ἔστω φίλος σοι.

Plutarchus Mor. 94a *τὸν θρ. ἐκεῖνον χρ. τῶν ἁλ. συγκ. μέδ. (φίλος ἔστω).*

177

οὐκ ἔστι γὰρ
μὴ συναδικεῖσθαι μηδὲ συναδοξεῖν φίλον
μηδὲ συναπεχθάνεσθ'.

Plutarchus Mor. 96ab *ἐπείπερ οὐκ ἔστι φίλον μὴ συναδικ. μηδὲ συναδοξ. μηδὲ συναπεχθάνεσθαι.*

178

. . . *ἁρμόττει γὰρ ἡ μαγειρικὴ*
ἀλλ' οὐδὲ τοῖς τυχοῦσι τῶν ἐλευθέρων.

Athenaeus 14, 661de *οἱ τὰ Ὀψαρτυτικὰ συγγράψαντες Ἡρακλείδης τε καὶ Γλαῦκος ὁ Λοκρὸς οὐχ ἁρμόττειν φασὶ τὴν μαγειρικὴν κτλ.* trimetrum Dindorfius agnovit. scilicet Heraclides et Glaucus ipsi iam comoediae versus aliquot attulerant. coquos initio liberos fuisse, non servos satis constat.

179

(αἱ παροψίδες)
. . . *ἐντίκτουσι ποικίλας βλάβας,*
στομάχων ἀνατροπάς, σωμάτων καχεξίας.

Clemens Alex. Paed. 2, 1, 2 *αἱ μὲν οὖν πολυειδεῖς ποιότητες ἀποπτυστέαι, π. ἐντίκτουσαι βλ., καχ. σωμ., ἀν. στ.*

180

. . . ἀσφαλέστερος καθίσταται
γάμος ἐκ πόθου τὴν πρόφασιν ἐξευρών τινος.

Aristaenetus Ep. 2, 8. *ἀσφαλέστερος* Herch.] *ἀσφαλέστερον*. 2. *ἐκ π. τινὸς τ. πρ. εὐτυχήσας.*

181

. . . τοῖς παροῦσι δ' οὐκ ἀρκούμενος
Αἰγυπτίους τε καὶ Σύρους φαντάζεται.

Aelianus Epist. 18 *οὐδὲ ἀρκ. τ. παρ. Αἰγ. καὶ Σ. φ.* — agricola significatur, qui agello relicto mercator factus est. ac plura in illa epistula ex comoedia videntur fluxisse.

182

. . . οὔτε στρεβλὸν ὀρθοῦται ξύλον
οὔτε γεράνδρυον μετατεθὲν μοσχεύεται.

Galenus VIII 656 Kuehn. *τὸ τοῦ κωμικοῦ ὡς κτλ.* Diogenian. 6, 92. indicavit Leutsch. cf. Nauck. Philol. IIII 360. 2. *γερανδριὸν* Kuehn. *γεράνδρυον οὔτε* Nauck. 'videtur Galenus nonnihil omisisse, ut numeri restitui non possint'. Cobet. Mnem. nov. VIIII 399. Zenob. 3, 1 *γεράνδρυον μεταφυτεύειν· ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. παρεγγυᾷ δὲ ὅτι μὴ δεῖ τοὺς παρηβηκότας προάγειν εἰς τὰ τῶν ἀκμαζόντων ἔργα.* cf. Diogenian. 3, 77. Greg. Cypr. Mosq. 2, 76. Apostol. 5, 32. Menand. 711.

183

. . . πενίᾳ μαχόμενοι πεπαύμεθα,
δυσνουθετήτῳ θηρίῳ καὶ δυσκόλῳ.

Theophylactus Simoc. Ep. 29 *πεπ. πεν. μ.* indicavit Nauck. Philol. V 558 conl. Isidor. Pelus. 4, 89 p. 460d *τῷ δυσνουθετήτῳ θηρίῳ μαχόμενοι τῇ πενίᾳ.* cf. Menand. 932. sequuntur apud Theophylactum haec: *ἡ δίκην ἕλκους περιπλέκεται καὶ φιλοσύνηθές ἐστι κακόν, ῥαθυμοποιόν, κατηφές, πρὸς λύπην ἀπαρηγόρητον, πρὸς ἀνίαν ὀξύρροπον, ἄγρυπνον, φιλομέριμνον, ἐπίμοχθον, κακῶν ἐφευρετικόν, ἄδοξον, εὐκαταφρόνητον, ἀνεπίφθονον· οὐ γάρ τις ἐθέλει τηλικούτῳ κακῷ συναντᾶν, οὐδ' εἰ τὴν Ὀρέστου μανίαν κατακριθείη νοσεῖν.* in quibus vestigia versuum reperire facilius est quam versus ipsos.

184

οὐ γὰρ τὸν ἑαυτῶν νοῦν ἐπέχωσαν ταῖς τροφαῖς
οὐδ' ἠπάτησαν ἡδοναῖς.

Clemens Alex. Paed. 2, 1, 5 οἱ ταῖς εὐτελεστάταις χρώμενοι τροφαῖς ἰσχυρότατοί εἰσι . . . οὐ γὰρ ἐπέχ. τὸν ν. ταῖς τρ. οὐδὲ ἠπ. αὐτὸν ἡδ.

185

ὅταν δὲ νυστάζοντά μ' ἡ λύπη λάβῃ,
ἀπόλλυμ' ὑπὸ τῶν ἐνυπνίων.

Plutarchus Mor. 100f ὁ καθεύδουσι τοῦ σώματος ὕπνος ἐστὶ καὶ ἀνάπαυσις, τῆς δὲ ψυχῆς πτοῖαι καὶ ὄνειροι καὶ ταραχαὶ διὰ δεισιδαιμονίαν κτλ. φησί τις. 1. μ' ἡ Xyland.] με. μὲν (i. e. με ἡ) T. λύπη] κλίνη Herwerd. Anal. crit. 36. 2. ὑπὸ τῶν ἐνυπνίων αὖ τάλας ἀπόλλυμαι Toeppel. Progr. Neobr. 1867, 20, conl. Arist. Ach. 163. 4. Lys. 760. Dion. Chrys. 6, 93 κοιμώμενον ἀναστῆναι (τὸν μέγαν βασιλέα) τὴν ταχίστην, ἅτε ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐνυπνίων ἀπολλύμενον.

186

ἀνακλάσας τὸν αὐχένα
ἐφίλησεν οὕτω προσφυῶς τῆς Θαΐδος —

Lucianus Dial. mer. 3, 2. 2. τῆς Θ. ἐφ. οὕτω πρ. — constr. ἐφίλησεν τὸν αὐχ. τῆς Θ. ac fortasse transponenda sunt τὸν αὐχένα et τῆς Θαΐδος.

187

ἀλλ' ὅσῳ προφανεστέρα
πρόφασις, τοσούτῳ πλέον ἀποστραφήσεται.

Libanius IIII 156, 6. 1. προφανεστέρα Reisk.] προφανής. 2. ἡ πρ. — parasitus fore ut patronus excusatione nihil moveatur dicit.

188

Athenaeus 9, 408a ἐκ τούτων δῆλόν ἐστιν ὅτι Τηλέμαχος κυάμων χύτρας ἀεὶ (αἰεὶ A) σιτούμενος ἦγε Πυανέψια πορδὴν ἑορτήν. κυάμων χύτρας σιτούμενος Πυανέψια | πορδὴν ἑορτὴν ἦγε vel κυάμων χύτρας ἀεὶ σιτούμενος | πορδὴν (πορδῶν?) ἑορτὴν ἦγε Mein. sed nomine opus est. fortasse σιτούμενος δὲ Τηλέμαχος κυάμων χύτρας | Πυανόψι' ἄγει πορδῶν ἑορτήν. de *Telemacho* cf. Timocl. 7. 16. 21.

189

σύκῳ, μὰ τὴν Δήμητρα, σῦκον οὐδὲ ἓν
οὕτως ὅμοιον γέγονεν.

Cicero Epist. Att. 4, 8, 2 *de Trebonio prorsus tibi adsentior; de Domitio,* σύκῳ — γέγονεν, *quam est ista* περίστασις *nostrae.* Diogenian. 7, 37 ὁμοιότερος σύκου· τοῦτο παραπαίζει διὰ τὴν ἐμφέρειαν τῶν σύκων. cf. Diog. Vind. 3, 53. Apostol. 12, 73. Eustath. 1963, 63 (παροιμία) ὁμοιότερος σύκου ἐπὶ τῶν πάντη παρεοικότων κατ' ὄψιν. Theophr. Char. 5, 2 εἰσιόντα φῆσαι σύκου ὁμοιότερα εἶναι (τὰ παιδία) τῷ πατρί. Plut. Mor. 1077 c σύκῳ, τὸ τοῦ λόγου, σῦκον γέγονεν ἀπαράλλακτον.

190

τοιούτους ἀρετὴ
ἔοικε τροφίμους τοὺς ἑαυτῆς δεικνύναι.

Procopius Epist. 25. 1. ἡ ἀρ. 2. τοὺς ἑαυτ. ἔοικε τρ. δ.

191

ὦ τῆς ἐπιθήκης· οἷον αὖ τὸ δεύτερον ⏑
ἡμῖν ἔσεισεν . .

Aristides I 130. 1 Dind. ὦ — ἔσεισεν. ὦ τοῦ τραγικοῦ δαίμονος. . . ὃς ἐν βραχεῖ τὸ δρᾶμα συνέκλεισεν. est oratio εἰς Ἐτεωνέα ἐπικήδειος et praecesserat ὦ τοῦ δευτέρου πτώματος, οἷος ἐφ' οἵῳ τῷ νέῳ κεῖσαι. versus 2 fortasse explendus ὁ θάνατος τὴν οἰκίαν. perperam Reiskius Sophoclis Oedipo Col. tribuit quae tragici esse non posse metrum arguat.

192

ἀφροδισίων οὖν εἰς τὸ τέλος τῆς ἡδονῆς
ὁδὸς οὐ μί' ἐστίν.

Aristaenetus Ep. 1, 12 (p. 144 Herch.) οὐκ οὖν τῶν ἀφρ., ὥς ἔφη τις, εἰς τὸ τῆς ἡδ. τ. ὁδ. ἐστιν μία.

193

τοῖς ζητοῦσι γὰρ
τὸ σπάνιον ἀεί πως ἐπιτείνει τὸν πόθον.

Procopius Epist. 37 παρὰ σαυτῷ . . γνωμολογεῖς ὡς τὸ σπ. ἀεὶ τοῖς ζ. ἐπιτ. τ. π.

194

ὀψὲ γάρ ποτε
τὰ τῶν Ἐρώτων μανθάνεις τοξεύματα.

Procopius Epist. 135 Herch. *ἑάλως... ὀψέ ποτε κτλ.* *Ἐρώτων* Herch.] *ἐρώντων.*

195

χρυσὸς γὰρ νόθου
ἀρετῆς ἔλεγχός ἐστιν ἀψευδέστατος.

Theophylactus Simoc. Ep. 10 extr. *ὁ χρ. . . . νόθου γὰρ ἀρ. καὶ κακίας — ἀληθέστατος.*

196

μᾶλλον γὰρ λόγοις
τοὺς παῖδας ἢ μάστιξιν ἐκταράττομεν.

Theophylactus Simoc. Ep. 64 *τοὺς γ. π. λόγ. μᾶλλον κτλ.* poeta fortasse scripsit *ἐκπαιδεύομεν.*

197

φύλλῳ πράσου
τὸ τῶν ἐρώντων συνδέδεται βαλλάντιον.

Plutarchus Mor. 622e *μικρολόγος ἐμπεσὼν εἰς ἔρωτα ... ἁπαλὸς καὶ ὑγρὸς (γίνεται)· ὥστε τουτὶ τὸ παιζόμενον μὴ πάνυ φαίνεσθαι γελοῖον, ὅτι πρ. φ. κτλ.* indicavit Cobet. N. l. 513. *συνδέδεται* Cob.] *δέδεται.* Append. prov. 4, 60 *πράσου φύλλῳ τ. τ. ἐρ. δέδ. β. ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα πολλὰ ἀναλισκόντων· ἀσθενὲς γὰρ τὸ τοῦ πράσου φύλλον καὶ οὐκ ἀντέχον.* cf. Suid. *πράσου.* Macar. 7, 34. Diogenian. Vind. 3, 66.

198

τὸ δ' οὖν ῥόδον,
εἰ μή τις αὐτῷ χρήσεται, μαραίνεται.

Aristaenetus Ep. 2, 1 p. 159 Herch. 2. *κἂν μή τις αὐτῷ χρήσηται.* admonetur puella ut iuventute fruatur. cf. 557.

199

ἐλπίδες
αὗται καλαὶ καὶ ψυχαγωγία λόγων.

Libanius IIII 155, 18. 2. *ψυχαγωγίαι.* parasitus loquitur.

200. 201

ἅπανθ' ὁρῶ
ἅμα τῇ τύχῃ ῥέοντα μεταπίπτοντά τε.
. . . .
ἀλλ' ἐστὶν εὔστοχόν τι βουλευτήριον
ταὐτόματον.

Stobaeus Ecl. 1, 6(5), 2 et 4 Wachsm. 2. τε P] γε F. cf. Menand. 94, 5. 3. εὔστοχόν] εὔστόν P (εὐκτὸν ἴσως mrg. m. 2).

202

ἐπηρεαστικόν γέ τι
ταὐτόματόν ἐστι τῷ βίῳ.

Stobaeus Ecl. 1, 6(5), 5 Wachsm. (ἐ)πηρεαστικόν F | ἐπηρεατικόν P.

203

πόθεν;
οὐ γὰρ σχολάζω τοῦ πατρὸς τεθνηκότος.

Plutarchus Mor. 526f κἂν εἴπῃ τις 'οὐκ ἀκούσει τοῦ φιλοσόφου;' 'πόθεν ἐμοί' φησίν· 'οὐ σχ. κτλ. vituperantur adulescentes qui philosophiae se vacare posse negant.

204

οὐκ οἶδεν ἡμᾶς ὁ βασιλεύς· ἑτέρους ὁρᾷ
μᾶλλον.

Plutarchus Mor. 533f. ἀλλ' ἑτ. — excusat nescio quis quod pro amico regem adire nolit.

205

Ἔρως
καὶ τὴν ἑαυτοῦ συντιτρώσκει μητέρα.

Aristaenetus Ep. 1, 8 extr. ἑαυτῶν ἔτρωσαν ἐκεῖνοι (οἱ Ἔρωτες) μ. — *cum tot aliis* vel matrem suam vulnerat.

206

τὴν ἀξίαν δεῖ γαμεῖν τὸν ἄξιον.

Aristoteles Rhet. 3, 11, 1411b 23 δεῖ δ' ἀεὶ προσεῖναι ἢ τὸ πρὸς ὃν λέγεται ἢ τὸ ὀρθῶς λέγεσθαι, εἰ τὸ λεγόμενον ἀληθὲς καὶ μὴ ἐπιπόλαιον· ἔστι γὰρ ταῦτα χωρὶς ἔχειν, οἷον 'ἀποθνήσκειν δεῖ

μηθὲν ἁμαρτάνοντα.' ἀλλ' οὐκ ἀστεῖον. 'τὴν ἀξίαν δεῖ γαμεῖν τὸν ἄξιον.' ἀλλ' οὐκ ἀστεῖον. δὲ δεῖ vel *ἔδει* Mein. et quidni *γὰρ δεῖ*? cf. Anaxandr. 79.

207. 208

ὥσπερ Φιλάμμων ζυγομαχῶν τῷ Κωρύκῳ.
ὥσπερ σέλινον οὖλα τὰ σκέλη φορεῖ.

Aristoteles Rhet. 3, 11, 1413a 9 (*αἱ εἰκόνες τρόπον τινὰ μεταφοραί*). *ἐν οἷς μάλιστα ἐκπίπτουσιν οἱ ποιηταί, ἐὰν μὴ εὖ, καὶ ἐὰν εὖ, εὐδοκιμοῦσιν. 'ὥσπ. σέλ. — φορεῖ'. 'ὥσπ. Φ. — κωρύκῳ'... τὸ δὲ ὥσπερ τὸ καὶ τό, ὑπερβολὴ τῇ λέξει διαφέρουσα. 'ὥσπερ Φιλάμμων ζυγομαχῶν τῷ κωρύκῳ.' ᾠήθης δ' ἂν αὐτὸν Φιλάμμωνα εἶναι μαχόμενον τῷ κωρύκῳ. 'ὥσπερ σέλινον οὖλα τὰ σκέλη φορεῖν.' ᾠήθης δ' ἂν οὐ σκέλη, ἀλλὰ σέλινα ἔχειν οὕτως οὖλα. εἰσὶ δὲ ὑπερβολαὶ μειρακιώδεις. σφοδρότητα γὰρ δηλοῦσιν. Κωρύκῳ*, ut sit nomen proprium, Mein. — 1. Bekker. Anecd. 314, 24 *Φιλάμμων· ὄνομα κύριον πύκτου Ἀθηναίου, ὃς ἐνίκα Ὀλυμπιάδα ἑκατοστὴν πέμπτην.* Demosth. 18, 319. Aeschin. 3, 189. Harpocrat. *Φιλάμμων.* de *Coryco* cf. quae ad Antiphanis *Κώρυκον* adnotavimus, ex qua haec petita esse Meinekius arbitrabatur.

209

οὐκ ἂν γένοιο μᾶλλον ἢ σε δεῖ ξένος ξένος.

Aristoteles Rhet. 3, 11, 1412b 13 *καί 'οὐκ ἂν — ξένος.' ἢ οὐ μᾶλλον ἢ σε δεῖ, τὸ αὐτό. καὶ 'οὐ δεῖ τὸν ξένον ξένον ἀεὶ εἶναι.' ἀλλότριον γὰρ καὶ τοῦτο.* Grotius Excerpt. 923 *εἰ δ' εἶ ξένος, | οὐκ ἂν γένοιο μᾶλλον ἢ σε δεῖ ξένος.* alterum *ξένος* ut dubiae fidei uncis inclusit Bekker. non magis intellego quam Meinekius.

210

ἐγώ σ' ἔθηκα δοῦλον ὄντ' ἐλεύθερον.

Aristoteles Soph. elench. 4, 7 *ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος διῃρημένος καὶ συγκείμενος οὐκ ἀεὶ ταὐτὸ σημαίνειν ἂν δόξειεν, οἷον κτλ.* cf. Theo Progymn. I 179 extr. Walz. *οὐ γὰρ σαφές, πότερον ἐλ. ἔθηκεν ἀντὶ δούλου ἢ δοῦλον ἀντ' ἐλευθέρου.* Doxopatr. II 224, 8 (indic. Nauck.) Terent. Andr. 1, 1, 10 *féci e servo ut ésses libertús mihi.* Menandri ex Andria versus esse non potest propter temporum rationes. neque audiendus est Herwerdenus Obs. crit. 114, tragoediae haec tribuens. cf. Philem. 213, 8 *τὸν εὔπορον τίθησι πτωχόν.*

211

ἐρημία μεγάλη 'στὶν ἡ Μεγάλη πόλις.

Strabo 8, 388 *νυνὶ ἡ Μεγαλόπολις τὸ τοῦ κωμικοῦ πέπονθε καὶ κτλ.* et 16, 738 (*ἡ Βαβυλὼν*) *ἔρημος ἡ πολλή, ὥστ' ἐπ' αὐτῆς μὴ ἂν ὀκνῆσαί τινα εἰπεῖν ὅπερ ἔφη τις τῶν κωμικῶν ἐπὶ τῶν Μεγαλοπολιτῶν τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ κτλ.* Eustathius p. 302, 13 (*Στράβων*) *ἱστορεῖ ὅτι ὑπὸ συχνῶν πολέμων πολλαὶ πόλεις τῶν Ἀρκάδων . . . ἠφανίσθησαν, ὧν καὶ ἡ Μεγάλη πόλις . . περὶ ἧς κωμικός τις ἔφη, ὅτι κτλ.* condita erat Megalopolis Ol. 103, 1. Diodor. 15, 72. diruta est a Cleomene III Ol. 138. Polyb. 2, 55 *ἐκβαλὼν* (*ὁ Κλεομένης*) *τοὺς Μεγαλοπολίτας κατέσχε τὴν πόλιν. γενόμενος δ' ἐγκρατὴς οὕτως αὐτὴν πικρῶς διέφθειρε καὶ δυσμενῶς, ὥστε μηδ' ἐλπίσαι μηδένα διότι δύναιτ' ἂν συνοικισθῆναι πάλιν.* unde Meinekius hoc fragmentum post Ol. 138 scriptum esse coniecit. sed erat iam ante Cleomenem deserta teste eodem Polybio, qui eam dicit fuisse *δυσφύλακτον διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἐρημίαν.* ceterum cf. Lob. Phryn. 604. Pathol. el. I 562.

212

εἰ μὴ κρατεῖς, θυγάτριον, ἀδικεῖσθαι δοκεῖς;

Suetonius Tib. 53 *Agrippinam post mortem mariti liberius quiddam questam manu adprehendit, graecoque versu 'si non dominaris' inquit, 'filiola, iniuriam te accipere existimas?'* graece vertit Mein. V CCCLXX.

213

τοῖς εὐτυχοῦσι καὶ τρίμηνα παιδία

Suetonius Claud. 1 *Livia cum Augusto gravida nupsisset, intra mensem tertium peperit . . . statimque vulgatus est versus κτλ.* sententia non integra: nam non habere felices *τρίμηνα παιδία*, sed interdum etiam talia eis gigni dicendum erat. scilicet Romani non finxerunt illud dictum, sed ex comoedia acceptum, ut fieri solet in proverbiis, in brevius contraxerunt. poeta addiderat unde penderet dativus, veluti *θεὸς* (*Τύχη*) *δίδωσιν* vel *ἤδη γεγόνασιν* (*γέγονεν*) vel aliquid simile. — seni alicui fatuo, cui uxor iam post trimestre matrimonii spatium filiolum ex alio viro opinor ante nuptias conceptum pepererat, servus vel socrus fucum facit.

214

τὰ μυσαρὰ ταῦτα θρέμματ' ἐκδιωκτέον.

Plutarchus Mor. 13c *ἐκδ. τὰ κτλ.* — adulatores dicit.

215

γάμος νεότητος δεσμὸς ἀσφαλέστατος.

Plutarchus Mor. 13f πειρατέον . . . γάμῳ καταζεῦξαι· δεσμὸς γὰρ οὗτος τῆς ν. ἀσφ.

216

τῶν γὰρ καλῶν τοι καὶ τὸ μετόπωρον καλόν.

Plutarchus Mor. 177b τῶν γ. κ. καὶ τὸ μ. κ. ἐστιν.

217

ἔα μ' ἀπολέσθαι· τοῦτο γάρ μοι συμφέρει.

Plutarchus Mor. 446a οὐχ ἧττον (τοῦ συνεπινεύοντος ταῖς ἡδοναῖς) ὁ εἰπὼν κτλ. τὴν κρίσιν ἔχει τῷ πάθει συναινοῦσαν. Menandro tribuit Cobet. V. l.[2] 400, praeferens tamen Posidonii apud Galenum (Bake De Posidon. Rhod. p. 211) τοῦτό μοι νῦν συμφέρει, 'ut in *praesenti* desperatione'.

218

μισθοῦ γὰρ ἀνθρώπων τις ἄνθρωπον φιλεῖ.

Plutarchus Mor. 495a θαυμάζεται γὰρ ἐν τοῖς θεάτροις ὁ εἰπὼν μισθοῦ — φιλεῖ κατ' Ἐπίκουρον· ὁ πατὴρ τὸν υἱόν, ἡ μήτηρ τὸ τέκνον, οἱ παῖδες τοὺς τεκόντας. 'videtur Menandri esse'. Mein.

219

στροβεῖς σεαυτόν, ζῶν κοχλίου βίον (τινός).

Plutarchus Mor. 525e κοχλ. β. ζῶν. homo divitiarum cupidus irridetur. etiam quae sequuntur comoediae colorem prae se ferunt: διὰ τὴν μικρολογίαν καὶ τὰ δυσχερῆ πάντα ὑπομένεις οὐδὲν εὖ πάσχων, ὥσπερ ὄνος βαλανέως ξύλα καὶ φρύγανα κατακομίζων καπνοῦ καὶ τέφρας ἀναπιμπλάμενος.

220

εἰς ματρυλεῖα καὶ κοπίδας καὶ φάρμακα

καὶ μαγεύματα καθειργνύμενον ἀκολάστων γυναικῶν (τὸν Ἔρωτα). Plutarchus Mor. 752c.

221

οἵαν ἀδικῶ γυναῖχ' ὁ δυσδαίμων ἐγώ.

Plutarchus Mor. 769d μὴ . . . ὁ ἀνὴρ ἀναγκάζηται τὰς ἐκ τῆς

κωμῳδίας λέγειν φωνάς κτλ. ad *Περικειρομένην* Menandri coniectura probabili, sed nequaquam certa rettulit Meinekius.

222. 223. 224

οἰκειότητα δ' ἐμβλέπων ὠλίσθανον.

. . . .

ἀγένειος ἁπαλὸς καὶ νεανίας καλός

. . . .

ἐμφύντ' ἀποθανεῖν κἀπιγράμματος τυχεῖν

Plutarchus Mor. 769 b *ἀλλὰ πολλὰ φαῦλα καὶ μανικὰ τῶν γυναικείων ἐρώτων; τί δέ; οὐχὶ πλείονα τῶν παιδικῶν; κτλ.* tria sunt dicta insani puerorum amatoris. 1. *δ'* add. G. Herm. fortasse *ὡραιότητα δ'*. 2. *καὶ καλὸς νεανίας* Mein. ed. mai. 3. 'infinitivi pendere videntur a verbis *εἰ γένοιτό μοι* vel similibus, quae omisit scriptor'. Mein.

225

γαμῶ γέρων, εὖ οἶδα, καὶ τοῖς γείτοσιν.

Plutarchus Mor. 789 a *καὶ γὰρ αὐτοὶ* (*οἱ γέροντες*) *πολλὰ τοιαῦτα παίζουσιν εἰς ἑαυτούς κτλ.* cf. Anaxandrid. 52, 11. 12 et adesp. 272.

226

λευκή με θρὶξ ἀπόμισθον ἐντεῦθεν ποιεῖ.

Plutarchus Mor. 789 c *τί οὖν, φήσαι τις ἄν, οὐκ ἀκούομεν ἐν κωμῳδίᾳ στρατιώτου λέγοντος κτλ. ἐντεῦθεν*, *ab hoc tempore.*

227

ἄγροικός εἰμι τὴν σκάφην σκάφην λέγων.

Lucian. Iov. trag. 32 *οὐκοῦν ἄκουσον, ὦ Ζεῦ, μετὰ παρρησίας· ἐγὼ γάρ, ὡς ὁ κωμῳδὸς ἔφη, ἄγροικός — λέγων* (*λέγω* Gorlic.). idem Hist. scrib. 41 (*ὁ συγγραφεὺς ἔστω*) *παρρησίας καὶ ἀληθείας φίλος, οἷος, ὡς ὁ κωμικός φησι, τὰ σῦκα σῦκα τὴν σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάσαι.* Plutarch. Mor. 178 b *ἀγροίκους εἶναι Μακεδόνας καὶ τὴν σκάφην σκάφην λέγοντας.* cf. Iulian. 8, 208 a. Synes. Epist. 159 (p. 739 Herch.). Menand. 545. Tzetzes Chil. 8, 567 *Ἀριστοφάνης δέ φησιν ἐν κωμῳδίᾳ τοῦτο κτλ.*, cuius ego testimonium non admodum magni facio, siquidem *τὸν κωμῳδόν* Luciani non recte videtur interpretatus esse. novae comoediae potius cum Meinekio esse crediderim.

228—234

ἀγαθὸς ἀνὴρ λέγοιτ᾽ ἂν ὁ φέρων τἀγαθά.
ἀγαθὸς ἂν εἴη χὠ φέρων καλῶς κακά.
εὐκαταφρόνητός ἐστι πενία, Δερκύλε.
ἐπὶ τοῖς παροῦσι τὸν βίον διάπλεκε.
ἡ τῶν φίλων σοι πίστις ἔστω κεκριμένη.
σοφός ἐστιν ὁ φέρων τἀπὸ τῆς τύχης καλῶς.
ὠρθωμένην πρὸς ἅπαντα τὴν ψυχὴν ἔχω.

Athenaeus 10, 458a, exempla versuum ab eadem littera incipientium et in eandem desinentium componens. 2. *χὠ* Dindf.] *καὶ ὁ* A. *κακά*] *καλά* Mein. 3. *ἐστιν* A. *εὐκαταφρόνητον* Mein. coll. Menand. 93, 1. 4. *δὴ διάπλεκε* Both. *Δίων, πλέκε* vel *παῖ, διάπλεκε* Mein. 6. *τῆς* add. Porson.

235

ἤτοι τοιαύτην χρὴ γαμεῖν ἢ μὴ γαμεῖν.

Aristides I 521 Dind. *ἀλλ᾽ ἡ τὸ τῆς παροιμίας, ἔφη, ἐρεῖς κτλ.* indicavit Cobet. N. l. 62. *ἤ τοι* Cobet.] *ἤ.* i. e. *nullam nisi talem duc.*

236

(τὴν εὐδαιμονίαν)
ζητοῦντας ἐν τῷ μέλιτι καὶ ταῖς ἰσχάσιν

Lucianus Bis accus. 20. Epicurei dicuntur. sententia comoediam sapit.

237

ὁ θεὸς ἴσως ἔχαιρε φιλόγελώς τις ὤν.

Lucian. Pisc. 25 extr. *τὸ σκῶμμα μέρος ἐδόκει τῆς ἑορτῆς, καὶ κτλ.* Bacchum dicit. senarium agnovit Fritzsch. comoediae videtur.

238

ἔρωτα λύει λιμός, ἂν δὲ μή, βρόχος.

Iulianus 6, 198d. *ἂν δὲ τούτῳ χρῆσθαι μὴ δύνασαι.* — sententia multum variata. monost. 156 *ἔρ. παύει λ. ἢ χαλκοῦ σπάνις.* Anthol. Pal. 9, 497 *εἰ δὲ μή, χρόνος* (tres versus Cratetis). Mant. prov. 1, 61. Diog. L. 6, 86 (duo versus). cf. Bergk. P. lyr. gr.[2] II 527. quamquam versus est Cratetis, etiam comoediam ea sententia usam esse arbitror.

239. 240. 241

κόμην τε καὶ πώγωνα καὶ τριβώνιον

Themistius 17, 215a (ὁ τοιοῦτον βασιλέα μὴ φιλοσοφεῖν ὑπολαμβάνων) περιάγει τὴν θειοτάτην τῶν ἐπιστημῶν εἰς κόμην ἴσως καὶ π. κτλ. cf. adesp. 173. aliud est proverbium Append. prov. 1, 47 βακτηρία καὶ σχῆμα καὶ τριβώνιον. τοῦτο ἐπέσκωπτον τοὺς Ἀθηναίους δικαστάς. illud enim ad philosophos cynicos pertinebat. tertium denique eiusdem sententiae fragmentum χαίρειν ἐᾶν| πώγωνα καὶ τρίβωνα καὶ βακτηρίαν ex Liban. Epist. 195 (διαφέρειν ... τῶν φιλοσοφούντων τῷ κτλ.) elicuit M. Haupt. Opusc. III 380.

242

ἧς χωρὶς οὐδὲν σεμνὸν ἐξευρίσκεται.

Phurnutus De n. d. 14 ap. Eudoc. p. 295 εἰς τὴν ἐρημίαν ἀναχωρεῖν οἱ φιλοσοφοῦντες, ἧς χωρὶς οὐδὲν σεμνὸν εὑρίσκεται, κατὰ τὸν κωμικόν. ἐξευρίσκεται Mein. dubitat de comica dicti origine Nauck. Philol. IIII 559.

243

ἐν τοῖσιν αἰδοίοις τὸν ἐγκέφαλον ἔχων

Aelianus fr. 284 Hercher. (Suid. κραιπαλώδης) φιλήδονος καὶ ἐν τοῖς κτλ. quae, quamvis adversetur Nauckius (Mélanges gréco-romains V 225), ex comico fluxisse existimo, parodia inridentis [Demosth.] 7, 45.

244

ἄτοπον πενομένων πλειόνων τρυφᾶν ἕνα.

Clemens Alex. Paed. 2, 12, 120 ἕνα τρ. πεν. πλ.

245

ὑποκρινόμενος τὸ δρᾶμα τοῦ βίου καλῶς

Clemens Alex. Strom. 7, 11, 65 ἀμέμφως τοίνυν ὑποκρ. — βίου. cf. 771. Senec. Epist. 77 extr. Diog. L. 7, 160. (Potter.)

246

ἕως τὸν ὄντως αὐτὸν οὐκ ἐγνώρισεν.

Porphyrius De abstin. 3, 27 (p. 155, 22 Nauck.) ὁ ἄνθρωπος ἐνδεὴς πάντων εἴκει τῷ θνητῷ τῆς φύσεως, ἕως κτλ.

247

ὁ πολὺς χρόνος πάντ᾽ ἐξελέγχει, Νικοφῶν.

Stobaeus Ecl. 1, 8(9), 35 Wachsm. *ἀναγέους* P mrg. (in v. praeced.) *ναγενέους* quarta linea post F mrg. (littera init. pro rubric. relicta). *Ἀθηνᾶς γοναῖς* Heeren. videtur potius auctoris nomen latere.

248

ληρεῖς ἐν οὐ δέοντι καιρῷ φιλοσοφῶν.

Stobaeus Floril. 36, 5 sine lemmate.

249

ἔρημός ἐστ᾽ ἄνθρωπος ἠπορημένος.

Stobaeus Floril. 96, 8 'cohaeret praecedentibus' (Philem. 157) 'in A'. Gaisford. sed separandus est, quamquam Philemonis esse potest.

250

ἢ τὸ παρὰ πάντων τῶν σοφιστῶν χρυσίον

Alciphron 1, 34, 3 *σὲ γὰρ περιβάλλουσα κοιμᾶσθαι μᾶλλον ἐβουλόμην ἢ κτλ.* *περιβ. κοιμ.* del. Mein.

251. 252

ἦν καὶ Φίλωνι συκίνη βακτηρία.
ὀργίζομαι γὰρ ναὶ μὰ τὴν μεγάλην θεόν.

Alciphron 1, 39, 2. 1. *ἦν* Mein.] *ὑπῆρξε.* 2. *ναὶ μὰ* K.] *νή.* non cohaesisse haec crediderim. 1. *βακτηρία συκίνη* est proverbium ex eorum numero quae a sycophantis repetita erant. *καπνὸς ξύλου συκίνου* est Arist. Vesp. 145, *κλῳὸς σύκινος* ibid. 897. *σύζυγος σύκινος* Plut. 945. 6. cf. adesp. 7. 905.

253

ἢ τοῖς Πτολεμαίου βούλομαι διαδήμασιν

Alciphron 2, 3, 10 *μὰ . . . τοὺς βακχικοὺς κισσούς, οἷς στεφανωθῆναι μᾶλλον ἢ κτλ.* est epistula Menandri; eiusdem fortasse etiam versus.

254

ἐψυχαγώγει διαφόροις θεωρίαις.

Alciphron 3, 20, 1 *ἄγει μέ τις λαβὼν εἰς τὸ θέατρον καὶ καθίσας ἐν καλῷ διαφ. ἐψ. θ.*

255

εἰς τοὐπίσω τὰς χεῖρας ἐστρεβλούμεθα.

Alciphron 3, 43, 4.

256

ἀλλ' οὐ Λακεδαίμων ἦν ἐν ᾗ ταῦθ' ὑπέμενον.

Alciphron 3, 54, 4 *ἀλλ' οὐκ ἦν Λ.*

257

ἥρω παριόντες, μὴ κακόν τι προσλάβῃς.

Alciphron 3, 58, 3 *τρέμε* (*τρέχε*) *ἐνδακὼν τὸ χεῖλος, ὡς οἱ τὸν Σιγηλὸν κτλ.* fortasse etiam priora poetae sunt: ⏑ ‒ *τρέχ' ἐνδακὼν τὸ χεῖλος, ὥσπερ οἱ | κτλ.* de *heroum* iracundia cf. Menand. 459. Arist. Av. 1492. fr. 692.

258

δέδοικα κἀγὼ τὰς ὑφάλους τὰς τῆς τύχης.

Libanius IIII 212, 21. alterum *τὰς* add. *τὰς ὑφάλους* sc. *πέτρας.*

259

ἐμὲ παιδιὰν τέθεικε τοῖς ἄλλοις θεοῖς.

Libanius IIII 212, 22. *ἴσως πού με* (*ἡ τύχη*) *π.* — *θεοῖς. ὅτι μὲν γὰρ τοῖς ἀνθρώποις, ὁρᾶτε· γελῶντες οὐ γοῦν* (*γὰρ οὐ* W.) *διαλελοίπατε.* fort. etiam haec comoediae sunt: *οὐ γὰρ γελ. τἀμὰ διαλ.*

260

ἴωμεν ἐπὶ τὰς οἰκίας τῶν πλουσίων.

Libanius IIII 237, 12.

261

. . . *καὶ τὴν Λαΐδ' ἀντὶ τοῦ Διὸς*
λογιεῖσθε;

Libanius II 121. 2 (*Λαΐδα*). Laïdi placere malle quam Iovi turpe esse dicit.

262

ταύτης ὁ Μῶμος ἄχθεται παρασφαλείς.

Aristaenet. 1, 12 p. 143 Herch. *ἀποσφ. ἄχθ.*

263. 264

μι' ἡμέρα ποθοῦντα γηράσκειν ποιεῖ.

μία

πρὸς γῆρας ἀρκεῖ τοῖς ἐρῶσιν ἡμέρα.

Procopius Ep. 13 init. *τοὺς ποθοῦντας καὶ μία ἡμ. γ. π.* et 115 init. *τοῖς ἐρ. μία ἡμ. πρ. γ. ἀρκεῖ.* Theocrit. 12, 2 *οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἤματι γηράσκουσιν*, ad quem versum cf. quae adnotavit Meinekius p. 283. 481.

265

καὶ μέγα βοώσας παραπλέων τὰς ἡδονάς

Procopius Epist. 117 extr. (*νικήσει Ὀδυσσεὺς*) *καὶ πολλὰ βοώσας οἶμαι κτλ.*

266

πλατὺν γέλωτα καταχέω τῶν δογμάτων.

Theophylactus Simoc. Ep. 10 *τῶν σῶν καλ. δ.* ridet aliquis placita philosophorum.

267

ἀλγῶ δὲ καὶ τῆς οὐχ ὁρωμένης ἐρῶ.

Theophylactus Simoc. Ep. 36 *ἀλγῶ δὲ ὅμως τὴν ψυχὴν κτλ.*

268

δραχμῆς μὲν αὐλεῖ, τεττάρων δὲ παύεται.

Stephanus Byz. *Ἀραβία* (p. 108, 1 Mein.)· *ὁ Ἀράβιος αὐλητής, ὃς δραχμῆς μὲν ηὔλει, τεττάρων δ' ἐπαύετο.* Zenobius 2, 58 *Ἀράβιος ἄγγελος ... εἴρηται δὲ ἐπὶ τοῦ Ἀραβίου αὐλητοῦ, ὃς ηὔλει μὲν δραχμῆς, ἐπαύετο δὲ τεττάρων.* cf. Gregor. Cypr. 1, 32 (Mosq. 1, 31), ubi C in fine *ἐφ' ὧν ἐλέχθη παροιμία· δραχμῆς μὲν αὐλεῖ, τεττ. δὲ π.* ac sic Apostol. 3, 71. cf. 6, 36a.

269

λόγοισιν Ἑρμόδωρος ἐμπορεύεται.

Zenobius 5, 6 *ὁ Ἑρμόδωρος ἀκροατὴς γέγονε Πλάτωνος καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ συντεθειμένους λογισμοὺς . . . ἐπώλει.*

270

μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἅψωμαι μάχης.

Diogenian. 6, 59 (Apostol. 11, 46) *ἐπὶ τῶν τὴν ἰσχὺν ἀνίσων.*

Diogen. Vind. 3, 26 (ἅπτεται). cf. Greg. Cypr. 3, 5. 56 et de syntaxi Cratin. 52.

271

ἀλῶν μέδιμνον ἅμα φαγὼν (add. *ἀμνημονεῖ*).

Gregorius Cypr. 1, 76 *ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. ἅμα φ.* K.] *ἀποφ.* Macar. 1, 82 *ἀλῶν μέδιμνον καταφαγών· ἐπὶ τῶν ἀμνημονούντων τῶν φίλων.* Aristot. Eth. Eud. 7, 2 p. 1238a 2 *εἰς παροιμίαν ἐλήλυθεν ὁ μέδιμνος τῶν ἀλῶν.* Eth. Nicom. 7, 4p. 1156b 27. — cf. 176.

272

πέπων ἐρινὸς εὐφρανεῖ τοὺς γείτονας.

Macarius 2, 97 *ὁ λόγος ἐπὶ γεγαμηκότος γέροντος. πέπων* Mein. Theocr. VI] *γέρων. εὐφρανεῖ* idem] *εὐφραίνει.* Append. prov. 1, 73 *γέρων ἐρ. εὐφραίνει τ. γ. πρὸς τοὺς μὴ δυναμένους χρῆσθαι τοῖς ἰδίοις ἀγαθοῖς. ὁ δὲ λόγος κτλ.*, ut apud Macar. — de syntaxi cf. Cratin. 52, de re Plin. N. h. 15, 79 *caprificus vocatur e silvestri genere ficus numquam maturescens, sed quod ipsa non habet aliis tribuens.* quod quomodo fiat deinceps exponitur. cf. Anaxandr. 52, 11. 12 et adesp. 225. indicavit Mein. Theocr. VI. cf. H. Iacobi V CCCXLVIII.

273

δεινὸν πένεσθαι, χεῖρον εὐπορεῖν κακῶς.

Anonymus Walz. Rhet. II 23 *τὸ διπλοῦν ἐκ δύο καταφατικῶν ὄν. οἷον κτλ. οὐ τοσοῦτον ἀντίκειται τῷ ἁπλῷ.* Doxopater ibid. II 298. 9 *διπλῆ (γνώμη) ἡ δύο μὲν ἀποφάνσεις ἢ καὶ πλείους ἔχουσα, ὁμοίας δὲ ἀλλήλαις καὶ τοῦ αὐτοῦ εἴδους. οἷον κτλ.* (*χεῖρον δ'.*)

274

ἀπόδυθι ταχέως, Πάμφιλ'· ἡμέτερος ὁ πλοῦς.

Bekker. Anecd. 427, 26 *ἀπόδυσαι· μᾶλλον δ' ἀπόδυθι·* (*ἀπόδυθι* add. Mein.) *ταχέως, Παμφίλη κτλ. Πάμφιλ'* Mein. — Ruhnkenius Auctar. Hesych. I 1706 *ἀποθευσόμεθα· ἀποδραμούμεθα. μάλιστα ἐπὶ πλοῦ λέγεται. ταχέως, Παμφίλη, ἡμέτερος ὁ πλοῦς.* 'excidit nomen comici et fabulae et repetitum *ἀπόδυθι. Παμφίλη* ridiculum est: non solebant mulieres *ἀποδῦναι*'. Cobet N. l. 50.

275

οὐδ' Ἰταλιώτης, οὐδ' ἀλαζὼν οὐδαμῶς

Hesychius *Ἰταλιώτης κτλ. ἐπεὶ οἱ Πυθαγορικοὶ ἐν Ἰταλίᾳ διέτριβον, ἔνθα φασὶν αὐτοὺς καὶ ἐμπυρισθῆναι.* Photius 117, 14

Ἰταλιώτης (sic Cobet. Mnem. VIII 22 pro Ἰταλιώδης)· ὁ ἀλαζὼν ἀπὸ τῶν Πυθαγορικῶν, ἢ (add. Cob.) διὰ τὴν Σύβαριν, ὁ λάγνος. idem Ἰταλιώτης· Πυθαγόρειος. ἐκεῖ γὰρ διέτριβον. — Ἰταλιώτην, i. e. Pythagoreum, et ἀλαζόνα pro synonymis posuit.

276

ἤμην ποτ', ἤμην τῶν σφριγώντων ἐν λόγοις.

Etymologic. m. 430, 8 cod. Voss. ap. Gaisf. τὸ ἤμην ἐπὶ τοῦ ὑπῆρχον ἀπηγόρευται, λέγεται δὲ ἦν. χρῶνται δέ τινες τούτῳ τῶν νεωτέρων, οἷον κτλ. ἦμεν pro ἤμην Naber. Mnem. nov. VIII 434: pravis enim codicibus deceptum fuisse grammaticum. de inperfecto ἤμην cf. Veitch. Gr. verb.[2] 200.

277

οὐδεὶς δυσώνης χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας.

Photius, Suidas, Append. prov. 4, 35 (ubi cf. Leutsch.), Apostol. 13, 30. — Eustath. 455, 40 (Ael. Dion.) συμπαράκεινται καὶ ἕτεραι κεφαλαιώδεις παροιμίαι αὗται . . . καὶ οὐδεὶς κτλ. Poll. 3, 126 ὁ δυσώνης οὐκ οἶδα μὲν εἰ παρά τινι, ἐν δὲ παροιμίᾳ. sed hoc ipsum proverbium ex comoedia videtur fluxisse: nam Pollucis quidem dubitatio eo infringitur quod ipse verbi δυσωνεῖν exemplum adfert ex Platone comico (224).

278

οὐκ ἂν δύναιο γαστρὶ πενθῆσαι νεκρόν.

Photius. in eum qui *ciborum abstinentia* mortuum lugere vellet. petivit comicus sententiam ex Hom. Il. 19, 225 (Naber.) γαστέρι δ' οὔ πως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιούς.

279

γραφή τε καὶ Λευκαῖος οὐ ταὐτὸν (λέγει).

Append. prov. 1, 83 et Suidas ἐπὶ τῶν ἀνόμοια γραφόντων (hactenus Suidas) . . . ὅτι οὐχὶ αὐτὴ φύσις γραφῆς καὶ αὐτοῦ τοῦ γραφομένου σώματος. incerto comico tribuit λέγει addens Cobet. Mnem. nov. V 222.

280

καὶ φθειριῶσαν ὡς τὸ πρὶν Καλλισθένης

Suidas Καλλισθένης· φέρεται λόγος ὡς ὁ Καλλισθένης ὑπὸ φθειρῶν ὑπερβλύσεως καὶ ἐκβράσεως τὸν βίον καταστρέφει. καὶ μαρτυρεῖ ὁ ἴαμβος οὗτος κτλ. περὶ τῆς ἰατρικῆς τέχνης λέγων, ὡς ἡμέ-

λητο πάνυ. τὸ O. Bachmann. Coniect. Arist. 48] ὁ. — *Callisthenes* Olynthius, Aristotelis discipulus, Alexandri m. in Asia comes, cum regem deum esse negaret, in vincula coniectus est, mortuus in India. Plut. Alex. 54. ibid. 55 extr. *Χάρης (λέγει) ἑπτὰ μῆνας φυλάττεσθαι δεδεμένον . . . περὶ τὴν Ἰνδίαν ἀποθανεῖν ὑπέρπαχυν γενόμενον καὶ φθειριάσαντα.* Arrian. Anab. 4, 10 sq. Curt. 8, 5. 6. 8 extr. Meinekius cur postea de comica versus origine dubitaverit nescio.

281

σύγγνωθί μοι καὶ μὴ χαλεφθῇς, ὦ πάτερ.

Mus. philol. Cantabr. II 113 (non vidi librum) *χαλεφθῇς ἀπὸ τοῦ χαλέπτω κτλ. χαλεφθῇς* Schneidewin.] *χαλεφῇς.* Menandro coniectura incerta tribuebat Cramer.

282

ἐξὸν καθεύδειν τὴν ἐρωμένην ἔχων.

Eustathius 236, 32 *σχήματα σολοικοφανῆ . . . ὅμοιον δὲ καὶ τό κτλ. ἀντὶ τοῦ ἔχοντα.* cf. Schol. Eurip. Phoen. 478 Dindf. Schol. Arist. Acharn. 1164 *ἠπιαλῶν δὲ εἶπε καὶ βαδίζων ἀντὶ τοῦ ἠπιαλοῦντες καὶ βαδίζοντες. ἀντὶ τοῦ βαδίζοντα κατὰ τὸ ἀρχαῖον σύνηθες, ὡς τὴν ἐρωμένην ἔχων ἀντὶ τοῦ ἔχοντα.* Chariton. 4, 7, 7 *ἐξὸν καθεύδειν τήν (τ᾽) ἐρωμένην ἔχειν.* Apollon. Synt. 4, 9 p. 331, 3 Bekk. *ἐξὸν καθεύδειν.*

283

μὴ καταγελᾶτε τοῖς ἐμοῖς παθημάτοις.

Eustathius 279, 39 (ex Aristophane grammatico) *τὴν γέρων γέροντος γενικὴν ἀναγαγόντες (οἱ Αἰτωλοὶ) εἰς εὐθεῖαν γράφουσιν... 'τοῖς γερόντοις' . . . τὸ δ᾽ αὐτό φησι φαίνεσθαι καὶ ἐπὶ τοῦ παθήματος, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ κτλ.* et 1761, 35 *παρὰ Αἰτωλοῖς τὸ τοῖς γέρουσι γερόντοις φράζεται . . . καὶ τὸ παθήμασι παθημάτοις.* dissentit ab Eustathio Nauck. Arist. Byz. 207 sq. *μὴ κἀγγελᾶτε* Herwerd. Obs. crit. 125. quod non necessarium, si comicus, ut recte suspicatur Meinekius, Aetolum hominem loquentem induxerat. id si verum est, novae comoediae fragmentum tribuendum videtur.

284

δυοῖν γυναικοῖν εἷς ἀνὴρ οὐ στέργεται.

Eustathius 802, 34 *τὸ δυοῖν καὶ ἐπὶ δοτικῆς παρὰ Ἀττικοῖς, οἷον κτλ.*

285

εἰ συγκεχρῶσθαι τοῖς νεκροῖς δυνήσεται.

Schol. Aristoph. Nub. 144 *ἔστι* (*διὰ τριμέτρων χρησμὸς*) *παρὰ κωμικῷ τινι κτλ.* Diogenes L. 7, 2 *χρηστηριαζομένου αὐτοῦ* (*Ζήνωνος*) *τί πράττων ἄριστα βιώσεται, ἀποκρίνασθαι τὸν θεόν, εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς· ὅθεν ξυνέντα τὰ τῶν ἀρχαίων ἀναγινώσκειν.* Suidas *συγχρωτίζεσθαι . . . ὅ ἐστι τοῖς βιβλίοις τῶν ἀρχαίων· τουτέστι μελέτην ἀσκεῖν. εἰ* Suid. et Diog.] *πῆ* V. Ald. *συγκεχρῶσθαι* Toup. Emend. II 207] *συγκεχωρίσθαι* V. *τοῖς νεκροῖς* Diog.] *τῷ χρησμῷ* V. *δυνήσεται* Toup.] *δύναται.*

286

καὶ ναῦλος ἡμῖν τῆς νεὼς ὀφείλεται.

Schol. Arist. Ran. 270 *Καλλίστρατος ὅτι τὸν ναῦλον ἀρσενικῶς, καὶ οὐχὶ τὸ ναῦλον εἰώθασι λέγειν. . .καὶ ἔστι παρὰ τοῖς νεωτέροις καὶ ἡ ναῦλος κτλ.* sed ex cod. R Fritzschius Ran. 270 p. 155 *διασῴζεται δὲ ἡ γραφὴ* (*καὶ ἔστι* add. schedae Seidl.) *παρὰ τοῖς νεωτέροις· καὶ ναῦλος ἡμῖν κτλ.* ac sic etiam A Suidae *ναῦλος* (in marg.). 'scriberem *χὠ ναῦλος*, si opus esse videretur articulo'. Fritzsch.

287

Δᾶος πάρεστι· τί ποτ' ἀπαγγελῶν ἄρα;

Anonymus Aristot. Bekk. 93, 25 *διαπορητικόν, ὅ ἐστιν ἐρώτησις αὐτοῦ πρὸς αὐτόν, ὥστε τό Δάος προσῆλθε τί ποτ' ἀγγελῶν ἄρα;* 96, 19 *πέμπτον δέ τι πρὸς τούτοις εἶναί φασι τὸ ἐπαπορητικόν Δᾶος πάρεστι τί ποτ' ἀγγελῶν ἄρα.* Schol. Hermog. Walz. Rhet. VII 4 *Δᾶος πότ' ἦλθε τί ποτ' ἀγγέλλων ἄρα;* ubi *τί ποτε ἀγγέλων* Mon. Io. Sicel. Walz. VI 128 *ὡς τὸ Δάος ἤλυθε τί ποτ' ἀγγ. — ἀπαγγέλλων* K. cf. Arist. Plut. 766. *τί δέ ποτ' ἀγγ.* Mein. V 117. Menandro versum tribuebat Schneidewin. Coniect. 119.

288. 289

τὴν κόμην ἡψήσατο.
ἑφθὴν τὴν κόμην ξανθίζεται.

Pollux 2, 35 *καὶ ἑψήσασθαι δὲ τὴν κόμην τὸ καταχρῶσαι ἔλεγον κτλ.* 1. *ἡψήσατο* A. 2. *ἕφθην* A. *ξανθίζεται* Bekker.] *ξανθίζεσθαι.*

290

Ῥοίκου κριθοπομπία

Ἐρατοσθένης ἐν τῷ ἐννάτῳ. τῶν Ἀμαθουσίων βασιλέως. τοῦτον

αἰχμάλωτον γενόμενον εἶτα ὑποστρέψαντα πρὸς ἑαυτὸν τῇ πόλει Ἀθηναίων κριθὰς ἐκπέμψαι φησίν. Hesychius. cf. Bernhardy Eratosth. 231 sq. Schmidt Didym. 55. ad Euagorae tempora refert Meinekius, ex comoedia sumpta esse censens.

291

. . . . . *οὐδέν ἐστ' ἀλλ' ἢ γνάθος.*

Clemens Alex. Paed. 2, 1, 4 *καί μοι δοκεῖ ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος οὐδὲν ἀλλ' ἢ γνάθος εἶναι.*

292

τὸ Ξενοκράτους τυρίον

Stobaeus Floril. 17, 25 *Ξενοκράτης εἴ ποτε σταμνίον οἴνου ἀνοίξειεν, ἔφθανεν ὁ οἶνος τρεπόμενος πρὶν ἀναλωθῆναι. καὶ τὰ ὄψα δὲ πολλάκις ἕωλα ἐξέρριπτεν. ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία κτλ. ἐπὶ τῶν ἐπὶ πολὺ παραμενόντων καὶ μὴ τάχιστα ἀναλισκομένων.* exscr. Mant. prov. 3, 18. comicae videtur incudis esse.

293

Varro Sat. Menipp. 32, 1 Oehl. p. 128 e Nonio *subducere: ego unus scilicet antiquorum hominum subductis superciliis dicam, γαμήσεις νοῦν ἔχων;* cod. *ταμησιονουν ἔχων.* Oehlerus *γαμήσω νοῦν ἔχων. γαμήσεις* Mein. cf. Menand. 65,1. *γαμήσω* posterioribus non inusitatum.

294

οὐριστικὸς δ' Εὐβουλίδης ὁ κερατίνας ἐρωτῶν
καὶ ψευδαλαζόσιν λόγοις τοὺς ῥήτορας κυρίττων
ἐπῆλθ' ἔχων Δημοσθένους τὴν ῥωποπερπερήθραν.

Diogenes Laert. 2, 108 *τῆς Εὐκλείδου διαδοχῆς ἐστι καὶ Εὐβουλίδης ὁ Μιλήσιος, ὃς καὶ πολλοὺς ἐν διαλεκτικῇ λόγους ἠρώτησε, τόν τε ψευδόμενον . . . καὶ σωρίτην καὶ κερατίνην καὶ φαλακρόν. περὶ τούτου φησί τις τῶν κωμικῶν κτλ.* Suidas *ῥομβοστωμυλήθρα· Εὐβουλίδης φησίν· ἐριστικὸς κερατίνα — ῥομβοστωμυλήθραν* (confudit Eubulidem cum comico eum inridente). v. 3 Plutarch. Demosth. 9 *τῶν δὲ κωμικῶν τις αὐτὸν (Δημοσθένην) ἀποκαλεῖ ῥωποπερπερήθραν.* Eustath. 927, 56 *ἐκ τούτου (τοῦ ῥώπου) καὶ ῥωποπερπερήθρα τις* (!) *προσερρήθη ἐπὶ χυδαιότητι καὶ φλυαρίᾳ σκωπτόμενος.* 1. *ὁ* add. Th. Roeper. Philol. VIIII 5. 2. *κυρίττων* Herwerd. Obs. crit. 114] *κυλίων*, de qua forma cf. Cobet. V. L.² 133. 3. *ἐπῆλθ'* Roeper. cum HSuid.] *ἀπῆλθ'. ἐλπίδ'* GSuid. *ῥωποπερ-*

περήθραν Plut. Eust.] ῥωβοστωμυλήθραν Diog. ῥομβοστωμυλήθραν Suid. cf. Roeper. Philol. VIIII 1 sq. non audiendus est Fritzschius Arist. Ran. p. 300. 1. scilicet Plutarchus non accurate comicum excerpsit, qui non Demosthenem, sed eloquentiam eius adpellaverat τὴν ῥωποπερπερήθραν.

1. κερατίναν haud raro commemorat Lucianus, veluti Conviv. 23. 2. Plat. Reip. 9, 586 b λακτίζοντες καὶ κυρίττοντες ἀλλήλους σιδηροῖς κέρασι. Gorg. 516 a παραλαβὼν μὴ λακτίζοντας μηδὲ κυρίττοντας μηδὲ δάκνοντας (Herw.). corripi υ in κῠρίττω cognoscitur ex Hephaest. 77 Gaisf. 3. ἐπῆλθεν, nam *aggredi* Eubulidem cum Demosthenis facundia consentaneum est, non *abire*. quid sit τὸ ῥωπικόν in eloquentia docent [Longin.] De subl. 3, 4 ὀλισθαίνουσι... ὀρεγόμενοι μὲν τοῦ περιττοῦ καὶ πεποιημένου καὶ μάλιστα τοῦ ἡδέος, ἐξοκέλλοντες δὲ εἰς ῥωπικὸν καὶ κακόζηλον. Hesych. (emend. Ruhnk.) ῥωπικόν· τὸ ἐπίκτητον καὶ ὡραϊσμένον. πέρπερος autem inlustratur fr. 1031 et Polyb. 40, 6, 2 στωμύλος καὶ λάλος καὶ πέρπερος διαφερόντως. περπερήθρα formatum ut στωμυλήθρα, ἀλινδήθρα, ἀνακλήθρα (Fritzsch.) cf. *tolutiloquentia* Novii 38 O. Ribbeck. Com. R. fr.² 260.

295

εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἕκαστον ἐπικεκλωσμένην ἔχει
τὴν ἀπόβασιν.

Lucianus Iov. confut. 1 extr. — tales sententiae novae sunt comoediae.

296. 297

εἶτα, φίλ', ὃς ἔχεις γυναῖκα σχοινίων πωλουμένων;
Πάμφιλος γαμεῖ; γαμείτω· καὶ γὰρ ἠδίκησέ με.

Donatus Terent. Adelph. 1, 1, 18 *Romani scilicet qui coelibem quasi coelitem dicunt; et item Graeci, apud quos sunt huiusmodi sententiae* ΕΙΤΑ ΦΙΛΟC ΕΧΟΙΟΙΘΝ ΠΘΔΟΤΜΕΝΟΝ *et alibi* γαμεῖ Πάμφιλος, γαμείτω κτλ. emend. Porson. Miscell. 304. 1. εἶτα φίλ' ὃς ut natum ex primo alterius versus verbo (Πάμφιλος) delet Nauckius relicto senario ἔχ. γ. κτλ. 2. Πάμφιλος γαμεῖν ἕλοιτ' ἂν σχοινίων πωλουμένων; Dziatzko Mus. Rhen. XXXI 373, utrumque fragmentum eidem fabulae et personae tribuens.

1. cf. Antiphan. 100, 4. Iuvenal. 6, 30 (cont. Pors.) *ferre potes dominam salvis tot restibus ullam?*

298

πόρνοι μεγάλοι Τιμαρχώδεις

Aeschines 1, 157 τοσοῦτον ἀπέχει (ὁ ὁμώνυμος τοῦ κρινομένου

Τιμάρχου) τῶν αἰσχρῶν, ὥστε πρώην ἐν τοῖς κατ' ἀγροὺς Διονυσίοις κωμῳδῶν ὄντων ἐν Κολυττῷ καὶ Παρμένοντος τοῦ κωμικοῦ ὑποκριτοῦ εἰπόντος τι πρὸς τὸν χορὸν ἀνάπαιστον, ἐν ᾧ ἦν εἶναί τινας πόρνους μεγάλους Τιμαρχώδεις, οὐδεὶς ὑπελάμβανεν εἰς τὸ μειράκιον, ἀλλ' εἰς σὲ πάντες. Hesych. *Δημοκλεῖδαι . . . οἱ μοιχοί . . . καθάπερ καὶ τοὺς ἡταιρηκότας Τιμάρχους ἔλεγον.*

299. 300. 301

Hephaestio Phot. Bibl. 147a 14 Bekk. *Περιτάνος τις ὄνομα Ἀρκὰς Ἑλένην συνοῦσαν Ἀλεξάνδρῳ ἐν Ἀρκαδίᾳ ἐμοίχευσεν, Ἀλέξανδρος δ' αὐτὸν ποινὴν τῆς μοιχείας ἐξευνούχισε, καὶ ἐξ ἐκείνου Ἀρκάδες τοὺς εὐνούχους περιτάνους λέγουσιν.* idem 149a 23 *κυνηγοῦσαν Ἑλένην ἔνιοί φασιν ἐν τῷ Παρθενίῳ ὄρει ἁρπασθῆναι ὑπ' Ἀλεξάνδρου καὶ ἐκπλαγεῖσαν τὸ κάλλος ἀκολουθῆσαι ὡς θεῷ.* haec ex comoedia aliqua derivata esse statuit Lehrs. Pop. Aufs. 26. 27. ac tum fortasse etiam quae sequuntur comoediae debentur haec: *περὶ τοῦ κεστοῦ ἱμάντος, ὡς λάβοι μὲν αὐτὸν Ἥρα παρὰ Ἀφροδίτης, δοίη δ' Ἑλένῃ, κλέψαι δ' αὐτὸν ἡ Ἑλένης θεράπαινα Ἀστυάνασσα, ἀφέλοι δ' αὐτὸν ἐξ αὐτῆς πάλιν Ἀφροδίτη.* quamquam Hephaestionis fides admodum exigua.

302

Aristoteles Rhet. 2, 23 p. 1398a 32 (*τόπος τῶν δεικτικῶν*) *ἐξ ἐπαγωγῆς, οἷον ἐκ τῆς Πεπαρηθίας, ὅτι περὶ τῶν τέκνων αἱ γυναῖκες πανταχοῦ διορίζουσι τἀληθές.* Eustathius 1412, 18 (*Ἀριστοτέλης*) *φησίν, ὡς ἄριστα περὶ τῶν τέκνων κρίνουσιν αἱ γυναῖκες. διό φησι Πεπαρηθία τις γυνὴ μαρτυρήσασα οἰκεῖόν τινα εἶναι παῖδα ἔλυσε τὴν περὶ ἐκείνου ἀμφιβολίαν.* orationem fuisse *τὴν Πεπαρηθίαν* opinatur Spengelius. quod falsum esse, si conferas *Ὀλυνθιακούς, Πλαταιικόν* al., facile adparet. contra cum comoediarum titulos considero quales sunt *Ἀνδρία, Περινθία* cet. et Aristotelem in Rhetoricis saepissime ex comoediis exempla petivisse recordor, necessario eo adducor ut *Peparethiam* comoediam fuisse arbitrer, fortasse Antiphanis.

303

Plutarchus Demetr. 27 *ἡ Λάμια τῷ βασιλεῖ παρασκευάζουσα δεῖπνον ἠργυρολόγησε πολλούς. καὶ τὸ δεῖπνον οὕτως ἤνθησε τῇ δόξῃ διὰ τὴν πολυτέλειαν, ὥστε ὑπὸ Λυγκέως τοῦ Σαμίου συγγεγράφθαι. διὸ καὶ τῶν κωμικῶν τις οὐ φαύλως τὴν Λάμιαν ἑλέπολιν ἀληθῶς προσεῖπε.* cf. Athen. 3, 101a. 4, 128a. Droysen. Hellenism. I 455. 465. 513. *ἑλέπολις* apud tragicos est Helena et Iphigenia; eodem nomine Demetrii machina bellica vocabatur.

304

Plutarchus Mor. 18c *οὕτως ὁ νέος ἀναγινώσκων ἃ Θερσίτης ὁ γελωτοποιός, ἢ Σίσυφος ὁ φθορεύς, ἢ Βάτραχος ὁ πορνοβοσκὸς λέγων ἢ πράττων πεποίηται, διδασκέσθω τὴν μιμουμένην ταῦτα δύναμιν καὶ τέχνην ἐπαινεῖν, ἃς δὲ μιμεῖται διαθέσεις καὶ πράξεις προβάλλεσθαι καὶ κακίζειν.* 'probabile est Batrachum fuisse lenonis nomen apud Menandrum.' Mein. *Βάταλος* scribendum censet Nauck. Allg. Lit. z. 1847, 475. non credo.

305

Athenaeus 7, 278f *οἱ τῆς κωμῳδίας ποιηταὶ κατατρέχοντές που τῆς ἡδονῆς καὶ ἀκρασίας ἐπικούρους καὶ βοηθοὺς βοῶσιν.* — *Ἐπικούρους καὶ Βοήθους* Mein. Vind. Strab. 228. quamquam sententiam retractavit Anal. Ath. 124. apud *Boëthum* Epicureum convivium est Plut. Mor. 673d.

306

Dio Chrysost. 32 p. 699 R. *ἐν ταῖς κωμῳδίαις καὶ διασκευαῖς* (*κωμῳδικαῖς διασκ.*) *Καρίωνα μὲν εἰσάγοντες μεθύοντα καὶ Δᾶον οὐ σφόδρα κινοῦσι γέλωτα· τὸν δ' Ἡρακλέα τοιοῦτον ὁρῶσι γελοῖον δοκεῖ, παραφερόμενον καὶ καθάπερ εἰώθασιν ἐν κροκωτῷ.*

307

Philostratus Imag. 1, 3 extr. *χρῆται* (*τῇ ἀλώπεκι*) *ὁ Αἴσωπος διακόνῳ τῶν πλείστων ὑποθέσεων, ὥσπερ ἡ κωμῳδία τῷ Δάῳ.*

308

Iulianus Or. 1, 19d *κρινέτω μὴ πρὸς ἀργύριον σκοπῶν . . . καθάπερ οἱ φιλάργυροι γέροντες ὑπὸ τῶν κωμῳδῶν ἐπὶ τὴν σκηνὴν ἑλκόμενοι.*

309

Harpocration *Κηφισόδωρος . . . κεκωμῴδηται δὲ οὗτος ὡς νωθής.* idem ut videtur qui *πλάνος* dicebatur. Nicostr. 24.

310. 311

Θεόδωρος

Hesychius *Θεοδώρους ἔλεγον οἱ κωμικοὶ τοὺς πρωκτούς, ἀπὸ Θεοδώρου τινός, οὐκ εὖ τῇ ἑαυτοῦ ὥρᾳ χρησαμένου.* *οἱ κωμικοὶ* Musur.] *οἰκονομικοὶ* cod. *τῇ—ὥρᾳ* Mein.] *τῆς—ὥρας* cod. — *Theodorus* est nobilissimus tragoediarum actor Philippi regis aetate. cf. Demosth. 19, 246. Arist. Polit. 7 (1336b 28). cf. Rhet. 3, 2 (1404b 22).

foedis eum libidinibus deditum fuisse docet Hesychius *πελεθοβάψ· Θεόδωρος ὁ τραγικὸς* (sic Mein. pro *κωμικὸς ὁ*) *ὑποκριτὴς οὕτω ἐπεκαλεῖτο.* atque id ipsum *πελεθοβάψ* a comico poeta inventum esse iure suspicatur Mein. I 524. Herodian. I 246, 12 *τὸ πλινθοβάψ καὶ πελεθοβάψ ὀξύνεται.*

312

Schol. Aeschin. 1, 64 *κεκωμῴδηται ὁ Ἀριστοφῶν ὡς ὑπὲρ Χάρητος μισθοῦ λέγων καὶ ὡς παρανόμων γραφὴν πεφευγὼς καὶ ὡς στρατηγήσας ἐν Κέῳ καὶ διὰ φιλοχρηματίαν πολλὰ κακὰ ἐργασάμενος τοὺς ἐνοικοῦντας, ἐφ' ᾧ γραφεὶς ὑπὸ Ὑπερείδου παρανόμων ἑάλω. φησὶ δ' αὐτὸν Ὑπερείδης καὶ Ἄρδηττον ἐπικληθῆναι διὰ τὸ πολλάκις αὐτόθι ἐπιωρκηκέναι.* Aeschin. 3, 194 *Ἀριστοφῶν ὁ Ἀζηνιεὺς . . γραφὰς παρανόμων πέφευγεν ἑβδομήκοντα καὶ πέντε.* cf. Hyperid. fr. 44. fortasse etiam *Ardetti* cognomen primus excogitavit comicus aliquis.

313

Schol. Aristid. 458, 21 Dindf. *ἔχομεν παρὰ τοῖς κωμικοῖς ὅτι τινὰ τῶν ἐκτεθέντων παίδων ἀπό τινων σημείων ἐν αὐτοῖς ὄντων ἀνεγνωρίζοντο.*

314

δραχμὴ χαλαζῶσα

Hesychius *ἐπὶ Διοφάντου τὸ θεωρικὸν ἐγένετο δραχμή.* addit Zenobius 3, 27 *ἐπεὶ δὲ ἔπεσε χάλαζα τότε ἀπὸ τοῦ ἀέρος, χαλαζῶσαν αὐτὴν ἐπέσκωπτον.* 'cf. Boeckh. Oecon. Athen. I 239. Fritzsch. De merc. iud. 13. Diophantus archon erat Olymp. 96, 2.' Mein.

315

ἀγάμητον

τῶν νέων κωμῳδῶν τινες τὸν ἄγαμον εἰρήκασιν. Pollux 3, 47.

316

ἀλείπτριαν

εἰρήκασιν οἱ μέσοι κωμικοί. . .Ἄμφιδος καὶ δρᾶμά ἐστιν Ἀλείπτρια. Pollux 7, 17. cf. hui. ed. II 236. adparet etiam praeter titulos fabularum Amphidis (Antiphanis, Alexidis) nomen illud Pollucem in nova comoedia invenisse.

317

ἀντίκλειδες

παρὰ τοῖς νεωτέροις τούτοις (*κωμικοῖς*)*. . εἴρηνται.* Pollux 10, 22. significationem inlustrat Clemens Alex. Strom. 7, 17, 106 *οὐδὲ τὴν*

κλεῖν ἔχοντες τῆς εἰσόδου, ψευδῆ δέ τινα...ἀντικλεῖδα. ἡ ἀντίκλεις Herodian. II 672, 18 (non *ἀντικλείς*).

318

ἀντίπαις

Pollux 2, 9 *παιδίον, παιδάριον, παιδίσκος . . . καὶ ἀντίπαις, ὡς οἱ νέοι κωμῳδοί.*

319

ἀπφία, ἀπφίον

Pollux 3, 74 *φαυλοτάτη ἡ παρὰ τοῖς νέοις κωμῳδοῖς ἀπφία καὶ ἀπφίον καὶ ἀπφάριον* (Xenarch. 4, 15), *νέας δεσποίνης ὑποκορίσματα.*

320

δεῖπνον

Etymologic. m. 262, 38 *δεῖπνον ὁ καιρὸς τῆς τροφῆς, καὶ ἡ ἐν τοιῷδε καιρῷ διδομένη τροφή. οἱ δὲ κωμικοὶ οἱ νεώτεροι συγχέουσι τὸν καιρόν, ἑσπερινὴν τροφὴν δεῖπνον ὀνομάζοντες.*

321

δειπνοπίθηκος

ὁ δείπνου ἕνεκα πιθηκίζων καὶ ὑποθωπεύων κόλακος τρόπον. Bekker. Anecd. 34, 29. cf. *δημοπίθηκος*. non antiquae comoediae est, ut Meinekius indicavit, sed novae. est enim nomen parasiti.

322

διαβασιλίζεται

τῆς βασιλείας ἀντιποιεῖται. Bekker. Anecd. 241, 14.

323

εἰργασμένον (ἱμάτιον)

Pollux 7, 69. cf. 328. *ὠργασμένον* Mein.

324

ἐμμακεδονίξαι

χρήσασθαι (*Μακεδόνων τρόποις* add. Pearso). Hesychius. comice etiam forma verbi Macedonum dialecto accommodatur.

325

καψιδρώτιον

Pollux 7, 71 *τὸ ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ καψ. καλούμενον . . νῦν*

σουδάριον ὀνομάζεται. Hesych. *καψιδρώτιον· εἶδος χιτωνίσκου.* vocem non vulgarem fuisse, sed a comico aliquo ioci causa adhibitam censet Fielitz. De Att. com. bip. 19.

326

λουτῆρας

Pollux 7, 167 *ἡ νέα κωμῳδία καὶ λ. λέγει.*

327

μαχαίρια

ἐκάλουν οἱ νέοι κωμῳδοὶ ἐν οἷς ἀπέσχαζον ἢ ἔσχαζον. Pollux 4, 182. *οὕτω γὰρ ἔλεγον τὸ ἀμύσσειν. κατέσχαζον* deletis *ἐν* et *ἀπέσχαζον ἢ* Herwerd. Obs. crit. 116. cf. Lobeck. Rhem. 84. Pathol. el. I 128.

328

ὀρεινόν

Pollux 7, 69 *τὸ ἄκναπτον ἱμάτιον ὀρεινὸν οἱ μέσοι κωμικοί, ὥσπερ εἰργασμένον τὸ ἐγναμμένον.* '*ὀρεινὸν* non expedio'. Mein. cf. 323.

329

ὀστοθήκην, ὀστοκόπον

Pollux 2, 232 *ἡ νέα κωμῳδία καὶ ὀστοθ. καὶ ὀστοκ. λέγει.*

330

πισύγγους, πισύγγια

Pollux 7, 82 *τοὺς τὰ ὑποδήματα ῥάπτοντας πισύγγους ἔνιοι* (*οἱ νέοι* Mein.) *τῶν κωμικῶν καλοῦσι, καὶ τὰ ἐργαστήρια αὐτῶν πισύγγια.* Hesych. et Phot. (Herodian. II 567, 28) *πισύγγιον· σκυτεῖον.* Hes. *πισύγγων· σκυτέων.* cf. Lobeck. Pathol. prol. 306. 7.

331

πονηρούς

Cramer. Anecd. Ox. I 372. 3 *πονηρός, ὁ κατὰ ψυχὴν ὀξυτόνως, ὁ δὲ κατὰ σῶμα προπαροξυτόνως . . . οἱ μέντοι νεώτεροι τῆς κωμῳδίας ποιηταὶ . . τὸ ὄνομα πονηροὺς ἐξήνεγκαν τοὺς ἐρῶντας παρὰ τὸ πονεῖν ἐν τῷ ἐρᾶν.*

332

προσωποποιόν

Pollux 2, 47 *ἡ νέα κωμῳδία καὶ πρ. εἴρηκεν ὃν ἡ ἀρχαία σκευοποιόν* (Arist. Eq. 232).

333

προυνίκους

τοὺς μισθωτοὺς οἱ νέοι κωμῳδοδιδάσκαλοι ὠνόμαζον. τὸ ὄνομα Βυζαντίων ἦν, ὅθεν καὶ Βυζαντίους αὐτοὺς ἀπεκάλουν. Pollux 7, 132. Herodian II 445, 7 (ac similiter 574, 9) *τὸ προύνεικος διὰ διφθόγγου γράφεται· σημαίνει δὲ τοὺς ὑβριστὰς καὶ τοὺς [ἄνδρας] ἱσταμένους ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ φέροντας τὰ ὤνια καὶ λαμβάνοντας ὑπὲρ τούτων μισθόν. εἴτε δὲ τοὺς ὑβριστὰς σημαίνει εἴτε τοὺς ἄλλους, διὰ τῆς ει διφθόγγου γράφεται, καὶ ἐπὶ μὲν τῶν ὑβριστῶν, ἐπειδὴ παρὰ τὴν πρό πρόθεσιν καὶ τὸ νεῖκος γέγονε πρόνεικος... εἰ δὲ τοὺς ἄλλους σημαίνει, ἐπειδὴ παρὰ τὴν πρό πρόθεσιν καὶ τὸ ἐνείκω Βοιωτιακὸν γέγονε προένεικος καὶ κατὰ κρᾶσιν . . . προὔνεικος.* Bekker. Anecd. 1415 (ex cod. Paris. 2630) *προὔνεικος οἱ μὲν ἀπὸ τῶν νεικῶν ἐσχημάτισαν· ἐπὶ γὰρ ἀπαιδεύτων φασὶ κεῖσθαι τὴν φωνήν. Ἀλεξίων μέντοι παρὰ τὸ ἔνεικος* (?) *ἐσχημάτισεν· κυρίως γὰρ λέγεσθαι προυνείκους τοὺς μισθοῦ τὰ ἐξ ἀγορᾶς ὤνια κομίζοντας παῖδας. Δημήτριος δέ φησι τοὺς διδόντας τὰ ὤνια πρὶν ἢ λαβεῖν τιμήν. δῆλον δὲ ὅτι εἴτε κατὰ τὸν Ἀλεξίωνος λόγον εἴτε κατὰ τὸν Δημητρίου διὰ τῆς ει διφθόγγου ἡ γραφή ἐστιν.* cf. Etym. m. 691, 19. Ael. Dionys. Eustath. 983, 48. Cramer. Anecd. Ox. II 251. Paris. IIII 189. Phot. *προύνεικον.* Hesychius *προυνικοί· οἱ μισθοῦ κομίζοντες τὰ ὤνια ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, οὓς τινες παιδαρίωνας καλοῦσι· δρομεῖς ταχεῖς, ὀξεῖς, εὐκίνητοι, γοργοί, μισθωτοί,* quae ex parte proferunt Photius *προύνεικος,* Suidas *προύνεικος* (qui exscripsit etiam Diog. L. 4, 6), Bachmann. Anecd. I 353, 1. cf. 1343. dissentiunt de ea voce etiam recentiores: *προύνικος* Porsonus, *προὔνεικος* Lobeckius Agl. 1325. Rhem. 59, *προυνικός* Meinekius Anal. Alex. 398.

'Bochartus Hieroz. I 794 ex oriente repetit vocem a *phuranik,* quod celeritatem cursus indicat.' M. Schmidt.

334

στράβωνες

Pollux 2, 51 *διάστροφος, στρεβλός· ὁ γὰρ στραβὸς ἰδιωτικόν, καὶ οἱ στρ. ἐν τῇ νέᾳ κωμῳδίᾳ.*

335

ὑπόξυλον

Pollux 3, 56. cf. 83 et Aristoph. fr. 881.

ΑΔΗΛΑ ΟΠΟΤΕΡΑΣ

336

αὕτη πόλις ἔσθ' Ἑλληνὶς ἡ ῥόδοις ἴσην
εὐωδίαν ἔχουσα χἄμ' ἀηδίαν.
τὰ γὰρ Ἁλίεια τὰ μεγάλ' εἰς σχολὴν ἄγει,
τὸ δ' ἁλιακὸν ἔτος με μαίνεσθαι ποιεῖ·
ὅταν δὲ τὴν λεύκην τις αὐτῶν πραέως
ἁλιακὸν εἶναι στέφανον εἴπῃ, πνίγομαι
οὕτως ἐπ' αὐτοῖς, ὥστε μᾶλλον ἂν θέλειν
ἀποκαρτερεῖν ἢ ταῦτ' ἀκούων καρτερεῖν.
τοιοῦτο τῶν ξένων τι καταχεῖται σκότος.

[Dicaearchus] 1, 5 in C. Muelleri Geogr. min. I 100 (continuo post Lysippi fr. 7). 1. *ἡ ῥόδοις* cod. Par. *ἴσην* Steph.] *δίσσην. ῥόδων δίκην* Naekius. 2. *χἄμ' ἀηδίαν* G. Herm.] *καὶ ἀμαληδίαν.* 3. *Ἁλίεια τὰ μεγάλ'* Naek.] *ἁλιειτα μεγάλην* cod. *εἰς σχολὴν* Steph.] *εἰσχολὴν* cod. *οὐ σχ.* Naek. *Ἁλ. μὲν μεγάλην ἔχει σχολήν (oblectationem)* Mein. II 147. (*μὲν μεγάλην σχολὴν ἄγει* V 32. 3.) *μεγάλην μ' εἰς χολὴν* (debebat certe *εἰς μεγάλην χολήν μ'*) Holsten. 4. *ἁλιακὸν* (ut mox iterum) *ἔτος* cod. *ἔθος* Steph. *ἔπος* Holst. *ἕδος* Osann. (i. e. colossus Rhodius). *ἔτνος* Mein. conl. Bergk. zur Monatsk. p. 69, etiam *pultem* qua Halieis vescebantur, *solarem pultem* dictam esse censens. 5. *λευκὴν* cod. 9. *τοιοῦτο τῶν* edit.] *τοιούτων* cod. *καταχεῖται* G. Herm.] *καλεῖται* cod. *κακχεῖται* Casaub.

Rhodum dici praeeunte Casaubono monuit Naekius Opusc. I 339. si v. 4 colossus Rhodius, Charetis Lindii opus (Strab. 14, 652. Plin. N. h. 34, 41. 2), significaretur, eclogam novae comoediae esse constaret. scribi non potuisse ante Ol. 93, 1, quo anno Rhodii ex tribus oppidis Lindo, Ialyso, Camiro in unam civitatem Rhodum commigraverunt (Diodor. 13, 75), adparet. C. Muellerus cum Lysippi fr. 7 hoc coniungi posse censet, si loqui fingamus hominem Atheniensem, Rhodi degentem. non coniuncta fuisse multo veri similius est. 3. de *Halieis* cf. Athen. 13, 561e. Aristid. I 808 Dind. Eustath. 1562. Preller. Myth. gr.² I 335. 5. Schol. Pind. Ol. 7, 147 *ὁ στέφανος (παρὰ Ῥοδίοις) λεύκη δίδοται.* 8. cf. Timocl. 18, 4. 5.

337

[Dicaearch.] 1, 25 in C. Mueller. Geogr. min. I 104 *ἱστοροῦσι δ' οἱ Βοιωτοὶ τὰ κατ' αὐτοὺς ὑπάρχοντα ἴδια ἀκληρήματα λέγοντες ταῦτα· τὴν μὲν αἰσχροκέρδειαν κατοικεῖν ἐν Ὠρωπῷ, τὸν δὲ*

φθόνον ἐν Τανάγρᾳ, τὴν φιλονεικίαν ἐν Θεσπιαῖς, τὴν ὕβριν ἐν Θήβαις, τὴν πλεονεξίαν ἐν Ἀνθηδόνι, τὴν περιεργίαν ἐν Κορωνείᾳ, ἐν Πλαταιαῖς τὴν ἀλαζονείαν, τὸν πυρετὸν ἐν Ὀγχηστῷ, τὴν ἀναισθησίαν ἐν Ἁλιάρτῳ. τάδ' ἐκ πάσης τῆς Ἑλλάδος ἀκληρήματα εἰς τὰς τῆς Βοιωτίας πόλεις κατερρύη. in his *αἰσχροκερδίαν, θεσπεσίαις, κορωνίᾳ, ἀλαζονίαν, ὀσχήστῳ* cod. Par.

ex comoedia haec excerpta esse sententia est A. Nauckii (Philol. VI 425 sq.) ita fere poetam scripsisse censentis: *τὴν μὲν αἰσχροκερδίαν | σύνοικον Ὠρωπῷ, Τανάγρᾳ δὲ τὸν φθόνον, | φιλονεικίαν δὲ Θεσπιαῖς, Θήβαις ὕβριν, | πλεονεξίαν Ἀνθηδόνι καὶ περιεργίαν | Κορωνίοισι, τῇ δὲ Πλαταιέων πόλει | ἀλαζονείαν, τὸν πυρετὸν δ' Ὀγχηστίοις, | Ἁλιαρτίοις δὲ τὴν ἀναίσθητον φύσιν. | πάσης τάδ' ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀκληρήματα | Βοιωτίας ἐς τὰς πόλεις κατερρύη.* in quibus et sunt quae displiceant et quid sint *ἀκληρήματα*, qua voce apud posteriores singuli *casus adversi* significantur, nescio. dubitari potest an ex pluribus comoediis haec congesserit scriptor. si ex una sunt, scripta sunt inter Ol. 98, 1 et 101, 3, siquidem Plataeae post pacem Antalcideam restitutae Ol. 101, 3 a Thebanis denuo dirutae sunt. fortasse *σύνοικον Ὠρωπῷ μὲν αἰσχροκερδίαν,| φθόνον δὲ Τανάγρᾳ, Θεσπιαῖς φιλονεικίαν, | Θήβαις ὕβριν, πλεονεξίαν Ἀνθηδόνι, | περιεργίαν δὲ τῇ Κορωνίων πόλει, | ἀλαζονείαν ταῖς Πλαταιαῖς* (*μυρίαν*), | *πύρεξιν Ὀγχηστῷ δέ, κἀναισθησίαν* | (*μάλισθ'*) *Ἁλιάρτῳ . . . . . . | τάδ' ἐξ ἁπάσης Ἑλλάδος τἀγκλήματα | Βοιωτίας ἐς τὰς πόλεις κατερρύη.* de nomine *Κορώνιοι* Strab. 9, 411 *οἱ ἐν τῇ Κορωνείᾳ Κορώνιοι λέγονται.*

338. 339

χλανίσι δὲ δὴ φαναῖσι περιπεπεμμένοι
καὶ μαστίχην τρώγοντες, ὄζοντες μύρου.

τὸ δ' ὅλον οὐκ ἐπίσταμαι
ἐγὼ ψιθυρίζειν, οὐδὲ κατακεκλασμένος
πλάγιον ποιήσας τὸν τράχηλον περιπατεῖν,
ὥσπερ ἑτέρους ὁρῶ κιναίδους ἐνθάδε
πολλοὺς ἐν ἄστει καὶ πεπιττοκοπημένους.

v. 1. 2 Clemens Alex. Paed. 3, 3, 15 *κουρὰς μὲν ἀγεννεῖς καὶ πορνικὰς ἀποκειρόμενοι· χλανίσι δὲ διαφανέσι περιπεπεμμένοι καὶ μαστίχην κτλ.* v. 3 sq. Clemens Alex. Paed. 3, 11, 69 *ἔχοι δ' ἂν κἀκεῖνο ἄριστα τὸ εἰρημένον κτλ.* 1. *δὴ φαναῖσι* Mein.] *διαφανέσι. περιπεπλεγμένοι* Heinsius. v. 2 (*τρώγοντας, ὄζοντας*) Meinekius post v. 7 transponendum censuit. 4. *κατακεκλασμένως* BFR. 6. *ἑταίρους* MNPR et supra scripto ε F. *ὁρῶμεν* BR. 7. *περιπιττοκοπημένους*

BR. — mihi etiam *κουρὰς ἀγεννεῖς κτλ.* comici videntur omniaque a Clemente ex una scaena exscripta: *τὸ δ' ὅλον — πεπιττοκοπημένους, κουρὰς ἀγεννεῖς, πορνικὰς κεκαρμένους, χλανίσι τε ταῖς φαναῖσι περιπεπεμμένους, καὶ μαστίχην τρώγοντας, ὄζοντας μύρου.* cf. 375.

2. *μαστίχην* manducabant odoris causa. Plin. N. h. 20, 263 *mastiche e carduis odorem commendat oris.* 4. Archipp. 45. Polem. Physiogn. 1, 176 *κλάσις τοῦ τραχήλου ἀνδρόγυνον δηλοῖ.* Dio Chrys. 5 p. 196 R. *γυναῖκα . . . ἐπιδεικνύουσαν . . τοὺς μαστοὺς καὶ τὸν τράχηλον ἀνακλῶσαν* (Mein.). 7. cf. Alexid. 264 et quae ad Philemonis *Πιττοκοπούμενον* adnotavimus.

340

δέσποιν' ἁπασῶν, πότνι' Ἀθηναίων πόλι,
ὡς πάγκαλόν σου φαίνεται τὸ νεώριον,
ὡς καλὸς ὁ Παρθενών, καλὸς δ' ὁ Πειραιεύς.
ἄλση δὲ τίς πω τοιάδ' ἔσχ' ἄλλη πόλις;
καὶ τοὐρανοῦ γ', ὥς φασιν, ἐστὶν ἐν καλῷ.

Dio Chrysost. 64, p. 334 Reisk. v. 3 partem priorem addidit Porsonus ex Diogene L. 7, 67 *ὅμοιον δέ ἐστιν ἀξιώματι ὃ τὴν ἐκφορὰν ἔχον ἀξιωματικὴν παρά τινος μορίου πλεονασμὸν ἢ πάθος ἔξω πίπτει τοῦ γένους τῶν ἀξιωμάτων, οἷον 'καλός γ' ὁ Παρθενών'.* Syrianus Walz. Rhet. VII 4 *οἱ δὲ Στωικοὶ προστιθέασι τούτοις* (Peripateticorum partitionibus orationis) *καὶ ἄλλους ἕξ· πυσματικὸν καὶ ἐπαπορητικόν . . . εἶτα θαυμαστικόν· ὡς καλὸς ὁ Παρθενών.*

1. *δέσποινα δ' ἁπασῶν πόλεων, πότνια κτλ.* cod. corr. Mein. *δέσποινα πόλεων* Porsonus. *δέσποιν' ἄνασσα* G. A. Hirschig. Ann. crit. 34. 2. *ὡς πάγκαλόν* Reiskius] *ὡς καὶ καλόν.* 3. *ὡς καλὸς* Syrian.] *καλός γ'* Diogen. 4. *πόλις* add. Porson. 5. *γ', ὥς* Reisk.] *πῶς.*

4. *ἄλση.* significantur Academia cum Colono et fortasse ea urbis regio, cui nomen erat *Κῆποι.* 5. cf. Xenoph. Vectig. 1. Dion. 6, 179 (*εἶναι*) *τὸν ἀέρα κοῦφον, ὡς μήτε ὕεσθαι πολλάκις μήτε ὑπομένειν τὸ γινόμενον ὕδωρ.*

341

ἂν μῦς διορύξῃ βωμὸν ὄντα πήλινον
κἂν μηδὲν ἄλλ' ἔχων διατράγῃ θύλακον,
ἀλεκτρυὼν τρεφόμενος ἂν ἐφ' ἑσπέρας
ᾄσῃ, τιθέμενοι τοῦτο σημεῖόν τινος —

Clemens Alex. Strom. 7, 4, 24 *εἰκότως τοίνυν δεισιδαίμονες περὶ τοὺς εὐοργήτους γινόμενοι πάντα σημεῖα ἡγοῦνται εἶναι τὰ συμβαίνοντα καὶ κακῶν αἴτια κτλ.* indicavit Porsonus Eurip. Med. 139

n. xi. 1. ἂν Mein.] ἐὰν L. διορύξῃ Sylb.] διορίζῃ L. βωμὸν] τοῖχον Naber. Mnem. nov. VIII 433. 2. διατράγῃ Sylb.] διατραγῇ L. θύλακον Porson.] λυκήθιον L. perperam ληκύθιον Sylb. 3. ἂν ἐφ' anon. Zimmerm. ann. 1835, 91] ἐὰν ἀπὸ L. 4. τιθέμενοι] τιθέμεθα Cobet. N. l. 175. sed videtur abrupta esse oratio. τινος L] τινες Sylb., nulla necessitate. — cf. 350.

'Bion' apud Clem. ibid. 'τί δὲ καὶ θαυμαστόν, εἰ ὁ μῦς τὸν θύλακον διέτραγεν, οὐχ εὑρὼν ὅ τι φάγῃ; Theophr. Charact. 16 ἐὰν μῦς θύλακον . . διαφάγῃ, πρὸς τὸν ἐξηγητὴν ἐλθὼν ἐρωτᾶν τί χρὴ ποιεῖν.' Porson. Cic. De divin. 2, 27 *nos autem ita leves et inconsiderati sumus, ut si mures conroserint aliquid, quorum est opus hoc unum, monstrum putemus.* (Potter.) in Menandri fr. 534 post v. 11 insertum ad Δεισιδαίμονα refert Herwerd. Anal. crit. 38. 9. — antiquae haec non minus quam novae comoediae esse possunt. cf. Arist. Av. 720. 1.

342

. . . . ἄλλους δὲ πλήρεις κραιπάλης,
αὐχμῶντας, ὠχριῶντας ἔστιν εἰσορᾶν,
τὰ πρόσωπα πελιτνοὺς κἀπὶ τῇ χθεσινῇ μέθῃ
ἄλλην ἕωθεν αὖθις ἀντλοῦντας μέθην.

Clemens Alex. Paed. 2, 2, 26 ἄλλους δὲ (ὁρᾶν ἔστιν) πλ. κρ. — ὠχρ. τὰ πρ. πελιδνοὺς καὶ ἔτι τῇ χθιζῇ μ. ἄλλην εἰς ἕω αὖθις ἀναντλ. μ. cf. 375. — 3. πελιτνούς, ut Alexid. 110, 17.

343

ὁ δ' οὔτ' ἄγαν ὀπτοῖσιν οὔθ' ἑφθοῖς ἄγαν,
οὔθ' ἧττον οὔτε μᾶλλον οὔτε διὰ μέσου
ἠρτυμένοισι χαίρων ὥστ' ἐπαινέσαι.

Plutarchus Mor. 461 b μεῖζον οὐδὲν εὐκολίας καὶ ἀφελείας ἐφόδιον εἰς πρᾳότητα . . . τῷ . . . μὴ δεομένῳ πολλῶν καὶ περιττῶν κτλ. 2. ἀλλὰ διὰ μέσου Madvig. Advers. crit. I 640. 3. ἠρτυμένοις ἔχαιρεν Mein.

344

πλευρίτιδες, περιπλευμονίαι, φρενίτιδες,
στραγγουρίαι, δυσεντερίαι, ληθαργίαι,
ἐπιληψίαι, σηπεδόνες, ἄλλα μυρία.

Hipparchus Pythag. Stob. Floril. 108, 81 πρᾶτόν γ' ἐπένθωμεν ἐπὶ τὰ συμβαίνοντα περὶ τὸ σῶμα κτλ. indicavit Nauck. Philol. IIII 359. 1. φρενίτιδες Nauck.] φρενίτιδες, ποδάγραι. νεφρίτιδες K.,

nam *φρενίτιδες* quidem, i. e. *μανίαι*, non sunt *περὶ τὸ σῶμα*. ex Hipparchi aetate nihil efficitur ad aetatem fragmenti definiendam, nisi ante saec. 4 medium id scriptum fuisse.

345

πᾶς ὁ καθ' ἑαυτὸν τεχνολογῶν θαυμάζεται,
διακρινόμενος δὲ πρὸς ἑτέρους ἐλέγχεται
ὑποβολιμαίαν σύνεσιν ἠμφιεσμένος.

Stobaeus Ecl. 2, 15, 9 Wachsm. *ριπιδ* L., *εὐ* praef. rubric. comico tribuit Gaisf., Philippidis vel Hermippi esse coni. Wachsm. — 1. *ὁ* Mein.] *τὸ*.

346

ὅταν ποιῶν πονηρὰ χρηστά τις λαλῇ
καὶ τὸν παρόντα πλησίον μὴ λανθάνῃ,
διπλάσιος αὐτῷ γίνεθ' ἡ πονηρία.

Felton. ex tabula lignea cerata mus. Abbot. Welcker. Mus. Rhen. XV 156. Froehner. Tablettes grecques du musée de Marseille (1867) p. 4. cf. etiam Kaibel. Epigramm. xxiii 1117a. 3. *διπλάσιος αὐτῷ* Welck.] *διπλασίως αὐτῷ* tab. *αὐτῷ διπλασίως* Felt. *γίνεται* tab. (in qua omittitur *ι* subscr.). unde Felto et Welckerus concluserint Menandri esse nescio. nec satis firmatur H. Iacobi sententia, hoc fragmentum cum 636 Menandri ita coniungentis, ut hoc sit responsum alterius personae (Progr. Posn. 1861 p. 9).

347

εἶτά μοι σκάπτων ἐρεῖ
ἐφ' οἷς γεγόνασιν αἱ διαλύσεις· ταῦτα γὰρ
πολυπραγμονῶν νῦν ὁ κατάρατος περιπατεῖ.

Plutarchus Mor. 519a *ὁ μὲν γὰρ ἀληθινὸς ἐκεῖνος γεωργὸς οὐδὲ τὸν αὐτομάτως ἐρχόμενον ἐκ πόλεως λόγον ἡδέως προσδέχεται λέγων κτλ.* idem 511e (Romanum servum negat quicquam non interrogatum dicere audere), *ὁ δ' Ἀττικὸς ἐρεῖ τῷ δεσπότῃ σκάπτων ἐφ' οἷς — διαλύσεις.* non recte haec interpretatus est Iacobsius ap. Mein. Menand. rel. p. 38. sunt verba domini indignantis, quod servus garrulus vel inter opera rustica sibi talia non curanti de rerum publicarum statu narret. ad Menandri *Georgum* referebat Toupius. sed cum ignoremus quae indutiae significentur, ne illud quidem constat, utrius comoediae haec fuerint.

347a

οἶνος δ' ἀληθείας ἔφυ γονιμώτατος·
ἧς μὴ παρούσης οὐδέν ἐστ' ἐμπειρίας
οὐδ' ἀγχινοίας ὄφελος.

Plutarchus Mor. 715 b ἔστι δὲ (οἶνος) παρρησίας καὶ δι' αὐτὴν ἀλ. γ. κτλ. 2. ἐστ' add.

348

μὴ τὴν ὕειον ἁρμονίαν ἡρμοσμένοι
ἐκ νύκτα νυκτὸς χἠμέραν ἐξ ἡμέρας
(αἰσχρῶς) καλινδώμεσθα.

Aristides II 582 Dindf. 2. νύκτα ἐκ νυκτὸς καὶ ἡμ. 3. καλινδοίμεθα. αἰσχρῶς add. — 2. de conlocatione verborum cf. ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης, δήεις ἐν πήματα οἴκῳ, ὑπὲρ αὐτὸς αὐτοῦ al.

349

ἐς τὰς πανηγύρεις
ἀπιὼν τοσοῦτον πλῆθος ἀνθρώπων ὁρᾷς
συλλεγόμενον ἐπὶ τὴν θέαν τῶν τοιούτων καὶ

θέατρα μυρίανδρα συμπληρούμενα
καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς
ἐπαινουμένους, τὸν δὲ καὶ νικήσαντα αὐτῶν ἰσόθεον νομιζόμενον.

Lucianus Anach. 10. 2. ἀπ. ὁρ. τοσ. πλ. ἀνθρ.

350

ἄν τις εἰσίδῃ βάκηλον ἢ
πίθηκον εὐθὺς ἐξιὼν τῆς οἰκίας,
ἐπὶ πόδ' ἀναστρέφει τε κἀπανέρχεται.

Lucianus Pseudolog. 17 κἂν εἴ τις βάκηλον.. ἴδοι κτλ. 3. τε add. cf. 341.

351

οἶδε θηρεύειν φίλους
ὃς πᾶσιν εὖ πράττουσι μὲν συνήδεται,
πεπονθόσιν δ' οἷ' οὐκ ἔδει συνάχθεται.

Aeneas Epist. 20 p. 30 Herch. φίλ. οἶδε θηρ. καὶ εὖ πρ. — πεπονθόσι δ' οἷά περ κτλ.

352

. . . πάντα ταῦθ' ὑπὸ φιλανθρωπίας
θεοὶ πονοῦσι πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς γῆς βίον
ἕκαστα συντελοῦντες.

Lucianus Bis accus. 1 extr. πάντα γὰρ ταῦτα ὑπὸ φ. οἱ θεοὶ κτλ. 3. ἕκαστα Ψ] ἕκαστοι vel ἑκάστοις. βίος eadem vel simili significatione Lucian. Fugit. 3. 5. 6. 23. Hesiod. 2.

353

καὶ ποῖ βαδιεῖται τὸ κακὸν ἢ ποῦ στήσεται;
οὐκ οἶσθ' ὅτι πηγὴν ἀέναον πονηρίας
κινεῖς;

Maximus Tyrius Dissert. 2 p. 21 ed. Leid. (1614). 1. ᾗ K.] καί. 2. 3. ἀένναον κ. πον.

354

ὁ γὰρ Ποσειδῶν τὰς νεφέλας συνήγαγε
καὶ ἐτάραξε τὸν πόντον
ὥσπερ τορύνην τὴν τρίαιναν ἐμβαλών.

Lucianus Charon. 7 ὡς ὁ Π. συνήγ. τ. ν. — ὥσπ. τορ. τινὰ ἐμβ. τ. τρ. fortasse v. 2 καὶ τὴν θάλατταν συνετάραξεν.

355. 356

περὶ μεγάλων γὰρ πραγμάτων σκοπουμένοις
εὐνουστάτη σύμβουλος ἡ παρρησία.
. . . .
παρρησίαν δὲ παντὸς ὠνοῦ χρυσίου.

Ioannes Damasc. Flor. 1, 21, 22. 3 (V CCCLXX). 1. γὰρ add. Mein. σκοπουμένοις Mein.] σκοπουμένη.

357

τόλμα τι, κινδύνευε, πρᾶττ', ἀποτύγχανε,
ἐπίτυχε· πάντα μᾶλλον ἢ σαυτὸν προοῦ.

Polybius 31, 21 γενομένων δὲ πάντων κατὰ τὸ συνταχθέν, λαβὼν ὁ Δημήτριος ἐπανέγνω. τὸ δὲ πιττάκιον περιεῖχε τὰς γνώμας ταύτας...κτλ. ἐπιτύγχανε, ἀπότυχε Naber. Mnem. nov. VIII 34.

358

τοῖς συμμέτροις μὲν αὔξεται ψυχὴ πόνοις,
τοῖσιν δ' ὑπερβάλλουσι καὶ βαπτίζεται.

Plutarch. Mor. 9b *ψ. τοῖς μὲν σ. αὔξ. π., τοῖς δ' ὑπερβ. β.* — de verbo *βαπτίζειν* Heindorf. Plat. Euthyd. 277d.

359

τί τἀλλότριον, ἄνθρωπε βασκανώτατε,
κακὸν ὀξυδορκεῖς, τὸ δ' ἴδιον παραβλέπεις;

Plutarchus Mor. 469b *καί τοι τό γε πρὸς τὸν πολυπράγμονα λελεγμένον οὐκ ἀηδῶς δεῦρ' ἔστι μετενεγκεῖν κτλ.* et 515d *ἡ πολυπραγμοσύνη φιλομάθειά τίς ἐστιν ἀλλοτρίων κακῶν, οὔτε φθόνου δοκοῦσα καθαρεύειν νόσος οὔτε κακοηθείας κτλ.* Horat. Serm. 1, 3, 25 (Mein.) *cum tua pervideas oculis mala lippus inunctis, cur in amicorum vitiis tam cernis acutum?* de verbo *ὀξυδορκεῖν* cf. Lobeck. Phryn. 576. Menandro tribuebat Mein. Quaest. Men. 45.

360

πρὸς θῆλυ νεύεις μᾶλλον ἢ 'πὶ τἄρρενα;
B. ὅπου προσῇ τὸ κάλλος, ἀμφιδέξιος.

Plutarchus Mor. 766. 7 *οὐ γὰρ ὁ φιλήδονος ἐρωτηθεὶς εἰ πρὸς — τἄρρ. καὶ ἀποκρινάμενος ὅπου — ἀμφ. ἔδοξεν οἰκείως ἀποκρίνασθαι.* 1. *νεύει.* 2. *ὅπου*] *ἵν' ἂν* vel *ὅπου πρόσεστι κάλλος* K.

361

αὐχμῶντα δ' οὕτως ἄνδρα καὶ κεκονιμένον
κάλλιον ἢ τῶν νῦν παλαιστῶν ὁστισοῦν

Aristides II 233 Dindf. (*Μιλτιάδην*) *ἄνδρα οὕτ. αὐχμ. κ. κ. κ. ἢ τῶν παλαισάντων καὶ γυμναστικῶν ὁστ.* — *νῦν* add. scriberem *ὁντινοῦν*, ita si scripsisset Aristides. potest esse Eupolidis ex *Δήμοις*.

362

σὺ δ' ἄθλιος τὰ μὲν παραδραμών, τὰ δὲ βάδην
ἄναντα πολλὰ καὶ κάταντα πνευστιᾷς.

Lucianus De merc. cond. 26. — quis apud poetam adpelletur non constat. imitatur Hom. Il. 23, 116.

363

Ἅιδην ὑπειλήφασιν ὑπὸ τῇ γῇ τόπον
βαθύν, πολύχωρον καὶ ζοφερὸν κἀνήλιον.

Lucianus De luct. 2 *τόπον τινὰ ὑπὸ τῇ γῇ βαθὺν Ἅιδην ὑπειλ., μέγαν δὲ καὶ πολ. τοῦτον εἶναι καὶ ζ. καὶ ἀνήλ.*

364

καὶ πυραμίδες στῆλαί τε κἀπιγράμματα
πῶς οὐ περιττὰ παιδιαῖς τ' ἐοικότα;

Lucianus De luctu 22 *καὶ π. καὶ στ. καὶ ἐπιγρ. πρὸς ὀλίγον διαρκοῦντα πῶς οὐ π. καὶ π. προσεοικ.;*

365

ἐς τὸ φανερὸν μὲν οὐχὶ τολμῶσιν λέγειν,
ὑποτονθορύζουσιν δὲ συγκεκυφότες.

Lucianus Bis accus. 4 *πάντες ἀγανακτοῦσι ... καὶ κτλ.* indicavit Mein. Philol. XV 539. 1. *τὸ* add. K. cf. Alexid. 2, 4. Arist. Thesm. 525. *οὐχὶ τολμῶσιν* Mein.] *οὐ τολμῶσι.* 2. *ὑποτονθορύζουσιν* Mein.] *ὑποτονθορύζουσι.*

366

ἀπὸ τῆς πατρῴας ἑστίας ἐξέρχεται
κάτω κεκυφὼς κοὐδέν' ἐξ ἐναντίου

προσβλέπων (fortasse *προσορῶν*). [Lucianus] Amor. 44. 2. *καὶ μηδένα τῶν ἀπαντώντων ἐξ κτλ.* celebratur priscae educationis modestia et severitas.

367. 368

μηδέποτ' ἐλάαν ἔσθι' ἀκαλήφην ἔχων,
χειμῶνος ὥρᾳ βολβοφακῆν. B. βαβαί, βαβαί.

Athenaeus 4, 158b *Χρύσιππος ἐν τῷ περὶ τοῦ καλοῦ γνώμας τινὰς εἰσφέρων φησί κτλ. μηδέποτ' ἐλάαν* Bergk.] *μήποτελαίαν* A. *μή μοί ποτ' ἐλαίαν* Mein. Anal. Ath. 75. proxima apud Chrysippum haec sunt:

βολβοφακῆ δ' ἴσον ἀμβροσίῃ ψύχους κρυόεντος.

ἴσον Mein.] *οἷον.* — et trimetros et heroicum versum Chrysippus videtur ex comoedia excerpsisse.

369

ἅ γ' εἴ τις εἰς τὸ φῶς ἄγοι, σάφ' ἴσθι, τῶν
δώδεκα θεῶν δέοιντ' ἂν εἰς σωτηρίαν.

Libanius II 97, 16. 1. τὸ et σάφ' ἴσθι add. ἄγει Bav. Mor.

370

τἀκ τῶν ἀγρῶν ἃ δίδωσιν ἐνιαυτὸς μόλις,
οὗτοι διαρρίπτουσιν ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.

Libanius IIII 203, 7. 2. οὗτοι add. deinde ἐν ἀκ. χρ. διαρρ. (οἱ λαμπροὶ δοκοῦντες εἶναι).

371

πολλῶν ὀφείλω σοι χάριτας, γονῆς, τροφῆς·
ἀμείβομαί σε τῷ φυγεῖν τὴν οἰκίαν.

Libanius IIII 705, 16. 1. τροφῆς, παιδείας. — filius patrem adloquitur.

372

ψαιστά, λιβανωτόν, πόπανα· ταῦτ' ὠνήσομαι·
οὐ τοῖς φίλοις θύω γάρ, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς.

Porphyrius De abstin. 2, 58 (p. 120, 8 Nauck.) λέγουσι γοῦν καὶ τῶν ποιητῶν οἱ ἐπ' ὀλίγον σωφρονοῦντες . . . ἄλλος δέ φησι κτλ. 1. πόπανα· ταῦτ' ὠνήσομαι Mein.] μόνα τ' αὐτῶν ἥσομαι. 2. φύλοις Mm. θεοῖς Mein.] θεοῖς τανῦν, quod rettinet Nauck. nihil in his est quod non etiam in antiqua comoedia dici potuerit.

373

οὐχ αἵματος καὶ τῶν ὅσα τούτοις κίρναται,
ἀλλ' ἐξ ἀδάμαντος καὶ πέτρας εἶ καὶ Στυγός.

Philostratus Epist. 14 (p. 471. 2 Herch.) οὐκ ἦσθα συγκείμενος ἐκ σαρκὸς (καὶ αἵματος add. Kayser.) καὶ τῶν — πέτρας καὶ Στ. σαρκὸς Bentl.] ἀέρος. Plat. Protag. 320d ἐκ γῆς καὶ πυρὸς . . . καὶ τῶν ὅσα πυρὶ καὶ γῇ κεράννυται. ἐγκιρνᾶσιν est Arist. Eccl. 841, κιρνάντες eiusdem fr. 683.

374

Ἀγαμέμνονος τὸ πρόσωπον ὅδ' ὑποκρίνεται,
Μίθαικος ὤν τις τἄνδοθεν ἢ Θεαρίων.

Themistius 21, 251c ἐξαπατᾷ ὑμᾶς καὶ πρ. Ἀγ. ὑπ. Μ. τις ὢν ἔνδ. κτλ. Plat. Gorg. 518b Θεαρίων ὁ ἀρτοκόπος (Aristoph. fr. 1)

καὶ Μίθαικος ὁ τὴν ὀψοποιίαν συγγεγραφὼς τὴν Σικελικήν. Lucian. Apolog. 5 *ἐπὶ τῆς σκηνῆς Ἀγαμέμνων ἕκαστος αὐτῶν. . . ἀποθέμενοι τὰ προσωπεῖα γίγνονται ὑπόμισθοι τραγῳδοῦντες.*

375

ὧν ἐστι τὸ ζῆν οὐδὲν ἄλλ' ἢ κραιπάλη,
βαλανεῖ', ἄκρατος, ἀμίδες, ἀργία, πότος.

Clemens Alex. Paed. 2, 2, 25 extr. *μακαριστὸν ἡγοῦνται βίον τὴν ἀκοσμίαν τὴν περὶ τὰ συμπόσια κτλ.* *κραιπάλη* Porson. Advers. 300] *κῶμος, κραιπάλη. κραιπ.,* | *κῶμος, β.* — *ἀργία,* | *πότος* Markland. Explic. vet. auct. 258. cui, deleto tamen *πότος*, adsentiuntur Mein. et Cobet. N. l. 343. fortasse haec quoque coniuncta fuerunt cum fr. 338. 9 *ὄζοντας μύρου,* | *ὧν ἐστι τὸ ζῆν κτλ.* cf. etiam 342.

376

ἵππον ταλάντων εἶχε πεντεκαίδεκα,
αὐτὸς δὲ χαλκῶν τιμιώτερος τριῶν.

Clemens Alex. Paed. 3, 6, 34 *ὁ ἵππος αὐτοῦ πεντεκαίδεκα ταλάντων ἐστὶν ἄξιος . . ., αὐτὸς — ἐστι τιμιώτερος τριῶν.* v. 2 ex comoedia repetendum esse monuit Nauck. Philol. IIII 359. *αὐτὸς δὲ χαλκῶν ἐστι τιμιώτερος* | *τριῶν* Cobet. N. l. 343. mihi etiam priora comici et sicuti factum est scribenda esse videbantur.

377

ἐγὼ πάλαι περισκοπῶν τὰς ὁλκάδας
μετέωρος ἀεὶ πρὸς τὸ μέλλον γίνομαι.

Procopius Epist. 103. 1. *ἐγὼ δὲ π. περισκοπῶ.* 2. *γίνομαι* K.] *γινόμενος.* — loquitur mercator sollicitus.

378

ἀλλ' ὡς ἔοικε μόνον ὁρᾷς τὸ χρυσίον,
ἄγει δέ σ' αὐτὸ καὶ ποιεῖ μετάρσιον.

Procopius Epist. 125 *οὐδὲν ὡς ἔοικεν ὅτι μὴ χρ. ὁρᾷς κτλ.* — vocem *μετάρσιον* consulto ex tragicorum sermone retinuit ut Arist. Av. 1383.

379

μέγ' εἰς πόθον γάρ ἐστιν ἀνθρώποις πατρίς·
μάρτυς δ' Ὀδυσσεὺς τῆς Καλυψοῦς ὑπεριδών.

Procopius Epist. 128. *μ. τοῖς ἀνθρ. εἰς π. ἐστὶν ἡ π. καὶ μάρτυς Ὀδ. — παριδών.*

380

πέτρας γεωργεῖν ἐστι συμφορώτερον
ἢ πεδία χαλεποὺς γείτονας κεκτημένοις.

Theophylactus Simoc. Epist. 5 extr. *π. γὰρ ἡμῖν γ. συμφ. ἢ πεδία καὶ γηλόφους οἰκεῖν χαλ. κεκτ. τοὺς γ.* alii cod. *χαλεπὰς κεκτημένους τὰς γ.* (i. e. *τὰς γεράνους*). *πέτρας γεωργεῖν* Delphi dicuntur Lucian. Phalar. 2, 8.

381

τοῖσιν δὲ καρποῖς ἡ πάχνη λυμαίνεται,
καὶ τοὺς ἱδρῶτας τοῖς ἀνέμοις χαρίζομαι.

Theophylactus Simoc. Epist. 41 *ἡ δὲ π. λ. τοὺς καρποὺς ὡς ἀπαραίτητος τύραννος, καὶ τ. ἱδρ. ὁ τάλας κτλ.* — queritur agricola.

382

'ἄνδρες δικασταί' φθεγγομένους διηνεκῶς
ἡ τῶν γεωργῶν τάξις οὐ προσίεται.

Theophylactus Simoc. Epist. 50 *τοὺς γὰρ συκοφάντας ἄνδρας καὶ τὸ κτλ.* 1. *διηνεκῶς*] *πυκνότερον.* 2. *τάξις*] *πολιτεία.*

383

οὐκ ἔστ' ἀνεπιδόκητον ἀνθρώποις κακόν,
ὀλίγῳ χρόνῳ δὲ πάντα μεταρρίπτει θεός.

Theophilus Autol. 2, 115c. comici esse, non Simonidis (cui tribuit Theophilus), cum Bergkio (P. l. gr.[3] 1140) arbitratur Diels Mus. Rh. XXX 180. 2. caesura in versu comico vix toleranda. scrib. aut *μεταρίπτει* aut *μεταβάλλει.*

384

οὐ μέθυσός ἐσθ'; ὁ γὰρ τριῶν πίνων πλέον
καὶ μὴ μεθυσθεὶς ὑπερέβη πολλῷ μέτρον.

Maximus Conf. apud Wachsmuth. Stud. z. d. gr. Floril. p. 143. 1. *οὐ* et *γάρ* add. Usener. *ἐσθ'* idem] *ἐστιν. πλέον* idem] *πλέων.* 2. *καὶ — μεθυσθεὶς* Usener] *κἂν μεθύσῃ. πολλῷ* Usener] *τό. κἂν μὴ μεθυσθῇ φύσεως ὑπερέβη μέτρον* (debebat *φύσεος*) Fr. Schoell.

385

ἐγὼ δ' ἐν ἀνθρώποισι μέχρι τούτου δοκῶ
πράττειν καλῶς, μέχρι ἂν φθονεῖσθαί μοι δοκῶ.

Stobaeus Floril. 38, 5 sine lemmate. indicavit et emend. Cobet. Mnem. VIIII 121. 1. *μέχρι τοῦ* (*του* Vind.). 2. *εὖ πράττειν μέχρις ἄν.* (*δοκῇ* Vind.) *πράττειν καλῶς* etiam Heimsoeth. Ind. Bonn. aest. 1867 v.

386

κεῖται δ' ὁ τλήμων τὸ στόμα παρεστραμμένος,
ὃ τὸν δίμορφον Σωκράτην ἀπώλετο.

Zenobius Milleri 2, 48 (Mélanges 363). 2. perperam *δύσμορφον* Miller. — facile est scribere *ἀπώλεσεν*, sed nihil facit ad fragmentum obscurissimum intellegendum. ictus inusitatus v. 1 (*στομά*) transponendo emendari potest *κεῖται παρεστραμμένος ὁ τλ. τὸ στόμα.* ceterum cf. Meinek. Herm. III 456. propter formam *Σωκράτην* Dindorf. Annal. Fleckeis. XCVII 401 novae comoediae fragmentum tribuit. cf. etiam Nauck. Bullet. Petropol. XIII 374 (*Σωκράτη διώλεσεν*).

387

Λυδοὶ πονηροί, δεύτεροι δ' Αἰγύπτιοι,
τρίτοι δὲ πάντων Κᾶρες ἐξωλέστατοι.

Diogenian. 6, 24. Apostol. 10, 100. proverbium ex comoedia ductum videtur.

388

τοιαῦτα μέντοι πόλλ' ἀναγκαίως ἔχει
πάσχειν, ὅταν λάγνην τὸν ὀφθαλμὸν φορῇς.

Photius *λάγνης· οὐ λάγνος ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν λέγεται κτλ.* recte Photium de accusativo *λάγνητα* somniantem (tamquam etiam *ἀδολέσχητα* dici possit) reprehendit Cobet. Mnem. VIII 28. Mnem. nov. III 383. 2. *παρασχεῖν* cod.

389

τὸ γνῶθι σαυτὸν ἐν λόγοις οὐδὲν μέγα,
ἔργῳ δὲ τοῦτο μόνος ἐπίσταται θεός.

Schol. Plat. Alcibiad. I 390 Bekk. *ῥᾴδιον . . τὸ λόγῳ διεξιέναι, παγχάλεπον δὲ τὸ ἔργῳ ἐπιχειρεῖν. καὶ γὰρ λέγεται κτλ.* 2. *τοῦτο μόνος* Mein. Cur. crit. 34] *μόνος τοῦτ'.* alii *μόνος δὲ τοῦτ'.*

390

τί ποτ' ἐστὶ χλωρόν, ἀντιβολῶ, τὸ χρυσίον;
Β. δέδοικ', ἐπιβουλευόμενον ὑπὸ πάντων ἀεί.

Schol. Aristoph. Plut. 204 *καί τις τῶν κωμικῶν φησι κτλ.* Diogen. L. 6, 56 (*Διογένης*) *ἐρωτηθεὶς διὰ τί τὸ χρυσίον χλωρόν ἐστιν, ἔφη ὅτι πολλοὺς ἔχει τοὺς ἐπιβουλεύοντας.* Eustath. 812, 56 *τὸ ῥηθῆναι ὠχρὸν εἶναι τὸν χρυσὸν διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν τοὺς ἐπιβουλεύοντας.* indicavit H. Iacobi. Boissonad. Anecd. III 469 *διὰ τί τὸ χρυσίον ὠχρόν ἐστιν; ὅτι πολλοὺς ἐπιβούλους ἔχει* (Nauck.).

391. 392

μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον
πταίειν ἔχοντα καιρὸν ὁμολογούμενον.

Suidas *μὴ πολλάκις κτλ.* (*παίειν*). Suidas *πταίειν· προσκρούειν. καὶ παροιμία· μὴ π. πρὸς τὸν αὐτὸν λ. πτ. — ὁμολ.* v. 1. Polyb. 31, 6 *ὁ δὲ* (*Πολύβιος*) *παρεκάλει μὴ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν... πολλὰς γὰρ ὑποδεικνύειν ἀφορμὰς τοὺς ἐνεστῶτας καιρούς.* Zenob. 3, 29 *δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν προσκρούειν λίθον· ἐπὶ τῶν δεύτερον τοῖς αὐτοῖς περιπιπτόντων*, ubi *εἰσκρούειν* Erasmus metri causa. *αἰσχρὰ προσκρούειν* Mein. Philol. XXV 537, alterum hoc fragmentum comicum esse censens. cf. Diogenian. 4, 19. Greg. Cypr. 2, 15. Apostol. 6, 29. monost. 121 *δὶς ἐξαμαρτεῖν ταὐτὸν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ.* 1. *μὴ πρὸς τὸν αὐτὸν πολλάκις πταίειν λίθον* Kuster. *μὴ πολλάκις γὰρ πρὸς τὸν αὐτὸν δεῖ* Mein., ubi *οὐ* pro *μὴ* dicendum erat. ac sic G. A. Hirschig. Ann. crit. 35. fortasse *μὴ πρὸς τὸν αὐτὸν πολλάκις λέγω (suadeo) λίθον πταίειν — ὁμολογουμένως.*

393

ψελλόν ἐστι καὶ καλεῖ
τὴν ἄρκτον ἄρτον, τὴν δὲ Τυρὼ τροφαλίδα,
τὸ δ' ἄστυ σῦκα.

Eustathius 1535, 22 *ὁ κωμικὸς τὸ κάππα ἐξελὼν* (ex *ἄρκτος*) *γέλωτα ἐκίνησεν εἰπὼν οὕτω κτλ.... ἀρκεῖ δὲ ἐπισημήνασθαι ὡς οὐ ψελλὰ τὰ εἰρημένα κυρίως, εἰ μή τις πᾶν παιδίον μὴ σαφῶς διαλεγόμενον ψελλίζεσθαι λέγει.* Aristophani haec adsignaverunt Dindorfius (536 p. 215) et Bergkius (II 1195), nulla necessitate.

394

. . περιφέρειν ματτύην καὶ πoδάριον,
καὶ γαστρίον τακερόν τι καὶ μήτρας ἴσως.

Athenaeus 14, 664c *ἄλλος δέ τίς φησιν κτλ.* 1. *καὶ* add. Mein. *ματτύης* commemoratio non est causa cur novae comoediae haec tribuantur. cf. Arist. Nub. 451.

395

. . *ἔοικεν, ἣν ἀνάπτουσιν βροτοὶ*
παρ' ἡλίου κλέπτοντες ἐντέχνως τὸ φῶς.

Clemens Alex. Strom. 5, 5, 29 *ἡ Ἑλληνικὴ φιλοσοφία τῇ ἐκ τῆς θρυαλλίδος ἔοικεν λαμπηδόνι, ἣν ἀνάπτουσιν ἄνθρωποι παρὰ κτλ.* versum 2 ex comico petitum esse indicavit Cobet N. l. 343. etiam priora indidem translata esse arbitror.

396

. . *ἐκείνων οὖν ἀπόσχου τῶν λόγων·*
λῆροι γάρ εἰσι παντελῶς καὶ φλήναφοι.

Aristaenet. Epist. 2, 17 med. 2. *καὶ φλ. π.*

397

εὐθὺς δὲ Φοῖνιξ γίνομαι·
τῇ μὲν δίδωμι χειρί, τῇ δὲ λαμβάνω.

Schol. Pind. Pyth. 2, 125 *οἱ Φοίνικες παλιγκάπηλοι . . . καὶ ὁ κωμικός κτλ.* 1. *δὲ* add. Hemsterh. Arist. Plut. 447. Aristophani tribuit Dindorfius (709).

398

τοῖς γὰρ λάλοισιν ἐξ ἄκρου
ἡ γλῶττα πᾶσίν ἐστι τετρυπημένη.

Lucianus Herc. 5 *μηδὲ τοῦτο θαυμάσῃς εἰδὼς τὴν ὤτων καὶ γλώττης συγγένειαν· οὐδ' ὕβρις εἰς αὐτὸν εἰ ταύτῃ τετρύπηται· μέμνημαι γοῦν, ἔφη, καὶ κωμικῶν τινων ἰαμβείων παρ' ὑμῶν μαθὼν κτλ.* 1. *λάλοισιν* Casaub. Theophr. Char. p. 103 Lips.] *λάλοις.* 2. *τετρυπημένη*] *διατετρημένη* Mein.

399

οὐ σοὶ γάρ εἰσιν οἱ λόγοι·
πολλοῖσιν ἔργοις τοῦτο σοῖς τεκμαίρομαι.

Aristides II 595 Dindf. 1. *οὐ γὰρ σοί γε.* 2. *πολλοῖς.*

400

τίς γὰρ ἂν
ἀντὶ ῥαφανῖδος ὀξυθύμι' εἰσορῶν
ἔλθοι πρὸς ἡμᾶς;

Hesychius ῥαφανιδωθῆναι· τοὺς μοιχοὺς ταῖς ῥαφανῖσιν ἤλαυνον κατὰ τῆς ἕδρας κτλ. 1. ἂν add. Pors. Adv. 301. 2. ἀντὶ Pors.] ἀντὶ τῆς. ὀξυθύμι' εἰσορῶν Pors.] ὁρῶν ὀξυθυμίαν. 'si pro raphano moechis crux statuatur, nemo ad nos accedet.' Is. Voss. Catull. p. 43. cf. Eupol. 120. Harpocr. (et Phot.) ὀξυθύμια...ἔνιοι μὲν...ὀξυθύμια λέγεσθαί φασι τὰ ξύλα, ἀφ' ὧν ἀπάγχονται...Δίδυμος δὲ... φησὶν ὀξυθύμια τὰ καθάρματα λέγεσθαι καὶ ἀπολύματα. Pollux 2, 231 ὀξυθύμια τὰ καθάρματα. Bekker. Anecd. 288, 7 ὀξυθύμια· τὰ τῶν οἰκιῶν καθάρσια τὰ ἐν ταῖς τριόδοις τιθέμενα (287, 24 τὰ καθάρματα τῶν νεκρῶν, ἃ δὴ καὶ Ἑκαταῖα). — loquitur mulier.

401

ἅτερος πρὸς τὸν ἕτερον
ὑπαλείφεται τὼ χεῖρέ θ' ὑποκονίεται.

Plutarchus Pomp. 53 ἐπεὶ ἀνεῖλεν ἡ τύχη τὸν ἔφεδρον τοῦ ἀγῶνος, εὐθὺς ἦν εἰπεῖν τὸ κωμικὸν ὡς κτλ. — duo aemuli significantur qui, ut Pompeius et Caesar Crasso mortuo, tertio aemulo sublato statim ad certamen descendunt. Aristophane et Cratino dignum fragmentum iudicat Cobet. V. L.[2] 130.

402

δέξαι, τέκνον . . . . . ἔγχεαι·
εἴ τί με φιλεῖς, μικρὸν ἔτι τοῦτο πρόσφαγε.

Diogenes Epist. 29 extr. 2. ἔτι μόνον τουτί. fortasse προσφέρου. ita avi nutricesque infantes adhortari solent.

403

τὸ μὲν λέγειν βροτοῖς
ἡ φύσις ἔδωκε, τὸ δὲ καλῶς λέγειν τέχνη.

Hercul. vol. coll. alt. VIIII fol. 11 ὥστε καὶ τὸ λ. ἡ φ(ύσ)ις ἔδω(κ)εν, τὸ δὲ καλῶς (λ)έ(γ)ειν ἡ τέχνη. comici esse statuit Gomperz. Wien. Stud. 1880 p. 5, qui τὸν μὲν βίον | ἡ φ. ἔδ. τὸ δὲ κ. ζῆν ἡ τέχνη poetae tribuit, quem Menandrum esse suspicatur.

404

ἰσχυρόν ἐστι πλούσιος ἀγνοούμενον
ἔχων κληρονόμον.

Plutarchus Mor. 497 d. 2. fortasse κεκτημένος κλ.

405

ἀνθρώπων γέ τοι
ὀφλεῖν γέλωτα κρεῖττον ἢ μέμψιν θεῶν.

Aristides I 2 Dindf. ὡς δ' εἰπεῖν κρεῖττον, εἰ δεῖ, γέλ. ὀφλ. ἢ κτλ. opposito ἀνθρώπων carere vix possumus.

406

πάντα ταῦτα γὰρ
τύχη δίδωσι καὶ παραιρεῖται πάλιν.

Aristides I 778 Dindf. πάνθ' ὅσα τούτου τοῦ γένους ἔχεται, τύχης ἄν τις φήσειεν εἶναι, τῆς καὶ διδούσης ἕκαστα τούτων καὶ παραιρουμένης, ἡνίκ' ἂν καὶ τοῦτο βουληθῇ. unde eiectis additamentis facile quae supra posuimus elicias.

407

ἐπὶ γῆν καταβαλὼν ὡσπερεὶ τοὺς θυλάκους
τοὺς σφόδρα γέμοντας

Dio Chrysost. 8, 286 R. τὸν δὲ Βούσιριν (Ἡρακλῆς) διέρρηξεν ἐπὶ τὴν γῆν κτλ. (ὥσπερ). indicavit Meinekius I 351. *Busirin* scripserunt Cratinus, Antiphanes, Ephippus, Mnesimachus.

408

πρὸς τὸν ἥλιον
διψῶντες ᾄδουσ' οὐδὲν ὠφελούμενοι.

Dio Chrysost. 47, 229 R. ὅμοιος . . τοῖς τέττιξιν· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι — ᾄδουσιν ὑπ' ἀνοίας οὐδ. ὠφ.

409

πῶς οὐκ ἀνοίας ἐσχάτης τὸ κακὸν κακῷ
ζητεῖν ἰᾶσθαι;

Libanius IIII 213, 15. ἐσχ. ἀν. κακῷ τὸ κακὸν ἐπιχειρεῖν ἰάσασθαι.

410

ἐν Σπάρτῃ μόνῃ
τυφλός ἐσθ' ὁ πλοῦτος ὥσπερ ἄψυχος γραφή.

Porphyr. De abstin. 4, 4 (162, 4 Nauck.) τοῦτο δὴ τὸ θρυλούμενον ἐν μόνῃ τῇ Σπάρτῃ βλέπεσθαι τυφλὸν ὄντα τὸν πλ. καὶ κείμενον ὥσπερ γραφὴν ἄψυχον.

411

ὥστε μοι δοκῶ
πλεῖν ἢ παλαστῇ γεγονέναι σοφώτερος.

Synes. Epist. 136, 272 a. 2. *παλαιστῇ καὶ δακτύλῳ.* duo extrema vocabula eiecit Cobet. Mnem. nov. X 66. cf. Cratin. 133. Philem. 26. *παλαστή* (*ἄνευ τοῦ ῑ*) Phryn. Epit. 295, ubi iam Lobeckius haec ex comoedia excerpta videri adnotaverat.

412

ἡ δ' ἀρετὴ μόνη
καὶ διὰ καλοῦ τοῦ σώματος καταφαίνεται.

Clemens Alex. Paed. 2, 12, 121. fortasse *διὰ παλαιοῦ σ. διαφαίνεται.*

413

παρὰ τοῖς βαρβάροις
φασὶν δεδέσθαι τοὺς κακούργους χρυσίῳ.

Clemens Alex. Paed. 2, 12, 122 (*αἱ γυναῖκες*) *οὐκ ἴσασι τὸ πλημμέλημα οἷόν ἐστι δεσμὰ ἑαυταῖς περιθεῖσαι πλούσια μυρία· καθάπερ καὶ κτλ.* indicavit Nauck. Philol. IIII 244 conl. Dion. Chrys. 79, 433 R. (*παρὰ τοῖς Αἰθίοψι*) *τὸ χρυσίον ἀτιμότερον ἢ παρ' ἡμῖν ὁ μόλυβδος, καί φασιν αὐτόθι τοὺς κακούργους ἐν παχείαις δεδέσθαι πέδαις.* Herodot. 3, 23 *δεσμωτήριον ἀνδρῶν, ἔνθα τοὺς πάντας ἐν πέδησι χρυσέῃσι δεδέσθαι. ἔστι δὲ ἐν τοῖσι Αἰθίοψι πάντων ὁ χαλκὸς σπανιώτατον καὶ τιμιώτατον.* ac Plut. Mor. 753 init. *χρυσαῖς ὥσπερ ἐν Αἰθιοπίᾳ πέδαις δεδέσθαι.* Heliodor. Aethiop. 9, 1 extr. *χρυσᾶ* (*δεσμὰ*) *ἐπιβάλλειν· ὅσα γὰρ σίδηρος παρ' ἄλλοις εἰς τὰς χρείας, ταῦτα παρ' Αἰθίοψιν ὁ χρυσὸς νομίζεται.* Suidas *Καιάδας*. . .*παρὰ δὲ Αἰθίοψιν οἱ κακοῦργοι χρυσαῖς ἁλύσεσιν ἐδέδεντο.*

414

οὐ γάρ μοι σχολὴ
τανῦν· ξενικῷ τῳ γὰρ ἰδιάζω πράγματι.

Bekker. Anecd. 43, 21 *ἰδιάζειν κτλ.* *τανῦν* et *τῳ* add. — *ἰδιάζειν* hic est soli alicui rei vacare.

415

αὐλεῖ Μαριανδυνοῖς καλάμοις θρηνῳδίαν
κρούων ἰαστί.

Schol. Aesch. Pers. 933 *αὐλοὶ Μαριανδυνοὶ ἐπιτηδειότατοι εἰς τὰς θρηνῳδίας, ὅθεν καὶ τὸ περιφερόμενον κτλ.* *θρηνῳδίαν* add. Mein. ed. min. xxiii n. 499, comico haec tribuens.

416

ὀρνιθίων
ὀπτῶν φακῆς τε καὶ πισῶν αὐταῖς χύτραις

Athenaeus 9, 406 b. *ὀρνίθων τε (περιενεχθεισῶν).* trimetrum Dindorfius agnoverat.

417. 418. 419

ἀγρὸν ἔσχ' ἐλάττω γῆν ἔχοντ' ἐπιστολῆς
Λακωνικῆς.

[Longinus] De subl. 38, 4 *καὶ τὰ κωμικά, καίτοι γ' εἰς ἀπιστίαν ἐκπίπτοντα, πιθανὰ διὰ τὸ γελοῖον κτλ.* *ἔσχ'* Portus] *ἔσχα* P. *ἔχοντ' ἐπιστολῆς Λακωνικῆς* Valcken. Theocrit. Adon. p. 256] *ἔχον γὰρ στολῆς. ἔσχε γὰρ ἐλάττω γῆν σκυτάλης Λ.* Faber. *ἀγρὸν ἔσχ' ἐλάττω 'πιστολῆς Λακωνικῆς* Toll. Strabo 1, 36 *εἰσί τινες ὑπερβολαὶ ἐπὶ ὑπερβολαῖς, ὡς τὸ κουφότερον εἶναι φελλοῦ σκιᾶς, δειλότερον δὲ λαγὼ Φρυγός, ἐλάττω δ' ἔχειν γῆν τὸν ἀγρὸν ἐπιστολῆς Λακωνικῆς.* quae omnia ex comicis poetis derivata suspicatur Mein. — cum 419 Apollodor. com. 6 contulit H. Iacobi V cccxlii. cf. Leutsch. Apost. 9, 97 a. Horat. C. 3, 9, 22 *levior cortice.*

420

ἀλλ' ὡσπερεὶ
ἥρως ἐν ἀσπίδι ξενίσαι σε βούλομαι.

Zenobius 1, 64 (ὥσπερ)· *ἐπὶ τούτων εἴρηται, οἳ τοῖς αὑτῶν ἔργοις ἢ τέχναις χρώμενοι τοὺς φίλους εὐεργετοῦσιν, παρόσον οἱ ἥρωες τὸ παλαιὸν ἔνοπλοι ὄντες ἐξενίζοντο.* indicavit Meinek. Philol. XV 539.

421

ἐγὼ μὲν ἠρίστησα, νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
μάλ' ἡδέως.

Hierocl. et Philagr. Philogel. 226 *λιμόξηρος κωμῳδίας ὑποκριτὴς τὸν ἀγωνοθέτην πρὸ τοῦ εἰσελθεῖν ἄριστον ᾔτει. τοῦ δὲ ἐπιζητοῦντος διὰ τί προαριστῆσαι θέλει, 'ἵνα' ἔφη 'μὴ ἐπιορκοῦντες λέγωμεν· ἠρίστησα κτλ.'* — *ἐπιορκῶν λέγω· ἐγὼ μὲν ἠρ.* Cobet. N. l. 8.

422

τῇ κλίμακι
διαστρέφονται κατὰ μέλη στρεβλούμενοι.

Etymolog. m. 200, 56 κλῖμαξ δέ ἐστιν εἶδος ὀργάνου βασανιστικόν (-οῦ)· οἷον τῇ κλίμακι διαστρέφονται· οἷον τὰ μέλη στρεβλούμενοι. κατὰ pro οἷον τὰ Mein.

423

ἀγάλματα
χρυσοῦ 'στ' ἀπέφθου, τοῖς Παταίκοις ἐμφερῆ.

Suidas ἀπέφθου χρυσίου· τουτέστι τοῦ πολλάκις ἑψηθέντος, ὥστε γενέσθαι ὄβρυζον. χρυσί' ἔστ' ἄπεφθα τοῖς Παταικοῖς ἐμφερῆ (ita Bernhardy pro χρυσί' ἄπεφθά τε τοῖς κτλ.). χρυσίαις ἄπαιφθα A. χρυσίαις ἄπεφθα C. (uterque om. τε). Bekk. Anecd. 423, 23 ἄπεφθον χρυσίον (excidit interpretatio). lucem adferre videtur Herodot. 3, 37 ἔστι γὰρ τοῦ Ἡφαίστου τὤγαλμα (τὸ ἐν Μέμφι) τοῖσι Φοινικηίοισι Παταϊκοῖσι ἐμφερέστατον, τοὺς οἱ Φοίνικες ἐν τῇσι πρῴρῃσι τῶν τριηρέων περιάγουσι. ὃς δὲ τούτους μὴ ὄπωπε, ἐγὼ δέ οἱ σημανέω. πυγμαίου ἀνδρὸς μίμησίς ἐστι. sunt igitur *Palaeci* dei navium tutelares. Hesych. Πάταικοι· θεοὶ Φοίνικες, οὓς ἱστᾶσι κατὰ τὰς πρύμνας (πρῴρας) τῶν νεῶν. nullius pretii sunt quae adnotavit Bernhardy. Herodoti verbis cum Suidae glossa compositis non dubitavi scribere ut supra feci. Herodian. I 151, 8 προπαροξύνεται Πάταικος, Φάλαικος κτλ. cf. II 424, 18.

424

. . . . ποταμὸν δὲ φεύγων ἀγνοεῖς
εἰς τὴν θάλατταν ἐμπεσών.

Aristides II 472 Dindf. π. φ. — ἐμπίπτων, ἀνὴρ ὁ σκώπτων ἐρεῖ. 'agnosco tragici sententiam'. Reiskius. est comici. videtur proverbium fuisse.

425

οὔτ' ἀλφίτοισι χαίρομεν·
πλήρης γὰρ ἄρτων ἡ πόλις.

Athenaeus 3, 113a ταῦτα σιτία Κρονικά ἐστιν, ὦ ἑταῖροι, ἡμεῖς γὰρ οὔτ' ἀλφίτοισι κτλ. 1. ἡμεῖς γὰρ οὐκέτ' Dobr. Adv. II 300. Athenaeus ut saepe suae orationi poetae verba accommodaverat, qui fortasse non scripsit ἡ πόλις, sed ἡ σιπύη. cf. Arist. Plut. 806.

426

ἀπεσκοτώθης, φίλτατε,
οἴνου σπάσας τοσοῦτον.

Athenaeus 10, 446 b. 'videntur haec comici poetae esse'. Mein. οἴνου σπάσας Mein.] σπάσας οἶνον.

427

ἀμφότερον εὑρεῖν εὐτυχοῦντ' οὐ ῥάδιον
ἄνθρωπον.

Theophrastus Char. 20 καὶ ἀμφότερα δὴ οὐκ ἔχοντα οὐ ῥάδιον ἄνθρωπον [συλ] λαβεῖν. ita ut scripsimus M. Haupt. Op. III 499, tritam aliquam sententiam illis verbis contineri censens. 'λαβεῖν vitiosum esse videtur. quae duo illa sint sine quibus simul felix homo non facile reperiri dicitur non decerno. possunt plura cogitari tantum apta quantum quae describitur ἀηδία permittit'. comici esse puto.

428

ἀκρόπολις
πόρρωθεν ἀστράπτουσ' ἀπὸ πάσης εἰσόδου

Aristides I 771 Dindf. ἃ δ' εὐθὺς εἰς ὀφθαλμοὺς ἔρχεται, ἀκρ. μὲν αὕτη τοσαύτη τὸ μέγεθος κτλ. Pergamenam arcem dicit Aristides, Atheniensem sine dubio comicus, a quo haec mutuatus est. cf. 340.

429

καλὸν μένειν ἐφ' ἧς τετύχηκε τάξεως
ἕκαστον.

Lucianus Iudic. voc. 4 καλὸν γὰρ ἕκαστον μένειν κτλ.

430

γαστέρας
αὐταῖσι μήτραις καὶ καλῶν ζωμῶν πλέας

Athenaeus 9, 376 d καὶ τῶν ᾠῶν τὰ χρυσᾶ, ἔτι δὲ ὀρνίθων κτλ. comici versum esse Dindorfius adnotaverat. 1. γαστέρας C] γαστέρες A. 2. καὶ πλέας om. C. πλέας Schweigh.] πλέες A.

431

οὕτως ἔρως ἰσχυρὸς ἐντέτηκέ μοι
τῆς πατρίδος.

Libanius IIII 260, 5. ἰσχυρὸς ἔρως.

432

ἔστι γὰρ
τὰ πολλὰ τοῖς πολλοῖσι τοῦ δείπνου χάριν.

Clemens Alex. Paed. 2, 1, 5 ἔστι γὰρ ὡς ἀληθῶς κτλ. πολλοῖσι Klotz.] πολλοῖς.

433

εἶμι γὰρ
ἐπ' αὐτὸν ἤδη τὸν κολοφῶνα τοῦ λόγου.

Gregorius Cypr. Leid. 2, 17 ἐπὶ μεγάλων καὶ ἀναντιρρήτων καὶ μεγάλην ἰσχὺν ἐχόντων. ἱστόρηται γὰρ τῶν ἐν Ἀσίᾳ πόλεων ἐκκλησιαζουσῶν καὶ ψήφους καταβαλλομένων μηδὲν τέως ἰσχύειν αὐτάς, εἰ μὴ καὶ ἡ τοῦ Κολοφῶνος καταβληθεῖσα τὸ κῦρος τοῖς ἐψηφισμένοις ἐδίδου. perperam Leutschius 'scribe τἄρ'', scilicet ut fiat tetr. troch. eadem Append. prov. 2, 15, nisi quod praebet εἶμι γὰρ ἤδη ἐπ' αὐτὸν κτλ. Gregor. Nazianz. Orat. I 5c εἶμι γὰρ — τοῦ λόγου. cur comoediae abiudicet Nauckius Bullet. Petrop. XII 516 non video: nam usi sunt eo proverbio multi. Plat. Leg. 2 extr. οὗτος...κολοφὼν ἐπὶ τῷ..λόγῳ ῥηθέντι εἰρήσθω. Euthydem. 301e κολοφῶνα ἐπιτίθῃς τῇ σοφίᾳ, ubi cf. Heindorf. Aristid. 2, 98 Dindf. εἶμι δ' ἐπ' αὐτὸν ἤδη τὸν κ. τῶν Πλάτωνος ῥημάτων. Liban. II 541, 8 ἥκω δ' ἐπ' αὐτὸν [ἤδη] τὸν κολοφῶνα τῶν κακῶν, quod fortasse alterum est fragmentum. aliter usitatissimum proverbium interpretatur Strabo 14, 643 et rursus aliter Gregor. Cypr. 2, 86. Schol. Aristid. 627, 10. cum Gregor. 2, 17 consentit Schol. Plat. Theaetet. 451 Bekk.

434

ἀνδρὶ γὰρ
πεινῶντι κλέπτειν ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον.

Macarius 2, 14. Mant. prov. 1, 16. Suidas ἀνδρὶ πεινῶντι. — γὰρ add. Burneius, tetrametrum troch. esse censens.

435

ὀξύτερον . .
οἱ γείτονες βλέπουσι τῶν ἀλωπέκων.

Append. prov. 4, 31 ἐπὶ τῶν λανθάνειν μὴ δυναμένων. cf. Plat. com. 204. potest esse tetr. troch.

436

. . . . αὐτοὶ καθ' ἑαυτῶν τὴν κόνιν
ἀμώμενοι 'φάνησαν.

Schol. Hermog. Walz. Rhet. IIII 204 *πολλάκις τινὲς ἔξω τοῦ προκειμένου λέγειν ἔνια φιλοτιμηθέντες αὐτοὶ καθ' ἑαυτῶν, φασίν, κτλ.* Append. prov. 3, 34 *καθ' ἑαυτοῦ τὴν κόνιν ἀμᾶται*, nulla adiecta interpretatione.

437

ὁ μέν τις ἀμπέλους
τρυγῷν ἄν, ὁ δ' ἀμέργων ἐλάας . . .

Eustathius 838, 55 (ex Pausania) *ἀμέργειν ἤγουν καρπολογεῖν, οἷον κτλ.*

438

εἶτα δὴ
εἰς πόλιν ἄξεις τήνδε τὴν ὀνώνιδα;

Eustathius 1788, 21 *ἡ παρὰ τῷ κωμικῷ ὄνωνις, ἧς χρῆσις φέρεται παρὰ τοῖς τεχνικοῖς τό κτλ. . . . ὄνομα δὲ βοτάνης ἡ ὄνωνις, δι' ἧς ἐπ' ἀλογίᾳ ἴσως ὁ κωμικός τινα σκώπτει καὶ ῥᾳθυμίᾳ, ὡς τοῦ ὄνου καὶ νωθροῦ ὄντος.* — *εἰς τὴν πόλιν* Dindf. *εἰς πόλιν ἀπάξεις* Mein. inter Aristophanea recepit Dindorfius p. 215 (n. 537).

Theophr. H. pl. 6, 5, 4 *φύεται (ἡ ὄνωνις) ἐν τῇ γλίσχρᾳ καὶ γανώδει καὶ μάλιστα ἐν τῇ σπορίμῳ καὶ γεωργουμένῃ, δι' ὃ καὶ πολέμιον τοῖς γεωργοῖς. καὶ ἔστι δυσώλεθρος. ὅταν γὰρ λάβῃ χώρας βάθος, ὠθεῖται κάτω εὐθὺς καὶ καθ' ἕκαστον ἔτος ἀποφύσεις ἀφεμένη εἰς τὰ πλάγια εἰς τὸ ἕτερον ὠθεῖται κάτω.* cf. H. pl. 6, 1, 3. 6, 5, 3. Plut. Mor. 44e *ἀνὰ τρηχεῖαν ὄνωνιν | φύονται. . ἄνθεα λευκοΐων.* Plin. N. h. 21, 98 *ononis . . . aratro inimica vivaxque praecipue.* delectantur ea asini. est *ononis arvensis,* Fraas Synops. pl. 50. 1. Herodian. I 96, 19 *῎Αδωνις καὶ ὄνωνις, εἶδος ἀκάνθης, βαρύνονται.* II 761, 6 *νεᾶνις νεάνιδος... ὀνῶνις ὀνώνιδος· ὄνομα δὲ τοῦτο ἀκάνθης.* '*ὄνωνις* fortasse rectius'. Lentz. '*und diese wilddiestel willst du in die stadt bringen?*'

439

Μυκονίων δίκην
ἐπεισπέπαικεν εἰς τὰ συμπόσια.

Suidas *ἐπεισπέπαικεν· εἰσεπήδησεν, εἰσῆλθεν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ* (805). *καὶ αὖθις κτλ.* et *Μυκώνιος γείτων . . . καὶ ἑτέρα παροιμία· Μυκωνίων δίκην κτλ. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀκλήτως εἰσιόντων εἰς τὰ συμπόσια.* Athenaeus 1, 7f *περὶ Περικλέους φησὶν Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος ποιητής* (*Κρατῖνος ἐν Ἀρχιλόχοις* Hecker Philol. V 483) *ὡς ἀκλήτου ἐπεισπαίοντος εἰς τὰ συμπόσια Μυκονίων δίκην.* Iulian. Misopog. 349d *ἡ λεγομένη Μυκόνιος ἀγροικία τε καὶ ἀμαθία καὶ ἀβελτερία.* cf. Cratin. 328. Apollod. Caryst. 12. Machon. 2. — pluralis

numerus (τὰ σ.) non satis concinit cum tempore perfecto: fortasse τὸ συμπόσιον. cf. 515 et Archiloch. 103 cum eis quae adnotavit Bergk. Aristophani tribuit Sternbach. Stud. Vindob. VIII 247. 8, nulla necessitate.

440

καλοῦ
γήρως θεμέλιον σωμάτων εὐεξία.

Plutarchus Mor. 8c κ. γὰρ — ἡ ἐν παισὶν τῶν σ. εὐεξία.

441

ὢ τάλας ἐγώ,
τὸ μηδὲ τούτων ἕνα γενέσθαι.

Athenaeus 12, 536e (Φύλαρχος) Πτολεμαῖόν φησι τὸν δεύτερον . . . κατατεινόμενον ὑπὸ ποδάγρας . . ὡς κατεῖδε . . . τοὺς Αἰγυπτίους . . . τὰ τυχόντα προσφερομένους ἐπί τε τῆς ἄμμου χύδην ἐρριμμένους (εἰπεῖν) κτλ. comici videntur esse. Hauptium haec alicubi tractare memini, sed locum reperire non potui.

442

σὲ γὰρ δεῖ τήμερον
χρηστὸν φανῆναι μᾶλλον ἢ (δεινὸν λέγειν).

Libanius I 455, 12 δεῖ γάρ σε — ἢ ῥητορικόν. cf. Arist. Ach. 440. 1.

443

χαλκεὺς οἷά τις
γέμων καπνοῦ τε καὶ μαρίλης

Suidas μαρίλη· ἀμαυρὸν πῦρ. ὁ χνοῦς καὶ τὸ λεπτότατον τῶν ἀνθράκων κτλ. τε add. Mein. οἷα pendet a verbo omisso. tetrametrorum troch. reliquias agnoscere sibi videbatur Bernhardy . . . . . . χαλκεὺς οἷά τις γ. καπνοῦ | καὶ μαρίλης. Themist. 298, 10 ἀνθρακέως τινὸς ἢ σιδηρέως, καπνοῦ γέμοντος καὶ μαρίλης (Bernh.).

444

πλέον δυοῖν σοι χοινίκων ὁ δεσπότης
παρέχει.

Choerobosc. 312, 6 χοῖνιξ χοίνικος πανταχοῦ συστέλλει τὸ ῑ, οἷον . . . καὶ πάλιν κτλ. σοι] σε Ven. — comico tribuit Gaisford. III 217.

445

πουλύποδος δίκην
αὐτὸς σεαυτὸν καταφαγών

Hesychius. excidit interpretatio. *πουλ. — σεαυτὸν* K.] *πολ. — ἑαυτόν.* cf. Pherecr. 13. Alcaei com. 36.

446

δεῖται προφάσεως ἡ πονηρία μόνον.

Aristoteles Rhet. 1, 12 (1373a 3) *ὥσπερ γὰρ ἡ παροιμία πρ. δ. μ. ἡ π.* cf. Diogenian. 7, 87. Greg. Cypr. 3, 47.

447

ἔχει τελευτήν, ᾗσπερ εἵνεκ' ἐγένετο.

Aristoteles Phys. ausc. 2, 2. *διὸ καὶ ὁ ποιητὴς γελοίως προήχθη εἰπεῖν κτλ. εἵνεκ'* K.] *οὕνεκ'. εὐριπίδης ὁ ποιητής* cod. F. 'comoediae probabiliter adscripsit Mein.' Nauck. Tr. gr. fr. x.

448

ἂν πολλὰ βάλλῃς, ἄλλοτ' ἀλλοῖον βαλεῖς.

Aristoteles De divin. in somn. 2 (463b 21) *ὥσπερ λέγεται κτλ* Plut. Mor. 437 extr. *οἱ πολλὰ βάλλοντες ἐπιτυγχάνουσι πολλάκις* cf. Apostol. 2, 87 (*βάλῃς*).

449

ὡς τοῖς ἐς ᾅδου βουλομένοις οὐδεὶς φθόνος.

Aristoteles Demetr. De elocut. 225 *εἰ δὲ πρὸς ἁπάσας οἴχεται γᾶς φυγὰς οὗτος, ὥστε μὴ κατάγειν, δῆλον ὡς τοῖς γε εἰς ᾅδου κατελθεῖν β. κτλ.* ex comoedia videntur fluxisse. de ellipsi cf. Arist. Ran. 1279. — Aristophanes ter *εἰς ᾅδου*, sed cf. Meisterhans Gramm. inscr. p. 100 n. 785.

450

τὰ δ' εἰς τὸ πρόσθεν ἀδυνατεῖ μύλης ὕπο.

Erotian. 12, 15 Klein. *Διονύσιος Νικάνορα τὸν κατὰ Σέλευκον ἱστορῶν φησι κτλ. τὸ πρόσθεν* Daremb.] *τ' οὔμπροσθεν* V. — *μύλη* dicitur *ἡ ἐπιγονατίς* Erot. 12, 9. *progredi non bene potest propter genu laesum.*

451

ἀνὴρ ἄριστος τἄλλα πλὴν ἐν ἀσπίδι.

Plutarchus Compar. Nic. et Crassi 3 *καὶ τοῖς σπουδάζουσι περὶ*

αὐτὸν ἐδόκει, κατὰ τὸν κωμικόν, ἀνὴρ ἄριστος εἶναι κτλ. Crassum dicit Plutarchus, Niciam fortasse comicus.

452

ἐν οἷς τὸ νικᾶν βλαβερόν, ἡττᾶσθαι καλόν.

Plutarchus Mor. 10a *οὐ τὸ νικᾶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἡττ. ἐπίστασθαι καλόν, ἐν οἷς τὸ ν. βλ.*

453

οἴνῳ τὸν οἶνον, κραιπάλῃ δὲ κραιπάλην

Plutarchus Mor. 127f *τὴν παροιμίαν...ὡς οἴνῳ δὴ τὸν οἶνον, κραιπάλῃ δὲ τὴν κραιπάλην ἐξελῶντας.* fortasse *φησὶν ἡ παροιμία | οἴνῳ — κραιπάλην | δεῖν ἐξελαύνειν.* cf. Antiphan. 300 et adesp. 494.

454

ἅμας ἀπήτουν· οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας.

Plutarchus Mor. 512f *τὸν βουλόμενον ἐμμελῶς ἀποκρίνασθαι δεῖ...τὴν προαίρεσιν ἀκριβῶς καταμαθεῖν τοῦ πυνθανομένου, μὴ γένηται τὸ κατὰ τὴν παροιμίαν κτλ.* cf. Zenob. 1, 83 cum eis quae adnotavit editor. Diogenian. 1, 72. Greg. Cypr. 1, 45.

455

τὸ φάρμακόν σου τὴν νόσον μείζω ποιεῖ.

Plutarchus Mor. 523e *φιλαργυρίαν οὐ σβέννυσιν ἀργύριον ... ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν πρὸς τὸν πλοῦτον, ὡς πρὸς ἰατρὸν ἀλαζόνα κτλ.* Horat. Carm. 2, 2, 13 *crescit indulgens sibi dirus hydrops.*

456

πενία δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἀπληστία.

Plutarchus Mor. 524d *πενία γὰρ οὐκ κτλ.*

457

στρωμνὰς ἁλουργοὺς καὶ τραπέζας πολυτελεῖς

Plutarchus Mor. 527b *ὡς γὰρ Ἀγάθων τὸν αὐλὸν ἀπέπεμψεν ἐκ τοῦ συμποσίου πρὸς τὰς γυναῖκας...οὕτως ἀποπέμψειας ἂν καὶ στρωμνὰς ἁλουργοὺς καὶ τραπέζας πολυτελεῖς.* scr. ἁλουργεῖς.

458

χρηστῆς δὲ φύσεως οἷον ἐξανθήματα

Plutarchus Mor. 528d *πάθη ψυχῆς ἐστιν οὐ χρηστά, χρηστῆς κτλ.*

459

πρὸς καππάριον ζῆς δυνάμενος πρὸς ἀνθίαν.

Plutarchus Mor. 668 b *ὁ δὲ τὸ στιχίδιον τοῦτο ποιήσας κτλ. τί ποτε βούλεται;* Plin. N. h. 13, 127 *capparis firmioris ligni frutex, seminisque et cibis vulgati.* cf. Antiphan. 62. Timocl. 23, 2. Philem. 98, 5. Philippid. 9, 6. scribendum videtur *κάππαριν.*

460

Δελφοῖσι θύσας αὐτὸς ὀψωνεῖ κρέας.

Plutarchus Mor. 709 a *ἄλλως ἡμῖν προσπαίζουσιν οἱ λέγοντες κτλ.* Append. prov. 1, 95 (*οὐ φαγῇ* pro *ὀψωνεῖ*) *ἐπὶ τῶν πολλὰ δαπανώντων, μηδενὸς δὲ ἀπολαυόντων. παρόσον τοὺς ἐν Δελφοῖς θύοντας συνέβαινε διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἑστιωμένων αὐτοὺς μηδενὸς γεύεσθαι.*

461

τουτὶ μὲν ἤδη πρὶν Θέογνιν γεγονέναι.

Plutarchus Mor. 777 c *τὸ δὲ λέγειν ὅτι δύο λόγοι εἰσὶν . . . ἕωλόν ἐστι καὶ ὑποπιπτέτω τῷ κτλ.* ibid. 395 e *ἢ τοῦτο μὲν ᾔδεις πρὶν Θ. γ. κατὰ τὸν κωμικόν.* 'Theognin intellego Megarensem.' Mein.

462

χαρᾶς γὰρ οὕτω γόνιμον οὐδὲν ὡς χάρις.

Plutarchus Mor. 778 d. *οὐδὲν οὕτω γόνιμόν ἐστιν.* argutiae comicae.

463

οὐ διὰ τραπέζης οὐδ' ἐφ' ἑστίας φίλους

Plut. Mor. 816 b *φιλεῖν ἅπαντας, ὡς οὐ διὰ τρ. ἢ κώθωνος οὐδ' ἐφ' ἑστ. . . . φίλους γεγονότας.*

464

δειπνῶμεν, ἵνα θύωμεν, ἵνα λουώμεθα.

Plutarchus Mor. 1071 d *ὅμοια ληροῦσι τῷ λέγοντι κτλ.* nugari dicit eos qui ambulationes, sectiones, alia id genus ita tractent, tamquam corporis sanitas illorum causa data sit, non illa sanitatis causa fiant; neque minus eos qui vivere hominem dicant ut edat, non edere ut vivat. itaque versus qui proxime antecedebat exibat in *ζῶμεν δ' ἵνα | δειπνῶμεν κτλ.* ac fortasse pro *θύωμεν* scrib. *πίνωμεν.* opinio exponitur stultorum istorum.

465

οἱ δ' ἐκ μιᾶς τῷδ' οἰνοχόης πεπωκότες

Plutarchus Mor. 1089a *οἱ Κυρηναϊκοὶ καίπερ ἐκ μ. οἰν. Ἐπικούρῳ πεπωκότες.* non necessarium est etiam comicum de philosophis locutum esse. ceterum cf. Append. prov. 2, 47. 68 cum eis quae adnot. editor.

466

ἐκ τοῦ βοὸς γὰρ τοὺς ἱμάντας λαμβάνει.

Plutarchus Mor. 1090f *ἡ φύσις τῆς σαρκὸς . . . τοῦτο δὴ τὸ παιζόμενον, ἐκ — λαμβάνουσα, τὰς ἀλγηδόνας ἐκ τοῦ σώματος . . . τὸν βίον ἐπισφαλῆ ποιεῖ καὶ φοβερόν.* Macar. 3, 69 *ἐκ τοῦ βοὸς ἡ μάστιξ· λείπει 'καὶ βοῦν δέρει'.* cf. Append. prov. 2, 49.

467

(*ἢ*) *τῆς θαλάττης ἐξαριθμεῖσθαι τοὺς χόας*

Aristides I 30 Dindf. *ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐξαριθμεῖσθαι βούλοιτο τοὺς χ. τ. θ.* — de voce *τοὺς χόας* cf. Iacobs. Lect. Stob. 6, qui comparat Liban. I 312, 9 *τοὺς χόας τῆς θαλάττης μετρεῖν.* Plat. Theaetet. 173b *οἱ τῆς θαλάττης λεγόμενοι χόες.* Themist. 7, 97c *τῆς θαλάσσης τοὺς χόας.*

468

(*οἶνος*)

ποιεῖ χορευτήν, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν.

Aristides I 51 Dind. variavit comicus Eurip. Stheneb. 666 N. *ποιητὴν δ' ἄρα | Ἔρως διδάσκει, κἂν κτλ.*

469

οὐκ εἰσενεγκεῖν ἔστιν ὥσπερ χρήματα.

Aristides II 137 *οὐ γὰρ δὴ συνεισεν. γε κτλ.*

470

ὄναρ λέγεις ἢ γρῖφον ἢ οὐκ ἔχω τί φῶ.

Aristides II 198 *ἢ γὰρ ὄναρ κτλ.* non intellegit alter alterius verba.

471

τὸ μὲν γὰρ ἔλιπε κῦμα, τὸ δ' ἐπελάμβανεν.

Aristides II 239 *τὸ τῆς παροιμίας αὐτῷ περιειστήκει τὸ μὲν γ. ἔλ. αὐτὸν κ., τὸ δ' ἐγκατελ.*

472

ἅπαντ' ἐκεῖνα μέστ' ἂν ἦν τραγῳδίας.

Aristides II 325 *πάντ' ἂν ἐκ. μ. τρ. ἦν.*

473

οὐ ταὐτόν, ὦ 'τάν, Ἰφικλῆς τε χἠρακλῆς.

Aristides II 390 *ἔστι δὲ οὐ ταὐτόν, ὦ 'τ., Ἰφ. τε καὶ Ἡρ.* — '*quod licet Iovi, non licet bovi*'.

474

στηλῶν γὰρ ἔξω καὶ Γαδείρων ἔσθ' ὁ νοῦς.

Aristides II 472 *πῶς οὐκ ἀληθῶς ἔξω στηλῶν καὶ Γ. φήσει τις ἐπισκώπτων εἶναί σοι τὸν νοῦν;*

475

ἡ Μυῖα δ' ἔδακνεν αὐτὸν ἄχρι τῆς καρδίας.

Lucianus Musc. enc. 11 *ἐγένετο κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ γυνή τις ὁμώνυμος αὐτῇ (μυίᾳ) ποιήτρια, πάνυ καλὴ καὶ σοφή· καὶ ἄλλη ἑταίρα τῶν Ἀττικῶν ἐπιφανής, περὶ ἧς καὶ ὁ κωμικὸς ποιητὴς ἔφη κτλ.* — *δ'* add. Mein.

476

τουτὶ μὲν ὑπομόχθηρον· ἄλλο μοι λέγε.

Lucianus Iov. trag. 38 *κατὰ τὸν κωμικὸν κτλ.* cur antiquae comoediae tribuerit Meinekius nescio.

477

τὰ τῶν πλεόντων ἐστὶν ἐπ' ἐμοί· πλεῖ δ' ἔτι.

Lucianus Dial. mar. 2 extr. *τὰ γοῦν τῶν πλ. ἐπ' ἐμοί ἐστι κτλ.* — sunt Neptuni verba Polyphemum consolantis.

478

πείσθητί μοι καὶ πῖθι, καὶ ῥᾴων ἔσει.

Lucianus Lexiphan. 20. non dubitabit de comica origine, quisquis comparaverit Philippid. 18. Theopomp. com. 62, 5.

479

οὐκ ἂν προσείμην καὐτὸν ἀνδρὸς δεόμενον.

Lucianus Pseudolog. 28 extr. *οὐκ ἂν πρ., ἔφη, ἄνδρα καὶ αὐτὸν κτλ.* — aversatur mulier virum muliebria patientem.

480

παλινδρομῆσαι μᾶλλον ἢ κακῶς δραμεῖν

[Lucianus] Luc. 18 *ἔκρινα τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου κτλ.* Apostol. 6, 93g (Arsen.). Horat. Carm. 1, 34, 3 *retrorsum vela dare atque iterare cursus.*

481

καὶ διάτορόν τι καὶ καταπληκτικὸν βοᾷ.

[Lucianus] Philopatr. 6. Neptunus significatur.

482

εὑρήματα ταῦτα γρᾳδίων καὶ παίγνια.

[Lucianus] Philop. 25.

483

τήμερον ἄρ' ἔξω πράγματ' ἐξ ἀπραξίας.

Athenaeus 2, 49a *τ. ἐγὼ πρ. ἔξω ἐξ ἀπρ.* trimetrum agnovit Meinekius Anal. Ath. 25. *ἄρ'* add. K. — Diogenian. 7, 39 (Apostol. 14, 9. Suid.) *πράγματ' ἐξ ἀπραξίας· ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν . . συμβαινόντων.* Alciphr. 3, 29 extr. *ἐκ τῆς ἀπραγμοσύνης φύεται πράγματα.*

484

οὐδέν σ' ὀνήσει βολβός, ἂν μὴ νεῦρ' ἔχῃς.

Athenaeus 2, 64b *ἡ δὲ παροιμία φησίν κτλ. ἐὰν* CE. — cf. Plat. com. 173, 9. 10. Xenarch. 1, 5.

485

(ὄξος)

ὃ μόνον ἄριστόν ἐστι τῶν ἡδυσμάτων.

Athenaeus 2, 67a. comici versum esse indicavit Dobraeus. cf. Mein. Anal. Ath. 35.

486

τί γὰρ ἀσπίδι ξύνθημα καὶ βακτηρίᾳ;

Athenaeus 5, 215e *ποῦ Θουκυδίδης τὸν Σωκράτη παρενέχρωσε τὸν Πλάτωνος στρατιώτην; τί γὰρ κτλ. πότε δὲ καὶ εἰς Ποτίδαιαν ἐστρατεύσατο;* 'trimeter'. Dindf. *ξύνθημα* hic est *coniunctio, cognatio.* cf. Arist. Ran. 46. 7. Thesm. 135 sq. num etiam comicus Socratem significaverit dubium est.

487. 488

ἀφόρητός ἐστιν εὐτυχῶν μαστιγίας.

βασιλεῖς ἐγένοντο χοὶ πρὶν ὄντες αἰπόλοι.

Cassius Dio 60, 29 τοὺς ἀλλοτρίους ἀπελευθέρους ὁ Κλαύδιος εἴ που κακουργοῦντας λάβοι δεινῶς τιμωρῶν τοῖς ἰδίοις οὕτω προσέκειτο, ὥσθ' ὑποκριτοῦ τινος ἐν τῷ θεάτρῳ ποτὲ τοῦτο δὴ τὸ θρυλούμενον εἰπόντος ὅτι ἀφόρητος — μαστιγίας, καὶ τοῦ τε δήμου παντὸς ἐς Πολύβιον τὸν ἀπελεύθερον αὐτοῦ ἀποβλέψαντος καὶ ἐκείνου ἐκβοήσαντος, ὅτι ὁ αὐτὸς μέντοι ποιητὴς εἶπεν ὅτι βασιλεῖς — αἰπόλοι, οὐδὲν δεινὸν αὐτὸν εἰργάσατο. cur Meinekius necessario novae comoediae tribuenda putaverit nescio. monost. 365 μαστιγίας ἔγχαλκος ἀφόρητον κακόν. Procop. Epist. 30 (Mai. auct. class. IIII 224, attulit Nauck.) ἀφόρητός ἐστιν εὐτυχῶν καὶ τῶν πρώην ἐκείνων ἐπιλανθάνεται. Isidor. Pelus. Ep. II 297 μνημονεύεις ἐκείνων τῶν ἀρχαίων περὶ τῶν τοιούτων εἰρημένων· ἀφόρητος γάρ ἐστιν εὐπραγῶν μαστιγίας. M. Haupt. Opusc. III 380.

489

ἔνθα ταθεὶς φρές μ' ὡς τὸ μειρακύλλιον.

Herodianus II 931, 4 Lentz. τὰ εἰς $\bar{\sigma}$ λήγοντα προστακτικὰ μονοσύλλαβά τέ ἐστι καὶ τὸ $\bar{\varepsilon}$ ἔχει· ἕς ... φρές κτλ. ἔνθ', ὠγάθ', εἴσφρες Nauck. Allg. Lit. z. 1847, 500 et Bullet. Petrop. VI 425. ἔνθα σταθεὶς φρές Mein. ἐνθάδ' εἴσφρες Dindf. ἐνταῦθ' ἄγ', εἴσφρες Lehrs. Herod. p. 85.

490

(οὐκ ἔστιν) οὐδὲν ξηρότερον ὑδρωπικοῦ.

[Longin.] De sublim. 3, 4 οὐδὲν γάρ, φασί, ξ. ὑδρ. sic ut scripsimus Toupius. comici versum agnovit Wilamowitz. Herm. X 344.

491

ὑπ' εὐπορίας γὰρ οὐκ ἔχεις ὅπου χέσῃς.

Marcus Antonin. 5, 12 τὸ ὑπὸ τοῦ κωμικοῦ εἰρημένον ... εἰ τιμητέον καὶ ἀγαθὰ ὑποληπτέον τὰ τοιαῦτα, ὧν προεπινοηθέντων οἰκείως ἂν ἐπιφέροιτο τὸ τὸν κεκτημένον αὐτὰ ὑπὸ τῆς εὐπ. οὐκ ἔχειν ὅποι χέσῃ. unde Nauckius effinxit quod supra scripsimus. cf. Menand. 530, 9.

492

λοῦταί γε μὲν δὴ λουτρὸν αὖ τὸ δεύτερον.

Pollux 7, 167 Αἰσχύλος ἂν ἐοίκοι τὰ βαλανεῖα λουτήρια λέγειν. λοῦται — δεύτερον. ἀλλ' ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων (fr. 356 N.). αὖ τὸ Bekker.] αὐτὸ. priorem versum alieno loco inlatum esse adparet utpote nequaquam quod Pollux proponit demonstrantem. itaque Nauckius eum eis quae proxime antecedunt adiungens προσ-

ἥκοι δ' ἂν βαλανείῳ λουτρὸν καὶ λοῦσθαι· λοῦται — δεύτερον. Αἰσχύλος δ' ἂν — λέγειν· ἀλλ' ἐκ — λουτηρίων. prior 'versus nescio cuius poetae comici'. Nauck.

493

βλέφαρα κέκληταί γ' ὡς καπηλείου θύραι.

Pollux 7, 193 *τὸ τῶν καπήλων ἐργαστήριον καπηλεῖον εἰρήκασιν οἱ κωμῳδοδιδάσκαλοι, καὶ τὸ κωμῳδούμενον ἐν Σοφοκλέους Φινεῖ* (fr. 640 N.) *κτλ. γ'*] *δ'* A (fort. recte). *θύρας* A. duo verba prima Sophoclis sunt, quae comicus aliquis repetens reliqua risus movendi causa adiecit. cf. H. Iacobi V CCCLXXIV.

494

ἥλῳ τὸν ἧλον, παττάλῳ τὸν πάτταλον

Pollux 9, 120 *ἦν δ' ἔργον . . . τὸν καταπαγέντα* (*πάτταλον*) *ἐκκροῦσαι πλήξαντα κατὰ τὴν κεφαλὴν ἑτέρῳ παττάλῳ· ὅθεν καὶ ἡ παροιμία κτλ.* — cf. Antiphan. 300. adesp. 453. Lucian. Apolog. pro merc. cond. 9. Pro lapsu 7. Cic. Tuscul. 4, 35, 75.

495

ἐμοὶ δ' ἐκέρασαν οἱ θεοὶ τὰ τῆς τύχης.

Libanius I 2, 6 Reisk. *ὅτι μοι τὰ τύχης ἐκ. οἱ θ. καὶ οὔτε εὐδαιμονέστατος οὔτε ἀθλιώτατος ἐγώ.* — *τῆς* add.

496

ἐμὲ δ' ἐκέλευεν ἀδυνάτων ἀφεστάναι.

Libanius I 12, 1.

497

σωροὺς ἐφ' ἁμάξης ἧκε βυβλίων ἄγων.

Libanius I 39, 15 *ὁ Ἡρακλεώτης σ.* — *ἧκεν ἄγων βιβλίων.*

498

ἐμοὶ γάρ ἐστιν ἀντὶ γυναικὸς ἡ τέχνη.

Libanius I 40, 5 (*ἐκέλευσα*) *ζητεῖν νυμφίον* (*τῇ θυγατρὶ*) *ὡς ἔμοιγε οὔσης ἀντὶ γ. τῆς τέχνης.* excerpta esse possunt ex *Pytine* Cratini.

499

τὸ προπηλακίζειν παραπέτασμα ταῖς κλοπαῖς.

Libanius I 216, 2 *καὶ ἔστι τὸ κτλ.* 'alios calumniando fures a se suspicionem avertere conantur.'

500

μάταιον ὁρμὴ μὴ λαβοῦσα τὴν τύχην.

Libanius I 688, 2 *μ. δὲ ὁρμὴ πᾶσα μὴ προσλ. κτλ.*

501

δεινὴ 'στι βάσανος ἀνδρὸς ἐπιδεῖξαι φύσιν.

Libanius II 121, 10 *εὐθὺς ἐπίστευσας ὑπερβὰς βάσανον δεινὴν κτλ. τίνα ταύτην; τὴν περὶ τὰ αὐτοῦ* (?) *πρόνοιαν.* aliud poetam significasse credo, vinum vel aurum vel casus adversos.

502

Μεγαρεῖς γὰρ ἔξω τοῦ λόγου καὶ τἀριθμοῦ.

Libanius II 215, 24 (*δοκοῦσι*) *τὸ τῶν Μεγαρέων πεπονθέναι ῥητορική τε καὶ ῥήτορες, ἔξω καὶ λόγου καὶ ἀριθμοῦ κείμενοι.* cf. 536. 673.

503

παίδων γάρ ἐστι ταῦτα μυθολογήματα.

Libanius II 221, 3. *ἐστι* add.

504

(*πολλοὶ*)

θυμὸν τὸν ἐγγενόμενον ἐξερρίπισαν.

Libanius II 605, 3. *τὸν μὲν ἄλλοθεν ἐγγενόμενον.* pravos amicos vel servos adulatoresve poeta ut videtur dixerat iram exortam accendisse.

505

ὅθεν ἐν ταραχαῖς τε καὶ κακοῖς τὰ πράγματα.

Libanius II 610, 10 *εἶτα οἱ μηδὲν ἀδικοῦντες* . . . *ζουσιν, ὅθεν αὐτοῖς κτλ.* fortasse poeta praemiser . . . *μάζομεν* vel simile aliquid.

506

κᾆθ' οἱ μὲν ἠσέλγαινον, ὁ δ'

Libanius III 217, 10 *καὶ οἱ μὲν κ*

Digitized by Google

507

γῆν καὶ θάλατταν ἡμέρᾳ μιᾷ μετρεῖν

Libanius III 275, 7 *τοῦ μετρίου τοσοῦτον ὑστερεῖν, ὅσονπερ ἂν εἰ γ. κ. θ. ἐνεχειροῦμεν κτλ.*

508

ζῆν τὴν ῥοπὴν ἔχοντα τῆς τύχης καλόν.

Libanius IIII 211, 16 *ζῆν καλὸν τὸν τ. τ. ἔχοντα ῥ.* — *pulchrum est vivere quamdiu feliciter vivere possis.*

509

γνῶμαι δὲ πολλοῖς τῆς τύχης βελτίονες.

Libanius IIII 239, 25 *π. γὰρ αἱ γν. κτλ.*

510

ἀπαλλαγείην τοῦ Κρόνου τούτου ποτέ.

Libanius IIII 619, 17 *εἰ γὰρ κτλ.* fingit pater filium sic loqui. cf. 914.

511

λεπτὴν ἔχοντες ἐλπίδ' εἰς σωτηρίαν

Libanius IIII 992, 19 *οἱ πλωτῆρες . . . πλησίον ἔχοντες τὸν θάνατον πλέουσιν λ. ἔχ. εἰς σ. ἐλπίδα.*

512

μὴ μεῖζον ἔστω τῆς νεὼς τὸ φορτίον.

Libanius Epist. 254.

513

ἐπέτριψεν ἡ πρὸς τοὺς φίλους ἀπιστία.

Iulianus 7, 233c *καὶ τοῦτον . . τοῦτο ἐπέτριψεν, ἡ κτλ.*

514

ἐκ τοῦ λαλεῖν ἀεὶ τὸ λαλεῖν περιγίνεται.

Himerius Or. 24, 4 *ἤκουσα . . . ἀνδρὸς σοφοῦ (σοφὸς γὰρ ἦν οὗτος τὰ περὶ τὴν τέχνην ἐφ' ᾗ σπουδάζομεν) καὶ τοιαύτην τινὰ γνώμην ἀποφαινομένου περὶ τοῦ πράγματος, ὡς κτλ.* videtur non sophistam aliquem vel oratorem, sed Menandrum significare, qui a multis ut optimus etiam dicendi magister commendabatur.

515

ἅπαντα συγχεῖν ὥσπερ εἰς Μύκονον μίαν

Themistius 21, 250c *ἀκούετε τοῦ νομοθέτου . . . μὴ ξυγχωροῦντος συγχ. μηδὲ ξυμφέρειν ἅπαντα ὥσπερ κτλ.* Plut. Mor. 616c (*οὐ καλῶς τις*) *περὶ τὰς κατακλίσεις παρόψεται τὰς διαφορὰς* (*τῶν ἑστιωμένων*), *εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τὴν λεγομένην μίαν Μύκονον ἀποφήνας τὸ συμπόσιον.* Strab. 10, 487 *Μύκονος, ὑφ' ᾗ μυθεύουσι κεῖσθαι τῶν γιγάντων τοὺς ὑστάτους ὑφ' Ἡρακλέους καταλυθέντας, ἀφ' ὧν ἡ παροιμία 'πάνθ' ὑπὸ μίαν Μύκονον' ἐπὶ τῶν ὑπὸ μίαν ἐπιγραφὴν ἀγόντων καὶ τὰ διῃρημένα τῇ φύσει.* cf. 439. Fritzsch. Lucian. Dial. mort. 1, 3.

516

ἐσθῆτα δὲ μίαν μυρίων ὠνούμεναι

Clemens Alex. Paed. 2, 10, 115 *μίαν δέ που ἐσθῆτα μυρίων* [*ταλάντων*] *ὠνούμεναι σφᾶς αὐτὰς ἀχρειοτέρας τῶν ὑφασμάτων ἐλέγχουσιν.* stolidi librarii additamentum expunxit Cobet. Mnem. XI 385. *μυρίων* i. e. *δραχμῶν.*

517

ψιμυθίῳ πίθηκος ἐντετριμμένος

Clemens Alex. Paed. 3, 2, 5 (*πόρνη*) *τῆς ψυχῆς κατείληφε τὸ ἄδυτον τό τε ἀληθινὸν θηρίον ἐλεγχθήσεται κτλ. ψιμμυθίῳ* V. ad comoediam rettulit Nauck. Philol. IIII 359.

518

αἰσχρὸν δὲ κρίνειν τὰ καλὰ τῶν πολλῶν ψόφῳ.

Clemens Alex. Strom. 5, 3, 18 init. *γνωμικώτερον ὁ κωμικὸς ἐν βραχεῖ κτλ. τῶν πολλῶν*] al. *τῷ πολλῷ.* 'sunt qui malint *τῷ πολλῶν ψ.*, sed retineri tamen etiam vulgata lectio potest'. Sylb. — spectatorum in theatris plausus negat certum pulchritudinis argumentum esse.

519

ἄρξαντος ἀνδρὸς δημόσια τὰ χρήματα.

Eunapius Excerpt. Mai. II 294 *πᾶσαι γοῦν οἰκίαι πρὸς τοῦτον ἐκενοῦντο ἂν τὸν δόλον, καὶ ῥᾷστα ἦν ὁρᾶν τοὺς ἄρξαντας δεδεκασμένους. ὥσπερ που καὶ ὁ κωμικός φησιν κτλ.* cur antiquae potissimum comoediae adsignaverit Meinekius nescio.

520

ὢν ἄγριος οὕτως καὶ μονήρης τὸν τρόπον

Aelianus Epist. 15 p. 20 Herch. *τῶν ἀποφράδων διαφέρεις οὐδὲν οὕτως ἀγρ. ὧν κτλ.* *μονήρης* fere posteriorum aetate scriptorum est. cf. Lucian. Tim. 42.

521

ὀργὰς μαραίνειν καὶ κατακοιμίζειν φιλεῖ.

Aelianus Epist. 15 p. 21 Herch. *ὁ Διόνυσος φιλεῖ τὰς μὲν ὀργ. μ. τε καὶ κατακ., τὰς δὲ εὐφροσύνας ἐγείρειν.*

522

ἀργύριον ἂν ᾖ, πάντα θεῖ κἀλαύνεται.

Aristaenet. Ep. 1, 14 extr. *ἐὰν ἀργ. κτλ.* Arist. Eccl. 109 *νῦν μὲν γὰρ οὔτε πλέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν,* ubi schol. *παρὰ τὴν παροιμίαν· ὅκ' ἀργύριον ᾖ, πάντα θεῖ κτλ., ὅ ἐστιν οὔτε ἀνέμοις οὔτε κώπαις πλέομεν· ὅκ'* Bentl.] *ὃ κ'.* Suidas *θεῖ· εὐκόλως ῥεῖ . . . κατὰ τὴν παροιμίαν· ἀλλ' ὅταν ἀργ. ᾖ κτλ.* Photius et Apostol. 13, 86 *πάντα θεῖ κἀλ. παροιμία ἐπὶ τῶν εὐπόρων.* cf. Apostol. 12, 56 (stolide exscr. ex schol. Arist. Eccl.). conlatis Ecclesiazusarum scholiis consentaneum est hoc proverbio Epicharmum usum esse; sed vix dubium est quin etiam Attica comoedia id commemoraverit.

523

σπουδῆς ἀνάπαυλα δ' ἐνίοτ' ἔσθ' ἡ παιδιά.

Aristaenet. Ep. 1, 26 *ἀν. γὰρ τῆς σπ. ἐνίοτε γίνεται ἡ π.*

524

ἐγώ τε καὶ σὺ ταὐτὸν ἕλκομεν ζυγόν.

Aristaenet. Ep. 2, 7 p. 163 Herch. (*κἀγὼ — τὸν αὐτὸν.*) cf. Zenob. 3, 43. Mein. Philol. XXV 537.

525

ὁ Κρὴς ἄρ' ἐδόκει τὴν θάλατταν ἀγνοεῖν.

Aristaenet. Ep. 2, 18. *ἄρ'* add. — Strab. 10, 481 (*ἐναυκράτουν πρότερον οἱ Κρῆτες*) *ὥστε καὶ παροιμιάζεσθαι πρὸς τοὺς προσποιουμένους μὴ εἰδέναι ἃ ἴσασιν 'ὁ Κρὴς ἀγνοεῖ τὴν θάλατταν'.*

526

δεινοὶ γάρ εἰσιν εὐγενείας προστάται

(*οἱ νόμοι*). Synesius Epist. 1, 157 bc. tragoediae propter quintum pedem non videtur esse.

527

Ἶρον παρεῖχε γυμνότερον χρόνος πολύς.

Procopius Ep. 122. *με παρεῖχε* Herch.] *παρεῖδε φὴς* F. comicus fortasse *με παρέχει.*

528

οὐ τὴν Δίκην, οὐ βάραθρον εὐλαβούμενος

Theophylactus Simoc. Ep. 73 *ἀδικεῖς ... μήτε τὴν Δ. ὡς β. εὐλ.*

529

καὶ μηδὲν ἄβατον μηδ' ἀθέατον καταλιπεῖν

Philostratus Ep. 56 (251, 14).

530

ξυνῆκα γὰρ τοὺς Ταντάλου κήπους τρυγῶν.

Philostratus Vit. sophist. 1, 20, 1. cupediarum cupiditatem insanam esse dicit.

531

οὕτως ἀράττει τῇ κεφαλῇ τὸν οὐρανόν.

Synesius Epist. 79, 224 c. *ἀράσσει.* superbus nescio quis inridetur.

532

ἅπαντα τὰ καλὰ τοῦ πονοῦντος γίνεται.

Stobaeus Floril. 29, 26 sine lemmate. cur novae tribuerit Meinekius nescio. cf. Alexid. 30, 1. Philem. 37.

533

ὁ δὲ βίος ἔστ' ἀλαζονείας δεόμενος.

Stobaeus Ecl. 2, 15, 6 'poetae incerti. fuit probabiliter comicus'. Wachsm. *ὁ* add. rubr. *δὲ* add. (vel *βίος γάρ*) Mein.

534. 535

ἱμάτιον ἐφόρει μαλακὸν ἐρίων Σικελικῶν.
τὸ δὲ προσκεφάλαιόν φησιν ἅμα σοὶ βούλομαι.

Rufinus De metris com. p. 2711 Putsch., 562 Keil. (ex Iuba) *iamborum exempla quae maxime frequentata sunt subdidi* *κτλ.* (post quattuor alia). *ιvατιον* et *ναλακον* R. 2. *ρωσκεφ.* et *φεσιναvασοιβουλοναι* R. scr., *φήσ'*, *ἀνακνάψαι β.* cf. Lysipp. 4. vel *ἀκέσασθαι β.*

536

Μεγαρεῖς δὲ φεῦγε πάντας· εἰσὶ γὰρ πικροί.

Antholog. Palat. 11, 440 'Πιττακοῦ, in quo comici poetae nomen latet. ac fortasse *Πιττακοῦ* ex *Φιλίσκου* corruptum'. Mein. fortasse *Πιττοκοπουμένῳ*, quae est Philemonis fabula. fortasse *Μεγαρέας δὲ — πικροὶ φύσιν*, tetr. troch. — cf. 502.

537

καλὸν δὲ τὸ ζῆν, ἂν τις ὡς δεῖ ζῆν μάθῃ.

Alexander Walz. Rhet. gr. VIII 479. 80 *περὶ ἀντιμεταθέσεως. ἐπὶ τούτου τοῦ σχήματος ταῖς αὐταῖς λέξεσι χρώμενοι πλεονάκις ἕτερα σημαίνομεν, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα. . .καί κτλ.* sic Paris. 2. Ald. *δικαίως* pro *ῆ* (exempli omissi) *καὶ καλὸν δέ*, unde Mein. *ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν*. quod si verum est, agnominationis causa fortasse etiam *ῆ δεῖ* pro *ὡς δεῖ* scribendum. Floril. Monac. 706 *ὡς σεμνὸς ὁ βίος, ἤν τις αὐτὸν ζῆν μάθῃ.*

538

πᾶς ἐστι δούλῳ δεσπότης μονοσύλλαβος.

Demetrius De eloc. 7 *τὸ μὲν ἐπιτάσσειν σύντομον καὶ βραχύ, καὶ πᾶς δεσπ. δ. μονοσ., τὸ δὲ ἱκετεύειν μακρὸν καὶ τὸ ὀδύρεσθαι.* Anon. Walz. VII 64 *καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις εἴρηται π. δ. δ. μ.* cf. Apostol. 14, 9. ut supra scripsimus Spengel. ad comoediam rettulit Nauck.

539

ἀλωπεκίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα

Zenobius 1, 70 *ἐπὶ τῶν ἐξαπατᾶν ἐπιχειρούντων τοὺς ὁμοίους.* Diogenian. 2, 17. Gregor. Cypr. 1, 40. cf. Arist. Vesp. 1240. comico adsignavit Meinekius Philol. XXV 537.

540

ἂν οἶνον αἰτῇ, κονδύλους αὐτῷ δίδου.

Zenobius 1, 92 *ἡ ἱστορία ἀπὸ τοῦ Κύκλωπος, παρόσον αἰτήσας οἶνον τὸν Ὀδυσσέα τῶν ὀφθαλμῶν ἐστερήθη.* ad comoediam rettulit Meinekius Philol. XXV 537. *κονδύλους* idem] *κόνδυλον.*

541

ἅπαντα τοῖς σοφοῖσίν ἐστιν εὔκολα.

Zenobius 2, 9. *ἐστιν* add. Mein., ad comoediam haec referens Philol. XXV 537.

542

δίκη δίκην ἔτικτε καὶ βλάβη βλάβην.

Zenobius 3, 28 *ἐπὶ τῶν φιλοδίκων καὶ συνειρόντων δίκας δίκαις.* Gregor. Cypr. 2, 14 (Leid. 1, 87). Apostol. 6, 10. Lobeck. Soph. Ai. 522. cf. adesp. 693.

543

εἰ μὴ δύναιο βοῦν ἔλαυν' ὄνον.

Zenobius 3, 54 *ἐπὶ τῶν ὃ κατὰ δύναμιν ἔχουσιν πράττειν παρεγγυωμένων.* Coisl. 129 *ἔλαυνε δ' ὄνον.* eadem fere Suidas. Apostol. 6, 51 *ἐπὶ τῶν μὴ πραττόντων ἃ κατὰ δύναμιν ἔχουσιν, ἀλλὰ τὰ ὑπὲρ αὐτούς.* corrupte Diogenian. Vind. 2, 58. *ἔλαυνε δ' οὖν* Bernhardy in Suida. *βοῦν ἐλᾶν, ἔλαυν'* Mein. *ἐλᾶν* (praes.) est Xenoph. Hell. 2, 4, 32. *ἀπέλα* Cyrop. 8, 3, 32.

544

εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλήλυθα.

Zenobius 3, 56 *ἐπὶ τῶν ὅμοια . . πασχόντων.* Greg. Cypr. 2, 33. Apostol. 6, 52.

545

ὁ Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας.

Zenobius 4, 11 . . . *φασὶ γὰρ τὸν Δία εἰς διφθέρας τινὰς ἀπογράφεσθαι τὰ πραττόμενα τοῖς ἀνθρώποις.* similiter Suidas *Ζεύς.* Diogenian. 3, 2. 4, 95a. Greg. Cypr. Mosq. 3, 53. Leid. 2, 19. Schol. Ven. Hom. Il. 1, 175. *ὁ* add. Valcken. et Mein. Philol. XXV 539. *ἐπὶ* pro *εἰς τὰς* Diogen. cf. Valcken. Diatr. 185ab. Herodot. 5, 57 *τὰς βύβλους διφθέρας καλέουσι . . . οἱ Ἴωνες.* 'perelegans antiqui poetae senarius'. Cobet. Mnem. nov. XII 225. Aeschylo versum tribuebat Valckenarius, inter tragicorum adespota (369) referebat Nauckius. mihi non videtur dubitari posse quin sit comici, comparanti praesertim Plaut. Rud. prol. 15, 21 (malorum) *réferimus nómina exscripta ád Iovem . . . bonós in aliis tábulis exscriptós habet* cf. 546.

546

ἀρχαιότερα τῆς διφθέρας λέγεις Διός.

Diogenian. 3, 2 *ἐπὶ τῶν σαπρά τινα καὶ μωρὰ διηγουμένων. ἡ γὰρ διφθέρα, ἐν ᾗ δοκεῖ Ζεὺς ἀπογράφεσθαι τὰ γινόμενα, παμπάλαιος. Διός* add. et *σαπρά* pro *σαθρά* Mein. Philol. XXV 539. similiter Suidas *ἀρχαιότερα* (ipse quoque om. *Διός*). cf. 545.

547

ζητῶν γὰρ ὄψον θοἰμάτιον ἀπώλεσα.

Zenobius 4, 13 *ἐπὶ τῶν ἀτυχεστάτων*, quae mira est interpretatio. Diogenian. 4, 97. videtur comicus aliquis imitatus esse Arist. Nub. 855.

548

θύραζε, Κᾶρες· οὐκέτ' Ἀνθεστήρια.

Zenobius 4, 33 *διὰ πλῆθος οἰκετῶν Καρικῶν εἰρῆσθαί φασιν, ὡς ἐν τοῖς Ἀνθεστηρίοις εὐωχουμένων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐργαζομένων. τῆς οὖν ἑορτῆς τελεσθείσης λέγειν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐκπέμποντας κτλ.* Diogenian. 5, 23. Apostol. 8, 94. Hesych. Phot. Suid.

549

ἀνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βακτηρία.

Diogenian. 1, 78 *ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας πολλὰ ἐσθιόντων.* Gregor. Cypr. 1, 58.

550

ἀηδόνες λέσχαισιν ἐγκαθήμεναι

Diogenian. 2, 48 *ἐπὶ τῶν ἀδολεσχούντων. χελιδόνες* Mein. Philol. XXV 539 et Theocrit.[3] p. 439. 40 not. *λέσχαισιν* idem] *λέσχαις.* cf. Arist. Ran. 93.

551

γέροντι μηδὲν μηδέποτε χρηστὸν ποιεῖν.

Diogenianus 3, 89 *παραινεῖ μηδένα ἀκαίρως εὐεργετεῖν. μηδέποτε μηδὲν* transposuit Mein. Philol. XXV 540. Suidas *γέρων γέροντος . . . καὶ παροιμία κτλ. παρεγγυᾷ μὴ ἀκ. εὐεργ.* Diogen. 6, 61 *μηδέποτε εὖ ἔρδειν γέροντα, μηδὲ γυναῖκα μηδὲ παῖδα βάσκανον.* Arist. Rhet. 1, 15 (1376a 3) *ἔτι καὶ αἱ παροιμίαι . . μαρτύριά ἐστιν· οἷον εἴ τις συμβουλεύει μὴ ποιεῖσθαι φίλον γέροντα, τούτῳ μαρτυρεῖ ἡ παροιμία· μή ποτ' εὖ ἔρδειν γέροντα.* cf. Bergk. P. l. gr.[2] II 1038.

552

γυνὴ στρατηγεῖ καὶ γυνὴ στρατεύεται.

Diogenian. 4, 1 *ἐπὶ τῶν δειλῶν.* Apostol. 5, 76. Gregor. Cypr. 2, 6 (*στρατοπεδεύεται*)· *ἐπὶ τῶν παραδόξων.* Greg. Cypr. Mosq. 2, 60 (*στρατοπαιδεύεται*). Macar. 3, 12. in unum versum coniunxit Nauckius.

553

ἢ χρὴ τραγῳδεῖν πάντας ἢ μελαγχολᾶν.

Diogenian. 5, 13 *ἐπὶ τῶν μήτε λυπεῖσθαι μήτε χαίρειν δυναμένων.* cf. Mantiss. prov. 1, 67. Suid. *ἢ χρή.* indic. Nauck. Philol. IIII 360 conl. Horat. Sat. 2, 7, 117 *aut insanit homo aut versus facit.*

554

οὐκ ἔστ' ἐμὸν τὸ πρᾶγμα· πολλὰ χαιρέτω.

Diogenian. 7, 9 *ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνων. οὐκέτ'* Apostol. 13, 46 *παρόσον τῶν ξένων (πραγμάτων) οὐδεὶς φροντίζει.*

555

πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύποδα.

Diogenian. 7, 57 et Apostol. 14, 88 *ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.* Liban. Epist. 72 *ὅτι χελώνην εἰς ἀγῶνα ποδῶν καλῶ σε παρακαλῶν ὑπὲρ φίλου τι σπουδάσαι, καλῶς ἐπίσταμαι.*

556

πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίαν ἀπώλεσαν.

Diogenian. 7, 72 et Apostol. 14, 51 *ἐπὶ τῶν μὴ ὁμογνωμονούντων.* cf. Suidas.

557

ῥόδον παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν.

Diogenian. 8, 2 *ἐπὶ τῶν μεταμελουμένων περί τι.* Gregor. Cypr. 3, 60. cf. fr. 198. cui si significatio quoque conveniat, novae comoediae adnumerandum est.

558

βουλήσεταί τις μᾶλλον ἢ δυνήσεται.

Macarius 2, 83 *ἐπὶ τῶν προαιρουμένων μὲν ἀδικῆσαι, οὐ δυναμένων δέ.* simillimus versus est eius quem Apollodorus picturae subscripserat *μωμήσεταί τις μᾶλλον ἢ μιμήσεται.* Plut. Mor. 346 a. Plin. N. h. 35, 63. Varro Sat. Menipp. 64, 2 p. 181 Oehler. Diogenian. 6, 74.

559

δεινά γε τὰ δεινά. B. δεινότερά γε Δεινίου.

Macarius 3, 28 *δεινὰ τὰ δεινά...τὸ δὲ τέλειον κτλ. γε* et *B.* add. *δεινότερά γε* K.] *καὶ δεινότερα.* manifesto comicae est fabricae.

fortasse huc pertinet Athen. 12, 552f *Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς . . . Δεινίαν φησὶ τὸν μυροπώλην . . εἰς ἔρωτα ἐμπεσόντα . . . ὑπὸ λύπης ἐκταραχθέντα ἐκτεμεῖν αὑτοῦ τὰ αἰδοῖα.* ad definiendam fragmenti aetatem haec nihil faciunt.

560

ἐν τοῖς ἐμαυτοῦ δικτύοις ἁλώσομαι.

Macarius 3, 85 *ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἰδίων πανουργιῶν ἁλισκομένων.* cf. Leutsch. — Aesch. fr. 135, 4 N. *τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεσθα.*

561

λέων ὅπου χρή, καὶ πίθηκος ἐν μέρει.

Macarius 4, 18 *ἴσο καὶ κτλ. ἐπὶ τοῦ πρὸς τὰ πράγματα καλῶς μεταβαλλομένου.* cf. Plut. Lysand. 7.

562

ὀβολοῦ τάριχος, δύ' ὀβολῶν ἀρτύματα.

Macar. 6, 19 *ἐπὶ τῶν ἵνα μικρὰ κατορθώσωσι πλείονα δαπανώντων.* Mant. prov. 2, 34.

563

σοφόν γ', ὁ βοῦς ἔφασκεν ἀστράβην ἰδών.

Macarius 7, 75 *οὐ προσήκειν αὐτῷ τὸ σκεῦος.* similes facetiae Arist. Vesp. 1309 sq.

564

τὴν αὐτὸς αὑτοῦ γὰρ θύραν κρούει λίθῳ.

Macarius 8, 18 *ἐπὶ τῶν εἰς τὰ οἰκεῖα πλημμελούντων. αὑτοῦ* Leutsch.] *σαυτοῦ.* — *γὰρ* add. M. Haupt. Opusc. II 185. *νῦν* Leutsch. Horat. Epist. 2, 1, 220 *ut vineta egomet caedam mea.*

565

τί δεῖ παρεῖναι λέκιθον, ἣν ἔτνος παρῇ;

Macarius 8, 31 sine interpretatione. *λέκιθον* K.] *λήκυθον.*

566

τί τὸν τάρανδον πρὸς ἐμὲ ποικίλλεις ἔχων;

Macarius 8, 32 *τάρας δέ ἐστι χαμαιλέων τὸ ζῷον* (quae falsa est interpretatio). *τάρανδον* Leutsch.] *τάραντα.* Aelian. N. anim. 2, 16

τάρανδος (sic Hercher pro ταρανδός) τὸ ζῷον, ἀλλὰ οὗτός γε θρίξὶν αὐταῖς τρέπει ἑαυτὸν καὶ πολύχροιαν ἐργάζεται μυρίαν, ὡς ἐκπλήττειν τὴν ὄψιν. copiosam rarissimae bestiae descriptionem habet Theophrastus (fr. 172 Wimmer), qui apud Scythas et Sarmatas eam nasci tradit. de part. ἔχων cf. Arist. Nub. 131 et de sententia adesp. 688.

567

τί δ' ἂν κάπηλος παρὰ καπήλιδος λάβοι;

Macarius 8, 33 ὅτι οὐδὲν ἢ οἶνον.

568

ἐν τῷ μέρει τις καὶ τὸ πῦρ σκαλευσάτω.

Suidas et Apostol. 7, 33 ἐπὶ τῶν εἰς κοινὸν μὴ τὰ ἴσα παρεχομένων. Zonar. 738. fallitur Leutschius e Pythagorico πῦρ μαχαίρᾳ μὴ σκαλεύειν proverbium ortum esse opinatus.

569

γῇ θάλατταν συναναμίγνυσιν (βοῶν).

Append. prov. 1, 74 ἐπὶ τῶν σφόδρα ὀργιζομένων. fortasse γῆν καὶ θ.

570

ἡ γλῶττ' ἀνέγνωχ', ἡ δὲ φρὴν οὐ μανθάνει.

Append. prov. 2, 100 et Macar. 4, 36. 'fluxit sine dubio ex comoedia'. Leutsch. est parodia Eurip. Hipp. 612 ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος, dicta in eum qui quae legit non intellegit.

571

οὗτοι δ' ἀφεστήκασι πλεῖν ἢ δύο δόχμα.

Eustathius 1291, 45 Αἴλιος Διονύσιός φησιν οὕτω· δόχμη τὸ τετραδάκτυλον· Ἀρίσταρχος δὲ ὀξύνει· ὡς δηλοῖ ὁ κωμικὸς ἐν τῷ κτλ. ἐν μέντοι, φησί, τοῖς ἀκριβεστέροις ἀντιγράφοις ὀξεῖα ἐπίκειται τῇ πρώτῃ συλλαβῇ. Herodian. I 324, 13 στάθμη, λόχμη βαρύνεται, καὶ τὸ δόχμη Τρύφων ... βαρύνει, Ἀρίσταρχος δὲ ὀξύνει, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ κωμικὸς ἐν τῷ· οὗτοι ἀφεστ. κτλ. cf. Cratin. 350. Arist. Eq. 318.

572. 573

νέα δ' ἔτ' ἐστίν, οὐχ ὁρᾷς; καὶ γνῶμ' ἔχει.
τὸ γνῶμα γοῦν βέβληκεν ὡς οὐσ' ἐπτέτις.

Eustathius 1404, 62 Ἀριστοφάνης (ὁ γραμματικὸς) λέγει ὅτι ἔνιοι τὸν ῥηθέντα ὀδόντα οὐ γνώμονα καλοῦσιν, ἀλλὰ γνῶμα, οἷον (v. 1). καὶ πάλιν γνῶμα γοῦν κτλ 1. γνῶμ' Mein.] γνῶμα. 2. τὸ add. Mein. ἐπτέτις Fritzsch. Arist. Ran. p. 197] ἐπτέτης. γνῶμα etiam Aristot. H. an. 6, 23 (577a 31, b 3).

574

τὸν ἄνδρ' ἀπεωσάμην τε κἀπεγλαψάμην.

Eustathius 1504, 20 γλάφειν ... καὶ ἐπὶ λογικῆς τινος γραφῆς ἔστιν ὅτε τίθεται, ὡς δηλοῖ παρὰ Παυσανίᾳ τὸ κτλ. οἱονεὶ ἀπέξεσα καὶ ἀπήλειψα, ὡς ἀπὸ (ἐπὶ) βιβλίου. ἀπεωσάμην Herwerd. Obs. crit. 115] ἀπωσάμην, qua forma *Atticum* hominem usum esse vix credibile est: nam Arist. Vesp. 1085 quidem et Demosth. 21, 124 hodie emendate scribuntur. sententia interpretatione Eustathii magis obscuratur quam inlustratur.

575

ἀκράχολον καὶ δύσκολόν τι φθέγγεται.

Bekker. Anecd. 3, 18 πανταχοῦ χρήσῃ. τι add. Bergk. cur antiquae potissimum comoediae tribuendum censuerit Meinekius non exputo.

576

αἰσχυνόμενος δὲ περιπλέκει τὴν συμφοράν.

Bekker. Anecd. 3, 22 ἐν συνουσίᾳ χρῶ. et 359, 4 ἐν συνουσίᾳ. δὲ add. Mein. γὰρ Dobr. Adv. I 619.

577

ἀνόητά γ', εἰ τοῦτ' ἦλθες ἐπιτάξων ἐμοί.

Bekker. Anecd. 4, 4 ἀντὶ τοῦ ἀνόητος εἶ ἐπιτάττων τοῦτο. Ἀττικὸν γὰρ τὸ λέγειν ἀνόητα εἰ τοῦτ' ἐπιτάξεις. 'quis non agnoscat tragicum? nam ἐπιτάσσειν tragicorum est, comici προστάττειν dicebant'. Cobet. N l. 47. egregium sane praeceptum, cui tamen, quamquam ipse in indice comicae dictionis exempla verbi ἐπιτάττειν conlegit, tacens obtemperavit H. Iacobi V CCCXLV. VI. scilicet eodem velut ictu profligantur et ex comoedia eiciuntur Arist. Vesp. 69. 686. Pherecr. 144. Epicrat. 11, 36. Mnesim. 3, 1. Philem. 12. Menand. 302, 6.

578

δι' ἀσχολίας πολλῆς (γὰρ) ἦλθον ἐπὶ τόδε.

Bekker. Anecd. 36, 31 ἀντὶ τοῦ καίτοι ἀσχολίας μοι πολλῆς

οὔσης. γὰρ add. pro τόδε poeta fortasse ipsius rei significationem posuerat.

579

ἅπανθ' ὅμοια καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή.

Bekker. Anecd. 416, 7. Suidas ἅπ. ὅμ., Apost. 3, 43 σημαίνει ὅτι ταῖς τύχαις ὁμοίως ὑποπεπτώκασιν οἱ θνητοί. Append. prov. 4, 51 (πάνθ') . . . τοὺς πολὺ ἀπολέσαντας ἀργύριον διὰ τὸ διάφορον τῆς μίξεως πρὸς τὰς ἄλλας γυναῖκας συνορῶντας ἐπιφωνῆσαι τὸ λεγόμενον. quae non intellego nisi τὸ διάφορον mutetur in τὸ ἀδιάφορον. nam *impensa* (τὸ δ.) hic non videtur significari posse. *Rhodopis* meretrix eadem videtur, de qua Herodot. 2, 134. 5 οὕτω δὴ κλεινὴ ἐγένετο ὡς καὶ π ά ν τ ε ς οἱ Ἕλληνες Ῥοδώπιος τοὔνομα ἐξέμαθον.

580. 581

οὐδ' ὅσον ἀκαρῆ τῆς τέχνης ἐπίσταμαι.
κατέπεσον ἀκαρὴς τῷ δέει.

Ammonius Differ. voc. 10 init. ἀκαρὴς σὺν τῷ σ̄ καὶ ἀκαρῆ ἄνευ τοῦ σ̄ διαφέρει. ἀκαρῆ μὲν γὰρ ἄνευ τοῦ σ̄ σημαίνει τὸ βραχύ, οἷον (v. 1). ἀκαρὴς δὲ σημαίνει τὸ παρὰ βραχὺ ὄν κτλ. 1. τέχνης Pierson Moer. 44] τύχης. 'reliqua eius versus incerta medela est.' Mein. cf. Arist. Vesp. 541. Av. 1649. Alexid. 144.

582. 583

γήμαντος αὐτοῦ δ' εὐθὺς ἔσομ' ἐλεύθερος.
ὡς τοῦτο δ' εἶδεν, εὐθὺς ἦν ἄνω κάτω.

Ammonius Differ. voc. 63 οἱ δὲ ἀρχαῖοι ἐνίοτε τὸ εὐθὺ ἐτίθεσαν τὸ ἐφ' ὁδοῦ τῆς τεινούσης ἐπί τινος τόπου· εὐθὺ τῆς στοᾶς, εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων (Eupol. 304, 2). τὸ δὲ κατὰ τοὺς χρόνους οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐθύς, οἷον (v. 1) καὶ (v. 2). Etym. Gud. 221, 51 v. 1 om. δ' et v. 2 τοῦτ' εἶδεν — τἄνω. hoc ipsum (τἄνω) recipiendum. non minus antiquae quam novae comoediae esse possunt.

584

οὗτος πατὴρ τοῦ παιδός. B. εἰ γὰρ ὤφελεν.

Etymologic. m. 26, 40 cod. Voss. (p. 66 Gaisf.) ἔστι γὰρ εἰ ὃ σημαίνει τὸ εἴθε κτλ. (ὤφειλεν.) indicavit W. Ribbeck.

585

ναστούς, τροφαλίδας, ἀμφιφῶντας, ἰτρία.

Etymologic. m. 94, 55 ἀμφιφῶν· εἶδος πλακοῦντος τελουμένου

τῇ Ἀρτέμιδι. οἷον κτλ. ναστούς Sylburg.] *μαστούς.* cf. Philem. 67. Pherecr. 45.

586. 587

συνεπίνομέν τε καὶ συνεκοτταβίζομεν.
τῶν κοτταβίων τὰ πολλὰ ἡμέτερα ἦν.

Etymologic. m. 533, 13 *κοτταβίζω* (v. 1) *καί* (v. 2). *κοτταβίζειν τὸ τῷ κοττάβῳ χρῆσθαί φασιν Ἀττικοί, οὐχὶ τὸ ἐμεῖν ὥσπερ οἱ νῦν.* v. 1 Cramer. Anecd. Par. I 272, 29 *κοτταβίζειν παίζειν εἰς χαλκᾶς φιάλας, καί φησιν ὁ κωμικός· συνεπίνομέν τε ἀλλήλοις καὶ συνεκ.* 2. *κοτταβιῶν* Et. Gud. fortasse *τῶν κοτταβείων ἡμέτερ' ἦν τὰ πλείονα.* quamquam de comica huius versus origine dubitat Meinekius.

588

αὗται γὰρ ἐπιθυμοῦσιν ὑγιείας τυχεῖν.

Etymologic. m. 774, 36 cod. Sorb. (p. 2168 Gaisf.) *τὸ ὑγεία τετρασυλλάβως (ὑγίεια) ὡς καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ κτλ.* Cramer. Anecd. Ox. III 251, 14 (Herod. Herm. 307) *ὑγίεια τετρασυλλάβως· μόνως γὰρ οὕτως οἱ ἀρχαῖοι εἰρήκασιν· ὡς ἐν τῇ κωμῳδίᾳ κτλ. — τυχεῖν*] *φαγεῖν* Etym. Sorb. Herodian. II 595, 25 *τὸ ὑγεία τρισύλλαβον οὔτε ἐν τῇ κωμῳδίᾳ οὔτε ἐν τῇ τραγῳδίᾳ εὕρηται. καὶ οἱ ῥήτορες δὲ τετρασυλλάβως προφέρουσιν.* cf. Porson. Eurip. Orest. 229.

589

δεινότατος ἀπομάκτης τε μεγάλων συμφορῶν

Harpocration 28, 13 . . . *Σοφοκλῆς ἐν Αἰχμαλώτισι* (fr. 31 N.) *καὶ πάλιν κτλ. — δεινότατοι* BCF. om. N. *ἀπομάκτητες μεγ.* BC. Hesych. *ἀπομάκτης· περικαθαρτής.* non Sophoclis eum quem supra exscripsimus versum, sed comici poetae esse animadvertit Nauckius.

590

ἀργοὶ κάθηνταί μοι γυναῖκες τέτταρες.

Harpocrat. cod. Marc. Bekker. 36, 14 *ἀργὸς ἐπί τε ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ ἀττικῶς· καὶ ὁ κωμικός κτλ.* cf. Epicr. 3, 5. Alexid. 185, 3. 'lenonis aut lenae verba esse videntur'. Herwerd. Obs. crit. 117. at quidni servas intellegamus certo operi destinatas?

591

οὐδεὶς γὰρ οἶδεν, ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα.

Hesychius *ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα; παροιμία ἐπὶ τῶν οὐκ εὐγνώστων*

κτλ. cf. Cratet. 29. proverbium usitatissimum praeter Cratetem sine dubio multi commemoraverunt.

592

ἀλλ' ἢ τρίορχος ἢ πτέρων ἢ στρουθίας

Hesychius *πτερῶν· κτλ. εἶδος ὀρνέου. πτέρων* Dind.] *πτερῶν* cod. cf. quae adnotavimus ad Arist. Av. 249 et Herodian. I 35, 13. Etym. m. 226, 38 *τὰ εἰς ρων λήγοντα δισύλλαβα μὴ ὄντα συγκριτικὰ φυλάσσει τὸ ω· Φάρωνος, πτέρων πτέρωνος* (Mein. V 120). *Πτέρων* et *Στρουθίας* Mein., 'hominum libidinosorum nomina.', de *τριόρχῳ* cf. Arist. Av. 1881. 1206.

593

σοφίζεταί τε καὶ παρακρούεται λόγῳ.

Hesychius *σοφίζεται· σοφόν τι λέγει. καὶ παρακρ. λ.* coniunxit ut supra scripsimus Meinekius Philol. XII 610, comico adsignans.

594

ὡς μήτε κροῦσαι μήθ' ὑπὲρ χεῖλος βαλεῖν

Hesychius *παροιμία ἐπὶ τοῦ συμμέτρου τασσομένη.* cogita modium ita repletum ut neque percutere debeas neque quicquam supra oram cadat.

595

ὦ πρόδοτι καὶ παραγωγὲ καὶ μύραινα σύ

Photius *μύραινα· καταφερής· ἀπὸ τοῦ ζῴου κτλ. ῷ προδοτικαὶ παραγωγαί* cod. cf. Phrynich. com. 33.

596

μήθ' ἁλμυρὸν εἶναι μήτε μῶρον ἐς τὸ πᾶν

Photius *μῶρον· οἱ Ἀττικοὶ προπερισπῶσι· καλοῦσι δὲ οὕτως καὶ τὸ ἀμβλὺ βρῶμα καὶ ἄναλον ὥστε* (*ὡς τό* Mein.) *μήτε ἁλμυρὸν κτλ.* Mein. *μῶρον* in lemmate Mein.] *μυρῶν.* pro *ὥστε* Dindf. *ὡς Τηλεκλείδης.* de accentu cf. Menand. 144. *ut neque nimis salsus sit neque languidus* cibus.

597

νυνί μ' ἔπεισας μᾶλλον ἢ νυνδὴ λέγων.

Photius post gl. *νυνδή. ἢ νυνδὴ λέγων* Cobet. V. l.² 233] *νῦν λέγω.* *nunc mihi tuis verbis persuasisti magis quam modo.*

598

οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἑστυκὼς ἀνήρ.

Photius sine explicatione. Suidas *ἑστυκώς* perperam *οὐδὲν μέγα φρ. ἑστ. ἀν.*, sed recte idem *οὐδὲν φρ.* Eustath. 455, 40 *κεφαλαιώδεις παροιμίαι αὗται : . . κτλ.* ridicule Apostol. 13, 50 *ἀστυκὸς ἀν.* cf. Cobet. N. l. 181.

599

οὐκ ἂν φθάνοιμι τὴν μάχαιραν παρακονῶν.

Photius 358, 25 sine interpretatione. *φθάνοιμι* Dobr. Adv. I 605] *φθανοίμην.* cf. Cobet. N. l. 181. 'parata est victima'.

600

οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθόν ἐσθ' ὁ πλοῦς.

Photius 360, 8 . . . *ἐπεὶ πολλαὶ ἦσαν ἑταῖραι καὶ τῶν πλουσίων μόνον ὁ πλοῦς.* proverbium sine dubio ex comoedia ductum. cf. Cobet. N. l. 181. Nicol. com. 26. optima est interpretatio Strabonis 8, 378 extr. cf. 12, 559. Horat. Epist. 1, 17, 36. Gell. 1, 8, 4 *illud frequens apud Graecos adagium κτλ. quod frustra iret Corinthum ad Laidem qui non quiret dare quod posceretur.* Aristid. I 755 Dindf. Zenob. 5, 37. Diogenian. 7, 16. Apostol. 13, 60. Schol. Ald. Arist. Plut. 149. Eustath. 290, 34. Hesych. *οὐ παντὸς κτλ. Ἀριστοφάνης*, ubi dubitatur poetam dicat an grammaticum. cf. Aristoph. com. fr. 902 et quae Nauckius adnotavit Aristoph. Byz. p. 237.

601

παῦσαι μελῳδοῦσ', ἀλλὰ πεζῇ μοι φράσον.

Photius *πεζῇ . . . καὶ πεζῇ φράσαι τὸ ἄνευ μελῶν κτλ. ὁ κωμικός. μελῳδοῦσ'* Porson.] *μὲν ᾠδοὺς* cod. — cf. Arist. Av. 1381. Eurip. fr. 188 N. Nauck. Allg. Litlztg. 1847, 499.

602

τὰ Ταντάλου τάλαντα ταντα λίζεται.

Photius 570, 12 *Ταντάλου τάλαντα . . . ὡς καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ εἴρηται κτλ. τὰ* om. cod. cf. Menand. 301, 6. Suidas *τὰ Τ. τάλαντα ταντ α λίζεται* et *τὰ Τ. ταλ α ντίζεται.* Zenob. 6, 4 *διπλῆν δὲ συμβέβηκεν εἶναι τὴν παροιμίαν, καὶ τὴν μὲν Ταντ. τάλ. ταντα λίζεται, τὴν δὲ Ταντάλου τάλαντα.* Diogenian. 8, 23. Greg. Cypr. 2, 73. Macar. 8, 1. Apostol. 16, 16. Anacr. 143 Bergk. Plat. Euthyphr. 11 d.

603

τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν

Photius, fabulam narrans quae concinit cum Babr. fab. 20. 'dei auxilium inplorare tum demum decet, ubi ipse manum admoveris'.

604

ἢ πέντε πίνειν ἢ τρί' ἢ μὴ τέτταρα

Photius 599, 24 *τὸ μὲν γὰρ πέντε ἐστὶ τρία καὶ δύο, τὸ δὲ τρία ἥμισυ καὶ διπλάσιον, τὸ δὲ τέτταρα ἴσον ἴσῳ.* Plaut. Stich. 5, 4, 25 *cántio graecást ἢ πέντ' ἢ τρία πῖν' ἢ μὴ τέτταρα.* hanc cantionem in trimetrum redegit comicorum aliquis. cf. Cratin. 183, 3. Poll. 6, 18. Athen. 10, 426 e.

605

ἤδη γάρ εἰμι μουσικώτερος τρύχνου.

Photius *τρύχνον· τὴν πόαν θηλυκῶς λέγουσιν τὴν τρύχνον . . . καὶ παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν ἁπαλώτερος τρύχνου παρῳδῶν ὁ κωμικός φησιν κτλ.* cf. Suid. *τρύχνον.* Theocr. 10, 37 *ἁ φωνὰ δὲ τρύχνος.* *stridulam vocem* interpretatur Lobeckius Pathol. el. I 131. Rhemat. 343. si *τρύχνος* est herba, neque Theocritum neque comicum intellego. itaque non dubito quin *τρύχνος* etiam aviculae aliusve bestiolae nomen fuerit.

606

τρώκτης σφόδρ' ἐστίν, ἅμα σεσηρὼς καὶ γελῶν.

Photius *τρώκτης· ἀποστερητὴς καὶ ἀπατεών, οἷον ἐπιτρώγων* (*ἀποτρ.* Mein.) *κτλ.* cf. Hom. Od. 14, 289. 15, 416.

607

ἀσπαζόμεσθ' ἐρετμία καὶ σκαλμίδια.

Suidas *ἀσπάζεσθαι· αἰτιατικῇ . . . καὶ τὸ χαίρειν τινὶ ἁπλῶς καὶ ἀγαπᾶν καὶ φιλοφρονεῖσθαι. καὶ ἀσπαζόμεσθα, σὺν σ̄ κτλ. φησὶν ὁ κωμικός. ἐρετμία* Mein.] *ἐρετμά.*

608

τὸ κνῖσος ὀπτῶν ὀλλύεις τοὺς γείτονας.

Schol. Ven. Hom. Il. 2, 423 *Ἀρίσταρχος τὰ κνίση οὐδετέρως ἀκούει καὶ ἔστιν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ τὸ ἑνικόν κτλ.* Cramer. Anecd. Par. III 28, 25 et 292, 11 *δύναται δὲ καὶ οὐδετέρως κνίσση, ὡς ἡ κωμῳδία 'τὸ κνίδος ὀπτῶ'. ἄλλοι δὲ τὸ κνίσος εἰς τοὺς γείτονας.* cf. Lobeck. Rhem. 297.

Digitized by Google

609

ἀλλ' ἔπεσε ταχέως· δειλινὸς γὰρ ἤρξατο.

Schol. Soph. Ai. 257 ἡ μανία .. ὡς ὀξὺς νότος ταχέως λήγει... οἷόν ἐστι καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ κτλ. Suidas στεροπή. ἤρξατο, ὁ ἄνεμος. ἐπίσχε — ἤρξατο ἀλγεῖν Suid. — per translationem dictum videtur.

610

χωλῷ παροικῶν κἂν ἑνὶ σκάζειν μάθοις.

Schol. Pindar. Nem. 7, 127 p. 483 Boeckh. ἄνθρωπος ἀφ' ἑτέρου γεύεταί τι καὶ ἀπολαύεται ἀφομοιούμενος, ὥσπερ ἡ παροιμία ἔχει κτλ. παροικῶν Boeckh.] παροικεῖς. κἂν ὑποσκάζειν Boeckh. fortasse κἂν ἔτι σκάζειν.

611

ἀμέλει, ταδί μοι πρῶτον ἀμπίσχου λαβών.

Cramer. Anecd. Ox. I 66, 27 εὕρηται δὲ καὶ ἐν συνθέσει τὸ πῖ ἔχουσα (ἡ ἀμφὶ) παρὰ Ἀττικοῖς· ἀμπεχόνη, ἀμπίσχουσα (ἀμπίσχου Mein.)· κτλ. πρῶτον Mein.] πρῶτ'.

612

ἵνα μὴ τὸ γῆρας ἐπαναβὰν αὐτὸν λάθῃ.

Cramer. Anecd. Ox. III 290, 4 βάντος βάν· ποιητικῶς γὰρ ἐκτέτατο κτλ. Herodian. Lehrs. 355. Draco 29, 14. ὑπαναβὰν Cobet. Mnem. nov. VIII 20.

613. 614

ἤδη δὲ λέξω τὸν λόγον τοῦ δράματος.
σκῆψις εὑρεθήσεται,
λόγος τις.

Cramer. Anecd. Ox. IIII 328, 7 ἔστι λόγος καὶ ἡ ὑπόθεσις, ὡς ἐπὶ τοῦ (v. 1). et 15 ἔστι λόγος καὶ ἡ ἀπολογία, ὡς ἐπὶ τοῦ (v. 2). v. 1 Bekker. Anecd. 839, 26 (om. δὲ). utrumque fragmentum Menandro tribuebat Schneidewinus Coni. 119. cf. Antiphan. 191, 2.

615. 616

οὐκ ἔστιν ἀνδρὸς συκοφάντου βαρύτερον.
ἔχω χάριν δὲ τοῖς πολισσούχοις θεοῖς.

Boissonad. Anecd. V 351. 1. οὐδέν, ὡς ἔοικεν, ἐστὶν κτλ. 2. ἐγὼ δὲ χ. ἔχω. alter versus num sit comoediae dubito. nolui tamen a priore seiungere. apud tragicos non inveni.

617

οὐ γὰρ ἐν γαστρὸς βορᾷ
τὸ χρηστόν ἐστιν.

Clemens Alex. Strom. 4, 22, 146 *οὐ γὰρ — εἶναι διειλήφαμεν.* fortasse uno versu *οὐ γὰρ τὸ χρ. ἐστ. ἐν γ. β.*

618

ἂν μὴ παρῇ
κρέας, τάριχος στέργεται.

Diogenian. Vind. 1, 40 *παρεγγυᾷ ἡ παροιμία, ὅτι χρὴ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι. τάριχον στερκτέον* Zenob. 1, 84. *ταρίχῳ στερκτέον* Greg. Cypr. 1, 47.

619

. . . *ποσταῖος δ' ἀπ' οὐρανοῦ πάρει;*
B. τριταῖος.

Schol. Eurip. Hec. 32 p. 228, 19 Dindf. *πρὸς τὸ ποσταῖον* (*ἀπαντᾷ*, i. e. *respondet*) *τὸ τριταῖον ἢ τεταρταῖον· οἷον πρὸς τὸ 'ποστ.— πάρει' ἀπαντήσει τὸ 'τριταῖος τυχὸν ἢ τεταρταῖος'.* 1. *δ'* add. 2. fortasse *τυχὸν τριτ. ἢ τεταρταῖος.* [Diogen.] Epist. 38 *ποσταῖος ἀπὸ τοὐρανοῦ καταβέβηκας;* Diog. L. 6, 36 *πρὸς τὸν λέγοντα περὶ τῶν μετεώρων 'ποσταῖος' ἔφη 'πάρει ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ;'* scilicet Diogenes ex comoedia hauserat. nam de caelo venisse nemo potest nisi in comoedia. cf. quae adnotavimus ad adesp. 1404. Mus. Rhen. XLIII 53. 4.

620

κυψέλην δ' ἔχεις
ἄπλατον ἐν τοῖς ὠσίν.

Bekker. Anecd. 425, 7 *ἄπλετον· ἄπειρον. λέγεται δὲ καὶ ἄπλατον, ὡς τὸ κτλ. ἄπλατος* alibi apud comicos non invenitur. cf. tamen 843. de proverbio cf. Eupol. 213. Lucian. Lexiph. 1 *κυψελόβυστα ἔοικας ἔχειν τὰ ὦτα. . . ἔμοιγε οὔτε Κύψελός τις οὔτε Περίανδρος ἐν τοῖς ὠσὶ κάθηται.*

621

καταπεσεῖν τι βούλομαι
τραγικὸν πέσημα.

Cramer. Anecd. Ox. I 176, 16 *τὸ πετῶ, ἔνθεν τὸ πέσημα καὶ πεσεῖν. τί β. τρ. καταπέσημα.* corr. Lehrsius Herodian. 82. multo deterius Herwerd. Anal. crit. 36.

622

Clemens Alex. Paed. 3, 11, 69 *τὸ γὰρ ἁβροδίαιτον τῆς περὶ τὸν περίπατον κινήσεως καὶ τὸ σαῦλα βαίνειν, ὥς φησιν Ἀνακρέων, κομιδῇ ἑταιρικά. ὥς γ' ἐμοὶ φαίνεται, ἡ κωμῳδία φησὶν τὰ ἴχνη τὰ ἑταιρικὰ ὥραν ἀπολείπειν καὶ τρυφήν. ἀπολείπειν*] *ἀπολείπει* N. *ὥρα ἀπολείπειν* Potter. *τρυφήν* suprascr. *ᾶ* (i. e. *τρυφᾶν*) R. '*τὰ ἑταιρικὰ* Clementis videtur'. Mein. *ἴχνη δ'* | *ὥραν ἀπολείβει καὶ τρυφήν* id. ed. mai.

623

Bekker. Anecd. 318, 20 *ὡς σέλινος ἀναβάλλει τὸν τόκον· παροιμία ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ χεῖρον χρονιζόντων.* emendanda haec sunt (cf. Naber. Mnem. nov. XVI 105) ex Phot. 46, 14 *ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλῃ* (-ει)· *λέγεται ἐφ' ὧν τὸ ἀναβάλλεσθαι πρὸς χεῖρον γίνεται· καὶ γὰρ οἱ χερσαῖοι ἐχῖνοι κεντούμενοι δοκοῦσιν ἀνέχειν τὸν τόκον· εἶθ' ὕστερον ὑπὸ τραχυτέρων τῶν ἐμβρύων κάκιον ἀπαλλάσσειν ἐν τῷ τόκῳ.* 'erinaceus uno die post partum iam aculeos germinat'. Naber. dixerat opinor comicus *ὡς ἐχῖνος ἀναβάλλει τόκον.*

624

Cramer. Anecd. Oxon. I 55, 19 *σεσημείωται τὸ κάρχαρος· τρίτωνος ἢ μαλαψεκάρχαρος κύων* (sic). quae quomodo emendanda sint dubito. videtur tamen *Scylla* significari, quae a *Tritone* amata esse dicebatur (Preller. Myth. gr.² I 484), et scaena eius similis esse quae est Arist. Ran. 465. gravius etiam corrupta sunt quae exstant Cram. Anecd. Ox. II 375, 7.

625

πάντων γέ τοι
μέτρον ἐστὶ τοὐπιεικές.

Macarius 6, 94 nulla adiecta explicatione. *γέ* add.

626

γράδια
μεθύοντα καὶ λυττῶντα

Philostr. Vit. soph. 1, 21, 5 *τοὺς λοιδορουμένους ἐν τοῖς λόγοις.. γρ. ἐκάλει κτλ.* non dubito quin comici verbis usus sit. cf. Arist. Lys. 298.

627

. . *ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος.*

Zenobius 1, 15 *ὅτι μηδὲ τῶν εὐτελῶν χρὴ καταφρονεῖν, παραινεῖ ἡ παροιμία.* comicorum fragmentis add. Mein. Philol. XXV 537.

628

. . πρὸ τούτου σ' ᾠόμην κέρατ' ἔχειν.

Diogenian. 7, 89 ἐπὶ τῶν ἀνδρείας ὑπόληψιν ἐχόντων. — σ' ᾠόμην κέρατ' Mein. Philol. XXV 540] σε ᾤμην κέρατα. 'credo haec e comoedia petita esse'. Mein.

629

. . ἐχίδνης καρδίαν ἐδήδοκεν.

Macarius 4, 28 ἐπὶ τῶν ὀργίλων. Eurip. Andr. 271, Alcest. 310 contulerunt Leutschius et Pflugkius.

630

. . ἐγώ τοι πάντα ποιήσω θέρος.

Append. prov. 2, 9 b ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ὑπισχνουμένων δώσειν.

631

. . ἔοικα βοῦς ἐπὶ σφαγὴν μολεῖν.

Append. prov. 2, 73 sine interpr. — μολεῖν in trimetris Arist. Lys. 743. Strattid. 41. ac saepius in parodiis imitationibusque tragicorum. de syntaxi cf. Cratin. 52.

632

. . καταβαλῶ σε παρὰ τῷδε μανθάνειν.

Bekker. Anecd. 45, 19 ἀντὶ τοῦ παραδώσω σε καὶ ἐγχειριῶ ὥστε μανθάνειν.

633

κάμινον ἔχων ἐν τῷ πνεύμονι

ἐπί τινος γυναικὸς μεθύσου. ῥηθείη δ' ἂν οὐδὲν ἧττον ἐπὶ ἀνδρός. Bekker. Anecd. 49, 6. 'fortasse dixerat ἔχει κάμινον ἐν τῷ πνεύμονι vel πλεύμονι'. Mein. fortasse ὅσον δ' ἔχει κτλ. certe poeta, si de muliere locutus erat, dicere non poterat ἔχων.

634

. . ἐγώ σε προσκυνήσω, βάρβαρε;

Cramer. Anecd. Paris. I 255, 17 τῶν βαρβάρων ἴδιον τὸ προσκυνεῖν, οὐχὶ τῶν Ἑλλήνων . . . διὸ καὶ εἴρηται παρ' Ἕλληνος κτλ. cf. Anaxandr. 39.

635

Cramer. Anecd. Par. III 206, 10 *καὶ ὁ κωμικός· βλασφημία κενταύρους ἔπαιξε· τοὺς αἰσχρῷ ἔρωτι κεντοῦντας ταῦρον.* Hesych. *Κένταυροι . . . καὶ οἱ παιδερασταί, ἀπὸ τοῦ ὄρρου,* vel '*ἀπὸ τοῦ ὄρρου κεντεῖν. ταῦρος γὰρ ὁ ὄρρος*', ut duabus glossis coniunctis Heinsius. Eustath. 1910, 11 *πικρότερον σκῶμμα τὸ εἰρῆσθαι κένταυρον, ὃς κεντεῖ ὄρρον· [τὸν] παρὰ τῷ κωμικῷ.* itaque pro *κέντορρος* cum agnominatione dicebant *κένταυρος*. comicae sententiae emendatio difficilis est. fortasse *βλασφημία | ἔπληξε κενταύρους.*

636

κρείττων Ζώπυρος
ἑκατὸν Βαβυλώνων.

Apostolius 10, 14. cf. Herodot. 3, 153—160. Plut. Mor. 173a. Lucian. Iov. trag. 53 extr. *ἐβουλόμην ἂν . . . ἔχειν τὸν Δᾶμιν ξύμμαχον ἢ μυρίας μοι Βαβυλῶνας ὑπάρχειν.* ex Herodoto comicorum aliquis adscivit.

637

. . . ταῦτα δ' ἐστὶ πλεῖν ἢ ναυτιᾶν.

Aristid. II 491 Dindf.

638

. . . ἀνάπιπτ'. Β. ἀνδριάντας ἑστιᾷς;

Herodianus Piers. 441 *κατακεῖσθαι ἐπὶ τῶν ἑστιωμένων, ανακεῖσθαι δὲ ἐπὶ εἰκόνων καὶ ἀνδριάντων. εἰπόντος γοῦν τινος ἀνάπιπτε, ὁ κωμικὸς παίζων 'ἀνδριάντας ἑστιᾷς' ἔφη.* cf. Diphil. 125. antiquae sit an novae prorsus incertum.

639

. . . αὐτὸν οὐ τρέφων κύνας τρέφεις;

Diogenian. 3, 17 *ἐπὶ τῶν ἀπορούντων μέν, ἑτέρους δὲ θρέψειν ἐπαγγελλομένων.* initio facile est supplere *σὺ δ', ὠγάθ'.*

640

ἐπικάρσια δῆ(τα) προσπεσοῦμαι.

Hesychius *ἐπικάρσια· κτλ. πλάγια, οὐ κατ' εὐθεῖαν φερόμενα* (*φερόμενος* Mein.). *δῆτα* K.] *δή. προπεσοῦμαι* Salmas. et Meinekius versum paroemiacum esse censens, qui tali sententiae vix aptus videtur. Apollon. Lex. 73, 22 *ἐπικάρσια· πλάγια, οὐ κατ' εὐθύ.*

641

ἔχων μὲν ἐν τῇ χειρὶ μῶλυ

Etymologic. m. 592, 40 *μῶλυ· εἶδος βοτάνης . . . κτλ. ἀντιφάρμακον γὰρ δέδοται.* Hom. Od. 10, 305. ad *Circen* aut Ephippi aut Anaxilae aliusve poetae videtur pertinere.

642

κενὰ τῆς γνάθου . . . πολλὰ χωρία.

Bekker. Anecd. 45, 23 *ἐπὶ τῶν οὐκ ἐχόντων δαψιλῶς ὥστε τὴν γνάθον ἐμπλῆσαι.*

643

οὐδὲ εἰς τὸν ὀδόντα ἔχει φαγεῖν.

Bekker. Anecd. 56, 33 *ἐπὶ τῶν μηδὲ σμικρότατα ἐχόντων φαγεῖν. οὐδ' εἰς ἕν' ὀδόντ'* Herwerd. Obs. crit. 117. fortasse *ἀλλ' οὐδὲ τρητὸν εἰς ὀδόντ'.*

644

προβῦσαι φορτικὸν γέλωτα

ἀντὶ τοῦ προβαλεῖν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοὺς λύχνους προβυνούντων. καὶ γὰρ τούτων τὴν θρυαλλίδα ἐκ τοῦ ἔνδον εἰς τὸ ἔξω προβάλλουσι. τίθεται ἐπὶ τῶν μηδὲν σεμνὸν ἐχόντων, ἀεὶ δὲ διὰ τοῦ γελωτοποιεῖν θηρωμένων τι. Bekker. Anecd. 59, 18.

645

ὑποσακίζεται τὰ χρήματα.

ἀντὶ τοῦ ὑπαναλίσκεται, ὑποκενοῦται. ἀπὸ τῶν τὰ σακία κενούντων ἢ ἀπὸ (*τῶν* add. Bekk.) *τοῖς σακίοις διηθουμένων, οἷον οἴνου ἤ τινος τοιούτου. ὑποσ. οὖν τὰ χρ., οἷον ὑπορρεῖ.* Bekker. Anecd. 68, 30. Phot. *ὑποσακίζειν· ὑπεξαίρειν, ἀναλοῦν.* cf. Fritzsch. Arist. Thesm. p. 602.

646

οὗτος, καθεύδεις, ὦ κακόδαιμον;

Cramer. Anecd. Ox. I 414, 20 (*οὗτος τίθεται*) *καὶ ἐπὶ κλητικῆς κτλ.* cf. Cratin. 51. Arist. Nub. 732.

647. 648. 649

. . ἐφοιτάτην ποτ' ἐς διδασκάλου.
τὼ δ' οὐκ ἐβοάτην.
ἐσπάτην γνάθοιν
εὔχρηστον.

Cramer. Anecd. Ox. I 191, 27 *καὶ οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ ᾱ χρῶνται* (3 pers. dual.). *φοιτάτην — διδασκάλου. καὶ πάλιν* (v. 2). *ἔσπων, ἔσπας· ἐσπάτην γνάθον εὔχρηστον.* 1. *ἐφοιτ.* Mein.] *φοιτ.* 3. 4. *γνάθοιν* (*-οις*) *εὔκρατον* vel *ἄκρατον* Mein.

650

ἄλλος βίος,
ἄλλη δίαιτα.

Zenobius 1, 22 *ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀμείνονα βίον μεταβαλόντων.* cf. Diogenian. 1, 20 et Suid.

650a

εὐρῶτα γήρως καὶ πάχνην

Aristoteles Gener. anim. 5, 5 *καὶ εὖ δὴ οἱ ποιηταὶ ἐν ταῖς κωμῳδίαις μεταφέρουσι σκώπτοντες τὰς πολιὰς καλοῦντες γήρως εὐρῶτα καὶ πάχνην.*

651

εὗρεν ἡ λοπὰς τὸ πῶμα.

Varro Sat. Menipp. 32 p. 128 Oehler. titulum sine dubio a comoedia mutuatus est. proverbium aptissimum, 'quotiens vitae societate iunguntur qui moribus vel adfectionibus similes sunt'. Oehler. fortasse principium est tetr. troch.

652

ταῖς γραυσὶν ἐξούλης ὀφλεῖν

Aristides II 133 Dind. *εἰ δεῖ καὶ μῦθον λέγειν, δέδοικα ἐγὼ μὴ καὶ ταῖς γρ. ἡμᾶς ἐξ. ὀφλ. ἐπισκώπτων φῇ τις ἀνὴρ κωμικός.* indic. Nauck. — Harpocr. *ἐξούλης ὄνομα δίκης, ἣν ἐπάγουσιν οἱ φάσκοντες ἐξείργεσθαι τῶν ἰδίων κατὰ τῶν ἐξειργόντων.* cf. Meier. Schoem. Att. Proc. 748. Phrynich. com. 42.

653

. . . . *ἔοικεν Εὐρίπου στροφαῖς.*

Libanius III 327, 5 *ἐῴκει δὴ τὸ γινόμενον κτλ.* Strab. 1, 55 *ὁ Χαλκιδικὸς* (*πορθμός*, i. e. *ὁ Εὔριπος*) *ἑπτάκις* (*ἑκάστης ἡμέρας μεταβάλλει*). cf. 9, 403.

654

. . . . *γενναῖος ἐκ βαλλαντίου*

Zenobius 2, 88 *ἐπὶ τῶν διὰ τὸν πλοῦτον εὐγενῶν εἶναι δο-*

κούντων. γενναῖος Mein. Philol. XXV 338] γενναῖος εἶ. fortasse (σὺ δ') εἶ γενν. κτλ.

655

. . . . ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ.

Diogenian. 2, 61 ἐπὶ τῶν ματαιολογούντων. ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις πρὸς ὕδωρ λεγόντων.

656

τὸ Πάσητος ἡμιωβόλιον

Diogenian. 8, 40 . . . τὸ ἡμιωβόλιον διδοὺς παρ' ἑαυτῷ πάλιν εὕρισκε. cf. Apostol. 17, 6. si in Πάσης α producitur, omittendum τό. Poll. 9, 64 τὸ τοῦ ὀβολοῦ ἥμισυ ἡμιωβόλιον. ac sic τριημιωβόλιον ibid. (Aristoph. fr. 48).

657

γελοιότερος Μελιττίδου

Apostolius 5, 27 ἐπὶ τῶν ἐπὶ μωρίᾳ διαβεβοημένων. Μελιτίδου Apost. cf. interpr. Arist. Ran. 991.

658

αὐτόκακον ἔοικε τῷδε

Bekker. Anecd. 8, 27 ἄκρως καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἔοικε τῷδε, ὡς εἰ λέγοι τις αὐτῷ ἄκρως ἔοικε. τὸ δὲ κακὸν πρόσκειται δηλοῦν τὴν ὑπερβολὴν τῆς ὁμοιότητος· Ὅμηρος· αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεῇς εἰς ὦπα ἔοικεν. et 465, 11 αὐτόκακον ἔοικε τῷδε· ἄκρως καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἔοικε τῷδε. eadem Suidas αὐτόκακον. alia prorsus significatio est Theopomp. com. 20. vix adducor ut credam αὐτόκακον quemquam dixisse pro αὐτοκάκως et hoc pro ἄκρως. pravis libris videntur decepti esse grammatici, scribendum autem αὐτότατον ἔοικε (τὸ παιδίον) τῷδε (vel τῷ πατρί). Arist. Thesm. 514.

659

. . . . ἀγρίοισι κατακαῦσαι ξύλοις

Bekker. Anecd. 10, 26 τὰ τερατώδη τὴν φύσιν ἐπ' ἀγρίοις ἔκαιον ξύλοις. cf. adesp. 7.

660

βουλιμιᾷ τὰ βαλλάντια.

κατὰ μεταφορὰν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἐχόντων ἔνδον βαλλαντίων. Bekker. Anecd. 30, 10. βαλλ. Mein.] βαλ.

661

ἐρρωγότας λέγειν λόγους

Bekker. Anecd. 39, 5 *οἷον ἀηδεῖς καὶ ἀπᾴδοντας, οὐχ ἁρμονίους. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐξερρωγότων ὀργάνων. καὶ γὰρ ταῦτα ἀνάρμοστον καὶ ἀηδὲς φθέγγεται. σημαίνει δὲ τὸ* (*τοὺς*?) *ἐξερρωγότας καὶ τοὺς ἀπηρυθριακότας καὶ ἀναισχύντους.* Arist. Ach. 933 et Cratin. 253 confert Mein.

662

ἄγουσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται.

Bekker. Anecd. 331, 11 *χαριεστάτη ἡ σύνταξις καὶ ἱκανῶς πεπαισμένη κατὰ τὴν κωμῳδίαν. σημαίνει δὲ τοὺς ἀδεῶς κλέπτοντας.* cod. *οἱ κλεαγόπται λέγεται δὲ καὶ κλέπται· χαριεστάτη κτλ.* similiter Suidas (*πεπαιγμένη κατὰ τὴν κωμῳδικὴν χάριν. σημ. κτλ.*) Apostol. 1, 18a (*ἱκανῶς πεπαιδευμένη*). — cf. adesp. 188. Aristoph. fr. 165. Thucyd. 1, 70 (*μὴ*) *ἑορτὴν ἄλλο τι ἡγεῖσθαι ἢ τὸ τὰ δέοντα πρᾶξαι.* Xenoph. Eph. 1, 10 *ἑορτὴ ἦν ἅπας ὁ βίος αὐτοῖς.* fortasse poeta scripsit *ἄγουσ' ἑορτὴν ἐνθάδ' οἱ κλέπται*, i. e. Athenis.

663

. . . . *ἐπὶ τοῖς ὅπλοις ἀκκίζεται.*

Etymologic. m. 49, 3 *ἀκκίζεσθαι τὸ μωραίνειν ἢ προσποιεῖσθαι εὐήθειαν. . .κτλ. ἔτι τῆς ὕβρεως ἔχεται, ἐπαίρεται.* cf. Apostol. 7, 67.

664

περίθες σεαυτῷ τὸν πνιγέα.

Etymologic. m. 677, 37 *πνιγεὺς . . . σημαίνει . . καὶ τὸν φιμὸν τῶν ὑποζυγίων . . . κτλ. ἀντὶ τοῦ τὸν φιμόν.* ad Aristophanis *Anagyrum* referebat Dindorfius. 'at iste poeta, quisquis fuit, non de equo dixerat, sed ad hominem transtulit'. Bergk. Mein. II 961.

665

ἀφάρμακον χρῶμ' Οἰδίποδος

Hesychius. *ἄνευ ἄνθους. ἄνθη γὰρ τὰ φάρμακα.* sine dubio comoediae est.

666

Ἀφροδίσιος ὅρκος οὐ δάκνει.

Hesychius. *παροιμία, ἣν καὶ ἀναγράφουσιν κτλ.*

667

λιθωμόται δημηγόροι

ἐπὶ τοῦ λίθου ὀμνύντες. ὁ δὲ λίθος τὸ ἐν τῇ Ἀθηναίων ἐκκλησίᾳ βῆμα. Hesychius. Ἀθηναίων Mein.] θείᾳ. Hesych. λίθος ... τὸ ἐν τῇ Ἀθηναίων ἐκκλησίᾳ βῆμα, ubi item cod. θείᾳ. Harpocr. λίθος· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος (26) 'τῶν παρόντων καθ' ἕνα ἡμῖν οὑτωσὶ καὶ πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκοῦντες'. ἐοίκασι δ' Ἀθηναῖοι πρός τινι λίθῳ τοὺς ὅρκους ποιεῖσθαι, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. eadem fere Photius 223, 22. Pollux 8, 86 ὤμνυον (οἱ θεσμοθέται) πρὸς τῇ βασιλείῳ στοᾷ ἐπὶ τοῦ λίθου ὑφ' ᾧ τὰ ταμιεῖα (ἐφ' ᾧ τε codices praeter Schottianum, ἐφ' οὗ τὰ τόμια Bergk. Epist. crit. 131). Meier. Schoem. Att. Proc. 676 n. 57. in Hesychii glossa δημηγόροι a poetae verbis secludit M. Schmidt. mihi nequaquam liquet.

668

φθάνοντος ἔργον γίνεται.

Photius nulla adiecta interpretatione. 'celeriter agenti eventus favet'. poterat etiam exitus trimetri esse.

669

ἠχὼ πετραίαν χυτρόπωλιν

λέγει δὲ τὴν Αἴγιναν, ἐπειδὴ ἐκεῖ ὄστρακα πολλά ἐστι. Hesychius. λέγει O. Müller. Dor.² II 425] λέγει. οἱ. praeterea ἠχωπτερέαν cod. χυτρόπολιν Mein. Steph. Byz. Χυτρόπολις Θρᾴκης χωρίον. Photius ἠχὼ πετραία· ἡ Αἴγινα. ἐπειδὴ πετρώδης ἐστὶ καὶ πολλὰ ἔχει κεράμια, cuius verba extrema manifesto ad vocem χυτρόπω(ο)λιν ab eo omissam pertinent. Pollux 7, 197 τὴν Αἴγιναν χυτρόπωλιν ἐκάλουν (χυτροπωλεῖον A). 'poeta Aeginam nihil esse dicit nisi *vocis imaginem* et *ollarum tabernam*'. Mein. cuius coniectura (χυτρόπολιν) vel ideo probanda est, quia aliter versus (nisi forte alieno verbo inserto) constitui vix potest. ἠχὼ π. χ. (καλοῦσι νῦν). ceterum cf. Aesch. Pers. 390. Strab. 8, 376 (Αἴγιναν) ἐμπόριον γενέσθαι, διὰ τὴν λυπρότητα τῆς χώρας τῶν ἀνθρώπων θαλαττουργούντων ἐμπορικῶς, ἀφ' οὗ τὸν ῥῶπον Αἰγιναίαν ἐμπολὴν λέγεσθαι. Etym. m. 28, 10 Αἰγιναῖα· τὰ ῥωπικὰ φορτία, καὶ οἱ πιπράσκοντες αἰγιναιοπῶλαι. eadem Hesych. Αἰγιναῖα. Schol. Pind. Ol. 8, 28 p. 192 Boeckh. τὸν ἐπὶ μεταβολῆς (-ῇ) φόρτον Αἰγινητικὸν ἔλεγον καὶ τοὺς παντοπώλας αἰγινοπώλας.

670

συνδήσας ἄρα
τὼ χεῖρε

συνδήσας δὴ τὰς χεῖρας. Hesychius. trimetrorum reliquias agnovit Meinekius. non pertinet ad Plat. Euthyphr. 4c *ὁ πατὴρ συνδήσας τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ.*

671

μηδὲ σὺ
ζήτει πυθέσθαι.

Photius *ζητεῖν· ἐπὶ τοῦ βούλεσθαι τιθέασιν Ἀττικοί. κτλ. ζήτει* Dobr. Adv. II 592] *ζήτει τι.* idem Dobraeus comoediae glossam tribuit. Eurip. Helen. 156 *μήτε σὺ ζήτει μαθεῖν* contulit Naber.

672

τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον.

Varro Sat. Menipp. 90 p. 229 Oehler. sine dubio titulum saturae a comoedia mutuatus est. Basil. m. Epist. Liban. 146 confert Oehler.

673

Μεγαρέων οὐδεὶς λόγος.

Plutarchus Mor. 730e. cf. adesp. 502.

674

σκαπτέτω (σκαψάτω) τὰς ἀμπέλους.

Apollonius Synt. 1, 36 p. 70, 24 Bekk. *εἰς τὸ γίνεσθαι ἢ γενέσθαι ἡ πρόσταξις γίνεται, ἀποφασκομένη ἀπὸ τῆς τοῦ μέλλοντος ἐννοίας, εἰς μὲν παράτασιν 'σκαπτέτω τ. ἀμπ.', εἰς δὲ συντελείωσιν 'σκαψάτω τ. ἀμπ.'* comico tribuit Nauckius.

675

τοκάδα τὴν κεφαλὴν ἔχει.

Lucianus Dial. deor. 9, 1 *τ. γὰρ κτλ.* ad Hermippi *Ἀθηνᾶς γονάς* referri posse monet Fritzschius.

676

τοῖς βυβλίοις εἴξασι.

Herodianus II 950, 29 *εἴξασι· οὐδεὶς παρακείμενος τρίτον πρόσωπον εἰς σι ἔχει τὴν πρὸ τοῦ τέλους συλλαβὴν διὰ τοῦ ξα, ἀλλὰ μόνον τὸ εἴξασι κτλ.* cf. Arist. Nub. 341 et quae ibi adnotavimus.

677

βοιωτιάζειν ἔμαθες.

Stephanus Byz. *Βοιωτία. καὶ Βοιωτὶς καὶ Βοιωτίδιον ἐκ Βοιωτίδος . . . καὶ ῥῆμα κτλ.* cur Aristophanis esse censeat Meinekius non video.

678

ἀντὶ πέρκης σκορπίον

Zenobius 1, 88 et Diogenian. 1, 76 *ἐπὶ τῶν τὰ χείρω αἱρουμένων ἀντὶ βελτιόνων.* Gregor. Cypr. 1, 53.

679

εἷς ἀνήρ, οὐδεὶς ἀνήρ.

Zenobius 3, 51 et Diogenian. Vind. 2, 52 *παρόσον ὑπὸ ἑνὸς οὐδὲν κατορθοῦται.* eadem Suidas. Eustathius 647, 21 et 1075, 27 *κατὰ τὴν παροιμίαν κτλ.*

680

ἐκκέκοφθ' ἡ μουσική.

Zenobius 3, 99 *φασὶν ὅτι τῶν παλαιῶν ἐν τοῖς συμποσίοις φιλολόγῳ ζητήσει χρωμένων οἱ ὕστερον τὰς μουσουργοὺς καὶ κιθαριστρίας καὶ ὀρχηστρίας ἐπεισήγαγον.* [Plut.] Prov. 1, 38 et Suidas addunt: *ὅθεν τὴν καινοτομίαν τινὲς αἰτιώμενοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρῶντο.* cf. Apostol. 6, 94. hoc dicit proverbium, veram sapientiam et artem adhibitis ad delectationem convivarum psaltriis aliisque id genus mulieribus ex symposiis expulsam esse. cf. Plat. Symp. 176 extr.

681

εὐγενέστερος Κόδρου

Zenobius 4, 3. Diogenian. 4, 84. Lucian. Tim. 23. Schol. Plat. Symp. 208d.

682

ἰαλέμου ψυχρότερος

Zenobius 4, 39. cf. quae ad Amphidis *Ialemum* adnotavimus.

683

ὄνῳ τις ἔλεγε μῦθον.

Zenobius 5, 42 *ὁ δὲ τὰ ὦτα ἐκίνει· εἰς ἀναισθησίαν τινῶν ἡ παροιμία εἴρηται. τὸ γὰρ ζῷον . . . τὰ ὦτα κινεῖ, οἱονεὶ πρὸ τοῦ*

τινὰ λαλῆσαι πάντα ἀκήκοεν. . .πῶς γὰρ ἂν δύναιτό τις ἐγνωκέναι τὰ μὴ λαληθέντα αὐτῷ; cf. Diogenian. 7, 30. Gregor. Cypr. 3, 30 (Mosq. 4, 67 *ἐπὶ τῶν ἀνοήτων*). Apostol. 12, 81. Photius *ὄνῳ τις ἔλ. μ.* Suid. *ὄνος τὰ ὦτα κινῶν.*

684

Συβαριτικὴ τράπεζα

Zenobius 5, 87 *ἀντὶ τοῦ ἐν πολυτελείᾳ.* videtur apud poetam non nominativum, sed dativum repperisse. quod si verum est, exitus potius videtur tetrametri iambici. non pertinet ad Aristoph. fr. 216.

685

ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς.

Diogenian. 1, 63 *ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ κραταιῶν ἡ παροιμία. οὗτος ἄλλος Ἡρακλῆς* Zenob. 5, 49. Zenob. Milleri (Mélanges 378 extr.) *ἐπὶ τῶν βίᾳ* (sic Nauck. Bullet. Petrop. XIII 379 pro *τῶν τῷ βίῳ*) *τι πραττόντων.* Theseum significari narrat Hephaest. Phot. Bibl. 151 Bekk., Theseum vel ex Idaeis Dactylis unum Eustath. 589, 41. cf. etiam Aristot. Ethic. magn. 2, 15 (1213a 12). Eth. Eud. 7, 12 (1245a 30). Aelian. V. h. 12, 22. etiam comicos existimo eo proverbio usos esse ad inrisionem hominum vaniloquorum. cf. Ephipp. 17. — Varro saturam (5 p. 93 Oehler) sic inscripsit.

686

ἄκων μέν, ὡς Ζεὺς οἶδεν

Diogenian. 2, 82 *ἐπὶ τῶν ἀκόντων ὑπισχνουμένων τι.* quae explicatio inpedit quominus de Oedipo aliquo tragico cogitemus.

687

μὴ λόγους ἀντ' ἀλφίτων.

Diogenian. 6, 60 et Apostol. 11, 55 *ἐπὶ τῶν τινὸς ἀξιούντων τυχεῖν.* Suidas *ἐπὶ τῶν ἔργα, ἀλλὰ μὴ λόγους ἀξιούντων λαβεῖν.* Diogenian. 7, 100 *ῥήματα ἀντὶ ἀλφίτων.* cf. Macar. 5, 97.

688

μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα.

Diogenian. 6, 70a et Mantiss. prov. 2, 14 *τουτέστι μὴ τὰς τέχνας κατὰ τῶν φίλων.* Macar. 5, 96. cf. adesp. 566.

689

νῦν ὀσπρίων ἄμητος.

Diogenian. 6, 87 et Apostol. 12, 17 *ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν πραττόντων πάντα.* Suid. (*ἕκαστα πράττειν ὀφειλόντων*). Diogenian. Vind. 3, 38.

690

πρᾳότερος περιστερᾶς

Diogenian. 7, 64 *ἐπὶ τῶν ἐπιεικῶν.* Macar. 7, 37. Apostol. 14, 97.

691

πρὸς δύ' οὐδ' ἂν Ἡρακλῆς.

Diogenian. Vind. 3, 44 *οὐδὲν* (i. e. *οὐδ' ἂν*) *Ἡρ. πρ. δύο . . . φασὶ τὸν Ἡρακλέα . . . πιστεύσαντα τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει . . . πρὸς δύο πυκτεύσαντα ἡττηθῆναι.* cf. Zenob. 5, 49. Diogenian. 7, 2. Macar. 7, 42.

692

καπνοῦ σκιὰν δέδοικεν.

Macarius 5, 4 *ἐπὶ τῶν τὰ μηδενὸς ἄξια φοβουμένων. δέδοικεν* K.] *δεδοικέναι.* cf. Aristoph. fr. 77.

693

λόγοι λόγους τίκτουσιν.

Macarius 5, 67 *ἐπὶ τῶν ἐκ πολυλογίας εἰς ἔριν καθισταμένων.* Boisson. Anecd. I 55 *λόγοι λόγους ἤλαυνον.* cf. adesp. 542.

694

οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ λέγεις.

Apostolius 13, 43 *ἤγουν οὐδὲν ἄγροικον.* cf. Arist. Eq. 464.

695

τέττιγος εὐφωνότερος

Apostolius 16, 37. cf. Plat. Phaedr. 259c. Theocrit. 1, 148.

696

βοίδιον Μολοττικόν

Append. prov. 1, 57 *ἐπὶ τῶν καλλίστων, ἐπειδὴ διαφέρουσιν οἱ ἐν Ἠπείρῳ βόες.*

Digitized by Google

697

ὀβολὸν εὗρε Παρνύτης.

Append. prov. 4, 11 *Καλλίστρατος Ἀθήνησι πολιτευσάμενος, ἐπικαλούμενος δὲ Παρνύτης, μισθὸν ἔταξε τοῖς δικασταῖς καὶ τοῖς ἐκκλησιασταῖς· ὅθεν σκωπτόντων αὐτὸν τῶν κωμικῶν εἰς παροιμίαν ἦλθε τὸ γελοῖον.* Hesychius *Παρνόπη· Καλλίστρατος Ἀθηναῖος*, unde Lobeckius Pathol. prol. 387 *Παρνόπης.* de *Callistrato* cf. Theopomp. com. 30. Antiphan. 300, 4. Anaxandr. 40, 3. Eubul. 11. 107, 5. Callistratus et Agyrrhius *τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μισθοῦ* auctores fuisse dicuntur. Boeckh. Oecon. Athen. I 245. cf. Schaefer. Philol. III 578. novae comoediae esse credo, sed cum Callistratus iam a Theopompo commemoretur, huic classi accensere malui.

698

ὄξος ἠκρατισμένος

Append. prov. 4, 28 *ἐπὶ τῶν ὀργίλων καὶ δριμυτάτων. ἠκρατισμένος* K.] *ἠκρατισμένον*, quod retineri potest, si antecessisse statuatur nomen accusativo casu positum. *qui* non vinum, sed *acetum prandens potavit.*

699

αὐτὸ τοὔμπαλιν λέγεις.

Bekker. Anecd. 4, 16 *οἷον αὐτὸ τοὐναντίον λέγεις. . .τὸ μέντοι αὐτό πρόσκειται νῦν σημαῖνον τὸ ἀκριβῶς καὶ ἀληθῶς. — τἀὔπαλιν* cod. *πολὺ τοὔμπαλιν* Arist. Lys. 1045.

700

αὖθις αὖ Πυθώδ' ὁδός.

Bekker. Anecd. 11, 12 *παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πραττόντων καὶ ἐπανιόντων, ἐπεὶ οἱ χρώμενοι τῷ θεῷ, εἰ ἀσαφῆ σφίσιν ἔχρησεν, πάλιν ᾔεσαν εἰς Δελφούς, ἐπανερησόμενοι σαφέστερα.— Πυθώδ'* Bekker.] *πυθῶδε.* cf. Arist. Av. 189. *εἰ ἀσαφῆ ἔχρησεν* Bekk.] *εἰς ἄφεσιν ἔχρησαν. σφίσιν* add. K. cf. Phot. et Hesych. *Πυθώδε ὁδός* et Diogenian. 3, 34. — in comoedia haec sine dubio cum ironia dicebantur.

701

αὐτὰ καὶ τὰ φίλτατα

Bekker. Anecd. 16, 24 *ἐπὶ τῶν φιλτάτων θήσεις. οἷον αὐτοὶ οὓς ἐβουλόμην, καὶ οἱ φίλτατοι. παροιμία ἐστίν. ἡ φράσις Ἀττική.*

702

Αἴτνη (πέφυχ') ἄνθρωπος.

Bekker. Anecd. 22, 33 *εἴ τις βούλοιτο ἀποσκῶψαί τινα εἰς πολυφαγίαν καὶ ἀπληστίαν καὶ ἀδηφαγίαν. εἴρηται ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Αἴτνῃ κρατήρων τοῦ πυρός. τὸ δὲ πῦρ ἀναλωτικὸν καὶ δαπανηρόν.* — *αἴτνην* cod. *πέφυχ'* add. K., ut adpareret quomodo comicus ea sententia uti posset.

703

κυψέλαι φρονημάτων

οἷον θῆκαι φρονήσεως. κυψέλη γὰρ ἀγγεῖον εἰς ἀπόθεσιν πυρῶν. Bekker. Anecd. 47, 15. Photius corrupte *κυψέλαι φρονημάτων· ἀγγεῖα. ἢ κενοὶ παντάπασιν.* cf. Dobr. Adv. I 597. 619. inridentur homines stulti qui sibi nimium quantum sapere videntur.

704

οὐκ ἀπείρῳ προσέβαλεν.

Bekker. Anecd. 56, 26 *ἐπὶ τῶν οἰομένων ἐξαπατήσειν, φωραθέντων δέ. προέβαλεν* cod. — Append. prov. 4, 45 *οὐκ ἀπείρῳ προσέβαλες.* potest etiam initium trimetri esse *ὁ δ'* (vel *σὺ δ'*) *οὐκ ἀπ. πρ.*

705

παρακεκροῦσθαι τῶν φρενῶν

Bekker. Anecd. 59, 27 *π. τ. φρ. ἢ τοῦ νοῦ· οἷον παραπεπαῖσθαι καὶ μὴ ἐν τῷ καθεστῶτι εἶναι. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κεκρουμένων μέτρων καὶ δεδολωμένων* (sic Bekk. pro *δεδουλ.*). Hesych. *παρακέκρο(υ)νται τῶν φρενῶν· (παρ)ηλλάττοντο* ex emend. Mein. Philol. XIII 549.

706

παλάμημα καὶ τύρευμα

Bekker. Anecd. 60, 28 *χρῶ. εὕρεμα* Ruhnk. Ep. crit. 1 p. 43. perperam. Demosth. 19, 295 *ὁ μὲν ἧκεν ἄγων τοὺς ξένους, ὁ δ' ἔνδον ἐτύρευε.* cf. Arist. Eq. 479.

707

τἄλλα καὶ φιλώμεθα.

Bekker. Anecd. 65, 25 *παροιμία τῶν ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις συγχωρούντων ἃ βούλονταί τινες, ἑνὶ δέ τινι μηκέτι. σημαίνει δὲ οἷον· τἄλλα φίλοι ὦμεν, κατὰ δὲ τοῦτο διαφερώμεθα.* Photius et Suidas *λεγόμενόν τι. οἷον τἄλλα καὶ φίλοι ὦμεν.*

708

χρυσοχοεῖν ἐμάνθανε.

Bekker. Anecd. 316, 3 χρ. ἐμ. τί ἐστι; παροιμία ἐν ἤθει λεγομένη ἀντὶ τοῦ ἐπόρνευσεν. scilicet quia scortando divitiae comparantur. porsus diversa sunt quae attulimus ad Eubul. 20.

709

κᾆτ' ἀπερρώγειν ὁ πούς.

Bekker. Anecd. 422, 4 ἀπέρρωγεν· οὐκ ἀπέρρηκται. καὶ ἀπερρώγει, καὶ σὺν τῷ ν ἀπερρώγειν, τὸ τρίτον πρόσωπον κτλ. καταπερρώγην — ἀπερρώγη — ἀπερρωγην (sic) cod.

710

ὁ δ' ἀγοράζει κλῇδ' ἔχων.

Cramer. Anecd. Ox. III 292, 25 τινὲς δὲ ἐκτείνουσι (?) τό κτλ. τουτέστιν ἐν ἀγορᾷ διατρίβει. ὁ δ' Mein.] ὅδ'. κλῇδ'] κλεῖδ'. Herodian. Herm. 441. Herodian. Lehrs. 361. Draco 21, 26. cf. Diphil. 9.

711

οὐ φενίνδα σφαιριῶν

Etymologic. m. Milleri (Mélanges 299) φενίνδα· παιδιὰ διὰ σφαίρας γινομένη· οἷον κτλ. ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῶν σφαιριζόντων. cf. quae adnotavimus ad Antiphan. 283. οὐ σφαιριῶν φαινίνδα, si in tam corruptis verbis coniecturae locus sit, Nauck. Bullet. Petrop. XIII 363.

712

ἀρραβῶνα Σίφνιον

Hesychius διαβεβλημένον. ὡς τῶν Σιφνίων ἀσελγῶν ὄντων. indicavit Nauck. in comoedia aut (καὶ) Σίφνιον ἀρραβῶνα exstabat aut (ὁ δ') ἀρρ. Σ. certe non in exitu trimetri positum erat.

713

κύων παρ' ἐντέροισι

Hesychius παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων. cf. Diogenian. 5, 67a. Phot. κύων. cf. 719.

714

οὐδ' ἐτρύπησεν κρόκην.

οὐδὲν εἰργάσατο. Hesychius. κρόκην Musur.] κρόκη. — vocalis υ in verbo τρυπάω producitur.

715

πλύνον καταπλυντήριζε

καὶ πλυθήσομαι, Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν λοιδοριῶν λέγουσιν. Hesychius. *πλυθήσομαι* Mein.| *πλυνθήσομαι.* Bekker. Anecd. 58, 27 *πλύνον πλύνεσθαι· σημαίνει μὲν ὕβριν, μετενήνεκται* (*δὲ*) *ἀπὸ τῶν πλυνομένων ἱματίων· καὶ γὰρ . . .πλυνόμενα περιυβρίζεται καὶ πατούμενα.* cf. Arist. Plut. 1061.

716

. . *πολύτορον δέρμ᾽ ἐχίνου* . . .

Hesychius *ἤτοι διὰ τὰς ἀκάνθας, ἐπεὶ τιτρώσκουσιν, ἢ ἐπεὶ ἐκφύσεις πολλὰς ἔχουσιν.* poetae scaenici versum agnovit M. Schmidt. comici opinor. Photius *πολύτορον· δέρμα τὸ τοῦ ἐχίνου.* sententia dicti nequaquam perspicua est.

717

Σκύθης ὕειον δαῖτα

Hesychius *παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκκιζομένων τῷ λόγῳ, ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων.* cf. Zenob. 5, 59. Append. prov. 4, 74. Sophil. 4 (II 446 hui. ed.).

718

στατῆρσι προστιθέντες

Hesychius *ὑπὲρ στατήρων ὀρ[γ]ιζόμενοι, συνθήκας τιθέντες περὶ στατῆρος.* poetae comico tribuit Meinekius Philol. XIII 536.

719

ἡ κύων ἐπὶ τῆς φάτνης

Photius *παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε* (*αὐτῶν* add. Bekker. Anecd. 276, 6) *χρωμένων μήτ᾽ ἄλλοις μεταδιδόντων. ἐν* (*τῇ*) *φάτνῃ* Greg. Cypr. 2, 61. Macar. 4, 43. Diogenian. Vind. 2, 83. Apostol. 8, 44. Suidas *ἡ κύων.* Zonar. 938. *ἐπὶ φάτνης* Eustath. 950, 57. — optime interpretatur Lucian. Advers. indoct. 30 *τὸ τῆς κυνὸς ποιεῖς τῆς ἐν τῇ φάτνῃ κατακειμένης, ἣ οὔτε αὐτὴ τῶν κριθῶν ἐσθίει οὔτε τῷ ἵππῳ δυναμένῳ φαγεῖν ἐπιτρέπει.* cf. Lucian. Tim. 14 et supra 713.

720

Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ

Photius *Λ. ἐν μ. παίζει· ἐπὶ τῶν ἀκολάστων, ὡς ταύταις ταῖς ὥραις ἀκολασταινόντων.* quibus Suidas addit *οἱ γὰρ Λυδοὶ κωμῳδοῦνται ταῖς χερσὶν αὐτῶν πληροῦντες τὰ ἀφροδίσια.* cf. Athen. 15,

690b. *Λυδός* fuit Antiphanis, *Λυδοί* Magnetis: quamquam talia in qualibet comoedia dici poterant.

721

λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ (ἅπτεις).

Photius *ἐπὶ τῶν ἐν καιρῷ ἀνεπιτηδείῳ* (sic Porson. pro *ἀνεπιτήδειον*) *τι ποιούντων.* — *ἅπτεις* a Photio vel eo quem exscripsit additum videtur. poeta nihil nisi *ἐν μεσημβρίᾳ λύχνον*, quae est altera pars trimetri.

722

κἀπικνῆν κἀπεσθίειν

Photius et Suidas *ξυήλην* . . . *οἱ μὲν οὖν Ἀττικοὶ τὸ ῥῆμα (κνῆν) οὕτω λέγουσιν κτλ.* cf. Pierson. Moer. 234. Poll. 7, 196 *τυροπῶλαι· ἔθος ἦν ἐπερωτᾶν τούτους πότερον κνῆν ἢ ἐπεσθίειν.* i. e. qui caseum vendebant interrogare solebant tritumne caseum emptores an integrum cum pane edendum vellent. Poll. 6, 39 (*ἐπιφαγεῖν*) *οὕτω ἔλεγον τὸ ἐπὶ τῷ ἄρτῳ ὄψον ἐπεσθίειν.*

723

οὐδὲ τἀρχαῖον ποιεῖ.

Photius *ἐπὶ τῶν μὴ λυσιτελούντων.* quae adiciuntur corrupta sunt. Append. prov. 4, 36 *οὐδὲν ἀρχαῖον* (scr. *οὐδὲ τἀρχ.*) *ποιεῖ· ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συντελούντων.* Suidas sine interpr. — hoc sibi vult: 'haec res non solum fenus nullum, sed ne sortem quidem praestat.'

724

τὴν γλαῦκα τωθάζουσι.

παροιμία. Photius nulla explicatione addita. per translationem dictum videtur: ludificari aliquem, ut aves noctuam.

725

τῶν γὰρ ὑστάτων χάρις.

Photius, nulla explicatione adiecta. cf. Arist. Eq. 1205.

726

τοὺς νόμους μεγάλους ἄγω.

Schol. Eurip. Hec. 386 (p. 316, 16 Dind.) *ποτὲ δὲ* (*τὸ ἄγω σημαίνει*) *τὸ ἡγοῦμαι, ὡς τό κτλ.* — cf. Cratin. 112. 352.

727

ἀλλ' Ἡράκλεις αὐλεῖ τις.

Schol. Eurip. Tro. 122. — *Ἡράκλεις* Mein.] *Ἡρακλῆς.* 'comici verba esse videntur.' Mein.

728

. . . . *ἐχενῆδος δίκην*
ἔχεται.

Append. prov. 2, 93 *ἐχενηίς . . . εἶδος ἰχθύος, ὃς δύναμιν ἔχει ἐπέχειν τὰς ναῦς* (Aelian. N. an. 2. 17. Oppian. Halieut. 1, 212. Suid. *ἐχενηίς.* Plin. N. h. 9, 79. 80. 32, 2 sq.) . . . *ὅθεν καὶ παροιμία κτλ.* cf. Aesch. Ag. 145 et de sententia Arist. Plut. 1096. adesp. 1306.

729

πέλαγος ἡ πόλις
ἐστίν.

Bekker. Anecd. 58, 31 *εἰ θέλοις ἐγκωμιάζειν πόλιν.*

730

κατὰ κοιλίαν νοσεῖ.

Bekker. Anecd. 46, 8 *ἐπὶ τῶν πολυφάγων.*

731

. . . . . . *Ῥαδάμανθυς τοὺς τρόπους.*

Bekker. Anecd. 61, 21 *ῥηθείη ἂν ἐπί τινος δικαίου.* fortasse ex comoedia etiam proverbium fluxit *Ῥαδαμάνθυος κρίσις,* Suidas *ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαιοσύνῃ μαρτυρουμένων.* Plat. Leg. 12, 948 b. Diogenian. 7, 98 (Vind. 3, 74). Gregor. Cypr. 3, 59 (Leid. 3, 5). Macar. 7, 50.

732

. . . . *τοῦ κατ' ἐμὲ κόμματος* . .

Bekker. Anecd. 66, 25 *οἷον τῆς κατ' ἐμὲ τάξεως. ἡ μεταφορὰ ἐκ τοῦ νομίσματος.* cf. Arist. Ran. 725. 890. Plut. 862. 957.

733

. . . *αὐτὸς αὑτὸν αὐλεῖ* . . .

Diogenian. 3, 16. Suidas. Apostol. 4, 38 *ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς δεικνύντων ἐν* (add. Suid.) *τοῖς πράγμασιν, ὁποῖοί τινές* (add. Suid.) *εἰσιν.*

734

. *σκορπίους βέβρωκεν.*

Macarius 7, 72 *ἐπὶ τῶν ὀργίλων.* ubi cf. quae adnotavit editor.

735

. *βλίτυρι καὶ σκινδαψός*

Append. prov. 1, 56 *ταῦτα παραπληρώματα λόγων, εἰσὶ δὲ καὶ παροιμιώδη.* ubi cf. quae adnotavit Leutsch. Hesych. *βλίτυρι ... χορδῆς μίμημα.* de *scindapso* cf. Anaxil. 15. Sext. Emp. Adv. mathem. 8, 133 (316, 24 Bekk.) *ἐν τῇ μὴ σημαινούσῃ τι (φωνῇ) οἷον τῇ βλίτυρι καὶ τῇ σκινδαψός οὐκ ἂν εἴη τι.*

736

μέχρι τῶν ἀμφωτίδων

Append. prov. 3, 89 *ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων, ἀντὶ τοῦ μέχρι τῶν ὤτων.* Suidas *ἀμφῶες*(?) *καὶ ἀμφωτίδες καὶ ἀμφωτίδων ... καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄγ. πεπλ. κτλ.* Etym. m. 93, 12 *ἀμφωτίδες· χαλκᾶ, ἅπερ οἱ παλαισταὶ τοῖς ὠσὶ περιετίθεσαν.* Zon. 152. cf. quae ad Alexidis *Ἀμφωτίδα* adnotavimus.

737

ἀποφθάρηθί μου.

ἀπαλλάγηθί μου. Hesychius. indic. Nauck. Moer. *ἀποφθάρηθί μου Ἀττικοί, ἀπαλλάγηθί μου Ἕλληνες.* cf. quae congessimus ad Arist. Nub. 789. variis modis in trimetrum inseri possunt. ac sic quae sequuntur.

738

δίαιτα τοῦ οὐρανοῦ

τὸ φαγεῖν, τὸ πιεῖν. Hesych. glossa multorum coniecturis vexata. unam commemoro Meinekii Philol. XV 137 *τοὐράνου*, i. e. *τοῦ ἐράνου*, qui comico ea verba tribuit.

739

Κορίνθιαι πέδαι

αἱ ἀπὸ Κορίνθου τῆς πόλεως γυναῖκες. Hesychius. sic Mein. *Κορίνθιαι· αἱ πέδαι καὶ κτλ.* cod. — *Κορίνθιαι πεζαί* Nauck. Allg. Lit. ztg. 1847 p. 499. cf. Eupol. 169.

740

παύσω σε τῆς σκύζης.

Hesychius *σκύζης· παρὰ Φιλητᾷ κτλ. ἀντὶ τοῦ τῆς κάπρας.* — *φίλιτα* cod. 'comicum poetam, non elegiacum hic laudari docet senarii hemistichium. corrigendum igitur *παρὰ Φιλήμονι* vel *Φιλεταίρῳ*. ineptit Bachius Philet. 67.' Mein. 'mihi Philetae glossae intellegendae videntur et excidisse poetae nomen'. M. Schmidt.

741

. . . *Σύβαρις διὰ πλατείας* . . .

Hesychius *παροιμιῶδες ἐπὶ τῶν σοβαρῶς πορευομένων.* cf. Zenob. 5, 88. Macar. 7, 87.

742

οὐράνιον . . παιδιάν

ὅταν τὴν σφαῖραν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβάλλωσιν. Photius. Hesych. *οὐρανίαν· ὅταν τὴν σφαῖραν ἀναβάλωσιν. καὶ τὴν τοιαύτην καθόλου παιδιὰν οὐρανίαν καλοῦσι καὶ οὐρανιάζειν.* Poll. 9, 106 *ἡ δ' οὐρανία, ὁ μὲν ἀνακλάσας αὐτὸν ἀνερρίπτει τὴν σφαῖραν εἰς τὸν οὐρανόν· τοῖς δ' ἦν . . φιλοτιμία . . . ἁρπάσαι.* cf. Arist. Vesp. 1530. — *οὐρανίαν* cur restituatur nullam video causam.

743

βάψας ποιήσω μέλαν.

Suidas *βάψας . . . ἢ ἀπὸ τῶν φαρμακοποιούντων. λέγουσι γὰρ τό κτλ.* comoediae accensuit G. Wolf. Philol. XVI 529, cui contra Bernhardyum adsentior.

743a

ἀκούεις ὡς στένει;

Schol. Eurip. Orest. 163 *ἃ γὰρ μὴ δύναται γράφεσθαι, ταῦτα δι' ἑτέρων προσώπων δηλοῦται, οἷόν τι καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ οἰκέτου στενάξαντος ἕτερός φησιν κτλ.*

744

. *Ἀστύναξ γέγονα.*

Eustathius 862, 43 (*ὁ νώθουρος*) *καὶ ἄστυτος ἐλέγετο, καθὰ καὶ ἄστυτος οἶκος* (Xenarch. 1, 4) *ὁ ἔχων ἄνδρα ὃς ἔχοι ἂν λέγειν . . . τό κτλ.* idem 656 extr. *καί τις παλαιὸς παίζων κωμικώτερον . . Ἀστυάνακτα ἑαυτὸν ἔφη που ὡς μὴ στύοντα.* 849, 54 *ὁ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἄστυτος γέρων ἢ Ἀστύαναξ.* 1283, 25 *ὁ Ἀστύαναξ δριμέως πέπαικται καὶ ἐπί τινος δυσκινήτου τὰ εἰς λαγνείαν, ἀπὸ τοῦ*

στύειν, ὃ κεῖται παρὰ τῷ κωμικῷ (Arist. Av. 1256). indic. Nauck. Arist. Byz. 168.

745

ἀστῆς ἐλάας

Pollux 9, 17 ἡ κωμῳδία ἀστῆς ἐλαίας εἴρηκε τῆς ἐν τῇ πόλει (i. e. ἀκροπόλει). cf. Aristoph. fr. 727. Eustath. 1383, 5 ἀστὴν ἐλαίαν, τὴν...ἐξ ἀκροπόλεως, τὴν καὶ ἱεράν.

746

ἀγαθὰ Κιλλικῶν

Zenobius 1, 3 ... ὁ Κιλλικῶν ..προδοὺς Μίλητον εὐπόρησεν. cf. Arist. Pac. 363, ubi schol. ὅτε ἀνέῳξε τὰς πύλας, τῶν πολεμίων πυνθανομένου τινός, ὅ τι τοῦτο ἐποίησεν, ἀποκρίνασθαι κτλ. Diogenian. 1, 9. Gregor. Cypr. 1, 5. Hesych. Suid. Κιλλικῶν. puto servum perfidum domino quid faciat quaerenti respondere ἀγ. Κ.

747

ἅμ' ἔπος ἅμ' ἔργον.

Zenobius 1, 77 ἐπὶ τῶν ταχέως τε καὶ ὀξέως ἀνυομένων. indic. Mein. Philol. XV 540, conl. Terent. Andr. 2, 3, 7 *dictum factum*. commemorat etiam Zenob. Milleri (Mélanges 379). fortasse ad Menandri *Andriam* referendum.

748

Ἀρχίλοχον πατεῖς.

Diogenian. 2, 95 et Apostol. 4, 2 (Ἀρχιλόχου πατρίς) ἐπὶ τῶν λοιδορούντων· τοιοῦτος γὰρ ὁ Ἀρχίλοχος. Suidas ἐπὶ τῶν κακηγόρων καὶ λοιδόρων. Eustath. 1684, 47 (Ἀρχίλοχος ἦν) δεινὸς ὑβρίζειν· ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν οὕτω σκώπτειν εὐφυῶν τό 'Ἀρχίλοχον πεπάτηκας, ὡς εἴ τις εἴπῃ 'σκορπίον ἢ ὄφιν ἢ ἄκανθαν'. unde conligitur verbum πατεῖν hic nequaquam eadem sententia poni qua Arist. Av. 471. Plat. Phaedr. 273 a Τισίαν πεπάτηκας.

749

κεραμέως πλοῦτος (πλοῦτος κεραμέως)

Diogenian. 5, 97 ἐπὶ τῶν σαθρῶν καὶ ἀβεβαίων καὶ εὐθραύστων. Suid. ὁ σαθρὸς καὶ μὴ βέβαιος.

750

κράδης ῥαγείσης

[Plutarch.] Proverb. 2, 16 κράδη ... ἡ ἀγκυρίς, ἀφ' ἧς οἱ

ὑποκριταὶ ἐν ταῖς τραγικαῖς σκηναῖς ἐξαρτῶνται, θεοῦ μιμούμενοι ἐπιφάνειαν. Poll. 4, 28 *ὃ δ' ἐστὶν ἐν τραγῳδίᾳ μηχανή, τοῦτο ἐν κωμῳδίᾳ κράδη.* videtur comicus nescio quis dei alicuius tragici casum inridere.

751

εἰ καὶ λίθον εἶχες

Append. prov. 2, 11 *λείπει τὸ 'ἔβαλες ἄν'. ἐπὶ τῶν προχείρως ὀνειδιζόντων.*

752

δικαιόσυνος Ζεύς

Bekker. Anecd. 34, 11 *ὁ ἐπὶ τοῖς δίκαιά τε καὶ ἄδικα δρῶσι τεταγμένος. ὥσπερ καὶ ὁ ἐπὶ τοῖς μείλιχα μειλίχιος καὶ ὁ ἐπὶ τοῖς φίλα φίλιος.* Schol. Hom. Il. 13, 29 *τὸ δικαιόσυνος Ζεὺς οὐκ ἔχει τὸ δικαιοσύνη θηλυκόν.* Eustath. 918, 48 *δικαιόσυνος Ζεὺς εὕρηται, δικαιοσύνη δὲ ἐπ' οὐδενὸς ὀνόματός ἐστιν ἐπίθετον.* videtur epitheton a comico fictum.

753

Ἰλιὰς κακῶν

Bekker. Anecd. 43, 31 . . *ἐπὶ μεγάλων συμφορῶν ὁ λόγος τίθεται.* similiter Zenob. 4, 43. Diogenian. 5, 26. Photius. Eustath. 444, 22. 1175, 61. usus est proverbio Demosth. 19, 148. Liban. II 303, 3 *Ἰλιάδα κακῶν ἐπισείων.* etiam comicos usurpasse docet Plautus Mil. glor. 3, 1, 148 *east odiorum Ilias.* ita enim W. Studemund Zur Krit. des Plautus 59 sq. cf. Cic. Att. 8, 11, 3 *tanta malorum inpendet Ἰλιάς.*

754

Εὐδώρου σέλας

Hesychius. *ἱερόσυλος ὁ Εὔδωρος.* 'an ironice *Εὐδώρου σέβας*?' M. Schmidt, qui haec comicorum reliquiis addi iussit. de *Eudoro* et sacrilegiis eius mihi quidem nihil notum.

755

Θάμυρις μαίνεται.

Hesychius. *παροιμία ἐπὶ τῶν κατὰ σύνεσιν παράλογόν τι πραττόντων.* cf. Zenob. 4, 27. Diogenian. 3, 28. Preller. Myth. gr.[2] II 492 et de syntaxi Cratin. 52.

756

νὴ τὴν ὑγίειαν

μὰ τὴν ὑγείαν. Hesychius. *ὑγίειαν* Mein. pro *ὑγείαν*, comico haec tribuens apud M. Schmidt.

757

σχῖνον διατρώγων

Hesychius *εἰώθασι τὴν σχῖνον τρώγειν οἱ καλλωπιζόμενοι ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας.* Zenob. 5, 96 add. *παρ' ὃ καὶ τοὺς τοιούτους σχινοτρώκτας λέγουσιν.* Diogenian. 8, 13. cf. quae adnotavimus ad Antiphan. 39.

758

οὐκ αἰσθήσομαι.

οὐ προσποιήσομαι. Photius. *nihil me sentire simulabo.*

759

πλευμονίαν νόσον

τὴν ἐρωτικήν. Photius. Hesych. *πλευμονία· νόσος ἡ ἐρωτική* (adl. Soph. fr. 856, 7. 15 N.). utrubique post *νόσον* (*νόσος*) distinguendum est: alioquin enim dixissent *τὴν ἐρωτικὴν νόσον.*

760

ὑψοῦ διάττει.

ἐν ὕψει ὁρμᾷ καὶ τρέχει. Photius. Hesych. *ὑψοῦ διάττει* (*διαιτεῖ* cod.)· *εἰς ὕψος ὁρμᾷ.*

761

Κέρδων γαμεῖ.

Diogenian. Vind. 3, 4 *παρὰ τὸ ὄνομα εἴρηται ἐπὶ τῶν διὰ κέρδος αἱρουμένων τὸν γάμον.* Festus (Paul.) p. 56 M. *Κέρδωνα, quem nos lucrionem vocamus.*

762

βάλλ' ἐς φθόρον.

Append. prov. 1, 48 *ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων.* cf. Macar. 2, 72. *ἐς* K.] *εἰς.* cf. Antiphan. 245, 1.

763

δέκα τοὐβολοῦ

Append. prov. 1, 93 *ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων, ἐπειδὴ τὰ δέκα τοῦ ὀβολοῦ πιπρασκόμενα πάνυ ἐστὶν εὐτελῆ.* cf. Eupol. 185. Antiphan. 135. Timocl. 18.

764

Δᾶτον ἀγαθῶν

Strabo 7, 331 fr. 33 *περὶ τὸν Στρυμονικὸν κόλπον πόλεις . . . Ἄργιλος, Δραβῆσκος, Δάτον, ὅπερ καὶ ἀρίστην χώραν ἔχει καὶ εὔκαρ-*

που καὶ ναυπήγια καὶ χρυσοῦ μέταλλα· ἀφ' οὗ καὶ παροιμία Δάτον ἀγαθῶν, ὡς καὶ ἀγαθῶν ἀγαθίδες (827). et fr. 36 *τὸ Δάτον εὔκαρπα πεδία καὶ λίμνην καὶ ποταμοὺς καὶ ναυπήγια καὶ χρυσεῖα λυσιτελῆ ἔχον, ἀφ' οὗ καὶ παροιμιάζονται Δ. ἀγ., ὡς καὶ ἀγ. ἀγαθίδας.* cf. Zenob. 3, 11. Herodot. 9, 75. Herodian. I 389, 40 *τὸ Δᾶτον, πόλις Θρᾴκης . . μακρᾷ παραλήγεται.*

765

βαρὺ τὸ σκάφιον

Hesychius *τοῦτο λέγεται ἐπὶ τῶν δυσαρεστουμένων.*

766

ἡμεῖς δὲ . . . .
καθάπερ ὀπωρίζοντες ἂν τοὺς Ἀττικοὺς ὀλύνθους
βλιμάζομεν.

Etymologic. m. Milleri (Mélanges 66) *βλιμάζων· ἀποστάζων τοῦ μέλιτος κτλ.* eadem cod. Voss. Etym. m., sed *πορίζοντες* et *ὀλίνθους. ἂν* add. K., i. e. *καθάπερ βλιμάζοιμεν ἄν, εἰ ὀπωρίζοιμεν. nos ut qui ficus Atticas decerpentes* temptant *puellam temptamus.*

767

οὐκ ἔστι τοῦτο σωφρονεῖν οὐδ' ἀγαθὰ διανοεῖσθαι.

Alciphron 1, 4, 3. ecce 'perelegantem tetrametrum nullo novae comoediae poeta indignum'. Mein. talia non minus in antiqua comoedia dici poterant.

768

ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, χὠ καιρὸς τῆς ἐμ. . .

Cramer. Anecd. Ox. II 408, 22 *σφενδόνη· παρὰ τὸ σπένδω τὸ ἀναιρῶ κτλ.* quae quamquam ipsa nocte sunt obscuriora, cum manifesto sint tetrametri iambici reliquiae ex comoedia excerpti, hic deesse nolui. vocem *καιρὸς* sequebatur vocalis.

769

ἐλλείχοντα τῶν Ἀθηνῶν

Hesychius *οἱ δὲ ἀττικίζοντα, ὃ καὶ ποιοῦσιν οἱ πρόσγραφοι ἵνα φαίνωνται ἀστοί. ἐλλείχοντα δὲ ἐμφορούμενον, ἀπὸ τῶν τὸ μέλι λειχόντων.* 'compositum *ἐλλείχειν* comparandum cum *ἐμπίνειν* et *ἐμφαγεῖν.*' Mein. mihi non liquet. clausula esse videtur tetram. iamb.

Digitized by Google

770

οὐδὲν οὔτ' ἐξ οὐρίων θέουσίν ἐστ' ἀπώμοτον,
οὔτε τῆς νεὼς λυθείσης ἔστ' ἀνέλπιστον . .

Aristides I 443 Dindf. *παράδειγμα. . .ὡς οὔτ' ἐξ οὐρ. θ. οὐδὲν ἀπώμ. οὔτε λ. ν. ἀνέλπ. τὸ μὴ οὐ κρεῖττόν τι συμβήσεσθαι.*

771

εἰ δὲ πᾶν ἔχει καλῶς, τῷ παιγνίῳ
δότε κρότον καὶ πάντες ὑμεῖς μετὰ χαρᾶς κτυπήσατε.

Suetonius Aug. 99 *amicos admissos percunctatus* (Augustus) *ecquid eis videretur mimum vitae commode transegisse, adiecit et clausulam* κτλ. 1. *χαίρετ'· εἰ δὲ πᾶν ἔχειν δοκεῖ* κτλ. Dindorf. cur novae potissimum comoediae Meinekius accenseat non video. — ceterum cf. 245 et Menand. 887.

772

ἐγὼ δὲ ζῶν ἀεὶ
κἀπολαύων τῶν ὁμοίων, ἡλίου, φωτός, τροφῆς

Lucianus Dial. mort. 26, 1. Chironem Lucianus dicit; quem poeta significaverit non constat.

773

χρηστοῦ δίδαγμ' εὐηθίας
καὶ φιλανθρώπου λογισμοῦ

Bekker. Anecd. 91, 23 *εὐήθης· ὁ ἀγαθός* ... κτλ. ita Bekkerus. cod. *χριστοῦ, εὐηθείας, λογισμός. δίδαγμ'*] *δὲ δεῖγμ'* Hecker. Philol. V 438. mihi haec prorsus obscura sunt, nisi scribatur (*τρόπου*) *χρηστοῦ δὲ δεῖγμ' εὐηθία καὶ φιλάνθρωπος λογισμός.*

774

τὸν κάκιστον ὅστις ἐστὶ καὶ τὸν ἐξωλέστατον

Plutarchus Mor. 510 b *εἰ τοίνυν ἔροιτό τις* κτλ., *οὐδεὶς ἂν ἄλλον εἴποι τὸν προδότην παρελθών.* versum quadratum 'qui potest comici poetae esse' agnovit M. Haupt. Opusc. III 555.

775

τῷ λόγῳ μὲν εὖ διέρχει πάντα, τῷ δ' ἔργῳ κακῶς.

Stobaeus Ecl. 2, 15, 18. 'poetae incerti' Wachsm. *διέρχῃ* cod et Wachsm. videtur comici esse.

776

φύσιν ἔχειν ἄριστόν ἐστι, δεύτερον δὲ μανθάνειν.

Stobaeus Ecl. 2, 31, 25 Wachsm., cuius cf. adn. *μανθάνειν* add. Mein. — cf. Eupol. 91. Damox. 2, 7 sq.

777

μηδέποτε μηδεὶς γένοιτο Μεγαρέων σοφώτερος.

Diogenianus 6, 57 (Apostol. 11, 54) *ἐπὶ τοῦ ἀναισθήτου. χαριεντιζόμενοι δὲ τοῦτο ἔλεγον. Μεγαρέων γένοιτο* transposuit Mein. pertinent haec ad usitatam Atheniensibus Megarensium inrisionem. cf. Mein. I 20. 21.

778

ἄνδρες Ἑλλήνων ἄριστοι καταβαλεῖν παράστασιν

Photius 390, 22 *παράστασις ἡ διδομένη δραχμὴ ὑπὲρ τοῦ εἰσαχθῆναι τὴν δίκην.* indic. Nauck. Philol. VI 425. cf. Menand. 327. Harpocrat. *παράστασις.* Bekker. Anecd. 298, 32. Poll. 8, 39. 127.

779

ᾠήθητε δ' ἂν
συκαμίνων αὐτὸν εἶναι κάλαθον . . . . .

Aristoteles Rhet. 3, 11 (1413a 19) *εἰσὶ δὲ καὶ εὐδοκιμοῦσαι ὑπερβολαὶ μεταφοραί, οἷον εἰς ὑπωπιασμένον κτλ. ἐρυθρὸν γάρ τι τὸ ὑπώπιον, ἀλλὰ τὸ πολὺ σφόδρα.* cf. Alexid. 273.

780

χρυσίῳ βάλλειν κορώνας

Bekker. Anecd. 72, 7 *ἐπὶ τῶν ὑπερφυῶς πλουσίων, ὡς ἀντὶ λίθων χρυσίῳ χρῆσθαι πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν τὰς κορώνας.* prior pars tetr. troch.

781

τὸν βδόλον δ' οὐκ ἔστιν ἥτις
ῥὶς ὑποστῆναι δύναιτ' ἄν.

Etymologic. m. p. 192, 39 *βδόλος· ἡ δυσωδία τοῦ λύχνου, καὶ ἡ πορδή.* 1. *δ'* add. Mein. *ἔστιν* idem] *ἔσθ'.* 2. *δύναιτ' ἄν* Mein.] *δύναται.*

782

Clemens Alex. Paed. 2, 1, 5 *ἀλλ' αἰσθάνομαι ὅθεν ἡ εὐπρόσωπος ἐρρύη τῶν δείπνων προσηγορία, ἀπὸ τῶν φαρύγων καὶ*

φοιτητῆς μανίας ἐπὶ δεῖπνον, κατὰ τὸν κωμικόν. *φαρύγων* Klotz.] *φαρύγγων.* *φοιτητῆς* Sylburg.] *φοιτητής.* *ἐπὶ δεῖπνον* Pal.] *ἐπίδειπνον* R. *ἐπιδείπνων* FMPV. versum esse anapaesticum tetrametrum adparet, sed quomodo supplendus sit non constat.

783

. . . *Ἑκάβην ὀτοτύζουσαν καὶ καόμενον τὸν ἀχυρμόν*

Eustathius 1698, 32 *ἀχυρὸς κατὰ Αἴλιον Διονύσιον ὁ ἀχυροβολών. ἕτερος δέ τις καὶ χρῆσιν εἰς τοῦτό φησιν κτλ.* — *καόμενον τὸν ἀχυρμόν* Mein.] *καιόμενον τὸν ἀχυρόν.* fortasse *ἐχάρην Ἑκάβην* — *ἀχυρμὸν (καὶ Τρῳάδας ἑλκομένας ἐσιδών)*, quae extrema tantummodo exempli causa addidi. cf. Arist. Ran. 1028. cum Plat. com. fr. 6 coniungebat Meinekius, quod nequaquam necessarium. *ἀχυρμός* hic dici videtur rerum pretiosarum acervus.

784

. . . . . *εὔξασθαι κατὰ χρυσόκερῳ λιβανωτοῦ*

Aristides I 321 Dindf. Porphyr. De abstin. 2, 15 (p. 90, 9 Nauck.) *οὐ γὰρ ἄν ποτε . . . τοῦ Θετταλοῦ ἐκείνου τοὺς χρυσόκερως βοῦς καὶ τὰς ἑκατόμβας τῷ Πυθίῳ προσάγοντος μᾶλλον ἔφησεν ἡ Πυθία τὸν Ἑρμιονέα κεχαρίσθαι θύσαντα τῶν ψαιστῶν.* cf. Aristoph. fr. 913.

785

. . . . *χρόνου πολλοῦ νόστον προμαθόντες*

Hesychius *νόστον προμαθόντες κτλ.* anapaestici tetrametri partem posteriorem esse statuit Meinekius. *νοστεῖν* bis terve apud Aristophanem, semel apud Pherecratem. *νόστος* (Diphil. 13, 9 ex Eurip.) in versu anapaestico nihil habet quod offendat.

786

Σικελίας . . αὔχημα τροφαλίς

ἥδ' ἐστί σοι. Athenaeus 14, 658a. sic ut scripsimus A (*ηδ' ἐστι σοι*). cf. Antiphan. 236, 4. Philem. 76.

787

. . . . *ἀτὰρ ἐκ καθαρῶν*
ἀχύρων σῖτον τετρύγηκας.

Diogenianus 3, 13 *ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀγαθοῦ μεταλαγχανόντων.* *τετρύγηκας σῖτον* transpos. Mein., qui cur antiquae haec comoediae potissimum adsignaverit non video. nam ex parabasi certe non

fluxerunt. sententia, a Diogeniano non bene exposita, haec videtur esse: *ex mera palea triticum metere cogitasti,* i. e. operam perdidisti.

788

. . . . γλώττῃ σώφρονι
τὴν εὐνομίαν προχέοντες

Procopius Epist. 151. *σώφρονι γλώττῃ* transp. K. *τὴν εὐνομίαν* Hercher.] *τῇ εὐνομίᾳ* (sic).

789

ἐκ τῆς αὐτῆς ψιάθου γεγονώς

Appendix prov. 2, 47 *ἐπὶ τῶν παραπλησίων καὶ ὁμοίων.* cf. 465 et quod Suidas (*Ἐπίκουρος*) commemorat *τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς οἱονεὶ φάτνης ἐδηδοκότας.*

790

ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος εὕδει.

Hesychius *παροιμία.* ex comico ductam censet Mein. Philol. XIII 535. 6.

791

οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος.

Photius (excidit interpretatio). Eustathius 455, 37 *ὅτι τὸ ἐν σώμασι λευκὸν οὐκ ἐν ἐπαίνῳ ἦν, καὶ ἐν ῥητορικοῖς δηλοῦται λεξικοῖς. ὧν ἐν θατέρῳ μὲν κεῖται, ὅτι λευκοὶ οἱ δειλοί . . . ἐν δὲ ἑτέρῳ, τῷ τοῦ Αἰλίου Διονυσίου δηλαδή, τό κτλ.* Append. prov. 4, 35 *οὐδὲν — ὄφελος ἢ σκυτοτομεῖν· ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν λυσιτελούντων, παρόσον οἱ μέλανες τῶν λευκῶν λυσιτελέστεροι.* Schol. V Arist. Pac. 1310 *παροιμία. . . οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ἔργον* (*εἰ μὴ σκυτοτομεῖν* add. alius). non dissentit, quamquam videtur, Arist. Nub. 1012. 1016. cf. Eccl. 387. 428. Thesm. 191.

792

(*τῶν*) *σιγλοφόρων στάσις εὐνούχων*

Hesychius *τὰς κατακλεῖδας τῶν ἐνωτίων σίγλας φασίν· οἱ δὲ αὐτὰ τὰ ἐνώτια.* 'poeta scaenicus.' M. Schmidt. — *τῶν* add. K. Poll. 5, 97 *περὶ τοῖς ὠσίν . . . ἑλικτῆρας, σίγλας κατὰ τοὺς Αἰολέας.*

793

αὐτὴ νῦν ἡ σοφία ζῇ.

Bekker. Anecd. 9, 16 *ἐπί τινος εὐδοκιμοῦντος.* sine dubio cum ironia dictum. versus est paroemiacus.

794

Strabo 11, 502 (ἐν τῇ Ἀλβανίᾳ) τἀγαθὰ ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται, καθάπερ οἱ στρατεύσαντές φασι, Κυκλώπειόν τινα διηγούμενοι βίον. contra *solitariam vitam* eo nomine significat Maximus Tyrius 5 (I 410 Reisk.) (ὁ φιλόσοφος) βιούτω βίον ἀνδρὸς ἐν ἐρημίᾳ γεννηθέντος, μονώτην βίον, οὐκ ἀγελαστικόν, Κυκλώπειον βίον, οὐκ ἀνθρώπινον. cf. Macar. 5, 44. Strabo cogitavit de Hom. Od. 9, 109, atque etiam Maximi verba ex Homerica vitae Cyclopum descriptione petita sunt. sed utraque proverbii significatione etiam comicos usos esse arbitror.

795

Aristides II 154 Dindf. εἰ δεῖ τι καὶ παῖξαι, δοκῶ μοι κατὰ τοὺς κωμῳδιοποιοὺς ὥσπερ ἀποδιδράσκοντα αὐτὸν (Πλάτωνα) ἕλξειν εἰς τοὺς ῥήτορας, ὅ τι μαθὼν καλλωπίζεται. post ῥήτορας aliquid excidisse statuebat Reiskius, adversante Dindorfio. quid in his sit comicorum non constat.

796

Aristides II 280 Dindf. ἡδέως ἂν ἐροίμην τοὺς τὰς βαθείας ὑπήνας ἕλκοντας, ἔφη τις τῶν κωμικῶν, καὶ μέχρι τούτου τὸν Πλάτωνα σεμνύνοντας κτλ., ubi schol. (p. 646, 2 Dindf.) ἐπειδὴ οἱ φιλόσοφοι κομῶντες τὸ γένειον ἀεὶ κατέχουσι καὶ ἕλκουσιν αὐτό, διαβάλλει αὐτοὺς Ἀριστοφάνης. at is (Lys. 1072) Spartiatarum legatos illis verbis inridet, quae alius aliquis comicus videtur ad philosophos transtulisse.

797

Lucianus Nigrin. 31 τοῦτο δὴ τὸ ἐν ταῖς τραγῳδίαις τε καὶ κωμῳδίαις λεγόμενον, ἤδη καὶ παρὰ θύραν εἰσβιαζόμενοι. verba ταῖς τραγῳδίαις τε καὶ del. Sommerbrodt.

798

[Lucianus] Amor. 54 εἶτ᾽ ἀπὸ μηρῶν προοιμιασάμενος κατὰ τὸν κωμικὸν αὐτὸ ἐπάταξεν. confert Graevius Diog. L. 7, 172 εὐμόρφου μειρακίου εἰπόντος, εἰ ὁ εἰς τὴν γαστέρα τύπτων γαστρίζει καὶ ὁ εἰς τοὺς μηροὺς τύπτων μηρίζει, ἔφη· σὺ μέντοι τοὺς διαμηρισμοὺς ἔχε, μειράκιον. neque hoc neque illud intellego.

799

Athenaeus 8, 352e τοιαῦτα γὰρ συνέγραψεν (Ἀριστοτέλης) ὡς εἶναι κατὰ τὸν κωμῳδιοποιὸν θαύματα μώροις. Diogen. Laert. 6, 24

τοὺς Διονυσιακοὺς ἀγῶνας μεγάλα θαύματα μώροις ἔλεγε (*Διογένης ὁ κυνικός*). quae et iambico et anapaestico metro conveniunt.

800

Demetrius De eloc. 126 (p. 290, 9 Spengel.) *μάλιστα καὶ οἱ κωμῳδοὶ χρῶνται* (*τῇ ὑπερβολῇ*), *ὅτι ἐκ τοῦ ἀδυνάτου ἐφέλκονται τὸ γελοῖον, ὥσπερ ἐπὶ Περσῶν τῆς ἀπληστίας ὑπερβαλλόμενός τις ἔφη, ὅτι πεδία ἐξέχεζον ὅλα, καὶ ὅτι βοῦς ἐν ταῖς γνάθοις ἔφερον.* et ibid. 161 (p. 298, 10) *ἐκ δὲ ὑπερβολῶν χάριτες μάλιστα αἱ ἐν ταῖς κωμῳδίαις . . . ὡς Ἀριστοφάνης* (Ach. 86. 7) . . . *ἐπὶ δὲ τῶν Θρᾳκῶν ἕτερος, ὅτι Μηδόκης ὁ βασιλεὺς βοῦν ἔφερεν ὅλον ἐν γνάθῳ.* inter quae quod primum posuit exemplum ipsum quoque ad Acharnenses videtur pertinere. *Medoces* autem, qui apud Xenophontem (Anab. 7, 2, 32. 3, 16. Hell. 4, 8, 26) et Diodorum (13, 105 Ol. 93, 4. 14, 94 Ol. 97, 1) *Medocus*, apud Isocratem (5, 6 *ὁ παλαιός*), Demosthenem (23, 8. 10. 170. 183. 189), Aristotelem (Polit. 5, 10 p. 1312a 14), Strabonem (7 fr. 48 extr.), Harpocrationem (*Ἀμάδοκος*), Aeschinis scholiastam (2, 81) *Amadocus* vocatur, non unus fuit, sed duo. Harpocr. *δύο γεγόνασιν οὗτοι, πατὴρ καὶ υἱός, ὃς καὶ Φιλίππῳ συμμαχήσων ἦλθεν εἰς τὸν πρὸς Κερσοβλέπτην πόλεμον. ἀμφοτέρων μέμνηται Θεόπομπος ἐν τῇ ια´ τῶν Φιλιππικῶν.* fuerunt autem Odrysarum reges. uter eorum dicatur et ad utram comoediam fragmentum pertineat dubium est.

801

Schol. Hom. Il. 4, 23 *σκυζομένη· ὀργιζομένη. καὶ γὰρ οἱ ὀργιλώτατοι Σκύθαι καλοῦνται.* comica scilicet originatione (a *σκύζεσθαι*). Demosthenem *ἐν μὲν τοῖς λόγοις Σκύθην, ἐν δὲ ταῖς μάχαις ἀστικόν* adpellavit Diogenes cynicus. Plut. Mor. 847 f.

802

Alciphron 3, 7, 5 *ἐπ' ἐργασίαν τρέψομαι καὶ εἰς Πειραιᾶ βαδιοῦμαι τὰ ἐκ τῶν νεῶν φορτία ἐπὶ τὰς ἀποθήκας μισθοῦ μεταθήσων.* haec conlata cum Plaut. Capt. 1, 1, 20 *extra portam trigeminam ad saccum ilicet* ex comoedia aliqua petita esse censebat Lobeckius Aglaoph. 1033.

803

Zenobius 4, 68 *κωφότερος τοῦ Τορωναίου λιμένος· λιμήν ἐστι περὶ Τορώνην τῆς Θρᾴκης. στενὰς δὲ ἔχει καὶ μακρὰς τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους κατάρσεις, ὡς μὴ ἀκούεσθαι τοῖς ἐν αὐτῷ τὸν τῆς θαλάττης ἦχον.* Photius *κ. τοῦ Τορωνέος* (*Τορωναίων*) *λ. περὶ Τορώνην τῆς Θρᾴκης καλεῖταί τις κωφὸς λιμήν*, i. e. *ἔστι τις λιμὴν κωφὸς*

λιμὴν καλούμενος.' Cobet. N. l. 381. cf. Thucyd. 5, 2 *κατέπλευσεν ἐς τὸν Κωφὸν* (sic Pluygers pro *Κολοφωνίων*) *λιμένα τῶν Τορωναίων ἀπέχοντα οὐ πολὺ τῆς πόλεως.* cf. Diogenian. 5, 43. [Plut.] prov. 91. Suid. *κωφότερος.* proverbium a comicis inventum esse existimo. versui non uno modo inseri potest.

804

Zenobius 4, 69 (Zenob. Miller. 2, 26 p. 361) *Κρωβύλου ζεῦγος· παροιμία ἐπὶ τοῖς ὑπερβαλλούσῃ πονηρίᾳ κεχρημένοις ταττομένη. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ πορνοβοσκοῦ τινος Κρωβύλου, ἑταίρας κτησαμένου δύο.* cf. Phot. et Hesych. — Suidas *Κροβύζου ζεῦγος· ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακίᾳ καὶ πονηρίᾳ σπενδομένων. τοῦτο δὲ εἴρηται ἀπὸ Κροβύζου τινὸς πορνοβοσκοῦ, δύο ἔχοντος ἑταίρας ἐπ' ὀλέθρῳ πολλῶν. Κρ. οὖν ζ. ἐπὶ διασυρμῷ δύο ὁμονοούντων· οὓς πρότερον τοῦ ἀναπνεῖν φασιν ἢ τοῦ κακουργεῖν παύσασθαι.* ex comoedia fluxisse arbitror.

805

Hesychius *δημίαισι πύλαις· κοιναῖς, ἐπεὶ προεστήκεσαν ἐν ταῖς πύλαις αἱ πόρναι . . . μήποτε οὖν ἀντὶ τοῦ Διομῆσι πύλαις δημίαισιν εἶπεν διὰ τὴν ἐγγύτητα τῶν ὀνομάτων.* comicum sine dubio significat hac agnominatione usum. cf. M. Schmidt. *Διομῆσι* — *Δημίαισιν* M. Schmidt.] *διομῆσι* — *δημίασιν* cod. — Alciphron. 3, 3, 3 *πρὸς τῇ Διομηίδι πύλῃ.* Bursian. Geogr. gr. I 303 n. 1.

806

Suidas *Κιλίκιος τράγος· ὁ δασύς. τοιοῦτοι γὰρ ἐν Κιλικίᾳ γίνονται τράγοι.* Photius 164, 8 *Κιλίκιοι τράγοι· ἀντὶ τοῦ δασεῖς.* cod. *κιγκιόπραγοι.* correxit Schleussnerus. cf. Diogenian. 5, 54 (Vind. 3, 2). Gregor. Cypr. 2, 80 (Mosq. 3, 86). Apostol. 9, 78. Zonar. 1208. corrupte Hesych. *Κιλίκιοι λόγοι.* Varron. R. r. 2, 11, 12. Schneider. Colum. 7, 6, 1. Cratin. 338. — comicus aliquis sine dubio hominem et habitu et moribus agrestem eo cognomine inriserat. Macar. 5, 15 *Κιλίκιοι τράγοι· ἐπὶ τῶν δασυτάτων καὶ θρασυτάτων καὶ ἀγροίκων.*

807

Photius 159, 9 *Κέσκος· ἦν πόλις ἐν Κιλικίᾳ καὶ παρ' αὐτὴν ποταμὸς Νοῦς ὄνομα· δι' ὅπερ οἱ κωμικοὶ παίζοντες τοὺς νοῦν οὐκ ἔχοντας Κέσκον φασὶν οὐκ ἔχειν. κεσκότην· πόλις* et post *κέσχον* cod. — cf. Suid. *Κέσκος οὐκ ἦν* et de Hesychio M. Schmidt et Stiehle Philol. X 227. Eustath. 1392, 18. Plinius N. h. 31, 15 *in Cilicia apud oppidum Cescum rivus fluit Nus, ex quo bibentium subtiliores sensus fieri M. Varro tradit.* Proverbia Coisl. 143 *εἰς*

Κέσκον· λείπει τὸ ἄπιθι. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μὴ φρονούντων. Κέσκος γὰρ πόλις ἐστὶ τῆς Πισιδίας, ὡς δὲ ἔνιοι Κιλικίας, παρ' ἣν ῥεῖ ποταμὸς ὄνομα Νοῦς. i. e. homines stulti Cescum abire iubentur, quia ibi sanari possint: prorsus eodem modo quo insani Anticyram iubentur navigare. contra Zenobius 4, 51 *Κέσκον οἰκεῖς· πόλις Παμφυλίας ἀνοήτων. ὅθεν καὶ παροιμία γέγονε Κέσκον οὐκ ἔχουσα ἐπὶ τῶν νοῦν μὴ ἐχόντων*, quae cum inter se pugnent, Mein. *Κέσκον οἰκοῦσα.* Diogenianus 5, 52 et Apostol. 9, 70 *Κέσκων* (*Κεσκέων* Mein.) *πόλις· ἐπὶ τῶν ἀνοήτων. οἱ γὰρ ἐν ταύτῃ κατοικοῦντες τῇ πόλει τοιοῦτοι.* 'itaque triplex proverbii forma erat, *Κέσκον οἰκεῖς, Κεσκέων πόλις, εἰς Κέσκον* (*ἄπιθι*).' Mein.

808

Bekker. Anecd. 465, 8 *αὐτοβοᾶς ὅμοιος ὢν τῷδε· Ἀττικῶς πάνυ συμπέπλεκται· σημαίνει δὲ οἷον αὐτὸς ἑαυτῷ μαρτυρεῖς κεκραγὼς ὅμοιος εἶναι τῷδε.* eadem fere Suidas et Apostol. 4, 48. Zonar. 347. 'emenda *αὐτὸς βοᾷς*, quod iocose comicus nescio quis effinxit ex proverbio *αὐτὸ βοᾷ*.' Cobet V. l.[2] 259. 60. *τῷδε* non videtur esse poetae, pro *ὢν* autem requiritur *εἶναι*, si vera est glossae explicatio.

809

Schol. Arist. Eccl. 356 (*Θρασύβουλος*) *ἀντιλέγειν μέλλων τοῖς Λακεδαιμονίων πρέσβεσι περὶ σπονδῶν ἐληλυθόσιν, εἶτα δωροδοκήσας ἀχράδας προσεποιήσατο βεβρωκέναι καὶ μὴ δύνασθαι λέγειν.* haec ex comoedia aliqua excerpta esse adparet. scilicet (schol. Eccl. 355) *ἐπέχει τὴν γαστέρα ἡ ἀχράς*, et *os* quoque ea adstringi nihil aliud est quam fictio iocularis.

810

Philo Iud. II 478 *πάσχουσι γὰρ οὐκ ἐλάττονα ὧν διατιθέασιν, ἅπερ οὐκ ἴσασι παραπαίοντες οἱ τὸν οἶνον οὐχ, ὡς ὁ κωμικός φησιν, ἐπὶ κακῷ τῶν πλησίον αὐτῶν* (Mang. *αὐτὸ*) *μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῷ ἰδίῳ πίνειν ὑπομένοντες.*

811

Strabo 10, 448 (*οἱ Ἐρετριεῖς*) *τῷ γράμματι τῷ ρ̄ πολλῷ χρησάμενοι, οὐκ ἐπὶ τέλει μόνον τῶν ῥημάτων, ἀλλὰ καὶ ἐν μέσῳ, κεκωμῴδηνται.*

812

Plutarchus Mor. 602b (*ἐν Σερίφῳ*) *φησὶν ὁ κωμικὸς τὰ σῦκα ταῖς σφενδόναις τρυγᾶσθαι, καὶ πάντα ἔχειν ὅσων δεῖ τὴν νῆσον.* ad

Seriphios Cratini referebat Meinekius. cf. quae ad calcem eius comoediae I 79 adnotavimus. — non uno modo haec in trimetros redigi possunt.

813

Aristides II 180 Dindf. ridiculum dicit esse, si quis Periclem calumnietur Athenienses garrulos fecisse, qui contrarium sectatus sit: *ὥσπερ ἂν εἰ τὸν Ἡρακλέα φαίης τοὺς ἀνθρώπους ἐθίζειν αὐθάδεις εἶναι . ., ὅτι τοῖς τόξοις καὶ τῷ ῥοπάλῳ περιῄει χρώμενος.* ad quae schol. p. 481, 5 Dind. *οἶμαι διὰ τοῦτο προφανεὶς Ὀδυσσεὺς* (quem ante Herculem commemoraverat Aristides) *Ἡρακλεῖς ἄψοφός εἰσιν ὥσπερ ἐν δράματι.* sic cod. Oxon. quae verba corruptissima sane quomodo emendanda sint nescio: sed ad scaenam comicam nescio quam videntur spectare.

814

Tertullianus De anim. 279 b *vulgata iam res est gentilium proprietatum. comici Phrygas timidos dicunt.* indic. Mein. V 124.

815

Themistius 7, 91 a *οὐδ' ἂν *εἰς Δία ἴσως ἡ κωμῳδία τοῦ τηνικαῦτα ἀποδραθεῖν ὑπεξείλετο.* — *εἰς* del. Petav. *κωμῳδία*] *ῥαψῳδία* H. Steph. perperam. verba graviter corrupta sunt. fortasse fragmentum respicitur adesp. 43, sed etiam aliud aliquid significari potest.

816

Procopius Epist. 82 *σὺ δὲ τὸ τάχος οἶμαι θαυμάζων ταχὺ τὸ τῆς κωμῳδίας ἐρεῖς.* non intellego: neque enim quicquam sequitur quod comoediae esse possit.

817

Procopius Epist. 121 *ὑποδήματα καλά τε λίαν καὶ περὶ πόδα μᾶλλον, ὡς τῇ κωμῳδίᾳ δοκεῖ . . . πέπομφας.* ad Plat. com. 129. 197 vel Athenion. 1, 39 haec pertinere non possunt: nisi forte, quod verisimile non est, sola verba *περὶ πόδα* significat. Poll. 7, 84 *περὶ πόδα ὑποδήματα τὰ ἁρμόζοντα.*

818

Eustathius 882, 24 *Μόλωνες οἱ παρὰ τῷ κωμικῷ, ὅ τε ἥρως καὶ ὁ σκωπτόμενος.* cf. Arist. Ran. 55. *heros* fortasse idem est ac *λωποδύτης*. Schol. Ran. 55 *Δίδυμός φησιν ὅτι δύο Μόλωνες εἰσίν, ὁ ὑποκριτὴς καὶ ὁ λωποδύτης.* hos autem etiam heroes adpellari docet Arist. Av. 1490. *Molon histrio* est Demosth. 19, 246.

819

Choricius 121 Boisson. εἰ κωμῳδίαν ἐπηγγειλόμην (sic), εἰσῆγον ἂν ἐν εἴδει γυναικὸς ἑκατέραν (ἡμέραν καὶ νύκτα), ὥσπερ τὴν νύκτα τῶν κωμικῶν τις, καὶ βασκαίνουσαν τῇ νυκτὶ τὴν ἡμέραν ἐποίουν. indic. Nauckius.

820

Hesychius βοῦς ἐν πόλει· χαλκοῦς, ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀνατεθείς. Diogenian. 3, 67. Gregor. Cypr. Leid. 1, 70 (et Apostol. 5, 15) βοῦς ἐν πόλει· ἐπὶ τῶν θαυμαζομένων. comoediae adsignavit Bergk. Ztschr. f. Altwiss. 1845, 980. cf. Plat. com. 210. Elenioch. 2.

821

Hesychius ἐξωμίς· χιτὼν ὁμοῦ καὶ ἱμάτιον. τὴν γὰρ ἑκατέρου χρείαν παρεῖχεν. καὶ χιτῶνος μὲν διὰ τὸ ζώννυσθαι, ἱματίου δὲ ὅτι τὸ ἕτερον μέρος (ἀν)εβάλλετο. παρ' ὃ καὶ οἱ κωμικοὶ ὁτὲ μὲν ἔνδυθι, ὁτὲ δὲ περιβαλοῦ. cf. Etym. m. 349, 51. Eustath. 1166, 55.

822

Hesychius Δαισιανός· δρομεύς ἐστιν ἐπὶ βραδυτῆτι καὶ πενίᾳ κωμῳδούμενος. cum Δαισιανός nomen graecum esse non possit, Δαισίας Mein. conl. Archipp. 21. fortasse Δαισιάδης.

823. 824

Λαμίαν τὸν πρίονα· ἢ Λάμιος ὁ πέλεκυς

ἥν τις Ἀθήνησιν, ὃς ἐκωμῳδεῖτο (ἐπὶ τοῦ ξυλοφορεῖν vel ξυλοκοπεῖν add. Mein.). λέγεται δὲ καὶ Γνησίθεός τις ἐξ ἐπιθέτου Λάμιος. Hesychius. Musurus Λάμιον pro Λαμίαν. Schol. Arist. Eccles. 77 Λάμιός τις πένης καὶ ἀπὸ ξυλοφορίας ζῶν. κωμῳδεῖται καὶ ὡς δεσμοφύλαξ. ἀρσενικῶς δὲ Λαμίαν. scilicet quod lignarius erat, etiam πρίων et πέλεκυς adpellabatur: sed etiam *Gnesitheus* quidam vel *Mnesitheus Lamius* cognominabatur. Photius 206, 21 Λάμιος ἐκαλεῖτό τις Ἀθήνησιν. οὕτω καὶ Μνησίθεος. i. e. et nomen proprium fuit et cognomen Mnesithei, fortasse propter foeditatem faciei a Λάμια detortum. *Mnesitheum* medicum dici neque adfirmaverim neque negaverim: itaque etiam antiquae an novae comoediae haec tribuenda sint dubium.

825

Schol. Arist. Thesm. 98 τοιοῦτον (οἷον Ἀριστοφάνης) τὸν Ἀγάθωνα καὶ οἱ ἄλλοι κωμῳδοῦσιν.

826

Schol. Eurip. Orest. 742 οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐκείνη κεῖνον ἐνθάδ' ἤγαγεν] κωμῳδεῖται ὁ στίχος διὰ τὴν ταυτότητα. πραότητα cod. Ven. Cob. παρισότητα vel περισσότητα Nauck.

827

ἀγαθῶν ἀγαθίδες

Pollux 7, 31 (πηνίον, ἀγαθίς, ὅθεν καὶ) παροιμία ἀγαθῶν ἀγαθίδες, ᾗ πλείστῃ κέχρηνται οἱ κωμικοί. Bekker. Anecd. 9, 31 γραῦς ἀγαθίδας ἀποδομένη κρόκης ἐπρίατο οἶνον, κἄπειθ' ὑποπίνουσα ἔλεγεν κτλ., οἷον ἀγαθῶν πλῆθος καὶ σωρός· ἡ γὰρ ἀγαθὶς σωρός ἐστι στήμονος ἢ κρόκης· ἅμα παραδηλοῦσα ὅτι ἀγαθά μοι ἐκ τῶν ἀγαθίδων ἐστί. χρῶνται δ' ἐπὶ πολλῶν ἀγαθῶν. cod. ἔλεγεν ἀγαθῶν πλῆθος. suppl. Bekker. fortasse haec ex scaena aliqua comoediae deprompta sunt. Eustath. 1166, 32 (cf. etiam 1701, 6) ὅτι ἀγαθὶς δέσμη, ῥάμμα, στήμονες, λέγουσιν οἱ παλαιοί. Hesych. ἀγαθίς· δέσμη (καὶ εἶδός τι add. Etym. m. 5, 33) ῥάμματος ἢ στήμονος. cf. Append. prov. 4, 1 cum eis quae adnotavit editor. 'Gloss. gr. lat. ἀγαθίδες *globuli*'. Lobeck. Agl. 1076. Herodian. I 526, 28 et II 18, 29 τὸ ἀγαθίς ἀεὶ συστελλομένως (ι).

828. 829. 830

ἀγαθῶν μυρμηκιά

Zenobius 1, 11 ἐπὶ πλήθους εὐδαιμονίας. Diogenian. 1, 10. Eustath. 77, 9. etiam ἀγαθῶν θάλαττα Diogenian. 1, 10 (Vind. 1, 8) et πόντος ἀγαθῶν Apostol. 14, 58 proverbia sunt e comicorum sermone excerpta.

831

ἀγροῦ πλέως

ἀγροικίας πλήρης. Hesychius. πλέως Scalig. Castig. Cat. 33a] πλέων. Catull. 36, 19 *pleni ruris et inficetiarum*. indic. Nauck.

832

ἀδηφάγους τριήρεις

Bekker. Anecd. 203, 19 τὰς μεγάλας . . ἢ τὰς ἐχούσας ἐντελῆ τὰ πληρώματα. παρ' ὃ καὶ ἀδηφάγα ἅρματα λέγουσι τὰ μεγάλα καὶ τέλεια. i. e. quae magnum onus vel multas merces capiunt.

833

αἰγιαλῷ λαλεῖς, ἀνέμῳ διαλέγει

Zenobius 1, 38 ἐπὶ τῶν ἀνηκούστων. Eurip. Androm. 93 cont. Leutsch.

834

ἄλλη συνωρίς

ἄλλη κατάστασις. Hesychius. *πολιὰ ξυνωρίς, ξυνωρὶς τέκνων, ξυνωρίδες λόγων* sunt apud Euripidem (Bacch. 324. Phoen. 1085. 448), *τέκνων ξυνωρίς* Soph. OC. 895. Eur. Med. 1145. comicus, si Hesychii explicationem respicias, fortasse dixerat *ἄλλη κακῶν σ.* vel aliquid eius modi.

835. 836

ἀμαξιαῖα χρήματα

μεγάλα, ἃ φέροι ἂν ἅμαξα, οὐκ ἄνθρωπος ἢ ὑποζύγιον. Bekker. Anecd. 24, 32. hinc explicandum, quod et ipsum comicum sapit apud Diogenianum 3, 41 *ἁμαξιαῖα ῥήματα· μεγάλα κομπάσματα.* Mein. cf. Diphil. 38, 6. Gregor. Cypr. 1, 78 (Mosq. 1, 75). Apostol. 2, 76. Arist. Ran. 854. Plat. com. 67.

837

ἀμήρυτοι λόγοι

Bekker. Anecd. 20, 30 *οἱ ἀνήνυτοι καὶ ἄπαυστοι καὶ μηδὲν πέρας ἔχοντες. μηρύεσθαι γάρ ἐστι τὸ ἔρια κατάγειν ἢ ἐξ ἀτράκτου ἤ τινος ἄλλου.*

838

ἀνασπᾶν γνωμίδιον

Bekker. Anecd. 6, 5 *κωμῳδικῶς εἴρηται, οἷον ἐκ βυθοῦ διανοίας ἄγειν.* ibid. 27, 13 *ἀνασπᾶν βούλευμα καὶ ἀνασπ. γνωμ.* cf. Arist. Ran. 903 cum interpr. Menand. 429. Thugenid. 5.

839

ἀνδρόγυνον ἄθυρμα

Bekker. Anecd. 11, 29 *εἰ θέλοις γύνιν (γύννιν) τινὰ σκῶψαι, χρήσαιο ἄν.*

840

ἀνέμους γεωργεῖν

Diogenian. Vind. 1, 51 *ἐπὶ τῶν (μάτην) πονούντων καὶ μηδενὸς μεταλαμβανόντων.* Diogenian. 1, 88 *πρὸς τοὺς πονοῦντας καὶ μηδενὸς μεταλαγχάνοντας.* Gregor. Cypr. Mosq. 1, 49.

841

ἄνθρωπος φιλοπραγματίας

Bekker. Anecd. 3, 13 *δηλοῖ τὸν φιλοῦντα καὶ σπουδάζοντα πάντα τρόπον πράγματα μεταχειρίζεσθαι.* si *ἄνθρωπος* non additum

est a Phrynicho, ut *ἄνθρωπος* et *γυνή* saepissime in glossis exempli causa cum adiectivis coniunguntur, conicias poetam aliquem dixisse *φιλοπρ. ἄνθρ.*

842

ἀνωφρυασμένος ἄνθρωπος

Bekker. Anecd. 25, 5 *σημαίνει τὸν ἀποσεμνύνοντα ἑαυτόν· τοιοῦτοι γάρ εἰσιν οἱ τοῦτον τὸν τρόπον διακείμενοι, ὡς τὰς ὀφρῦς ἀνατείνειν.*

843

ἄπλυτον πώγωνα

Bekker. Anecd. 4, 14 *εἰ θέλοις ἀνεπαχθῶς σκῶψαί τινα πωγωνίαν.* at neque *πωγωνίας* est qui *inlotam* (*ἄλουτον*) barbam gestat neque inlotae barbae cavillatio *ἀνεπαχθής* dici potest. itaque fort. scrib. *ἄπλατον πώγωνα* (*πώγων' ἄπλ.*). cf. 620.

844. 845

ἀποκναισθῆναι τῷ γέλωτι, ἀπολέσθαι γελῶντα

Bekker. Anecd. 28, 32 *ἀπολέσθαι γελῶντα· Ὅμηρος γέλῳ ἔκθανον. οἱ κωμικοὶ ἀποκναισθῆναι τῷ γ.* alterum quoque ex comico excerptum arbitror.

846

ἀπόλεμος χρόνος

Bekker. Anecd. 12, 7 *τὸ εἰρηνικὸν καὶ εὔνομον τῆς διαίτης σημαίνει.* fort. matrimonii quietum tempus comicus aliquis significavit.

847

ἀπομύξαι λύχνον

Bekker. Anecd. 21, 1 nulla adiecta interpretatione.

848

ἀπωλεσίοικον μειράκιον

Bekker. Anecd. 25, 15 *τὸ ἀκόλαστον καὶ ἀπολλύον δι' ἀσωτίαν τὸν ἴδιον οἶκον. ἀπολ.* cod. cf. *ἀπώμοτος, πανώλεθρος, ῥινώλεθρος.* ibid. 318, 9 *ὠλεσίοικοι· οἱ ἄσωτοι ὑπὸ Ἀττικῶν.* ad Aristophanis *Daetalenses* coniectura prorsus incerta referebat Fritzschius Daetal. 78. cf. 1200.

849

Ἀργεία φορά

Hesychius *ὡς φιλοδίκους καὶ συκοφάντας Ἀργείους κωμῳδοῦσιν.*

Ἀργεία, σφυρά cod. emend. Leutsch. Diogenian. 2, 79. cf. quae adnotantur ad Diphil. 120.

850. 851

ἄριστος κλέπτειν

Bekker. Anecd. 10, 31...*σαρκασμοῦ τρόπῳ ἐπήνηται εἰς ὑπερβολὴν τοῦ κακοῦ.* et 29, 9 *ἄριστος κλέπτειν καὶ ἄριστος λωποδυτεῖν* (sine interpr.). *κλέπτην* et *λωποδύτην* cod. — comicus opinor dixerat *κλέπτειν ἄριστος.*

852

ἄρτοι πίονες

Hesychius *οὕτως πλακοῦντες,* sc. *ἐλέγοντο.* '*ἄρτοι π.* vocabantur placentae.' Salmas. ex comoedia glossam derivatam censet Mein. Philol. XIII 535.

853

ἀσκὸν τίλλειν

Photius *ὄνου πόκαι· ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ τῶν μὴ ὄντων λέγεται ἡ παροιμία ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν. ὥσπερ αἱ τοιαῦται· πλίνθον πλύνειν, ἀσκὸν τίλλειν, χύτραν ποικίλλειν, εἰς κοπρῶνα θυμιᾶν.*

854

αὐτόποκον ἱμάτιον

Pollux 7, 61 *ἣν συρίαν οἱ πολλοί, ταύτην αὐτόποκον ἱμάτιον οἱ κωμικοί.* cf. Cratin. 207.

855

γέρων στύππινος

Bekker. Anecd. 33, 12 *ἤτοι λευκὸς καὶ πολιός, ἐπειδὴ τὰ στύππινα λευκά εἰσιν. ἢ τὸν ἀσθενῆ δηλοῖ, ἐπειδὴ ἀσθενέστερά ἐστι τὰ στύππινα τῶν λινῶν.* cf. Diogenian. 8, 14. Apostol. 15, 64 *στύππινον γερόντιον· ἀσθενές.* Append. prov. 4, 69 *σήπινον γερόντιον.*

856

γλαφυρὰ κωμῳδία

Bekker. Anecd. 32, 22 *ἡ εὐτράπελος καὶ εὔρυθμος καὶ χάριτος μετέχουσα μεθ' ἡδονῆς.*

857

γραῶν ὕθλος

Zenobius 3, 5 *ἐπὶ τῶν μάτην ληρούντων.* cf. Plat. Reip. 1, 350e. Gorg. 527a.

858

δερριδόγομφοι πύλαι

Hesychius *δέρρεις ἔχουσαι παραπετάσματα.* cf. Myrtil. 1. fortasse est parodia.

859

δικολύμης ἄνθρωπος

Bekker. Anecd. 35, 28 *ὁ ἐν ταις δίκαις λυμαινόμενος, ὁ συκοφάντης.* Aristophanis *ἰχθυολύμας* (Pac. 814) confert Meinekius.

860

ἐξεστηκὼς ὑπὸ γήρως

Pollux 2, 16 *τὰ κωμικὰ σκώμματα (γερόντων) Κρόνος, κρονικός, κρονόληρος, πρεσβύτερος Κρόνου (Κόδρου* Bekk.), *νωδογέρων, τυμβογέρων, μακκοῶν, παρανοῶν, παραγεγηρακώς, παραφρονῶν, ἐξεστηκὼς ὑπὸ γήρως, παρακεκινηκὼς ὑφ' ἡλικίας, παραλλάττων, ὑπὲρ τὰς ἐλάφους βεβιωκώς, ὑπὲρ τὰς κορώνας, ταῖς Νύμφαις ἰσῆλιξ.*

861

ἐπικυλίκειος Ζεύς

Hesychius. sic Mein.] *ἐπικυκλίδιος* cod. — est aut patronus *τοῦ κυλικείου,* ut *ἑρκεῖος* est domus et familiae, aut patronus *τῶν ἐπικυλικείων λόγων.* Athen. 1, 2a.

862

ἐρεβίνθινος Διόνυσος

Zenobius 3, 83 *παροιμία ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.* ac sic fere Suidas. Macar. 4, 15 *ἐρ. ζωμός· ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ μηδενὸς ἀξίων.* Hesych. *ἐρεβ. Διόνυσος· οὐδενὸς ἄξιος. παρά τινα παροιμίαν ἐρεβ. ζωμός.* Phot. *ἐρεβ. Διόν. ἀντὶ τοῦ ζωμός. παροιμία. τάττεται δὲ αὕτη ἐπὶ τῶν ἀφορμὰς τῶν εἴτε χρηστῶν εἴτε μοχθηρῶν ἐκβάσεων παρεχομένων.* quae se non satis intellegere confitetur Naberus.

863

ἠτριαῖα τεμάχη

οἱ κωμῳδοὶ λέγουσιν. Pollux 2, 170. cf. Aristoph. fr. 318, 6.

864

θάλαττα κοίλη

Eustathius 1472, 5 *ὅτι τὰ τοιαῦτα θέατρα θάλασσα κοίλη*

ἐλέγοντο Πανσανίας δηλοῖ. Hesychius θάλασσα κοίλη· ἡ χειμέριος, καὶ τὸ θέατρον. Photius θάλασσα κοίλη· τὸ θέατρον. 'comparat comicus spectatorum turbas et strepitum cum mari tempestuoso et procellis agitato'. Mein. Pollux 1, 108 κοίλη θάλαττα...τραχυνομένη. Polyb. 1, 60, 6 κοίλης καὶ τραχείας οὔσης τῆς θαλάσσης.

865

θολερὸς προβαίνει(ς)

Hesychius μὴ καθεσταμένην καὶ ἀσφαλῆ πορείαν ἔχων, ἀλλ' ἀστάτως καὶ τεταραγμένως προϊών. eadem Etymol. m. 453, 25, Zenobius 4, 31, Photius. θολερὸς Phot.] θολερῶς. cf. Cobet. Collect. crit. 35. προβαίνει Hesych.] προβαίνεις Etym., Zenob. προσβαίνεις Phot. ἀστάτως] ἀναστάτως Etym.

866

Καλυδώνιον (αἶγα)

ἔνδοξον ὗν. αἶγα δὲ διὰ τὸ ὀδωδέναι φαῦλον δασὺν ὄντα. Hesychius. Aetolum aliquem barbatum et grave olentem ab aliquo comico sic adpellatum esse statuit Meinekius Philol. XIII 536.

867

κάπηλον φρόνημα

Bekker. Anecd. 49, 9 παλίμβολον καὶ οὐχ ὑγιές. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν καπήλων τῶν μὴ πιπρασκόντων εἰλικρινῆ καὶ ἀκέραια τὰ ὤνια. Aeschyl. fr. 314 N. κάπηλα προσφέρων τεχνήματα.

868

εἰς κοπρῶνα θυμιᾶν

Photius ὄνου πόκαι. cf. 853.

869

κυβηλικὸν τρόπον

Hesychius. excidit interpretatio, quae servata esse videtur in glossa corrupta κυμβαλικὸς (scr. κυβηλικὸς) τρόπος τῷ πελέκει κακουργῆσαι. 'videtur id de grassatore dictum fuisse, qui securi homines percuteret'. Mein.

870

λημᾶν χύτραις

Hesychius λημᾶν χύτραις ἢ κολοκύνταις· παροιμία χ. λημῶ καὶ κολ. ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων πάνυ. Photius λημᾶν χύτραις, καὶ λ. κ.

ἐπὶ τῶν λίαν παρορώντων καὶ ἀμβλυωττόντων. cf. Diogenian. 5, 63 (*λημᾷς καί*). Suid. *χύτραις λημᾶν.* alterum est Arist. Nub. 327, prius Lucian. Adv. ind. 23. vix dubium est quin etiam hoc e comico fluxerit. ac videtur antiquae magis esse: sed potuit etiam novae poeta Aristophanem imitari.

871

λυπηρότεροι σταλαγμοῦ

Photius et Suidas *διὰ τὴν ἐν τῷ συνεχῶς καταστάζεσθαι* (perperam *καταδικάζεσθαι* Phot. cod.) *δυσχέρειαν λέγεται.*

872

Μεγαρέων δάκρυα

Bekker. Anecd. 281, 26 *ἤτοι ὅτι σκόροδα παρ' αὐτοῖς γίνεται δριμέα, ἢ ὅτι βασιλεὺς ἀπὸ τῶν Βακχιαδῶν ἠγάγετο Κλυτίου τοῦ Μεγαρέως θυγατέρα, ἧς ἀποθανούσης . . . ἀπεστάλησαν θρηνήσοντες τὴν βασιλίδα.* Hesychius *δοκεῖ πλεῖστα φύεσθαι ἐν τῇ Μεγαρίδι σκόροδα . . . παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιητῶς δακρυόντων.* cf. Suidas et Zenob. 5, 8. non pertinet ad Arist. Pac. 248. 9.

873

νοττιὰν τέκνων

Herodian. Boisson. Anecd. III 267 *τὸ μὲν φωλεός ἐπὶ τῶν ἑρπετῶν ζῴων τάσσεται, κοίτη ἐπὶ ἀνθρώπων . . . ὁ γοῦν λέγων νοσσιὰν τέκνων ἀκυρολογεῖ. τέκνα γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων, νεοσσοὶ ἐπὶ ὀρνίθων.* Lexic. Vindob. 317, 18 Nauck. Ammon. 145 *νοσσ. τῶν τ.* cf. Etym. Gud. 560, 31. tragico tribuit Nauck.

874

ταῖς Νύμφαις ἰσῆλιξ

Pollux 2, 16. cf. 860. Bekker. Anecd. 43, 20 *ἰσῆλιξ· καινότερον τοῦ ἡλικιώτης.* itaque hoc quidem fragmentum ad novam comoediam videtur pertinere: sed a reliquis seiungere nolui.

875

νυσταλέον γερόντιον

Cramer. Anecd. Ox. I 299, 31 *ἐπειδὴ ἐπινεύουσιν οἱ κοιμώμενοι, ἀπὸ τούτου εἴρηται καὶ τὸ νυστάζειν· παρὰ τὸ νυστάζειν δὲ τὸ νύσταλον γερόντιον.* Etymol. m. 609, 38 *καὶ ῥηματικὸν ὄνομα νυσταλογερόντιον.* scripsi *νυσταλέον γ.* ad analogiam nominum *ἀργαλέος, θαρσαλέος, λευγαλέος, σμερδαλέος, τινθαλέος* al. nam *ἁμαλός,*

ἁπαλός, *ἀτάσθαλος* ad aliud genus pertinent. Arist. Eq. 42 *δύσκολον γερόντιον*. ac fortasse etiam *νυσταλέον γερόντιον* idem *Δῆμος* dicebatur.

876

ὄζειν ἐτῶν

Bekker. Anecd. 53, 11 *πάνυ ἀστείως ἐπὶ πρεσβύτου ἢ πρεσβύτιδος.*

877

ὄμφακας βλέπειν

Bekker. Anecd. 53, 9 *οἷον αὐστηρὸν καὶ δριμύ.* Photius 335, 14 *ὄμφακα πᾶν τὸ αὐστηρὸν λέγουσιν.* Append. prov. 4, 21 (et Macar. 6, 30) *ὄμφακας βλέπει· ἐπὶ τῶν δριμὺ βλεπόντων καὶ ὀργιζομένων.* cf. Arist. Ach. 352 (Bekker. Anecd. 54, 22). Plat. com. 32. Meinek. II 626.

878

ὀνόγαστρις ἄνθρωπος

Bekker. Anecd. 54, 28 *ἐπὶ τῶν ἄρρυθμον καὶ μεγάλην γαστέρα ἐχόντων.* cf. Arist. Av. 1604. Thesm. 816 et quae ad Ran. 200 adnotavimus.

879

ὀνυχιμαῖα τέμνειν

ἀντὶ τοῦ μικρά. Bekker. Anecd. 53, 14.

880

ὀξερίας τυρός

εἴρηται μὲν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ, Σικελικὸν δὲ τὸ ἔδεσμα. Pollux 6, 48.

881

οὐδ' ἐν δέρματι

Photius *ἀντὶ τοῦ γυμνός, ὑπερβολικῶς.* *οὐδὲν* cod. minus bene Hesychius.

882

οὐκ ἐπιγλωττήσομαι.

Pollux 2, 109 *οἱ κωμικοὶ καταγλωττίζειν ἐν φιλήματι καὶ καταγλωττισμός, καὶ ἐπιγλωττωμένων οἷον λοιδορουμένων, καὶ παλίγγλωσσον τὸν δύσφημον, καὶ οὐκ ἐπιγλωττήσομαι ἤγουν οὐ λοιδορήσομαι.* *καταγλωττίζειν* ter Aristophanes. *καταγλωττισμάτων* Nub. 51. *οὐκ ἐπιγλ.* etiam Hesych.

883

παλίμβολον κήρυκα

Hesychius, *τινὲς τὰ ἐναντία βουλευόμενον. οὐκ εὖ. γνώμονα γὰρ δηλοῖ.* sic M. Schmidt. 'intellege gnomona, *horologium solarium*, quem comicus poeta aliquis propter inconstantiam *mutabilem praeconem* adpellaverat'.

884

παλίμβολος τρίπρατος

Eustathius 725, 32 *φέρει δὲ καὶ* (auctor lexici rhetorici) *ἀπὸ χρήσεως τοῦ κωμικοῦ τὸ π. τρ. καὶ πολλάκις ἀπημπολημένος.* cf. Eust. 1542, 50 et Menand. 445.

885

παρακεκινηκὼς ὑφ' ἡλικίας

Pollux, 2, 16. cf. 860.

886

παρήσειν μοι δοκῶ.

Hesychius, nulla explicatione adiecta. comico adsignavit Meinekius Philol. XIII 536.

887

πασχητιῶντα ἐδέσματα

Clemens Alex. Paed. 2, 1, 14 *πόρρω ἐστὶ τῶν πασχητιώντων ἐδεσμάτων ἡ τράπεζα τῆς ἀληθείας.* id. Strom. 2, 20, 126 *τὰ πασχητιῶντα τῶν βρωμάτων.* cf. *ὑποβινητιῶντα βρώματα* Menand. 462, 11.

888

περικεκρουμένος ἄνθρωπος

Bekker. Anecd. 60, 25 *ὁ οὐχ ὁλόκληρος* (*ὁ κλῆρος* cod.). *ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀγγείων τῶν ὑπὸ χρόνου περικεκρουμένων.*

889

περίτριμμα πραγμάτων

Bekker. Anecd. 59, 32 *οἷον τετριμμένον ἱκανῶς πράγμασιν.* videtur imitatus esse Arist. Nub. 447.

890

πηλὸς οὗτος

Photius *ἀντὶ τοῦ ἀναίσθητος εἰς ὑπερβολήν.*

907

κρεῶν

63, 14 εἰς ἀνόητόν τινα καὶ μηδὲν ἄλλο ἢ
ᾶ cod. — indic. Nauck.

908

…σιμος ἄνθρωπος

…άχηλον ἔχων. Bekker. Anecd. 65, 6.

909

…δης λόγος

65, 15 τυντλ. καὶ ληρώδης λόγος· οἷον ὁ πεπα-
…ύντλος γὰρ ὁ πεπατημένος πηλός. Photius et
αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν (fortasse corrupt.). cf.
…ip. 1, 35.

910. 911

…μος ὄμφακος, κολοκύντης

… παροιμία ὥσπερ καὶ ὑγιέστερος Κρότωνος· πολ-
…σκηταί· καὶ ὑγιέστερος κολοκύντης. ὑγιέστ. κροτ.
…. κολ. Demetr. De eloc. 162.

912. 913

… ἐλάφους βεβιωκώς,

…ς κορώνας

… f. 860.

914

Κρόνος

…8, 21 ἐπ' ἀρχαιότητι καὶ εὐηθείᾳ. cf. 510.

915

…ης ἄνθρωπος

7, 12 et Photius ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προ-
τι πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως,
cf. Aristoph. fr. 731.

916

τὰς ὀφρῦς

9 οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα. τὸ γὰρ

899

ῥινώλεθρος ὀσμή

Bekker. Anecd. 61, 25 *ἐπὶ δυσώδους ἐρεῖς.*

900

σαπέρδαι σαπροί

Varro Sat. Menipp. 56, 2 p. 161 Oehler. *omnes videmur nobis esse belli, festivi, saperdae cum simus σαπροί.* duas voces graecas ac fortasse totam sententiam ex comoedia videtur derivasse.

901

σαπρότερος τρυγός

Macarius 7, 58. cf. Arist. Plut. 1086.

902

Σκυρίαν δίκην

ὀνομάζουσιν οἱ κωμῳδοδιδάσκαλοι τὴν τραχεῖαν, ἣν οἱ φυγοδικοῦντες ἐσκήπτοντο εἰς Σκῦρον ἢ εἰς Λῆμνον ἀποδημεῖν. Pollux 8, 81. cf. quae ad Menandri *Imbrios* adnotavimus.

903

σπάθημα φρενῶν

τὸν ἄγαν φρόνιμον. Photius. Hesych. *σπάθημα· πύκνωμα. ἀπὸ τῶν ταῖς σπάθαις κατακρουόντων τὰ ὕφη.* 'φρενῶν σπάθημα e poeta scaenico' M. Schmidt, comico opinor.

904

στραγγαλιώδης ἄνθρωπος

Bekker. Anecd. 63, 22 *ὁ οὐχ ἁπλοῦς, ἀλλ' ἐπιτεταραγμένος.*

905

συκίνη μάχαιρα

συκοφαντία. Photius. *συκοφάντρια* Hesychius. *συκοφάντις* Suid. contra Macar. 7, 82 *ἐπὶ τῶν ἀσθενεστάτων καὶ εὐτελῶν.* cf. Apostol. 15, 81.

906

συλλογιμαῖος φορτός

Bekker. Anecd. 63, 12 *ἐπί τινος οὐδενὸς ἀξίου ἀνθρώπου.*

907

σωρὸν κρεῶν

Bekker. Anecd. 63, 14 *εἰς ἀνόητόν τινα καὶ μηδὲν ἄλλο ἢ σάρκας ἔχοντα*. *κρεᾶ* cod. — indic. Nauck.

908

τραχηλόσιμος ἄνθρωπος

βραχὺν τὸν τράχηλον ἔχων. Bekker. Anecd. 65, 6.

909

τυντλώδης λόγος

Bekker. Anecd. 65, 15 *τυντλ. καὶ ληρώδης λόγος· οἷον ὁ πεπατημένος καὶ κοινός. τύντλος γὰρ ὁ πεπατημένος πηλός*. Photius et Hesych. *τυντλάζειν· αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν* (fortasse corrupt.). cf. Menand. 1078. Sosip. 1, 35.

910. 911

ὑγιέστερος ὄμφακος, κολοκύντης

Photius *ὑγ. ὄμφ. παροιμία ὥσπερ καὶ ὑγιέστερος Κρότωνος· πολλοὶ γὰρ Κροτωνιᾶται ἀσκηταί· καὶ ὑγιέστερος κολοκύντης. ὑγιέστ. κροτ.* est Menand. 318. *ὑγ. κολ.* Demetr. De eloc. 162.

912. 913

ὑπὲρ τὰς ἐλάφους βεβιωκώς,
ὑπὲρ τὰς κορώνας

Pollux 2, 16. cf. 860.

914

ὑπερφυὴς Κρόνος

Bekker. Anecd. 68, 21 *ἐπ' ἀρχαιότητι καὶ εὐηθείᾳ*. cf. 510.

915

ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος

Bekker. Anecd. 67, 12 et Photius *ὁ μὴ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως, ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια*. cf. Aristoph. fr. 731.

916

ὑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς

Bekker. Anecd. 69, 9 *οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα. τὸ γὰρ*

ἀνατείνειν ὀργῆς καὶ θυμοῦ καὶ αὐθαδείας. similiter Photius et Bachmann. Anecd. I 398, 17. 'agnosce senarium poetae comici'. Naber.

917

φαλακρότερος εὐδίας

Demetrius De elocut. 162 et Photius (sine explicatione). *φαλακρώτερος* Demetr.

918

φιλάμπελος ἄνθρωπος

Bekker. Anecd. 71, 27 *ὁ φιλῶν ἀμπέλων ἐργασίαν.* cod. *φιλάνθρωπος ανος*, sed in marg. *γρ. καὶ φιλάμπελος.* cf. Arist. Pac. 308.

919

χιαστὶ τίλλειν

Hesychius *ὡς τῶν Χίων κατεαγότων καὶ παρατιλλομένων.* indic. Nauck. Eustathius 1462, 34 *παροιμία τὸ χιαστὶ τίλλειν, ὡς τῶν Χίων παρατιλλομένων κατὰ τοὺς παλαιούς.* cf. Cratin. 256.

920

χιτὼν εὐνητήρ

Pollux 10, 123 *ὁ παρὰ τοῖς κωμῳδοῖς χιτὼν εὐνητήρ, ὅς τοῦ νῦν ἐγκοιμήτωρ ἡδίων.*

921

χύτραν ποικίλλειν

Photius *ὄνου πόκαι.* cf. 853.

922

ἀδαγμός

κνησμός. Hesychius. cf. Aristoph. fr. 410. Menand. 409.

923

ἀκάτια

Bekker. Anecd. 19, 10. 12 *καὶ τοὺς μικροὺς τὰ σώματα ἀκάτια λέγουσιν. λέμβος* homo dicitur Anaxandrid. 34, 7.

924

ἀκρόσφυρα

γένος ὑποδημάτων γυναικείων. Hesychius. talia in comoedia plurima commemorabantur. Pollux 7, 94 *γυναικεῖα (ὑποδήματα)... ἀκροσφύρια.*

925

ἀμφαξονεῖν

Bekker. Anecd. 23, 30 *τὸ περινεύειν εἰς θάτερον μέρος, ὅπερ ἔστιν ἰδεῖν ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν τῶν κλινομένων εἰς θάτερον μέρος.* Hesychius *ἀμφαξονεῖν· τὰ γόνατα περικλᾶσθαι. καὶ μὴ εὐτονεῖν.* Eustath. 884 *μὴ πορεύεσθαι κατ' ὀρθόν.* itaque *ebrii incessum* ea voce descripsisse videtur comicus aliquis.

926

ἀναδοιδυκίζειν

ἀναταράσσειν. Hesychius. *ἀναδεδοικάζειν* cod. — Etym. m. 96, 7 *ἀναδοιδυκίζει· ἀναταράττει, ἀπὸ τοῦ δοίδυξ.* aptissima vox est Cleoni vel eiusmodi homini turbulento. cf. 973.

927

ἀνακωνᾶν

ἀναστρέφειν. Hesychius. cf. Aristoph. fr. 520

928

ἀναμυλλᾶναι

ἀνανεῦσαι, ἀρνήσασθαι. Hesychius. *ἀναμελλ.* cod., emend. H. Steph. *διεμύλλαινεν* Arist. Vesp. 1315, ubi schol. *διεμύλλαινε ἀντὶ τοῦ ὑπερηφάνως τὰ χείλη διέστρεφεν ὡς χλευάζων καὶ μὴ ἡσθεὶς τῷ λελεγμένῳ.* Bekker. Anecd. 36, 9 *διαμυλλαίνειν τὸ τῷ στόματι διασχηματίζοντα διαγελᾶν.* cf. etiam Suid. Etym. m. 268 extr. et fr. adesp. 1080.

929

ἀνασεσυρμένη

Hesychius *ἡ συρόμενον ἱμάτιον ἐπαίρουσα καὶ* (*τὸ*) *μέρος γυμνοῦσα.* cf. Eubul. 140.

930

ἀνασκυζᾶν καὶ σκυζᾶν.

Bekker. Anecd. 12, 15 *σκυζᾶν μέν ἐστι τὸ πρὸς τὸ πάσχειν ὀργᾶν, καὶ τίθεται ἐπὶ τῶν νεωτέρων ἢ παίδων ἢ γυναικῶν· τὸ δὲ ἀνασκυζᾶν σημαίνει μὲν τὸ αὐτό, τίθεται δὲ ἐπὶ τῶν πρεσβυτέρων. πρόσκειται δὲ τὸ ἀνά σημαῖνον τὴν ἐξ ὑπαρχῆς ἐν γήραι πρὸς τὸ πάσχειν ὁρμήν.* cf. *ἀναθυᾶν* Pherecr. 35.

931

ἀνδροκόβαλος

κακοῦργος, πανοῦργος. Hesychius et Suidas.

932

ἀνδροσάθης, ἀνδροσάθων

Bekker. Anecd. 394, 5 *ἀνδροσά[ν]θων· μεγάλα ἔχων αἰδοῖα.* et ibid. 27 *ἀνδροσάθης· ἀνδρὸς αἰδοῖα ἔχων.* Hesych. *ἀνδροσάθης· ἀνδρὸς αἰδοῖον ἢ μεγάλα αἰδοῖα ἔχων.* Suid. *ἀνδροσάθων.* cf. Lobeck. Pathol. prol. 93, 20 et Teleclid. 65. Arist. Lys. 1119.

933

ἀνεκαλαμήσατο

ἀνεθέρισεν. Hesychius. corrupt. Bekker. Anecd. 396, 27 *ἀνεκαλέσατο· ἀνεθέρισεν* (*ἀνεθρόησεν* Eudem.). comoediae tribui posse videbatur conl. *ἐκκαλαμᾶται* Arist. Vesp. 609. *ἐσκαλαμᾶσθαι* Vesp. 381. nec mirer, si mutata paullulum significatione comicus aliquis ea voce usus sit aemulum sua imitatum accusans.

934

ἀνεκνάδαλλον

ἀνέκνων[εν]. ἔκνιζον, ὡς οἱ ὀρτυγοπῶλαι. Hesychius. Pollux 9, 108 *τὸ κόπτειν τοὺς ὄρτυγας καὶ ἀνακναδάλλειν καὶ ἀνερεθίζειν . . καὶ ταῦτα ἐκ τῶν ὀρτυγοκοπικῶν ὀνομάτων.* Hesychius translatam significationem dicit, comicae opinor originis.

935

ἀνεπικόρρι(σ)τος

ἀνύβριστος. Hesychius. Etym. m. 103, 33 *ἀνεπικόρ(ρ)ιστος· ἀνύβριστος.* comicae incudis est, fictum ex vulgari *ἐπὶ κόρρης τύπτειν* vel *πατάσσειν* (Plat. Gorg. 486c. 508d. 527a. Demosth. 21, 147).

936

ἀνερριχῶντο

Bekker. Anecd. 398, 20 *χερσὶ καὶ ποσὶ περιδρασσόμενοι ἀνήρχοντο.* ibid. 19, 25 et Thom. Mag. *ἀναριχᾶσθαι· πάνυ Ἀττικὴ ἡ φωνή. σημαίνει δὲ τὸ τοῖς ποσὶ καὶ ταῖς χερσὶν ἀντεχόμενον ἀναβαίνειν, οἷον ἀνέρποντα. οἱ δὲ δύο ρρ γράφοντες ἁμαρτάνουσιν.* quod si verum est, inperfectum scribendum *ἀνηριχῶντο.* Moer. 190, 33 Bekk. *ἀναρριχᾶσθαι Ἀττικοί, προβαίνειν ἀνέρπων Ἕλληνες. ἀνερριχᾶτο* est Arist. Pac. 70. Aristaenet. 1, 20. *ἀναρριχησάμενος* Lucian. Lexiph. 8. saepius ea voce usi sunt posteriores.

937

ἀνισῶσαι

Bekker. Anecd. 80, 9 *ἐπὶ τοῦ πλεῖον ἐγχέαι πιεῖν τῷ ὕστερον*

ἐλθόντι. Hesych. *τὸ ἴσον πιεῖν* (add. *ποιεῖν*) *τοὺς ὕστερον ἐλθόντας.* ex comica convivii descriptione videtur derivatum esse.

938

ἀνταποπαίζειν

Bekker. Anecd. 25, 29 *ὅταν τις παίζων ἀστραγάλοις ἢ ψήφοις ἢ καρύοις ἢ κυβεύων ἐπ' ἀργυρίῳ νικήσῃ, εἶτ' αὖθις νικᾶται ἃ ἐνίκησεν.*

939

ἀντιπελάργωσις

Harpocration p. 24 Bekk. cod. K *ἀντιπελαργεῖν καὶ ἀντιπελάργωσις ἐπὶ τῶν ἐπισταμένων χάριν ὑφ' ὧν εὖ ἔπαθον καὶ ἀντιδιδόντων, διὰ τὴν τῶν πελαργῶν πρὸς τοὺς ἑαυτῶν πατέρας γεγηρακότας ἀντίδοσιν τῆς γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς. ἀντιπελαργεῖν* est adesp. 1570.

940

ἀπάτητος

Bekker. Anecd. 29, 2 *ἀπ. ἀρχή· οἷον καινή. καὶ ἀπάτητος λόγος καὶ διάνοια. καὶ ἀπάτητον πρᾶγμα.* unum alterumque horum sine dubio comoediae est. cf. Arist. Av. 471.

941

ἀπιαλεῖς

ἀποπέμψεις. Hesychius. corrupt. Bekker. Anecd. 414, 29 *ἀπάλλεις* (cod. *ἀπάλλις*) *ἀποπέμπεις,* pro *ἀπιάλλεις.* comoediae accenseo conl. Arist. Nub. 1299. Phryn. com. 1.

942

ἀπικρόχολον

Hesychius *τὸ οὐκ ἔχον ξανθὴν χολήν.* epitheton comicum videtur.

943

ἀπίνθιον

Etymologic. m. 183, 25 *ἀψίνθιον, εἶδος βοτάνης πικρᾶς, ὡς καὶ τὸ ἀβρότονον. ἔνιοι δὲ τῶν κωμικῶν ἀπίνθιον καλοῦσι.* Etym. Gud. 102, 7 (*ἀψίντιον* et *ἀπίντιον*). *ἀσπίνθιον* Mein. IIII 382. Hesych. *ἀσπίνθιον· ἀψίνθιον.* cf. Diphil. 17, 12. Lobeck. Pathol. el. I 491.

944

ἀποδέκται

Harpocration *ἀρχή τις παρ' Ἀθηναίοις..ἧς πολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ῥήτορες καὶ οἱ κωμικοί.* Pollux 8, 97 *ἀποδέκται ἦσαν δέκα,*

οἳ τοὺς φόρους καὶ τὰς εἰσφορὰς καὶ τὰ τέλη ἀπεδέχοντο καὶ τὰ περὶ τούτων ἀμφισβητούμενα ἐδίκαζον. et 8, 114 *ἀποδέκται οἵ τὸν σῖτον ἀπομετρούμενοι.* cf. Schoemann. Ant. gr.² I 433.

945

ἀποίζειν

ἀπομωκᾶσθαι. Hesychius. *ἐπῷζε* Arist. Av. 266. aliter *ἐπῴζουσα* Cratin. 108 (ab *ᾠόν*).

946

ἀποκραιπαλισμός

Bekker. Anecd. 429, 5 *τῆς κραιπάλης ἀπαλλαγὴ καὶ μέθης.* eadem Suidas, cuius tamen A *ἀποκεκραιπαλισμένος* et *ἀπαλλαγείς.* Hesychius lemma habet sine explicatione. an *ἀποκραιπαλησμός*?

947

ἀπορρέξαντες

Harpocration *ἀπομερίσαντες, ἀπόμοιράν τινα δόντες . . . ἔστι δὲ κἀν τῇ κωμῳδίᾳ.* Bekker. Anecd. 434, 3 *ἀπορρέξαντες* ut Harpocrat. (om. *τινα*). non intellego.

948

ἀποτριάξαι

Hesychius *τρεῖς πληγὰς δοῦναι.* Bekker. Anecd. 438, 7 *ἀποτριάσαι· οἱ δὲ ἀποτριάξαι διὰ τοῦ ξ· πληγὰς τρεῖς δοῦναι.* cf. Etym. m. 125, 3. scilicet comicus aliquis vulgarem verbi significationem in ridiculum deflexerat. cf. de ea Poll. 3, 151 *ἐπὶ πεντάθλου τὸ νικῆσαι ἀποτριάξαι λέγουσιν.*

949

ἁρπαξομίλης

ὁ ἁρπάζων τὰς ἀφροδισίους ὁμιλίας καὶ ῥᾳδίως διακορὴς γινόμενος. Bekker. Anecd. 25, 17.

950

ἀρρενοῦσθαι

Bekker. Anecd. 19, 4 *τὰ ἀρρένων, ἀλλὰ μὴ τὰ γυναικῶν πράττειν.* [Lucian.] Amor. 19 *μήτε τὸ θῆλυ παρὰ φύσιν ἀρρενοῦσθαι,* quae ipsa quoque fortasse ex comoedia fluxerunt.

951

ἀρωματοπῶλαι

δόκιμον. Bekker. Anecd. 24, 21. cf. Eupol. 304. Nicoph. 19.

952

ἀσκορδίνωτος

Hesychius *ἀσάλευτος, μὴ κινῶν τὰ μέλη. σκορδινᾶσθαι γὰρ λέγουσιν τὸ παρὰ φύσιν ἐκτείνειν, ὅπερ γίνεται παρὰ τοῖς ἐγειρομένοις ἐξ ὕπνου* (*περὶ τοὺς ἐγειρομένους* Piers. Moer. 343). similiter Bekker. Anecd. 452, 25. scribendum videtur *ἀσκορδίνητος*. Arist. Ach. 30. Vesp. 642. Ran. 922. cf. *ἀσκαρδαμυκτί* Arist. Eq. 292.

953

ἀσπακάζομαι

τὸ ἀσπάζομαι. πέπαικται. Hesychius. videtur in comoedia nescio quis pluribus verbis usus esse quae in *καζω* desinerent: quo facto eum inridens alter dixisse *ἀσπακάζομαι* pro *ἀσπάζομαι*. quae apud Hesychium sequitur glossa *ἀσπακῶς· φιλοφρόνως* huc non pertinet, sed rectius scripta est Bekker Anecd. 453, 5 *ἀσπασίως· προσηνῶς, φιλοφρόνως*.

954

αὐτόδειπνος

Hesychius *ὅταν τις κεκλημένος ἑαυτῷ φέρῃ τὰ ἐπὶ τὸ δεῖπνον.*

955

βαλός

Cramer. Anecd. Ox. III 295, 23 et Draco 35, 21 *τὰ δι' ἑαυτῶν* (*μακροπαραληκτοῦντα*) *τὰ τοιαῦτα, ψιλός, χυλός, δαλός, βαλός· οὕτως ὁ βαθμὸς καὶ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. βαλός* Dindf.] *μαλός*.

956

βαμβακεύτριαι

Hesychius *μαγγανεύτριαι, οἱ δὲ φαρμακίστριαι, οἱ δὲ* (*ἀσήμως*) *λαλοῦσαι.* Bekker. Anecd. 85, 27 *βαμβάκους τοὺς φαρμακοὺς Κίλικες καλοῦσιν.* dubitari tamen vix potest quin nomen supra scriptum comicae sit incudis, e Cilicum voce formatum.

957

βαμβαλύζειν

Bekker. Anecd. 30, 25 *τὸ ὑπὸ ῥίγους τρέμειν καὶ κρούειν τοὺς γομφίους.* vox a comicis si non ficta, at certe primum in vulgarem consuetudinem introducta. *βαμβακύζω* Hipponax ap. Plut. Mor. 1058e (17 Bergk).

958

βασιλειῶντα

Hesychius *βασιλείᾳ ἐπιβαλλόμενον.* sic enim Mein. pro *βασιλείαν περιβ.* est ex desiderativis illis, quorum magnam copiam finxerunt comici.

959

βολβωρυχεῖν

βολβοὺς ὀρύττειν. Bekker. Anecd. 30, 30. comice fictum ad similitudinem verbi *τοιχωρυχεῖν.* cf. Arist. Nub. 188.

960

βομβυλεύματα

Hesychius *τὰ μαγειρικὰ ἀρτύματα κατεσκευασμένα.* — *μονθυλεύματα* vel *μεμονθυλευμένα* M. Schmidt. Alexid. 273, 2 (ex emend. Dobr.). Poll. 6, 60 *αἱ περιτταὶ σκευασίαι ὀνθυλεύσεις καὶ μονθυλεύσεις ἐκαλοῦντο.* cf. Phryn. Epit. 356 et ibi Lobeck.

961

βοστρυχίζεται

κοσμεῖται. Hesychius. cf. Anaxil. 42.

962

βοτρύδια

Pollux 5, 97 (*τὰ ἐνώτια*) *ἐκαλεῖτο παρὰ τοῖς κωμῳδοῖς καὶ ἐγκλαστρίδια καὶ στροβίλια καὶ βοτρύδια καὶ πλάστρα καὶ καρυάτιδες καὶ ἱπποκάμπια, καὶ κενταυρίδες καὶ ἔντροφον καὶ τρίπους, δῆλον ὡς ἀπὸ τῶν σχημάτων θεμένων αὐτῶν τοῖς ἐνωτίοις τὰς προσηγορίας.* ex Pherecratis *Λήροις* quaedam derivata videntur Meinekio. *πλάστρα* sunt Aristoph. fr. 320, 10.

963

βουλοκοπίδαι

Bekker. Anecd. 221, 3 *οἱ τὴν βουλὴν κόπτοντες, ὥσπερ εἰσὶ καὶ δημοκόποι οἱ τὸν δῆμον κόπτοντες.* comice fictum ut *Ἑρμοκοπίδαι,* sed ita opinor ut *adulatores* senatus significet.

964

βούχρως τις

ἰσχυρός. Hesychius. ut *εὔχρως.* cf. *βούπαις.* 'cuius color robustam valetudinem prae se fert'.

965

βρόντημα

ὁ ἐμβρόντητος. Hesychius. 'ex comico sumptum esse suspicatur T. Hemsterh. ad Lucian. Dial. p. 94'. M. Schmidt. fort. ἐμβρόντημα. cf. 995. βρόντημα, i. e. βροντή, Aesch. Prom. 993.

966

βῶμαξ

βωμολόχος. Hesych. Etym. m. 199, 2 ὡς βωμολόχος βῶμαξ. et 218, 16 βῶμαξ ὁ βωμολόχος. Herodian. I 524, 16 (II 8, 15) τὸ ᾱ θέλει ἔχειν ἐκτεταμένον . . . θώραξ, οἴαξ, πλούταξ, βῶμαξ.

967

γαλιώσης

ἀκολασταινούσης. Hesychius. non adsentior Meinekio χαλιώσης scribenti. desiderativum est γαλιᾶν, comice fictum a γαλῇ. cf. Arist. Ach. 255.

968

γεγυναικωμένα

Hesychius πέμματά τινα, ὧν γυνὴ ἥψατο, καλεῖται οὕτω. interpretationem non intellego; glossa ipsa non dubito quin comicae sit prosapiae.

969

γεγυρωμένους

ἠτονηκότας σώματι, κεκαμμένους. Bekker. Anecd. 230, 32. Etym. m. 224, 55. Hesych. γεγυρ[αν]ωμένον· κεκαμμένον, ἠτονηκότα τῷ σώματι.

970

γερανίας (ν)

Bekker. Anecd. 31, 15 τὸν ἔχοντα μακρὸν καὶ γερανώδη τράχηλον. cf. πωγωνίας al.

971

γλαμυξιᾶν

γλαμᾶν, λημᾶν. Hesychius. Etym. m. 232, 42.

972

δημιόπρατα

Pollux 10, 96 τὰ δ. οὐ μόνον . . παρ' Ἀριστοφάνει (Eq. 103. Vesp. 659), ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις κωμῳδοδιδασκάλοις.

973. 974

διαδοιδυκίζειν, διεδοιδύκισε

Hesychius *διαδ. ὀρχεῖσθαι ἀσχημόνως.* (*διεδοιδακακίζειν* cod.) cf. *ἀναδοιδυκίζειν.* prorsus ab hac diversa glossa Hesych. *διεδοιδύκισε· διέτριψε· τὴν χεῖρα στρογγύλην* (*ποιήσας*). Etym. m. 273, 45 *διεδοιδύκησε· διέγραψε τῇ χειρί, στρογγύλην αὐτὴν ποιήσας ὡς δοίδυκα. ἢ διέτριψεν.* eadem Suidas om. duobus postr. vocabulis. Zonar. 544.

975

διακυνοφθαλμίζεται

Hesychius *δ ιυποβλέπεται, διανεύει, ἢ ἀναιδῶς ἀνθίσταται.* Eustathius 756, 60 *διακυνοφθαλμίζεσθαι, ὅπερ δηλοῖ κατὰ Αἴλιον Διονύσιον τὸ ὑποβλέπεσθαι καὶ ὑφορᾶσθαι ἀλλήλους.* Hesychius *κυνοφθαλμίζεται· ἀναιδῶς ἐμβλέπει* (fr. 1058). Bekker. Anecd. 48, 31 *κυνοφθαλμίζεται· ἀναιδῶς καὶ ἰταμῶς ὁρᾷ, τρόπον ματρύλλου.*

976

διαλωπεκίσαι

Bekker. Anecd. 10, 15 *ἀλωπεκῆσαι· ἐξαπατήσαντα διαδρᾶναι.* scribendum erat ut supra factum. cf. *διαπερδικίσαι, ἐκπερδικίσαι.*

977

διαπυδαρίζει

διαναβάλλεται, διαναρρίπτεται. Hesychius. *διαπυδαρίζει* Musur.] *διαπονδαρίζει. ἀπεπυδάρισα* Arist. Eq. 697.

978

διασιλλοῦν καὶ διασιλλῶσαι

Bekker. Anecd. 36, 19 *σημαίνει τὸ διασῦραι καὶ χλευάσαι. σίλλοι γὰρ ᾄσματα χλευαστικά,* ut Timonis Phliasii. Hesychius *διεσίλληνε· διεχλεύασε. διασιλλαίνειν* est Lucian. Lexiph. 24. *σιλλοῦν* Archipp. 52, alia tamen significatione.

979

διελάφυξας

διεφόρησας, ἀνήλωσας. Hesychius. cf. Arist. Nub. 52.

980

διεπιθήκισεν

Bekker. Anecd. 238, 13 *διαπιθηκίσαι ἐστὶ τὸ διαπαῖξαι, ἀπὸ τῶν πιθήκων.* (*διαπιθηκῆσαι* cod.). cf. Arist. Vesp. 1290.

981

διεχώλευον

διώδευον. Hesychius. frustra *διεχώρεον* Is. Voss. narrat claudus de itinere a se facto.

982

διεψάθαλλε

διέφθειρε. Hesychius. cf. Hermipp. 78. Plat. com. 59.

983

δικαμπίας

οἶνος ὁ δύο τροπὰς ὑπομείνας. Hesychius.

984

δικομήτρα

Bekker. Anecd. 35, 4 *οἷον μήτηρ καὶ γεννήτρια δικῶν καὶ συκοφαντιῶν.*

985

διφθερίαι

Varro R. r. 2, 11, 11 *vocantur δ. . . in comoediis qui in rustico opere morantur.*

986

δρυμάττειν

Pollux 5, 93 *τὰ τεθρυλημένα, ἃ δὴ παίζουσιν οἱ κωμικοί, ληκεῖν, δρ., φλᾶν, σκορδοῦν, στενάσαι*(?), *σπλεκοῦν.* Hesychius *δρυμάξεις . . . χρῶνται καὶ ἐπὶ τοῦ συνέσῃ καὶ προσομιλήσεις. ληκεῖν* est Pherecr. 177, *φλᾶν* passim, *διεσπλεκωμένη* Arist. Plut. 1082.

987

δωροληψία

Bekker. Anecd. 35, 2 *σημαίνει δὲ δωροδοκίαν.*

988

ἐγκαλοσκελεῖς

Hesychius *οἱ μὴ ἀποδιδόντες τὰ χρέα ἐν κάλοις ἐδεσμεύοντο τοὺς πόδας.* res ipsa ficta ut nomen.

989

ἐγκλαστρίδια

Pollux 5, 97. cf. 962.

990

ἐγγυπωμένον

ταλαίπωρον, κατηφές. Hesychius. idem *ἐγγυπώθη· τρυφᾷ*(?). *καὶ τὸ ἐναντίον. ἐγγυπῶσθαι· τρυφᾶν* M. Schmidt. cf. Menand. 1020.

991

ἐγχουσίζεται

Etymologic. m. 313, 32 *ἐπὶ τῶν γυναικῶν· τὸ τῇ ἐγχούσῃ χρίεσθαι τὸ πρόσωπον.* minus recte Hesychius *ἀγχουσίζεται· ἐντρίβεται ταῖς παρειαῖς, οἱονεὶ φυκάριον.* cf. Arist. Lys. 48. Eccl. 929. fr. 320, 3. Amips. 3. Herodian. II 495, 29.

992

ἐκβεβό(λ)βισται

Hesychius *ἐξώρυκται, ἠφάνισται· ἀπὸ τῶν βολβῶν.* idem *ἐκβολβίσαι· ἐκ ῥιζῶν ἀνασπάσαι. ἐκβολβιῶ* est Arist. Pac. 1123.

993

ἐκπέπηξε ἐφέπηξε

παρὰ τῷ κωμικῷ. Eustathius 1163, 28. 'fortasse *ἐκτέτηκε ἐξέτηκε.*' Mein. idem olim *ἐκπεπίακε, ἐξεπίακε.* mihi non liquet. cf. Eubul. 15, 7 et quae adnotavimus ad Cratin. 164.

994

ἐκτανθαρύ(ζ)ω

τρέμω. Hesychius. idem *ἐτανθόριζον· ἔτρεμον.* fortasse scribendum *ἐκτονθορύζω* et *ἐτονθόρυζον.* cf. Arist. Ach. 683. Vesp. 619. Ran. 747.

995

ἐμβροντησίας

Hesychius *μανίας, φρενοβλαβείας, θάμβους.* utuntur ea voce posteriores (Plut. Mor. 1119 b), sed primi videntur comici finxisse. cf. 965.

996

ἐμφαρυξάμενος

ἐμφαγών. Hesychius. comicae incudis est.

997

ἐνεθρίωσαν

Hesychius *θρῖον ἐποίησαν, ὅπερ ἐστὶ βρῶμα.* comicus aliquis

finxit, eadem potius opinor significatione qua *ἐντεθριῶσθαι* Arist. Lys. 664.

998

ἐνετύρευσεν

Hesychius *ἐνετάραξεν, ἐνεσκεύασεν.* cf. 706 et Arist. Eq. 479. Demosth. 19, 295.

999

ἐνθεσίδουλος

ψωμόδουλος. Hesychius. Eustathius 1837, 40 *ὁ γαστρίμαργος ... καὶ ὁ κνισολοιχός, καὶ ὁ ἐνθεσίδουλος ἤτοι ψωμόδουλος. ἔνθεσις γὰρ ὁ ψωμός* (Arist. Eq. 404).

1000

ἐνλαπειθάζεσθαι

Hesychius *μαχέσασθαι Λαπίθαις. ἢ ἐνθυμηθῆναι.* corrigunt *ἐνλαπιθάσασθαι* et *ἐνθοινηθῆναι.* prius *ἐλλαπ.* scribendum, alterum perquam dubium. sed comicae originis glossam esse persuasum habeo.

1001

ἐνσεσεισμένη

Bekker. Anecd. 39, 12 *ἡ προήκουσα τῇ ἡλικίᾳ καὶ ὑπὸ χρόνου διασεσεισμένη καὶ μηκέτι σφριγῶσα μηδὲ ἰσχύουσα, ἀλλὰ σαθρὰ οὖσα.*

1002

ἔντροφον

Pollux 5, 97. cf. 962. *ἔντροπον* C. *ἔνστροφον* Mein. non intellego.

1003

ἐξερρίνησα

[Lucianus] Philopatr. 22 *ἦν δ' ἐγὼ πρὸς Κράτωνα, μῶν κακῶς πάντα ἐξερρίνισα, ἵν' εἴπω τι κωμικευσάμενος;* scribendum *ἐξερρίνησα.* Alciphr. 3, 33 *αὐτὴν ἐκρινῆσαι τὴν καρδίαν.* cf. Arist. Ran. 902 cum eis quae adnotavi.

1004

ἐξινωμένον

Pollux 4, 179 *τὸ κενῶσαι διὰ καθάρσεως καὶ ἐξινῶσαι λέγουσιν, καὶ ἐξινωμένον ἡ κωμῳδία τὸν κεκαθαρμένον φησὶν ὡς ἐκ τῶν ἰνῶν φερομένης τῆς χολῆς.* cf. Timocl. 39.

1005

ἐξωφρυωμένοι

ἐπηρμένοι, ὑπερήφανοι. Hesychius (*ἐξοφρυομένοι* cod.). Etymol.

m. 350, 22 et Suidas ἐξωφρ. ἐξηρμένοι, ὑπερηφανευόμενοι. Hesych. ὠφρυωμένος· ἐπηρμένος.

1006

ἐπαναπτήσιμον

Hesychius ἐπαναπτῆναι θέλοντα καὶ πορευθῆναι. cf. Aristoph. fr. 582, 2.

1007

ἐπιγλωττωμένων

Pollux 2, 109. cf. 882.

1008

ἐπιδεικτιῶντα

ἐπιδείκνυσθαι μέλλοντα. Hesychius. *ἐπιδεικτιῶν· κενοδοξῶν* Cyrill. ex comoediae fonte derivarunt posteriores.

1009

ἐπιλλίζειν (*ἰλλίζειν*)

Cramer. Anecd. Par. III 236, 2 ἰλλοὶ παρὰ τῷ κωμικῷ (Arist. Thesm. 846) οἱ στραβοί, ἐφ' ὧν τὸ ἰλλίζειν καὶ ἐπιλλίζειν. cf. 1019 et Philem. 124 cum eis quae adnotavimus.

1010

ἐραστριᾶν

καὶ ἐρατίζειν λέγουσιν. Photius. *ἐρατίζειν* Schleusn.] *ἐρωτίζειν* cod. cf. Hom. Il. 11, 551.

1011

ἐστόμφασεν

ἠλαζονεύσατο. Photius. Hesych. *ἐστόμφασα· ἠλαζονευσάμην. στόμφος γὰρ ἡ ἀλαζονεία. στομφάζοντας* Arist. Vesp. 721. cf. Nub. 1367.

1012

ἑταιριζόμενος

Pollux 6, 188 *οὕτω γὰρ οἱ κωμικοὶ ὀνομάζουσι τὸν περὶ τὰς ἑταίρας ἔχοντα.*

1013

ἐτανταλίχθη

ἐσείσθη. Hesychius. cf. Nicol. 7 sq. Soph. Ant. 134.

1014

εὔκλεια

καὶ τὰ ὅμοια· μακρὰ ἡ τελευταία καὶ παροξύνεται· ὥσπερ Ἐρατο-

σθένης ἐν ιβ' περὶ (*κωμῳδίας*). Photius. cf. Bekker. Anecd. 1314 (*ἀληθεία*). Herodian. II 595, 22. Eustath. 1579, 26 et quae nos adnotavimus ad Arist. Av. 604.

1015

εὐόμιλος, εὐπροσόμιλος

Bekker. Anecd. 39, 1 *εὐπροσόμιλος· ὁ ἡδὺς ἐν συνουσίᾳ καὶ ἀστεῖος. τὸ δ' εὐόμιλος ὁ πᾶσιν ἀδιαφόρως προσομιλῶν. εὐπροσόμιλος* tritum apud posteriores.

1016

ἠδαξήσατο

ἐκνήσατο. Hesychius et Photius. cf. 922 et Aristoph. fr. 410. Menand. 409.

1017

θερμερύνεσθαι

Pollux 6, 185 *τὸ θερμερύνεσθαι λέγει μὲν ἡ κωμῳδία πολλαχόθι, ἐμοὶ δὲ οὐκ ἀρέσκει. θεμερύνεσθαι* Falck. ac sic sine dubio scribendum: *θεμερῶπιν αἰδῶ* dixit Aesch. Prom. 134. Hesych. *θέμερον· σεμνόν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ σεμνύνεσθαι θεμερύνεσθαι.* — cf. 1038.

1018

ἰαμβοφάγον

τὸν πταίοντα λέγουσιν. Bekker. Anecd. 190, 9. aliter ibid. 265, 31, *ἰαμβοφάγος· λοίδορος, ἐπειδὴ ἴαμβος ἔμμετρός ἐστι λοιδορία. ὁ φαγὼν οὖν τοὺς ἰάμβους τουτέστιν ἐν τῷ στόματι διὰ τὴν φιλολοιδορίαν.* cf. Lobeck. Phryn. 643. comicus nescio quis actorem (tragicum) videtur inridere trimetros prave recitantem. *ἰαμβειοφάγος* est Demosth. 18, 139.

1019

ἰλλώπτειν

ἐν τῇ κωμῳδίᾳ τὸ παραβλέπειν. Pollux 2, 52. *ἰλλωπεῖν* A. cf. *ἀμβλυωπεῖν, ὀξυωπεῖν. κατιλλώπτειν* est Philem. 124. *ἰλλίζειν* 1009.

1020

ἱπποκάμπια

Pollux 5, 97. cf. 962.

1021

ἱππόπορνε

ἀντὶ τοῦ μεγαλόπορνε. σπανίως. Photius.* Athen. 13, 565c (*Διογένης*) *τινὰ ἐπὶ ἵππου ἰδὼν . . . μεμυρισμένον καὶ τούτοις ἀκο-*

λούθως ἠμφιεσμένον πρότερον μὲν ἔφησε ζητεῖν τί ἐστιν ἱππόπορνος, νῦν δὲ εὑρηκέναι. ἡ ἱππόπορνος est Alciphr. 3, 33. inventum comicum.

1022

ἰσχιοίδης

Eustathius 1684, 28. cf. 1111.

1023

καλλιώνυμος

Hesychius εἶδος ἰχθύος. μεταφέροντες δέ τινες τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τοῦ αἰδοίου ἔτασσον ἀνδρός τε καὶ γυναικός. nempe καλλιώνυμος dicebatur etiam θαλάσσιον αἰδοῖον. cf. Phot. καλλιώνυμος.

1024

καμπυλιάζειν

κάμπτειν καὶ στρέφειν. Photius et Suidas. eadem fortasse significatione, qua κάμπτειν Arist. Nub. 969.

1025

καπνοσφράντης

Eustathius 1718, 19 οὐ πᾶς καπνὸς ἀηδής, ἀλλ' εἰσὶν οἳ χαρὰν ὑποκινοῦσι...ὡς...ὁ τὸν παρὰ τῇ κωμῳδίᾳ καπνοσφράντην συντιθείς, ὁ μὴ κατὰ τὸν κωμικὸν ἐκπέμπων τῆς οἰκίας, ἀλλ' εἰσάγων τοὺς φιληδοῦντας βίῳ παρασιτικῷ, οἳ καὶ αὐτοὶ λέγοιεν ἂν ἐθέλειν καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι οἰκίας πλουσίου εἰλαπιναστοῦ. confert Meinekius Diphil. 61, 4 sq. fortasse comicus dixerat τῆς οἰκίας γὰρ οὔποτ' ἐκπέμπει..

1026

καρυάτιδες

Pollux 5, 97. cf. 962.

1027

καταγλωττισμός

Pollux 2, 109. cf. 882.

1028

κατακαχρύσω

Hesychius ῥήξω. ἐπεὶ αἱ κριθαὶ φρυγόμεναι ῥήγνυνται. τινὲς δὲ συνταράξω. καταχώσω. Photius κατακαχρύσω· καταφρύξω καὶ συντρίψω. ἀπὸ τῶν καχρύων μετενήνεκται. cf. Eustath. 1835, 42. nescio quem alteri minitantem audire mihi videor.

1029

κατὰ κόρρης

Etymologic. m. 529, 39 *κ. κ. λέγεται τὸ τὴν σιαγόνα πλῆξαι. ὁ δὲ Ἐρατοσθένης ἅπασαν τὴν τῆς κεφαλῆς πληγήν. κόρσην γὰρ τὴν κεφαλὴν λέγεσθαί φησι.* ad Eratosthenis de comoedia libros rettulit Bernhardyus Eratosth. p. 233. cf. Pherecratis fr. 155b in supplementis vol. I.

1030

κατεβαυκάλισέ με

Etymologic. m. 192, 18 *καὶ βαῦ τὸ κατακοιμίζειν· κατεβ. με, φησὶν ὁ κωμικός. καὶ βαῦ*] *καὶ βαυκαλίζειν* Sylburg. *καταβαυκαλίζειν* Herwerd. Obs. crit. 115.

1031

κατεπερπερεύετο

ἐχαριεντίζετο. Hesychius et Photius. Hesych. *πέρπερος· ὁ μετὰ βλακείας ἐπαιρόμενος* (*ἐπηρμένος· οἷον λάλος, προπετής, μηδὲν λογισμῷ ποιῶν* Photius). cf. 294, 3.

1032

κατηριστημένα

[illegible] *καταβεβρωμένα.* Bekker. Anecd. 48, 12. Antiphont. fr. 79 (Athen. 10, 423a) *πράγματα τὰ ἑαυτοῦ . . . κατηρίστηκεν.*

1033

κέλης

Eustathius 1539, 35 *κέλης καλεῖται* (*τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον*) *παρὰ τοῖς κωμικοῖς.* non videtur significare Arist. Pac. 901. *κελητίζεις* est Thesm. 153, *κελητίσαι* Vesp. 501.

1034

κενταυρίδες

Pollux 5, 97. cf. 962.

1035

Κεραμεικάς

δημοσίας. Hesychius. sic Mein.] *κεραμίνας· δημοσίους* cod. scorta publica in Ceramico prostantia significari monet Mein.

1036

κερκωπίζειν

Zenobius 4, 50...*ἀπὸ τῶν Κερκώπων, οὓς...ἱστοροῦσιν ἀπατηλοὺς σφόδρα..γενέσθαι.* cf. Leutsch. Zenob. 1, 5.

1037

κεστρεῖς

Hesychius *τοὺς κεχηνότας καὶ πεινῶντας κεστρεῖς λέγουσι. καὶ τοὺς Ἀθηναίους οὕτως ἔλεγον καὶ προσηγόρευον. τὸ γὰρ ζῷον αὐτὸ λαίμαργόν τέ ἐστι καὶ ἄπληστον. Κεχηναίους* Aristophanis comparat Mein.

1038

κιχλιδιᾶν

Pollux 6, 185 *τὸ θερμερύνεσθαι* (1017) *λέγει ἡ κωμῳδία πολλαχόθι.* post *θεμερύνεσθαι* C addit *καὶ κυχλοιδιᾶν*, quod *καὶ κιχλιδιᾶν* scripserunt. neque vero id verbum, ignotum scriptoribus qui hodie exstant et lexicis, temere a librario fictum sed scriptum est a Polluce, scilicet ex comoedia excerptum.

1039

κλῳομάστιξ

Bekker. Anecd. 49, 5 *ὁ κλοιῷ δεδεμένος καὶ μαστιγούμενος.*

1040

κνέωρον

Hesychius *φυτόν τι ὃ τοῖς Θεσμοφορίοις ὑποστόρνυνται, καὶ ᾧ εἰς κάθαρσιν χρῶνται. καὶ γυναικεῖον μόριον.* Photius *κν. φυτὸν θαμνῶδες ἐπιτήδειον εἰς κάθαρσιν, ᾧ καὶ ἰατροὶ χρῶνται. ὅτὲ δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.* hanc significationem ex comico derivatam esse adnotavit Meinekius.

1041

κνισοκόλαξ

Bekker. Anecd. 47, 10 *τὸν οὐδενὸς ἀγαθοῦ κόλακα, τοῦ αἰσχίστου δὲ πάντων.* quamquam primus ea voce usus est Asius Samius (Athen. 3, 125 d), a Phrynicho comicum aliquem excerptum esse arbitror.

1042

κνισοτηρητής

Bekker. Anecd. 49, 13 *ὁ κνῖσαν* (*κνίσα* cod.) *καὶ δεῖπνα ἐπιτηρῶν.* cf. 1025. Eupol. 173. Diphil. 61.

1043. 1044

Κόδρους

Bekker. Anecd. 22, 31 *τὸ ἀρχαῖον ἐπὶ τοῦ εὐήθους. ἔλεγον δὲ τοὺς ἀρχαίους καὶ Κρόνους καὶ Κόδρους.* cf. 860. 895 et Hesych. *Κόδρους.* Etymolog. m. 524, 38 *Κοδρίτης· ἀπὸ τοῦ Κόδρου Κοδρίτης γίνεται· σημαίνει τό τοῦ Κόδρου, ὥσπερ παρὰ τὸ Κρόνος Κρονίτης* cf. Cramer. Anecd. Ox. II 230, 20. haec omnia ex comoedia fluxerunt. *Codri Cronive aequales.*

1045. 1046. 1047

κολεάζοντες, κολεασμός, Κολέαρχος

Hesychius *κολεάζοντες· ὠθοῦντες εἰς κολεόν, περαίνοντες* (ex emend. Cobeti N. l. 428). *κολεασμός· τὸ περαίνεσθαι. πεποίηται δὲ ἀπὸ τοῦ κόλου* (*κολεοῦ* Mein.) *καὶ ἀπὸ τοῦ καθιέναι εἰς τὸ κόλον* (*τὸν κολεόν* Mein.)*· τοῦτο δὲ κολεάζειν ἔλεγον.* idem *Κολέαρχος· κακόσχολον ὄνομα* (pro '*Κλέαρχος* similive nomine' Mein.). de qua explicatione cur M. Schmidtius dubitet non video. Eustath. 11, 2 *ἀρχὸς καὶ κρύφιόν τι σώματος μέρος ἐκλήθη παρὰ τοῖς ὕστερον... ἀφ' οὗ καί τις χιλίαρχος* (scr. *Κολέαρχος*) *οὐκ ἀγλαφύρως ἔσκωπται.* si *παρὰ τοῖς ὕστερον* recte se habet, *Κολέαρχος* certe novae comoediae adnumerandum est.

1048

κολλοποδιώκτας

Schol. Arist. Nub. 348 *ἀγρίους καὶ κολλοποδιώκτας ἐκάλουν τοὺς παιδεραστάς.* ex comoediae fonte fluxit. cf. Plat. com. 186, 5. Eubul. 12, 3. Diphil. 43, 22.

1049

κραδοφάγος

Hesychius *συκοφάγος, ἰσχαδοφάγος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀγροῖκον. κραδαφάγος* cod. — Pollux 6, 40 *ὁ κραδοφάγος· τὸν δὲ ἄγροικον οὕτως ἐκάλουν, ἐπεὶ κράδαι τὰ φύλλα τῶν συκῶν.* Etym. Gud. 342, 35 (ex scriptore ignoto) *ἔστι πατὴρ κύμινον* (*πρίων*) *καὶ μόνον οὐ ταριχεύων τοὺς θαλλοὺς τῶν κραδῶν.* Eustathius 1409, 63 *οἱ ἄγροικοι καὶ κραδοφάγοι λέγονται καὶ κραδοπῶλαι.*

1050

κρανιόλειος

Bekker. Anecd. 49, 12 *ὁ τὸ κρανίον ἔχων λεῖον, ὁ φαλακρός.*

1051

κροκυλεγμός

Hesychius τὸ κολακευτικῶς τὰς κροκύδας ἀπολέγειν τῶν ἱματίων. Bekker. Anecd. 468, 19 ἀφαιρεῖν κροκύδας· ἐπὶ τῶν πάντα ποιούντων ἕνεκεν κολακείας. ἄλλοι τε χρῶνται καὶ Ἀριστοφάνης (fr. 657).

1052

κρονικός, κρονόληρος

Pollux 2, 16. cf. 860 et 510.

1053

κρονοδαίμων

Bekker. Anecd. 46, 30 ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ εὐήθους. cf. 860.

1054

κρονοθήκη

Bekker. Anecd. 46, 5 οἷον παλαιὸς καὶ εὐηθείας μεστός, οἷον οὐ μόνον Κρόνος, ἀλλὰ καὶ ὡσανεὶ ἡ θήκη τοῦ Κρόνου καὶ ἡ σορὸς καὶ ἡ ταφή. cf. 860. 510. 914.

1055

κυμινοκίμβιξ

Eustathius 1828, 6 φειδωλὸς καὶ κίμβιξ καὶ γλίσχρος καὶ τὸ κύμινον πρίων καὶ συνθέτως κυμινοπρίστης, ἔτι δὲ καὶ λιμός . . . καὶ λιμοκίμβιξ δὲ ὁ αὐτὸς καὶ κυμινοκίμβιξ. cf. 1073.

1056

κύνειρα

Eustathius 1822, 15 ὡς δὲ κύων καὶ τῇ κωμῳδίᾳ ἐνέτηξε σκῶμμα γυναικεῖον τὴν εἰρημένην κύνειραν ἤγουν τὴν τὸν κύνα εἰρύουσαν, ὅπερ ἐστὶν ἑφελκομένην, ὃν δὴ κύνα χοῖρον ἄλλη κωμῳδία φησί, παλαιὰ χρῆσις δηλοῖ, ἐμφαίνουσα πρὸς ὁμοιότητα τοῦ κυνόσουρα εἰρῆσθαι καὶ τὸ κύνειρα. idem 528 init. ἡ δ' αὐτὴ (κωμῳδία) καὶ παρὰ τὸν κύνα παίζει τὴν κύνειραν. de significatione nominis κύων cf. fr. proximum.

1057

κυνέπασαν

Hesychius ἐξέδεισαν. ἔνιοι κυνέπασαν τὸ αἰδοῖον ἐπιτάνσπον (superscr. δον) οἷον ἐπέπασαν. κύν' ἔσπασαν Mein. fortasse scribendum est κύν' ἀνέσπασαν· ἐξέδειραν. ἔνιοι κύν' ἐπέσπασαν τὸ αἰδοῖον ἐπιτείναντες. ἀνασπάσαι τὸ αἰδοῖον est Poll. 2, 176.

1058

κυνοφθαλμίζεται

Hesychius et Bekker. Anecd. 48, 31. cf. 975.

1059

κυρτονεφέλη

Etymologic. m. 548, 40 *ἑταίρα οὕτως ἐκαλεῖτο διὰ τὸ μέλαν ἔχειν τὸ ἐφήβαιον. διὸ καὶ ἐν ταῖς συνουσίαις οὐκ ἀνεκαλύπτετο. Ὧρος.* at *κυσθονεφέλη*, ut coniecerat Meinekius, cod. Voss., *κυρθονεφέλη* cod. Florent. Milleri (Mélanges 199).

1060—1065

Hesychius *κυσθοκορώνη· νύμφη. κυσιᾷ· πασχητιᾷ. κυσοβάκκαρις· ἤτοι τὸν κυσὸν μυρίζων, ἢ τῷ κυσῷ μυριζόμενος. κυσολάκων· Ἀρίσταρχός φησι τὸν Κλεινία* (*Κλεινίου* Ruhnk.) *οὕτω λέγεσθαι τῷ κυσῷ λακωνίζοντα.* Photius *κυσολάκων· ὁ Κλεινίας* (*Κλεινίου* Ruhnk.) *ὁ τῷ κυσῷ λακωνίζων. τὸ δὲ τοῖς παιδικοῖς χρῆσθαι λακωνίζειν λέγουσιν. Μελαίνη* (*Ἑλένη* Ruhnk.) *γὰρ Θησεὺς οὕτως ἐχρήσατο.* cf. Aristoph. fr. 338. Hesych. *κυσονίπται· πόρνοι, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. κυσοχήνη· εἶδος δεσμοῦ. οἱ δὲ εὐρυπρωκτίαν. οἱ δὲ ξύλον, ἐν ᾧ ἁμαρτάνουσαι αἱ πόρναι ἐδεσμεύοντο.* Photius *κυσοχήνη· εὐρυπρωκτία* (*κυσοχίνη· ἐρυπρ.* cod. m.[1]).

1066

κυσολέσχης

Eustathius 746, 18 *ὅτι δὲ τὸν κύσθον καὶ κύσον* (*κῦσον* Herodian. I 206, 12) *ἔλεγον, δηλοῖ καὶ ὁ κυσολέσχης, ὃν ἄν τις διασαφῶν κιναιδολόγον ἐρεῖ, κοινότερον δὲ ἄλλως αἰσχρορρήμονα.* fictum videtur ad analogiam nominis *ἀδολέσχης*.

1067

λακατάρατοι

Photius 203, 5 *οἱ ἄγαν κατάρατοι. καὶ λακαταπύγων* (Arist. Ach. 664) *ὁ ἄγαν καταπύγων.* idem 204, 15 *λακαταράτους· τοὺς ἄγαν καταράτους.* cod. ubique *λακκ.*

1068

λακιδαίμονος

ψοφοῦντος, ἠχοῦντος. Hesychius. 'ioculari comici poetae nescio cuius audacia fictum videtur'. M. Schmidt. nimirum ad similitudinem *Λακεδαίμονος* a voce *λακίς*. explicatio Hesychii num vera sit dubito.

1069

λάληθρον

Bekker. Anecd. 50, 6 *τὸν λάλον καὶ διὰ τοῦ λαλεῖν κακουργοῦντα.*

1070

λεληματῶμαι

Hesychius *λῆμα ἔχω εἰς τὸ ἔργον.* — *λημαπιῶ* M. Schmidt., quod est Arist. Ran. 494. sed nullam video mutandi causam. cf. *ὠμματῶσθαι*, *ἐξωμματῶσθαι* Arist. Plut. 635.

1071

λέμβος

Harpocration 119, 13 *εἶδος νεὼς ὁ λέμβος. πολλάκις δὲ εἴρηται ἐν τῇ κωμῳδίᾳ.* 'Anaxand. 34, 7.' Mein.

1072

λευκηπατίας

ὁ εὐήθης. Bekker. Anecd. 51, 7 (*λεκηπ.* cod.). Zenobius 4, 87 et (brevius) Plut. Proverb. 1, 64. *Κλέαρχος ἐν τῷ Περὶ βίων φησὶ συμβαίνειν τι περὶ τὸ ἧπαρ ἐπί τινων, ὃ δειλοὺς ποιεῖ.* cf. etiam Suid. — non audeo scribere *λευχηπ.*, cf. *λεύκιππος*, *ἀπηλιώτης*, *ἀντήλιος*, multa alia.

1073

λιμοκίμβιξ, λιμός

Eustathius 1828, 7. cf. 1055.

1074

λιμοκόλακες

Bekker. Anecd. 50, 3 *οἱ διὰ λιμὸν* (*λιμοῦ* cod.) *κολακεύοντές τινα.*

1075

λισπόπυγοι

Pollux 2, 184 *οἱ ἐνδεῶς πυγῶν ἔχοντες λίσποι καὶ ὑπόλισποι καλοῦνται καὶ λισπόπυγοι, ἐφ' ᾧ μάλιστα οἱ Ἀθηναῖοι κωμῳδοῦνται.* cf. Arist. Eq. 1368.

1076

μεγαρίζοντες

Bachmann. Anecd. I 296, 8 *λιμώσσοντες. ἢ μεγάλα λέγοντες* utramque significationem auctor glossae apud comicos videtur invenisse. cf. Arist. Ach. 822. tertia est Diog. L. 2, 113.

1077

μεθυσοχάρυβδις

Bekker. Anecd. 51, 22 *ἐπὶ γυναικὸς μεθύσου, οὐκ ἐπ' ἄρρενος.* cf. quae ad Arist. Eq. 248 adnotavimus.

1078

μεσοπέρδην

Pollux 3, 155 *μοχθηρὸν τὸ μεσοφέρδην ἐν τῇ κωμῳδίᾳ σχῆμα παλαίσματος.* *μεσοπέρδειν* codices, *μέσον ἕρδειν* A. om. BC, qui mox *παλαίσματος τὸ πέρδειν.* *μεσοφέρδην* Dobr. Advers. I 601. Photius *μεσοπέρδην ἐκ τῶν μέσων. ἀντὶ τοῦ μεσοφέρδην, μεμενηκότων τῶν ἀρχαίων χαρακτήρων.* perperam *μεσομέρδην* cod.; postrema inlustrat Hesychius *μεσοπέρδην· μεσοφέρδην, τὸν μέσον φερόμενον. τὸ γὰρ παλαιὸν τῷ π ἀντὶ τοῦ φ ἐχρῶντο προστιθέντες τὸ τῆς δασύτητος σημεῖον.* idem *μεσοφέρδειν· μεσολαβεῖν,* ubi *μεσοφέρδην* scribendum. scilicet figura quaedam palaestrica vocabatur *μεσοφέρδην* 'a *φέρω,* ut *ἄρδην, φύρδην, σύρδην*' Dobr., eamque ioco obscaeno *μεσοπέρδην* dixerat comicus.

1079

μισητόν

τὸν τοιοῦτον (τὸν ἐρωτομανῆ) οἱ κωμικοὶ καλοῦσι, καὶ μισητὴν (Cratin. 316) *τὴν μάχλον.* Pollux 6, 189.

1080

μοιμύλλειν, μοιμυλλᾶν

Pollux 2, 90 *τὸ συνάγειν τὰ χείλη μοιμύλλειν ἡ κωμῳδία καὶ μοιμυλλᾶν φησι...καὶ γὰρ τὰ χείλη μύλλα προσαγορεύουσιν.* cf. 928.

1081

μοιχοτύπη

Hesychius *ἡ ὑπὸ μοιχῶν τυπτομένη.* cf. *χαμαιτύπη.*

1082

μολυβδιᾷς

Bekker. Anecd. 52, 5 *ὑπὸ νόσου οἷον μολύβδου χρῶμα ἔχεις.* *μολυβδιᾶν* cod.

1083

μονογέρων

Bekker. Anecd. 51, 20 *τὸν* (*τὸ* cod.) *μονότροπον καὶ δύσκολον γέροντα σημαίνει.* 'fortasse ad Phrynichi *Μονότροπον* pertinet.' Mein.

1084

μοχλίον

Pollux 10, 147 *τοῖς τοιχωρύχοις τοῦτο προστιθέασιν οἱ κωμῳδιοποιοί.* proprie est *οἰκοδόμου σκεῦος.*

1085

Μύλλος

ποιητὴς ἐπὶ μωρίᾳ κωμῳδούμενος. Photius. *Λύλλος* cod. — cf. Mein. I 26. 7. Dindorf. Thes. l. gr. Usener. Mus. Rhen. XXVIII 423. Wilamowitz. Herm. VIIII 338 sq.

1086

ναιδαμῶς

ἐναντίον τῷ οὐδαμῶς Hesychius. *ναειδ.* cod. — indic. Nauck. comice fictum est. similiter Democritus *τῷ οὐδέν* opponebat *τὸ δέν.*

1087

νεοπεινής

Cramer. Anecd. Par. IIII 186, 16 *ἐν τῇ κωμῳδίᾳ ὁ νεωστὶ πεινῶν.* *νεοπένης* Mein. coni. Bekker. Anecd. 52, 18 *νεόπλουτος· τὸ δὲ νεοπένης σπάνιον.*

1088

νηπτικωτάτην

νήφειν ποιοῦσαν. Hesychius. aliter Plut. Mor. 709 b *νηπτικῷ ἐπάγων πολυπότας.*

1089

νοσακερόν

Pollux 3, 105 *τὸ ν. ἐσχάτως κωμικόν.* Hesych. *νοσακερός· νοσώδης, τρυφερός, μαλακός* (cod. *νοσακέρως*). est etiam apud Aristotelem.

1090

νωδογέρων

Pollux 2, 16. cf. 860.

1091

ξυλοκύμβη

Eustathius 584, 28 *τὸ σκῶμμα ξ., λεγόμενον ἐπὶ γυναικῶν, αἷς οὔτε κάλλος ἐπανθεῖ οὔτε σύμμετρον μέγεθος.*

1092

ἐς ὀλβίαν

Photius ὡς ἐς μακαρίαν. τὸ εἰς ᾅδου.

1093

ὀλεκρανίζειν

Pollux 2, 140 τὸ ἔξωθεν (τοῦ ἀγκῶνος) προὖχον ὠλέκρανον, ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ὠλεκρανίζειν παρὰ τοῖς κωμικοῖς. ὀλεκρ. Mein. conl. Bekker. Anecd. 56, 17 ὀλεκρανίζεσθαι· τὸ τοῖς ὀλεκράνοις παίεσθαι. ὀλέκρανα δὲ τὰ ἄκρα τῶν ἀγκώνων. Helladius Phot. Bibl. 533, 28 καὶ τὸν ὠλε . . προφέρουσιν· ἡ δὲ συνήθεια διὰ τοῦ ᾱ. 'καὶ τὸ ὠλέ(κρανον διὰ τοῦ ω) προφέρουσιν. ἡ δὲ συνήθεια διὰ τοῦ ο.' Mein. ac quamquam ὠλέκρανον Lobeckius defendit Phryn. 671 (ex ὠλενόκρανον), conficit rem Arist. Pac. 443 ἐκ τῶν ὀλεκράνων.

1094

ὀλισβοκόλλιξ

Hesychius παρὰ τὸ ἑτοιμοκόλλιξ. ὀλισβοκόλλιξ aut penis est pani similis, aut panis ad penis similitudinem formatus. potest novae non minus quam antiquae esse. ἑτοιμοκόλλιξ Meinekio est homo ad panes donandos paratus, h. e. 'qui aliorum voluntatem panibus suggerendis sibi conciliaret'. mihi non liquet.

1095

ὀρθοπυγιᾶν

Hesychius ὅταν γυνὴ ἑαυτὴν ἐπαίρῃ πρὸς τὸ μακροτέρα φαίνεσθαι. ὀρθοπυγ. Scalig.] ὀρθοπηγ: cod.

1096

ὀρθοσταδόν

τὸ ὀρθὸν ἀφροδισιάζειν. Hesychius. ἀφροδισιάζειν Mein. Philol. XII 616] ἀφρό superscr. δ cod. aliter Apollon. Rhod. 4, 1424.

1097

παιδότριψ

Herodian. I 246, 25 βαρύνεται σκευότριψ, παιδότριψ. Lucian. Tim. 14 cum Dindorfio scribendum est πεδότριψ, non παιδότριψ. παιδότριψ autem non est παιδοτρίβης, sed *paedicator*. cf. χοιρότριψ, πορνότριψ.

1098

παλίγγλωττον

Pollux 2, 109 παλίγγλωσσον τὸν δύσφημον (οἱ κωμικοί). cf. 882.

1099

παλίμπηγα

Pollux 6, 164 *οἱ κωμικοὶ τὰ παλαιὰ καττύματα* et 7, 82 *τὰ παλαιὰ καττύματα παλίμπηγα ὀνομάζεται.*

1100

παππάζοιεν

πατέρα καλοῖεν. Hesychius et Photius (*παπάζοιεν· παρακαλοῖεν*). *παππάζουσι* est Hom. Il. 5, 408. *παππάζουσ'* (*παππίζουσ'* V) Arist. Vesp. 609. cf. *πατερίζειν, θυγατ(ε)ρίζειν, ἀδελφίζειν* sim.

1101

παραγεγηρακώς

Pollux 2, 16. cf. 860.

1102

παράδεισος

Photius *τὸ ἐνεστώς. σημαίνει δὲ οἷον τὸ ἐμπεριπατεῖσθαι τεθειμένως διὰ τὴν ἀναισθησίαν. ὁ γὰρ παράδεισος ἐπὶ τοῦ περιπάτου δένδρα καὶ ὕδατα ἔχοντος. καὶ χρῶνται συνεχῶς οἱ κωμικοὶ τιθέντες τὸν παράδεισον ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. ἔστι δὲ τοὔνομα Περσικὸν καὶ λέγεται φαρδαιθί.* glossam obscurissimam ad patres ecclesiae christianae pertinere multo ante Naberum Meinekius coniecerat IIII VIII, mutata tamen postea sententia. et quamvis verba initio praesertim corrupta sint, hoc tamen cognoscitur apud comicos poetas homines obtusi hebetisque ingenii *παραδείσους* dici solitos, quod quilibet eis inpune inluderet. ac sic Hesych. *παράδεισος· τίθεται ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων, οἷς ἔστιν ἐμπεριπατεῖν.* quae quomodo ad christianam de paradiso doctrinam trahi possint non exputo. supplenda quodammodo videtur interpretatio, ut homines intellegantur externa specie commendabiles, intus inanes et iniuriae obnoxii.

1103

παρακεχόρδικεν

Photius 385, 19 *οἷον παρημάρτηκεν. λέγουσιν Ἀττικοί, καὶ παράχορδον.* (*παρακεχόρδηκεν* cod.). idem *παραχορδίζειν· διαφωνεῖν, ἁμαρτάνειν.* Hesych. *παρακεχόρδικεν· παρήλλαχεν, παρήμαρτεν.* Bekker. Anecd. 113, 2 *παραχορδίσαι· ἁμαρτεῖν κιθαρίζοντα. Ἀριστοφάνης* (Eccl. 295 *παραχορδιεῖς*).

1104

παρακρουσιχοίνικος

Pollux 4, 169 *ἐν τῇ κωμῳδίᾳ, κρουσιμετρῶν.*

1105

παραλλάττων

Pollux 2, 16. cf. 860.

1106

παρασαβάζειν

Photius 383, 16 *παραμαίνεσθαι· ἀπὸ τοῦ σαβοῦ. τοὺς γὰρ παρὰ τῷ Σαβαζίῳ βακχεύοντας καλοῦσι σαβοὺς καὶ τὸ βακχεύειν σαβάζειν. παραισαβ.* cod. atque Hesych. *παραισαβάζειν· παρανενο-[μ]ηκέναι. ἀπὸ τοῦ σαβοῦ.*

1107

παρδαμάλη

Photius *καρδαμάλη· μᾶζα ἐκ καρδάμου μεμαγμένη, βρῶμα γινόμενον Περσικόν. οἱ δὲ παρδαμάλη λέγουσιν.* 'scil. poetae comici'. Mein. Hesych. *καρδαμάλη· μᾶζα.* cf. Athen. 3, 114 f (Eustath. 743, 17. 1414, 31, ubi perperam cum CE Athen. *καρδαμύλη*).

1108

παρελαχάνιζες

Photius *παρέπρασσές τι καὶ μετεῖχες.* e poeta comico Euripidem carpente desumptum censet Dindorfius in Thes. l. gr. comici esse facile concedo, sed Euripidem inrideri non necessaria est opinio. potest enim esse domini servo exprobrantis, quod in emendo aliquid lucri sibi invenerit.

1109

παριλλαίνουσαν

παραβλέπουσαν. Photius. Hesychius *παριλλαίνουσα· παρεμβλέπουσα.* cf. *ἰλλώπτειν, ἐγκατιλλώπτειν, ἐπιλλίζειν* cet.

1110

πεδότριψ

Photius *ὁ πολλοὺς χρόνους ἐν πέδαις γεγονώς· καὶ πέδων ὁ αὐτὸς καὶ ὀψιπέδων.* Herodian. I 246, 25 *βαρύνεται σκευότριψ, παιδότριψ, . . χοιρότριψ, οἰκότριψ, πεδότριψ.* cf. Lobeck. Paral. 292. incudis comicae. usus est etiam Lucian. Tim. 14. Adv. Saturn. 8. *πέδων* Aristoph. fr. 97, *ὀψιπέδων* Menand. 1049.

1111

πεοίδης

Bokker. Anecd. 72, 26 *χελυνοίδης· ὁ τὴν χελύνην μεγάλην*

ἔχων. ὅμοιον τὸ πεοίδης, οἷον ὁ μέγα καὶ ἀπρεπὲς αἰδοῖον ἔχων (χελοινίδης et χελοίνην cod.). derivandum utrumque a verbo οἰδεῖν. Eustath. 1684, 28 παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἰσχιοίδης ὁ μεγάλα ἰσχία ἔχων, οὕτω δὲ καὶ γαστρ[ο]οίδης τις καλεῖται ὑπὸ Ἀττικῶν (Pherecr. 143, 5), καὶ ὠμοίδης ὁ τοὺς ὤμους ἐξοιδηθείς, καὶ πεοίδης ὁ τὸ πέος . . . οὕτω δὲ καὶ χελυνοίδης ὁ μεγάλα χείλη ἔχων.

1112

περιῆρρον

περιῄεσαν. Hesychius. 'comici'. M. Schmidt.

1113

περιπλευριεῖς

Bekker. Anecd. 58, 3 σημαίνει τὸ περιπλακῆναι καὶ συγκοιμηθῆναι.

1114

περιπρωκτιῶσα

Hesychius τρυφερευομένη ἐπὶ τῇ πυγῇ. — σαυλοπρωκτιᾶν est Arist. Vesp. 1173.

1115

περιστέρια

Pollux 5, 101 καὶ ἄλλους τινὰς κόσμους ὀνομάζουσιν οἱ κωμῳδοδιδάσκαλοι, λῆρον, ὀχθοίβους, ὄλεθρον, ἐλλέβορον, πομφόλυγας, βάραθρον, περιστέρια, σαμάκια, σισύμβριον, σισάριον, ὧν οὐ ῥᾴδιον τὰς ἰδέας συννοῆσαι, διὰ τὸ μηδὲ πρόχειρον εἶναί τινα κατιδεῖν, εἴτε σπουδάζοντες εἴτε παίζοντες χρῶνται τοῖς ὀνόμασιν. de prioribus cf. quae ad Pherecr. *Λήρους* (cum fr. 100) et Aristoph. fr. 320 adnotantur. nomen περιστέρια, nisi forte ἐνωτίων genus est, suspectum. fortasse περιστέρνια. Phot. περιστέρνιον (περιστέριον cod.)· τὸ περιστερνίδιον. ἔστι δὲ κοσμάριόν τι. sane Hesych. περιστέρια· κοσμάριά τινα. fortasse pertinent ad Menand. 376.

1116

περιχονδριᾶν

Varro Sat. Menipp. 86, 14 p. 221 Oehler. περιχονδριᾷ *mihi facies macandrata et vermiculata.* περιχονδριᾷ Oehler] περιεχοντάριαν. quae si vera est emendatio, ex comoedia graeca verbum fluxisse credo. χονδριῶντες μαστοί sunt apud Dioscorid. 2, 127.

1117

πεφορινῶσθαι

Harpocration 153, 11 εἴη ἂν πεπαχύνθαι, ἀπὸ τῆς φορίνης.

ὅτι γὰρ καὶ ἐπ' ἀνθρώπων τάσσουσι τὴν φορίνην, δῆλον ποιεῖ Ἀντιφῶν ἐν β' Ἀληθείας. (*πεστορινῶσθαι* C.) — significationem facile cognoscas ex eis quae ad Aristomen. 10 adnotavimus I 692, ubi tamen quae per errorem Photio tribui Harpocrationis sunt.

1118

πηξιθάλαττα

Bekker. Anecd. 61, 2. cf. 893.

1119

ποδοστράβη

Pollux 4, 182 *ἡ τὰ στρέμματα κατευθύνουσα, ἐν τῇ κωμῳδίᾳ, ἐργαλεῖον ἰατρικόν.*

1120

πολυτιμητιζόμενος

θεραπευόμενος. Photius. Cobet. Mnem. VIII 20 '*πολυτιμητίζειν* est adpellare *πολυτίμητον* et tamquam deum salutare' coni. *πατερίζειν, ἀδελφίζειν* et Plat. Euthydem. 296d *ὦ πολυτίμητε Εὐθύδημε.*

1121

ποντοφάρυξ

Bekker. Anecd. 58, 32 *εἴ τις βούλοιτο σκώπτειν τινὰ ἄπληστον καὶ φάγον, ὅτι ἡ φάρυξ διὰ μέγεθος πελάγει ἔοικεν.* Hipponax 85(56) *ποντοχάρυβδις.* cf. etiam 893.

1122

πρατίας

Pollux 7, 8 *ἐν τῇ κωμῳδίᾳ ὁ πώλης* (Arist. Eq. 131. 3. 140) *ὥσπερ καὶ ὁ πρατίας εἴρηται.* Hesych. *πρατίας· ὁ τὰ δημόσια πωλῶν καὶ κηρύσσων.* Phot. *πρατίας· ὁ τὰ δημόσια πωλῶν. κῆρυξ δημόσιος.*

1123

πριαμωθήσομαι

Hesychius *ξυρήσομαι. ἐπειδὴ τὸ τραγικὸν τοῦ Πριάμου πρόσωπον ξυρίας ἐστίν.* Photius et Suidas *πριαμωθῆναι· ξυρηθῆναι· τὸ γὰρ τοῦ Πριάμου πρόσωπον ξυρίας ἐστίν.* Eustathius 1344, 7 *οἱ μεθ' Ὅμηρον καὶ κείρουσιν αὐτόν* (*τὸν Πρίαμον*). *ὅθεν καὶ πριαμωθῆναι τὸ ξυρηθῆναι. ἦν δὲ σκῶμμα, ἐπεὶ ὁ τραγικὸς Πρίαμος ξυρίας εἰσήγετο.* Poll. 4, 133 *ὁ ξυρίας πρεσβύτατος τῶν γερόντων... τὸ γένειον ἐν χρῷ κουρίας ἐστὶν ὁ ξυρίας, ἐπιμήκης ὢν τὰς παρειάς.*

1124

προδοτίστερον

Photius *λέγουσιν ὡς λαγνίστερον καὶ (κ)λεπτίστερον καὶ πτωχίστερον.*

1125

προδωσίκομπος

Photius *ὁ ὑποσχετικός, ὁ τὰς ἑαυτοῦ ὑποσχέσεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενος, ἀλλὰ προδιδούς.* cod. *προδοσίκομπος.* Eustath. 710, 12 *προδοσίκομποι κατὰ τοὺς παλαιούς, ὅ ἐστιν εἰς μάτην ὑποσχετικοί, οἵ τὰς ἑαυτῶν ὑποσχέσεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενοι, ἀλλὰ προδιδόντες.* — *δωσίδικος, προδωσέταιρος,* similia suadent ut *προδωσίκ.* scribatur. cf. Lobeck. Phryn. 770.

1126

προσβωμολοχεῖ

πρὸς χάριν λέγει. Hesychius. *προσβολοχεῖ* cod., emend. Voss. et Kuster.

1127. 1128

πτάκις

Pollux 3, 136 *ὁ ἄψυχος ἰδιωτικόν, καὶ ὁ πτάκις σφόδρα κωμικόν.* Hesychius *πτάκις ἢ πτάκιδες* (*πτακὲς ἢ πτακίδες* cod.) *δειλοί, ἐπτηχότες. καὶ πτακισμός.* Photius *πτακίδες· δειλοί* (cod. *δεσμοί*). *πτάκις* (*πτάκ* superscr. ς cod.)· *δειλός· ὁ ἐπτηχώς* (sic Cobet. Mnem. VIII 64 pro *ὀπτικῶς*). Lobeck. Pathol. prol. 507.

1129

πτερόν

Pollux 10, 127 *τὸ σκιάδ(ε)ιον οἱ κωμῳδ(ι)οποιοὶ καλοῦσιν.*

1130

πύππαξ

Hesychius *τὸ νῦν βόμβαξ λεγόμενον πύππαξ ἔλεγον, ὡς Λυκόφρων φήθη. οὐκ ἔστι δέ. τὸ μὲν γὰρ βόμβαξ τίθεται καὶ ἐπὶ σχετλιασμοῦ καὶ ἐπὶ γέλωτος, τὸ δὲ πύππαξ οὐχί.* 'haec ad comicorum usum spectare Lycophronis nomen docet.' Mein. similiter Schol. Plat. Euthyd. extr., sed in fine *τὸ μὲν γὰρ πύπαξ τίθεται καὶ ἐπὶ σχετλιασμοῦ καὶ ἐγκωμίου, τὸ δὲ βόμβαξ οὐκέτι.* Photius *πύππαξ· ἐπίφθεγμα σχετλιασμοῦ.* cf. Cratin. 52.

1131

πυρῆνας

Pollux 6, 45 *ἃς οἱ νῦν θλαστὰς (ἐλάας), ταύτας πυρῆνας οἱ κωμικοί.*

1132

ῥαβάττειν

Photius *σοβεῖν καὶ τρέχειν καὶ συντόνως ποδοκτυπεῖν.* et continuo idem *ῥαβ. ἀντὶ τοῦ ἄνω κάτω [ἀντι]βαδίζειν.* Hesychius *ῥαβάττειν· ἄνω καὶ κάτω βαδίζειν, τινὲς δὲ τύπτειν καὶ ψόφον ποιεῖν τοῖς ποσὶ καὶ ῥάσσειν.* Bekker. Anecd. 446, 26 *ἀρράβακα· τὴν ὀρχηστρίδα ἢ καὶ τὸν ὀρχηστήν. ἢ καὶ βλάσφημον. ἀπὸ τοῦ ἀρραβάσσειν, ὅ ἐστιν ὀρχεῖσθαι.* haec postrema non credo ex comoedia fluxisse. ceterum cf. Lobeck. Pathol. el. 41 not.

1133

ῥιγεσίβιοι

Bekker. Anecd. 61, 29 *ἐπὶ τῶν πτωχῶν καὶ γυμνῶν, προσποιουμένων δ' ἀσκεῖν τὸ σῶμα.* Pollux 4, 186 *τοὺς ἀεὶ ῥιγῶντας οἱ παλαιοὶ ῥιγεσιβίους ἔλεγον, οὓς οἱ νῦν δυσρίγους. ῥιγοσίβιοι* cod. Bekk., *ῥιγοσιδίους* A Poll., *ῥιγῶσι βίους* B. cf. Aristoph. fr. 92.

1134

σάβυτταν

Photius *σάραβον· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ καλοῦσι. καὶ σάκταν. καὶ σάβυτταν. καὶ σέλινον, καὶ ταῦρον καὶ ἕτερα πολλά.* eadem fere Suidas *σάραβον.* cf. etiam Eustath. 1539, 33 (qui ceteris *δέλτα* addit). Photius *σαβύττης· ξυρήσεως εἶδος.* idem *σάβυττος· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.* Hesych. *σάβυττος· εἶδος ξυρήσεως εἰς καλλωπισμόν...τινὲς δὲ τὸ γυναικεῖον.* — *δέλτα* est Arist. Lys. 151.

1135

σάκταν

Photius. cf. 1134. Hesychius *σάκαν· τὸ τῆς γυναικός.* ac *σάκανδρος* Arist. Lys. 824. unde *σάκαν* etiam Photio reddendum videtur.

1136

σαμάκια

Pollux 5, 101. cf. 1115.

1137

σάραβον

Photius. cf. 1134. cf. Hesych. et Suid. *σάραβον* (*σάραβος*). a nomine pistoris Plataeensis (Posidipp. 29) cognomen illud deductum arbitratur Mein.

1138

σέλινον

Photius. cf. 1134. Hesych. *σέλινον· τὸ γυναικεῖον.*

1139

σισάριον

Pollux 5, 101. cf. 1115. Phot. *σισάριον· χρυσοῦν κοσμάριον σισάρῳ ὅμοιον.* Hesych. *σισάριον· κοσμάριον χρυσοῦν γυναικεῖον. ὡς ἀλυσείδιον.*

1140

σισύμβριον

Pollux 5, 101. cf. 1115.

1141

σισυφίζειν

Bekker. Anecd. 64, 6 *πανουργεύεσθαι καὶ δολιεύεσθαι καὶ δολίως τι πράττειν.*

1142

σιφνιάζειν

Photius 515, 6 et Append. prov. 4, 73 *τὸ ἅπτεσθαι τῆς πυγῆς δακτύλῳ.* Hesychius *σιφνιάζειν· καταδακτυλίζειν. διαβέβληνται γὰρ οἱ Σίφνιοι ὡς παιδικοῖς χρώμενοι. σιφνιάσαι οὖν τὸ σκιμαλίσαι* (Arist. Ach. 444). Bekker. Anecd. 48, 23 *καταδακτυλίζειν· τὸ ἀσελγῶς τῷ δακτύλῳ τῆς τοῦ πέλας ἕδρας ἅπτεσθαι. τοῦτο καὶ σκιμαλίζειν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν.* haec postrema videntur ad Arist. Eq. 1381 pertinere. *σιφνιάζειν* alia significatione Aristoph. fr. 912.

1143

σκαιεμβατεῖν

Photius *τὸ σκαιῶς καὶ ἀρρύθμως ἐμβαίνειν ὀρχούμενον. σκαιοβατεῖν* Eustath. 1469 init. et Suid.

1144

σκαφέας

Harpocration 127, 15 et Photius 263, 18 *μετοίκιον . . . ἐκάλουν δὲ οἱ κωμικοὶ σκαφέας τοὺς μετοίκους, ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς τὰς σκάφας ἐκόμιζον οὗτοι.*

1145

σκινδακίσαι

Photius *τὸ νύκτωρ ἐπαναστῆναί τινι ἀσελγῶς.* idem *σκιν-*

δαρον· προσκίνημα. καὶ τὸ νύκτωρ ἐπαναστῆναι (ὑπαναστ. cod.) ἀκολάστως σκινδακίσαι. Hesychius σκινδαρεύεσθαι· κακοσχολεύεσθαι, δακτυλίζεσθαι, σκιμαλίζεσθαι. σκινδαρίσαι τὰ αὐτά. σκινδάρ(ε)ιος· ὄρχησις οὕτω καλουμένη. σκίνδαροι· τὰ προσκυνήματα. σκίνδαρος· ἡ ἐπανάστασις νυκτὸς ἀφροδισίων ἕνεκα.

1146

Σκίραψ, Σκίραφος

Bekker. Anecd. 1200 (ad 992, 32) ἔστι δὲ ὄνομα κύριον παρὰ τοῖς κωμικοῖς εὑρισκόμενον.

1147

σκορακίζειν

Photius οἷον εἰς κόρακας ἀποπέμπειν· ἀπὸ τούτου γὰρ εἴρηται, ὡς καὶ τὸ οἰμώζειν ἀπὸ τοῦ οἴμοι. cf. Phot. οὐκ ἐσκοράκισεν, σκορακίζονται. Hesych. σκορακίζει et σκορακισμός. Zenob. 5, 90. verbum exstat [Demosth.] 11, 11, sed a comico aliquo fictum videtur. cf. πατερίζειν, παππάζειν, ἀδελφίζειν, θυγατερίζειν. Arist. Av. 266 cum eis quae adnotavimus.

1148

σκορδοῦν

Pollux 5, 93. cf. 986 et Hesych. Phot. Lobeck. Pathol. prol. 148 not.

1149

σκυζᾶν

Bekker. Anecd. 12, 15. cf. 930.

1150

σοβαρός

Photius λαμπρός, ἐπαιρόμενος, τολμηρός, αὐθάδης, ἔξω τοῦ δέοντος φερόμενος . . . χρῶνται δὲ τῇ λέξει ταύτῃ συνήθως οἱ κωμικοί (sic Alberti pro κυνικοί).

1151

σοροδαίμων

Bekker. Anecd. 63, 10 ἐπὶ τεθνηκότος τάττεται. δηλοῖ δὲ (fortasse δηλοῦται δὲ καὶ) ὁ ἄξιος ἐν σορῷ δαίμων εἶναι δι' ὑπερβολὴν γήρως. cf. 860 et 1392.

1152

στόρθυγγας

Pollux 2, 28 τὰς συνεστραμμένας μετὰ ῥύπου τρίχας ἡ κωμῳ-

δία στ. καλεῖ. Hesychius *σπόρθυγγες· αἱ συνεστραμμέναι μετὰ ῥύπου τρίχες.* Lobeck. Pathol. el. I 140. 'στόρθυγξ adpellatur quidquid durum torridumque est et in acutum desinit'. Meinek. Theocr.[3] p. 401 not.

1153

στρατύλλαξ

Cicero Ep. Att. 16, 15, 3 *videtur στρατύλλαξ ille deiectus de gradu.* indic. Meinek. *Stratullax* est servus Truculenti Plautini. cf. Ritschl. Opusc. III 330. 342. 3.

1154

στροβίλια

Pollux 5, 97. cf. 962.

1155

στρουθίζειν

Eustathius 228, 40 *ὅτι ἀπὸ τῆς στρουθοῦ καὶ στρουθίζειν τὸ εὐτελῶς πως ᾄδειν, δηλοῖ καὶ ὁ κωμικός.* et 1411, 15 *τὸ στρουθίζειν, ὅ φησιν ὁ κωμικός, ἐκ τῆς Ὁμηρικῆς παρῆκται στρουθοῦ.* Phot. *στρουθίζων· τρίζων.* inter Aristophanis fragmenta (717) recepit Dindorfius p. 243.

1156

συβριάζει

σοβαρεύεται, τρυφᾷ. Hesychius. cf. Phrynich. com. 64.

1157

συγκηδεστήν

Pollux 6, 159 *ἡ κωμῳδία καὶ σ.*

1158

συκάστρια

συκοφάντρια. Hesychius.

1159

συκηγορίαν

τὴν ἐν τῷ λέγειν συκοφαντίαν. Hesychius. 'ex comico ut videtur'. Steph. Thes.

1160

Ταρταρίτης

Stephanus Byz. *Τάρταρος. ὁ οἰκήτωρ Ταρτάριος . . . καὶ τὸ κωμικὸν Ταρταρίτης.* Aristophanis *Πυκνίτην* Eq. 42 contulit Mein.

1161

ταῦρον

Photius. cf. 1134 et 635. Hesych. *ταῦρος . . . ἄλλοι δὲ τὸν παιδεραστήν. καὶ τὸ γυναικεῖον.* at Suidas *ταῦρος· τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. καὶ ἀταυρώτη. ἡ ἄμικτος, ἁγνή* (Aesch. Ag. 244. Arist. Lys. 217. 8).

1162

τερετίζομεν

Photius et Bachmann. Anecd. I 384, 29 *τὸ αὐτὸ μέλος ᾄδομεν.* dixerat poeta aliquis comicus *ταὐτὸ γὰρ τερετίζομεν*, ad quae scholiasta adnotaverat *τὸ αὐτὸ μ. ᾄδ.* neque enim adsentior Nabero. proprie *τερετίζειν* (Phryn. com. 14 et Euphron. 1, 34) dicuntur cicadae. Poll. 5, 89 *εἴποις ἂν . . . τέττιγας τερετίζειν.*

1163

τιλλοπώγων

Bekker. Anecd. 66, 3 *ὁ τὸν ἑαυτοῦ ἀποτίλλων πώγωνα.*

1164

τῖμος

Eustathius 563, 24 et Philemo Lex. 105 *φθογγὴ φθόγγος, χολὴ χόλος, τιμὴ τῖμος, ὡς παρὰ τῇ κωμῳδίᾳ τὸ τίμημα.* 1222, 28 *ἐκ τοῦ τιμὴ ὁ τῖμος.* sed idem Eustathius 1148, 38 *μή τινα τῖμον εἰσενεγκών, εἰπεῖν κατ' Ἀρχίλοχον* (103 Bergk.). itaque praeter Archilochum etiam comicorum aliquis ea forma usus erat. de qua cf. Lobeck. Pathol. prol. 9.

1165

τοκογλύφος

Bekker. Anecd. 64, 30 *τοκοπράκτωρ· ἀλλὰ καὶ τοκογλύφος.* hoc alterum a comicis mutuati sunt posteriores, veluti Plutarchus et Lucianus.

1166

τολμητίας

Hesychius *προπετής, αὐθάδης, ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἐπιχειρῶν.* Photius *τολμητίας· τολμηρός.* Thomas Mag. 357, 10 *τολμητής, οὐ τολμητίας. ἀνάττικον γὰρ τοῦτο.* scimus tamen quam multa inventa comicorum ab Antatticistis sint reprehensa.

1167

τρικόλ(λ)υβον

νομισμάτιόν τι. Hesychius. Pollux 9, 72 *ἔλεγον δέ τι καὶ τρικόλλυβον οἱ ποιηταὶ σμικρὸν νόμισμα.* comici sine dubio.

1168

τρίπους

Pollux 5, 97. cf. 962.

1169

Τρυμαλῖτις

Ἀφροδίτη. Hesychius. indic. Nauck. cognomen comice fictum, significatione obscaena. Sotad. Plut. Mor. 11a *εἰς οὐχ ὁσίην τρυμαλιὴν τὸ κέντρον ὠθεῖς*.

1170

τρυπαλώπηξ

Bekker. Anecd. 64, 28 *ὁ διὰ πανουργίαν πάντα τρυπῶν καὶ ἐργάζεσθαι δυνάμενος*.

1171

τυλεῖα

Pollux 10, 39 *τὰ τυλεῖα . . . παρὰ τοῖς κωμῳδοῖς ἔστιν*. cf. Eupol. 170.

1172

τυμβογέρων

Pollux 2, 16. cf. 860. Bekker. Anecd. 66, 13 *τυμβογ. ὁ τύμβου χρείαν ἔχων*. Photius *τυμβογέροντες· πέμπτη ἡλικία γερόντων, ὡς καὶ Θεόφραστος. παραπλῆγες καὶ τῇ διανοίᾳ παρηλλαγμένοι*. cf. Arist. Lys. 372. Nauck. Aristoph. Byz. 98.

1173

τυρεύει, τυρεύεται, τυρευθέντα, τυρεῦσαι, τυρεύων, τυρωθέντα

Photius *τυρεύεται καὶ τυρεῖται· συνίσταται καὶ συμπήγνυται*. idem *τυρευθέντα· κινηθέντα, ταραχθέντα*. et *τυρεύων· κατασκευάζων*. Hesychius *τυρεύει· ταράττει, κυκᾷ*. idem *τυρεῦσαι· τὰ αὐτά. καὶ τυρεύων*. et *τυρωθέντα· ταραχθέντα, κινηθέντα*. Bekker. Anecd. 308, 13 *τυρεύειν· τὸ πηγνύναι καὶ συντιθέναι, ἀπὸ τῶν τὸ γάλα πηγνύντων καὶ τυρὸν ποιούντων*. cf. etiam 706 et 998. horum omnium fons est Arist. Eq. 479 *συντυρούμενα*. unde Demosthenes 19, 295 *ὁ δ' ἔνδον ἐτύρευεν*. quod cum reprehendit Pollux 6, 130 (*ἀλλ' οὐκ ἔγωγε ἀποδέχομαι τὸ τυρεύειν*), non tamen, ut opinatur M. Schmidtius in ed. Hes., negat ullum alium Atticum ea voce usum esse. sine dubio comici minorum gentium et Aristophanis et Demosthenis dicta avide adripiebant.

1174

ὑπεγάστριζε

τὸ ἐχόρταζεν ἡ κωμῳδία. Pollux 2, 168.

1175

ὑπερακήκοα

Bekker. Anecd. 69, 24 οἷον ἄκρως ἀκήκοα.

1176—1179

Ὑπερευρύβατος, Ὑπερθεμιστοκλῆς, Ὑπερπερικλῆς, Ὑπερσωκράτης

Bekker. Anecd. 67, 20 Ὑπερθεμιστοκλῆς· καινοτάτη ἡ φωνή. σημαίνει οἷον ὑπὲρ Θεμιστοκλέα τῇ σοφίᾳ. ὅμοιον Ὑπερπερικλῆς καὶ Ὑπερσωκράτης. ἀλλὰ κἀπὶ τοὐναντίου Ὑπερευρύβατος ὁ ὑπερβάλλων Εὐρύβατον (Aristoph. fr. 184) πονηρίᾳ. ὑπερευρύβαντος cod. — indic. Nauckius.

1180

ὑπερμαζεῖ

Etymologic. m. Milleri (Mélanges 293) ὑπερπλουτεῖ, τρυφᾷ, στρηνιᾷ. μᾶζα γὰρ ἡ τροφή. Etym. m. 573, 22 μᾶζα· ἡ τροφή. ὅθεν καὶ ὑπερμαζᾷ, τὸ ὑπερτρυφᾷ, πλουτεῖ, στρηνιᾷ. ὑπερμαζᾷς est Lucian. Navig. 15 (cf. Thom. Mag. 373, 3 R.).

1181

ὑπεροψωνεῖν

Bekker. Anecd. 67, 32 τὸ ἀγοράζοντός τινος ὄψον ἕτερον τῇ τιμῇ ὑπερβάλλοντα ὠνεῖσθαι. ὑποψόνην cod.

1182

ὑπομηλαφῆσαι

ψηλαφῆσαι. Hesychius. comice fictum pro κρύφα τῶν μήλων (i. e. μαστῶν) ἅπτεσθαι.

1183. 1184

φαγέσωρον, φαγεσωρῖτιν

Pollux 6, 42 φαγέσωρον τὸν ἄπληστον οἱ κωμικοὶ ὠνόμαζον, καὶ τὴν τοῦ τοιούτου γαστέρα φαγεσωρῖτιν. Hesych. φαγέσωρ[ι]ον· πολυφάγον.

1185

φαρυγίνδην

ὡς ἀριστίνδην, σκώπτοντες τὴν γαστριμαργίαν τῶν χορευτῶν Ἀττικοὶ λέγουσιν. Etymologic. m. 788, 38. Photius et Suidas (ubi perperam *φαλαγγίνδην*).

1186

φάσακες

συκοφάνται. Hesychius. comoediae tribuit Passovius. cf. *φάσις, Φασιανός,* similia. *φαύσακες* vel *φαύακες* Mein. Philol. XII 628. at *φάσακες* recte videtur scriptum esse.

1187

φειδαλφιτεῖν

Bekker. Anecd. 69, 32 *τὸ φείδεσθαι τῶν ἀλφίτων, οἷον τροφῆς καὶ σιτίων. φειδαλφιστήν* cod. — Hesychius *φειδαλφιτῆσαι· φειδωλὸν περὶ τὰ ἄλφιτα γενέσθαι.* 'comici poetae?' M. Schmidt.

1188

φθειροκομίδης

φθειρῶν γέμων. Hesychius. 'comicus?' M. Schmidt, *φθειροκομήτης* proponens. fort. *φθειροκοπίδης,* ad analogiam *τῶν Ἑρμοκοπιδῶν.*

1189

φθειροκτονεῖν

Bekker. Anecd. 71, 15 *τὸ τοὺς φθεῖρας κτείνειν. φθεροκτ.* cod.

1190

φίλετνος

Bekker. Anecd. 70, 21 *ὁ φιλῶν ἔτνος ἐσθίειν.*

1191

φορμοκοιτεῖν

Bekker. Anecd. 70, 5 *τὸ ἐπὶ φορμοῦ καθεύδειν. φορμὸς δέ ἐστι πλέγμα τι ἐκ φλέω. τάττεται ἐπὶ λυπρῶς καὶ κακῶς κοιμωμένων, οὐκ ἐχόντων κνάφαλλον.* comico poetae tribuebat Mein. II 5. cf. Chionid. 1. poterat ea voce austera cynicorum vita, poterat etiam *Phormionis* severitas (ut in Eupolidis *Taxiarchis*) significari.

1192

χαλκιδίζειν

Plutarchus Proverb. 1, 84 *ἐπὶ τῶν γλισχρευομένων. οἱ γὰρ*

ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς ἐπὶ φιλαργυρίᾳ ἐκωμῳδοῦντο. Eustathius 279, 18 *παροιμιακῶς τὸ γλισχρεύεσθαι· ἐπὶ φιλαργυρίᾳ γὰρ ἐκωμῳδοῦντο οἱ κατ' Εὔβοιαν Χαλκιδεῖς.* Hesychius *ἀπὸ τῶν κατ' Εὔβοιαν Χαλκιδέων. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν παιδεραστούντων, ἐπεὶ ἐπλεόναζον παρ' αὐτοῖς οἱ παιδικοὶ ἔρωτες.* Suid. *χαλκιδίζειν καὶ χαλκιδεύεσθαι· ἐπὶ τῶν γλισχρευομένων. καὶ φικιδίζειν· ἐπὶ τοῦ παιδεραστεῖν*, ubi cf. Bernhardy. Plut. Mor. 761a (*οἱ Χαλκιδεῖς*) *τὸ παιδεραστεῖν πρότερον ἐν ψόγῳ τιθέμενοι, τότε μᾶλλον ἑτέρων ἠγάπησαν καὶ ἐτίμησαν.* sine dubio utraque significatione comici utebantur. ac fortasse aliquis hominem parcum, qui (amicae opinor) pro auro aes dedisset, *χαλκιδίζειν* primus dixerat.

1193

χάνος

Pollux 2, 97 *ὁ κατάγελως καταχήνη εἴρηται παρὰ τοῖς κωμικοῖς* (Arist. Vesp. 575. 6. Eccl. 631), *καὶ χάνος δὲ παρ' αὐτοῖς τὸ στόμα.*

1194

χελυνοίδης

Bekker. Anecd. 72, 26. cf. 1111.

1195

ὁ χλεύαξ

κωμῳδικώτερον. Pollux 9, 149. indic. H. Iacobi Mein. ed. min. XVIII. ut *πλούταξ* al.

1196

χναύματα

Pollux 6, 62 *οἱ κωμικοὶ ὠνόμαζον τὰ περικόμματα καὶ χναύματα. χναῦμ'* est Mnesim. 4, 12, *χναυμάτια* Teleclid. 1, 14. Aristoph. fr. 224.

1197

χοιρότριψ

Herodianus I 246, 26. cf. 1097 *παιδότριψ.*

1198

χρεμψιθέατρον

Suidas *ἢ ὅτι εἰσιόντες εἰς τὸ θέατρον χρέμπτονται, ἢ ὅτι χρεμπτόμενοι ἐκβάλλονται.* Hesychius *οἱ εἰσιόντες εἰς θέατρον . . .* (desunt reliqua). utriusque est *χρεμψιθέατρον*, non *χρεμψιθέατροι*, quod homines docti reponendum esse putaverunt. 'quas explicationes Suidas commemoravit, earum neutra probabilis est. videtur theatrum

frequentissimum dici, quod spectatores quasi evomat'. Bernhardy. quae interpretatio reliquis multo infelicior est. sed meliorem, quamdiu poetae consilium ignoramus, promere vix quisquam poterit.

1199

ψυχροκομψεύματα

ψυχροφαντάσματα. Hesychius. sic in Thes. l. gr. G. Dindorfius pro *ψυχροκομψώματα* cod. 'comicus' M. Schmidt. cum trimetro ea forma non sit apta, *ψυχροκομψοφάσματα* Meinekius Philol. XII 630, ipse quoque ex comoedia vocem fluxisse statuens.

1200

ὠλεσίοικοι

οἱ ἄσωτοι ὑπὸ Ἀττικῶν. Bekker. Anecd. 318, 9. Hesych. *ὠλεσίοικοι· οἱ ἄσωτοι.* ex Aesch. Sept. 720 non videtur excerptum esse. cf. 848 et 1525.

1201

ὠμοκυδιᾷ

Bekker. Anecd. 318, 19 et Etymolog. m. 822, 32 *ἐπὶ τῇ τῶν ὤμων εὐεξίᾳ μέγα φρονεῖ.* Hesychius *ὠμοκυδιᾶν· ἐπὶ τῇ τῶν ὤμων εὐδοξίᾳ* (*εὐεξ.*) *μέγα φρονεῖν ἢ τῇ τάξει.*

1202

ὠρνεάζετο

Hesychius *μετέωρον ἐπῆρε τὴν κεφαλήν.*

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΠΑΡΕΓΓΡΑΦΑ

1203

τί κάθῃ; καὶ πίωμεν· οὐ καὶ σιτία
πάρεστιν; ὦ δύστηνε, μὴ σαυτῷ φθόνει.
οἱ δ' εὐθὺς ἠλάλαξαν, ἐν δ' ἐκίρνατο
οἶνος· φέρων δὲ στέφανον ἀμφέθηκέ τις.
ὑμνεῖ δ' αἰσχρῶς κλῶνα πρὸς καλὸν δάφνης
ὁ Φοῖβος οὐ προσῳδά· τήν τ' ἐναύλιον
ὠθῶν τις ἐξέκλαξε σύγκοιτον φίλην.

Plutarchus Mor. 1098 b *οἱ θεράποντες ὅταν Κρόνια δειπνῶσιν ἢ Διονύσια κατ' ἀγρὸν ἄγωσι περιιόντες, οὐκ ἂν αὐτῶν τὸν ὀλολυγμὸν ὑπομείναις καὶ τὸν θόρυβον, ὑπὸ χαρμονῆς καὶ ἀπειροκαλίας τοιαῦτα ποιούντων καὶ φθεγγομένων κτλ.* 1. *τί κάθῃ*] *κλίθητι* Mein. coni. Eurip. fr. 692 N. *καὶ*] *παῖ* Herwerd. Obs. crit. 40. *σιτία* Bergk.] *σῖτα.* 5. *ὑμνεῖ*] *ὑμνεῖτο* Petav. *ὕμνει δέ τις* Bergk. *ὕμνησε δ'* K. Herm. XXII 148. 6. *ὁ Φοῖβος*] *ὑφορβὸς* vel *συφορβὸς* K. in fine *τ' ἐναυλίαν* Bergk. *τε ναυτίαν* K. 7. *ἐξέκλαγξε* Reisk. *ἐξέπληξε* K.

1. *κάθῃ* utique corruptum. 3. *ἐκίρνατο*, ut *κιρνάντες* Aristoph. fr. 683. *ἐγκιρνᾶσιν* Eccl. 841. 6. 'si *Φοῖβος* scolii nomen fuisse statuere liceret, corrigerem *οὐ Φ.*, *οὐ προσῳδά*, *non Phoebus canebatur, non carmina modulata*'. Mein. '*ὁ Φοῖβος ὑμνεῖτο κλῶνα πρὸς καλὸν δάφνης* in comoedia sic erat dicendum: *παιὰν ᾔδετο πρὸς μυρρίνην.*' Cobet. N. l. 48. de quibus cf. quae dixi in Herma XXII 145 sq. 6. '*οὐ προσῳδά* adverbialiter' H. Iacobi Mein. ed. min. XXIII coni. Lob. Soph. Ai. p. 95. 155. 246. '*ἐναύλιον* fors. ianua, ut *ὠθῶν* sit *cum vi inpellens*'. Mein. 7. 'permirum est doricum *ἐξέκλαξε* pro *ἐξέκλῃσε* (?) et sine dubio corruptum'. Mein.

ad *Tagenistas* Aristophanis olim referebat Bergkius, postea comici esse negavit; inter fragmenta comica recepit Meinekius. ad drama satyricum pertinere censent Fritzschius De Lenaeis p. 16 et cum Herwerdeno Obs. crit. 40 Cobetus N. l. 48. cf. Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 346.

1204

γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι
τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔνδον λαμβάνειν.
αὕτη γὰρ ἡ προὶξ οἰκίαν σῴζει μόνη.
ὅστις δὲ τρυφερῶς τὴν γυναῖκ' ἄγει λαβών,
συνεργὸν οὗτος ἀντὶ δεσποίνης ἔχει,
εὔνουν, βεβαίαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον.

Stobaeus Floril. 72, 5 '*Ἱππώνακτος* (fr. 72 Bergk.). Apostol. 5, 24 c. 2. *ἔνδον*] *ἕδνον* M. Haupt. Opusc. III 637. 4. *τρυφερῶς* AB] *τρυφερὸς* Trinc. *ἀτρύφερον* Grotius. cf. Eupol. 69. *ἀτρυφέρως* Cobet. Mnem. nov. II 248.

duo diversorum poetarum fragmenta in unum coaluisse (ita ut a v. 4 alterum incipiat) Valckenarius, post v. 4 quaedam excidisse Bergkius, non Hipponacti, sed Hippothoonti haec tribuenda esse Meinekius IIII 714 (cum Bergkio) coniecerunt. quem Hippothoontem tragicum Nauckius (Tr. gr. fr. 643. 4), didacticum fuisse Hauptius censuit. tres posteriores versus Cobeto, tres primi Meinekio comici esse videbantur.

1205

τίς ὧδε μῶρος καὶ λίαν ἀνειμένως
εὔπειστος ἀνδρῶν, ὅστις ἐλπίζει θεοὺς
ὀστῶν ἀσάρκων καὶ χολῆς πυρουμένης,
ἃ καὶ κυσὶν πεινῶσιν οὐχὶ βρώσιμα,
χαίρειν ἀπαρχαῖς καὶ γέρας λαχεῖν τόδε;

Clemens Alex. Strom. 7, 6, 34 *ἐπεὶ τίς ὧδε μῶρος, κατὰ τὴν ποιητικὴν χάριν, καὶ λίαν κτλ. καὶ χάριν τούτων τοῖς δρῶσιν ἐκτίνειν* (sic Sylb. pro *ἐκτείνειν*). Porphyrius De abstin. anim. 2, 58 (p. 120, 3 Nauck.), Cyrillus c. Iul. 9, 306e. 1. *ἀνειμένως* Grotius Excerpt. 923] *ἀνειμένος* Porphyr. et LClem. 2. *εὔπειστος* Mein.] *εὔπιστος*. cf. Lobeck. Soph. Ai. 151. *ἐλπίζῃ* Cyrill. 3. *ὡς ὀστῶν τῶν* Porphyr. 4. *κυσὶ* LClem. 5. *ἀπαρχαῖς* Porson. Hec. 41] *ἅπαντας* Porphyr. Cyr. *ἀπάτῃ* Clem., sed *ἅπαντα* LClem. *ἀπαρχῇ* Grot. *ἀπάταις ἂν* Both. Grotius versum sextum *χάριν τε τούτων τοῖσι δρῶσιν ἐκτίνειν* ex Clementis verbis poetae adscripsit. — 3. cf. Soph. Antig. 1010. Menand. 129, 6.

tragici potius quam comici esse sententia erat Gatakeri Antonin. 10, 8. inter tragicorum adespota (91) recepit Nauckius. quod si recte fecit, v. 5 fortasse scribendum *χαίρειν ἂν ἄνταις*, ut genitivi v. 3 sint absoluti.

1206

γέρων γέροντι γλῶτταν ἡδίστην ἔχει,
παῖς παιδί, καὶ γυναικὶ πρόσφορον γυνή,
νοσῶν τ' ἀνὴρ νοσοῦντι, καὶ δυσπραξίᾳ
ληφθεὶς ἐπῳδός ἐστι τῷ πειρωμένῳ.

Plutarchus Mor. 51e *ἀρχὴν φιλίας ἔφαμεν εἶναι . . . ὁμοιοπαθῆ διάθεσίν τε καὶ φύσιν, ἐφ' οἷς καὶ ταῦτα εἴρηται κτλ.* alii Menandro, alii Euripidi tribuerunt. cf. Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 296. 2. *γυναικὶ πρόσφορον γυνή* est Eurip. Hel. 830. *καὶ παιδὶ καὶ γέροντι προσφέρων τρόπους* Tr. gr. fr. adesp. 377. cf. Cobet. N. l. 47. ego nihil in his invenio quod non etiam a comico dici potuerit. v. 4 fortasse scrib. *ἐπῳδὸς τῷ ταλαιπωρουμένῳ.*

1207

πᾶσιν δὲ θνητοῖς βούλομαι παραινέσαι
τοὐφ' ἡμέραν ζῆν ἡδέως· ὁ γὰρ θανὼν
τὸ μηδέν ἐστι καὶ σκιὰ κατὰ χθονός.
μικροῦ δὲ βιότου ζῶντ' ἐπαυρέσθαι χρεών.

Athenaeus 8, 336b *καὶ ἄλλος δέ τίς φησι (ποιητὴς) τῷ Σαρδαναπάλλῳ παραπλήσιος ὑποτιθέμενος καὶ οὗτος τοῖς μὴ σωφρονοῦσι τοιάδε κτλ.* 1. *πᾶσι* A. 2. *τοὐφ' ἡμέραν* Casaub.] *τοὐφήμερον* A. tragici, fortasse Euripidis, esse putabat Porson Adv. 101. 'temulenti haec philosophia est ex aliquo satyrico dramate.' Cobet. N. l. 48, conl. Eurip. Alcest. 788 sq. Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 68.

1208

τρόπος ἐστὶ χρηστὸς ἀσφαλέστερος νόμου.
τὸν μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν διαστρέψαι ποτὲ
ῥήτωρ δύναιτο, τὸν δ' ἄνω τε καὶ κάτω
λόγοις ταράσσων πολλάκις λυμαίνεται.

Stobaeus Floril. 37, 15 *πειρ$\overset{\theta\iota}{\xi}$* A. *Πειρίθου* Trinc. Nauck. Eurip. fr. 600. 1. *ἐστὶ*] *δὲ* Trinc. 2. *διαστρέψῃ* B[1]. 3. 4. *ῥήτωρ* et *λόγοις* transponit Cobet. Mnem. VIIII 134. 4. *λόγος* Mein. Stob. II vi. *σπαράσσων* Valck. Diatr. 200a. — 'ingenium bonum *nemo* verbis pervertere potest, leges *orator* distorquendo pervertit.' Cob., qui comici esse statuit. post ea quae Valckenarius p. 199 disputavit non video cur Euripidi haec abiudicanda sint.

1209

καὶ γὰρ τὸν ἄλλον ὧδε θνητοῖσιν νόμον
ὄψει διαθρῶν· οὐδὲν ἂν πάντῃ καλὸν
οὐδ' αἰσχρόν, ἀλλὰ ταὔτ' ἐποίησεν λαβὼν
ὁ καιρὸς αἰσχρὰ καὶ διαλλάξας καλά.

Anonym. Diss. antiscept. Orell. Opusc. sent. II 216 *παρεξοῦμαι δὲ καὶ ποίημά τι κτλ.* eadem (om. v. 1) in Fabr. Bibl. gr. V 623. 1. *ὧδε*] *τόνδε* Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 16. 2. *διαθρῶν* Valck.] *διαιρῶν*. *ὄψει δὲ διαθρῶν* Herwerd. Exerc. crit. 87, om. v. 1 et interpunctione ante *οὐδέν*. *ἂν*] *ἦν* Nauck. *οὐδὲ ἓν* Herw. *οὐδὲν ὂν*, si interpunctio tollatur et v. 1 segregetur, K. *διαθρεῖν* est Arist. Eq. 543. Nub. 700. ac multo frequentius est simplex.

1210

βίος δ' ἀπράγμων τοῖς γέρουσι συμφέρει·
μάλιστα δ' εἰ τύχοιεν ἁπλοῖ τοῖς τρόποις
ἢ μακκοᾶν μέλλοιεν ἢ ληρεῖν ὅλως,
ὅπερ γερόντων ἐστίν.

Etymologicum m. Milleri (Mélanges 210) *μακκοᾶν. . . οἷον κτλ.* 2 *ἁπλοῖ*] *ἀμνοὶ* K. *ἁπλόοι τρόποις* A. Nauck. Mélanges gréco-rom.

V 178. 9. *ἀμνοὶ τοὺς τρόπους* est Arist. Pac. 935. cf. Eq. 264 et de verbo *μακκοᾶν* Eq. 62. 395. Lucian. Lexiph. 19. Archilocho haec tribuit Nauckius, conl. Georg. Cedren. II 612, 9 *τῆς πρεσβυτικῆς ἁψάμενον ἡλικίας, ᾗτινι συμφέρειν τὴν ἀπραγμοσύνην Ἀρχίλοχος ὁ ποιητὴς ἀπεφήνατο.* quod testimonium quamvis grave esse concedam, tamen sententia non ita comparata est, ut eadem (aliter expressa) non etiam alius poeta uti potuerit. itaque, si *ἀμνοὶ* scribatur, comico tribuerim.

1211

ἀλλὰ ξενῶνας οἶγε καὶ ῥᾶνον δόμους,
στρώννυ τε κοίτας καὶ πυρὸς φλέξον μένος,
κρατῆρά τ' αἶρου καὶ τὸν ἥδιστον κέρα.

Athenaeus 2, 48a, proxime post Anaxandridis fr. 70. *στρώννυ* Mus.] *στρω'* E. *στρωμνὰς* C. 3. *αἶρου* L] *αἶγου* B. *ἄργου* CE. — ad satyricam fabulam referri iussit Cobetus N. l. 47 extr. Tr. gr. fr. adesp. 63 N. si comicus scripsit, parodia est vel imitatio tragoediae, quales permultae exstant in Antiphanis aliorumque fragmentis. ceterum cf. Eurip. Alcest. 547.

1212

Diogenes Laert. 6, 93 *πρὸς Ἀλέξανδρον πυθόμενον εἰ βούλεται αὐτοῦ τὴν πατρίδα ἀνορθωθῆναι, ἔφη (Κράτης)· καὶ τί δεῖ; πάλιν γὰρ ἴσως ἄλλος Ἀλέξανδρος αὐτὴν κατασκάψει· ἔχειν δὲ πατρίδα ἀδοξίαν καὶ πενίαν ἀνάλωτα τῇ τύχῃ καὶ Διογένους εἶναι πολίτης, ἀνεπιβουλεύτου φθόνῳ.* ex quibus Meinekius hos versus effinxit:

ἔχειν δὲ πατρίδ' ἀδοξίαν ἐπαξιῶ
πενίαν τ', ἀνάλωτα τῇ τύχῃ, καὶ Διογένους
εἶναι πολίτης, ἀνεπιβουλεύτου φθόνῳ.

sed 'fortasse non comici poetae, sed ipsius sunt Cratetis.' Mein. solutam orationem in editione Diogenis exhibet Cobetus. si sunt comici cynicum philosophum haec dicere fingentis, versus 1 sic fortasse scribendus est: *ἐπεύχομαι δὲ πατρίδ' ἔχειν ἀδοξίαν.*

1213

ἵππον τελώνην, συκοφάντην ἀετόν,
βάτραχον σοφιστήν, ὀψοποιὸν ἐμπίδα,
ἀλεκτρυόνα κίναιδον οὐκ ἴδοι τις ἄν.

Lucianus Gall. 27 *τελώνην ἵππον ἢ συκ. βάτρ. ἢ σοφιστὴν κολοιὸν ἢ ὀψοποιὸν κώνωπα ἢ κίναιδον ἀλ. . . . οὐκ ἂν ἴδοις.* versus coniectura non admodum certa restituit Fritzschius, conl. Philem. 89.

1214

(Ἔρως) οὐχ ὁποῖον ζωγράφων
παίζουσι χεῖρες, ἀλλ' ὃν ἡ πρωτοσπόρος
ἀρχὴ τέλειον εὐθὺς —

[Lucianus] Amor. 32 *Ἔρως οὐ νήπιον κακόν, ὁπ. — πρωτοσπ. ἐγέννησεν ἀρχὴ τέλειον εὐθὺ τεχθέντα.* — dubito tragici sit an comici *παρατραγῳδοῦντος.*

1215

τίς δ' ἄν σε νύμφη, τίς δὲ παρθένος νέα
δέξαιτ' ἄν; εὖ γοῦν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας.

Plutarchus Mor. 789 a *ὁ γαμεῖν παρασκευαζόμενον γέροντα ἐστεφανωμένον καὶ μυριζόμενον ἀποτρέπων καὶ λέγων τὰ πρὸς τὸν Φιλοκτήτην· τίς δ' ἄν — ἔχεις τάλας, οὐκ ἄτοπός ἐστι.* v. 2 Plut. Solon. 20 *γέροντι νέαν ἀγομένῳ φαίη τις ἂν ἐμμελὴς ἄρχων ἢ νομοθέτης τὸ πρὸς τὸν Φιλοκτήτην 'εὖ γ' οὖν ὡς γαμεῖν ἔχεις τάλας.'* 2. *γοῦν* Musgr.] *γ' οὖν.* — ad Strattidis *Philoctetam* referebat Matthiae Eurip. VIIII 269, inter tragicorum adespota (fr. 9) recepit Nauckius. Matthiaeum inpugnat Herwerd. Exerc. crit. 87, quod *soli tragici* utantur vocativi forma *τάλας.* scilicet discipulus magistrum aemulatur Cobetum N. l. 89, *ὦ τάλας* tragicis vindicantem. at neque necessario *τάλας* in hoc versu vocativus est, neque omnino *τάλας* (voc. casu) comicis ignotum esse concedet qui Theopompi 32, 8 meminerit *Σπινθὴρ τάλας, πειρᾷς με.* cf. Menand. 420.

1216

τούτων ἁπάντων ἀκρίδας ἀνταλλάσσομαι,
κόγχων δὲ τὸν σέσιλον. Β. ἄπαγ' ἐς τὸν φθόρον.

Athenaeus 2, 63 c *λέγονται δέ τινες τῶν κοχλιῶν καὶ σέσιλοι. Ἐπίχαρμος κτλ.* 1. *ἀνταλλάσσομαι* Erfurdt.| *ἀνταλλάσσονται* CE. *ἀντάλλασσε, παῖ* Iacobs. Addit. Ath. 50. 'sed Attici poetae esse videntur.' Iac.

1216 b

διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ
οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ 'μπιεῖν διδούς.

Athenaeus 10, 433 e *ὁ Σοφοκλῆς φησι κτλ.* (fr. 692 N.). 2. *ἢ 'μπιεῖν* Pors.] *μὴ πιεῖν. ἢ πιεῖν* Casaub. comico tribuit Bakhuyzenus De parodia p. 135, inrideri censens Eurip. Med. 299.

1217

οἴκοι μένειν χρὴ τὸν καλῶς εὐδαίμονα.
Β. καὶ τὸν κακῶς πράττοντα; Α. καὶ τοῦτον μένειν.

Clemens Alex. Strom. 6, 2, 7 *ἀκήκοα Αἰσχύλου λέγοντος κτλ.* cf. Aesch. fr. 310 N. v. 1 Sophocli tribuit Stobaeus Floril. 39, 14 (*δεῖ*), sine poetae nomine nulla explicatione addita attulerunt Diogenian. 7, 35. Apostol. 12, 45 (*δεῖ*). v. 2 ita ut supra factum est inter duas personas distributum comico accensuit Nauckius. eundem comicum etiam versu 1 excerpto sive ex Aeschylo sive ex Sophocle usum esse arbitror.

1218

λίθους δὲ χλωροὺς τοῦ τ' ἀπεξενωμένου
ἔκβρασμα πόντου τῆς τε γῆς ἐκψήγματα

Clemens Alex. Paed. 2, 12, 118 init. *λίθους πελιοὺς ἢ χλωροὺς καὶ τῆς ἀπεξενωμένης θαλάττης τὰ ἐκβράσματα καὶ τῆς γῆς τὰ ἐκψήγματα μειρακιῶδές ἐστι τεθηπέναι.* videntur poetae esse, sed fortasse tragici.

1219

ἔγνωκε πλεῖν εἰς τἀπὶ Θρᾴκης χωρία,
ἐκεῖ διαλλαγησόμενος πρὸς τὴν τύχην.

Synesius Epist. 43 p. 181b (656 Hercher.). 'credo Synesii ipsius verba esse, non e comico quopiam desumpta.' Porson. Eurip. Med. 139 (II).

1220

σῶσαι γὰρ ὁπόταν τῷ θεῷ δοκῇ τινα,
πολλὰς προφάσεις δίδωσιν εἰς σωτηρίαν.

Theophilus Autol. II 353e *καὶ πάλιν Εὐριπίδης* (fr. 1074 N.) *κτλ.* 1. *τινα* add. Grotius. *ὁπόταν ἄνδρα τῷ θ. δ.* Nauck. 2. *πολλὴν δίδωσι πρόφασιν* Grot., *προφάσεις καλὰς δίδωσιν* Nauck. sic ut scripta sunt tragici esse non posse adparet.

1221

Eusebius Praep. ev. 10, 4, 27 Dindf. *ἁλώμενοι* (*οἱ Ἕλληνες*) *ὧδε κἀκεῖσε καὶ τὸν βίον ἅπαντα περιτρέχοντες ἀλλοτρίοις πτίλοις σφᾶς αὐτοὺς ἐφαίδρυνον κατὰ τὸν μῦθον.* fabulam Aesopicam significat. sed comici videntur esse (subiecto tamen mutato) haec fere: *τὸν βίον* | *ἅπαντα περιτρέχοντες ἀλλοτρίοις πτίλοις* | *κοσμοῦσιν αὑτούς.*

1222

οὐκ ἄν τις εἴπῃ πολλὰ θαυμασθήσεται,
ὁ μικρὰ δ' εἰπὼν μᾶλλον, ἂν ᾖ χρήσιμον.

Stobaeus Floril. 35, 7 sine lemmate. 2. *χρήσιμον* Vind.] *χρήσιμα.* — potest etiam tragici esse.

1223

θεὸς δ' ἐπὶ σμικροῖσιν οὐ θερμαίνεται,
ἀλλ' ὡς λέβης τις μείζονος δεῖται πυρός.

Schol. Hom. Il. 3, 414 BVL τὸ ἀνεξίκακον τῆς θείας ἐδήλωσε φύσεως κτλ. 1. δ' Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 371] γάρ. 2. τις add. Porson. — non adsentior Nauckio tragicorum alicui haec vindicanti: nam comparatio ista potius comicum prae se fert colorem.

1224

ἔδει γὰρ ἡμᾶς τῷ θεῷ θύειν, ὅταν
γυνὴ κατορύττηται τάφῳ, οὐχ ὅταν γαμῇ.

Gnomolog. Vindob. Ritschl. Opusc. I 570, 54 'senarii e comoedia petiti'. at *Εὐριπίδης* Meliss. Aug. Wachsmuth. Stud. 143. sic ut scripta sunt, neque Euripidis neque comici esse possunt. fortasse γυνὴ | ὅταν κατορύττηταί ποτ' (*tandem aliquando*), οὐχ ὅτ. γ. sed etiam γαμῇ offendit dictum pro γαμῆται.

1225

. . . . . νῦν δὲ σωθείην, ἵνα
διδάγματ' ᾖ μοι ταῦτα τοῦ λοιποῦ χρόνου.

Proverb. Coisl. ap. Leutsch. Diogenian. 6, 90 νῦν σωθείην, ἵν' ᾖ μοι δ. ταῦτα τ. λ. χρ. παρὰ τὸν μῦθον εἴρηται τοῦτο τῆς μανθανούσης χελώνης ἵπτασθαι παρὰ τοῦ ἀετοῦ καὶ πεσούσης. ὅμοιον τῷ 'ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.' Suidas νῦν σ., ἵν' ᾖ μοι δίδαγμα τοῦτο τ. λ. χρ., atque ἵνα | ᾖ μοι δίδαγμα τοῦτο Cobet. Mnem. nov. X 143. σωθείην δὲ νῦν, ἵν' ᾖ δίδαγμα τοῦτο Bernhardy. alii in choliambos redegerunt. cf. Lachmann. Babr. 10. ex comoedia derivata esse censet Meinekius Theocr. p. 457.

1226

ἡ Μιλησία
σμάραγδος, ἐμπόλημα τιμηέστατον

Clemens Alex. Paed. 2, 12, 118 ἀμέθυστοι καὶ κεραυνῖται καὶ ἰάσπιδες καὶ τοπάζιον ἥ τε Μιλησία σμάραγδος, ἐμπόλημα τιμηέστατον. τιμαλφέστατον vel τιμιώτατον Lobeck. Philol. V 244. τιμιέστατον Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 82. — tragici an comici sint verba incertum relinquunt Meinekius et Nauckius, satyricae fabulae adsignat Cobet. N. l. 48.

1227

καὶ τὴν καταιγίζουσαν ἐκ μέθης ζάλην
ῥᾷον φέρουσιν.

Clemens Alex. Paed. 2, 2, 22 (οἱ πρεσβύτεροι) τὴν ζάλην τῶν ἐπιθυμιῶν τὴν καταιγ. ἐκ μ. ῥ. φ. — tragici an comici sit dubito: certe comicus quodammodo παρατραγῳδεῖ.

1228

ὦ γλῶσσα, μέτριον εἴ τι κομπάσαι θέλεις,
ἔξειπε.

Plutarchus Mor. 707 f. potest esse tragoediae fragmentum, sed potius videtur parodia versus tragici: ut non necessarium sit scribere γλῶττα.

1229

κακὰ
ἕλκων ἐφ' αὑτὸν ὥστε καικίας νέφος.

Aristoteles Meteor. 2, 6 (364 b 13) ὁ καικίας οὐκ αἴθριος, ὅτι ἀνακάμπτει εἰς αὑτόν· ὅθεν καὶ λέγεται παροιμία ἕλκων κτλ. cf. Aristot. Probl. 26, 29 (943 a 33). Theophrast. fr. 5, 7, 37. Plut. Mor. 823 c (88 e). Diogenian. 4, 66. Schol. Arist. Eq. 437. Gell. 2, 22, 4. Apulei. De mund. 14 (congessit Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 50). — κακὰ add. Schol. Aristoph., κακὸν (vel κακὰ) Apulei. ὥσπερ Aristot. Probl., ὡς Gell., ὡς ὁ Diogenian. νέφη Theophr. Plut. — 'tragici esse versum nolim adfirmare.' Nauck. si comici est, scrib. ὡς ὁ.

1230

ὀρῶν ἔνοικοι ναμάτων τ' ἐπίσκοποι
Νύμφαι

Aristides I 10 Dindf. Πᾶνές τε ὀρ. ἔν. καὶ Νύμφαι ν. ἐπ. — potest tragoediae esse fragmentum, sed etiam comoediae παρατραγῳδούσης, cui nomen νᾶμα non prorsus inusitatum est.

1231

ὁ δρῶν τὰ τοῦ μέλλοντος οἴχεται φέρων.

Polybius 31, 21 (coniunct. cum Eur. Phoen. 726 et fr. 357). inter tragica fragmenta (adesp. 358) recepit Nauck.

1232

ἡ δεῦρ' ὁδός σοι τί δύναται νῦν, θεοπρόπε;

Cicero Epist. Att. 15, 11 *mecum ipse* κτλ. et 16, 6 *saepe mecum* ἡ — δύναται; ad tragoediam refert Cobet. Mnem. IIII 125.

1233

τὰ σχήματ' εὐθὺς εἰσιδὼν καὶ τὰ σκύτα.

Erotianus 117, 6 Klein. σκύτα· τὸ μεταξὺ τῶν τενόντων [καὶ]

τοῦ τραχήλου...καὶ πάλαι (*πάλιν* Klein.) *κτλ....τινὲς δέ φασι σκύτα λέγεσθαι τὸν νωτιαῖον μυελόν. οἱ δὲ τὸ ἰνίον...τινὲς δὲ σκύτα εἶπον τὸ τῆς κεφαλῆς δέρμα. εἰσιδὼν* Nauck. Allg. Littztg. 1847, 499| *ἰδών.* cf. Archiloch. fr. 121 Bergk. et Hesych. *σκύτα· τὸν τράχηλον. Σικελοί.* Boisson. Anecd. I 239 *σκύτα· ἡ κεφαλή.* in exitu *σκύτη* Nauckius, ad comoediam haec referens. sed in hac semper *τὸ σκῦτος*, non *σκύτος*. fortasse choliambus est.

1234

παχεῖα γαστὴρ λεπτὸν οὐ τίκτει νόον.

Galenus V 878 Kuehn. *πάντων ἐστὶν ἀληθέστατον κτλ.* 'lepidum proverbium ex aliquo comico'. Cobet. Mnem. nov. X 192. dubito equidem propter *νόον*, quamquam neglectae contractionis exempla non desunt, ne in soluta quidem oratione.

1235

μὴ σπεῦδε γῆμαι, πρὶν τελευτήσαντ' ἴδῃς.

Plutarchus Mor. 184 b. *noli in matrimonium ducere* alterius uxorem, *priusquam* maritum *mortuum videris.* apud Plutarchum Eumenes Attalum fratrem his verbis adpellat. quae utrum ex tragoedia an ex comoedia excerpta sint nescio: videtur quidem parodia esse Soph. fr. 596, ex comoedia petita.

1236

δύσμορφα μέντοι τἄνδον εἰσιδεῖν, ξένε.

Plutarchus Mor. 521 a. vetat curiosum *τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς ἀλλοτρίαν οἰκίαν τιθέναι. οὔτε γὰρ δίκαιον οὔτε καλόν, ἀλλ' οὐδὲ ἡδὺ τὸ θέαμα κτλ. τὰ γὰρ πολλὰ τοιαῦτα τῶν ἐν ταῖς οἰκίαις...καὶ σπουδαῖον οὐδὲν οὐδ' ἐπιτερπές.* Dio Chrys. 59, 11 *δυσχερῆ γε μὴν τἄνδον ὁράματα, ὦ ξένε.* quapropter Gatakerus versum ad *Philoctetam* Euripidis (fr. 788 N.) rettulit probabili quidem, sed non certa coniectura.

1237

οὐκ ἔστ' ἐν ἄντροις λευκός, ὦ ξέν', ἄργυρος.

Plutarchus Mor. 533 a. Horat. C. 2, 2, 1 *nullus argento color est avaris abdito terris.* comoediae tribuit A. Kiessling. in ed. Hor., inter adespota tragicorum (320) recepit Nauckius.

1238

σκληράν, ἄκαρπον καὶ φυτεύεσθαι κακήν

Plutarchus Mor. 602 d *αἱρήσεται καὶ νῆσον οἰκεῖν φυγὰς γενόμενος, Γύαρον ἢ Κίναρον σκληρὰν κτλ. κἀμφυτεύεσθαι* Naber. Mnem.

nov. VIII 435, nulla necessitate. ad Eupolidis *Civitates* referebat Mein., 'si comici est.' tragico tribuunt Bergk. P. lyr.[2] II 1076. Nauck. adesp. 324. fortasse Cratini est ex *Seriphiis*.

1239

γλυκεῖ' ὀπώρα φύλακος ἐκλελοιπότος.

Plutarchus Mor. 752a *τὰς ὀφρῦς αἴρει καὶ φιλοσοφεῖν φησι καὶ σωφρονεῖ ἔξω διὰ τὸν νόμον· εἶτα νύκτωρ καὶ καθ' ἡσυχίαν κτλ.* cf. Diogenian. 3, 95 (Vind. 2, 17). Gregor. Cypr. 1, 98 (Mosq. 2, 52). Suidas. — 'e tragoedia derivatum esse probabile est.' Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 331. mihi potius comoediae videtur deberi.

1240

οὗτος δ' ἐκείνου φθόγγος ἐξωλέστερος.

Plutarchus Mor. 1076 e *ὁ δ' αὖτ' ἐκ. κτλ.* *ὅδ' αὖτ'* Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 345, qui tragoediae versum vindicat. non minus comoediae deberi potest, mutato tamen *ὁ δ' αὖτ'*, cum *αὖτε* apud comicos rarissimum sit nec codicum fide satis firmatum.

1241

οὐκ ἔστιν αὐτῶν μέτρον ὁ τοῦ βίου χρόνος.

Plutarchus Mor. 1098e *τῶν δὲ πρὸς τὸ καλὸν ὁρμῶν...οὐκ ἔστιν κτλ.* Menandri esse coniecit Wyttenbachius, tragicorum fragmentis (adesp. 347) inseruit Nauckius, concedens tamen Menandri esse posse.

1242

ἀκόλαστος ὄχλος ναυτική τ' ἀταξία

Dio Chrysost. 32, 695 R. *τῶν κωμικῶν ἔφη τις ἐπὶ τοῖς τοιούτοις κτλ.* at Eurip. Hec. 607 *ἀκ. — ἀναρχία.* fortasse comicus ex Euripide transtulerat: apud comicos ipsos enim prior vocis *ὄχλος* syllaba produci non poterat (*ὄχλ. ἀκόλ.*).

1243—1248

λιμένες ποθοῦντες τῆς πόλεως τὰς ἀγκάλας

Aristides I 426 Dindf. *ὦ λ. π. τὰς τῆς φιλτάτης πόλεως ἀγκάλας.* Smyrnam dicit terrae motu eversam. 437 *καὶ δὴ λιμένες τε κομίζονται τὰς τῆς φιλτάτης π. ἀγκ.* — cum tota illa Aristidis oratio altiorem prae se ferat spiritum, ipsius verba haec esse crederem, nisi etiam in proximis manifesta adparerent versuum vestigia. *ὦ ναῶν καὶ περιβόλων χάριτες, ποῖ ποτε γῆς ἔδυτε; ὦ κόσμοι παραλίας,*

ὢ πάντα ἐκεῖνα ὀνείρατα. ποῖαι πηγαὶ δακρύων ἱκαναὶ τοσούτῳ κακῷ; ποῖαι συναυλίαι καὶ συνῳδίαι χορῶν πάντων τὴν καλλίχορον καὶ πολυύμνητον καὶ τριπόθητον ἀνθρώποις ἀρκέσουσιν ἀνοιμῶξαι πόλιν; unde praeter integrum dimetrum anapaesticum facile has trimetrorum reliquias restituas, quos, si poetarum sunt, e diversis fabulis excerptos crediderim. *νεῶν τε χάριτες καὶ περιβόλων, ποῖ ποτε, | ποῖ γῆς ἔδυτε;...κόσμοι παραλίας, πάντ' ἐκεῖν' ὀνείρατα (ὁράματα?)...συναυλίαι τε καὶ συνῳδίαι χορῶν ... τριπόθητον ἀνθρώποις ἀνοιμῶξαι πόλιν.* ceterum cf. adesp. 340. 428.

1249

ὁρᾷς; σὺ κἀμοῦ καταγελᾷς ἐν τῷ μέρει.

Lucianus Gall. 18. *σὺ κἀμ. κατ.* Fritzschius] *κατ. κἀμ.* — origo dubia.

1250

παλαιὸς ἀνθρώποις μεμύθευται λόγος

[Lucianus] Halcyon. 1. potest tragici, potest comici esse *παρατραγῳδοῦντος.* apud Nauckium non repperi.

1251

Qui apud Pseudo-Lucianum exstant senarii in Lucio (1. 4. 15. 22. 24. 28. 30), Hippia (5. 6. 7. 8), Charidemo (7. 9), unde fluxerint perquam dubium est.

1252

Multas quae cum aliis locis tum in Vitis inlustrium virorum exstant de fatis veterum poetarum narratiunculas per varios rivulos ex comoediae fonte fluxisse consentaneum est. sed eae maximam partem ita inmutatae sunt, ut pristina earum forma raro redintegrari possit. illa certe trimetrorum frusta potius quam fragmenta, quae Aeneas Piccolomini (Herm. XVII 344) e Vita Euripidis atque (Studi di filologia greca I 249. 251. 3) ex Plutarcho (Anton. 70. Alcib. 16) et Neanthe (Schol. Arist. Lys. 808) elicuisse sibi videtur, cum praesertim insint quae legibus metricis adversentur (*μικρόν* al.), nequaquam ita comparata sunt ut ad comoediam tuto referri possint. cf. Mus. Rhen. XXXXIII 49 n. 1.

1253

σῦκον μετ' ἰχθύν, ὄσπριον δὲ μετὰ κρέα.

Athenaeus 3, 80d *παροιμίας οἶδα περὶ σύκων λεγομένας τοιάσδε κτλ.* (accedit hexameter). cf. Eustath. 1964, 19. *δὲ* add. et *κρέας* Mein., 'si scaenici' (comici) 'poetae versus est.' Anal. Ath. 38.

1254

μέλη πάραυλα κἀκρότητα κύμβαλα

Athenaeus 4, 164 e ὑπὸ τῆς ἐμφύτου γαστριμαργίας καὶ ἡδυλογίας κολάβρους ἀναγινώσκει καὶ κτλ. Eustath. 1157, 55 παρ' ἑτέρῳ δέ τινι μέλος πάραυλον τὸ ἀπῳδόν, κατὰ τό ὑπὸ ἐμφ. γ. καὶ ἡδυλ. ἀναπέμπει μέλη πάραυλα. — trimetrum esse monuerat Valckenar. Theocr. Adon. p. 225 a, Cratino adscribens. Meinekio in ed. min. tragici potius videbatur, satyricae fabulae Cobeto N. l. 48. Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 66. cf. quae supra ad 1211 adnotantur. ἀκρ. κ. sunt *cymbala dissonos sonos edentia*, δυσκρότητα. Lobeck. Pathol. el. I 33. Hesych. ἀκρότητα· πολυκρότητα γενόμενα, ὥστε μηδὲ συγκροτεῖσθαι μηδὲ συμπεσεῖν αὐτοῖς, de qua glossa cf. M. Schmidt.

1255

κέρδαιν', ἑταῖρε, καὶ θέρους καὶ χειμῶνος.

Sextus Emp. Adv. dogm. 5, 122 ὁ τὸν πλοῦτον ἀγαθὸν εἶναι προειληφὼς ὀφείλει . . . ἑκάστοτε πρὸς ἑαυτὸν τὸ κωμικὸν ἀναμελετᾶν παράγγελμα κτλ. olim χείματος Mein., postea iambographi esse putabat (Bergk. P. l.[2] II 1049), vel ad Eupolidis *Baptas* referendum, in quibus choliamborum usum fuisse arbitratur. fortasse καὶ θέρους καὶ μὴ θέρους. — Macar. 8, 71 φακῆ δὲ κἂν χειμῶνι κἂν θέρει φακῆ (κἂν θ. κἂν χ. cod.) contulit H. Iacobi V CCCLIIII. Athen. 9, 407 a φακῆ δὲ κἂν χ. κἂν θ. καλόν (Chamaeleontis Pontici vers.).

1256

ὡς Πριαμίδαισιν ἐμφερὴς ὁ βουκόλος.

Diogenes Laert. 7, 67 ὅμοιον δέ ἐστιν ἀξιώματι ὃ τὴν ἐκφορὰν ἔχον ἀξιωματικὴν παρά τινος μορίου πλεονασμὸν ἢ πάθος ἔξω πίπτει τοῦ γένους τῶν ἀξιωμάτων, οἷον . . . κτλ. Sextus Emp. Adv. dogm. 2, 73. Πριαμίδαισιν Sext. (πριαμίδεσιν V)] Πριαμίδῃσιν Diog. Euripidi tribuunt Welckerus et Cobet. N. l. 47 'de Paride, qui ignotus suis cum pastorum grege in urbem rure venerat ἐν τῷ Ἀλεξάνδρῳ.' ac sic Nauckius Tr. gr. fr. adesp. 109. cum tamen nihil in eo versu insit quod a comoediae dicendi genere abhorreat, non video cur non possit petitus esse e Cratini *Dionysalexandro* vel Antiphanis *Ganymede* similive fabula.

1257

πατὴρ ἀνουθέτητος παῖδα νουθετεῖ.

Clemens Alex. Protr. 2, 41 ἐνταῦθα δὴ τὸ παροιμιῶδες ἐπιφθέγξασθαι ἁρμόττει κτλ. metri sanandi causa υἱὸν Cobet. Mnem.

XI 337. *ἀνουθέτητος παῖδα νουθ. πατήρ* Nauck. Mus. Rh. VI 470. utrum verum sit cum non constet, etiam comici sit an tragici dubium est.

1258

ἄπαιρε· μή μοι στέφανον ἀμφιθῇς κάρᾳ.

Clemens Alex. Paed. 2, 8, 70. senarium esse Potterus animadvertit, sed fortasse est tragici. quamquam neque *κάρα* neque *ἀμφιτιθέναι* (*ἀμφικεῖσθαι*) a comicorum consuetudine prorsus abhorret.

1259

Μίλητος αὐχεῖ κἰταλία δοξάζεται.

Clemens Alex. Paed. 2, 10, 111 *τὸ πολυτελὲς τῆς ἐσθῆτος διελέγχωμεν, ἐπιλέγοντες· τρίχες ἐστὲ προβάτων, κἂν Μ. αὐχῇ κἂν Ἰτ. δοξάζηται.* comicus fortasse commemoraverat *ἔρια, ἐφ' οἷς κτλ.* ut *κἰταλία*, Cratin. min. 13 *κἰχθύδια.*

1260

ἐπίφθονον χρῆμ' ἐστὶν ἄνθρωπος φύσει.

Philostratus Vit. soph. 1, 21, 1 *φύσει μὲν γὰρ ἐπίφθ. χρ. ἄνθρωποι.* cf. Eurip. Androm. 141 *ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφυ.* incertum utrum comici sit an tragici.

1261

χαλεπὸν γενέσθαι λιμὸν ἐπὶ τῷ δράγματι.

Iulian. Misop. 369b *εἰ δὲ τοσαῦτα μέτρα θέρους ἦν παρ' ὑμῖν τοῦ νομίσματος, τί προσδοκᾶν ἔδει τηνικαῦτα, ἡνίκα, φησὶν ὁ Βοιώτιος ποιητής κτλ. λιμὸν* Par. 2964 (Boiss. An. nov. 187)] *τὸν λιμὸν* Voss. *τὸν λοιμὸν* MB. *τῷ δράγματι* V] *τῷ δράχματι* MbF, *δράγματι* Pf, *δράματι* Pe. — indicavit Nauck. comica origo dubia est. *poeta Boeotius* Hesiodus dicitur Themist. 13, 170b, Pindarus Themist. 6, 78a. ac sic uterque haud raro. quis hic significetur non minus obscurum est quam sententia, quae nequaquam satis inlustratur eis quae adnotavit Reiskius. Lucian. Hesiod. 7 *ὕσαντος τοῦ θεοῦ εὐθαλῆ ἔσται τὰ δράγματα.*

1262

τὴν Ἡράκλειαν κειμένην ἀνιστάναι

Synesius Epist. 134 (p. 270d, 721 Herch.) *μὴ ἄλλως ποίει, εἰ μή τι μεταξὺ βέλτιον πέπραγας καὶ πάλιν διανοῇ τὴν Ἡράκλειαν ἀνιστ. κειμ.* neque poetae sit an oratio soluta, neque quae Hera-

clea dicatur constat. si Trachinia illa, proverbium fortunae vicissitudines significat, de quibus Thucyd. 2, 92. 3. cf. etiam Strab. 1, 60 qui terrae motu Heracleam concidisse narrat.

1263

ὅρκων ἐρῶσιν οὐδὲν εὐχερέστερον.

Theophylact. Simoc. Epist. 33. *ἐρῶσιν* Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 473] *τοῖς ἐρῶσιν.* non minus comoediae esse potest quam tragoediae.

1264

ἅπανθ' ὁ τοῦ ζητοῦντος εὑρίσκει πόνος.

Stobaeus Floril. 29, 27 sine lemmate. *πόνος* Valcken.] *πόθος.* inter tragicorum fragmenta (adesp. 439) recepit Nauckius. cf. 532.

1265

γυναῖκα θάπτειν κρεῖττόν ἐστιν ἢ γαμεῖν.

Stobaeus Floril. 68, 22 *Χαιρήμονος* A. monost. 95 (*κρεῖσσον*). cf. Philem. 236.

1266

θεοῦ θέλοντος δυνατὰ πάντα γίνεται.

Stobaeus Ecl. 1, 1 (2), 13a 'tragici incerti' Wachsm. Tr. gr. fr. adesp. 396 N. cur non etiam comici esse possit non video. *δυνατὰ* K.] *μετὰ* F. *μεγάλα* vel *κεδνὰ* Mein. *ἀνυτὰ* Nauck. *εὖ τὰ* Heimsoeth. Ind. Bonn. aest. 1867 xx. *εὐκτὰ* Weber. Philol. XXVIIII 468.

1267

οὐδεὶς δὲ νικᾷ μὴ θελούσης τῆς τύχης.

Stobaeus Ecl. 1, 6 (5), 15 Wachsm. *ἅπαντα νικᾷ καὶ μεταστρέφει τύχη. οὐδεὶς — τύχης. Χαιρήμονος* A (fr. 19 N.). alterum versum comici esse suspicatur Nauckius. cf. quae adnotavimus ad Philem. 110. 111.

1268

μὴ τότε φρονήσῃς, ἂν γένῃ μάτην φρονῶν.

Mueller. Hist. min. IIII 367 *ἐκ τοῦ ῥεύσαντος (Ὀρφέως) αἵματος ἀνεφάνη βοτάνη Κιθάρα καλουμένη· τῶν δὲ Διονυσίων τελουμένων αὕτη κιθάρας ἀναδίδωσιν ἦχον. οἱ δ' ἐγχώριοι νεβρίδας περιβεβλημένοι καὶ θύρσους κρατοῦντες ὕμνον ᾄδουσιν κτλ. — μὴ* M. Haupt.] *καὶ.* *ἂν γένῃ* H. Iacobi V CCCLXX] *ὅταν ἔσῃ.* num comici sit dubito.

1269

ἡ συκάμινος συκαμίνῳ ῥύπτεται.

Append. prov. 3, 13 *πρὸς τοὺς ἐν ἑαυτοῖς τὰ ὠφέλιμα λαμβάνοντας ἐξ ἑαυτῶν.* maculae ex moro maturo contractae suco viridis mori eluuntur. Plin. N. h. 15, 97 *tingunt manus suco matura* (mora), *eluunt acerba.* origo proverbii dubia est.

1270

μάταια τἄλλα παρὰ Κρότωνά γ' ἄστεα.

Mantiss. prov. 2, 2 *ὅτι διέφερεν ὁ Κρότων τῶν ἐπὶ Ἰταλίᾳ πόλεων [ἐν] ἀνδρίᾳ καὶ τῇ λοιπῇ εὐδαιμονίᾳ.* Schol. Theocr. 4, 33 his addit *ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν κτλ. Κρότωνος* Vat. 4. 5, unde Duebnerus *παρὰ Κρότων' ἔστ' ἄστεα.* esse potest comoediae ex earum numero quae ad Pythagoristas pertinebant. scrupulum inicit vox *ἄστεα*: apud comicos certe neque *ἄστεα* neque *ἄστη* inveniri memini.

1271

βαρύς, βαρὺς σύνοικος, ὦ φίλοι, βαρύς.

Apollon. Synt. 1, 2 (p. 4, 18 Bekk.) *ἐν οἷς δὶς τὸ αὐτό . . . ἀλλὰ καὶ λέξις· 'Μῶσ' ἄγε, Μῶσα λίγεια' 'βαρὺς σύν. κτλ.'* Walz. Rhet. VI 338 (de epanalepsi agitur) *καὶ ἄλλως· βαρὺς σύν. κτλ.* VIII 516 *ἡ δὲ ἐπίζευξις τὸ αὐτὸ παρονομάζει συνημμένως, ὡς τό βαρύς, βαρὺς σύνοικος.* — comico poetae tribuit Mein. ed. min. XXIII, inter tragicorum fragmenta (adesp. 22) sic ut supra scriptum recepit Nauckius.

1272

οὐκ οἶδ' ὅπως εἰς τούσδ' ἐμπίπτω λόγους.

Walz. Rhet. gr. VIII 674, 6 *ἐπιδιόρθωσις . . . ταὐτὸν τῇ προδιορθώσει, διαφέρει δὲ ὅτι τὴν τοῦ λόγου θεραπείαν ὕστερον τίθησιν, ὡς τό κτλ.* si corrigendum est *εἰς τούσδ' ἐνέπιπτον* (*ἐνέπεσον*) *τοὺς λ.*, comoediae est, sin *εἰς τούσδ' ἐπεμπίπτω* (*ἐγὼ 'μπίπτω*), potest tragoediae esse.

1273

πένητος ἀνδρὸς οὐδὲν ὀλβιώτερον.

Socrat. Epist. 22, 1 *ἦν λόγος ὅτι πένητος πλουσιώτερον οὐδὲν εἴη.* sic ut supra factum est scripsit comici esse existimans Nauck. Mélanges gréco-rom. V 240. 1.

1274

οἶνός μ' ἔπεισε δαιμόνων ὑπέρτατος.

Walz. Rhet. gr. VIII 739. 786. 812 et Boisson. Anecd. III 293

μετωνυμία ἐστὶν ὅταν εἴπωμεν ἀπὸ τῶν εὑρόντων τὰ εὑρήματα καὶ ἀπὸ τοῦ εὑρήματος τὸν εὑρόντα, οἷον κτλ. Com. incert. fr. 47 (O. Ribbeck.[2] p. 122) *persuasit ánimo vinum, déus qui multo est máximus.* Terent. Adelph. 3, 4, 24 *persuasit . . vinum.* 'comici an tragici poetae versus sit incertum est.' Mein. Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 476. 'sunt adulescentuli verba delictum aliquod ebrietate excusantis'. Mein. — metonymia comica potius videtur, sed *ὑπέρτατος* in *trimetro* comico (praeter Arist. Pac. 52) inveniri non memini.

1275

ἁβροείμονές τε καὶ κατηγλαϊσμένοι

Etymologic. m. 4, 15 *ἁβροείμονες κτλ. λαμπροφόροι, ἁπαλοφόροι. ἁβρὸν γὰρ τὸ λαμπρὸν καὶ κοῦφον καὶ τρυφερόν. ἁβροείμονες κατηγλ.* Gud. tragici esse contendit Cobet. N. l. 47.

1276

κἂν αἰγέρων ἔφυσαν εὐγενέστεραι.

Etymologic. m. 28, 39 *αἴγειρος διὰ τῆς ει διφθόγγου. εὕρηται γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ ι, ὡς τό κτλ., ἤτοι εὐθαλέστεραι καὶ εὐθρεπτότεραι. κἂν* Mein.] *καί.* num comici sit admodum dubium. atque subobscura est sententia: de puellis gracilibus et proceris cogitat Mein.

1277

μοχθηρὸς ὢν καὶ τὴν γνώμην ἀχερδούσιος

Etymologic. m. 181, 3 *ἄχερδος· ἡ ἀγρία ἄπιος . . . οἷον κτλ. ἀντὶ τοῦ σκληρός.* cf. Pherecr. 164. *τὴν γνώμην*] *τὸν τρόπον* Mein., *τοὺς τρόπους Ἀχραδούσιος* K. cf. Arist. Eccl. 362, ubi quamquam poeta *Ἀχραδούσιος*, scholia tamen *ἔστι δὲ δῆμος τῆς Ἱπποθωωντίδος φυλῆς Ἀχερδοῦς.* cf. schol. 356 (*Θρασύβουλος*) *ἀντιλέγειν μέλλων τοῖς Λακεδαιμονίων πρέσβεσιν . . . εἶτα δωροδοκήσας ἀχράδας προσεποιήσατο βεβρωκέναι.* — *Πάμφιλος ὁ Ἀχερδούσιος* est Aeschin. 1, 110. scilicet serio pagus ille dicebatur *Ἀχερδοῦς*, comice *Ἀχραδοῦς.* sed dubitat de comica origine Meinekius.

1278

ὕδωρ δὲ πίνει, τὸν δὲ Βίβλινον στυγεῖ.

Etymologic. m. 197, 32 *Βίβλινος οἶνος· οἷον κτλ. ἀπὸ Βιβλίνης οὕτω καλουμένης Θρᾳκίας ἀμπέλου, ἥτις διὰ τὸ εὐθαλὴς εἶναι ἐν Ἑλλάδι μετετέθη.* cf. Cratin. 204. ad Cratini *Pylinen* (cf. hui. edit. I 75) refert Meinekius, ad satyricam fabulam Cobet. N. l. 48. Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 126.

1279

ὦ Ζεῦ, γενέσθαι τῆσδέ μ' ἐξάντη νόσου.

Etymologic. m. 346, 42 et Suidas *ἐξάντης...ἀβλαβὴς καὶ ὑγιής, ὁ ἔξω ἄτης. οἷον κτλ.* — *με τῆσδ'* Suid. et Etym. cod. D. *ἐξάντη* Suid.] *ἐξάντην.* cf. Arist. Ran. 127. Plat. Phaedr. 244 e *ἡ (μαντικὴ) μανία ..καθαρμῶν τε καὶ τελετῶν τυχοῦσα ἐξάντη ἐποίησε τὸν αὐτὴν (νόσον) ἔχοντα,* i. e. *ὑγιῆ καὶ ἔξω ἄτης* (Tim., cf. Ruhnken. 108). 'fortasse tragicus versus est'. Mein. attamen vocem *ἐξάντης* in eis quas hodie habemus tragoediis inveniri non memini. Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 127.

1280

ψυχῆς δακνομένης γὰρ τὰ δάκρυ' ἐξέρχεται.

Etymolog. m. Milleri (Mélanges 81) *δάκρυον· παρὰ τὸ δάκνω ... δακνομένης γὰρ τῆς ψ. ἐξ. τὸ δάκρυον.* non repugnat tam futtilis agnominatio comoediae. potest tamen etiam oratio soluta esse.

1281

ἕξιππα καὶ τέθριππα καὶ ξυνωρίδας

Eustathius 1539, 31 *τὸ τέθριππον, οὗ χρῆσις ἐν τῷ κτλ.* comici sit an tragici dubito.

1282

ὃς τόνδ' ἔχεις τὸν σηκὸν ἵλεως γενοῦ.

Eustathius 1625, 24 *σηκὸς γοῦν, φασίν, ἡρῷον, οἷον κτλ.* 'fortasse tragici poetae versus est, ex simili scaena petitus, qualis est illa apud Sophoclem Electr. 637.' Mein. cf. Cobet. N. l. 47.

1283

ἄψυχον ἄνδρα λαμβάνειν συνέμπορον

Bekker. Anecd. 17, 20 *ἀντὶ τοῦ δειλόν.* tragicorum fragmentis (adesp. 270) inseruit Nauckius.

1284

ἐλαφρὸν παραινεῖν τῷ κακῶς πεπραγότι.

Bekker. Anecd. 38, 7 *ἐλαφρὸν σημαίνει τὸ ῥᾴδιον καὶ κοῦφον. τῷ* add. Bekker. — tragico deberi censet Cobet. N. l. 47. ac recepit Nauckius (adesp. 274). Aesch. Prom. 263 *ἐλαφρὸν...παραινεῖν νουθετεῖν τε τὸν κακῶς | πράσσοντα.*

1285

οὐδὲν κακὸν γὰρ ῥᾳδίως ἀπόλλυται.

Bekker. Anecd. 53, 24 *ἐπὶ τῶν εὖ πραττόντων πονηρῶν. γὰρ* add. Mein. cf. Macar. 6, 76. — etiam tragici esse potest. Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 276.

1286

χωρὶς γὰρ οἰκοῦσ' ἀρεταὶ τῶν ἡδονῶν.

Bekker. Anecd. 72, 23 *οἷον διεστήκασιν. οἰκοῦσ' ἀρεταὶ* Mein.] *οἰκοῦσιν ἀρεταί.* 'nisi is tragici poetae versus est.' Mein. Cobet. N. l. 47. Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 278. tragici esse posse concedo, comici esse non posse nego.

1287

μετὰ γὰρ νοσούντων καὶ τὸ μαίνεσθαι καλόν.

Suidas *μετὰ γὰρ κτλ. καὶ τὸ* add. Leutsch. Paroemiogr. I 509. origo versus dubia.

1288

τὸ μέν τι χαίρω, τὸ δέ τι καὶ λυπούμεθα.

Boissonad. Anecd. III 239 *γίνεται (σολοικισμὸς)*. . . *περὶ τοὺς ἀριθμούς κτλ.* — dubium utrum ex comico an ex tragico excerpserit. Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 17.

1289

τῶν εὐτυχούντων ἀνταγωνιστὴς θεός.

Gnomolog. Byz. n. 110 Wachsmuth. Stud. gr. Gnom. 184. — potest etiam tragici esse.

1290

ἐκ τοῦ γὰρ ἐσορᾶν γίνετ' ἀνθρώποις ἐρᾶν.

Hesychius *ὀμμάτειος πόθος· διὰ τὸ ἐκ τοῦ ὁρᾶν ἁλίσκεσθαι ἔρωτι κτλ.* Clemens Alex. Paedag. 3, 5, 32 *κοινὰ ἀνέῳκται ἀνδράσιν ὁμοῦ καὶ γυναιξὶ τὰ βαλανεῖα κἀντεῦθεν ἐπὶ τὴν ἀκρασίαν ἀποδύονται κτλ.* cf. Diogenian. 4, 49. Philostr. Ep. 52 (249, 28 Kays.) *εἰ ἀπὸ τοῦ ὁρᾶν τὸ ἐρᾶν, τυφλοὶ οἱ μὴ ἐρῶντες.* recte Meinekius refellit Leutschium Sophoclis versum esse dicentem, cuius nihil est nisi *ὀμμάτειος πόθος* (fr. 162 N.). sed Zenob. Milleri 2, 54 (Mélanges 364) *ἐκ τούτου γὰρ ἐσορᾶν γίνετ' ἀνθρωπίνοις ὁρᾶν* (sic). *τοῦτον τὸν στίχον οἱ μὲν Σθενέλ[ε]ου, οἱ δὲ Ἀγάθωνος.* itaque tragici certe videtur esse. ceterum cf. Philem. 138.

1291

ἀπτῆνα, τυτθόν, ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων

Hesychius ὀστράκων κτλ. ἀντὶ τοῦ ᾠῶν, τινὲς δὲ κελύφων. ἀπτὴν ἄτυτθον cod. 'videtur comici versus esse.' Mein. at iure comicis cum alii abiudicarunt tum Cobet. N. l. 47. et Aeschyleum esse (fr. 328 N.) docet Photius 353, 17 ὀστράκων· τῶν τοῦ ᾠοῦ. Αἰσχύλος.

1292

ῥῆξαί με καὶ φράσαι ἀεὶ λόγον.

ἀντὶ τοῦ ἐκρῆξαι φωνήν. Hesychius. ῥῆξαί με φωνὴν καὶ φράσαι δεῖ τὸν λόγον 'si comici haec verba sunt' Mein. fortasse καὶ φράσαι πάρες λόγον. cf. Arist. Nub. 357.

1293

Φοινικελίκτην καὶ λόγων ἀλαζόνα

ἀπατηλὸν καὶ κάπηλον. Hesychius. idem φοινικέλικτον· ἀπατηλόν. Suidas φοινικελίτης· ὁ ἀπατηλός. Theognost. 25, 31 φοινεληκτης· ὁ ἀπατηλός. Φοίνιχ' ἑλικτήν vel ἑλικτόν Meinekius, non bene. cf. ἱμαντελικτής Plut. Mor. 80b. 614e. ἐριδαντέες καὶ ἱμαντελικτέες Clemens Alex. Strom. 1, 3, 22. apud Hesychium verba καὶ κάπηλον Herwerdenus Obs. crit. 116 ut variam lectionem expungit: sed priorem vocis partem interpretantur. cf. Hom. Od. 14, 288 δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδώς, et Euripidi (Androm. 448) Lacedaemonii sunt (Mein. V 120) μηχανορράφοι κακῶν, ἑλικτὰ κοὐδὲν ὑγιές, ἀλλὰ πᾶν πέριξ φρονοῦντες. — tragici videbantur Dindorfio in Thesauro. cf. Tr. gr. fr. adesp. 214 N., Archilochi Cobeto N. l. 506. tragicorum certe compositum Φοινικελίκτης esse vix potest.

1294

ἄλλος γυναικὸς κόσμος, ἄλλος ἀρρένων.

Schol. Clement. Alex. p. 444, 21 Dindf. παρὸ εἴρηται τό κτλ. tragicorum fragmentis (adesp. 364) inseruit Nauckius, ἀρσένων scribens. cuius rei causam satis firmam non video. nam quod in scholiis continuo sequitur versus Eurip. Hec. 570, ei diserte praemittuntur verba τοῦτο μεταπεποίηται ἀπὸ τοῦ τραγικοῦ.

1295

ἡ δὲ προὐκαλεῖτό με
βαυβᾶν μεθ' αὑτῆς.

Eustathius 1761, 27 λαπίζειν παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ συρίζειν, καὶ βαυβᾶν τὸ κοιμᾶσθαι, οἷον κτλ. μεθ' αὑτῆς Nauck. Tr. gr. fr.

adesp. 136] *μετ' αὐτῆς*. comici poetae esse cum Meinekio Nauckius ipse suspicabatur Arist. Byz. 202. quod postea cum Cobeto N. l. 48 satyricae fabulae adscribere malebat, causa certe esse non poterat verbum *βαυβᾶν*. cf. Canthar. 3 (I 765 hui. ed.).

1296

ὅστις τῆς ὁδοῦ
ἡγήσεταί σοι τὴν ἐπιτάξ.

Etymologic. m. 365, 25 *ἐπιτάξ παρὰ Καλλιμάχῳ ἐπίρρημα παρὰ τὸν ἐπιτάξω μέλλοντα. εἰς δὲ τὸ ῥητορικὸν λεξικὸν εὗρον τὴν λέξιν σημαίνειν συντόμως, κωμικῶς κτλ. οὐχ ὡς οἱ τραγικοὶ μακρῶς. συντόμως, οἷον· ὅστις — ἡγήσεταί σου* cod. Voss. 'haec corrupta sunt. tragicos hoc adverbio usos esse non credibile est.' Mein. *τὴν ὑπαντάξ* Cobet. N. l. 176. cf. Aristoph. fr. 616. *οἱ τεχνικοί* pro *οἱ τραγικοί* Preller. adn. ms. in ed. Mein.

1297

βαδίζουσιν αἱ σηπίαι κατὰ ζυγά.

Eustathius 946, 56 *τὸν ζυγόν, οὗπερ οὐδέτερον τὸ ζυγόν, ὡς δῆλον σὺν ἄλλοις καὶ ἐκ τοῦ κτλ.* quae fortasse ex comica lauti convivii descriptione excerpta sunt, quamquam quomodo metrum restituendum sit dubitari potest.

1298

. . ἀκολουθεῖ τῷ τρόπῳ τὰ τῶν λόγων.

Aristides I 457 Dind. *ἐπεξήει . . . ῥῆμά τινος, λέγων ὅτι ἀκολουθοίη τῷ τρ. καὶ τὰ τῶν λ.* — non necesse est e comoedia haec repeti.

1299

. . ἐγὼ μάγειρος ἀρτύσω σοφῶς.

Athenaeus 2, 67. 8 *τὸ ῥῆμα* (*ἀρτύειν*) *κεῖται παρὰ Σοφοκλεῖ* (fr. 1014 N.) *κτλ.* at comici potius videntur esse; Sophilo tribuerunt Valckenarius et Meinekius III 584.

1300

. . μάλ' ἥσθην οἷον οὐδεπώποτε.

Etymologic. m. Milleri (Mélanges 47) *ἥδω, ἀφ' οὗ καὶ ἥσθην, οἷον κτλ. οὐδεπώποτε* K.] *οὐδέποτε.* comici verba sint an alius dubium est.

1301

Ταναγραίῳ φυὴν

Κητεῖ προσόμοιος

Hesychius *Ταναγραίων φυήν· Κητεῖ ὁμοιοτάτην. Ἔφορος λέγει εἶναί τινα ἐν Τανάγρᾳ παχύτατον, ὃς ἐλέγετο Κητεύς.* unde Meinekius (Ath. spec. II 25) ea quae supra exscripsimus fecit, 'si comici poetae verba sunt.' Athen. 12, 550. 1 *πόσῳ κάλλιον (πένεσθαι) ἢ ὑπερπλουτοῦντα τῷ Ταναγραίῳ Κητεῖ* (sic Mein. pro *κήτει*) *ἐοικέναι.* 'videtur homini isti *Κητεύς* nomen propter obesitatem inditum fuisse verumque nomen ignorari.' Mein. Anal. Athen. 253. *φυή* in reliquiis comoediae, si recte memini, hodie non exstat.

1302

. . . ὑπερείδοντα τοὺς νεανίας

Etymologic. m. 372, 24 *ἐρείδω, ὑπερείδω, ἐξ οὗ καὶ τό κτλ. ὑπερείδοντα* Mein.] *ὑπερείδοντας.* 'si modo recte haec comici poetae verba esse conicio.'

1303

. . . τὰς Ῥαδάμανθυς πιμπλεῖς βίαν.

Etymologic. m. Milleri (Mélanges 76) *πιμπλεῖς· οἷον κτλ.* nihil audeo mutare in verbis prorsus obscuris praeter *Ῥαδαμάνθυος.* neque vero constat comici sint an alius poetae. hic tamen deesse nolui.

1304

βαὺ βαὺ καὶ κυνὸς φωνὴν ἱείς

Ioannes Alex. De acc. 32, 23 *καὶ τὸ βαὺ κατὰ μίμησιν κυνὸς ὀξύνεται κτλ. ἱείς* Mein.] *ἴεις.* 'comici poetae an iambographi sit incertum est.' Mein. *καὶ* del. Bothius. *βαὺ βαὺ βαΰζων* Naber. Mnem. nov. VIII 434. at quidni *λέγων (λέγει) δὲ βαὺ βαὺ κτλ.*

1305

λόγος τις ἔπνευσεν ὡς τέθνηκα . . .

Cramer. Anecd. Ox. IIII 328, 22 *ἔστι λόγος καὶ ἡ φωνή. οἷον κτλ.* fortasse ex comoedia (*λόγος τ' ἔπνευσεν*); quamquam ne de verbis quidem constat. soluta oratio esse non videtur.

1306

πουλύπους ὥσπερ πέτρας

ἔχεται.

Macarius 4, 26 *ἔχεται δ' ὥσπερ πολύπους πέτρας.* 7, 21 *πολύ-*

πους ὥσπερ π. ἔχεται· ἐπὶ τῶν λιπαρῶς τινι προσκαθημένων. ex comoedia petita esse arbitror, pro certo non adfirmaverim. cf. 728 et Arist. Plut. 1096.

1307

γόης τις ἢ κέρκωψ λόγων

Eusebius Praep. ev. 8, 6, 2 (Philo II 626 Mangey) *ἐλοιδόρουν γόητα καὶ κέρκωπα λόγων.* fortasse ex comoedia fluxerunt. Aeschin. 2, 40 *ὅ τι ἦν ποθ' ὁ κέρκωψ ἢ τὸ καλούμενον παιπάλημα ἢ τὸ παλίμβολον ἢ τὰ τοιαῦτα ῥήματα οὐκ ᾔδη πρότερον.*

1308

ἀργύριον εἶχεν οὐδ' ὅσον.

Bekker. Anecd. 3, 27 *οἷον οὐδὲ τὸ βραχύτατον.* comici sit an oratio soluta dubito.

1309

ἐσθὴς δὲ προβάτων ἄνθος

Eusebius Praep. ev. 8, 14, 13 (Philo II 634) *ἐσθῆτές γε μὴν προβάτων εἰσίν, ὡς οἱ ποιηταί πού φασιν, ἄνθος.* comicum significari pro certo non adfirmaverim.

1310

. . . . . *ἄψοφον δ' ἔχειν στόμα*

Bekker. Anecd. 9, 1 *οἷον ἄφωνον καὶ ἥσυχον. σεμνὸν καὶ πολιτικόν. δ'* add. K. videtur tamen potius tragoediae esse. cf. Soph. Trach. 967. Eur. Tro. 887.

1311

. . *κακόν τι προσαπολαύσω* . . .

Bekker. Anecd. 47, 17 *οὐ μόνον κακοῦ τινος προσαπολαύσω. κατ' αἰτιατικὴν καὶ γενικὴν χρῶ. αἰτιατικὴν* Bekk.] *εὐθεῖαν* cod. — num comici sit non constat. certe non videtur derivatum esse ex [Plat.] Alcibiad. II 391c (*μὴ*) *καὶ ἕτερόν τι προσαπολαύσῃς. μὴ καὶ* etiam versus initio supplendum videtur.

1312

γλῶσσαν οὐκ ἐμπήξεται.

Hesychius *οὐκ ἂν διαφάγοιτο, οὐκ ἂν γεύσαιτο. γλῶσσαν* Scaliger] *γλώσσας. γλῶτταν* Nauck., comico haec tribuens. *γλῶσσαν* retinens Meinekius Philol. XIII 532 ex satyrica fabula fragmentum derivatum censet. *ἐμπήξετε* Cobetus Mnem. nov. III 293, comoediae sit an satyricae fabulae non decernens.

1313

κνάπτειν κελεύω γλῶσσαν.

Hesychius *συνέχειν ἐντὸς τῶν ὀδόντων κελεύω τὴν γλῶτταν.* 'si comici, *γλῶτταν* scribendum. at suspicor satyrici dramatis esse fragmentum.' Mein. hoc propter articulum omissum probat Herwerd. Obs. crit. 115. 116. Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 180. sed cf. adesp. 10.

1314

τέχνης γὰρ οὐχ ἥμαρτες.

Hesychius *τέχνη· ἐπιστήμη, ἢ δόλος κτλ.* M. Schmidtius ut aliam glossam ab eis quae praecedunt separavit. tragicorum fragmentis (adesp. 211) inseruit Nauckius.

1315

τηλυγέτων ἀποικιῶν

Hesychius *τῶν μακρὰν ἀπεχουσῶν.* fortasse comicus aliquis usum Homericae vocis *τηλύγετος*, Atticis ignotae, apud Eurip. Iph. T. 829 vel inridet vel imitatur.

1316

τὴν ἐμὴν κάμνειν νόσον

Photius et Suidas *παροιμία ὡς ἡ τοιαύτη· ταὐτὸν ἕλκομεν ζυγόν* (524). *κάμνεις* Cobet. Mnem. VII 480. Nauckius, qui tragoediae vindicat (adesp. 267), *κάμνει.* at quis spondet non fuisse scriptum *ἔοικας τ. ἐμ. κάμνειν ν.*?

1317

γλυκερῷ Σιδωνίῳ

Hesychius *δρᾶμα δέ ἐστιν, ἐν ᾧ τῆς θυμέλης* (*parodi* Mein.) *ἄρχεται οὕτως 'Σιδώνιον ἄστυ λιπόντες καὶ δροσερὰν Ἄραδον.' διαβεβόητο δὲ τὸ μέλος τοῦτο.* sic ex emend. Schowii et Bergkii. *μέλος* Mein.] *μέρος.* Phrynichi tragici clarissima canticorum exordia fuerunt (fr. 10. 11 N.) *Σιδώνιον ἄστυ λιπόντες* (*λιποῦσα* Schol. Arist. Vesp. 220) *καὶ δροσερὰν Ἄραδον* et *Σιδῶνος προλιπόντα ναόν.* horum alterum a comico *γλυκερὸν Σιδώνιον* (*μέλος*) adpellari statuit Meinekius. quod si verum est, antiquae comoediae videtur tribuendum.

1318

δεῖν τόδε γενέσθαι

Etymologic. m. 262, 13 *ὥσπερ ἀπὸ τοῦ πλέον γίνεται κατὰ*

κρᾶσιν τοῦ ε καὶ ο εἰς ει δίφθογγον πλεῖν... οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δέον γίνεται δεῖν κτλ. δεῖν γίνεσθαι cod. Sorb. — cf. Lobeck. Pathol. el. I 475. num comici sit admodum dubium est.

1319

ἀποφέρῃ πλέων.

Bekker. Anecd. 10, 28 *οἷον παραφέρῃ καὶ παρασύρῃ, διὰ τοῦ ῃ. τίθεται δὲ ἐπὶ τοῦ ἁμαρτάνεις καὶ οὐδὲν πάγιον λέγεις. πλέων* Bekk.] *πλέον* cod. *πάγιον* id.] *πλάγιον* cod. *a recto cursu* (navigii) *deferris*. cur *διὰ τοῦ ῃ* scribendum esse moneat (non *ἀποφέρει*) nescio. potest comici esse.

1320

τρικότυλος οἶνος

Hesychius *οὗ τρεῖς κοτύλαι ὀβολοῦ πωλοῦνται.* non significatur Arist. Thesm. 743. sed potest etiam non esse comici.

1321

ἄχρι ἐς τὸν ὄλεθρον

Hesychius *ἀχρήιστον ὄλεθρον· μέχρι τοῦ ἐσχάτου καὶ ἀπεράντου.* ut supra scripsimus Meinekius, principium trimetri esse coniciens Philol. XII 621. dubito de comica origine.

1322

μολυβδίνας ἔχων πέδας ἐν βορβόρῳ κάθηται.

Lucianus Alex. 25 *ἐρομένου τινὸς τί πράττει ἐν Ἅιδου ὁ Ἐπίκουρος; μολυβδίνας, ἔφη κτλ. μολιβδίνας* H. *μολιβδείνας Ω. μολυβδαίνας* ΦFMv. Alexandri vatis, non comici versum esse Meinekium reprehendens existimat Fritzschius, cuius cf. adn.

1323

(ἐφ' ᾧ) μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ.

Hesychius, Photius, Suidas *Πηλέως μάχαιρα* (Arist. Nub. 1063. 6)· *παροιμία. ταύτην ἀναγράφει* (*ἐκ πλήρους* add. Hes.) *καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως· μέγα κτλ. ἐν τῇ μαχαίρῃ* Phot. *τῇ μαχαίρᾳ* (om. *ἐπὶ*) Hesych. *ἐφ' ᾧ* add. Fritzsch. Quaest. Arist. 179. 80. perperam post Nubium v. 1166 inserebat Reisigius. nam *Aristophanes* dicitur grammaticus, non poeta, versus autem ille est ignoti comici, si est comici. nam in *μέγα φρονεῖν* apud comicos ictus semper in priorem syllabam prioris vocis cadit. ceterum cf. Zenob. 3, 40. Eustath. 1101, 63. Nauck. Arist. Byz. 240.

1324

δῆμος ἄστατον κακὸν
καὶ θαλάσσῃ πάνθ' ὅμοιον ὑπ' ἀνέμου ῥιπίζεται.
καὶ γαληνὸς ἢν τύχῃ, πρὸς πνεῦμα βραχὺ κορύσσεται,
κἄν τις αἰτία γένηται, τὸν πολίτην κατέπιεν.

Dio Chrysost. 32, 665 init. Ὁμήρου τε καὶ τῶν ἄλλων ποιητῶν ὑμνούντων ἀεὶ τὸν ὄχλον ὡς χαλεπόν τε καὶ ἀπειθῆ καὶ πρὸς ὕβριν ἕτοιμον, τοῦ μὲν οὕτω λέγοντος...ἑτέρου δὲ πάλιν αὖ κτλ. 2. θαλάττῃ Mein. 3. ἢν τύχῃ Kayser.] ἔν τ' ἠχῷ. ἐντείχῳ M. ἐντ' χώρᾳ B. ἐντ' ἠχῶν ed. Ven. ἂν τύχῃ Iacobs. Addit. Ath. 315. ἐν τάχει Preller. κεἰ γαληνὸς ὢν τύχοι Emper. πρὸς Reisk.] πᾶν. βραχὺ] ταχὺ Iacobs. 'fort. κορύττεται' Mein. 4. κἢν τις ἄντιος γένηται τῶν πολιτῶν, κατέπιεν Bergk. Anal. lyr. II v sq. Demosth. 19, 136 ὁ δῆμός ἐστιν ἀσταθμητότατον πρᾶγμα τῶν πάντων καὶ ἀσυνθετώτατον, ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα ἀκατάστατον, ὡς ἂν τύχῃ κινούμενος (attulit Herwerd. Exerc. crit. 167. 8). Soloni vel Archilocho tribuit Bergk. P. lyr.[2] 1047. 8, tragico, fortasse Euripidi, Herwerdenus, comico Meinekius. mihi quidem comicum colorem non videntur habere.

1325

Μητίοχος μὲν γὰρ στρατηγεῖ, Μητίοχος δὲ τὰς ὁδούς,
Μητίοχος δ' ἄρτους ἐποπτᾷ, Μητίοχος δὲ τἄλφιτα,
Μητίοχος δὲ πάντα ποιεῖ, Μητίοχος δ' — οἰμώξεται.

Plutarchus Mor. 811 f οἱ πρὸς πᾶσαν ἀποδυόμενοι πολιτικὴν πρᾶξιν...ἐπαχθεῖς τε γίνονται καὶ κατορθοῦντες ἐπίφθονοι, κἂν σφαλῶσιν ἐπίχαρτοι, καὶ τὸ θαυμαζόμενον αὐτῶν ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιμελείας εἰς χλευασμὸν ὑπονοστεῖ καὶ γέλωτα. τοιοῦτον κτλ. τῶν Περικλέους οὗτος εἷς ἦν ἑταίρων, τῇ δι' ἐκεῖνον, ὡς ἔοικε, δυνάμει χρώμενος ἐπιφθόνως καὶ κατακόρως. Μήτιχος Elmsl. 1. γὰρ add. Pors. νῦν Schoemann. 2. ἐποπτᾷ 'corruptum'. Mein. ἐπωπᾷ Dindf. in Thes. 3. ποιεῖ Reisk.] ποιεῖται. Μητιόχῳ δὲ πάντα κεῖται Porson. Μητίοχος δὲ πᾶν ποιεῖται (*omnia sibi vindicat*) Both. fortasse πάντ' ἀπαιτεῖ, prorsus ut Xenoph. Anab. 2, 5, 38 ὑμᾶς βασιλεὺς τὰ ὅπλα ἀπαιτεῖ· ἑαυτοῦ γὰρ εἶναί φησιν.

Μήτιχος est apud Hesychium, Μητίχου τέμενος· εἴη ἂν τὸ Μητιχεῖον (μητιοχειν cod.) δικαστήριον μέγα, ὃ προσεκλήθησαν δικασταί. verba extrema emendanda ex Append. prov. 3, 94 Μητίχου τέμενος· εἴη δ' ἂν τὸ Μητιχεῖον (μητίχιον B) δικαστήριον μέγα, ἐν ᾧ προσεκληρώθησαν χίλιοι δικασταί. (cf. Meier-Schoem. Att. Proc. p. 127). cf. adesp. 1335. Boeckh. C. I. gr. I 725 n. 3663. Keil. Anal. epigr. 91. Lobeck. Pathol. prol. 343. el. I 315. H. Iacobi V

CCCXLIX. *Μητίοχος* etiam Bekker. Anecd. 309, 17 *τέμενος Μητιόχου· δικαστήριον, ὀνομασθὲν ἀπὸ Μητιόχου ἀρχιτέκτονος ἢ ῥήτορος τῶν τὰ βέλτιστα συμβουλευσάντων.* Phot. *Μητιοχεῖον* (sic enim cod. om. tamen altero ο)· *δικαστήριον. Μητίοχος· ἀρχιτέκτων καὶ ῥήτωρ τῶν οὐ τὰ βέλτιστα συμβουλευόντων.* in versibus trochaicis comici Attici (si sunt comici) tutius est uti forma *Μήτιχος*.

erat autem sive *Metichus* sive *Metiochus* *στρατηγός*, *ὁδοποιός*, *σιτοφύλαξ*. Phot. *ὁδοποιοί· οἱ ὁδῶν ἐπιμεληταί.* cf. Aeschin. 3, 25. Schoemann. Ant. gr.[2] I 430. Harpocrat. et Phot. *σιτοφύλακες· ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν, ἥτις ἐπεμελεῖτο ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθήσεται καὶ τὰ ἄλφιτα καὶ οἱ ἄρτοι. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πεντεκαίδεκα μὲν* (*πεντεκαίδεκα, δέκα μὲν* Vales.) *ἐν ἄστει, πέντε δ' ἐν Πειραιεῖ* (*ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ* add. Harpocr.). similiter Bekker. Anecd. 300, 19. cf. Schoem. Ant. gr.[2] I 432. — 'conqueritur poeta quod Metiochus Periclis gratia iam plurimum in civitate valeat et plura munera quam sit aequum usurpaverit. lege enim fuit cautum ne quis duobus simul magistratibus eodem anno fungeretur', Demosthenis certe aetate (24, [150]). Bergk. R. c. Att. 12. 13.

Archiloch. 71 Bergk. (90) *νῦν δὲ Λεώφιλος μὲν ἄρχει, Λεώφιλος δ' ἐπικρατεῖ, Λεωφίλῳ δὲ πάντα κεῖται* (*πάντ' ἀνεῖται* Bergk.), *Λεωφίλου δ' ἀκούεται* (*Λεώφιλος δὲ κλαύσεται* Fritzsch.). — veteris comici esse statuit Porsonus, Cratini *Archilochis* (cf. hui. edit. I 16) propter Archilochi imitationem inseri iubet Bergkius, Hermippo ut acerrimo Periclis adversario tribuit Meinekius. Bernhardyus (Hist. litt. gr. I 53) cum aliis cantilenam vulgarem fuisse arbitratur.

1326

ἡ τὰ θνητῶν καὶ τὰ θεῖα πάντ' ἐπισκοποῦσ' ἀεὶ
καὶ νέμουσ' ἡμῶν ἑκάστῳ τὴν κατ' ἀξίαν τύχη
[*μερίδα*].

Stobaeus Ecl. 1, 6(5), 6 Wachsm. 'tragici incerti'. Wachsm. Tr. gr. fr. adesp. 425 N. comico, sed non sine dubitatione, tribuerat Meinekius. 1. *ἀεί* add. Iacobs. Ep. crit. 229. idem in fine *μερίδα* ut glossema expungit.

1327

πόλλ' ἀπιστία δέδρακεν ἀγαθὰ καὶ πίστις κακά.

Clemens Alex. Strom. 4, 3 init. — *καὶ* add. Klotzius: quae facilior est ratio quam Sylburgii scribentis *πόλλ' ἀπιστία* | *δέδρ. ἀγ., πολλὰ δ' αὖ π. κ.*, qui trimetrorum reliquias esse censet. *ἀπιστία* eadem significatur quam praedicat Epicharmus *νᾶφε καὶ μέμνασ' ἀπιστεῖν*. potest tragici, potest etiam comici versus esse. cf. Tr. gr. fr. adesp. 86 N.

1328

Zenobius 2, 99 *γλῶσσα, ποῖ πορεύῃ; πόλιν ἀνορθώσασα καὶ πόλιν καταστρέψουσα· ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ ὠφελούντων ἢ βλαπτόντων.* videntur tetrametrorum troch. reliquiae esse: *γλῶττα, (λέξον), ποῖ πορεύει; B. πόλιν ἀνορθώσουσ' ἐγὼ | καὶ πόλιν πάλιν καταστρέψουσα.* sed haec ex comoedia excerpta esse vix possunt.

1329

ἵππος με φέρει, βασιλεύς με τρέφει.

Diogenianus 5, 31 *Κορραῖόν φασιν ὑπὸ Φιλίππου στρατευόμενον ἱππέα, τῆς μητρὸς δεομένης αἰτήσασθαι ἄφεσιν τῆς στρατείας, εἰπεῖν τοῦτο. ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοτρίων τρυφώντων* add. C. scrib. aut *ὑπὸ Φιλίππῳ* aut *μετὰ Φιλίππου.* cf. Apostol. 9, 12. Horat. Epist. 1, 17, 20 *equus ut me portet, alat rex.* de comica origine dubitant et Meinekius et Leutschius (Apost. 9, 12).

1330

ἀλλ' ὥσπερ δείπνου γλαφυροῦ ποικίλην εὐωχίαν
τὸν ποιητὴν δεῖ παρέχειν τοῖς θεαταῖς τὸν σοφόν,
ἵν' ἀπίῃ τις τοῦτο φαγὼν καὶ πιών, ᾧπερ λαβὼν
χαίρει τις, καὶ σκευασία μὴ μί' ᾖ τῆς μουσικῆς.

Ἀστυδάμας ὁ τραγικὸς ἐν Ἡρακλεῖ σατυρικῷ. Athenaeus 10 init. 3. sic Porson. (sed *ὅπερ*) ap. Gaisf. Hephaest. p. 358] *τοῦτο λαβὼν καὶ φαγὼν ὥσπερ πιὼν* A. *ᾧπερ*, aliter tamen versum emendans, Reisig. Coniect. 234. 4. *τις* add. Porson. *χαίρει καὶ συσκευασία* Fritzsch. Eupol. v. fr. p. 17.

permirus est versuum Eupolideorum in fabula satyrica usus, cum praesertim et sententia et dicendi genus comoediae unice convenire videatur. itaque turbata esse verba Athenaei et de edacitate potius Herculis Astydamantis testimonium adlatum fuisse, sed periisse censet Nauckius Tr. gr. fr. p. 604 (Astydam. fr. 4), versus Eupolideos autem comico ignoto iam tribuit Casaubonus. difficile est iudicium propter Aristid. II 523 Dind. *κωμῳδοῖς καὶ τραγῳδοῖς . . . ἴδοι τις ἂν καὶ τοὺς ἀγωνοθέτας καὶ τοὺς θεατὰς ἐπιχωροῦντας μικρόν τι περὶ αὐτῶν παραβῆναι, καὶ πολλάκις ἀφελόντες τὸ προσωπεῖον μεταξὺ τῆς μούσης ἣν ὑποκρίνονται δημηγοροῦσι σεμνῶς*, et Poll. 4, 111 *παράβασις . . . τραγικὸν δὲ οὐκ ἔστιν· ἀλλ' Εὐριπίδης αὐτὸ πεποίηκεν ἐν πολλοῖς δράμασιν . . . καὶ Σοφοκλῆς δὲ αὐτὸ ἐκ τῆς πρὸς ἐκεῖνον ἁμίλλης ποιεῖ σπανιάκις.* de quibus testimoniis cf. quae disputaverunt Fritzschius Arist. Thesm. p. 443. 4. Eupol. v. fr. p. 16. 17, Meinekius Exerc. phil. II 18. Anal. Athen. 179.

1331

A. χαίροις, Ὑψιπύλη φίλη.
B. τοὺς ἐμοὺς πλέκω κορύμβους.
A. οὔ σοι λέγω περὶ τούτου.
B. οὑμὸς ἀκοίτης ἐνταῦθα.

Apostolius 18, 8 ἡ παροιμία τάττεται ἐπὶ τῶν λεγόντων ἀσύμφωνα καὶ ἀκατάλληλα. ὁμοία τῇ 'ἐγὼ σκόροδά σοι λέγω, σὺ δὲ κρόμμυ' ἀποκρίνῃ'. 2. κορ. πλ. transposuit Bergk. P. lyr.² p. 1077. 4. ἀκοίτης Leutsch.] ἄκοιτις vel ἤκοι τις. ex comoedia petita videntur Bergkio: quod mihi quidem, etiamsi scaenam similem fingas Arist. Eccl. 952 sq., perquam dubium videtur.

1332

Aristides II 398 Dindf. περιέρχονται (οἱ Χριστιανοὶ) ἄλλως βροτῶν εἴδωλα καμόντων . . . δύο μορφὰς ἔχοντες ἀντὶ τριῶν, τῆς τραγικῆς βοὸς τῶν ἱματίων τῶν ἠπημένων οὐδὲν διαφέροντες. ubi schol. 728, 30 Dind. πολυειδὲς πεποίηται δρᾶμα Εὐριπίδης (Πολύειδος et Εὐριπίδῃ Nauck. Tr. gr. fr. p. 440), ἐν ᾧ βοῦν τρίχρωμον ποιεῖ εὑρῆσθαι. et 729, 11 ἠπημένων· τῶν ἐκ πολλῶν συνερραμμένων (cf. quae Nauckius ad titulum Polyidi Euripideae adnotavit). videtur comicus aliquis bovis vel vituli illius pellem e variis pannis consutam inrisisse. sed res nequaquam extra dubitationem posita est. Reiskius quae ad Aristidem adnotavit consulto praetermitto.

1333

Athenaeus 2, 53a Φρύνιχος (fr. 60). ἄλλοι δέ 'ἀμυγδαλᾶς ὡς καλάς'. quae intellegi non possunt, nisi haec quoque ex comico aliquo excerpta esse statuas. ac fortasse pro ἄλλοι scrib. ἄλλοθι, ut aliud Phrynichi fragmentum indicetur. quo metro usus sit quisquis auctor est verborum non adparet.

1334

Aelianus Var. h. 12, 18 τά γε μὴν τελευταῖα (Φάων ὁ καλὸς) ἀπεσφάγη μοιχεύων ἁλούς. 'comoediam sapiunt'. O. Ribbeck. Com. R. fr.² 97 in adn. — non sine aliqua dubitatione accesserim.

1335

Pollux 8, 21 (δικαστήρια) τὸ Μητίχου κάλλιον, οὗ μνημονεύει Ἀνδροτίων . . . τὸ δὲ Μητίχου δικαστήριον μέγα, οὕτω κληθὲν ἐπὶ (ἀπὸ) ἀρχιτέκτονος Μητίχου. cf. adesp. 1325. τὸ Μητίχου καλιόν Bergk. R. c. Att. 18 'ita adpellatum *vel a vulgo* vel a comico aliquo,

qui per ludibrium volebat indicare quam condensati sederent iudices'. at *κάλλιον* nihil aliud est quam *καλίδιον*, ac sic iudicium illud, cum magnum fuerit, per iocum ex contrario adpellatum videtur.

1336

Etymologic. m. 243, 25 *ἡ αἰτιατικὴ τὴν γυνὴν ... καὶ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν ἀλλ' ὁρῶ τὰς γυνάς.* cf. Choerobosc. 328, 27. — *ἀλλ' ὁρῶ 'γὼ τὰς γυνάς* Mein. sed neque ex comoedia haec sumpta esse neque quo metro usus sit auctor constat.

1337

Hesychius *ὑντετράστιαν κατεαγέν. Σαλαμήνιος.* sic cod. *ὗν τεραστίαν — Σαλαμίνιος* Musur. *ὗν τετραέτηρον κατέφαγεν Σαλαμίνιος* Nauck. *τεραστίαν* Soping. *τεραστίαν ὗν* Mein. at prorsus aliter M. Schmidtius, qui *Σαλαμίνιοι* scribens Salaminios Cyprios *ὑντέθρανσται* vel aliquid eiusmodi pro *συντέθρανσται* dixisse suspicatur.

1338

Eustathius 1538, 13 *τοξοποιεῖ τὰς ὀφρῦς ... ὁ σκυθρωπάζων. λέγει δέ που καὶ Σοφοκλῆς* (fr. 1013 N.) *τό τηροῦντα τοὺς λέγοντας καὶ συνάγοντα τὰς ὀφρῦς καὶ τὰς ἀκάνθας ἐπεγείροντα, εἰπὼν τοῦτο ἐκεῖνος ὡς ἀπὸ ἰχθύων, οἳ τὰς ἀκάνθας ὀρθοῦσι καιρῷ θυμοῦ.* 'quae Sophocli tribuuntur poetae comici sunt, Aristophanis esse coniecit Brunckius'. Nauck. frusta sunt poeticae dictionis, quae neque unius poetae neque comoediae esse omnia adfirmaverim.

1339

Eustathius 1720, 52 (post partem Antiphan. fr. 68, 12) *ἕτερος δέ τις (κωμικὸς) θεοὺς τοὺς τοιούτους (ἰχθῦς) ὠνόμασε διὰ τὸ πολύτιμον, οἷον ἀνθίαν, λάβρακα καὶ τοὺς λοιπούς.* indicavit O. Kaehler Wochenschr. f. klass. Phil. 1885, 903. putarem pertinere ad Antiphan. 147, 3, nisi *alium aliquem* dixisset.

1340

Eustathius 1257, 15 (post Alexid. 264, 1) *καὶ ξυρόμενον τὴν ὑπήνην καὶ τὸν ὄρρον, καὶ νόμου ὄντος ἐν Ῥόδῳ μὴ ξύρεσθαι.* fragmentum comicum his contineri suspicatur O. Kaehler ibid.

1341

Plutarchus Nic. 7 *λέγεται ἐκκλησίας ποτὲ οὔσης τὸν μὲν δῆμον καθήμενον περιμένειν πολὺν χρόνον, ὀψὲ δ' εἰσελθεῖν ἐκεῖνον (Κλέ-*

ωνα) ἐστεφανωμένον καὶ παρακαλεῖν ὑπερθέσθαι τὴν ἐκκλησίαν εἰς αὔριον. 'ἀσχολοῦμαι γάρ' ἔφη 'σήμερον, ἑστιᾶν μέλλων ξένους καὶ τεθυκὼς τοῖς θεοῖς. τοὺς δ' Ἀθηναίους γελάσαντας ἀναστῆναι καὶ διαλῦσαι τὴν ἐκκλησίαν. versus comicos deprehendisse sibi videtur Wilamowitzius Herm. XI 298 hosce *ἀσχ. τ.* | *ἑστ. μ. ξ.* | *καὶ τεθῦκὼς τ. θ.* 'possunt in Eupolidis *Aurea aetate* locum habuisse; Aristophanis non esse numeri docent'. ingentem haec hilaritatem excitabunt *τοῖς εἰδόσιν*. nempe numeri, ut tali sententiae minime apti, ita tamen sunt Aristophanei (Av. 1471. 2. 5. 6. 7. 1483. 4. 7. 8. 9. Lys. 797—801. 821—5. Ran. 1370—72. 1482—84. 1491—93), mensura autem syllabarum prorsus barbara. scilicet oblitus erat vir praeclarus in utroque perfecto verbi *θύω* vocalem *υ* ab Atticis corripi (Arist. Lys. 1062. Henioch. 2). accedit quod verbum *ἀσχολεῖσθαι* quarto demum a. Chr. saeculo videtur inventum esse.

1342

Etymologic. m. 149, 24 *ἄρριχος· κόφινος. τρεῖς χοῦς μέλιτος Βριληττίου· δύο ἀρρίχω τὴν μὲν τῶν χελιδονέων, τὴν δὲ τῶν φι(β)άλεων ἰσχάδων, καὶ τῆς Φιθίας ἀσταφίδος, καὶ μύρτων ἕτερον φέρνιον.* ex his quos Sauppius Epist. crit. 134. 5 effinxit tetrametros trochaicos, cum et dactylos trochaeis inmixtos habeant novae comoediae poetis nequaquam, ut tum opinabatur vir doctissimus, permissos et spondeum in sede prima versus alterius, hodie ipsi inprobari persuasum habeo. tamen ex comoedia aliqua verba illa fluxisse non negaverim: quo modo emendanda sint dubito.

1343

Hesychius *προυνικοί· οἱ μισθοῦ κομίζοντες τὰ ὤνια ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, οὓς τινες παιδαρίωνας καλοῦσι· δρομεῖς, ταχεῖς, ὀξεῖς, εὐκίνητοι, γοργοί, μισθωτοί.* cf. 333. comici esse haec videbantur Fielitzio De Att. com. bip. 57 n. 1. dubito equidem, quamquam anapaestici numeri speciem ex parte referunt.

1344

Etymologic. m. Milleri (Mélanges 65) *βλάξ . . . 'βλάξ τε καὶ ἠλίθιος γένωμαι'.* 'le fragment a l'air de comédie'. Duebner. ap. Miller. 461. ac sic Bergk. P. L. III 742. Sternbach. Stud. Vindob. VIII 251. at verba sunt Xenophontis Cyr. 1, 4, 12 *μὴ παντάπασι βλάξ τις καὶ ἠλίθιος γένωμαι.*

1345

ἀνδρεράστρια γυνή

Bekker. Anecd. 21, 12 *ἡ ἐπιμαινομένη ἀνδράσιν, ἢ ἐρῶσα ἄλλου καὶ ἄλλου.* *ἀνδρεραστια* cod. videtur pertinere ad Arist. Thesm. 392 *τὰς ἀνδρεραστρίας.* etenim saepissime Phrynichus glossas ex sententiarum contextu solutas ita transscribit, ut nomini epitheto tamquam exempli causa addat *ἄνθρωπος* vel *γυνή.*

1346

γνάθους θηλείας

γυναικείας. Hesychius. sic Mein. pro *γνάθους· θηλείας ἢ γυναῖκας,* iambographum aut comicum scripsisse censens fere *οὐ γάρ τι τέρπει ταῦτα θ. γν.* Philol. XIII 533.

1347

ἐκβολὴ λόγου

παράβασις, μετάβασις. Hesychius. sed potest pertinere ad Thucyd. 1, 97.

1348

ἐπιτριπτότατος ἄνθρωπος

Bekker. Anecd. 40, 13 *ὁ ἐπιτριβῆναι ἄξιος καὶ κακῶς ἀπολέσθαι.* est Lucian. Tim. 46, fortasse non ex comico haustum.

1349

εὐτράπεζος ἄνθρωπος

Bekker. Anecd. 39, 30 *μεγαλοπρεπὴς ἐν ἑστιάσει.* fortasse excerptum ex Eriph. 6, 2. cf. supra 1345. ceterum ea voce usi sunt etiam Aeschylus et Euripides.

1350

φασίμη κύλιξ

Photius *παρὰ τὴν φάσιν, τὴν ἔνδειξιν.* glossa obscurissima, videtur tamen ad inrisionem sycophantarum pertinere. Naberus *φασηλίς· κύλιξ* coni. Steph. Byz. *Φάσηλις· πόλις Παμφυλίας . . . τὸ μέντοι ἀγγεῖον οἱ ἀπ' Ἀλεξανδρείας ὀξύνουσιν.* sed quid tum Photii explicatio sibi velit non addit.

1351

ἀμολγοί

Eustathius 838, 54 *ὁ Παυσανίας φησὶν ὡς ἀμολγοὶ ἐλέγοντο*

καὶ οἱ ἀμέλγοντες τὰ κοινὰ ῥήτορες καὶ διαφοροῦντες τὰ δημόσια. nisi forte pertinet ad Cratin. 214.

1352

ἀπομύξουρις, μύξουρις

Eustathius 862, 42 *κωμικὴ λέξις ὁ νώθουρος, ἤγουν ὁ νωθὴν ἔχων τὴν οὐρὰν ἐν τῷ συγγίνεσθαι, ἡ δὲ οὐρὰ καὶ ἀπομύξουριν παρήγαγε γυναῖκα τὴν αἰσχροποιόν...καὶ πανδοσία ἡ τοιαύτη ἐλέγετο πρὸς παίγνιον τῆς Πανδώρας καὶ βορβορόπη ὡς ἀκάθαρτος.* congeram hunc unum in locum omnes sordes quas admirabili cum diligentia sanctissimus archiepiscopus ex lexicis veterum excerpsit. 1088, 37 *κατὰ τὴν κωμῳδουμένην σποδησιλαύραν . . . πανδοσίαν παρ' Ἀνακρέοντι . . καὶ λεωφόρον, ὡς Ἀνακρέων.* 1413, 37 (*αἱ ἑταῖραι*) *ἀνασεισίφαλλοι φερωνύμως λέγονται παρὰ τῇ κωμῳδίᾳ ὡς ἀνασείουσαι τὸν φάλητα, ὅ ἐστιν αἰδοῖον ἀνδρός.* 1572, 13 *κῆπος μεταληφθεὶς ὑπὸ κωμικοῦ σκῶμμα ἐποίησε. γυναῖκα γάρ τις μανιόκηπον εἶπε τὴν μεμηνυῖαν περὶ τὰς μίξεις* (?). 1921, 58 *σύνθετον ἐκ τῆς λαύρας καὶ ἡ σποδησιλαύρα, τουτέσιν ἡ πόρνη..παρὰ τὸ διατρίβειν τὰ πολλὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἢ καὶ δημοσίᾳ συμπλέκεσθαι...διὸ ἡ αὐτὴ καὶ χαμαιτύπη λέγεται...ἔτι δὲ καὶ λεωφόρος..καὶ πανδοσία καὶ χαλκιδῖτις διὰ τὸ εὐτελὲς τοῦ διδομένου νομίσματος. εἰ δὲ καὶ πολύυμνος, ἀλλὰ τοῦτο σεμνότερον πόρνης ἐπίθετον...φορτικὸν δέ γε ἡ μανιόκηπος...καὶ ἀνασεισίφαλλος καὶ μύξουρις διὰ τὸ μυξοῦν οὐράν, ὅ ἐστι θηλάζειν, καὶ ἀνασύρτολις καὶ σατύρα..καὶ γεγωνοκώμη* (quam interpretatur 909, 3). *μύξουρις* etiam 1821, 52. haec nequaquam omnia comicorum sunt, ne ea quidem quae diserte illis adscribit. nam ut *πανδοσία* et *λεωφόρος*, si vera sunt quae 1088 dicit, Anacreonti debentur (cf. etiam Suid. *μυσάχνη*), sic ipse 1329, 33 *βορβορόπη* et *ἀνασεισίφαλλος* Hipponacti, *πολύυμνος* Anacreonti tribuit. atque etiam *ἀνασύρτολις* (*ἀνασυρτόπολις* falso Suid.) Hipponactis est (Bergk. fr. 110. 111). itaque ne de ceterorum quidem origine, quae ampliore litterarum intervallo notavi, satis constat. ceterum cf. Nauck. Aristoph. Byz. 168. 9.

1353

βαρυσυμφορώτατος

Bekker. Anecd. 225, 28 *βαρυτάτας συμφορὰς φέρων.* quamquam comoediam sonat, fortasse excerptum ex Herodot. 1, 45 extr.

1354

γεγωνοκώμη

Eustathius. cf. 1352.

1355

γλωττογάστορες

παρὰ τοῖς κωμικοῖς οἱ ἀπὸ τῆς γλώττης βιοῦντες. Pollux 2, 108. excerptum videtur ex Arist. Av. 1696. 1702. cf. quae adnotavimus ad Nicophontis *Χειρογάστορας* I 778.

1356

διαφορεῖν

Eustathius 804, 47 *τὸ δ. τό τε παρὰ τοῖς ἰατροῖς καὶ τὸ κωμικόν.* cf. Arist. Av. 355 *ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ.* prorsus incertae fidei sunt quae adfert Meinekius ex Anon. De com. VI (p. xvi 3. 4 Duebn.), quae ita ex cod. ed. Studemund. Philol. XLVI 9, 21 (*ὁ γέλως ἔχει τὴν σύστασιν*) *πρῶτον καθ' ὁμωνυμίαν, ὡς τὸ διαφορουμένοις· σημαίνει γὰρ τό τε διαφόροις οὖσι καὶ τὸ ἐπικερδέσι. διαφορούμενον* QMPV. Studem. *ἐφιδροῦσι* vel *ἐπικρεμέσι* (?) pro *ἐπικερδέσι.* Eustath. 838, 54 *οἱ ῥήτορες διαφοροῦντες τὰ δημόσια,* quod fortasse ex comico excerptum est. ad hoc an ad Av. 355 an ad aliud comici alicuius dictum Eustathii adnotatio pertineat prorsus incertum est.

1357

δρλίφονον

Hesychius *πέπαικται δὲ τοῦ δολοφονίου.* Musurus *παρὰ* pro *δέ.* cf. Mein. I 89. 'videtur comicus poeta Agamemnonis Aeschyleae versum 1129 *δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω* in re coquinaria adhibuisse.' M. Schmidt. cuius opinionis periculum ipse sustineat. cf. Teleclid. 29. Aristoph. fr. 196.

1358

ἐπίρραμμα

Pollux 7, 67 *σύρμα τραγικόν ἐστι φόρημα ἐπισυρόμενον, ἐπίρρημα δὲ κωμικόν, ταινιῶδες, τὸ μὲν πλάτος κατὰ σπιθαμήν, τὸ δὲ μῆκος κατ' ὀργυιάν. ἐπίρραμμα* vel *ἐπίρριμμα* Mein. non tam ex comoedia quam ex indice adparatus scaenici desumptum esse propter Poll. 4, 119 (ubi *ἐπίρραμμα* pro *ἐπίρρημα* Kuehn., *ἐσπέρημα* F) existimat H. Iacobi in Mein. ed. min. xxiii.

1359

κεραυνίας

ὁ κεραυνούμενος. Hesychius. sic M. Schmidt. *κεραυνόμενος* cod. *κεκεραυνωμένος* Musur. frequentissimum nominum in *ιας* apud comicos usum esse conl. *φρονηματίας, ἠπατιας, στημονίας. βαδισματίας* adnotat Meinekius mihi origo comica dubia videtur vel propter Soph. Antig. 1139.

1360

Κυνόφαλοι

Κορίνθιοι, φυλή. Hesychius. *κυνόφυλοι* Is. Voss. *κυνόφαλλοι* Mein., Corinthiacae tribus nomen a comico poeta ridicule fictum esse ad libidines Corinthiorum inridendas statuens. sed pro *φυλή* Nauckius *Φιλήμων* Aristoph. Byz. 238 n. 4, ad Philemonis *Corinthiam* glossam referens, *'Ρίνθων φλύακι* M. Schmidt. *ἰθύφαλλοι* Naber. Mnem. VIII 434. res prorsus incerta.

1361

λαιλαι

Photius *κατ' ἀποκοπὴν ἐπὶ τῆς αἰσχρολογίας.* Hesychius *λαί· ἐπὶ τῆς αἰσχρουργίας.* comoediae esse coniecit Nauckius. dubito.

1362

λακκοσκαπέρδαν

Photius 204, 14 *ἀντὶ τοῦ λακκόπρωκτον ἢ μέγαν σκάπερδον.* Hesychius *λακκοσκάπερδον· λακκόπρωκτον.* indic. Nauck. sed cf. Hippon. 1 Bergk. certe altera vocis pars comoediae ignota.

1363

λακκοσχέας

Photius *τοὺς καθειμένον ἔχοντας τὸν ὀσχεόν, ὅ ἐστι τῶν διδύμων* (cf. Plat. com. 174, 13) *ἀγγεῖον.* idem *λακκοσχεῶν· μαλακῶν.* Pollux 2, 172 *τὸ τῶν ὄρχεων ἢ διδύμων ἀγγεῖον ὀσχεόν . . . τὸν δὲ ἀεὶ χαλαρῷ τούτῳ κεχρημένον λακκοσχέαν Ἀθηναῖοι καλοῦσιν.* cf. Hesych. *λακκό[σ]πεδα* et Strecker. De Lycophr. Euphronio, Eratosth. 54. dubito ex iambographo an ex comico aliquo excerptum sit. usus est eo nomine etiam Lucianus Lexiph. 12.

1364

λάσταυροι

Hesychius *οἱ περὶ τὸν ὄρρον δασεῖς καὶ πόρνοι τινὲς ὄντες. λάσταυροι* Flor. Christ.] *λάσταρνοι* cod. 'comicus teste Eustathio 259, 4'. M. Schmidt. at Eustathius *ταῦρος καὶ τὸ ὑπὸ τὸν ὀσχεόν, ὅθεν καὶ λάσταυρος ὁ λάσιος τὸν τοιοῦτον ταῦρον*, de comica origine nihil.

1365

λεοντόκρανον

Ἀμαζονικὸν ὅπλον. Hesychius. leonis caput numquam in monumentis antiquis ita reperiri monens Meinekius Philol. XIII 511. 12

ἀλαζονικὸν scribit vocemque ex comoedia aliqua vel ex tragoedia derivatam esse censet. cf. Arist. Ran. 430.

1366

μανιόκηπος

Eustathius. cf. 1352. an *μανόκηπος*? ut *κῆπος* sit membrum muliebre.

1367

νώθουρος

Eustathius. cf. 1352. Hesychius *νώθουρος· ὁ ἀδύνατος συγγίνεσθαι.*

1368

πανσιβάκτρων

Hesychius *ἰσχυρῶν βακτηρίων χρωμένων. ἰσχυρῷ βακτηρίῳ* Is. Voss. *πασιβάκτρων* (a *πέπαμαι*), i. e. *ἰσχυρὰς βακτηρίας ἐχόντων* Cobet. Mnem. nov. II 162. VIIII 377. ad comoediam haec referens. vehementer dubito.

1369

πεπρυτανευκώς

Hesychius *ἐπιμεμηνιευκώς, προανηλωκώς.* 'comicus aliquis' M. Schmidt. *ἐπιμηνιεύειν* est *τὰ ἐπιμήνια* facere.

1370

περισχιδεῖς

Hesychius *εἶδος ὑποδήματος εὐτελές.* comico alicui incerta prorsus coniectura tribuit M. Schmidtius, cum praesertim Hesychii explicatio admodum dubia fiat conl. Athen. 12, 537e (*Ἀλέξανδρος ἐφόρει*) *τὴν τοῦ Ἄμμωνος πορφυρίδα καὶ περισχιδεῖς. πολυσχιδὴς* (*ὑπόδημα*), *ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ καὶ γυναικεία*, est Lucian. Rhet. praec. 15.

1371

πόρνῳ

παιδὶ ὡραίῳ. Hesychius. 'comicus incertus'. M. Schmidt. multo magis incerta coniectura.

1372

ποτίκρανον

Pollux 2, 42 *τὸ προσκεφάλαιον οἱ ποιηταί.* sic Bekkerus pro eo quod antea fuerat *οἱ κωμικοί.* sed 6, 9 *ποτίκρανον οἱ κωμικοὶ τὸ προσκεφάλαιον ἢ τὸ ὑπηρέσιον.* quod ad *Atticos* certe comicos

ita tantum pertinere potest, ut aut Doriensem hominem introductum aut Doricam dialectum inrideri statuamus.

1373

Πριαμύλλιον

Bekker. Anecd. 856, 2 (ὁ ὑποκορισμὸς) *τοῦ γελοίου χάριν, ὡς τὸ Πριαμύλλιον ὁ Πρίαμος.* — *Πριαμιλλύδριον*, de quo cf. Lobeck. Pathol. prol. 299 et 401 n. 9, Epicharmi esse cognoscimus ex Cramer. Anecd. Ox. IIII 254 (fr. 114 Lorenz.): eiusdem esse potest *Πριαμύλλιον*, sed non minus comoediae Atticae.

1374

σατύρα

Eustathius. cf. 1352.

1375

σαῦσαξ

Herodianus I 524, 17. II 8, 15 *σημειούμεθα . . . ἔχοντα φύσει μακρὰν τὴν παραλήγουσαν καὶ συστέλλοντα τὸ ᾱ. εἰσὶ δὲ ταῦτα κύρια ὀνόματα, καὶ τὸ σαῦσαξ. φασὶ δὲ εἶναι τοῦτο ὄσπρεον.* cf. etiam I 42, 25. (*σάνσαξ* D). *σαύταξ ἢ σαύσαξ* Draco 19, 2. *σῦαξ φασηλοειδὲς ὄσπριον* Choerobosc. 305, 20 Lasc. cf. Cramer. Anecd. Ox. III 284, 13. Lobeck. Paral. 276. Hesych. *σαύσακας· τυροὺς ἁπαλοὺς εὐτρόφους. καὶ δοκοῦσι δὲ οὗτοι (εὐ)επιφόρους ποιεῖν πρὸς συνουσίαν.* 'fieri potest ut hoc cibi genus apud comicum, ubi inventum erat (videtur enim ex comico), ab aliis aliter explicaretur'. Lehrs.

1376

σεσωσμένος

γυναικὶ συγγεγονώς. Hesychius. quod 'quomodo significet non satis adsequor, nisi ex comico quodam sit.' Alberti. ne tum quidem intellego, comica autem origo plus quam dubia.

1377

σποδησιλαύρα

Eustathius. cf. 1352. Hesych. *σπ. ἡ τὰς ὁδοὺς τρίβουσα ἢ ἐν ταῖς ὁδοῖς τριβομένη.*

1378

σχιζογυάνδρους

τοὺς συκοφάντας. Hesychius. 'mira vox, si bene se habeat, ex comico aliquo deprompta'. Alberti. 'ne *σχιζογυνάνδρους* quidem

scriptum intellegitur quomodo sycophantas significare possit'. Thes. l. gr. — invitis comicis obtrudi videtur.

1379

Τρικόρινθος

ἀνδρεῖος ἥρως. Hesychius. *τρικόρυθος* Wesseling. Probabil. p. 46, ad Eurip. Orest. 1480 referens. *Τρικόρυθος Ἀττικὸς ἥρως* 'comicus ut videtur' Mein.

1380

ὑπερκαταβαπτύουσαν

Hesychius *ἀντὶ τοῦ ὑπερηφάνους λόγους ποιουμένην.* — *ὑπερκαταβακχεύουσαν* Mein. Philol. XII 626, quod fortasse comici est.

1381

χαλκιδῖτις

Eustathius. cf. adesp. 1352 et 1192.

1382

ψηλαφησικότταβοι

Hesychius *ψηλαφηκότταμοι ψήλικες· τῶν ἀλεκτρυόνων οἱ νοθογένναι.* *ψήληκες* Is. Voss., posteriora a prioribus seiungenda esse censens. id probans Cobetus Mnem. nov. VIIII 379 priorem vocem ita ut supra fecimus scriptam a comico aliquo ad analogiam nominis *μεθυσοκότταβοι* fictam esse statuit.

Praeterea cf. Philonid. 16. 17. 18. Anaxandrid. 79. Eubul. 67, 10. 11. Nicostr. 30 (supplem.). Alexid. 98, 27 (Mein. Anal. Athen. 265). 126. 141, 14—16. Philem. 3. Menand. 6. 58. 132. 425. 6. 483. 763. 1085. 1100. 1107.

ΕΚΛΟΓΑΙ
ΚΑΤΑΛΟΓΑΔΗΝ ΜΕΤΕΣΧΗΜΑΤΙΣΜΕΝΑΙ

1383

Dio Chrysost. Or. 32 p. 682 R. *οὐκ αὐτόματος ὑμῖν ἀναβλύει | διψήσασιν ὁ (διψῶσιν) οἶνος ἐκ πέτρας ποθὲν τινος ἢ νάπης, οὐδὲ (οὐδ' αὖ) γάλα | καὶ μέλι δύνασθε (δύναισθ' ἂν) εὐχερῶς οὕτως ἔχειν, ἄκροις δακτύλοις διαμῶντες χθόνα.*

extrema *(ἄκροισι δακτύλοισι)* sunt Euripidis Bacch. 709, quem poetam comicus aliquis in re simili imitatus est.

1384—1387

[Dio Chrysost.] Or. 63 p. 324 R. *ψυχὴ γέγηθεν ὑπὸ τῆς τύχης* (*ὑπὸ τ. τ. γ.*) *αἰωρουμένη.* | *εἰ δ' ἀπολίποι τύχη,* | *περίεισιν ὡς* (*ὥσπερ*) *ἐν τάφῳ τῷ σώματι.*

Or. 64 p. 328 *τὰς γοῦν ἀδήλους τῶν πραγμάτων μεταβολὰς* (*μ. τ. πρ.*) *εἰς ταύτην ἀναφέρουσιν* (*ἅπαντες ἀν. εἰς τ.*)... *ἀκούσαις δ' ἂν αἰτιωμένων* | *αὐτήν, καὶ γεωργῶν καὶ ἐμπόρων καὶ πλουσίων.*

p. 330 *ἡ τύχη γὰρ αὐτῷ* ... *τὸ ἀγνοεῖν* | *ἔδωκεν, ὅπερ ὅμοιον ἦν τῷ μὴ παθεῖν.* *Oedipum* dicit. ac videntur ex eadem scaena excerpta esse quae p. 328 scripta sunt *ἤδη δέ τινα τῶν ἰδίων παθῶν τῇ τύχῃ προφέρουσιν, ἡ* | *Μήδεια* (add. *μὲν*) *τὸν ἔρωτα, ὁ Μίδας τὴν εὐχήν* (*τὴν δ' εὐχ. Μ.*), *ἡ Φαίδρα τὴν διαβολήν, ὁ Ἀλκμέων* | *ὅτι ἐπλανᾶτο, ὁ δ' Ὀρέστης ὅτι ἐμαίνετο.* sed haec ita inmutata sunt, ut multo difficilius sit pristinam formam recuperare.

p. 331 (*οἱ ναῦται τὴν ψυχὴν*) *οὔτε* (*οὐ*)*σχοινίοισ*(*ιν*) *ἐπιτρέπουσιν οὔτε* (*οὐδὲ μὴν*) | *τριδάκτυλον αὐτοὺς σῴζει ξύλον πεύκινον* (*π. σ. ξ.*).

1388

Dio Chrysost. Or. 65 p. 341 R. *ὅταν καταλίπῃ τινὰ αὐτῶν* (*τιν' αὐτ. κ.*), *ἐπαινοῦσι* (*'παινοῦσι*) *καὶ* | *φασὶ*(*ν*) *δικαίαν αὐτοῖς γεγονέναι τὴν μεταβολήν.* p. 342 *ἀδίκως γάρ μοι δοκοῦσιν οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων τῆς τύχης κατηγορεῖν.*

1389. 1390

Dio Chrysost. Or. 75 p. 406 R. *ἔστι δὲ ὁ νόμος* (*ὁ δὲ ν. ἐ.*) *τοῦ βίου μὲν ἡγεμών,* | *τῶν πόλεων δὲ ἐπιστάτης κοινός* (fortasse *ἐπιστάτης δὲ πόλεσι*), *τῶν δὲ πραγμάτων* | *κανὼν δίκαιος*... *νόμου δὲ χωρὶς οὐκ ἔστιν* (*κοὐκ ἔστιν αὐτοῦ χωρὶς*) *οὐδεμίαν οἰκεῖσθαι πόλιν.* | *οὐ μόνον δὲ* | *συμφέρει τοῖς θνητοῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς* (*θνητοῖσιν, ἀ. κ. θεοῖσι σ.*)... | *ὅθεν οἶμαι καὶ βασιλεὺς* (fortasse *τύραννος*) *εἰκότως ἀνθρώπων* (*ἀνδρῶν τε*) *καὶ* | *θεῶν κέκληται*...*ἰδίᾳ δὲ καὶ* | *κοινῇ πάντας* (*πολιτῶν*) *τοὺς δεομένους ὠφελῶν.*

p. 408 *οὗτός ἐστιν ὁ τὸν κότινον* (*καὶ κότινον οὗτος*)... *τηλικαύτης ἄξιον* | *σπουδῆς ἀποδείξας καὶ τὰ σέλινα καὶ τὴν πίτυν* | *καὶ τὸν τοῦ* (*τόν γε*) *θαλλοῦ στέφανον.*

1391

Dio Chrysost. Or. 76 p. 410 R. *καὶ μὴν τῷ παντὶ ῥᾷόν ἐστιν ἀνελεῖν ὅ τι βούλει* (*θέλεις*) *τῶν ἐγγράφων* | (add. *νόμων ἀνελεῖν*) *ἢ τῶν ἐθῶν. τὰ μὲν γὰρ ἂν* | *ἀπαλείψῃς ἅπαξ, ἡμέρᾳ μιᾷ λέλυται* (*ἅπ. ἀπαλ., ἡμ. λ. μ.*), *συνήθειαν δὲ πόλεως οὐκ ἔστιν ἐν πάνυ πολλῷ καταλῦσαι χρόνῳ*. fort. *ἔθος δὲ π. οὐδὲ πολλοστῷ χρ.* | *ἔστιν κατ.* — *πολλοστῷ χρόνῳ* Arist. Pac. 559. Menand. 329. Demosth. 24, 196.

1392

Plutarchus Mor. 13b *στιγμὴ χρόνου πᾶς ἐστιν ὁ βίος* (*βίοτος*) . . . *τί δὲ* | *φροντιστέον ἡμῖν τῶν τοῦ πατρὸς ἀπειλῶν* (*τῶν ἀπ. τ. π.*); | *κρονόληρος καὶ σοροδαίμων ἐστί* (*κρ. ἐ. κ. σ.*), *καὶ* (add. *τάχα*) | *μετέωρον αὐτὸν ἀράμενοι τὴν ταχίστην ἐξοίσομεν*. cf. 1151.

1393

Plutarchus Mor. 529b *ὡς γὰρ ὁ γεωργὸς ἄγριον μὲν ἐκκόπτων* (*ἂν μὲν ἄγρ. ἐκκόπτῃ*) *βλάστημα* (fortasse *φυτόν*) | *καὶ ἀγεννές, αὐτόθεν ἀφειδῶς ἐμβαλὼν τὸ σκαφεῖον* (*τὸ σκ. ἐμβ.*)| *ἀνέτρεψε τὴν ῥίζαν, ἢ πῦρ προσαγαγὼν* | *ἐπέκαυσεν· ἀμπέλῳ δὲ προσιὼν* (fortasse add. *ἔμπαλιν*) | *τομῆς δεομένῃ καὶ μηλέας ἢ τινος ἐλαίας ἁπτόμενος εὐλαβῶς* | *ἐπιφέρει τὴν χεῖρα* (*τ. χ. ἐπ.*) . . . | *οὕτως ὁ φιλόσοφος, φθόνον μὲν ἐξαιρῶν νέου* | *ψυχῆς* (*οὕτω φθ. φιλ. ἐξ. ν.* | *ψ.*) *ἀγεννὲς βλάστημα καὶ δυστιθάσευτον* . . . *τομὴν ποιεῖ κτλ.*

1394

Lucianus Gall. 29 *τάλαντα μὲν ἑβδομήκοντα ἐκεῖνα πάνυ ἀσφαλῶς ὑπὸ τῇ κλίνῃ κατορώρυκται* (*κατορώρυχα*), | *καὶ οὐδεὶς ἄλλος εἶδε, τὰ δὲ ἑκκαίδεκα εἶδεν οἶμαι Σωσύλος* | *ὁ ἱπποκόμος ὑπὸ τῇ φάτνῃ κατακρύπτοντά με. ὅλος γοῦν περὶ* (*π. γ.*) *τὸν ἱππῶνά ἐστιν, οὐ πάνυ ἐπιμελὴς ἄλλως οὐδὲ φιλόπονος ὤν* . . . *ὁ Τίβιος ταρίχους οὕτω μεγάλους* (*τάριχος αὐτῷ οὕτω μέγα ΦGΔ*) *ὠψωνηκέναι* | *χθὲς* (*ἐχθὲς CGΔ*) *ἐλέγετο ἢ τῇ γυναικὶ ἐλλόβιον ἐωνῆσθαι πέντε δραχμῶν ὅλων.* | *οὗτοι σπαθῶσι τἀμὰ τοῦ κακοδαίμονος.* | *ἀλλ' οὐδὲ τὰ ἐκπώματα ἐν ἀσφαλεῖ μοι ἀπόκειται τοσαῦτα ὄντα. δέδια γοῦν μή τις ὑπορύξας τὸν τοῖχον ὑφέληται αὐτά.* | *πολλοὶ φθονοῦσι κἀπιβουλεύουσί μοι.* | . . . *ἄριστον οὖν ἄγρυπνον αὐτὸν διαφυλάττειν* (*φυλάττειν Φ*) *ἅπαντα·* | *περίειμι διαναστὰς ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν.* | *τίς οὗτος; ὁρῶ σε, ὦ τοιχωρύχε· μὰ Δί', ἐπεὶ κίων γε ὢν τυγχάνεις, εὖ ἔχει. ἀριθμήσω*

αὖθις ἀνορύξας τὸ χρυσίον, μή τί με πρῴην διέλαθεν. ἰδού. | *πάλιν ἐψόφηκέ τις* (*τις ἐψ.*), *ἐπ' ἐμὲ δηλαδή.* | . . . *ποῦ μοι τὸ ξιφίδιον; ἂν λάβω τινά.* | *θάπτωμεν αὖθις τὸ χρυσίον.*

οὗτοι σπαθῶσι κτλ. comici senarium esse indicavit Valckenaer. Callim. p. 159. *πολλοὶ φθονοῦσι κτλ.* Klotzius. sex praeterea restituit Fritzschius, hic quidem non recte de origine dubitans. tota scaena quo modo redintegrari possit ex eis cognoscitur quae diximus Mus. Rhen. XLIII 44. 5. — Plaut. Aulul. 1, 1 et 2, Horat. Epod. 1, 33 contulit Fritzschius.

1395

Lucianus Philopseud. 15 *ἐπίστευον γὰρ ἄν,* | *εἴ γ' εἶδον αὐτά, νῦν δὲ συγγνώμη, οἶμαι* (fortasse *φίλε*), | *εἰ μὴ τὰ ὅμοια ὑμῖν ὀξυδορκεῖν ἔχω.* | *πλὴν ἀλλ' οἶδα γὰρ τὴν Χρυσίδα, ἣν λέγεις, ἐράστριαν* (sic Fritzsch. pro *ἐραστὴν*) | *γυναῖκα καὶ πρόχειρον, οὐχ ὁρῶ δὲ* (add. *ἐγώ*), | *τίνος ἕνεκα* (*εἵνεκ'*) *ἐδεήθητε ἐπ' αὐτὴν τοῦ πηλίνου πρεσβευτοῦ καὶ μάγου* | *τοῦ ἐξ Ὑπερβορέων καὶ σελήνης αὐτῆς* (*καὐτ. σ.*), *ἣν εἴκοσι δραχμῶν ἀγαγεῖν ἐς Ὑπερβορέους δυνατὸν ἦν. πάνυ γὰρ ἐνδίδωσι πρὸς ταύτην τὴν ἐπῳδὴν ἡ γυνή. καὶ τὸ ἐναντίον τοῖς φάσμασι πέπονθεν·* | *ἐκεῖνα μὲν γάρ, ἢν ψόφον ἀκούσῃ χαλκοῦ ἢ σιδήρου,* | *πέφευγεν . . . αὕτη* (sic Fritzsch. pro *αὐτὴ*) *δ', ἂν ἀργύριόν που ψοφῇ,* | *ἔρχεται πρὸς τὸν ἦχον.*

in his Fritzschius hos trimetros (personarum discriptionem non probo) agnovit: *πρὸς τὴν ἐπῳδὴν ἐνδίδωσιν ἡ γυνή. τοὐναντίον πέπονθε τοῖσι φάσμασιν· ἐκεῖνα μὲν γάρ, ἢν ἀκούσῃ που ψόφον, πέφευγεν, αὕτη δ' ἀργύριον ἤν που ψοφῇ, ἁλίσκεται* (melius fortasse *προσέλκεται*) *καὶ πρὸς τὸν ἦχον ἔρχεται.* — desumpta haec sunt ex *Phasmate* aliqua, sed ut videntur neque Philemonis neque Menandrea.

1396. 1397

Lucianus Philopseud. 19 *ἐπειδὰν* (*ἐπὰν*) *τάχιστα νὺξ γένηται,* (add. *Πέλλιχος*) | *καταβὰς ἀπὸ τῆς βάσεως ἐφ' ᾗ ἕστηκε περίεισιν ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν* | *καὶ πάντες ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ* (*αὐτῷ 'ντυγχ.*) *ἐνίοτε* | *καὶ ᾄδοντι* (sic libri). | *καὶ οὐκ ἔστιν ὅντιν' ἠδίκησεν* (*ἠδ. πώποτε*). | *ἐκτρέπεσθαι γὰρ χρὴ μόνον* (*μ. ἐκτρ. χρ. γ.*)· *ὁ δὲ παρέρχεται* | *οὐδὲν ἐνοχλήσας τοὺς ἰδόντας.*

20 *πολλοὶ δ' ἔκειντο ὀβολοὶ πρὸς τοῖν ποδοῖν αὐτοῦ* (*π. δ' ὀβ. πρ. τ. ποδ. ἔκ.*) *καὶ* | *ἄλλα νομισμάτια* (*νομ. ἄλλ' ἄττ'*) *ἀργυρᾶ . . . καὶ πέταλα ἐξ ἀργύρου* (*κἀξ ἀργ.* | *πέτ.*) . . . *ἦν δὲ ἡμῖν Λίβυς τις οἰκέτης κατάρατος* (*Λ. δ' ἦν τις κ. οἰκ.*), | *ἱπποκόμος· οὗτος ἐπεχείρησε νυκτὸς* (*δὴ 'πεχείρ. σκότους*) |

ὑφελέσθαι πάντα ἐκεῖνα (ἐκ. ὑφ. π.), καὶ ὑφείλετο καταβεβηκότα | ἤδη τηρήσας τὸν ἀνδριάντα (τὸν ἀνδρ. τ.) . . . | ὅρα (δ') ὅπως ἠμύνατο . . τὸν Λίβυν (ἠμύνατ' αὐτὸν Πέλλιχος). | δι' ὅλης γὰρ τῆς νυκτὸς περιῄει (περ. νυκτὸς) ἐν κύκλῳ τὴν αὐλὴν ἄθλιος ἐξελθεῖν οὐ δυνάμενος (fortasse θέλων), | ὥσπερ (add. τιν') ἐς λαβύρινθον ἐμπεσών, ἄχρι δὴ (f. ἕως) | κατελήφθη ἔχων (ἔχ. κ.) τὰ φώρια γενομένης ἡμέρας. καὶ τότε μὲν πληγὰς οὐκ ὀλίγας ἔλαβεν (◡ _ ◡ πλ. ἔλ. οὐκ ὀλ.) ἁλούς, | οὐ πολὺν δὲ ἐπιβιοὺς χρόνον | κακὸς κακῶς ἀπέθανε μαστιγούμενος, | ὡς ἔλεγε, κατὰ τὴν νύκτα ἑκάστην, ὥστε καὶ | μώλωπας ἐς τὴν ἐπιοῦσαν φαίνεσθαι αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ σώματος. haec quoque ex *Phasmate* aliqua videntur fluxisse. — nomen Πέλλιχος exstat etiam Thucyd. 1, 29, 2.

1398

Lucianus Philops. 22 ἐγὼ . . μεσούσης ἡμέρας τρυγῶντας ἀφεὶς τοὺς ἐργάτας (τ. ἐργ. | ἀφ. τρ.) κατ' ἐμαυτὸν εἰς τὴν ὕλην ἀπῄειν | μεταξὺ φροντίζων τι καὶ ἀνασκοπούμενος. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ συνηρεφεῖ ἦν, τὸ μὲν | πρῶτον ὑλαγμὸς ἐγένετο κυνῶν (κ. ὑλ. ἐγ.) . . . τὸ δὲ | οὐκ εἶχεν οὕτως, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον σεισμοῦ τινος (τ. | σ.) γενομένου καὶ βοῆς οἷον ἐκ βροντῆς γυναῖκα ὁρῶ | προσιοῦσαν φοβεράν (φ. πρ.), ἡμισταδιαίαν σχεδὸν τὸ ὕψος· εἶχε δὲ καὶ δᾷδα ἐν τῇ ἀριστερᾷ (δ' ἐν τὰρ. | δᾷδα) καὶ ξίφος (ξ. τ') ἐν τῇ δεξιᾷ . . . τὸ βλέμμα φημὶ καὶ τὸ φρικῶδες τῆς προσόψεως (τὸ τ. πρ. | φρ.) καὶ ἀντὶ τῆς κόμης τοὺς δράκοντας περιέκειτο βοστρυχηδὸν εἱλουμένους περὶ τὸν αὐχένα (ἀντὶ τ. κ. δ' εἱλ. | δρ. ἀμφέκειτο π. τ. αὐχ.).

1399

Lucianus Philops. 31 (ἡ οἰκία) ἀοίκητος ἦν ἐκ πολλοῦ ὑπὸ δειμάτων, εἰ δέ τις οἰκήσειεν, εὐθὺς ἐκπλαγεὶς ἔφευγεν (ἔφ. εὐθ. ἐκπλ.) | ἐκδιωχθεὶς ὑπό τινος φοβεροῦ (ὑπὸ φ. του) καὶ ταραχώδους φάσματος. | συνέπιπτεν οὖν (δ') ἤδη καὶ ἡ στέγη κατέρρει (κατέρρει γ' ἡ στ.), καὶ ὅλως οὐδεὶς ἦν ὁ θαρρήσων παρελθεῖν εἰς αὐτήν. ἐγὼ δὲ . . . | τὰς βίβλους λαβὼν (λ. τὰ βυβλί') ἧκον εἰς τὴν οἰκίαν | περὶ πρῶτον ὕπνον (ὕπν. π. πρ.) ἀποτρέποντος τοῦ ξένου | . . . ἐγὼ δὲ λύχνον λαβὼν μόνος εἰσέρχομαι (μ. εἰσ λ. λ.), | καὶ ἐν τῷ μεγίστῳ οἰκήματι καταθεὶς (κατατιθεὶς οἰκ.) τὸ φῶς ἀνεγίνωσκον ἡσυχῇ χαμαὶ καθεζόμενος (κ. χ.). | ἐφίσταται δὲ ὁ δαίμων . . . μελάντερος τοῦ ζόφου (τ. ζ. μ.) . . . ἡ οἰκία δὲ (ἡ δ' οἰκ.) | τὸ ἀπ' ἐκείνου ἐπαύσατο ἐνοχλουμένη ὑπὸ τῶν φασμάτων (ἐπαύσαθ' ὑπὸ τ. φ. ἐν.).

1400

Lucianus De merc. cond. 27 *τοιγαροῦν ἀνάγκη μειοῦσθαι καὶ σιωπῇ ἀνέχεσθαι ὑποιμώζοντα καὶ ἀμελούμενον.* | 28 *ἢν μὲν γὰρ κατείπῃ σού τις ψίθυρος* (*ψ. τ.*) *οἰκέτης,* | *ὡς μόνος οὐκ ἐπῄνεις τὸν τῆς δεσποίνης παιδίσκον ὀρχούμενον,* | *κίνδυνος* (add. *ἐστ'*) *οὐ μικρὸς ἐκ τοῦ πράγματος.* | *χρὴ οὖν χερσαίου βατράχου δίκην διψῶντα* (huc transp. *χρὴ*) *κεκραγέναι, ὡς* (*ὅπως*) *ἐπίσημος ἔσῃ ἐν τοῖς ἐπαινοῦσι* (fortasse *τοῖς ἐπαίνοισιν φανῇς*). — vitae parasiticae molestiae recenseri videntur.

1401

Lucianus Apol. pro merc. cond. 8 *ἄρα κράτιστον . . . παραιτεῖσθαι συγγνώμην ἔχειν μοι τοὺς ἐπιτιμῶντας, εἰδότας ὡς οὐδενὸς ἡμεῖς κύριοι, ἀλλ' ὑπό τινος κρείττονος . . . ἀγόμεθα οὐχ ἑκόντες, ἀλλ' ἀναίτιοι* | *παντάπασιν ὄντες ὧν ἂν λέγωμεν ἢ ποιῶμεν.* sic *Φ. ὧν λέγομεν ἢ ποιῶμεν* F. *ὧν λέγομεν ἢ ποιοῦμεν* M. fortasse *οὐδενὸς γὰρ ἡμεῖς κύριοι,* | *ἀγόμεθα δ' οὐχ ἑκόντες, ἀλλ' ἀναίτιοι* | *ὧν λέγομεν ἢ ποιοῦμεν ὑπὸ τοῦ κρείττονος.*

1402

Lucianus Bis accus. 8 *ἀλλὰ τί δακρύεις καὶ σχετλιάζεις; μὴ δέδιθι* (*φοβοῦ*) . . . *τεθνᾶσιν ἐκεῖνοι πάντες οἱ Σκείρωνες καὶ Πιτυοκάμπται καὶ Βουσίριδες* (*οἱ Β.* | *καὶ Π.*) *καὶ Φαλάριδες* (add. *οἱ πάλαι*). | *νυνὶ δὲ Σοφία καὶ Ἀκαδήμεια καὶ* (fortasse *σύν τ' Ἀκαδημείᾳ*) *Στοὰ* | *κατέχουσι πάντα, πανταχοῦ σε ζητοῦσι* (*ζ. σὲ*) | *καὶ περὶ σοῦ διαλέγονται* (*δ. π. Δίκης*), *κεχηνότες* | *εἴ ποθεν ἐς* (*ἐπ'*) *αὐτοὺς* (add. *αὖ*) *καταπτήσει πάλιν.* — *καταπτήσει* Fritzsch.] *καταπτῇς* A Ψ. *καταπτῇς* CY. *καταπτῇ* UV. videtur in comoedia quoque scaena talis fuisse, qualis est apud Lucianum.

1403

Lucianus Vit. auct. 9 *πρῶτον μὲν παραλαβών σε καὶ ἀποδύσας τὴν τρυφὴν* | *καὶ ἀπορίᾳ συγκατακλήσας* (*σ. ἀπ.*) *τριβώνιον* | *περιβαλῶ, μετὰ δὲ* (*τοῦτο* add. M) *πονεῖν καὶ κάμνειν* (fortasse *μετὰ ταῦτα κάμνειν κ. π.*) *καταναγκάσω,* | *χαμαὶ καθεύδοντα . . . τὰ δὲ χρήματα,* | *ἂν ἔχῃς, ἐμοὶ πιθόμενος εἰς θάλατταν ἐμβαλεῖς,* | *γάμου δ' ἀμελήσεις καὶ παίδων καὶ πατρίδος* (*καὶ πατρ. τε καὶ τέκνων*), | *καὶ τὴν πατρῴαν οἰκίαν ἀπολιπὼν* (*καὐτὴν ἀπολ. τ. π. οἰκ.*) | *ἢ τάφον οἰκήσεις ἢ πυργίον* (*πύργον* A Ψ) *ἔρημον ἢ καὶ* (om. Ψ) *πίθον* (*ἢ πύργον οἰκ. ἔρ. ἢ π.*). — sunt cynici verba adulescentem admonentis. *πύργον,* ut Timon.

1404

Lucianus in Icaromenippo comoediam aliquam videtur secutus esse, cuius vestigia ubique adparent. ex eadem comoedia fluxisse existimo fr. adesp. 619 coni. Icarom. 2 *Μένιππος ἡμῖν διοπετὴς πάρεστιν* (*π. ἡμ. δ.*) *ἐξ οὐρανοῦ*, ubi trimetrum agnovit Fritzschius, etiam quae sequuntur *γεννητὸς αὐτὸς κἀπίγειος ὢν* add. *ἀνήρ* in versum redigens. nos manifesta tantummodo versuum indicia deinceps notabimus. cf. Mus. Rhen. XLIII 53 sq. ceterum *ἐκ τῆς σελήνης πεπτωκέναι ἄνθρωπον* Timaeo teste finxerat Heraclides. Diog. L. 8, 72.

1405

Lucianus Icarom. 2 *ἀλλ' ἐκεῖνά μοι φράσον, | τίνα τρόπον ἤρθης ἄνω καὶ ὁπόθεν ἐπορίσω κλίμακα τηλικαύτην τὸ μέγεθος* (fortasse *τ. τρ. ἤρθης αὐτόθεν καὶ κλίμακα | ὁπ. ἐπ. τηλ. τ. μ.*). *B. θαυμαστὸν οὐδέν, εἰ σοὶ τὸ παράδοξον τοῦ λόγου μύθῳ δοκεῖ προσφερές· ἀτὰρ οὐδὲν ἐδέησέ μοι ... οὔτε τῆς κλίμακος | οὔτε παιδικὰ γενέσθαι ἀετοῦ· οἰκεῖα γὰρ ἦν μοι τὰ πτερά ... | τὸ Δαιδάλειον γὰρ ἐκεῖνο σόφισμα τῶν πτερῶν καὶ αὐτὸς ἐμηχανησάμην* (*ἐκ. γὰρ τὸ Δ. τ. πτ. | σ. καὐτὸς πάλιν ἐμηχ.*). 3 *A.* (fortasse *κοὐκ ἔπεσες;*) *B. οὐδαμῶς· ὁ μὲν γὰρ Ἴκαρος | ἅτε κηρῷ τὴν πτέρωσιν ἡρμοσμένος ... | πτερορρυήσας εἰκότως κατέπεσεν* (*ἀπώλετο*)*· ἡμῖν δὲ ἀκήρωτα ἦν* (add. *ὁρᾷς*) *τὰ ὠκύπτερα. | A. πῶς λέγεις; ... ὡς ἐγώ σοι μετέωρός εἰμι ὑπὸ τῶν λόγων | καὶ πρὸς τὸ τέλος ἤδη κέχηνα τῆς ἀκροάσεως.* cf. Mus. Rhen. XLIII 55.

1406. 1407

Lucianus Icarom. 6 (de philosophis loquitur) *B. οἵ γε* (*οὗτοι δὲ*) *πρῶτα μὲν ἐπὶ γῆς βεβηκότες | ... οὐδ' ὀξύτερον τοῦ πλησίον δεδορκότες, | ἔνιοι δὲ καὶ ὑπὸ γήρως ἢ ἀργίας ἀμβλυώττοντες* (add. *κακῶς*) *| ὅμως οὐρανοῦ τε πέρατα διορᾶν ἔφασκον | καὶ τὸν ἥλιον περιεμέτρουν καὶ τοῖς ὑπὲρ τὴν σελήνην ἐπεβάτευον καὶ ὥσπερ ἐκ τῶν ἀστέρων καταπεσόντες μεγέθη τε αὐτῶν καὶ σχήματα διεξῄεσαν.*

8 *τὴν μὲν γὰρ* (*καὶ τὴν*) *ἐναντιότητα τῶν λόγων ὁπόση* (*ὅση*), *| ῥάδιον καταμαθεῖν* (fortasse *μαθεῖν πρόχειρον*)*· καὶ σκόπει πρὸς* (add. *τοῦ*) *Διός, | ... οὓς καὶ μάλιστα ἐθαύμαζον θεὸν μέν τινα τεχνίτην τῶν ὅλων ἐφιστάντας, | οὐ προστιθέντας* (-*ες*) *δ' οὔθ' ὅθεν ἥκων οὔθ' ὅπου | ἑστὼς ἕκαστα* (add. *ταῦτα*) *ἐτεκταίνετο* (*συνετεκτήνατο*). 10 *μίαν δὲ συμπάσης ἀπορίας ἀπαλλαγὴν | ᾤμην ἔσεσθαι, εἰ αὐτὸς πτερωθείς πως ἀνέλθοιμι εἰς τὸν οὐρανόν.* cf. Mus. Rh. 55. 6.

1408. 1409

Lucianus Icarom. 11 *B. ἐπεὶ δὲ κατ' αὐτὴν τὴν σελήνην ἐγενόμην,* | . . . (add. *ἠρέμα*) *προσελάσας οὖν καὶ καθεζόμενος* (add. *σχολῇ*) | *ἐπ' αὐτῆς διανεπαυόμην ἐς τὴν γῆν ἄνωθεν ἀποβλέπων* (*ἄν. ἐς τ. γ. βλ.*) | . . . *τὴν Ἑλλάδα* (add. *καὶ*) *τὴν Περσίδα καὶ τὴν Ἰνδικήν.* | *ἐξ ὧν ἁπάντων ποικίλης τινὸς ἡδονῆς* | *ἐνεπιμπλάμην.*

ὡς | *οἷόν τ' ἀναβὰς ἐπὶ τὴν σελήνην τῷ λόγῳ συναποδήμει τε καὶ συνεπισκόπει τὴν ὅλην τῶν ἐπὶ* (add. *τῆς*) *γῆς διάθεσιν.* 12 *καὶ πρῶτόν γε πάνυ μικρὰν δόκει τινὰ τὴν γῆν* (*καὶ πρ. αὐτὴν π. δ. μ. τινα*) | *ὁρᾶν, πολὺ λέγω τῆς σελήνης βραχυτέραν.*

1410

Lucianus Icarom. 13 *νῦν ἐν τῇ σελήνῃ κατοικῶ ἀεροβατῶν τὰ πολλὰ καὶ σιτοῦμαι δρόσον.* | *ἥκω τοίνυν* (*καὶ νῦν*) *σ' ἀπολύσων* (*-σω*) *τῆς παρούσης ἀπορίας·* | *ἀνιᾷ γάρ σε, οἶμαι, καὶ στρέφει τὸ μὴ σαφῶς* | *τὰ ἐπὶ γῆς ὁρᾶν.* loquitur Empedocles.

1411

Lucianus Icarom. 16 *τὰ μέντοι κεφάλαια τῶν πραγμάτων* (add. *μοι*) *τοιαῦτ' ἐφαίνετο,* | *οἷά* (*ὁποῖά*) *φησιν Ὅμηρος τὰ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος·* | *οὗ μὲν γὰρ ἦσαν εἰλαπίναι* (add. *τε*) *καὶ γάμοι,* | *ἑτέρωθι δὲ δικαστήρια* (add. *αὖ*) *κἀκκλησίαι* | . . . *καὶ ὅτε μὲν ἐς τὴν Γετικὴν ἀποβλέψαιμι, πολεμοῦντας ἂν ἑώρων τοὺς Γέτας,* | *ὅτε* (f. *εἰ*) *δὲ μεταβαίην* (add. *αὐτόθεν*) *ἐς* (*πρὸς*) *τοὺς Σκύθας,* | *πλανωμένους ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν ἦν ἰδεῖν.* de *Getis* cf. Herodot. 4, 93 sq. Thucyd. 2, 96, 1. 98, 4. Strab. 7, 295—298. 305. 6. Menand. 547.

1412

Lucianus Icarom. 18 *τῆς γοῦν Ἑλλάδος* | *ὅλης, ὡς τότε μοι ἄνωθεν ἐφαίνετο* (*ἄν. ὡς τότ' ἐξεφ.*), | *δακτύλων οὔσης τὸ μέγεθος τεττάρων* (*οὔσ. τὸ μ. δ. που τ.*) . . . *σχεδὸν ὁ πολυπλεθρότατος αὐτῶν μίαν τῶν Ἐπικουρείων ἀτόμων ἐδόκει μοι γεωργεῖν* (*ὁ πολ. τῶν Ἀθηναίων ἐμοὶ* | *ἀτ. σχεδόν τι τῶν Ἐπ. μίαν ἐδ. γ.*) *ἀποβλέψας δὲ δὴ καὶ ἐς τὴν Πελοπόννησον εἶτα τὴν Κυνουρίαν* (sic Palmer. pro *κυνοσουρίαν*) *γῆν ἰδὼν ἀνεμνήσθην περὶ ὅσου χωρίου* | *κατ' οὐδὲν Αἰγυπτίου φακοῦ πλατυτέρου τοσοῦτοι ἔπεσον Ἀργείων καὶ Λακεδαιμονίων μιᾶς ἡμέρας . . . τὸ γὰρ Πάγγαιον ὅλον αὐτοῖς μετάλλοις κεγχριαῖον ἦν τὸ μέγεθος* (*τὸ γ. Π. ἦν* | *αὐτ. μ. κ. τ. μ.*). cf. Mus. Rhen. 56. 7.

1413

Lucianus Icarom. 19 *οἶμαί σε πολλάκις* | *ἤδη* (*σε*) *μυρμήκων ἀγορὰν ἑορακέναι* (*ἑωρ.* codices) | . . . *εἰκὸς δ' εἶναι παρ'*

αὐτοῖς . . . οἰκοδόμους (*εἰκ. π. αὐτ. οἰκ. εἶναί*) *τινὰς* | *καὶ δημαγωγοὺς καὶ πρυτάνεις καὶ μουσικοὺς* | *καὶ φιλοσόφους· πλὴν αἵ γε πόλεις αὐτοῖς ἀνδράσι ταῖς μυρμηκιαῖς μάλιστα ἐῴκεσαν.* fortasse *ταύταισι ταῖς μυρμηκιαῖς* | *αὐτοῖς πολίταις αἱ πόλεις ἐῴκεσαν.*

1414

Lucianus Icarom. 20 ΣΕΛΗΝΗ. *πρεσβείαν τινὰ οὐ χαλεπὴν καὶ δέησιν* (*δ. οὐ χ.*) *ἀπένεγκε* (sic Cobet. pro *ἀπένεγκαι*) *παρ' ἐμοῦ τῷ Διί. ἀπείρηκα γὰρ ἤδη πολλὰ καὶ δεινὰ παρὰ τῶν φιλοσόφων ἀκούουσα, οἷς οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν ἔργον ἢ τἀμὰ πολυπραγμονεῖν,* | *τίς* (*οἵα ποτ'*) *εἰμὶ καὶ πηλίκη καὶ δι' ἥντιν' αἰτίαν* | *διχότομος* (add. *ἀεὶ*) *ἢ* (*καὶ*) *ἀμφίκυρτος γίνομαι.* | *χοὶ μὲν κατοικεῖσθαί μέ φασιν, οἱ δὲ* (add. *καὶ*) | *κατόπτρου δίκην* (*δ. κ.*) *ἐπικρέμασθαι τῇ θαλάττῃ.*

1415. 1416. 1417

Lucianus Icarom. 25 (*ὁ Ζεὺς*) *τὰς μὲν δικαίας τῶν εὐχῶν προσίετο* | *ἄνω διὰ τοῦ στομίου καὶ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κατετίθει* (*κατ. 'πὶ δ.*) *φέρων,* | *τὰς δ' ἀνοσίους* | *ἀπράκτους αὖθις ἀπέπεμπεν* (*ἀπέπεμπ' ἀπρ. αὖθ.*) *ἀποφυσῶν κάτω,* | *ἵνα μηδὲ πλησίον γένοιντο τοὐρανοῦ.* a poeta haec mutuatum esse Lucianum censet Fritzschius conl. Horat. Serm. 1, 1, 20.

27 *ἄρτον ἡ Δημήτηρ παρεῖχε, καὶ ὁ Διόνυσος οἶνον, καὶ ὁ Ἡρακλῆς κρέα* | *καὶ μύρτα ἡ Ἀφροδίτη καὶ ὁ Ποσειδῶν μαινίδας.*

28 *ἀνελογιζόμην . . .* | *πῶς γίνεται νὺξ ἐν οὐρανῷ τοῦ* (add. *γ'*) *ἡλίου* | *παρόντος ἀεὶ καὶ συνευωχουμένου.*

1418

Lucianus Necyomant. 14 *μαστίγων τε γὰρ ὁμοῦ* (*ὁμ. τε μ.*) *ψόφος* | *ἠκούετο καὶ οἰμωγὴ* (*οἰμ. τε*) *τῶν ἐπὶ τοῦ πυρὸς ὀπτωμένων,* | *καὶ στρέβλαι* (*στρ. τε*) *καὶ κύφωνες* (add. *ἦσαν*) *καὶ τροχοί* | . . . *τοῖς μέντοι πένησιν ἡμιτέλεια τῶν κακῶν* | *ἐδίδοτο, καὶ* (*κἀεὶ*) *διαναπαυόμενοι* (add. *χρόνον*) *πάλιν ἐκολάζοντ'.*

1419

Lucian. Nigrin. 1 *ὁδοῦ πάρεργον ἥκω σοι εὐδαίμων τε καὶ μακάριος γεγενημένος* | *καὶ τοῦτο δὴ τἀπὸ τῆς σκηνῆς ὄνομα τρισόλβιος,* | *ἀντὶ μὲν δούλου με ἐλεύθερον* (-*ος*), | *ἀντὶ δὲ πένητος ὡς ἀληθῶς πλούσιον* (-*ος*), | *ἀντὶ δ' ἀνοήτου τε καὶ τετυφωμένου γενέσθαι μετριώτερον* (-*ος*), | 4 *ὥσπερ ἐκ ζοφεροῦ τινος ἀέρος τοῦ βίου τοῦ πρόσθεν* | *εἰς αἰθρίαν τε καὶ μέγα φῶς ἀναβλέπων,* | 5 *μετέωρός εἰμι καὶ ὅλως μικρὸν οὐκέτι οὐδὲν*

ἐπινοῶ (-ῶν) . . . *οὕτω σοι καὶ αὐτὸς ἔνθεος καὶ μεθύων ὑπὸ τῶν λόγων περιέρχομαι.* | 6 extr. οὕτω (τούτους) *δὶς ἢ τρὶς τῆς ἡμέρας ἀνακυκλῶ* (ἀνακυκλῶν τ. ἡμ.) | *πρὸς ἐμαυτὸν . . . 7 οὐ μικρὰν ἔχω παραμυθίαν.* cf. adesp. 104. Mus. Rh. 47.

1420. 1421. 1422

Lucianus Conviv. 14 *ἐκεῖνον μὲν ἤδη ἐνοχλοῦντα ἔπαυσεν ἐς τὸ παρὸν Ἀρισταίνετος* (Σκαμωνίδης Alciphr. 3, 55) | *τῷ παιδὶ νεύσας εὐμεγέθη σκύφον ἀναδοῦναι αὐτῷ* (δ. σκ., et δοῦναι Ω). | *ζωρότερον ἐγχέαντα, καὶ ἐδόκει* (add. τότε) | *ἄριστ' ἐπινενοηκέναι, οὐκ εἰδὼς ὅσων* | *κακῶν ἀρχὴν ὁ σκύφος ἐκεῖνος ἐνεδεδώκει* (ἐκ. ἀρχ. ὁ σκ. δώσει κακῶν). | *λαβὼν δὲ ἅμα ὁ Ἀλκιδάμας* (Παγκράτης Alciphr.) *ἐσίγησε μικρὸν* (λαβὼν δ' ἐσ. Ἀλκ.) *καὶ ἐς τοὔδαφος* | *καταβαλὼν ἑαυτὸν ἔκειτο ἡμίγυμνος* (ἔκειθ' ἑαυτ. ἡμ. κ.). | *πήξας τὸν ἀγκῶν' ὀρθόν, ἔχων ἅμα τὸν σκύφον ἐν τῇ δεξιᾷ* (ἐν τ. δ | τ. σκ. ἔχ. ἅμ'), *οἷος ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ* | *Ἡρακλῆς ὑπὸ τῶν γραφέων* (fortasse ἐν ταῖς γραφαῖσιν Ἡρ.) *δείκνυται* (ἀναδ.). — cf. Mus. Rhen. 42.

18 *καὶ παρῆλθεν ἄμορφός τις* (καὶ παρῆλθέ τις ἄμ.) *ἀνθρωπίσκος* (add. Fritzsch. ex 19) *ἐξυρημένος,* | *ὀλίγας ἐπὶ τῇ κορυφῇ τρίχας ὀρθὰς ἔχων* (ὀλίγην ἐπὶ τ. κ. κόμην ὀρθὴν ἔχ.). *οὗτος ὠρχήσατό τε* | *κατακλῶν ἑαυτὸν καὶ διαστρέφων, ὡς* (ὅπως) | *γελοιότερος φανείη* (γέλοιος εἴη), *κἀνάπαιστα συγκροτῶν διεξῆλθεν* (συνεκρότει) | *αἰγυπτιάζων.* *anapaestos* hic esse 'molle versuum genus *Sotadeos*' monet Fritzschius.

ceterum ad hoc philosophorum convivium fortasse pertinent etiam quae Hermotim. 12 narrantur *ὁ διδάσκαλος σκύφον Νεστόρειόν τινα* (Ν. ἁρπάσας σκύφον τινὰ) | *καταφέρει αὐτοῦ* (αὐτ. κ.) *πλησίον κατακειμένου* | *καὶ οὕτως ἐκράτησεν.*

1423. 1424

Continuo his subiungenda videbatur Alciphronis (3, 55) de eodem sine dubio philosophorum convivio narratio. uterque enim eadem ut videtur comoedia usus est, sed ita, ut Alciphron quidem poetae descriptionem simpliciter excerperet, Lucianus *διήγησιν* comicam, breviorem illam quidem quippe in scaena, sicuti facere solebat, ad inrisionem philosophorum *suae* aetatis amplificaret novisque coloribus exornaret. cf. Mus. Rhen. XLIII 40 sq.

Alciphron autem 3, 55, 1 *παρῆν οὖν ἐν πρώτοις* (δὲ πρῶτος) *Ἐτυμοκλῆς* (vel quocumque nomine gaudebat) *ὁ Στωικὸς* | *οὗτος, ὁ κουριῶν τὸ γένειον, ὁ ῥυπαρός* (ὁ ῥ. οὗτος, ὁ τ. γ. κ.), | *ὁ ῥυσότερον τῶν βαλλαντίων ἔχων τὸ πρόσωπον* (οὔχων τὸ πρ. ῥ. β.). | 2 *παρῆν δὲ καὶ Θεμισταγόρας οὐκ τοῦ περιπάτου . . .*

καὶ ὁ Ἐπικούρειος Ζηνοκράτης . . . ἐπὶ βαθεῖ | τῷ πώγωνι σεμνυνόμενος (σ. π.). 4 ὅ τε ἀοίδιμος . . . Ἀρχίβιος ὁ Πυθαγορικός, ὠχρὸν ἐπὶ τοῦ προσώπου πολὺν (πλεῖστον) ἐπιβεβλημένος, | . . . τὴν ῥῖνα ἐπικαμπής, τὸ στόμα ἐπιχειλής (κἀπιχ. τὸ στ.), ὡς ἀπὸ τοῦ πεπρῖσθαι καὶ λίαν μεμυκέναι | τὴν ἐχεμυθίαν ὑποσημαίνειν. 5 ἐξαίφνης δὲ καὶ Παγκράτης ὁ κύων . . . εἰσήρρησε, στελέχει πρινίνῳ ἐπερειδόμενος (ἐπερ. στελ. τὸ σῶμα πρ.), | . . . χαλκοῖς τισιν ἥλοις (ἥλοις τισὶν χαλκοῖσιν) ἐμπεπαρμένην | φέρων βακτηρίαν, καὶ τὴν πήραν δὲ (π. τε) πρὸς τὰ λείψανα εὐζώνως ἠρτημένην (ἐξηρτ.) | . . .

6 οἱ φιλόσοφοι δὲ προϊόντος τοῦ συμποσίου (fortasse δ' ἤδη προϊόντος τοῦ πότου) | καὶ τῆς φιλοτησίας συνεχῶς περισοβουμένης (fortasse καὶ περισοβούσης τῆς φ. πυκνὰ) | ἄλλος ἄλλην στρατείαν ἐπεδείξαντο (fortasse ἄλλην τ. ἄλλος ἐστρατεύσατο | . . . 9 ὁ κύων δὲ πρῶτα μὲν ἐούρει (ὁ κ. δ' ἰούρει πρ. μὲν) . . . | εἰς σύρμα χαλάσας καὶ καθεὶς τὸ τριβώνιον | , ἔπειτα καὶ Δωρίδα τὴν μουσουργὸν οἷος ἦν ἐν ὀφθαλμοῖς ἁπάντων ἐνεργεῖν, φάσκων ἀρχὴν γενέσεως εἶναι τὴν φύσιν (ἀρχ. γ. ἔλεγεν εἶναι τ. φ.).

οὔχων, ut οὐχῖνος Arist. Vesp. 1436, οὐχθρός al., μὴ 'χῃ Vesp. 1121. Pac. 801. de comparatione ῥυσότερον βαλλ. cf. Cratin. 283. Teleclid. 43. Hermipp. 3. paullo aliter Alexid. 95. – οἱ φιλόσοφοι ἄλλος ἄλλην ἐστρατεύσατο, ut Plat. Symp. 220c θαυμάζοντες, ἄλλος ἄλλῳ ἔλεγεν. sic enim BVC, ἔλεγον Mehlerus et Cobetus, nulla necessitate. Xenoph. Anab. 2, 1, 15 οὗτοι ἄλλος ἄλλα λέγει. 7, 3, 47 οἱ ἱππεῖς οἴχονται ἄλλος ἀλλαχῇ διώκων.

1425. 1426

Lucianus Hermotim. 20 (τὰ τῶν φιλοσόφων γνωρίσματα) οὐ φιλεῖ . . οὕτω διαφαίνεσθαι, ἀλλ' ἔστ' ἀπόρρητα καὶ ἐν ἀφανεῖ (ἐν ἀφ. τε) κείμενα, | λόγοις καὶ συνουσίαις ἀναδεικνύμενα (ἀν. λόγοισι καὶ σ.), | καὶ ἔργοις τοῖς ὁμοίοις ὀψὲ μόλις . . . σὺ δ' ὑπὲρ τὸν Λυγκέα | ἡμῖν δέδορκας . . . κἀνέῳκταί σοι τὰ πάντα (π. σ.).

1427. 1428

Lucianus Fugit. 14 καὶ τἄλφιτα | οὐκέτ' ὀλίγα (add. αὐτοῖς) οὐδὲ ὡς πρὸ τοῦ μᾶζα (μ. ὥσπερ προτοῦ) | ψιλή, τὸ δ' ὄψον οὐ τάριχος ἢ θύμον, | ἀλλὰ κρέα παντοδαπὰ (π. δὲ κρ.) κῷνος οἷος ἥδιστος (fortasse γλυκύτατος) | καὶ χρυσίον παρ' ὅτου ἂν ἐθέλωσιν. 20 ἀγροὺς ἐνίοτε καὶ ἐσθῆτας (fortasse χλανίδας) τῶν μαλθακῶν | (add. ἤδη) ἐπρίαντο καὶ παῖδας κομήτας καὶ συνοικίας ὅλας. μακρὰ χαίρειν φράσαντες τῇ πήρᾳ τῇ Κράτητος καὶ τῷ τρίβωνι τῷ Ἀντισθένους καὶ τῷ πίθῳ τῷ Διογένους.

27 ἀνδράποδον | Παφλαγονικόν, τῶν ἀπὸ Σινώπης βαρ-

βάρων, . . . *ὕπωχρον, ἐν χρῷ κουρίαν, ἐν γενείῳ βαθεῖ, πήραν ἐξημμένον* (ἐξ. | π.) *καὶ τριβώνιον ἀμπεχόμενον*, | *ὀργίλον, ἄμουσον, τραχύφωνον, λοίδορον*.

1429

Lucianus Dial. deor. 4, 1 *ἄγ' ὦ Γανύμηδες, ἥκομεν γὰρ ἔνθ' ἐχρῆν*, | *φίλησόν με ἤδη* (ἤδη μ'). 2 *Διὸς οὐκ ἤκουσας* (οὐ γὰρ ἤκ. Δ.) | *ὄνομ' οὐδὲ βωμὸν εἶδες ἐν τῷ Γαργάρῳ*; 5, 5 extr. *οἰμώξεται γάρ, ἤν τίς σε* (σέ τις) *λυπεῖν θέλῃ* 'videtur comoediae novae versus fuisse'. Fritzschius. *Ganymedem* scripserunt Alcaeus, Antiphanes, Eubulus.

1430

Lucianus Dial. deor. 22, 1 ΠΑΝ. *μοιχίδιός εἰμ', ἐξαίρετός σοι γενόμενος* . . . ΕΡΜΗΣ. *ἤ πού* (add. τιν') *ἔλαθον αἶγα μοιχεύσας ἐγώ*. 'bene cadunt in Ararotis comoediam *Πανὸς γοναί*.' Fritzschius, qui *ποτ'* inserit post *πού*.

1431. 1432

Lucianus Caucas. 12 *ἦν οὖν τὸ θεῖον μόνον καὶ τὸ ἐπουράνιον* (ἐν οὐρανῷ) *γένος*. | *ἡ γῆ δ' ἄγριόν τι χρῆμα καὶ ἄμορφον* (add. σφόδρα), | *ὕλαις ἅπασα καὶ ταύταις ἀνημέροις λάσιος* (λ. οὖσ' ἀν.). | *οὔτε δὲ βωμοὶ θεῶν* (β. θ. δ' οὐκ ἦσαν) *ἢ ναοί· πόθεν; οὔτε ἀγάλματα ἢ ξόανα* (οὐδὲ ξ. οὐδ' ἀγάλμαθ'), *οἷα πολλὰ νῦν* | *ἁπανταχόθι φαίνεται μετὰ πάσης ἐπιμελείας* (μετ' ἐπιμ. φ.) *τιμώμενα*.

14 (add. *τανῦν δ' ἴδοις ἂν*) *πόλεσι καὶ γεωργίαις* | *καὶ φυτοῖς* (φυτοῖσί θ') *ἡμέροις διακεκοσμημένην* | *καὶ τὴν θάλατταν πλεομένην καὶ τὰς νήσους κατοικουμένας* (fortasse *οἰκουμένην* | *νήσοισι πολλαῖς*), *ἁπανταχοῦ δὲ βωμοὺς καὶ θυσίας* (κ. θ. ἀπ.) | *βωμούς τε*) *καὶ ναοὺς* (*ναούς τ', ἆθλα*) *καὶ πανηγύρεις* | . . . *ὁρᾷς ὅπως* (add. *ἔγωγε*) *τἀμαυτοῦ μόνα σκοπῶ, τὰ κοινὰ δὲ καταπροδίδωμι κἀλάττω ποιῶ*; — est defensio Promethei

1433

Lucianus Timon. 5 ΤΙΜΩΝ. *τοσούτους* (add. τῶν) *Ἀθηναίων* (add. *ἐγὼ*) | *εἰς ὕψος ἄρας καὶ πλουσίους ἐκ πενεστάτων* (κἀκ πενήτων πλ.) | (add. *ἄφνω*) *ἀποφήνας καὶ πᾶσι τοῖς δεομένοις ἐπικουρήσας, μᾶλλον δὲ ἀθρόον εἰς εὐεργεσίαν τῶν φίλων ἐκχέας τὸν πλοῦτον. ἐπειδὴ πένης διὰ ταῦτα ἐγενόμην, οὐκέτι γνωρίζομαι* | . . . *ἀλλ' ἄν που καὶ ὁδῷ βαδίζων ἐντύχω τινὶ αὐτῶν* (τούτων τ.), | *ὥσπερ τινὰ στήλην παλαιοῦ νεκροῦ ὑπτίαν*

ὑπὸ τοῦ χρόνου ἀνατετραμμένην παρέρχονται . . *καὶ πόρρωθεν ἰδόντες ἑτέραν ἐκτρέπονται* (fortasse *στήλην παριόντες ἐκτρέπονται*). ex prologo fabulae haec fluxerunt. ceterum cf. Mus. Rhen. XLIII 51.

1434

Lucianus Tim. 7 ΖΕΥΣ. *τί παθὼν οὖν τοιοῦτός ἐστιν ἄθλιος,* | *αὐχμηρὸς καὶ σκαπανεὺς καὶ μισθωτός, ὡς ἔοικεν* (*αὐχμ. ὡς ἔοικε μ. σκαφεύς*), *οὕτω βαρεῖαν καταφέρων τὴν δίκελλαν* (*τ. δ. κ.*). | 8 ΕΡΜΗΣ. *οὑτωσὶ μὲν εἰπεῖν* (add. *οὐδὲν ἄλλ' ἢ*) *χρηστότης* | *ἐπέτριψεν αὐτὸν καὶ φιλανθρωπία* (*φιλάνθρωπος τρόπος*) | *καὶ ὁ πρὸς τοὺς δεομένους ἅπαντας οἶκτος* (*οἰκτός τε τε πρ. τ. δ.*) . . . | *μισθοῦ γεωργεῖ μελαγχολῶν τοῖς κακοῖς* (*τ. κ. μ.*).

1435

Lucianus Tim. 33 ΠΕΝΙΑ. *ἀπέρχομαι·* | *καὶ ὑμεῖς δέ, ὦ Πόνε καὶ Σοφία* (*Σ. καὶ Πόν'*), *ἀκολουθεῖτέ μοι.* | *οὗτος δὲ τάχα εἴσεται, οἵαν με οὖσαν ἀπολείψει,* | *ἀγαθὴν σύνεργον καὶ διδάσκαλον, ᾗ* (*μεθ' ἧς*) | *συνὼν ὑγιεινὸς μὲν τὸ σῶμ', ἐρρωμένος* | *δὲ τὴν γνώμην διετέλεσεν, ἀνδρὸς βίον ζῶν καὶ πρὸς αὑτὸν ἀποβλέπων* (*ἐμβλ.*), | *τὰ δὲ περιττὰ καὶ πολλὰ ταῦτα, ὥσπερ ἐστίν, ἀλλότρια ὑπολαμβάνων.* cf. Mus. Rhen. 51. 2.

1436. 1437

Lucianus Tim. 34 ΕΡΜΗΣ. *ἀγαθῇ τύχῃ* | *δέχου τὸν ὄλβον* (add. *πάλιν*) *ἀποστὰς τῶν κακῶν.* ΤΙΜΩΝ. *καὶ ὑμεῖς οἰμώξεσθε ἤδη, καίτοι θεοὶ ὄντες, ὥς φατε· πάντας γὰρ ἅμα ἀνθρώπους* (add. *τε*) *καὶ θεοὺς μισῶ* (*μ. θ.*). *τουτονὶ* (*τονδὶ*) *δὲ* . . . *ἐπιτρίψειν μοι δοκῶ τῇ δικέλλῃ* (*τ. δικ. μοι δοκ.*)· ΠΛΟΥΤΟΣ. *ἀπίωμεν, Ἑρμῆ,* (add. *θᾶττον αὖ*) *πρὸς τοῦ Διός·* | *μελαγχολᾶν γὰρ ἄνθρωπος οὐ μετρίως δοκεῖ·* | *μή τι κακὸν ἀπέλθω προσλαβών.* extremos duo versus Fritzschius agnovit altero sic refecto: *μὴ καὶ κακόν τι προσλάβω, φυλάξομαι.* fortasse *δεινῶς δέδοικα* vel *σπεύδωμεν, ὦ 'τάν, μὴ κακόν τι προσλάβω.* cf. Mus. Rhen. 52 et Menand. 564.

37 ΤΙΜΩΝ (*πρὸς Πλοῦτον*). *λέγε·* | *μὴ μακρά* (add. *γε*) *μέντοι, μηδὲ μετὰ προοιμίων,* | *ὥσπερ οὑπίτριπτοι ῥήτορες·* *ἀνέξομαι γάρ σε* (*ὥς σ' ἀν.*) | *ὀλίγα λέγοντα διὰ τὸν Ἑρμῆν τουτονί.*

1438. 1439

Lucianus Tim. 45 ΤΙΜΩΝ. *καίτοι τί τοῦτο; φεῦ τοῦ τάχους. πανταχόθεν συνθέουσι* (*σ. πάντοθεν*) | *κεκονιμένοι καὶ πνευστιῶντες οὐκ οἶδα ὅθεν* (*ὥς ποθεν*) | *ὀσφραινόμενοι τοῦ χρυσίου* . . . *φέρ' ἴδω, τίς* (add. *οὖν*) | *ὁ πρῶτος αὐτῶν οὗτός ἐστι* (*οὑτοσί*); *Γναθωνίδης* | *ὁ κόλαξ, ὁ πρῴην ἔρανον αἰτήσαντί*

μοι | *ὀρέξας τὸν βρόχον* (*τ. βρ. ὀρ.*), *πίθους ὅλους παρ᾽ ἐμοὶ* (*ὁ παρ᾽ ἐμ. π. ὅλ.*) | *πολλάκις ἐμημεκώς.*

46 ΓΝΑΘΩΝΙΔΗΣ. *οὐκ ἐγὼ ᾽λεγον,* | *ὡς οὐκ* (*οὔποτ᾽*) *ἀμελήσουσι Τίμωνος ἀγαθοῦ ἀνδρὸς οἱ θεοί;* | (*ὦ*) *χαῖρε, Τίμων*... ΤΙΜ. *νὴ καὶ σύ γ᾽, ὦ Γναθωνίδη,* | *γυπῶν ἁπάντων βορώτατε καὶ ἀνθρώπων ἐπιτριπτότατε.* ΓΝΑΘ. *ἀεὶ φιλοσκώμμων σύ γε.* | *ἀλλὰ ποῦ τὸ συμπόσιον* (*τὸ σ. δὲ ποῦ ᾽στιν;*) *ὡς καινόν τί σοι ᾆσμα τῶν νεοδιδάκτων διθυράμβων* (*τ. ν. δ. ᾆσμ᾽ ἐγὼ*) | *ἥκω κομίζων.* ΤΙΜ. *καὶ μὴν ἐλεγεῖά γε ᾄσῃ μάλα περιπαθῶς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δικέλλῃ* (*ἀλλὰ μὴν ἐλεγεῖά γε* | *ᾄσει περιπ. τῇ δικ. τῇδ᾽ ἐμῇ πληγείς*)... ΓΝΑΘ. *τὸ τραῦμ᾽ ἴασαι μικρὸν ἐπιπάσας* (*περιπ.*) *τοῦ χρυσίου·* | *δεινῶς γὰρ ἴσχαιμόν ἐστι τὸ* (*πέφυκε*) *φάρμακον.*

1440. 1441. 1442

Lucianus Tim. 47 ΤΙΜΩΝ. *τίς ἄλλος* (add. Fritzsch.) *οὗτός ἐστιν ὁ προσιών* (*εἴσιν*), *ἀναφαλαντίας;* | *Φιλιάδης κολάκων ἁπάντων ὁ βδελυρώτατος* (*κ. ἁπ. Φ. βδ.*). | *οὗτος δὲ* (add. *ἔναγχος*) *ἀγρὸν ὅλον παρ᾽ ἐμοῦ λαβὼν* | *καὶ τῇ θυγατρὶ προῖκα δύο τάλαντα* (*καὶ δ. τ. τῇ θ. γαμουμένῃ*) | ... *ἐπειδὴ νοσοῦντα πρῴην εἶδέ με καὶ ἐγὼ προσῆλθον ἐπικουρίας δεόμενος* (*ἰδὼν νοσ. δεόμενόν τ᾽ ἐπ.*) | *πληγὰς ὁ γενναῖος* (*χρηστὸς*) *προσενέτεινεν* (*τῷ φίλῳ*).

48 ΦΙΛΙΑΔΗΣ. *ὦ τῆς ἀναισχυντίας· νῦν Τίμωνα γνωρίζετε* (*νῦν πάλιν γν.* | *Τίμωνα*); *νῦν* (add. *πάλιν*) *Γναθωνίδης φίλος; τοιγαροῦν δίκαια* (add. *τοι*) *πέπονθεν οὗτος* (*ἅτ᾽*) *ἀχάριστος ὤν.* | *ἡμεῖς δὲ οἱ πάλαι ξυνήθεις καὶ ξυνέφηβοι καὶ δημόται ὅμως μετριάζομεν,* | *ὡς μὴ ᾽πιπηδᾶν δοκῶμεν.* (add. *ἀλλὰ*) *χαῖρ᾽, ὦ δέσποτα,* | *καὶ ὅπως τοὺς μιαροὺς τούτους κόλακας φυλάξῃ τοὺς ἐπὶ τῆς τραπέζης μόνον* (*φίλους* add. Sommerbr.), *τἄλλα δὲ κοράκων οὐδὲν διαφέροντας. οὐκέτι πιστευτέα τῶν νῦν οὐδενί* (*πιστευτέ᾽ οὐκέτ᾽ ἐστὶ τῶν ν. οὐδ.*)· | *πάντες ἀχάριστοι καὶ πονηροί.* cf. Mus. Rhen. 52. 3.

57 ΘΡΑΣΥΚΛΗΣ. *ὦ δημοκρατία καὶ νόμοι, παιόμεθα ὑπὸ τοῦ καταράτου ἐν ἐλευθέρᾳ τῇ πόλει* (*νόμοι, ᾽ν ἐλ.,* | *ὑπὸ τ. κ. παιόμεσθα τῇ π.*).

Bekker. Anecd. 16, 31 *ἀναφαλαντίας· οὐχ ὁ φαλακρός, ἀλλ᾽ ὁ ἀρχόμενος ἀποφαλακροῦσθαι.* Pollux 2, 26 *φαλαντίας, ἀναφαλαντίας. φαλακρός, γυμνὸς τῶν τριχῶν.*

1443

Lucianus Dial. mort. 9, 2 *ἅπαντ᾽ ἐπέρρει μοι, ὦ γενναῖε, παρ᾽ ἄλλων τἀγαθά.* | *καὶ ἕωθεν μὲν εὐθὺς ἐπὶ θύρας ἐφοίτων μάλα πολλοί* (*π. μ.*), | *μετὰ δὲ παντοῖά μοι δῶρα προσήγετο*

ἁπανταχόθεν (παντ. προσήγ.) | *τῆς γῆς τὰ κάλλιστα . . . ἐραστὰς εἶχον μυρίους.* B. *ἐγέλασ᾽· ἐραστὰς σὺ τηλικοῦτος ὤν, ὀδόντας τέτταρας ἔχων* (ἔχων | τ. ὀδ.). *Α. νὴ Δία, τοὺς ἀρίστους γε τῶν ἐν τῇ πόλει . . .* 3 *καὶ μὴν πρόδηλός γε ὁ ἔρως οὑτοσὶ πολύς* (κ. μ. ὅ γ᾽ ἔρως πρ. ὁ πολ. οὑτοσί) | *ὢν ὁ περὶ τοὺς ἀτέκνους καὶ πλουσίους γέροντας* (π. τ. ἀτ. γ. ὢν καὶ πλ.) . . . *ἀτὰρ οὐκ ὀλίγα τῶν ἐραστῶν ἀπολέλαυκα, μονονουχὶ προσκυνούμενος ὑπ᾽ αὐτῶν, καὶ ἐθρυπτόμην* | *δὲ πολλάκις καὶ ἀπέκλειον αὐτῶν τινας ἐνίοτε.* simillima est oratio Periplecomeni apud Plaut. Mil. glor. 3, 1, 114 sq.

1444

Lucianus De sacrif. 12 *θέμενοι δὲ βωμοὺς καὶ προρρήσεις καὶ περιρραντήρια* | *προσάγουσι* (ν αὐτοῖς add.) *τὰς θυσίας, βοῦν μὲν ἀροτῆρα* (ἀ. β) | *ὁ γεωργός, ἄρνα δὲ ὁ ποιμὴν καὶ αἶγα ὁ αἰπόλος,* | *ὁ δέ τις λιβανωτὸν ἢ πόπανον, ὁ δὲ πένης* (π. δέ τις) | *ἱλάσατο τὸν θεὸν φιλήσας μόνον* (θ. φ. ἱλ.) *τὴν αὑτοῦ δεξιάν* | . . . *τίς οὐκ ἂν εἰκάσειεν ἥδεσθαι ταῦτα* (τάδε) | *δρῶντας τοὺς θεούς* (θ. δρ.);

1445

Lucianus Catapl. 2 *παρ᾽ ἡμῖν μὲν γὰρ ἀσφόδελος* | *μόνον καὶ χοαὶ καὶ πόπανα κἀναγίσματα,* | *τὰ δ᾽ ἄλλα ζόφος καὶ ὁμίχλη καὶ σκότος* (ὁμ. δὲ τἄλλα καὶ ζ. τε καὶ σκ.) | *ἐν δὲ τῷ οὐρανῷ* (ἐν οὐρ. δὲ) *φαιδρὰ πάντα καὶ* (add. καλά), | *ἥ τε ἀμβροσία πολλὴ* (ἡ δ᾽ ἀμβρ. γε) *καὶ τὸ νέκταρ ἄφθονον.* exponit nescio quis in orco, quanta sit rerum caelestium et infernarum differentia.

1446

Lucian. Catapl. 12 *Γλυκέριον τὴν παλλακίδα μου* (παλλακήν) | *ἐπισπασάμενος τὴν θύραν ἐσπόδει* (διεσπ., cf. Arist. Eccl. 939) | *καθάπερ* (ὡς) *οὐδενὸς ἔνδον παρόντος* (π. ἐνδ.), *εἶτ᾽ ἐπειδὴ* (ἐπεὶ) | *ἅλις εἶχε τῆς ἐπιθυμίας . . . πλατὺ χρεμψάμενος καὶ καταπτύσας μου* (μέγα καὶ πλατὺ | καταχρεμψάμενός μου καὶ καταπτ. νεκροῦ, cf. Arist. Pac. 815) | *εἰς τὸν τῶν ἀσεβῶν* (τῶν ἀσ. τὸν) *χῶρον ἄπιθι εἰπὼν ᾤχετο* (fortasse νῦν, ἔφη)· | *ἐγὼ δ᾽ ἐνεπιμπράμην μέν, οὐκ εἶχον δ᾽ ὅμως* | *ὅ τι καὶ δράσαιμι* (fortasse ποιήσαιμ᾽) *αὐτὸν αὖος ἤδη καὶ ψυχρὸς ὤν.* narrat mortuus nescio quis iniuriam sibi a servo inlatam.

1447

Lucianus Catapl. 14 *ἄλλως τε οὐδ᾽ ὅμοια τἀμὰ τοῖς τῶν πλουσίων·* | *ἐκ διαμέτρου γὰρ ἡμῖν οἱ βίοι, φασίν* (γάρ, φασίν,

ἡμ. οἱ β.). | ὁ μέν γε τύραννος (γὰρ) εὐδαίμων εἶναι δοκῶν παρὰ τὸν βίον, | φοβερὸς ἅπασι καὶ περίβλεπτος (add. πάνυ) ἀπολιπὼν χρυσὸν τοσοῦτον (χρ. τ. ἀπ.) καὶ ἀργύριον . . . καὶ γυναῖκας . . ἠνιᾶτο κἀποσπώμενος | αὐτῶν ἤχθετο . . . 15 ἐγὼ δὲ ἅτε μηδὲν (οὐδὲν) ἔχων ἐνέχυρον (ἐν. κεκτημένος) | ἐν τῷ βίῳ, οὐκ ἀγρόν, οὐ συνοικίαν, οὐ χρυσόν (οὐ χρ. οὐ σ.), . . . οὐκ εἰκόνας, | εἰκότως εὔζωνος ἦν, κἀπειδὴ μόνον ἡ Ἄτροπος ἔνευσέ μοι . . . | ἀναπηδήσας εὐθὺς (εὐθ. ἀνεπήδων) ἀνυπόδητος (κἀν.) . . . εἱπόμην.

1448

Lucianus Toxar. 14 πολλοὺς ἤδη νέους ἐκτραχηλίσασα καὶ μυρίους ἔρωτας ὑποκριναμένη καὶ οἴκους πολυταλάντους ἀνατρέψασα, ποικίλον τι καὶ πολυγύμναστον κακόν, παραλαβοῦσα εἰς τὰς χεῖρας . . ἄπειρον τῶν τοιούτων μηχανημάτων νεανίσκον οὐκ ἀνῆκεν . . . 15 ἐπεὶ ᾔσθετο πονηρῶς ἔχοντα καὶ | διάβροχον ἤδη τῷ ἔρωτι καὶ τακερὸν γεγενημένον | . . . κύειν ἐξ αὐτοῦ σκήπτεται . . . ὁ δὲ . . . τοὔνομα (αὐτῆς) ἐπεβοᾶτο καὶ | τὴν εἰκόνα περιβαλὼν αὐτῆς (αὐτ. π.) . . . ἐκώκυεν | καὶ τέλος καταβαλὼν ἑαυτὸν (ἑαυτ. κ.) εἰς τοὔδαφος | ἐκυλίνδετο | καὶ λύττα ἦν ἀκριβὴς (ἀκρ. ἦν) τὸ πρᾶγμα· τὰ μὲν γὰρ δῶρα οὐ κατὰ μῆλα καὶ στεφάνους ἀντεδίδοτο αὐτῇ, ἀλλὰ συνοικίαι ὅλαι καὶ ἀγροὶ καὶ θεράπαιναι . . . καὶ χρυσὸν ὁπόσον ἐθελήσειε. καὶ . . ἐν βραχεῖ ὁ Λύσωνος (cf. fr. 1449) οἶκος ὀνομαστότατος . . . γενόμενος ἐξήντλητο καὶ ἐξεκεκένωτο. cf. Mus. Rhen. 36. 7.

1449

Continuo cum his coniungenda erat utpote aut ex eadem aut simillima scaena transformata epistula Alciphronis 3, 50 οὐκ ἀνέχομαι ὁρῶν . . τὴν ἱππόπορνον ἀπηνῶς τῷ μειρακίῳ χρωμένην. οὐ γὰρ δαπανᾶται εἰς αὐτὴν χρυσίον (χρ. εἰς αὐτ.) μόνον | κἀργύριον, ἀλλ' ἤδη καὶ συνοικίας καὶ ἀγρούς (ἀγρ. τε καὶ σ.) | . . . ἐγὼ δ' ὀδυνῶμαι (fortasse add. πῶς δοκεῖς;) τὴν καρδίαν, ὁρῶν ὑπορρέοντα τοσοῦτον πλοῦτον (fortasse τὸν πλ. βάδην), ὃν οἱ μακαρῖται αὐτῷ Λυσίας καὶ Φανοστράτη κατέλιπον (κατέλιπε καὶ Φ.). | ἃ (ὅσα) γὰρ ἐκεῖνοι κατ' ὀβολὸν συνήγαγον, | ἀθρόως ἀναλοῖ τὸ πολύκοινον τουτο καὶ | αἰσχρότατον γύναιον. — cf. Herm. XXI 391 et Arist. Ach. 1. 3 et 535 ἐκείνων βάδην.

1450. 1451

Lucianus Toxar. 30 ἀφικνεῖται . . . οὐδὲν εἰδὼς τῶν γεγενημένων. καὶ ἐπειδὴ ἔμαθεν (ἐπ. δ' ἔμαθε τὰ γεγενημένα), | ὡς εἶχεν εὐθὺς ἐπὶ τὸ δεσμωτήριον | δρομαῖος ἐλθὼν τότε μὲν οὐκ εἰσεδέχθη, ἑσπέρα γὰρ ἦν (τότε μέν, ἑσπ. γ. ἦν, | οὐκ εἰσεδ.),

καὶ ὁ δεσμοφύλαξ πάλαι κεκλεικὼς τὴν θύραν ἐκάθευδε φρουρεῖν τοῖς οἰκέταις παρακελευσάμενος (καὶ κεκληκὼς τ. θ. | ὁ δ. ἐκ. τοῖσιν οἰκ. | φρουρεῖν ἐπιτάξας)· ἕωθεν δὲ εἰσέρχεται. . καὶ παρελθὼν ἐπὶ πολὺ μὲν ἐζήτει τὸν Ἀντίφιλον ἄδηλον | ὑπὸ τῶν κακῶν γεγενημένον καὶ περιιὼν | ἀνεσκοπεῖτο καθ᾽ ἕκαστον. 31 μέρος τοῦ μισθοῦ (τοῦ μ. μέρ.) | τῷ δεσμοφύλακι καταβαλὼν τιθασὸν αὐτῷ καὶ εἰρηνικὸν | ἀπειργάζετ᾽ αὐτὸν . . . 32 ἀπήγετ᾽ εὐθὺς εἰς τὸ δεσμωτήριον | . . . 33 χρόνῳ δὲ καὶ τοιάνδε τι προσπεσὸν ἔπαυσεν (τοιόνδ᾽ ἔπ. πρ.) | ἐπὶ πλέον αὐτοὺς δυστυχοῦντας.

1452. 1453. 1454

Lucianus De parasit. 2 οὐκ ἐρυθριᾷς παράσιτον σαυτὸν (αὑτ.) ἀποκαλῶν; . . . ΠΑΡΑΣΙΤΟΣ. (add. ὀρθῶς) πολὺ μᾶλλον λέγοντες τοῦτο ἐμὲ (τοῦτ᾽ ἐρεῖτ᾽) ἢ Φειδίαν | ἀγαλματοποιόν· χαίρω γὰρ τῇ τέχνῃ (τ. τ. γ. ἥδομαι) | οὐδὲν ἧττον ἢ Φειδίας ἔχαιρε τῷ Διί (fortasse ὡς Φ. ἔχαιρεν, οἶμαι, τ. Δ.).

3 Π. ἴθι δὴ (add. τὸ) πρῶτον, εἴ σοι δοκεῖ, περὶ τῆς τέχνης, | ἥτις ποτ᾽ οὖσα τυγχάνει τῷ γένει, | σκοπῶμεν· οὑτωσὶ γὰρ (οὕτω δ᾽) ἐπακολουθήσαιμεν ἂν | καὶ ταῖς κατ᾽ εἶδος.

4 ἡ τοῦ παρασίτου τέχνη, ἥ γε καὶ τὰ οὕτως ἄδηλα κἀφανῆ μᾶλλον τῆς μαντικῆς γνωρίζει τε καὶ οἶδε (τ. μαντ. | κάτοιδε μᾶλλ.)· 5 τὸ δέ γ᾽ ἐπίστασθαι λόγους | λέγειν ἐπιτηδείους καὶ πράγματα πράττειν δι᾽ ὧν οἰκειώσεται | καὶ εὐνούστατον (εὐν. τε) ἑαυτὸν τῷ τρέφοντι ἀποδείξει, | ἆρ᾽ οὐ συνέσεως καὶ καταλήψεως ἐρρωμένης εἶναί σοι δοκεῖ | (δοκεῖ | ἐρρωμ. σοι);

1455

Lucianus De parasit. 11 (ὁ Ἐπίκουρος) ζητῶν περὶ σχήματος γῆς (γῆς τε σχ.) . . . καὶ περὶ θεῶν | εἴτ᾽ εἰσὶν εἴτ᾽ οὐκ εἰσί, καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ τέλους | ἀεὶ πολεμῶν καὶ διαφερόμενος πρός τινας | οὐ μόνον ἐν ἀνθρωπίναις, ἀλλὰ καὶ ἐν κοσμικαῖς ἔστιν ἐνοχλήσεσιν. ὁ δὲ παράσιτος πάντα καλῶς ἔχειν οἰόμενος (fortasse πάντ᾽ ἔχ. κ. λέγων) | μετὰ πολλῆς ἀδείας καὶ γαλήνης, οὐδενὸς | αὐτῷ τοιούτου παρενοχλοῦντος ἐσθίει | καὶ κοιμᾶται ὕπτιος ἀφεικὼς τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας ὥσπερ Ὀδυσσεὺς τῆς Σχερίας ἀποπλέων οἴκαδε (fortasse καθάπερ Ὀδ. οἴκαδ᾽ ἐκ Σχ. πλέων).

1456—1460

Lucianus De parasit. 15 καὶ μὴν ἐκεῖνά γ᾽ (ἐκεῖνό γ᾽ Cobet.) οὐδείς ἐστιν ὅστις οὐκ ἐπίσταται, | ὅτι οἱ μὲν τὰς λοιπὰς τέχνας ἐργαζόμενοι τὸν μὲν ἄλλον | χρόνον ταλαιπωροῦσι, μίαν δὲ ἢ δύο μόνας | τοῦ μηνὸς ἡμέρας ἱερὰς ἄγουσι (τοῦ μ. ἱερ. ἐπι-

τελοῦντες ἡμ.)· | ὁ δὲ παράσιτος τοῦ μηνὸς τὰς τριάκονθ' ἡμέρας ἱερὰς ἄγει (τ. τρ. ἡμ. | ἱερ. ἄγ. τοῦ μηνός)· πᾶσαι γὰρ αὐτῷ δοκοῦσιν εἶναι τῶν θεῶν (fortasse εἶναι γὰρ δοκεῖ | θ. ἑκάστη).

19 ἔτι τῶν μὲν ἄλλων τεχνῶν εἰσὶ (add. καὶ) διδάσκαλοι, τῆς δὲ παρασιτικῆς (fortasse add. πέφηνεν) οὐδεὶς (οὐδὲ εἷς), | ἀλλ' ὥσπερ ἡ ποιητικὴ κατὰ Σωκράτη | καὶ αὕτη θείᾳ τινὶ μοίρᾳ (add. θαυμασίως) παραγίνεται.

20 ταύτῃ δέ ἐστι ('στι) χρῆσθαι καὶ ἐν ὁδῷ καὶ πλέοντι (καὶ πλ. κἂν ὁδ.).

21 τἀλλότρια λαμβάνων (add. γὰρ) οὐκ ἀδικεῖ μόνος.

23 ὅτι γε μὴν ἡ βασιλικωτάτη τῶν τεχνῶν ἐστιν αὕτη ('στιν αὕτη τ. τ.) | μάθοις ἂν καὶ ἐκ τοῦδε οὐχ ἥκιστα· | τὰς μὲν γὰρ λοιπὰς (ἄλλας) τέχνας οὐ μόνον κακοπαθοῦντες καὶ ἱδροῦντες, ἀλλὰ νὴ Δία καθήμενοι καὶ ἑστῶτες ἐργάζονται (fortasse οὐχ ἱδροῦντές τοι μόνον | καὶ κακοπ., ἀλλὰ καὶ καθ. | μελετῶσιν) ὥσπερ ἀμέλει (νὴ Δία) δοῦλοι τῶν τεχνῶν· | ὁ δὲ παράσιτος μεταχειρίζεται τὴν αὑτοῦ τέχνην ὡς βασιλεὺς κατακείμενος.

1461. 1462

Lucianus De parasit. 27 (⏑ _ ⏑) ἑτέρως μὲν γὰρ Ἐπικούρῳ δοκεῖ | τὰ πράγματ' ἔχειν, ἑτέρως δὲ τοῖς ἀπὸ τῆς Στοᾶς, | ἑτέρως δὲ τοῖς ἀπὸ τῆς Ἀκαδημείας (add. πάλιν), | ἑτέρως δὲ τοῖς ἀπὸ τοῦ (ἐκ) Περιπάτου . . . | ἐπεὶ τί δή ποθ'; ἀριθμητικὴ μὲν μία | ἐστὶ καὶ ἡ αὐτὴ καὶ δὶς δύο παρά τε ἡμῖν καὶ παρὰ Πέρσαις (fortasse ἐστὶν παρὰ πᾶσι καὶ παρ' ἡμ. δὶς δ. | ὥσπερ π. Π.) τέτταρ' ἐστίν.

30 ἡ μέντοι παρασιτικὴ . . . καὶ ἐν Ἕλλησι καὶ βαρβάροις | μί' ἐστὶ καὶ κατὰ ταὐτὰ χὡσαύτως (add. τέχνη) . . . οὐδ' εἰσίν, ὡς ἔοικε, παράσιτοί τινες | οἷον Στωικοὶ ἢ Ἐπικούρειοι δόγματα ἔχοντες διάφορα (διάφορ' ἔχ. δόγμαθ' οἷον Στ. | πρὸς τὸν Ἐπίκουρον), ἀλλὰ πᾶσι πρὸς ἅπαντας (fortasse παντελῶς | ὁμολογία τίς ἐστι καὶ συμφωνία | τῶν ἔργων τε καὶ τοῦ τέλους (fortasse τέλους τε κἄργων).

1463. 1464. 1465

Lucianus De parasit. 40 θεῶ δὴ τοὺς ἄνδρας . . . καὶ δοκίμαζε τὰ σώματα. τοὺς μὲν τοίνυν αὐτῶν ὑπὸ ἐνδείας ἴδοις ἂν λεπτοὺς καὶ ὠχρούς (add. τε καὶ) πεφρικότας, | ὥσπερ (καὶ καθάπερ) ἤδη τραυματίας παρειμένους· | ἀγῶνα μὲν γὰρ καὶ μάχην σταδιαίαν καὶ ὠθισμὸν καὶ κόνιν καὶ τραύματα | μὴ γέλοιον ᾖ λέγειν δύνασθαι φέρειν (φ. δ. μὴ γ. ᾖ λέγειν) | ἀνθρώπους ὥσπερ ἐκείνους (fortasse ἄνδρας τοιούτους) τινὸς δεομένους ἀναλήψεως. 41 ἄθρει δὲ πάλιν μεταβὰς τὸν παράσιτον ὁποῖός τις

(οἷος) φαίνεται | . . . δεινὸν βλέπων ὁποῖον ἡμεῖς (add. καὶ) μέγα. |

42 ἁπλῶς γὰρ εἰπεῖν, ἐν πολέμῳ τῶν πώποτε | ῥητόρων ἢ φιλοσόφων οἱ μὲν οὐδὲ ὅλως ὑπέμειναν ἔξω τοῦ τείχους προελθεῖν . . . ὁ Ὑπερείδης δὲ (ὁ γὰρ Ὑπ., add. εἰπέ) καὶ Δημοσθένης | . . . ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀεὶ θορυβοῦντες καὶ λοιδορούμενοι τῷ Φιλίππῳ, τί ποτε ἀπειργάσαντο γενναῖον; (fortasse τί ποτ' εἰργάσαντ' ἀνδρεῖον, ἐν τἠκκλησίᾳ | ἀεὶ θ. κἀντιλοιδ.;) . . . οὐδὲ ὅλως ἐτόλμησαν μικρὸν | ἔξω παρακῦψαι τῶν πυλῶν, ἀλλ' (add. ἔνδον δ' ἀεὶ) | ἐντειχίδιοι 'κάθηντο παρ' αὐτοῖς ἤδη πολιορκούμενοι, | γνωμίδια καὶ προβουλευμάτια συντιθέντες (add. ἢ ψηφίσματα). 43 ὁ σοφὸς αὐτῶν Σωκράτης | φεύγων ἀπὸ τῆς Πάρνηθος ἐς τὴν Ταυρέου | παλαίστραν κατέφυγεν (fortasse ἀπέδρα παλ.).

50 εἰ δὲ πέσοι παράσιτος . . οὐκ ἂν ἐπ' αὐτῷ οὔτε λοχαγὸς οὔτε στρατιώτης αἰσχυνθείη μεγάλῳ τε ὄντι νεκρῷ καὶ ὥσπερ ἐν συμποσίῳ καλῷ (add. Cobet.) καλῶς κατακειμένῳ. | ὡς ἄξιόν γε φιλοσόφου νεκρὸν ἰδεῖν (βλέπειν) | τούτῳ παρακείμενον, | ξηρόν, ῥυπῶντα, μακρὸν πωγώνιον ἔχοντα, προτεθνηκότα τῆς μάχης, ἀσθενῆ ἄνθρωπον (ξ. ῥ., τῆς μ. προτ., | πώγωνα μ. ἔχοντα, τἄλλα δ' ἀσθ.).

1466—1469

Lucianus Rhetor. praec. 2 σκόπει ὁπόσοι . . . καὶ πλούσιοι καὶ νὴ Δί' εὐγενέστατοι | ἔδοξαν ἀπὸ τῶν λόγων (ἀπ. τ. λ. ἔδ.). 3 ὅμως δὲ μὴ . . . ἀποδυσπετήσῃς μυρίους τινὰς τοὺς πόνους | προπονῆσαι οἰηθείς.

11 εὑρήσεις . . . πάγκαλον ἄνδρα, διασεσαλευμένον | τὸ βάδισμα, ἐπικεκλασμένον (κἀπικ.) τὸν αὐχένα, | γυναικεῖον τὸ βλέμμα, μελιχρὸν τὸ φώνημα, μύρων ἀποπνέοντα (φώνημ', ἀποπνέοντ' ἀεὶ μ.) | . . . τούτῳ τοίνυν προσελθὼν καὶ παραδοὺς σαυτὸν αὐτίκα μάλα (fortasse ταχὺ) | ῥήτωρ καὶ περίβλεπτος (περίβλεπτός τε) καὶ ὡς ὀνομάζει αὐτὸς βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις . . καταστήσῃ (ἔσει) | , τὰ τέθριππ' ἐλαύνων τοῦ λόγου. | διδάξεται γάρ σε παραλαβὼν τὰ πρῶτα μὲν | ἐκεῖνα.

18 ἔπειγε καὶ σύνειρε, καὶ μὴ σιώπα (σίγα) μόνον.

22 σιωπησάντων ἁπάντων ξένον τινὰ ἔπαινον ἐπειπεῖν τὰς ἀκοὰς τῶν παρόντων ἐπιστρέφοντα καὶ ἐνοχλήσοντα, ὡς ναυτιᾶν ἅπαντας ἐπὶ τῷ φορτικῷ | τῶν ὀνομάτων.

1470. 1471. 1472

Lucianus Adv. indoct. 3 Ἑλικῶνα μὲν γὰρ . . . οὐδ' ἀκήκοας οἶμαί ποτε. 4 πίθηκος γὰρ (fort. ἐσθ') ὁ πίθηκος, ἡ παροιμία | φησίν. 8 τὴν κιθάραν . . . χρυσοῦ πᾶσαν, σφραγῖσι δὲ | καὶ λίθοις (λ. τε) ποικίλοις κατακεκοσμημένην, | Μουσῶν μεταξὺ καὶ Ἀπόλ-

λωνος (Πυθίου τε) κώρφέως | ἐντετορευμένων, θαῦμα μέγα τοῖς ὁρῶσιν (μέγα θ. τοῖς ὁρ. ἐντ.). 18 οὐκ εὔξει τότε | χανεῖν σοι τὴν γῆν (τ. γ. χ. σ.), κατὰ σεαυτοῦ (add. καταφανεὶς) | ὁ Βελλεροφόντης περιφέρων τὸ βυβλίον;

23 μυρία γάρ ἐστι τὰ ἀντιμαρτυροῦντα τῷ σχήματι, βάδισμα καὶ φωνὴ (φ. τε) καὶ τράχηλος ἐπικεκλασμένος | καὶ ψιμύθιον καὶ μαστίχη καὶ φῦκος (καὶ μαστίχη, φῦκός τε καὶ ψ.).

25 ταμιεύου τἀργύριον . . ὡς οἴκοι καὶ κατὰ πολλὴν ἀσφάλειαν ταῦτα ποιεῖν καὶ πάσχειν ἔχῃς (ὡς οἴκ. ποιεῖν | κατ' ἀσφ. ταῦτα καὶ πάσχ. ἔχ.).

1473—1477

Lucianus Calumn. 1 δεινόν γε ἡ (ὡς δ. ἐστ') ἄγνοια . . . τὸν ἑκάστου βίον | ἐπηλυγάζουσ'· ἐν σκότῳ γοῦν πλανωμένοις πάντες (fortasse ἡμεῖς) ἐοίκαμεν (ἔοιγμεν), μᾶλλον δὲ τυφλοῖς ὅμοια πεπόνθαμεν (καὶ τ. πεπ. | ὅμ.) . . . λέγω δὲ . . . ἀποβλέπων μάλιστα εἰς τὰς οὐκ ἀληθεῖς κατὰ συνήθων καὶ φίλων διαβολάς, ὑφ' ὧν ἤδη καὶ οἶκοι ἀνάστατοι (οἶκοι γὰρ ἤδη διαβολαῖς ἀνάστ.) γεγόνασιν καὶ πόλεις ἄρδην ἀπολώλασι (ἄρδ. τ' ἐξαπολώλασιν π.). |

5 κατόπιν δὲ ἠκολούθει πενθικῶς τις ἐσκευασμένη | (add. ἕπεται) μελανείμων καὶ κατεσπαραγμένη | Μετάνοια. μελανείμων vox tragica, sed in tali re etiam comoediae apta.

6 τριῶν | ὄντων προσώπων, καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις, | . . . 7 παραγάγωμεν τὸν πρωταγωνιστὴν (τὸν πρ. παράγω) τοῦ δράματος, | λέγω δὲ τὸν ποιητὴν (scr. εὑρετὴν) τῆς διαβολῆς. οὗτος δὲ δὴ ὡς μὲν οὐκ (fortasse ὡς δ' οὐδαμῶς) | ἀγαθὸς ἄνθρωπός (ἄνθρ. ἀγ.) ἐστι, πᾶσιν οἶμαι γνώριμον | . . . 8 ἔπειτα δὲ ὡς (ὡς δ') ἄδικος ὁ τοιοῦτος καὶ παράνομός ἐστι (ἄδικ. ἐστι καὶ π.) κἀσεβής, | ῥᾴδιον καταμαθεῖν.

19 εἶτ' ἐπειδὰν (ἐπὰν) ἐντὸς ἅπαξ τῶν τειχῶν (τειχῶν ἅπ. ἐντ.) γένωνται, πυρπολοῦσι πάντα καὶ | κάουσι καὶ σφάττουσι καὶ ἐξελαύνουσιν, οἷα εἰκὸς ἁλισκομένης ψυχῆς . . ἔργα εἶναι.

25 εἰσὶ δέ τινες, οἳ κἂν μάθωσιν ὕστερον ἀδίκως διαβεβλημένους παρ' αὐτοῖς τοὺς φίλους, ὅμως ὑπ' αἰσχύνης (αἰδοῦς) . . . οὐδ' ἔτι προσίεσθαι οὐδὲ προσβλέπειν (οὐδὲ πρ. ἔτι) | τολμῶσιν αὐτοῖς ὥσπερ ἠδικημένοι, ὅτι μηδὲν ἀδικοῦντας ἐπέγνωσαν.

1478. 1479. 1480

Lucianus Dial. meretr. 4, 1 δι' ἣν τοσαύτας ὀργὰς τῶν γονέων ἠνέσχετο (τῶν γ. ἠν. | ὀργ.) οὐ βουληθεὶς τὴν πλουσίαν ἐκείνην (ἐκ. οὐκ ἐθέλων τὴν πλ.) | γῆμαι πέντε προικὸς τάλαντα, ὡς ἔλεγον, ἐπιφερομένην (ταλάντων πέντε προῖκα φερομένην).

2 τίν' Ἑρμότιμον, τίνα, ἔφην, ἢ ποίαν στήλην λέγεις; 3 ἐγκλησάμενος αὐτὸν σύνεστι Σιμίχῃ.

4 ἔστιν (fortasse add. ἡμῖν) . . . χρησίμη (add. τις) φαρμακίς, | Σύρα τὸ γένος . . . ἥ μοί ποτε Φανίαν (Φ. ἐμοί ποτε) | χαλεπαίνοντα κἀκεῖνον εἰκῆ ὥσπερ Χαρῖνος, διήλλαξε μετὰ μῆνας ὅλους (ὅλ. δ. μ. μ.) τέτταρας, | ὅτ' ἐγὼ μὲν ἤδη (add. σχεδὸν) ἀπεγνώκειν, ὁ δὲ | ὑπὸ τῶν ἐπῳδῶν ἧκεν αὖθις ἐπ' (ὡς) ἐμέ. 5 B. μὴ μέλλε, Βακχί, κάλει (κάλεσον) ἤδη τὴν Σύραν (vel τὴν Σ. ἤδη κάλει). cf. Mus. Rhen. XLIII 58. 9.

1481. 1482

Lucianus Dial. meretr. 6, 3 ΜΗΤΗΡ. καὶ διὰ τοῦτο (δ. τ. καὶ) | φιλοῦσιν αὐτήν. καὶ ἐπειδὰν (ἂν δὲ) κοιμᾶσθαι δέῃ, | ἀσελγὲς οὐδὲν οὐδ' ἀμελὲς ἐκείνη ἄν τι ἐργάσαιτο (ἐργάζεται), | ἀλλ' ἐξ ἅπαντος ἓν τοῦτο θηρᾶται (τ. θ. μόνον), | ὡς ὑπαγάγοιτο καὶ ἐραστὴν ποιήσειεν (fortasse ὡς ὑπαγάγηται τοὺς ἐραστάς).

4 ΘΥΓΑΤΗΡ. (add. ἀλλ') εἰπέ μοι, ὦ μῆτερ (μαμμίδιον), οἱ μισθούμενοι | πάντες τοιοῦτοί εἰσιν (εἰσὶν τ. π.) οἷος Εὔκριτος, | μεθ' οὗ χθὲς ἐκάθευδον ('κάθ. ἐχθές); . . . M. οἱ καλοὶ δ' αὐτὸ μόνον καλοὶ | θέλουσιν εἶναι. καὶ σοὶ δὲ μελέτω ἀεὶ τοῦ πλείονος (δ' ἀεὶ τ. πλ. | μ.).

1483

Lucianus Dial. meretr. 8, 3 ἐπειδὴ δὲ ἐλθόντα ποτὲ (π. | ἐλθόντ') ἀπέκλῃσα — Καλλίδης γὰρ ὁ γραφεὺς ἔνδον ἦν (γὰρ ἐνδ. ἦν, | ὁ γρ.) δέκα δραχμὰς πεπομφώς (π. δ. δρ.) — τὸ μὲν πρῶτον (τὰ πρῶτα μὲν) | ἀπῆλθέ μοι λοιδορησάμενος· ἐπεὶ δὲ (ἔπειτα δ' ὡς) | πολλαὶ μὲν διῆλθον ἡμέραι . . . ὁ Καλλίδης δὲ (καὶ Κ.) | ἔνδον ἦν (ἦν ἐνδ.) αὖθις, ὑποθερμαινόμενος ἤδη τότε ὁ Δημόφαντος καὶ αὐτὸς (Δ. αὐτίκα) | ἀναφλέγετ' εἰς τὸ πρᾶγμα, κἀπιστάς ποτε | ἀνεῳγμένην τηρήσας τὴν θύραν ἔκλαεν, ἔτυπτεν, ἠπείλει φονεύσειν, περιερρήγνυε τὴν ἐσθῆτα, | ἅπαντ' ἐποίει, καὶ τέλος τάλαντον δοὺς (τάλ. δ. τέλ.) | μόνος εἶχεν ὀκτὼ ὅλους μῆνας· ἡ γυνὴ δὲ αὐτοῦ πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν (ἔφη | πρὸς ἅπ.), ὡς ὑπὸ φαρμάκων ἐκμήναιμι αὐτόν. τὸ δ' ἦν ἄρα ζηλοτυπία τὸ φάρμακον (fortasse ζ. δὲ τοῦτ' ἄρ' ἦν τὸ φ.).

1484

Lucianus Dial. meretr. 9, 1 ἀπολώλαμεν, ὦ κεκτημένη, ἀπολώλαμεν· | ὁ Πολέμων ἀπὸ τῆς στρατείας (ἀπὸ τ. στρ. ὁ Π.) ἀνέστρεψε (fortasse ἀνελήλυθεν) | πλουτῶν . . ἑόρακα δὲ κἀγὼ αὐτὸν ἐφεστρίδα περιπόρφυρον ἐμπεπορπημένον . . . ἐν τοσούτῳ δὲ | (καὶ) τὸν θεράποντ' ἰδοῦσα κατόπιν ἑπόμενον, | ὃς συναποδεδημήκει μετ' αὐτοῦ . . εἰπέ μοι, ἔφην, ὦ 'Παρμένων', |

ἀσπασαμένη πρότερον (τὸ πρῶτον) αὐτόν ('εἰπέ μοι' | ἔφην huc transp.) 'πῶς ἡμῖν ἐπράξατε'; 2 τὸ δ' οὖν κεφάλαιον ἐξήγγειλε πλοῦτον (πλ. ἤγγειλεν vel ἀγγέλλει) πολύν, | χρυσόν, ἐσθῆτα, ἀκολούθους, (ἐσθ., ἀκ., χρ.), ἐλέφαντα· τὸ μὲν γὰρ ἀργύριον (ἐλέφαντ', ἄργυρον) | . . . ἀπομεμετρημένον, πολλοὺς μεδίμνους· εἶχε δὲ | καὶ αὐτὸς Παρμένων δακτύλιον ἐν τῷ μικρῷ δακτύλῳ | . . καὶ ψῆφος ἐνεβέβλητο τῶν τριχρώμων ἐρυθρά τε ἦν ἐπιπολῆς. εἴασα δ' οὖν αὐτὸν ἐθέλοντά μοι διηγεῖσθαι ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν | καὶ ὡς (χὤπως) διέπρεψεν ὁ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Πισίδας μάχῃ. Plaut. Mil. glor. 4, 2, 72 *plus mi auri millest modiorum Philippi.* sed Ἀλαζών, ex qua suam comoediam expressit Plautus, non potest esse eadem quam excerpsit Lucianus. cf. Mus. Rhen. XLIII 57. 8.

1485

Lucianus Dial. meretr. 13, 3 ἐπεὶ δὲ συνέστημεν, ὁ βάρβαρος πρότερος (πρ. ὁ β.) | τιτρώσκει με ὀλίγον (ὀλ. τ. μ'), ὅσον ἐπιψαύσας τῷ δόρατι (δορί, Arist. Lys. 1153) | μικρὸν ὑπὲρ τὸ γόνυ, ἐγὼ δὲ διελάσας τὴν ἀσπίδα | τῇ σαρίσῃ παίω διαμπὰξ (π. δ. τ. σ.) ἐς τὸ στέρνον, εἶτ' ἐπιδραμὼν (καὶ δρ.) | ἀπεδειροτόμησα τῇ σπάθῃ, καὶ τὰ ὅπλα (θὤπλ') ἔχων | ἐπανῆλθον ἅμα καὶ τὴν κεφαλὴν . . . λελουμένος τῷ φόνῳ (λύθρῳ). 4 Β. οὐκ ἄν ἔτι σε οὐδὲ προσβλέψειέ τις | οὕτω χαίροντα τῷ λύθρῳ (λ. χ.) . . . Α. (add. ἀλλ') ἐν Παφλαγόσιν | ἐκεῖνα πέπρακται (πέπρακτ' ἐκ.), νῦν δέ (add. γ') εἰρήνην ἄγω . . . Β. εἶτ' (ἔπειτ') ἐγὼ τοιοῦτον ἄνδρα περιβαλῶ; . . μή, ὦ Χάριτες, γένοιτο· οὐδὲν γὰρ οὗτος (add. ἐστ') ἀμείνων τοῦ δημίου . . . ἀλλὰ τέρπε τοῖς διηγήμασι τούτοις εἴ τινας Λημνιάδας ἢ Δαναΐδας εὕροις (fortasse ἀλλ' εἴ τινας Λημνιάδας οἶσθ' ἢ Δ., | ταύτας σὺ τούτοις τέρπε τοῖς ἀκούσμασιν·) | ἐγὼ δ' ἀποτρέχω (add. δῆτα) παρὰ τὴν μητέρα. paullo aliter Mus. Rhen. 58.

1486. 1487. 1488

Lucianus Dial. meretr. 12, 1 θρύπτῃ, ὦ Λυσία, πρὸς ἐμέ· καὶ καλῶς, ὅτι . . . εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἄμισθον, ἀξύμβολον (ἀξ. κἄμ.) εἰσεδεξάμην. οἶσθα ὅσους ἐραστὰς παρεπεμψάμην . . . Μέλισσον. καίτοι ἔναγχος ἀποθανόντος αὐτῷ τοῦ πατρὸς | καὶ κύριον αὐτὸν ὄντα (add. ὅλης) τῆς οὐσίας. | 2 τί σε (δ') ἢ μέγα | ἢ μικρὸν ἠδίκησά (σ') ἢ 'λύπησ' ἐγώ; | τίν' ἕτερον εἶδον; οὐ πρὸς μόνον (μ. πρ.) σὲ βλέπω; | οὐ μέγα . . τοῦτο (τ. μ.) ποιεῖς γύναιον ἄθλιον | λυπῶν μεμηνὸς ἐπὶ σοί (ἐπὶ σ. μ.)· ἔστι(ν) τις θεὸς ἡ Ἀδράστεια (Ἀδρ.) καὶ | τὰ τοιαῦτα ὁρᾷ (ὁρ. τ. τ.)· σὺ δέ ποτε (γε) λυπήσει τάχα, | ἂν (ἐπὰν) ἀκούσῃς τι περὶ ἐμοῦ,

κειμένην μ', ἤτοι βρόχῳ | ἐμαυτὴν ἀποπνίξασαν ἢ . . . ἵνα γέ τινα τρόπον εὑρήσω θανάτου.

3 ΛΥΣΙΑΣ. μέσαι γὰρ νύκτες ἦσαν (ἦσ. ν.)· οὐκ ἔκοψα δ' οὖν, | ἀλλ' ἐπάρας ἠρέμα (ἠρ. ἄρας) τὴν θύραν, ἤδη δὲ καὶ | ἄλλοτ' ἐπεποιήκειν (ἐποίουν) αὐτό, παραγαγὼν τὸν στροφέα παρεισῆλθον ἀψοφητί.

5 πίνωμεν ἤδη, καὶ Πυθιὰς μεθ' ἡμῶν (μεθ'. ἡμ. Π.). ΠΥΘΙΑΣ. . . . μή μοι χαλέπαινε· πλὴν τὸ δεῖν', ὅρα, ὦ Λυσία, | μή τινι εἴπῃς (κατείπῃς) τὸ περὶ τῆς κόμης (ὅρα).

1489

Lucianus Dial. meretr. 14, 1 νῦν μέν μ' ἀποκλῄεις, Μυρτάλη, νῦν, ὅτε (fortasse ἡνίκα) | πένης ἐγενόμην διὰ σέ, ὅτε δέ σοι τὰ τοσαῦτα ἐκόμιζον, | ἐρώμενος, ἀνήρ, (fortasse ἀνήρ, ἐραστής,) δεσπότης, πάντ' ἦν ἐγώ. | ἐπεὶ δ' ἐγὼ μὲν αὖος ἤδη ἀκριβῶς, σὺ δὲ τὸν Βιθυνὸν ἔμπορον εὕρηκας ἐραστήν, ἀποκλείομαι . . . ΜΥΡΤΑΛΗ. ταῦτά μ' ἀποπνίγει, Δωρίων, καὶ μάλισθ', ὁπόταν λέγῃς, | ὡς πόλλ' ἔδωκας καὶ πένης γεγένησαι δι' ἐμέ. λόγισαι γοῦν ἅπαντα ἐξ ἀρχῆς ὁπόσα μοι ἐκόμισας. 2 ΔΩΡ. εὖ γ', ὦ Μυρτάλη, λογισώμεθα. | ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος τὸ πρῶτον (πρ. ἐκ Σ.) δύο δραχμῶν. | Μ. τίθει δύο δραχμάς . . . Δ. καὶ ὁπότε ἧκον ἐκ Συρίας, ἀλάβαστρον μύρου, | δύο καὶ τοῦτο δραχμῶν νὴ τὸν Ποσειδῶ (ν. τ. Π., δύο δρ. καὶ τοῦτό σοι) . . . 3 Μ. τουτὶ πρῶτον (πρ. τοῦθ') ὁρᾷς τὸ χιτώνιον; | ἐκεῖνος ἐπρίατο (ἐπρίατ' ἐκ.) καὶ τὸν ὅρμον τὸν παχύτερον (παχύν). | Δ. ἐκεῖνος; ᾔδειν γάρ σε πάλαι ἔχουσαν. ΜΥΡΤ. ἀλλ' ὃν ᾔδεις, πολὺ | λεπτότερος ἦν (ἐστι) καὶ σμαράγδους οὐκ εἶχε (ἔχει).

1490. 1491. 1492

Lucianus Saturn. 9 χιὼν ἐπέχει τὰ πάντα χὠ βορρᾶς πολύς, | κοὐδὲν ὅ τι οὐ πέπηγεν (πέπηγε νῦν) ὑπὸ τοῦ κρύους. poeta non significabat τὰ Κρόνια, quae Athenis aestate celebrabantur. — οὐ (οὔτε) γὰρ πρεσβυτικός | γε ὁ καιρὸς οὐδὲ (οὔτε) ἐπιτήδειος τοῖς τρυφῶσι (fortasse τ. τρ. σύμμετρος).

10 ἦν δ' οὐ πεδήτης (add. ὁ θεός), οὐδ' αὐχμοῦ πλέως | . . . ἀλλὰ (καὶ) τὴν μὲν ἅρπην εἶχε πάνυ τεθηγμένην, | τὰ δ' ἄλλα φαιδρός τ' ἦν (add. ἰδεῖν) καὶ καρτερὸς | καὶ βασιλικῶς (add. ἅπαντ') ἐνεσκεύαστο (ἐνεσκευασμένος).

11 ἰδὼν γάρ με (με γάρ) σκυθρωπόν . . . ὥσπερ εἰκὸς ἦν | θεόν, ἔγνω αὐτίκα (αὐτίκ' ἔγνω) τὴν αἰτίαν τῆς λύπης (τῆς ἀνίας vel ὀδύνης τὴν αἰτ.).

1493

Lucianus Cynic. 8 σκόπει γάρ, εἰ βούλει, τὸν πολύευκτον χρυσόν (τ. γ. π. χρ., εἰ β., σκ.), | σκόπει τὸν ἄργυρον, σκόπει (fortasse τε καὶ) τὰς οἰκίας | τὰς πολυτελεῖς . . . | σκόπει τὰ τούτοις ἀκόλουθα πάντα (πάντ' ἀκ.), πόσων πραγμάτων (πρ. | ὅσων) ἐστὶν ὤνια, πόσων πόνων, πόσων κινδύνων (πόνων τ' ἔστ' ὤνια κ. θ' ὅσων). 9 καὶ ταῦτα μέντοι πάντα γίνεται, τῶν τε ποικίλων | ἱματίων οὐδέν τι μᾶλλον θάλπειν δυναμένων (δ. θ. πέπλων), | τῶν δὲ χρυσορόφων οἰκιῶν (τῶν δ' οἰκ. τῶν χρ.) | οὐδέν τι μᾶλλον σκεπουσῶν (οὐδ. σκ. μ.), τῶν δὲ (οὐδ') ἐκπωμάτων | τῶν ἀργυρῶν οὐκ ὠφελούντων (ἐπωφ.) τὸν πότον.

1494

Lucianus Cynic. 13 ἢ νομίζεις τὸν Ἡρακλέα (add. δὲ) . . . θεῖον ἄνδρα καὶ θεὸν | ὀρθῶς νομισθέντα, διὰ κακοδαιμονίαν περινοστεῖν γυμνὸν (γ. π.) δέρμα μόνον ἔχοντα καὶ | μηδενὸς τῶν αὐτῶν ὑμῖν δεόμενον; | ἀλλ' οὐ κακοδαίμων ἦν ἐκεῖνος (οὗτος ἦν) . . . οὐδ' αὖ πένης | . . . ἐφ' ὅ τι γὰρ ὁρμήσειεν, ἁπανταχοῦ (ὁρμήσειε, π.) 'κράτει, | κοὐδενὶ τῶν τότε ἐνέτυχεν ὁμοίῳ (κοὐδενί γ' ὁμ. 'νέτυχεν) οὐδὲ κρείττονι | . . . ἀλλ' ἐγκρατὴς καὶ καρτερικὸς ἦν καὶ . . . τρυφᾶν | οὐκ ἐβούλετο.

1495

Lucianus Cynic. 17 τό γε ἐμὸν σχῆμα (τὸ σχ. τοὐμόν) τοιοῦτόν ἐστι (ἐστι τοιοῦτον σχεδόν), | αὐχμηρὸν εἶναι, λάσιον εἶναι, τρίβωνα ἔχειν, κομᾶν (λ. εἶναι καὶ κομ. | ἔχ. τρ.) ἀνυποδητεῖν (κἀν.)· | τὸ δ' ὑμέτερον ὅμοιον | τῷ τῶν κιναίδων, καὶ διακρίνειν οὐδὲ εἷς | ἂν ἔχοι . . . καὶ τρέφεσθε τοῖς αὐτοῖς (τ. αὐτοῖσι γὰρ | τρ.) καὶ κοιμᾶσθε ὁμοίως καὶ βαδίζετε (καὶ β. | τούτοις ὁμοίως), μᾶλλον δὲ βαδίζειν οὐκ ἐθέλετε (fortasse οὐδὲ μὴν βαδίζετε), | φέρεσθαι (φέρεσθε) δ' ὥσπερ τὰ φορτία. 19 οὗτοι μάλιστά μοι προσίασιν· τοῖς γὰρ τοιούτοις (οἷς) ἐγὼ | χαίρω ξυνών· θύρας δὲ τῶν καλουμένων εὐδαιμόνων | οὐ θεραπεύω (fortasse οὐκ οἶδα)· τοὺς (om.) δὲ χρυσοῦς (χρ. δὲ) στεφάνους καὶ τὴν (om.) πορφύραν | τῦφον νομίζω καὶ τῶν ἀνθρώπων (fortasse τῶν τ' ἐχόντων) καταγελῶ.

1496

[Lucianus] Amor. 3 σοὶ ὁ θεὸς οὐκ αὐχμηρὰν γεωργίαν ἐπέκλωσεν (σοὶ γὰρ οὐ γ. | ἐπέκλ. ὁ θ.) οὐδ' (οὐδέ γ') ἐμπορικὰς ἄλας, | καὶ (οὐδὲ) στρατιώτην (add. τὸν) ἐν ὅπλοις (add. τοῦτον) βίον, | ἀλλὰ λιπαραὶ παλαῖστραι μέλουσί σοι | καὶ φαιδρὰ μὲν ἐσθὴς (ἐσθ. τε φ.) μέχρι ποδῶν τὴν τρυφὴν καθειμένη

διακριδὸν δ' ἠσκημένης κόμης ἐπιμέλεια (κ. διακρ. τ' ἐπιμέλει' ἠσκ.) | . . . *γλυκὺς ὀδοὺς ὁ τοῦ πόθου δάκνει* . . . | *ἱλαραὶ μὲν* (add. αἱ) *τῶν ὀμμάτων* (add. αὐτοῦ) *βολαὶ* | *τακερῶς ἀνυγραίνοντο, τὴν φωνὴν δ' ἴσην* | *τῇ* (add. τοῦ) *Λυκάμβου θυγατρὶ λεπτὸν ἀφηδύνων* κτλ.

1497

[Lucianus] Amor. 11 *ἠρέμα* | *τῇ γῇ προσηνέχθημεν αὐτῆς οἶμαι τῆς θεοῦ* | *λιπαρᾷ γαλήνῃ πομποστολούσης* (ναυστ.) *τὸ σκάφος.* | 12 *καί πως εὐθὺς* (fortasse καί π. αὐτίκα) | *ἡμῖν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ τεμένους ἀφροδίσιοι* | *προσέπνευσαν αὖραι* . . . (δένδρα) *ἃ ταῖς κόμαις* . . *πόρρω βρύοντα τὸν πέριξ ἀέρα συνωρόφουν* (τ. κόμαισιν ἀέρα | π. βρ. τὸν πέρ. συνωρ.) | . . . *τούτοις δ' ἀνεμέμικτο καὶ τὰ* (scr. utique φυτὰ) | *καρπῶν μὲν ἄλλως ἄγονα, τὴν δ' εὐμορφίαν* | *ἔχοντα καρπόν, κυπαρίττων γε καὶ πλατανίστων αἰθέρια μήκη καὶ σὺν αὐταῖς αὐτόμολος Ἀφροδίτης ἡ τῆς θεοῦ πάλαι φυγὰς Δάφνη. παντί γε μὴν δένδρῳ περιπλέγδην ὁ φίλερως προσείρπυσε* (προσείρπυε cod., *adrepserat*) | *κιττός.* 13 *εἴσω τοῦ νεὼ παρῄειμεν* (fortasse εἰς τὸν νεὼν παρῆμεν). *ἡ μὲν οὖν θεός,* | . . . *Παρίας λίθου δαίδαλμα κάλλιστον* ⏑ –, | . . . *μικρὸν ὑπομειδιῶσα* . . . *εὐτυχέστατος,* | *εἶπε, θεῶν ὁ διὰ ταύτην* (fortasse add. ἔφη) *δεθεὶς Ἄρης.*

1498

[Lucianus] Amor. 25 *ὡς εἴθε γε καὶ βίου μακρᾶς προθεσμίας* | *ἡ μικρολόγος ἡμῖν ἐπέκλωσε Μοῖρα καὶ* | *τὸ πᾶν ἦν διηνεκὴς ὑγίεια* . . . *ἑορτὴν γὰρ ἂν καὶ πανήγυριν τὸν ὅλον χρόνον ἤγομεν* (fortasse τὸν ὅλον γὰρ ἂν χρόνον ἤγ. π.). | *ἀλλ' ἐπεὶ τῶν μειζόνων* | *ἀγαθῶν ὁ βάσκανος δαίμων ἐνεμέσησεν, ἕν γε τοῖς παροῦσιν ἥδιστα τὰ παρέλκοντα.*

1499. 1500

[Lucianus] Amor. 41 *τί δεῖ τὰ τούτων πλουσιώτερα κακὰ διεξιέναι; λίθους Ἐρυθραίους κατὰ τῶν λοβῶν πολυτάλαντον ἠρτημένους βρῖθος* (fortasse πολυτάλαντ' ἠρτ. | βρίθη); *ἢ τοὺς περὶ καρποῖς καὶ βραχίοσι δράκοντας,* | *ὡς ὤφελον ὄντως* (fortasse add. πάντες) *ἀντὶ χρυσίου* | *δράκοντες εἶναι· καὶ στεφάνη μὲν ἐν κύκλῳ* | *τὴν κεφαλὴν περιθεῖ λίθοις* (λίθοισιν) *Ἰνδικαῖς διάστερος,* | *πολυτελεῖς δὲ τῶν αὐχένων* | *ὅρμοι καθεῖνται, κἄχρι τῶν ποδῶν ἐσχάτων* (ἄκρων) | *καταβέβηκεν ὁ ἄθλιος χρυσός, ἅπαν εἴ τι τοῦ σφυροῦ γυμνοῦται περισφίγγων* (fortasse χρυσὸς καταβαίνει, τὸ σφυρὸν σφίγγων ἅπαν).

42 *τίς οὖν ὁ μετὰ τὴν τοσαύτην* (fortasse τίς δ' ὁ μ. ταύτην

τὴν) παρασκευὴν βίος; | εὐθὺς ἀπὸ τῆς οἰκίας ἔξοδοι (fortasse ἕωθεν εὐθὺς ἔξοδοι 'κ τῆς οἰκ.) | καὶ πᾶς θεὸς ἐπιτρίβων τοὺς γεγαμηκότας (ἐπ. τ. γ. θ.), | ὧν ἐνίων οἱ κακοδαίμονες ἄνδρες οὐδὲ αὐτὰ ἴσασι τὰ ὀνόματα (fortasse ὧν οὐδ' ἴσ. τὠνόμαθ' οἱ κ. | ἄνδρες), Κωλιάδας, εἰ τύχοι, καὶ Γενετυλλίδας ἢ τὴν Φρυγίαν δαίμονα | καὶ τὸν δυσέρωτα κῶμον ἐπὶ τῷ ποιμένι. τελεταὶ δ' ἀπόρρητοι (add. τε) καὶ χωρὶς ἀνδρῶν ὕποπτα μυστήρια (μ. | ὕποπτ' ἄνανδρα). . . οἴκοι εὐθὺς (fortasse οἴκοι δ' αὐτίκα) | τὰ μακρὰ λουτρὰ (τὰ λ. τὰ μ.) καὶ πολυτελὴς μὲν νὴ Δία | τράπεζα, πολὺς δὲ ὁ μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἀκκισμός (fortasse κἀκκισμὸς μ. τ. ἀνδρ. π.).

1501—1506

Numenius Euseb. Praep. evang. 14, 5, 14 (Ἀρκεσίλαος) ταῖς Διοδώρου. . λεπτολογίαις τοὺς λογισμοὺς τοὺς Πύρρωνος καὶ τὸ σκεπτικὸν καταπλέξας διεκόσμησεν. . . φλήναφόν τινα κατεστωμυλμένον, καὶ ἔλεγε καὶ ἀντέλεγε καὶ μετεκυλινδεῖτο κἀκεῖθεν κἀντεῦθεν, ἑκατέρωθεν ὁπόθεν τύχοι παλινάγρετος (παλιναίρ.) καὶ δύσκριτος | καὶ παλίμβολός τε ἅμα καὶ παρακεκινδυνευμένος, οὐδέν τε (σάφ') εἰδώς, ὡς αὐτὸς ἔφη, γενναῖος ὤν· | εἶτά πως ἐξέβαινεν ὅμοιος (ὅμ. ἐξέβαινε) τοῖς (τοῖσιν) εἰδόσιν.

14, 6, 1 δεινὸς σοφιστής, τῶν ἀγυμνάστων σφαγεύς.

2 οὐδὲν εἶχεν εἰδέναι | οὔτ' αὐτὸς (hic add. οὐδὲν) οὔτε τοὺς ἄλλους ἐᾶν, | ἐδειμάτου δὲ καὶ κατεθορύβει (κἀθ.) καὶ σοφισμάτων | καὶ λόγων κλοπῆς φερόμενος (κλ. φ. καὶ λ.) τὰ πρῶτα (add. ἀεὶ) | κατέχαιρε τῷ ὀνείδει καὶ ἠβρύνετο θαυμαστῶς (καὶ τῷ γ' ὀν. θαυμασίως ἠβρ.) | ὅτι μήτε τί αἰσχρὸν ἢ καλόν, μήτε ἀγαθὸν μήτε αὖ κακόν ἐστι τί ᾔδει.

3 ἦν οὖν ὕδραν | τέμνων ἑαυτὸν καὶ τεμνόμενος (τ. τε) ὑφ' ἑαυτοῦ, ἀμφότερα ἀλλήλων δυσκρίτως (δυσκρ. | ἀμφ.).

6 (ἔφασκον) αὐτὸν ἐξευλαβηθέντα, ἵνα μὴ πράγματα ἔχῃ (fortasse ἐξευλαβηθείς, ὥστε μὴ 'χειν πρ.) | μηδὲν μὲν δόγμα ὑπειπεῖν φαινόμενον, ὥσπερ δὲ τὸ μέλαν τῆς σηπίας (fortasse ἡ σηπία) προβαλέσθαι (προὐβάλλετο) | πρὸ ἑαυτοῦ τὴν ἐποχήν.

14 ἡ Μοῦσα γὰρ αὐτοῖς (τοῖς Στωικοῖς) οὐδὲ τότε ἦν φιλόλογος (fortasse ἡ Μ. γ. τοῖς Στωικοῖσιν οὐδὲ νῦν | φιλ. ἐστιν) οὐδ' ἐργάτις χαρίτων (οὐδὲ χ. ἐργ.), ὑφ' ὧν ὁ Ἀρκεσίλαος τὰ μὲν περικρούων, τὰ δ' ὑποτέμνων, ἄλλα δὲ | ὑποσκελίζων (add. τάχα) κατεγλωττίζετο | αὐτοὺς καὶ πιθανὸς ἦν. τοιγαροῦν | πρὸς οὓς μὲν (add. αὐτὸς) ἀντέλεγεν ἡττωμένων, | ἐν οἷς δὲ λέγων ἦν καταπεπληγμένων, | δεδειγμένον πως τοῖς τότε (τοῖσιν) ἀνθρώποις ὑπῆρχε μηδὲν | εἶναι μήτ' οὖν ἔπος μήτε πάθος μήτε ἔργον (μήτ' ἔργ. εἶναι μήτ' ἔπ. μήτ' αὖ πάθος) | εἴ τι μὴ Ἀρκεσιλάῳ δοκεῖ τῷ Πιταναίῳ (ἂν Ἀρκ. τῷ Π. μὴ δοκῇ). | τῷ

δ' ἄρα οὐδὲν ἐδόκει (τῷ δ' οὐδὲν ἄρ' ἐδ. ποτ') οὐδ' ἀπεφαίνετο | οὐδὲν μᾶλλον ἢ ῥηματίσκια ταῦτ' εἶναι καὶ φόβους (fortasse πλὴν ῥηματίσκι' ἄττα καὶ κόμπους λόγων | εἶναι τὰ τοιαῦτα). ex eadem haec comoedia videntur excerpta esse, cuius argumentum supra (adesp. 103) exscripsimus. pertinent autem pleraque, non omnia, ad prologum fabulae. scilicet cum poeta Lacydem dubitantem quomodo furtum manifestum a servis committi potuerit in Arcesilai disciplinam se conferentem faciat, eodem prorsus consilio quo Strepsiades et Phidippides Socratem adeunt, consentaneum est magistri ingenium disputandique rationem in exordio fabulae ad Nubium similitudinem adumbratum fuisse. ceterum comicus fortasse pro inperfecto tempore praesenti usus erat, quod ubique facile est restituere.

παλιναίρετος non eadem significatione positum ac Nicostr. 34. designatur homo qui modo hanc modo illam causam suscipiat et in utramque partem disputet. σάφ' εἰδότων est Arist. Thesm. 596, ac saepius σάφ' οἶδα (ἴσθι).

verba δεινὸς σοφ. — σφαγεύς etiam Dindorfius solutae orationi exemit. non recte ut videtur Nauckius inter tragicorum fragmenta (adesp. 260) recepit.

μὴ 'χειν est Eurip. Phoen. 405. μὴ 'χει Timocl. 35, 2. μὴ 'χῃ Arist. Vesp. 1121. Pac. 801. μὴ 'χόντων Eurip. Helen. 433.

1507—1510

Libanius Boissonad. Anecd. I 165 τὸν πάντα δ' ὄλβον, ὅς μοι χρόνῳ (χρ. μοι) καὶ κόπῳ | καλῶς συνείλεκτ', ἦμαρ ἕν μ' ἀφείλετο. | ὦ πόσαι με νύκτες οὐδ' ἄκροις ὀφθαλμοῖς τοῦ ὕπνου παραγενόμενον ἔγνωσαν (fortasse ὅσαι γὰρ οὐδ' ἄκροισιν ὀφθ. ὕπνου | παραγ. με ν. ἔγν.). ὦ πόσους (ὅσ.) ἑκάστης ἡμέρας ἀνέτλην πόνους | . . . προσμαρτυρεῖ μου τῷ λόγῳ (τοῖς λόγοις) ὁ τρίβων οὑτοσί (ὁδί). | ὦ πόσας (ὅσ.) ἡμέρας ἀπόσιτος (ἀπ. ἡμ.) διαγέγονα· | εἰ δ' ἔστιν ὅτε μοι τροφῆς ἐδέησεν μετασχεῖν, ἄρτος ἦν | αὕτη καὶ οὗτος μέλας (add. τ') ἀκριβῶς καὶ κατεσκληκώς, οὐδὲν τῶν λίθων (λίθων | οὐδὲν) ἢ βραχὺ διενηνοχώς (fortasse διαφέρων)· πόμα δὲ ἀλλὰ καὶ τοῦτο | ὕδωρ, ὅ μοι τὸ φρέαρ ἀνίησ' ἄφθονον. |

166 ἄλλους μὲν εἶχον συμπόσια, πανηγύρεις, | ἐκκλησίαι, θέατρα, | ὅθεν οὐδενὸς εὐπορῆσαι πάρεστιν ὀβολοῦ (fortasse ὅθεν οὔποτ' οὐδ' ὀβ. π. εὐπορεῖν), | μᾶλλον μὲν οὖν καὶ τῶν ὄντων (παρόντων) ἀποβαλεῖν | συχνά. ἐμὲ τὸ δωμάτιον τοῖς ἔργοις σχολάζοντα· ὅτου χάριν ταῦθ' ὑφιστάμενον καὶ τί μηχανώμενον; ἐφ' ᾧτέ μοι τὰ ποθεινότατα χρήματα ἐπιδοῦναι καὶ ἁδροτέρων ἀπολαῦσαι τῶν βαλλαντίων . . . (sequitur periphrasis Hesiod. Op. d. 361. 2), ὃν τρόπον καὶ ποταμὸν ἐκ σταγόνων

(fortasse ὥσπερ στ. καὶ π.) ἄλλοθεν ἄλλης (ἄλλης ἄλλοθεν) | συνεισρεούσης ἔξεστιν (ἴσθ') ὁρᾶν συνιστάμενον (fortasse πληρούμενον). |

ποσάκις ταῖς νεφέλαις ἐμεμψάμην; ποσάκις ταύταις λοίδορον ἀφῆκα φωνήν, ὅτι μὴ καὶ νῦν, ὥσπερ ἀμέλει τοῖς Κορινθίοις ποτέ, πολὺν ἐπώμβρησαν τὸν χρυσόν . . .

167 ποσάκις πρὸς τὴν Τύχην διείλεγμαι, μονονουχὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἐντυγχάνων αὐτῇ· 'μέχρι τίνος ἀποστραφήσῃ'; λέγων 'μέχρι τίνος περιόψει (add. μ'); ἴλεῳ ποτε πρὸς ἡμᾶς ἐπίβλεψον ὄμματι (ποτ' ὄμματι | πρόσβλεψον), οἴκτειρόν με (οἴκτιρον) ταλαιπωρούμενον. | πολλοί σοι θησαυροὶ | κεκρύφαται κατὰ γῆς (κατὰ γ. κεκρ.)· ἐξαπίνης ἡμᾶς πλουσίους (fortasse πλούσιόν μ') ἀπέργασαι· ἂν ᾖ βουλομένῃ σοι, τὸ προσιστάμενον οὐδὲ ἕν . . . ἀλλὰ . . τὸ τῆς παροιμίας . . ἀλλ' αἰγιαλοῖς (fortasse add. ὥς φησιν ἡ παροιμία) | ἐδόκουν προσομιλεῖν ἢ νεκρῷ πρὸς οὓς διαλέγεσθαι (λέγειν).

initium parodia est Eurip. Hec. 285. de *imbre aureo* cf. Iacobs. Philostr. 546. Boeckh. Pind. Ol. 7, 34. de proverbiis in fine eclogae positis Diogenian. 1, 37 (Vind. 1, 14). Zenob. 1, 38. Apostol. 1, 84 et Diogenian. 6, 82 (Vind. 3, 34). Gregor. Cypr. 3, 12. Macar. 6, 10. Apostol. 11, 100. Plaut. Bacchid. 3, 4, 21 *quam si ád sepulcrum mórtuo narrét iocos* (al. *logos*). Terent. Phorm. 5, 9, 26 *vérba fiunt mórtuo.* — totius eclogae formam pristinam restituere conatus sum Herm. XXI 398 sq.

1511—1521

Libanius Περὶ δουλείας II 63—90 Reisk. — initio (63, 17) quattuor versus Euripidis (Hec. 864 sq.) auctore non nominato adferuntur. sequuntur manifesta comicorum versuum vestigia.

67, 11. 15 θυμὸς . . . ταράττει μᾶλλον ἢ τὰ πνεύματα | . . ὁποῖ' ἐπολέμει τῷ τοῦ Λαέρτου (fortasse παιδὶ Λ.). cf. Cratin. 136.

68, 9 ὁ δὲ δὴ φιλόκυβος, ὦ (del.) πρὸς Διός, ἆρ' ἐλεύθερος;

27 τὸν τοίνυν τοῦδε (τοῦδε τοίν.) τοῦ νοσήματος (i. e. φθόνου) ἔμπλεων (πλέων) | πῶς οὐκ ἂν ἀδικοίην (ἀδικοῖμ'), εἰ καλοίην (καλοῖμ') ἐλεύθερον; | ὃς πάντα οἰκέτην στιγματίαν παρελήλυθεν ἀθυμίᾳ (fortasse πάνθ' ὃς πάρεισι στιγμ. ἀθ., cf. Arist. Eq. 330).

69, 5 φθόνον | . . (ἐν αὐτῷ περιφέρειν), ὠμόν τε καὶ πικρὸν (πικρόν τε) καὶ σκοτεινὸν δεσπότην. 10 ἀρκεῖ δέ (add. γ') αὐτοῖς τῶν παρόντων οὐδέν (οὐδὲ ἕν). 20 φίλου | δὲ ἀξιοῦντος (ἐπαξ.) εὖ παθεῖν ἀπὸ χρημάτων | σκοτοδινιῶσιν. 23 ὁ οὖν ἑνὸς ἕνεκα στατῆρος ἢ καὶ ἔτι σμικροτέρου του (fortasse μείονος) . . . καὶ πάντα μὲν τολμῶν, πάντα (ἅπ.) δ' ὑπομένων, | μισῶν τε καὶ μισούμενος, | φίλους τε προδιδοὺς καὶ

δυσμενεῖς ὑπερχόμενος (fortasse *καὶ κολακεύων δ.*) | *καὶ ἔτι τούτων ἐλεεινότερα φέρων* (*κἄλειν. φ. ἔτ'*), *ἆρ' ἐλεύθερος;* | *ἥκιστά γ'· ἀλλ' ἀνδραπόδων μὲν αὐτὸς ἂν εἴη δεσπότης,* | *χρυσοῦ δὲ δοῦλος· οὐδὲ γὰρ Μίδας ἐκεῖνος ὁ Φρὺξ* | *ἐλεύθερος ἦν.*

70, 19 *γίνεται δὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ἀνὴρ ἐρῶν* | *Μεσσηνίων δουλότερος* (fortasse *ἀν. ἐρ. γὰρ δουλ. Μ.*) cf. Cobet. Collect. crit. 122 extr.

73, 14 *τοὺς μὲν* (*οἰκέτας*) *ἡμεῖς* (add. *ἄρ'*) *ἡνιοχοῦμεν, ἡμᾶς δ' οἱ νόμοι.*

76, 21 *θεῶν ἱερεῖς δόξαιεν ἂν τισιν ἐλεύθεροι* (*δ. ἱερ. ἂν θ. ἐλ.*)

79, 2 *κἂν μὴ θεῶν παῖδας ἀποφήνῃ τοὺς νέους* (*κἂν μἀποφ. τοὺς ν. π. θ.*), | *κἂν ὦσι λίθινοι, τέχνῃ νικήσας τὴν φύσιν* (*τὴν φ. νικῶν τέχνῃ*), | *κατηγορίαι πολλαὶ ... τῷ δὲ ἀνάγκη κύπτειν εἰς γῆν ... τῇ* | *σιγῇ καταπραΰνοντι τὸν φιλαίτιον.*

81, 16 *ἀλλὰ δύσβατος μὲν ὁ σκόπελος* (*ἀλλ' ὁ σκ. μὲν δύσβ.*), | *πειρατέον δ' οὖν κοὐκ ἀποδειλιατέον.*

84, 18 (*οἱ δημηγόροι*) *λόγοις κεκαλλιεπημένοις* | *ἄγουσιν ὑμᾶς* (*ἡμ.* Bav. et Mor.) *ὥσπερ* (*ὡσπερεὶ*) *βοσκήματα.*

88, 23 *ἀσθενοῦντι δ' οἰκέτῃ* | *μία φροντὶς* (*φρ. μία*) *τἀρρώστημα, φαρμάκων δὲ* (fortasse *δ' ἄρα*) | *καὶ ἰατρῶν καὶ ἐπῳδῶν ἄλλῳ μελήσει.* 9, 2 *ἀλλ'* (add. *οὖν*) *ὁ δοῦλος ἄλλοτ' ἄλλου γίνεται.*

pleraque horum ad *ῥῆσιν* pertinere videntur hominis neminem mortalium liberum esse demonstrantis. possunt esse Philemonis, cuius simillima est disputatio ex *Thebanis* excerpta (fr. 31).

1522—1525

Libanius, *Μελέτη πραγματική* IIII 134—150 *Δύσκολος γήμας λάλον γυναῖκα ἑαυτὸν προσαγγέλλει.*

140, 1 *ἐκ βαλανείου δ' εἴ ποτ' ἀναστρέψειε, φεῦ τῆς ἐπομβρίας τῶν ῥημάτων.* 6 *τίνι* | *τὸ πρόσωπον ἐψιμυθίωτο· τίς εὗρε νίτρον* (*ν.* | *εὗρεν*)*· τίς ἀπώλεσε σάνδαλον· τίς* | *ἀνέτρεψε τῆς βαλανευτρίας τὴν ἐμβολήν* (ser. *ἐμπολήν*)*·* | *τὴν δοῦσαν ὀβολὸν τῷ βαλανεῖ* (add. *καὶ*) *τὴν πλέον* | (add. *καὶ*) *τὴν ἔλαττον, τὴν οὐδέν,* | *καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ μὴ δοῦναι προστίθησι* (sic W) *μάχην* (fortasse *καὶ προστ. τὴν ἀπὸ τοῦ μηδὲν μάχην*).

12 *ἐγὼ δὲ φρίττω, ῥεῦμα ἕτερον ἐπερχόμενον ὁρῶν* (*ἐπερχ. ὁρ.* | *ἕτ.*) ... *καὶ καταμαστιγούμενος* (sic Mor.) *ἀναμένω τῆς λαλιᾶς* | *ἀνάπαυλαν, οἰμώζων* (add. *γε*) *καὶ καταρώμενος* | *τῷ γάμῳ.* 16 *ἡ δ' ἂν αἴσθηται στένοντος, ἐπ' αὐτὸν ἐμὲ* (haec tria verba om. W.) *κεκίνηκα* (*κινεῖ* W) *τὸν ἀνάγυρον, καὶ 'τί σοι' φησί* | *'τῶν ἔνδον ἔχει κακῶς'* (*καί φησι 'σοὶ* | *τί κ. ἔχ. τ. ἐνδ.'*); *καὶ* (*εἶτα*) *κατάλογος* | *ἐνταῦθα τῶν ἐπίπλων, μέχρι* (add. *τοι*)

τῆς ληκύθου | καὶ τῆς ἐτνηρύσεως. (add. *ἐγὼ δὲ*) *'πάντ'* *ἔφην* | *'ἔχει καλῶς, μόνον σιώπα'· τὸ δὲ σιώπα τοῦτο* (*τοῦτο δὲ* | *πάλιν τὸ σ.*) *σμήνη λόγων ἑτέρων φέρει* (fortasse *σμῆνος ἐκφέρει* vel *ἐπεγείρει λ* | *ἑτέρων*)· *'διὰ τί σοι* (add. *καὶ*) *σιωπῶ; μὴ γὰρ* (*μή τι γ.*) | *ἐξ ἀτίμων γέγονα'* (*γέγον' ἐξ ἀτ.*); *καὶ λέγει τήθας* (non *τίτθας*) *καὶ τηθίδας* (*τιτθ.*), *πάππους, ἐπιπάππους* . . . *τριηραρχίας* | (fortasse *ἅπασι*) *προστιθεῖσα καὶ χορηγίας.*

142, 22 *καθάπερ πλοῖον θάλαττα* (*θ. πλ.*) *ὑπερανέσχε* (?) *με* | *τῆς γυναικὸς ὁ κλύδων* (fortasse *ὁ τῆς γ. τοῦ λαλήματος κλ.*) . . . *ἰλιγγιῶ, σκοτοδινιῶ.* 30 *ἀεὶ σύνεστι* (add. *γάρ*), *πάσαις* (*-σιν*) *ἡδοναῖς ἐναντιούμενον,* | *πάσαις εὐημερίαις* (*εὐημ. π.*) *μαχόμενον.*

143, 8 *B. οὐκ ἔστιν ἡ γυνή μοι* (*σοι*) *μέθυσος. A. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ δεινόν· εἰ γὰρ ἐμέθυεν, ἐκάθευδεν* (*ἐκάθευδ' ἄν*)· *εἰ δ' ἐκάθευδ', ἴσως* | (add. *τέως*) *ἐσίγα· πάντα μοι ταῦτα τοῦ παρόντος ἐλάττω* (*τοῦ παρ. ταῦτά μοι* | *ἅπαντ' ἐλ.*) . . . | *ἤνεγκα* (*-ον*) *ἂν γυναῖκα ὑπεραβελτέραν* (*κἂν ἀβ.*). | *αὐτόχρημα κακόν, ἤνεγκα σπαθῶσαν, ὠλεσίοικον* (*σπαθ., ὠλ. αὐτόχρ., ὅμως* | *ἤνεγκον*)· *τουτὶ δὲ τὸ διηνεκὲς τῶν λόγων* (*ἀλλὰ τ. λ. τὸ δ.* | *τουτὶ*) *νενίκηκέν με, κατεπάλαισέ με.* | 18 *πολλάκις* | *ὡρακίασα, νὴ τὸν Ἀπόλλω, βαλλόμενος ὥσπερ χαλάζῃ τοῖς ὕθλοις* (*τοῖς ὕθλ.* | *ὥσπ. χ. β.*) . . . | *Ἀράβιος αὐλητὴς* (add. *πέφυκεν* vel *γάρ ἐστιν*) *ἡ γυνή,* | *μᾶλλον δὲ καὶ παρελήλυθεν, τρυγόνος λαλιστέρα* (*λ.* | *τρ.*). 144, 2 *τί δεῖ με ζῆν* (add. *ἔτι*) *ἄνθρωπον* | *ὑπὲρ ἀλλοκότων εὐχῶν προσιόντα τοῖς θεοῖς;*

videntur haec e *Δυσκόλῳ* sive Menandri, quae est Meinekii sententia, sive alius poetae expressa esse. cf. Herm. XXI 393. 4.

pro *ἐμβολήν* utique scribendum *ἐμπολήν.* solebant enim quae ad lavandum necessaria essent (*σμήγματα, ῥύμματα, κονία, νίτρον, γῆ Κιμωλία*) in balneis ipsis venum dari. cf. Arist. Ran. 710. 11, ubi schol. *τοιαῦτα καθάρματά ἐστιν, οἷς οἱ λουόμενοι χρῶνται τῶν βαλανέων πωλούντων.*

de *tibicine Arabio* cf. quae adnotantur ad Menandr. 32. 871.

1526—1535

Libanius IIII 159—180 *Φθονερὸς τοῦ γείτονος αὐτοῦ καὶ φίλου πλουτήσαντος ἐξαίφνης ἑαυτὸν προσαγγέλλει.*

162, 1 *τί ποτ' οὖν μὴ* (*τί οὐ*) | *μιᾷ φύσει* (add. *καὶ*) *μίαν ἐπέστησαν τύχην;* | 3 *οὐ* (add. *γὰρ*) *λέων λέοντος εὐπορώτερος.*

163, 27 *γάμου* (add. *δὲ*) *καιρὸς ἧκεν, ὡς οὐκ ὤφελεν·* | *ἐγάμουν* . . . *νομίζων γὰρ* (*δ'*) *ὥσπερ ἑτέροισιν φορὰν* | *ἀγαθῶν ἔσεσθαί μοι τὸ πρᾶγμα, συμφορὰν* | (add. *τάχ'*) *ᾐσθόμην προσθέμενος.* 164, 5 *τί τῶν περὶ τὸν γαμήλιον ἐκλελοιπὼς*

(τί δ' ἐκλ. τῶν π. τ. γ.); | οὐχ ἧψα δᾷδας οὐκ (fortasse καὐτὸς) ἐστεφανωσάμην; . . . | οὐχ εἱστίασα τοὺς φίλους; ποῖ δή μοι ταῦτα (π. δὴ τάδε);

18 ταῖς νουμηνίαις | νόμῳ μὲν πόλεως ἐθύομεν· νοῦν δ' οὐκ ἔχειν | ἠπιστάμεθα (-μεσθα) τὴν θεραπείαν.

166, 26 ἐν γὰρ δὴ τοῖς πολλοῖς | καὐτὸς ἐκαλούμην, ὁ πρότερον μόνος μόνῳ | συζῶν· ὑπήκουσα, καὶ κακὸν ἑκὼν (fortasse ἀλλ' ἑκὼν κ. μέγα) | ἐπεσπασάμην. ὡς γὰρ εἰσῆλθον... ἑώρων ἡμικύκλιον ἠσκημένον· | τάπητας ἐπὶ βάθρων, τράπεζαν ἐξ ἀργύρου (ἀργυρᾶν) |, τραπεζοποιούς (sic E), ὀψοποιόν, οἰνοχόους (add. καὶ) χρυσίδας. 167, 10 ἀναστένων ἤλεγξα τὸ πάθος, ὥστε καὶ | γέλωτα παρεῖχον τοῖς συμπόταις ἤδη μεθύουσιν (fortasse γέλ. μεθ. παρέχειν τ. σ.). | ἦν γὰρ δὴ . . . τοσοῦτος οἶνος ὅσον περ ὕδωρ (καὶ γ. τοσ. οἶν. ὅσον ὕδ. παρῆν).| αὐλητρίδες τοὐντεῦθεν, καὶ (αἷς) ηὐλούμεθα | μέχρι πόρρω που τῶν νυκτῶν.

168, 18 ἐν γὰρ ἀλλοτρίοις κακοῖς | οὐ χαλεπὸν πορίσασθαι λόγους εὐπρεπεῖς (οὔ τοι π. χ. εὐπρ. λ.). |

169, 8 οὕτω δὲ (add. δὴ ex M) καὶ πρὸς τὰ δυσχερέστερα| τῶν πραγμάτων ἔχουσιν ἄνθρωποι· τοῖς μὲν δεινότατον εἶναι δοκεῖ φυγή (δοκεῖ | τοῖς μ. φ. δ. εἶναι), τοῖσι δὲ | ἀτιμία, τοῖσιν δὲ δήμευσις (fortasse τ. δὲ χρημάτων πάλιν | δήμ.). 15 μή μοι νομοθέτει, τίσιν ἀλγεῖν (ἐπαλγ.) ἄξιον | . . . πῶς οὐ σχέτλιον ἐμὲ μὲν τῷ πάθει πιέζεσθαι, τὸ δὲ τῷ πεπονθότι | μέγα (add. τοῦτο) μικρὸν τοῖς ἀκούουσιν δοκεῖν;

172, 15 ὡς τοίνυν ἧκε (ἧκε τ.) φερόμενα τὰ παρὰ τῆς τύχης, τί μὴ (οὐ) | παρ' ἡμᾶς εἰσέπεσεν οὕτως ἐγγύς; οὐκ ἦν εἴσοδος; | . . . κεκλῃσμέναις ἐνέτυχε ταῖς (add. ἐμαῖς) θύραις;| οὐκ ἔστιν· ἀλλ' οὐκ οἶδα τί δεδρακὼς (add. ἐγὼ | ταῦτ') ἠδίκημαι.

175, 20 διὰ τῶν ὀμμάτων | ὀξεῖά τις (ὀξεῖ') ὀδύνη κάτεισιν εἰς τὴν καρδίαν | . . . τριώροφον γὰρ ἑκάτερος ἡμῶν (τρ. ἡμ. ἑκ. γ.) οἰκίαν | οἰκεῖ· κἂν ἀφυπνισθῶ, θέαμα πρῶτον ἡ τοῦ γείτονος | χλιδή. καὶ προαπαντᾷ τῶν ἄλλων.

176, 4 οὐκοῦν ἑτέρωσε βέλτιον μεταβῆναι . . καλή γε τῶν ἀτυχημάτων ἴασις (κ. γ' ἴασις τῶν ἀτ. ἐμοί)· 12 λοιπὸν οὖν τὸν οὐδέν μου (οὐκ ἐμοῦ) | πρότερον ἄμεινω τἀμὰ πριάμενον ἔχειν (τἄμ' ἔχειν) καὶ (fortasse add. δὴ) λόγον | ἐν τοῖσιν ἐργαστηρίοις εἶναι πολύν· | 'ὁ δεῖν' ἀπέδοθ'· ὁ δεῖν' ἐπρίατο'. 18 πωλεῖν δεήσει πάλιν (πάλ. | πωλεῖν δ.) καὶ μεταπηδᾶν ἄλλοσε . . . δεινόν τινα τοῦτον πόλεμον ἐξεύρηκ' ἐμοί (ἐξεύρηκέ μοι B)· | (add. τί γάρ;) πάλιν τὴν οἰκίαν ἀποδώσομαι; | καὶ πάλιν (fortasse π. τε τἀμὰ) σκευαγωγήσω (add. φέρων);

179, 15 ἀνοιγνύτω τις τοῖς πένησι τὴν ὁδόν.

1536—1539

Libanius IIII 216—227 *Παράσιτος τοῦ τρέφοντος αὐτὸν φιλοσοφήσαντος ἑαυτὸν προσαγγέλλει.*

217, 4 *πάλαι μὲν οὖν* | *ἐγέλων ἀκούων, ὅτι βούλεταί τις ἀποθανεῖν* (*θ. τ. β.*) | *καὶ σπεύδει* (*σπ. τε*) *προλαβεῖν τὸ πάντως* (fortasse *τἀσφαλῶς*) *ἀποκείμενον* | . . . *καὶ ὃ τοῖς κακούργοις εἰς τιμωρίαν ὥρισται, τοῦτο κέρδος ἡγεῖται λαβεῖν.* | *πάλαι μὲν οὖν οὕτως ταῦτ' ἐδόξαζον* (add. *πάλαι*). | *νυνὶ δὲ ὡς ἔγνων* (scr. *νυνδὶ μετέγνων*, cf. Arist. Eq. 1357. Plut. 1033), *ὡς* (*εἴθε*) *μήποτ' ὤφελον*, | *ὅτι τοῦτο τὸ τοῦ θανάτου περισπούδαστον καὶ* . . . *εὐτυχές.*

19 *νέμουσιν οἱ θεοὶ τὰ ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις* (*ν. ἀνθρώποισι τἀγάθ' οἱ θ.*) | *ἄλλοις ἄλλα διδόντες* (*δ. ἄλλα*)· *ἃ τέως μὲν ἂν ἔχῃ τις, κέρδος τὸ ζῆν* (*ταῦτ' ἔχοντι μὲν* | *ζ. κ.*), *εἰ δ' ἐκπέσοι, βέλτιον ἀποθανεῖν.*

219, 13 *εἶδον τὸν νεανίσκον ἐκεῖνον, ἐκ προγόνων λαμπρόν τε* (*λ. ἐκ πρ.*) *καὶ πλούσιον* | . . . *φιλάνθρωπον δὲ πρὸς τοὺς δεομένους* | . . . *φιλόγελών τε καὶ* (*καὶ φιλόγ.*) *φιλόπονον* (scr. *φίλοινον*). 19 *ᾧ καὶ φίλος ἐγενόμην καὶ συνήθης, κοὐ μέχρι τούτου* (*μόνον* add. Reisk., *μὰ τὸν Δί'* K.), *ἀλλὰ καὶ συνέστιος* | *καὶ συμπότης καὶ βίον ἔχων εὐδαίμονα* | . . . *πατρὸς γὰρ καὶ μητρὸς ἦν* (*ἦν καὶ μ.*) *ἐκεῖνος πολὺ φέρτερος·* | *παρ' ἐκείνων μὲν γὰρ* (*καὶ γὰρ παρ' ἐκ.*) *οὐδὲν ἔσχον* (add. *πω*) *λαβών.* | *ὁ δὲ κοινὰ τὰ παρ' αὐτοῦ προὐτίθει τῶν ἡδονῶν* (fortasse *καθ' ἡδονήν*). | *οὐδὲν εἶχον λυπηρόν* (*λ. οὐδέν*), *οὐδὲν ἔργον ἐπίπονον*, 220, 4 *καὶ φροντὶς ἑτέρῳ ἦν τῆς καθ' ἡμᾶς* (scr. *καθ' ἡμέραν*) *τροφῆς.*

(fortasse add. *οὕτως*) *ἐπλούτουν, οὐδὲν κεκτημένος* (*αὐτὸς οὐ κεκτ.* | *οὐδέν*)· *ἐτρύφων οὐδὲν ἀναλίσκων· ἔπινον, ἐμέθυον·* | *ἐν μύροις ἤμην* (*ἦν* vel *ὢν τ' ἐν μύροισι*) *καὶ πότοις κώρχήμασιν καὶ πάντα ἐπανηγύριζον* (*ἐπ. πάντα*) *τὸν ἐμαυτοῦ βίον.* | *οὐ τῶν ἐπ' ἀγορᾶς ἤμην* . . . *οὐ* (*οὐδὲ*) *τῶν ἐπὶ βήματος* | *ἑτέροις πράγματα παρεχόντων* (sic Reisk. pro *παρέχων*, *ἑτ. παρ. πράγματ'*)· | *οὐ τῶν γεωργῶν, οἷς* (*οἷσιν*) *ἐν πόνοις ὁ* (om.) *βίος·* | *οὐκ ἔμπορος ἐγενόμην τῶν πλεόντων τὴν θάλατταν* (*οὐ τῶν πλ. τ. θ. ἐμπόρων*)· | *τοὺς λιμένας εἶδον, μέχρι τῶν ἰχθύων μόνον* (*μόνον τ. ἰχθ.*)· *οὐ στρατιώτης ἦν* (*οὐκ ἦν στρ.*), *πρᾶγμα κινδύνων μεστὸν* (*πλέων*) | *καὶ ξιφῶν* (!)· *ἀλλ' εὐδαίμων ἄνθρωπος, ῥάθυμος*, (*ἄνθρ. ἦν ῥ., εὐδ.*, add. *ὑγρός*), | *ἀργός, παράσιτος τοῦτο δὴ τὸ φίλτατον* | *ἐμοὶ μὲν* (*ἔμοιγ'*) *ἀκοῦσαι· ἄλλος δ' ὀνειδιζέτω λέγων* (fortasse *σκωπτέτω δ' ἄλλος λέγων*).

cf. Herm. XXI 396 sq. et de argumento Anaxipp. 4. fortasse haec quoque ex comoedia aliqua ad philosophorum cavillationem

composita, non tamen eadem cuius sunt fr. 103. 1501—1506, fluxerunt.

de significatione vocis *ὑγρός* cf. Alexid. 203. Crobyl. 4, 3.

1540—1547

Libanius IIII 655—669 *Φιλαργύρου παῖς τοῦ πατρὸς κάμνοντος ηὔξατο τῷ Ἀσκληπιῷ τάλαντον δώσειν, εἰ ὁ πατὴρ τὴν νόσον φύγοι. ὑγιάνας ὁ πατὴρ ἀποκηρύττει τὸν παῖδα.*

658, 16 *σὺ δ' οὐκ* (fortasse *οὐ γὰρ*) *εἰς μυστήριον,* | *ἀλλ' εἰς θέατρον τὸν ὑμέναιον ἤγαγες.*

659, 19 *ἐγὼ δὲ σχοινίον ἐνενόουν* (*δ' ἐνεν. σχ.*) *καὶ πάτταλον.*

660, 8 *ἄλλος κατ' ἄλλην γὰρ μερίζεται τύχην·* | *πολύτροπα γὰρ τὰ πταίσματ'.*

10 (add. *ἀλλ'*) *ἔφερέ μοι καὶ κέρδος ἡ νόσος· οὐ* (*οὔτε*) *γὰρ* | *εἰς κόρον ἐδείπνουν οὐδὲ* (*οὔτε*) *παντοίοις* (add. *τότε*) | *ὄψοις ἐχρώμην, οὐδ' ἀναλίσκειν ἐχρῆν.*

662, 1 *ἁπλοῦν μὲν οὐδὲν οὐδὲ* (*ἢ*) *δίκαιον εὔχεται,* sc. *ὁ υἱός.*

664, 11 *ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ τεθνηκέναι δοκῶ* | *καὶ ὑπὸ τῆς* (add. *τ'*) *ἀνίας οἴχομαι.*

666, 13 *πόσου* | (add. *σὺ*) *τὴν ὑγείαν* (*ὑγίειαν*) *ὑπολαμβάνεις ἀξίαν* (*ἀξ. ὑπ.*); | *ἐγὼ μὲν γὰρ αὐτὴν οὐδὲ δραχμῆς ἂν ἐπριάμην* (*οὐδ' ἂν ἐπρ. δρ.*). |

667, 1 *συναυξάνεσθαι γὰρ τῷ χρόνῳ* (add. *τὰ*) *χρήματα* | *πέφυκεν.*

cf. Herm. XXI 395. 6. quae cum scribebam, non memineram A. Nauckii, qui (Mélanges gréco-rom. V 239. 40) ipse quoque verba *ἄλλος κατ' ἄλλην — τύχην* ad Philemonis fr. 191 rettulit, attamen neque *γὰρ μερίζεται* neque *δαιμονίζεται* quod est apud Stobaeum (Ecl. 1, 6, 8) probat, sed *ἄλλος κατ' ἄλλην γὰρ τύχην χειμάζεται* scribendum esse existimat. — possunt haec esse Philemonis: sed omnia ex eadem comoedia vel ex uno poeta hausta esse haud praestiterim.

1548. 1549. 1550

Libanius IIII 827—840 *Φιλάργυρος ἐρασθεὶς ἑταίρας καὶ μισθὸν αἰτούμενος ἑαυτὸν προσαγγέλλει.*

835, 6 *κἀκ τοῦ προσώπου* (fortasse add. *τῆς ἑταίρας αὐτίκα*) | *πληγή τις ἐπὶ τὴν καρδίαν ἀφίκετο.*

31 (*ὡς*) *ἀπῆλθον οἴκαδε ὡς αὐτήν,* | *κιχλισμὸς ἦν πρῶτον* (*πρ. κ.*) *τῶν θεραπαινίδων πολύς.* | *καὶ ἡ μὲν* | (add. *εἰς*) *θοἰμάτιον ἔσκωπτε καὶ τὸ χιτώνιόν* | *τι* (scr. *ὡς*) *τοῦ Κρόνου πρεσβύτερα,* | *ὅτι πλείους ἔχοι* (*πλείους ἔχοντα*) *τὰς ὀπὰς*

τῶν στημόνων. | αἱ δ' ἠρίθμουν δὴ (add. πάντα τὰ) πυρσερραμμένα | τοῖς ὑποδήμασίν μου καττύματα. | 836, 1 μία δὲ προσελθοῦσα | πόσον οὐκ ἐλούσω, φησί, χρόνον; . . ἐμοὶ μὲν γάρ, νὴ τὴν Ἀφροδίτην, δοκεῖς (ἐμ. μ. γ. δοκ., | νὴ τ. Ἀφρ., εὐθὺς) ἐξ ὅτου παρεγένου (᾽γένου). |

837, 14 ἀκούω δ' ὑμᾶς . . σφόδρα ἁρμόζεσθαι (fortasse ὑμεῖς γὰρ ἁρμόττεσθέ πως) πρὸς τοὺς τρόπους | (add. τοὺς) τῶν ἐραστῶν· ἅρμοσαι δὴ (add. καὶ σύ γε) | πρὸς τὸν ἐμόν (fortasse πρὸς τὸν τρόπον τὸν ἡμέτερον), ὃς λαμβάνειν | εἴωθεν, οὐχὶ διδόναι (οὐ δ. τι), καὶ μάλιστα μέν, | ὦ φιλτάτη, καὶ δός· οὐ γὰρ ἄμεινον ἄλλως ἁρμόσαιο (οὐ γ. ἁρμ. γ' ἂν | ἄμ. ἄλλ.)· εἰ δὲ μή, | μὴ (add. γοῦν) μ' ἀπαίτει μηδέν.

1551. 1552. 1553

Alciphron 1, 39, 2 πᾶσαι παρῆμεν, Θεττάλη, Μοσχάριον, Θαΐς, Ἀνθράκιον, Πετάλη, Θρυαλλίς, Μυρρίνη, Χρυσίον, Ζευξίππη. ὅπου καὶ Φιλουμένη, | καίτοι (fortasse αὕτη δὲ καίπερ) γεγαμημένη προσφάτως (πρ. γ.) | καὶ ζηλοτυπουμένη | τὸν καλὸν ἀποκοιμίσασα ἄνδρα (sic Hercher., τὸν ἄνδρ' ἀποκ. τὸν καλ.) ὀψὲ μέν, ὅμως δὲ παρῆν. | 3 οἷον ἡμῶν ἐγένετο (οἷον δ' ἐγ. ἡμ.) τὸ συμπόσιον· τί γὰρ | οὐχ ἅψομαί σου (fortasse add. τῷ λόγῳ) τῆς καρδίας; | ὅσων (add. τε) χαρίτων πλῆρες. ᾠδαί, σκώμματα, | πότος εἰς ἀλεκτρυόνων ᾠδάς, μύρα, στέφανοι, τραγήματα. ὑπόσκιός τισι δάφναις ἦν ἡ κατάκλισις (τραγήματ'· ἦν ὑπόσκ. | δάφναισιν ἡ κ.)· ἓν μόνον ἡμῖν (ἓν δ' ἡμ. μ.) | ἐνέλειπε (sic Dobr. pro ἔλιπε), σύ, τὰ δ' ἄλλα οὔ. | 4 πολλάκις ἐκραιπαλήσαμεν, οὕτω δ' ἡδέως ὀλιγάκις. |

τὸ δ' οὖν πλείστην ἡμῖν παρασκευάσαν τέρψιν, δεινή τις φιλονικία κατέσχε Θρυαλλίδα καὶ Μυρρίνην ὑπὲρ τῆς πυγῆς, | ποτέρα κρείττω καὶ ἁπαλωτέραν ἐπιδείξει (π. ᾽πιδ. κρείττονα χἀπ.). | καὶ πρώτη Μυρρίνη τὸ ζωνίον | λύσασα, βόμβυξ δ' ἦν τὸ χιτώνιον, (add. βαβαί), | δι' αὐτοῦ τρέμουσαν οἷον μυελὸν (τὶ μελὶ cod.) ἢ πηκτὸν γάλα | τὴν ὀσφὺν ἀνεσάλευσεν, ὑποβλέπουσα εἰς τοὐπίσω (ὧδ' εἰς τοὐπ. | βλέπ.) πρὸς τὰ κινήματα τῆς πυγῆς (τῆς ἕδρας κιν.). | ἠρέμα δ' οἷον (οἷον δ') ἐνεργοῦσά τι ἐρωτικὸν ὑπεστέναξεν (ἐνεργοῦσ' ἐστ.), ὥστ' ἐμὲ | νὴ τὴν Ἀφροδίτην καταπλαγῆναι.

5 οὐ μὴν ἀπεῖπέ γ' ἡ Θρυαλλίς, ἀλλὰ (add. καὶ) | τῇ ἀκολασίᾳ (τάκ.) παρευδοκίμησεν αὐτήν (Μυρρίνην). | 'οὐ γὰρ διὰ παραπετασμάτων ἐγώ' φησίν 'ἀγωνιοῦμαι, οὐδὲ ἀκκιζομένη, ἀλλ' οἷον ἐν γυμνικῷ· καὶ γὰρ οὐ φιλεῖ προφάσεις ἀγών'. καὶ ἀποδῦσα (sic Cobet. et Hercher.) τὸ χιτώνιον | καὶ μικρὸν ὑποσιμώσασα τὴν ὀσφύν, 'ἰδού, | σκόπει τὸ χρῶμα' φησίν 'ὡς . . . ἀκήρατον' | . .

τὰ παραπόρφυρα τῶν ἰσχίων ταυτί . . . τοὺς γελασίνους ἐπ' ἄκρων. 6 *'ἀλλ' οὐ τρέμει* (add. *γάρ*), *νὴ Δία' ἔφη* (add. Seiler.) *ἅμ' ὑπομειδιῶσα 'ὥσπερ ἡ Μυρρίνης'* (*ὥσπ. ἡ τῆς Μ.* *ἔλεξ' ὑπομ.*)... *καὶ ἅπασαν αὐτὴν ὑπὲρ τὴν ὀσφὺν τῇδε καὶ τῇδ' ὥσπερ* (*ὡσπερεὶ*) | *ῥέουσαν περιεδίνησεν, ὥστε ἀνακροτῆσαι πάσας καὶ τὴν νίκην ἀποφήνασθαι τῆς Θρυαλλίδος.*

haec ex scaena comoediae alicuius derivata esse eandemque scaenam a sculptore, qui meretricis statuam in Museo Neapolitano positam — *Ἀφροδίτην καλλίπυγον* dicunt — finxit, expressam esse Herm. XXI 406 sq. indicavimus. quae si quis propter versum Acharn. 1091 *στέφανοι, μύρον, τραγήμαθ', αἱ πόρναι πάρα* non ex comoedia nova, sed ab Aristophane sumta esse statuit, quem ut imitaretur Alciphron reliqua adfinxerit, tamquam non cuivis licuerit ad *μύρον, στεφάνους*, quae sexcentiens coniungunt comici, etiam *τραγήματα* adicere: cum eo vereor ne ridiculum sit contendere. — simillima videtur narratio fuisse Philippidis in *Anancosi* (fr. 5).

1554

Alciphron 3, 46, 1 *ὡς εὐτυχῶς, ὡς μακαρίως πέπραγα* (*πεπράγαμεν*). cf. Arist. Plut. 629. 2 *κῶμα κατέσχε τὸ συμπόσιον καὶ πάντας ὕπνος κατειλήφει νυστακτής* (*τὸ σ. κατέσχε ν. ὕπν.* cf. Arist. Vesp. 12). 3 *ἐγὼ δὲ τὸ χειρόμακτρον ὑπὸ μάλης λαβὼν* (*λαβ.* | *τ. χ. ὑπὸ μ.*) *ἐξηλλόμην.* | 4 *ὅρα δὲ ὡς ἔστι* (*ἔστιν δὲ*) *πολυτελέστερον* ... (add. *τῆς*) *πορφύρας* | *τῆς Ἑρμιονίδος, λεπτὸν εἰς ὑπερβολὴν* | *καὶ πολύτιμον* (*πολύμιτον* O. Iahn Philol. XXVIII 1) *ὕφασμα* (*ὕφ. καὶ π.*). — parasitus furto gaudens.

1555. 1556. 1557

Alciphron 3, 49, 1 *ὦ δαῖμον ὅς με* [*κεκλήρωσαι καὶ* del. Cobet. V. l.[2] 64] *εἴληχας, ὡς πονηρὸς εἶ* | *καὶ λυπεῖς ἀεὶ* (*ἀεί τε λ.*) *τῇ πενίᾳ συνδῶν* (sic Hercher. pro *συνδέων*, add. *ἐμέ*). | *ἣν γὰρ ἀπορία τοῦ καλοῦντος γένηται* (*γέν. τ. κ. ἀπ.*), | *ἀνάγκη με σκάνδικας* (*σκάνδικ' ἀν. μ' ἐσθίειν καὶ γήθυα* (sic Seiler. pro *τητθία*, i. e. *γήτεια*) | *ἢ πόας ἀναλέγειν* | *καὶ τῆς* (*τῆς τ'*) *Ἐννεακρούνου πίνοντα πίμπλασθαι* (*πιμπλάναι*) *τὴν γαστέρα.*

2 *εἶτα ἕως μὲν* (add. *οὖν*) *τὸ σῶμα τὰς ὕβρεις ὑπέμενε* (*ὑπ. τ. ὕβρ.*) | *καὶ ἦν ἐν ὥρᾳ τοῦ πάσχειν νεότητι κἀκμῇ* (add. *τῶν μελῶν*) *νευρούμενον,* | *φορητὸς ἡ ὕβρις· ἐπεὶ δ' ἤδη ἐγώ σοι μεσαιπόλιος καὶ τὸ λειπόμενον* (add. *μοι*) *τοῦ βίου* | *πρὸς γῆρας ὁρᾷ* (fort. *ἕρπει*), *τίς* (fort. *ποῦ 'στιν*) *ἴασις τῶν κακῶν;* | *Ἁλιαρτίου σχοινίου χρεία* (*δεῖ σχ.*), *καὶ κρεμήσομαι* | *πρὸ τοῦ Διπύλου* ...

4 *οὐκ εἰς μακρὰν δὲ ὁ περίβλεπτος οὗτος καὶ ἀοίδιμος ἔσται γάμος Χαριτοῦς καὶ Λεωκράτους,* | *μετὰ τὴν ἕνην καὶ νέαν τοῦ Πυανοψιῶνος,* | *εἰς ὃν* (add. *γε*) *πάντως ἢ παρὰ* (*ἐπὶ* Mein.)

τὴν πρώτην ἡμέραν | *ἢ τοῖς ἐπαυλίοισι* (add. *γοῦν*) *κεκλήσομαι.* | *δεῖ γὰρ θυμηδίας καὶ παρασίτων τοῖς γάμοις καὶ ἄνευ ἡμῶν* (*γάμοισιν, ὧν ἄνευ* vel *γάμοις, ἡμῶν τ' ἄνευ*) | *ἀνέορτα πάντα καὶ συῶν, οὐκ ἀνθρώπων πανήγυρις.*

parasitus senectutis molestiis paene ad suspendium adactus spe epularum nuptialium reficitur. cf. Herm. XXI 403. 4.

πόας] *ὄα* Hercher. conl. Plat. Symp. 190 d, ubi *ᾠά* codices. Galen. VI 605 Kuehn. *οὖα νῦν μὲν οὕτως ὀνομάζουσι πάντες Ἕλληνες, οὐ συγχωροῦσι δὲ οἱ ἀττικίζοντες μετὰ τοῦ ῡ λέγειν αὐτά.* et 606 *στύφει . . . μᾶλλον τῶν οὔων τὰ μέσπιλα . . . ἡδίω δὲ πρὸς ἐδωδὴν τὰ οὖα . . . πρόδηλον δὲ ὅτι τῶν τοιούτων ἁπάντων ὀλίγον ἐσθίειν προσήκει . . . τὴν προτέραν συλλαβὴν τοῦ τῶν οὔων ὀνόματος ὑπὸ τῶν παλαιῶν Ἀθηναίων* (*φασί*) *διὰ μόνου τοῦ ο γράμματος γράφεσθαί τε καὶ λέγεσθαι.* recepta Hercheri coniectura in Herma versum supplebam *ἢ 'κ τῶν ἀγρῶν τὰ δριμέ' ἀναλέγειν ὄα.*

πρὸ τοῦ Δ., i. e. in Ceramico, ubi qui pro patria pugnantes cecidissent publice sepeliebantur.

in versu extr. scribendum videtur *καὶ Σκυθῶν ἐρημία*, cf. quae disputavimus in Herma p. 404. parum similitudinis cum Alciphroneis habent quae apud Plautum exstant Stich. 1, 2, 7 *nón homines habitáre mecum míhi videntur, sét sues.* contra simillima est parasiti oratio Stich. 4, 2, 53 sq., unde fortasse erunt qui Alciphronem sua ex Menandri *Philadelphis* hausisse coniciant.

1558. 1559. 1560

Alciphron 3, 53, 1 *χθὲς Καρίωνος περὶ τὸ φρέαρ ἀσχολουμένου* (*τοῦ Κ. ἐχθὲς ἀσχ.* | *πρὸς τῷ φρέατι*) *εἰσέφρησα εἰς τοὐπτάνιον* (fortasse *τοὔπτ. ὑπεισέδυν*)˙ | *ἔπειτα εὑρὼν λοπάδα εὖ μάλα κεκαρυκευμένην* | *κἀλεκτρυόν' ὀπτὸν χύτραν τε* (*καὶ χ. τινὰ*) *μεμβράδας* | *ἔχουσαν καὶ ἀφύας* (*ἀφ. τ' ἔχ.*) *Μεγαρικὰς ἐξήρπασα.* | *καὶ ἀποπηδήσας ποῖ καταχθείην ἐζήτουν καὶ εὐκαίρως ἐμφάγοιμι μόνος.*

2 *ἀπορίᾳ δὲ τόπου δραμὼν ἐπὶ τὴν Ποικίλην — καὶ γὰρ οὐκ ἠνώχλει ταύτην οὐδὲ εἷς* (*οὐδεὶς γὰρ ἠνώχλει τότε*) | *τῶν ἀδολέσχων τουτωνὶ φιλοσόφων* (*τ. ἀδ. φ. τούτων*) *— κεῖθι* (*ἐκεῖ*) | *τῶν πόνων ἀπέλαυον* (*ἀπ. τ. π.*) *ἀνανεύσας δὲ τῆς λοπάδος* | *ὁρῶ προσιόντας τῶν ἀπὸ τῆς ἡλίας τινὰς* | *νεανίσκων, καὶ δείσας τὰ μὲν βρώματα ὄπισθεν ἀπεθέμην* (*δ. δ' ὄπ. ἀπ. τὰ βρ.*), | 3 *αὐτὸς δὲ εἰς τοὔδαφος ἐκείμην* (*δ' ἐκ. . . . εἰς τοὔδ.*)|. . . *εὐχόμενός τε τοῖς ἀποτροπαίοις* (*τοῖς τ' ἀπ. ηὐχόμην*) *τὸ νέφος παρελθεῖν* | *χόνδρους ὑποσχόμενος λιβανωτοῦ ἱκανούς* (scr. *τέτταρας* ex Luciano), | *οὓς οἴκοι ἀναλεξάμενος τῶν ἱερῶν* (*τ. ἱερ. ἀν.*) *ἔχω εὖ μάλα* | *εὑρωτιῶντας.*

κοὐκ ἠστόχησα˙ οἱ θεοὶ γὰρ αὐτοὺς ἄλλην (*καὶ γὰρ ἄλλ.*

οἱ θεοὶ | αὐτοὺς) ἔτρεψαν· 4 κἀγὼ σπουδῇ (καὶ διὰ σπουδῆς ἐγὼ) | καταβροχθίσας πάνθ' ὅσα ἐνέκειτο (ὁπόσ' ἐνῆν) τοῖς σκεύεσιν | φίλῳ πανδοκεῖ τὴν χύτραν καὶ τὸ λοπάδιον, τὰ λείψανα τῶν κλεμμάτων, χάρισμα δοὺς ἔχειν ἀπεχώρησα (fortasse *τὸ λοπ. καὶ τ. χ., τὰ λ. | τῶν κλ., φίλῳ χ. πανδ. | δωρησάμενος ἀπῆλθον*).

narratio servi de furto post multa pericula feliciter peracto. cf. Herm. XXI 404 sq. Mus. Rhen. XLIII 37. 8. fuit qui haec quoque propter *Carionis* nomen et vocem *φρέαρ*, quibus cuilibet Attico uti licebat, ex Aristophane (Plut. 1168) petita esse opinaretur, quamquam prorsus diversae sunt scaenae.

μεμβράδες (vel *βεμβρ.*) et *ἀφύαι* eiusdem sunt generis. Athen. 7, 285 ab. ex utrisque paratur *μεμβραφύη*. Athen. 7, 287 cd. Aristonym. 2. *Megaricae* apuae in minore pretio erant Phalericis.

in verbis *τῶν ἀπὸ τηλίας* omisi articulum secutus Eupol. 346 *τῶν περὶ τάγηνον καὶ μετ' ἄριστον φίλων*. Lucian. Iov. trag. 15 *λιβανωτοῦ χόνδρους τέτταρας, εὖ μάλα εὐρωτιῶντας, ὡς αὐτίκα ἐπισβεσθῆναι τῷ ἄνθρακι*.

1561

Alciphron 3, 62, 2 *οὐ γὰρ βούλομαι χείρων φανῆναι τῶν κυνῶν* (*χ. φ. τ. κ. οὐ β.*), | *αἳ τῶν τρεφόντων προφυλακτοῦσι καὶ κήδονται. | μοιχὸς πολιορκεῖ* (fortasse add. *Λυσικλέους*, cf. infra) *τὴν οἰκίαν ... καὶ πρὸς τοῦτον γραμματείδια ὁσημέραι φοιτᾷ δίθυρα* (*ὁσ. | φ. πρὸς αὐτὸν δ. γρ.*) | *παρὰ τῆς γυναικὸς* (sic Lucian.) *τῆς γαμετῆς* (sic Alc., fortasse add. *τοῦ προστάτου* vel *δεσπότου*) | *καὶ στέφανοι* (*στ. τε* add. *φοιτῶσ'*) *ἡμιμάραντοι καί τινα* (add. Luc.) | *μῆλ' ἀποδεδηγμέν'*. 3 *αἱ δ' ἀλάστορες | αὗται θεραπαινίδες ξυνίσασι χὴπιτύμβιος | γραῦς, ἣν Ἔμπουσαν ἅπαντες οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν καλεῖν εἰώθασιν* (*ἣν καλοῦσ' ἅπαντες οἱ κατ' οἰκ. | Ἐμπ.*) *ἐκ τοῦ πάντα ποιεῖν καὶ βιάζεσθαι* (Demosth. 18, 130 *καὶ πάσχειν*). *ἐγὼ δ'* (*ἀλλ'*) *οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι. | βούλομαι γὰρ ἐμαυτὸν οὐ παράσιτον, ἀλλὰ φίλον* (*φίλον δ' ἐμ., οὐ π. β.*) | *ἐπιδεῖξαι . . . 4 ὁ μοιχὸς δὲ | ἀπολεῖται ῥαφάνοις* (*ῥ. ἀπ.*) *τὴν ἕδραν βεβυσμένος, | ἡ δὲ μιαρὰ γυνὴ | τείσει τὴν ἀξίαν τῆς ἀκολασίας δίκην, | εἰ μὴ Πολιάγρου τοῦ κυρτοῦ βλακικώτερος* (sic Cobet. pro *μαλακώτερος*, add. *πολὺ*) | *ἔστιν τὰ τοιαῦτα Λυσικλῆς*.

Lucian. Toxar. 13 *καὶ γραμμάτιά τε εἰσεφοίτα αὐτῷ παρὰ τῆς γυναικὸς καὶ στέφανοι ἡμιμάραντοι καὶ μῆλά τινα ἀποδεδηγμένα καὶ ἄλλα ὁπόσα αἱ μαστροποὶ τοῖς νέοις ἐπιμηχανῶνται*. et Lucian. Peregr. 9 *διέφυγε ῥαφανῖδι τὴν πυγὴν βεβυσμένος*. 'versus latet comici'. Valcken. Hippol. 415. 'potuit fieri ut in comoedia talis versus exstaret *φεύγει ῥαφανῖδι τὴν πυγὴν βεβ.*' Fritzsch. at vel propter metrum ex Alciphrone recipiendum erat *τὴν ἕδραν*. cf. Mus. Rhen. XLIII 38. 9.

manifestum uxoris adulterium patrono suo se indicaturum esse profitetur parasitus. — *δίθυρον γραμματείδιον*, praeter permultos alios sine dubio, dixit etiam Menander fr. 327, ubi cf. quae adnotavimus. de *Poliagro* cf. adesp. 8.

1562. 1563

Alciphron 3, 65, 1 *μέγα τοῦτο ἀγαθὸν ἡ ἐξ Ἰστρίας ναῦς . . . ταῖς Ἀθήναις ἧκε φέρουσα τὸν θαυμαστὸν τοῦτον ἔμπορον* (*μέγ' ἀγ. ἡ ναῦς ἧκε τοῦθ' ἡξ Ἰστρ.* | *φέρ. τὸν θαυμ. ἐνθάδ' ἔμπ.*) | , *ὃς τοὺς πλουσίους τῶν Ἀθήνησι καὶ* (*ὃς τοὺς ἐν Ἀθήναις*) *μεγαλοδώρους κίμβικας* | *καὶ μικροπρεπεῖς ἀπέφηνεν· οὕτω κεχυμένως* (*ἐκκεχ.* Cobet.) *πρὸς τὰς δόσεις* | *κέχρηται τῷ βαλλαντίῳ.*

οὐ γὰρ ἕνα παράσιτον ἐξ ἄστεος (*ἐξ ἄστεως γὰρ τῶν παρασίτων οὐχ ἕνα*) |, *ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς μεταπέμψας* (*-άμενος* Hercher., *μετεπέμψατ', ἀλλὰ π.*) *καὶ* (om.) *οὐχ ἡμᾶς μόνον,* | *ἀλλὰ καὶ τῶν ἑταιρῶν τὰς πολυτελεστέρας . . .* | *καὶ τοὺς ἀπὸ σκηνῆς ἁπαξαπλῶς εἰπεῖν* (*λέγω*) | *ἅπαντας, οὐ* (*οὐχὶ*) *τὴν πατρῴαν οὐσίαν,* | *τὰ* (*ἃ*) *δ' ἐκ δικαίων αὐτῷ πορίζόμενα* (*ἐκπορίζεται*) *σπαθῶν* | . . . *καὶ τὴν διατριβὴν ποιεῖται* (fortasse *καὶ δὴ π. δ. τὴν ἐνθάδε*)| *χαρίτων καὶ Ἀφροδίτης γέμουσαν* (*γ. κἀφρ.*).

mercatoris liberalitatem praedicat parasitus.

cum *Istria* Atheniensibus iam quinto a. Chr. saeculo commercium fuisse — Pindarum Ol. 3, 26 sciens praetereo — Aristophanis docet fr. 88. de paenultima vocis *κίμβικας* veterum poetarum testimonium non exstat. Herodian. I 524, 34 (II 9, 6) *τὰ εἰς ιξ . . . ἐπὶ γενικῇ πῇ μὲν φυλάττει τὸ ῑ συνεσταλμένον, πῇ δὲ ἐκτείνει. καὶ . . . ἔχει ἐν τῇ γενικῇ ἐκτεινόμενον τὸ ῑ φοῖνιξ, τέττιξ, σκάνδιξ, πέρδιξ, χοῖνιξ. Πτολεμαῖος δὲ ὁ Ἀσκαλωνίτης φησὶν ὡς τῆς πέρδικος καὶ χοίνικος γενικῆς ἡ μέση συστέλλεται, πεισθεὶς Ἀριστοφάνει τῷ γραμματικῷ καὶ τοῖς οὕτω χρησαμένοις ποιηταῖς διὰ μέτρον.* quae recte se habent praeter ea quae de genetivo *χοίνικος* dicuntur. nam in eo quidem apud Aristophanem, ubicumque per metrum certum iudicium facere licet, *ι* corripitur. Ach. 814. Vesp. 440. 718. Pac. 1144. 1218. Lys. 1207. Eccl. 45. 424. Plut. 276. cf. etiam adesp. 444. itaque suspicari licebit etiam in *κίμβικος* corripi vocalem. ceterum utitur ea voce etiam Aristoteles in Ethicis. cf. Lobeck. Phryn. 390 n. **).

1564. 1565

Alciphron fragm. 6, 4 *μικρὸν δ' ἄπωθεν τῶν ἐπαυλίων πέτρα τις ἦν συνηρεφὴς κατὰ κορυφὴν δάφναις* (*τις ἦν* | *συν. δάφν. τὴν κορ. πέτρα*) | *καὶ πλατανίστοις· ἑκατέρωθεν δὲ*

μυρρίνης | *εἰσὶ* (*πρόσεισι*) *θάμνοι*...*περιθεῖ κιττὸς ἐν χρῷ τῷ* (sic Hercher. pro *τῇ*) *λίθῳ* (*κ. ἐν χρ. τ. λ.* | *περιθεῖ*). 5 extr. *τὸ λοιπὸν εὐτρεπεῖς* (sic Seiler pro *εὐπρ.*) *ἐπὶ τὴν εὐωχίαν* | *ἦμεν*... 6 *ἦν ἰδοὺ τὸ χωρίον* | *ὡς ἔνδροσόν ἐστιν ἐν κύκλῳ καὶ τρυφεροῖς ἄνθεσι ποικίλον* (*ἄνθ. τε ποικ.* | *κύκλῳ τρυφεροῖσιν, ἐν κύκλῳ* del. Herch.). 9 *ἐαρινοῖς ἐφιζάνουσαι πετάλοις ἡδὺ καὶ κωτίλον ἀηδόνες ἐψιθύριζον* (*ἐφ. δ' ἠριν. ἀηδ.* | *πετάλοισιν ἐψ.*).

10 *εἶτα* (add. *δ' ἦν*) *γαλάκτινα* (sic Hercher. pro *γαλάκτια*) | *ποικίλα, τὰ μὲν μελίπηκτα τὰ δ' ἀπὸ ταγήνου* (scr. *τηγάνου*) |, 11 *ὅσα τε ἀγρὸς ἡμῖν ἐαρινῆς ὥρας* (*ὅσα τ' ἦρος ἡμ. ἀγρ.*) *ἐπεδαψιλεύετο* (*ἐδ.*). | *μετὰ δὲ τοῦτο συνεχῶς περιεσόβουν αἱ κύλικες* (*αἱ κ. π.*), | *καὶ τὸ* (*τοῦ*) *πιεῖν μέτρον ἦν τρεῖς φιλοτησίας, οὐ τὸ ποσόν* (scr. *ἦν τρεῖς φιλοτησίαι μέτρον*).

argumentum epistulae Alciphroneae mihi quidem non videtur ex comoedia petiium esse, sed singuli tantummodo versus. neque eos omnes ex una eademque derivatos esse adfirmaverim. 9. *ἰζάνειν* etiam Pherecr. 172. Menand. 847. Thucyd. 2, 76.

1566

Aristaenetus Epist. 1, 17 p. 148 Herch. *ἔγνων ἑταίρας, ἐνέτυχον θεραπαίναις* (*θεραπαινίσιν*), | *ὁμοζύγων πεπείραμαι διαφόρων, καὶ* | *θνητὸς ὢν πολλάκις καὐτὸς ὑπηρέτηκα* (*ὑπ. πολλὰ θν. ὢν*) *θεῷ.* | p. 149 *κύρβις γὰρ ἑταιρικῶν ἐστι κακῶν* (*κ. γ. ἐστι τῶν ἑτ. κ.*). | ...*ἀλλ' οὐδὲν αὐτῇ τῶν ἐμῶν ἐμέλησε* (*μέλει*) *λόγων*· | *ὄνος λύρας* (add. *γὰρ*) *οὐδὲ γρῦ τῆς ἐμῆς συμβουλῆς ἐπαΐειν δοκεῖ* (*μου 'παΐει*) | ...*ῥανὶς γὰρ ὕδατος ἐνδελεχῶς ἐπιστάζουσα* (*στ.*) *καὶ* | *πέτραν οἶδε κοιλαίνειν* (fortasse *μαλάττει*)· *συχνότερον οὖν τὸ δέλεαρ αὐτῇ προσακτέον* (*πρ.* | *τὸ δ. αὐτῇ*)· *κἂν αὖθις* (corrupt., scr. *ἅπαξ μὴ*) *τὸ ἄγκιστρον καταπίῃ,* | *πάλιν ἀσπαλιεύσω.*

amator repulsam queritur et consolatur. — *κύρβις*, prorsus ut Arist. Nub. 448. Zenob. 4, 77 *κύρβεις κακῶν· ἐπὶ τῶν σφόδρα πονηρευομένων. ὄνος λύρας ἐπαΐει*, i. e. *ἡ γυνή*. de syntaxi cf. Cratin. 52.

1567. 1568

Aristaenetus 1, 19 p. 150 *τίκτει παιδίον* | *ἀστεῖον νὴ τὰς Χάριτας* (*νὴ τ. Χ. ἀστ.*) *καὶ τῷ φύσαντι γνησίως ἐξεικονισμένον*... *ὑπεραγαπᾷ* (sic Reisk., *ὑπερηγάπα* Vind.) *δὲ τὸ βρέφος*...*ὡς ποθούμενον* | *παιδίον καὶ λίαν ἐμφερὲς ὡραιοτάτῳ πατρί* (fortasse *ὡρ. λίαν προσεμφερὲς πατρί*). p. 151 *τρυφερώτερον καὶ τῶν ῥόδων* (*τὸ παιδίον*), | *οἷσπερ ἔοικε* (*προσέοικε*) *τὴν*

χρόαν· ἐκπλήττομαι, | νὴ τὼ θεώ, πῶς ἀθρόως (fortasse ὅπως) ἅπαντα μεταβέβληκεν ἡ γυνή.

ἅπαντα (τοιαῦτα Hercher.) γοῦν ἐν ταῖς γυναικωνίτισιν (sic Mercer., γυναικῶν τισὶ Vind.) | καὶ ταῖς ταλασίαις πρὸς ἀλλήλας ὁμιλοῦσι γυναῖκες.

narratur quomodo uxor humili loco nata carissima facta sit marito. reduplicatio correpta (ante βλ) istis temporibus non multum habet offensionis.

1569. 1570

Aristaenetus 1, 25 p. 154 διαπλεξαμένη (add. δὲ) κεὐθετίσασα τὰς κόμας | καθῆκε(ν, καθῆκε Cobet. ex [Lucian.] Amor. 41 pro ἀφῆκε) τοῦ αὐχένος ὅρμους πολυτελεῖς, ἀγλαΐσματα (fortasse κόσμον) δέρης, | ἄλλην τε πολλὴν περιέκειτο φλυαρίαν (fortasse μωρίαν), | ὑπομάζιόν τε κἀμφωλένιον (ἀμφωλένιον Reisk., ἀμφωλένια Vind.)...θαμὰ δὲ καὶ τὴν πτέρναν αὐτὴ πρὸς αὑτὴν ἐπιστρεφομένη διεσκοπεῖτο (fortasse ὁμοῦ δὲ καὶ τ. πτ. ἐσκοπεῖτ' ἀεὶ | αὐτὴ πρὸς αὑτ. πόλλ' ἐπιστρωφωμένη) |, πολλάκις δ' ἅμα τε | ἑαυτὴν (αὑτήν τ') ἐθεώρει κεἴ τις αὐτὴν ἄλλος θεᾶται.

p. 155 οἴνου πολλοῦ διαθερμαίνοντος αὐτοῦ τὴν ψυχὴν (fortasse τὰς φρένας) | . . . μήλου (add. τι) μικρὸν ἀποδακὼν (add. μάλ') εὐστόχως | ἠκόντισεν εἰς τὸν κόλπον ἐκείνης, ἡ δὲ φιλήσασα μεταξὺ τῶν μαστῶν ὑπὸ τῷ περιδέσμῳ, ὃν περιεστερνίσατο, παρέβυσεν...οὕτω νῦν με (οὕτως ἐμὲ | νῦν) ἀντιπελαργοῦσα δικαίαν ἀποδίδωσι χάριν (ἀντιπελαργοῦσ' ἀπ. τὴν χ.).

soror sororis aemula. Xenoph. Memor. 2, 1, 22 κατασκοπεῖσθαι δὲ θαμὰ ἑαυτήν, ἐπισκοπεῖν δὲ καὶ εἴ τις ἄλλος αὐτὴν θεᾶται. Lucian. Dial. meretr. 12, 1 extr. τέλος δὲ τοῦ μήλου ἀποδακών... προκύψας πως εὐστόχως προσηκόντισας εἰς τὸν κόλπον αὐτῆς, οὐδὲ λαθεῖν γε πειρώμενος ἐμέ· ἡ δὲ φιλήσασα μεταξὺ τῶν μαστῶν ὑπὸ τῷ ἀποδέσμῳ παρεβύσατο. de verbo ἀντιπελαργεῖν cf. adesp. 939.

1571. 1572. 1573

Aristaenetus 1, 27 p. 156 *A.* πρὸς τῆς Ἀφροδίτης, ὦ φίλη, σὲ ποθῶν οὑτοσὶ (ὁδὶ) | προσᾴδων παρέρχεται καὶ μορφῆς οὐκ ἀφυῶς ἔχων (fortasse ᾄδων πάρεισιν οὐκ ἀφ. μ. ἔχ.). | ὡς εὐπάργυφον τὸ θερίστριον καὶ ποικίλον.

B. νὴ τοὺς Ἔρωτας | ἀποστρέφομαι δὲ τὸν νέον καίπερ ὄντα (ὄντ' αὐτὸν) καλόν, | ὅτι φυσῶν (φυσῶν γὰρ) αὐτὸς αὑτὸν οἴεται μόνος | πάσαις ἀξιέραστος εἶναι ταῖς γυναιξίν (π. γ. ἀξ. γεγονέναι) | ...μισῶ γοῦν (δ') ἐραστὴν παρευδοκιμεῖν εὐμορφίᾳ τὴν ἐρωμένην ἀξιοῦντα (ἀξιοῦντ' εὐμ. | παρευδ. καὶ τ. ἐρ.)... | πολλὰ τὸν ἐμὸν στενωπὸν (τ. ἐμ. στ. πολλάκις) διέρχεται | μάτην (del.

Ruhnk. Tim. 199)· *ᾄδει δὲ ἄλλως καὶ τοῖς ἐμοῖσιν ὠσὶν ἀπιθάνως | καὶ ἀμουσότερα Λειβηθρίων* (*Λ. τ' ἀμουσότερον*), *οὐδ' ἐρυθριᾷ | περιττῶς ἐκπεριτρέχων διαύλους* (fortasse *ὅλους δ. διακενῆς ἐκπ.*).

Γ. οἷα (*ὁποῖα*) *βούλει καὶ ὅσα* (*χὠπόσ'*) *ἂν θέλῃς εἰπέ* (*λέγε*). | *οὐ γὰρ ἐμὲ γελᾷς, ἡ καλή, ἀλλὰ* (*ἀλλ', ὦ γύναι,*) | *τὸν Ἔρωτα παίζεις* (sic Mercer., *πέξεις* Vind.). *ἐλπὶς ἄρα τὸν τοξότην ἐκεῖνον τοιοῦτον* (*τοιόνδ' ἐκεῖνον τάχ'*) *ἐπαφεῖναί σοι βέλος*, | *ἵνα τούτων προκαλινδουμένη τῶν ποδῶν* (fortasse *ὥστε προκαλινδεῖσθαί σε τῶν ποδῶν ἐμοί*) *ἱκετεύῃς ἐμὲ τὸ σὸν ἀκέσασθαι πάθος* (*τὸ σὸν ἀκ. πόλλ' ἱκετεύουσαν π.*) . . . *ἔνθα, φασίν, ἄνεμος οὔτε μένειν οὔτε πλεῖν ἐᾷ* (fortasse *ἔνθ' οὔτ' ἐφορμεῖν ἄν. κτλ.*).

superbi adulescentis amorem superbior inridet puella. — de voce *εὐπάρυφος* cf. Nicostr. 9. Poll. 7, 46. de *Libethriis* Thugenid. 4.

1574

Aristaenetus 2, 9 p. 163 *ἐμοὶ δὲ τούτου* (*τ. δ' ἐμ.*) | *νὴ τὸ σὸν πρόσωπον βραχεῖα φροντὶς πρὸς ἕτερόν γε μεῖζον κακόν.* | p. 164 *ἐμὸν | τὸ ἀτύχημα τοῦτο, σὲ δὲ τὸ παράπαν οὐ ψέγω.* | *τοιγαροῦν ἱκετεύων ὑπὲρ σοῦ τὴν Δίκην οὔποτ' ἄν, ὦ φιλτάτη, παυσαίμην* (fortasse *παύσομαι*), *μηδαμῶς αὐτὴν εἰς τιμωρίαν τῶν ἡμαρτημένων ἐλθεῖν, ἀλλὰ καὶ | αὖθις ἀδικούσῃς, εἴ γέ σοι τοῦτο* (*τοῦτό σοι*) *φίλον, | ἀνέχεσθαι πάλιν* (*π. ἀν.*) *καὶ* (*σοί τε*) *συγγνώμην ἀπονέμειν | τῇ σῇ πρέπουσαν ἡλικίᾳ.* — amator perfidam puellam leniter admonet. cf. Herm. XXI 391.

1575

Aristaenetus 2, 12 p. 165 *ἐγὼ γὰρ πενιχρὰν* (*π. γ.*) *ἐξεπίτηδες ἠγαγόμην, ὅπως | εὐπόρου γαμετῆς μηδὲν ὑποστήσωμαι σοβαρόν* (*μηδ. σοβ. πάθοιμι γ. εὐπ.*). | *καὶ ἥρων αὐτῆς* (*ἤρ. δὲ ταύτης*) *αὐτίκα, τὸ πρῶτον τῆς ἀπορίας αὐτὴν ἐποικτείρων, καὶ τῆς τύχης ἐνόμιζον αὐτὴν ἐλεεῖν, οὐκ ᾔδειν δὲ ὅτι τοιοῦτος ἔλεος ἔρωτός ἐστιν ἀρχή.* | *ἐκ γὰρ ἐλέου τὰ πολλὰ φύεται πόθος.* | *ἀλλ' ἡ τοσοῦτον ἐξ ἀρχῆς τὴν τύχην ἐνδεὴς* (*ἐνδ. μου τ. τ.*) | *πάσης ὁμοζύγου* (*γυναικὸς*) *πλουσίας φρύαγμα καὶ | τῦφον πολλῷ τῷ μέσῳ παρῆλθεν, ἔστι δὲ καὶ* (*κἄστι νῦν καὶ*) *τὸν τρόπον | καὶ τοὔνομα* (*τοὔνομ' ὄντως*) *Δεινομάχη, καὶ τὼ χεῖρε μόγις ἀπέχεται* (Plat. Symp. 213d) *καὶ ὥσπερ δέσποινα δεινὴ κεκράτηκέ μου πικρῶς* (*πικρῶς τέ μου | κεκρ. ὡς δέσπ.*) *οὔτε γοῦν* (*κοὔθ'*) *ὡς εὔπορον τιμῶσα οὔτε μὴν ὡς σύνοικον αἰδουμένη* (fortasse *οὔθ' ὡς ξύν. ἐνδίκως αἰδ.*). | *ταῦτά μοι τῆς γαμετῆς ἐστιν ἡ προίξ* (*αὕτη 'στὶν ἡ πρ. ἄρα τ. γ. ἐμοί*). | *ναὶ μὰ* (*καὶ νὴ*) *Δί — ὑπεμνήσθην* (*ἐμν.*) *γάρ — θαυμαστὸν ἐπηνέγκατό μοι κἀκεῖνο*

(εἰσηνέγκατο | ϑ. αὖ κάκ.)· ἐπεντρυφᾷ πολυτελῶς (π. τρ.) | καθάπερ ἐπειγομένη πένητά με καταστῆσαι (ποιῆσαι) ταχύ· | οὐδεὶς γὰρ ἐξαρκεῖ πλοῦτος αὐτῇ, οὐδ' ἂν ἐκ ποταμῶν ἐπιρρέῃ (οὐδ. γ., οὐδ' ἂν ἐκ π. ἐπ. | αὐτῇ διαρκεῖ πλ.). sequuntur paraphrases Arist. Nub. 53—55 et 73.

est διήγησις opulenti alicuius hominis, qui pauperem virginem in matrimonium duxit, post nuptias vel divitissimis superbiorem et insolentiorem, simillima narrationis eius, quae est Strepsiadis in Nubibus. redintegrare conatus sum Herm. XXI 401 sq.

1576

Aristaenetus 2, 13 p. 166 μάτην ὑποκνίζει, γλυκύτατε, μάτην ᾠήϑης (γλυκύτατ', ᾠήϑ. μ.) | με ποϑεῖν ἕτερον μετὰ σέ (μετὰ σὲ π. ἔμ' ἔτ.)· οὕτως ἵλεως | εἴη (γένοιτ') Ἀφροδίτη. | ὅσον (add. δ' ἀφ') ἡμῶν ἐκδεδήμηκας χρόνον, | τὸν ἔρωτα βεβαίως ἀνεπίληστον διετήρουν ἀεί. | καίτοι με καϑεύδουσαν ἀφεὶς Μέγαράδε προσέπτης . . . κοιμωμένην καταλιπὼν ᾤχου (fortasse σὺ δ' ἀφείς μ' ἀπέπτου Μέγαράδ', εὕδ. λιπὼν | ᾤχου). Ἀριάδνην με πᾶσαι καλοῦσι (fortasse καλ. πάντες Ἀρ. ἐμέ). | σὺ δὲ Θησεὺς ἐμοί, εἴϑε καὶ Διόνυσος . . . οὐκέτι γάρ σ' ὡς ἐμόν, | ἀλλὰ καὶ (ἀλλ') ὡς ἐμαυτήν, ὦ Φιλωνίδη, φιλῶ. ταῦτα γέγραφα νὴ τοὺς (add. φίλους) | Ἔρωτας ἀσϑμαίνουσα καὶ δεδακρυμένη.

puella amatori perfidiam exprobrat.

1577

Aristaenetus 2, 14 p. 166 χϑὲς (ἐχϑὲς) ἐπὶ τὸ σὸν | δωμάτιον εἰσιοῦσα ϑᾶττον ἢ βάδην | ἔκλαον ὑφ' ἡδονῆς (ὑφ' ἡδ. κλάουσα) . . . καὶ μειδιῶσα (μ. τε) | γλυκὺ μεταξὺ δέ πως ἀπιστοῦσα πρὸς ἐμαυτὴν ἔφασκον· ἆρ' ἐγρήγορα; | ἢ πλανῶσί με τῶν ὀνειράτων εἰκόνες (ἤ πού μ' ὀνείρων ἀποπλαν. εἰκ.); | ὑπὸ τοῦ σφόδρα γὰρ ἐπιϑυμεῖν ἐλάμβανέ μέ τις (ὑπὸ τοῦ 'πιϑ. γάρ μ' ἔλαβεν) ἀπιστία | . . . p. 167 πολλὴ οὖν χάρις (χ. δὴ) τοῖς φιλίοις (add. ἔστω) ϑεοῖς, | ὅτι δὴ (ὁτιὴ) πάλιν ἡμῖν ἀνανεοῦσι τὸν πόϑον, | μᾶλλον δὲ νῦν χαριεστέρου καὶ μείζονος | αἰσϑάνομαι τούτου (fortasse ἐπαισϑανόμεσϑα).

brevis puellae de amore reconciliato narratio. cf. Herm. XXI 400. 1. — δωμάτιον, ut Arist. Lys. 160. Eccl. 8. cf. Lobeck. Phryn. 252. 3. ϑᾶττον ἢ βάδην, ut Menand. 837 τὸ δὴ λεγόμενον τοῦτο ϑᾶττον ἢ βάδην.

1578

Aristaenetus 2, 15 p. 167 τὸν σὸν μὲν οἰκέτην, ἐμὸν δὲ δεσπότην | ἐρωτικὸν δόκει ϑυμουμένη ἅμα καὶ τύπτουσα (for-

tasse *δοκοῦσα θυμοῦσθαί τε καὶ τύπτουσ' ἅμα*) | *τῆς οἰκίας ἐκπέμπειν* (*ἔκπεμψον*), *ἀλλὰ πρὸς θεῶν* | *πεφεισμένως καὶ τῷ παρόντι μοι πόθῳ* | *τὴν μάστιγα συμμετροῦσα* . . . | *ἀλλ' ἐπὶ μήκιστον ἐμφοροῦ τῆς ἐπιθυμίας* | *τῇ συγκοιμήσει, κἀμοὶ συνεπεκτείνουσα τῶν ἀφροδισίων* | *τὴν τέρψιν.*

fraudem componunt duae mulieres, quarum altera maritum, altera servum alterius amat.

1579—1582

Athenaeus 9, 405e *καὶ δεῖξον ὃ φέρεις καὶ λέγε τί* (*λέγ' ὅ τι*) *ἐστίν* (add. *ποτε*). |

406 ab *ῥοδωνιὰν καλῶ* (*κ.* | *ῥ.*) *μὲν τὴν λοπάδα ταύτην ἐγώ·* | *ἐσκεύασται δ' οὕτως, ἵνα* . . . | *ἔνδον σεαυτοῦ καὶ πανδαισίᾳ τὸ σωμάτιον* (*ἔνδον τὸ σαυτοῦ σ. πανδ.*) | *πᾶν ἑστιάσῃς* . . .

καὶ ταῦτα διατρίψας ἐπιμελῶς | *ἐνέβαλον εἰς λοπάδα καινήν, ἁπαλὸν* (*ἐνέβ., ἁπ.*) *καὶ συνεχὲς διδοὺς τὸ πῦρ.*

τοσαύτη διεχύθη ἀπὸ τῶν ῥόδων εὐωδία.

versuum reliquias (unius poetae sint an plurium incertum est) agnoverunt Meinekius Anal. Athen. 176 et G. Kaibelius.

INDICES

Digitized by Google

I. INDEX POETARVM COMICORVM

Alcaeus I 756.
Alcenor II 12.
Alcimenes I 254.
Alexander III 372.
Alexis II 297.
Aminias II 12.
Amipsias I 670.
Amphis II 236.
Anaxandrides II 135.
Anaxilas II 264.
Anaxippus III 296.
Antheas (?) Athen. 10, 445 a b.
Anthippus III 296 (Anaxipp. 1).
Antidotus II 410.
Antiphanes II 12.
Antiphon III 366.
Apollodorus III 288.
Apollodorus Carystius III 280.
Apollodorus Gelous III 278.
Apollophanes I 797.
Araros II 215.
Arcesilaus Diog. Laert. 4, 45.
Archedicus III 276.
Archippus I 679.
Aristagoras I 710.
Aristomenes I 690.
Aristonymus I 668.
Aristophanes I 392.
Aristophon II 276.
Athenio III 369.
Athenocles II 12.
Augeas II 411.
Autocrates I 806.
Axionicus II 411.

Bato III 326.
Biottus III 366.

Calliades II 541 (Diphil. 1).
Callias I 693.
Callicrates II 416.
Callippus III 378.
Cantharus I 764.
Cephisodorus I 800.
Chaerion III 366.
Chariclides III 393.
Chionides I 4.
Choerilus (?) I 111 (Cratin. 335).
Choregus II 12.
Clearchus II 408.
Crates I 130.
Cratinus I 11.
Cratinus iunior II 289.
Crito III 354.
Crobylus III 379.

Damoxenus III 348.
Demetrius I 795.
Demetrius III 357.
Demonicus III 375.
Demophilus (?) II 559 (Diphil. Ὀναγός).
Demostratus (?) III 356 (Timostr. 2).
Dexicrates III 374.
Diocles I 766.
Diodorus II 420.
Dionysius II 423.
Diophantus III 375.
Dioxippus III 358.
Diphilus II 541.
Dromo II 419.

Echetus II 12.
Ecphantides I 9.

Ephippus II 250.
Epicrates II 282.
Epigenes II 416.
Epilycus I 803.
Epinicus III 330.
Eriphus II 428.
Euages (?) Steph. Ὑδρεία.
Euangelus III 376.
Eubulides II 431.
Eubulus II 164.
Eudoxus III 332.
Euetes I 4.
Eumedes III 377.
Eunicus I 781.
Euphanes II 296.
Euphro III 317.
Eupolis I 258.
Euthycles I 805.
Euxenides I 4.

Glycon Anecd. var. ed. Schoell et Studemund I 77, 15 (Leucon?)

Hagias (?) II 250 (Amphid. 51).
Hegemon I 700.
Hegesippus III 312.
Heniochus II 431.
Heraclides II 435.
Heraclitus (?) II 435. III supplem.
Hermippus I 224.
Hipparchus III 272.

Laon III 382.
Leuco I 703.
Lexiphanes III 383.
Lycis (?) Arist. Ran. 14 cum schol.
Lynceus III 274.
Lysimachus (?) Meinek. I 493.
Lysippus I 700.

Macho III 324.
Magnes I 7.
Menander III 3.
Menecrates III 383.
Menippus (?) III 383.

Metagenes I 704.
Mnesimachus II 436.
Myllus (?) I 4.
Myrtilus I 253.

Nausicrates II 295.
Nico III 389.
Nicochares I 770.
Nicolaus III 383.
Nicomachus III 386.
Nicophon I 775.
Nicostratus II 219.

Ophelio II 293.

Paramonus III 355.
Pherecrates I 145.
Philemo II 478.
Philemo alter II 540.
Philemo tertius III 357.
Philetaerus II 230.
Philippides III 301.
Philippus II 135. 215.
Philiscus II 443.
Philocles III 366.
Philonicus II 12.
Philonides I 254.
Philostephanus III 393.
Philyllius I 781.
Phoenicides III 333.
Phrynichus I 369.
Plato I 601.
Poliochus III 390.
Polyzelus I 789.
Posidippus III 335.
Proclides II 12.
Pyr . . . . II 12.

Sannyrio I 793.
Simylus II 444.
Sogenes III 355.
Sophilus II 444.
Sosicrates III 391.
Sosipater III 314.
Sosippus II 546 (Diphil. 18).

Sotades II 447.
Stephanus III 360.
Strato III 361.
Strattis I 711.
Susario I 3.

Teleclides I 209.
Theognetus III 364.
Theophilus II 473.
Theopompus I 733.
Thugenides III 377.
Timocles II 451.
Timostratus III 355.
Timotheus II 450.
Timoxenus III 366.
Tolynus, Tellen (?) I 10.

Xenarchus II 467.
Xeno III 390.
Xenophon Diog. Laert. 2, 59.

II. INDEX FABVLARVM

Ἅβρα Nicostrati II 219.
Ἀγαθοί Pherecratis I 145.
Ἀγαθοί Strattidis I 711 (*Ἀγαθοὶ ἤτοι Ἀργυρίου ἀφανισμός* sec. Suidam).
Ἀγκυλίων Alexidis II 297.
Ἀγκυλίων Eubuli II 164.
Ἄγνοια Diphili vel Calliadis II 541.
Ἄγνοια Machonis III 324.
Ἀγνοῶν Biotti III 366.
Ἄγριοι Pherecratis I 146.
Ἄγροικοι Anaxandridis II 135.
Ἄγροικος Anaxilae II 264.
Ἄγροικος Antiphanis II 12.
Ἄγροικος Augeae (?) ap. Suid. *Αὐγέας*.
Ἄγροικος Menandri cf. *Ὑποβολιμαῖος ἢ Ἄγροικος*.
Ἄγροικος Philemonis II 478.
Ἀγρυπνοῦντες anonymi poetae a Naevio latine translata. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] p. 8.
Ἀγύρτης Philemonis II 478.
Ἀγχίσης Anaxandridis II 137.
Ἀγχίσης Eubuli II 165.
Ἀγωνὶς ἢ Ἱππίσκος Alexidis II 297.
Ἀδελφαί Antiphanis II 15.
Ἀδελφαὶ μοιχευόμεναι Alcaei I 756.
Ἀδελφοί Alexidis II 299.
Ἀδελφοί Apollodori III 288.
Ἀδελφοί Diphili II 541.
Ἀδελφοί Euphronis III 317.
Ἀδελφοί Hegesippi III 312.
Ἀδελφοί Menandri III 3.
Ἀδελφοί Philemonis II 479.
Ἄδμητος Aristomenis I 690.
Ἄδμητος Theopompi I 733.
Ἀδωνιάζουσαι Aristophanis (eadem quae *Λυσιστράτη*) Schol. Lys. 389.
Ἀδωνιάζουσαι (Philetaeri II 230) Philippidis III 301.
Ἄδωνις Antiphanis II 15.
Ἄδωνις Ararotis II 215.
Ἄδωνις Nicophontis I 775.
Ἄδωνις Philisci II 443.
Ἄδωνις Platonis I 601.
Ἀηδόνες Canthari I 764.
Ἀθάμας Amphidis II 236.
Ἀθάμας Antiphanis II 16.
Ἀθηνᾶς γοναί Hermippi I 224.
Αἱ ἀφ' ἱερῶν Platonis I 602.
Αἶγες Eupolidis I 258.
Αἰγεύς Philyllii I 781.
Αἰγύπτιοι Antiphanis II 16.
Αἰγύπτιοι Timoclis II 451.

Αἰγύπτιος Calliae I 693.
Αἴολος Antiphanis II 16.
Αἴολος Eriphi II 428.
Αἰολοσίκων Aristophanis I 392.
[*Αἰπόλοι* Alexandri III 372.]
Αἰπόλοι Alexidis II 299.
Αἰρησιτείχης Diphili II 542.
Αἴσχρα Anaxandridis II 137.
Αἴσχρα Euphronis III 319.
Αἰσχρίων Apollodori Geloi III 278.
Αἴσωπος Alexidis II 299.
Αἰτωλός vel *Αἰτωλοί* Batonis III 326.
Αἰτωλός Critonis III 354.
Αἰτωλός Philemonis II 480.
Αἰχμάλωτος Alexidis II 300.
Ἀκέστρια Antiphanis II 17.
Ἀκκώ Amphidis II 236.
Ἀκοντιζομένη Antiphanis II 18.
Ἀκοντιζόμενος Dionysii II 423.
Ἁλαεῖς Menandri III 7.
Ἀλαζών incerti poetae fabula quam in Milite expressit Plautus.
Ἀλείπτρια Alexidis II 300.
Ἀλείπτρια Amphidis II 236.
Ἀλείπτρια Antiphanis II 19.
Ἀλείπτρια Diphili II 543.
Ἀλθαία Theopompi I 733.
Ἁλιεῖς Menandri III 7.
Ἁλιευομένη Antiphanis II 19.
Ἄλκηστις Antiphanis II 22.
Ἀλκμέων Amphidis II 236.
Ἀλκμέων Mnesimachi II 436.
Ἅλυσις Chariclidis III 393.
Ἀμαζόνες Cephisodori I 800.
Ἀμαζόνες Epicratis II 282.
Ἀμάλθεια Eubuli II 166.
Ἄμαστρις Diphili II 543.
Ἀμπελουργός Alexidis II 300.
Ἀμπελουργός Amphidis II 237.
Ἀμπρακιῶτις Anaxandridis II 138.
Ἀμυμώνη Nicocharis I 770.
Ἀμφιάρεως Apollodori Car. III 280.
Ἀμφιάρεως Aristophanis I 396.
Ἀμφιάρεως Philippidis III 302.
Ἀμφιάρεως Platonis (?) I 604.
Ἀμφικράτης Amphidis II 237.
Ἀμφικτύονες Teleclidis I 209.
Ἀμφιτρύων Archippi I 679.
Ἀμφωτίς Alexidis II 300.
Ἀναβλέπων Posidippi III 335.
Ἀναγνωριζομένη Iuventii ex graeco dramate conversa. O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] p. 82.
Ἀνάγυρος Aristophanis I 402.
Ἀνάγυρος Diphili II 543.
Ἀνακαλυπτομένη Euangeli III 376.
Ἀνακαλύπτων Philemonis II 480.
Ἀνανεουμένη Philemonis II 480.
Ἀνανεοῦσα Philippidis III 302.
Ἀνασῳζόμενοι Antiphanis II 23.
Ἀνασῳζόμενοι Diphili II 544.
Ἀνασῳζόμενοι Eubuli II 167.
Ἀνασῳζόμενοι Hipparchi III 272.
Ἀνατιθεμένη ἢ Μεσσηνία Menandri III 12.
Ἀνδρία Menandri III 14.
Ἀνδρογύναι Eupolidis, cf. *Ἀστράτευτοι.*
Ἀνδρόγυνος ἢ Κρής Menandri III 18.
Ἀνδροκλῆς Sophili II 444.
Ἀνδρομέδα Antiphanis (?) II 23.
Ἀνδροφόνος Batonis III 326.
Ἀνδροφόνος Philemonis II 480.
Ἀνεψιοί Menandri III 20.
Ἀνθρωπορραίστης Strattidis I 711.
Ἀνταῖος Antiphanis II 23.
Ἄντεια Antiphanis II 24.
Ἄντεια Alexidis II 301.
Ἄντεια Eunici vel Philyllii I 781. 2.
Ἀντερῶν Anaxandridis II 138.
Ἀντέρως Epicratis II 282.
Ἀντερῶσα Antiphanis II 25.
Ἀντερῶσα Nicostrati II 220.
Ἀντευεργετῶν Apollodori Car. III 280.
Ἀντιδο . . . Anaxilae II 264.

'Αντιλαΐς Cephisodori I 800.
'Αντιλαΐς Epicratis II 282.
'Αντιόπη Eubuli II 167.
'Αντιπορνοβοσκός Dioxippi III 358.
"Αντυλλος Nicostrati vel Philetaeri II 220. 230.
'Απαγχόμενος Crobyli III 379.
'Απεγλαυκωμένος Alexidis II 301.
'Απελαυνόμενος Nicostrati II 221.
'Απελεύθεροι Phrynichi, cf. Τραγῳδοί.
'Απημπολημένη Cratini min. II 292, fr. 11.
'Απήνη Philonidis I 254.
"Απιστος Menandri III 21.
"Απληστος Diphili II 544.
'Αποβάτης Alexidis II 304.
'Αποβάτης Diphili II 544.
'Απόδημοι Theophili II 473.
'Αποδιδοῦσα Euphronis III 320.
'Αποκαρτεροῦντες Apollodori Car. III 281.
'Αποκαρτερῶν Antiphanis II 25.
'Αποκαρτερῶν Apollodori Geloi, cf. Φιλάδελφοι.
'Αποκαρτερῶν Philemonis II 481.
'Αποκληρομένη Posidippi III 336.
'Αποκοπτόμενος Alexidis II 305.
'Αποκοτταβίζοντες Amipsiae I 670.
'Απολείπουσα Apollodori Car. III 281.
'Απολείπουσα Apollodori Geloi III 278.
'Απολείπουσα Crobyli III 380.
'Απολιποῦσα Diphili II 545.
"Απολις Philemonis II 481.
'Απόλλωνος γοναί Philisci II 443.
'Αργυρίου ἀφανισμός Antiphanis vel Epigenis II 26. 416.
'Αργυρίου ἀφανισμός Philippidis III 303.
'Αργυρίου ἀφανισμός Strattidis, cf. 'Αγαθοί.
'Αρεοπαγίτης Demetrii III 357.
"Αρεως γοναί Polyzeli I 789.
'Αρκάς Antiphanis II 26.
'Αρπαζομένη Antiphanis II 27.
'Αρπαζόμενος vel 'Αρπαζομένη Philemonis II 481.
'Αρρηφόρος ἢ Αὐλητρίς Menandri III 21.
'Αρσινόη Posidippi III 337.
'Αρτέμιδος καὶ 'Απόλλωνος γοναί Philisci II 443.
"Αρτεμις Ephippi II 250.
'Αρτοπώλιδες Hermippi I 227.
'Αρχεστράτη Antiphanis II 27.
'Αρχίλοχοι Cratini I 11.
'Αρχίλοχος ('Αρχίλοχοι) Alexidis II 305.
"Αρχων Antiphanis II 28.
'Ασκηταί Metagenis, cf. "Ομηρος.
'Ασκητής Aristomenis, cf. Διόνυσος ἀσκ.
'Ασκληπιοκλείδης Alexidis II 306.
'Ασκληπιός Antiphanis II 28.
'Ασκληπιός Philetaeri II 230.
'Ασπίς Menandri III 24.
'Ασσύριοι Chionidis, cf. Πέρσαι.
'Αστειολόγος (ἡ) anonymi a Naevio translata (?) O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] p. 10.
'Αστράτευτοι ἢ 'Ανδρογύναι Eupolidis I 264.
"Αστυτοι Eubuli (?) II 169.
'Ασωτοδιδάσκαλος Alexidis II 306.
"Ασωτοι Antiphanis I 29.
"Ασωτοι ἢ 'Επιστολή Euthyclis I 805.
"Ασωτος Timostrati III 355.
'Αταλάντη Alexidis II 307.
'Αταλάντη Calliae I 693.
'Αταλάντη Euthyclis I 805.
'Αταλάντη Philetaeri II 230.
'Αταλάντη Philyllii (?) I 782.
'Αταλάντη Strattidis I 712.
'Ατθίς Alexidis II 307.
Αὔγη Eubuli II 170.

Αὔγη Philyllii I 782.
Αὐλητής Anaxilae II 264.
Αὐλητής Antiphanis I 29.
Αὐλητής Philemonis II 482.
Αὐλητρίδες Phoenicidis III 333.
Αὐλητρίς Diodori II 420.
Αὐλητρὶς ἢ Δίδυμαι Antiphanis II 30.
Αὐλητρίς Menandri, cf. *Ἀρρηφόρος ἢ Αὐλητρίς.*
Αὐλοί Philippidis III 304.
Αὖραι Metagenis I 704.
Αὐτόλυκος Eupolidis I 267.
Αὐτόμολοι Pherecratis I 150.
Αὑτὸν πενθῶν Damoxeni III 348.
Αὑτὸν πενθῶν Menandri III 26.
Αὑτὸν τιμωρούμενος Menandri, cf. *Ἑαυτὸν τιμωρούμενος.*
Αὑτοῦ ἐρῶν Antiphanis II 30.
Αὑτοῦ καταψευδόμενος Chaerionis III 366.
Ἀφανιζόμενος Apollodori III 289.
Ἀφ' ἱερῶν Platonis, cf. *Αἱ ἀφ' ἱερῶν.*
Ἀφροδίσια Menandri III 27.
Ἀφροδίσια Theopompi I 734.
Ἀφροδίσιος Antiphanis II 31.
Ἀφροδίτης γοναί Antiphanis II 33.
Ἀφροδίτης γοναί Nicophontis I 775.
Ἀφροδίτης γοναί Philisci II 443.
Ἀφροδίτης γοναί Polyzeli I 789.
Ἀχαιίς Alexidis II 309.
Ἀχαρνῆς Aristophanis.
Ἀχελῷος Demonici III 375.
Ἀχιλλεύς Anaxandridis II 138.
Ἀχιλλεύς Philetaeri II 231.
Ἀψευδεῖς Teleclidis I 212.

Βαβίας Aristophontis II 276.
Βαβυλώνιοι Aristophanis I 407.
Βαβυλώνιος Philemonis II 482.
Βάκχαι Antiphanis II 35.
Βάκχαι Dioclis I 766.
Βάκχαι Lysippi I 700.
Βακχίς Epigenis II 416.
Βαλανεῖον Amphidis II 237.
Βαλανεῖον Diphili II 546.
Βαλανεῖον Timoclis II 451.
Βάπται Eupolidis I 273.
Βαρβιτισταί Magnetis I 7.
Βασανιζομένη Philippidis III 304.
Βασιλεῖς Nicostrati II 222.
Βάταλος Antiphanis II 35.
Βάτραχοι Aristophanis.
Βάτραχοι Calliae I 694.
Βάτραχοι Magnetis I 7.
Βατύλη Theopompi I 735.
Βελλεροφόντης Eubuli II 170.
Βοηθοί Aristomenis I 690.
Βοηθοῦντες Turpilianae fabulae titulus ex graeco dramate conversae. O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] p. 85.
Βοιωτίς Antiphanis II 35.
Βοιωτίς Diphili II 547.
Βοιωτίς Menandri III 27.
Βοιωτίς Theophili II 473.
Βομβυλιός Antiphanis II 37.
Βόστρυχος Alexidis II 309.
Βοτρυλίων Anaxilae II 265.
Βουκόλοι Cratini I 16.
Βούσιρις Antiphanis II 37.
Βούσιρις Cratini I 19. II 289.
Βούσιρις Ephippi II 251.
Βούσιρις Mnesimachi II 436.
Βουταλίων Antiphanis II 38.
Βουταλίων Xenarchi II 467.
Βρεττία Alexidis II 309.
Βυζάντιος Antiphanis II 39.
Βωμός Alexidis II 310.

Γαλάται Apollodori III 289.
Γαλάτεια Alexidis II 310.
Γαλάτεια Nicocharis I 770.
Γαλάτης Posidippi III 337.
Γαλεομυομαχία Magnetis (?) cf. Mein. I 35.

Γάμοι (*Γάμος*) Sophili vel Diphili II 445. 547.
Γάμος (*Γάμοι*) Antiphanis II 40.
Γάμος (*Γαμῶν*) Philemonis II 483.
Γανυμήδης Alcaei I 756.
Γανυμήδης Antiphanis II 40.
Γανυμήδης Eubuli II 171.
Γάστρων Antiphanis, cf. *Κνοιθιδεύς*.
Γείτονες Cratetis I 130.
Γέλως Sannyrionis I 793.
Γεροντομανία Anaxandridis II 138.
[*Γεωγράφοι* Anaxandridis II 140.]
Γεωργοί Aristophanis I 416.
Γεωργός Menandri III 28.
Γεωργός (?) Timoclis II 451. 466.
Γῆρας Aristophanis I 422.
Γηρυόνης Ephippi II 251.
Γηρυτάδης Aristophanis I 427.
Γίγαντες Cratini iun. II 289.
Γλαῦκος Anaxilae II 265.
Γλαῦκος Antiphanis II 42.
Γλαῦκος Eubuli II 171.
Γλαύκωμα anonymi a Naevio latine conversa. O. Ribbeck. Com. R. fr.² 15.
Γόητες Aristomenis I 691.
Γοργόνες Heniochi II 431.
Γόργυθος Antiphanis II 42.
Γρᾶες Pherecratis I 153.
Γραμματειδιοποιός Apollodori Car. III 281.
Γραμματειδιοποιός Apollodori Geloi III 279.
Γραφή Alexidis II 312.
Γρῦπες Platonis I 604.
Γυμναστικός Naevianae fabulae titulus ex graeco quodam dramate expressae. O. Ribbeck. Com. R. fr.² p. 15.
Γυναικοκρατία Alexidis II 312.
Γυναικοκρατία Amphidis II 238.
Γυναικομανία Amphidis II 238.
Δαίδαλος Aristophanis I 435.
Δαίδαλος Eubuli vel Philippi II 172. 3.
Δαίδαλος Platonis I 605.
Δαιταλῆς Aristophanis I 438.
Δακτύλιος Alexidis II 312.
Δακτύλιος Amphidis II 239.
Δακτύλιος Menandri III 31.
Δακτύλιος Philemonis III suppl. vol. II.
Δακτύλιος Timoclis II 451.
Δαλίς Apollophanis I 797.
Δανάη Apollophanis I 797.
Δανάη Sannyrionis I 794.
Δαναΐδες Aristophanis I 454.
Δαναΐδες Diphili II 548.
Δάρδανος Menandri III 32.
Δεισιδαίμων Menandri III 32.
Δεξαμενός Timoclis, cf. *Κένταυρος*.
Δεξιδημίδης Amphidis II 239.
Δευκαλίων Antiphanis II 43.
Δευκαλίων Eubuli II 173.
Δευκαλίων Ophelionis II 293.
Δευσοποιός Apollodori Geloi III 279.
Δηλία Antiphanis II 43.
Δηλία Sophili II 445.
Δηλιάδες Cratini I 19.
Δήλιος Philostephani III 393.
Δῆλος vel *Δήλιος* Timoclis II 452.
Δημήτριος ἢ Φιλέταιρος Alexidis II 313.
Δημιουργός Menandri III 33.
Δῆμοι Eupolidis I 279.
Δημοποίητος Demostrati (Timostrati) III 355.
Δημοσάτυροι Timoclis II 452.
Δημόται Hermippi I 228.
Δημόται Posidippi III 338.
Δημοτυνδάρεως Polyzeli I 789.
Διάβολος Apollodori Car. III 283.
Διάβολος Nicostrati II 222.
Διαδικαζόμενοι Dioxippi suppl. vol. III.

Διαθῆκαι Laonis III 382.
[*Διαιτῶν* Eupolidis I 293.]
Διαλλαγαί Aristophanis (*Λυσιστράτη*) Schol. Rav. Lys. v. 1114.
Διαμαρτάνοντες vel *Διαμαρτάνων* Apollodori III 289.
Διαμαρτάνουσα Diphili II 548.
Διαμαρτάνων Apollodori III 289.
Διαμαρτάνων Archedici III 276.
Διαπλέουσαι Alexidis II 315.
[*Διάς* Eupolidis I 293.]
Διδασκαλίαι Cratini I 23.
Δίδυμαι Antiphanis, cf. *Αὐλητρὶς ἢ Δίδυμαι*.
Δίδυμαι Menandri III 35.
Δίδυμοι Alexidis II 315.
Δίδυμοι Anaxandridis II 139.
Δίδυμοι Antiphanis II 43.
Δίδυμοι Euphronis III 320.
Δίδυμοι Xenarchi II 468.
Δίδυμοι ἢ Πύραυνος Aristophontis II 276.
Διθύραμβος Amphidis II 239.
Δικασταί Thugenidis III 377.
Διονυσαλέξανδρος Cratini I 23.
Διονυσιάζουσαι Timoclis II 453.
Διονύσιος Eubuli II 173.
Διόνυσος Alexandri III 372.
Διόνυσος Cratetis I 131.
Διόνυσος (?) Ecphantidis Meinek. I 37.
Διόνυσος Magnetis I 7.
Διόνυσος Timoclis II 454.
Διόνυσος ἀσκητής Aristomenis I 692.
Διόνυσος Eubuli, cf. *Σεμέλη*.
Διονύσου γοναί Anaxandridis II 139.
Διονύσου γοναί Polyzeli I 791.
Διορύττων Antiphanis, cf. *Θορίκιοι*.
Διὸς γοναί Philisci II 443.
Διπλάσιοι Antiphanis II 45.
Δὶς ἐξαπατώμενος Heniochi II 431.
Δὶς ἐξαπατῶν Menandri III 35.
Δὶς κατηγορούμενος Augeae ap. Suidam.
Δὶς ναυαγός Aristophanis I 459.
Δὶς πενθῶν Alexidis II 316.
Δὶς πλέουσαι Alexidis, cf. *Διαπλέουσαι*.
Δόλων Eubuli II 175.
Δορκὶς ἢ Ποππύζουσα Alexidis II 316.
Δουλοδιδάσκαλος Pherecratis I 155.
Δοῦλος (*Δόλων*) Eubuli II 175 fr. 32.
Δρακόντιον Timoclis II 454.
Δράματα Aristophanis I 465.
Δράματα ἢ Κένταυρος Aristophanis I 459.
Δράματα ἢ Νίοβος Aristophanis I 463.
Δραπεταγωγός Antiphanis II 46.
Δραπέται Alexidis, cf. *Λευκαδία*.
[*Δραπέται* Eupolidis I 265, fr. 34.]
Δραπέτιδες Cratini I 26.
Δρωπίδης Alexidis II 317.
Δυσέρωτες Antiphanis II 46.
Δύσκολος Menandri III 36.
Δύσκολος Mnesimachi II 436.
Δύσπρατος Antiphanis vel Epicratis II 47. 284.
Δωδεκάτη Philyllii I 783.
Δωδωνίς Antiphanis II 48.

Εαυτὸν πενθῶν Menandri, cf. *Αὑτὸν πενθῶν*.
Ἑαυτὸν τιμωρούμενος Menandri III 41.
Ἑαυτοῦ ἐρῶν Antiphanis, cf. *Αὑτοῦ ἐρῶν*.
Ἐγκαλοῦντες Diphili II 548.
Ἐγκαλυπτόμενος Anaxippi III 296.
Ἐγκληόμεναι vel *Ἐγκληόμενοι* Sotadis II 447.
Ἐγχειρίδιον Menandri III 44.
Ἐγχειρίδιον Philemonis II 483.

Ἐγχειρίδιον Sophili II 445.
Ἐγχειρογάστορες Nicophontis, cf. *Χειρογάστορες*.
Εἰλείθυια Nicomachi III 386.
Εἵλωτες Eupolidis I 294.
Εἰρήνη α' Aristophanis.
Εἰρήνη β' Aristophanis I 467.
Εἰρήνη Eubuli II 176.
Εἰρήνη Theopompi I 735.
Εἰσοικιζόμενος Alexidis II 318.
Εἰς τὸ φρέαρ Alexidis II 319.
Ἑκάτη Diphili II 548.
Ἑκάτη Nicostrati II 223.
Ἐκκηρυττόμενος Alexidis, cf. *Κηρυττόμενος*.
Ἐκκλησιάζουσαι Aristophanis.
Ἐκπωματοποιός Alexidis II 320.
Ἑκύρα Apollodori Car. III 283.
[*Ἑκύρα* Menandri III 45.]
Ἐλαιὼν ἢ Φρουροῦντες Diphili II 548.
Ἑλένη Alexandri III 372.
Ἑλένη Alexidis II 320.
Ἑλένη Anaxandridis II 140.
Ἑλένη Philyllii (?) I 784.
Ἑλένης ἁρπαγή Alexidis II 320.
Ἑλένης μνηστῆρες Alexidis II 321.
[*Ἑλενηφοροῦντες*, *Ἑλενηφοροῦσα* Diphili], cf. *Ἐλαιών*.
Ἑλλὰς ἢ Νῆσοι Platonis I 605.
Ἐλλεβοριζόμενοι Diphili II 549.
Ἑλληνίς Alexidis II 321.
Ἐμπιμπραμένη Menandri III 45.
Ἐμπιμπράμενοι ἢ Ἰδαῖοι Cratini I 32.
Ἐμπολή Ephippi II 254.
Ἔμπορος Diphili II 549.
Ἔμπορος Epicratis II 284.
Ἔμπορος Philemonis II 484.
Ἐναγίζοντες vel *Ἐναγίσματα* Diphili II 552.
Ἐνδυμίων Alcaei I 758.
Ἐννέα (*Ἐνναία*) Apollodori Car. III 284.
Ἐξ ᾅδου ἀνιών Nicophontis I 776.
Ἐξ αὐτοῦ ἑστώς Caecilianae fabulae titulus, O. Ribbeck. Com. R. fr.² p. 42.
Ἐξοικιζόμενος Philemonis II 484.
Ἑορταί (*Τόλμαι*) Cratetis I 141 fr. 34.
Ἑορταί Platonis I 607.
Ἐπαγγελλόμενος Menandri III 46.
Ἐπιδαύριος Alexidis II 321.
Ἐπιδαύριος Antiphanis II 48.
Ἐπιδαύριος Theophili II 474.
Ἐπιδικαζομένη Apollodori Car., cf. *Ἐπιδικαζόμενος*.
Ἐπιδικαζόμενος Anaxippi III 298.
Ἐπιδικαζόμενος Apollodori Car., III 285.
Ἐπιδικαζόμενος Diphili II 552.
Ἐπιδικαζόμενος Philemonis II 484.
Ἐπίκληρος Alexidis II 322.
Ἐπίκληρος Antiphanis II 49.
Ἐπίκληρος Diodori II 420.
Ἐπίκληρος Diphili II 553.
Ἐπίκληρος Heniochi II 431.
Ἐπίκληρος Menandri III 47.
Ἐπιλήσμων ἢ Θάλαττα Pherecratis I 159.
Ἐπίσταθμος Posidippi III 338.
Ἐπιστολαί Timoclis II 455.
Ἐπιστολή Alexidis II 323.
Ἐπιστολή Euthyclis, cf. *Ἄσωτοι*.
Ἐπιστολή Machonis III 325.
Ἐπιτρέποντες Menandri III 50.
Ἐπιτροπεύς Diphili II 553.
Ἐπίτροπος Alexidis II 323.
Ἐπιχαιρέκακος Timoclis II 456.
Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις Alexidis II 323.
Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις Amphidis II 240.
Ἐρετρικός Alexidis II 323.
Ἐρεχθεύς Anaxandridis II 140.
Ἔριθοι Alexidis, cf. *Παννυχίς*.
Ἔριθοι Amphidis II 241.
Ἑρμαφρόδιτος Posidippi III 338.

Ἑρμιονεύς (Ἑρμιόνη) Menecratis III 383.
Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης γοναί Philisci II 443.
Ἔρωτες Myrtili I 253.
Ἑταίρα Turpilianae fabulae titulus ex graeco dramate expressae. O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] p. 94.
Εὐανδρία Anaxilae II 265.
Εὐεργέται Batonis III 327.
Εὐθύδικος Antiphanis II 49.
Εὐμένιδες Cratini (?), cf. Εὐνεῖδαι fr. 66.
Εὐνεῖδαι Cratini I 32.
Εὐνοῦχος Menandri III 53.
Εὐνοῦχος ἢ Στρατιώτης Diphili II 542.
Εὔπλοια Antiphanis II 50.
Εὔριπος Philemonis II 484.
Εὐρώπη Eubuli II 176.
Εὐρώπη Hermippi I 230.
Εὐρώπη Platonis I 610.
Εὐσεβεῖς Anaxandridis II 140.
Ἐφεδρῖται vel Ἐφεδρίζοντες Philemonis II 485.
Ἐφεσία Antiphanis II 51.
Ἐφεσία Posidippi III 339.
(Ἐφε)σία Simyli II 444.
Ἐφέσιοι Critonis III 354.
Ἐφέσιος Menandri III 56.
Ἔφηβοι Apollodori, cf. Συνέφηβοι.
Ἔφηβοι Ephippi II 255.
Ἔφηβος Philemonis II 485.
Ἐφιάλτης Phrynichi I 369.

Ζακύνθιος Antiphanis II 51.
Ζεὺς κακούμενος Platonis I 612.
Ζωγράφοι (non Γεωγράφοι) Anaxandridis II 140.
Ζωγράφος Antiphanis II 52.
Ζωγράφος Diphili II 553.
Ζωγράφος Hipparchi III 273.
Ζωμίον Philemonis, cf. Μετιών.
Ζώπυρος περικαόμενος Strattidis I 714.

Ἡδυχάρης Theopompi I 736.
Ἡ εἰς τὸ φρέαρ Alexidis, cf. Εἰς τὸ φρέαρ.
Ἥλιος ῥιγῶν Aristonymi I 668.
Ἡνίοχος Antiphanis II 52.
Ἡνίοχος Menandri III 57.
Ἡρακλῆς Anaxandridis II 141.
Ἡρακλῆς Diphili II 556.
Ἡρακλῆς Philyllii I 784.
Ἡρακλῆς γαμῶν Archippi I 680.
Ἡρακλῆς γαμῶν Nicocharis I 771.
Ἡρακλῆς χορηγός Nicocharis I 771.
Ἥρωες Aristophanis I 469.
Ἥρωες Chionidis I 4.
Ἥρωες Cratetis I 132.
Ἥρωες Philemonis II 486.
Ἥρωες Timoclis II 457.
Ἡρῴνη Epigenis II 417.
Ἥρως Diphili II 557.
Ἥρως Menandri III 60.
Ἡσίοδοι Teleclidis I 213.
Ἡσίοδος Nicostrati II 223.
Ἡσιόνη Alexidis II 324.
Ἠχώ Eubuli II 176.

Θαΐς Hipparchi III 273.
Θαΐς Menandri III 61.
Θάλαττα Dioclis I 767.
Θάλαττα Pherecratis, cf. Ἐπιλήσμων.
Θαμύρας Antiphanis II 52.
Θεμιστοκλῆς Philisci II 443.
[Θεογονία Antiphanis II 53.]
Θεοί Hermippi I 230.
Θεοφόρητος Alexidis II 325.
Θεοφορουμένη Menandri III 63.
Θεσμοφοριάζουσαι α′ Aristophanis.
Θεσμοφοριάζουσαι β′ Aristophanis I 472.
[Θεσμοφόροι Hermippi I 245 fr. 65.]

Θεσμοφόρος Dionysii II 423.
Θεσπρωτοί Alexidis II 325.
Θεττάλη Menandri III 65.
Θετταλοί Anaxandridis II 141.
Θεῶν ἀγορά Euphronis III 320.
Θεωροί Euphronis III 321.
Θηβαῖοι Alexidis II 326.
Θηβαῖοι Philemonis II 486.
Θηραμένης Cratini iun. II 289.
Θηρία Cratetis I 133.
Θησαυρός Anaxandridis II 142.
Θησαυρός Archedici III 276.
Θησαυρός Cratetis I 136.
Θησαυρός Dioxippi III 358.
Θησαυρός Diphili II 557.
Θησαυρός Menandri III 67.
Θησαυρός Philemonis II 486.
Θησεύς Anaxandridis II 142.
Θησεύς Aristonymi I 668.
Θησεύς Diphili II 557.
Θησεύς Theopompi I 737.
Θητεύοντες Alexidis II 326.
Θομβύκιος (*Βομβυλιός*) Antiphanis II 37 fr. 62.
Θορίκιοι (?) Heniochi (*Θωρύκιον*) II 431.
Θορίκιοι ἢ Διορύττων Antiphanis II 53.
Θουριοπέρσαι Metagenis I 706.
Θρασυλέων Menandri III 69.
Θράσων Alexidis II 326.
Θρᾶτται Cratini I 34.
Θυέστης Dioclis I 767.
Θυρσοκόμος Lysippi I 702.
Θυρωρός Philemonis II 487.
[*Θωρύκιον* Heniochi], cf. *Θορίκιοι*.

Ἰάλεμος Amphidis II 241.
Ἰάλεμος Ophelionis II 293.
(*Ἴαμβοι* Hermippi I 245.)
Ἴασις (?) Alexidis II 327.
Ἰάσων Antiphanis II 53.
Ἰατρός Antiphanis II 54.
Ἰατρός Aristophontis II 276.
Ἰατρός Philemonis II 487.
Ἰατρός Theophili II 474.
Ἰδαῖοι Cratini, cf. *Ἐμπιμπράμενοι*.
Ἱέρεια Apollodori Car. III 287.
Ἱέρεια Menandri III 70.
Ἱερὸς γάμος Alcaei I 759.
Ἱεροφάντης Nicostrati II 223.
Ἰκάριοι Σάτυροι Timoclis II 458.
Ἱματιόπωλις Apollodori Car., cf. *Προικιζομένη*.
Ἴμβριοι Menandri III 71.
Ἰνώ (*Ἰώ*?) Sannyrionis ap. Eudociam.
Ἰξίων Eubuli II 177.
Ἰπνὸς ἢ Παννυχίς Pherecratis I 160.
Ἱππεῖς Antiphanis II 54.
Ἱππεύς Alexidis II 327.
Ἱππῆς Aristophanis.
Ἱππίσκος Alexidis, cf. *Ἀγωνίς*.
Ἱπποκόμος Menandri III 72.
Ἵππος Alexidis, cf. *Ἱππεύς*.
Ἱπποτρόφος Mnesimachi II 437.
Ἰσθμιονίκης Mnesimachi II 441.
Ἰσοστάσιον Alexidis II 328.
Ἱστοριογράφος Dioxippi III 359.
[*Ἱστός* Pherecratis], cf. *Ἰπνός* fr. 61.
Ἰφιγέρων Strattidis vel Apollophanis I 714. 797.
Ἰχθύες Archippi I 681.
Ἰώ (?) Anaxilae II 266.
Ἰώ Platonis I 615.
Ἰώ Sannyrionis I 795.
Ἴων Eubuli II 177.

Καινεύς Antiphanis II 55.
Καινεύς Ararotis II 216.
Καλαθηφόροι Eubuli II 178.
Καλάσιρις Alexidis II 331.
Κάλλαισχρος Ophelionis II 294.
Κάλλαισχρος Theopompi I 738.
Καλλιππίδης Strattidis I 714.
Καλλιστώ Alcaei I 759.
Καλλιστώ Amphidis (?) II 242. 9.

Καλλωνίδης (?) Aristophontis II 277.
Καλυψώ Anaxilae II 266.
Καμπυλίων Ararotis II 217.
Καμπυλίων Eubuli II 178.
Κανηφόρος Anaxandridis II 143.
Κανηφόρος Menandri III 73.
Καπήλιδες Theopompi I 739.
Κᾶρες Antiphanis II 55.
Καρίνη Antiphanis II 56.
Καρίνη Menandri III 74.
Καρχηδόνιος Alexidis II 331.
Καρχηδόνιος Menandri III 75.
Κατακολλώμενος Eubuli II 180.
[*Καταχῆναι* Lysippi I 702.]
Καταψευδόμενος Alexidis, cf. *Τοκιστής*.
Καταψευδόμενος Menandri III 77.
Καταψευδόμενος Philemonis II 488.
Καταψευδόμενος Sosipatri III 314.
Κατεσθίων (?) Amipsiae I 671.
Καύνιοι Alexidis II 332.
Καύνιοι Timoclis II 460.
Κεκρύφαλος Menandri III 78.
Κένταυροι Apollophanis I 798.
Κένταυρος Aristophanis, cf. *Δράματα*.
Κένταυρος Lyncei III 274.
Κένταυρος Nicocharis I 771.
Κένταυρος Ophelionis II 294.
Κένταυρος Theogneti III 364.
Κένταυρος ἢ Δεξαμενός Timoclis II 460.
Κεραυνός vel *Κεραυνούμενος* Anaxippi III 299.
Κέρκιος (?) Anaxandridis II 143.
Κέρκωπες Eubuli II 181.
Κέρκωπες Hermippi I 233.
Κέρκωπες Menippi (?) III 383.
Κέρκωπες Platonis, cf. *Ξάντριαι*.
Κέφαλος Philetaeri II 231.
Κηπουρός Antiphanis II 57.
Κηρυττόμενος Alexidis II 332.
Κιθαριστής Antiphanis II 57.
Κιθαριστής Menandri III 79.
Κιθαρίστρια Anaxandridis II 143.
Κιθαρῳδός Alexidis II 332.
Κιθαρῳδός Anaxippi III 300.
Κιθαρῳδός Antiphanis II 58.
Κιθαρῳδός Apollodori III 289.
Κιθαρῳδός Clearchi II 408.
Κιθαρῳδός Diphili II 558.
Κιθαρῳδός Niconis III 389.
Κιθαρῳδός Sophili II 445.
Κιθαρῳδός Theophili II 474.
Κινησίας Strattidis I 715.
Κίρκη Anaxilae II 266.
Κίρκη Ephippi II 255.
Κλεοβουλῖναι Cratini I 39.
Κλεοβουλίνη Alexidis II 333.
Κλεοφάνης Antiphanis II 58.
Κλεοφῶν Platonis I 615.
Κλεψύδρα Eubuli II 182.
Κληρούμενοι Diphili II 458.
Κλίνη Nicostrati II 223.
[*Κλοπαί* Eupolidis I 296.]
Κναφεύς Antiphanis II 59.
Κνιδία Alexidis II 333.
Κνιδία Menandri III 82.
Κνοιθιδεὺς ἢ Γάστρων Antiphanis II 60.
Κόθορνοι Philonidis I 254. cf. III 304.
Κοινωνοί Philemonis II 488.
Κόλακες Eupolidis I 296.
Κόλαξ Menandri III 82.
[*Κόλαξ* Philemonis II 488. 535.]
Κολεοφόροι anonymi poetae (ant. com.) Boeckh. Corp. Inscr. I n. 229.
Κολυμβῶσαι Alcimenis I 254.
Κομμώτρια Naevii O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] p. 12.
Κονιατής Alexidis II 333.
Κονιατής Amphidis II 242.
Κονίσαλος Timoclis II 461.
Κόννος Amipsiae I 671.

Κόννος Phrynichi I 371.
Κοριαννώ Pherecratis I 162.
Κορινθία Antiphanis II 61.
Κορινθία Philemonis II 488.
Κορινθιαστής Philetaeri II 231.
Κορινθιαστής Poliochi III 390.
Κορίνθιοι Clearchi II 409.
Κοροπλάθος Antiphanis II 62.
Κορυδαλλός Eubuli II 182.
Κοσμήτρια anonymi a Naevio latine conversa. cf. *Κομμώτρια* O. Ribbeck. Com. R. fr.² p. 12.
Κουρίς Alexidis II 333.
Κουρίς Amphidis II 242.
Κουρίς Antiphanis II 62.
Κραπάταλοι Pherecratis I 167.
Κρατεύας (*Κρατείας*) *ἢ Φαρμακοπώλης* Alexidis II 334, cf. suppl.
Κρής Menandri, cf. *Ἀνδρόγυννος ἢ Κρής*.
Κρῆτες Apollophanis I 798.
Κρῆτες Nicocharis I 772.
Κρόνος Phrynichi I 372.
Κυβερνῆται Menandri III 85.
Κυβερνήτης Alexidis II 338.
Κυβευταί Alexidis II 339.
Κυβευταί Amphidis II 243.
Κυβευταί Antiphanis II 64.
Κυβευταί Eubuli II 182.
Κύδων Ephippi II 256.
Κύκλωπες Calliae vel Dioclis I 694. 767.
Κύκλωψ Antiphanis II 64.
Κύκνος Alexidis II 339.
Κύκνος Eubuli, cf. *Προσουσία*.
Κυναγίς vel *Κυνηγίς* Philetaeri II 231.
Κυνάριον Timothei II 450.
Κυνηγέται Anaxandridis II 144.
Κύπριος Alexidis II 340.
Κώδων Posidippi III 339.
Κωδωνιασταί (?) Philippi Meinek. I 340. 1.
Κώκαλος Aristophanis I 482.
Κωμασταί Amipsiae I 673.
Κωμασταί Eubulidis II 431.
Κωμασταί (?) Philippi Meinek. I 341.
Κωμασταί Phrynichi I 373.
Κωμῳδοτραγῳδία Alcaei I 760.
Κωμῳδοτραγῳδία Anaxandridis II 144.
Κωνειαζόμεναι Menandri III 87.
Κωνειασταί (?) Philippi Meinek. I 341.
Κωραλίσκος Epilyci I 803.
Κώρυκος Antiphanis II 66.

Λάιος Platonis I 617.
Λάκαινα Apollodori III 290.
Λακιάδαι Philippidis III 304.
Λάκωνες Cratini I 41.
Λάκωνες Eupolidis(?) I 307.
Λάκωνες Nicocharis I 772.
Λάκωνες ἢ Λήδα Eubuli II 184.
Λάκωνες ἢ Ποιηταί Platonis I 619.
Λάμια Cratetis I 136.
Λαμπαδηφόροι Philetaeri II 233.
Λαμπάς Alexidis II 340.
Λαμπάς Antiphanis II 67.
Λάμπων Antiphanis II 68.
Λέβης Alexidis II 341.
Λεπτινίσκος Antiphanis II 68.
Λευκαδία (non *Λευκάς*) Amphidis II 243.
Λευκαδία Menandri III 88.
Λευκαδία ἢ Δραπέται Alexidis II 344.
Λευκαδία Diphili II 558.
Λευκάδιος Antiphanis II 69.
Λεύκη Alexidis II 344.
Λεωνίδης Antiphanis II 70.
Λήδα Eubuli, cf. *Λάκωνες*.
Λήδα Sophili, cf. *Τυνδάρεως*.
Λήθη Timoclis II 461.
Λημνία Alexidis II 345.
Λήμνιαι Antiphanis II 70.
Λήμνιαι Aristophanis I 486.

Λήμνιαι Diphili II 558.
Λήμνιαι Nicocharis I 772.
Λημνομέδα Strattidis I 717.
Λῆροι Pherecratis I 172.
Λινδία Turpilianae fabulae titulus ex graeco dramate conversae. O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] p. 101.
Λίνος Alexidis II 345.
Λοκρίδες Anaxandridis II 144.
Λοκρίδες Posidippi III 339.
Λοκροί Alexidis II 346.
Λοκροί Menandri III 91.
Λουτροποιός Anaxilae, cf. *Λυροποιός*.
Λυδοί Magnetis I 8.
Λυδός Antiphanis II 70.
Λυκίσκος Alexidis II 347.
Λυκοῦργος Anaxandridis II 144.
Λύκων Antiphanis II 71.
Λυροποιός Anaxilae II 267.
Λυσιστράτη Aristophanis.
Λυτρούμενος Epigenis II 418.
Λυτρούμενος Timostrati(?) III 356.

Μάγειροι Anaxilae II 269.
Μάγειρος Nicostrati II 224.
Μαι(νόμενος) Anaxandridis II 145.
Μαινόμενος Diodori II 422.
Μαινόμενος Diphili II 559.
Μακεδόνες ἢ Παυσανίας Strattidis I 718.
Μαλθάκη Antiphanis II 71.
Μαλθακοί Cratini I 42.
Μαμμάκυθος Aristagorae I 710.
Μαμμάκυθος Platonis I 622.
Μανδραγοριζομένη Alexidis II 347.
Μανέκτωρ ἢ Ἑρμιονεύς Menecratis III 383.
Μάντεις Alexidis II 350.
Μαραθώνιοι Timoclis II 461.
Μαρικᾶς Eupolidis I 307.
Μαστροπός Philippidis III 305.
Μεγαρική Simyli II 444.
Μέθη Menandri III 91.
Μελανίων Antiphanis II 72.
Μελέαγρος Antiphanis II 72.
Μελέαγρος Philetaeri II 233.
Μελίβοια Eriphi II 428.
Μελίλωτος Anaxandridis II 145.
Μέλιττα Antiphanis II 73.
Μέλιτται Dioclis I 767.
Μεμψίμοιρος Antidoti II 410.
Μενέλεως Platonis I 622.
Μεροπίς Alexidis II 351.
Μεσσηνία Critonis III 354.
Μεσσηνία Menandri, cf. *Ἀνατιθεμένη ἢ Μεσσηνία*.
Μεταβαλλόμενος ἢ Μεταφερόμενος Timothei II 450.
Μεταλλῆς Pherecratis I 174.
Μεταλλῆς Nicomachi, cf. Pherecr. *Μεταλλῆς*.
Μεταφερόμενοι Posidippi III 340.
Μεταφερόμενος Timothei, cf. *Μεταβαλλόμενος*.
Μετεκβαίνουσαι Nicomachi(?) Meinek. I 496. 7.
Μετιὼν ἢ Ζωμίον Philemonis II 488.
Μετοικιζόμενος Diophanti III 375.
Μέτοικοι Cratetis I 137.
Μέτοικοι Pherecratis I 178.
Μέτοικοι Platonis I 622.
Μέτοικος Antiphanis II 73.
Μέτοικος Philemonis II 489.
Μήδεια Antiphanis II 73.
Μήδεια Canthari I 764.
Μήδεια Eubuli II 186.
Μήδεια Strattidis I 720.
Μῆδος Theopompi I 740.
Μηναγύρτης vel *Μητραγύρτης* Antiphanis II 74.
Μηναγύρτης Menandri III 93.
Μῆνες Philetaeri II 234.
Μητροφῶν Antiphanis II 74.

Μίδων Alexidis II 351.
Μίδων Antiphanis II 75.
Μιλησία vel *Μιλήσιοι* Alexidis II 351.
Μιλησία Philemonis tertii II 540. III 357.
Μίλκων Alexidis II 353.
Μιμοψηφισταί vel *Μισοψ.* Philistionis ap Suidam.
[*Μίνως* Alexidis II 346 fr. 136].
Μίνως Antiphanis II 75.
Μισογύνης Menandri III 94.
Μισοπόνηρος Antiphanis II 75.
Μισουμένη Phoenicidis III 333.
Μισούμενος Menandri III 97.
Μισοψηφισταί vel *Μιμ.* Philistionis ap. Suidam.
Μνήματα Antiphanis II 76.
Μνημάτιον Diphili II 559.
Μνημάτιον Epigenis II 418.
Μνησιπτόλεμος Epinici III 330.
Μνηστῆρες Alexidis II 353.
Μοῖραι Hermippi I 235.
Μοιχοί Amipsiae I 673.
Μοιχοί Antiphanis II 76.
Μοιχός Philemonis II 489.
Μονότροπος Anaxilae II 269.
Μονότροπος Ophelionis II 294.
Μονότροπος Phrynichi I 375.
Μοσχίων Callicratis II 416.
Μοῦσαι Euphronis III 321.
Μοῦσαι Ophelionis II 294.
Μοῦσαι Phrynichi I 379.
Μουσῶν γοναί Polyzeli I 791.
Μυλωθρίς Eubuli II 186.
Μυλωθρός Alexidis II 353.
Μυλών Antiphanis II 77.
Μυρμηκάνθρωποι Pherecratis I 178.
Μύρμηκες Canthari I 765.
Μύρμηκες Platonis I 623.
Μύρμηξ Posidippi III 341.
Μυρμιδόνες Philemonis II 490.
Μυρμιδόνες Strattidis I 721.
Μυροποιός Anaxilae, cf. *Λυροποιός*.
Μυσοί Eubuli II 186.
Μύσται Phrynichi I 380.
Μύστις Antiphanis II 77.
Μύστις Philemonis II 490.

Νάννιον Eubuli vel Philippi II 187.
Ναυαγός Aristophanis I 459. cf. *Δὶς ναυαγός*.
Ναυαγός Ephippi II 257.
Ναυαγός Paramoni III 355.
Ναύκληροι Nausicratis II 295.
Ναύκληρος Eudoxi III 332.
Ναύκληρος Menandri III 101.
Ναυμαχία Nicomachi III 388.
Ναυσικάα Eubuli II 188.
Ναυσικάα Philyllii, cf. *Πλύντριαι*.
Νέαιρα Philemonis II 490.
Νέαιρα Timoclis II 462.
Νεανίσκοι Antiphanis II 79.
Νεκρός Diodori II 422.
Νεκυομαντεία mimus Decimi Laberii, ex parte fortasse ad graecae fabulae exemplum compositus. O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] p. 289. cf. Mommsen. Hist. Rom.[4] III 575 cum adn. 2.
Νεμέα(?) Apollodori Car. III 284.
Νεμέα Theopompi I 741.
Νέμεσις Cratini I 47.
Νεμόμενοι Philemonis II 490.
Νεοπτόλεμος Theophili II 475.
Νεοττίς Anaxilae II 269.
Νεοττίς Antiphanis II 79.
Νεοττίς Eubuli II 188.
Νεφέλαι α' Aristophanis I 490.
Νεφέλαι β' Aristophanis.
Νηρεύς Anaxandridis II 145.
Νηρεύς Anaxilae II 271.
Νηρηίδες Anaxandridis II 146.
Νῆσοι Aristophanis I 492.
Νῆσοι Platonis, cf. *Ἑλλάς*.

Νῖκαι Platonis I 623.
Νίοβος Aristophanis, cf. *Δράματα*.
Νίπτρα Polyzeli I 792.
Νόθος Philemonis II 491.
Νόμοι Cratini I 51.
Νομοθέτης Menandri III 102.
Νουμηνίαι Eupolidis I 313.
Νύμφαι Alexidis, cf. *Φιλόκαλος*.
Νύξ Philemonis II 491.
Νὺξ μακρά Platonis I 624.

Ξάντριαι ἢ Κέρκωπες Platonis I 625.
Ξενίζων Heraclidis II 435.
Ξενολόγος Menandri III 103.
Ξοῦθος Eubuli II 188.

Ὀβελιαφόροι Ephippi, cf. *Ὅμοιοι*.
Ὀβολοστάτης Caecilii Statii fabula ex graeco dramate conversa. O. Ribbeck. Com. R. fr.² p. 55.
Ὄβριμος Antiphanis II 80.
Ὀδυσσεύς Amphidis II 243.
Ὀδυσσεύς Anaxandridis II 146.
Ὀδυσσεύς Theopompi I 742.
Ὀδυσσεὺς ἀπονιζόμενος Alexidis II 353.
Ὀδυσσεὺς ἢ Πανόπται Eubuli II 189.
Ὀδυσσεὺς ὑφαίνων Alexidis II 354.
Ὀδυσσῆς Cratini I 55.
Οἰδίπους Eubuli II 189.
Οἰνόμαος ἢ Πέλοψ Antiphanis II 81.
Οἰνόμαος ἢ Πέλοψ Eubuli II 190.
[*Οἶνος* Alexidis II 386 fr. 243.]
Οἰνοπίων Nicostrati II 224.
Οἰνοπίων Philetaeri II 234.
Οἰωνιστής Antiphanis II 82.
Ὀλβία Eubuli II 190.
Ὁλκάδες Aristophanis I 495.
Ὀλυμπιόδωρος Alexidis II 355.
Ὄλυμπος Philisci II 443.
Ὀλυνθία vel *Ὀλύνθιος* vel *Ὀλύνθιοι* Alexidis II 355.
Ὀλυνθία Menandri III 104.
Ὀλυνθία vel *Ὀλύνθιος* vel *Ὀλυνθιακός* Philippidis III 305.
Ὅμηρος ἢ Ἀσκηταί Metagenis I 707.
Ὁμοία Alexidis II 357.
Ὁμοία Antidoti, cf. Alexid. fr. 163.
Ὅμοιοι vel *Ὅμοιαι* Antiphanis II 82.
Ὅμοιοι vel *Ὅμοιαι* Posidippi III 341.
Ὅμοιοι ἢ Ὀβελιαφόροι Ephippi II 258.
Ὁμολογοῦσα incerti comici, ut videtur, fabula apud Orion. ed. Schneidew. p. 47.
Ὁμοπάτριοι Antiphanis II 83.
Ὁμοπάτριοι Menandri III 105.
Ὀμφάλη Antiphanis II 83.
Ὀμφάλη Cratini iun. II 290.
Ὁμώνυμοι Antiphanis II 84.
Ὁμώνυμοι Dionysii II 425.
Ὀναγός Diphili II 559.
Ὄνειροι Dioclis I 769.
Ὄνος ἀσκοφόρος Leuconis I 703.
Ὄνου σκιά Archippi I 686.
Ὁπλομάχος Anaxandridis II 149.
Ὀπώρα Alexidis II 358.
Ὀπώρα Amphidis(?) II 244. 9.
Ὀργή Menandri III 105.
Ὀρεσταυτοκλείδης Timoclis II 462.
Ὀρέστης Alexidis II 358.
Ὀρθάνης Eubuli II 190.
Ὄρνιθες Aristophanis.
Ὄρνιθες Cratetis I 137.
Ὄρνιθες Magnetis I 8.
Ὀρνιθευτής Nicostrati II 224.
Ὀρνιθοκόμοι Anaxilae II 272.
Ὀρφεύς Antiphanis II 85.
Ὀρχηστρίς Alexidis II 358.
Οὐρανός Amphidis II 244.
Ὄφεις Menippi(?) III 383.

Παγκρατιαστής Alexidis II 359.
Παγκρατιαστής Philemonis II 491.

Παγκρατιαστής Diphili vel Theophili II 475. 559.
Παιδάριον Philemonis II 492.
Παιδάριον Platonis I 625.
Παιδερασταί Diphili II 559.
Παιδεραστής Antiphanis II 85.
Παῖδες Philemonis II 492.
Παῖδες Theopompi I 743.
Παιδιαί Cratetis I 137.
Παιδίον Apollodori III 290.
Παιδίον Menandri III 107.
Παιδίον Platonis I 625.
Παιδίον Posidippi III 341.
Παλαίστρα Alcaei I 761.
Παλαμήδης Philemonis II 492.
Παλλακή Alexidis II 359.
Παλλακή Menandri III 108.
Παλλακίς Diphili II 560.
Παμφίλη Alexidis II 360.
Παμφίλη Theopompi I 744.
Πάμφιλος Eubuli II 192.
Πάν Amphidis II 244.
Πάν Timostrati III 356.
Πάνδαρος Anaxandridis II 149.
Πάνδαρος Nicostrati III supplem. vol. II.
Πάνδροσος Clearchi II 409.
Πάνδροσος Nicostrati II 224.
Πανδώρα Nicophontis I 776.
Πανήγυρις Philemonis II 492.
Πανηγυρισταί Batonis Mein. I 166. 480.
Πανηγυρισταί Diodori II 422.
Παννυχίς Callippi III 378.
Παννυχίς Eubuli II 193.
Παννυχίς Hipparchi III 274.
Παννυχίς Pherecratis, cf. *Ἰπνός*.
Παννυχὶς ἢ Ἔριθοι Alexidis II 360.
Πανόπται Cratini I 60.
Πανόπται Eubuli, cf. *Ὀδυσσεύς*.
Πανὸς γοναί Ararotis II 217.
Πανὸς γοναί Philisci II 443.
Πανταλέων Theopompi I 745.
Παραδιδομένη Euphronis III 322.
Παρακαταθήκη Aristophontis II 278.
Παρακαταθήκη Menandri III 109.
Παρακαταθήκη Sophili II 445.
Παρακαταθήκη Sosicratis III 391.
Παρακαταθήκη Timostrati III 356.
Παρακαταθήκη Timothei II 450.
Παραλογιζόμενοι Apollodori III 291.
Παραλυτρούμενος Sotadis II 449.
Παράσιτος Alexidis III 363.
Παράσιτος Antiphanis II 85.
Παράσιτος Diphili II 560.
Παρατηροῦσα Turpilii fabula ex graeco conversa. O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] p. 106.
Παρεισιών Philemonis II 493.
Παρεκδιδομένη Antiphanis II 87.
Παρθενίδιον Ararotis III supplem. vol. II.
Παρμενίσκος Eubuli II 194.
Παροιμιαζόμενος vel *Παροιμίαι* Antiphanis II 88.
[*Πάροινος* Alexidis, cf. *Πύραυνος*.]
Πάροινος Philemonis II 494.
Πασιφάη Alcaei I 762.
Πατριῶται Nicostrati II 225.
Πανσανίας Strattidis, cf. *Μακεδόνες*.
Πανσίμαχος Caecilii Statii O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] p. 57.
Πεδῆται Calliae I 696.
Πεδῆται Cratetis I 138.
Πεζονίκη Alexidis II 365.
Πε[ι]ρίθους Aristophontis II 278.
Πείσανδρος Anaxandridis, cf. *Πάνδαρος*.
Πείσανδρος Platonis I 626.
Πελαργοί Aristophanis I 502.
Πελιάδες Diphili II 562.
Πέλοψ Antiphanis, cf. *Οἰνόμαος*.
Πέλοψ Eubuli, cf. *Οἰνόμαος*.
Πέλοψ Nicocharis I 773.

Πελταστής Ephippi II 260.
Πελταστής Eriphi II 430.
Πένταθλος Xenarchi II 468.
Πεπαρηθία anonymi fr. adesp. 302.
Περιάλγης Platonis I 629.
Περικειρομένη Menandri III 111.
Περινθία Menandri III 112.
Πέρσαι Pherecratis I 181.
Πέρσαι ἢ Ἀσσύριοι Chionidis I 5.
Περσίς Nausicratis II 296.
Πετάλη Pherecratis I 184.
Πηνελόπη Theopompi I 746.
Πήρα (Πύρρα?) Diphili III suppl. vol. II.
[Πιθραύστης Diphili, cf. Τιθραύστης.]
[Πιτακίς Magnetis, cf. Τιτακίδης.]
Πιττοκοπούμενος Philemonis II 494.
Πλαγγών Eubuli II 194.
Πλάνος Amphidis II 244.
Πλάτων Aristophontis II 279.
Πλινθοφόρος Diphili II 569.
Πλόκιον Menandri III 114.
Πλούσιοι Anaxilae II 272.
Πλούσιοι Antiphanis II 89.
Πλοῦτοι Cratini I 62.
Πλοῦτος Archippi I 686.
Πλοῦτος α′ Aristophanis I 505.
Πλοῦτος β′ Aristophanis.
Πλοῦτος Nicostrati II 226.
Πλύντριαι ἢ Ναυσικάα Philyllii I 784.
Ποάστρια(?) Cratetis I 141 extr.
Ποάστρια vel Ποάστριαι Magnetis I 8.
Ποάστριαι Phrynichi I 380.
Ποίησις Antiphanis II 90.
Ποίησις Aristophanis I 507.
Ποιηταί Alexidis II 365.
Ποιηταί Platonis, cf. Λάκωνες.
Πο(ι)ητής Biotti III 366.
Ποιητής Nicocharis I 773.
Πο(ι)ητής Phoenicidis III 333.
Ποιητής Platonis I 631.
Ποιήτρια Alexidis II 365.
Πόλεις Anaxandridis II 150.
Πόλεις Eunici vel Philyllii (vel Aristophanis) I 781. 784. 5.
Πόλεις Eupolidis I 314.
Πολύευκτος Heniochi II 432.
Πολύιδος Aristophanis I 508.
Πολύκλεια Alexidis II 366.
Πολυπράγμων Diphili II 562.
Πολυπράγμων Heniochi II 432.
Πολυπράγμων Timoclis II 463.
Πονήρα Alexidis II 366.
Ποντικός Alexidis II 368.
Ποντικός Antiphanis II 91.
Ποντικός Epigenis II 418.
Ποντικός Timoclis II 463.
Ποππύζουσα Alexidis, cf. Δορκίς.
Πορνοβοσκός Anaxilae, cf. Ὑάκινθος.
Πορνοβοσκός Eubuli II 194.
Πορνοβοσκός Posidippi III 341.
Πορφύρα Augeae apud Suidam.
Πορφύρα Timoclis II 463.
Πορφύρα Xenarchi II 470.
Ποτάμιοι Strattidis I 721.
Πότος Alexandri III 372.
Πρέσβεις Leuconis I 703.
Πρέσβεις Platonis I 632.
Πρίαπος Xenarchi II 472.
Προάγων Aristophanis I 509. (Philonidis I 256.)
Προβατεύς Antiphanis II 92.
Πρόβλημα Antiphanis II 92.
Πρόγαμοι Menandri III 121.
Πρόγονοι Antiphanis II 94.
Προεγκαλῶν Menandri III 122.
Προικιζομένη ἢ Ἱματιόπωλις Apollodori Car. III 287.
Προιτίδες Theophili II 476.
Πρόκρις Eubuli II 195.
Προσκεδαννύμενος Alexidis II 369.
Προσουσία ἢ Κύκνος Eubuli II 196.

Προσπάλτιοι Eupolidis I 323.
Πρυτάνεις Teleclidis I 215.
Πρωτεσίλαος Anaxandridis II 150.
Πρωτόχορος Alexidis II 369.
Πρωτόχορος Antidoti II 410.
Πτερύγιον Philemonis II 495.
Πτωχὴ ἢ Ῥοδία Philemonis II 495.
Πτωχοί Chionidis I 5.
Πυθαγορίζουσα Alexidis II 370.
Πυθαγορίζουσα Cratini iun. II 290.
Πυθαγοριστής Aristophontis II 279.
Πύκτης Timoclis II 463.
Πύκτης Timothei II 450.
Πυλαία Cratini I 65.
Πυλαῖαι (Πυλαία) Alexidis II 370.
Πύραυνος Alexidis II 371.
Πύραυνος Aristophontis, cf. *Δίδυμοι.*
Πύραυνος Euphanis (non Antiphanis) II 296.
Πύρρα Diphili II 563.
Πύρρος Philemonis II 496.
Πυρφόρος Philemonis II 497.
[*Πυτακίδης* Magnetis, cf. *Τιτακίδης.*]
Πυτίνη Cratini I 67.
Πύτισος(?) Strattidis I 722.
Πωλούμενοι Menandri III 122.

Ῥαπιζομένη Menandri III 123.
Ῥεῖθρα Amphidis, cf. *Ἔριθοι* fr. 19.
Ῥήτορες Cratetis I 138.
Ῥίνων Archippi I 687.
Ῥοδία Philemonis, cf. *Πτωχὴ ἢ Ῥοδία.*
Ῥόδιον ἢ Ποππύζουσα Alexidis II 372.
Ῥωποπώλης Epicrátis, cf. *Τριόδους.*

Σαμία Anaxandridis II 155.
Σαμία Menandri III 126.
Σάμιοι Cratetis I 138.
Σαμόθρᾳκες Athenionis III 369.
Σαπφώ Amipsiae I 674.
Σαπφώ Amphidis II 246.
Σαπφώ Antiphanis II 94.
Σαπφώ Diphili II 564.
Σαπφώ Ephippi II 262.
Σαπφώ Timoclis II 464.
Σαρδανάπαλλος Sannyrionis III supplem. vol. I.
Σάρδιος Philemonis II 497.
Σατυρίας Anaxandridis II 155.
Σάτυροι Cratini I 75.
Σάτυροι Ecphantidis I 9.
Σάτυροι Ophelionis II 294.
Σάτυροι Phrynichi I 381.
Σάτυροι Timoclis, cf. *Ἰκάριοι.*
Σειρῆνες Nicophontis I 777.
Σειρῆνες Theopompi I 746.
Σεμέλη ἢ Διόνυσος Eubuli II 196.
Σερίφιοι Cratini I 75.
Σιδηροῖ. fragmentum didascalicum apud Boeckhium Corp. Inscr. I no. 229 . . . ερους σιδηροῖς ἐπὶ Πυ(θοδώρου). 'σιδηροῖς epitheton est vocis praecedentis, ex qua superest ερους. fabulae nomen erat. Pythodorus archon Ol. 87, 1.' Boeckh.
Σικελία vel *Σικελοί* Demetrii I 795.
Σικελικός Diphili II 564.
Σικελικός Philemonis II 498.
Σικυώνιος Alexidis II 372.
Σικυώνιος Menandri III 126.
Σίσυφος Apollodori Geloi III 279.
Σκείρων Alexidis II 373.
Σκευαί Platonis I 635. (Aristophanis I 512.)
Σκηνὰς καταλαμβάνουσαι Aristophanis I 512.
Σκλήριαι vel *Σκληρίας* Antiphanis II 96.
Σκύθαι Xenarchi II 472.
Σκύθαι ἢ Ταῦροι (Σκυθόταυροι) Antiphanis II 96.

Σκυτεύς Eubuli II 198.
Σοφισταί Platonis I 636.
Σπονδοφόρος Alexidis II 373.
Σταλαγμός anonymi poetae a Naevio latine expressa. O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] p. 18.
Στερροί Teleclidis I 216.
Στεφανοπώλιδες Eubuli II 198.
Στιγματίας Naevianae fabulae titulus ex graeco dramate translatae. O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] p. 19.
Στρατιῶται Hermippi I 239.
Στρατιῶται Menandri III 128.
Στρατιώτης Alexidis III 373.
Στρατιώτης Diphili, cf. *Εὐνοῦχος*.
Στρατιώτης Philemonis II 500.
Στρατιώτης Xenarchi II 473.
Στρατιώτης ἢ Τύχων Antiphanis II 97.
Στρατιώτιδες Theopompi I 747.
Συγκρύπτων Timoxeni III 366.
Σύμβολον Caecilii Statii fabula ex graeco dramate expressa. O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] p. 68.
Συμμαχία Platonis vel Canthari I 639. 765.
Συμπλέουσαι Philippidis III 306.
Συναποθνήσκοντες Alexidis II 374.
Συναποθνήσκοντες Diphili II 564.
Συναποθνήσκοντες Philemonis II 501.
Συναριστῶσαι Menandri III 129.
Συνεκπλέουσαι Philippidis, eadem quae *Συμπλέουσαι* III 306.
Συνεξαπατῶν Batonis III 328.
Συνεργοί vel *Συνέριθοι* Timoclis II 464.
Συνερῶσα Menandri III 130.
Συνέφηβοι Apollodori III 291.
Συνέφηβοι Euphronis III 322.
Συνέφηβοι Menandri III 131.
Συνέφηβος Philemonis II 501.
Συντρέχοντες Alexidis II 375.
Συντρέχοντες Sophili II 446.
Σύντροφοι Alexidis II 376.
Σύντροφοι Damoxeni III 349.
Σύντροφοι Diphili II 565.
Σύντροφοι Posidippi III 342.
Συνωρίς Diphili II 565.
Συρακόσιος Alexidis II 376.
Σύρος Nicostrati II 226.
Σύρφαξ Platonis I 642.
Σφαττομένη Apollodori Car. III 288.
Σφαττόμενος Diphili II 567.
Σφαττόμενος Eumedis III 377.
Σφενδόνη Amipsiae I 674.
Σφῆκες Aristophanis.
[*Σφίγγες* Eupolidis, cf. *Αἶγες* I 264 fr. 29.]
Σφιγγοκαρίων Eubuli II 201.
Σχεδία Diphili II 567.
Σχολάζοντες Calliae I 697.
Σῴζουσα Dionysii II 427.
Σώρακοι Alexidis II 376.
Σώσιππος Anaxandridis II 155.
Σώτειρα Dionysii, eadem quae *Σῴζουσα* II 427.

Ταγηνισταί Aristophanis I 516.
Ταξίαρχοι Eupolidis I 325.
Ταραντῖνοι Alexidis II 377.
Ταραντῖνοι Cratini iun. II 290.
Ταῦροι Antiphanis, cf. *Σκύθαι*.
Τεισαμενός Theopompi I 748.
Τελεμησσῆς Aristophanis I 525.
Τελεσίας Diphili II 567.
Τεχνικός Naevii O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] p. 22.
Τήθη Diphili II 568.
Τηρεύς Anaxandridis II 156.
Τηρεύς Canthari I 765.
Τηρεύς Philetaeri II 234.
Τιγόνιον Alexandri, cf. *Τιτιγόνιον*.
Τιθραύστης Diphili II 568.
Τίμων Antiphanis II 100.

Τισαμενός Theopompi, cf. *Τεισαμενός*.
Τιτακίδης Magnetis I 8.
Τιτᾶνες Cratini iun. II 291.
Τιτᾶνες Eubuli II 203.
Τιτανόπανες vel *Τιτανογίγαντες* Myrtili I 253.
Τίτθαι Eubuli II 204.
Τίτθη vel *Τίτθαι* Alexidis II 380.
Τίτθη Menandri III 131.
Τιτιγόνιον Alexandri III 373.
Τοκιστής Nicostrati II 226.
Τοκιστὴς ἢ Καταψευδόμενος Alexidis II 381.
Τόλμαι Cratetis I 140.
Τραγῳδοὶ ἢ Ἀπελεύθεροι Phrynichi I 383.
Τραυματίας Alexidis II 382.
Τραυματίας Antiphanis II 101.
Τραυματίας Philoclis III 366.
Τριβάκηλος Naevii O. Ribbeck. Com. R. fr.² p. 23.
Τριόδους ἢ Ῥωποπώλης Epicratis II 285.
Τριταγωνιστής Antiphanis II 102.
Τριφάλης Aristophanis I 528.
Τρίφαλλος Naevianae fabulae titulus ex graeco conversae. O. Ribbeck. Com. R. fr.² p. 23.
Τροφώνιος Alexidis II 383.
Τροφώνιος Cephisodori I 800.
Τροφώνιος Cratini I 79.
Τροφώνιος Menandri III 132.
Τρόχιλος Heniochi II 432.
Τρώιλος Strattidis I 723.
Τυμπανισταί Autocratis I 806.
Τυνδάρεως Alexidis II 384.
Τυνδάρεως ἢ Λήδα Sophili II 446.
Τυραννίς Pherecratis I 186.
Τυρρηνός Antiphanis II 102.
Τυρρηνός Axionici II 411.
Τύχων Antiphanis, cf. *Στρατιώτης*.
Ὑάκινθος (ἢ) Πορνοβοσκός Anaxilae II 272.
Ὕβρις Anaxandridis II 157.
Ὑβριστοδίκαι Eupolidis I 330.
Ὑδρία Antiphanis II 103.
Ὑδρία Menandri III 133.
Ὑλοφόροι Aristomenis I 692.
Ὑμέναιος Ararotis II 218.
Ὕμνις Menandri III 135.
Ὑπέρβολος Platonis I 643.
[*Ὑπεύθυνος* Phrynichi fabula ficta, schol. Ald. Arist. Nub. 556.]
Ὕπνος Alexidis II 384.
Ὕπνος Antiphanis II 104.
Ὕπνος Xenarchi II 473.
Ὑποβαλλόμεναι Epinici III 331.
Ὑποβολιμαῖος Alexidis II 386.
Ὑποβολιμαῖος Cratini iun., cf. *Ψευδυποβολιμαῖος*.
Ὑποβολιμαῖος Eudoxi III 332.
Ὑποβολιμαῖος Philemonis II 502.
Ὑποβολιμαῖος ἢ Ἄγροικος Menandri III 137.
Ὗς Cephisodori I 801.
Ὑφ' ἑαυτῶν πλανώμενοι Dexicratis III 374.

Φαῖδρος Alexidis II 386.
[*Φαῖδρος* Platonis, cf. *Φάων* I 646 sub tit. et fr. 179.]
Φαίδων ἢ Φαιδρίας (?) Alexidis II 388.
Φανίον Menandri III 142.
Φαρμακόμαντις Anaxandridis II 157.
Φαρμακοπώλης Alexidis, cf. *Κρατεύας*.
Φαρμακοπώλης Mnesimachi II 441.
Φάσμα Menandri III 143.
Φάσμα Philemonis II 502.
Φάσμα ἢ Φιλάργυρος Theogneti III 364.
Φάων Antiphanis II 104.

Φάων Platonis I 645.
Φιαληφόρος Anaxandridis II 157.
Φιλάδελφοι Amphidis II 246.
Φιλάδελφοι ἢ Ἀποκαρτερῶν Apollodori Geloi III 279.
Φιλάδελφοι Menandri III 144.
Φιλάδελφοι Philippidis III 306.
Φιλάδελφοι Sosicratis III 391.
Φιλάδελφος vel Φιλάδελφοι Diphili II 568.
Φιλαθήναιος Alexidis II 388.
Φιλαθήναιος Philippidis III 307.
Φιλάργυροι Philisci II 443.
Φιλάργυρος Cratetis I 141.
Φιλάργυρος Dioxippi III 359.
Φιλάργυρος Philippidis III 307.
Φιλάργυρος Theogneti, cf. Φάσμα.
Φίλαρχος Philippidis III 307.
Φίλαρχος vel Φύλαρχος Sophili II 446.
Φίλαυλος Philetaeri II 235.
Φίλαυλος Theophili II 476.
Φιλέμπορος 'Naevianae fabulae titulus ex graeco dramate translatae' Mein. non est apud O. Ribbeckium.
Φιλέταιροι Hegesippi III 313.
Φιλέταιρος Alexidis, cf. Δημήτριος.
Φιλέταιρος Amphidis II 246.
Φιλέταιρος Antiphanis II 104.
Φιλέταιρος Heniochi II 433.
Φιλέταιρος Philonidis I 256.
Φιλευριπίδης Axionici II 412.
Φιλευριπίδης Philippidis vel Philippi III 307.
Φίλιννα Axionici II 414.
Φίλιννα Hegemonis I 700.
Φίλιππος Mnesimachi II 441.
Φιλίσκος Alexidis II 389.
Φιλίσκος Antiphanis II 105.
Φιλοδέσποτος Sogenis III 355.
Φιλοδέσποτος Theogneti III 365.
Φιλοδέσποτος Timostrati III 356.
Φιλοδικαστής Timoclis II 465.
Φιλοθήβαιος Antiphanis II 105.
Φιλοθύτης Metagenis I 708.
Φίλοι Eupolidis I 330.
Φιλοίκειος Timostrati III 356.
Φιλόκαλος ἢ Νύμφαι Alexidis II 389.
Φιλοκτήτης Antiphanis II 107.
Φιλοκτήτης Strattidis I 724.
Φιλολάκων Stephani III 360.
Φιλομήτωρ Antiphanis II 108.
Φιλοπάτωρ Antiphanis II 108.
Φιλοπάτωρ Posidippi III 342.
Φιλοπράγμων Critonis III 354.
Φιλόσοφοι Philemonis II 502.
Φιλοτραγῳδός Alexidis II 389.
Φιλουμένη Caecilii Statii O. Ribbeck. Com. R. fr.[2] p. 58.
Φιλοῦσα Alexidis II 389.
Φιλύρα Ephippi II 262.
Φιλωνίδης Aristophontis II 281.
Φιλῶτις Antiphanis II 109.
Φινεύς Theopompi I 749.
Φοινικίδης vel Φοῖνιξ Stratonis III 361.
Φοῖνιξ Eubuli II 205.
Φοίνισσαι Aristophanis I 533.
Φοίνισσαι Strattidis I 724.
Φορμοφόροι Hermippi I 242.
Φράτερες Leuconis I 703.
Φράτορες (sic) Glyconis Anecd. var. Schoell. et Studem. I 77, 15.
Φρέαρ Anaxippi III 301.
Φρέαρ Diphili II 568.
Φρεάρριος Antiphanis II 109.
Φρεωρύχος Philyllii I 786.
Φρουροῦντες Diphili, cf. Ἐλαιών.
Φρύξ vel Φρύγιος Alexidis II 390.
Φυγάς Alexidis II 391.
Φυλακή Philemonis II 503.
Φύλαρχος Phoenicidis III 333.
Φύλαρχος Sophili, cf. Φίλαρχος.
Φωκεῖς Philemonis iun. II 540.

Χαλκεῖα Menandri III 146.
Χαλκιδικός Axionici II 414.
Χαλκίς Menandri III 147.
Χάριτες Anaxilae II 273.
Χάριτες Eubuli II 205.
[*Χάριτες* Philemonis II 503. 536.]
Χειμαζόμενοι Cratini I 81.
Χειρογάστορες Nicocharis I 773.
Χειρογάστορες Nicophontis I 778.
Χείρων Cratini iun. II 291.
Χείρων Pherecratis I 187.
Χείρων Nicomachi I 188 init. 193 (Pherecr. 152).
Χείρωνες Cratini I 82.
Χήρα Menandri III 147.
Χήρα Philemonis II 503.
Χορεύουσαι Posidippi III 342.
Χορηγίς Alexidis II 391.
Χορηγῶν Paramoni III 355.
Χορός Epicratis II 285.
Χρύσιλλα Eubuli II 205.
Χρύσιππος Strattidis I 726.
Χρυσίς Antiphanis II 110.
Χρυσοῦν γένος Eupolidis I 333.
Χρυσοχόος Anaxilae II 273.
Χρυσοχόος Diphili II 569.
Ψάλτρια Dromonis II 419.
Ψάλτρια Eubuli II 206.
Ψευδαίας Apollodori Geloi III 280.
Ψευδηρακλῆς Menandri III 148.
Ψευδηρακλῆς Pherecratis I 194.
Ψευδολησταί Timoclis II 465.
Ψευδόμενος Alexidis II 392.
Ψευδοστιγματίας Nicostrati II 227.
Ψευδυποβολιμαῖος Cratini iun. II 292.
Ψευδυποβολιμαῖος Crobyli III 380.
Ψῆνες Magnetis I 9.
Ψοφοδεής Menandri III 151.
[*Ψυχασταί* Sannyrionis Meinek. I 264.]
Ψυχασταί Strattidis I 727.

Ὠιόν Epicratis II 286.
Ὧραι Anaxilae II 273.
Ὧραι Aristophanis I 535.
Ὧραι Cratini I 89.
Ὦτις(?) Nicostrati apud Suidam. Meinek. I 348.
. . . . *πευταί* Diphili II 569.

SUPPLEMENTA.

Quae postquam singula huius operis volumina prodierunt aut apud veteres scriptores repetita lectione aut in philologorum commentationibus scripta inveni de comicorum graecorum fragmentis, his supplementis coniuncta propono, iteratis simul eis quae vol. I p. VI et vol. II p. 581. 2 congessi. quo facto si quis quid post meam editionem adhuc ad illorum poetarum sive emendationem sive interpretationem accesserit scire cupiat, omnia, ne quae natura sua coniuncta sunt in diversis libri partibus conquirere cogatur, hoc tertio volumine comprehensa et suis quaeque locis deinceps enotata reperiet.

VOL. I.

MAGNES

Fr. 3 mortuum significari et versu proximo fortasse *προθέμενον* poetam scripsisse opinatur Herwerdenus Mnem. X 67, syntaxi paene intolerabili.

ECPHANTIDES

Fr. 2 (*καὶ*) *Μεγαρικῆς κωμῳδίας μεθίεμαι· αἰσχύνομαι τὸ δρ. Μ. π.* Bywater Mus. Rhen. XXXVII 413.

CRATINUS

Fr. 3 *ἐμοὶ μὲν* (sic suppl. Mein.) *ἡδὺ* Nauck. Mélanges grecorom. V 221.

6, 2 scrib. *ἀπετείσατο*.

16, 2 *πρώτῳ ποιεῖσθαι πεῖραν* Cobet. Coll. crit. 291.

22. memorabilis est Plinii narratio 4, 91 *nec licet dubitare de gente ea* (Hyperboreis), *cum tot auctores prodant frugum primitias solitos Delon mittere Apollini quem praecipue colunt. virgines ferebant eas, hospitiis gentium per annos aliquot venerabiles, donec violata fide in proximis accolarum finibus deponere sacra ea instituere, hique ad conterminos deferre, atque ita Delon usque.*

32. Miller. Mélanges 384 (Zenob.) βοῦς ἐν αὐλίᾳ κάθῃ. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.

De *Dionysalexandro* cum Meinekio consentit O. Ribbeck. Alaz. 26.

48. γελγοπώλης est apud Eustath. 927, 57 (O. Kaehler. Herm. XXI 630. Wochenschr. f. klass. Phil. 1885, 904).

ad *Dionysalexandrum* pertinet fortasse etiam adesp. 1256.

Δραπέτιδες. disputavit de hac fabula, potissimum de fr. 55. 6 et quod huc pertinere censet 296, Leo in Mus. Rhen. XXXIII 408 sq.

52. exemplis addo pauca de multis Arist. Ach. 219. Lys. 231. 694. 5. 928. Alexid. 178. 256. Philem. 188. Menand. 21. Euphron. 1, 31. Theogn. 347 ἐγὼ δὲ κύων ἐπέρησα χαράδρην.

58, 2 τρίγλης (gen. pretii) Herwerden. Mnem. n. X 68.

60. O. Crusio Anal. crit. 81 n. 1 libenter concedo πλοῖα ῥέοντα non recte me interpretatum esse. de Cratino sententiam non mutavi.

66. adverbiis πέρα, εἰκῇ aliis iota subscriptum adiciam, ubi communi usu receptas videro formas οὕτῳ, πόρρῳ, ἔξῳ, ἄνῳ cet.

71. si quis nomen Περικλέης cum Cobeto eiciendum censet, non neglegendum fr. 241.

73. ad eandem rem Leucon. 1 pertinere censent Muhl. Zur Gesch. der alt. att. Kom. 88. Brandes. Obs. crit. 21.

74. Schol. Eurip. ap. Geel. ἐξέκλειψεν exhibet, non ἔκλ.

78 ἀπέφρηκαν Nauck. Mélanges V 221, cuius conferenda est dissertatio de hoc verbo Bulletin de l'acad. Petersb. VI 438.

80. dialectum esse 'Abderiticam, fortasse omnino Ionicam' conl. Democriti nomine (εἴδωλα) εὔλογχα per litteras me monuit Dilesius.

84. τύρβη νέων τις, καινὸν ἐργαστήριον versum esse Gregorii Nazianz. II 27a monuit Nauckius Mélanges V 221. audio: sed ubi Athenaeus suum invenit συρβηναίων (συρβηνέων) χορόν? cf. 15, 669b. 671c. 697ef.

108, 3 scr. ἐπῴζουσ', de quo verbo cf. Meinek. Theocr. 5, 97 p. 236 (ed. 3).

109, 1 ὡς γοῦν schol. cod. Ambros. ed. Ziegler, Tubing. 1867, p. 72.

112. de verbo ἄγειν (ἡγεῖσθαι) cf. 352. adesp. 726. — de *Psyra* vel *Psyris* insula Hom. Od. 3, 171 νήσου ἔπι Ψυρίης. Schol. Hom. Od. p. 92 Buttm. Ψυρία νησίδιόν ἐστιν ἀπέχον σταδίους ν' τῆς Χίου.

124 γέγραπται Ellis Amer. Journ. philol. VI 9.

142. Vesparum versus 710. 11, quos ipse commemoravi, nihil prorsus faciunt neque ad stabiliendam neque ad infirmandam scripturam. ex *Odyssea* conieci fortasse recipiendum esse τυρῶν αἰνύμενοι. nihil agit Herwerdenus Mnem. n. X 68.

144, 4 δίῳ Nauck. Bullet. Petersb. VI 11.

146 *οὐκ ἴδια τάδ' οὐκετον Χαρ.* Miller. Mélanges 124 (O. Kaehler. Herm. XXI 632): qua varietate nihil proficitur.

152 *μισεῖς γὰρ πάνυ — τρέπει νῦν* Bachmann. Anecd. I 324, 17.

De *Plutis* cf. etiam Birt. Elpid. 103 not. 68.

161, 2 *καὶ*] *κτείς* Birt. p. 69.

162. Pollux 4, 101 *διποδία ὄρχημα Λακωνικόν.*

165. cf. Birt. 101 not. 65.

172. *κεῦ* est Hemsterhusii coniectura, refutata a Porsono Eur. Phoen. 1422, qui '*καὶ* numquam' inquit 'crasin facit cum *εὖ*, nisi in compositis'. cf. Nauck. Mélanges V 222.

De *Pytine* allucinatur Zielinski Mus. Rhen. XXXVIIII 301 sq.

186, 2. testimoniis Dionys. Hal. VI 1041, 14. Theophyl. archiep. Bulg. Epist. 15 p. 24 Meurs. addit Nauck. Mélanges V 222.

209. *οἰκοῦσιν οἱ φεύγοντες* (*exsules*) *ἀΐδρυτον βίον* (separato *ἄλλοις* a verbis poetae) Enger. Annal. Fleckeisen. LXXVII 558.

214. Eustath. 838, 55 *οἱ δ' αὐτοί* (*οἱ διαφοροῦντες τὰ δημόσια*), *φασί, καὶ μοργοὶ ἢ ἀμοργοί.*

Ad *Seriphios* pertinet fortasse adesp. 1238.

222, 3. interpungendum est post *ἦλθες*. '*sero quidem venisti. attamen venisti: hora novissima sane, ut dicam quod sentio*' cet.

227. Maassius Herm. XV 619 ex cod. Laurentiano Pollucis haec protulit: *λυχνοκαυστεῖν μὲν ἔφη Κρατῖνος ἐν Τροφωνίῳ. Μένανδρος δὲ ἐν Θετταλῇ* (*Θεττάλῃ*) *λύχνων ἀφάς.*

236. cf. etiam Aristoph. Lys. 1237.

238. Herwerdenus (cf. Mnem. n. X 69) nullam nisi corporis pulchritudinem agnoscere videtur.

243. cf. Aristot. fr. 502 (p. 1560 a 2).

244. cf. adesp. 8. 1561.

258. cf. etiam Bachmann. Anecd. I 325, 3.

272. *ὠράζεσθαι* Lentz. Herod. II 585, 6 not. cf. Eupol. 358.

275. *πρὶν συμπατῆσαι* est in Polluce Bekkeri. quod cum inprobat Herwerdenus Mnem. n. X 69, neglegit Pollucis verba *ὑποδηλοῖ παίζων*. scilicet vulgo *ἡγεῖται τὸ πατῆσαι*, sequitur *τὸ κνάπτειν*: sic enim fullones. apud Cratinum autem, si quid in tanta brevitate fragmenti adfirmari potest, per iocum dicitur aliquis servo opinor minitatus esse se virgis ipsum caesurum *πρὶν συμπ.*

298. cf. etiam Lobeck. Pathol. proleg. 150.

299. in scholiis Theocriti consentit cum eis quae vulgo eduntur etiam Ambros. Ziegler. p. 34, nisi quod v. 2 praebet *ἔχων τῷ στεφάνῳ*. Bachmann. Anecd. I 432, 21 *κώμυς ἡ δεσμὶς τοῦ χόρτου.* de syntaxi verborum *κώμυθ' ὅσην ἔχει* cf. Hermipp. 79.

301, 1 *ἀναμένουσιν, ὡς ἐπηγλ. μείρακες φαιδραί, τρ.* Madvig. Advers. crit. III 52. 3.

316 parodiam esse oraculi (Herodot. 8, 96 *Κωλιάδες δὲ γυναῖκες ἐρετμοῖσιν φρύξουσιν*) arbitratur Nauck. Mél. V 223.

322 *ἔστι τῶν γὰρ αἰσχρῶν | φίλ. χ. κτλ.* Ellis Amer. Journ. philol. VI 10, conlocatione verborum, quamquam summa est libertas in hac re particulae *γάρ*, paene intolerabili.

323, 3. Naber. Mnem. VIII 28 non unum fragmentum, sed tria esse arbitratur, quorum tertium 'propter metrum' scribit *εὐδαίμον' ἔτικτέ σε, μῆτερ, ἰκρίων ψόφησις.* de metro egregie fallitur: Rossb. Westphal. p. 358. 9. et sententiam cum ipse Naberus se non intellegere fateatur, facile sapientia eius carebimus.

326 '*ὑστρόφοιο γέννας* cod.' Ambros., 'sed de *οτο* in *υστρο* dubito'. Ziegler. p. 66.

334 *τὸν ὑποκαπνιζόμενον οἶνον* Ellis Amer. Journ. phil. VI 10.

343 est etiam Bekker. Anecd. 9, 29.

344 **τροχίσκους* pro *ὀλίσβους* Ellis.

347. *Λέρνη κακῶν* iam est apud Strabonem 8, 371.

383. Lobeck. Paralip. 464 n. 13 '*πόρνη ἡ ὅλην κώμην ἀνέχουσα*'.

402. non possum adsentiri Ellisio (Amer. Journ. VI 10).

Fortasse Cratini est etiam adesp. 48. praeterea poetae fragmentis addenda sunt haec:

76b (repet. ex vol. I vi)

Schol. Oribas. III 680 *ἐκφόριον γὰρ λέγεται* . . . *ἐπὶ λόγου, ὡς κρατύνει θύραζε.* '*οὐκ ἔστι μῦθος ἔκφορος ἐντεῦθεν ὡς ἄφρονες.*' indic. Nauckius, qui rectissime *ὡς Κρατῖνος Θρᾴτταις.* pro *ἄφρονες* facile est scribere *ἄφρονας*: sed in tanta fragmenti brevitate incerta est emendatio.

331b

Schol. Clement. Alex. p. 422, 23 Dindf. *τοῦ δὲ Ἵππωνος* . . . *ὡς ἀσεβοῦς γενομένου μέμνηται Κρατῖνος.*

389b

Ἀρτύων Ἀρτύωνος

κέκλιται παρὰ Κρατίνῳ. Theodosius *Περὶ κλίσεως τῶν εἰς ων βαρυτόνων* (ex Herodiano) in Progr. gymn. Heidelberg. 1887 p. 21, 29.

459b

ἵν' Ἀμαζόνες ἄνδρες ἔασιν.

Theodosius *Περὶ κλίσεως τῶν εἰς ων βαρυτόνων* in Progr. gymn. Heidelberg. 1887 p. 23, 1 *λέγεται καὶ ἀρσενικῶς (Ἀμαζών), ὡς παρὰ Κρατίνῳ κτλ.* Callimacho tribuitur (*ἐῶσιν*) in Cramer. Anecd. Ox. II 38. cf. O. Schneider. Callim. fr. 523 (*ἔωσιν*). Cratino vindicat E.

Hiller. Deutsche Littz 1888 p. 11, conl. Etym. m. 75, 52 λέγονται οὕτω (ἀμαζόνες) καὶ οἱ πένητες οἱ μᾶζαν οὐκ ἔχοντες.

CRATES

Fr. 3 scr. λυχνείδιον.

14, 6. cum vascula et cibaria (κύλιξ, μᾶζα, χύτρα, ἰχθύς) a poeta promiscue commemorentur, concidunt quae Herwerdenus Mnem. n. X 70 contra me disputavit. neque ulla opus est versuum transmutatione.

15. cf. Birt. Elpid. 102. 3.

16 omisso poetae nomine exstat etiam in Lexic. Vind. 143, 9 Nauck. (Θηρίοις).

27, 2 ἐπὶ κοχωνῶν sine articulo ut Arist. Plut. 635 λελάμπρυνται κόρας.

29, 2 καύμασιν nunc etiam Madvig. Advers. crit. III 53.

39 fort. Cratetis philosophi est. cf. Nauck. Tr. gr. fr. p. 629. Gomperz. Act. acad. Vindob. 1888 p. 48. 9.

48 Κρατίνῳ pro Κράτητι Etym. Milleri (Mélanges 101).

PHERECRATES

Fr. 1, 4 μικροῦ (*paene*) pro μακρᾶς Herwerdenus Mnem. n. X 71.

de argumento Ἀγρίων Themistius 26, 323c (quam stultum est ἐπαινεῖν μὲν τὸν Προμηθέα) . . . ὅτι οὐκ ἐποίησε τοὺς ἀνθρώπους μονήρεις τε καὶ μονοτρόπους ὥσπερ τοὺς λύκους ἢ τὰς παρδάλεις· αὐτοὺς δὲ ἰλιγγιᾶν πρὸς τὸ πλῆθος καθάπερ τοὺς Ἀγρίους, οὓς ἐδίδαξε Φερεκράτης. scilicet pro τοὺς Ἀγρίους dicere debebat τοὺς μισανθρώπους.

11. ἀποικεῖν hic, si modo recte ita Bothius, non ego, nihil aliud quam usquequaque significat. ceterum nescio cui Herwerdenus (Mnem. n. XIIII 161) scribat. nam ἐξιέναι 'solemni usu' dici 'de expeditione terrestri', ἐκπλεῖν de expeditione maritima, id quidem apud nos tirones fere norunt. si vero ἐξιέναι non posse dici censet etiam eos qui navibus aliquo proficiscuntur, facile refutatur Thucyd. 1, 3 extr. 1, 103, 1. 7, 3, 1. 8, 61, 2. neque vero quisquam locutionem Homericam (Ἄρη ξυνάγειν) in anapaestis mirabitur.

De tempore Αὐτομόλων cf. Brandes. Observ. crit. 13. 15.

34. exemplis add. Alexid. 245, 1. Canthar. 5. Philem. 66, 3.

Dulodidascalon Ol. 90, 1 vel 2 actam esse censet Brandes. Obs. crit. 22.

Corianno. eis fabulis quas a meretricibus nomen accepisse narrat Athenaeus addi possunt multae: cf. A. Nauck. Aristoph. Byz. 277. 8. n. 11.

68, 1 προελέτω πεφωγμένας scribitur Bachmann. Anecd., προελέτω πεφωγμένον Miller. Mélanges 305. cf. O. Kaehler. Herm. XXI 632.

69, 4 ᾿γκεράσαι Ellis Amer. Journ. VI 10. de syntaxi cf. etiam Eurip. Cycl. 240.

79. verba ἄνδρες — καινῷ melius uno versu continuantur.

80, 3 κάμπλήμενος ante Herwerdenum A. Nauck. Mélanges III 55. 6. — 4. κάμπέπρησο Kaibel.

92 ὧζ' ἀμαμηλίδων vel ὄζει μηλεῶν. B. μάλλα γλ. Ellis Amer. Journ. VI 11.

95, 1. sola ὅτου ὅτῳ ὅτων ὅτοις poetis Atticis concedit Nauckius Mélanges V 223.

108, 6 καὐτομάτοις Kaibel. 26. cum Meinekio consentit M. Hauptius Opusc. II 157 exemplis ab illo conlectis addens Anthol. Palat. XI 388 πάντα δοκεῖ σοι | ἐν τῷ ζῆν εἶναι τῶν ἀγαθῶν ἀγαθά. | εἶθ' ὅταν εἰσέλθῃ γαμετή, πάλιν εὐθὺ δοκεῖ σοι | ἐν τῷ ζῆν εἶναι πάντα κακῶν τὰ κακά. '*quae mala sunt inter ipsa mala atque ita eminent, ut praecipue et proprie mala dicenda sint.*' de interpretatione non dubito, de syntaxi apud *Atticos* poetas adhuc dubito.

116. ut Etym. m. etiam Aldi Thesaurus. cf. O. Kaehlerus Herm. XXI 632.

122. nodum in scirpo quaerit Herwerdenus Mnem. n. X 71. 2. μέλλομεν, i. e. nos et vos.

Persas eandem fabulam cum priore *Pluto* Aristophanis et perperam a plerisque Pherecrati, recte Aristophani in Cramer. Anecd. I 277 adsignatam esse suspicatur anonymus Literar. Centralbl. 1881, 962. non credo.

130, 10 ἁπαλοῖσι Dobraei est, non mea emendatio.

134. quaerenti unde venerit alter non accurate, sed ita ut saepe fit quo contendat respondet (contra Herwerd. 72).

143, 5. γαστροίδης compositum est ex γαστήρ et οἰδεῖν, ut πεοίδης, χελυνοίδης al. cf. adesp. 1111.

145. cf. etiam quae Volkmannus in ed. Plutarchi De mus. p. 123—125 Meinekium fere secutus de hoc fragmento disputavit. v. 16 ἐν ἐννέα scribendum censet cum Ulricio. in v. 22 constituendo perperam Bothio obtemperavit. — magnopere me vituperat Herwerdenus Mnem. n. XIIII 163 quod ad v. 25 non commemoraverim emendationem Meinekii (ἕνδεκα). suam potius ipse neglegentiam prodit, siquidem quod desiderat suo loco enotatur p. 189 meae ed.

146, 7 καὶ add. Bergk. totum versum cum eis qui praecedunt coniunxit H. Iacobi V LVII. cf. Lexic. Vindob. 109, 13 Nauck. et eiusdem Mélanges V 224.

147, 2. αἰτίαν ἔχειν sic etiam Alexid. 20, 3.

148. extr. add. Eupol. 253.

153. in adn. del. verba '11. 12 Hesiodi Op. 722. 3.'

160. C. Mueller. Geogr. min. I 105 c. 25.

204. Hesych. ἀποτυλῶσαι· ἐπᾶραι αἰδοῖον.

209. Eustath. 1572, 21 ἀλλαχοῦ (969, 1) ἐγράφη ἔρκη λέγεσθαι παρὰ τοῖς κωμικοῖς καὶ πλεκτά τινα ἐκ τριχῶν. H. Iacobi ed. min. VIII.

211 extr. add. διαττᾶν ter Plato philosophus. verbum esse Atticum ττάω, unde recte derivatum sit ἐττημένα, I. Wackernagelius contendit Ztschr. f. vergl. Sprachforsch. XXVIII 122. cui quot philologi obsecuturi sint, securus exspecto.

246. Bekker. Anecd. 72, 19 χολλάδες· διὰ δυοῖν λλ, αἱ τῆς γαστρὸς διὰ παχύτητα ἐπιπτύξεις.

Pherecrati tribuit Eustathius Eubul. 109, 2, ubi tamen cf. quae adnotavimus.

Pherecratis fragmentis addendum est

155b

ὁ δ' Ἀχιλεὺς εὖ πως ἐπὶ κόρρης αὐτὸν
ἐπάταξεν, ὥστε πῦρ ἀπέλαμψ' ἐκ τῶν γνάθων.

Miller Mélanges de lit. gr. 401 οἱ δὲ τὸ 'ἐπὶ κόρρης' ἐξηγοῦνται τὸ εἰς τὰς γνάθους τύπτεσθαι, ὡς . . . Φερεκράτης κτλ. 1. fortasse εὖ πως δ' Ἀχιλλεὺς αὐτὸν ἐπὶ κόρρης ἅμα | ἐπάτ. κτλ. 2. ἐπάταξεν Miller.] ἐπέταξεν. ἀπέλαμψ' Nauck. Mélanges V 224] ἀπέλαμψεν.

TELECLIDES

Fr. 8. cf. Birt. Elpid. 69 et 120 not. 175.

39. pro Εὐριπίδῃ (cf. p. 219 quam commemoravi Fritzschii emend.) Εὐριπίδου E. Hiller. Herm. VIII 453.

HERMIPPUS

Ἀθηνᾶς γοναί. cf. etiam Lobeck. Aglaoph. I 436. 7 fr. adesp. 675.

Fr. 1. emendationem ἐπὶ παρελθόντος inpugnat Strecker. De Lycophr. 39. — Bernhardyi (Eratosth. 218) et Fritzschii (Arist. Ran. 15. 16) coniecturas consulto omiseram (cf. Ludwich. Mus. Rhen. XXXXI 439 n. 9).

4.. cf. nunc editio Wachsmuthii.

23 exciderunt verba Ἕρμιππος Δημόταις.

35. cf. [Plat.] Alcib. II 149a.

41. Eustath. 331, 13 Θετταλικὴ ἐλέγετο ἔνθεσις μέγας ψωμός, ὡς Παυσανίας δηλοῖ. O. Kaehler. Herm. XXI 630.

59. Miller. Mélanges 357 ἀνηρίναστος εἶ. τέτακται παρὰ Ἑρμίππῳ. O. Kaehler. 632.

71, 2. Bachmann. Anecd. I 361, 14 σαλακῶν· ὁ προσποιούμενος πλούσιος εἶναι πένης ὤν. Cic. Epist. fam. 7, 24 extr. *cognosti. . . istius* *salaconis* *iniquitatem*. 16, 18, 2 *salaco* (sic Manut.) *nequissimus*.

Fortasse Hermippi est adesp. 1325.

MYRTILUS

Τιτανόπανες. cf. nunc etiam Herodian. Epit. can. nom. in Progr. gymn. Heidelb. 1887 p. 11, 4 *παιάν, Πάν . . . σύνθετα δὲ βαρύνεται· Εὐπαίαν, Τιτανόπαν.*

Accedit ex incerta fabula fragmentum

3 b

Φέρωνος ἆρά πού 'στιν ἡ ξυναυλία;

Theodosius *Περὶ κλίσεως τῶν εἰς ων βαρυτόνων* in Progr. gymn. Heidelb. 1887 p. 21, 28 *Φέρων Φέρωνος. . .ὡς παρὰ Μυρτίλῳ κτλ. ἆρά πού 'στιν* E. Hiller. Deutsche Litt. z. 1888 p: 11] *ἄρα ποῦ ἐστιν.* *Pheron* nomen mihi quidem ignotum. *Φερών* vel *Φερῶν* Aegyptius est Herodot. 2, 111.

PHILONIDES

9. *τὸ δὲ κατάχυσμ' αὐτοῖσιν κτλ.* iam Schweighaeuserus.

EUPOLIS

Fr. 3. Aesch. Suppl. 350 (*δάμαλις*) *ἃμ πέτραις ἠλιβάτοις . . μέμυκε φράζουσα βοτῆρι μόχθους.*

Suidae *αἴγειον μέλος* ad Eupolidis *Capras* refert Nauck. Mél. V 224.

52. 'non necesse est sensu obscaeno accipiatur, si ponamus Aristophanem, qui *καινὰς ἰδέας* se proferre toties glorietur, ab aemulo irato exagitari, quod non dubitaverit alienos catinos delambere, i. e. aliorum inventa in suum commodum convertere'. Luebk. Observ. crit. 48 (*βίον ὡς μοχθηρὸν ἔτριβεν* scribens cum Dindf. et omnia uni personae tribuens). dubito tamen propter verbum *ἀσεβῶν*, nimis ut in tali causa acerbum. ceterum v. 2 *περιειλίξας* Etymol. m. Milleri (Mélanges 28).

65 exstat etiam in Lex. Vindob. 58, 16 Nauck.

Baptas Ol. 90, 4 tribuit Gilbert. Beitr. zur inneren Gesch. Athens 242.

77. cf. etiam Erotian. 19. 20 Klein.

79. scrib. Boisson. Anecd. III 265 pro IIII (perperam translato numero ex ed. min. Meinekii). ceterum cf. Annal. Fleckeisen. CXXIII (1881), 309.

83. *Κοτυτώ* cod. recte. cf. Meinek. Theocr.[3] p. 475 (ad 6, 40).

In *Demis* Eupolis Aeschyli in Persis exemplum secutus est.

91, 1 *πῶς,* non *ὡς* apud Marquardt. *η το νητίας ὢν ἐγένου* L. 3. *τὴν φύσιν προθύμως* LO.

94, 5. Lucian. Demon. 10 extr. τὸ κωμικὸν ἐκεῖνο, τὴν πειθὼ τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ ἐπικαθῆσθαι. Alciphron. 1, 38, 7 ἐπ' ἄκροις μοι δοκεῖ τοῖς χείλεσιν αὐτῆς ἐκάθισεν ἡ πειθώ. extrema 'Wyttenbach. — Bibl. gr. VIII 846', quae ex Meinekii editione eo consilio ut eos libros inspicerem enotaveram, me invito remanserunt. ceterum de hoc fr. cf. Nauck. Mélanges V 220 n. 56.

95. Aristid. II 175 ὁ Περικλῆς τοσοῦτον νικῶν καὶ τοσαῦτα ἀφ' ὧν ἐνίκα πράττων λάλος μὲν ἥκιστα οἶμαι, λέγειν δὲ ἄριστος εἰκότως ἐνομίζετο. ind. Nauck. Mél. V 225. de trimetro σοφὸς γὰρ ἀνὴρ κτλ. dixi post fr. 135.

99, 1 κριοὺς μὲν οἷς γεννᾶν —, ὄρνεις θ' ὁμοίους — πατρί (non perfecta oratione) H. Weilius Revue critique 1881, 295.

100, 2 κινούμενα schol. Aristid. — 3. 'trahentes praeturam tamquam vestem in terram delabentem' H. Weil. 294.

102, 2. ταῖς κνήμαισι παρ' ὑπόνοιαν pro ταῖς ῥίζαισι dictum interpretatur H. Weil. 295 et ἀκολουθεῖν ut ἐπακολουθεῖν Xen. Cyr. 7, 3, 8 καὶ ἅμα ἐδεξιοῦτο αὐτόν, καὶ ἡ χεὶρ τοῦ νεκροῦ ἐπηκολούθησεν. ἀπεκέκοπτο γὰρ ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων. ita *Miltiadem* Athenienses liberasse ab istis praetoribus.

118. Ἀριστοφάνης etiam Bachmann. Anecd. I 414, 10.

Ad *Demos* fortasse pertinent adesp. 7. 361.

159, 9. de voce πλούταξ Herodian. I 42, 23. 524, 16. II 8, 15. Menand. 462, 10.

184. κρούων inlustrat Herwerdenus Mnem. n. X 73 coll. Suid. κροῦσις . . . δοκιμασία, ἐπεὶ τὰ σαθρὰ τῶν σκευῶν κροτούμενα (κρουόμενα H.) δοκιμάζεται. Plat. Hipp. mai. 301 b κρούετε δ' ἀπολαμβάνοντε τὸ καλόν.

209. καταπορνεύεται passivum est. Strab. 11, 532 extr. neque tamen interpretatio quam dedi mutanda est.

211, 2 ἀμείνων, Ἀμφότερος iam Madvig. Advers. crit. I 126.

233, 3. Pollux 9, 72 εἴη δ' ἂν καὶ κόλλυβον λεπτόν τι νομισμάτιον. Καλλίμαχος γοῦν ἔφη περὶ τῶν ἐν ᾅδου λέγων 'ἐκ τῶν ὅκου βοῦν κολλύβου πιπρήσκουσιν', ὡς ἂν εἴποι τις τοῦ προστυχόντος.

239. Eustathius 812, 53 ὁ ὠχρὸς οὐκ ἂν ὀρθῶς πάνυ λέγοιτο χλωρός . . . ἀλλὰ μάλιστα ὁ πυξοειδῶς κεχρωσμένος, ἀφ' οὗ πύξινός τις ἔσκωπται ἄνθρωπος παρὰ τοῖς παλαιοῖς. O. Kaehler. Herm. XXI 630.

244. Schol. Arist. Vesp. 58 ad Nub. 538. 9, non ad 541. 2 pertinere Vahlenus censet teste H. Luebkio Observ. crit. 47.

253. cod. August. Tittm. Zonar. xc δίδου μασᾶσθαί μ' ἀξίας ἀμυγδάλας. Sternbach. Melet. gr. I 86.

268. de καταστάσει egit H. Sauppius Philol. XV 69 sq.

269. [ὠνήσατο] ab Eupolidis verbis secludit Herwerd. Mnem. n. X 73.

Χρυσοῦν γένος. cf. Birt. Elpid. 103. 4.

283. sic Arist. Ran. 754 *ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιάν,* ubi Plutonis servus adpellatur, non Apollo.

284. *ἀποτράγημα* iure reiecit Cobetus Mnem. n. VIIII 367.

304, 3. Eustath. 927, 57 *λεπτὸς καὶ ἀτελὴς φόρτος . . . γέλγην δέ, φησίν (Αἴλ. Διονύσιος), αὐτὸν ἔλεγον οἱ παλαιοί* O. Kaehler. Herm. XXI 630.

308. add. Thom. Mag. 398, 7. Stud. Vindob. VIII 250.

323. pro verbis '*caput eius*' potius '*caput meum*' Herwerd. Mnem. n. X 73. 'conviciare quantum lubet: verba enim' cet.

332 est etiam apud Eustath. 1166, 35 (Kaehler. Herm. XXI 630).

333. Aesch. Ag. 923 *ἐν ποικίλοις κάλλεσιν βαίνειν.*

345. Finckh. Philol. XXV 693 sq. *ἰσχάσιν | βολβοί,* i. e. 'adulescentes insipide nos cum ficubus comparant'. ita mulieres convicium in laudem suam convertere et simul adulescentium insipientiam ridere. Philem. 122. non muto sententiam.

359. Eustathii testimonium (293, 41) add. O. Kaehler. Herm. XXI 630.

360 *κρανέης* pro *πρίνης* Nauck. Bullet. Petersb. XII 515.

412. scrib. Nauckius Aristoph. Byz. 211.

416. scrib. *κοινότερον διὰ τοῦ ει* (non ε). Nauck. Mél. V 225.

420. delenda sunt verba 'deleri iubet cet.' cf. Nauck. Mél. V 225. 6.

Eupolidis fragmentis addenda sunt

17b

Schol. Theocrit. 5, 141 Paris. 2831. Vatican. 4. Ambros. Ziegler. p. 46 *φριμαγμός ἐστι τῶν ἵππων, βληχὴ δὲ αἰγῶν καὶ προβάτων. τῷ αὐτῷ ἁμαρτήματι περιπέπτωκε καὶ Εὔπολις ἐν Αἰξίν.* itaque verbo *φριμάττεσθαι* (vel *φριμαγμός*) Eupolis in *Capris* videtur usus esse. cf. H. Iacobi V LXVII. VIII.

367b

Aristid. II 170 Dindf. (Periclem Athenienses garrulos fecisse negans) *ὥστ' ἐξ αὐτῶν ὧν τοὺς ὕστερον ᾐτιάσαντο (οἱ κωμικοί) καὶ ὧν ὑπὸ τῶν μετ' ἐκεῖνον διεβλήθησαν τά γ' ἐκείνου σεμνύνεται.* ad quae Schol. 467, 23 *εἰς τοὺς κωμικοὺς αἰνίττεται· ὧν εἷς ἐστιν ὁ Εὔπολις.*

PHRYNICHUS

Fr. 1. Heimsoeth. Comment. crit. XVII. XVIII *ὁτιὴ 'πιήλας χεῖρ' ἐπωφέλησέ με.* non credo.

9, 2. fortasse *B.* *βούλει κτλ.*

23 *Ἡράκλεις* A. Nauck. Mélanges V 226.

31, 1 *πολὺν βιοὺς χρόνον* et 3 (cum Tzetze Anecd. Ox. III 338, 31) *σοφὰς τραγῳδίας* Nauckius, cuius cf. Mélanges IIII 721. V 227.

36 Eustath. 968, 3 add. Kaehler. Herm. XXI 630.

70 *ἃ δ' ἄναγν' ἔσθ'* Nauck. Stud. Euripid. I 73 n. 1 (i. e. sacerdotes debent *καθαρεύειν τῶν ἀνάγνων.* cf. Lex.Vindob. xxxvi), *tragico* id fragmentum adsignans.

Cf. etiam adesp. 1083. 1333.

ARISTOPHANES

Fr. 1. formam *ἀρτοκόπος* et editoribus placere et a Lobeckio ipso (Phryn. 223) defendi scio. quam cum Blaydesius tuetur (Aristoph. fr. p. 406) conlatis *ὀρτυγοκόπος* et *κρεοκοπεῖν*, ea re demonstrat se non intellegere quae res agatur.

8, 2 scr. *ὥσπερ ἐκ καινοῦ λυχνούχου*, conl. v. 3.

14. *λυχνειδίοιν* Blaydes. ac sic fr. 281, 2 *λυχνειδίου.*

36. *ἀνακνῆν* Herwerd. Mnem. n. XIIII 166.

47. add. Append. prov. 4, 12.

51, 3. *κάλαμον* *virgam viscatam* interpretatur K. Zacherus Herm. XVIIII 432 sq. (cf. etiam O. Crusius Herm. XXI 487 sq.). eas *ῥάβδους* vocat Aristophanes Av. 527. aves eo modo capi iam antiquitus solitas scio: item hodie muscae apud rusticos domi intra parietes ita delentur. sed in *campis* apertis *cicadas* virgis viscatis umquam esse captas neque Zacherus demonstravit neque ego credam nisi certis testimoniis convictus.

ad *Anagyrum* adesp. 664 referebat Dindorfius.

97. exemplis add. *κέντρων.*

107, 1 scrib. *ἄστεως.*

108, 1 *καὶ γένη συκῆς φυτεύω πάντα* Blaydesius.

109, 4 *ῥυπαρὸν* Naber. Mnem. n. VIII. *φαγόντι* Bothii est emendatio.

111. Plutarch. Mor. 818 d *Κίμων ἐκόσμησε τὴν ἀγορὰν πλατάνων φυτείαις καὶ περιπάτοις.*

120. etiam scholia Ambros. Theocriti perperam *μετόρχμιον* (Ziegler. p. 10).

136. *ὑδρίαν διανίζειν* Herword. Mnem. n. X. 74.

150, 3. nihil novi attulit H. Luebkius Observ. crit. 58 nisi interpretationem O. Kaehlero quidem probatam, mihi multis de causis incredibilem.

156. testimoniis add. Diphil. 54.

165. similiter Lucian. Toxar. 15 *λύττα ἦν ἀκριβὴς τὸ πρᾶγμα.*

169. *Παυσανίου καὶ Εὐριπίδου τοῦ τραγικοῦ* nescio quis: nomen enim in commentariis meis addere oblitus sum.

188. cum onere una etiam ὁ τροχός tollitur; itaque rectissime dicitur ἱμᾶν vel ἀνιμᾶν τὸν τροχόν. ridicule iubetur ὁ μηχανοποιός eum quem sursum tollit periculi commonefacere, in quod illum inmittit. moneo contra Herwerdenum Mnem. n. XIIII 169.

217, 1 γε pro τε Naber.

218. ἔγχελυς etiam Ambros. schol. Theocrit. Ziegler p. 73.

220, 2 scr. ἀνήλουν. Herwerd. Mnem. n. XIIII 169. 70.

223. ridicula prorsus coniectura hoc fragmentum deturpatum est in Stud. Vindob. VIII 259.

257. cf. Diels. Doxogr. 197 not. Procl. Comment. Plat. Reip. (Anecd. var. Schoell. et Studemund. II) 29, 14. 120, 19 (Πετόσειρις). *Δὶς ναυαγός*. similiter per translationem ναυαγεῖν Eubul. 76.

267. exemplis add. Soph. OCol. 1214 σκαιοσύναν φυλάσσων ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται.

292. compendium scripturae Dilesio auctore nihil aliud potest significare quam πόλιν Ἀθηναίων. concidunt igitur quae ad illud fragmentum explicandum attuli.

De duplici *Pace* cf. Braeuning, Progr. gymn. urb. Halensis, quam commentationem ipse non legi.

294, 1 scr. τῆς πᾶσιν.

302. Poll. 7, 20 (ind. Blaydes) τὸ τοῖς οἰκέταις τοῖς ἔνδον ἐργαζομένοις ὑπὲρ τοῦ μὴ κάπτειν τῶν ἀλφίτων περιτιθέμενον παυσικάπη ὀνομάζεται, τροχοειδὲς μηχάνημα τῷ τραχήλῳ περιαρμοζόμενον ὡς ἀδυνατεῖν τῷ στόματι τὰς χεῖρας προσαγαγεῖν.

316. scrib. χερνιβεῖον. Riemann. Revue de philol. VIIII 67.

318, 7. οὐδ' ἐγχέλειον οὐδὲ κάραβος; Blaydes. tum μέγ' ἂν Wilamowitz. ap. Kaibel.

320. Plaut. Aulul. 3, 5, 34—47 confert Blaydes. idem ad v. 10 adfert Naev. Lycurg. (Non. *crocotula*) *pallis, patagiis, crocotis, malaciis, monilibus*. ac Nonius ipse *molochium a graeco color est flori similis malvae. Plautus in Aulularia infectores molochini coloris molochinarios adpellavit.* — ex eis quae apud Clementem versum 14 (ἑλικτῆρας) sequuntur leviter inmutatis Blaydesius hos trimetros effinxit: ἐγὼ μὲν ἔκαμον κἄχθομαι τῶν κοσμίων | λέγων τὸ πλῆθος, θαυμάσαι τ' ἐπῆλθέ μοι (ἔπεισί μοι Clem.), | πῶς οὐκ ἀποκναίονται βάρος τοσουτονὶ | κόσμων φοροῦσαι (ἀποκν. τοσοῦτον ἄχθος βαστάζουσαι Clem.). sed neque τὸ κοσμίον est comicorum, neque τοσουτονί recte dicitur. — in adnotatione mea extrema scr. εὐχερῶς pro εὐπετῶς.

322. quomodo in πυλαγόρας produci possit syllaba secunda iure miratur Blaydesius (p. 425 extr.). itaque scribit τούς τε π. (p. 179).

323. 324 (anteposito 324) coniungit H. Weil. Rev. crit. 1881, 296, ita ut servus dicat propter verba a praecone pronuntiata sibi nunc onus inpositum esse nimium. et suspicatur a servo illum saccum portari qui commemoratur 319.

325. cf. etiam Poll. 7, 55. 62.

Κώκαλος. cf. nunc quae de hac fabula disputavit E. Hiller. Annal. Fleckeis. 1887 p. 527. 8. testimoniis add. Aristot. Polit. 2, 10 post init. — ad p. 483 init. cf. quae ad Philemonis *Ὑποβολιμαῖον* adnotavimus.

351. scr. *μείξας*.

365. cf. Lobeck. Aglaoph. I 628 not. e.

367. cf. Lobeck. Pathol. prol. 118. 9.

400. Bekker. Anecd. 56, 7 *οἰσωπηρά* (sic) *δεῖ λέγειν τὰ ῥυπαρὰ καὶ ἄπλυτα ἔρια. παρὰ τὸν οἴσωπον οἰσωπηρά.*

409, 2 *τὰ κάτω* Blaydes: subiectum enim esse *σπατάγγην*.

444 delendum censet anonymus in Literar. Centralbl. 1881, 963: agi enim de persona 1 inperf. verbi *εἰμί*, quae in Pluto superstite exstet 29.

445. cf. Cratin. 168. perperam Aristophanem pro Cratino nominatum esse suspicatur idem ibid.

446. hoc quoque fr. dubium esse idem arbitratur: excidisse enim ante verba *Ἀριστ. Πλούτῳ* commemorationem nominis *γραῦς*.

451. cf. Alexid. 248.

465, 1 *ἀλφιτώνης* Nauck. Stud. Eurip. 43 n. 1. non credo. *Tagenistas* Ol. 90 actam esse censet O. Brandes. Obs. crit. 16. 17.

488, 12 *χυτοῖσι τοῖς ἐναγ.* Nauck. Stud. Eurip. 43 n. 1. — quem Herwerdenus procudit versum Mnem. n. X 75 *καὶ θύομεν αὐτοῖσι κἀναγίζομεν* doceri velim quomodo stare possit.

492. cf. Alexid. 171.

523. egregiam huius fragmenti emendationem per litteras mecum communicavit O. Crusius. etenim in codice Heidelbergensi, quo lexicorum excerpta et proverbia continentur, haec exstant: *πέρδιξ ὄρουσον· ἀντὶ τοῦ ταχέως ἐλθέ· ἐπειδήπερ τὸ ζῷον τοῦτο ταχὺ μεθάλλεσθαι πέφυκε.*

530. Horat. Serm. 1, 3, 13 *sit mihi mensa tripes.* (Blaydes.)

533. Eustath. 1258, 60 (O. Kaehler. Herm. XXI 630. 1) *ὁ τὸν πολιὸν ἀλφιτόχρωτα εἰπὼν κωμικεύεται.*

538. Sext. Empir. Contra mathem. 1, 258 (p. 657, 15 Bekk.) *Πλάτων ὁ φιλόσοφος Ἀριστοκλῆς πρότερον ἐκαλεῖτο.*

543, 6. magnopere Herwerdenus (Mnem. n. XIIII 171) laetatur quod Blaydesius meam emendationem (*ὁμοῦ*) ne commemoratione quidem dignam aestimaverit. arguit potius suam ipse in legendo neglegentiam. nempe Blaydesius (p. 277) post me eandem prorsus emendationem invenerat. de qua fortasse Herwerdenus

quoque aequius iudicabit, si contulerit Menand. 469 *πάντα νῦν ἤδη 'σθ' ὁμοῦ.*

550. *πάλαι* non est *olim,* sed *dudum,* i. e. in scaena ipsa, sed paullo ante.

565. Bergkio et Dindorfio adsentitur Nauck. Arist. Byz. 90 n. 9.

568. Bachmann. Anecd. II 377, 11 *Ἀριστοφάνης ἐν Κόραις κτλ.* cf. Fleckeisen. Annal. CXXIII (1881) 309.

569, 14. Arist. Ran. 1454 *τί δαὶ σύ; τί λέγεις;*

576. Leonis opinio *ζεῦγος τρίδουλον* Horas interpretantis non erat digna quae commemoraretur ab Brandesio (Obs. crit. 34).

579, 3. sic Ephipp. 28 *πράμνιον οἶνον Λέσβιον.*

581, 1 *κεκραμμένου* cod. Paris. 2720 Studemund. Philol. XLVI 26.

586 *πλὴν μέλιτος οὐδὲν γλυκύτερον τ. ἰσχ.* Cobet. haec nescio quo casu in eis quae adnotavi exciderunt. deinde scribendum: ex Iuliani Epist. alterum versum effinxit cet.

590. *τὴν κεφαλὴν* tuetur Cobet. Mnem. n. VIII 369.

594. Eurip. Hecub. 1265 *κύων γενήσει πύρσ' ἔχουσα δέργματα.*

596. Eustath. 1624, 18 (O Kaehler. Herm. XXI 631) *ὁ Ἀφροδίτης γάλα τὸν οἶνον εἰπὼν ἐκωμικεύσατο.*

609. scr. *κνοῦσ'.*

615. nullius pretii sunt quae profert Herwerd. Mnem. n. X 75.

619. *γραμμήν* conl. Arist. Ach. 483 inlustrari putat idem 76. Hesych. *γραμμή· ἡ ἐπὶ τοῦ δρόμου, ἧς ἐπέβαινον οἱ δρομεῖς.* sed ne sic quidem satis intellego.

621. *σαυτόν* A. Nauck. (*σεαυτόν* Lex. Vindob., ubi auctor non commemoratur).

628. emendationem a me propositam occupaverat Nauckius Mélanges III 118.

631. *σᾶ* retinendum. C. I. A. 62, 8 (Dittenberger. Syll. 88) *ὅπως (ἃ)ν Ἄνδ(ρος) ἧ(ι) σ(ᾶ) τῷδ(ή)μωι τῶι Ἀθη(να)ίων.* Bamberg. Jahresber. XII 34.

636. Pherecr. 51, 3 confert Herwerd. Mnem. n. X 76.

638. testimoniis adduntur in Stud. Vindob. VIII 246 Hesych. et Phot. *στρεψίμαλλος*, Milleri Mélanges 420 (*στρεψίμαλος*), Eustath. 1561, 36.

652. Hesych. *ὑπερῶ· ἀντὶ τοῦ προερῶ.* Herodian. (post Lex. Vindob.) 316, 2 N. Etym. Gud. 541, 12. Etym. Ang. Ritschl. Opusc. I 690 addit Nauck. Mélanges V 228.

678, 3. cf. Herwerden. Mnem. n. X 76. *π. τοιαυτὶ τηδὶ κἀκεῖ καὶ δεῦρο (δευρί) σχ.* Kaibel. conl. Arist. Av. 425.

679. I. Wackernagelius (Ztschr. f. vergl. Sprachforsch. XXVIII 110sq.) ubique *οὕνεκα* etiam praepositionem scribi iubet: ionismum

enim in Attica dialecto admitti non posse. at multa ex aliis dialectis Attici adsumpserunt: cf. πουλύπους, Πουλυτίων, Πειρίθους (Πειρ.), λοχαγός, ξεναγός, Ἀναξίλας sim.

684. Aristot. Polit. 1, 2 οὐδὲν γὰρ ἡ φύσις ποιεῖ τοιοῦτον οἷον χαλκοτύποι τὴν Δελφικὴν μάχαιραν πενιχρῶς.

693. κενέβρει· ὁπόταν, quod pluralis desideretur (cf. ὀρνίθεια cet.) Blaydes.

701. Aristophanem Boeotum significari monet Kaibel.

705. cf. de his O. Crusius Anal. crit. 124 n. 1.

754. ὁ βάτος scribendum fuisse verba quae sequuntur monstrant. sed ὁ νάρκισσος restituendum esse pro ὁ βάτος docet cod. Ambros. Ziegleri (p. 17) νάρκισσος· θηλυκῶς λέγεται ἐνταῦθα, παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἀρσενικῶς. plura de hac re Stud. Vindob. VIII 256. 7.

757. cf. O. Kaehler. Herm. XXI 629.

763. eadem Bachmann. Anecd. II 339, 29.

812. add. Phot. λοφοπωλεῖν.

866. σύρβα τύρβα Nauck. Aristoph. Byz. 242.

867. eadem Stephan. Byz. Ταμιεῖον.

891. add. Thom. Mag. 403, 8.

898, 1 scrib. ὀφλών. 2 περίκειμαι pro ἐξῆμμαι Herwerd. Mnem. n. X 76.

901 Euripidis est, 871 N.: nam ευρι^π cod. Barocc.

903. cf. nunc O. Crusius Anal. crit. paroemiogr. 88 n. 1.

905. Eustath. 722, 2 add. O. Kaehler.

915. Ἐνδυμίωνα Κᾶρα. Ἀριστοφάνης. τὸν Ἐνδυμίωνα κτλ. Sternbach. Stud. Vindob. VIII 244.

921. Schol. Ai. 277 in editione Aiacis Erfurdtiana (Lips. 1811) a Lobeckio indicari docuit Nauck. Mélanges V 228.

Aristophanis fragmentis addenda sunt

344b

ὄκλασμα

οὕτω γὰρ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις ὀνομάζεται τὸ ὄρχημα τὸ Περσικὸν καὶ σύντονον. Pollux 4, 100. in eis quae exstant comoediis non reperitur.

594b

Liban. I 83, 15 R. ᾔτουν δὲ οὐδέν...οὐκ οἰκίαν, οὐ γῆν... καὶ τὸ τοῦ Ἀριστοφάνους λόγος ἦν οὐκ ἐῶν κακὸν τὸν τοιοῦτον δοκεῖν 'sermones nostri contexebantur e praeceptis sapientiae, quae non paterentur malos rumores de eo exire, qui tantis virtutibus tantam famam sibi peperisset, h. e. de Iuliano'. quamquam facile est trimetrorum reliquias restituere (λόγος, | ὃς τὸν τοιοῦτον

οὐκ ἐᾷ κακὸν δοκεῖν), ea verba neque Aristophanis esse praestiterim neque omnino satis intellego.

644b (repet. ex I vi)

ὅταν φίλοι παρῆσαν ἐπὶ τὴν ἐκφοράν

Schol. Oribas. III 680 καὶ Ἀριστοφάνης κτλ. — ὅτων Nauck. παρῶσιν Daremberg.

645b

εἷς ἐστι δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.

Aristides II 204 Dindf. τὸ τοῦ κωμῳδιοποιοῦ, ὡς ἄρ' εἷς εἴη τῆς οἰκίας δοῦλος ὁ δεσπότης. Schol. 519, 25 ὁ γὰρ κωμικὸς σχετλιάζων τοῦτο εἰσάγει, ὅ τε Ἀριστοφάνης καὶ ὁ Μένανδρος (760). fortasse scribendum σχετλιάζοντα, i. e. dominum id querentem.

676b

ὁ δ' Ἀναξαγόρου τρόφιμος χαιοῦ στρυφνὸς μὲν ἔμοιγε προσειπεῖν
καὶ μισόγελως καὶ τωθάζειν οὐδὲ παρ' οἶνον μεμαθηκώς,
ἀλλ' ὅ τι γράψαι, τοῦτ' ἂν μέλιτος καὶ Σειρήνων ἐτετεύχει.

Gellius 15, 20, 8 *Alexander Aetolus hos de Euripide versus composuit* κτλ. 1. ἀρχαίου et στριφνός. 3. ὅ τι καὶ γράψαι. v. 1. 2 Vita Eurip. XVIII 59 Kirchhoff. σκυθρωπὸς καὶ σύννους καὶ αὐστηρὸς ἐφαίνετο καὶ μισόγελως καὶ μισογύνης, καθὰ καὶ Ἀριστοφάνης αὐτὸν αἰτιᾶται 'στρυφνὸς ἔμοιγε προσειπεῖν' Εὐριπίδης. ibidem 80 μέλιτος καὶ Σειρήνων γλυκύτερον στόμα eius praedicatur. recte igitur Nauckius Stud. Eurip. I 126. 7 n. 1 totum fragmentum Aristophani vindicavit, nisi quod ἐτετεύχει corruptum esse arbitrabatur. mihi etiam χαιοῦ suspectum est.

692b

διὰ τῆς τρήμης παρακύπτων

Etymologicum m. Milleri (Mélanges 271) Etym. m. 726, 53 (cf. fr. 730) Ἀριστοφάνης...καὶ πάλιν κτλ. indic. Nauck. Mél. V 229.

700b

Plutarchus Mor. 853b ἐπαινεῖται (Ἀριστοφάνης).. ὅτι τοὺς ταμίας ἐβάπτισεν, οὐχὶ ταμίας ἀλλὰ Λαμίας ὄντας. indic. Nauck. Stud. Eurip. I 126. 7 n. 1.

707b

Bachmann. Anecd. II 320, 30 ἕτερον κώνωψ τῆς ἐμπίδος. καίτοι Ἀριστοφάνης ὁ κωμικός φασι (φησι) ταὐτὸν κώνωπας καὶ

ἐμπίδας. in fabulis quae exstant nullus est locus quo haec referri possint.

739b

ἀκάτια

Pollux 7, 93 *τὰ πλοιάρια καὶ ἀκάτια ὀνομάζει Ἀριστοφάνης. εἶδος ὄντα γυναικείων ὑποδημάτων.* non intellego, nisi ante *εἶδος* excidisse statuas *παρ' ἄλλοις* vel aliquid simile. Hesych. *ἀκάτια· ὑποδημάτων εἶδος.* et *ἀκάτιον. . . ἔστι δὲ καὶ φιάλη* (Epicrat. 10, 1), *ἴσως διὰ τὸ ἐοικέναι στρογγύλῳ πλοίῳ.*

899b

ἀγὼν γὰρ οὐ μέλλοντος ἀθλητοῦ μένει
ἀλκήν.

Macar. 1, 16 *ἐπὶ τοῦ μὴ ὑπερβάλλοντος.* Thesmophoriazusis secundis Aristophanis adsignabat Leutschius, tragico Nauckius (fr. adesp. 242).

900b

κατ' οἶκον ἐστρωφᾶτο μισητὸς βάβαξ.

Etymologicum m. 184, 50 *βάβαξ· λάλος, φλύαρος, παρὰ τὸ βάζω, βάξω, βάξ, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν βάβαξ. Ἀριστοφάνης κτλ. βάβαξ* in fine versus add. Milleri Etym. (Mélanges 60), ubi perinde Aristophanes auctor esse versus dicitur. sed recte Orion 37, 4 *Ἀρχίλοχος (δυσμενὴς β.).* cf. Archil. fr. 32 Bergk.

901b

ἄγροικός εἰμι· τὴν σκάφην σκάφην λέγω.

Tzetzes Chiliad. 8, 567 (Sternbach. Stud. Vindob. 234) *Ἀριστοφάνης δέ φησιν ἐν κωμῳδίᾳ τοῦτο κτλ.* — cf. adesp. 227. cum Philippum regem eo dicto usum esse constet, non Aristophanis, sed novae comoediae esse, Tzetzem autem eo deceptum fuisse consentaneum est, quod apud auctorem suum invenerat versum esse *τοῦ κωμικοῦ.*

902b

σὺ δ' ἐκ ποίου τελεῖς τοῦ δαπέδου;

Thomas Mag. 289 R. adn. 13 *ποδαπός καὶ ὁ ποδαπός ἐπί τε γένους καὶ ἐπὶ τόπου, οἷον ἐν Ἱππεῦσιν Ἀριστοφάνους κτλ.* fortasse *Ἀντιφ.* — verba vix sana sunt.

911b

Schol. Theocrit. 5, 118 *τὸ ἐκάθηρεν ἀντὶ τοῦ ἔτυπτε καὶ ἐξέδειρε. καὶ Ἀριστοφάνης· πέδει (σποδῶν* Ahrens) *τὰς πλευρὰς καὶ*

ἐκάθηρεν. 'Ἀριστοφάνης· ἐσπόδει τὰς πλευράς. ἐκάθηρεν, hac tamquam glossa adscripta insolentiori vocabulo ἐσπόδει. Ran. 622 τὰς λαγόνας σπόδει, ubi schol. κάθαιρε'. Iacobs. 'respexit ad Nub. 1379 κἄπειτ' ἔφλα με κἀσπόδει, ubi adscripta fuit ad verbum ἐσπόδει explicatio grammatici τὰς πλευρὰς ἐκάθηρε, quam pro verbis poetae habuit scholiastes.' G. Dind. in Thes. — neutrum admodum probabile, nec probabilius Stud. Vindob. 256.

969

Eustathius 757, 53 Διὸς ἐγκέφαλος . . . κάλλιστόν τι βρῶμα (Ephipp. 13, 7). ὁποῖα ἴσως καὶ τὰ παρὰ τῷ κωμικῷ εὖ ἠρτυμένα θρίᾳ (θρῖα) τοῦ ἐγκεφάλου. novum fragmentum, fortasse Aristophanis, his verbis contineri suspicatur O. Kaehler. Wochenschr. f. kl. Philol. 1885, 903. verba emendari et explicari necesse erit priusquam cuius sint consideremus.

PLATO

Fr. 10. δὸς τὴν κιθάραν τις ἔνδοθεν conl. Arist. Plut. 1196 Nauck. Mél. V 229.

18. Bachmann. Anecd. I 343 extr. πλειστηριάσας· πλείονος πωλήσας (οὗ add. Bachm.)ὠνήσατο.

31. μόλις Ottom. Bachmann. Coniect. Arist. 19.

54. Alciphr. 1, 9 κατὰ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τὰ Μανδροβόλου χωρεῖ τὰ πράγματα.

Λάκωνες ἢ Ποιηταί. Cobetum neutiquam arbitror refutatum esse eis quae disputavit H. Luebkius Observ. crit. 29. 30.

Νῖκαι. 'bello haud pridem confecto (Plato) Atheniensium victorias ita celebravit, ut viginti quattuor Victorias in scaenam produceret, qualem dearum chorum ab illius aetatis artifice in Victoriae templi pariete sculptum videmus.' H. Luebk. 55.

82. πλῦμα (ut φύσις φῦμα al.) Nauck. Mél. V 229.

86. Eustath. 1817, 60 Πλάτων ὁ κωμικὸς τοὺς μεγάλους ἄρτους καὶ ῥυπαροὺς. . . Κιλικίους ὀνομάζει (O. Kaehler. Wochenschr. f. kl. Phil. 1885, 903. 4).

90. Cobeti παλαιογενῶν Herwerdenus Mnem. n. X 77 interpretatur '*antiquo genere prognatorum*', i. e. αὐτοχθόνων. audio: sed quid fiet Arist. Nub. 358 eisque locis quos ibi congessimus?

95. add. Hyperid. 3 (Euxenid.), 1. Plut. Mor. 629 f.

103. anonymus est Philostratus Vit. sophist. 15, 2.

121. Πλάτων ἐν Σκεύεσι (sic cod.) Lexic. Vindob. 28, 5 Nauck.

150. scrib. χαρίεν. Herodian. I 350, 5. II 673, 8 τοῦ χαρίεις χαρίεν ἐστὶ τὸ οὐδέτερον. . . ἰστέον δὲ ὅτι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς χάριεν

πρὸπαροξυνόμενον οὐκ ἔστιν ὄνομα, ἀλλ' ἐπίρρημα. ac χαρίεν etiam A, ut adnotavit Brunsius. nihil de ea re in ed. Ath. Kaibelius.

153. significationi verbi ἐπανιέναι vulgari usu receptae hic locum non esse ipse novi. sed non video cur ea quae hic necessaria est admitti non possit. nam emendationum quidem ab Herwerdeno Mnem. n. X 77 propositarum neutra accipietur.

161. φρονεῖ μὲν ἕτερ' Nauck. Bullet. Petersb. VI 61. Mélanges V 229.

168. barbarismo tituli Attici haec inlustravit Herwerdenus Lapid. de dial. Att. test. p. 60.

173, 6 parodiam esse proverbii (Liban. Epist. 65) ἄρξομαι ἐξ ἀγαθοῖο, τελευτήσω δ' ἐπ' ἄμεινον monet Nauck. Mél. V 230.

174, 4. etiam Kaibelius meo iudicio versum difficillimum frustra temptavit. — 13. cf. quae ad Timoclis *Conisalum* adnotantur.

175, 2 scr. ἐξανήλωται.

184, 2 Meinekii coniecturam (ὁ Πυαγόρου), quam neglectam a me miratur Muhlius Zur Gesch. der alt. Kom. 119 n. 4, consulto non commemoravi.

188, 1 τί φής; τί σιγᾷς; (eiectis λέγε ταχύ) conl. Soph. Phil. 805. Arist. Lys. 70. Thesm. 144 Nauck. Mél. V 216.

197. eadem Bachmann. Anecd. I 339, 27.

199. cf. Nauck. Lexic. Vindob. (gramm. cod. Hamb.) 269, 3.

203 inter dubia recipiendum est. cf. Chaerem. fr. 16 Nauck.

217. Photius Φιλέψιος . . . Φιλεψίον μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ ἐπὶ τῷ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους λέγειν. κεκωμῴδηται δὲ καὶ εἰς πανουργίαν.

Platonis fragmentis addenda sunt

198 b

Etymologicum Milleri (Mélanges 217) εὕρηται καὶ ἐν συστολῇ τὸ Μίνως παρὰ Πλάτωνι· ἵν' ἅπερ δοκῇς Ἀχιλλεῦ ἔστιν ὅτε Μίνω. ἀντὶ τοῦ μίμνων (ἢ ὅτι παρὰ τὸ μίμνω cod. Sorb. Gaisf.). Etym. Gud. 394, 22 Μίνως (non Μείνως). . εὕρηται καὶ παρὰ Πλάτωνι τῷ κωμικῷ, ubi post εὕρηται καὶ cum cod. Sorb. Etym. m. 588, 26 teste Gaisfordio lacunam habeat, ex cod. Florentino addendum videtur ἐν συστολῇ. trimetrum iambicum citari Nauckius indicavit Bullet. Petersb. XIII 355. Mélanges V 231: emendatio dubia est. ingeniose Dilesius in litteris ad me datis ἵνα περ ποδώκης ἐστὶν Ἀχιλεὺς ὅ τε Μίνως. cf. nunc etiam Herm. XXIII 283. 4. quod si verum est, notissimum illud scolion significatur. sed nominis Μίνως syllabam priorem a poeta Attico correptam esse, quamquam testatur Etymologicum, aegre adducor ut credam.

207b

ἐμαυτὸν οὐ διεχρησάμην.

Hort. Adon. p. 16a (Dindf. Gramm. gr. I 108, 12) *ἀπεχρήσαντο· ἀντὶ τοῦ διέφθειραν. Πλάτων κτλ.* indic. O. Kaehler. Herm. XXI 629. ad fr. 199 pertinere non crediderim.

ARCHIPPUS

Amphitruo. non Archippi, sed novae comoediae fabulam a Plauto expressam esse censet I. Vahlen. Mus. Rhen. XVI 472 sq.

Fr. 9. *ἐπιφορήμασίν τ'* scribendum esse iure monet Nauck. Mél. V 231.

27 extr. Harpocr. 146, 28 (Phot. *πάρεδρος*) *πάρεδρος . . . πολύ ἐστι τοὔνομα παρά τε τοῖς ῥήτορσι καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησί· 'λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους ὅ τε ἄρχων καὶ ὁ πολέμαρχος, δύο ἑκάτερος οὓς ἂν βούλωνται· καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν καὶ εὐθύνας διδόασιν ἐπὰν παρεδρεύ(σ)ωσιν.'* cf. Poll. 8, 92. Boeckh. Oec. Ath. I 264. 268. 271.

28. Eustath. 1201, 3 (O. Kaehler. Herm. XXI 631) *παίζων ὁ ποιητὴς Ἄρχιππος εἰς τὸν κατὰ τὴν Ἡσιόνην μῦθον . . . πλάττει Μελάνθιον τὸν τραγῳδὸν . . . δεθῆναι καὶ οὕτω παραδίδωσιν αὐτὸν τοῖς ἰχθύσιν ἀντιβρωθησόμενον.*

45. similiter Cobetus Mnem. n. VIIII 372.

ARISTOMENES

10. Photius exscripsit Harpocrationis 153, 11.

CALLIAS

1. *ἐκ μυχοῦ* Cobet. Coll. crit. 149. 'protrahi moechum *ex latebris* iubet ut dedecus pecunia redimat.'

De *Pedetarum* tempore dissentit Brandes. Obs. crit. 32.

11, 2 *λακκοπρώκτους* Nauck. Mélanges IIII 721, 2. at cf. Alexid. 321 *λευκόπυγον* (ubi cf. etiam supplem.) et opp. *μελάμπυγος*.

23. cf. Diogenian. 6, 35.

addendum est Calliae fragmentis

1b

Schol. Patm. Demosth. Bulletin de corresp. hellén. I 144 *κίναδος θηρίον κακουργότατον, οὗ τὸ δέρμα εἰς περικεφαλαίας πεποίηται, ὥς φησι Καλλίας ἐν Ἀταλάνταις.* ind. Nauck. Mél. V 232.

LYSIPPUS

1. scilicet scaena est in cisterna ipsa, quod moneo contra Kaibelium.

4. cf. Plin. N. h. 35, 198 *ordo hic est: primum abluitur vestis Sarda, dein sulfure suffitur, mox desquamatur Cimolia.* cf. ibid. 175.

7. in C. Muelleri Geogr. min. I 100 (1, 5). — ceterum cf. adesp. 336.

LEUCON

Ex Ὄνῳ ἀσκοφόρῳ fluxisse Zenobii Mill. p. 379 (1, 74 vulg.) ἄλλα μὲν Λεύκων (ὁ Λάκων Zen. Mill.) λέγει, ἄλλα δὲ Λεύκωνος (δ' ὁ Λάκωνος M.) ὄνος φέρει O. Crusius suspicatur Anal. crit. 114 n. 3. quod mihi quidem admodum dubium videtur.

METAGENES

6, 1. verba ποταμὸς ὁ Κρᾶθις ut glossam del. Kaibel. — 11 scribendum erat περινέουσιν cum Iacobitzio.

16. ὕδνου pro οἴνου Herwerdenus Mnem. n. VI 59.

STRATTIS

Fr. 3, 3. Philostrat. Vit. sophist. 17, 4 (p. 214) οἱ ἡγούμενοι τὴν κωμῳδίαν καθάπτεσθαι τοῦ ἀνδρὸς (Ἰσοκράτους) ὡς αὐλοποιοῦ ἁμαρτάνουσιν. πατὴρ μὲν γὰρ αὐτῷ Θεόδωρος ἦν, ὃν ἐκάλουν αὐλοποιὸν Ἀθήνησιν, αὐτὸς δὲ οὔτε αὐλοὺς ἐγίνωσκεν οὔτε ἄλλο τι τῶν ἐν βαναυσίοις. — ceterum cum in voce αὐλοτρύπην non videatur corripi posse vocalis ῡ, scr. τὸν δ' αὐλοτρύπην αὐτὸν εἶθ' ἥκειν ταχύ.

17. Thrasybulum Stiriensem significari docet Frohberger. Philol. XVII 445.

23. Eustath. 1289, 64 add. H. Iacobi V cxvi. ceterum aliter verba poetae interpretatur Voemel. De Eurip. casu talorum Philol. XIII 302 sq.

36. in fine add.: ipse enim Alcibiades, neque id Spartae solum ut opinor, Achilles vocabatur. Plut. Alcib. 23.

37. cf. E. Curtius Herm. XII 492.

De *Potamiis* aliter iudicatur Liter. Centralbl. 1881, 963: non actam esse ante Ol. 92, 4, sed ante *Plutum posteriorem* et *Ecclesiazusas* Aristophanis. eas enim, non duplicem Plutum indicari Strattid. 37.

38. Aristot. Phys. ausc. 3, 6 (p. 207a 17). Aristid. II 192 Dindf. ἀλλὰ γὰρ λίνον λίνῳ συνάπτει, φασίν.

45. ridicule pusillas privatae vitae curas et occupationes etiam ad heroum aetatem pertinere fingit: quod moneo propter Fr. Spironem, qui (De Eurip. Phoen. 24. 5) ironiae comicae inmemor miratur quid Oedipi filiis rei esse possit cum negotiis domesticis.

71. cf. E. Rohde Mus. Rhen. XXXIII 304.

THEOPOMPUS

Fr. 7. cf. G. Kaibel. Ind. Rost. 1883, 10.

Νεμέα. *Νεμεάς*, ut *Πυθιάς*, *Ἰσθμιάς*. cf. quae ad Phoenicid. 4 adnotantur.

41, 3. cf. Menand. 515.

Pantaleo etiam Pisae fuit tyrannus. Paus. 6, 21, 1. cf. O. Ribbeck. Com. Rom. fr.[2] 26 in adn. et quae nos adnotavimus ad Theognet. 2.

54. de *cothone* cf. Conzius Philol. XVII 565 sq. Porphyr. De abstin. 4, 3 (161, 10 N.).

ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ. scr. *Τεισαμενός*.

62, 5. cf. Philippid. 18, 2. adesp. 478.

74. *χρὴ* om. Lexic. Vindob. 81, 10 Nauck.

ALCAEUS

Fr. 36. in exitu fort. scribendum *πουλύπους ὥσπερ πόδα* vel *τὸν πόδ' ὥσπερ πουλύπους*.

37. cf. Nauck. Mél. V 232.

NICOCHARES

Fr. 2. cf. [Lucian.] Asin. 12 *κιβώτιον ἁδρὸν . . πάνυ πολλὰς ἔχον πυξίδας ἐν αὐτῷ*.

NICOPHON

Χειρογάστορες. Etymologicum m. Milleri (Mélanges 111) *ἐγγλωττογάστορες οἱ ἀπὸ τῆς γλώττης βιοτεύοντες καὶ ἐγχειρογάστορες οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν*.

15. Etym. m. Milleri recte *ἐπιχύτους*.

PHILYLLIUS

3, 3 *μύρου τι* Naber.

26. Eustath. 440, 30 (O. Kaehler Herm. XXI 631. 2) *λύχνος δίμυξος παρά τινι Φιλυλλίῳ, ὥς φησιν . . Ἀθήναιος*.

SANNYRION

Fr. 1, 1 *σεμνῶς καλοῦμεν πέλανον* Cobet. Coll. crit. 182 (v. 2 *ἀσέμνως*).

Σαρδανάπαλλος Sannyrionis commemoratur ab Eudocia.

DEMETRIUS

Fr. 4, 1. Gregor. Nazianz. III 93 b (Nauck. Mél. V 232) *οὕτως εὐάλωτόν ἐστιν ἡ πονηρία καὶ πανταχόθεν ἑαυτῇ περιπίπτουσα*.

APOLLOPHANES

Fr. 4. cf. Arist. Thesm. 617. Ararot. 7. ac *δημίζειν* Arist. Vesp. 699.

EPILYCUS

Fr. 3, 3. cf. Lobeck. Aglaoph. II 1064.

EUTHYCLES

Fr. 2. Libanius IIII 160, 21 *λίθινοί τινες, περὶ ὧν ἡ καλὴ παροιμία 'βοῦς ἕβδομος'.*

VOL. II.

Criminatur O. Crusius Philol. XLVI 606. 7 temere a me mediam quam dicunt comoediam sublatam esse aureasque Meinekii de ea commentationes contemni. rectius de ea re cogitabunt qui totam meam disputationem II 11. 12, non unam aliquam sententiam separatim ex ea excerptam legerint. nequaquam enim contemno Meinekium, sed de mutata initio saeculi a. Chr. quarti comoediae indole consentio. de nomine dissentio, et cum mutationes illae paullatim invaluerint, duo tantummodo et nomina et genera comoediae antiquitus distincta esse hodie quoque contendo: nam de Didymo mediae teste ego quidem vehementer dubito. Aristotelem autem, cuius testimonium satis caute mihi videbar II 11 a reliquis secrevisse omnibus, mortuum esse eo tempore quo Menander fabulas docere coeperit etiam praeter Crusium sunt qui sciant.

ANTIPHANES

Fr. 3. *inusitatum* esse vas ex quo bibere nescio quis iubetur indicat qui respondet *μέγα τὸ φορτίον.*

5. Eustath. 1702, 53 (O. Kaehler. Wochenschr. f. klass. Phil. 1885, 902) *καὶ ὀρτύγιον λέγεται παρὰ τοῖς κωμικοῖς ὑποκοριστικῶς, οὗ χρῆσις τὸ τίσυνον* (sic) *ποιεῖν δύνασαι ὀρτ. ψ. ἔχων.*

6. *χαρίεν.* cf. supplem. Plat. 150.

16. cf. Lobeck. Aglaoph. 1036 et Schol. Demosth. 54, 14.

21. Herodian. I 356, 17 *τὸ κλισίον παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὸ ῑ ἐκτεῖνον παροξύνεται ὡς τὸ θηρίον, παρὰ δὲ Ὁμήρῳ συστέλλει τὸ ῐ καὶ προπαροξύνεται.* II 903, 7 *τὸ κλισίον παρὰ τὸ κλείω ἐστίν, ὃ σημαίνει τὸ περιέχω.*

24, 3. 4. post *κεράννυται* plenius interpungit et cetera una sententia uni personae continuat Kaibel.

25. de *ἐλευθερίῳ ὕδατι* cf. Wilamowitz. Herm. XVIIII 463, 4. inlustrat proverbium etiam cod. Paris. suppl. gr. 676 S (Cohn. Paroemiogr. p. 77) n. 51.

39, 2. cf. etiam Hesych. *σχῖνον διατρώγων· εἰώθασι τὴν σχῖνον τρώγειν οἱ καλλωπιζόμενοι ἕνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὀδόντας.* Plin. N. h. 25, 175.

42. fabulam Admeti et Alcestidis tangi arbitratur H. Weil. Rev. crit. 1884, 276.

44, 5. Plutarch. Mor. 550b *ἔνια . . . γελοῖα τῶν προσταγμάτων· οἷον ἐν Λακεδαίμονι κηρύττουσιν οἱ ἔφοροι παριόντες εὐθὺς εἰς τὴν ἀρχὴν μὴ τρέφειν μύστακα.*

52 et 53 locum commutare debebant. 52, 2 et 7—9 Eustath. 1167, 10 add. O. Kaehler. Wochenschr. f. kl. Phil. 1885, 903. idem ad v. 12 Eustath. 865, 15. — K. Zacherus Berl. phil. Wochenschr. 1886, 712. 3 cum *ἴπαυλιν* et *κυοῦσαν* (sic enim scr.) coniungi non posse dicit, naturam circumlocutionis comicae parum perspexit.

58, 6 *παρ' Ἑσπ. ᾤμην σε νὴ τὴν Φ. φήσειν κτλ.* '*credebam Hesperidum mala esse dicturum te, nam tria sunt*', v. 6. 7. 8 (—*ἐστίν*) uni personae tribuens Kaibel. in Athen.

60. *καλέσας* '*si quos invitavit*' interpretatur O. Crusius, agrestes Boeotorum mores eo describi censens (Philol. XLVI 607).

68, 12. Eustath. 1720, 51. 14 Eustath. 87, 30 add. O. Kaehler. 903. — 14. *ἐστὶ Σελήνης βρώματα* O. Crusius 607. at nusquam quod sciam *Σελήνης δεῖπνα* vel *βρώματα* commemorantur, sed semper *Ἑκάτης*. praeterea ea coniectura caesura trimetri infertur vix tolerabilis.

73, 1 *οὖν ὧν* add. Cobetus.

Ad *Ganymedem* fortasse pertinent adesp. 1256. 1429.

74, 8. non omittenda erat Emperii coniectura (Advers. 349) *ταχέως. Π. ποῖον οὐκ ἔγνων κτλ.*

77, 1. cf. Lyncei fr. v. 9 et Strab. 7, 307 (in Maeotide) *ὀρυκτοί εἰσιν ἰχθύες οἱ ἀποληφθέντες ἐν τῷ κρυστάλλῳ . . . ἀντακαῖοι, δελφῖσι πάρισοι τὸ μέγεθος.*

80, 8. Eustath. 863 add. O. Kaehler. 903. in mea adnotatione verba 'ex hac Antiphanis ecloga —*Ἄλεξις*' delenda sunt.

85, 1. saepissime cum verbo *ἐνεῖναι* coniungi praepositionem *ἐν* notum est; non semper id fieri docent Arist. Vesp. 441 *πόλλ' ἔνεστι τῷ γήρᾳ κακά.* fr. 325 *τῶν ἀποδέσμων, οἷς ἐνῆν τὰ τιτθία.* Alexid. 254 *τοῖς ὑπερβάλλουσι τέρψις οὐκ ἔνεστι.* itaque non opus est scribi *'ν τοῖς σκύφοισι* (Herwerd. Mnem. n. XIIII 172. 3). quam huius fragmenti O. Kaehlerus Wochenschr. 901 proposuit interpretationem probari posse nego.

86, 5. si verbo *σιτίζεσθαι* uti volebat Antiphanes, quae est sententia O. Crusii p. 608, opus erat participio perfecti.

89, 3. *θέμις* dixit, ut in talibus sententiis Romani *fas est* pro *licet.* cf. Arist. Nub. 140. 295. Pac. 1018.

92. testimonium Eustathii 1289, 50 add. O. Kaehler 903.

100, 3. *ἐλθεῖν ἐπ' οὐδει* ipse reicit Nauckius Mél. V 233.

101 inter fragmenta incertarum fabularum referendum erat. cf. O. Crusius p. 608. 9.

105, 2. errat Herwerdenus Mnem. n. 173. 4 *Θρήκης εὐνόμου πέδον* ad *νόμος*, non ad *νομός* referens. apud Aeschylum sane *εὔνομοι Σκύθαι* sunt legibus bene oboedientes, *εὔνομος* Thracia est *pascuis laeta*. in mea adnotatione Aeschyli commemoratio delenda est.

109, 3. cf. Philem. 65. Menand. 537, 6. Plaut. Pseud. 2, 3, 5.

113, 2. Lucian. Eunuch. 8 *τὸ τοῦ εὐνούχου καὶ τῶν βακήλων χεῖρον εἶναι· τοὺς μὲν γὰρ κἂν πεπειρᾶσθαί ποτε ἀνδρείας, τοῦτον δὲ ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς ἀποκεκόφθαι καὶ ἀμφίβολόν τι ζῷον εἶναι.* 4. de *Theodecte* testimoniis add. Plut. Alex. 17.

121. dissentit de auctore Hesychii glossam huc pertinere negans Kaibel. in Athen.

122, 2. *ἤ τί ποτε τὸν σπουδαῖον ἀκολουθεῖν κτλ.* Kaibel.

123, 3. veram esse Meinekii interpretationem contra K. Zacherum Berl. Phil. Wochenschr. 1886, 715 ipse demonstrat poeta.

126. fallitur O. Crusius p. 609 de *παρονομασίᾳ* nominum *Κύπριος* et *κόπριος*. qua si uti voluisset poeta, *κοπροφαγεῖν* scripsisset pro *σκατοφαγεῖν*.

129, 7. trimeter a Kaibelio inventus *τὸ τί; τὰ μαλακόνωτα κτλ.* quomodo stare possit non video.

132 et 133. Eustathii testimonium 261, 15 add. O. Kaehler. 903.

134. coniungenda sunt verba *οἰνάριον πίνομεν ὀξυβάφῳ ποτηρίῳ*, quod moneo propter Kaehlerum (p. 900).

Ad *Corycum* fortasse pertinet adesp. 207.

140, 1 *ἐγχέοι* Rutherford. et Bamberg.

144, 3 fallitur K. Zacherus, cum propter verba *ἐν ὅσοις* v. 4 scribendum putat *πονεῖ τί.*

152. cf. Poll. 3, 41. 6, 13. Alexand. com. 3.

159. inter duas personas hoc fr. distribuit Kaibelius.

160, 2. *ἄλιμον* etiam Plut. Mor. 157 d f. quae de *ἀλίμοις καὶ ἀδίψοις τροφαῖς* Pythagoreorum Porphyrius exponit Vit. Pythag. 34 (p. 27, 20 Nauck.) ex falsa vocis originatione orta sunt.

163, 8. non persuasit mihi O. Kaehler. p. 901.

164, 3 *θύσσωσιν* Nauck.

168. Eustath. 1434, 62 add. O. Kaehler. 903.

171, 2 *ἀποπνίξεις ἤδη με* contra metrum Ellis Amer. Journ. phil. VI 1.

Οἰωνιστής. Euseb. Praep. ev. 10, 3, 13 Dindf.

173, 1. *εὖ δ' ἐγίνετ' εἰ* Kaibel.

174. Christ. Metr. § 238 adfert K. Zacherus Berl. phil. Wochenschr. 1886, 714, dubitans de necessitate versuum trans-

ponendorum et descriptum esse fragmentum ex *Cena* Philoxeni iure negans. cf. etiam quae Bergkius adnotavit ad Philoxeni fr. 20 extr.

177, 4. Arist. Pac. 175 *ἤδη στρέφει τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλόν* contulit Herwerdenus Mnem. n. XIIII 174. 5.

185 adn. lin. 3 scrib. Eubul. **150**, 2.

190, 15 scr. *κατακλῆσαι.* — pisces publice ex piscatorum scaphis in forum deferri iubet, ne piscatores eos privatim in divitum domos portent. sic H. Weil. Rev. crit. 1885, 276.

191, 18. *τὰ ᾠκονομημένα πρότερον* sunt *τὰ ἔξω τοῦ δράματος*, quae ante (*πρότερον*) actionis ipsius initium facta esse poeta fingit et quae ad inventionem (*οἰκονομίαν*) fabulae non minus pertinent quam actio ipsa.

194, 17 *ἐμάνθανε τῶνδε* Kaibel.

195, 7 *ἐξελθεῖν φρέαρ*, quod quoniam manifesto corruptum est explicari non potest, quomodo tamen explicari iubeat K. Zacherus Berl. Wochenschr. 715 ego non exputo: nam quae praecedunt *δειπνεῖν ἄκλητος μυῖα* certe explicatione non indigent. nec magis scio qua ratione idem v. 12 interpretetur, cum p. 712 *ὤν* ab *ἔφυν* segregandum esse censet. — cum tota ecloga Ellis Amer. Journ. VI 2 apte confert Sidon. Apollin. Epist. 5, 7 *in foro Scythae, in cubiculo viperae, in convivio scurrae, in exactionibus harpyiae, in conlocutionibus statuae, in quaestionibus bestiae, in tractatibus cocleae, in contractionibus trapezitae, ad intellegendum saxei* (*λίθινοι*), *ad iudicandum ignei, ad succensendum flammei, ad ignoscendum ferrei, ad amicitias pardi, ad facetias ursi, ad fallendum vulpes, ad superbiendum tauri* (fortasse *centauri*), *ad consumendum minotauri.*

199, 1. cf. Clearch. 5.

200, 2. *ὢν προτοῦ* suppl. Porson. cf. Meinek. Anal. Athen. 109.

202, 9 scr. *τοιούτου* cum Dittenbergero. — 12. *οἷος* cum infinitivo coniunctum tam vulgatum est ut non opus fuerit Herwerdeni (p. 175) admonitione. hic tamen sententiae aptum esse nunc quoque nego.

De *Timone* cf. etiam adesp. 143. 1433—1442. Mus. Rhen. XLIII 48 sq.

211, 1. *τῶν | δήμων δ' Ἁλ.* Herwerdenus 176. — 2. fortasse *ἔτι λοιπόν ἐστιν.* — 4. cf. Menand. 747. Philostrat. Heroic. (II 210, 22 Kayser) *φησὶ δ' αὐτοῖς κακόν τι ἐκ θαλάττης δώσειν.*

225. cf. Alexand. com. 3. Caecil. *Chrysion: quamquam ego mercéde huc conductús tua | advénio.*

230. Antiphan. (non Alexid.) 195, 7 conferri iubet Herwerd. 177. — *οὓς ἔδει | τὸν δ. ἐκ κοινοῦ τρέφειν, ἀεὶ θ' ὅπερ | Ὀλ. κτλ.* Kaibel.

232. *Ἀντιφάνους* etiam Stob. Floril. 2, 3 cod. Ven. teste Kirchhoffio. de v. 1 ad Athen. 14, 625c relegat O. Crusius p. 609.

234, 3 ἐξεκρούσθη Ellis Amer. Journ. VI 2, conferens Sidon. Apollin. 2, 5 *sphaeristarum contrastantium paria inter rotatiles catastropharum gyros duplicabantur.* 5, 17 *per catastropham . . . de ruinoso flexu se reconligere.* unde in v. 6 ἀπόδος ἐν καταστροφῇ Kaibel.

235, 6 τούτους ταῦτα Kaibel.

236, 2 scr. Φλειάσιος.

244, 2 pro εὑρεῖν fortasse scribendum ζητεῖν. cf. Nauck. Mél. V 245.

245, 4 non sufficit Herwerdeni (177) βλαβερόν. — ad *Medeam* Antiphanis hoc fragmentum refert O. Crusius p. 160, coniectura incerta.

247, 1. 2. τοῦ γὰρ π. et ἐστιν, ὥστε τῶν ἀδ. (hoc manu sua scriptum adiecit) H. Weil. Rev. crit. 1885, 277.

255. aram securitatis vel refugii imaginem esse satis tritam inter omnes constat. *senectutem* aram malorum apte dici nequaquam demonstratur exemplis a Crusio adlatis p. 610.

258 exstat etiam auctore tamen non nominato apud Maxim. Conf. Serm. 12, 35 p. 571 ed. Combefis. Paris. 1675. — 1 κρεῖσσον pro μᾶλλον Gregor. Nazianz. II 239d.

262. qui exaggerationem hanc nimiam dicit (Herwerd. 177), sermonis vulgaris rationem non intellegit, nedum comici.

276, 2. 3 ita distribuendi erant Θετταλὸν | λέγεις κομιδῇ τὸν ἄνδρα.

277, 1. τις εἰσφέρῃ Dobr. πριάμενός τις εἰσφέρῃ (init. ἂν) Wilamow. apud Kaibel.

288. cf. Menand. 845.

300, 1. cf. etiam Plut. Mor. 127 f. — consulto non commemoravi Alcaei lyrici versum notissimum propter dissimilitudinem sententiae.

310 excidit 'Suidas'. ἀλουργίδιον iam Bernhardyus in ed. Suid.

315. adversatur Meinek. Philol. XIII 531.

319 κάθημα Nauck. Mél. V 229.

322 delendum est, si cum Jernstedtio testimonium Bekker. Anecd. 116, 11 ad *Antiphontem* (Tetral. A 2, 9) referendum est. cf. Nauck. 233.

327. cf. Maxim. Conf. 12, 35 p. 571 Combef.

329. Iuvenal. 6, 460 *intolerabilius nihil est quam femina dives* cont. Ellis Amer. Journ. VI 2. — 2. ὄντως] οἴκῳ F. W. Schmidt. Stud. crit. III 71.

Cf. etiam adesp. 302.

ANAXANDRIDES

Fr. 1, 2. similiter ὅντινα τρόπον; | ἡμεῖς κτλ. nunc Madvig. Advers. crit. III 67.

4, 1 est etiam apud Zenob. Mill. 3, 25. Prov. Bodl. 675 (O. Crus. p. 611). cf. Cratin. 208. Eupol. 197. de sententia non accedo Crusio. nam mihi quidem hoc dicere videtur poeta: quamquam certa patria carent servi, a fortuna alii aliorsum dissipati, tamen hodie civitatem apud nos facillime nanciscuntur.

9, 3. Ἄντεια παιδίσκη est Demosth. 59, 19. — de *Ocimo* cf. Eubul. 54. Nicostr. 21. — 4 ἤνθει τότε Λαγίσκ', ἤνθει τότε καὶ Θ. G. Kaibel. Herm. XXII 501, quia nominis Λαγίσκα ultima syllaba corripiatur.

21. cf. nunc ed. Wachsmuth.

30 μέγα γλ. πρ. etiam Eustath. 1842, 63 (O. Kaehler 903). — τμητόν neutiquam defenditur (K. Zacher. Berl. Wochschr. 713) neque Antiph. 132, 4. Amphid. 16. 35, neque vero Archestr. Athen. 7, 295c.

33. neque de v. 7 neque de v. 11 mihi cum K. Zachero 713. 14 convenit. nam numero quidem mutato (ut 8 δύνηται, ubi facillime intellegitur τὶς vel ἕκαστος) nihil frequentius.

35. Strab. 10, 471 βαρβάρως ὠνόμασται νάβλας καὶ σαμβύκη καὶ βάρβιτος καὶ μάγαδις.

39, 14. Plut. Mor. 670bc τὴν μυγαλῆν ἐκτεθειάσθαι λέγουσιν ὑπ' Αἰγυπτίων τυφλὴν οὖσαν, ὅτι τὸ σκότος τοῦ φωτὸς πρεσβύτερον. Strab. 17, 812. 3 (τιμῶσι) μυγαλῆν Ἀθριβῖται.

41, 11. quam attuli Photii interpretationem vocis λάκκος, ea unice apta est epitheto δωδεκακλίνων.

46, 1. ἀσμένη Herwerdeni est coniectura (Stud. crit. 86).

52, 3 (γαμεῖ) πολλῶν κακῶν ἀρχηγὸν οὖσαν Nauck. Iambl. Vit. Pyth. LXXVII.

53, 3 αὐτός ἐστιν αἴτιος Herwerdenus 179.

66. cf. Wachsmuth. Stob. II 260.

EUBULUS

Amaltheae titulum ad Amaltheam *anum cauponam*, commemoratam in Prov. Coisl. 27 et ab Eustathio Dion. perieg. 431, refert O. Crusius Philol. XLVI 612.

Fr. 9, 1 θηρίοισι ante Herwerdenum Emperius Advers. 348.

15, 9 στεφανι A. πτερνί' Ellis Amer. Journ. VI 3.

38, 2. in extremis litteris βαβαί latere arbitratur Kaibel.

42, 5. Crusii rationem (p. 613) hic cenantes puellas cum nentibus comparari censentis coni. Poll. 9, 125 utique reiciendam esse arbitror, siquidem τολύπαι nequaquam ubique sunt *glomera* quae proprie dicuntur. cf. Athen. 3, 114f. 4, 140 a. Hesych. τολύπη· τὰ προφυράματα τῶν μαζῶν.

56, 3. de cothone cf. Theopomp. com. 54 cum suppl.

57. cf. Voemel. Philol. XIII 302 sq. — 6 *Λάμπων* (ut *Solon, Euripides* al.) Herwerd. 180.

58. *Μίδας ὁ ἐν κύβοισιν εὐβ.* Zenob. Milleri 2, 89 (Mélanges 367). cf. O. Kaehler. Wochenschr. 902. *Μίδας γὰρ ἐν κ.* Erasmus.

62. non multum proficitur coniectura Herwerdeni (p. 180). *Ὀλβία.* Athenas significari putat H. Graf De aur. aet. fab. 69.

75, 13. exemplis add. Alexid. 28.

90, 5. exempla Hippocratea (*στέατος χηνείου*) congessit Herwerden. 181. *canem aegrum* intellegi non necesse est, sed *molliculum,* quales sunt Melitenses.

98, 1 *ψιμυθίῳ* cum C et Eust. Herwerdenus 181.

107, 10. cf. quae Ellis disputat Amer. Journ. VI 3.

108, 3. nescio qua oculorum mentisve caecitate de codicum auctoritate et verborum structura deceptus coniecturam protulerim prorsus intolerabilem, quam paullo post editum librum meum in litteris ad Kaibelium datis ipse acerbius condemnavi Zachero (711).

112, 4. Eustath. 1843, 27 (O. Kaehler. 903) *τῶν τις παλαιῶν μᾶζαν . . ἐπίχαριν χαριτοβλέφαρον ὠνόμασεν.*

115. Martial. 7, 87 *si meus aurita gaudet lagalopece Flaccus . . . si Cronius similem cercopithecon amat* cet. contulit Ellis 3.

119, 6 *τόθ' ἡνίκ' ἂν* a me scriptum esse non vidit Nauckius Mél. V 235.

138, 3 *πρὸς τὰ στήθη* suspecta sunt Kaibelio.

140. Lobeck. Agl. 826 et Tzetz. Chil. 13, 100 sq. Galen. Protr. 5 p. 11 K. *ἀνασυρόμενοι προσουροῦσι* confert O. Crusius p. 614.

150, 6 commemorat etiam Eustath. 1063, 40 (O. Kaehler 903).

Eubuli fragmentis accedunt

85b

Schol. Theocrit. 6, 3 Ambros. *πυρρός. ὁ ἀρτίχνους, ὁ ἤδη πωγωνίτης . . . ὁ δ' ἡμιγένειος· Παρμενίσκος· παῖδ' οὔτε γένειον πυρρὸν οὔθ' ὑπηνήτην.* 'poetae scenici fragmentum esse videtur *παῖδ' οὔτ' ἔτι | γένεια πυρρὸν οὔθ' ὑπηνήτην πάλαι*'. Ziegler. p. 47. fortasse ex Eubuli *Parmenisco.*

145b

κορυδαλός

Thomas Mag. 213, 15 R. *τὸ κ.* (pro *κόρυδος*) *κοινόν, εἰ καὶ Εὔβουλος χρῆται.*

ARAROS

Fr. 7. Photius *θυγατρίζουσα· θυγατέρα καλοῦσα.* exemplis add. *δημίζειν* Arist. Vesp. 699.

Παρθενίδιον Ararotis commemoratur a Suida. Meinek. I 344.

NICOSTRATUS

Ἀντερῶσαν potius alterum titulum *Πανδρόσου* fuisse conicit Crusius Philol. XLVI 614.

Fr. 9. Pollux 7, 46 *εἴδη ἐσθήτων . . . ἡ παραπόρφυρος ἢ ὡς ἡ νέα κωμῳδία εὐπάρυφος*. cf. adesp. 1571.

17, 3 mire interpretatur Ellis Amer. Journ. VI 3. 4. neque vero mihi quidem persuasit O. Crusius p. 614.

18. cf. Sosicr. 5. Hesych. *ἀμφίας· γένος οἴνου.*

Πάνδαρος Nicostrati(?) commemoratur a Suida. Meinek. I 348.

30 incerto poeate tribuit Wachsmuth.

31. cf. Wachsmuth. p. 95, unde ex *Laconibus*, fabula antehac ignota, haec excerpta esse discimus.

40. Lucian. Dial. meretr. 7, 2 extr. *οὐχ ὅρμον, οὐ ταραντινίδιον ἔχουσα.*

PHILETAERUS

Fr. 16 *δοκεῖτον* Kaibel.

18, 5. *εἰς τὸν πίθον φέρουσι* per translationem videntur accipienda esse. de *Danaidum dolio* cf. nunc quae adnotavit ad Horatium A. Kiesslingius et in Philol. XLVI p. 615 O. Crusius.

19. cf. nunc etiam Kaibel. in Ath.

Cf. praeterea adesp. 740.

AMPHIS

Fr. 4 Martial. 1, 85, 5. 6 confert O. Crusius Philol. XLVI 615.

30, 1. 2. [Lucianus] Amor. 27 *ἡ θήλεια τέρψις ὅλῃ μοίρᾳ πλεονεκτεῖ τὴν ἄρρενα.* — 9. *ὡσεὶ προσῆκον δ' οὐδὲν* Kaibel.

30, 10. multo minus quam ulla mearum coniectura admitti potest K. Zacheri (Berl. Wochenschr. 712) *ἔκρουσε πουλύπουν τιν'· ὁ δὲ πρίασθαι θέλων.*

37, 4 *τὸν λῆρον* (i. e. 'cerebri ex vino perturbationem'), *ὥστε τὰς φ. λῆρον δοκεῖν* Madvig. Advers. crit. III 52. *τὸν οἶνον ὥστε τ. φ. λῆρον δοκεῖν* Kaibel.

42. Maxim. Conf. 33, 75 p. 622 Combef.

45 dubium est. cf. Nauck. Mélanges V 235. O. Crus. p. 615.

EPHIPPUS

Fr. 5, 18 *περιαγγέλλειν τ'· οὐχ ὑποκαίεις, Λυκίων πρύτανι;* et 21 *σβέννυ, Κέλθ', ὡς μὴ κτλ.* Wilamowitz. apud Kaibel.

6, 4. fortasse *ὥσπερ κοχλίδιον*, quae vox etiam *concham* significat.

13, 7. Eustath. 757, 53 (O. Kaehler. 703) *Διὸς ἐγκέφαλος ἦν κατὰ Πανσανίαν κάλλιστόν τι βρῶμα.* — del. verba 'Diogenian. 4, 24. Plutarch. Prov. 1, 63.'

14, 3. *Bryson* circuli quam dicunt quadraturam invenisse sibi

videbatur. Themist. Paraphr. Aristot. I 30, 8 sq. Spengel. cf. etiam Aristot. Anal. post. 57 b 40. Sophist. elench. 171 b 16. 172 a 4.

26, 2. *καὶ λουόμενος* (*λούομαι* E) *μύροις* CE.

ANAXILAS

De nominis forma cf. Meisterhans Gramm. inscr. § 27, 7.

Fr. 4 *ἀπόλωλ' ἐμόν* Kaibel.

13. etiam post ea quae Herwerdenus disputavit Mnem. n. XIIII 182 Homerum sequi tutius arbitror.

15, 2. Sextus Empir. Adv. mathem. 8, 133 (316, 24 Bekk.) *ἐν τῇ μὴ σημαινούσῃ τι* (*φωνῇ*), *οἷον τῇ βλίτυρι καὶ τῇ σκινδαψός οὐκ ἂν εἴη τι.*

18, 4 *ᾠὰ 'κλάπτων* 'operarum incuria' Herwerdenus. cf. Mnem. n. XIIII 182. talis videlicet 'operarum incuria' in Herwerdeni scriptis admodum frequens. de magna exemplorum multitudine tria depromo: in Obs. crit. 32 Aristophanem sic emendat *ἅψαι μόνον τῇ χειρ' ἄκρᾳ τοῦ Μορσίμου*, quod ibid. 125 nulla incuriae operarum mentione facta nimis distare dicit a librorum scriptura. in Exercitat. crit. 448 hunc versum protulit *ζῆν τέκν' εἵλοντο καὶ παρῄνεσαν κακά.* in Stud. crit. 44 instrumentum commemorat ventri vinciendae aptum. — 7. Plut. Mor. 85 b *ἐκμεμαθηκότες τὰ τῶν Ἰδαίων ὀνόματα Δακτύλων χρῶνται πρὸς τοὺς φόβους αὐτοῖς ὡς ἀλεξικάκοις, ἀτρέμα καταλέγοντες ἕκαστον.*

22, 19. Plaut. Bacchid. 3, 3, 67 (meretricem) *quae acérrume aéstuosa absórbet, ubi quemque áttigit.*

30, 2. *Κτῆσις ὁ Βησαιεὺς καὶ Κραναός* Isae. 4, 9.

34. cf. Philem. 114.

35. Plaut. Menaechm. 2, 1, 6 *quási mare omnis circumimus ínsulas.* sed ne sic quidem fragmentum inlustratur.

ARISTOPHON

Fr. 6 *δεινόν* pro *αἰσχρόν* Nauck. Mél. V 235.

13, 10. *νεωτέρων* conl. Antiphan. 195, 10. Anaxandr. 33, 6. Alexid. 178, 1. Xenarch. 4, 2 bene defendit Herwerdenus 183. 4.

EPICRATES

Fr. 3, 20. 'Planud. Prov. 214 *τοσαῦτα πτύει ὁ δοῦλος, ὅσα βούλεται ὁ δεσπότης*, i. e. ne id quidem quod omnibus licet suo arbitratu potest facere'. O. Crusius Philol. XLVI 616.

6, 2. exemplis add. Eurip. El. 816.

10. de hoc fr. quae disputat Crusius p. 616. 7, eorum fides sit apud ipsum.

11, 20. *ἄνανδροι* Kaibel. in Athen.

CRATINUS IUNIOR

13. add. adesp. 1259 et *κίσοκράτην* Quintil. 1, 3, 14.

NAUSICRATES

Fr. 2, 12. '*piscis lactens, quem* piscatorum *volgus Siculum transfigit*, sc. *τῷ τριόδοντι*.' O. Crusius p. 618.

EUPHANES

Cf. etiam Euphron. 8.

ALEXIS

Fr. 2, 8 *ὅμως* pro *ὅλως* O. Ribbeck. Alaz.

Ἀπεγλαυκωμένος. Plaut. Mil. glor. 2, 1, 70 *ei nos . . . glaucúmam ob oculos óbiciemus eúmque ita | faciémus ut quod víderit ne víderit.*

25. magnis illis philologis Porsono, Dobraeo ceteris parem se nunc in condemnando fragmento adiungit Herwerdenus Mnem. n. XIIII 184. — 9. *κόμποι κενὰ ψοφοῦντες* Kaibel.

34. scrib. *τοιοῦτο τὸ ζῆν ἐστιν· ὥσπερ οἱ κύβοι οὐ — πίπτουσιν, οὐδὲ κτλ.* cf. Wakefield. Silv. crit. III 141. Nauck. Mél. V 235. 6. Soph. fr. 809 N. *ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι.*

54. pro verbis 'fragmentum adesp. — 62, 40' scr. fr. 278b (infra p. 744).

56, 5. 6 defendit Herwerdenus 184: *ζημίαν τῆς τέχνης* exaggeratione comica dici omnes qui non tot pisces emant quot Callimedon.

Εἰσοικιζόμενος. in fine add. et *Μετοικιζόμενος* Diophanti.

62, 4. *τὴν αὐτήν* mire interpretatur Ellis Amer. Journ. 5 'in the same way', ut *τηνάλλως, τὴν πρώτην, τὴν ταχίστην* al. — 8. *ὑόμενος* Emper. Advers. 3, 52] *θυόμενος* A. — ceterum cf. Antiphan. 202.

85, 4. Eustathius 1646, 25 (O. Kaehler. 903) *μνηστέον παροιμίας εἰπούσης τὸ ἀεί ποτε εὖ μὲν ἀσκὸς εὖ δὲ θύλακος ἀνθρώποις ἐστί, δι' ἧς ἔοικε δηλοῦσθαι τὸ τοῦ βίου ἐπαμφοτερίζον.* cf. Crusius p. 619.

94. de hac lege Demetrii nuper disputavit G. F. Ungerus in Fleckeisen. ann. 1887, 755 sq.

96. *ἐπίτηκτος* hic non est corona poculo agglutinata (Herwerd. 184), sed auro inlita, *aurata*, opp. aureae.

98, 11 *αὐτήν* Herwerd. 185.

Κρατεύας. cum in cod. Athenaei Marciano nomen fabulae aut *κρατείας* aut *κρατίας* scribatur, ubique formam *Κρατείας* reponendam esse censet Kaibelius in ed. Athen. I XL. ac fortasse hinc aliquid lucis adfertur Menandri fragmento 939.

110, 18. pariter mihi Herwerdenus (185) et K. Zacherus (714) adversantur. sed quamquam πρὸς δύ' οὐδ' ἂν Ἡρακλῆς, quibus nunc accedit etiam O. Crusius p. 619, certamen non detrectandum, cum poeta ipse mecum faciat. non coquum dicunt loqui sed hominem aliquem (φαρμακοπώλην ipsum Z.) 'qui suos sibi cibos ipse coquat'. at verba ποιῶ τοὔψον, ὥστε τοὺς δειπνοῦντας εἰς τὰ λοπάδι' ἐμβάλλειν ποιῶ ἐνίοτε τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τῆς ἡδονῆς manifesto produnt hominem qui non sibi cibos coquat vel semel amicos apud se excipiat eisque cibos adparet, sed qui mercede id facere *soleat*. videntur autem nuptiae significari (v. 10); neque veri simile est tali occasione oblata civem Atheniensem ipsum epulas parasse. itaque hodie quoque pro μάγειρος scribendum censeo δ' ἄπειρος. — 24. συστάσεις Kaibel.

116, 4. egregie favent emendationi meae (Μεγαβύζους) ea quae Meinekius disputat Anal. Athen. 75. — 5. ἐκ μέσου 'apart from the mass, *special*' interpretatur Ellis Amer. Journ. VI 5. vellem exempla addidisset. — in adn. p. 339 l. 9 pro στρατιώτας scr. στρατηγούς.

120, 4. testimonium Eustath. 1817, 60 add. O. Kaehler. 903. 4.

124, 17. ἄνω μάλ' εἶσι κατ' ὀροφήν Kaibel.

126, 12 idemne *Aristonicus* commemoretur Demosth. 18, 83. [94.] 223. 312. Plut. Mor. 848c nescio.

133, 5 κατάβρεξον vel διάβρεξον Herwerd. 155. μαστίζειν Atticis in usu fuisse nemini credere debebat O. Kaehler. 901. 2.

135, 14. Cic. Brut. 145 *eloquentium iuris peritissimus Crassus, iuris peritorum eloquentissimus Scaevola.* cont. Herwerd. 185. quamquam non nihil differunt haec a dicto Alexidis.

141, 7 γλιχόμεθα· τὴν μὲν μᾶζαν (μηχανώμεθα) ἵνα κτλ. Kaibel.

146, 10. οὐδὲ ἓν κακὸν ἔχουσι, i. e. *cum nullo malo laborent, tamen semper se aegrotare simulant.* moneo contra F. W. Schmidt. Stud. crit. III 53.

Meropis vocabatur etiam Cos insula. Strab. 15, 701. Aristid. I 74 Dindf.

152. etiam verba οὐδεὶς γὰρ ἂν ψυχρῶν φάγοι poetae tribuit Kaibelius.

155, 4 κεφαλὴν γὰρ εἰ θύννου λάβοι Ellis Amer. Journ. VI 5.

158. Epich. fr. 126 Ahr. Moschion. fr. 11 N. confert O. Crusius Philol. XLVI 620, φάσμα a mago elicitum haec loqui censens.

162, 4. 5. πεινῶσι mea quidem opinione et διαπεινῶσι quicumque edere nequeunt quod sufficiat (cf. Herwerd. 186). αὐτοῖς minus probat H. Weilius Rev. crit. 1885, 277. — 16. εὔρημ' ἀπὸ συκῆς Kaibel. Φρυγίαν ficum a vico Attico (τὰ Φρύγια) nomen accepisse Wilamowitzius monuit apud Kaibelium. cf. Thucyd. 2,

22, 2. Steph. Byz. *Φρυγία*. Schol. Arist. Av. 493. Bursian. Geogr. gr. I 334.

Ὀπώρα. cf. etiam Aelian. Epist. 8 p. 18. 19 Hercher.

167, 4. Plaut. Poenul. 3, 3, 87 *vetustate vino edentulo aetatem inriges*. — 5. *πέπων* ante me Emperius Adversar. 349. cf. Epinic. 1, 6.

170, 1. *Κτήσων ἐκ Κεραμέων* est [Demosth.] 59, 48.

172, 6 *αὐτῷ σὺ χαίρων* Herwerd. 186.

173, 13. *ὀπτάνιον* etiam lapides. Riemann. Rev. de philol. VIII 64.

174, 3 fortasse scr. *ἤδη 'πανελθών*. — 11 *περιεζωσμένος* Herwerd.

179. ut Eubul. 117, 9. 10 huc non pertinet, sic Menand. 865 dubia certe res est.

193, 3. non persuasit mihi Herwerdenus 187.

200, 4 *φόρους δεκάτων* suppl. Ellis Amer. Journ. VI 5. — 5. *τοῖς λιμέσιν* pro *ταῖς πόλεσιν* O. Crusius p. 621. at ibi non sedent cetarii, sed in foro.

201, 2. *τοῖς Βορεάδαις ἢ θᾶττον ὅ τι τούτων τρέχει* Kaibel. — 4. quae Nauckius adfert Mél. V 236 in mea editione adscripta sunt ad Alexid. 18, 4.

206. cf. etiam Meinek. Anal. Ath. 75.

209, 2. non mea est emendatio, sed G. Hermanni Epit. doctr. m. XVII.

211, 2 *θανάτω τούτων τῶν τριῶν* Vindob.

216, 3. de *Mnesitheo* cf. adesp. 106. 7.

219, 5 *μόνον ἐστὶν ὑποκόρισμα* Madvig. Adv. crit. III 67.

220, 4. fr. 27, 3. 4 confert O. Crusius p. 621.

222, 4 *οἴνου ὀσμήν*, ut Philem. 98, 3. 4 (Herwerd. 187).

226. cf. nunc etiam Kaibel.

230, 4. Eurip. Suppl. 1069 *ὅμοιον· οὐ γὰρ μή κίχῃς μ' ἑλὼν χερί*. ubi cf. quae adnotavit Marklandus. aliter (*ὅμοιον καὶ δίκαιον* coniungens) quod vulgatum est defendit O. Crusius p. 622. tamen in Alexidis fragmento nunc quoque scribendum duco *ὄνειο*.

231, 2. 3 sine auctoris nomine etiam Eustathius 1598, 31 (O. Kaehler. 904).

234, 4. 5. Eurip. fr. 433 N. (*Ἔρως*) *ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατος* confert H. Weil. Rev. crit. 1885, 276.

245, 11 *ἡ δ' ἄνοια παιδός* Herwerd. 195.

247, 5 *λίχνος γὰρ ἀνήρ* idem 187.

Φρύξ. add. Aristaenet. Epist. 1, 15 p. 147 Hercher.

255, 5 *πρόχειρον οἶνον ἀκρατῶς* Herwerd. 188. non credo.

262, 2 *διαλλαξάμενος ἥθεον βίον* Madvig. Advers. crit. I 719.

266, 6. 7. Eustath. 1863, 58 (Mein. ed. min. XVIII) *λόπισμα εἴρηται καὶ λέπος· οἷον οὐδενὸς γὰρ πώποτ' ἀπέβαλεν ὀσπρίου λέπος*.

283. ἄνθρ. οὐδεὶς φιλοπότης ἐστὶν κακός Nauck. Mél. V 236.

301, 1. οὐ μεθύω γὰρ contra metrum Kaibel. ἐπὶ τοσοῦτον (τὸ τοσοῦτον Casaub.) Herwerd. 189. 2. διορίζεσθἀβεβαίως (cum crasi) idem.

321. cf. Call. 11, 2. — Miller. Mélanges 415 λευκόπυγος ὁ ἄνανδρος, καὶ ἔμπαλιν μελάμπυγος ὁ ἀνδρεῖος. cf. etiam Hesych. Phot. Suid. λευκόπυγος (O. Kaehler. 902).

Alexidis fragmenta sunt etiam

278b

ἀλλ' ἐπὶ τὸ πλῆθος ἐμφερεῖς τοὺς οἰκέτας
ἔχοντας ὄψει τοὺς τρόπους τοῖς δεσπόταις.
τοῖς ἤθεσιν γὰρ οἷς ὑπηρετοῦσ' ἀεὶ
προσέχουσα τούτοις ἡ φύσις κεράννυται.

Stobaeus Floril. 62, 40 Ἀλέξιδος A. 3. οἷς ὑπηρετοῦσ' ἀεὶ Valcken.] τοῖς ὑπηρετοῦσα καί. hoc fragmentum cum nescio quo errore inductus pro adespoto haberem (cf. 54) omisi.

303b

Athenaeus 6, 230c οἶδα δὲ κἀγώ τινα πολίτην ἡμέτερον πτωχαλαζόνα κτλ. ubi cod. C οἶδά τινα, φησὶν Ἄλεξις, πολίτην ἡμέτερον. 'videntur Alexidis verba inesse'. G. Kaibel. fortasse

. . πολίτην πτωχαλαζόν' οἶδ' ἐγώ,
ὃς ἔχων δραχμῆς ἅπαντα τἀργυρώματα
ἐβόα καλῶν τὸν παῖδ', ἕν' ὄντα καὶ μόνον,
ὀνόμασι δὲ ψαμμακοσίοισι χρώμενον,
'παῖ Στρομβιχίδη, τῶν ἀργυρωμάτων σὺ μὴ
τῶν χειμερινῶν νῦν, ἀλλὰ τῶν θερινῶν' ἔφη
'παράθες'.

345b

Fragmentum Alexidis ex ignota aliqua comoedia, cui *Πεϱιαγωγοί* vel *Μυριαγωγά* titulus esset, Gomperzius invenisse sibi videbatur Vol. Hercul. ed Oxon. II fol. 102. Coll. alt. Neapol. IIII 94 (Ztschr. f. österr. gymn. 1865, 825). sed prorsus incerta sunt quae ibi leguntur. cf. Nauck. Mél. V 236. 7.

CLEARCHUS

Fr. 1, 2 ἅπασαν ἐπομόσας, si modo recte sententiam eius interpretor, Ellis Amer. Journ. VI 6.

5, 2. cf. etiam Antiphan. 199.

AXIONICUS

Fr. 2, 1. 2 ἔνεστιν αὖ | ῥυτοῖς Ellis 6. mihi hodie in tam obscura ecloga nihil mutare tutius videtur.

4, 9 ἢ πᾶν ἀγρ. Herwerd. 189. — 'totum fragmentum Euripidei cantici parodia'. Kaibel.

6, 3 κονδύλων defendit Herwerd. — 2. Plaut. Capt. 4, 3, 3 *quánta pernis péstis veniet, quánta labes lárido.* cf. Lobeck. Path. prol. 450 n. 22.

9, 2 scr. ὕειον cum Lobeck. Path. prol. 321 et Nauck. Mél. V 237.

EPIGENES

Fr. 6. in fine add. Arrian. Anab. 1, 23, 7. 8.

DROMON

Fr. 2, 4. τοὺς ἑσπερίνους (ἑσπερινούς) Kaibel.

DIODORUS

Fr. 1, 2 τὸ del. Kaibel. idem 3 πίνει κατὰ λόγον.

DIONYSIUS

Fr. 1 vel post ea quae disputaverunt Herwerdenus 190 et O. Crusius p. 622. 3 non magis intellego quam antea.

2, 11 ὡς γὰρ στρατηγὸς nunc etiam Madvig. Adv. crit. III 64. — 28 ὅσ' ἔνεστι καταγεγρ. Ellis Amer. Journ. VI 6, cuius reliquae coniecturae admitti vix possunt. neque magis vero ea quae Madvigius proponit Advers. crit. III 64. — 37 scr. ἔφησθ' ἔχοντα. Nauck. Bullet. Petersb. XII 514.

4, 4. ταχὺν ὄντα hic nihil aliud significat quam ubique: '*cum homo velox sit*'. quod cur sententiae minus aptum iudicet Herwerd. 190 non exputo.

5, 2. del. verba 'fortasse κύμβαι'. cf. v. 3.

10. monost. 43 αὐτὸς πενόμενος. — ceterum de hoc et de fr. 7 cf. Dionys. trag. 7. 8 N.

ERIPHUS

Fr. 2, 8. Plat. Euthyd. 204b τὸ γὰρ σπάνιον τίμιον confert Herwerd. 191. 7—11. Ovid. Metam. 10, 649 sq. apte confert O. Crusius p. 623. in v. 13 Βεργαῖε πολυτίμητε idem conl. Steph. Byz. Βέργη . . . Βεργαῖος . . . ἄπιστα δὲ οὗτος ξυνέγραψεν . . ἀφ' οὗ καὶ παροιμία βεργαΐζειν ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀληθὲς λέγειν. unum πολυτίμητε scrupulum inicit.

EUBULIDES

'Eubulides' (adesp. 294) 'fortasse non poeta sed fabulae persona, ut poetae nomen interciderit (velut Philippi).' Kaibel.

HENIOCHUS

Fr. 5, 17. i. e. *τῇ δέ, τῇ ἑτέρᾳ, ἀριστοκρατίᾳ.*

HERACLITUS

Hunc poetam iure exterminandum censet Nauck. Mél.V 237. 8.

MNESIMACHUS

Fr. 2, 2 *λαλῶν δίκαια, κάρτα πολλὰ δ'* Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 aest. XIII. *λαλῶν — B. δίκαια ταῦτα. A. πολλὰ δ'* Herwerd. 192. eiecto nomine *ὀλίγα* trimetrum *λαλῶν δίκαια παῦρα, π. δ' ἐσθ.* F. W. Schmidt. Stud. crit. III 55, quam coniecturam fuit qui commendaret, quamquam *παῦρα* semel apud comicos exstat, atque in anapaestis.

7, 10 *καταπάλταισι* ad titulorum fidem et secundum originationem (*καταπάλλειν*) restituit Herwerdenus ibidem.

11. Plut. Mor. 107e *οὐκ ἀμούσως δ' ἔδοξεν ἀποφήνασθαι οὐδ' ὁ εἰπὼν τὸν ὕπνον τὰ μικρὰ τοῦ θανάτου μυστήρια.* attulit Nauck. Mél. V 238.

PHILISCUS

Fr. 1. non recte hoc fragmentum explicatur *Wochenschr. für klass. Philol.* 1887 p. 1453.

3. in C. Muelleri Geogr. min. I 106 (1 extr.).

4. exstat etiam apud Maxim. Confess. 32, 73 p. 621 Combef. Praeterea cf. adesp. 536.

SOPHILUS

Cf. etiam adesp. 1299.

SOTADES

Fr. 1, 11. fortasse *τρίγλας μεγάλας.* mulli enim magni raro inveniuntur, sed in pretio sunt. Plin. N. h. 9, 64. 68. 18. *ἑψήτ' ἦν δὲ* Kaibel. at *ἑψητούς* pisces novi, *ἑψητά* quid sint nescio. — 22. *ἰχθυδίων ἀποκνίσας — ἀλεύρῳ* etiam Eustath. 1063, 33 (O. Kaehler. 904). — 32. 3. quam horum versuum Ellis Amer. Journ. VI 7 proponit interpretationem probari posse nego.

TIMOTHEUS

Fr. 2. *θεὸς πτερωτός, ἰξὸς κτλ.* Nauck. Mél. V 238, in Bullet. Petersb. VI 62 fragmentum tragoediae adsignans.

TIMOCLES

Fr. 4, 1. 2. Walz. Rhet. gr. VII 994, 10 (Nauck. Mél. V 238) *κωμῳδεῖ δὲ αὐτὸν Τιμοκλῆς ἐπὶ τοῖς Ἁρπαλείοις, λέγων κτλ.*

7. quae O. Crusius p. 624—6 ad fragmenta 7. 14. 21 explicanda adfert, ea mihi quidem plus quam dubia videntur. — 4 *θάργηλον ἀγκάλῃ κυάμων χύτραν φέρει* Kaibel.

15, 3 *ὑπτίοις πυκνώμασι* Kaibel.

17. cf. nunc Kaibel.

22, 3. 'nec obliviscendae sunt lucernae partes in re venerea apud veteres' *χρῶμα* defendens Herwerd. 192.

35, 1. Hesiod. Op. 686 *χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν* adfert Nauck. Mél. V 238, in v. 2 *ἐσπούδακεν* scribens pro *ἐκτήσατο.*

39 *ἀπεξινοῖ* Ellis Amer. Journ. VI 7.

XENARCHUS

Fr. 1, 2 *ἀστυτοτάτοισι — τύχαις* Ellis Amer. Journ. VI 7. at neque nomen ipsum, cum v. 4 sequatur *ἄστυτος οἶκος*, hic iam fuisse positum probabile est, neque eo quod *ἄστυτος* duarum est terminationum superlativi gradus forma masculina ullo modo defenditur. — parodiam esse Aeschyleam (Prom. 580. 9 confert O. Crusius p. 627) non credo.

6. Eustath. 1871, 5 (O. Kaehler. 904) *Ξέναρχος παίζων . . ὅρκον — γράψω.*

7, 16. *κατέχει* aoristus est, quod moneo contra Kaibelium.

THEOPHILUS

Fr. 3. de *Atrestida* cf. Demosth. 19, 305—309. Schol. Demosth. 19, 305 *οὗτος Ἀτρεστίδας προδότης ἦν παρ' Ἀρκάσιν.*

PHILEMON

Fr. 4, 1. praecedebat obiectum verbi *εὗρες*, unde simul pendebant voces *εἰς ἅπαντας.*

10. Menand. 550 confert O. Crusius p. 627.

21. cf. Menand. 441.

23. adfert etiam Maxim. Conf. 10, 32 p. 563 Combef. (3 *καὶ γὰρ ὁ λ.* 4. *λοιδορεῖται ὁ λ*).

31, 6 ἧττον'· ὧν δὲ μείζονα, τούτοις κτλ. H. Weil. Rev. crit. 1885, 278.

33. κανθάρου (littera minuscula) scribendum esse monuit O. Crusius Anal. paroemiogr. p. 147.

34, 1 ἐγὼ γὰρ ἤδη χλ. Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 aest. xx. non adsentior: articulo carere non possumus.

Κορινθία. ad hanc fabulam Nauckius Arist. Byz. 238 n. 4 refert adesp. 1360, ubi cf. quae adnotavimus.

44, 5. cf. Lobeck. Aglaoph. 1017 et Strab. 10, 471 (exscr. in suppl. Anaxandr. 35).

54. in adnot. scr. Aristot. Polit. 1, 7 τὰ μὲν ἐντιμότερα ἔργα, τὰ δὲ ἀναγκαιότερα, καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν κτλ. ac deinde Erasm. Chil. 2, 3, 41 p. 351 (Crus. 628).

55. cf. Apollod. Caryst. 5, 10.

60, 3. cur ἐντέχνως scribi non possit propter ea quae sequuntur, nemo profecto intelleget praeter unum Herwerdenum (193).

65, 4 πρὸς ὅντινα βούλει Ellis Amer. Journ. VI 8. non credo. ceterum cf. Antiphan. 109, 3. Menand. 537, 6. Plaut.Pseud. 2, 3, 5.

75, 7 καὶ τὸ θεραπεύειν ἴσως Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 xi.

89, 1—5 Euripidi tribuit Nicephor. in Synes. 404a (Nauck. Mél. V 238). — 7. cf. Posidipp. 40.

90 v. 10. 11 Maxim. Conf. 59, 119 p. 669 Combef. Φιλήμονος, ἄλλοι Φιλιστίωνος (ὁ τῷ λ.).

92, 7 θέλω etiam Madvig. Adv. crit. I 720.

96, 6. non intellego quomodo malae fidei me insimulare possit Ellis Amer. Journ. VI 8, cum Bentleii coniecturam ne verbo quidem adiecto commemoraverim. quae si Ellisio tantopere displicet, non mea est culpa.

99 v. 1—3 Maxim. Conf. 22, 59 p. 602 Combef. (ἐὰν — ἔχωμεν τούτοις — ἔχωμεν ζητοῦμεν). v. 4—7 idem Εὐριπίδου.

104, 1 τοῦτ' ἔτ' pro τὸ ζῆν H. Weil. Rev. crit. 1886, 278. — ceterum cf. Crobyl. 3.

109, 3 εὖ λέγῃ vel εὐλογῇ Ellis Am. Journ. VI 9.

111. in adnot. scr. 1867 xviiii.

116, 1 ut Gnomol. Vind., sic etiam Theophylact. Simoc. Epist. 85.

118ab. cf. Nauck. Mél. V 238. 9. — 2. ἂν ἀπὸ τοῦ ζ. ἔχοις H. Weil. Rev. crit. 1886, 278.

120. φιλήμονος etiam Vindob.

125. prorsus ut Stobaei A Maxim. Conf. 41, 86 p. 635 extr. Combef.

126, 3 τὰς γαλᾶς pro πολλάκις Nauck. 239.

de fr. 129. 140. 1. 176 cf. etiam Heimsoeth. Ind. Bonn. hib. 1866/67 xix—xxi.

138, 2 ἔπειτα δ' ἐπεθύμησαν F. W. Schmidt Stud. crit. III 60.

140 καλῶς ποιήσας καὶ κακῶς ὀνειδίσας | ἔργον καθεῖλες πλούσιον πτωχῷ λόγῳ Heimsoeth. Ind. Bonn. 1866/7 xx.

144. aliud mortis (Magae) genus commemorat Zenobius 4, 92.

155. ἀντιφάνους Voss. Hens. (v. 2 ὡστὰ ἱερεῖα). et Antiphanis est Stob. 53, 9, ubi in Voss. lemma deest.

164. de hoc fr. et quibusdam aliis cf. Herwerd. 193. 4.

165. Senec. Dial. 6, 12, 4 confert Studemund. Menandri et Philist. compar. 19.

168, 2 ἂν μετ' εὐνοίας δοθῇ Heimsoeth. Ind. Bonn. 1867 aest. v.

173, 1 σαυτῷ παράσχου ζῶν στεφάνων τι καὶ μύρου Ellis 9.

178, 2 ἐσχάτων κακῶν vel καὶ κακῶν πολλῶν Nauck. Mél. V 239.

181. cf. Eurip. Hel. 1031.

183. emendationem meam (Νόθῳ pro νόμῳ) confirmari testimonio codicis Parisini suppl. gr. 676 (S) docet O. Crusius p. 629.

184. 5 etiam Maxim. Conf. 19, 52 p. 594 Combef.

190. add. Iulian. Epist. 58, 2 Hercher. κατὰ τὸν κωμικὸν κτλ. (γύναι). et sine auctoris indicio Athenaeus 1, 33 extr.

191. Liban. IIII 660, 8 R. ante me (Herm. XXI 395. 6), quod tum oblitus eram, attulerat Nauckius Mél. V 239. 40, qui corruptum fr. existimat et emendat ἄλλος κατ' ἄλλην γὰρ τύχην χειμάζεται. cf. adesp. 1542.

213, 15. εἰ δὲ μή, γνοίης ἂν αὐτοὺς (τοὺς φίλους) ἄλλο μηδὲν ἢ σκιάν Heimsoeth. Ind. Bonn. 1868 VIII.

219. cf. etiam Meinek. Herm. III 456.

228. Ἀλέξιδος vel Ἀγκυλίωντος vel Ἀντιφάνους Βουταλίωνος E. Hiller. Deutsche Litt.ztg. 1884, 1201. ac possunt talia plura excogitari.

234, 2 operarum errore mansit παρηγοροῦσι. scr. παρηγοροῦσαι.

239. monost. 468 ῥᾷον βίον ζῇς, ἂν γυναῖκα μὴ τρέφῃς.

de eis Philemonis fragmentis quae ex Comparatione Menandri et Philistionis excerpta sunt nunc conferenda est editio Studemundi in Ind. lect. Vratisl. aest. 1887.

Philemonis fragmentis addenda

ΔΑΚΤΥΛΙΟΣ

20b

Cod. paroemiogr. Paris. suppl. 676 (S Cohn. p. 80) n. 83 τὸν (ἐν Σάμῳ) κομήτην. Σάμιόν φασιν πύκτην κομῶντα εἰς Ὀλυμπιάδα (scr. — ίαν) ἀφικόμενον (καὶ νική)σαντα ἐπὶ τῷ θηλυπρεπεῖ πρὸς τῶν ἀνταγωνιστῶν χλευαζόμενον εἰς παροιμ(ίαν ἐλθεῖν) . . . τῆς παροιμίας ταύτης μεμνῆσθαι καὶ Δίφιλον ἐν Πήρᾳ καὶ Φιλή-

μονα ἐν Δακτυλίῳ. Philemonis *Δακτύλιος* nusquam praeterea commemoratur.

224b

σύζηθι

Etymologicum m. Milleri (Mélanges 140) *εὕρηται καὶ παρὰ Φιλήμονι μετὰ τῆς σύν προθέσεως σύζηθι.* non dubito quin comicum dicat.

Praeterea cf. Menand. 241. 1097. 8. 9. adesp. 249. 740.

PHILEMO IUNIOR

Milesia Philemonis tertii potius est. cf. vol. III 357.

DIPHILUS

Αἱρησιτείχης. cf. Ritschl. Parerg. 100 not.

Amastris. de ea cf. Strab. 12, 544.

Fr. 17, 12 *σφιν δεῦσον* Kaibel. at comicorum nihil id genus est nisi *σφώ, σφῷν, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.*

24, 2 *καὶ τὰν πόλει* Kaibel.

30, 3. Eurip. Hipp. 1451 (Nauck. Mél. V 240) *τὴν τοξόδαμνον Ἄρτεμιν* (*παρθένον* Nauck.) *μαρτύρομαι.*

32, 6. cf. Menand. 580, 2. — 21 *ἰχθὺν ξηρὸν* Ellis 9. — 22. *συνεῖρχα* si nusquam reperitur, non sequitur non fuisse in usu. sunt enim omnino rariores perfecti formae (Herwerd. 194).

38, 5 *ἕνα θεῖναι* iam Meinekius in Anal. Athen.

Ἐπιτροπεύς. scr. incola pagi cui nomen erat *Ἐπιτροπή.*

43, 23 *ὑπέκνυψ'* ante Prellerum Emperius Adversar. 347.

46, 2 *ἀκροθώραξ* est *semiebrius.* Plut. Mor. 656cd *τοῦ μὲν νήφοντος εὖ καὶ τὰ ὄντα κρίνειν τὸν λογισμόν, τοῦ δ' ἄγαν μεθύοντος ἐκλελυμένην κατέχεσθαι τὴν αἴσθησιν, τοῦ δ' ἀκροθώρακος ἔτι μὲν ἰσχύειν τὸ φανταστικόν, ἤδη δὲ τεταράχθαι τὸ λογιστικόν.* Theogn. 413 *πίνων δ' οὐχ οὕτως θωρήξομαι.* cf. ibid. 470. 508. 842. 884. Arist. Ach. 1136. Clem. Alex. Paed. 2, 2, 22 extr. ac saepe Hippocr.

47. ex Athenaeo Eustath. 1129, 10.

49. *ψωμοκόλαφος δραπέτης* Eustath. 1817, 63 (O. Kaehler. 904).

50. comparat Ellis (p. 9) aenigma Anthol. lat. Ries. 657b *mollior in tactu, sed durior omnibus actu ille ego qui rabiem possum superare ferinam.*

60, 4. *πρῶτον ἐμβαλεῖς* (*ἐμβάλλεις* Kaib.) *ὅσ' ἂν | οὐχ ἕτερον εἰς ἀγγεῖον* Wilamowitz.

66, 13 *τότ' ἀπέδωκεν* Kaibel.

73, 2. ex silentio meo Zacherus (709) facile concludere poterat codicem A a scriptura recepta non discrepare. — 3. cf. Voemel. De Euripide iactu talorum Philol. XIII 302 sq.

Σχεδία. Diphili fabulam a Plauto in *Vidularia* expressam et *Σχεδίαν* alterius comoediae Diphileae simillimam fuisse, eius qua in *Rudente* Plautus usus est (parallelas fabulas vocat) sagaciter Studemundus demonstravit in Actis societatis philologorum XXXVI (Ueb. zwei Parallel-Komödien des Diphilus).

85. cf. Ritschl. Opusc. II 738 sq.

90, 4 *B.* τοῦ φυσήματος Herwerdenus 195.

94 est etiam apud Maxim. Conf. 12, 36 p. 573 Combef.

95, 1 γ' ὑμᾶς ὁρῶν Kaibel.

96, 2. interiectio *pax* etiam latinis comoediis usitata.

97. Eustath. 1483, 51 (O. Kaehler 904. 5) ἐπιφέρει Ἀθήναιος Διφίλου χρῆσιν ταύτην· αὐλὰς θεραπεύειν, βασιλικὰς δηλαδή, ἔστιν — μαστιγίου. cf. Menand. 897.

99. at μεν άνδρον Voss. Hens.

100. Maxim. Conf. 61, 123 p. 672 Combef.

101, 1 οὐδὲν ἀσφαλέστερον conl. Gregor. Nazianz. II 158a. 221a Nauck. Mél. V 240.

125. fallitur Kaibelius cum hoc fragmentum a me omissum esse significat in ed. Athen. I 51 extr. — cf. Philippid. 30.

Diphili reliquiis accedit

68 b

Cf. supra Philem. fr. 20b in suppl. — de titulo (ἐν Πήρᾳ) adhuc inaudito cf. F. Schoell. Mus. Rhen. XLIII 298 (Plaut. Rud. 545—8. 1313) et quae supra p. 750 extr. ad *Σχεδίαν* adnotantur, sed fortasse pro ἐν Πήρᾳ scribendum est ἐν Πύρρᾳ.

VOL. III.

MENANDER

Fr. 13. cf. etiam fr. 349.

69, 2 ἅπαξ ante Cobetum iam Emperius Advers. 349.

97, 3 est etiam apud Philoponum Aristot. Phys. p. 748, 13 Vitelli: ὁ χρόνος τί με εἰδέναι ποιεῖ (Simplic. Phys. p. 730, 34). per litteras mihi indicavit Dilesius.

113, 2 *μάττομεν* Kaibelius coni. Poll. 3, 41 *ἡ τὰ πέμματα μάττουσα...δημιουργός*.

185. post hoc fr. add. 'Praeterea cf. Chionid. 6.'

199. *ὡς ἐσχάτῳ Μυσῶν κέχρηταί μοι* (◡ –). O. Crusius Anal. crit. 49.

241. Philemoni *ἐν Νόθῳ*, quae verba desunt Diogenian. Vindob. 2, 45, tribuit cod. Paris. suppl. gr. 676 n. 41 (Cohn. p. 76). sed cf. O. Crus. Philol. XLVI 629.

320, 3 *δευτέρᾳ μετ' εἰκάδας* Usener.

325, 6. cf. etiam 407, 3. 4.

518, 16. *σύμμεικτα δειπνεῖ τὰ μελίπηκτα ταῖς κίχλαις* Kaibel.

531, 9 *κοὐκ ὀργιστέον* F. W. Schmidt. Stud. crit. III 63.

534, 12 *νόμοι*] *φθόνοι* F. W. Schmidt.

538, 7 *ἐπήρκεσεν· χρόνῳ κοινὸν κτλ.* idem 69.

546, 2. *διὰ τὴν λαλιάν* A. Nauck. Mél. gr. rom. II 335, *διὰ τὴν μανίαν* F. W. Schmidt. 63.

559, 4. *ἀστεῖον*] *πανάκειον* idem 69: qua forma Atticos usos esse vix credo.

714, 1. *συμβουλὴν* iam Heimsoeth. Ind. Bonn. 1866/7 VII.

763. 'Menandro versum tribuit Meinekius et est fortasse comici poetae.' Nauck. Tr. gr. fr. adesp. 94 p. 668. 9. quod conlatis Demetrii verbis vix quisquam dubitabit quin verum sit. itaque nihil agit Gomperz. in Act. acad. Vindob. 1888 p. 50. 1.

915. *ἐκκεχύκασιν* Choerobosc. p. 241, 15. 16 Gaisf. cod. Ven. teste Cobeto. cf. Schneidewin. G. g. A. 1848, 1796.

939. cf. quae supra p. 741 extr. ad Alexidis *Κρατεύαν* adnotantur.

960 referendum erat inter adespota.

ad calcem fragmentorum Menandri fragmentis adespotis quae Menandri vel esse possunt vel habentur addenda sunt 217. 18. 514. 613. 14. 747.

SOSIPATER

Fr. 1. copiosius de hoc disputabimus in Mus. Rhen.

EUPHRON

Fr. 1. cf. quae de hoc fr. disputabimus in Mus. Rhen.

PHOENICIDES

Fr. 2, 5. cf. etiam Aristoph. fr. 433. Martial. 13, 61.

POSIDIPPUS

Fr. 4. disputavit de hoc fr. O. Crusius Anal. crit. 64 n. 4.

26, 13. quid sit μάγειρος ἀληθινός, optime docet Sosipat. 1, 6 sq. quo loco cum versu Posidippi conlato manifestum fit in hoc epitheton corruptum esse.

34. ἀτόπως iam Emperius.

DAMOXENUS

Fr. 2. cf. quae de hoc disputabimus in Mus. Rhen.

DIOXIPPUS

Διαδικαζόμενοι Dioxippi commemorantur apud Suidam.

ATHENION

Nomen Ἀθηναίων Ἀθηναίωνος est apud Theodosium *Περὶ κλίσεως τῶν εἰς ων βαρυτόνων* in Progr. gymn. Heidelberg. 1887 p. 21, 33.

ADESPOTA

Fr. 2. similis agnominatio Arist. Pac. 901 κέλης κέλητα παρακελητιεῖ.

31. Cod. L² Cohn. Paroemiogr. p. 36 n. 108 Ἐπειοῦ δειλότερος· οὐ τὸν ἀρχαῖον (equi Troiani auctorem) λέγει, ἀλλὰ Κρατῖνον τὸν κωμικόν.

36. cf. Zenob. Miller. 3, 17. Diogenian. 2, 2. Cohn. Paroemiogr. p. 73 n. 12 (ex cod. S).

40. frustra O. Crusius Anal. crit. 68, 9, pro Ἄργιναν simul *Μύριναν* scribens, σὺ δὲ βουκολήσεις τἀπὶ τὴν βοῦν Λημνίαν, quae vel sermonis regulae repugnant. non commemoravissem, nisi identidem eam coniecturam commendasset. certe tolerabilius aliquanto scribi poterat βοῦν τὴν Λημνίαν. eadem de causa ab eo dissentio, cum ibid. 30 n. 2 trimetrum comicum esse censet 'ἀπὸ πένθ' ἁλέσθαι (ἁλόμενος?) τῶν πετρῶν εἰς σκυταλίδας'. neque quomodo quae p. 59 n. 1, p. 88 (quamquam Leutschius praeivit) et 90 ex comoedia fluxisse arbitratur in versus redigi possint intellego. denique τί οὐ γενήσῃ τυγχάνων εἰς Ἀρβέλας, quamquam versus est a metro non vituperandus, propter pravam dicendi rationem a poeta Attico scribi non potuit. ac sunt alia praeterea fragmenta ab eo ex proverbiorum farragine excerpta, quorum ego patrocinium non susceperim.

76. Auson. Epigr. 131 *et teris incusas pumice Clazomenas* confert O. Crusius Anal. crit. 56.

103 extr. fragmenta huius fabulae sunt adesp. 1501—1506.

240. cf. etiam cod. L² Cohn. p. 34 n. 72.

270. Cod. Paris. S Cohn. p. 79 n. 76 προσάπτουσι λέοντα

(λέοντι C.) δορκάδες μάχην· ἐπὶ τῶν πρὸς κρείττους ἐριζόντων. Diogenian. Vind. 5, 57. Suid. Macar. 7, 40.

302. mecum consentit, ut mihi per litteras significavit, H. Dilesius.

314. ineptam esse Zenobii interpretationem iure monet O. Crusius 65 n. 1.

386. δίμορφον 'Socrati τῷ σειληνώδει aptum est epitheton quo Centauri, Gigantes, Bacchus ταυρόμορφος, alia monstra ornari solent. versiculi ad Meletum referendi sunt a comicis crebro castigatum'. O. Crusius Anal. crit. 152. ne his quidem fragmentum satis inlustratur. ceterum cf. adesp. 85.

548. Photius 98, 1 τινὲς δὲ οὕτως τὴν παροιμίαν φασί· θύραζε, κῆρες· οὐκέτ' (οὐκ ἔνι cod.) Ἀνθεστήρια· ὡς κατὰ τὴν πόλιν τοῖς Ἀνθεστηρίοις τῶν ψυχῶν περιερχομένων. quae mihi quidem perinepta videtur narratio: nam numquam quod sciam apud Atticos mortuorum simulacra κῆρες dicuntur.

563. Quintilian. 5, 10, 21 *confine est* παροιμίας *genus illud, quod est velut fabella brevior et per allegoriam accipitur: 'non nostrum' inquit 'onus, bos clitellas'* (sc. videns). O. Crusius 75 n. 3.

579. τὸ ἀδιάφορον ante me iam Meinekius. exstat fragmentum etiam apud Zenobium Milleri 2, 9 p. 360.

591. cf. etiam Diphil. 53.

603. proverbium exstat etiam apud Zenob. Miller. 1, 36 extr. p. 353.

653. cf. etiam Plat. Phaed. 90c. Cic. De nat. d. 3, 10, 24. Plin. N. h. 2, 219. Diogenian. 3, 39. 4, 72. Bursian. Geogr. gr. II 396 cum n. 1.

656. hoc fragmentum nescio an rectius comoediae Atticae reliquiis eximatur.

694. οὐδὲν ἐξ ἁμαξουργοῦ λέγεις scrib. censet Cohn. Paroemiogr. p. 79 n. 74. non adsentior.

720 exstat etiam apud Zenob. Mill. 3, 141 p. 374.

750 commemoratur etiam a Zenobio Mill. 3, 156 p. 375.

Adespotis addenda sunt

352a

Athenaeus 1, 3c τίς γὰρ τὰ οἴκοι ποθεῖ τούτῳ ξυνὼν ἀναπεπταμένην ἔχοντι τοῖς φίλοις τὴν οἰκίαν; 'fuerunt comici poetae versus'. Kaibel.

fortasse

τὰ μὲν γὰρ οἴκοι τίς ποθεῖ τούτῳ ξυνὼν
ἀναπεπταμένην ἔχοντι τοῖς αὑτοῦ (vel πᾶσι τοῖς) φίλοις
τὴν οἰκίαν;

570b

ἅπαντα τόλμης δοῦλα κἀναισχυντίας.

Cod. paroem. L[2] Cohn. Paroemiogr. p. 40 n. 2. cf. Suid. Paroem. Vatic. K 2, 36. — ex comoedia versus videtur excerptus esse.

570c

αὐτὸν κέκρουκας τὸν βατῆρα τῆς θύρας.

Cod. L[2] ibid. n. 3. cf. Vatic. K 1, 2. Diogenian. 3, 38 et Amips. 26. Arist. Ran. 436. Plut. 962.

650b

Athenaeus 6, 270f λιμῳδεῖς γὰρ ὄντως ἡ ῥαψῳδία. poetae verba esse censebat Schweighaeuser. comici opinor.

675b

χοιρίδιον εὐάρτυτον

Athenaeus 4, 165b. χοιρίδιον C] χοιρίον A. 'poetae comici verba sunt'. Kaibel.

698b

Ἱππό(λυτον) μιμήσομαι.

ἐπὶ τῶν σωφρονεῖν ἐπαγγελλομένων. Cod. Paris. S Cohn. Paroemiogr. p. 78 n. 57. Diogenian. 5, 32. Suid. Macar. 4, 78.

743b

ἀπόλογος Ἀλκίνου.

ἐπὶ τῶν φλυάρων καὶ μακρολόγων. Cod. L[2] Cohn. Paroem. p. 42 n. 15. Diogenian. 2, 86 (Vind. 1, 79). Suid.

1300b

. . ἑορτὴ πόδας ἔχουσ' ἐπείγεται.

Zenobius Milleri 1, 33 ἐπί τινος πολλὰ ἀνατιθεμένου φορτία (ex emend. Crus.). comici esse putat O. Crusius Anal. crit. 62 n. 1. Philol. XLVI 630, conl. Diphil. 55, sententia nequaquam simili: quapropter dubito.

in Maximi Confessoris Sermonibus per excerpta (sic enim scribendum pro *excepta*) fragmenta poetarum haud pauca latere con-

stat, etiam comicorum adhuc neglecta. sed priusquam via ac ratione restitui et in conlectionem fragmentorum recipi possint, critica illius scriptoris recensio exspectanda est, ad quam conficiendam editio Combefisiana sine codicum subsidiis nequaquam sufficit. itaque duo tantummodo Sosicratis fragmenta a Meinekio omissa recepi: reliqua qui eruere conabitur, ei multo maiore eruditionis copia legumque metricarum cognitione opus erit quam qua hanc rem tractavit Gitlbauerus in libro *Philol. Streifzüge* p. 414—416: nam quos ibi proponit versus magnam partem vitiis laborant gravissimis.

Digitized by Google

Digitized by Google

Stanford University Libraries
3 6105 124 429 031

PA3465
A2
1880
v.3

MAY 2 1972
OCT 17 1988
FEB 28 '68
OCT 19 1987

STANFORD UNIVERSITY
LIBRARY
Stanford, California

Digitized by Google